Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Landarbejderbladet Fyn, Lolland, Falster, Bornholm
Udgiver: Landarbejderforbundet i Danmark
Udgivelsesår: 1920-1920

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 1 | 2. Januar 1920 | 6. Aargang

Vor Verden var fordum Slavernes Verden;
en trang, ond Verden i Sløvhedens Kaar.
Vi pløjed' og høsted' Herregaardsagren,
vi gennede Kvæget af Bondens Gaard.
Men aldrig straaled' et Tankernes Lyn
i flammende Vælde frem for vort Syn.

Endnu bar vi Mærker af Træhestens Pinsel
brændt ind som Fejghed i Kød og Sjæl.
Vi bøjed' endnu for den naadige Greve
vort Hoved imod hans lakerede Hæl.
Vi hørte bestandig de hvinende Slag
af Lædersvøber fra Fortidens Dag.

Vi saa vore Brødre derinde i Staden
stræbe mod Lyset og blive en Magt,
imens vi bestandig gik dorske i Kæret
og sled os krumme i Pariadragt.
Vi øjned' ej Maal bag vor dyndede Sti.
- - Storhed og Drøm - - alt gled os forbi.

Men Tiden var inde trods Kummer og Plage.
Den skulde fuldbyrdes: vor Samling, vor Magt.
Der oprandt den Dag, hvor vi inderlig slutted'
med Lysets Tanker en straalende Pagt.
Af frygtsomme Skarer blev smedet en Hær
— nu kommer vi Tusind fra Hede og Kær!

Vi ser ind i Aaret med frygtløse Miner;
thi Sejren staar prentet paa Fanens Sejl.
Nu bøjer vi ikke i Fejghed vort Hoved,
— ret Broder din Nakke, trodsig og stejl!
Der dæmrer en Morgen dybt ind i dit Sind,
og hvo vil ej hilse dens lysende Skin?

O, Nytaar, som kommer! Vi Tusind fra Mulden,
vi tror med en Tro, der er hæftig og hed,
paa splintrede Lænker og søndrede Skranker,
vi tror paa Oprejsning for alle, der led!
Med dette Motto brændt ind i vort Skjold
løber vi Stormløb mod Urettens Vold!

HANS LAURSEN.

De fremtidige Kontraktforhold

I de fremtidige Kontrakter maa Landarbejderne sikre sig overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar.

Med Januar Maaned gaar Landarbejderne atter ind i den Periode, hvor de efter gammel Skik dels fornyer og forlænger deres Arbejdsforhold (Fæstemaalet), dels opsiger Arbejdsforholdet og indgaar et nyt med en anden Arbejdsgiver. De, som skifter Plads, gør det i Reglen af Utilfredshed med den gamle og i Troen paa, at de faar en ny og bedre.

Landarbejderne har imidlertid god Grund til at tænke sig om, før de ogsaa denne Gang paa den gammeldags Maner fæster sig bort for det kommende hele eller halve Aar. Og de har da navnlig Grund til at tænke over, om de nu ogsaa vil være tjent med den gamle Form for Oprettelse af Arbejdskontrakter.

Den sidste Tid har sikkert vist de fleste Landarbejdere, at det gammeldags enkeltmands Kontraktforhold langtfra er saa fordelagtigt for Landarbejderen, som det kollektive Overenskomstforhold; ikke mindst derved, at de Lønninger, der er fastsat i Enkeltmands-Kontrakterne, taget som Helhed er mindre end de overenskomstmæssige, men ogsaa derved, at Arbejdstiden har været længere og Arbejdernes Rettigheder færre og mindre, i Kontraktforholdet end i Overenskomstforholdet, og endelig har det jo under Dyrtidsforhandlingerne vist sig, at de Arbejdere, der sorterede under Overenskomsterne, lettere fik et Dyrtidstillæg til deres ringe Løn end de, som arbejdede paa kontraktmæssig fastsatte Lønninger.

En anden Ulempe ved Enkeltmands-Kontrakternes Arbejdsforhold er det jo ogsaa, at Forbundet og Organisationen i det hele taget har haft meget vanskeligt ved at gribe ind til Fordel for de paagældende Arbejdere.

Det maa derfor blive mere og mere klart for Landarbejderne, at skal de i fuldeste Udstrækning nyde godt af Organisationens Virksomhed, saa maa vi have afskaffet Enkeltmandskontraktsystemet, hvor dette ogsaa fastsætter Løn- og Arbejdstid. Dette er allerede gennemført for alle de af vore Medlemmer, som beskæftiges hos Medlemmer af en Arbejdsgiverforening. For disse Medlemmer oprettes der kun den Kontrakt, som er den nødvendige Bekræftelse paa, at et Arbejdsforhold er indgaaet fra en bestemt Dato, samt nogle Bestemmelser vedrørende selve den Bolig, som Arbejderne faar som en Del af deres Løn, medens der intet findes og intet maa findes i disse Kontrakter om Lønnen, Arbejdstiden m. v., idet disse for Arbejderen saa vigtige Forhold til enhver Tid skal ændres efter de mellem den paagældende Arbejdsgiverorganisation og Landarbejderforbundet eksisterende Overenskomster.

De Kontrakter, der i Almindelighed skal bruges for fastantagne Landarbejdere hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, har følgende Indhold:

TJENESTEHUSMANDSKONTRAKT.

Godkendt af:

Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet.

§ 1.

Paa Grundlag af den mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark og Landarbejderforbundet gældende Overenskomst om Løn- og Arbejdsforhold for fast antagne Land- og Skovbrugsarbejdere antager underskrevne .....
herved medunderskrevne .....
fra den .....

§ 2.

Tjenestehusmanden er forpligtet til at møde til Arbejde hver Søgnedag til Arbejdstidens Begyndelse; han paatager sig samvittighedsfuldt og efter bedste Evne at udføre ethvert paa Land- eller Skovejendommen forefaldende Arbejde, som anvises ham af Brugets Ejer, Bruger, Forvalter eller hvem Ejeren sætter i sit Sted.

Lovligt Forfald skal snarest muligt anmeldes.

§ 3.

Tjenestehusmanden har som Del af sin Løn faaet anvist vederlagsfri Bolig, der ved Modtagelsen skal være i god Stand, og han forpligter sig til at vedligeholde den forsvarligt indvendigt, derunder renholde Kakkelovne og Komfur og sørge for hele Ruder, og det paahviler Tjenestehusmanden ved Tjenesteforholdets Ophør at tilbagelevere alt i samme gode Stand, hvori det er modtaget.

Ejeren, eller hvem han dertil bemyndiger, er berettiget til saavidt muligt uden Gene for Beboeren ved Eftersyn at kontrollere Boligens forsvarlige Vedligeholdelse.

§ 4.

Tjenestehusmanden maa ikke fremleje eller fremlaane nogen Del af Boligen uden Ejerens skriftlige Samtykke.

§ 5.

Parterne vedtager herved udtrykkeligt i Overensstemmelse med Loven om Tjenestehuse af 23. Maj 1902 § 12, 1. Pkt., at den i Forbindelse med Tjenesten overdragne Bolig med Have, naar Tjenestetiden lovligt ophører, skal fraflyttes samtidigt med Tjenesteforholdets Ophør.

Kommer Tjenestehusmanden af sin Plads i Utide, og dette ej er sket paa Grund af Utroskab eller en af ham begaaet Forbrydelse, tilstaas der ham 4 Ugers Frist til at ryddeliggøre Boligen og søge andet Husly.

Samme Frist tilkommer, naar Tjenestehusmanden dør, hans efterladte Familie.

§ 6.

Tjenesteforholdet vedvarer til den Dag, hvortil det med mindst 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne opsiges til Ophør.

.....den / 19....

Nu er det ikke fordi vi vil hævde, at denne Kontrakt i enhver Henseende er ideel. Der er Bestemmelser i, som vi helst ønskede den fri for, men af saadanne for Arbejderne utiltalende Bestemmelser findes der dog ingen, som ikke som Helhed blot i en mere utiltalende Form findes i de Enkeltmands-Kontrakter, som Landarbejderne i mange Aar har maattet skrive under paa, og dels er Forholdet det, hvad angaar § 5, at de her fastsatte Bestemmelser er fastslaaet i selve Lovgivningen og derfor vilde gælde, selv om de ikke stod i Kontrakten. Men Kontrakten indeholder i § 1 den meget væsentlige Fordel fremfor andre Kontrakter, at Arbejdsforholdet er indgaaet og underkastet de til enhver Tid gældende Overenskomster. Hermed er Formen for kollektive Arbejdsforhold ved Landbruget fastslaaet, idet den enkelte Arbejder selv afgør, hvem han vil arbejde for og hvor længe, medens Lønnen, Arbejdstiden og Arbejdsforholdet i sine Grundtræk bliver til ved Overenskomst med Arbejdernes Organisation. Selve Kontrakten er forsaavidt ogsaa kollektiv, som den er en Overenskomst mellem de paagældende Organisationer og kun kan ændres ved Overenskomst mellem de samme Organisationer, og i saa Tilfælde gælder den ændrede Kontrakt for alle Arbejderorganisationens Medlemmer, der er beskæftigede hos den paagældende Arbejdsgiverorganisations Medlemmer.

Jeg skal ikke komme ind paa alle de Fordele, der som Helhed er ved denne Form for Arbejdsforholdet fremfor det gammeldags Enkeltmands-Kontraktsystem, men jeg skal blot paapege, at kun under denne Form faar Organisationen det Albuerum, den nødvendigvis skal have for at være den bestemmende Part med Hensyn til Arbejderens Løn- og Arbejdsforhold, herved lægges det i Organisationens Haand, som naturligt maa ligge i Organisationens Haand, naar Arbejdernes Interesser skal varetages igennem denne. Ydermere fører det jo ogsaa med, at Bestemmelserne i den Klasselov, som Tyendeloven er, i overvældende Grad jo vistnok helt sættes ud af Kraft for de Arbejdere, som arbejder efter saadanne Kontrakter.

For saa vidt er vore Kontrakt- og Arbejdsforhold i store Træk ordnet paa tidssvarende Maade for de Arbejdere, som beskæftiges hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark.

Men dette berører jo kun et Faatal af Forbundets Medlemmer. De Landarbejdere, som beskæftiges hos uorganiserede Arbejdsgivere, udgør den langt overvejende Del af Forbundets Medlemmer, og for dem er hverken Kontrakt- eller Arbejdsforholdet ordnet overenskomstmæssigt, men det maa naturligvis naas i den kommende Tid. Men det siger sig selv, at Adgangen hertil lettes ikke, dersom Landarbejderne nu atter fæster sig bort paa de gammeldags Arbejdskontrakter for det kommende Aar — Kontrakter, som de samme Landarbejdere om en 6—7 Maaneder vil have, at Forbundet skal sørge for at faa omstødt og erstattet med overenskomstmæssige Arbejdsforhold. Det, der i sidste Sommer væsentligt har præget Forbundets Arbejde, har jo netop været at faa omstødt saadanne Enkeltmands-Kontrakter, og hvor Forbundet ikke straks har villet bringe alle skarpe Midler i Anvendelse for at faa saadanne Sager gennemført, har vi i lange Baner høstet Ukvemsord fra de paagældende Arbejdere. Vi har hidtil skelnet mellem de Kontraktforhold, som var indgaaede forinden Forbundets store Overenskomster var afsluttede, og de Kontraktforhold, der er oprettede efter Overenskomsternes Afslutning, og medens vi med godt Mod er gaaet i Lag med at omstøde de første, har vi af let forstaaelige Grunde havde mindre Lyst til at beskæftige os med de sidste, thi det, at Landarbejderne har skabt sig en Organisation, er naturligvis ikke ensbetydende med, at man kan omstøde en Kontrakt, man for nogle Maaneder siden oprettede med sin Arbejdsgiver, og man har i alle Tilfælde Loven imod sig. Medens Kravet om Omstødning af en Enkeltmands-Kontrakt som Regel er forsvarlig i alle Tilfælde, hvor Kontrakten var indgaaet for et Aar eller mere siden, var det moralske Rygstød i alle Tilfælde adskilligt svagere, hvor det drejede sig om Kontrakter, som var indgaaede nogle Maaneder efter, at vore store Overenskomster var afsluttede, og efter at Medlemmerne var bekendt med disse. Det kan ikke nægtes, at vi i de sidste Maaneder er blevne stillede overfor Kontrakter, afsluttede af Forbundets Medlemmer i Foraaret, ja, endog i Efteraaret 1919, og som hvad Løn- og Arbejdstid angaar er af et saadant Indhold, at vi maa forbavses over, at nogle Landarbejdere vil indgaa paa noget saadant, og den Hurtighed, hvormed man har henvendt sig til Forbundet for at faa Kontrakten omstødt tyder paa, at de paagældende Arbejdere har underskrevet med den største Sindsro, netop i den Overbevisning, at det ragede ikke saa vidt, hvad de gik ind paa, for de skulde snart ved Forbundets Hjælp faa omstødt Kontrakten og faa en hel anden og bedre Ordning gennemført.

En videre Udvikling af et saadant Forhold vilde naturligvis være meget farlig baade for Organisationen og Medlemmerne. En Organisation kan naturligvis ikke basere sin Virksomhed paa, at den skal omstøde lovlig indgaaede Kontrakter i det Øjeblik, de paagældende Arbejdere finder Mulighederne herfor at være til Stede. Det kan lade sig gøre i en Overgangsperiode, som vi har været inde i i det sidste Aar, og der kan vel ogsaa i det kommende Aar komme til at foreligge saadanne enkelte Tilfælde, hvor Forbundet maa ignorere en indgaaet Enkeltmandskontrakt, men Reglen for Fremtiden maa naturligvis være den, at saavel som en mellem Organisationerne indgaaet Overenskomst skal overholdes af begge Parter, saa maa en indgaaet Enkeltmandskontrakt ogsaa overholdes, og dette maa Landarbejderne gøre sig klart bliver Tilfældet for de Kontraktforhold, som de indgaar i den kommende Tid. *De Landarbejdere, som nu i Januar og de følgende Maaneder opretter de gammeldags Enkeltmandskontrakter med Løn, Arbejdstid m. v., maa derfor gøre sig klart, at disse Kontrakter vil komme til at gælde, til de ifølge lovlig Opsigelse kan bringes til Ophør, og man*

maa under ingen Omstændigheder regne med, at Forbundet ved Hjælp af sine faglige Midler vil være med til at omstøde de Kontrakter, som indgaas fra nu af og i Fremtiden. En Fortsættelse af denne Politik vilde for Landarbejderne blot blive en March paa Stedet. Men det behøves heller ikke, at Landarbejderne længere indgaar paa denne Slags Kontrakter. Vor Organisation er nu saa stærk, saa udbredt og rodfæstet blandt Landarbejderne, at vi fra nu af og til 1. Maj vil være i Stand til at bringe alle vore Medlemmer ind under overenskomstmæssige Arbejdsforhold, blot Sagen gribes rigtig an og Medlemmerne ikke har for meget Hast med at afslutte Kontrakter med Arbejdsgiverne for den kommende Sommer. Dette gælder saavel Daglejere som Tjenestekarlene som alle andre Landarbejdere, der paatager sig et bestemt Stykke Arbejde hos Landmændene.

Hele dette Spørgsmaal vil imidlertid i denne Uge blive underkastet en grundig Overvejelse i Forbundets Hovedledelse og nærmere Oplysninger vil derefter blive tilstillet Medlemmerne enten gennem Bladet eller gennem Afdelingerne.

Paa Forhaand kan det imidlertid siges, at Forbundsledelsen vil lade udarbejde Kontrakter til Brug for vore Medlemmer, som tager Arbejde hos Landmænd, som ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, og disse Kontrakter vil naturligvis være affattede paa en saadan Maade, at de i alt Fald til enhver Tid sikrer de paagældende Arbejdere overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsforhold. Saa snart som muligt vil disse Kontrakter og alt andet dette Spørgsmaal vedrørende blive tilsendt Afdelingerne og derigennem være til Brug for Medlemmerne; indtil da kan vi kun paa det mest indtrængende fraraade Medlemmerne at indgaa noget Arbejdsforhold, hvor de ikke forinden skriftlig har sikret sig, at deres Arbejdsforhold er underkastet de mellem Arbejdsgiverforeningen og Landarbejderforbundet eksisterende Overenskomster.

Oscar Levinsen.

Vort Blad.

Naar vore Medlemmer modtager dette Nummer af Landarbejderbladet, er det i en tildels ny Skikkelse.

Kontrolkomitéen har besluttet at foretage en Forandring, hvorefter Bladet fremtidig udgaar i 3 Udgaver, henholdsvis for Sjælland, Jylland samt Fyn, Lolland-Falster og Bornholm. Indholdet vil dog for langt den største Dels Vedkommende blive det samme for hele Landet, kun Afdelingsmeddelelser, Foreningsannoncer og stedlige Forretningsannoncer samt Artikler af ren lokal Interesse vil blive forskellig for de forskellige Landsdele, saaledes vil Afdelingsmeddelelserne for Sjælland kun komme i Sjællandsudgaven, de jyske Afdelingsmeddelelser i Jyllandsudgaven osv. Det er med andre Ord kun en teknisk Forandring af rent praktisk Karakter.

Ved denne Ordning opnaas den Fordel, at der bliver betydelig mere Plads i Bladet. For hver Udgave vindes saa megen Plads, som Lokalmeddelelser fra de øvrige Landsdele under de to andre Udgaver hidtil har lagt Beslag paa. Naar man erindrer, at Afdelingsmeddelelserne i Efteraaret, da der afholdtes ordinære Generalforsamlinger i samtlige Afdelinger Landet over, optog 3 a 4 Sider ugentlig i over en Maaned, vil man sikkert indrømme, at det er en i høj Grad formaalstjenlig Foranstaltning, som Bladets Kontrolkomité her har truffet. Uden at forøge Bladets Sideantal finder der en reel Udvidelse af Bladet Sted ved en bedre Udnyttelse af Papiret, og selvfølgelig har en Bekendtgørelse af et Møde, der skal afholdes et Sted i Jylland, ingen Interesse for Medlemmerne paa Fyn eller Sjælland og omvendt. Redaktionen bliver fremtidig i Stand til i større Udstrækning end det hidtil har været muligt at imødekomme Afdelingernes Krav saavel med Hensyn til Møder, der skal afholdes, som Møder, der har været afholdt, uden at det behøver at sluge en altfor uforholdsmæssig stor Del af Bladets Plads, endelig kan der optages stedlige Forretningsannoncer, som kun gaar i Udgaven for den paagældende Landsdel, til en billigere Pris end den, vi hidtil har været nødt til at tage af Hensyn til det store Oplag, som de hidtil nødvendigvis skulde trykkes i, fordi de skulde i samtlige Eksemplarer Landet over.

Det har af Hensyn til Postvæsenet været nødvendigt at forandre Bladets Hoved. Det ny Hoved er tegnet af *Djalmar Christoffersen,* hvis Navn vil være Læserne bekendt, bl. a. fra vor Julefortælling i forrige Nummer. Selv om det ikke er uden en vis Vemod man skilles fra den gamle, kendte Titel, er det dog ubestrideligt, at det ny Hoved er baade smukkere og langt mere præsentabelt, saa ogsaa i denne Henseende betyder Forandringen en Gevinst for vort Blad. Den ny Ordning er altsaa ikke ensbetydende med, at Landarbejderbladet skifter Karakter og bliver et andet, end det har været før, det er blot det gamle Landarbejderblad i tildels ny Klædedragt, selve Bladet vil i sig selv være det samme som hidtil, vor Bevægelses Talerør, Udtrykket for, hvad der rører sig indenfor den organiserede danske Landarbejderklasse. Vi beder Medlemmerne vise Bladet den samme Interesse i den ny, som er blevet det tildel i den gamle Skikkelse.

Vendsyssel Tidende sjofler Arbejderne.

Smid den moderate og konservative Presse ud af Landarbejderhjemmene!

For nogen Tid siden afholdt en Fagforening i Taars Faneindvielse med Procession, Taler og sluttede med Bal om Aftenen. I den Anledning skrev „Vendsyssel Tidende" under Overskriften „Socialistfest og Faneindvielse" følgende: „I Søndags holdtes stor Socialistfest i Taars med Faneindvielse, Procession paa Vejen, Taler og stort Bal i Forsamlingshuset, alt med forventet Støtte af Stat og Kommune i Form af Arbejdsløshedshjælp."

Føj for den lede! hvilken Tankegang der besjæler den Meddeler, som har leveret denne Artikel. Fordi vi Arbejdets Mænd tillader os at more os en Gang eller to om Aaret, saa skal vi straks slynges Ukvemsord i Ansigtet. Men jeg forstaar ikke, at mine Kammerater og Klassefæller bliver ved at holde saadan et Blad, som altid udsaar ond Sæd for os Arbejdere. Jeg vil give mine Kammerater et godt Raad: Bestil „Social-Demokraten" — det er dog den, der taler Fattigmands Sag, naar de andre Blade rakker os ned.

Thorvald Andersen,
Form. for Vrejlev Afdeling.

Kampen om Dyrtidstillægene.

I „Landarbejderbladet" af 14. November findes en Redegørelse om Dyrtidsforhandlingerne angaaende Skovarbejderne. Jeg kunde derfor have Lyst til at rette en kraftig Opfordring til Hovedbestyrelsen og Forretningsudvalget om at fastholde Kravet om de 25 pCt. Tillæg paa alt Skovarbejde overfor Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark. Da det jo næsten altid er Skovning paa Akkord, er det særlig Akkordsatserne, det gælder om at faa forbedrede saa meget som gørligt. Da jeg nu selv har arbejdet ved Skovning i 3 Aar, kunde det da nok tænkes, at jeg ogsaa kunde have en Mening derom.

Jeg kunde ogsaa nok, inden jeg slutter, have Lyst til at fremføre et Par Tal, som bedst taler for, hvorledes Forholdet er hos os. I disse 3 Aar har Skovejerne faaet Prisen forhøjet med indtil 6 Kr. pr. Rummeter og Arbejderne med den forbavsende Sum af 40 Øre pr. Rummeter. Vi kunde jo næsten med god Grund spørge: Koster det virkelig Skovejerne 5 Kr. 60 Øre mere at lade en Rummeter Brænde gro i Skoven nu end for 3 Aar siden? Jeg vil derfor haabe, at om fornødent bliver der brugt kraftige Midler for at opnaa de krævede 25 pCt.

Med Tak for Optagelsen.

J. P. Christensen,
Form. for Aunslev-Bovense Afd.

Arbejdsforhold i Harndrup.

For at imødegaa Arbejdsløshed og arbejde hen til, at enhver Arbejder kan opnaa en Fortjeneste, hvoraf han kan ernære sin Familie, muligvis ogsaa noget i Retning af at undgaa de Kontraverser, som herskede i Fjelsted-Harndrup Kommune i Foraaret, havde Sogneraadet købt en Del Sten til Slagning mod tarifmæssig Betaling; men i Fjor havde vi 10 a 15 arbejdsløse, og saa megen Skærveslagning var der ikke Udsigt til, uden at Grusgravning blev sat i Gang. Af den Grund traf vor Afdelingsformand Aftale med en herværende Grusgravsejer, en Gaardejer-Enke, hvis Søn er Bestyrer, om Arbejde.

Dette Arbejde til 3 a 4 af vore Medlemmer tog sin Begyndelse i Tirsdags Morges for 3 Mand; Tirsdag og Onsdag gik alt godt, og det saa ud til en ordentlig Fortjeneste, hvilket jo er kærkomment nu op til Jul; men Sogneraadsmformand Frederik Knudsen, Frydenlund pr. Aarup, som regerer her i Kommunen, vilde det noget anderledes.

Onsdag Formiddag Kl. 9 kommer en fhv. Møllerkusk — tidligere Medlem af Landarbejdernes Forbund, hvortil han imidlertid glemte at betale — anstigende med sin Trillebør, smed Frakken, og nu skulde det til at gaa løs.

Vore Medlemmer ønskede nu at vide, hvad der skulde ske. Jo, svarede Møllerkusken, han skulde forestaa Arbejdet. Det kendte vore Folk intet til og varpede ham til Side. Han maatte i det mindste stille med Grusgravejeren som Hovedvidne paa den Forklaring.

Anders Møllerkusk kom saa med Bestyreren, denne lovende, unge Mand, som er Formand for Sognets Ungdoms- og Foredragsforening og taler store Højskoleord om de store Tider, vi er inde i, om det store, der skal ske, osv., til Aastedet. Bestyreren bevidner, at Sogneraadsformand Frederik Knudsen har anmodet Ejeren om at ansætte en paalidelig Mand til at lede Arbejdet, altsaa en arbejdende Direktør her som fjerde Mand. Det var stik imod vor Afdelingsformand Ludvig Nielsens Aftale med Ejeren. Der er nogle, der taler om Brud paa Aftaler i Overenskomster. Fra d'Hrr.s Side har vi altsaa Brud paa Aftale. Vore Medlemmer tilbød dog, naar ovennævnte ansatte Direktør vilde indløse sine Forpligtelser til Landarbejderforbundet, at fortsætte og være Direktøren underdanig. Det var mere end jeg, Underskriveren, vilde have gjort, men Direktøren mente selvfølgelig ikke, han burde være i sligt Forbund; saa tog vore Folk deres Tøj og gik.

Enhver Læser vil forstaa at bedømme denne Opførsel fra Grusgravejerens og Sogneraadsformandens Side. Nu op imod Jul er vore Medlemmer maaske henvist til at gaa ledige til en Understøttelse af 21 Kr. ugentlig mod at tjene i det mindste 40 Kr. Men her i denne Kommune bliver vi regeret af det rigtige Storborger-Mod. Det fri Skøn regerer, og her er ingen Ret, men Underkuelse og Sult til dem, som vover at mukke; men vi skal vide at være paa vor Plads, og Fjelsted-Harndrup Sogneraad vil med Tiden fremstaa i en anden Skikkelse, derom vidner Befolkningens stedse stigende Forstaaelse af Arbejdets Ret og Betydning.

Husmand *Christen Rasmussen.*
»Skovly«, Harndrup.

Strejken paa Maaløvgaard.

En mærkelig Optræden af Bestyreren. Fodermesteren skulde smides ud af sin Lejlighed Juleaften.

Som tidligere meddelt er der erklæret Strejke paa Maaløvgaard paa Grund af, at saavel Bestyreren som Ejerne har nægtet at forhandle med Forbundet om Løn- og Dyrtidstillæg til Fodermesteren og Daglejeren.

Dette er ikke noget sjældent Tilfælde. Det sker jo ret ofte, at en Storbonde eller hans Lejesvende, Forvaltere og Bestyrere, nægter at forhandle med vore Organisationer og først efter en Strejke bliver tvungne dertil. En Strejke kan altsaa have to Fordele: For det første hjælper den til, at Medlemmerne faar deres Krav opfyldte, og for det andet virker den opdragende og belærende paa de paagældende Storbonderepræsentanter. Det er naturligvis ikke altid billige Lærepenge; men det staar jo d'Hrr. frit for om de vil ofre det nødvendige — og blive klogere.

Bestyrer *Østergaard,* Maaløvgaard, der aabenbart er en af de mest tykhudede Repræsentanter for Storbonden, der findes her i Landet, har altsaa valgt Strejken i Stedet for Forhandling, og uden al Tvivl vil han ogsaa faa Lejlighed til at drage den Lære, adskillige har gjort før han — at det er klogest at forhandle med Landarbejderforbundet.

Det er ellers en vældig Storbonderepræsentant, den Bestyrer. Han har sikkert hørt Fablen om Skrædderen, der slog 7 Fluer med ét Smæk, men han har ikke villet gaa paa Fluejagt. (Det er jo ogsaa en uheldig Aarstid.) Han vilde derimod med et Smæk gøre det af med baade Forbundet og dets Sekretær samt Fodermesteren og Daglejerne paa »Maaløvgaard«.

Begyndelsen blev gjort med, at Fodermesteren fik Valget imellem at melde sig ud af Forbundet eller at blive jaget af sin Plads straks. Fodermesteren, der ikke lod sig kyse af den tapre Skræder — nej, den tapre Bestyrer, svarede, at han blev i sin Organisation, og at han fastholdt sit Krav om Lønforhøjelse. Den tapre Skrædd.... Bestyrer rejste derefter til København for at søge sig en anden Fodermester. Om han havde Held med sig ved vi ikke, men da han kom hjem om Natten, gik han den ret lange Vej fra Gaarden til Fodermesterens Hus og opførte sig paa en Maade, som almindelige Folk i Almindelighed ellers ikke plejer (om han saa Fluer, ved vi ikke, det kunde jo ogsaa være, at det var hvide Høns eller Kaniner). Da han var træt af Anstrengelserne, gik han hjem, og Fodermesterens Familie fik Nattero; men Dagen efter blev det meddelt Fodermesteren, at Kongens Foged vilde komme og smide ham ud om Eftermiddagen (Juleaftensdag). Han gjorde sig ogsaa hæderlige Anstrengelser for at faa fat i Betjentene i Maaløv og Ballerup og faa dem til at hjælpe sig; men ingen af dem var hjemme, hvorfor han udsatte »Forretningen« til 3. Juledag.

Fodermesteren og hans Familie, der havde passet Arbejdet upaaklageligt, skulde have en »Julegave« i Form af en Udsmidning.

Efter at Landarbejderforbundet var underrettet om Bestyrerens smukke Forehavende, blev han ringet op, og paa en Maade, der ikke var til at tage fejl af, blev det gjort ham forstaaeligt, at hvis han forsøgte at smide Fodermesteren ud inden 4 Ugers Varsel, vilde der blive sørget for ham paa en passende Maade. Selv Storbonderepræsentanter skal dog i nogen Grad rette sig efter Landets Love. Han blev da ogsaa betænkelig og erklærede, at han foreløbig ikke vilde paatage sig en Udsmiders Skikkelse, og saaledes ligger Sagen nu. Fodermesteren holder fast ved sin Organisation og Forbundet opretholder Strejken indtil Kravene er opfyldte. Bestyreren har vist sig meget tungnem; men forhaabentlig faar vi ogsaa Held til at give ham den nødvendige Belæring om, at Tiden er forbi, da Storbonden og hans Hjælper alene bestemmer.

— — Efter at ovenstaaende er skrevet erfarer vi, at Kongens Foged, Fuldmægtig Bang fra Søndre Birk, bistaaet af Betjentene fra Maaløv og Ballerup, Ejeren Grosserer Møller, Ryesgade 105, København, dennes Søn, Bestyrer Østergaard, Elev Lindtoft og Staldkarlen Ingvard, en Gaardmandssøn fra Samsø, har været hos de to Familier og smidt dem ud i den fygende Sne. Der er begaaet et frygteligt Hærværk, og som det synes os paa Trods af Loven. Alt er splintret og ødelagt hos Fodermesteren. Hos Christensen var 7 smaa Børn ene hjemme. De blev drevet ud i Snedriverne, og Møblerne blev kastet bagefter. Brød og andre Fødemidler blev kastet ud i Sneen. Gardinerne blev flænset i Stykker. Kongens Foged forsøgte at faa Daglejeren til at underskrive Kontrakten. Bare dyppe Deres Finger i Blækhuset og sæt den paa Kontrakten, sagde Fuldmægtigen, da Daglejeren vægrede sig. Daglejeren, der er Polak og hedder Valdeclaff nægtede det vedblivende; men Grosserer Møller var *ikke raadvild. Han underskrev Polakkens Navn.*

Vi skal i næste Nr. vende tilbage til den Dag, der er den største Skandale i Landarbejderbevægelsens Historie.

Familierne er fuldstændig ruinerede.

Axel Hansen.

Hvorfor udebliver Medlemmerne?

Vi har modtaget følgende, som paa Grund af Pladsmangel har ventet nogen Tid:

Da vi Lørdag den 22. ds. havde Generalforsamling angaaende Hovedbestyrelsens Forslag, som vi ifølge Cirkulære har modtaget i alle Afdelinger, var til denne Generalforsamling kun mødt *18* af Foreningens *33* Medlemmer. Jeg spørger: Hvorfor udebliver Medlemmerne altid til vore Møder og Generalforsamlinger? Naar I skal hæve Understøttelse paa Grund af Arbejdsløshed eller Strejker skal I jo nok møde, hvad I selvfølgelig ogsaa er berettiget til.

Men paa et saadant Møde, som vi havde sidst, hvor saa vigtige Forslag var til Behandling, udeblev I. Jeg har særlig mit Blik henvendt paa »Hofmannsgave«, hvorfra Medlemmerne heller ikke var mødt fuldtallig. Jeg savnede f. Eks. d'Hrr. *Niels Jensen* og *Rasmus Rasmussen;* jeg spørger de ærede Medlemmer: Er I bange for at betale 3 Ugers Strejkebidrag, siden I udebliver? Synes I ikke, vi i Sommer skaffede Eder en god Overenskomst med paafølgende Dyrtidstillæg med Hr. *Hofmann Bang*? Efter min Formening har I faaet udmærkede gode Vilkaar, saa I godt kan være bekendt at deltage i vore Møder.

Da I under Strejken paa »Hofmansgave« sidste Sommer skulde have Jeres Understøttelse hos mig, skulde I jo nok gøre Eders Krav gældende, der vilde I jo nok have saa meget, som I kunde presse ud af mig. I ved jo nok, hvor den Understøttelse kom fra, 15 Kr. pr. Uge fra Forbundet, Resten fra de organiserede Arbejdere over hele Landet. Vi fik rigelig med Bidrag til denne Strejke, vore Kammerater rundt i Afdelingerne var solidariske overfor os. Jeg siger derfor endnu engang til de Arbejdere paa »Hofmansgave«, som ikke mødte til vort Møde: Betal Jeres Strejkebidrag hurtigst muligt!

Til Rasmus Rasmussen vil jeg endvidere sige: Du maa ikke gøre, som du gjorde i Sommer. Du husker nok, du mødte hos mig en Aften beruset sammen med flere, og dine sidste Udtalelser faldt omtrent saaledes:

Dersom I ikke skaffer mig noget mere i Understøttelse, faar I Fagbogen lige Hovedet!

Du fik den Gang *37 Kr.* pr. Uge. Jeg gav dig samme Aften *35 Kr.* til Brænde; men Brænde fik du aldrig, saa vidt jeg ved.

Med Tak for Optagelsen.

Jens P. Jørgensen.
Egense-Norups Afd.

„Julen har bragt velsignet Bud".

Ovenstaaende Billede er ikke et Foster af Tegnerens Fantasi, det illustrerer en Virkelighedstildragelse her fra det højt lovpriste Danmark i Julen 1919. Saaledes fejrede Ejerne og Bestyreren paa Maaløvgaard Julen for to af deres Arbejdere, fordi de var saa formastelige at forlange det samme Dyrtidstillæg, som deres organiserede Kammerater Landet over har faaet, og fordi de nægtede at udmelde sig af Organisationen. Angaaende de nærmere Omstændigheder ved den oprørende Begivenhed henvises til ovenstaaende Artikel.

Et godt Menneske!

Ærede Kollega! — Betænk Dem ikke! — Indbetal til Kampfonden. — Naar vi har saa mange Millioner, er det jo egentlig Arbejdernes egen Skyld! — Der er altsaa ikke noget at betænke sig paa. — Hvem vil have Krig? — Arbejderne — mine Herrer! En saa eksempelløs Frækhed, som de daglig udviser mod os, bør slaas ned. Gang paa Gang har vi forhøjet deres Løn — man er nu paa en saadan Højde, at vort elskede Fædrelands Befolkning ikke kan bære det. Vi kan ikke forsvare at fordyre Varerne endnu mere. Den gaar ikke. Vi kan ikke betale de Skatter, man paalægger os, fordi vi har — — at vi — at vi er blevet tvunget til at flaa — naa — at vi har maattet — forhøje Varerne af Hensyn til den Trang til Luksus, som har grebet hele Arbejderklassen. Denne Trang til at leve over Evne er en Fare for vort Lands Arbejdere. Derfor ned med Lønnen, ellers ødelægges vort Landbrug og vor Industri af udenlandsk Konkurrence.

Med de Varepriser, vi nu har, og en nedsat Arbejdsløn vil vi kunne klare os i Konkurrencen med de andre udenlandske Vareeager — jeg mener — kun — pengestærke Forretningsfolk.

Og hvorledes lider vore Bønder ikke under de trykkende Satter — man siger mig, at de store Gaardmænd ikke mere tør sætte deres fattige Skillinger i Bankerne, men maa grave deres Sølvdalere ned i Spandevis, — for at have lidt at staa imod med. Send dem ind til os, mine Herrer. Her er de sikre! Her faar Landarbejderne ikke fat i dem — her vil vi værne Gaardmandsstanden mod Landarbejdernes hensynsløse Udbytning. — Disse Arbejdere, der er frække nok til ogsaa at ville leve! De Stakler, de skulde vide, at vi maa betale 10 pCt. i Skat af en Aarsindtægt paa 900,000 Kroner! — Nej, det er saamænd ikke Pengene, der gør det, — det er Tilfredshed. Men hvem gør Arbejderne utilfredse? — Det gør deres Organisationer — havde vi ikke dem at slaas med, *kunde vi selv bestemme, hvad de skulde have i Løn!* — Derfor op med Millionerne til Kamp mod Arbejdernes Organisationer, thi de rummer den Fare, at vi selv maa bestille noget for at leve, og at vi ikke selv bestemmer vor Aarsindtægt, derfor ned med dem. Leve Arbejdsgivernes Kampfond! — (Afsides) Der er foreløbig kun 500,000 Kroner i Kassen! —

Dansk Retfærdighed 1919

set i Belysning af Maaløvgaard-Affæren.

Fuldmægtig Bang fra Sdr. Birk som Storbøndernes Hjælper. — Fodermesterens Møbler kastes ud i en forrygende Snestorm, medens Familien i 7 à 8 Graders Kulde gives Elementerne i Vold.

Det sædvanlige Pressehyl synes ikke i dette Tilfælde at skulle skingre ud over det ganske Land; ellers plejer hele det borgerlige Pressekor med »Landmandstidende« i Spidsen ikke at undlade at benytte enhver Lejlighed til at indprente Nødvendigheden af Overenskomsters Overholdelse, selv om Arbejderne kan bevise det urimelige og umulige i, at de skulde overholde Overenskomster, for hvilke Overklassen har forrykket Grundlaget, saa fordømmes de dog vidt og bredt for det formastelige i deres Overensomstbrud, der faktisk er skabt af Overklassen.

Her foreligger imidlertid et Tilfælde, hvor Arbejderne kun har krævet Overenskomstens Overholdelse; hvor er da de hylende Pressesjakaler henne? Hvis der var blot en liden Smule Mening i deres hele Fordømmen af Overenskomstbrud, skulde man forvente at høre Hylet. Det er imidlertid udeblevet, og dermed har Koret paaklistret sig selv Hykleristemplet.

Men til Affæren! Vort Forbund har i den seneste Tid ført en Del Forhandlinger med en af Repræsentanterne for Maaløvgaardens Ejere angaaende Fodermesterens Lønforhold; under disse Forhandlinger er hverken krævet mere eller mindre end hvad Fodermestre faar alle andre Steder. Der hævdedes imidlertid, at Gaarden ikke kunde svare en saadan Løn, hvilket ogsaa er meget muligt, men ikke underligt, da Gaarden ikke har mindre end *to Ejere, én Forvalter og en anden Slavefoged,* der skal leve af det Udbytte, denne ikke overvældende store Gaard giver. Gaarden maa saaledes betragtes som en Lystgaard, og de, der vil flotte sig i den Grad, maa selvfølgelig ogsaa betale, hvad det koster.

Resultatet af de førte Forhandlinger blev imidlertid, at man truede Fodermesteren med Udsættelse ved Kongens Fogeds Hjælp. Vi tog alle denne Trusel som en Trusel, idet vi gik ud fra, hvad der er Tilfældet, at det er ganske ulovligt uden noget Varsel at udkaste Folk, og samtidig var vi selvfølgelig ikke i Tvivl om, at kendte man ikke paa Maaløvgaard saa meget til dansk Lovgivning, saa skulde de juridiske Myndigheder nok belære dem derom.

Vi blev imidlertid sørgeligt skuffet, og vi maa virkelig indrømme, at vi er kommet til en haardhændet Erkendelse af, at Lov og Ret for Smaafolk findes ikke i vort demokratiske lille Paradis.

Da vi Lørdag Middag henvendte os til de respektive Myndigheder, var det en yderst afvisende Holdning, disse indtog, og da det endelig lykkedes os at komme i Forbindelse med Udsmidningsforretningens »Chef«, Hr. Fuldmægtig Bang fra Søndre Birk, svarede denne brøsige Herre, der paa en saa glimrende Maade havde illustreret sin Retsopfattelse, at Sagen — Udsmidningen — var i Orden. Da vi lod en spagfærdig Bemærkning falde om Ulovligheden i dette Forhold, og samtidig protesterede mod Fogedforretningen, tillod denne hovne Herre sig kort og godt at smadre Røret paa, og dermed mente han formodentlig, at Sagen var sluttet.

Den juridiske Side af Sagen er ganske aabenlys. Selvfølgelig er det ulovligt saadan uden videre at kaste Folk ud — men den moralske Side, hvorledes stiller det sig med den? Lad os forudsætte, hvad der *ikke* er Tilfældet, at Udkastningen var lovlig, vilde den da alligevel ikke være moralsk uforsvarlig, selv bedømt efter Bolschevikædernes Synspunkter? Jo, selvfølgelig.

Man taler om, at vi er ved at drukne i Humanitet. Derved forstaar man saaledes at kaste en Arbejders fattige Bohave ud i en forrygende Snestorm og derigennem udsætte det for Ødelæggelse — medens den interesserede Part — Arbejderfamilien — ikke er hjemme, samtidig med, at man i Humanitetens Navn ikke generer sig for at lade nævnte Arbejderfamilie en hel lang Nat være uden Tag over Hovedet i en halv Snes Graders Frost og forrygende Blæst. Jo Tak! Det er typisk for dansk Retfærdighed: vore juridiske Myndigheders Anvendelse i Overklassens Sold.

Havde man fra Arbejdernes Side villet forhindre dette, enten ved at nægte Storbondevennen Fuldm. Bang Adgang til Lejligheden, eller ved at foretage en Indflytning, da Udkastningen var foretaget, da nærer vi ikke i ringeste Grad Tvivl om, at man i samme Humanitets Navn vilde dømme de Mennesker, der ikke vilde tillade, at deres Medmennesker skulde fryse ihjel.

Dette sidste Udslag af agrarisk Overmod har sine belærende Sider, idet det viser os i paakommende Tilfælde aldrig at have Tillid til Haandhævdelsen af de bestaaende Love, naar det gælder at betrygge Arbejdernes Eksistens, men i højere Grad at lægge Vægt paa sine fagorganisatoriske Kræfter.

Vi bør i dette Tilfælde paa alle mulige optænkelige Maader tilkengive vor Protest, og skulde det ske, at vi gennem Bladets Spalter henvender os til vore Kammerater om Hjælp til Maaløvgaardens Fodermester og Familie, da venter vi, at vore Kammerater møder frem og giver et Bidrag; dettes Størrelse er i denne Forbindelse af underordnet Betydning. Bidragydernes Antal er af langt større Interesse, da det betyder en Understregnig af den harmdirrende Protest, der nødvendigvis maa lyde fra hver Landarbejders Strube

Axel Sørensen.

Arbejderpublikummet faar Gæspriserne til at stige.

Under denne Overskrift finder vi følgende i »Aalb. Amtstid.« fra Bladets Korrespondent i København:

Lige indtil Lørdag var man i Handelskredse, hvor man handler med Fødevarer, temmelig sikker paa, at Fjerkræpriserne vilde falde godt hen mod Jul. Det modsatte er imidlertid bleven Tilfældet. Fjerkræhandlernes Butiker er fuldstændig plukkede for deres Lager, og man oplyser alle Steder, at den stærke Efterspørgsel skyldes et nyt Publikum, som er meget købedygtigt i Aar, nemlig Arbejderne. De har købt saa kraftigt ind, at Priserne er stegne fra 5 Kr. i Fredags til 8 Kr. pr. Kilo i Dag, men det synes ikke at svække Apetitten.

Paa den anden Side er Flæskesalget usædvanlig lille, saa Slagterierne har maattet sætte Prisen betydeligt ned for Flæsket i fri Handel for at faa de 10,000 Svin, der er sendt til København for denne Uge, solgt. De største Kroppe sælges endog til samme Pris som det rationerede Flæsk. Det gaar endda ikke særlig glat af, men Fedevarehandlerne, der havde ventet at sælge 40 Grise i Dag, kom kun af med fem, men saa solgte de saa mange flere Ænder og Gæs.

Ifølge ovenstaaende er det altsaa Arbejderne, som i Aar har spist alle Julegæssene, medens de stakkels Kapitalister formodentlig har maattet nøjes med Medisterpølse. Der er imidlertid en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at Meddelelsen er greben ud af Luften — eller rettere: den paagældende Korrespondents Fantasi — i den tydelige Hensigt at faa Anledning til at bilde Folk ind, at Arbejderne nu gennemgaaende er Velhavere, det er en Avisand, som skal tjene den konservative Presse i dens Kampagne mod Arbejderne. Man lægger Mærke til Sætningen »et nyt Publikum, som er meget købedygtigt i Aar«.

Vi benægter ikke Muligheden af, at der er en Del Arbejdere, som har tilladt sig den »Flothed« at spise Gaasesteg Juleaften, men det er saavist mange andre end Arbejderne, der har. Det vækker imidlertid hverken Forargelse eller blot Opmærksomhed i den konservative Presse, denne Presse skriver intet om Overklassens Æde- og Drikkegilder, for den er det en naturlig og selvfølgelig Ting, at Storagrarer og Kapitalister kan spise godt og dyrt ikke alene Juleaften, men Dag og Aften Aaret rundt. Herimod har de konservative og moderate Blade intet at erindre, men dersom en Arbejder tillader sig den ene Gang om Aaret at spise Gaasesteg, saa faar disse Overklassens Organer ondt og anstiller forargede Betragtninger over de købedygtige Arbejdere, der har købt saa kraftigt ind af Julegæssene, saa disse steg 5 til 8 Kr. pr. Kilo, det falder dem derimod ikke ind at anstille Betragtninger over det uforsvarlige i, at de Handlende benytter en given Anledning til at skrue Priserne paa en bestemt Artikel saa stærkt op.

Men alt i alt falder Tendensen i ovenstaaende Meddelelse godt i Traad med hele den hadefulde Kamp mod Arbejderne, som den moderat-konservative Presse daglig fører paa Overklassens Vegne, fra den Side under man jo ikke Arbejderne det tørre Brød, langt mindre Gaasesteg, selv til Juleaften.

Landarbejdernes Kaar.

De løse Landarbejderes Kaar i Øjeblikket, ja, de er alt andet end lyse, og hvis der ikke bliver rettet ved Forholdene snart, da vil der indtræffe Arbejdsløshed i stor Udstrækning i denne Vinter. For at raade Bod herpaa, er der efter min Mening kun dette ene at gøre: at anmode Formand og Bestyrelse i de lokale Foreninger omkring i Sognene om at henvende sig til Sogneraadene i de forskellige Kommuner. Faa et Møde med dem i Stand, forelæg for dem — paa en rolig og besindig Maade — Forholdene som de er i Øjeblikket. Se at faa dem til at sætte noget Arbejde i Gang. Hvis dette gøres, da tror jeg, at der i de Kommuner, hvor der findes Folkestyre, nok skal opnaas et tilfredsstillende Resultat. Det har vi allerede set Beviser for i flere Kommuner, sidst i Jordløse-Haastrup Kommune, hvor der blev opnaaet et godt og prisværdigt Resultat, der burde efterfølges i alle Sognene rundt omkring i vort Land, da vilde meget være vundet. I de Kommuner, hvor der findes Junkerstyre, er Udsigterne vel mindre lyse, for at opnaa et godt Resultat, fordi de Herrer, der sidder paa Flæsket, helst vil mele deres egen Kage; men forsøg det alligevel; derved er dog det vundet, at den Beskyldning, der af Overklassen stadig rettes mod Arbejderne, om at de er dovne, lider af Arbejdsuvilje og helst vil leve af Understøttelse, slaaet ynkelig til Jorden, og Ansvaret herfor lagt over paa de Herrer, som bærer Skylden for Forholdene som de er.

Dette er mit Syn paa Sagen, og mit Raad til de forskellige Afdelinger; anstil et Forsøg, jeg tror, at der i mange Tilfælde vil opnaas gode Resultater, og hvor dette naas, vil jeg sige dette til mine Kammerater: Vis da ikke alene med Ord, men med Gerning, at vi hellere vil leve af Arbejde end af Understøttelse. Saa faar Arbejdsgiverne mere Tillid til os og mere Respekt for vore Foreninger.

Jeg ønsker hermed alle mine Kammerater og alle dem, der staar i Ledelsen, et godt og glædeligt Nytaar med Haabet om, at det nye Aar vil bringe lidt mere Lys ind i de smaa og trange Hjem — til os, der i saa lang Tid har levet paa Livets Skyggeside.

R. Mortensen,
Sønder Broby Afdeling, Fyn.

Strejke.

Ned ad Slottets brede Trappe
kommer Greven, stiv og stolt.
Standser. Lytter og brummer.
Hvad er der nu løs igen!
Gennem Aftnens dybe Stilhed
lyder tunge Trin paa Broen,
Ind igennem Porten svinger
der en *Flok af tavse* Mænd.
Frem af Flokken træder Bertel
imod Naadigherren hen,
siger, mens han retter Ryggen:
Vi maa have mere Løn,
alt er dyrt, vi skal dog leve,
skønt vi bor i Mosehytter.
For den Løn, I nu os giver,
faar vi kun det tørre Brød!
Greven stirrer hvast paa Bertel,
mens han siger haardt og stolt:
Mere Løn! Nej, ej en Øre
mere faar I her hos mig.
Nej, min Ven, gaa du blot rolig
hjem igen i Mosehytten,
spis dit Brød og pas dit Arbejd,
mer i Løn jeg ikke gi'r.
Bertel retter trodsigt Nakken,
Og han slynger i hans Syn:
Godt, Hr. Greve, fra i Aften
strejker vi saa alle Mand.
Gennem Aftnens dybe Stilhed
lyder tunge Trin paa Broen.
Ud igennem Porten svinger
der en Flok af tavse Mænd.

En Undermaaler.

Vort eget Hus.

Afdelingskassererernes Opmærksomhed henledes paa, at der i den forløbne Uge er udsendt Mærker for indsendte Bidrag til »Vort eget Hus«. Disse Mærker skal uddeles til Bidragyderne, saaledes at de for hver fuldt indbetalt Krone erholdet e e t M æ r k e.

Aarets bedste Almanak
er
Arbejdernes Almanak.

Udgivet af det danske Arbejderparti. — Skrevet af de bedste sociale Forfattere.

Denne Almanak bør findes i ethvert Arbejderhjem!

Den koster kun 165 Øre.

Arbejdernes Almanak kan endnu faas ved at skrive til Landarbejdernes Bogsamling.

Bestil den hos Din Afdelingsformand eller indsend i Fælleskab med et Par af Dine Kammerater følgende Bestillingsseddel til Landarbejdernes Bogsamling.

Bestillingsseddel paa Arbejdernes Almanak.

Undertegnede ønsker mig tilsendt ____Ekspl. af Arbejdernes Almanak for 1920.

Navn: _____

Stilling: _____

Adresse: _____

Bemærk! Ved at sende Bestilling paa flere Almanakker paa én Bestillingsseddel bliver Portoudgifterne pr. Almanak mindre. Tal derfor med Dine Kammerater, om Du ikke skal bestille Almanakker til dem ogsaa.

Sønderjylland.

Vi tillader os efter »Sydsjællands Soc.-Dem.« at gengive følgende smukke Digt af den kendte socialdemokratiske Journalist og Folketingsmand *A. C. Meyer:*

Hvor væbnede Skarer fra Syd og fra Nord
er mødtes til Kamp om den fædrene Jord,
hvor Løsnet »dansk eller tysk« syntes alt,
og Mødrene græd for de Sønner, som faldt,
dér vaagner nu Landet paa Opgørets Dag,
dér gælder det Sproget og Frihed og Flag,
en Grænse bli'r draget, hvor Stridsøksen laa,
og tværs over Mindernes Mark skal den gaa.

En Grænse — den rette fra Vest og til Øst?
Det Svar, som skal gives, er F o l k e n e s Røst;
her gælder ej Magtsprog og Vold eller List,
den krænkede Ret maa dog sejre tilsidst;
om tysk eller dansk, begge Sprog har jo Ret,
de er som to Mødre, der begge har grædt,
som Døden har røvet, hvad Livet dem gav,
De mødtes i Haandtryk ved Sønnernes Grav.

Man skiller ej Folk, om man rejser en Mur
imellem to Sprog og to Landes Kultur.
Kun Hadet kan skille; men Hadet skal bort,
hvor end det regerer, det Valgsprog er vort!
Du genvundne Del af det omstridte Land,
fra Østersøs Kyster til Vesterhavs Strand,
lad Hadet ej løbe din Lykke forbi;
maal Lykken med Hjertet, først da er Du fri!

A. C. Meyer.

Martin Andersen-Nexø:

Ditte Menneskebarn.

3. Del: Syndefaldet. — *H. Aschehoug & Co.*

Hos Fattigfolk kommer Børn altid ubelejligt; under Graad bærer Proletariatets Kvinder Fostret, under Graad og Kval fødes Barnet til Verden — til en glædesløs, trælsom Tilværelse, hvor det kun gælder at slide og slæbe, til de ej kan mere — Fattigfolks Barn fødes forsaavidt aldrig under en heldig Stjerne, hvad enten det fødes indenfor eller udenfor Ægteskabet, deres Tilværelse forbliver den samme.

Ditte Menneskebarn har selv sandet det, og nu — ja, nu har hun selv født et rigtig, levende, lille Menneskebarn til Verden.

Andersen-Nexø giver en mesterlig Skildring af Fødselsscenen i sin sidst udkomne Bog om Ditte — hans Kælebarn —, som han bestræber sig for at give os et saa fuldkomment Billede af som muligt. Dog, han har Grund til at glædes ved Resultatet af sine Bestræbelser.

Ditte er, som vi hørte om i 2. Del, kommen ud at tjene — hun er kommen paa den berygtede Bakkegaard. Man forstaar at bruge hende her, og Ditte, der er kendt med at bruge sine Hænder, faar saaledes god Anledning til det.

Hun er blevet fri for sine smaa Søskende, men faar gennem Arbejdet, der læsses paa hendes Skuldre — thi Lilletøsen maa selvfølgelig tage fat, hvor alle andre skulker sig fri — rig Anvendelse for sine Kræfter.

Dertil kommer den Byrde, som et Pjok af en Dreng, Bakkegaardssønnen Karl, kaster paa hendes Skuldre, da hun i sin Medfølelse søger at trøste ham.

Ditte bliver frugtsommelig; Ukendskab til det seksuelle Spørgsmaal gælder selvfølgelig her, som saa ofte, som en af Aarsagerne.

Følgen af hendes Forhold til Bakkegaardssønnen bliver, at hendes Madmoder med Tyendeloven i Haand udjøger hende af Gaarden, medens Trusler om Straf udslynges over den ulykkelige Dittes syndige Hoved.

Hun vender tilbage til sine Forældre, Bakkegaardssønnen følger hende for sluttelig at sone sin Brøde.

Her i Lejet føder hun saa det Barn, som er nævnt i ovenstaaende.

Lejets Tyran — Kromanden, der i sine Spekulationer har drevet det saa vidt, at han ikke blot har forbrugt sine egne Midler, men ogsaa det, som han har udpint af Fiskerne - skyder sig selv efter at have holdt en Dommedagsprædiken for Fiskerne.

At Skikkelserne i deres Enkeltheder er fremstillet for os som Væsener med Kød og Blod, oplyses kun for en Fuldstændigheds Skyld.

Vi kan kun gentage, hvad vi alt tidligere har skrevet: Landarbejderne bør købe dette Værk.

Oliver Twist.

Sover Landarbejderne om Søndagen?

Vinteren har holdt sit Indtog. Det maatte jeg bekende forleden Søndag. Jeg har den gamle Uvane at vandre til Kros hver anden Søndag i hver Maaned, ikke for at nyde den ventede »Tuborg«, som Kromanden har sat i Kakkelovnens umiddelbare Nærhed, for at ikke ogsaa den skulde forvandles til en Istap, men for at komme til Medlemsmøde i min Afdeling.

Ja, Kammerater, jeg kan godt forstaa, at I ikke vil udsætte jer for saa svære Lidelser som at gaa ud og trække lidt frisk Luft en Søndag Eftermiddag, nej, saa hellere blive hjemme i »Mutters« varme Stue med en eller anden Roman i Hænderne og lade Landarbejderforbundet sejle dets egen Sø. — Nu, der kan komme Forhindringer, saa man ikke kan komme til Møde, det skal jeg ikke benægte, og de Medlemmer, som ellers er trofaste til at komme til Møde, men som ikke kom sidst, sigter jeg ikke til; men jeg sigter til de Medlemmer, som aldrig endnu, mens Horslunde Afdelingen har bestaaet, nogen Sinde har været til Møde, men løber alle Aarets 365 Dage og fedter for Bønderne, for bagefter at blive begrinet af dem.

Jeg kan udmærket forstaa, at en Formand bliver ked af at have med saadan en Afdeling at gøre, naar der ikke kan samles mere end 5 a 6 Medlemmer til Møde, mens de Hundrede sidder hjemme i Kakkelovnskrogen og slumrer sødt; det skulde være Formanden, der blev hjemme, saa skulde vi have hørt Munden løbe paa dem, der havde bevæget sig til Horslunde.

Nu vil jeg raabe: Halløj, Mutter! Husk den anden Søndag i Januar, saa er der Møde igen. Husk saa at have Fatters Tøj i Orden, puds Støvlerne, hjælp ham Flippen paa, og naar alt er fiks og færdig, saa giver du ham et lille Stød i den kødfulde Del, saa han ryger et Par Tommer fra den hjemlige Arne, og det skal være en Regel hver Gang, Afdelingen kalder.

Med Tak for Optagelsen.

Fodermester *Reinholdt Larsen,*
Tvedegaard, Horslunde.

Fra Afdelingerne.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Refsvindinge Afdeling
afholder Medlemsmøde i Refsvindinge Forsamlingshus Lørdag den 10. Januar Kl. 6½. Alle bedes møde. Sager, som ønskes behandlet paa Mødet, bedes indsende til Formanden.
Karl Pedersen.

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

Stenstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 3. Januar 1920 paa Stenstrup Gæstgivergaard Kl. 7. *Rasmus Stengaard.*

Ryslinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 6. Januar Kl. 7 hos Købmand Poul Jørgensen, Ryslinge. Alle Medlemmer bedes give Møde. *Carl Rasmussen.*

Sandager og Omegns Afdeling
afholder offentligt Møde Onsdag den 7. Januar Kl. 7½ Eftmd. prc. i Sandager Brugsforenings Sal. Anthon Hansen, Ringe, kommer og taler. Alle er velkomne. Nye Medlemmer optages. Kontingent modtages af Medlemmerne.
Martin Andersen.

Kærum Afdeling
afholder Medlemsmøde Onsdag den 7. Januar Kl. 8 i Afdelingens Lokale hos Knud Knudsen, Ebberup. Alle bør møde. *Henning Karlsen.*

Nørre Lyndelse Afdeling
afholder Bestyrelsesmøde Lørdag den 3. Jan. og Medlemsmøde Lørdag den 10. Jan. Kl. 7 paa Nørre Lyndelse Kro. Alle Medlemmerne bedes give Møde, da meget vigtige Ting skal behandles. Eventuelt Oprettelse af en Spareforening for Afdelingens og Socialdemokratisk Forenings Medlemmer.
Hans Chr. Jørgnsen.

Højrup og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 4. Januar afholdes Juletræ fælles med Socialdemokratisk Forening. Alle bedes møde. Kontingent modtages om Formiddagen.
Anton Nielsen.

Brenderup Afdeling
afholder Møde paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag den 7. Januar Kl. 7 Aften. Mød alle! Husk, der er Bøde for Udeblivelse. Samtidig opkræves Kontingent til Sygehjælpekassen og nye Medlemmer optages. *Lauritz Hansen.*

Hou Afdeling, Langeland,
afholdes ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 11. Januar Kl. 7 i Hou Afholdshus. Kontingent modtages.
Marius Kragdrup.

Horreby og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 4. Januar i Horreby Forsamlingshus Aften Kl. 7. Alle Medlemmerne indbydes.
Julius Madsen.

Ønslev Afdeling
afholder Møde i Htimølle Kro Søndagen den 11. Januar Kl. 4 Eftmd. Der forventes en Taler fra Haveforbundet. Fagbøgerne medbringes. *Jens Johansen.*

bsker Afdeling, Bornholm,
afholder Medlemsmøde Onsdag den 14. Januar Kl. 8 Aften i Aarsdale gamle Skole. NB. Medlmsmøderne bliver derefter den 2den Onsdag i hver Maaned, indtil anden Bestemmelse meddeles. *Bestyrelsen.*

Landarbejderbladet,
Willemoesgade 54, København K.
Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.
Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat.

Vil Kapitalisterne skabe Revolution?

I Bladene Landet over læser man om en af Dansk Landmandsforening vedtaget Udtalelse til Regering og Rigsdag. I denne Udtalelse klager de sig himmelhøjt over de høje og stadig stigende og »trykkende« Skatter og den mere og mere svigtende Handelsbalance. Paa et saadant Tidspunkt finder de af Skatter og faldende Varepriser saa forpinte Folk det forkasteligt og demoraliserende at yde de Arbejdsløse i Befolkningen Arbejdsløshedshjælp. Og »Vi,« siger de forpinte Sjæle videre, »protesterer paa det skarpeste mod, at man fortsætter ad den Vej; Parolen i den kommende Sæson bør være: ingen Løn uden Arbejde«.

Mon ikke de Herrer denne Gang, trods al deres Fiffighed, har begaaet en Fejl. Jeg fristes til at tro det. Den Dag, 25,000 Arbejdsløse, hvoraf de fleste med en stor Familie, staar paa Gaden uden Husly, uden Midler og uden en Krumme Brød at putte i Munden — den Dag vil der blive et Røre, et revolutionært Røre, som ingen ved, hvad kan udarte til.

Jeg spørger: hvem har da fremtvungen denne Bevægelse? Er det ikke de snu og alt forudseende Kapitalister selv? Jeg beder de Herrer tænke paa Rusland, hvor den store Jorddrot med hele sin Familie nu i lang Tid har maattet opholde sig i Køkkenet, sovende med deres sidste Pjalter paa Kroppen; alt andet er taget fra dem. Konen liggende med den mindste paa Komfuret. Dag og Nat maa de opholde sig der for at spare paa Brændsel og Lys, ventende paa, at Tiderne skal forandre sig. Saadan har den danske Landarbejder ligget og ventet i mange Herrens Aar, ventet paa, at Tiderne skulde forandre sig. Nu er nogle vaagnet med et Ryk, og flere og flere vaagner stadig, kede af den lange Venten. Den Tid er ikke fjern, da alle er vaagnet, og da vil der staa en vældig Armé af sultne, frysende og fattige Arbejdere, men af Tidernes Trang gjort haarde og stærke.

Dette ved de Herrer Kapitalister meget vel, men endda er de ikke bange for paa et saadant Tidspunkt at tage en fattig Sulteunderstøttelse fra Arbejderen. Med vid, I store Herrer, den Dag, I gør dette, da stiller den danske Landarbejder sig ved Siden af sin Kammerat i Byen, og da, — ja, da er det kun Kapitalisterne, der har Ansvaret for, hvad der sker.

Og videre siger de Herrer i deres Udtalelse: »Vi opfordrer til, at alle Arbejdsløse anvises Arbejde, saa vidt muligt produktivt Arbejde.« De gør selvfølgelig Regning paa, at naar først de faar taget Understøttelsen fra os, saa bliver vi til Fals for en uforskammet billig Pris — for at udføre deres Arbejde. Men deri tager de meget fejl. Selv om ogsaa vi er fattige, saa gaar vi ikke til Underbetaling. Vi skal vise, at vi kan understøtte hinanden saa meget, saa vi eventuelt kan standse alt Arbejde saa længe, til de Herrer bliver betænkt paa at betale det ordentligt. Med Tak for Optagelsen.

Rasmus Hansen.

Forenings-Fester

Juletræ.

Hou Afdeling, Langeland, afholder Juletræ for Medlemmerne og Børn i Hou Afholdshus Tirsdag d. 6. Januar Kl. 7. Marius Kragdrup.

Juletræ.

Longelse-Fugisbølle Landarbejderforening afholder Juletræ i Brugsforeningens Sal den 3. Januar.

Jens Baltzer.

Juletræ.

Herstedernes og Omegns Afdeling afholder Juletræ den 4. Januar 1920 paa Roskilde Kro. Lister til Paategning fremligger hos Bestyrelsesmedlemmerne samt paa Roskilde Kro. Juletræet tændes Kl. 6. Bal fra 9—1 for Voksne. De omliggende Landarbejderforeninger og Socialdemokratiske Foreninger indbydes.

K. Møller.

Juletræ.

Næstesiø Landarbejderforening afholder Juletræ paa Mogenstrup Kro Fredag den 2. Januar for Afdelingens Medlemmer med Husstand. Samtidig meddeles, at de Julegodter, der ikke bliver afhentet samme Aften senest Kl. 10, bliver solgt.

P. U. V.
Rasmus Rasmussen.

Juletræ.

Fuglebjerg og Omegns Landarbejderforening afholder Juletræ i Sneslev Forsamlingshus Søndag d. 4. Januar Kl. 6 Aften. Efter Juletræet Bal for Foreningens Medlemmer med Hustand.

Udvalget.

Pakkefest.

Hjembæk Afdeling afholder Pakkefest den 2. Januar 1920 i Hjembæk Forsamlingshus. Pakker med 35 Øres Værdi modtages med Tak af Bestyrelsen eller Festaftenen i Lokalet. Efter Pakkefesten Bal. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes.

Bestyrelsen.

Oplæsning.

Skjørpinge-Fordrup Afdeling afholder i Fordrup Forsamlingshus Oplæsning af Søskendeparret **M. og O. Petersen** Tirsdag 6. Januar Kl. 7. Derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve og fælles Kaffebord. Husmandsforeningen og alle i Nabo-Afdelingen indbydes. Efter Oplæsningen en lille Svingom. Alle er velkomne.

Bestyrelsen.

Tak.

En hjertelig Tak til Husby Afdelings Medlemmer for den smukke Krans og al venlig Deltagelse ved min kære Hustrus Begravelse.

Anders Jacobsen Poulsen,
Husby pr. Ejby.

Tak.

En hjertelig Tak til dem af Kippinge-Brarup Landarbejderforening for udvist Deltagelse ved vor kære, lille Helenes Begravelse.

Lundby d. 27. December 1919.

Anna og Jacob Larsen.

Juletræ.

Kværndrup Afd afholder Juletræsfest Søndag den 4. Januar Kl. 7 præcis. Socialdemokratisk Forening indbydes til at deltage i Festen. Særlig Bestyrelsesmedlemmernes Hustruer indbydes til at pynte Juletræ Kl. 10½. Festen afholdes paa Kværndrup Forsamlingshus. Fælles Kaffebord, hvortil Brød medbringes. P. F. V.

Hans J. Hansen.

Tak.

Jeg vil herved sige Kammeraterne i **Longelse-Fugisbølle Afdeling** Tak for den gode Støtte under min Sygdom samt ønske Jer alle et glædeligt Nytaar.

Kammeratlig Hilsen
Niels Sørensen, Sdr. Longelse.

Giv Agt!

Det Læderfedt, som man køber hos Købmanden, er ikke meget værd, og tillige alt for dyr, derfor gælder det om at faa en god **1 Kls Fedtsværte,** som gavner Læderet og holder Frost ude samt tillige er blankt. Dette kan enhver Kammerat selv fremstille. Recept med Fremstillingsmaaden sendes overalt med Indsendelsen af **1 Kr.** til

Arbejdsmand Alb. Rasmussen,
Kragelund pr. Ørbæk

Faneindvielse.

Langeskov og Omegns Landarbejderforenfng afholder stor Faneindvielse **Søndag den 11. Januar 1920, Kl. 3 Eftm.** i Rønninge Forsamlingshus. Der ventes 3 Talere fra Forbundet og Socialdemokratiet. Alle Omegnens Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes venligst. Vi forventer stor Tilslutning.

P. A. V.
L. Henriksen.

Pakkefest.

Blenstrup og Omegns Afdeling afholder Pakkefest i Gymnastiksalen Søndag den 4. Januar 1920 Kl. 6 Aften. Omegnens Afdelinger indbydes. Pakker modtages med Tak af **Laurits Kristensen, Kristian Mikkelsen, Kristian Poulsen,** Blenstrup, og **Karl Kristensen,** Dallerup.

Bestyrelsen.

Juletræ.

Svanninge Sogns Afdeling afholder Juletræ efter Bestemmelsen Søndag den 4. Januar Kl. 6½. Lysene tændes med det samme.

Bestyrelsen.

Stiftelsesfest.

Øster Tørslev Landarbejderforening afholder Stiftelsesfest med Faneindvielse den 6. Januar Kl. 3 i Øster Tørslev Forsamlingshus. Som Talere kommer Folketingsmand **H. P. Hansen** og **Hans Hansen,** Fredericia, til Stede. **Raaby, Hald, Tvede** og **Gjerlev** Afdelinger indbydes til at deltage. Stor Tilslutning forventes.

Bestyrelsen.

Taksigelse.

Hjertelig Tak til Medlemmerne i Ulbjerg Afdeling, som skænkede Pladen til vor lille Piges Grav, særlig Tak til dem, som satte Indsamlingen i Gang.

Johanne og Nicolai Christensen.

Pakkefest.

Saltum Landarbejderforening afholder Pakkefest i Nørre Saltum Forsamlingshus den 6. Januar Kl. 7 Aften med Oplæsning og fælles Kaffebord. Pakker med over 25 Øres Værdi modtages med Tak ved Kontrolstederne eller hos Formanden. Omegnens sociale og Landarbejderforeninger indbydes.

P. F. V.
Peter Kirkbak.

Stiftelsesfest.

Hald Afdeling afholder Stiftelsesfest og Pakkefest med Talere og Oplæsning og andre forskellige Underholdninger Lørdag den 10. Januar Kl. 6 i Forsamlingshuset, hvortil alle har Adgang. Efter Taler og Pakkefest er der Bal for Foreningsmedlemmer. Alle Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes. Pakker til Pakkefesten „ikke under 50 Øres Værdi", modtages med Tak og bedes indleverede til Formanden.

Bestyrelsen.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen,** Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Enhver kan undervises hjemme ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær,** (fhv. Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll.

Landarbejdernes Forsikring

i

Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger er en Skat for ethvert Hjem.

20 billige men gode Bøger.

Følgende gode, oplysende og fornøjelige **Bøger** kan fra Landarbejdernes Bogsamling faas til **nedenstaaende billige Priser:**

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,10
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer. Den første virkelige Landarbejderroman, som vakte Opmærksomhed for Landarbejdernes Kaar	1,00
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
	Den, som engang har lært Jack Londons friske, interessante Fortællinger at kende, vil sent fortryde det. Køb en af hans Bøger, og det vil ikke blive den sidste.	
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist. En verdensberømt Fortælling. indb. 2,00	1,50
640	Carl Ewald: Udvalgte Eventyr	3,50
612	H. C. Andersen: Udvalgte Eventyr	3,00
642	Grim Hansen: Muddergrøften og 17 andre Eventyr	1,75
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2,85
687	Tusind og én Nats smukkeste Eventyr. (Første og andet Bind) pr. Bind indb.	2,25
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestillingsseddel til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

BESTILLINGSSEDDEL.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....
(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Bestillingssedlen og Annoncen indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 2 | 9. Januar 1920 | 6. Aargang

Landarbejderbevægelsen i 1919.

I.

Atter er et Aar rundet ud i den store Uendelighed, som hedder Fortiden. For Underklassen her i Landet vil Aaret 1919 staa skarpest i Erindringen som det store Dyrtidsaar med de himmelstræbende Priser, der skabte Savn og Nød i de Tusinder af fattige Hjem.

I Landarbejderbevægelsens Historie vil Aaret dog ogsaa blive mindet som det Aar, da Organisationens Virksomhed satte Frugt i Form af Overenskomster Landet over, da Grunden blev lagt til bedre Lønforhold og mere tidssvarende Arbejdsvilkaar for Landbrugets Arbejdere.

Aaret 1919 var et udpræget Overenskomstaar for vort Forbund; ikke mindre end 300 Overenskomster har dette afsluttet i det forløbne Aar. Da Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark blev stiftet i Begyndelsen af Aaret, blev der straks indledet Forhandlinger mellem denne Organisation og Landarbejderforbundet, og den 13. Februar 1919 afsluttedes Overenskomsten for de fast antagne Landbrugsarbejdere. Med denne Overenskomst indledes en ny Æra i Landarbejderbevægelsens — ja, i hele Landarbejderklassens Historie. Medens de Overenskomster, som Forbundet hidtil havde haft, kun havde været af ren lokal Art, omfattende en eller et Par enkelte Gaarde, fik man her en Landsoverenskomst omfattende en væsentlig Del af Landets større Gaarde; der var hermed skudt Bresche i Landbrugets hidtil gældende Arbejdsforhold og Vejen jævnet for almindelige overenskomstmæssige Tilstande og en Højnelse af Landarbejdernes Kaar. Senere afsluttedes Overenskomster med samme Organisation for Landbrugets Løsarbejdere, Fodermestre, Have- og Parkarbejdere og Skovarbejdere.

Tilsvarende Overenskomster er som bekendt afsluttet med Arbejdsgivernes Organisationer paa Langeland og Bornholm.

Udover de ovenfor nævnte Organisationer er der sluttet Overenskomst med Foreningen for Landhaandværkere, flere Amtsraad og Sogneraadsforeninger foruden en Række Arbejdsgivere udenfor Landbruget. Disse Overenskomster omfatter bl. a. Dræningsarbejde, Teglværksarbejde, Grusharpning, Skærveslagning og Vejarbejde o. m. a.

Saa snart Overenskomsterne vedrørende Landbrugsarbejdet var i Orden med Arbejdsgivernes Landorganisation, blev der straks taget fat paa Arbejdet for at faa dem gennemført overalt, ogsaa hos de af Landbrugets Arbejdsgivere, som staar udenfor Arbejdsgiverforeningen, og dette er lykkedes praktisk talt overalt, hvor Medlemmer af vor Organisation er beskæftiget; men det er ikke altid gaaet af uden Kamp.

Vort Forbund har i 1919 varslet 120 Strejker, hvoraf dog kun 38 kom til Udbrud; i de øvrige Tilfælde lykkedes det at gennemføre vore Krav før Strejkens Iværksættelse, og vi kan med Stolthed notere, at af de 38 Strejker, som er blevet etableret, er de 37 blevet vundet.

Organisationen har vist sig stærk nok til at tilvejebringe Overenskomster, hvis Bestemmelser byder Arbejderne betydelige Fordele, men den har ogsaa formaaet at faa disse Bestemmelser ført ud i Livet.

Underklassens sociale Stilling.

Studievejledning ved Harald Jensen.

1. *Indledende Bemærkning:* Formaalet med denne Studievejledning er ikke at foretage en vidtgaaende Undersøgelse af den Række sociale Problemer, som præger Samfundslivet. Hensigten er ved enkle Midler og let tilgængelige Bøger at give den Kreds af Klassefæller, som beslutter sig til at studere Emnet, en Hjælp til teoretisk at underbygge deres Opfattelse af Underklassens sociale Stilling. Fremstillingen søger *at forbinde Læsning med Tænkning.* Det gælder for en Studiekreds, at i lige saa høj Grad som den udvikler sine positive Kundskaber gennem Læsning, maa den udvikle sin Evne til Tænkning over de Problemer, der opstod ved Læsningen. *Før* Læsningen søger man ved Samtale i Kredsen at vende Tanken og Forstaaelsen mod det Stof, man den paagældende Aften vil gennemgaa, og *efter* Læsningen samtaler man om det, for derved at vinde Klarhed og Forstaaelse.

2. *Forundersøgelse:* Den første Aften, Studiekredsen er samlet, søger den Klarhed over følgende Spørgsmaal: *Af hvilke sociale Forhold er Arbejderklassen fremgaaet?*

Til bestemte økonomiske Samfundsforhold svarer bestemte økonomiske Betingelser for den arbejdende Klasse. Det, sen-middelalderlige Samfund kendte ikke *Lønarbejdere* som vor Tid. Det byggede sin Husholdning paa en ejendomsbesiddende Adel- og Godsejerstand og en fæste- og hoveribunden Bondestand. Med de ændrede Landboforhold, som fulgte efter Landboreformen i Slutningen af 1700, opstaar et nyt Landarbejderproletariat til Afløsning af det hidtidige Bondeproletariat. *Tyendeforholdet* blivet et almindeligt Arbejdsforhold paa Landet. De ejendomsløse giver sig i Tjeneste hos dem, som raader over Jord og Produktionsmidler. De overtallige søger til Byerne og finder Anvendelse i den begyndende Industri. *Byarbejderproletariatet* opstaar. — — Forstaaelsen af denne Udviklingsgang maa Studiekredsen søge at vinde, før den begynder. I Enkeltheder vindes den kun ved videregaaende Læsning, som det her fører for vidt at angive Kilder til, men i dens Kærne fattes den af enhver interesseret Arbejder. Under denne Forundersøgelse klarer Studiekredsen sig ogsaa Begreberne Lønarbejder, Proletar og mange andre, som Samtalen giver Anledning til.

3. *Kapitalismens sociale Virkninger:* En teoretisk Undersøgelse af Kapitalismens Væsen ligger uden for denne Studievejledning, og vil ogsaa være for svær at tilegne sig med mindre Kredsen har mundtlig Hjælp af en Studieleder. Er den saa heldig, bygges Studiet paa Gustav Bangs Bog »Den kapitalistiske Samfundshusholdning« (Pris 1 Kr.; Fremads Forlag). Ellers gaar den i Gang med Læsningen af Gustav Bangs »*Kapitalismens Gennembrud*«. Denne Bog er det altsaa nødvendigt at købe; den koster 2,50 i Boghandelen (Gyldendals Maanedssalg). I denne Bog læser Kredsen om de sociale Følger af Kapitalismens Gennembrud. Bogen lægger England til Grund, fordi Gennembruddet i England gav sig de stærkeste Udtryk, men Følgerne viser sig i Hovedsagen ens i hele Europa, fordi de har samme Aarsag. Er nogen af Eleverne i Besiddelse af »Socialdemokratiets Aarhundrede« suppleres Studiet ved Læsning af nogle Kapitler heri om Forholdene i Frankrig, Tyskland og Danmark.

4. *Arbejderforhold:* Her bygger vi Studiet paa Gustav Bangs »*Arbejderklassens Liv og dens Kamp*«, som er et i sin Art enestaaende Værk. Det er Avisartikler, skrevne til forskellige Tider, men samlet i de to 300-sidede Bøger, som de er udgivet paa »Fremad«s Forlag (Pris 4,50), danner de et afsluttet Hele. De afspejler, oftest i Detailler, Arbejderklassens Lønforhold under de kapitalistiske Samfundsforhold, de undersøger og fortæller og træffer sikre socialistiske Slutninger. — Studiekredsen læser i I. Bind om Arbejdets Deling, Side 99, Arbejder-Indvandringen S. 186, Arbejder-Risiko S. 217, Arbejdsløshed S. 224 og Arbejderklassens Organisation S. 268. Ogsaa andre end de her nævnte Artikler har stor Interesse.

5. *Arbejderne og Socialismen:* Her læses i samme Værk Artiklen om Arbejdet Side 89 i I Bind og hele Slutningen og II Bind fra Side 215.

6. *Afsluttende Bemærkninger:* Ved at følge denne Studieplan vil Deltagerne i Kredsen tilegne sig en ikke ringe Indsigt i sociale Forhold. Og de vil, naar de først har faaet begyndt, naturligt tage Ting med, som her slet ikke er nævnt, og de vil faa Lyst til at gaa langt videre.

Og Reglen ved alle sociale Undersøgelser vil være den, først og fremmest at søge Kendskab til *Aarsagerne til de*

bestaaende Forhold. Og hertil at tage sin Tænkemaade til Hjælp.

Lad mig for at belyse dette vælge et Eksempel:

Jeg kender en Landarbejder; han er fattig; han og hans Hustrus Tilværelse er et Liv i Trældom; hans Børn lider Nød.

Hvorfor er han fattig?

Den tanketomme Undersøger vil svare:

Det er *fordi,* han ikke forstaar at passe paa, hvad han tjener!

Men *min* sunde Fornuft siger, at dette ikke kan være rigtigt, for jeg kender en anden Landarbejder, som er Stræbsomheden, Dygtigheden og Sparsommeligheden selv, og han har paa det nøjeste samme Kaar.

Altsaa maa *Aarsagen til hans fattige Stilling være den, at han tjener for lidt.*

Men *hvorfor* tjener han ikke saa meget, at han kan leve ordentligt og godt?

Jo, fordi Bonden eller Herremanden skal have Overskud, stort Overskud, af sin Bedrift, og derfor maa han snyde Arbejderne for en Del af deres Fortjeneste.

Men denne Forklaring, selv om den er god, *er ikke udtømmende nok,* for den giver kun en Del af Aarsagen til, hvorfor Landarbejderen er fattig.

Bonden sidder muligvis for store Renteudgifter og haarde Prioriteter, saa han overhovedet ikke kan give mere, hvis Bedriften skal gaa rundt.

Altsaa er der endnu en Aarsag, — en upersonlig Tredjemand, som tager Udbyttet baade af Bondens og hans Arbejders Slid. Vi maa dybere ned med vore Undersøgelser.

Prioritetshaverne, Bankerne, Laanegiverne som kræver Renter — i Forbindelse med andre Aarsager: Bonden er Genstand for Udbytning ved Indførsel af Foderstoffer, Kunstgødning, i sit Redskabsforbrug osv. osv.

Og vort *Hvorfor* søger videre ud og gaar nye Veje, og stadig støder det paa nye *Hvorfor* og nye *Aarsager,* som vi leder tilbage til deres Ophav.

Landarbejdernes Lommebog.

Den Lommebog, som Landarbejdernes Bogsamling i Aar har udgivet for Landarbejderne, har sikkert afhjulpet et dybt Savn.

En saadan Lommebog, indholdende de Oplysninger, som Landarbejderne saavel i deres Arbejde som Organisations Beskæftigelse har Brug for, er et Gode, som næppe kan værdsættes højt nok.

Selv om det er første Aar, Lommebogen udkommer, har den haft en saadan Afsætning, at kun faa Lommebøger kan opvise noget tilsvarende, saa mange Ekspl. af Lommebogen er der allerede solgt af Lommebogen, at det kan forudses, at det ikke ganske lille Oplag i Løbet af en Maaneds Tid vil være fuldstændig afsat. Men Lommebogen er ogsaa saadan anlagt, at den kan være den organiserede Landarbejder en god og værdig Hjælp.

For det første indeholder den en Noteringskalender, hvori man for forskellige Dage kan indføre, hvad man har af særlig vigtige Ting at skulle udføre eller har udført, f. Eks. Møder o. l.

En saadan Noteringskalender er uundværlig for ethvert Foreningsmenneske. Derefter indeholder Lommebogen en Uendelighed af forskellige Oplysninger; vi nævner i Flæng: Socialdemokratiets Program og Hovedbestyrelse, Den socialdemokratiske Presse i Danmark. International Genopbyggelse af I. P. Nielsen. Det socialdemokratiske Partis Fremgang og Medlemsantal.

»Min Kone«, en Artikel af R. Munkegaard. Landarbejderforbundets Kongres i 1919. Landarbejderbevægelsen siden 1915. Artikler af Marius Olsen. Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse og Forretningsudvalg, »Landarbejderbladet«s Kontrolkomite, Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, Landarbejdernes Sygehjælpekasse. Fortegnelse over Landarbejderforbundets Afdelinger og deres Formænd.

Arbejdsgiverorganisationer ved Landbruget. De provinsielle Husmandsforeningers Formand. Afsøgninger om Statstilskud til Høj- og Husmandsskolekursus. Særlige Landbrugskursus.

Rigsdagen, Ministeriets Medlemmer, Folketinget og Folketingsvalget i 1918, Ministerierne i Danmark siden 1848, Danmarks Indbyggerantal, Fra Vuggen til Graven, Om Brændsel af Ingeniør Madsen. Nævningeinstitutionen og Valg til samme.

Fagkongresser i 1919.

De samvirkende Fagforbund fra 1898 til 1918.

Arbejdsløsheden i 1918.

Arbejdstidens Længde fra 1872 til 1918. Gennemsnitlig Timeløn i 1918. Fortegnelse over Fagforbundene i Danmark og disses Formænd. Arbejdernes Fællesorganisationer.

Endvidere Oplysninger om Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, Forligsmandsinstitutionen, Den faste Voldgiftsret, Arbejdsforsikringsraadet, Arbejdsraadet, Arbejds- og Fabrikstilsynet, Arbejdsløshedsinspektoratet, Arbejdernes Fællesorganisation i København, Arbejderbevægelsens Arkiv, Sociale Sekretariat og Bibliotek. Dansk Forening for Socialpolitik. Studentersamfundets Retshjælp. Borups Højskole, Arbejderhøjskolen i Esbjerg.

Stempel-Takster, Maal, Vægt, Mønt, Posttakster. Maal i Mark og Have. Geografiske Oplysninger. Rente-Tabel o. m. a.

Endelig er der 12 Sider til Regnskab og en Snes Noteringsblade.

Lommebogen er trykt paa skrivefast, tyndt Papir, saaledes at den sine godt 200 Sider tiltrods alligevel er en bekvem Lommebog. Den er indbundet i et bekvemt og smukt Shirtingsbind.

Prisen paa denne fortræffelige Lommebog er kun 2 Kroner.

LANDARBEJDERNES LOMMEBOG

faas ved Bestilling hos Afdelingsformændene eller ved at indsende Bestilling til Landarbejdernes Bogsamling. Vil Du sikre Dig denne Lommebog, saa bestil den straks.

En Skruebrækker paa Maaløvgaard.

Det er desværre lykkedes for Bestyrer Østergaard at faa en forhutlet Fyr fra Birkerød, der hedder *Hans Lorentsen,* til at agere Skruebrækker.

Han udleveres her til alle hæderlige Kammeraters Foragt.

Axel Hansen.

Til Kassererne og Kontrolbestyrerne!

Paa given Foranledning gøres opmærksom paa en Bestemmelse, der findes i Regler for Kontrol og Arbejdsanvisning Side 12, Stk 6 og 7, og som lyder saaledes: „Medlemmer med over 2 Maaneders Restance er *ikke* berettiget til at blive kontrolleret eller modtage Understøttelse af Kassen, før hele Restancen er betalt, **og ingen Understøttelse maa udbetales, før alt skyldigt Kontingent er betalt.**"

Den 31. Marts maa alt Kontingent være betalt til Dato for at undgaa Slettelse.

Med kamm. Hilsen

Sofus Westergaard. *Lorentz Petersen.*

Oplysning.

Det, som vi Landarbejdere i første Række trænger til, er Oplysning; derfor varede det ogsaa saa længe, før vi blev organiserede, og hvad de, som endnu staar udenfor, angaar, kan man roligt gaa ud fra, at det er Mangel paa Oplysning, som holder dem tilbage.

Der er jo flere Maader at skaffe sig Oplysning paa For det første: at købe sig gode og belærende Bøger; men det er temmelig dyrt at anskaffe alle de Bøger, som omhandler de Emner, man helst skulde sætte sig ind i, og vi Landarbejdere har jo ikke Raad til et Højskoleophold, som vi ellers alle burde have; vi har jo ikke alle faaet den bedste Undervisning i Skoletiden. Men kunde det mon ikke lade sig gøre, at der indenfor hver Afdeling blev sat et Arbejde i Gang for at fremme Oplysningen, f. Eks. ved at oprette Aftenskole, hvor vi kunde faa Undervisning i Regning; de fleste af os har jo lært efter det gamle System, derfor tror jeg nok, at mange vilde være glade, dersom de kunde faa Lejlighed til at lære Metersystemet; vi har jo ofte Brug for det i det daglige Liv. F. Eks. naar vi skal akkordere om et Stykke Arbejde, er det saa ikke paa sin Plads, at man selv kan opmaale og udregne, hvor meget man skal have for Arbejdet, ellers skal man jo blindt stole paa Arbejdsgiveren, og det véd vi af sørgelig Erfaring, at det bliver ikke til vor Fordel. Desuden skulde der holdes sociale og oplysende Foredrag, hvortil alle kunde faa Adgang. Det vanskeligste ved Sagen er vel nok at skaffe Folk til at afholde de nævnte Aftenskoler; men mon der ikke indenfor hver Kreds er en Mand eller to, som kunde paatage sig at lede en saadan Skole; en Mand kan jo overkomme et stort Distrikt, naar han kun holder Møde en Aften eller to i hver Afdeling om Ugen.

Dette mener jeg var en Opgave for de forskellige Kredsbestyrelser at tage op; men maaske er Tiden ikke inde endnu. Jeg kunde forøvrigt have Lyst til at høre andres Mening om den omtalte Sag; efter min Mening var det ønskeligt, om noget i den Retning, jeg her har paapeget, blev paabegyndt snarest, saa vi kan staa godt rustet i Kampen for Tilværelsen.

Lindelse, den 30. December 1919.

Karl M. Hansen.

Ekstrakontingentet.

Det skal opkræves fra 1. December 1919 at regne.

Foranlediget af flere Forespørgsler til Kontoret om hvornaar og hvormeget Ekstrakontingent, der skal opkræves, skal jeg tillade mig at henvise til tidligere Meddelelse her i Bladet. Som deri meddelt er Ekstrakontingentet vedtaget som af Hovedbestyrelsen foreslaaet. Det skal saaledes opkræves fra 1. December 1919 at regne og betales i Henhold til det af Hovedbestyrelsen udsendte Forslag.

Oscar Levinsen.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Maaløvgaardskandalen.

Et mægtigt Protestmøde.

700 Mennesker tilkendegiver en værdig, men harmdirrende Protest mod Affærens ansvarlige Anstiftere, Bestyrer Østergaard og Grosserer Møller, samt udtaler sin skarpeste Misbilligelse af Agrarvennen Fuldmægtig Bangs og hans Medhjælperes Hærværk. — En voldsom Fordømmelse af Sogneraadets manglende Forstaaelse af dets Opgaver. — Et Sogneraadsmedlem forsøger at gøre Skandale.

Det blev en sønderknusende Dom over de skyldige i Maaløvgaardaffæren; ikke en Røst hævede sig for at forsvare eller forklare den umenneskelige Handling, disse Mennesker havde gjort sig skyldig i. Det er derfor at haabe, de juridiske Myndigheder maa lære at forstaa den offentlige Menings aabenbare, ubestridelige Krav om de skyldiges Afstraffelse.

Selv den mest sangvinske havde næppe drømt om en saadan Tilslutning til Mødet; pr. Vogn, Tog og til Fods strømmede i Hundredevis af Mennesker til Maaløv Kro, hvor den moralske Domsafsigelse i denne Sag skulde finde Sted, og da Mødets Dirigent, Husmand *Jens Sørensen*, Smørum, aabnede Mødet, var mindst 700 Mennesker forsamlet, og mange maatte endda blive udenfor.

Som Aftenens første Taler havde Sekretær *Axel Hansen* Ordet. Paa en klar og gribende Maade gav han en glimrende Fremstilling af hele denne uhyggelige Sag, hvorledes man havde krænket Smaamands Ejendomsret ved Ødelæggelsen af hans Bohave, den haardhændede Hensynsløshed mod de 8 smaa Børn, der hylende og skrigende blev jaget ud i den fygende Sne, den manglende Forstaaelse af Pligt til i det mindste at skaffe Tag over Hovedet til de ulykkelige og deres Ejendele — alt, medens Forsamlingen gentagende gav sin Tilslutning til den Harme og Afsky mod Anstifterne, der gennemsyrede hele Axel Hansens Foredrag.

Under Foredraget forsøgte et Sogneraadsmedlem, Maler *Steffensen*, at gøre Skandale, idet han ved sin udæskende Optræden gjorde Forsøg paa at ødelægge Møde. Et Par behjertede Mænd bragte imidlertid paa en lempelig Maade denne Herre, paa hvem Varmen formodentlig havde haft en lidt uheldig Indflydelse, ud paa et lidt køligere Sted.

Efter Afsyngelsen af en i Dagens Anledning forfattet Sang fik derpaa Sekretær *Fr. Hansen* Ordet. Han paaviste paa en træffende Maade Sagens grundlovsstridige Karakter, idet der her havde fundet en Krænkelse Sted af Organisationsretten; tillige gav han en Fremstilling af de implicerede Herrers hele ubeherskede Optræden og det ganske ulovlige i Fogedforretningen.

Sluttelig talte Forretningsfører *Sofus Westergaard*. Han fremhævede Nødvendigheden af Landarbejdernes Organisering og viste, hvorledes Forholdene havde været, førend Organisationen havde vundet Indpas, samt paatalte det uhyggelige i Politiets Affære, hvorefter *Axel Hansen* fremsatte følgende Resolution:

„700 af Omegnens Beboere forsamlede til Protestmøde i Maaløv den 2. Januar 1920 udtaler sin skarpeste Fordømmelse af den Behandling, der er blevet de to Familier til Del ved Fogedforretningen 3. Juledag. Forholdet er af en saadan Natur, at det af alle rettænkende Mennesker maa betegnes som brutalt og hensynsløst, og Forsamlingen opfordrer Retsmyndighederne til at tage meget alvorligt og bestemt fat paa dem, der har foranlediget den skammelige Voldsgerning."

Resolutionen blev enstemmig vedtaget, og efter en Del Diskussion sluttede Mødet.

Grosserer Møller og Bestyrer Østergaard havde sendt deres Indbydelser tilbage, medens de 2 Betjente, der havde været impliceret i Sagen, havde givet Møde, men formodentlig fandt, at deres Stilling var af en saa elendig Karakter, at den ikke var værd at forsvare.

Der blev ved Mødet indsamlet 200 Kr. til de 2 Familier. *A. S.*

Har Du anskaffet Dig en Almanak?

En fortrinlig Arbejderalmanak.

Blandt alle Aarets Almanakker har Arbejdernes Almanak igennem de sidste Aar absolut indtaget Førsterangen. Denne Almanak har været bedre og pænere udstyret, mere alsidig og interessant skrevet end hele den øvrige Stabel af Almanaker. Almanakens fuldkomne Overvægt overfor alle sine Konkurrenter har da ogsaa givet sig Udslag i et stedse stigende Oplag. I 1918 maatte Arbejdernes Almanak endog trykkes i andet Oplag og naaede det efter danske Forhold rent ud kolossale Oplag af 60,000 Ekspl., og saa kunde der endog være solgt endnu flere. I 1919 blev Arbejdernes Almanak trykt i omtrent 100,000 Ekspl., altsaa et efter danske Forhold ganske fantastisk Oplag, og alligevel er den snart udsolgt ogsaa for denne Gang.

Men det er ogsaa en i alle Maader pragtfuldt udstyret og usædvanlig velskreven Almanak. Den indeholder for det første 2 fortræffelige Portrætter af saa fremragende Partifæller som Folketingsmand Marott og Landstingsmand C. C. Andersen. Alene disse 2 Billeder er de 165 Øre værd, som Almanakken koster. Almanakken indeholder derefter en meget interessant Artikkel af *Nina Bang* om den første lovbefalede 8 Timers Arbejdsdag, og denne Artikkel er fortræffeligt og gribende illustreret af Axel Mathiesen.

Den kendte Astronom Torvald Køhl skriver derefter en interessant Afhandling om »vore gamle Almanakker« og endelig har Axel Juul skrevet et lille Digt: »Naar hun kom«.

Aarets Biograf indeholder en hel Række morsomme og vittige Billeder med Tekst.

Almanakken indeholder ikke mindre end 5 gode, illustrerede Fortællinger og Skildringer, nemlig: »Skibsskruen« af Carl Sørensen, »Fætter Søren« af Anders Thuborg, »Et Morgenland«, mellem de yderste Skær af Harry Søiberg.

»De blinde«, en morsomFabel af Jens Pedersen og »Af min Dagbog« af Arne Jensen. Endvidere indeholder den en interessant Afhandling af Charles Kjerulf om københavnske Gaderaab og endelig et Digt af Johan Skjoldborg: *Mod Lyset* — et Hyldestdigt til Landarbejderne og de andre Fattigfolk paa Landet, som nu drager mod Lyset.

Almanakken er rigt illustreret, foruden de 2 nævnte helsides Portrætter findes der 2 helsides farvetrykte Billeder, nemlig: Godnatkysset af Gerda Ploug Sarp og »Arbejdet« af Børge Nyrup.

Desuden indeholder Almanakken naturligvis Kalender, Kronologisk Markedsfortegnelse, Drægtighedskalender osv. osv.

Og hele denne omfangsrige og indholdsrige Almanak faas for den ringe Pris af 165 Øre, naar Du henvender Dig til din Afdelingsformand eller skriver til Landarbejdernes Bogsamling.

Har Du ikke denne fortræffelige

ARBEJDERNES ALMANAK,

saa indsend øjeblikkelig Bestilling til *Landarbejdernes Bogsamling* tilligemed 165 Øre i Frimærker, saa vil Almanakken portofrit blive Dig tilsendt.

Fra den lille By.

Der var engang — en lille venlig og fredelig Landsby, midt i det dejlige fynske Land. Paa dens krogede Gader legede snottede Landsby-Unger Dagen lang, i dens Gadekær pladskede baade Gæs og Ænder (og store og fede var de) Side om Side i bedste Forstaaelse. — — Alt var kort sagt Fred og Idyl; thi Byen regeredes næsten enevældigt af en lille Bonde, der var stor — i sine egne Tanker.

Naar han skulde have mejet sit Korn, eller det skulde køres ind, eller naar han skulde have sin Gødning kørt ud, betalte han flot en hel Krone om Dagen, ja sommetider to til Daglejeren. Naar det blev Vinter, og denne Daglejer ikke kunde skaffe Føden til sig og sine, saa kunde man se Bondens Hustru bære baade Brød og Gryn, ja engang imellem et Stykke Flæsk omkring til sine Arbejdsmænds Familier. Ak ja, det var herlige Tider — —!

Saa kom der en Dag et Flyttelæs skrumplende gennem den lille By. Gadens Unger stak Hovederne sammen: »Se ham der, han har vist stjaalet, han har været i Tyvehullet! Æh, bæh!« Og den gamle Gaas i Gadekæret, som var saa klog, saa klog, hvæsede: »Gak, gak! Hvad vil Du her! Gaa væk! Gaa væk!«. Men Bonden skævede arrig efter Vognen: »Fandens ogsaa, at nogen vil leje Hus til saadan én! Godt er det sgu da, at han ikke skal bo lige i Byen!« Og saa gik Bonden hen i en Butik og købte baade brand- og dirkefri Hængelaase i lange Baner, saa han kunde laase for sit Brændsel og for Æggene i Hønsenes Reder. — —

Tiden gik sin rolige eller rettere urolige Gang; thi der var efterhaanden kommen mere og mere Uro over Gemytterne i den lille By. Daglejerne vilde ikke mere nøjes med én eller to Kroner om Dagen, og skønt Daglønnen var steget til hele tre Kroner om Dagen, tænk, saa var de endda ikke tilfredse, og en skøn Dag rottede hele Slænget sig sammen og sagde: »Nu er vi en Landarbejderforening! Nu vil vi have 60 Øre i Timen!«

Den lille Bonde brystede sig og spyttede langt: »60 Øre i Timen, ha, dem skal vi snart faa jaget fra hinanden, Rak!« Men det viste sig, at alle den lille Bys Daglejere var med, alle undtagen én, og denne ene var Manden med Flyttelæsset. Han vilde ikke i »saadan en Bolschevikforening!« —

— Bolschevik — det var lige noget for Bonden, og det mærkedes straks over det hele; naar to Unger mødte hinanden paa Gaden, kunde det hænde, at den ene rakte Tunge og raabte »Bolschevik!«, og naar en skikkelig And kom for nær til den gamle Gaas i Gadekæret, saa hvæsede den og rakte Hals: »Bolschevik, Rakkerpak!«, og saa begyndte Bonden at se mere mildt til Manden med Flyttelæsset; thi han kunde endnu nøjes med 3 Kroner om Dagen. Men Pokker staa i det: Han var opsagt til Fraflytning! Men Bonden, der mærkede, at hans Pengepung var i Fare, fandt snart paa Raad. Der blev udsendt paalidelige Mænd i hele Omegnen for at skaffe en Lejlighed eller købe et Hus; men der var ingen Lejligheder at faa og ingen billige Huse til Salg, og lige i Byen maatte det ikke være. »Gud bevare os!« Bonden var Fortvivlelsen nær. Da, i den ellevte Time lykkedes det ham at overtale en Kollega, der ejede et ledigt Hus, til at lade Manden med samt sine Pakkenelliker flytte ind. Der bor han endnu og arbejder hver Dag hos Bonden for halv Dagløn, og naar Bonden ved Vintertid ser en eller anden sølle Djævel, der skal til Kontrol, har han atter Humør til at raabe: »Dovent Pak, æh, Bolschevik, Bolschevik!«

En djævelsk Fogedforretning i Maaløv ved København.

Et gement Anslag mod Organisationsretten.

To Familier med mange smaa Børn kastes ud i den rygende Snestorm 3. Juledag.

Et frygtelig Hærværk ved Hjælp af „Kongens Foged". Møbler og Inventar flænses og flaas i Stumper og Stykker.

De fattige Familiers Brød og Levnesmidler kastes i Grams paa Marken.

En mærkelig Maade at skrive Kontrakt paa. Grosserer Møller, København, Fuldmægtig Bang, Sdr. Birk, Bestyrer Østergaard, „Maaløvgaard", bærer Ansvaret for den skamløse og modbydelige Affære.

En mægtig Forsamling af Egnens Befolkning fordømmer enstemmigt den politibeskyttede Voldshandling.

Som vi lige fik meddelt i sidste Nummer af Bladet, blev der 3. Juledag begaaet en frygtelig Voldsgerning mod to fattige Landarbejderfamilier i Maaløv.

Det modbydeligste ved hele Sagen er, at det tilsyneladende er sket under Politiets Beskyttelse. Det var i hvert Fald under Ledelse af »Kongens Foged«, Fuldmægtig Bang, Søndre Birk, at Hærværket blev begaaet.

Sagen forholder sig saaledes :

Landarbejderforbundet etablerede Strejke paa Maaløvgaard ved Maaløv. Grunden var som meddelt den, at der gennem fredelig Forhandling søgtes Lønforbedring til Fodermesteren og at der krævedes det Dyrtidstillæg til Daglejeren, som snart sagt betales til Landarbejderne over hele Landet. Lønnen vilde efter dette for Fodermesterens Vedkommende komme op paa 3700 Kr. for at passe og malke nogle og tredive Køer og ca. 30 Ungkreaturer. Et Arbejde, som Mand, Kone og Børn maatte hjælpes med.

For Daglejerens Vedkommende vilde Daglønnen komme op paa 6 Kr. 20 Øre. Alle vil sikkert indrømme, at det er meget beskedne Krav; men det syntes en »Bestyrer« Østergaard, der bestyrer »Maaløvgaard« for et Par københavnske Grosserere, imidlertid ikke. Han nægtede paa en meget storsnudet Maade at forhandle med Forbundet og gav Fodermesteren Valget mellem at melde sig ud af Forbundet og arbejde for den Løn, Bestyreren vilde give, eller ogsaa at blive jaget ud af Huset med det samme.

Fodermesteren saavel som Daglejeren valgte at blive i deres Organisation, og de fik derefter den Besked, at »Kongens Foged« vilde komme og smide dem ud af Lejlighederne Dagen før Juleaften. Altsaa et gement Forsøg paa at tvinge de to Medlemmer ud af vor Organisation. Et sjofelt Attentat mod Organisationsretten. Ja, den noble Herre skammede sig ikke ved at gøre Forsøg paa med Penge at lokke dem ud af Foreningen. I skal nok faa, hvad I forlanger og mere til, hvis bare I sørger for at komme ud af Foreningen, fristede han. Det hjalp dog ikke noget.

Landarbejderforbundet søger at forhindre Fogedforretningen — men forgæves

Fodermesteren henvendte sig til Landarbejderforbundet og herfra søgtes det at gøre Myndighederne forstaaeligt, at en saadan Fogedforretning vilde være i Strid med Loven om Tjenestehuse paa Landet, idet der efter denne skal gives 4 Ugers Varsel.

Det var dog umuligt at faa de lokale Politimyndigheder i Tale, og Bestyrer Østergaard var storsnudet som sædvanlig. Efter nogen Forhandling gik han dog ind paa intet at foretage sig foreløbig. Dette blev der troet paa; men som vi senere erfarede, har Bestyreren blandt mange andre Egenskaber ogsaa den, at han kan løbe fra et givet Ord.

I Lørdags, 3. Juledag, fik vi nemlig Meddelelse om, at Bestyreren alligevel vilde forsøge at smide Familierne ud ved Hjælp af Kongens Foged.

Vi ringede straks til Søndre Birk og fik det bekræftet. En Fuldmægtig *Bang* var rejst derud om Morgenen. Skønt vi vægrede os ved at tro, at Udsmidningen vilde blive foretaget, naar Fuldmægtigen blev kendt med de faktiske Forhold, søgte vi dog straks pr. Telefon at faa Forbindelse med ham.

Det »vigtige« Hverv, der var blevet betroet ham, maa dog aabenbart være gaaet ham til Hovedet Han svarede meget uhøfligt, og saa snart han forstod, hvem det var han talte med, smed han Hørerøret ....

Det var en Lovens Haandhæver — men mon han ikke er paa den forkerte Side af Loven?

I »Lov angaaende Fæste-, Leje- og Tjenestehuse af 23. Maj 1902« hedder det nemlig: »*Er nogen af disse (Betjente og Tyende) imidlertid kommen af Plads i Utide, og dette ikke er paa Grund af Utroskab eller en af ham begaaet Forbrydelse, skal der tilstaas ham 4 Ugers Frist til at ryddeliggøre Huset og søge sig et andet Husly ....*«, og dette at staa i sin Organisation og kræve sit Arbejde blot nogenlunde betalt, kan dog efter almindelige menneskelige Begreber ikke kaldes Utroskab eller Forbrydelse.

Ja, der er sikkert ingen Tvivl om, at adskillige Storbønder og deres modbydelige Rakkerknægte vil kalde det for en Forbrydelse at staa i sin Organisation og derigennem kræve sin Ret — vel at mærke, naar det er Arbejdere, Talen er om.

Vi skulde dog ellers tro, at Retfærdighedens Vogtere skulde følge Lovens Ord ogsaa naar det gælder Smaafolk — — ja hvorfor skal vi nu egentlig tro det? Har vi Bevis for, at det forholder sig saadan? Nej, vi har mange Beviser for, at det forholder sik modsat, og denne Affære bekræfter saamænd kun Reglen. Retfærdigheden er som bekendt afbildet med et Øje — det er ikke rart at være enøjet, mærker vi nu, hvis »Retfærdigheden« kommer til at se til den forkerte Side, ja saa har vi Skandalen. Maa vi saa bede om to Øjne, selv om vi skulde gaa med Briller! Naa, det er jo ikke absolut givet, at det er det daarlige Øje, der har Skylden. Retfærdigheden blunder jo undertiden, siger man, og da det var lige i Middagsstunden, »Forretningen« gik for sig, saa ....

Plyndringstogtet. — Udsmidning i rygende Snestorm. De grædende Børn beder forgæves.

Det modbydelige Hærværk blev altsaa begaaet 3. Juledag i rygende Snestorm. Daglejeren *Valdeclay* slap nogenlunde fra det. Ved Henvendelse til Værløse Sogneraad fik han Anvisning paa en Lejlighed i Kommunens Husvilde-Afdeling, hvor hans Møbler blev kørt hen. Forinden blev han dog Genstand for en meget mærkelig Optræden fra Fuldmægtig Bangs og Grosserer Møllers Side. Han havde nemlig ikke Kontrakt med Arbejdsgiveren, og Kongens Foged har vel ment, at »Forretningen« vilde gaa bedre, hvis der var en Kontrakt, og han søgte derfor at faa Valdeclay *til at underskrive. De behøver bare at dyppe tre Fingre i Blækhuset og sætte dem paa Papiret (!!) forklarede Fuldmægtigen. Valdeclay nægtede vedblivende at underskrive, og Grosserer Møller tog da Pennen og skrev trods Valdeclays Protest hans Navn under Kontrakten*

Det er jo en let Maade at faa en Kontrakt underskrevet paa; men heller ikke dette kan næppe være lovligt, i hvert Fald maa Kontrakten da ikke kunne bruges til at krybe i Læ ved, naar de Herrers Adfærd skal dømmes ved Domstolene.

Hos Fodermester Christensen var 7 smaa Børn ene hjemme. De græd og bad om at faa Lov at blive i Hjemmet; men forgæves. De maatte ud i den fygende Sne. Bagefter fulgte Møblerne og alt Indboet Hulter til Bulter ud i Snedriverne, alt sammen i et frygteligt Kaos. Grisen og Hønsene lukkedes ud paa Markerne, hvor de fo'r forvildede omkring og tilsidst forsvandt.

Børnene blev jaget ud i den bidende Kulde og Sne uden Overtøj; og paa Benene havde de kun Kludesko. De to mindste Børn var henholdsvis 8 Maaneder og 2 Aar gamle. Børnene forlangte at komme hen til Naboen, Arbejdsmand Karl Elbert, Jonstrup Vang. Der blev de endelig hjulpne hen, og Plyndringen af den fattige Lejlighed tog sin Begyndelse.

Særlig Grosserer Møller, dennes Søn og Bestyrer Østergaard skal har have været meget virksomme. Møblerne blev kastet ud i Stumper og Stykker. Brød og andre Levnedsmidler fulgte efter, selv et pyntet Juletræ blev kastet ud. Intet var de Herrer helligt, intet vilde de tage Hensyn til. Som Bevis paa den Voldsomhed, hvormed de er gaaet frem ved deres »Fogedforretning«, kan nævnes, at de ikke gav sig Tid til at tage Gardinerne ned; de tog blot fat i dem og flængede dem bogstaveligt i Stumper og Stykker.

Man kan tænke sig Forældrenes Sindstilstand, da de kom hjem om Aftenen og saa *alle deres Møbler smidt i Bunke paa Marken, tilføget af Sneen, uden at vide, hvor de skulde søge Husly* — venlige Naboer kom dog til Hjælp.

Hovedpersonerne i Dramaet.

»Maaløvgaard« ejes af to københavnske Grosserere, Hr. *Møller* og Hr. *Alfr. Christensen*. Om Grosserer Alfr. Christensen har noget med den skammelige Affære at gøre, ved vi ikke, men saa har Grosserer Møller, Ryesgade 105, og dennes Søn, efter alt foreliggende, saa meget større Andel.

Den egentlige Ophavsmand er dog Bestyrer Østergaard. »Kongens Foged« var — som meddelt — Fuldmægtig *Bang* fra Søndre Birk, der blev bistaaet af Betjentene i Maaløv og Ballerup. Endelig var Elev *Lindtoft* og Staldkarlen *Ingvard*, en Gaardmandsson fra Samsø, Haandlangere ved den modbydelige Forretning.

Det maa være hjerteløse Individer alle til Hobe. Da vi spurgte Fuldmægtig Bang, hvordan det gik med Fogedforretningen, svarede han: *Det gaar godt!* Altsaa, det gaar godt, naar to fattige Familier ved et frygteligt Hærværk berøves deres Hjem, naar de faar deres Børn jaget ud i Kulde og Snestorm, naar de faar deres fattige Ejendele ødelagt. Er det ikke raat og hjerteløst?

Intet Tag over Hovedet. — Fodermester Christensen kan ikke faa Husly. — Møbler og Bohave fuldstændig ødelagt.

— — — Saa var Fogedforretningen forbi. Selskabet havde gjort en god Dags Arbejde. Tilbage er nu at faa det værdsat af Domstolene, og Landarbejderforbundet har selvfølgelig straks anmodet en Sagfører om at føre Sagen frem til Paadømmelse. Hvorledes Udfaldet vil blive, ved vi ikke; men vi kan vanskeligt tænke os, at en saa modbydelig Behandling, der er blevet disse to Landarbejderfamilier til Del, vil kunne undgaa at stemple sine Ophavsmænd. I den almindelige Bevidsthed vil de være stemplede. Alle Arbejdere, ja alle rettænkende Mennesker, vil sent glemme den djævelske Fogedforretning.

Den oprørende Voldsgerning har vakt en mægtig Harme blandt Egnens Befolkning. Selv Folk, der langt fra er Arbejderne venligsindede, erklærer aabenlyst, at det er den modbydeligste Gerning, de nogen Sinde har været Vidne til.

Alle har den dybeste Medfølelse med de saa haardt ramte Familier. Det er endnu trods ihærdige Anstrengelser ikke lykkedes at skaffe Fodermester Christensens Familie Tag over Hovedet.

Ballerup-Maaløv Sogneraad, hvorunder Familien hører, har alle Rum optaget af Husvilde, og det har hidtil været umuligt at skaffe Plads til denne Familie.

Børnene er fordelt omkring hos venlige Naboer og Faderen og Moderen har ligeledes maattet tage til Takke med Nattelogis, som det bedst har kunnet ordnes ved fattige Kammeraters Hjælp.

Som Bevis paa, hvilken Opofrelse Kammeraterne lægger for Dagen, kan vi nævne, at en Arbejderfamilie, der selv har 6 smaa Børn, uden Betænkning har taget mod tre af de ulykkelige Børn. To Børn er anbragt hos andre Venner.

— Christensens Møbler ligger vedblivende, hvor Kongens Foged og Bestyrer Østergaard har kastet dem. Det har været umuligt at finde et Sted, hvor de kunde anbringes, og paa Grund af Sneen, der ligger højt paa Markerne, har det været umuligt at flytte de søndrede Møbler fra det ensomt beliggende Hus.

Et mægtigt Protestmøde. — Hele Egnens Befolkning protesterer enstemmigt mod den politibeskyttede Voldsgerning.

Landarbejderforbundet vedtog straks at indbyde til et Protestmøde i Maaløv, for at belyse denne sørgelige Sag, og for at Egnens Befolkning kunde faa Lejlighed til at protestere mod Hærværket — ja, rent ud sagt mod den Plyndring af de to Familier, der her er begaaet.

Vi tog ikke fejl, da vi spaaede, at der vilde komme mange Mennesker til Mødet.

Byens Gader var sorte af Mennesker Mødeaftenen. Aldrig har vi set saa mange Mennesker samlet til Møde i en Landsby, — og vi har dog set adskillige Forsamlinger.

Det var hele Omegnens Arbejderbefolkning, der var mødt op for at protestere mod Hærværket, mod Plyndringen, mod Angrebet paa Arbejdernes Organisationsret. (Se Referatet andet Steds i Bladet).

— — Ja, det er en nøgtern Fremstilling af den Behandling, der blev et Par fattige Landarbejderfamilier til Del Julen 1919 — ved Hjælp af Kongens Foged — men som det maa synes paa Trods af Loven.

— Ud over Landet vil det vække harmdirrende Opmærksomhed. Det maa — det vil og skal — virke som en Spore i Organisationsarbejdet — fagligt og politisk.

Landarbejdere! — Kammerater! Det er atter eders egne, der er begaaet Vold og Uret imod. Gør eders Organisation stærk.

Axel Hansen.

Barnets Fest.

Julen er Barnets Fest, hedder det. Julen stemmer til Godhed — i Julen skal ingen lide Nød. Det er staaende Fraser i Overklassens Blade — men som vi saa ofte før har faaet Bevis for — er det kun Fraser. Ogsaa Julen er ond for Fattigfolk.

Hosstaaende Illustration vidner under alle Forhold ikke om Godhed og Hensynsfuldhed — om Julestemning.

Naa, det var jo ogsaa 3. Juledag. Paa 3. Dagen kan man vel nok stryge det forlorne af sig og vise det rette Sindelag?

Saadan har D'hrr. tænkt, der er Mestre for den Scene, Billedet skildrer.

Ja, vi behøver ikke at sige vore Læsere, hvad Billedet forestiller. Alle vil forstaa det.

Det er den anden af de Familier, der blev kastet ud i Maaløv, ved Hjælp af Kongens Foged.

Det var Julen 1919, saadan som den kan forme sig for fattige Landarbejderfamilier.

Ax.

Julegaver paa Nørager.

De forudgaaende Aar har Greve Molkte, Nørager, skænket hver af sine Arbejdere en Julegave, saaledes ogsaa i Aar. Deriblandt dog en Undtagelse. Nogle Dage før Jul overraktes der hver af Arbejderne nogle Pund Oksekød samt en Konvolut indeholdende 25 Kr. Men da Omgangen naaede en Arbejder, *F. Liljengren*, fik han Kødet, men Konvolutten med de 25 Kr. naaede han aldrig at faa. Vi kunde have Lyst til at spørge, hvorfor skal han skydes til Side? Man kunde jo tænke sig flere Grunde, f. Eks. at vedkommende Mand endnu ikke er naaet de 60 Aar og som Følge deraf skal have sin fulde Dagløn efter Overenskomsten, og ikke som de fleste af sine Arbejdskammerater, der har naaet det Tidspunk i deres Liv, som man kalder for Støvets Alder, og derfor erholder en mindre Dagløn. Dersom det er Grunden maa vi sige, at det er et meget daarligt Træk, da F. L. har været der paa Gaarden i mange Aar og har lagt sine bedste Aar af Arbejdskraft samme Sted; nu som Tak bliver han skubbet til Side som en gammel Hest, der trænger til Afløsning. Vi erindre os forresten, at i Sommeren 1919 maatte Landarbejderforeningen træde til, for at L. kunde faa sit Høsttillæg, efter Overenskomsten i 6 Uger. Beløbet, han havde tilgode, var ca. 24 Kr., som Greven efter Opfordring ogsaa udbetalte ham. Dersom det skulde være de Penge, der nu kilder, maa det siges at være en meget daarlig Behandling overfor en af sine gamle Arbejdere i Betragtning af, at han altid og til enhver Tid maa staa paa Pinde for Herskabet, blandt andet fungere som Kusk ved de forskellige Højtider, hvad han erholder for det lader vi staa hen. Det er langt fra nogen pæn Behandling og stiller ikke Greven, der ellers faar Skyld for at være en human Arbejdsgiver, i en nogen flatterende Belysning. Vi kan selvfølgelig ikke tvinge Greven til at betale Manden de 25 Kr., da han jo har Lov til at skænke hvem af sine Arbejdere Pengegaver, som han synes bedst om, men vi synes det var paa sin Plads, at saavel Grev Molkte som andre Arbejdsgivere, i Stedet for at give Naadegaver, vilde betale Arbejderne saa meget for deres Arbejde, at de kunde leve foruden og kunde holde en glad Jul. Der gives selvfølgelig Undtagelser, der er jo dem, som betaler efter Overenskomsten og alligevel giver Julegaver. Arbejderne her paa Egnen kan jo f. Eks. stille en Sammenligning mellem ovennævnte Greve og saa Hr. Proprietær *Lunn*, Hallebygaard, der forleden forlod et godt Middagsselskab for personlig at køre for en af hans syge Tjenestekarle til Sygehuset i Sæby pr. Bil. Vi maa nok spørge, hvor mange Arbejdsgivere havde gjort det? Vi tror det ikke om Greven, naar han som ovenfor nævnt kan gøre saadan Forskel.

Det bemærkes, at F. Liljengren intet har med denne Artikel at gøre, han ved ikke noget derom, dette vedføjes for at Grevens Vrede ikke skal falde paa ham, som den jo efter alle Solemærker at dømme vil gøre, men at den maa ramme de Skyldige.

Sæby-Burup Afd.

C. Jørgensen. *Chr. Larsen.*

De nye Afdelingslove.

Bestillinger paa saadanne, som skal trykkes, maa indsendes til Forbundets Kontor snarest.

Afdelingsformændene erindres om, at vi i November Maaned udsendte Meddelelse til Afdelingerne om, at der var udarbejdet nye Afdlingslove som Afdelingerne for en billig Pris kunde faa trykt med Afdelingens Navn og mindre Ændringer, naar Bestillingerne var blevne indsendte senest 15. Januar. Vi skal derfor anmode de Afdelinger, som ønsker de nye Afdelingslove trykt paa den i Cirkulæret omskrevne særlige Maade, om snarest muligt og senest inden den 1. Februar at indsende Bestilling.

Oscar Levinsen.

Telefonstrejken.

Bliv ikke Skruebrækker!

Forretningsudvalget har fra „Centralorganisationen for Telefonstanden i Danmark" modtaget Meddelelse om, at ovenstaaende Organisation fra 1. Januar er traadt i Strejke overfor „De samvirkende Telefonselskaber". Det forbydes derfor Landarbejderforbundets Medlemmer at optage det af Telefonstanden nedlagte Arbejde.

For Landarbejderforbundet:
Oscar Levinsen.

KAMPSANG.

Mel.: Socialistmarschen.

De myldrer derude fra Hytterne graa,
fra Husene, spredte om Land.
De stiger mod Lyset, de tusinde smaa
af Landbrugets trællende Stand .
Til Samling! er Raabet, som lyder om Jord
til Arbejdets trællende Kor.

Vi lytter i Julen til Præsternes Ord
om Lighed for store og smaa,
om Kærlighed øverst ved Samfundets Bord,
men glemt er det Dagen derpaa.
Da kaster man Barnet fra Hytternes Skjul
med Ønsket om glædelig Jul.

Vi flokkes i Skarer om Fanernes Dug
og kræver vort Rige paa Jord.
For Præsternes Flæben vi har ingen Brug,
kun Retfærd i Arbejdets Spor,
og Hævnen, vi kræver, skal flamme en Dag
med Sejr for Arbejdets Sag.

Ja, Tiden skal komme, hvor vi, som er smaa,
skal styre ved Samfundets Ror.
Naar Arbejdets Hærskare sejrende staa
og lytter til Herrernes Kor,
som dybt ligger bøjet i Støv for vor Fod,
foruden sit pralende Mod.

Karl Rasmussen.

Ovenstaaende Kampsang er skrevet til Protestmødet i Maaløv i Anledning af Maaløvgaardskandalen.

Sygehjælpekassen

Da Resultatet af Urafstemningen nu foreligger, skal jeg oplyse, at der er afgiven 1889 Stemmer for Forslaget, 157 imod, og 194 Medlemmer har svaret: Stemmer ikke. (225 Afdelinger har deltaget i Afstemningen.)

I Henhold til dette Resultat af Afstemningen er saaledes Lovens § 2, 3. Stk. udgaaet, og der kan fra 1. Januar 1920 ikke optages Medlemmer i Kassen, som lider af kronisk eller anden uhelbredelig Sygdom, ligesom de Medlemmer i Kassen, som er optaget før 1. Januar, og som lider af en uhelbredelig Sygdom (derunder Tuberkulose), ikke mere kan være Medlem, men skal slettes af Kassen fra 1. Januar.

Samtidig vil jeg gøre saavel Tillidsmændene som Medlemmerne opmærksomme paa, at fra 1. Januar maa ingen Sygelister, som indsendes til Hovedkontoret, indeholde mere end *højst 14 Dage,* saaledes at Sygelister paa over 16 Dage, tages der *intet* Hensyn til og vil *ikke* blive udbetalt. Ligesom Sygelister, der indkommer til Kontoret *senere* end 10 Dage efter den Dato, hvortil de lyder, heller *ikke vil blive udbetalt.*

Naar man fra Hovedledelsen Side har vedtaget en saadan Ordning, saa er det, fordi Kontoret i mange Tilfælde har faaet tilsendt Sygelister lydende paa indtil 170 Kr. og for Sygeperioder, som har ligget fra 1 til 2 Maaneder tilbage fra den Dato, Sygelisterne indkom til Kontoret. Dette er selvfølgelig i høj Grad uheldigt, da man i saadanne Tilfælde ikke er i Stand til at føre nogen som helst Kontrol med disse syge Medlemmer, ligesom man aldrig paa Kontoret er i Stand til at beregne, hvor mange Penge der skal udbetales i den kommende Uge.

Kontingentet.

Da en Del af Afdelingerne endnu ikke har indbetalt Kontingent for Oktober Kvartal, ligesom kun Halvdelen af Kassens Afdelinger har indsendt Ekstrakontingent, paalægges der disse Afdelinger, som endnu staar til Restance dels med Oktober Kvartal, dels med Ekstra-Kontingentet, at indsende dette snarest muligt og senest 15. Januar.

Jeg forventer, at alle Tillidsmændene har modtaget det sidste af Hovedbestyrelsen udsendte Cirkulære og Forslag til Urafstemning, hvorfor jeg herved anmoder alle Kassens Medlemmer om at møde til de Medlemsmøder, som Tillidsmændene indkalder til i de nærmeste Dage i Anledning af det udsendte Forslag.

Samtidig gør jeg saavel Tillidsmændene som Medlemmerne opmærksomme paa, at der *ikke* skal foretages nogen Opkrævning af Kontingent for Januar Kvartal, før Resultatet af den sidst vedtagne Urafstemning foreligger, altsaa ikke før Tillidsmændene faar nærmere Meddelelse derom. Der vil blive udsendt saavel Mærker som Medlemsfortegnelse til Tillidsmændene, forinden Opkrævningen af Januar Kvartals Kontingentet skal paabegyndes.

Med kammeratlig Hilsen
Frants Nielsen.

Maaløvgaard.

Som Bevis paa den Harme, Maaløsgaard-Affæren har skabt blandt alle Arbejdere, kan vi anføre nedenstaaende Resolution. Vi takker for den Sympati, der her vises Landarbejderne. Det er et yderligt Bevis paa den Samfølelse, der nu findes mellem Industriens og Landbrugets Arbejdere.

Resolution.

Paa en af Murerforbundets Afdeling for Ballerup—Maaløv og Omegn i Dag afholdt Generalforsamling vedtoges det at støtte Landarbejderforbundet i, at ingen af Afdelingens Medlemmer udfører eventuelt forekommende Murerarbejde paa Maaløvgaard forinden Landarbejderforbundet har faaet fuld Oprejsning for den brutale Handling, som er overgaaet 2 af dens Medlemmer.

P. A. V.
Hermann Petersen.
Formand. Kirke Værløse.

Et „Varsko" til Arbejderungdommen.

Indsenderen af nærværende til Bladet har rig Lejlighed til at følge den Interesse og Spænding, som kendetegner Forholdet mellem Landarbejder og Arbejdsgiver, ved som arbejdsledende Fodermester daglig at omgaas begge Parter. Som saadan ser jeg, hvorledes disse belaver dem paa den forestaaende Styrkeprøve til Foraaret. Arbejdsgivernes sidste Trumf er 25 Mill. Kr. I Sandhed saa højt et Spil, at muligen en og anden — særlig blandt Landarbejderne — frygter den kyniske Udspiller. Dette Kampsignal paa nuværende Tidspunkt fra Kapitalens Side viser de stormægtiges gode Forhandlingsvillie. Spørgsmaalet er nu: hvorledes staar I Landarbejdere rustede til at modtage denne Vennehaand, udfolder I nogen virkelig Agitation for at kunne optage den Kamp, som før eller senere vil komme. Efterlign Byarbejderne, hos dem er ingen Silnger i Valsen, men Enighed og Solidaritet. Men faar Indtryk af, at adskillige lokale Landarbejderforeninger staar i Stampe, kun søgende at bevare det gamle Medlemsantal; det bør I for Eftertiden ikke nøjes med; Tiden er inde til nyt Fremstød, tag en af de første Maaneder til en kraftig Agitation, gaa fra Dør til Dør, med Varme tolke Sagen, hold store Agitationsmøder og sværg til, at hver og en af Eder skal opnaa at indrullere mindst eet nyt Medlem i Hæren.

Men til Sagen! Under en eventuel Strejke til Foraaret vil Arbejdsgiverne søge at holde Arbejdet gaaende ved at holde Fodermester- og Landvæsenselever, og da jeg af Erfaring ved, at særlig Fodermestereleverne for største Delen er udgaaet fra Arbejderhjem, ikke mindst fra Herregaardenes Dag-lejerhuse, vil jeg indtrængende advare denne Ungdom mod at tage Plads som Elev og derved agere Hjælper for Kapitalen mod Eders Stand, Familie og nære Paarørende, og samtidig oplyse, at faglærte Herregaardsfodermestre er saa daarligt lønnede, at det ogsaa af den Grund maa fraraades unge Mennesker at gaa ind til dette Fag, selv om Arbejdsgiverne nu mod Foraaret vil overgaa hinanden i Løntilbud og med Løfter om Guld og grønne Skove. Vid, at vel Halvdelen af faglærte Fodermestre i Danmark arbejder som Røgtere af Mangel paa Pladser, hvorfor I af flere Grunde bør tage Eder i Agt for selv fine Tilbud i Adressebladenes Annoncespalter.

En Herregaardsfodermester.

Mød op.

Hr. Redaktør!

De bedes optage følgende:

Vi læser her i Blandet mangen en Artikel fra utilfredse Medlemmer, hvori de overøser snart Bestyrelsen, snart et og snart et andet, og naar en Afdeling har holdt Møde for at tage Stilling til et eller andet Forslag, saa mangler jo altid den store Part af Medlemmerne, og det er som Regel de utilfredse, der bliver hjemme, og de, som bliver hjemme, er altid utilfredse med det Udfald, Mødet har faaet, og saa er det Bestyrelsen, der hænger paa'en, og det gælder alle Samfundslag. Naar nu en Part af en Forening eller Afdeling ikke gider eller ikke har Lyst til at give Møde til en indkaldt Generalforsamling, saa maa de bøje dem for de tagne Beslutninger uden mindste Ret til at gøre Indsigelser.

Til Eks.: Søndag den 21. Oktober afholdt Generalforsamling; af 68 Medlemmer mødt 14.

Fredag den 19. Novbr. ekstra Generalforsamling; mødt 22 Medlemmer.

Søndag den 7. Decbr., Stiftelsesfest, mødt 3 Medlemmer.

Søndag den 28. Decbr., Juletræ, mødt 6 Medlemmer.

Medlemmer, i Sandhed Tal, der viser Bestyrelsens Kaar at arbejde under; til Juletræet, der var festligt arrangeret (og det var fint Vejr efter Aarstiden), maa man sige, at det var et kummerligt Resultat. Det havde fortjent meget større Tilslutning. Sognepræsten var mødt og holdt en udmærket Tale, som var tilrettelagt for baade Voksne og Børn, ligesom han foredrog en gribende Julehistorie fra Egnen ved Esrom Sø, som Tilhørerne paahørte med megen stor Interesse, og som Præsten fortjente stor Tak for.

Der vil nu til Foraaret blive afholdt en Række Møder angaaende Forhandlingerne med Arbejdsgiverforeningen, og jeg vil haabe, at disse Møder vil blive talrigt besøgt, da det er dyrt at leje Lokale, og naar Kassen saa omtrent skal betale 1 Kr. pr. mødt Medlem, saa er det jo forstaaeligt, at Bestyrelsen er tilbageholdende med at arrangere Møder.

Nej, Kammerater! Støt Eders Afdeling ved at give Møde, naar der bliver kaldt paa Jer til Møder og Generalforsamlinger, derved støtter I Jer selv og Eders Kammerater, og naar Afdelingslederne skal give Beretning til Hovedbestyrelsen om et Mødes Udfald, og man maa skrive, at næsten ingen var mødt, saa tænker de: Ja, de bryder sig sgu Fanden om Hovedbestyrelsen, eller ogsaa er det en stakkels Afdelingsledelse; men jeg svarer for, at Bestyrelsen for denne Afdeling er villig til at gaa, hvis det viser sig, at Medlemmerne er utilfredse, og hvis Medlemmerne tror, at det kan ledes bedre end det bliver, saa skal vi have Generalforsamling senest først i April Maaned, saa giv Møde og afgiv Eders Stemme.

Med Ønsket om et godt Nytaar til Kammerater Landet over tegner med Tak for Optagelsen

Carl Hauritz.
Formand for Munkebjergby Afdeling.

Til de Arbejdsløse!

Til de Arbejdsløse!

Hvis jeg gennem disse Linier kunde hjælpe til med at løfte en stor Byrde fra Kontrolbestyrerne, og ikke mindst fra deres Koner, som til Tider ogsaa kan have megen Ulejlighed, saa var min Hensigt naaet.

Kammerater! Mød først og fremmest til den Tid, der er fastsat til Kontroltid, det er jo ikke saa tidlig paa Dagen, uden I nok maa kunne have udsovet saa betids, at I kan naa at komme hjemmefra i god Tid, selv om Vejen undertiden kan være temmelig lang. Har I først prøvet at komme til Tiden nogle Gange, saa kommer I aldrig for sent mere, for saa var I nemlig kommen ind i Vanen; og en Vane, véd I jo nok, er ikke nem at lægge af. Og een Ting til: Indskrænk Eders Besøg hos Kontrolbestyreren til saa kort som mulig, allerhøjst Goddag og Farvel, det er mere end nok til, at I bliver krydset af for den Dag, fremfor at Kontrolbestyrerens Kone skal blive sinket i Madlavningen eller hun skal være nødsaget til at

vaske Gulv en ekstra Gang, og derved faa sit gode Humør ødelagt for Resten af Dagen. Forsøg, og det vil lykkes.

Med venlig Hilsen.

Max Nielsen.
Jægerspris Afdl.

Til Fuglebjerg Afdelings Medlemmer.

Kammerater!

Da vi nu har begyndt Indsamlingen af Ekstrabidrag til vort Kampfond, retter jeg denne Opfordring til Afdelingens Medlemmer, om ikke at unddrage sig at betale dette Kontingent, uanset om I har 30 Kr. om Ugen eller ikke, da det er af største Betydning for os, nu til de nye Overenskomsters Afslutning, at vi har en saa stor Kampfond som muligt, saa at vi til Foraaret kan staa stærke overfor Arbejdsgiverne. Vi ser jo, hvorledes Arbejdsgiverforeningen nu disponerer over 25 Mill. Kr. til Dækning af eventuelle Tab for deres Medlemmer ved en Arbejdsstandsning; og ligesom Arbejdsgiverne har skabt sig en stor Krigsfond, saaledes maa vi Arbejdere ogsaa skabe os et Krigsfond, saa vort Forbund til Foraaret kan staa kampberedt og have Styrke til at gennemføre de Krav, som maa stilles ved de nye Overenskomstforhandlinger. Og det kan vi Arbejdere, naar vi alle betaler det Kontingent, som Forbundet kræver; og det er et saa rimeligt Forlangende, at det ikke kan afskrække nogen fornuftig og sundtlænkende Arbejder, uanset hans ugentlige Fortjeneste. Jeg vil derfor tilraade alle mine Kammerater i Fuglebjerg Afdeling, og i *alle andre Afdelinger Landet over,* at være paa Vagt imod dette Onde, som vil blive budt os i dette Foraar 1920, saa det ikke skal komme til at virke nedbrydende paa os. Det kan forhindres, naar vi alle søger at faa saa mange som mulig af vore uorganiserede Kammerater ind i vore Rækker, og det opnaas kun ved ihærdig Agitation og ved at søge ind paa Arbejdspladserne og paavirke disse endnu ikke organiserede Kammerater. Derfor, Kammerat, søg at paavirke din uorganiserede Kammerat, og se at faa ham ind i vore Rækker: I Landarbejderforbundet og i Socialdemokratisk Forening; thi disse to Foreninger er knyttede til hinanden; for det første betyder det for dig, at Landarbejderforbundet søger at skaffe dig højere Løn og beskytter dig mod Arbejdsløshedens Onder; for det andet bør enhver Arbejder tilhøre Socialdemokratiet, for det er det eneste Parti, som taler Arbejdernes Sag. Derfor, Kammerater, slut Jer til Socialdemokratiet. Abonnér paa den socialdemokratiske Presse, giv den socialdemokratiske Liste din Stemme til Kommune- og til Folketingsvalg. Gør du det, Kammerat, saa skal det snart lykkes den arbejdende Befolkning at sætte Eders egne Repræsentanter paa Tinge og i Sogneraadene. Man ser jo, hvor den konservative Presse skriver nedrakkende om Arbejderne, og til daglig kan man høre smukke Ord om, at Arbejderne er utilfredse; men hvem har skabt denne Utilfredshed? Ja, jeg tør med Sandhed sige, at det har Storagrarerne, Kapitalismen, Klausulæderne og Vareaagrerne. Og for at det Misbrug, som vi har været Genstand for under Krigen, ikke skal gentage sig oftere, vil jeg saa indtrængende det sig gøre kan opfordre alle mine Kammerater, baade faglige og politiske, til ved det forestaaende Valg at stemme paa Socialdemokratiet; thi derved støtter vi en god Sag. Derfor, Kammerater, agiter for god Tilslutning til Landarbejderforbundet, meld Jer ind i den socialdemokratiske Forening, saa skal det nok lykkes den danske Arbejderstand i Aaret 1920 at føre Sejren hjem og skabe bedre økonomiske Kaar for os Arbejdere.

Sneslev i Januar 1920.

Jens P. Larsen.

Hr. Redaktør!

Det er sund Sædvane blandt Danske, naar Statens Sager behandles paa offentligt Møde, at give en mulig Modpart Lejlighed til at fremsætte sin Mening, saa man kan vinde eller tabe i ærlig Dyst og prøve at bære Sejr eller Nederlag med Anstand.

Denne rimelige Regel synes at være ukendt af nogle Hundrede Markedsgæster, som den 17. ds. holdt offentligt Møde i Næstved for at anmode Kongen om at styrte Regeringen — ia, en tilrejsende kvindelig Taler tilraadede at tage 3. Zone med „saa mange Tyskere, som der kunde være i Tivoli" — altsaa: Verdenspolitik.

Markedsgæsterne tillod ingen Forhandling; men Kastegyngen, Kraftprøven, Kæmpedamen og de sammenvoksede Grise kræver jo Tilsyn, og til Delegerede blev foreslaaet bl. a. Forpagter Lawaetz, den kloge Kone i Tjørnelunde, Forpagter Løppenthin, en Repræsentant fra Oringe, en Underkorporal og en Løjtnant, men ingen Kat.

Om man nu har væltet Regeringen og taget 3. Zone med den meget talende Talerinde fra Tivoli i Spidsen, kan ikke bestemt siges; men vi Danske og andre tænkende Mennesker af alle Sprog bør undgaa at skabe Stof til fremtidig Spektakel og Krig og derfor redelig respektere Ordet: Selvbestemmelsesret.

Et godt Nytaar 1920 ønskes os alle.

Abbednæs, December 1919.

Niels Rasmussen,
Arbmd.

Fra Afdelingerne.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kønde komme i det først udkomne Nummer.

Egense Afdeling

(Sydfyn) afholder Lørdag den 10. ds. Kl. 8 Møde i Ollerup Forsamlingshus. Kredsorganisationskasserer Kristen Jensen, Aastrup, taler. Omegnens Afdelinger indbydes. Mød talrigt. *Th. Emil Petersen.*

Marslev-Birkende Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 10. Januar Kl. 7 Aften paa Marslev Fattiggaard. Alle Medlemmerne bedes møde, da vigtige Ting skal forhandles. *Bestyrelsen.*

Aarup og Omegns Afdeling

afholder Generalforsamling Søndag den 11. Januar Kl. 4 i Skydebjerg Kro. Vigtige Sager er til Afstemning. Derfor mød alle. *R. Andersen.*

Egense-Norup Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 10. Januar Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Ting skal behandles. *Jens P. Jørgensen.*

Gudbjerg Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling i Gudbjerg Afholdshotel Lørdag den 10. Januar Kl. 8 Aften. Dagsorden: De nye Arbejdsløshedslove og Urafstemning angaaende Hovedledelsens Ret til at ændre Vedtægterne. Da Dagsordenen er af stor Vigtighed, bør alle Medlemmer møde denne Gang. *Carl O. C. Hansen.*

Kølstrup Afdeling

afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Søndag d. 11. Januar Kl. 4 præcis, hvor alle Medlemmer bedes møde. *L. C. Adolfsen.*

Ørsted Afdeling

Søndag den 11. Januar Kl. 7 Aften afholder Afdelingen Generalforsamling hos Chr. Sørensen. Alle Medlemmer bedes møde, da en vigtig Urafstemning over et Forslag fra Hovedbestyrelsen foreligger. *M. Mogensen.*

Gamtofte-Turup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling førstkommende Søndag den 11. Januar angaaende Arbejdsløshedskassen i Turup Forsamlingshus. Bestyrelsen bedes møde en halv Time før. *Oluf Olesen.*

Naarup Afdeling.

Generalforsamling afholdes Lørdag den 10. Januar Kl. 7 i Naarup Sal Forslag til Afstemning fra Hovedbestyrelsen; Valg af Kasserer (den nuværende rejser); Valg af Bestyrelsesmedlem og 2 Suppleanter; Indmeldelse i Ulykkesforsikringen og Sygekassen. Nye Bøger udstedes til Medlemmer, som overflyttes til ydende Medlemmer. *Chr. Top.*

Nørre Broby Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 11. Januar Kl. 2 i Vøjstrup Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes give Møde og medbringe Fagbøger og samtidig betale Kontingent for Januar og Restancer for Oktober. *Frands Th. Hansen.*

Tybrind Afdeling

afholder Medlemsmøde i Føns Forsamlingshus Søndag den 11. Januar Kl. 2, hvortil Medlemmerne bedes møde. Husk Mulkten! *Karl Nielsen.*

Horne Afdeling

afholder ordinært Medlemsmøde Tirsdag den 13. Januar. Regnskabet fremlægges. Alle bedes møde, da vi har lokale Sager at behandle. Tag eders Koner med, Kammerater! *H. P. Hansen.*

Allested-Vejle Afdeling.

Ved Bestyrelsesmødet den 28. December valgtes Jens Sørensen til Kontrolbestyrer fra den 7. Januar i Stedet for Anders Andersen, Radby. *Anders Andersen.*

Langaa og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde i Langaa Forsamlingshus Tirsdag den den 13. Januar Kl. 7 Aften. Alle Medlemmer bedes give Møde, da der er flere Spørgsmaal paa Dagsordenen. *Jens Petersen.*

Frørup Afdeling

afholder Medlemsmøde i Frørup Forsamlingshus Søndag den 11. Januar Kl. 3 Em. præcis, hvor alle Medlemmerne bedes give Møde, da vigtige Ting skal forhandles. Husk paa Mulkten for Udeblivelse. Bestyrelsen bedes møde Kl. 1½ samme Dag og Sted. *Bestyrelsen.*

Kinge Sogns Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling i Logens Sal paa Villavej Lørdag den 10. Januar Kl. 7. Dagsorden: Afstemning om et fra Hovedbestyrelsen tilsendt Forslag. Alle Medlemmerne bedes møde. *Anthon Hansen.*

Korinth Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 11. Januar Kl. 5 paa Korinth Kro, hvor et af Arbejdsløshedskassen udsendt Forslag skal sættes under Afstemning. NB. Afdelingen afholder Bestyrelsesmøde den første Søndag i hver Maaned paa Korinth Kro Kl. 4. *Martin Madsen.*

Gudme-Brudager Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Søndag den 11. Januar Kl. 2½ i Gudme Forsamlingshus. Kom alle. *Hans Hansen.*

Dannemarre Afdeling

afholder Generalforsamling Lørdag den 10. Januar Kl. 7½ i Dannemare Forsamlingshus. *Aksel Jensen.*

Horslunde-Norlunde Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling paa Horslunde Kro Søndag den 11. Januar Kl. 4½ Eftermiddag. Kl. 5 taler Bogholder Aksel Sørensen, København, om Landarbejderforbundet. Mød talrigt op. *Reinholdt Larsen.*

Søllested Afdeling

Lørdag den 10. Januar Kl. 7½ Aften afholdes Medlemsmøde paa Søllested Gæstgivergaard. Forslag fra Hovedbestyrelsen til Vedtagelse m. m. Medlemmerne bedes møde talrigt. *S. Hansen.*

Gloslunde-Græshave Afdeling.

Priskuranten for Dræningsarbejde samt den med Sogneraadet opnaaede Overenskomst faas hos Hans Poulsen, Hoby Skov, og Chr. Walther, Gloslunde samt hos undertegnede. (Se vor Annonce). *Viggo Schwartz.*

Taagerup Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Søndag den 11. Januar Kl. 3 Em. paa Holeby Gæstgivergaard. Hovedbestyrelsens Forslag til Afstemning. *V. Christensen.*

Flintinge og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 11. Januar Kl. 2 Em. i Kommunesalen i Thoreby. Afstemning om Lovændringerne foregaar. Oplysning om Ekstrakontingentet, da der er Tvivl om, hvorledes det skal betales. *Laurits Pommer.*

Skørringe-Vejleby Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag Eftermiddag Kl. 3, hvortil alle Medlemmer bedes give Møde, da der vil blive behandlet vigtige Sager, som har Interesse for enhver. Nye Medlemmer vil blive optaget paa Mødet. *Hans Madsen.*

Tingsted Afdeling

afholder Generalforsamling i Tingsted Forsamlingshus Lørdag den 10. Kl. 7. Dagsorden: Forslag fra Hovedbestyrelsen til Afstemning angaaende Arbejdsløshedskassen. Eventuelt. *Fr. Rasmussen.*

Vaalse Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 10. Januar Kl. 7½ Aften paa sædvanligt Sted. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der skal foretages en Urafstemning. *Kr. Pedersen.*

Væggerløse Afdeling.

Medlemmerne erindres om, at Kontroltiden er de 4 Dage om Ugen fra 9—10 Fm. Tirsdag fra 8½—9½ Fm., om Lørdagen fra 12—1 Em. Udenfor disse Tider bliver der ikke kontrolleret. *Holger Andersen.*

Kredsorganisationen for Langeland.

Alle Afdelingsformænd paa Langeland samt Stenudvalget bedes give Møde paa Landmandshotellet i Rudkøbing Søndag den 25. Januar Kl. 1½ Eftermiddag.

Paa Kredsorganisationens Vegne *M. Jensen.*

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....**Eksempl. af Arbejdernes Almanak.**

.....**Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.**

Betalingen, Kr 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,

følger i Frimærker,

ønskes opkrævet ved Forsendelsen.

(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Et Par Bemærkninger i Anledning af Maaløvaffæren.

Vedrørende Strejken paa Maaløvgaard vil jeg her fremføre et Par Træk. Jeg kom til Maaløv By, hvor jeg traf en Arbejdskammerat. Lige i Nærheden holdt et flot Avtomobil. Min Kammerat svarede paa mit Spørgsmaal, at det var Kongens Fogeds Bil; han var ude paa Maaløvgaard for at rydde Fodermesterens Lejlighed. Jeg gik derud, og jeg maa sige, det, jeg her saa, gik et Stykke længere i brutal og muligvis ulovlig Retning, end jeg havde tænkt mig. Hvad der er kommet Hr. *Østergaard* og Fodermesteren imellem, kender jeg ikke, for der maa vel sagtens være andet end de Krav, Forbundet stiller, ellers er det sandelig en Gerning, Hr. Østergaard her har udført, som fortjener ethvert rettænkende Menneskes dybeste Foragt. Tænk, et Hjems Ejendele, selv det aller ringeste, stillet ud til offentlig Vej uden Spor af Opsyn. Døren var laaset. Det blev mig fortalt, at Fodermesterens var i København. Hvilket Syn venter denne ulykkelige Arbejderfamilie, naar de vender hjem. Et Stykke længere bort boede en polsk Familie, hvem samme Skæbne havde ramt.

Selv midt i Vinterens Hjerte, midt i Julen, hvor man synger og forkynder om *Fred paa Jorden,* strækker Kapitalen sin rovgridske og hadefulde Klo ind i de fattige Hjem for at knægte og kue disse Arbejderes Retsfølelse og Krav til en tidssvarende Løn. Kammerater og Standsfæller! Lad os ikke lade slige Handlinger gaa ustraffet hen. Lad os have vor Opmærksomhed henvendt paa Maaløvgaard, saa ikke Hr. Østergaard kan arbejde med uorganiserede Folk, thi den Herre mener jo nok, det kan lade sig gøre; men vi maa være paa Vagt.

J. Henriksen,
Formand for Smørums Afdeling.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Bal.

Stort Nytaarsbal afholdes i **Læborg Afdeling** Lørdag den 17. Januar 1920 Kl. 7 Aften præc. Omliggende Afdelinger og Socialdemokratisk Forening indbydes venligst. Stor Tilslutning forventes. J. P. Andersen.

Bal.

Snesløv-Nordrup-Farringløse Afdeling afholder Bal i Tvindelstrup Forsamlingshus Søndag den 11. Januar Kl. 6. Billetpriserne som sædvanligt. Baltegnene skal bæres synligt.

Bestyrelsen.

Juletræ.

Vissenbjerg Landarbejderforening og Socialdemokratisk Vælgerforening afholder Juletræ paa Bred Gæstgivergaard Lørdag d. 10. Januar Kl. 4½, hvortil Foreningernes Medlemmer har Adgang, og kan indtegnes ved Indgangen. Udvalget.

Tak.

Vivild og Omegns Landarbejderforening

En Tak til Bestyrelsesmedlemmerne for Randers og Omegns Kredsorganisation og til alle Afdelinger, som har ydet Bidrag til Dækning af P. Møllers Bedrageri-Affære.

P. A. V.
Anders Poulsen, Formand.

Faneindvielse.

Tranehuse og Omegns Afdeling afholder Faneindvielse Søndag den 11. Januar 1920 paa Fjellerup Hotel. Festen begynder Kl. 4 med Tale af Redaktør **Jostasen.** Omegnens Afdelinger indbydes til Festen.

N. J. Kristensen.

Ejendoms-Salg.

Ejendommen „**Fremtidshaab**", **Gudme St.**, er til Salg; 2 store Lejligheder, 1½ Skp. Land Have, 3300 Kr. fast Prioritet. Assurance 7000 Kr., at tilflytte 1. Maj. Anvises af

Hans Hansen,
Gyldenlund, Gudme.

Hjertelig Tak.

til alle de mange Kammerater og Venner, der glædede min Hustru og mig paa vor Bryllupsdag. Tak for de mange smukke og værdifulde Gaver vi modtog, og en særlig Tak til dem, der satte sig i Spidsen for Indsamlingerne til disse. Endnu en Gang en hjertelig og velment Tak for al Opmærksomhed og Venlighed, der blev udvist mod os.

Johanne og Anthon Hansen, Ringe.

Stort Bal

afholdes i **Jægerspris Afdeling,** for Afdelingens Medlemmer med Damer, paa Hotellet i Jægerspris, Søndag d. 11. Januar Kl. 8. Alle Fagorganiserede indbydes.

Marx Nielsen,
Kasserer.

Husbestyrerinde.

søges straks eller til 1. Februar af en Enkemand med 3 Børn; Alder 9—4 Aar. Arbejdsm. **J. P. Jakobsen,** Andebølle, Bred.

Præmie-Maskerade.

Slangerup Afdeling afholder stor Præmie Maskerade Søndag den 25. Januar paa Slangerup Gæstgivergaard Der uddeles 4 værdifulde Præmier; 2 til de mest komiske Herredragter, og 2 til de smukkeste Damedragter. Maskeraden begynder Kl. 7 og Masken falder Kl. 9; derefter stort Bal.

Bestyrelsen.

Kjølstrup Landarbejderforening

og Socialdemokratisk Forening afholder offentligt politisk Foredrag i Forsamlingshuset Søndag d. 11. Januar Kl. 4½, og humoristisk Oplæsning Kl. 6½, hvortil vi indbyder alle organiserede Arbejdere i vore nærmeste Kredse. Fællesspisning af medbragte Madkurve og paafølgende Bal.

P. B. V.
L. C. Adolfsen.

Selskabelig Sammenkomst.

Revninge Afd. afholder selskabelig Sammenkomst Lørdag d. 10. Januar Kl. 6¼ Eftm. i Revninge Forsamlingshus med Folketingsmand **L. D. Rasmussen,** Odense, som Taler. Derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve og Dans. Alle organiserede Arbejdere og Socialdemokratisk Forening indbydes. Mødet begynder præc. Kl. 6¼, da Taleren skal rejse med 8-Toget. Brød, Sukker, Fløde m. m forefindes. Festudvalget.

Faneindvielse.

Gloslunde-Græshave Landarbejderforening afholder Faneindvielse i Dannemare Forsamlingshus Søndag den 18. Januar Kl. 3½, hvortil Medlemmer af Landarbejderforbundet og Socialdemokratisk Forening med Damer indbydes, ligesom Medlemmer af ovennævnte Foreninger i Nabokommunerne indbydes venligst. Som Taler kommer Formanden for Fællesorganisationen i Nakskov, Hr. Forsørgelsesinspektør **A. Nielsen.** Efter Foredraget humoristisk Oplæsning af Hr. Cand. phil. **Falbe Hansen,** Nakskov. Derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve; fra Kl. 7 til 1 Bal (4 Mands Orkester). Entré til Foredraget og Oplæsning 75 Øre for Herrer og 50 Øre for Damer. For Ballet 1 Kr. 25 Øre og 75 Øre. Børn ifølge med Forældre gratis Adgang

Bestyrelsen.

Tak.

Hermed bringer jeg de Medlemmer af **Oure-Vejstrup Afdeling,** der ydede mig Hjælp under min og min Hustrus Sygdom, en hjertelig Tak.

Chr. Lorentsen og Hustru.

Vor hjerteligste Tak

til alle, der har bidraget til den smukke Plade paa vor Søns Grav. Hjertelig Tak for den gode Pengegave.

Markus Terp og Hustru,
Vonsild.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(100,000 Medlemmer, 600 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: alle Ejendomme paa Landet **med blødt Tag,** naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 15,000 Kr., med **blandet Tag,** naar den ikke overstiger 20,000 Kr., og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 30,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: **under blødt og haardt Tag** alt Løsøre, som beror i *Landbrugsejendomme,* der *er* eller *kan* indtegnes i Bygnings-Afdelingen i **haardttækte, rene Beboelsesejendomme,** alt Løsøre, saavel i *Byer som paa Landet,* og uden Hansyn til Bygningens Forsikringssum.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,10
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	1,00
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist.....indb. 2,00	1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2,85
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til **Landarbejdernes Bogsamling.** Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET
FYEN
LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 3 | 16. Januar 1920 | 6. Aargang

Kontraktforholdene i den kommende Tid.

Vil Landarbejderne fortsat fæste sig bort paa de gamle Betingelser?

I Fortsættelse af min Artikel i Nr. 52 om det fremtidige Arbejdsforhold for Landarbejderne skal jeg meddele, at Hovedbestyrelsen har drøftet dette Spørgsmaal, og at den var ganske enig om, at det nu maatte være Slut med, at Landarbejderne fæstede sig bort paa Kontrakter og under Forhold, saa de ikke fik overenskomstmæssige Arbejdsforhold at virke under. Forbundsledelsen er ingenlunde blind for alle de Vanskeligheder, der er for den enkelte for at faa gennemført Kontrakter, som sikrer overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar, men den er ogsaa ganske klar over, at det kan gennemføres, naar Landarbejderne blot optræder enigt og fast i dette Spørgsmaal, og selve Fordelene ved at blive underkastet overenskomstmæssige Arbejdsforhold i Stedet for Tyendelovens Bestemmelser og hvad deraf følger, er vel ogsaa værd at vove noget for.

Hovedbestyrelsen vil naturligvis, samtidig med at den retter denne fornyede indtrængende Anmodning til Landarbejderne om ikke mere at fæste sig bort paa de gamle Kontrakter, med mindre de i enhver Henseende er sikrede overenskomstmæssige Arbejdsforhold, tilsige Landarbejderne al mulig Støtte i disse Bestræbelser, men den maa naturligvis pointere meget stærkt, at det vigtigste for Landarbejderne til Gennemførelse af dette Krav er Enighed og Sammenhold om Kravet. Vor Organisation udgør den langt overvejende Del af de Lønarbejdere ved Landbruget, som betyder mest, naar Medlemmerne blot er enige om et saadant Krav, er det derfor ogsaa gennemførligt.

Vi arbejder for Tiden paa Udfærdigelsen af saadanne Kontrakter, som vi fremtidig vil foreslaa vore Medlemmer at benytte, naar de indgaar Arbejdsforhold med Arbejdsgivere, som ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark.

Disse Kontrakter skal meget hurtig blive trykt og tilsendt Afdelingerne i tilstrækkelig Antal tilligemed Vejledning ved Brug af dem.

Vi anmoder derfor vore Medlemmer om at vente med at indgaa nyt Arbejdsforhold for den kommende Sommer, indtil de har faaet disse Kontrakter. Skulde det ske, at et Medlem ser sin Fordel ved at indgaa et fast Arbejdsforhold forinden, maa Kontrakten, der oprettes, først og fremmest fastslaa, at dette Arbejdsforhold i enhver Henseende er underkastet de mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark og Landarbejderforbundet til enhver Tid gældende Overenskomster. Dette gælder ikke alene Daglejere, men ogsaa Tjenestekarlene.

Oscar Levinsen.

Skriv til Landarbejdernes Bogsamling og bestil Landarbejdernes Lommebog.

Ulykkesforsikringen.

Fra Ulykkesforsikringen har vi modtaget følgende:
10.—12. 19.

Til Landarbejderforbundet, Villemoesgade 54.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Handelsmand Fr. Hansen, Østrup pr. Uggerløse, Medlem Nr. L. 1387, den 14. November d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der ialt i Dagpenge udbetalt Tilskadekomne 48 Kr. for Tiden 17. November—2. December incl. samt for den i Sagen udstedte Lægeerklæring Kr. 4,00.

20.—12. 19.

Det meddeles Dem herved, at man Dags Dato har paabegyndt Dagpengeudbetaling til den d. 13. Decbr. dette Aar tilskadekomne Stenhugger Ole P. Hansen, Nr. Ørslev pr. Karleby, Medlem Nr. L. 242, idet der er tilstillet ham Kr. 39,00 for Tiden 14. December til 26. December incl.

De vil til sin Tid modtage Underretning om Sagens Afgørelse.

5.—1. 20.

Det meddeles Dem herved, at man Dags Dato har paabegyndt Dagpengeudbetalingen til den den 17. December 1919 tilskadekomne Arbejdsmand Karl M. Freisleben, Fly pr. Skive, Medlem Nr. L. 1615, idet der er tilstillet ham Kr. 45,00 for Tiden 18. December 1919 til 1. Januar 1920 incl.

De vil blive holdt a jour med Sagens videre Forløb.

(sign.) *Thorsbøll.*

Grundet paa en Del Forespørgsler og Misforstaaelser angaaende Indsendelsen af Efterafregningen, gøres Afdelingsbestyrerne opmærksom paa, at:

1. *Efterafregningen skal indsendes til Forbundet sammen med de Mærker, som ikke er brugt; hvis der slet ingen er brugt, udfyldes Afregningsblanketter alligevel og indsendes sammen med alle Mærkerne.*

2. Naar der rekvireres nye Mærker, bruges de trykte Rekvisitionssedler. Gennemlæs iøvrigt Vejledningen, som fulgte med Materialet.

A. Lorents Petersen.

Har Du husket at bestille ARBEJDERNES ALMANAK? — Hvis ikke, da bør Du skynde Dig at indhente det forsømte. Denne fortrinlige Almanak kan endnu faa hos Landarbejdernes Bogsamling.

Ekstrakontingentet.

Det skal opkræves fra 1. December efter det udsendte Forslag.

Jeg skal atter tillade mig at henlede Afdelingernes og Medlemmernes Opmærksomhed paa, at det i November udsendte Forslag om Ekstrakontingent er vedtaget med aldeles overvældende Majoritet. Ekstrakontingentet skal derfor opkræves i Henhold til Forslagets Bestemmelser fra 1. December 1919.

Man skal derfor foretage Opkrævning af dette tilligemed Opkrævningen af det alm. Kontingent, og saaledes, at det indsendes til Forbundet tilligemed det ordinære Kontingent.

Naar Oversigten over Urafstemningen ikke for noget siden er tilsendt Afdelingerne, er dette Bogtrykkerens Skyld, idet han ikke har kunnet faa det sat og trykt lige i Juletiden, hvor alle Bogtrykkere er overlæssede med Arbejde, som skal ekspederes omgaaende.

Det saavel som Cirkulæret vedrørende samme er nu sat og vil forhaabentligt være Afdelingerne i Hænde omtrent samtidigt med nærværende Blad.

Oscar Levinsen.

Nu maa det være forbi!

Landarbejderbevægelsen har, i de Aar den har kæmpet sig frem, været Genstand for mange Krænkelser. Arbejdsgiverne har Gang paa Gang gjort fortvivlede Forsøg paa at slaa Organisationen og dens Forkæmpere ned. Efterhaanden som Organisationen er bleven større og stærkere, er Arbejdsgivernes Forsøg ogsaa bleven mere og mere fortvivlede og brutale.

Aaret 1919 har været et Aar, hvor Landarbejderforbundet har frembragt mange Resultater; men det har ikke desto mindre ogsaa været et Aar, hvor det har været Genstand for mange brutale Angreb; men det sidste er dog det værste. At lade deres Harme mod Organisationen gaa ud over smaa, uskyldige Børn, som de har gjort ved Udsmideraffæren paa Maaløvgaard, det er dog en Brutalitet, som man ikke synes noget rettænkende Mennesker kan lade være at harmes dybt over.

Europa har i de senere Aar været hærget af en frygtelig Krig, men Handlinger af den Slags, som er udspillet ved Maaløvgaardaffæren, bebuder en endnu frygteligere Krig, en Krig, hvortil vi maa ruste os i Tide og paa rette Maade og skærpe vore Vaaben.

Mod den Fjende, som for Øjeblikket truer os, har vi dog kun eet Vaaben, nemlig vor Organisation; men naar den bliver tilstrækkelig skærpet, da er det et ufejlbarligt Vaaben. Derfor, Kammerater, tag fat med fornyet Mod, og gør eders yderste for, at vi kan faa Land-

arbejderne samlet alle som een under vor Organisation, saa skal vi nok gaa ud af Kampen med Sejr.

Ullerslev Sogns Landarbejderforening afholdt den 10. Januar Generalforsamling, hvor jeg fremlagde en Resolution af følgende Ordlyd:

»Ullerslev Sogns Landarbejderforenings Medlemmer, samlede til Generalforsamling i Ullerslev Forsamlingshus den 10. Januar 1920, udtaler deres dybeste Harme og skarpeste Protest mod den Krænkelse, som ved Udsmideraffæren paa Maaløvgaard 3. Juledag er overgaaet vor Organisation og vor fælles frie Ret til at leve paa Jorden. Vi betragter det som værende i nært Slægtskab med Mordforsøg ved ret at se paa den Fare, som de stakkels smaa uskyldige Børn var udsat for ved at blive smidt ud paa aaben Mark i det farlige Vintervejr. Vi opfordrer Øvrigheden til kraftigt at skride ind for at hindre, at sligt oftere skal ske; thi dette er en Skamplet paa det danske Samfund og en Haan mod den danske Landarbejder. Vi staar alle parat til at kæmpe til det yderste for at omstøde Muligheden for, at Arbejdsgiverne eller deres Haandlangere oftere kan foretage slige Overgreb.«

Denne Resolution blev af Generalforsamlingen enstemmigt vedtaget.

Jeg opfordrer alle Afdelinger i Danmark til paa lignende Maade at tilkendegive deres Forbitrelse over det skete, saa Maaløvgaards Ejer og Bestyrer dog kan se, at de har hele den offentlige Mening imod sig.

Ullerslev, den 11. Januar 1920.

Med kammeratlig Hilsen.

Valdemar Jensen.

Arbejdsgivernes Skudsmaal.

Vi har desværre rundt omkring i Landet mange Arbejdsgivere, som behandler deres Folk paa en mindre god Maade, og mange af dem fortjener slet ikke at faa Folk. Var det ikke paa sin Plads, om vi fik saadanne Arbejdsgiveres Navne bekendtgjort, saa saadanne Herrer kunde blive afskaaret fra at faa Folk fra andre Egne? I alle Afdelinger burde der oprettes sorte Lister over saadanne Arbejdsgivere, og saa kunde alle, som vilde have en Plads paa en fremmed Egn, henvende sig til Formanden paa det Sted, hvor De søger Pladsen, og faa vedkommendes Skudsmaal at vide; vi har jo Eksempel paa, at mange Arbejdsgivere stadig skal have deres Folk langt borte fra; men dette burde forhindres. Ikke alene har de stedlige Afdelinger deres Kvaler af saadanne Pladser, men det er jo heller ikke saa rart for den, som faar Pladsen, især hvis det er en gift Mand. Det er jo en temmelig kostbar Fornøjelse at komme til at rejse med Bohave og Børn, og skal de saa være saa uheldige at faa en saadan daarlig Plads og skal komme til at rejse igen, er en saadan Familie daarligt stillet. Dette burde forhindres, og det kan forhindres, dersom enhver, før han eller hun tog en Plads paa en fremmed Egn, forhørte sig om Arbejdsgiveren fortjener at faa Folk, og jeg er sikker paa, at ingen af vore Formænd vil nægte at give de ønskede Oplysninger. I skal se, hvis det System blev gennemført effektivt, skulde Arbejdsgiverne nok Tid efter anden lære at opføre sig ordentlig over for deres Medmennesker.

I Landarbejdernes Lommebog findes Adresserne paa Formændene i Landarbejderforbundets Afdelinger Landet over.

Karl M. Hansen,

Lindelse Afdeling, Langeland.

Maaløvgaard-Affæren.

Moderate og konservative Blade forsvarer den skammelige Fogedforretning.

De konservative og moderate Blade har hidtil været tavse om Maaløvgaard Affæren, men nu er der kommet Liv i dem. Det er dog ikke for at fordømme den skandaløse Handling; tværtimod — deres Natur tro — for at finde undskyldende Momenter for Hovedmændene i Udsmidningen. Et konservativt Blad har faaet en ganske forvrøvlet Forklaring af „Kongens Foged" og andre konservative og moderate Blade skynder sig at bringe det videre. Det gælder ogsaa i dette Tilfælde om at forsvare Overklassen og dennes Haandlangere, saa kan det gaa med Smaafolk, som det bedst kan. Der er som sædvanlig ingen Lyst til at paatale Uret og Vold, vel at mærke, naar det bare er Smaafolk, det gaar ud over. For ingen er vel i Tvivl om, at hvis det havde været Daglejeren og Fodermesteren, der havde givet Grosserer Møller og Bestyrer Østergaard en lignende Behandling, havde Piben faaet en anden Lyd. Saa havde denne Presse ikke haft Ord stærke nok til at fordømme de skammelige Arbejdere, der forbrød sig mod Landets Love, og som var saa vanskelige og hensynsløse at have med at gøre. Nu er Forholdet omvendt. Det er Arbejderne, det er gaaet ud over, og saa gælder det bare at undskylde.

— — Fuldmægtig Bang forklarer, at Fodermesteren havde 4000 Kr. i Løn, og saa vilde han endda have 1 Kr. 20 Øre til pr. Dag. Dette er ikke rigtigt. Sandheden er, at Christensen havde ca. 3300 Kr. for sammen med Kone og Børn at passe 35 Malkekøer, ca. 30 Ungkreaturer og en Del Svin. For dette Arbejde, der lagde Beslag paa hele Familiens Arbejdskraft, ønskede han at blive lønnet efter Landarbejderforbundets og Arbejdsgiverforeningens Fodermesteroverenskomst, der vilde give ham knapt 3700 Kr. aarlig.

Men hvad i Alverden vedkommer Fodermesterens Løn Fuldmægtig Bang. Vi er da heldigvis ikke kommet saavidt, at Kongens Foged skal fastsætte Arbejdslønnen. Arbejderne har hidtil hævdet deres Ret til at bestemme, for hvilken Løn de vil sælge deres Arbejdskraft, og det ønsker de vedblivende. I værste Fald kan det da kun blive en Sag mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Fuldmægtigen fortæller, at det var klart Solskin den Dag, Fogedforretningen fandt Sted. Alle véd, hvordan Vejret var 3. Juledag. Enhver véd, at Sneen laa højt paa Markerne og føg for den stærke Vind. Det var — som Vognmanden sagde, da de ønskede hans Bistand — ikke Vejr til at jage Heste og Køretøj ud i, langt mindre Mennesker — ja, smaa Børn.

Grosserer Møller var saa hensynsfuld, fortæller de storbondevenlige Blade, at hente noget Halm til at strø over Sneen, som Møblerne kunde ligge paa. De to uhildede Mænd, der nu har taget Syn paa Møblerne, erklærer, at disse er saa godt som ødelagte.

Børnene blev kørt i Kane til en Gartner i Jonstrup, hvor de forlangte at komme hen. Ja, men det var først, efter at de længe havde løbet og grædt ude i den fygende Sne, og da de uden Overtøj kom ned til Gartneren, Hr. Karl Ebert, der tog imod dem med stor Venlighed, var de saa forkomne af Kulde, at de næsten ikke kunde komme til sig selv igen.

Ja, det er hvad de moderate og konservative Blade faar ud af deres Anstrengelser for at finde en Undskyldning for den brutale Handling. Men som vore Læsere snart vil have bemærket, er det ikke lykkedes paa noget Punkt at afkræfte vor Fremstilling. Det er højst blevet et kluntet Forsøg paa at dreje uden om den sørgelige Sag.

Det havde været bedre om „Kongens Foged" havde forsøgt at bevise sin juridiske Ret til at foretage „Forretningen"; men det forsøger han ikke, hvad der dog ogsaa er haabløst

Det, der ligger til Grund for hele Skandalen, er et Forsøg fra Arbejdsgivernes Side til at knægte Organisationsretten. Ved Trusler om at blive jaget bort og smidt ud af Huset, skulde de tvinges til at melde sig ud af Landarbejderforeningen. De skulde nok faa, hvad de forlangte, bare de meldte sig ud.

I Følge Grundloven har Landets Borgere Foreenings- og Forsamlingsfrihed og i Loven om Fæste- og Tjenestehuse paa Landet staar der, som vi tidligere har citeret, at naar det ikke er paa Grund af Utroskab eller Forbrydelse, skal der tilstaas Tjenestemanden 4 Ugers Frist til Ryddeliggørelse af Huset og til at søge sig anden Plads.

Hele Fogedforretningen er saaledes i aabenbar Strid med Loven, og der er ikke Skygge af juridisk Ret til at foretage Udsmidningen — om den moralske Ret er det vist ikke værd at tale.

Det er derfor ikke saa mærkeligt, at Fuldmægtig Bang ønsker at tale om høj Løn og klart Solskin. Det egentlige i Sagen er det sikket ikke morsomt at drøfte.

At Solskinnet og de 4000 Kr. er fri Fantasi, gør jo intet, bare de kan tjene til at bortforklare Sagen.

— — Ja, det er, hvad der kommer ud af Overklasse og Storbonde-Bladenes Bestræbelser for at forsvare det Selskab, der kaster to Familier ud i Snemarkerne. Det er et kummerligt Resultat for de samme Blade; men det beviser paany deres Sindelag, og Smaafolk og Arbejdere maa lære deraf.

Mange Smaakaarsfolk har hidtil ladet sig besnære af disse Blades venlige Ord, og det forlorne Hykleri i denne uhyggelige Sag, maa dog have aabnet Øjnene paa dem. Smid de konservative og moderate Blade paa Døren og hold det Blad, der ogsaa i dette Tilfælde har talt Arbejdernes Sag, nemlig Social-Demokraten.

Ax.

Tiderne skifter.

Fornylig har der paa Egeskov Slot været afholdt Juletræ for alle Godsets Arbejderes Hustruer og Børn, det er en gammel Skik. Koner og Børn blev bespist, og da Maaltidet var færdigt, sagde Grevinden: Nu gaar vi ind til Juletræet og synger en Salme, saa er det forbi, saa kan jeg ikke gøre mere for jer, dette er sidste Gang, men det er Arbejdernes egen Skyld, de har stillet saadanne Lønfordringer, at jeg ikke kan mere. Det har ellers været mig en Glæde at se alle de glade og smilende Barneansigter, men Arbejderne har kun dem selv at takke for det, det er deres stadige Utilfredshed der har bevirket, at jeg ikke mere kan faa Raad til at holde Juletræ.

Det er jo kedelig nok, at det er gaaet saaledes tilbage for Grevinden, men hun har idetmindste holdt ud saa længe hun har evnet. Skumlere vil ellers vide, at det ikke er for hendes Penge at det er bekostet, men derimod for Penge, som en gammel Oldfrue skulde have sat til dette smukke Formaal, men der siges jo saa meget,

og om det passer skal jeg dog ikke kunne sige.

Imidlertid tror jeg dog ikke, at Børnene for den Sags Skyld behøver at miste Juletræsfesten. Kværndrup Afdeling afholdt den 4. Januar en meget fornøjelig og vellykket Juletræsfest, og vi haaber, at vi til næste Aar faar en lignende. Da nu Grevinden har været vant til at samles med sine Sla... — hm! — Arbejdere, men nu (begrundet paa deres Frækhed til at forlange en Løn, hvorfor de nogenlunde kan leve) ikke kan faa Raad til at give en saadan Fest, saa vil jeg foreslaa at indbyde hende til vort næste Juletræ for at hun ikke helt skal glemme de glade og smilende Børn, thi jeg mener, at naar det er gaaet saadan tilbage for Konen og det er Arbejdernes Skyld, saa bør de dog gøre en Smule Gengæld.

Et Medlem af
Kværndrup Landarbejderforening.

Gensvar.

Der er en finere Kapitalisme og en grovere, Salonradikalismen og Reaktionen. Landarbejderbladets Redaktion synes at være mest imod den sidste og slaar roligt Følge med den første. Det skal herefter kaldes demokratisk at nægte Folk Stemmeret i tredie Zone! —

Ja — saa er man nødt og tvunget til at være „reaktionær".

Der tales om, at Reaktionen vil indføre udenlandsk Arbejdskraft. Uhyggeligt lyder det.

Saa lad os allesammen hævde Arbejdernes nationale Ret til dansk Arbejde. Og fortrinsvis Ret til Arbejde paa sin Hjemstavn. Og trygge Kaar her!

Men vi kan ikke hævde national Ret uden Nationalisme, Folkets Hjemstavnsret og Landets Ret hører sammen.

Arbejdere: hvorfor skal Nationalisme være Reaktion? I kunde gøre Nationalismen til Demokrati. Og det er det, I skal gøre for at faa Ret.

Redaktionen skriver: „Ved at slaa Følge med Hr. Gravlund og hans Meningsfæller opnaaede Landarbejderne paa ingen Maade at komme i Selskab med gode og ærlige Venner, saadan som Hr. Gravlund ynder at give det Udseende af."

Jeg har kun talt og skrevet i mit eget Navn, uden Hensyn til „Meningsfæller". Skal mine Ords ærlige Mening drages i Tvivl, saa stiller Redaktionen sig lavt i dette Ordskifte.

Thorkild Gravlund,
Reersø pr. Gørlev.

* * *

Hr. Gravlund skriver, at Landarbejderbladets Redaktion synes at være mod Salonradikalismen og Reaktionen og slaar roligt Følge med den „finere" Kapitalisme. Det er en mærkelig Forklaring, og Hr. Gravlund kan næppe komme til et saadant Resultat uden at vende Forholdene paa Hovedet.

Landarbejderbladets Redaktion ønsker, at Sønderjydernes Selvbestemmelsesret skal respekteres, og at kun, hvad dansk er, skal tilbage. At det er „finere Kapitalisme", synes vi ikke, skønt vi naturligvis maa indrømme, at det er noget meget grovkornet at kræve Anneksion af Folk, der føler og tænker tysk.

— Lad os allesammen hævde Arbejdernes nationale Ret til dansk Arbejde. Og fortrinsvis Ret til at arbejde paa sin Hjemstavn og trygge Kaar her! skriver Hr. Gravlund. Dette rimer ikke rigtigt sammen med Anneksion og Kapring af 3 Zone. Tyskerne maa da ogsaa have Ret til Arbejde i deres Hjemstavn, og det faar de ikke, hvis de skal voldtages af „nationalbegejstrede" Danskere — enten disse saa er Tilhængere af den „fine" eller „grove" Kapitalisme, af „Salonradikalisme" og Reaktion.

Det, Landarbejderbladets Redaktion ønsker, og det, der er Landarbejderforbundets Opgave, er at skabe gode økonomiske Kaar og sunde Arbejdsforhold i dette Land. Vi værger os naturligvis mod Smudskonkurrence og mod de Bestræbelser, der udfoldes for at holde Arbejderne nede; men vi hævder saavel Sønderjydernes som alle andre Menneskers Ret til selv at bestemme, under hvilke Forhold de ønsker at leve — og det maa vi have Lov til.

Red.

Fremmed Arbejdskraft.

Under denne Overskrift skriver „Bornholms Social-Demokrat" i Anledning af „Nationaltidende"s Meddelelse vedrørende den paatænkte Genoptagelse af Polakimporten:

Denne Oplysning er i Sandhed en fortræffelig Illustration til de konservative Blades evindelige Veraab over de mange Penge, der gaar til Understøttelse af de Arbejdsløse. Hvis Forholdet saa endda var dette, at der manglede Arbejdskraft paa Landet, kunde der maaske være en Smule Rimelighed i at tænke paa at indføre Polakker. Men det er ingenlunde Tilfældet. Der gaar tværtimod for Tiden over 4000 Landarbejdere ledige. Dette anfægter dog aabenbart ikke d'Hrr. Storbønder lige saa lidt nu som tidligere, naar man har indført polsk Arbejdskraft. Sagen er nemlig den, at Polakkerne er *billig* Arbejdskraft for Landmændene, og dette vejer mere for dem end Hensynet til Landets egne Børn. Her er noget for de arbejderfjendske Højre- og „Venstre"blade at spekulere paa, naar de paany understreger den gyldne Sætning, at Arbejde er bedre end Understøttelse.

Imidlertid kan vi daarlig tænke os, at Myndighederne skulde give deres Sanktion til Indførsel af fremmed Arbejdskraft — ikke mindst af den Grund, at Statspolitiet fornylig har udvist nogle Hundrede polske Familier, som hidtil har ernæret sig her i Landet. Men først og fremmest maa der protesteres mod en saadan Indførsel af udenlandsk Arbejdskraft af den vægtige Grund, at der er rigelig Arbejdskraft her i Landet. At de danske Landarbejdere nu i stor Udstrækning er organiserede og kræver menneskeværdige Levevilkaar, bør ikke være en Grund for Storagrarerne til at indføre billig polsk Arbejdskraft.

Det hævdes med Styrke i vore Dage, at man først og fremmest maa tage Hensyn til det danske Arbejde. Det samme Krav maa i lige saa høj Grad stilles, naar Talen er om Landets egne Arbejdere.

Skovarbejde paa Wedellsborg Gods.

Jeg Undertegnede vil gerne bede om Plads i Landarbejderbladet for disse Linier:

Da vi Skovarbejdere for Tiden er saa meget paa Tale, kan det være i mangen af Bladets Læseres Interesse at høre lidt om Forholdene i »Sparreforn Skov«. Vi har her i Bladet læst om Skovarbejdernes Løn, sammenlignet med Landarbejdernes Løn. Jeg kan oplyse, at i Sparretorn Skov arbejder vi i Vinter paa Akkord for en Løn langt under Landarbejdernes, vi kan ikke opnaa en Dagløn højere end ca. 5 Kr. i Følge vor Overenskomsts Priser, og dertil skal enhver Arbejder have Værktøj, som beløber sig til mindst *50 Kr.* i disse Tider, og vi maa jo ogsaa regne med en Del Uvejrsdage, hvor det ikke er til at arbejde i Skoven, dem faar vi aldrig en Øre for. Og som vi alle véd, skal en fast antaget Landarbejder have en Dagløn paa *6 Kr. 20 Øre* og fri Bolig. Vi Skovarbejdere har forhen givet *32 Kr.* i Husleje om Aaret, men under vor nugældende Overenskomst skal en fast antaget Skovarbejder udføre 40 Dages Arbejde til en Dagløn af *5 Kr.* pr. Dag, naar vi regner med den nugældende Timeløn, *90 Øre,* saa vil vi komme til at give en Husleje af *160 Kr.* omAaret, og saa hedder det alligevel, at vi har fri Bolig. Saa der bliver jo ikke saa lille en Forskel paa Ugelønnen, da en Landarbejder jo ikke har hverken Spildedage eller Udgifter til Værktøj.

Jeg mener, at der burde være et Punkt i vor Overenskomst som hedder Værktøjspenge og Dagløn for Uvejrsdage, hvor vi ikke kan arbejde i Skoven. Som Grund til vor lave Løn kan nævnes, at Træet er udvist til Nedhugning saa langt imellem hvert Træ, at en stor Del af Dagen gaar med Sammenbæring. Vor Arbejdsgiver er jo en flink Mand, og han forestaar selv Udvisningen af Træet.

Med Tak for Optagelsen.

Skovarbejder *Rasmus H. Pedersen.*
Fønsskov pr. Nr. Aaby St.

Skovarbejderne.

De udsendte Skemaer skal indsendes.

Afdelingerne, som har modtaget Skemaerne angaaende Skovarbejdernes Akkordfortjeneste, og som ikke har indsendt Skemaerne i udfyldt Stand, bedes snarest drage Omsorg for deres Indsendelse til Forbundet. Vi har modtaget Skemaerne fra langt de fleste af Afdelingerne, men der er endnu en Del Afdelinger, som ikke har indsendt Skemaerne, og naturligvis er det af største Betydning at faa de flest mulige Skemaer frem. Altsaa indsend Skemaerne pr. omgaaende.

Klassificeringen.

Vi har i den senere Tid modtaget Meddelelse fra flere Afdelinger, om Skove, som er indmeldt i Arbejdsgiverforeningen, men endnu ikke klassificeret af Nævnet. — — Hvis der endnu findes flere Distrikter, som er **indmeldt i Arbejdsgiverforeningen** og beskæftiger organiserede Arbejdere — bedes dette meddelt Kontoret snarest muligt.

Overenskomsten for Skovarbejdet købes.

De Afdelinger, som har nogle af de med Arbejdsgiverforeningen afsluttede Overenskomster for Skovarbejdet som de kan undvære, bedes indsende disse til Forbundet. Mod samtidig at sende os Regning paa det Antal Overenskomster, der tilsendes os, vil Beløbet blive godskrevet Afdelingerne. Det er naturligvis dog kun den store Overenskomst af 21. Juni, vi ønsker indsendt.

Oscar Levinsen.

FREDEN

Nu glider det langsomt til Tops,
det gyldne og hvide
Fredsflag foldes ud.
Det er, som de hvisker til Slægten:
Lad Hadet fare,
Gør Dagene skønne og blide.

Men Livet iler.
Hin Stund med den gyldne Glorie,
hvor Fortidens sortnede Tyngsel
manes i Mørket,
bli'r selv til Fortid;
et Lynglimt i Slægtens Historie.

Men før Du gaar vid're,
saa vend mod Ruinernes Øde
— o Menneskehed —
dit aldrig tvivlende Aasyn
og hør, hvad de hvisker Dig
— Valpladsens Faldne — de Døde.

Lyt agtsomt paa dem;
det er en bitterlig Lære,
der lyder fra dem:
„Forbandet skal Slægterne være,
som sværger til Krigens
blodige Manddræberære".

Og vend Dig saa bort,
thi Fremtiden venter derude.
De Døde er døde,
men det, de har lært Dig, lever — —
— o, lad det en Soltid,
et groende Eden bebude.

Se, Flaget gaar langsomt til Tops,
det er Fredens Minutter,
hvor Fortidens sortnende Tyngsel
manes i Mørket —
hvor Pagten med Lyset
— o Menneskehed — Du slutter!

Hans Laursen.

Hjalmar Branting om Freden.

I „Social-Demokraten", København, har den kendte og ansete Fører for det svenske Socialdemokrati skrevet følgende Artikel om den Fred, som nu endelig er blevet underskrevet:

Den Sejrsfred, som blev underskrevet i Versailles for over et halvt Aar siden, skal nu langt om længe efter hundrede Udsættelser træde i Kraft. Det er et halvt Aar for sent, thi den Gavn, den trods alle store Mangler havde kunnet gøre ved endelig at bringe Verden Fred, er blegnet for hver Uge og hver Maaned, som spildtes i daadløs Venten, mens Stillingen i hele Evropa stadig blev værre.

Folkene krævede en virkelig og retfærdig Fred i Stedet for vedvarende Rustninger. Disse Forhaabninger er kun blevet til svage Antydninger.

Versailles-Freden har gjort gammel Uret fra Røverstaten Prøjsens Side mod dens Naboer god igen. Men selv om Fredens Ophavsmænd dermed har tilstoppet gamle Kilder til Folkehad og Ufred, saa har de dog ikke vovet at tage Skridtet fuldt ud med uforfærdet Tilslutning til de Grundsætninger om Nationernes Selvbestemmelsesret, som de overfor deres Folk og overfor Verden har forpligtet sig til.

Derfor findes der i denne Stund næppe nogen, som tror, at det ny Evropa skal bygges paa den Fred, som nu endelig træder i Kraft.

Der har fra første Færd været rejst Krav om en Revision af Fredsbestemmelserne og Protest mod alt, hvad der i denne Fred er præget af Imperialismens og Militarismens Aand, og til denne Kri ik slutter sig stadig flere, som har indset, at Fredens økonomiske Hovedbestemmelser er uigennemførlige, og at heller ikke mindre Folkedele mod deres Vilje bør tvinges ind under Fremmedherredømme.

De nærmeste Opgaver for Socialdemokraterne i hele Verden bliver at fremtvinge en saadan Revision af Dagens Fred, at den bliver en virkelig Folkefred og i Stand til at bygge op det gamle Demokratis og Socialimens ny Evropa.

Hjalmar Branting.

Socialdemokratiets Socialiserings-Forslag og Landbruget.

Af *Vald. Christensen*, Svedstrup.

I.

Fra enkelte Sider blandt Landbrugets Arbejdsgivere forsøges der paa Oparbejdning af en ny Slags Socialistforskrækkelse blandt Landarbejdere og Husmænd.

Socialiceringsforslagene bliver brugt som Bevis paa, at »nu har selve det socialdemokratiske Parti erkendt, at Socialismen ikke er mulig paa Landet«. Den tænkende Del af Landarbejderbefolkningen vil imidlertid straks være klar over dette Stykke Demagogi, og hurtigt jage et begyndende Mismod paa Døren, thi den Fjer, af hvilken de »samfundsbevarende« har tænkt sig at lave en hel Paafugleham for deres dumme Paafund, er meget lille og vil bortvejres ved det første Vindpust.

Dette er maaske ogsaa Grunden til, at man fra Venstre- og Højrepressen kun privat bruger Udtalelsen om, at Socialdemokratiets Lovforslag om offentligt Tilsyn med Erhvervsvirksomheder, og Arbejdernes Deltagelse i Ledelsen af Erhvervsvirksomheder ikke omhandler Landbruget, idet man henviser til sidstnævnte Forslags § 1, 1ste Stykke, der taler om Virksomheder indenfor Industri og Haandværk.

Det er sikkert Meningen at fremkalde en vis Grad af Skuffelse iblandt Landarbejdere og Husmænd, at faa Numeret indspillet, før det kommer paa de Lirekassers Repertoire, som under den kommende Valgkamp skal være Venstres og det konservative Folkepartis Bidrag til Musikken.

For Landarbejderne og Husmændene er der imidlertid ingen Grund til Sorg og Klage over de to nævnte betydningsfulde Forslag i den Affattelse, de har.

Affattelsen, som den er, vil tværtimod bevirke en begejstret Glæde hos denne Samfundsklasse, faa den at agitere blandt Kammerater og Ligestillede for ved de tilstundende Valg at give Socialdemokratiet et saa stort Antal Mandater, at Forslaget kan gennemføres uden Ændringer.

Den ovenfor omtalte lyssky Fremgangsmaade fra Modstandernes Side har bevirket et Ønske hos Forf., om i denne og et Par efterfølgende Artikler at belyse Landbrugets Forhold til Socialiseringsforslagene, saa at Landarbejdere og Husmænd faar Midler i Hænde til at tilbagevise de usande Paastande; tillige skulde disse Artikler tjene til at vise Forslagenes samfundsnødvendige Berettigelse ogsaa overfor Landbruget som Erhverv.

Socialiseringsforslagene er af Partiet formulerede i to særskilte, men dog sammenhørende Forslag, til Lov om offentligt Tilsyn med, og til Lov om Arbejdernes Deltagelse i Ledelsen af Erhvervsvirksomheder.

I det førstnævnte Lovforslag nævnes der ingen speciel Virksomhed eller Virksomhedsgren, men Loven omhandler *Erhvervslivet i dets Helhed og i dets Detailler*, det bliver det i Lovforslagets § 1 omhandlede *Erhvervsraad*, der efter nøje Prøvelse skal stille Forslag om Foranstaltninger, der findes nødvendige for, at de forskellige Erhverv kun drives i Overensstemmelse med Samfundets Tarv.

Naar Erhvervsraadet begynder at analysere en Erhvervsvirksomhed, vil det næsten al Tid ad kortere eller længere, mere eller mindre bugtede Veje, blive førte til et eller flere af Landbrugets Erhvervsforhold.

For at tage nogle Eksempler: Den monopoliserede Sukkerfabrikation her i Landet vil, naar den udredes, føre i lige Linie til Roedyrkerne. Svineslagteriernes og Mejeriernes Erhvervsvirksomhed ligeledes.

For Brødfabrikationens Vedkommende gaar Vejen til Landbruget over Møllerivirksomhederne, et af Ølbryggeriernes Raastoffer produceres af Bygavlerne, og saaledes er det med en lang Række industrielle Virksomheder. For en anden Række industrielle Erhverv er Landbruget eneste Aftager af Produktionen (Kunstgødning, Landbrugsmaskiner, Oljekager osv.).

Erhvervsraadet vil umuligt kunne komme udenom Tilsyn med Landbrugets Erhvervsvirksomhed, og Paastanden om, at Socialdemokratiet ikke ved Lovforslagets Udarbejdelse skulde have været fuldt ud paa det rene hermed, maa tilbagevises som det Vaas og Sludder, det i Virkeligheden er.

I Lovforslagets § 5, 2det Stk., hedder det: »*Finder Raadet, at visse Virksomheder beregner sig for høj Fortjeneste, hvad enten denne anvendes til stort Udbytte til Virksomhedens Ejer eller til den indskudte Kapital eller til høje Tantiemer eller Gager, eller til urimelige Afskrivninger eller Henlæggelser, skal Raadet ved Forhandling med de paagældende Forretninger eller disses Organisation søge Priserne nedsat. Fører disse Forhandlinger ikke til det ønskede Resultat, kan Raadet indstille til Indenrigsministeren, at der fastsættes Maksimalpriser eller træffes andre Foranstaltninger til Begrænsning af Fortjenesten. Raadets Indstilling skal offentliggøres senest 14 Dage efter, at den er afgivet til Indenrigsministeren.*«

Virkningen paa Landbruget som Erhverv af denne Bestemmelses Anvendelse kan være af indgribende Betydning saavel for det store Landbrugs og Bøndergaardenes Bedriftsejere som for Husmænd og Landarbejdere. I en følgende Artikkel vil disse Forhold blive taget op til Behandling.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Det nye Evropa-Kort.

1. Finland. 2. Estland. 3. Letland. 4. Lithauen. 5. Polen. 6. Czekoslovakiet. 7. Østrig. 8. Ungarn. 9. Rumænien. 10. Ukraine. 11. Bulgarien. 12. Grækenland. 13. Storserbien. 14. Italien. 15. Tyskland. 16. Frankrig. 17. Sovjet-Rusland.

Indførsel af fremmed Arbejdskraft.

Vor Meddelelse om Arbejdsgivernes Planer vedrørende Polakimporten bekræftes af „Nationaltidende".

I Højrebladet »Nationaltidende« læser vi følgende:

»Der er Tale om at søge atter at faa polsk Arbejdskraft hertil. Sagen er imidlertid paa Overvejelsernes Stadium.«

Dette er, som man vil se, en Bekræftelse paa, hvad vi tidligere har meddelt her i Bladet. Det forholder sig imidlertid ikke saaledes, at Storagrarerne har indskrænket sig til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse og Drøftelse indenfor deres egen Kreds. Nej, de er forlængst færdige med Overvejelsen for deres Vedkommende og er i fuld Aktivitet for at faa Polakimporten taget op igen. Som vi har oplyst, har Polakimportørerne, repræsenteret af Arbejdsgiverforeningen, været baade hos det polske Gesandtskab og i det danske Ministerium for at faa Planen realiseret, og saafremt man opnaar disse Myndigheders Sanktion, kan det anses for givet, at Indførslen af polsk Arbejdskraft tages op paany. Om man vil faa denne Sanktion, ved vi ikke, men som før meddelt, ser det virkelig ud, som om de paagældende polske Myndigheder er parat til at indlede det ny Polens nationale Æra med at genoptage den Trafik, som Polens tidligere Undertrykkere i saa mange Aar har drevet eller tilladt blev drevet, at eksportere polske Arbejdere til Udbytningsobjekter for fremmede Landes Godsejere. Hvorfor skulde ogsaa den polske Overklasse være bedre end den danske? Det kan jo ikke være for at skaffe den polske Overklasse billigere Arbejdskraft, at de polske Myndigheder tillader denne Eksport, medens Polakimporten her til Landet kun har det ene Formaal at trykke Lønniveauet for vort Lands egen Arbejderklasse.

Forsaavidt er denne Sag en større Skrændsel for Danmark end for Polen.

Man maa dog vægre sig ved at tro, at de danske Myndigheder vil tillade Arbejdsgiverforeningen at realisere Storagrarernes skumle Planer. Den nuværende Regering har tidligere vist, at den har Forstaaelse af Samfundets Vel i dette Spørgsmaal; som det vil erindres, gik den i sin Tid med til, paa Forslag af Socialdemokratiet at nedsætte en Kommission, som fik den Opgave at undersøge Mulighederne for at faa polske Arbejdere, som indførtes her til Landet til Anvendelse i Landbruget, **erstattet af danske Arbejdere.**

I en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Arbejdsanvisningsdirektør, Folketingsmand *Jensen-Sønderup*, hvori han anmoder om at overtage Hvervet som Kommissionens Formand, hedder det bl. a.: »Udvalgets Opgave vil navnlig være gennem Forhandlinger med Repræsentanter for Arbejdere og Landbrugere eller Organisationer af disse særlig i de stærkt roedyrkende Egne at tilvejebringe en Ordning, hvorved arbejdsløse danske Arbejdere kan afløse fremmed Arbejdskraft i Landbruget.«

I denne Kommission, hvis officielle Navn var »Udvalg angaaende Tilvejebringelse af dansk Arbejdskraft til Landbruget«, havde saavel Repræsentanter for Arbejdsgiverne som for Arbejderne Sæde; af de førstnævnte skal vi nævne Formanden for »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening«, Direktør *S. C. Hauberg*, Formand for »Foreningen for Tilvejebringelse af Arbejdskraft for Landbruget«, Forpagter *O. Knipschildt*, Formand for »Landsudvalget for Anvendelse af udenlandske Landarbejdere«, Hofjægermester *A. Tesdorpf*.

Vi skal ikke komme nærmere ind paa Kommissionens Virksomhed eller en Værdsættelse heraf, en Del af dens Virsomhed vil iøvrigt være adskillige bekendt gennem de Normalkontrakter vedrørende Betalingen for Roearbejdet, som i nogle Aar kom til at danne Grundlaget for Prisen for dette Arbejde.

Et Par enkelte Kendsgerninger skal vi dog tillade os i denne Forbindelse at minde om, fordi de yder et fortræffeligt Bidrag til Belysning af Storagrarernes Bestræbelser for paany at faa Polakimporten genoptaget.

I Februar *1918* rettede dette Udvalg under Henvisning til den raadende Arbejdsløshed *en enstemmigt vedtaget Henstilling til Indenrigsministeriet om at foranledige, at der ikke gennem Udenrigsministeriet blev ydet Bistand til Indforskrivning af fremmede Arbejdere.*

I Forsommeren *1919* besluttede Udvalget at afslutte sin Virksomhed. I den til Ministeriet indsendte Indberetning motiverede man denne Beslutning med, *at der i Fremtiden ikke vilde være Brug for dets Assistance ved Tilvejebringelsen af dansk Arbejdskraft.*

Med andre Ord, man erkendte, at Udvalgets Mission var opfyldt eller overflødiggjort, forsaavidt som der var tilstrækkelig af dansk Arbejdskraft til Afløsning af den polske.

Naar vi erindrer som før oplyst, at foruden flere store Roedrykere og Polakimportører var den forhenværende Formand for Polakimportørernes Organisation (*Tesdorpf*) og selve Formanden for Arbejdsgiverforeningen (Hauberg) Medlemmer af nævnte Udvalg, saa maa man med Forbavselse spørge: Hvorledes kan Arbejdsgiverforeningen forsvare nu blot at fremkomme med Tanken om ny Polakimport endsige rende Autoriteterne paa Døre i den Anledning?

Dens Adfærd er jo paa Forhaand stemplet som uforsvarlig af dens egne Repræsentanter, hvoriblandt altsaa dens egen Formand.

Indstillingen til Ministeriet i *1918* om at forhindre Indførsel af fremmede Arbejdere var en klar og utvetydig Tilkendegivelse af, at en saadan Indførsel maa betragtes som uforsvarlig, naar Landets egne Arbejdere gaar arbejdsløse i stort Tal, og selv om Arbejdsløsheden i Øjeblikket ikke har saa stort Omfang som den Gang, saa er den dog i hvert Fald betydelig større end i Foraaret 1919, da Udvalget afsluttede sin Virksomhed med at erklære denne overflødig, da der ingen Vanskelighed var forbundet med Tilvejebringelse af den nødvendige danske Arbejdskraft.

Der gives kun en Forklaring paa Arbejdsgiverforeningens Optræden i denne Sag. Det store Landbrug ønsker at faa polske Arbejdere, ikke fordi de ikke kan faa danske , men fordi de vil have billige Arbejdere og slavebundne Arbejdere. Men det vil være at tilsidesætte Samfundets Interesser om Myndighederne af Hensyn til nogle Storagrarers Profitbegær tillod, at Indførslen af fremmede Arbejdere efter at den er op-

hørt, blev paabegyndt paany. Den organiserede danske Landarbejderklasse er i Overensstemmelse med det store Flertal af Landets Befolkning, naar de kræver, at man fra Myndighederne Side nægter at efterkomme Storagrarernes Opfordring.

Marius Olsen.

Landarbejdere, Arbejdere for Landet.

Under denne Overskrift finder man i sidste Nummer af Landarbejderbladet et Opraab fra Forfatteren *Thorkild Gravlund* til os Landarbejdere om at støtte Overklassen i den sønderjydske Politik, den fører. Ja, det er sandt, hidtil har vi været Arbejdere for Landet, det vil sige for Magthaverne i Landet, nemlig Kapitalisterne. Vi har ved Slid og Slæb fyldt deres Pengesække, og til Gengæld har vi knapt faaet det tørre Brød. Se engang ud over Landet og du vil finde usle, elendige Hytter, hvor Sult og Kulde er en daglig Gæst, der lever Arbejderen, hvis daglige Slid er en Kamp for Tilværelsen. Saaledes anerkender Uationalismen Arbejderens Ret til som dansk Mand at leve i Danmark. Lad os prøve at løfte Nationalismens Dække, den rødhvide Dug, saa vil vi se, at den skjuler daarligt den Pengegriskhed og det Magtbegær, der findes blandt dens ivrigste Tilbedere.

Derfor, Kammerater! lad os være enige om at svare Gravlund og ligesindede med at bede dem dreje ind paa en anden og bedre Vej, nemlig Retfærdighedens og Sandhedens Vej, hvis de vil mødes i god Forstaaelse med Landarbejderne.

Vi gaar ikke med til at tvinge Folk under dansk Herredømme, naar de helst vil være tyske. Det vilde være en skrigende Uretfærdighed, hvis det lykkedes Overklassen ved gyldne Løfter at faa disse Folk til at stemme dansk. De vil før eller senere opdage, at det kun var tomme Fraser, og Misfornøjelse og Stridigheder vil blive Følgerne. Men fortæl dem Sandheden, som den er, og dem, der saa vil til Danmark, dem vil vi med Glæde byde velkommen, men heller ikke andre.

Med kammeratlig Hilsen

Carl Sørensen.

Fagbogsfutteralerne.

Som tidligere meddelt i Bladet har vi nu fremskaffet Fagbogsfutteraler af begge Størrelser og til en Pris af 50 Øre pr. Stk.

Efterspørgselen efter Futteralerne staar imidlertid ikke i Forhold til de Opfordringer, vi modtog om at lade dem lave, og vi maa derfor anmode Afdelingernes Tillidsmænd om at ofre ogsaa denne Sag den fornødne Opmærksomhed, saaledes at alle de, der bevislig gaar og gerne vil have Futteraler om deres Bøger, ogsaa kan faa det.

Med kameratlig Hilsen

Lorents Petersen.

Betragtninger i Anledning af Maaløvgaard-Affæren.

Hr. Redaktør!

De bedes optage følgende:

Efter at jeg havde læst Affæren ved Maaløvgaard, kom jeg til at tænke paa en Historie, som jeg har læst for en Del Aar tilbage, og som lød saaledes:

En Bonde kørte for to Herrer, den ene var en Sagfører, den anden en Doktor. Efter at disse havde fortalt en Del Historier, hvormed de søgte at gøre Løjer med Bonden, spurgte de denne, om ikke han kunde fortælle noget, hvortil han svarede: Ja, det kunde han nok, dersom de vilde høre derpaa. Bonden fortalte da følgende Historie:

Det var i den Tid, Kongen brugte Forløber; der blev da udtaget en til den Bestilling, som kunde løbe, men for at han skulde kunne taale at løbe, skulde Milten tages ud, og den Doktor, som skulde foretage Operationen, tog fejl og tog Samvittigheden; Manden kunde derfor ikke blive Løber, men kun Sagfører.

Og ved at læse om Affæren ved Maaløsgaard kom jeg til at tænke paa, at maaske alle juridiske Folk maatte gennemgaa den Operation. I hvert Fald er der vist ingen tænkende Mennesker, uden at de føler som deres Overbevisning, at Hr. Fuldmægtig *Bang* har været fuldstændig renset for, hvad der hedder Samvittighed, havde han ikke det, havde hans Samvittighed nok ikke tilladt ham, at smide de 7 smaa Børn ud i Snedriverne.

Maaske hele Affæren er lovlig, men saa maa det være, fordi det er foretagen overfor Menneskebørn, for havde det været Dyr, havde Foreningen for Dyrenes Beskyttelse sikkert taget sig af det, og de skyldige vilde sikkert være blevet draget til Ansvar.

Med Tak for Optagelsen,

Husmand *Kristen Jensen,*
Blangslev pr. Lou,
Medlem af Næstelsø-Mogenstrup Landarbejderforening.

Til Landarbejderne ved Aarskiftet.

Kammerater! Aaret 1919 er nu svundet, og jeg bringer samtlige Afdelinger en Tak for det energiske Arbejde, der er udfoldet for vor Bevægelse. Tak til hvert enkelt Medlem og Ønsket om et godt Nytaar og om, at det gode Samarbejde maa bevares i Fremtiden.

Aaret 1920 vil blive et Kampaar. Vor Organisation skal staa sin Prøve, og hvad vi ikke naaede i det svundne Aar, skal naas i det kommende. Kammerater! Skaf vor Organisation nye Medlemmer. Øget Hær er øget Magt.

Landarbejderforbundet har ogsaa Bud til Kvinden om at deltage i Kampen for vor økonomiske Stilling.

Se paa vore Herregaarde en tidlig Morgen, naar Snefoget stryger hen over de aabne Marker. Hvem er det, som først maa forlade den hjemlige Arne og kæmpe sig frem mod Stormen? Det er Husmoderen, som lægger sin Vej mod Herregaarden for at malke Herremandens Køer, medens hun hjemme i mange Tilfælde maa overlade sine smaa Børn til deres egen Skæbne. Der kunde nævnes adskillige sørgelige Hændelser som Følge af, at Kvinden saaledes maa forlade Hjemmet. Det er den gamle Herregaardsmoral, som maa fjernes. Paa Herremandens og Grevens Slot overlader man ikke saaledes Børnene til sig selv, nej, der ofres alt for disse Børns Pleje og Opdragelse langt ud over den Tid, da Børnene fra de smaa Hjem har maattet ud blandtFremmede for at bjerge Føden. Det er ikke med Glæde, Moderen ser sin lille Søn eller Datter drage bort fra Hyttens Dør — men Fa'rs Dagløn var for lille til at skaffe Føden til sin Familie. Hustruen maa ogsaa ud til Arbejdet i Stald og paa Mark og ser mange Gange ikke Hjemmet og sine kære, smaa Børn før sildig Aften.

Det maa ændres. Husmoderen skal blive ved Hjemmet, hygge om det og passe sine Børn; derfor maa vi styrke vor Organisation for gennem den at hæve Lønnen saaledes, at Mandens Fortjeneste kan byde hans Familie ordentlige Levevilkaar.

Jeg opfordrer jer, Arbejderhustruer, til med os at tage Del i Kampen, vær vor Bevægelses Agitatorer blandt eders Klassefæller.

Vi vil i det kommende Foraar komme ud i en dobbelt Ild. Arbejdsgiverne vil ofre 25 Millioner Kroner i Kampen mod vore Organisationer, men hvad er disse Millioner mod Arbejdernes Styrke, blot vi alle staar ubrødelig sammen og søger at skaffe vor Bevægelse Fremgang.

Samtidig med den faglige Kamp vil komme en politisk Kamp. Valget staar for Døren. Vore politiske Modstandere har allerede vist sig ved Fronten for at hejle til Vælgernes Stemmer, men vi glemmer ikke, at de paa Tinge har modsat sig de af vore Repræsentanter stillede Krav om Dyrtidslove og Prisregulering. Vi tillader os at henstille til vore Klassefæller selv at afgøre, hvem der paa Tinge skal tale By- og Landarbejdernes Interesser. Mon Sporon-Fiedlers, Pinstrups og Jensen-Klejs' Partifæller, som Gang paa Gang har angrebet Arbejderne og deres Organisationer, vil skaffe Danmarks arbejdende Befolkning en saadan økonomisk Tilværelse, at vi er i Stand til at faa ordentlige Levevilkaar? Vi tillader os at tvivle og retter en Opfordring til hver Arbejder, Mand og Hustru, om at værne vore politiske Organisationer. Skaf vort Parti Fremgang; frem til en Husagitation, det vil paa Valgdagen styrke det socialdemokratiske Parti. Derved gavner du dig selv og dine Klassefæller. Hvem er det, som har talt vore Interesser? Var det ikke Socialdemokratiet og den socialdemokratiske Presse, medens vore politiske Modstandere og deres Presse stadig har forsøgt at tilsvine Arbejderne og deres Organisationer med løgnagtige Beskyldninger. Gør derfor Modstanderpressen overflødig; skaf dit eget Blad Udbredelse. Ingen Arbejder kan faa Oplysning om vore politiske Repræsentanters store Arbejde for vor Sag uden at være Holder af »Social-Demokraten«, som for Januar Kvartal kan bestilles paa Bladets Kontor, hos Postbudet samt hos Undertegnede.

Jeg vil sluttelig ønske Partiet og den socialdemokratiske Presse et godt og glædeligt Nytaar med Tak for det gode Samarbejde i det forløbne Aar.

Med kammeratlig Hilsen

Carl Chr. Harpsøe,
Formand for Landarbejdernes Kredsorganisation i Vestsjælland.

Statsbanerne.

Vore Medlemmer gøres herved opmærksom paa, at Statsbanerne er gaaet ind paa at betale den Timeløn, som der betales af Landhaandværkerne paa det paagældende Sted, altsaa Kr. 1,05 + 35 Øre i Dyrtidstillæg, ialt Kr. 1,40. Dette gælder ogsaa Snekastningsarbejde ved Statsbanerne.

Vore Medlemmer har altsaa Ret til at forlange denne Betaling, og bør naturligvis ogsaa overholde den.

Axel Hansen.

En nydelig Herre.

At et Medlem har Ret til at udmelde sig af Forbundet er jo ganske givet; men det hører vel nok til Sjældenhederne, at naar Vedkommende har været ivrig for at faa dannet en Afdeling og for samme har været Formand m. m. Karl Christiansen, Grønnegade, Arninge. kunne sjofle Forbundet og Medlemmerne. Det er nemlig sket hos os. Vedkommende er Husejer og Tækkemand m. m. Korl Christiansen, Grønnegade, Arninge. Samme Herre gaar og gnider sig op ad Bønderne og fortæller, at han var nødt til at melde sig ud af Forbundet, da han ikke vilde kontrollere saadan nogle dovne Lømler. Samme Herre har selv sidste Vinter modtaget Arbejdsløshedshjælp. Om han har regnet sig selv med i Udtalelserne, melder Historien ikke noget om, men han har i hvert Tilfælde henledt Opmærksomheden paa sig saaledes, at vi alle bør huske det.

Paa Afdelingens Vegne.

H. Chr. Jørgensen.

Kammerater, læs dette!

Til samtlige Kammerater!

Skulde det ikke ad denne Vej være muligt at hjælpe vor Kammerat, Frederik Frederiksen, Mørkenborg Afd. Han har de sidste 6 Maaneder været fuldstændig arbejdsudygtig paa Grund af en Nervelidelse, og efter Lægens Udsagn ikke vil blive i Stand til at arbejde i lange Tider. Vi har her i Afd. sat en Indsamling i Gang, og Hjælpekassen har til Dato ydet ham Støtte, men med de Dyrtider, vi for Tiden har, vil vist enhver kunne forstaa, at det, en enkelt Afd. kan hjælpe, kun lidt forslaar til en Familie paa 6 Mennesker. Mandens økonomiske Forhold er fuldstændig paa Afgrundens Rand, hvorfor vi har besluttet at foretage dette Skridt.

S. K. V. i Mørkenborg Afdeling.

Anton Hansen.	*Vald. Nielsen.*
Kasserer.	Formand.
Væde pr. Morud.	Veflinge St.

Glade Jul, dejlige Jul.

Denne Julesalme er sikkert blevet sjunget af Menighederne i alle Landets Kirker i afvigte Jul, og har maaske ogsaa været sjunget omkring det Juletræ, som blev kastet ud i Flæng med Bohave og Levnedsmidler hos Fodermester Christensen, Maaløvgaard, 3. Juledag.

Ja, sikkert har Fodermester Christensen og hans Hustru sammen med deres 7 smaa Børn sjunget Julesalmer, og hvis der er sjunget »Fred paa Jord, Fryd paa Jord,« da har denne Familie sammen med en anden Familie følt, at Freden var af kort Varighed.

Jeg undertegnede, som lever under meget trange Kaar, bor til Leje med Hustru og 5 ukonfirmerede Børn, og har haft megen Nød og Modgang at bekæmpe, netop hos mig gør den forfærdelige Affære et dybt Indtryk, og det maa det sikkert gøre hos enhver fattig Familie, som har Børn, thi netop overfor Børnene, som var Genstand for den frygtelige Behandling, gør Begivenheden et dybt Indtryk. Det er uforstaaeligt, at Folk af Samfundets Bedrestillede kan foretage en saa modbydelig Handling.

Kammerater, lad os dvæle og atter dvæle ved denne uhyggelige Maaløvgaard-Affære, og lad den mane os til endnu mere Sammenslutning og godt Kammeratskab; thi dette viser Nødvendigheden af Kampen mod vore Modstandere.

Lars Petersen,
Idestrup Afdeling.

Paa Sommerhøjskole.

Arbejderhøjskolens Kursus for unge Kvinder.

Hvilken Oplevelse det er at komme paa Højskole, det ved Landbostandens kvindelige Ungdom saa udmærket. Men en stor Del af dem, der netop i højeste Grad kunde have godt af for nogle Maaneder at blive fri for det daglige Livs Bryderi og komme ud fra Byens kvalme Mure, Arbejderklassens unge Kvinder, har endnu ikke opdaget, at Arbejderhøjskolen i Sommermaanederne har Dørene slaaet op paa vid Gab for at modtage dem. Paa et saadant Kursus, der begynder først i Maj Maaned, lærer man baade Dansk og Regning, Sprog, Husgerning og Haandgerning, man hører Foredrag om Historiens og Digtningens store Skikkelser, om Samfundets Indretning, om Naturens interessante Foreteelser — kort sagt faar sin Horisont udvidet og modtager Indtryk, man kan leve paa et helt Liv. Men man sidder ikke den lange Sommerdag bundet paa Skolebænken. Ind imellem dyrker man Gymnastik og Boldspil, eller man drager paa Spadsereture eller Udflugter.

Rent bortset fra, at dette er Arbejdernes egen Skole og derfor maa staa Arbejdernes Hjerte nærmest, er der faa Steder i Landet, hvor der bydes saa gode Betingelser for at kunne leve et fornøjeligt og styrkende Friluftsliv. Skolen ligger omgivet af Plantager og Anlæg, med Boldpladser og Legepladser, fra Vinduerne har man en herlig Udsigt til Fanø og den hvide Strand, hvor man selvfølgelig faar sit daglige Vesterhavsbad.

Skriv straks til Arbejderhøjskolen i Esbjerg om Oplysninger, og enhver Forespørgsel vil omgaaende blive besvaret af dens Forstandere, R. Vind og R. Brændeskov.

Den sorte Tavle.

Blokade.

Lindholmgaard ved Slangerup (Sjæll.) er fremdeles blokeret for Tilgang af Arbejdssøgende. Enhver, der tager Arbejde paa nævnte Gaard, vil blive betragtet som Skruebrækker.

Niels Hansen,
Slangerup Afdeling.

En slet Kammerat.

Afdelingskassererne advares mod at optage Nr. *49,032, Knud J. Knudsen,* da han har forladt Stenstrup Afdeling uden at betale sine Restancer, og i det hele har vist sig som en meget lumpen Medtjener, saa han fortjener at vises den tilbørlige Foragt.

Johs. Damberg,
Sdr. Stenderup Afdel.

Ulsted Afdeling.

Medlemmerne Nr. 22,865, *Jens Peder Sørensen,* født i Melholdt 15. Juli 1899, og Nr. 30,610 *Valdemar Jensen,* født i Ulsted 15. November 1895, er slettede paa Grund af Restance. Førstnævnte, som har betalt 13 Maaneders Kontingent, hævede sidste Vinter i Understøttelse 150 Kr. Afdelingerne bedes passe paa disse to Eksemplarer, og alle organiserede Arbejdere bedes behandle dem efter Fortjeneste.

Karl Larsen.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Landarbejderbladet,
Willemoesgade 54, København K.
Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.
Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm. Spaltebredde 48 mm. Rabat.

Fra Afdelingerne.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Allested-Vejle Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling i Vejle Forsamlingshus Søndag den 25. Januar Kl. 3. Ny Bestyrelse vælges. Alle bedes give Møde. *Bestyrelsen.*

St. Viby Afdeling,
Som Tilljdsmand for Ulykkesforsikringen og Sygehjælpekassen er valgt Gustav Johansen, Hverringe pr. Kerteminde.
Julius Jørgensen.

Nr. Aaby og Omegns Afdeling
afholder sammen med Socialdemokratisk Forening stort Agitationsmøde Mandag den 19. Januar i Roerslev Forsamlingshus Kl. 6 Eftm., hvor *Anton Hansen,* Ringe, ventes at komme tilstede som Taler for Landarbejderforeningen.
P. Sørensen.

Kværndrup Afdeling
afholder Medlemsmøde i Kværndrup Forsamlinghus *anden Lørdag* i hver Maaned Kl. 7½. *Bestyrelsen.*

Højrup og Omegns Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Tirsdag den 20. Januar i Logen Kl. 8 præcis. Vigtig Ting til Afstemning, hvorfor alle Medlemmer bedes møde. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Anton Nielsen.

Kærum Sogns Afdeling.

Advarsel til Afdelingerne.

Nedennævnte Personer er ekskluderede af Kærum Afdeling paa Grund af Restance. Afdelingerne advares mod at optage dem, før deres Forhold er ordnet til Afdelingen her. Nr. 48,033 *Aksel Kristiansen,* født 22. Marts 1896 i Skovbo, Vissenbjerg. Nr. 48,034 *Anton Jørgensen,* født 23. Marts 1899 i Assens. Nr. 48,035 *Knud Glasius,* født 5. Juni 1897 i Skelskør. *Henning Karlsson.*

Vestenskov Afdeling.
Medlemsmøde afholdtes 7. Januar. Som Kasserer blev i Stedet for A. Christiansen valgt *Rasmus Jensen* og til Tillidsmand for Ulykkesforsikringen valgtes *N. P. Hansen,* Fredsholm. Der blev sat en Mulkt for Udeblivelse fra Møderne af 25 Øre for Medlemmerne, 50 Øre for Bestyrelsesmedlmmer.
J. Madsen.

Horreby Afdeling.
Det bekendtgøres herved for Medlemmerne, at under *Laurits Hansens* Bortrejse fra den 26. ds. er Kontrollen hos Afdelingskasserer *Chr. Hansen.* *Julius Madsen.*

Kredsorganisationen for Falster og Østlolland.
Kredsorganisationen afholder Repræsentantskabsmøde Søndag den 25. Januar Kl. 11 Fm. paa «Landmandshotellet», Nykøbing, hvortil samtlige Afdelinger bedes lade sig repræsentere. *Forretningsudvalget.*

Vestlollands Kredsorganisation.
afholder Repræsentantskabsmøde i Februar Maaned. Dato vil siden blive bekendtgjort, da vi endnu intet Lokale har faaet.

Afdelingerne anmodes om at vælge Repræsentanter efter Loven, der vælges en for hver paabegyndt 10 Medlemmer. Alle organiserede Landarbejdere, der staar som Medlemmer af Kredsorganisationen, har Ret til at komme tilstede ved Mødet, men har dog ikke Tale- eller Stemmeret. Der vil ved Indgangen blive sat Kontrol for at kontrollere, at der ingen kommer, som ikke har Ret til at være tilstede ved Mødet. Det vil derfor være nødvendigt, at Repræsentanterne fra deres Afdelinger faar udstedt et Bevis med Formandens og Kassererens Underskrift samt Afdelingens Stempel. De øvrige Medlemmer anmodes om at forevise deres Medlemsbog ved Indgangen.

Da dette Møde kommer paa en Tid, hvor der ikke er saa meget at bestille, vil der sikkert komme mange. Der vil jo paa dette Møde blive taget Stilling til mange vigtige Spørgsmaal. Afdelinger, som har noget, de ønsker sat paa Dagsordenen, anmodes om at sende dette til Formanden i Løbet af 8 a 10 Dage. Samtidigt anmodes de Afdelinger, som endnu ikke har indsendt Kontingentet, om at sende dette i Løbet af 14 Dage. *Peter Nielsen.*

Skal vi have en Storkamp?

I den Skrivelse, som Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening har tilstillet »De samvirkende Fagforbund« i Anledning af de forestaaende Overenskomstforhandlinger, betoner man Nødvendigheden af at lade de bestaaende Overenskomster gælde endnu et Aar, da det vilde være umuligt for vore Erhvervat konkurrere med Udlandet, saafremt Lønningerne skal stige yderligere. Disse Paastande falder daarligt i Traad med de Oplysninger om Kapitalisternes Fortjeneste, som de forskellige Aktieselskabers Generalforsamlinger fortæller om.

Det lader sig heller næppe gøre paa nuværende Tidspunkt at standse enhver Lønstigning. Vi Arbejdere har endnu langt fra naaet at faa en Løn, som tilnærmelsesvis svarer til vort Arbejdes Værdi. Et godt Bevis herfor er, at Kapitalister og Storagrarer har Raad til at indkøbe Luksusvarer fra Udlandet til flere Hundrede Millioner Kroner og holde store Æde- og Drikkegilder, skønt vi Arbejdere udover det mest nødvendige til Livets Ophold ikke kan faa Raad til at anskaffe os et ordentligt Sæt Arbejdstøj. Kammerater, lad os huske det, naar vi til det kommende Foraar skal forhandle om nye Lønninger. Lad os huske, hvor smaalige de Herrer Agrarer var under Forhandlingerne i Efteraaret om et Dyrtidstillæg til Landbrugets Arbejdere, hvor de var saa fedtede at tilbyde *60 Øre om Dagen* i Dyrtidstillæg, til Trods for, at Industriens Arbejdere havde faaet et Tillæg af *35 Øre i Timen*, og til Trods for, at Landbruget sikkert er det Erhverv, som har høstet det største Udbytte af Krigen. Lad os ruste os til den store Kamp, som sikkert vil komme til Foraaret, lad os vise de Herrer, at hele den organiserede Arbejderklasse er en Magt, som de skal komme til at regne med, og at Arbejderne ogsaa er en Samfundsklasse, som for Fremtiden vil have Medbestemmelsesret om Udbyttets Fordeling. Det store Opgør mellem Arbejderne og Kapitalisterne skal sikkert komme engang.

Men skal der være Kamp, saa lad os faa en Kamp. Tiden er sikkert inde nu; lad os smede, mens Jernet er varmt. Maaske de Herrer Storagrarer og Industriherrer saa kunde blive belært om, hvor store Værdier Arbejderne hver Dag frembringer ved deres Arbejde, som de først vilde komme til at føle under en eventuel Generalstrejke, og at de maaske kunde faa Øjnene op for, at det alligevel er Arbejderne, der opretholder Samfundet. Maaske de kunde blive belært om, at det er inden for Arbejderklassen, der findes det mindste Antal Dagdrivere og samfundsnedbrydende og demoraliserende Elementer, og maaske de kunde blive belært om, at de 25 Millioner, som de har bevilget til en eventuel Storkamp, er meget daarligt anvendt. At de har Raad til at anvende saa mange Penge til det Formaal, er et godt Bevis for, at vore Lønninger endnu er for smaa. Det er Udbyttet af vort Arbejde, de Herrer Kapitalister nu vil anvende. Det er vort eget Vaaben, de Herrer nu i Kraft af den uretfærdige Samfundsordning har tilegnet sig, og som skal bruges til at undertrykke Arbejderklassen med. Der raabes stadig op om, at det er Arbejde og atter Arbejde, der skal redde Europa ud af det Kaos, som vi som Følge af Krigen er kommen ind i. Det duktionen skal sættes op, raabes der. Javel. Jeg skal være den første til at indrømme det, men jeg mener ogsaa, at Samfundets Vel ikke alene burde hvile paa Arbejderne, men at ogsaa Arbejdsgiverne maa have en vis Pligt. Det viser sig desværre, at de Herrer stadig lider af Mangel paa Samfundsfølelse, og de ellers i Stedet for at bevilge 25 Mill. til en Storkamp, havde anvendt dem til Lønninger, hvilket sikkert vilde have været mere samfundsnyttigt. At en Storkamp vil faa skæbnesvangre Følger, lader ingen Tvivl tilbage. Den vil ikke alene lamme hele vort Erhvervsliv, men en saadan Situation vil sikkert ogsaa give Bolschevikerne Luft i Sejlene, og maaske de Herrer Storkapitalister vil komme til at væde det Baal, de selv har sat i Brand.

Fr. Rasmussen,
Formand for Tingsted Afd.

Forenings-Fester

Hjertelig Tak

til alle Medlemmerne i Vrinners Afdeling for den Pengegave og den smukke Buket, som blev mig skænket til min kære Mands Begravelse.
Viderup, den 3. Januar 1920.
Petrea Laursen.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved min Kones Sygdom
Ole Rasmussen,
Verup Mose, Dianalund.

Pakkefest.

Følleslev-Særslev Afdeling afholder Foredrag og Pakkefest i Fauerbo Forsamlingshus d. 24. Januar Kl. 7. Efter Festen en Svingom. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen. Stedlige Foreninger indbydes.
Bestyrelsen.

Ødsted og Jerlev Afd. afholder stort Bal og Pakkefest Lørdag d. 24. Januar i Jerlev Kro. En Taler kommer til Stede.
J. Jepsen,
Formand.

Pakkefest.

Højen-Jerlev og Ødsted Afdelinger afholder Foredrag i Jerlev Kro Lørdag den 24. Januar Kl 6½. Derefter fælles Kaffebord med Diskussion og Pakkefest samt Bal Medlemmer af begge Afd. bedes medbringe mindst 1 Pakke.
N. M. Petersen.

Aale Afdeling

afholder offentligt Møde i Forsamlingshuset Torsdag den 22. ds. Kl. 7 prc. Journalist Søren M. Jensen, Horsens, taler. Efter Foredraget fælles Kaffebord for Afdelingens og Soc. Forenings Medlemmer med Damer.
P. A. V.
Einar Eis.

Voldum-Rud Landarbejderforening

holder Stiftelsesfest i Nielstrup Forsamlingshus den 29. Januar. Socialdemokratisk Forening og Voldum og Omegns Fagforening indbydes.
Bestyrelsen.

Offentligt Bal.

Stenstrup Afd. afholder offentligt Bal og stor Pakkefest paa Stenstrup Gæstgivergaard Lørdag den 17. Januar Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde med Damer. Mød talrigt. Alle er velkomne. Pakkernes Værdi er mindst 50 Øre. Socialdemokratisk Forening indbydes.
Bestyrelsen.

Faneindvielse.

Nidløse Landarbejderforening afholder stor Fest og Faneindvielse i Nidløse Forsamlingshus Søndag den 18. Januar. Festen begynder Kl. 4 med Tale og Afsløring af Fanen af Hr. Harpsøe, Vemmelev, og muligvis en Taler fra Forbundet. Efter Talen Fællesspisning af medbragte Madkurve og derefter Salg af en Del Pakker og til Slut offentlig Dans. Alle Omegnens Afdelinger indbydes.

NB. Medlemmerne bedes hermed om at støtte Festen med en Pakke, helst til en Værdi af 50 Øre.
Bestyrelsen.

Præmie-Maskerade.

Slangerup Afd. afholder sin store aarlige Præmie Maskerade Søndag d. 25. Januar paa Slangerup Gæstgivergaard Maskeraden begynder Kl. 7 og Masken falder Kl. 9. Der vil sikkert blive stort Optog. Offentligt Bal til Kl. 1.
Niels Hansen.

Gudbjerg socialdemokratiske Forening

afholder Medlemsmøde Lørdag den 17. Januar, Kl. 8 Aften, paa Gudbjerg Afholdshotel. Alle Medlemmerne af Landarbejderforeningen indbydes til at møde. Dagsorden: Valg af Kasserer.
Bestyrelsen.

Tak.

Hjertelig Tak til alle mine Kammerater i **Skjælby Afdeling** for den mig ydede Hjælp i Anledning af det mig overgaaede Sygdomstilfælde i Sommer.
Christian Sørensen.
Gedsergaard.

Præmie-Maskebal.

Selde og Omegns Afd. afholder Præmie-Maskebal i Selde Afholdshotel Lørdag den 24 Januar Kl. 4 Eftm. Den mest komiske Herremaske og den smukkeste Damemaske erholder Præmie. Medlemmerne bedes møde talrigt, alle med en Dame eller to.
P. B. V.
Iver Iversen.

Fest i Ingstrup Forsamlingshus.

Ingstrup Landarbejderforening og Socialdemokratisk Vælgerforening afholder i Fællesskab en Pakkefest Søndag den 25. Januar 1920 fra Kl. 4 til 8 og Bal for Foreningens Medlemmer fra Kl 8 til 1. Bortlodning af en meget værdifuld Genstand.
Nabo-Foreninger indbydes.
Festudvalget.

Asferg Afdeling.

Landarbejderne i Asferg holder Bal Lørdag den 24. Januar Kl. 7½ Aften i Forsamlingshuset. Alle organiserede Arbejdere indbydes.
Udvalget.

Møde og Bal.

As Land- og Skovarbejderforening Den 24. Januar taler Journalist **Søren M. Jensen** i As Forsamlingshus Kl 7½ Aften. Efter Mødet Bal for Medlemmer af Landarbejderforbundet. Omliggende Afdelingers Medlemmer indbydes til at deltage, ligesom socialdemokratiske Foreningers Medlemmer indbydes venligst. Mød nu alle, Kammerater, og lad os more os en Gang, det er jo første Gang vi afholder Bal.
P. A. V.
Jørgen Larsen.

Faneindvielse.

Kundby Landarbejderforening afholder Faneindvielse Søndag den 25 Januar Kl 4 prc i Kundby Forsamlingshus. Der kommer Talere fra Forbundet Alle Omegnens Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes venligst. Vi forventer stor Tilslutning den Dag.
P. A V.
J. P. Kristensen.

Faneindvielse og Pakkefest

Alsted-Fjenneslev Landarbejderforening afholder Faneindvielse og Pakkefest i Fjenneslev Forsamlingshus Søndag d. 18. ds Kl. 1 Eftm., hvortil de omliggende Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Flere fremmede Talere ventes. Pakker indeholdende ikke under 50 Øres Værdi modtages med Tak af Bestyrelsen og paa selve Festdagen. De Foreninger, der har Fane bedes om at møde med den.
P. B. V.
P. Hansen.

Tak.

Vor bedste Tak til mine Kammerater, som har ydet Bidrag til den Pengegave, der blev overrakt mig i Anledning af vor Sygdom.
Jørgen Hansen,
St. Karleby, Roskilde.

Hjertelig Tak.

til Medlemmerne af Landarbejderforbundet „Vestsjællands Kredsorganisation" for den smukke Gave, som blev mig overrakt ved Aarsskiftet, og Ønsket om et godt Nytaar.
Med kammeratlig Hilsen
Carl Chr. Harpsøe.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,10
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	1,00
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist ..... indb. 2,00	1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2,85
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....
(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Enhver kan undervises hjemme ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær,** (fhv. Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 4 | 23. Januar 1920 | 6. Aargang

Kontrakterne.

Forbundets Mønster-Kontrakter er nu færdige.

De tidligere omskrevne Udkast til Kontrakter for vore Medlemmer til Erstatning for de Kontrakter, Landarbejderne hidtil har fæstet sig bort paa, er nu udarbejdede og trykt og vil til den 28. ds. være tilsendt samtlige Afdelinger i 10 Eksemplarer af hver Kontraktformular. Der er indtil videre udarbejdet følgende Kontraktformularer:

Kontraktformular Nr. I,
Tjenestehusmandskontrakt for faste Arbejdere, som faar Bolig som en Del af Lønnen.

Kontraktformular Nr. II,
Arbejdskontrakt for faste Arbejdere med eget Hus eller gifte Kvinder, der antages som faste Arbejdere.

Kontraktformular Nr. III,
Arbejdskontrakt for Antagelse af Malkekoner.

Kontraktformular Nr. IV,
Tjenestekontrakt angaaende Antagelse af Tjenestekarle.

Kontraktformular Nr. V,
Arbejdskontrakt angaaende Udførelse af Roearbejdet.

Vore Medlemmer, som paatager sig fast Arbejde hos Arbejdsgivere, som ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, opfordres til i alle Tilfælde at bruge disse Kontrakter.

Kontraktformular Nr. IV angaaende Tjenestekarlene og Kontraktformular Nr. V angaaende Roearbejdet kan endog indtil videre bruges af vore Medlemmer uden Hensyn til, hvem de paatager sig Arbejde hos.

Medlemmerne bedes erindre, at Hovedbestyrelsen har indtaget den Stilling til Kontraktforholdet, at vi ikke fremtidig vil beskæftige os med de private Kontrakter. vore Medlemmer indgaar paa efter 1. Januar 1920, dersom man ikke i disse Kontrakter har sikret sig overenskomstmæssig Betaling.

Det kan saaledes ikke nytte, at man nu i Slutningen af Januar og i Februar Maaned indgaar paa nogen daarlige Kontrakter og saa i Sæsonen kommer og kræver af Forbundet, at det skal omstøde disse Kontrakter, thi det gør Forbundet ikke. Vore Medlemmer, som paatager sig Arbejde for den kommende Tid, har for det første en uomstødelig Ret til at kræve ,at de for dette Arbejde til enhver Tid er sikret overenskomstmæssig Betaling, og de har for det andet overfor deres Organisation og deres Kammerater den Pligt at gøre dette. Glemmer de dette i det Øjeblik, de underskriver Kontrakterne, kommer de ogsaa til i første Række at tage Konsekvenserne deraf.

Der er ingen Grund

for Landarbejderne til at være bange for at kræve, at de Kontrakter, de nu indgaar paa, er saaledes, at de til enhver Tid er sikret overenskomstmæssig Betaling, thi de Landarbejdere, som nu er organiserede, udgør langt den overvejende Del af Landbrugets betydeligste Arbejdere, og naar blot de 30,000 holder sammen om Kravet, saa vil det ogsaa kunne gennemføres; men Sammenhold skal der til.

Tjenestekarlene,

som har været saa fortørnede over, at Voldgiftsrettens Dom gik dem imod, kan nu ved Hjælp af den for dem udarbejdede Kontraktformular Nr. IV sikre sig overenskomstmæssige Arbejdsforhold fra første Maj, eller naar de iøvrigt fornyer deres Arbejdsforhold; det vil sige, dersom de nu har ligesaa meget Mod i Brystet, som de i Sommer har haft af Ord i Munden til Fordømmelse af Overenskomsten.

De Tjenestekarle, der staar i Organisationen, maa nu bruge Kontrakten og faa den underskrevet af den Arbejdsgiver, de tager Plads hos, ganske ligegyldigt hvem denne end er, og de bør samtidig tale et Alvorsord med deres uorganiserede Kammerater, saaledes at disse for det første indmelder sig i Organisationen, og for det andet bruger de samme Kontrakter.

Kontrakterne for Roearbejdet

er det ogsaa meget nødvendigt at gennemføre. Vi har hidtil haft en uendelig Bunke Klager fra Medlemmerne, dels over at man ikke fik de Roer, man havde aftalt med Arbejdsgiveren, og dels over at man ikke fik den Betaling, man mente at have Ret til; navnlig har det været galt med Dyrtidstillægget. I næsten alle Tilfælde har man dog kun truffet mundtlige Aftaler, som hver af Parterne fremlagde paa sin Maade. Ogsaa dette maa vi være fri for i Fremtiden. Naar nogen Arbejder paatager sig Lugningen eller Optagningen af nogle Roer, maa dette ske ifølge en Kontrakt eller Slutseddel, hvad man nu vil kalde det, der viser, hvad man har aftalt. *Dette er vore Medlemmer saa meget mere interesserede i, som Forbundet ikke vil tage sig af saadanne Sager i Fremtiden, dersom der ikke foreligger et saadant skriftligt Bevis, som viser, hvad Parterne er indgaaet paa.*

Skriftlige Aftaler

bør iøvrigt oprettes i alle Tilfælde, hvor man paatager sig et Stykke Arbejde paa Akkord. Dette er en Fordel for de interesserede, naar der opstaar Uenighed mellem Parterne.

Indførelse af saadanne Kontraktforhold og skriftlige Aftaler i saa stor Udstrækning som muligt vil i det lange Løb gavne Landarbejderne mest, og det giver Klarhed, hvor man nu i de fleste Tilfælde roder rundt i et gudsjammerligt Mørke, naar man bliver uenig med Arbejdsgiveren om, hvad man oprindelig havde aftalt, og hvordan Aftalen skulde forstaas.

Oscar Levinsen.

Skovarbejderne.

Forhandlingerne om Dyrtidstillæg til Skovarbejderne genoptages Lørdag den 24. i Arbejdsgiverforeningen.

Der har længe været stille om Skovarbejdernes Dyrtidstillæg, men det betyder ingenlunde, at de har været glemt, eller at Sagen har været lagt paa Hylden.

Som bekendt aflystes den varslede Strejke efter Forligsmandens Henstilling indtil videre for at Parterne kunde indhente nærmere Oplysninger om Skovarbejdernes faktiske Akkordfortjeneste. Dansk Arbejdsmands-Forbund og Landarbejderforbundet har gennem et Utal af Skemaer fra Skovarbejderne indhentet Oplysninger om den faktiske Arbejdsfortjeneste, og disse Skemaer viser desværre altfor grant, at Fortjenesten desværre langtfra er som af Arbejdsgiveren opgivne, og der har da været et godt Grundlag for at kræve Forhandlingerne genoptagne, og de er altsaa nu fastsat til den 24. Jan. Kl. 2.

En Strejke i Vallø og Gl. Køgegaard Skove.

Foranlediget af Skovejernes afvisende Holdning overfor Skovarbejdernes retfærdige Krav om Dyrtidstillæg standsede Skovarbejderne i Vallø Skovdistrikt og i Gl. Køgegaards Skove imidlertid Arbejdet den 15. December og nægtede bestemt at genoptage det. Foranlediget heraf løb Arbejdsgiverforeningen straks til den faste Voldgiftsret og krævede disse fæle Skovarbejdere idømt Bøder i lange Baner, fordi Strejken var etableret paa Trods af den bestaaende Overenskomst, og som saadant indklagedes Dansk Arbejdsmands Forbund, af hvilken de paagældende Skovarbejdere var Medlemmer. Som Modsvar til Arbejdsgiverforeningens Klage leverede Dansk Arbejdsmands Forbund et Indlæg, som foruden at være overordentlig interessant er en saa kraftig Paavisning af Arbejdsgiverforeningens ganske uholdbare Stilling i denne Sag, at vi skal tillade os at gengive den vigtigste Del af det.

Efter nogle indledende Bemærkninger skriver Forbundet:

Klagerens Fremstilling af det rent faktiske i Sagen er rigtig, naar undtages Paastanden om, at Strejken er indtraadt, medens Forhandlingerne om det Spørgsmaal, der har givet Anledning til Strejken, endnu var gaaende. At Klageren herefter ogsaa har juridisk Ret, for saa vidt som det passerede i hvert Fald i nogen Grad er i Strid med Septemberforligets Varselsregler, og naar der ses helt bort fra de foreliggende Omstændigheder ogsaa i Strid med den foreliggende lokale Overenskomst, er vel givet. Der vil derfor i denne Sag formentlig kun være at tage Hensyn til, hvorvidt de Forudsætninger, hvorpaa de paaberaabte Overenskomster hviler, kan siges at være forrykket i en saadan Grad, at deres Regler og Formen for en Strejkes Etablering kan betragtes som værende sat ud af Kraft og da, i hvilket Omfang; subsidiært om der, hvad angaar de indklagedes Forhold, foreligger formildende Omstændigheder

og i hvilken Grad. Hvad Bedømmelsen af disse to Punkter angaar skal vi tillade os at anbringe følgende.

Som en Følge af den skrækkelige Dyrtid, som Krigen har frembragt, har Arbejderorganisationerne her i Danmark stadig forhandlet med Arbejdsgiverforeningen om de Lønforbedringer (Dyrtidstillæg), som nødvendigvis maatte ydes Arbejderne, for at disse overhovedet kunde eksistere paa anstændig Maade, og der er da ogsaa fra Arbejdsgiverforeningens Side vist Imødekommenhed, forsaavidt som Arbejdslønningerne i alle andre Fag og alle Brancher er steget, ganske vist noget forskelligt, men i alle Tilfælde til over det dobbelte af, hvad de respektive Lønninger var ved Krigens Udbrud, og medens man saaledes paa skikkelig Maade og for at holde Ro og Fred herhjemme i vort lille Land er kommet overens i alle andre Fag, har den samme Imødekommenhed og den samme forstandige tagen Hensyn til, hvad Samfundet skyldte de daarligt stillede Medborgere, Arbejderne, ikke gjort sig gældende fra Foreningen af Land- og Skovbrugsejeres Side. Medens der i Foraaret ved Overenskomsternes Fornyelse skete en klækkelig Lønforhøjelse for alle andre Arbejdere, var det for Skovarbejdernes Vedkommende meget vanskeligt at komme til Rette, medens næsten alle andre Overenskomster blev færdige i Aarets første 4 Maaneder, kunde man endnu i Maj Maaned ingen Vegne komme med d'Hrr. Skovejere, og der opnaaedes derfor ikke nogen Overenskomst før i sidste Halvdel af Juli Maaned, og den Overenskomst, der da blev underskrevet, var meget slet, forsaavidt som den kun gav Skovarbejderne et yderst kummerligt Tillæg. Arbejderne var meget betænkelige overfor Overenskomstens Satser, *og kun under Hensyn til, at det fra Skovejernes Side blev gjort gældende, at den nye Akkordpriskurant var beregnet paa at give Arbejderne en Akkordfortjeneste paa ca. 110 Øre i Timen, lod Arbejderne sig endelig bevæge til at afslutte Overenskomsten.*

Efter at Statistisk Departements Dyrtidsopgørelse i August Maaned fremkom, blev der som bekendt paany indledet Forhandlinger mellem Arbejdsgiverforeningen og Arbejderne om Fastsættelsen af et nyt og klækkeligt Dyrtidstillæg til Arbejderne, og efter at det en Tid saa ud til, at Landet skulde blive Skueplads for en Storstrejke, lykkedes det Forligsmanden at gennemføre sit bekendte Mæglingsforslag af 17. Oktober f. A., og i dette Mæglingsforslag var (*paa Arbejdsgiverforeningens udtrykkelige* Forlangende) blevet indført, at Forligsmandens Forslag ikke gjaldt Jern- og Træindustrien og Skov- og Landbruget, og da man derfor straks efter Forligsmandens Mæglingsforslags Vedtagelse indledede Forhandlinger med Arbejdsgiverforeningen om Dyrtidstillægget for de saaledes udskudte Arbejdsfag, lykkedes det ret hurtigt at blive enige baade for Jern- og for Træindustrien, medens det nu viste sig, at d'Hrr. Agrarer og Skovejere var mere karrige. Det lykkedes dog sluttelig ogsaa at enes med Landbrugets Arbejdsgivere, som kom til at yde deres Arbejdere et Dyrtidstillæg af 14 Øre pr. Time, medens Skovejerne kun bød 5 pCt. eller 5 a 6 Øre pr. Time, og det endda kun til de timelønnede Arbejdere, medens man intet Dyrtidstillæg vilde yde Akkordarbejderne.

Stillingen var altsaa blevet den, at medens alle andre Arbejdsgivere her i Landet uden Undtagelse gik ind paa at give deres Arbejdsmænd, der ikke havde en Timeløn udover 105 Øre, 35 Øre i Dyrtidstillæg, og medens selv Landbruget gik ind paa at give deres Arbejdsmænd 14 Øre i Dyrtidstillæg pr. Time, saa indtog Skovejerne det Standpunkt kun at ville give 5 pCt., der, som de selv sagde, vilde udgøre 5 a 6 Øre pr. Time, og da de fattige og yderst kummerligt stillede Skovarbejdere naturligvis ikke kunde slutte nogen Dyrtidsordning paa dette jammerlige Grundlag, blev der som bekendt fra Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund i Forening varslet Strejke saavel for Landbruget som for Skovbruget, og i denne greb Statens Forligsmand ogsaa ind og forsøgte at tilvejebringe en Ordning. Forligsmanden maatte imidlertid opgive Ævret, idet han erklærede, at det ikke havde været ham muligt at bevæge Skovejerne saa langt fremad i deres Tilbud, at Arbejderne vilde tage det, og han nøjedes derfor med at henstille, at Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund i hvert Fald indtil videre aflyste den varslede Strejke, og dette gik de 2 Organisationer under Hensyn til Samfundets Krav om Fred som bekendt ogsaa ind paa.

Da dette Resultat blev bekendt rundt i Landets Skove, rejste der sig ganske naturligt og ganske absolut uundgaaeligt en Storm af Harme og Fortvivlelse blandt Skovarbejderne, der endnu den Dag i Dag, ene af alle fagorganiserede Arbejdere i Danmark, ikke har faaet een eneste rød Øre i Dyrtidstillæg, og det til Trods for, at de er Landets daarligst stillede Arbejdsmænd.

Dansk Arbejdsmands Forbund har efter Evne og ved alle de Midler, der stod til dets Raadighed forsøgt at dæmpe Skovarbejdernes Harme og Fortvivlelse og søgt at holde dem indenfor »Lovens Grænse« og i saa Henseende anvendt et af Skovejernes Organisation stadig paaberaabt Argument, nemlig det, at naar den rigtige Skovning i Oktober Maaned begyndte, vilde den nye Priskurant vise sig at give Skovarbejderne en saa glimrende Fortjeneste, at de kunde være tilfredse, og naar det nu ikke er lykkedes Dansk Arbejdsmands Forbund trods alle sine ærlige og redelige Anstrengelser at faa Sovarbejderne i Vallø Stifts og Gl. Køgegaards Skove til at blive i Arbejdet, saa er det ikke mindst, fordi det fra Skovejernes Side fremkomne og af Forbundet stærkt brugte Argument om den gode Priskurant, har vist sig at være: Ja, Arbejderne siger, et rent Bedrag, idet Arbejdsfortjenesten saa langt fra er steget til i Almindelighed at være 110 Øre pr. Time, at Fortjenesten tværtimod ligger nede mellem 80 og 90 Øre i Timen, og det endda den »gode, nye Priskurant« til Trods.

Det er altsaa gaaet her, som enhver i det praktiske Liv nogenlunde velbevandret Mand ofte har erfaret, at et Argument, der indeholder det modsatte af det, det udgiver sig for at indeholde, virker meget værre end, hvis det slet ikke var brugt, og det er altsaa i Virkeligheden ikke Dansk Arbejdsmands Forbund, der fortjener Bebrejdelser for, at Skovarbejdernes menneskelige Natur er gaaet over den organisatiosmæssige Optugtelse, men derimod Skovejerne selv, der har foregøglet Arbejderne noget, der er kommet til at foreligge i sin modsatte Skikkelse.

At vor ærede Modpart med Loven i Haanden, bred og ren, møder hos den højtærede Voldgiftsret og pukker paa sin *juridiske* Ret, er derfor under de foreliggende Forhold slet ikke noget smukt Syn.

Vi synes, at det havde været vor ærede Modpart langt mere til Ære, og en rolig Udvikling af Modsætningsforholdene mellem Skovejerne og deres Arbejdere langt mere til Gavn, om man i Stedet for at løbe til Voldgiftsretten og pukke paa sin juridiske Ret havde grebet sig i sin Barm og erkendt, at de naturligvis har samme Forpligtelse til at vise deres Arbejdere den samme Ret og Rimelighed i Løn- og Dyrtidsspørgsmaalet, som alle andre Arbejdsgivere har gjort. Saa vilde der nok være kommet en fornuftig Ordning af hele Striden, og den højtærede Voldgiftsret vilde være blevet skaanet for nærværende Retssag.

Under Henvisning til det saaledes fremførte maa vi overfor den højtærede Voldgiftsret insistere paa, at der her foreligger et saadant Brud paa de Forudsætninger, hvorunder de paaberaabte Overenskomster hviler, at det ikke med Rimelighed kunde forlanges, at Arbejderne, efter Omstændighederne, skulde respektere den gældende Forpligtelse til at arbejde for den overenskomstmæssige Løn og subsidiært, at der i hvert Fald her foreligger saa formildende Omstændigheder, at der ikke kan paalægges Arbejderne nogen Bod, og maa vi i denne Henseende sluttelig protestere imod, at der overhovedet for Modparten er fremstaaet noget væsentligt Tab ved den verserende Strejke.

Som Bilag 1 og 2 tillader vi os at vedlægge henholdsvis Forligsmandens Forslag af 17. Oktober 1919 og Dyrtidsoverenskomsten af 1919 for Landarbejderfaget.

Vi nedlægger derfor Paastand om, at de Indklagede frifindes for vor Modparts Klage.

Sagens Omkostninger paastaar vi paalagt vor Modpart.

Den faste Voldgiftsret behandlede denne Sag den 15. Januar. Der faldt dog ingen Dom i Sagen, idet man forsøgte at mægle Parterne, og da Arbejdsgiverforeningen erklærede sig rede til, nu efter at Materialet over Skovarbejderne Fortjeneste var indkommet og bearbejdet, at genoptage Forhandlingerne om et Dyrtidstillæg til Skovarbejderne Lørdag den 24. ds., saafremt Skovarbejderne i Vallø Stiftsskov og i Gl. Køgegaards Skove senest Mandag den 19. genoptog Arbejdet, afsluttede Retten indtil videre Behandlingen af Sagen.

Oscar Levinsen.

Skriv til Landarbejdernes Bogsamling og bestil Landarbejdernes Lommebog.

Kontrakterne

kan faas ved Bestilling paa Forbundskontoret.

Som meddelt andet Steds i Bladet er de tidligere omskrevne Kontrakter nu færdige og de vil inden Onsdag den 28. Januar være tilsendt vore Afdelinger i 10 Eksemplarer af hver Kontrakt. Ved hvert Arbejdsforholds Indgaaelse skal der imidlertid bruges 2 Eksemplarer af Kontrakten, idet baade vedkommende Arbejdsgiver og Arbejderen skal have et Eksemplar af den færdige Kontrakt. Der er indtil videre trykt 5 Kontraktformularer, nemlig:

Kontraktformular Nr. 1.
Tjenestehusmandskontrakt for faste Arbejdere, som faar Bolig som en Del af Lønnen.

Kontraktformular Nr. 2.
Arbejdskontrakt for faste Arbejdere med eget Hus og for Kvinder, der paatager sig fast Arbejde.

Kontraktformular Nr. 3.
Arbejdskontrakt for Malkekoner.

Kontraktformular Nr. 4.
Tjenestekontrakt for Tjenestekarlene.

Kontraktformular Nr. 5.
Arbejdskontrakt angaaende Udførelse af Roearbejde.

Disse Kontrakter kan fra den 28. ds. faas ved Henvendelse til Afdelingsformændene.

Medlemmer, som skal bruge dem meget hurtigt, kan imidlertid ogsaa indsende Bestilling direkte til **Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, København Ø.**

Ved Indsendelse af Bestilling paa saadanne Kontrakter bedes man dog altid erindre at meddele Nr. paa den Kontraktformular, man ønsker, ligesom man maa meddele, hvor mange Eksemplarer, man ønsker, og endelig maa man ikke glemme i Bestillingen at skrive tydeligt Navn, Stilling og Adresse. Man bedes erindre, at der til hvert Arbejdsforhold skal bruges 2 Kontrakter.

Oscar Levinsen.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Hvorfor faar de Arbejdsløse ikke deres Understøttelse til Tiden.

Vi faar paa Arbejdsløshedskassens Hovedkontor stadig Klager over, at Medlemmerne ikke faar deres Understøttelse til Tiden; men det er nok de færreste Medlemmer, der kender Grunden. Naar Medlemmerne har været hos Kontrolbestyreren og underskrevet Listen, skal Kontrolbestyreren indsende Kontrollisten, saa den er inde paa Hovedkontoret senest Torsdag. Dersom Listen er i Orden, bliver Pengene afsendt senest Fredag Formiddag, saa Pengene kan være Kontrolbestyreren i Hænde Lørdag; men er Listen ikke i Orden, som den skal være, bliver den lagt til Side for at udsendes fra Lørdag og til Tirsdag, saa Kontrolbestyreren kan rette den. Der er ingen, der rigtig tænker over, hvor stort Arbejde det er med at gennemgaa Kontrollister. Først skal vi undersøge, om Medlemmets Nr. er rigtigt, dernæst naar han er optaget i Arbejdsløshedskassen, og naar han er meldt arbejdsløs, saa om Medlemmet har kvitteret og om Afdelingens og Kommunens Navn er paa Listen, og om Kontrolbestyrerens Underskrift er paaført Listen.

Naar alt dette er i Orden, bliver Pengene sendt. Først maa vi jo sende Pengene paa de Kontrollister, der er i Orden, siden maa vi saa sende de fejagtigt udfyldte Lister tilbage. Det er dog ikke nok, at Kontrolbestyreren faar Listen retur, han skal ogsaa rette de Fejl, der er; men det er ikke saa sjældent, at Kontrolbestyreren ikke retter Fejlen, men sender Listen tilbage med de samme Fejl. Vi hverken kan eller maa udbetale Understøttelse paa Lister, der ikke er i Orden.

Dersom Kontrolbestyrerne vilde rette sig en lille Smule efter Reglerne og de mange Breve, der bliver sendt til dem, saa vilde de baade spare sig selv og Hovedkontoret for Ubehageligheder, og saa kunde de arbejdsløse faa deres Penge til Tiden. Det er ikke morsomt for et arbejdsløst Medlem at vente paa sin Understøttelse baade 8 og 14 Dage, fordi Kontrolbestyreren ikke vil gøre sig en Smule Flid for at udfylde Listen, som den skal.

Kontrolbestyreren maa ogsaa passe paa, at det er Medlemmernes egenhændige Underskrift paa Listen. Det sker, at Kontrolbestyreren underskriver for Medlemmerne, men en saadan Fejl bliver altid opdaget, og saa kan der ske forskellige Misforstaaelser derved.

En Fejl, der gentager sig Uge for Uge, er Indmeldelsesdatoen. Naar et Medlem bliver overflyttet til vor Arbejdsløshedskasse, og han har betalt Kontingent til vor Kasse i 3 Maaneder, skal han have ny Bog; men den Dato, der skal skrives, naar han er indmeldt i Arbejdsløshedskassen, skal være den Dato, han blev indmeldt i det Fags Arbejdsløshedskasse, han kom fra. Dersom Medlemmet bliver arbejdsløs inden de 3 Maaneder, skal han flytte tilbage til det Fag, han er kommen fra, og der have sin Understøttelse.

Naar er et Medlem berettiget til Understøttelse?

Medlemmer, der er indmeldt i Tiden fra 1. Februar 1919 til 31. September 1919, skal være Medlem i 6 Maaneder, inden de er berettiget til Understøttelse, og Medlemmer, der er indmeldt efter 1. Oktober 1919, skal være Medlem i *et Aar*.

Som *Karensdag* regnes kun Ugens 6 Arbejdsdage, *Søndagen* maa ikke regnes som Karensdag.

Vi har Lister, der er kommet herind uden Afdelingens Navn, den ene Liste er underskrevet af Kontrolbestyrer Andreas Jensen, og Medlemmet, der skal have Pengene , er Medlem Nr. 40,104, P. Pedersen. Hvor skal vi sende Pengene hen? Nu gaar baade Medlem og Kontrolbestyrer og bander os langt bort; men forhaabentlig melder de dem nu, saa vi kan faa Listen i Orden.

Det samme er Tilfældet med en Liste, der er underskrevet af Niels Mortensen. Medlemmet er Nr. 32,662, A. Nyman. Hvor skal vi sende de Penge hen? De bedes ogsaa melde sig.

Dersom Kontrolbestyrerne vilde læse Bladet godt igennem, og ligeledes de udsendte Cirkulærer og Breve, saa vilde mange Fejl blive undgaaet.

Der er ofte fra Afdelingerne skældt ud over, at det varer flere Dage, inden de fejlagtigt udfyldte Kontrollister sendes tilbage. Vi vilde gerne spørge, om det er Meningen, at vi først skal sende de fejlagtige Kontrollister tilbage, og først senere sende Pengene ud paa de rigtigt udfyldte Lister.

Efter vor Mening vilde det blive at præmiere dem, der sløser med Udfyldelsen, og straffe dem, der gør deres Pligt.

Vi har for Tiden ca. 600 Afdelinger, der i hver Uge faar Understøttelse tilsendt, og der har i enkelte Uger været ca. 50 af disse Afdelinger, der skulde have en eller flere Lister sendt tilbage. Vi er ikke færdige med Udsendelsen af Understøttelsen før Fredag, og det er en Umulighed, som ingen kan forlange of os, at vi skal kunne sende alle de fejlagtigt udfyldte Lister tilbage paa en eller to Dage.

De Kontrolbestyrere, der vil have Understøttelsen tilsendt til Tiden, maa altsaa indsende rigtigt udfyldte Lister, og de, der ikke selv har deres Sager i Orden, formener vi, maa være afskaaret fra at kritisere os.

Regler for Udbetaling.

Understøttelsen er i Tiden til 1. April 3 Kr. pr. Dag for Familieforsørgere, og 2 Kr. 50 Øre pr. Dag for Ikke-Familieforsørgere, og det er gældende baade for mandlige og kvindelige Medlemmer.

Huslejehjælp udbetales *kun* til Familieforsørgere, og maa ikke føres paa Kontrollisterne, men paa de i den Anledning udsendte særlige Huslejekvitteringer. Huslejehjælp udbetales for hver 30 Dage, et Medlem har været arbejdsløs.

Børnetillæg udbetales ikke foreløbig, idet Kassen ikke har kunnet faa Tilladelse hertil af Staten.

Understøttelsen maa kun udbetales til vore Medlemmer, som har Landarbejdernes Medlemsbøger.

Vi haaber nu, at Kontrolbestyrerne vil gøre et godt Arbejde for at bringe det hele i Orden, saa vi ikke skal faa for mange Klager, og at vi kan faa Understøttelsen ud til de arbejdsløse til Tiden, men husk at skrive de rigtige Numre paa Kontrollisterne, og husk, at der aldrig maa indsendes Lister for samme Medlemmer i samme Uger 2 Gange, da det giver unødig Uorden i Regnskabet.

Med kammeratlig Hilsen.

Sofus Westergaard.

Vilh. Willumsen.

Stævne i Vejle den 25. Januar.

Arbejdsinspektør Frk. Blach kommer til Stede

Søndag den 25. Januar afholder Vejle og Omegns Kredsorganisation Kl. 1½ Stævne paa Arbejdernes Forsamlingsbygning, Nørrebrogade.

Foruden Drøftelsen af de paa den udsendte Dagsorden opstillede Spørgsmaal vil Arbejdsløshedsinspektør, *Frk. Black* tale om Arbejdsløshedsspørgsmaalet og om den nye Arbejdsløshedslov.

Fra Forbundet kommer som Repræsentanter Red. Marius Olsen, Hovedkasserer Lorentz Petersen og eventuelt Forretningsfører Oscar Levinsen.

Afdelingerne anmodes om at lade sig repræsentere fyldigt, og Medlemmerne bedes møde talrigt op.

Der ventes Stævnets Deltagere en usædvanlig Overraskelse.

Arbejderens Almanak.

Jeg ser, at Landarbejdernes Bogsamling stadig averterer med Arbejderens Almanak; det forundrer mig, jeg troede, den var udsolgt for længe siden, det har den været de tidligere Aar ved denne Tid, og det fortjente den at være ogsaa i Aar; den er ubetinget dette Aars bedste Almanak, den er ualmindelig smukt udstyret, trykt paa meget smukt og godt Papir og forsynet med en Række udmærkede Illustrationer foruden flere pragtfulde Billedbilag; derfor siger jeg til de af mine Kammerater, som endnu ikke har anskaffet sig denne Almanak, eller hvad jeg ikke haaber er Tilfældet for ret mange, har købt sig en anden: Bestil Arbejderens Almanak, medens den endnu kan faas.

Maa jeg samtidig faa Lov til at slaa et lille Slag for

Landarbejdernes Lommebog.

Der er jo aldrig før blevet udgivet en Lommebog for Landarbejdere, og Landarbejdernes Bogsamling har ved i Aar at udgive en saadan afhjulpet et Savn, hvad de fortjener Tak for. De øvrige Lommebøger, der udkommer, er jo ikke beregnet paa os Landarbejdere, det ser man straks paa Indholdet. Landarbejdernes Lommebog er derimod afpasset efter vore Krav, derfor bør vi alle i vor egen Interesse anskaffe os et Eksemplar af denne Bog, vi skal jo alligevel allesammen have en Lommebog, hvorfor saa ikke købe vor egen?

Jens Pedersen.

Roe-Entreprenørerne.

Vore Medlemmer advares imod at indgaa paa deres Kontrakter.

Vi nærmer os nu igen den Tid, hvor Roe-Entreprenører begynder at avertere i Bladene efter Arbejdskraft. Vi finder det derfor paa sin Plads at advare vore Medlemmer imod uden videre at indgaa paa disse Entreprenørers Kontrakter.

I og for sig har vi naturligvis ikke noget særligt imod disse Entreprenører som saadan; vi har blot imod, at de udnytter Landarbejderne paa en som oftest unyttig Maade.

De Landarbejdere, som har arbejdet for disse Entreprenører i de senere Aar, vil ved at sammenholde den Betaling, de har faaet, med den overenskomstmæssige Betaling for Roearbejdet, kunne konstatere, at de har faaet for lidt.

Det maa der sættes en Stopper for for Fremtiden. Vil Roe-Entreprenørerne have Arbejdskraft, maa de for Fremtiden læres til at betale denne med overenskomstmæssige Priser, og er det nødvendigt som Følge af den særlige Arbejdsmaade, Roe-Entreprenørerne bruger, at de skal have særlige Udregningsmaader for Betalingen af Roearbejdet og Betalingen af den Kost og Logi, Arbejderne faar, saa maa Roe-Entreprenørerne herom optage en Forhandling med Forbundet og slutte Overenskomst med dette om Arbejdspriserne. Saadan maa alle andre Entreprenører forholde sig overfor deres Arbejderes Organisation.

Vore Medlemmer, som søger eller paatager sig Arbejde hos Roe-Entreprenørerne, maa derfor i alle Tilfælde kræve og fastholde Kravet om, at de i enhver Henseende sikres Betaling for Arbejdet efter de mellem Landarbejderforbundet i Danmark og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark til enhver Tid gældende Overenskomster og disses Regler, og dette maa udtrykkelig indføres i den Kontrakt, som oprettes mellem Parterne.

Iøvrigt opfordres Medlemmerne, som faar Kontrakter til Underskrift af Roe-Entreprenørerne, til, forinden de underskriver saadanne Kontrakter, at indsende dem til Forbundskontoret for at erfare dets Mening om Kontrakten.

Oscar Levinsen.

Det polske Blad.

Det polske Blad, som vi hidtil har modtaget til Udsendelse til vore polske Medlemmer, er i den sidste Tid udeblevet; det sidste Nr., vi modtog, kom kort før Jul.

Antagelig er Bladet atter blevet forbudt af de polske Myndigheder. Overklassen i Polen — som jo iøvrigt overalt — arbejder af al Magt paa at slaa Underklassen ned, og i dette Arbejde hører jo Forbud imod Arbejderpressen med som noget af det vigtigste.

Forhaabentlig lykkes det vore polske Kammerater at faa Bladet ud igen, eventuelt under et andet Navn, saaledes at vore polske Medlemmer atter kan faa et Blad skrevet paa deres Modersmaal, som taler deres Sag.

Saa snart vi atter faar Bladet, vil det blive udsendt til Afdelingerne.

Socialdemokratiets Socialiserings-Forslag og Landbruget.

Af *Vald. Christensen,* Svedstrup.

II.

Naar du kommer i Disput med en Modstander, som maaske er dig overlegen i Talegaver eller endog i Viden paa specielle Omraader, skal du ikke lade dig forbløffe, fordi Vedkommende kører frem med en lang Liste af Enkeltheder og derefter viser Umuligheden af disses Gennemførelse i det praktiske Liv.

Lad ham blot more sig selv og Tilhørerne, dig indbefattet, med at tage Livet af sine selvvalgte og selv konstruerede Eksempler paa Sagens Meningsløshed og Umulighed. Lad dig ikke forbløffe af den Slags Fif og Finter, der i Virkeligheden rammer ham selv haardest. Skær igennem alt Vrøvlet ved at fastholde Sagens Princip, og kræv, at din Modstander tager Stilling dertil før Detaillerne drøftes.

Det bærende Princip i Socialiseringsforslagene er dette enkle:

De forskellige Erhverv skal drives i Overensstemmelse med Samfundets Tarv.

Her er ingen Smuthuller eller Krogveje, her maa tages et klart Standpunkt for eller imod.

Dette Princip gennemført til Bunds er jo Opfyldelsen af alle de hede, uudtalte Ønsker, Landarbejderne og Husmænd i Lighed med den øvrige Underklasse har haft under Krigs- og Dyrtiden, Ønsker, som er til Stede i forstærket Grad nu, da Forslaget har iklædt dem Ord.

For dette Princips Gennemførelse vil vi alle som een rejse os til Kamp. Med dette Princip som Fane vil vi sejre, blot Kampen føres som den skal. Dette Princip er i absolut Modsætning til det i Erhvervslivet nu raadende Princip, hvor den enkelte tilraner eller tilsvindler sig saa meget som muligt paa andres Bekostning.

Ud fra dette Princip er det, at Erhvervsraadet skal stille sine Forslag om Foranstaltninger, der skal træffes overfor de enkelte Erhvervsvirksomheder eller Erhvervsgrene.

Man vil forstaa det mere end ørkesløse i at drøfte eller blot opstille Eksempler paa Enkelthedsforanstaltninger, før en Virksomheds eller Virksomhedsgrens Forhold er undersøgt med en minituøs Grundighed, og man vil ogsaa forstaa, at Forholdet til andre Erhverv, til Virksomhedens Arbejdere og til Forbrugerne af Erhvervslivets Produktion, hver for sig vil faa en indgribende Betydning for Undersøgelsens Forløb og Resultat.

Medens en saadan Undersøgelse staar paa vil der være Brug for det gamle Ord: »Stille, mens Retten sidder«. Først naar Indstillingen foreligger, og *denne Indstilling skal offentliggøres,* kan der blive de nødvendige Holdepunkter for en Drøftelse af Detaillerne.

Dette maa fastholdes, derfor kan man kun i meget store Træk skitsere, hvorledes Forholdet vil blive med Hensyn til Tilslutning eller Modstand indenfor den enkelte Erhvervsgren, dette skal her forsøges for Landbrugets Vedkommende.

De store Landbrugeres, særlig de store Jordejeres Stilling til Socialiseringen, vil selvsagt det længst mulige være Modstand, aabenlyst eller skjult, hvorimod den egentlige Bondestands Stilling sikkert vil vise sig at blive mere kompliceret.

Man kan tænke sig to Muligheder for at kunne faa det rette Billede.

Hvis de nuværende Prisforhold bliver vedvarende for Landbrugsprodukternes Vedkommende, vil Bondestanden temmelig sikkert føle sig udmærket tilpas med det nuværende Røversystem og slutte sig til Godsejernes Modstand mod Socialiseringsproblemet, men antager vi, at de Spaamænd blandt Landbrugets Skrlbenter, der forudsiger nedadgaaende Tider med Prisfald, faar Ret, vil Sagen stille sig noget anderledes.

Det middelstore Landbrug har under Krigstidens Jobberi dels indvundet et Overskud af Driften, dels ved Reduktion af Besætningerne frigjort Penge, der før var bundne i Driften, disse kontante Formuer har jo i mangfoldige Tilfælde haft den Virkning paa Ejerne, at de tager Afstand fra deres tidligere demokratiske Standpunkt og med mere eller mindre Ilfærdighed begiver sig over i Overklassen.

Nogen Tids stærkt nedadgaaende Priser paa Landbrugsprodukter vil imidlertid nødvendiggøre Indsættelse i Driften af en betydelig Del af de frigjorte Formuer. Samtidig med, at Formuen saaledes bindes i Bedriften, vil denne give et mindre Nettooverskud, end man under Krigsperioden har vænnet sig til at regne med, og Tilstanden vil begynde at føles trykkende.

Dette gælder den Del af Landbrugets Bedriftindehavere, der sidder paa Ejendomme, erhvervede før Krigen.

Paa de Tusinder af Landejendomme, som har været i Handelen, sidder der imidlertid Folk, hvis Formue er anvendt til Udbetaling af en Overpris, og som derfor vil mangle den fornødne Kapital til formaalstjenlige Driftsforanstaltninger.

Samtidig vil der ved Erhvervsraadets Arbejde være afdækket en Masse af de — for Bondestandens Bevidsthed skjulte — Kanaler, igennem hvilke Storkapitalen forstaar at suge Profit af det produktive Arbejde, og det vil efterhaanden gaa op for begge Kategorier, at Formuen er fløjten, og med skærende Klarhed vil de se, at den gamle Floskel: »Fri Mand paa egen

Vi skal alle spare!

Det overhaandtagende Luksusforbrug opfordrer ikke mindst Arbejderne til den største Sparsommelighed.
(Dagspressen).

— Selvfølgelig skal de spare! — Saa er der mere til os! — Et trefoldigt Leve for Arbejdernes Sparsommelighed.

Jord«, ikke gælder dem, de er ikke længere »Ejere«, i det højeste kan de betegnes som »Skødehavere«.

Da vil for deres Vedkommende det Tidspunkt være kommet, da de faar travlt med at søge efter Redningsmidler, og selv om de endnu vil være bundne i kapitalistiske Vildfarelser, vil de dog faa Øje paa § 2, 3. Stk. i Lovforslaget, der siger: »Det paahviler Raadet i al Almindelighed at have Opmærksomheden henvendt paa, om de forskellige Erhverv drives i Overensstemmelse med Samfundets Tarv.«

Selv om de paa dette Tidspunkt endnu skulde være saa forblindede, at de, som nu, mener Samfundet er os, vil de alligevel betragte det citerede som en Redningsplanke og kræve det bragt i Anvendelse for deres Vedkommende, til Frelse fra Undergangen.

Før vi imidlertid gaar videre, maa vi søge at udrede nogle af Traadene i den i samme Tidsrum stedfundne Bevægelse blandt Landarbejdere og Husmænd; herom skal næste Artikel handle.

Indførsel af fremmed Arbejdskraft.

I Tilslutning til Marius Olsens Artikel om dette Emne her i Bladet vil jeg paa Grund af Emnets store Aktualitet for Landarbejderne ogsaa give enkelte Oplysninger om Muligheden eller ikke Muligheden af at realisere disse skumle Planer.

Fra de bedste Kilder er det mig bekendt, at den herværende polske-diplomatiske Repræsentation beskæftiger sig meget ivrigt med at faa genoptaget Sæson-Emigrationen af polske Arbejdere her til Landet; man paastaar endda at imellem denne og Repræsentanter for det store Landbrug er der allerede afsluttet Sæsonkontrakter, under hvilke Polakkerne skal arbejde i den kommende Tid. At dette er rigtigt, fremgaar ogsaa af andre Tegn, som en interesseret kan opdage. Det skal være Meningen at forøge Præsternes Styrke i Forholdet 2 til 6 og erstatte herværende hollandske Præster med ægte Polakker, som man haaber bedre kan løse Opgaven at isolere Polakkerne fra uvedkommendes Indflydelse. Man søger allerede nu at restaurere enkelte polske Institutioner som Skoler o. lign, saa at de kan være parat til at funktionere i paakommende Tilfælde.

Man kan med nogen Sikkerhed vente, at de herværende polske Landarbejdere, saa snart der indtræder rolige Forhold i Polen og normal Rejseforbindelse, paa enkelte Undtagelser nær allesammen vil rejse hjem; om ikke af andre Grunde saa af bare Nysgerrighed for at se, hvorledes man lever i det uafhængige Polen. At dette Forhold vil gøre sig gældende, har jeg mangfoldige Vidnesbyrd om, og dersom den polske Delegation ogsaa er klar herover, saa maa de ovenfor nævnte Foranstaltninger jo gøres med fremtidig ny Invasion for Øje.

Om det er til Ære for det befriede polske Samfund, der fra Naturens Haand er velsignet med store Rigdomme, at udføre Mennesker til Udlandet, maa staa hen; men efter min ringe Mening er Legationens Bestræbelser alt andet end tiltalende.

Det kunde være interessant at belyse, om Polen nu er saaledes stillet og saa meget overbefolket, at det absolut skal sende Arbejdere til Udlandet. Jeg tror det næppe.

Polen, der i 4 Aar har været Tumlepladsen for Krigens Orgier, ligger for en ikke ringe Del i Ruiner. Der kræves kolossal Kraftudfoldelse for at løfte Landet paa nogenlunde gangbar Fod, og dette kan kun gøres ved Arbejde. Der kræves jo Millioner og atter Millioner af Arbejderhænder til at opdyrke Jord, opbygge Huse, rejse Fabrikerne, anlægge Jernbaner og Veje, grave Kanaler, dræne Jorden o. s. v. Der findes i Polen rige Kul-, Salt- og Petroleums-Gebeter og store Strækninger af frugtbar Jord, der kan føde det dobbelte af den nuværende Befolkning; men tiltrods for Tilstedeværelse af saa mange store Muligheder i Landet maa Befolkningen alligevel søge det mest karrige Udkomme i Udlandet, hvor de mange Gange maa leve værre end Trækdyr og taale de mest bidende Forhaanelser.

Den Gang Polen var undertrykt af fremmede Erobrere, gav man dem Skylden for disse Skændselsgerninger. Man har beskyldt dem for — og med Rette —, at de har lagt Hindringer i Vejen for Landets økonomiske og politiske Udvikling; men siden Polen blev fri for disse snærende Baand, maa ogsaa Banen være fri for Landets Udvikling og Mulighedernes Udnyttelse. Hvor ligger saa Skylden for, at i Stedet for, at Polen snarere skulde søge Arbejdere andre Steder fra, bestræber man sig for at anbringe sine Arbejdere i tæt befolkede Lande, hvor de er alt andet end velkomne?

Ja, Svaret ligger i, at i Spidsen for det ny Polen staar Folk, der hverken har Evne eller Vilje til at opbygge et lykkeligt Samfund og udnytte Landets Muligheder. Det er Folk, som intet har lært af Tidens Lærebog, Folk, som vil stænge Udviklingen i Konservatismens snævre Fold. Den polske Reaktion begynder i meget uhyggelig Grad at løfte Hovedet og søger at lægge Arbejderklassen i de samme Lænker, de bar under Czarismens Regimente. Deres Opmærksomhed er ikke henvendt paa, hvorledes de bedst og hurtigst fremmer Landets Genopbyggelse, men kun paa, hvorledes de bedst kan svinebinde Arbejderklassen til fortsat Udbytning.

Der hersker grænseløs Arbejdsløshed i Polen, og der gøres intet for at afhjælpe denne. Tværtimod — man opretholder den med Vilje. Man vil ikke tillade Arbejderne en taalelig Fortjeneste; man søger endda at komme Loven om 8 Timers Arbejdsdag til Livs, som i sin Tid den socialistiske Regering gennemførte. Dette Maal kan Overklassen kun naa, naar Landet har ikke en mæt, maalbevidst Arbejderklasse, men en af Nød og Sult hærget formløs Masse, der i Kampen for Livet vil tage til Takke med alt, blot den ikke dør af Sult.

Som Bevis for, i hvor høj Grad uduelig og initiativløs den nu demissionerede Paderewski-Regering har været, skal jeg anføre et Eksempel. I Warschau har man iscenesat offentligt Arbejde, og dette offentlige Arbejde har bestaaet i, at man har kørt Sand fra et Sted til et andet og tilbage igen. Med saadanne praktiske Midler søgte man at afhjælpe Arbejdsløsheden. Man kendte overhovedet ingen andre Midler til at anvende de mange Hænder end som enten at lade dem flytte Sand eller ogsaa lade dem emigrere til Udlandet! Den polske Reaktion søger at befæste Bourgeoisiets Herredømme mod Arbejdernes planmæssige og maalbevidste Angreb, og i dette Maals Tjeneste anvendes de mest infame Midler til at kue Arbejderne ned. Det er derfor, man kaster polske Landarbejdere paa Porten à la Maaløv-Affæren i stor Stil og lader Hundredetusinder af Arbejdsløse forgaa i Elendighed. Med haard Haand vil man slaa Arbejdernes Organisationer ned og opretholde Bourgeoisiets uindskrænkede Herredømme; man viger ikke tilbage for at tage gamle kristne Undertrykkelsesmidler i sin Tjeneste; man vil intet vide om den gamle historiske Sandhed, at Despotiet ægger til Oprør, Tyranniet afføder Frihed. Men vi har Lov til at haabe, at her heller ikke bliver nogen Undtagelse fra Regelen. Taalmodigheden hos den polske Arbejderklasse vil snart briste; de vil nok i en ikke altfor fjern Fremtid tage sig sammen og jage alle de uduelige og magtsyge Herrer paa Porten. Sker dette, da faar vi ingen Polakker her. I maa allesammen tro, at de polske Arbejdere ikke har kæmpet i flere Menneskealdre modige Kampe for, naar de blev befriede fra de fremmedes Aag, fortsat at skulle hente deres Udkomme i fremmede Lande.

Jeg er afgjort overbevist om, at baade de polske og de danske Agrarer bliver grundigt skuffede i deres Spekulation i billig Arbejdskraft. Det er for polske Arbejdere en Æressag at tilkæmpe sig Retten til at leve i eget Land, og vi kommer ikke til at blive skuffede i den Retning.

Alexis Touskov.

W glownej kontorze Zwiazku sa do nabycja nastepujace ksiazki:

Kaledarz Robotniczy na rok 1920	Cena	30	ørøw
Uczekajta Chlopcy sociali ci idam .	—	60	—
Pszewrót w Polsce-rzady ludowe .	—	60	—
Worek Judaszów-rzecz o klerikalizme	—	70	—
Z krwawych dni	—	50	—

Tak samo inni.

Powyzsze ksiarzki wysylamy za pocztowa zaliczke.

Tak samo tez mozna sume nadsylac w markach pocztowych.

Adresse: Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Har Du husket at bestille ARBEJDERNES ALMANAK? — Hvis ikke, da bør Du skynde Dig at indhente det forsømte. Denne fortrinlige Almanak kan endnu faa hos Landarbejdernes Bogsamling.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:.

.....**Eksempl. af Arbejdernes Almanak.**

.....**Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.**

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,

følger i Frimærker,
ønskes opkrævet ved Forsendelsen.
(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Overfaldet sin Karl.

Hvorledes Gdr. Anders Munk, Almtoft ved Kjellerup, behandler et Tjenestetyende.

»Kjellerup Soc.-Dem.« meddeler følgende Tildragelse, som har fundet Sted hos Gdr. *Munck,* Almtofte:

Ejvind Sørensen er født i København, men opvokset hos nu afdøde Jak. Overgaard i Thorning. Han bliver 18 Aar den 20. ds. og tjente indtil i Gaar hos Gaardejer *Anders Munk* i Almtoft ved Kjellerup som Forkarl fra 1. Novbr. 1919.

Ejvind har tidligere haft Plads udenfor Plejehjemmet uden at gøre sig ufordelagtigt bemærket.

I Aftes kom Ejvind Sørensen til Kjellerup med *blodige Skrammer paa Halsen og Buler i Hovedet,* og om Aarsagen hertil forklarede han: Han havde i Gaar Morges sovet over og var kommen ca. ¼ Time senere op end sædvanlig, og at det var hændet to Gange tidligere, han havde sovet over Tiden, men at han ikke følte sig særlig brødebetynget derved, da han ikke ved Fæstemaalet havde lovet at kunne vaagne rettidig om Morgenen uden at blive vækket, og Husbonden havde ment, at det ikke gjorde saa meget undtagen i Sædetiden. I Morges kaldte Husholdersken paa ham, og da han var kommen ud i Stalden, kom Munk:

»Om han skulde ligge og sove over.«

»Ja, det kan da ske for enhver,« bemærkede Ejvind.

Munk blev nu ved at skælde ud i lange Baner.

Ejvind mente ikke, Munk burde skælde ud, naar han (Ejvind) skulde være ene om alt Arbejdet i Gaarden, efter at Munk havde jaget Andenkarlen væk den 30. Novbr., og det var en Bestemmelse, at han skulde passe og følge Hestene, mens Andenkarlen skulde passe Kreaturerne og forrette andet Arbejde.

»Du har ikke haft det for strengt,« raabte Munk og sprang ind paa Karlen, der stod i en Baas ved Siden af en Hest, og *tildelte ham en 5—6 Slag i Nakken og forsøgte at kværke ham,* men Ejvind vred sig fra ham og gik ud af Stalden under en Strøm af Skældsord fra Munk, der sluttede med en kraftig Opfordring til Ejvind om at flytte sig ud af Gaarden. Ejvind gik hen og pakkede sit Tøj og bad saa Munk om at faa sine Ernæringskort udleverede.

Munk svarede, at dem havde han ingen Brug for og sit Tøj skulde han lade blive, da han ikke maatte rejse. Ejvind tog nu en Pakke af sit Tøj og gik til Politibetjent Jensen i Kjellerup og forklarede Sagen, og han raadede ham til at hente Ernæringskortene og Tøjet, da Munk ikke maatte nægte ham det.

Da Ejvind atter i Gaar ved Aftenstid henvendte sig til Munk om at faa sit Tøj og sine Ernæringskort, fik han samme Besked som om Formiddagen og blev paany skældt ud. Da nu Ejvind mindede Munk om, at han jo om Morgenen havde bedt ham om at forlade Gaarden, blev Munk rasende:

»Det er Løgn. Vil du sige, det er Løgn!«

»Nej, jeg vil da ikke,« svarede Ejvind, hvorpaa Munk omgaaende serverede en Lussing, hvad Ejvind bad en tilstedeværende Smed være Vidne paa, hvorpaa han gik ud af Gaarden. Da han var kommen et kort Stykke bort, begyndte Munk at løbe bag efter. Ejvind løb nu ogsaa, men kunde ikke klare sig, og ventede da paa Landevejen, da han var forbi Gaardens Have.

Munk slog ham straks til Jorden, satte sit Knæ paa ham, hamrede løs paa Hovedet og kværkede ham.

Det er ikke godt at vide, hvad Hr. Gaardejer Munk kunde have drevet det til, hvis ikke tilfældig en Landpost var kommen ad Vejen, for da Munk bemærkede Posten i ca. 20 Alens Afstand, slap han sit Offer og løb ind i sin Have, saa hurtig det lod sig gøre.

Da Posten kom hen til Ejvind, stod han med Munden fuld af Blod, blødende Hals og forslaaet Hoved og var ved at rette paa sit Tøj efter den ilde Medfart.

Saaledes lyder den Overfaldnes Beretning, og vi har ingen Grund til at tvivle om dens Rigtighed, da vi strengt har paalagt ham at holde sig nøje til Sandheden. Der kunde være god Grund til at bruge stærke Ord om Munks Optræden, men det vil vi overlade til Offentligheden og ikke mindst til Munks egne Standsfæller, der sikkert i al Almindelighed vil tage Afstand fra slig uværdig Optræden overfor sit Tyende.

Et Par forfulgte „Uskyldigheder."

Politifuldmægtig Bang, Sdr. Birk, der som Kongens Foged forestod Udsmidningen af de to Arbejderfamilier i Maaløv, har som omtalt i forrige Nr. fundet sig foranlediget til overfor Offentligheden at forsøge et Forsvar for sin Optræden, og i den Anledning har han overfor et konservativt Blad fremsat nogle Udtalelser, som de forskellige konservative og moderate Blade har skyndt sig at gengive som den rene og nøgne Sandhed om Affæren.

Hr. B. kommer, som vi har gjort opmærksom paa, slet ikke ind paa den Side af Sagen, der ellers netop angaar hans Deltagelse i Affæren, nemlig Spørgsmaalet om, hvordan han vil bringe sin Optræden ved denne Lejlighed i Overensstemmelse med Loven? Derimod taler han op ad Stolper og ned ad Vægge om Fodermester Christensens Løn osv. Rent bortset fra, at den Fremstilling, Hr. B. giver heraf, er kemisk blottet for Sandhed, er dette et ham ganske uvedkommende Forhold, han ingen Adkomst eller Bemyndigelse har til at dømme om. Hvad han i sin Egenskab af Politiembedsmand har at tage Stilling til, er de paagældende Arbejderes Ret til at blive boende i deres Lejligheder de 4 Uger, som Loven fastsætter, men det gaar han som nævnt udenom som Katten om den varme Grød. Iøvrigt er hans Paastand om det dejlige Solskinsvejr det var den Dag, Udsmidningen fandt Sted, jo tilstrækkeligt betegnende for, hvor megen Vægt man kan tillægge den »sandhedskærlige« Politiembedsmands Udsagn. Alt vidner om, at Hr. B. lider af en alvorlig Hukommelsesfejl, og hans Barometer gaar aabenbart galt.

Selve Ophavsmanden til den barbariske og oprørende Begivenhed, Hr. Bestyrer *Østergaard,* er nu ogsaa rykket ud med en »Forklaring«. I »Landmands-Tidende« for 15. Januar har han skrevet et længere Indlæg, hvori han med Hensyn til Opfindsomhed i Retning af at besmykke Sagen og fordreje Kendsgerningerne end- og stiller Hr. Politifuldmægtig Bang i Skyggen. Ifølge Hr. Østergaards Fremstilling har han ikke gjort sig skyldig i noget, der i mindste Maade kan lægges ham til Last, ved at smide de to Familier ud i Snestormen (jfr. Fuldmægtig Bangs »Solskin«). Nej, det er Landarbejderforbundet, der har gjort sig skyldig i en raa og brutal Optræden ved at kræve af ham, at han skulde betale sine Arbejdere det samme Dyrtidstillæg, som andre Arbejdere faar i Henhold til Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen.

Hr. Østergaards Fremstilling viser, at denne »ædelt« følende Mand anser det at kaste nogle Arbejdere og dedes Smaabørn ud i Vinterkulde og Snestorm for en ren Barmhjertighedsgerning i Sammenligning med det at forlange højere Løn af en Arbejdsgiver.

Med en saadan Opfattelse forstaar man, at Hr. Østergaard maa føle sig dybt forurettet.

Hr. Østergaard begynder meget betegnende sin Fremstilling med en positiv løgnagtig Fremstilling af, hvorledes Konflikten paa Maaløvgaard opstod.. Han giver herom følgende Historie til Bedste:

Da Strejketruslerne ikke syntes at skulle faa det ønskede og sædvanlige Forløb: Arbejdsgiverens øjeblikkelige og blinde Underkastelse, befalede Forbundet de paagældende Arbejdere og en Daglejer, der ellers altid har været godt tilfreds med Forholdene og deres ca. 4000 Kr. i Løn, at nedlægge Arbejdet øjeblikkelig og uden Varsel, da de ellers vilde blive udsat for legemlig Vold og Overlast af deres Partifæller paa Egnen.

Sandheden er som bekendt, at de to Arbejdere henvendte sig til Forbundet om dettes Assistance for at faa det samme Dyrtidstillæg som Forbundets øvrige Medlemmer har faaet, et Krav, som Forbundet selvfølgelig indvilgede i at opfylde, men der er naturligvis ikke fra Forbundets Side brugt Trusler eller paa anden Maade øvet Pres overfor Arbejderne. Forbundet søgte at faa Sagen ordnet ved fredelig Forhandling med Hr. Østergaard, men denne afviste al Forhandling og forlangte af Arbejderne, at de skulde udmelde sig af Organisationen; det er saaledes ham selv, der har fremtvunget Konflikten. Hvad angaar, at Arbejderne var godt tilfreds med deres ca. 4000 Kr. i Løn, da er det meget muligt, ja endda højst sandsynligt, at de vilde have været det, dersom de havde haft denne Løn, men det har de jo ikke. For Fodermesterens Vedkommende var Forholdet som vi før har oplyst, at han og hans Hustru tilsammen havde en Aarsfortjeneste af 3300 Kr. og Daglejeren havde den overenskomstmæssige Betaling uden Dyrtidstillæg, altsaa 5 Kr. om Dagen; det er altsaa langt fra de 4000 Kr., Hr. Østergaard fabler om; dog skal vi villig indrømme, at Hr. Ø. her er Sandheden det nærmeste, han i det hele taget kommer den.

Bestyreren fortsætter med at skildre, hvor brutalt han blev tiltalt i Telefonen af den Mand, der paa Forbundets Vegne talte med ham. Denne bandede efter Bestyrerens Udsalg saa frygteligt, at den sensible Bestyrer frygtede for Traadens Holdbarhed. Vi skal i denne Forbindelse meddele den opfindsomme Bestyrer, at det gennem et Sagsanlæg vil blive konstateret, om det er tilladt at fantasere saa livligt offentligt, som han her har gjort.

Om selve den modbydelige raa Udsmidning indskrænker Hr. Ø. sig til i det væsentlige at gentage, hvad Politifuldmægtig B. har forklaret, og som tidligere er imødegaaet; han fortæller om den rørende Omhu, hvormed Udsmidningen blev foretaget. Børnene blev indsvøbt i Uldtæpper og i Kane kørt hen til et Arbejderhjem i Jonstrup, at han først vilde have anbragt dem i Gaardens kolde Borgestue, og kun paa Børnenes grædende Anmodning lod dem bringe til det omtalte Arbejderhjem, hvortil de ankom i en yderst forkommen Tilstand, taler han ikke om. Manden synes virkelig at være dybt rørt over sin egen Humanitet i dette Tilfælde; den er ogsaa enestaaende. Tænk! han lod ikke de smaa Børn ligge og omkomme i Snedriverne, er det ikke rørende, maa man ikke beundre en saa opofrende Menneskekærlighed? Det synes Hr. Østergaard i hvert Fald. Han fortæller ogsaa om, hvorledes de pakkede Møblerne ind i Halm, og Grisen og Hønsene har han taget til sig og behandlet dem som sine egne, forsikrer han.

Hr. Østergaard er kort sagt efter sin egen Fremstilling et mageløst godt Menneske, der kun ved en ulykkelig Skæbne er blevet et uskyldigt Offer for raa Voldsmænds skændige Behandling.

Men trods Hr. Bangs og Hr. Østergaards Forsøg paa at give Rollen som de forfulgte Uskyldigheder, staar dog følgende Kendsgerninger fast:

Man foretog denne Udsmidning paa Trods af Loven, skøndt man vidste, at det var umuligt at skaffe Familien Husly, smed man smaa Børn ud i det forrygende Vejr, hvorved Fodermester Christensen har faaet sit Hjem midlertidig opløst og sine Møbler ødelagt, og dette skete blot fordi Hr. Østergaard vilde tvinge Arbejderne til at frafalde deres Krav om samme Dyrtidstillæg som deres øvrige organiserede Kammerater, og tvinge dem til at udmelde sig af deres Organisationen.

Dette er Sagens Realitet, som de Herrer hverken kan snakke eller skrive sig fra ved Hjælp af halsbrækkende Sandhedsfordrejelser.

Disse to Personer har ved deres skamløse, brutale Adfærd stemplet sig selv i alle rettænkende Menneskers Bevidsthed.

At den borgerlige Presse stiller sig solidarisk med dem, er kun et Udtryk for denne Presses og hele Overklassens Had til Arbejdernes Organisationer.

Skovarbejdermødet i Karise
den 11. ds.
Til Deltagerne!

Som Mødedeltagerne vil erindre blev der fra flere Sider rettet en endog meget stærk Kritik over Hovedkontorets Virksomhed, bl. a. skulde man flere Gange have skrevet Breve, som man ikke havde faaet Svar paa.

Der blev kun fra een Side forsøgt en Dokumentation, nemlig fra Frøslev Afdeling, og Dokumentationen formede sig som bekendt paa den Maade, at man henviste til at søge Oplysninger hos Formanden for Frøslev Afd.

Dette er nu sket, og vi har fra denne modtaget følgende Svar:

Frøslev, 15. Januar 1920.

Jeg vil blot berolige Jer lidt angaaende Jert Brev af 14 ds. I maa forøvrigt meget undskylde de Medlemmer, som har kritiseret saa stærkt paa Mødet i Karise den 11. ds., de har vist ikke haft ret megen Mening om det, de har udtalt sig om. Hvis I vil se efter, har jeg sendt Stemmesedlen ind med 16 Ja og 3 Nej, saa det Cirkulære har vi faaet, og hvad det angaar med andre Svar, har jeg ogsaa faaet dem, selv om der somme Tider er gaaet lidt lang Tid, saa fra min Side er der intet at bebrejde Jer, og jeg haaber heller ikke der bliver. Hvad Medlemmerne skriver og sender ind og ikke faar Svar paa, kan jeg jo ikke have Ansvaret for, men de kan jo gaa Foreningens Vej, hvis de har noget paa Sinde, saa skal jeg nok tage Affære.

Hvis I ønsker det, maa I gerne meddele dette i Bladet.

Venlig Hilsen.

Hmd. *Niels Nielsen.*
Frøslev, Storehedinge.

Der blev ogsaa fra Kassereren for Frøslev Afdeling kritiseret over, at han ikke havde faaet Kvittering for de sidst indsendte Penge.

Jeg modtog imidlertid kort efter et Brev, dateret 14. Januar, fra Kassereren, hvori han erkendte, at han havde glemt at indsende Indbetalingsblanketten og derved umuliggjort at faa Indbetalingen ført i Regnskabet, før Oplysning var indhentet.

Dette til Underretning for Mødets Deltagere.

Med kammeratlig Hilsen.

Lorents Petersen.

Afstemningsresultatet
i Arbejdsløshedskassen.

Den af Arbejdsløshedskassen iværksatte Urafstemning angaaende Vedtægtsændringer er afsluttet, og Optællingen er foretaget.

For Hovedledelsens Forslag er afgivet 8176 Stemmer. Mod Forslaget 718; »Stemmer ikke« er der 482, der har svaret.

Forslaget er saaledes vedtaget med overvældende Majoritet.

Af ugyldige Stemmesedler er der Vig—Asminderup og Næstelsø Afdeling, fordi der mangler Underskrifter paa Stemmesedlerne.

Salten—Løndal, Nordby paa Samsø, Gandrup, Egerslevmagle, Bregninge, Skrødstrup, Spendrup—Gassum og Vaalse, idet der paa dem alle mangler Talangivelser paa Stemmesedlerne. Desuden er der 11 Afdelingers Stemmesedler, der mangler Angivelse af Afdelingens Navn.

Ialt er 21 Stemmesedler ugyldige.

Ialt har 494 Afdelinger deltaget i Afstemningen.

Der er nu yderligere, efter at Fristen var udløbet, indkommet 35 Stemmesedler; men disse er ikke indregnet i de fornævnte Tal.

Saasnart der kan blive Tid til det, skal den samlede Fortegnelse over Afstemningsresultatet blive tilsendt alle Afdelinger.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne.
Sofus Westergaard.

Tag et sultent Barn.

Fra vore Broderorganisationer i Tyskland og Østrig fik De samv. Fagforbund Anmodning om at bringe Arbejderbørn bort fra de hungrende Byer her til Landet. Forskellige private Komiteer har allerede gjort meget paa dette Omraade; men der klages over, at det saa godt som udelukkende er Børn fra andre Samfundsklasser, der nyder godt af Hjælpen.

De samv. Fagforbund efterkom Anmodningen, og allerede nu har ca. 3500 Børn haft Ophold her i Landet; men der er mange endnu, der trænger til Pleje.

Arbejdere, tag et Barn! Gør godt mod en af disse smaa ulykkelige Stakler, der har lidt saa meget. Du vil selv have Glæde deraf.

Send hurtigst muligt Meddelelse til Komiteen om, at du ønsker et Barn. Dermed yder du din store Indsats i vor Hjælpeaktion.

Send Besked om Pladser til

J. P. Nielsen.
Falkoneralle 122, Kbhvn. F.

Bliv ikke Skruebrækker.

Hr. Redaktør!

Jeg beder Dem optage følgende i Anledning af den uforskammede Affære paa Maaløvgaard. Jeg har læst en Annonce i »Landmandens eget Blad« for et Par Dage siden, hvor Hr. Bestyrer Østergaard averterer om en Fodermester-Familie og en Daglejer-Familie og byder meget høj Løn. Men saa føjes der til, at Folk, som staar i Landarbejderforbundet, antages ikke. Er det ikke en flot Herre? Jeg opfordrer enhver til at gøre alt for, at denne Hr. Østergaard ikke skal faa Folk, og lad os, Kammerater, regne enhver, som tager Arbejde paa Maaløvgaard, for meget daarlige Mennesker.

Med Tak for Optagelsen,

Hans Nielsen,
Kontrolbestyrer for Taarnborg Afdeling.

Ulriksholms Skov.

Da jeg ser i Bladet, at Skovarbejderne i Vedellsborg Skov ikke tjener mere end 5 Kr. om Dagen, vil jeg gerne give min Mening til Kende, for det er ligesaa i Ulriksholm Skov. Nu har jeg undertegnede gaaet her i Skoven i 13 Aar, og aldrig har vi tjent saa daarligt som efter denne Overenskomst, vi nu har, for der er den Forskel, at sidste Aar fik vi Kr. 2,25 pr. Rm., i Aar 2,45 pr Knippel af Bøg i Udhugst og saa fremdeles, men naar vi saa regner med, at sidste Aar var Daglønnen *Kr. 3,50* og i Aar *Kr. 6,20*, saa der er ikke saa lidt Forskel paa de Priser, men jeg vil haabe, at der fra Hovedbestyrelsens Side vil blive taget fat paa at faa gjort noget ved den Overenskomst og faa noget Dyrtidstillæg, for ellers gaar det galt for Skovarbejderne i Aar. Jeg tror, at alle Skovarbejdere ser paa Sagen ligesom jeg og flere gør. Hvad det ellers angaar med Udvisningen i Skoven, da har vi det ligesom i Vedellsborg, vi kan daarligt naa at faa dem til at naa sammen med Toppen, selv om vi kaster dem efter hinanden.

Med Tak for Optagelsen.

Skovarbejder *L C Adolfsen,*
Kølstrup, Fyn.

Den sorte Tavle.

Tidligere Medlem af Hastrup Særløse Afdeling, Hans Peter Christian Andersen, Nr. 41590, maa ikke optages i nogen anden Afdeling, før han har betalt sin Skyld til Hastrup-Særløse Afdeling.

Paa Bestyrelsens Vegne
Chr. Petersen, Formand,
Kastholm pr. Lejre.

En daarlig Kammerat.

At Medlem pr. 20439, Karl Clemmensen, er slettet af Urlev-Stenderup Afd. paa Grund af Gæld, for Tiden tjenende paa Ørumgaard pr. Daugaard. Dette for at advare, at ingen optager ham andre Steder, forinden han har afviklet sin Gæld til vor Afdeling.

Robertus Jensen.

Fra Afdelingerne.

[Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Ringe Sogns Afdeling.
Arbejdernes Fællesorganisation i Ringe afholder aarlig Generalforsamling paa »Centralhotellet« Søndag den 1. Februar Kl. 4½ Em.. Alle Landarbejderforeningens Medlemmer har Ret il at komme til Stede, da vor Afdeling er indmeldt i Fællesorganisationen. Kl. 7 Foredrag om den faglige Situation af Hr. Byraadsmedlem, Skræder *K. Hvidtfeldt,* Nyborg. Kom til Stede alle!

Anth. Hansen.

Tranekær Afdeling
afholder Medlemsmøde Onsdag den 28. Januar Kl. 7½ paa Gæstgivergaarden. Mød alle, vigtig Dagsorden.

Rejnhardt Fælle.

Haarby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 31. ds. Kl. 7½ Aften i Stedet for første Lørdag i Februar.

Knud Larsen.

Longelse-Fuglsbølle Afdeling
afholder Medlemsmøde i Afholdslokalet Tirsdag den 27. Januar Kl. 7½. Oplæsning, fælles Kaffebord og et Par Timers Dans.

Jens Baltzer.

Brenderup Afdeling
afholder Møde paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag den 4. Februar Kl. 7 Aften.

Lauritz Hansen.

Løjtofte Afdeling.
De arbejdsløse bedes møde til Kontrol fra Kl. 9—11 Form., om Lørdagen fra Kl. 2—3 Eftermiddag. De, der møder til Kontrol før eller efter den Tid, bliver ikke afkrydsede.

Chr. Jensen.

Løjtofte Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 8. Februar Kl. 2 Efterm. i Løjtofte Skole. Alle Medlemmerne bedes give Møde. En halv Time efter Generalforsamlingens Begyndelse er den beslutningsdygtig uden Hensyn til de mødtes Antal.

H. Hansen.

Nørre Lyndelse Afdeling.
Det meddeles, at der afholdes Bestyrelsesmøde Søndag den 1. Februar Kl. 4 hos Thue Hansen, Freltofte. Medlemsmøde afholdes Lørdag den 7. Februar Kl. 7 paa Nørre Lyndelse Kro. Paa sidste Medlemsmøde, som afholdtes den 11. Januar, blev det vedtaget, at Bestyrelsesmedlemmer, som udebliver fra Bestyrelsesmøderne uden lovlig Grund, skal bøde 1 Kr. i Mulkt.

Hans Kr. Jørgensen.

Fjelsted-Harndrup Afdeling
har vedtaget en kraftig Protest mod den skandaløse Behandling, der er blevet vore to Kammerater paa Maaløvgaard til Del.

P. Sørensen.

Kredsorganisationen for Falster og Øst-Lolland.

Ved Kredsmødet den 25. Januar paa Landmandshotellet i Nykøbing vil *Sofus Westergaard* komme til Stede og tale om Arbejdsløshedskassen og Kontrollen efter de nye Vedtægter, samt om den øjeblikkelige Situation. Alle indbydes, specielt Kontrolbestyrere og Medlemmer af Vestlollands Kredsorganisation. Mødet begynder Kl. 3.

Forretningsudvalget.

Hjælp det ulykkelige Centraleuropa!

Nøden i Østrig og Tyskland er ubeskrivelig. Befolkningen sulter og fryser, og de mindst modstandsdygtige er bukket under for Sultedøden. Særlig blandt Arbejderne er Nøden stor, og de Lidelser, vore Klassefæller har gennemgaaet, er ubeskriveligе.

Freden er sluttet, men Mellemeuropas Valutaforhold er saa fortvivlede, at det er saa godt som umuligt for disse Lande at indføre og betale de vigtigste Livsfornødenheder.

Der maa hjælpes!

De samv. Fagforbund har udsendt Lister til Organisationerne for at faa organiseret Indsamlinger i de forskellige Fagforeninger. Støt denne Listeindsamling. Har du ikke givet dit Bidrag, saa gør det saa hurtigt som muligt. Agiter paa din Arbejdsplads for Indsamlingen, saaledes at Hjælpen kan blive saa stor som mulig; men husk, at hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp.

Kammerater! Sæt Kraft ind paa denne Hjælpeaktion! Vis, at Arbejderklassen ikke har glemt sin Solidaritetspligt. Eders Kammerater lider Hungersnød som Følge af den Krig, Kapitalisterne bragte Verden ud i. Saml Penge ind!

De indsamlede Beløb indsendes gennem de enkelte Fagforbund til De samv. Fagforbunds Hovedkasserer, *E. Svendsen*, Nørre Farimagsgade 49.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm. Spaltebredde 48 mm. Rabat.

Forenings-Fester

Præmie-Maskerade.

Rye-Sønnerup Landarbejderforening afholder stor offentlig Præmie Maskerade i Sønnerup Forsamlingshus **Søndag den 8. Februar.** Stor Garderobe foreflndes. P. K. V.

Ludvig Nielsen.

Præmie-Maskerade.

Boeslunde Landarbejder- og Socialdemokratisk Forening afholder Maskerade **Søndag den 1. Februar Kl. 7** paa Hotel Boeslunde. Der uddeles 2 Præmier à 10 Kr. til den smukkeste Dame- og den komiske Herremaske. Det første Par har gratis Adgang.

God Musik loves. Mød godt frem.

Festudvalget.

Korinth Afdeling

afholder Pakkefest **Søndag den 8. Februar Kl. 4** paa Korinth Kro, hvortil alle omliggende Landarbejderforeninger indbydes Efter Pakkeauktionen Fællesspisning af medbragte Madkurve og Dans til Kl. 1. Fagbøger eller Medlemskort maa fremvises ved Indgangen. Pakker til Festen modtages med Tak af undertegnede til den 1 Februar. **Lars Christensen**, Egneborg. **Martin Rasmussen**, Bernstof minde, **Thomas Christensen**, Haagerup, **Marius Tønnesen**, Nøjsomhed, **Peder Pedersen**, Nybo, **Johannes Jacobsen**, Spanget, **Martin Madsen**, Flerringe

NB. Overskudet ved Festen skal være til Hjælp til en Fane.

Pakkefest.

Løgten Afdeling afholder Pakkefest og Dans i Løgten Kro **Lørdag den 31. Januar Kl. 8 Aften**. Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes, mødtalrigt. Pakker, ikke under 50 Øres Værdi, modtages med Tak og bedes indleverede til **Martin Andersen, Toft Jensen**, Løgten. Overskudet gaar til Fodermesterfamilien paa Maaløvgaard

Udvalget.

Offentlig Pakkefest.

Gamtofte-Turup Afd. agter med forventet Tilladelse at afholde offentlig Pakkefest **Søndag den 1. Februar** i Turup Forsamlingshus. Kl. 4 taler et af Hovedbestyrelsesmedlemmerne, derefter Fællesspisning. Dans fra Kl. 7. Kl. 9½ Bortsalg af Pakkerne og Bortlodning af et Par større Gevinster. Pakker med mindst 50 Øres Værdi modtages med Tak af Bestyrelsen og paa selve Festdagen. Der bliver Beværtning. Musik af Assens Musikkorps Omegnens Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Lad der nu blive en god Tilslutning. Nærmere Bekendtgørelse gennem Socialdemokraten.

Oluf Olesen.

Stiftelsesfest og Bal.

Herløv Afd. afholder **Søndag den 25 Januar** Stiftelsesfest med Bal paa Herløv Kro fra Kl. 5—1. **L. P. Nielsen**, København, kommer til Stede som Taler. derefter humoristisk Oplæsning. Bal fra Kl. 7—1 Bestyrelsen venter stor Tilslutning fra Medlemmer med Familie. De omliggende Afdelinger indbydes

Emil Lippert.

Maskebal.

Hyllested Afdeling afholder Maskebal **Søndag den 1 Februar Kl. 7** Aften i Hyllested Forsamlingshus. Efter at Masken er faldet Bal for Afdelingens, Fag- og Partiforeningers Medlemmer. Offentlig Adgang for Tilskuere under selve Maskeballet.

Festudvalget.

Pakkefest og Bal.

Horslunde-Nordlunde Landarbejderforening afholder Pakkefest og Bal Lørdag den 31. Januar **Kl. 7** Aften paa Horslunde Gæstgivergaard. Hver en Pakke. P. U. V.

Reinholdt Larsen.

Faneindvielse.

Aunslev-Borrense Afdeling afholder Faneindvielse i Aunslev Forsamlingshus Søndag d. 8. Februar Kl. 3 prc. Som Talere kommer Anton Hansen, Ringe, og Folketingsmand Bjerring, Nyborg. Omegnens Afdelinger indbydes venligst, og dersom de har Faner, bedes disse medbragt.

Bestyrelsen.

Pakkefest.

Snedsted Landarbejderforening afholder stor Pakkefest med paafølgende Bal i Snedsted Afholdshotel den 16. Februar „Fastelavnsmandag" Kl. 6 Aften. Snedsted socialdemokratiske Forenings Medlemmer og Hørdum og Hundborg Afdelinger indbydes. Eventuelle Pakker, ikke under 25 Øres Værdi, bedes sendt til Thomas J. Thomsen, Anders Boje Pedersen, Sinding Jensen.

NB. Overskudet skal gaa til en Fane. Udvalget.

Pakkefest.

Tersløse-Skjellebjerg Afd. afholder Oplæsning, Bal og Pakkefest Lørdag den 31. Januar paa Dianalund Hotel, hvortil vi haaber at se Omegnens Afdelinger.

Bestyrelsen.

Bemærk!

Nr. Alslev socialdemokratiske Forening indbyder herved Gunslev Landarbejderforening til at deltage i Faneindvielse for ovennævnte Forening paa Nr Alslev Gæstgivergaard Søndag den 25 Januar Kl. 5 Eftm. 1 Kr. 50 Øre pr. Familie. Medlemsbogen eller Kort forevises

Carl Sørensen.

Præmie-Maskerade.

Sengeløse Afdeling af Landarbejderforbundet afholder stor Præmie-Maskerade Søndag den 1. Februar Kl. 7 i Sengeløse Forsamlingshus. Nabo-Afdelingerne indbydes. Billetter faas hos Bestyrelsen.

Christian Figgé.

Pakkefest.

Lellinge Landarbejderforening afholder stor Pakkefest og Bal Lørdag d. 24. Januar 192 paa Yderholm Kro. Medlemmer kan indtegnes til Lørdag Middag den 24. ds P. F. V.

Søren P. Sørensen.

Præmie-Maskerade.

Storehedinge Afdeling afholder stor Præmie-Maskerade den 25. Januar Kl. 7 paa Hotel Stevns, hvor alle Landarbejdere og Fællesorganisationen indbydes. Flere Optog finder Sted med Sang. Festudvalget.

Laurits Mortensen.

Jægerspris Afdeling

afholder stor offentlig Maskerade Søndag den 1. Februar Kl. 7 paa Hotellet i Jægerspris. Kl. 9 falder Masken. Derefter Bal til Kl. 1. Der uddeles 2 flotte Præmier til de to komiske Herrer, 2 flotte Præmier til de to smukkeste Damer, en Pengepræmie til det bedste Optog De to første maskerede har gratis Adgang. Bestyrelsen.

Hyllinge Afdeling.

Hyllinge Afdelings Medlemmer indbydes herved til en selskabelig Sammenkomst sammen med Vallensved Sogns socialdemokratiske Forening og Husmandsforening i Vallensved Forsamlingshus Søndag den 25. Januar Kl. 4. Som Talere kommer Husmd. Henrik Christensen. Dysted, og Fru Thyregod, Kærehave Husmandsskole. Efter Foredraget Bal for Medlemmerne til Kl. 1. Medlemsbog eller Kort forevises ved Indgangen.

Jens Larsen, Kasserer.

Dilettantforestilling og Bal.

Tune og Omegns Landarbejderforening afholder sluttet Dilettantforestilling og Bal i Tune Skoles Gymnastikhus Søndag den 25. Januar Kl. 6. Der opføres „Eventyr paa Fodrejsen". Lister ligger til Paategning hos Bageren, Barberen og Bestyrelsen. Medlemmerne af de omliggende Landarbejderforeninger indbydes.

P. B. V.

Jørgen Larsen.

Bredsten Afdeling.

Der afholdes stor Pakkefest og Oplæsning af Viggo Jensen, Rauning, i Bredsten Kro Søndag den 8. Februar Kl. 6. Alle Medlemmer bedes venligst medbringe en Pakke til en Værdi af mindst 50 Øre og aflevere den til Bestyrelsen Derefter vil der blive Bal til Kl. 1, hvortil alle Nabo-Afdelinger og Partiforeninger indbydes.

Anders Christiansen, Næstformand.

Stiftelsesfest.

Serritslev Landarbejderforening afholder Stiftelsesfest Søndag den 1. Februar Kl. 4 Eftm., hvortil alle omliggende Afdelinger og Partiforeninger indbydes. Der bliver muligvis Lejlighed til at faa en Svingom efter Mødet. Madkurve medbringes.

Frederik Jokumsen, Formand.

Faneindvielse.

Kundby Landarbejderforening afholder Faneindvielse Søndag den 25. Januar Kl. 4 prc i Kundby Forsamlingshus. Der kommer Talere fra Forbundet Alle Omegnens Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes venligst. Vi forventer stor Tilslutning den Dag.

P. A. V.

J. P. Kristensen.

Giv Agt!

Det Læderfedt, som man køber hos Købmanden, er ikke meget værd, og tillige alt for dyr, derfor gælder det om at faa en god **1. Kl.s Fedtsværte**, som gavner Læderet og holder Frost ude samt tillige er blankt. Dette kan enhver Kammerat selv fremstille. Recept med Fremstillingsmaaden sendes overalt mod Indsendelsen af 1 Kr. til

Arbejdsmand Alb. Rasmussen, Kragelund pr. Ørbæk.

Tak.

Hermed bringer jeg de Medlemmer af Høng Afdeling en hjertelig Tak for den Pengegave, som jeg under min Sygdom har modtaget.

Svend Petersen, Høng Afdeling.

Ved Festen i Kirkerup Søndag d 4. Januar blev Kaffestellet vundet paa Nr. 50 og Rejseetuiet paa Nr. 72. Begge Dele kan afhentes hos undertegnede mod Forevisning af Numrene. Vald. Petersen,

Lynge Eskildstrup pr. Sorø.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(100,000 Medlemmer, 600 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: alle Ejendomme paa Landet **med blødt Tag**, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 15,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 20,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 30,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: **under blødt og haardt Tag** alt Løsøre, som beror i *Landbrugsejendomme*, der *er* eller *kan* indtegnes i Bygnings-Afdelingen i **haardttækte, rene Beboelsesejendomme**, alt Løsøre, saavel i *Byer som paa Landet*, og uden Hansyn til Bygningens Forsikringssum.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,50
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1.50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	2,50
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist ..... indb. 2,00	1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2.85
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,

Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen*. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 5 | 30. Januar 1920 | 6. Aargang

Socialismens Maal.

Den første Betingelse, for at Socialismen kan slaa helt igennem, er, at Folk faar ordentlig Rede paa, hvad dens Væsen og Maal er. Det er nødvendigt at gøre det af med al den Uvidenhed og alle de Misforstaaelser, som hersker ikke alene hos vore Modstandere, men desværre ogsaa hos en stor Del af vore Partifæller.

Vi begynder med at fastslaa den Kendsgerning, at de nuværende Ejendomsforhold deler Samfundet i to store Klasser, og at den ene og *største* af disse Klasser, de som intet ejer, Proletariatet, for at leve og for paa nogen Maade at faa brugt sine Evner og Kræfter, er nødt til at betale en Slags Tiende eller Skat til Kapitalistklassen. Proletaren har intet andet end sit Arbejde at leve af, og for at arbejde behøver han et kostbart Værktøj, som han ikke har, og Raastoffer og Kredit, som han heller ikke har og ikke kan faa. Han bliver derfor nødt til at stille sig til den Klasses Raadighed, som ejer Produktionsmidlerne: Jorden, Værkstederne, Maskinerne, Raastofferne og de opdyngede Pengemidler.

Og Kapitalistklassen benytter sig naturligvis af sin Magt til at lade Arbejderklassen betale sig en klækkelig Afgift. — Kapitalisten nøjes ikke bare med at faa sine Udlæg dækkede; men Arbejderen maa til Tak for, at Kapitalisten giver ham Lov til at arbejde, afstaa denne næsten hele sit Arbejdsprodukt.

I vort Samfund tilhører altsaa ikke Arbejdsproduktet helt og holdent den, som har frembragt det. Men da den arbejdsproducende Virksomhed, Arbejdet, er en uadskillig Del af hvert Menneskes Personlighed, tilhører ikke Proletarens Personlighed helt og holdent ham selv. Han afhænder en stor Del af sin Virksomhed, det vil sige en stor Del af sig selv, for at en anden skal tjene paa det. Hans Menneskerettigheder er derfor ufuldstændige og lemlæstede.

Proletaren kan ikke gøre en eneste Handling i hele sit Liv uden at støde paa denne Indskrænkning i sin Menneskeret, dette Salg af sig selv. — Næppe er han kommet ud fra Arbejdspladsen, hvor den største Del af hans Arbejdskraft har været anvendt til at skaffe hans Principaler det størst mulige Udbytte, og næppe er han traadt ind i den som oftest usle Lejlighed, hvor hans Familie er sammenstuvet, førend der møder ham en ny Afgift til Kapitalistklassen i Form af Husleje. Saa kommer Stat og Kommune og gør alle sine direkte og indirekte Skattekrav gældende. Han maa ikke bare punge ud til Statens Fremme af Kulturen og de almindelige Fællesinteresser, men han maa bidrage til alle de Foranstaltninger, Staten træffer, for at holde hans forhadte Udsuger, Kapitalisten, ved Magten, og han maa deltage i de unyttige, ja, forbryderiske Militærudgifter.

Naar nu Arbejderen for Resten af sin stærkt reducerede Løn skal købe sig sit „daglige Brød", sine forskellige Livsfornødenheder, bliver han blodigt ribbet af alle de overflødige Mellemmænd, som lever af at bringe Varerne fra Producenten til Forbrugeren. Arbejderen maa ofte betale den Vare, som han selv har produceret, med 10 Gange dens Produktionsværdi.

Ligesom alle Veje i gamle Dage paa forskellige Steder var spærret af Bomme som man ikke kunne slippe forbi uden først at betale en vis Afgift til Bomvogteren, saaledes er Proletarens Liv overalt spærret af Bomme med en afgiftkrævende Kapitalist som Bomvogter. Proletaren kan hverken arbejde eller spise, eller klæde sig eller more sig, uden at han først maa betale Kapitalisten en større eller mindre Afgift.

Vore Modstandere taler saa meget om „Arbejdets Frihed"; men for Tiden er slig Tale ikke andet end rent Sludder. For at Arbejdet virkelig skal være frit, maa Arbejderen være med i dets Ledelse; han maa deltage i Værkstedets økonomiske Styrelse som han gennem den almindelige Stemmeret deltager i Statens politiske Styre.

I vor Tids kapitalistiske Organisation af Arbejdet spiller Arbejderen en fuldstændig passiv Rolle. Han bestemmer ikke, ja, han deltager ikke engang i at bestemme, hvilket Arbejde der skal gøres, og hvilken Beskæftigelse der skal gives den disponible Arbejdskraft. Det er uden at raadspørge Arbejderne, ja, det er oftest uden deres Vidende, at den Kapital, som de selv har skabt, begynder eller opgiver et Foretagende. Arbejderne er alene til for at udføre det Arbejde, som Kapitalisterne finder for godt at paalægge dem, og de maa udføre det under Formænd og Direktører, som Kapitalisten (Aktionæren eller Eneejeren) og ikke Arbejderne vælger.

Arbejderne har altsaa ingen Adgang til at bestemme, hverken *hvad* der skal arbejdes, eller *hvorledes* og under hvilke Ledere Arbejdet skal udføres. Dette gør naturligvis Arbejdet dobbelt trælsomt og sløvende for Arbejderen.

Men dette er ikke alt. Kapitalistklassen er bare en enig Organisation, naar det gælder at slaa Arbejdslønnen ned og holde Arbejderne fast under Aaget. Ellers er den splittet af den gridskeste Konkurrence, som bevirker, at den aldrig kan blive enig om at indrette Produktionen efter Konsumenternes Behov. Og hvem er det, som maa bære de tungeste Følger af denne anarkistiske Uorden i Produktionsforholdene? Hvem er det, som taber mest, naar en eller flere Fabriker maa lukkes paa Grund af „den frie Konkurrences Velsignelser"? Er det Kapitalisten, som faar sin rigelige Understøttelse af Boet, eller er det ikke snarere Arbejderen, som uden videre sættes paa bar Bakke — og drives ind i Arbejdsløshedens sorte Fortvivlelse?

Al denne Eendighed, Uretfærdighed og økonomiske Uorden kommer af, at en Klasse lægger Beslag paa alle Produktionsmidler og derved bliver i Stand til at give hele Samfundet Love. Denne en enkelt Klasses skændige Overmagt maa knækkes. Den undertrykkede Proletarklasse maa befries. Al Klasseforskel maa ophæves, og Produktionsmidlerne maa tilhøre alle i en stor Fællesorganisation; thi ligesom Produktionsmidlerne er Menneskehedens Fællesarbejde, maa de atter blive Menneskehedens Fælleseje. Dette er den eneste Maade, hvorpaa *alle* Mennesker kan blive helt ud *frie* og *lige*. Derfor er det Socialismens vigtigste Maal at omforme de kapitalistiske Ejendomsforhold til sociale Ejendomsforhold.

Da Nutidens Menneskehed bestaar af en Samling Nationer, vil *social* Ejendom foreløbig komme til at blive det samme som *national* Ejendom. Arbejderbevægelsen er international, og den vil sikkerlig med Tiden komme til at udslette de opkonstruerede Nationalitetsgrænser. Men *foreløbig* er Nationen Socialismens historiske Ramme; den er den Enhedens Støbeform, hvor den nye Retfærdighed skal opstaa.

Det er bare Nationen, som kan frigøre alle Individer; thi det er bare den, som kan skaffe alle Midler i Hænde til en fri Udvikling. Det er bare Nationen, denne store Fællesorganisation, som kan sikre alle enkelte Medlemmer deres hele og udelte Menneskeret paa ethvert Tidspunkt i deres Liv. Den skal umuliggøre det Slaveri, som nu findes overalt: at et Menneske bare er et Værktøj i en andens Haand. Det er i Nationen, at det enkelte Individ skal finde Garantien for sin Ret.

Naar vi vil, at al Ejendom skal tilhøre Staten, Nationen, saa er det ikke for at gøre Nationen til vor Afgud, hvem vi ofrer al vor individuelle Frihed. Det er tværtimod, fordi vi vil, at Staten skal danne en fast Fællesgrundvold for al individuel Udvikling af individuel Ret. Den sociale og nationale Ret er for os det store Brændpunkt for hvert enkelt Menneskes Ret. Den sociale Ejendom skal gøre Adgangen til Virksomhed og til Udkommelige tilgængelig for enhver.

— — — Ovenstaaende Artikel, der er et Uddrag af en Afhandling af den afdøde store Socialistfører *Jaures*, er gengivet efter det norske Tidsskrift »Det tyvende Aarhundrede«.

Den skandinaviske Arbejderkongres.

400 Repræsentanter for over en Million organiserede Arbejdere i de nordiske Lande samlet til Kongres i København.

Onsdag den 21. Januar afholdtes en stor skandinavisk Arbejderkongres. Finlands, Norges, Sverigs og Danmarks organiserede Arbejdere var her repræsenteret, der var mødt 400 Repræsentanter for 1 Million Arbejdere, et imponerende Møde for en mægtig Bevægelse.

Af Kongressens righoldige Dagsorden nævner vi Socialiseringsspørgsmaalet, Stillingen til Internationale og det fremtidige skandinaviske Samarbejde.

Pladsen tillader os ikke at bringe nogenlunde udførligt Referat af de 3 Dages lange Forhandlinger.

Efter at Formanden for De samv. Fagforbund i Danmark, *C. F. Madsen,* havde aabnet Kongressen og i en kort, fyndig Tale budt velkommen, hilste Minister Th. Stauning paa det danske Socialdemokratis Vegne Kongressen velkommen i en ildfuld Tale, hvori han pegede paa Socialdemokratiets store Fremtidsopgaver; han udtalte herom bl. a.:

»Overalt hedder det nu, at *Arbejdet* skal redde Samfundene fra Undergang, og naturligvis er det ogsaa kun Arbejdet — Produktionen — der kan frelse. Det værdiskabende Arbejde var alle Dage den Klippe, hvorpaa Samfundet hvilede, men desuagtet blev Arbejdets Kvinder og Mænd forhaanede og forurettede.

Nu maa Udviklingen ind i andre Baner. Skal Verden reddes ved Arbejdet, saa maa Arbejdernes Ret ogsaa anerkendes. De kapitalistiske Magthaveres Magt maa brydes, Arbejdet maa socialiseres, Udbytningen standses og Arbejdsudbyttet tilfalde dem, der arbejder.

Kapitalismens Udskejelser i Krigens onde Aar har fremskyndet Fremsættelsen af disse Samfundsproblemer, og Tiden er inde, da Arbejdet for deres Løsning bør optages.

Overalt i Verden er der Brydninger, mange Eksperimenter, der vidner om mangelfuld social Forstaaelse og om store Vildfarelser, er iværksatte, nu gælder det at undgaa Gentagelse af de kostbare Eksperimenter.

Vi skal revolutionere Samfundet, men vi bør følge Udviklingens Love, Vejen kan ikke gøres i Spring, men i taktfast Marsch. Men naar en Trop er paa Marsch fremad mod et fjerntliggende Maal, hænder det, at nogle vil forsøge at naa Maalet før andre ved at skyde Genvej ad ukendte Stier. Oftest farer de vild, falder i Kløfter eller i Grøfter, eller de ender i Mosens Hængdedynd. Saaledes gaar det ogsaa for Arbejderbevægelsen, og derfor bør denne Kongres nøje studere Kortet og anvise den rigtige Vej.

Med Spænding spejder Arbejderbevægelsens Fjender efter vor fremrykkende Hær. Vil den undgaa de skjulte Farer? Vil den marschere enigt og taktfast den lige Vej, eller splittes den, for at mindre Grupper kan søge hver sin Vej, der fører *bort* fra Maalet? Med andre Ord: Vil Udgangen af Verdenssituationen blive Kapitalismens eller Arbejderbevægelsens Sammenbrud?

Dette Spørgsmaal er brændende i flere Lande, men hvis Sammenholdet bevares, er store Fremskridt for Arbejderklassen nu opnaaelige, thi da bliver Kapitalismen underlegen.«

Efter at Kongressen havde konstitueret sig og der var valgt Udvalg til at behandle de forskellige Spørgsmaal, aflagde Formanden for den faglige norske Landsorganisation, *Ole Lian,* Beretning om Virksomheden siden sidste skandinaviske Kongres i 1912. Han understregede Betydningen af det Arbejde, der var gjort for at knytte den bristede Forbindelse mellem de forskellige Landes Arbejdere paany.

Kongressens første Dag optoges iøvrigt af tre Indlæg om Socialiseringsspørgsmaalet, hvor en Repræsentant for henholdsvis Sverig, Norge og Danmark talte.

De to sidste Dages Forhandlinger drejede sig foruden om Socialiseringen tillige om Formen for det fremtidige skandinaviske Samarbejde og den skandinaviske Arbejderbevægelses Stilling til Internationale.

Paa anden Plads i Bladet gengiver vi den Resolution om Socialiseringsspørgsmaalet, som blev vedtaget med alle Stemmer mod 6. Vi skal senere gengive de vigtigste af Kongressens øvrige Beslutninger.

Denne Kongres' Beslutninger, dens Forhandlinger og hele Forløb vidner om, at den skandinaviske Arbejderbevægelse i det store og hele staar trygt og fast paa Socialismens demokratiske Grundlag, parat til paa dette Grundlag at tage et modent og maalbevidst Arbejde op for Arbejderklassens Frigørelse.

Den skandinaviske Arbejderkongres' Socialiseringskrav.

Den skandinaviske Arbejderkongres vedtog med alle Stemmer mod 6 følgende Resolution, hvori Retningslinierne for Socialiseringsspørgsmaalets Løsning findes:

»Det er Socialdemokratiets Opgave at erobre den økonomiske og politiske Magt med det Formaal at gøre Produktionsmidlerne til hele Folkets Ejendom og socialisere Produktionen.

Til Opnaaelse af dette Formaal organiserer Arbejderne sig paa tredobbelt Vis, nemlig fagligt som Producenter, kooperativt som Forbrugere og politisk som Statsborgere. Ingen af disse Organisationsformer *alene* er tilstrækkelig. De udfylder og støtter hinanden og bør samvirke saa inderligt som muligt, samtidig med at der gøres et Oplysnings- og Selvopdragelses-Arbejde, som modner Arbejderklassen til administrativ Indsigt og Evne.

Kongressen opfordrer Arbejderklassen til et stærkt fagligt og politisk Arbejde for at erobre Samfundsmagten, saaledes at Overgangen fra Kapitalisme til Socialisme kan ske uden Anvendelse af voldsomme Midler. Det socialistiske Samfund, der er en højere og ædlere Organisation end det nuværende, maa udvikles organisk i Pagt med det økonomiske og kulturelle Fremskridt, opbygget af en Arbejderklasse, der stadig højner sit materielle, intellektuelle og moralske Niveau, og disciplinerer og dygtiggør sig til sit store Kald, nemlig at afløse Lønarbejdet i Kapitalisternes Tjeneste med Samarbejdet mellem frie og ligeberettigede Parthavere i Produktion og Omsætning.

Til Forberedelse heraf vil Arbejdernes stigende Deltagelse i Bedrifternes Ledelse være nyttig og nødvendig, ligesom den vil modvirke Faren for Bureaukratismen i den nuværende Stats-, Kommune- og private Stordrift. Den Medbestemmelsesret, der allerede gennem Fagforeningernes Indflydelse er naaet paa Arbejdsvilkaarene, bør i stigende Grad udvides til Medbestemmelsesret i selve Virksomheden, hvorved Arbejderne vinder Indsigt i den paagældende Bedrift, faar forøget Interesse i dens Trivsel og forøget Ansvarsfølelse, ligesom Indsigt i Regnskaberne vil lette Adgangen til i stadig højere Grad at sikre dem Udbyttet af deres Arbejde, hvad der atter øger Arbejdsglæden og Ansvarsfølelsen.

Organisationen af Kontroludvalg (Bedriftsraad), der skal fremme en saadan Udvikling, bør ske saaledes, at Fagorganisationerne ikke derved splittes eller svækkes, men tværtimod støttes og styrkes. Der bør sikres dem Indflydelse paa Kontroludvalgenes (Bedriftsraadenes) Sammensætning. I disse bør der være Repræsentanter, som mere og mere kan uddanne sig til sagkyndige i administrativ og finansiel Henseende. Samtidig bør *Samfundets* Interesse sikres ved et Erhvervsraad (økonomisk Landsraad), eventuelt i Forbindelse med Distriktsraad eller særlige Raad for de forskellige Industrigrene, med det Formaal at gennemføre den fornødne Kontrol med Erhvervslivet, søge Privatkapitalen i stadig højere Grad afløst af Samfundskapital og fremskynde en planmæssig stadig mere besparende og ydedygtig Organisation af Produktionen. I Erhvervsraadet (det økonomiske Landsraad) bør foruden Produktionens Udøvere ogsaa Samfundets og Forbrugernes Interesser være repræsenterede.

Den samfundsmæssige Organisation af Erhvervslivet tilsigter en planmæssig Anvendelse af Arbejdskraft, Raastoffer, Energi og tekniske Hjælpemidler i det arbejdende og forbrugende Folks Interesse. Socialiseringen maa i første Linie omfatte den fortrustede Industri samt Kraftkilderne og Raastofforsyningen, ligesom man af al Kraft maa fremme Kooperationen.

Det industrielle Demokrati bør saaledes være et Led i Socialiserings-Processen. Kongressen advarer mod Forestillingen om, at Samfundets økonomiske Omdannelse kan foregaa fra den ene Dag til den anden, saavel som mod Tendenserne til Oprettelse af Gruppeejendom og Gruppevirksomheder, der ikke er undergivne Samfundets Kontrol. Kongressen fastholder, at *Demokratiet* maa være Grundlaget og *Socialismen* Maalet for Arbejderklassens Frigørelsesbestræbelser.

Verdenskrigen med dens Kæmpefallit for det kapitalistiske og militaristiske System har i de store Masser fremkaldt en Følelse af, at det ikke er Umagen værd at arbejde Rigdom frem paany uden Sikkerhed mod, at denne Rigdom atter bortødes under frygtelige Lidelser for Folkene. Det er Socialdemokratiets Opgave at lede denne Følelse ind i et frugtbringende organiseret Leje til maalbevidst Arbejde for en ny og højere Samfundsorden, hvori Arbejdernes Stilling bliver principielt forandret gennem Socialismen, og for en ny og højere Verdensorden, hvor de demokratiske og socialistiske Folk organiseres i et virkeligt Folkeforbund til gensidig Hjælp i Stedet for vild Konkurrence og blodig Krig.

Kongressen opfordrer Arbejderne i de skandinaviske Lande til stadig kraftigere Samvirke paa ovenstaaende Grundlag.«

Bacznosc Polacy!

Glowny Zarzad Zwiasku postanowil wprowadzic specialne Kontrakty najmu dla wszystkich czlonkow Zwiazku, w tem celu sa rozeslany do wszystkich odzialow drukowanie blankety tych kontraktow, odpowiednio dla kazdego rodzaju pracy.

Czlonkowie Polacy musza tez-czy to na nowym placu czy tez pozostajac na staryn-, tyiko podpisywac te od Zwiazku wydane kontrakty; w takim razie bowiem beda zapiewniony Wam organizacjne warunki pracy i placy.

Zaosrzegamy Was aby zadnych innych kontraktow nie podpisowali. Nam wiadomo ze panowe chca narzuczyc robotnikom Polskim bardzo marne warunki bytu, lecz przezto powinni mecsie na bacznosci. A. Touskow w najblizszym No „Niedoli Chlopskej" poda obszyrnejsze informacje w tej sprawe.

„Niedole Chlopska" kazdy czlonek moze odebrac pod opaska do lgo Marca jezeli nadeszle do kontory 1 kr. 25 orøw.

Od pierwszego Marca bede ona wysylana wten sam sposob jak i Landarbejderbladet.

Hvor Landarbejderne bor.

Landarbejdernes Boligforhold er et slaaende Bevis for, at Landarbejderklassen hører til paa den sociale Rangstiges allernederste Trin. Det er de usleste Rønner, der ofte bydes Landarbejderne og deres Familier at bo i; dette gælder ikke blot de fasteArbejdere, der faa Bolig som en Del af deres Løn, det gælder ogsaa i mange Tilfælde de løse Arbejdere, der lejer Bolig.

I Landkommunerne har man i Reglen enten kun meget mangelfulde Sundhedsvedtægter eller slet ingen Vedtægter, der sætter Grænser for, hvor elendig en Bolig maa være for at kunne lejes ud. Resultatet er, at Arbejderne ikke blot maa finde sig i paa Grund af Boligmanglen at flytte ind i selv de værste Huler, men ogsaa er afskaaret fra at kunne faa foretaget selv de allernødvendigste Reparationer, dersom Ejeren nægter det; der er ingen Myndigheder, som tager sig af en Klage fra Lejeren, at gaa til de kommunale Myndighe-

der nytter ikke, og at det heller ikke hjælper at gaa til Politiet fremgaar af nedenstaaende. Vor Kammerat *Kr. Jensen,* Stouby, sendte i August Maaned følgende Skrivelse til det stedlige Politikontor:

Gammelby-Stouby, den 28. August 1919.

Undertegnede tillader sig herved at klage til det ærede Herredsfogderi i Bjerre over et Hus i Gammelby tilhørende Grd. Th. Bech, og som er udlejet til mig for 180 Kr. Huset er i en Forfatning, som er aldeles uforsvarlig. Sokkelen, som er af Træ, er smuldret bort, og som Følge heraf er Væggene sunkne og truer med naar som helst at styrte ind i Huset. Brønden, som er ca. 10 Al. dyb, og hvori der ikke har været andet end Mudder de sidste 2 Maaneder, er omgivet af et ca. 1 Alen højt Rækværk, som er saa raaddent, at der er meget stor Fare for, at mine Smaabørn naar som helst kan forulykke, dersom de skulde læne dem mod Rækværket. Kloset findes ikke ved Huset. Hængsler til Vinduerne mangler, saa frisk Luft kan ikke komme ind i Huset uden ved at tage Vinduerne helt af. Dørhaandtag og Nøgler til Dørene mangler fuldstændig, ligesom der siden jeg i April flyttede ind, har manglet enkelte Vinduer. Henvendelser til Ejeren om Manglerne har været uden Resultat, hvorfor jeg af Hensyn til min Families Sundhed tillader mig at klage til det ærede Herredsfogderi, for om muligt at faa Ejeren dømt til at sætte Huset i forsvarlig Stand og tillige tilkendt mig Erstatning for Ulemperne, jeg har haft, siden jeg den 1. April flyttede ind i Lejligheden. Jeg maa her bemærke, at mellem Ejeren og mig er oprettet en Kontrakt, hvori der blandt andet staar, at jeg modtager Huset i god, forsvarlig Stand med hele Vinduer og Døre og Nøgler til alle Dørene, og da Sagen af den Grund synes mig saa oplagt, og Manglerne ved Lejligheden saa iøjnefaldende, formener jeg at kunne faa Sagen fremmet uden juridisk Bistand.

Ærbødigst

Arbd. *Kr. Jensen.*
Gammelby-Stouby.

Den 3. September fik Kr. Jensen sin Skrivelse returneret med den Bemærkning, at det paaklagede Forhold var Politiet uvedkommende.

Med Maaløvgaardaffæren i frisk Erindring forstaar man, at den Lighed for Loven, som efter nogens Sigende skal gælde her i Landet, i hvert Fald ikke gælder i Forholdet mellem Ejer og Lejere; overfor Arbejderne i Maaløvgaards Arbejderhuse havde Politiet Myndighed til at gribe ind, og det gjorde det hjerteligt gerne, man har nærmest Indtryk af, at Politiet benyttede Lejligheden til at bruge sin Myndighed i dette Tilfælde med Begærlighed.

Men overfor Ejeren af det Hus, Kr. Jensen ovenfor giver en Skildring af, kan Politiet altsaa ikke gribe ind, skal *Jensen* faa de nødvendige Reparationer foretaget, er han henvist enten til at bekoste dem selv eller forsøge gennem et privat Sagsanlæg, om han kan faa Ejeren dømt dertil. Det fremgaar af Kr. Jensens Skrivelse, at der er Fare for, at Huset styrter sammen over ham og hans Familie, og at hans smaa Børn er udsat for at omkomme i Brønden, men det kommer ikke Myndighederne ved, først den Dag, da Huset er styrtet sammen over Familien og en eller flere af dens Medlemmer er kommet til Skade, eller naar et af Smaabørnene er omkommet i Brønden, først da er Politiet berettiget til at gribe ind.

Et gammelt Ord siger ganske vist, at det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet, men Loven bestemmer i dette Tilfælde altsaa, at man ikke skal gøre det før. Dette Eksempel, som her er fremdraget, viser, i hvilken uhyggelig Grad der tiltrænges en Reform, der kan sikre Landarbejderne og deres Børn mod at forsmægte og maaske sætte Liv og Helbred til i saadanne usle Rønner.

Har Du husket at bestille ARBEJDERNES ALMANAK? — Hvis ikke, da bør Du skynde Dig at indhente det forsømte. Denne fortrinlige Almanak kan endnu faa hos Landarbejdernes Bogsamling.

Maalet, der vinker

Ja, nu er den store Verdenskrig jo sluttet, og lad os haabe, at slig en Krig aldrig mere maa ramme det hærgede Evropa. Men samtidig med Verdenskrigen er der gaaet en Bølge af Frihedslængsler hen over Landene, som i høj Grad har rusket Arbejderklassen op af sin dorske Ro. Her hjemme har den givet sig særkest Udslag ved den Rejsning, der har fundet Sted indenfor Landarbejderklassen, og som har resulteret i Landarbejderforbundet; ganske vist eksisterede Forbundet ogsaa før den Tid, men det var nærmest af Navn, nu er det derimod Landets næststørste Fagforbund. En af Aarsagerne til denne mægtige Tilslutning var den Maade, hvorpaa Landbrugets Arbejdsgivere skambød Landarbejderen i Vinteren 1916—17; da viste de den rigtige Side af deres Karakter frem ved at byde en Løn, som ingen Arbejder, som havde Agtelse for sig selv og sin Stand, kunde arbejde for. Men maaske de netop selv ved denne deres Handlemaade var de bedste Agitatorer for vor stolte Sag, maaske netop dette Forhold aabnede Øjnene paa Masserne, saa de tydelig fik at se, hvor nødvendigt det var at organisere sig for at kunne bekæmpe slige Forhold; thi saa længe vi staar enkeltvis, da er vi de smaa og svage overfor vore Udbyttere, der ikke kender til Skaansel, naar det gælder Arbejderklassen. Men selv om vi har haft en stor og herlig Fremgang siden den Tid, saa maa det desværre indrømmes, at der er langt endnu, før vort endelige Maal er naaet, hvor hele Landarbejderklassen staar samlet i enig, viljefast Stræben for at skabe Standen de Rettigheder som tilkommer den: Fuldt Udbytte af vort Arbejde og saadanne økonomiske Forhold, at Landarbejderen og Herregaardshusmanden bliver i Stand til at skabe sig et Hjem, et virkeligt Hjem, og ikke et Sted, hvor han kun ser Sultens og Armodens Spøgelse grine sig i Mode. Nej, Hjemmet skal være det Sted, hvor han kan finde Fred og Hygge efter Dagens Slid. Et Sted, hvor hans Børn kan vokse op under gode og sunde Forhold, og saaledes at de senere har den rette Forstaaelse af det, der som voksen bliver krævet af dem. Men for at naa disse stolte lysende Maal, maa vi ogsaa staa enige, Skulder mod Skulder, i fast og enig Virken, derfor op, Kammerater, til Kamp for vor Sag! Faa Søvnen gnedet af Øjnene, saa I klart og tydeligt kan se, hvad det er, vi skal naa! Op til Arbejdet for at hverve Tropper til den Hær, som skal til, for at vore Krav kan blive hørt! Gaa ud og gør dine Kammerater forstaaelig, hvilken Fejl de gør sig skyldig i ved at staa udenfor. Vær ikke bange, om du ogsaa møder Haan og Foragt, naar du taler for vor stolte Sags Skyld; der vil altid være et eller andet, som huskes og senere maner til Eftertanke. Naar en eller anden svarer, at de ikke har nødig at staa i Forbundet for at faa Arbejde til gode Priser, saa fortæl dem, hvilket Forræderi, de gør sig skyldig i overfor Kammerater og Klassefæller, kort sagt Du maa ikke give op, naar det gælder at vinde en Forbundsfælle for vort Maal og Stræben, at højne og frigøre vor Stand, saa vi engang maa blive en Hær paa Hundredtusind fri, selvbevidste Mænd og Kvinder, der kender sit eget Værd, og som uden Vaklen styrer frem mod Maalet: »En oplyst, vaagen, maalbevidst Arbejderklasse, der vil og kan kæmpe for Frihed og Ret og saa for de smaa i Samfundet.

Jørgen Knudsen,
Vemmelev-Hemmeshøj Afdeling.

Landsrettens Dom i Hasmarkaffæren.

Voldsmanden, der overfaldt Anthon Hansen og Carl Westergaard ved Mødet i Hasmark sidste Sommer, blev som bekendt ved Underretten dømt til Bøder paa fra 40 til 100 Kr., hvilket i Betragtning af Sagens alvorlige Karakter (man forsøgte som bekendt at drukne Anton Hansen) maa erkendes var en meget mild Dom.

Sagen blev da ogsaa af Amtet appelleret til Overretten, hvor den er bleven paadømt.

Ved Østre Landsret, som har haft Sagen, er Straffen blevet skærpet. Staldkarlen paa Hofmansgave, *Kr. Sørensen,* er dømt til 20 Dages simpelt Fængsel, hans Dom ved Underretten lød paa 100 Kr. i Bøde. De tre andre anklagede, *Otto Christiansen, Holger Hansen Godtfred* og Gdr. *Simonsen,* har faaet de idømte Bøder forhøjet fra henholdsvis 60 Kr., 60 Kr. og 40 Kr. til henholdsvis *300 Kr., 40 Kr.* og *100 Kr.*

Sørensen og *Christiansen* skal desuden betale en Erstatning til *Anton Hansen* paa *300 Kr.,* og *Simonsen* en Erstatning til Westergaard af *50 Kr.*

En pryglelysten Forvalter.

Paa Skørringegaard er for Tiden ansat en Forvalter ved Navn Damkiær, og denne unge Mand (hvis man kan kalde ham saadan) lider aabenbart af den fikse Idé, der forøvrigt i Fortiden plagede de fleste Herregaardsforvaltere, at det var umuligt at hævde Stillingen, om ikke der daglig kunde tildeles Folkene en vis Portion Prygl. I de fleste Tilfælde har det været Husmændene og Karlene, der maatte holde for, og kun sjældent gik det ud over det kvindelige Tyende; heldigvis staar det for de fleste Mænd som en skammelig Gerning at overfalde en Kvinde; kun Forvalter Damkiær synes at have bidt Hovedet af denne Skam. Om det nu er fordi han er krysteragtig, at han ikke binder an med det mandlige Tyende, skal vi ikke kunne sige, men meget tyder derpaa; thi at han har Lyst til at levere Prygl, beviste han i Lørdags ved at overfalde en polsk Pige med Slag og Spark og var Skyld i, at hun faldt ned ad Loftstrappen.

At hun efter denne Medfart anmeldte Sagen til Politiet vil ingen fortænke hende i, og det vil forhaabentlig ogsaa blive gjort klart for Voldsmanden, at sligt ikke gøres ustraffet.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....**Eksempl. af Arbejdernes Almanak.**

.....**Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.**

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,
følger i Frimærker,
ønskes opkrævet ved Forsendelsen.
(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Kan vi eller kan vi ikke afskaffe Tyendeloven?

Dette Spørgsmaal har været fremme adskillige Gange; det er Gang paa Gang rejst af Socialdemokratiet, der er ført lange og ørkesløse Debatter saavel i Folketinget som i det priviligerede Landsting. Resultatet har hver Gang været det samme — vi Tyende og Landarbejdere har stadig maattet fortsætte med at arbejde under den gamle Klasselov.

Saa længe, som der har eksisteret Tyende- og Landarbejderbevægelse, har Tyendelovens Afskaffelse staaet som et af vore første og største Krav til Lovgivningsmagten. Naar jeg skriver største, er det ikke fordi jeg synes, at et saadant Krav er stort, tværtimod, dette, at Landarbejderklassen, denne store Arbejderhær, kom til at leve og virke under samme Love som andre Samfundsborgere, at faa afskaffet Undtagelsesloven af 1854 skulde man synes var et saa rimeligt Krav,, at alle uden Hensyn til Partistandpunkter kunde tiltræde det. Dette har ikke været Tilfældet; det er vel nok det Krav som har vakt størst Modstand paa Rigsdagen: man har adskillige Gange set, at Agrarernes Repræsentanter end ikke har generet sig ved paa Tinge at fremsætte Paastand om, at denne Lov — trods alt — var en Beskyttelseslov for Tyendet. Ja, saa forvirrede kan Folks Begreber blive, naar de ser Forholdene fra oven af.

Under Landarbejderforbundets Opblomstring har vi Agitatorer paa vore Møder stadig ivret imod denne forældede Klasselov; og det var altid interessant at se den Nervøsitet, som udmalede sig paa Ansigtet af de Arbejdsgivere, som af Interesse for deres velsnækkede Tegnebøger søgte disse Møder. — Der var bredbenede Bønder, velnærede Proprietærer, vigtige Forvaltere med Spændetrøje, Fjer i Hatten og gule Gamascher, samt entreprenante Skovridere, hvoraf enkelte endda var saa entreprenante, at de forsøgte at oprette Sygekasser for Distriktets Arbejdere; igennem saadan en Sygekasse skulde saa Lønspørgsmaal o. l. ordnes — ja, Sygekasse var ogsaa lige det rigtige Navn — idet Tanken i sig selv var sygelig. Det var en sygelig Trang til ogsaa i Fremtiden at bevare Hals- og Haandsret over sine Undergivne.

Naa, det viste sig snart, at de rene Fag-Organisationstanker slog betydeligt bedre an end de sygelige Sygekassetanker. Men trods dette, at Landarbejderne i Titusindtal har sluttet sig til Organisationen, og igennem denne har stillet sig bag Kravet om Frigørelsen, er vi dog trods alle Anstrengelser naaet lige vidt endnu med Hensyn til Tyendelovens Afskaffelse.

Vel har vort saa højt priste frisindede Regimente forelagt et Forslag, som hverken var »Fugl eller Fisk«, og dette Forslag, som selvfølgelig var en Forbedring — selv om den kun var ringe — blev langt om længe vedtaget i Folketinget og derefter hensyltet i Landstinget, og vil nu, efter alle Solemærker at dømme, blive forkastet i dette priviligerede Ting, og vi er da lige vidt; og det kunde derfor se ud til,at mit Spørgsmaal: *kan vi afskaffe Tyendeloven?* bliver at besvare benægtende; ad Lovgivningens Vej lader det sig ikke gøre foreløbigt. Tilbage staar da Spørgsmaalet:

Kan vi ikke i Kraft af vor Organisation sætte Tyendeloven ud af Kraft?

Og hertil har Svaret ikke nødig at blive benægtende, tværtimod, her maa vi alle svare et enstemmigt Ja! Det kan lade sig gøre for de organiserede Tyende og Landarbejdere at sætte dette gamle Dokument, som hidtil har været Agrarerne et udmærket Rygstød i deres Undertrykkelsesbestræbelser, ud af Kraft. Dette kan lade sig gøre ved, at enhver af vore Medlemmer fra nu af benytter de af Hovedbestyrelsen udsendte Kontraktformularer; derved kan alle vore Medlemmer komme under overenskomstmæssige Forhold, og derved betragte den Tyendelov, som der har lydt saa mange berettigede Forbandelser over, blive død og magtesløs.

Er vi alle enige om at benytte disse Formularer, saa vil Forholdene derved afklares betydeligt, saaledes at Forbundet i Tilfældet af, at der sker Overgreb overfor enkelte eller flere Arbejdere, altid vil kunne gribe ind med haard Haand, hvilket under de nugældende Forhold er meget vanskeligt, ja til Tider helt umuligt, idet der ingen skriftlig Aftale er mellem Parterne, hvorimod Arbejdsgiveren i mange Tilfælde kan paaberaabe sig Tyendeoven, som desværre eksisterer endnu; og hvor denne Lov kan anvendes, er Arbejderens Ret illusorisk.

Derfor, Kammerat, lad os besvare ovenstaaende Spørgsmaal med et bestemt Ja! Thi vi kan praktisk talt afskaffe Tyendeloven for de organiserede Arbejderes Vedkommende ved at benytte de udsendte Formularer.

Fred.

Maaløvgaardaffæren.

Den skamløse og brutale Udsmidning af de to Arbejdere fra Maaløvgaard har ganske naturligt vakt den største Harme hos Landarbejderne og iøvrigt hos alle rettænkende Mennesker hele Landet over, hvad vi snart sagt daglig faar Beviser paa. Nedenstaaende er kun et Par enkelte af de talrige Indlæg, vi har modtaget om denne raa Affære:

Vort retfærdige Samfund!

Det var i Sandhed et smukt Julebudskab til de danske Landarbejdere, vi modtog i forrige Nummer af vort Blad, et nyt Tilfælde af de mange Overgreb, der stadig bliver udøvet mod den danske Landarbejder, et typisk Eksempel, der karakteriserer de danske Agrarer som Arbejdsgivere. Det er paa den Maade, de vil sakke gode Kaar og godt Samarbejde med deres Arbejdere, som de raaber saa meget op om. Vi skal langt tilbage i Tiden for at finde et saa raat og ondartet Sidestykke som det, der tredie Juledag blev udøvet paa Maaløvgaard af Bestyrer Østergaard og Samfundets tro Tjener Fuldmægtig Bang fra Søndre Birk, som i Fællesskab smed to Arbejdere med deres fattige Ejendele ud i den haardeste Vinter. En Herremand med sin Slavefoged i gammel Tid kunde ikke have gjort det bedre. Det var en Forbrydelse mod hele den danske Arbejderklasse, og ikke mindst mod os Landarbejdere. Naar ikke de borgerlige Love længere gælder for os Arbejdere: det er den Slags, der nok skal afføde Had og Bitterhed mod Magthaverne, naar man uden Varsel kan smide en Arbejder ud af hans Hjem, fordi han ikke vil krybe til Korset og gøre sig til Slave for en brutal Arbejdsgiver og underkaste sig dennes Diktatur, og fordi han ikke vil snyde sin Organisation, saa skulde han smides ud. Loven om Tjenestehuse af 23. Maj 1902 kunde ikke redde ham. Efter den skulde en Mand kun sættes ud enten for Utroskab eller Forbrydelse, og det at staa i sin Organisation og kræve sit Arbejde betalt, er vel ingen Forbrydelse, saa er i hvert Fald al Godkendelse af de gældende Samfundslove forbi.

Det er sikkert noget, der snart vil glemmes ude iblandt os, og de fleste vil nok fristes til at spørge: Er vi Arbejdere virkelig ikke naaet længere, end at vi skal taale at smides ud af vort Hjem, saa snart vi ikke kan gøre de Herrer tilpas?

Ja, Loven korrekser den fattige Flok,
Men Herrer af Rang vil den slet ikke ændre,
Men naar man har ranet og stjaalet sig nok,
Saa bli'r man tilsidst Excellence.
Skolen er haard, men den hjælper med Tiden,
Den hjælper os at sprænge Vanernes Laag
Den viser os, hvor ussel liden — og skiden
Stammen blev gjort under Kæltringers Aag.

J. G., Sjælstofte.

*

Fra en sønderjysk Arbejder har vi om samme Sag modtaget følgende:

Det er næsten med Gru man læser om Maaløvgaardaffæren i Danmark; naturligvis skal en Sag helst ses fra begge Sider, men hvordan det end stiller sig, har man jo sjældent kendt noget saa brutalt som denne Begivenhed, naar man tager Forholdene i Betragtning: den kolde Aarstid, Vejret som det var den Dag og de mange smaa Børn, der var alene hjemme, og saa i et saadant Land som Danmark, som Sønderjyderne ser hen til som deres gamle Moderland, det vilde være ret betænkende for mange Arbejdere, om de blev bekendt med dette nu, da vi staar overfor Afstemningen over Genforeningen med Danmark.

En Arbejder.

*

Vi kan fuldstændig tiltræde, hvad den sønderjyske Arbejder skriver.

En Tildragelse som Maaløvgaardaffæren kan nok være egnet til at vække de sønderjyske Arbejdere til Eftertanke. Sagen bliver jo endnu værre ved den Stilling, den borgerlige Presse har taget til denne Sag, denne Presse har, for saa vidt den i det hele taget har ofret Sagen Omtale, gjort det gennem et Interview, »Berlingske Tidende« har haft med Hr. Politifuldmægtig Bang, og som er Forsvar for Bestyrer Østergaards og Ejeren, Grosserer Møllers, Adfærd. Denne Presse har herigennem vist, at al den varme Fædrelandskærlighed, som den til daglig skilter med navnlig overfor Sønderjyderne, i hvert Fald kun omfatter den Del af Befolkningen her i Landet, som hører Overklassen til; overfor Arbejderne er dens Følelser af alt andet end venlig Art.

Red.

Oplysning.

I Bladet Nr. 2 opfordrer Carl Hansen, Lindelse, Kredsbestyrelserne til at lade afholde Aftenskoler, hvor der undervises i Regning og holdes sociale og oplysende Foredrag. Det er en Tanke, jeg kan give min fulde Tilslutning; men jeg kan ikke i Øjeblikket regne ud, hvorledes. For det første, hvem skal vi faa til at give os den Undervisning? Der er vistnok ikke ret mange af os Landarbejdere, der er saa kloge, at vi kan lære fra os, og skal vi have de stedlige Lærere til det, tror jeg ikke, det lader sig gøre. Og for det andet, hvorledes skal vi klare Udgifterne. De bliver ikke saa smaa, naar vi skal betale Lokale og Lærerkræfter. Lad os nu sige, at vi her paa Langeland i de 12 Afdelinger kunde nøjes med to Lærere, saa kan de kun naa een Sted hver Uge, og saa skal de dog lønnes ordentligt, naar de skal rejse hver Dag. Kredsorganisationen kan ikke overtage den Udgiftspost, Afdelingskasserne er heller ikke velhavende, og med den Arbejdsfortjeneste, vi har i Vintertiden, synes jeg ikke, vi har ret meget at slaa til Siderne med. Hvad det angaar med Foredragene, kunde jeg nok ønske Oplysning fra Carl Hansen om, hvem af os han tror, der kan paatage sig den Opgave. Det er vi vist ikke skolet nok i endnu. Jeg for mit Vedkommende vil anbefale Arbejderne og deres Børn at møde i de kommunale Aftenskoler; det koster ingenting; saa kan hver Afdeling arrangere Diskusssionsmøder, hvor de forskellige Medlemmer skiftevis indleder en Diskussion, saa at de kan faa Øvelse i at debattere de forskellige Spørgsmaal, det tror jeg i Øjeblikket er det mest overkommelige.

Nordenbro, 20. Januar 1920.

Hans Rasmussen.

Vi kan give Hans Rasmussen Ret i en hel Del af de

Betragtninger, han ovenfor gør gældende, men vil gerne i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa de Indlæg om Studiearbejde, som vor udmærkede Partifælle *Harald Jensen* har skrevet her i Bladet. Dette er en Form for Kundskabstilegnelse, som baade er god og bedre end nogen anden, og som tillige har den Fordel at være forholdsvis let at realisere.

En Studiekreds maa kunne dannes og holdes gaaende uden større Udgifter, blot der er den fornødne Interesse blandt Deltagerne, men vi indrømmer, at vi nu er naaet for langt hen paa Vinteren til at denne Sag kan tages op med Udsigt til et tilfredsstillende Resultat. Den maa tages op fra Efteraaret af, saa snart de lange Aftener begynder. Sommeren er jo af flere Grunde mindre egnet til at drive den Slags Virksomhed.

Vi anbefaler vore Medlemmer at have Opmærksomheden henvendt paa denne Sag, saaledes at man til næste Vinter kan have den forberedt i Tide, da vil man absolut kunne have megen Gavn og Glæde heraf. I denne Forbindelse vil vi gøre opmærksom paa, at man jo for forholdsvis smaa Penge kan skaffe sig Bøger og Pjecer, hvorigennem man kan erhverve sig Kundskab; vi skal saaledes minde om de smaa fortrinlige og ganske billige Bøger, der er udkommet paa Socialdemokratiets Boghandel »Fremads« Forlag, der ligesom iøvrigt alle andre Bøger, som er i Boghandelen, kan faas gennem Landarbejdernes Bogsamling.

Socialdemokratiets Socialiserings-Forslag og Landbruget.

Af *Vald. Christensen,* Svedstrup.

III

Alle kapitalistiske Partier forkyndte stedse en rørende Kærlighed til Landarbejderne. Lokketoner lød fra alle Sider og Landarbejderne lod sig besnære; nogle gik een Vej, andre til modsat Side, men Resultatet blev det samme: en træls Tilværelse i Halvsult og med Løfter om Herlighed hinsides.

Under den af Dyrtiden fremkaldte bitre Nød skabte Landarbejderne sig endelig den længe savnede faglige Organisation; denne stilledes fra første Færd overfor saa store og omfattende Opgaver, at disse kun ved moralsk Støtte og pekuniær Hjælp andet Steds fra kunde løses. Saa forandredes Situationen.

Fra Højre- og Venstrepartierne mødtes absolut Modstand, fra det radikale Parti en enestaaende Lunkenhed

Som den antændte Magniumsbombes skærende Lys i et Nu kan fæste Billedet paa den fotografiske Blade fæstnede denne Holdning til Fagorganisationen uudsletelig i Landarbejdernes Bevidsthed det rette Billede af Kapitalismens Kærlighed og Vilje til Hjælp.

Det var Arbejderpartiet, som uden Betænkning ydede den haardt tiltrængte Hjælp, baade den moralske og den pekuniære. Socialdemokratiet stillede sin Presse til vor Raadighed, tilskød de nødvendige Penge, de gamle prøvede Arbejderorganisationer lod Landarbejderbevægelsen høste Gavn af deres egne dyrekøbte Erfaringer, og de ydede det Maal af Anerkendelse for opnaaede Resultater, som var nødvendigt for at spore til forøget Virksomhed. Det var den organiserede Arbejderklasse, det socialdemokratiske Parti, der hjalp vor unge Organisation over den første vanskelige Tid.

Denne Kendsgerning har bevirket en Sindenes Strømkæntring indenfor Landarbejdernes Tusinder; der vokser nu en social Forstaaelse op, som vil komme til at præge Udviklingen i vort Land i en lang Fremtid.

Landarbejderne indsaa, at det kun igennem Organisation og Arbejde i Kontakt med Byernes Arbejdere kunde vinde frem til bedre Kaar. De forstaar, at det er dem selv, som skal smede deres egen Lykke. men ogsaa, at de endnu behøver uhyre stor Hjælp til Arbejdet hermed, og de ved, at de øvrige organiserede Arbejdere baade kan og vil hjælpe.

Landarbejderne vil vide at tage Sagen praktisk, alle deres organisatoriske Kræfter vil endnu i lang Tid være optagne af den rene Lønkamp, om de skal naa at vinde op paa Siden af de øvrige Fag, hvor Organisationstanken slog igennem tidligere; derfor finder de sig heller ikke brøstholdne, selv om en hel Række Erhvervsgrene skulde blive socialiserede, førend Turen kommer til Landbruget.

Landarbejderne kender af daglig Erfaring, at der skal Tid til al Vækst, gunstige Omstændigheder kan forøge Væksten, men Vækstidens Varighed til Modenheds Indtræden kan ikke væsentlig indskrænkes. Ligeledes véd Landarbejderne, at der skal Pleje og Pasning til under Væsttiden.

Nu, da Organisationens Nytte og Betydning er bleven klar for et betydelige Antal af Fagets Udøvere, vil de uden Vaklen og unødig Famlen blive fortsat med et vadig udvidet energisk Arbejde for Organisationen fremgang. Agitationen blandt de uorganiserede Landarbejdere, Oplysningsarbejdet blandt Medlemmerne. Kampen for Lønforbedringer og Omhu for opadgaaende Forbedringers Bevarelse og Udvikling, alle disse absolut uopsættelige Sager ligger først for, dem tager Landarbejderne selv op. De Ting, der er af mere principiel Art, og som kræver et ikke ringe Forarbejde overlader vi i første Omgang til vore trofaste Kammerater, til dem der hjalp os over Dødpunktet, de øvrige organiserede Arbejdere at varetage ogsaa paa vore Vegne.

Naar vi er færdige med det groveste af vort Organisationsarbejde, da er maaske den Tid inde, hvor de store brændende Spørgsmaal som Socialiseringsproblemet staar umiddelbart overfor den praktiske Løsning Til den Tid er vi Landarbejdere sikkert skolede i Kampen, og da rykker vi vore Klassefæller til Undsætning. deltager i det afgørende Opgør og faar vor Del af Sejrens Løn.

De Strømninger, der her er talt om, vil selvsagt ikke føre til, at Landarbejderne fremsætter Krav om Landbrugsbedrifternes Socialisering, paa Basis af Arbejdernes Deltagelse i Bedrifternes Ledelse, men de vil føre til alvorlige Bestræbelser for Dygtiggørelse til at tage Del i en saadan Ledelse, naar dette viser sig at være nødvendigt og formaalstjenligt.

Medens vi har disse Strømninger under Debat, maa log fremhæves Landarbejdernes Stilling til de nye vedtagne Jordlove, som det store Flertal af Landarbejdere utvivlsomt vil være enige med Forf. i at betegne som den kastrerede Jordreform.

Behandlingen af Jordreformen paa Rigsdagen har tilfulde godtgjort, at Landarbejdernes Livsinteresser kun varetages af et eneste Parti, Socialdemokratiet; de øvrige politiske Partier er vore Fjender, de vil os intet godt, — men har selvfølgeligt intet imod, om vi vilde lade os anvende til at gaa deres politiske Ærinder; men vi betakker os.

Der kunde naturligvis tales en Del om Landarbejdernes Interesser i det foreliggende Spørgsmaal set fra deres Stilling som *Forbrugere;* men da vi ikke ønske nogen Særstilling, lægger vi med fuld Fortrøstning vor Forbrugerinteresser i Hænderne paa den socialdemokratiske Repræsentation, en demokratisk Valglov kan give Arbejderklassen en Repræsentation, som ved Hjælp af vore Stemmer skal vokse sig saa stærk, at den bliver i Stand til at overtage Regeringsmagten.

Sygehjælpekassen

Resultatet af Urafstemningen.

Hermed følger Resultatet af Urafstemningen angaaende Kontingentforhøjelsen. Der er fra 255 Afdelinger afgivet ialt 2438 Stemmer, hvoraf 1579 har stemt for Forslaget. 524 imod og 335 Medlemmer har svaret: Stemmer ikke. Forslaget er saaledes vedtaget med et meget stort Flertal.

Herefter er altsaa Kontingentet til Sygehjælpekassen i Fremtiden 2 Kr. Kvartalet for de Medlemmer, som hidtil har betalt 1 Kr., og 3 Kr. pr. Kvartal for dem, som hidtil har betalt 1 Kr. 75 Øre.

Tillidsmændene anmodes derfor om at paabegynde Opkrævningen for Januar Kvartal saa hurtig som muligt i Henhold til Urafstemningens Resultat.

Da der fra nogle Afdelinger er indkommen Forespørgsel om, hvorledes man skal forholde sig over for de Medlemmer, som nægter at betale Ekstrakontingentet samt eventuelt nægter at betale det forhøjede Kontingent, skal jeg til disse Spørgsmaal oplyse, at de Medlemmer, som nægter at betale Ekstrakontingent eller det nu forhøjede Kontingent, selvfølgelig ikke mere kan være Medlemmer af Sygehjælpekassen. Man kan jo ikke kræve en Rettighed, naar man ikke vil yde det Bidrag, som fordres for at opnaa denne Rettighed.

Da jeg fra 2 Afdelinger har modtaget Meddelelse om, at Medlemmerne ønsker at udmelde sig af Sygehjælpekassen, hvis Forslaget blev vedtaget, vil jeg til disse Medlemmer kun sige, at jeg selvfølgelig er ked af, at de ikke mere vil være Medlemmer af Kassen, fordi de nu skal betale de faa Kroner mere i Kontingent aarligt, og jeg vil kun haabe for deres egen Skyld, at de ikke senere maa komme til at fortryde, at de for at spare de faa Kroner, melder sig af Kassen og derved taber deres Ret til Understøttelsen i Sygdomstilfælde.

I har maaske hidtil været raske og saaledes ikke hidtil haft Brug for Kassen, men I ved sandelig ikke, hvor længe det varer, før ogsaa I falder for en Sygdom, og da vil I sikkert hurtig blive klar over, at det var forkert af Eder, at I for at spare 12 Kroner om Aaret forspildte Eders Ret til i værste Tilfælde at faa en Sygehjælp af 450 Kr. paa et Aar.

Der er allerede mange af vore Medlemmer, som, grundet paa Sygdom, har faaet udbetalt hele det Beløb fra Kassen, som de havde Ret til, ifølge den Tid de har været Medlemmer i Sygehjælpekassen. Disse Medlemmer har sikkert været glade for den Hjælp, de har sikret sig gennem deres Sygehjælpekasse. Jeg vil derfor bede Eder betænke Eder endnu en Gang, før I udmelder Eder af Kassen og derved mister Retten til en Hjælp, som I sikkert alle har haardt Brug for i Sygdomstilfælde.

Sygelisterne.

Jeg vil herved gøre Tillidsmændene opmærksom paa en Ting, som I desværre i mange Tilfælde glemmer, naar I indsendes Sygelister, nemlig at udfylde og underskrive dem, hvorfor vi maa tilbagesende dem, for at det kan blive rettet, hvilket jo betyder ikke alene et Tidsspilde, men der paaløber jo ogsaa flere Udgifter for saavel Tillidsmændene som for Kassen, ved at Listerne skal sendes frem og tilbage flere Gange, før de er i Orden til Udbetaling, ligesom de syge Medlemmer jo maa vente saa meget længere, før de faar Pengene udbetalt.

Vi har for Tiden her paa Kontoret liggende 5 Sygelister, som er saa mangelfuldt udfyldt, at vi ikke engang kan tilbagesende dem til vedkommende Tillidsmænd, hvorfra de er kommen.

Den ene, som forøvrigt har ligget her i længere Tid, er fra et Medlem, Niels Chr. Sørensen, og er underskreven af en Læge V. Høeg, men der mangler baade Medlemmets Nummer samt Afdelingens Navn og selvfølgelig ogsaa Tillidsmandens Underskrift; der findes ikke andet paa Listen end Medlemmets og Lægens Navne.

Og saa har vi 3 Sygelister liggende fra et Medlem, A. P. Petersen, som er underskreven af en Læge Olaf Møller, men Oplysninger findes ikke paa disse 3 Lister. Der mangler saaledes det samme paa disse 3 Lister som paa ovennævnte Liste. Og saa har vi en Sygeliste liggende, hvorpaa der foruden ovennævnte ogsaa mangler Medlemmets Navn. Der findes bogstavelig talt ikke andet paa denne Liste end Lægens Underskrift, det er ogsaa en Læge Olaf Møller, der har underskreven denne Liste.

Saadanne Sygelister kan vi selvfølgelig ikke engang sende tilbage, langt mindre udbetale, naar vi ikke har den mindste Anelse om, fra hvilke Afdelinger de er sendt.

De Tillidsmænd, som har indsendt disse Sygelister, maa derfor meddele mig dette, saa Listerne kan sendes tilbage og blive ordnet, før de kan udbetales.

Ligeledes gøres Tillidsmændene opmærksom paa, at der *ikke* skal indsendes nogen som helst Kvittering for den fra Kontoret modtagne Sygeunderstøttelse, da vi altid har Kvittering for disse Penge i vore Postkvitteringsbøger.

Da der fra nogle Afdelinger er rettet Forespørgsel om, hvor mange Medlemmer Sygehjælpekassen har, skal jeg oplyse, at Kassen den 1. Januar 1920 havde 5289 Medlemmer.

Med kammeratlig Hilsen

Frants Nielsen.

Kammerater!

Man ser saa ofte, naar vore Foreninger kalder til Møde, hvor lidt Tilslutning der i Grunden er, som for Eks. forleden, da Sæby—Burups socialdemokratiske Forening havde indbudt til Møde i Sæby Forsamlingshus; der havde vi et Eksempel paa, hvor mange og hvor flittigt der kan mødes frem.

Kammerater! Hvorfor kommer I ikke til vore Møder; er I bange for, at vore Bønder her i Kommunen skal faa at vide, at I er gaaet til et Møde, Socialdemokratisk Forening har arrangeret; nej, jeg tror ikke, I er saa bange. Mon ikke, dersom vi vilde gaa fra Dør til Dør og spørge om Grunden, og Folk vilde være ærlige, saa tror jeg, at Svaret vilde lyde omtrent saaledes: Nej, det var daarligt Vejr, saa jeg havde ingen Lyst til at gaa, og der kommer vel ogsaa nok mig foruden! Dersom det skulde være Grunden for de flestes Vedkommende, maa det siges: I maa ikke tro, vi naar længere frem mod Maalet ved, naar vor Forening kalder til Møde, at blive hjemme hos vor Mor, ryge en Pibe Tobak og lægge os paa Ryggen i Sofaen og tænke paa denne Verdens Uretfærdighed. Det er ikke Vejen! Nej, vi maa frem, naar der kaldes til Møde. I kan tro, Venstre og i det hele taget vore Modstandere, er overmaade tilfredse med at se, hvor tyndt besøgt vore Møder er. Som det gaar, maa vi være klar over, at det langtfra er godt, vi maa videre, vi maa ikke standse ved det, vi har vundet. Det er ikke nok, at vi har naaet nogen Lønforhøjelse og lidt bedre Levekaar, vi maa ikke lægge os til at sove paa vor Hovedpude. Se hvorledes Arbejdsgiverforeningen, eller med andre Ord, hele Kapitalistklassen søger at svække vor Energi og Troen paa vor Sag, med alle Midler søger de at bekæmpe os; vi ser jo næsten hver anden Dag, hvorledes Arbejdernes baade juridiske og moralske Ret bliver nedtraadt. I de sidste Dage viser Maaløv-Affæren os, hvorledes Arbejdsgiverne, for ikke at tale om Landets Øvrighed, der ellers skulde gøre Ret og Skel og gaa Retfærdighedens Ærinde, træder paa Arbejdsstanden, de vil vise,, de har Magten, den forstaar de at bruge. Skellet bliver sat, men Retten skydes til Side, den kan til Tider undværes. Naar vi kaster et Blik ud over Landet i det forløbne Aar og ser, al den Uretfærdighed, der er udøvet, maa Arbejderen saa ikke fyldes med Harme; hvorfor skal det ene Menneske have mere Ret end det andet, hvad gør den Forskel? Jeg tror vi maa sige, det er Kapitalen, det er Pengene, der gør Skellet; men Retten, hvor bliver den af. Kammerater! Lad os ikke standse af visse Blades fedtede Udtalelser om Arbejdernes udmærkede sociale Samfundsstilling, den kommer vi til at sige, vi altfor godt har faaet at kende i disse Aar. Højre og Venstre, har de varetaget Arbejdernes Interesser paa Tinge? Dertil maa der bestemt svares Nej; men det har derimod Socialdemokratiets Repræsentanter, dem kan vi takke for det Fremskridt, der er sket siden Verdenskrigens Begyndelse, derfor maa ingen af Eder blive hjemme, den Dag der bliver kaldt til Valg, som I gør, naar vor Forening kalder, vi maa frem og give vort Partis Kandidat vor Stemme.

Til sidst vil jeg blot anbefale mine Kammerater om at holde »Social-Demokraten«. I ser jo selv, at Modstander-Pressen slet ikke paataler Jeres Interesser, i dets Sted søger den at neddysse Ting, der er graverende for den inhumane Arbejdsgiver og Skorstensbaron; naar det er Tilfældet, hvorfor saa holde den Presse, væk med den, hold »S.-D.«, det er Smaamandens Blad, der kan I henvende Jer til enhver Tid, naar der udøves Uretfærdighed imod Eder, den paataler og skaffer Jer Jeres Ret, og igennem den faar vi Besked om de store sociale Spørgsmaal, der rejser sig Landet over.

Frisk Mod! Trøstig fremad, at vi kan naa Maalet: Lige Ret for alle!

Sæby—Burup Afdl.

C. L.

Herregaardenes Adresse-Tidende og Maaløvgaardaffæren.

Den Harme, som besjæler enhver rettænkende Mand og Kvinde over Maaløvgaardskandalen, deles ikke af f. Eks. »Herreg. Adr. Tidende«s Redaktør. Maaløvgaard har jo heller ikke saa faa Avertissementer at fremvise Aaret rundt i vedkommende Blad, saa over for saadan en god Kunde maa der jo pyntes lidt op i Landskabet.

Redaktøren skriver, at Fodermester *Christensen* var meget godt tilfreds med sin Løn, der var ca. 4000 Kr., hvilket jeg meget tvivler om passer. Men halvt tvunget af Forbundet maatte han forlange 1 Kr. 20 Øre mere pr. Dag. Forbundet tvinger ingen, uden dem som arbejder under Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen; til vi andre organiserede Arbejdere siger de kun, at vi har moralsk Ret til Dyrtidstillæget, men vi maa se at forhandle os til Rette, og kan vi ikke det, maa vi ikke begynde paa nogen som helst Strejke uden først at henvende os til Hovedontoret. Ligeledes skriver Redaktøren, at det Billede, der var tegnet i Landarbejderbladet, de smaa Børn jaget ud i en Snestorm, kun var fri Fantasi, da det var fint Solskinsvejr. Ja, det har maaske nok været Solskinsansigter oppe i Maaløvgaards Stuer ved et godt Glas og et veldækket Bord. Men, Kammerater Landet over, husk Redaktør Christensen, der saaledes lefler for de store Arbejdsgivere! Lad os være klar over, at den Slags Blade vil vi ikke støtte. Og lad os ved vore Møder og Sammenkomster indsamle lidt til Hjælp, saa at vore to Kammerater kan se, at de ikke staar ene, men har en organiseret Hær bag sig, der er rede til at hjælpe.

Med Tak for Optagelsen og en kammeratlig Hilsen:

N. P. Jensen,
Højen-Jerlev Afd., Jylland.

Kammerater.

Vi er nu inde i et nye Aar og venter og ønsker os alle noget godt i dette Skulde vi saa ikke se at øge vor Organisation i dette Aar, saa vi, naar dette er gaaet, kan melde alt vel. Her gaar jo stadig nogle, som er udenfor vore Rammer, og da der omkring os er Arbejde nok, naar bare vi vil arbejde billig, mener jeg, naar vi alle i samme Erhverv har samme Priser, saa behøvede vi, som er organiserede, ikke at gaa til og fra Kontrolstedet, og undervejs passere forbi Arbejdspladser, hvor Partikuliere, Læredrenge og ikke organiserede Arbejdere er fuldt Beskæftigede. Deraf kommer jo ogsaa det bekendte: »Ja, han vil jo ikke have Arbejde, for der er da Arbejde nok.« Men til hvilken Pris, det bliver ikke nævnt, og Arbejdsgiverne kan, mærkelig nok, altid finde den billigste Arbejdskraft, selv om de ogsaa er Arbejdere og gerne vil nyde godt af Organisationen. Men lad os nu i det nye Aar samle saa mange inden for Rækkerne, saa vi ved næste Aarsskifte har alle med og ingen udenfor, saa er Vejen aaben for os til bedre Løn og Arbejdsforhold paa Landet.

Held og Lykke med dette Arbejde ønskes af en

Landarbejder.

Jordudstykningen.

Efterspørgslen efter Jord er meget større end Tilbudet.

En Medarbejder ved »Politiken« har haft en Samtale med Folketingsmand Niels Frederiksen om Udstykningen af Jord i Henhold til de nye Jordlove, hvilket Arbejde han leder. Niels Frederiksen udtalte bl. a.:

— Fristen for Indsendelse af Ansøgninger om Jordlodder er nok udløbet, men Materialet er endnu ikke indsendt fra de forskellige Amtskommissioner. Det kan saaledes ikke siges nøjagtigt, hvor mange Ansøgere der er. Men det er i alt Fald absolut givet, at vi ikke tilnærmelsesvis har Jord nok til Raadighed. Vi kan nu i Foraaret ialt fordele ca. 3000 Tdr. Land, hvoraf 400 stammer fra »Egholm« ved Roskilde og Resten fra Præstegaarde, spredt over hele Landet. De enkelte Brug skal være paa 10 til 14 Tdr. Land. Det højeste Antal Brug, der kan oprettes, er altsaa henved 300. Men der er indgivet adskilligt over 1000, maaske omtrent 1500 Ansøgninger! Vi kan altsaa kun tilfredsstille hver fjerde eller hver femte.

— I næste Omgang venter vi at faa ca. 20.000 Tdr. Lensjord til Raadighed, dertil nogle Præstegaardsjorder. Da vil der kunne oprettes maaske lidt over 2000 nye Brug. Ansøgningerne dertil indkaldes nu i Foraaret. De skal være indgivet inden Juni i Aar.

Kammerater, giv Agt!

Tiden er inde! Aarvaagenhed er en Nødvendighed og ikke mindst for den unge Landarbejder og os Tjenestekarle. Overenskomsten, som vi har, er snart udløben, og en ny maa i Stedet. Det gælder derfor om at hver enkelt af os er vaagen; vi husker d'Hrr. Arbejdsgiveres nette Optræden, naar de mod Vinteren kaster den Arbejdskraft, som de mener at kunne undvære, ud uden Spor af Følelser for deres Gerninger. Et nyt Bevis herpaa er »Maaløv-Affæren«; men lad os huske den! Tiden er inde til, at d'Hrr. atter saa smaat begynder at hverve den Arbejdskraft, som de saa haanligt bortkastede. Lad os derfor alle som een sørge for at opsige vore nuværende Fæstemaal rettidigt. Tyendeloven, hvoraf vi er undertrykket, paabyder 3 Maaneders Frist for rettidig Opsigelse. Lad os derfor sørge for at opsige ethvert Fæstemaal inden 1. Februar og ikke indgaa noget andet, før den nye Overenskomst foreligger. Ved egen Aarvaagenhed og Organisationens Støtte vil vi i den kommende Overenskomst kræve vor Ret til Forbedring af vore Kaar. Vi ønsker den gratis Morgenstrigling skal bortfalde. Vi ønsker kortere Arbejdstid, Forhøjelse af Minimallønningerne. Kort sagt, vore Krav vil gaa ud paa at blive tildelt de samme Kaar som vore gifte Kammerater bliver tildelt. Derfor, Kammerater, lad os møde op, saa ofte vore Afdelinger kalder til Møde, for at vi ved disse Lejligheder kan drøfte de Spørgsmaal, som er i vor egen Interesse, og derved søge Oplysninger og Forstaaelse, for at vi kan være rustede til den kommende Kamp.

Med kammeratlig Hilsen til alle unge Landarbejdere og Tjenestekarle,

Anton Christensen,
Ringsted Omegns Afdeling.

Herregaardsliv.

De anmodes om, Hr. Redaktør, at optage følgende lille Bidrag til Belysning af den tjenende Klasses Vilkaar paa vore Herregaarde:

Jeg fæstedes som Staldkarl paa Valdemarslot fra Novembar forrige Aar og tiltraadte Pladsen den 4. November. Det første daarlige Indtryk, jeg modtog, var Værelset. Der havde nylig været Haandværkere, saa det var dygtig snavset. Paa min Besværing herover til Pigen, der skulde holde Værelset i Stand, fik jeg den Oplysning, at det var Fruen, der havde givet Ordre til, at hun ikke skulde gøre andet ved Værelset end rede Sengen og feje Gulvet, derimod skulde der gøres rent paa de andre Værelser. Der var selvfølgelig Forskel, jeg var kun Staldkarl.

I Folkestuen var der heller ikke hyggeligt; denne brugtes nemlig til forskellige andre Dele, saaledes benyttedes den til Gennemgang fra Gaarden til Køkkenet, saa der var altid en slem Fodkulde. Endvidere benyttedes den til Oplagsplads for Brænde og Tørv til alle Værelserne; tillige havde de forskellige Udslaaningsspande fra Værelserne deres Plads her tillige med de nødvendige Rengøringsrekvisiter, som dog ikke blev synderlig brugt i Folkestuen. I dette Rum skulde vi indtage vore Maaltider, der serveredes paa den Maade, at vi skulde lange til samme Fad, naar der skulde benyttes Ske. Eftermaden serveredes i Portioner, men uden Kniv og Gaffel, havde vi ikke selv disse Redskaber, maatte vi nøjes med Fingrene.

Disse Forhold blev dog for mit Vedkommende rettet, da jeg paatalte det.

Til December nedsattes Arbejdstiden til 8 Timer, men dette kom nu ikke mig til Gode, jeg fik det samme Arbejde. Den eneste Maade, hvorpaa jeg fik denne Reform at mærke, var, at min Frokost blev indbraget.

Naa, alt dette havde vel gaaet og jeg havde stridt Tiden til Ende i det Tidsrum, jeg var fæstet (en fattig Arbejder er jo ikke forvænt, særlig ikke paa Herregaarde), men Lørdag den 10. Januar indtraf en Begivenhed, som bevirkede, at jeg løstes fra mit Forhold til dette Sted.

Om Formiddagen havde Forvalteren sagt, at jeg skulde spænde for Ponnyvognen og være ved Forpagterens Dør Kl. 1½. En Timestid før dette Tidspunkt kom der et Læs Halm til Strøelse, og under Arbejdet med at faa dette ind, glemte jeg Forspændingen til Kl. var 2—3 Minutter over den fastsatte Tid. Jeg skyndte mig straks at faa Vognen frem og Seletøjet paa Hesten, men inden jeg havde faaet Hesten ud af Stalden, kom Forpagteren farende og spurgte, om det ikke var ham, der skulde have en Vogn til Kl. 1½. Jeg indrømmede min Forglemmelse og udtalte, at nu skulde den være der om et Øjeblik. Selvfølgelig brugte Forpagteren Mund og en Del kraftige Udtryk, bl. a. »De er en Idiot!«, hvortil jeg bemærkede, at var jeg det, kunde jeg vel ikke have bestridt Pladsen. »Jo, De er en rigtig Kraftidiot!«, raabte saa den vrede Mand igen. »Ja, det kan vi jo saa være to om,« bemærkede jeg spagfærdigt, men i det samme stikker han mig en knyttet Næve i Ansigtet. Straks blev jeg lidt betuttet over denne Medfart, men betalte selvfølgelig tilbage med samme Mønt.

Han blev imidlertid ved at gaa paa og fik mig trængt helt op til Krybben, og da jeg saaledes ikke kunde undgaa ham længer, maatte jeg endelig til at forsvare mig, og det lykkedes mig at faa et saadant Tag i Herren, at jeg kunde holde ham fra mig. Endelig blev han rolig og jeg fik Hesten spændt for, men idet Forpagteren gik ud af Stalden, udtalte han: »Ja, det var denne Gang, det gik saaledes, men næste Gang bliver det anderledes.«

Da jeg imidlertid ikke ønskede at udsættes for sligt en Gang til, foreslog jeg, at vi opgjorde vort Regnskab til Dato, hvilket Forpagteren indgik paa, og jeg fik mine Penge.

Med disse og de øvrige smukke Minder fra det skønne Valdemarslot forlod jeg Taasinge. Jeg havde erfaret, at der endnu er langt igen inden Junkertypen forsvinder.

Med Tak for Optagelsen.

F. T. Svendborg, den 16. Jan. 1920.

Jens Peter Sørensen.

Den sorte Tavle.

Tidligere Medlemmer af *Harlev og Omegns Afdeling: Jens Horndrup Jakobsen,* Nr. 46,752, og *Hans Kristian Sørensen,* Nr. 46,760, samt *Vilhelm Nielsen,* Nr. 46,761, og *Eberhardt Hansen,* Nr. 46,762, maa ikke optages i nogen Afdeling, før de har afviklet deres Gæld til Afdelingen her. *Rasm. P. Knudsen.*

En daarlig Kammerat.

At Medlem Nr. 14,661, *Laurits Jensen,* er slettet af Kollerup-Vindelev Afd. paa Grund af Gæld, arbejder for Tiden paa Brandbjerg pr. Jellinge. Dette for at advare imod at optage ham i andre Afd., forinden han har afviklet sin Gæld til vor Afd.

Adolf Pedersen.

Sønder Næraa-Aarslev Afdeling.

Medlem Nr. 24,167 Laurits Nielsen, Vixø, født 3. Maj 1868 i Mars Vester Assels, Nykøbing, staar til Restance fra 1. Oktbr. 1919 og har ikke villet betale Strejkebidraget og er derfor ekskluderet af Afd. som en daarlig Kammerat, hvorfor andre Afdelinger advares mod at optage ham, før han har ordnet sit Mellemværende med sin Afd. *Chr. Johansen.*

Værløse Afdeling.

Tidligere Formand for ovennævnte Afd., Foderm. Jens P. Sørensen, Bringe pr. Maaløv, Fagbogsnummer 5279, født i Munkebjergby-Bromme den 11. Jan. 1879, indtraadt i vor Organisation den 1. Jan. 1918, er den 24. Jan. 1920 ved en Generalforsamling paa 14 Medlemmer ekskluderet af Afd. Grunden dertil er hans ukammeratlige Optræden overfor Medlemmerne samt hans daarlige Holdning overfor Maaløvgaards strejkende Arbejdere. *Aksel Andersen.*

Fra Afdelingerne.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kønde komme i det først udkomne Nummer.

Vindeby Afdeling

holder Møde Søndag den 1. Februar Kl. 10 prc. paa sædvanlig Sted. Vigtige Sager til Behandling. *Bestyrelsen.*

Horreby og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde i Horreby Forsamlingshus Lørdag den 7. Marts Kl. 7 Aften. *Julius Madsen.*

Købelev Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 1. Febr. Kl. 3 hos Grdr. *Ferd. Petersen,* Rolykke. Alle Medlemmer, særlig Tjenestekarlene, bedes indtrængende om at møde, da vigtige Ting foreligger. *Bestyrelsen.*

Idestrup Afdeling

afholder Møde i den nye Forsamlingsbygning Søndag den 1. Febr. Kl. 3. *Aksel Sørensen* fra Forbundet kommer tilstede. Medlemmerne bedes møde talrigt, da vigtige Ting foreligger. Medlemsbogen medbringes.

Christian Hansen.

Gunslev Afdeling.

Bemærk Dagen! Fredag den 6. Febr. afholdes Medlemsmøde i Gunslev Forsamlingshus, hvor forskellige Ting skal drøftes. *Albert Christensen,* Stubbekøbing, kommer tilstede og taler. Alle Medlemmer bedes møde. *Carl Sørensen.*

Skelby Afdeling

afholder Medlemsmøde i Skelby Forsamlingshus Lørdag den 7. Februar Kl. 7. Alle bør møde, da der er flere Ting til Drøftelse. *Niels Larsen.*

Horbelev Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. Febr. Kl. 7 Aften i Horbelev Forsamlingsbygning. Mød alle.

Vilhelm Hansen.

Tingsted Afdeling

Paa Grund af utilstrækkelig Tilslutning aflyses Ballet i Tingsted Forsamlingshus den 15. Februar, da der kun var indtegnet 18 Par, siger og skriver 18 Par.

Fr. Rasmussen.

Kippinge-Brarup Afdeling.

De arbejdsløse maa møde til Kontrol fra 10—12 hver Dag. *Sophus Olsen.*

Bornholms Kredsorganisation

afholder Repræsentantmøde paa Afholdshotellet i Rønne Søndag den 8. Febr. Kl. 11 Form. Afdelingerne anmodes om at lade sig repræsentere fuldtalligt.

Vald. J. Madsen.

Roholte Afdeling

afholdt Søndag den 18. ds. en festlig Sammenkomst med Pakkefest og Bal samt Bortlodning af 7 værdifulde Genstande. Aftenen forløb paa en munter og fornøjelig Maade. Overskudet gaar til Anskaffelse af en Fane. Afdelingen paatænker i Februar at lade afholde Sammenkomst med humoristisk Oplæsning og Bal.

Stenløse-Fangel Afdeling.

afholder Medlemsmøde paa Fangel Kro Fredag den 13. Februar Kl. 7½. Mød nu for en Gangs Skyld alle, hvem der kan.

Alle de Arbejdere, som er interesseret i Vejarbejdet i Stenløse-Fangel Kommune, bedes give Møde paa Fangel Kro Onsdag den 4. Febr. Kl. 7 Aften. Sogneraadet kommer tilstede for at forhandle. *Jens P. Andersen.*

Balslev-Ejby Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Ejby Gæstgivergaard Onsdag den 4. Febr. Kl. 7. Ordinært Kontingent og Ekstrakontingent opkræves den Aften. Alle Medlemmer bedes møde.

Chr. Christiansen, Gammel Ejby, er valgt til Kasserer.

Peder Poulsen.

Skaarup Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Skaarup Kro Onsdag den 11. Febr. Kl. 7 Aften. Alle Medlemmer bedes møde og tage deres Fagbog med. *Chr. Jensen.*

Højrup og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 8. Februar Kl. 7, hvor Kontingent modtages, i Stedet for Søndag den 1. Februar. Samme Aften afholdes med forventet Tilladelse stor offentlig Pakkefest og Præmiemaskerade med paafølgende Bal til Kl. 1. Dragter udlejes ikke. *Anton Nielsen.*

Sandager og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Tirsdag den 10. Febr. Kl. 8 Aften i Sandager Brugsforenings Sal. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at vi afholder Medlemsmøde for alle Medlemmerne og ikke for Bestyrelsen. Derfor vil jeg bede dem alle komme til Møde den 10. Febr. Der foreligger meget vigtige Oplysninger. Kontingent modtages.

Martin Andersen.

N. Broby Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 8. Februar Kl. 2 i Wøjstrup Forsamlingshus. Medbring Fagbogen, og der skal betales Ekstrabidrag for December og Januar.

Frands Th. Hansen.

Sdr. Broby Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Brobyværks Kro Onsdag den 4. Februar Kl. 7½ prcs. *P. K. M. Pedersen.*

Stenstrup Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 31. Januar Kl. 7 paa Stenstrup Gæstgivergaard. *Bestyrelsen.*

Oure-Vejstrup Afdeling

afholder Medlemsmøde den 7. Februar Kl. 7½ prcs. hos Laurits Larsen, Oure. *Otto Gormsen.*

Kværndrup Afdeling.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdes i Kværndrup Forsamlingshus Lørdag den 31. Januar Kl. 7½. Mød alle.

Bestyrelsen.

Svanninge Afdeling

afholder Møde i Forsamlingshuset Lørdag den 7. Febr. Kl. 7½. Alle bør møde. *Bestyrelsen.*

Gamby Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. Februar Kl. 7 i Hindvad Kro. Medlemsbøgerne bedes medbragt.

Hans P. Hansen.

Gudme-Brudager Afdeling.

Medlemsmøde i Gudme Forsamlingshus Søndag den 8. Febr. Kl. 2½. Revisorerne maa møde Kl. 2. Alle maa møde.

Hans Hansen.

Snøde-Stoense Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Tirsdag den 3. Febr. Kl. 7 Aften i Snøde Afholdshus. Mød alle. *H. P. Petersen,* Stoense, vil komme tilstede og tale om Husmandsbrandkassen Kl. 8½. *H. P. Hjarsø.*

Brændekilde-Sanderum Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Lørdag den 7. ds. Kl. 8 præcis i Afholdshjemmet. Regnskab med Bilag vil i Henhold til Afdelingens Love blive fremlagt til Eftersyn for Oktober Kvartal. Nye Medlemmer optages til Forbund, Sygehjælpekassen og Ulykkesforsikring. *Magnus A. Olesen.*

Langeskov Afdeling

afholder Møde Søndag den 1. Febr. Kl. 4 Eftm. i Rønninge Forsamlingshus. Bestyrelsen bedes møde Kl. 3½. Kontingent modtages samme Dag. *L. Henriksen.*

Halsted-Aunede Afdeling.

Medlemmer, samlede til Møde hos *Niels Larsen,* Jullinge, den 10. Jan. 1920, udtalte deres dybeste Harme og skarpeste Protest mod Udsmidningsaffæren paa Maaløvgaard og vedtog samtidig at yde hver 50 Øre til de forurettede, hvilket Beløb vil blive opkrævet og udsendt til Forbundet tilligemed Kontingentet for Februar Maaned. *Carl Dam.*

Forenings-Fester

Faneindvielse.

Storehedinge Afdeling afholder Faneindvielse den 8. Februar 1920 paa Hotel Stevns i Storehedinge Kl. 4 Eftm., hvor **Aksel Hansen**, Frederiks sund kommer som Taler. Alle Landarbejdere indbydes. Hvis ingen Landarbejderforening ønsker at møde med Fane, bedes det meddelt Formanden inden 4. den Dag Festen skal være. Bal til Kl. 1. L. Mortensen.

Pakkefest.

Rønde Landarbejderforening afholder Pakkefest den 8. Februar Kl. 6½ paa Rønde Landbohjem. Eventuelle Pakker bedes sendt til **Søren Andersen** eller **Peter Rasmussen**. Efter Festen Foredrag. **N. Josiassen**, Grenaa, har lovet at komme som Taler. Omegnens Afdelinger indbydes.

Udvalget.

Sønder Bjært Afdeling

afholder Maskebal i Agtrup Forsamlingshus Lørdag d. 14. Februar. Der udsættes 4 Præmier, 2 for Herrer og 2 for Damer. Ballet begynder 7½.

Mikael Andersen.

Tak

til mine Kammerater i Biersted og Omegns Landarbejderforening for Pengegaven, som er bleven os overrakt under min Sygdom.

Else og Niels Peter Jensen,
Biersted.

Stiftelsesfest.

Gislev Afd. afholder Agitationsmøde og 2aarig Stiftelsesfest paa Gislev Kro Lørdag den 31. Januar Kl. 7½. Som Taler kommer Repræsentant **Hans Hansen** Fredericia. Alle er velkomne.

P. B. V.
Sofus Larsen.

Præmie-Maskerade.

Hjembæk Landarbejderforening afholder stor Præmie-Maskerade i Hjembæk Forsamlingshus Søndag den 8. Februar Kl. 7. Optog finder Sted. Omegnens Afdelinger indbydes.

Bestyrelsen.

Præmie-Maskerade.

Langvad Afd. afholder stor Præmie-Maskerade og Bal paa Hotel Lejre den 1. Februar Kl. 7, hvortil indbydes. Socialdemokratisk Forening. Garderobe forefindes. Lister ligger til Paategning hos Bestyrelsen. Dragter af Halm tilstedes ikke Adgang.

W. Sørensen.

Maskerade.

Fodby socialdemokratiske Forening og Landarbejderforeningen afholder stor Maskerade med Bal for Foreningernes Medlemmer i Fodby Forsamlingshus Søndag den 8. Februar Kl. 6 Aften, Maskerade holder Kl. 8½. Der udsættes 2 Præmier paa 5 Kr., 1 for den smukkeste Damemaske og 1 for den mest komiske Herremaske, 1 Præmie paa 2 Kr. til den første maskerede Herre og Dame som møder i Salen. Vallensved og Herlufsholms socialdemokratiske Forening indbydes. Billetter til Maskeraden à 75 Øre for Herrer, 50 Øre for Damer. Tilskuere betaler 30 Øre for Herrer, 25 Øre for Damer, Børn 15 Øre. Ballet betales med 1 Kr. for Herrer og 5 Øre for Damer. Medlemmers Børn indtil 18 Aar har Adgang. Nye Medlemmer optages indtil Onsdag d. 4. Kl. 7 Aften. I Tilslutning til Maskeraden afholdes Pakkefest, hvortil Pakker modtages.

Bestyrelsen.

Sammenkomst.

Fodslette Landarbejderforening afholder Sammenkomst paa Humble Kro Lørdag den 14. Februar. Humoristisk Oplæsning, fælles Kaffebord og Bal, hvortil alle Foreningens Medlemmer med Familie indbydes. Kammerater fra Nabroforeningerne er velkomne. Fagbog eller Kort forevises ved Indgangen. Oplæsningen begynder Kl. 7½.

P. U. V.
Johan Laursen.

Pakkefest.

Lindelse Landarbejderforening afholder Pakkefest paa Lindelse Kro Søndag den 8. Februar Kl. 7½ Aften. Pakker til mindst 25 Øres Værdi modtages med Tak af Bestyrelsen. Stor Tilslutning forventes. De omliggende Afdelinger indbydes.

Martin Jensen.

Præmie-Maskerade.

Boeslunde Landarbejder- og Socialdemokratisk Forening afholder Maskerade Søndag den 8. Februar Kl. 7 paa Hotel Boeslunde. Der uddeles 2 Præmier à 10 Kr. til den smukkeste Dame- og den komiske Herremaske. Det første Par har gratis Adgang. God Musik. Mød talrigt.

Festudvalget.

Vollerslev-Gørslev Afdeling.

Vollerslev-Gørslev Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening afholder Fastelavnsgilde med Bal Mandag den 16. Februar. Der begyndes Kl. 2 Eftermiddag med at slaa Katten af Tønden. Senere bliver der Pakkefest. Pakker, ikke under 50 Øres Værdi, modtages med Glæde af Bestyrelsen. Madkurve medbringes. Det vil blive bekendtgjort ved Plakater om det skal afholdes i Forsamlingshuset.

Bestyrelsen.

Gedved Afdeling

afholder Dilettantforestilling Lørdag den 14., Søndag den 15. og Mandag den 16. Februar, hver Aften Kl. 7½. Der opføres „Studeprangeren" og „Vundet". Den sidste Aften Bal for Foreningens Medlemmer. Overskudet gaar til Wienerbørnene.

Martin Sørensen.

NB. Omegnens Afdeling er indbydes herved til at deltage i Festen.

Pakkefest.

Snedsted Landarbejderforening afholder stor Pakkefest med paafølgende Bal i Snedsted Afholdshotel den 16. Februar „Fastelavnsmandag" Kl. 6 Aften. Snedsted socialdemokratiske Forenings Medlemmer og Hørdum og Hundborg Afdelinger indbydes. Eventuelle Pakker, ikke under 25 Øres Værdi, bedes sendt til Thomas J. Thomsen, Anders Boje Pedersen, Sinding Jensen.

NB. Overskudet skal gaa til en Fane.

Udvalget.

Pakkefest.

Løgten Afdeling afholder Pakkefest og Dans i Løgten Kro **Lørdag den 31. Januar Kl. 8 Aften**. Omegnens fagligе og politiske Foreninger indbydes, mødtalrigt. Pakker, ikke under 50 Øres Værdi, modtages med Tak og bedes indleverede til **Martin Anders n Toft Jensen**, Løgten. Overskudet gaar til Fodermesterfamilien paa Maaløvgaard.

Udvalget.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.			Kr.
114	Jeppe Aakjær:	Fra Jul til St. Hans	2,50
112	—	Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan:	Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson:	En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard:	Proletarer	2,50
336	Selma Lagerløf:	En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London.	Naar Naturen kalder	2,00
355	—	Før Adam	2,00
362	—	En Solens Søn	2,00
369	—	Kong Alkohol	1,00
372	—	Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied:	Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens:	Oliver Twist ..... indb.	2,00 1,50
662	Selma Lagerløf:	Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2,85
293	C. Hostrup:	Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Enhver kan undervises hjemme ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær**, fhv. Sekretær i Landarbejderforb. i Voldby St. Jyll.

Det polske Konsulat i København,

Dronningens Tvergade 3. 3. Sal bringer herved til Efterretning:

Alle i Danmark bosiddende polske Undersaatter skal være i Besiddelse af Pas, der bevidner deres Indfødsret i Polen.

For at faa udstedt Pas maa Paagældende henvende sig skriftlig til Konsulatet med Anmodning om Tilsendelse af et Spørgeskema, som udfyldes nøjagtigt og vedlægges to Fotografier samt de nødvendige Dokumenter, hvorefter det tilsendes Konsulatet inden for følgende Tidsrum:

1) Indtil 15. Februar d. A.: Af polske Undersaatter boende paa Sjælland og Bornholm,
2) indtil 1. Marts d. A.: Fra Lolland-Falster-Fyn og Møen,
3) indtil 15. Marts d. A.: Fra Jylland og resterende Egne.

Een Person kan faa tilsendt flere Spørgeskemaer, saafremt disse skal anvendes til Brug af Beboere.

Personlig Tilrejse til København unødvendig.

De lokale Myndigheder og Arbejdsgiverne anmodes om at bringe rette Vedkommende Kundskab om nærværende Bekendtgørelse.

Samtidig underrettes samtlige i Danmark værende polske Undersaatter om, at man i alle Anliggender har at henvende sig til ovennævnte Konsulat.

Konsulatets Kontor er aabent Hverdage fra 10—1 og 5—6.

Skriftlig Henvendelse under Adresse: Dronningens Tvergade 3, 3. Sal, København K.

Enestaaende Tilbud!

For at faa Restoplaget af nedenanførte Brochurer ud af Huset, sælger vi dem — naar de købes samlet — til **halv Pris**, saaledes:

Ungdom under rødt Flag.	Festskrift ved S. U. F.s 10-Aars Jubilæum	0,50
Kongedømmet af Guds Naade.	Et Stridsskrift. Af *Harald Jensen*	0,35
Præsteskab og Videnskab.	Statskirke og Livsanskuelser. Af *Sigv. Hellberg*	0,15
Zimmerwald og Kienthal.	Et historisk Dokument til Belysning af Striden i Internationale.	0,35
Socialdemokratiet og Parlamentarismen.	Af den bekendte Dr. Helphand (Parvus)	0,15
Det hvide Rædselsregimente i Finland.	En Dokumentation af den hvide Terror	0,50
	Kr.	2,00
	÷ 50 pCt.	- 1,00
	Kr.	**1,00**

Altsaa: 6 værdifulde Brochurer for blot **een Krone** — det er et Tilbud, som enhver af „Landarbejderbladet"s Læsere straks maa benytte sig af, saa meget mere som de første 200 Købere faar en

GRATIS TILLÆGSPRÆMIE

i Form af et Eksemplar af **„Folkets Jul 1919"** (Pris 1 Kr.), der af Pressen er betegnet som Aarets bedste Julehefte.

Indsend derfor straks Bestilling!

Bemærk! Bogpakken sendes for 15 Øre, naar Beløbet indsendes samtidig med Bestillingen. I modsat Fald maa Opkrævningsportoen betales.

Socialdemokrat. Ungdomsforbunds Forlag.
Rømersgade 22. København K.

Indsend denne Bestillingsseddel samt **15 Øre i Frimærker + 1 Krone:**

Navn: .....

Stilling .....

Bopæl: .....

By: .....

bestiller En Krone-Bogpakken. Medfølger 1 Kr. samt 15 Øre i Frimærker.

Redaktør *Marius Olsen*. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 6 | 6. Februar 1920 | 6. Aargang

Arbejdsgiverne vil slaas.

Alle Tegn tyder paa, at de allierede Storkapitalister og Storagrarer, som er repræsenterede i »Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening«, for enhver Pris ønsker at fremkalde en Storkonflikt i den nærmeste Fremtid. Under de Forhandlinger, der har været ført mellem de to Hovedorganisationer, De samv. Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen, har Arbejdsgiverne med Fanatisme fastholdt deres tidligere proklamerede Standpunkt, der som bekendt er: ingen Lønforhøjelser i Fremtiden, men de nugældende Overenskomsters uforandrede Forlængelse, eventuelt en Forringelse af disse i saadanne Tilfælde, hvor Arbejdsgivernes, eller som det saa smukt hedder: »det paagældende Erhvervs Interesser kræver det.«

Resultatet af denne stejle og udfordrende Holdning er blevet, at Forhandlingerne er sprængt, og Arbejdsgivernes Forretningsudvalg, repræsenteret af Herrer *Hauberg*, Direktør *Aggerholm* og Baron *Reedtz-Thott*, afrejste umiddelbart efter til Kristiania for at deltage i en Forhandling med de store Arbejdsgivere fra det øvrige Skandinavien om, hvorledes de bedst skal knægte Arbejderne. Samtidig har de tilstillet De samv. Fagforbund en Skrivelse, hvori Arbejdsgiverforeningen paany fastslaar, at den ikke ser sig i Stand til at fravige det Standpunkt, den har taget i sin Skrivelse af 5. December f. A.

Man afviser brutalt de Krav, som under Forhandlingerne er stillet af Arbejderne. Disse gik bl. a. ud paa, at der skulde sikres Arbejderne Dyrtidstillæg i Tilfælde af fortsat Prisstigning, og der skulde gives saadanne Fag, hvis nuværende Overenskomster indeholder uheldige og utidssvarende Bestemmelser, eller hvis Løn ligger særlig lavt, Adgang til gennem Forhandling at faa disse Forhold ændret.

Man skulde synes, at disse Krav er saa rimelige og selvfølgelige, at det var ganske udelukket, at saadanne Krav kunde afvises paa den Maade, Arbejdsgiverforeningen har gjort. Vi behøver blot i denne Forbindelse at minde om vore egne Overenskomster. Landarbejderforbundets Overenskomster er kun et Aar gamle, og det er de første Overenskomster, vi har haft. Det ligger jo i Sagens Natur, at der derfor i disse Overenskomster nødvendigvis maa være et og andet, som Erfaringen har vist ikke er, som det skal og bør være, ligesom heller ikke de Lønninger, vi har, er saaledes, at man uden videre med Rimelighed kan fordre dem opretholdt, og tilsvarende Forhold kan naturligvis gøre sig gældende indenfor andre Arbejdsgrupper; men det rører ikke Arbejdsgiverforeningens »ædle Hjerter«. For dem gælder ingen nok saa sømmelig Hensynstagen til Arbejderne; de tager kun et eneste Hensyn, nemlig til deres egen kære Pengepung. For dette Hensyn betænker de sig ikke paa at kaste Samfundet ud i en oprivende Storkamp med alle dens Konsekvenser.

Arbejderklassen skal holdes nede; det er Arbejdsgivernes højeste og helligste Bud, saa faar det gaa med Samfundet som det kan.

Landarbejdernes Stilling i Sønderjylland.

Hvorledes bedres deres Kaar?

Der hersker Jubel og Glæde hernede i Sønderjylland, fordi vi nu snart kan vende hjem, hjem til det Land, som vi altid har elsket og vil elske.

For os smaa i Samfundet er det en stor Lettelse; thi de sidste 5 Aar — Krigsaarene — har været saare svære. Det sidste Aar har dog været det værste af dem alle. Vel vistes der stor Kærlighed overfor os fra vore danske Brødre og Søstre. De har sandelig bragt store Ofre, og vi vil altid bevare deres varme Hjertelag i velvillig Erindring. Den Hjælp, de rakte os, var overalt kærkommen. Men det smertede, at den ikke altid kom paa rette Sted. Og en stor Del af Gaverne gik uden om os, længere sydpaa.

Vi har, Gud ske Lov, ikke noget af det, der kaldes Valgflæsk, behov. Nej, vi stemmer dansk, naar den store Dag kommer, den 10. Februar, fordi vor Samvittighed paabyder os at stemme dansk, fordi vi er og føler os som *danske*.

Genforeningen, haaber vi, vil bringe os ind under ordnede Forhold; thi vi rækker jo ikke særlig vidt med vore Mark, naar vi tvinges til at *købe* efter Kroner og *lønnes* med Mark.

I Købstæderne gaar det endda nogenlunde. De fleste Arbejdere staar nemlig indenfor Fagorganisationerne. Derved er det lykkedes at sætte Lønkrav igennem, saa Lønnen nogenlunde svarer til Nutidens Fordyrelse af alle Livsfornødenheder.

Anderledes ser det ud med *Landarbejderne* hernede. Og her er det særlig Daglejerne, det gaar ud over. Der er Steder, hvor der endnu betales disse 4 Mark om Dagen og Kosten. Hvis de vilde have mere, kunde de gaa. Der var Russere nok at faa til denne Pris, hed det. Og hvad skulde de gøre? De kendte ikke til noget Landarbejderforbund, heller ikke til nogen Arbejdsløshedsunderstøttelse. Staklerne maatte bide i det sure Æble. En Del satte Gæld, til Trods for at Kone og Børn hjalp med til at fortjene ildt for at faa det til at gaa rundt.

Gennemsnitslønnen kan vel ellers anslaas til mellem 7 og 9 Mark om Dagen og Kosten; men hvor vidt rækker disse, naar

	Mark
1 Pd. Smør kostede (underhaanden)	20,00
1 Par Træsko	35,00
1 Par Støvler	150,00
1 Rugbrød	1,60—2,00
1 Sæt Klæder	400,00—600,00
1 Skjorte	15,00—18,00
1 Æg (underhaanden)	1,50—3,00
1 Pd. Flæsk (underhaanden)	9,00—10,00
1 Pd. Kød (underhaanden)	5,00—7,00

Ja, saadan kunde vi fortsætte. Læserne vil nok kunne se, at der bliver intet til Husleje, Brændsel osv.

Mange Steder fandtes der dog humanttænkende Bønder, der saa lod deres Arbejdere faa lidt Naturalier til eller solgte dem lidt Korn til billige Priser. Men den Slags Folk er desværre alt for tyndt saaede.

Af *Tjenestefolkene* har i den senere Tid en hel Del lejet sig bort til en Aarsløn i Kroner. Men der er mange endnu, der faar betalt i Mark. Lønnen er forskellig. Vi har Tjenestepiger, der faar fra 500—800 Mark om Aaret, og Karle, der betales med 120 Mark maanedlig og opad. Tjenestefolkene har altid gennemgaaende været bedre lønnede end Daglejerne, hvilket til Dels skyldes den bekendte Overpræsident Köllers Udvisningspolitik.

I den senere Tid har Landarbejderne kunnet organisere sig i den tyske Landarbejderforening. De foretrak imidlertid at vente, indtil vi kommer under Danmark.

Begærligheden efter Mammon har taget forfærdelig fat i store Dele af Befolkningen. Dette har aabnet Øjnene paa en hel Del af Smaakaarsstanden. Denne Begærlighed har udvidet Kløften mellem vore Arbejdere og Arbejdsgivere. Vi var jo vante til at blive set over Hovedet. Til Dels har vi jo selv Skyld, fordi vi altid satte det nationale ud over det økonomiske. Og det var jo til vor egen Skade. Men vi vilde ikke svigte vor Nationalitet, dertil blev vi for haardt undertrykte af Preusserne.

Men efter Genforeningen vil de sociale og økonomiske Spørgsmaal trænge sig frem i Forgrunden. Nøden tvinger dem frem. Og det er en Fornøjelse at kunne fastslaa, at der blandt vore Landarbejdere kun hersker en Mening om, at hvis der skal opnaas noget til Forbedring af deres Kaar, ***saa kan det kun ske gennem Organisation.***

Derfor har Sønderjydsk Arbejderforening ogsaa i Afdelingsmøderne henledt Opmærksomheden paa det danske Landarbejderforbund og ogsaa ved Udbredelse af en Mængde Oplysningsmateriale vakt Forstaaelse for Nødvendigheden af at tiltræde samme. Thi det kan sandelig ikke siges, om den største Del af vore større Landmænd, at de overfor Arbejderne har vist det samme varme Hjertelag som den kongerigske Befolkning.

Arbejdet for Oprettelsen af Afdelinger trindt omkring af Landarbejderforbundet er færdigt. Vi glæder os til, at der straks efter Genforeningen vil blive taget energisk fat fra Bestyrelsen for Landarbejderforbundet, idet der vil blive afholdt en Del Møder hele Landet over, hvor Forbundets Opgaver og Formaal vil blive klarlagt paa en ret forstaaelig Maade. Tilslutningen vil blive stor, saa der ingen Skuffelse vil indtræffe. Den sønderjydske Arbejder har aldrig skyet Arbejdet, og han er ogsaa villig til at tage ordentlig fat, naar han ser, at Lønnen svarer til hans Arbejde. Men dertil skal Landarbejderforbundet nok hjælpe ham. Derfor byder vi dem et Velkommen til Sønderjylland og Held og Lykke med Arbejdet til den sønderjydske Landarbejders Vel.

Kun ved Tiltrædelse til Landarbejderforbundet kan Landarbejdernes Kaar bedres. Lad Raabet derfor ikke være forgæves, naar de kommer herned.

Haderslev, den 25. Januar 1920.

Med sønderjydsk Hilsen

Chr. Lagert.

Hvad er Meningen.

Paatænker man Indførelse af fremmed Arbejdskraft. — Nedsættelse af Arbejdslønnen og Forhøjelse af Varepriserne.
Et storstilet Hykleri fra Patrioternes Side. — Landarbejdere, vær vaagen.

Det er unægtelig overraskende Oplysninger, vi i dette Nr. af Bladet er i Stand til at fremkomme med, Oplysninger, der i sin Enkelthed paa en grel og træffende Maade afslører Humbugen og Hulheden i den nationale Opgejling, der med det sønderjyske Spørgsmaal som Baggrund har fundet Sted, specielt i de seneste Tider, og er den Slags Ting, der sikkert ikke fremmer den nationale danske Sag i hverken 1. eller 2. Zone, men tværtimod i høj Grad maa vække Betænkeligheder i sønderjyske Arbejderkredse, naar de paa Afstemningsdagen skal træffe deres Valg.

Det er just ikke nogen Tillokkelse for vore sønderjyske Brødre at vide, at de økonomiske Eksistensbetingelser, der bydes dem, er af en saadan Art, som vi her kan oplyse om, samtidig med, at Visheden om, at danske Arbejdsgivere søger at hverve fremmed Arbejdskraft, medens Landets egne Børn kastes ud i Arbejdsløshedens Helvede, Dag for Dag tegner sig tydeligere og tydeligere for dem.

Vi har i de sidste Nr. af Bladet bragt flere Artikler om Spørgsmaalet »Indførelse af fremmed Arbejdskraft«, og er forøvrigt det eneste Blad her i Landet, der har haft Interesse for dette Spørgsmaal. Vi er i Dag yderligere i Stand til at fremkomme med værdifulde Oplysninger om Spørgsmaalet.

Ikke blot er vi i Stand til atter at understrege Rigtigheden af de Forhandlinger, der er ført med det polske Konsulat om Indførelsen af polsk Arbejdskraft til det danske Landbrug; men samtidig kan vi tillige oplyse, at det aabenbart er Arbejdsgivernes Hensigt at faa de hidtidige Kontrakter til at gælde ogsaa i Fremtiden. Nedenfor bringer vi en Sammenligning mellem de Priser, vort Forbunds Overenskomster berettiger Arbejderne til, og de Priser, man hidtil har ment at være passende Tilbud til de indførte:

	Overensk.-priser.	Kontrakt-priser.
Daglønninger fra $^1/_3$—$^{31}/_3$.	Kr.	Kr.
Kraftige Mænd over 20 Aar	6,20	1,95
» Karle	6,20	1,75
Kvinder	3,25	1,50
Daglønninger fra $^1/_4$—$^{15}/_{12}$.		
Kraftige Mænd over 20 Aar	6,55	2,20
» Karle	6,55	2.00
Kvinder	3,50	1,75
Daglønninger i Høst.		
D. Overensk. beregnes Høsten til 6 Uger, efter Konsulatets Kontrakter til 5. Uger:		
Kraftige Mænd over 20 Aar	7,00	3,30
» Karle	7,00	2,80
Kvinder	5,00	2,50
Prisen for Overarbejdsbetaling.		
Mænd	0,90	0,40
Kvinder	0,60	0,30
Prisen for Overarbejdsbetaling Søn- og Helligdage samt Høst:		
Mænd	1,20	0,65
Kvinder	0,80	0,50
Akkordpriser for Roer:		
Sukkerroer pr. Td. Land	00	75,00
Foderroer pr. Td. Land	00	50,00

Som man vil se heraf udgør disse Lønninger i de fleste Tilfælde kun ⅓ af de overenskomstmæssige Lønninger, og i meget enkelte Tilfælde Halvdelen. Sideordnet hermed fremkommer Oplysning om Forhandlinger angaaende Sukkerpriserne, og der antydes i saa Henseende en klækkelig Forhøjelse, idet der paatænkes at sætte Rationeringsprisen til 1,00 Kr. pr. kg, hvilket er en omtrentlig Forhøjelse af 100 pCt.. Det er et ganske typisk Eksempel paa agrarisk Overmod, først at forhindre Landets Arbejderbefolkning i at kunne faa Arbejde ved at indføre udenlandske Arbejdere, dernæst at trykke Lønningerne ned for den Del af danske Arbejdere, der eventuelt faar Lov at arbejde, og slutteligen paa Baggrund heraf drive Varepriserne i Vejret, og saa endda tilsjofle Arbejderne med Beskyldninger om Dovenskab og deslige, at man dernæst selvsagt raaber op om den vanskelige økonomiske Stilling, man indtager — ja, det noteres kun for Fuldstændighedens Skyld.

Hvad er Meningen? Ja, der er al god Grund til at rette dette Spørgsmaal til de Herrer Arbejdsgivere. Er det Meningen, man vil fremtvinge Revolutionen? Er det Meningen, at man paa Genforeningsdagen i Nationalgave vil give saavel Kongerigets som Sønderjyllands Arbejdere et saadant Budskab om Lønreduktion og Prisstigning? — Ja — da opnaar man sikkert det første, da opnaar man sikkert i det kommende Foraar at faa rejst hele den danske Underklasse til en gigantisk Kamp mod dette sidste Voldtægtsforsøg mod dens økonomiske Eksistensbetingelser.

Vi nærer ikke i nogen som helst Maade Antipati hverken for polske eller andre udenlandske Arbejdere; men vi maa i høj Grad understrege, at vi gør Krav paa, at disse Arbejdere kommer som Mennesker og arbejder paa samme Betingelser som danske Arbejdere, og ikke som Tilfældet er, faktisk importeres som en Art Handelsvarer, der meget minder om tidligere Tiders Slavehandel. Den danske Stat var paa hint Tidspunkt den første til at forbyde denne modbydelige Handel med Mennesker indenfor sit Regeringsomraade. — Spørgsmaalet bliver da nu: vil den danske Regering, tidligere Principper tro, nægte Tilladelse til denne ny Slaveimport, eller bøjer man sig for den Svaghedstendens, der gennem de senere Aartier har gjort sig gældende, og giver Tilladelse til Indførelse af og Handel med Mennesker.

Vi tvivler endnu, og vi haaber til det yderste paa, at vi ikke bliver skuffede; vi haaber, at den radikale Regering vil give disse Herrer, hvis Usmagelighed er ubegrænset, en saadan moralsk Dukkert, at de ikke oftere drister sig til at fremkomme med slige Forslag.

Vi afventer Hr. Zahles Svar. *A. S.*

En Advarsel.

Lidt om Forholdene i Norge.
Gaa ikke under den gængse Løn.

Man har ofte i den senere Tid set Annoncer i danske Blade med Tilbud paa Pladser i Norge til Karle og Fodermestre. Dette vil, saa vidt jeg ved, gentage sig til Foraaret mere end før, og da jeg opholder mig i Norge, vil jeg gerne bede om Plads i Landarbejderbladet for følgende:

Det er ikke min Hensigt at fraraade nogen at rejse til Norge; jeg vil kun give et Par Oplysninger om Lønforholdene til dem, som vil søge Plads efter disse Annoncer, hvoraf flere indeholder Løntilbud. De fleste vil jo tro, at det er den almindelige Løn deroppe, dette er imidlertid ikke Tilfældet. Den Løn, som bliver tilbudt i flere af nævnte Annoncer, ligger som Regel langt under, hvad den normale Løn er. Jeg var ikke her i Norge sidste Sommer, men efter de Oplysninger, jeg har faaet fra flere forskellige Steder, kan jeg med Sikkerhed sige, at den almindelige Løn for Sommeren er fra 160 til 200 Kr. pr. Maaned for Karle og Fodermestre. Trods det ved jeg, at der her fra Egnen i den sidste Tid er indrykket Annoncer i et dansk Blad med et Løntilbud af ca. 100 Kr., ja saa galt 80 Kr. pr. Maaned til en Fodermester. Med andre Ord ca. 100 pCt. under det normale. Det er jo et meget pænt Træk, og da jeg hører, at der er flere, der vil følge dette Eksempel, foranlediger det mig til at skrive dette.

Jeg takker for Optagelsen og haaber, at alle, der søger Plads efter nævnte Annoncer, vil bidrage til, at de ærede Bønder her i Norge kan faa Klarhed over, at de ikke skal opvarte med den Slags Smudsavertissementer, naar de søger danske Folk. Det ser jo næsten ud, som de er kommen i den Tro, at de kan faa billig Arbejdskraft fra Danmark ,og det bør vi efter min Mening søge at hindre.

Med Hilsen til Kammerater i Danmark,
N. Nielsen.

Hvad Afdelingsledere altid bør erindre sig!

1. *Altid* at opgive Afdelingens Navn samt eget Navn og Adresse paa alle Skrivelser, der tilsendes Hovedkontorerne.

2. *Altid* at skelne mellem *Forbundet — Arbejdsløshedskassen, Sygehjælpekassen* og *Landarbejderbladet;* at paasé, at alle Forsendelser sendes efter deres respektive Adresse.

3. *Altid* at indsende Indbetalingsbilag ved enhver Indbetaling.

4. *Altid* at sende Kontingent til Landarbejderforbundet og Arbejdsløshedskassen samt Indbetaling for Afdelingsmateriale efter Adresse:

Hovedkasserer Lorentz Petersen,
Landarbejderforbundet,
Willemoesgade 54, St., København Ø.

5. *Altid* at sende Kontingent til Sygehjælpekassen til:

Forretningsfører Frantz Nielsen,
Landarbejdernes Sygehjælpekasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

6. *Altid* at tilsende tilbagebetalt Understøttelse til *Arbejdsløshedskassens Kontor, Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.*

7. *Altid* at sende Meddelelser til Landarbejderbladet og Anmeldelser af samme til: *Landarbejderbladet, Willemoesgade 54, St., København Ø.*

8. *Altid* at give Meddelelser om Nyvalg af Afdelingsformand, Kasserer, Kontrolbestyrer, Tillidsmænd for Sygehjælpekassen samt Afdelingsbestyrer for Ulykkesforsikringen.

Man bør erindre sig ovenstaaende, da det gentagende er sket, at Forsendelserne er fejlagtig adresseret — f. Eks. sendes ofte Penge, som skal til Forbundet, til Sygehjælpekassen, og omvendt; ligeledes undlader Afdelingerne ofte at indsende Indbetalingsblanketter, Meddelelser om Nyvalg af Tillidsmænd; tillige er Brevenes Afsenderadresser ofte meget mangelfulde. — Dette vanskeliggør og hindrer i høj Grad Samarbejdet mellem Hovedkontoret og Afdelingerne, derfor bør Afdelingerne erindre sig ovenstaaende, da man derved vil kunne spare baade Tid og Arbejde og undgaa mange Ubehageligheder.

Indførsel af fremmed Arbejdskraft.

Maa jeg faa Lov til at skrive et Par Bemærkninger om dette Emne? At de fleste Polakker snart rejser hjem, er vel en Kendsgerning. I »Maribo Amtstidende« ser jeg en Bekendtgørelse fra den polske Legation, om at alle polske Undersaatter skal være forsynede med Pas, hvorfor de opfordres til at sende de Papirer, der dokumenterer deres Hjemsted. Det hele skal være i Orden i Løbet af 3 Maaneder, og hvor mange mon har Papirerne i Orden?

Om det er for hurtigere at blive af med de herværende polske Arbejdere til Fordel for de mere medgørlige Polakker, der skulde komme til Foraaret, skal jeg ikke komme ind paa, men noget maa der vel være om det. Alexi Touskow skriver jo noget om den herværende polske diplomatiske Repræsentation, der beskæftiger sig med Import af polsk Arbejdskraft, og de har Kontrakterne i Orden. Forbundet maa søge at finde et eller andet Middel som Modtræk; det er vel tilgiveligt, at de polske Arbejdere lader sig fange, de har vel ikke bedre Forstand, og de fleste er jo Kvinder; men saa maa vi arbejde hen til at faa dem i Organisationen; dette bliver maaske ikke saa let, især naar vi skal have ægte polske Præster. De hollandske Præster er ikke saa gode som de polske, har jeg hørt nogle sige.

At Polakkerne lever saa elendigt i deres Land, som de gør (det kan jo ikke nægtes), det er jo Polakkernes egen Skyld; de kunde jo nok gøre mere for at hæve deres Livsstandar — deres Ret til at leve i eget Land —, saa de ikke behøver at falde deres udenlandske Kammerater i Ryggen; men det er vel Religionen — Befolkningen i de romersk-katolske Lande er ikke saa oplyste som Befolkningen i de øvrige Lande —, og der er heller intet Land, der har lidt saa blodig en Uret som netop Polen, hvilket maaske tjener til Polakkernes Undskyldning; de staar jo paa et meget lavt Kulturtrin. Men hvor elendigt Bourgeoisiet end behandler deres Medskabninger, maa de haabe paa, at alt faar en Ende, og forhaabentlig varer det ikke alt for længe, før Polakkerne vaagner og tager sig sammen, ryster Aaget af sig og organiserer sig, hvis det da ikke bliver som i Rusland, for Despotiet ægger jo til Oprør, og Tyranniet afføder Frihed, som Touskow skriver; men det gaar Kapitalisterne, som det gaar de afsatte Konger og Kejsere, de vil ikke høre Sandheden, før det er for sent. For at bruge et Fyndord: Krukken gaar saa længe til Vands, at den kommer hankeløs hjem.

Otto Olsen,
Kollegaard, Vejleby Skov pr. Ryde St.

Oplysning.

I Landarbejderbl. for 9. Jan. skriver Hr. *Karl Hansen,* Lindelse, en Artikel om Oplysning paa forskellige Maader blandt Landarbejderne, og jeg vil dertil sige, at Oplysning det er Landarbejdernes svageste Side, uvidende staar vi i mangt og meget, men Grunden til den store Uvidenhed maa jo ligge deri, at vi, som hører til Underklassen, har været udbyttet og tilsidesat alle Dage, saa de nødvendige Midler til Uddannelse, udover hvad vor Skoletid bød os, har vi manglet. Tanken om Aftenskole for hver Afdeling, hvor Medlemmerne kunde faa Undervisning i Skrivning og Regning efter det ny System, synes mig at være udmærket; det var jo da et Fremskridt paa det Omraade. Tanken om at afholde oplysende sociale Foredrag er ogsaa en god og smuk Tanke, naar den bare kan blive til Gavn for Medlemmerne; men jeg synes, at det rummer den Fare, at hvad der er hørt den ene Aften ved saadan et Foredrag, kan undertiden ganske være glemt den næste Aften. Anskaffelse af Bøger af social Beskaffenhed som egen Ejendom, det var jo den sikreste Kilde at hente Oplysning fra, men det er der jo desværre ikke ret mange Landarbejdere, der har Raad til. Hvis der derimod f. Eks. inden for hver Afdeling — eller flere i Fællesskab, naar de ligger centralt for hinanden — blev oprettet en Bogsamling, eftersom Afdelingen kunde magte det, af Bøger af førnævnte Beskaffenhed, saa kunde Medlemmerne jo derigennem for et mindre aarligt Beløb stadigt faa Adgang til Læsning af Bøger med oplysende Indhold, og det kunde blive til Gavn og Glæde fos os. Oplysning maa der til i det størst mulige Omfang, saa det kan blive enhver Landarbejder klart, hvor han hører hjemme, og hvor han har sin Plads, og skal vi magte den kommende Tids Opgaver, saa maa vi stole paa hinanden og undgaa Splittelse i vore Rækker. Vi maa staa samlede som ét. Enighed gør stærk, og naar det staar os alle klart, saa mægter vi sikkert at ryste det knugende kapitalistiske Aag af vore Skuldre, saa kan vi i en skøn Forening bære vort Land frem til en ny og rig Kultur.

Et Medlem af Kundby Afdeling.

Den skandinaviske Arbejderkongres.

Stillingen til Internationale.

Om dette Spørgsmaal vedtog Kongressen efter Indstilling af de finske, svenske og danske Repræsentanter følgende Udtalelse:

Arbejdernes Internationale kræver fra gammel Tid af de tilsluttede Partier:

at de erkender Klassekampen mellem Arbejdere og Kapitalister som en historisk Nødvendighed,

at de søger at samle Arbejderne til Erobring af den politiske Magt, for ved dens Hjælp at kunne erstatte den kapitalistiske Samfundsordning med den socialistiske,

at de i denne politiske Kamp ogsaa anvender parlamentarisk Aktion.

Kongressen holdes fast ved alle disse prøvede Grundsætninger. Den afviser alle Forsøg paa at føre Arbejderne bort fra den Vej, som gennem Demokratiet fører til Socialismens Virkeliggørelse. De store Omvæltninger har demokratiseret Verden som aldrig før og derved gjort disse Veje lettere fremkommelige end nogensinde før. Kongressen udtaler som sin Overbevisning, at en varig socialistisk Ordning til Folkets Lykke aldrig kan bygges paa en Minoritets Diktatur, men maa bygges paa Folkeflertallets Tillid og frit udtrykte Villie. Naar Demokratiets Vej ligger aaben og banet for Arbejderklassen, bliver Trusel med revolutionære Tvangsmidler meningsløse og kun egnet til at forvirre og forsinke Arbejderklassens samlede Fremmarsch.

Kongressen holder derfor fast ved det Internationale, som hviler paa de her udtrykte Grundsætninger, og for hvis Oprettelse og Genopbyggelse ikke mindst Skandinaviens Arbejderpartier har søgt at virke. Kongressen opfordrer alle dem, som i de forskellige Lande træder i Skranken for den demokratiske Socialismes Sprog, til at sætte al Kraft ind paa den videre Udvikling af dette Internationale, der staar aabent for alle, som slutter sig til de her angivne Grundsætninger, for derigennem over hele Verden at samle Arbejderklassens Magt til et urokkeligt Værn for Freden, for Folkenes Frihed og Ret og for Indførelsen af en ny og bedre Samfundsordning i Socialismens Tegn.

Endvidere vedtoges følgende Resolution vedrørende de internationale Forhold:

»Kongressen konstaterer med Tilfredshed, at Forsøgene paa at genoprette et reaktionært Regimente i Rusland nu — til Trods for Støtte af den internationale Kapitalisme — med Blokadens Ophævelse synes at være endelig strandet takket være den russiske Arbejder- og Bondeklasses Modstand, samt den internationale Arbejderklasses eenstemmige Protest mod fremmed væbnet Indblanding i Ruslands Anliggender.

Kongressen haaber, at en snarlig Fred vil give Rus-lands Folk Mulighed for en fri indre Udvikling og et godt Forhold til alle andre Folk.«

Kongressen hilser med Tilfredsstillelse den af Finlands Rigsdag vedtagne Amnestilov, som omsider gengiver 3000 fængslede fra Borgerkrigen 1918 Friheden og samtidig gengiver henved 40,000 Arbejdere deres borgerlige Rettigheder. Med Bekymring har Kongressen set, at der endnu paa Sagens sidste Stadium gøres Forsøg paa at forhindre Amnestiens Ikrafttræden. Kongressen maa nemlig betragte den politiske Amnesti som et første yderst vigtigt Skridt til at læge de Saar, som Borgerkrigen har tilføjet Finlands Folk. Hvis Amnestiloven atter skydes ud i det uvisse, vil det paa skæbnesvanger Maade vanskeliggøre det Genrejsningsarbejde, til hvilket Kongressen sender Finlands Arbejdere sine bedste Ønsker.

Kongressen udtrykker hele den nordiske Arbejderklasses Harme og Forbitrelse over det barbariske Rædselsregimente, som stadig tillades overfor Ungarns ulykkelige og vildledte Arbejderklasse og opfordrer de Magter, som dikterer dette Lands Skæbne, til med Kraft at standse den sejrende Kontra-Revolutions Fremfærd.

Kongressen udtaler sin harmfulde Protest mod de grufulde Jødepogromer i Ukraine og andre Steder i Østeuropa og sin Forvisning om at de socialdemokratiske Arbejdere vil vende sig med al Kraft mod dette Udslag af barbarisk Racehad.

Kongressen, som med Forbavselse har erfaret, at der fra ledende Side i det svenske Højre er fremført Forslag i Rigsdagen om at berøve den svenske Industri-Arbejderklasse den nylig erhvervede lovfæstede 8 Timers Dag, nedlægger sin energiske Protest imod en saadan Udfordring, idet den udtaler sin Forvisning om, at det vil lykkes Sveriges Arbejderklasse sejrrigt at tilbage slaa dette reaktionære Forsøg.

Fra Arbejdsløshedskassen

Der har desværre i sidste Uge været en Del Uregelmæssigheder i Udsendelsen af Understøttelsen, hvilket man ikke vil undlade at gøre opmærksom paa, for at de arbejdsløse ikke uretfærdigt skal give Kontrolbestyrerne Skylden denne Gang.

Hovedaarsagen er imidlertid den, at det store Snefald, der foraarsagede mange Togstandsninger, gjorde, at Konrtollisterne, vi sædvanlig faar Torsdag og Fredag, først kom til Hovedkontoret Fredag og Lørdag, og vi kunde derfor ikke sende Pengene, førend Tilfældet var.

Forøvrigt har man i denne Tid store Pengevanskeligheder at kæmpe med, dels fordi den nye Arbejdsløshedskasselov ved dens mange Ændringer greb forstyrrende ind i Virksomheden, og dels fordi Medlemmerne i den sidste Maaned har været saa langsomme til at indbetale Kontingentet.

Man haaber imidlertid nu, at vi skal være over alle Pengevanskeligheder, og haaber paa, at Kontingentindbetalingerne skal blive normale, da man jo ikke kan udbetale de mange Penge uden at have store Indtægter.

Breve med Forespørgsler angaaende det her omskrevne besvares kun paa denne Maade, og særlig fordi 3 af det ellers saa raske Kontorpersonale paa Arbejdsløshedskassen for Tiden ligger alvorlig syge.

Med kammeratlig Hilsen

Sofus Westergaard.

Til Sønderjyderne!

Velkommen til Danmark.

I 55 lange Aar har de danske Sønderjyder levet under Fremmedherredømme; ved brutal Magtanvendelse har man søgt at tilintetgøre deres Nationalitet; man har endog forsøgt at tage Sproget fra dem. Forfølgelse og Undertrykkelse har været deres daglige Lod. Denne Tid har været en uafbrudt Kamp for Bevarelsen af deres Danskhed. Til Slut maatte den sønderjyske Ungdom endog ofre Livet for deres egne Undertrykkere. Sønderjyderne bar alle Prøvelserne med mandig Rankhed; de optog den ulige Kamp mod en overmægtig Modstander, de bevarede ikke blot deres Danskhed og dermed sig selv, men de bevarede ogsaa Troen og Haabet om engang at blive genforenet med deres Landsmænd. Stoltere Kamp end den, de danske Sønderjyder førte igennem mere end 55 Aar, er sjældent set. Hvor haabløs Kampen end tilsyneladende til Tider kunde forekomme, fortsatte de den med beundringsværdig Udholdenhed; aldrig slap de Troen paa en bedre Tid, hvor deres Ret til at være, hvad de altid var og hvad de altid ønskede at være, nemlig danske, vilde blive anerkendt. Nu er Tiden kommet. Haabet, som de gennem de trange Aar holdt i Live, staar foran sin Opfyldelse.

I dette store, glædelige Øjeblik, da vi staar umiddelbart overfor Genforeningen med vore sønderjyske Landsmænd, vil der fra alle Danske lyde et enstemmigt jublende Velkommen tilbage til Danmark, Velkommen hjem igen! I denne Velkomsthilsen deltager den organiserede danske Landarbejderklasse af ganske Hjerte, men vi ønsker hertil at føje et særligt Velkommen til de sønderjyske Landarbejdere; dem hilser vi Velkommen baade som Landsmænd og Standsfæller.

Det er i en udpræget Brydningstid, at Sønderjyderne vender tilbage til deres gamle Fædreland. Overalt i Verden staar der i Øjeblikket forbitrede Kampe mellem Over- og Underklasse. Ogsaa her i Landet staar det sociale Spørgsmaal paa Dagsordenen og giver Anledning til stærke Brydninger mellem de rige og de fattige.

Vi er herhjemme bleven holdt udenfor Krigens Rædsler, vi har ikke Nord for Kongeaaen haft faldne og saarede Ofre fra Krigen at begræde, men alligevel har Krigen ogsaa her kastet sin mørke Slagskygge ind over Landet; vi har mærket dens indirekte Følger i Form af Dyrtid og Arbejdsløshed, og disse har sat dybe og sørgelige Spor rundt om i Landarbejdernes fattige Stuer. Den danske Landarbejderklasse har altid været vant til trange Kaar; slette Arbejdsvilkaar og elendig Løn var stedse dens Lod. Da Dyrtiden i Krigens første Aar begyndte at gøre sig stadig stærkere gældende, blev Landarbejdernes økonomiske Forhold endnu værre, og trods den gyldne Tid, det store Landbrug havde i disse Aar, viste dets Indehavere hverken Lyst eller Vilje til at raade Bod paa deres Arbejderes fortvivlede Kaar. Ja, da Arbejdsløsheden i Slutningen af 1917 begyndte at hjemsøge Landet og brød ind over Landarbejderklassen i et Omfang som ingensinde før, da var der store Landbrugere i stort Tal, som ikke undsaa sig ved at benytte sig heraf til at trykke Landarbejdernes Løn endnu længere ned. Dette hjalp til at aabne Øjnene hos Landbrugets Arbejdere for Sammenholdets Nødvendighed, og Landarbejderforbundet, som indtil den Tid kun havde haft ringe Til[illegible] ..gik nu frem med Kæmpeskridt og naaede snart at blive Landets næststørste Forbund. I Slutning[illegible] af 19[illegible] var Medlemsantallet naaet [illegible] over 25,000, og [illegible]

Aaret 1918 betegner Landarbejderbevægelsens Gennembrud, for saa vidt som det da naaede en saadan Tilslutning, at Muligheden for at øve Indflydelse paa Landarbejdernes Vilkaar var tilvejebragt. Det er siden lykkedes at skabe overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar i Landbruget i meget stor Udstrækning og derved forbedre Løn- og Arbejdsvilkaar ganske betydeligt. Landarbejderforbundet har i 1919 afsluttet ca. 300 Overenskomster dels med de bestaaende Arbejdsgiverorganisationer og dels med private Arbejdsgivere. Derved er Lønnen bragt op til 6 Kr. 20 Øre om Dagen for faste Landbrugsarbejdere + frit Hus og Have. Lønnen for løse Arbejdere er fra 94 Øre til 1 Kr. 04 Øre pr. Time. Samtidig er Arbejdstiden forkortet til 9½ Time om Sommeren og 8 Timer i 4 Vintermaaneder.

Disse Resultater er dog ikke naaet uden den mest forbitrede Modstand fra Arbejdsgivernes Side. I Løbet af 1919 har vort Forbund saaledes varslet 120 Strejker, hvoraf 38 kom til Udbrud, og af disse er de 37 vundet.

Vi staar imidlertid nu sammen med hele den øvrige Arbejderklasse overfor en Situation, hvor Arbejdsgiverne vil forsøge paa at forhindre en videre Forbedring af Arbejderklassens Vilkaar, ja maaske endogsaa forsøge at forringe disse.

Kapitalistklassen forbereder et Fremstød overfor Arbejderklassen **med det Formaal at trænge** denne tilbage fra den Stilling, den har tilkæmpet sig gennem sine faglige Organisationer, og ved sin Indflydelse paa Rigsdagen. Arbejdsgiverne afviser enhver Forhandling med Arbejderne om Forbedringer af de bestaaende Overenskomster, saavel om Løn som om Arbejdsvilkaar, og samtidig fører Overklassen i dens Presse, paa Møder, i og udenfor Rigsdagen en fanatisk Agitation for at generobre den politiske Magt her i Landet, som den tildels havde tabt. Man er ikke kræsen i Valget af Midlerne for at knægte Arbejderne. De Bestræbelser, der i denne Tid udfoldes for at faa Indførslen af polsk Arbejdskraft genoptaget, er jo i saa Henseende lærerige.

I den Kamp, som Overklassen her i Landet saaledes forbereder, lægger man ikke Skjul paa, at Genforeningen med Sønderjyderne skal betyde et Plus for Overklassen; man haaber paa, at de sønderjyske Arbejdere og Smaakaarsfolk, der saa længe har maattet sætte Kampen for sine økonomiske Kaar tilside for den nationale Kamp, skal vise sig at være mindre klassebevidste end deres danske Standsfæller. Vi har Grund til at tro, at denne Beregning ikke slaar til; vi føler os tværtimod overbeviste om, at den sønderjyske Arbejderstand, herunder ogsaa Landarbejderne, vil vise sig lige saa trofaste i den sociale Kamp, som de nu sammen med os bliver Deltagere i, som de har været i Kampen for Danskheden. De sønderjyske Landarbejdere vil i Fremtiden komme til at dele Kaar med de øvrige danske Landarbejdere. Vi hilser dem Velkommen i Haabet og Troen paa, at de bliver os gode Forbundsfæller i Arbejdet for at gøre disse saa gode, og dermed Forholdene i vort fælles Fædreland saa lyse og lykkelige som muligt.

Arbejderens Almanak.

Landarbejdernes Bogsamling ligger endnu inde med et mindre Antal af Arbejderens Almanak. De af vore Medlemmer, som endnu ikke har købt Almanak for 1920, kan altsaa endnu sikre sig denne smukke og indholdsrige Almanak ved at skrive til Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø. En Almanak hører jo til i ethvert Hjem, hvorfor saa ikke købe den bedste, naar den som i dette Tilfælde tillige er den billigste?

Prisen er *1 Kr. 65 Øre* plus Porto. Beløbet kan eventuelt sendes i Frimærker; derved spares Porto.

Landarbejdernes Lommebog.

Udgivelsen af en speciel Lommebog for Landarbejdere har vist sig at være en god Idé. Salget af denne, den eneste eksisterende Lommebog for Landarbejdere, gaar strygende. Vi anbefaler alle, som ønsker at sikre sig et Eksemplar af denne Lommebog, der er uundværlig for enhver Landarbejder, hurtigst muligt at indsende Bestilling til Landarbejdernes Bogsamling.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at de Bestillinger, som er indgaaet, enten er ekspederet eller vil blive det straks.

En Kreds af sønderjyske Arbejderkvinder har fornylig aflagt Besøg i København for at gøre sig bekendt med Forholdene her i Landet. Ovenstaaende bringer vi et Gruppebillede af dem, som er taget ved et Besøg i Rigsdagsbygningen.

De svenske Landarbejderrepræsentanter ved den skandinaviske Arbejderkongres.

Paa den store skandinaviske Arbejderkongres var ogsaa det svenske Landarbejderforbund repræsenteret. Nedenfor bringer vi et Billede af to af dettes Repræsentanter, *Albin Hanson* og *Chr. Christensen.*

Albin Hanson.

Albin Hanson er den svenske Landarbejderbevægelses Banebryder og har været Forbundets Formand siden dets Stiftelse. Vort svenske Broderforbund har ligesom det danske Landarbejderforbund haft store Vanskeligheder at kæmpe med. Modstand fra de store Jorddrotter, der i Modsætning til de danske længe har været organiseret i en Arbejdsgiverforening, i Forbindelse med manglende Forstaaelse, Ligegyldighed og Selvopgivelse hos Landarbejderne selv, har ogsaa i Sverrig i lang Tid holdt Bevægelsen nede i Dødvande og Stagnation; men ligesom her er der nu ogsaa i Sverrig kommet Fart i Bevægelsen, og Forbundet tæller nu 25,000 Medlemmer.

Albin Hanson er Forbundets Formand og Stifter og har lige fra første Færd været en utrættelig Talsmand for Organisationen blandt Landarbejderne.

Chr. Christensen er Bevægelsens rejsende Repræsentant og Agitator. Skønt endnu en ung Mand, har han allerede udført et dygtigt og betydeligt Arbejde for Forbedringen af sine Klassefællers Kaar.

Ved deres Ophold i København benyttede vore to svenske Kammerater ganske naturligt ogsaa Lejligheden til at stifte Bekendtskab med vort Forbund og skaffe sig Underretning om dets Virksomhed, foruden at de aflagde Besøg paa Forbundets og Arbejdsløshedskassens Kontorer, fik hver af dem Lejlighed til at deltage i et Kredsmøde, Albin Hanson i Vejle og Chr. Christensen i Nykøbing, og de udtalte begge, at de ved disse Møder havde faaet det bedste Indtryk af de danske Landarbejderes organisatoriske Modenhed.

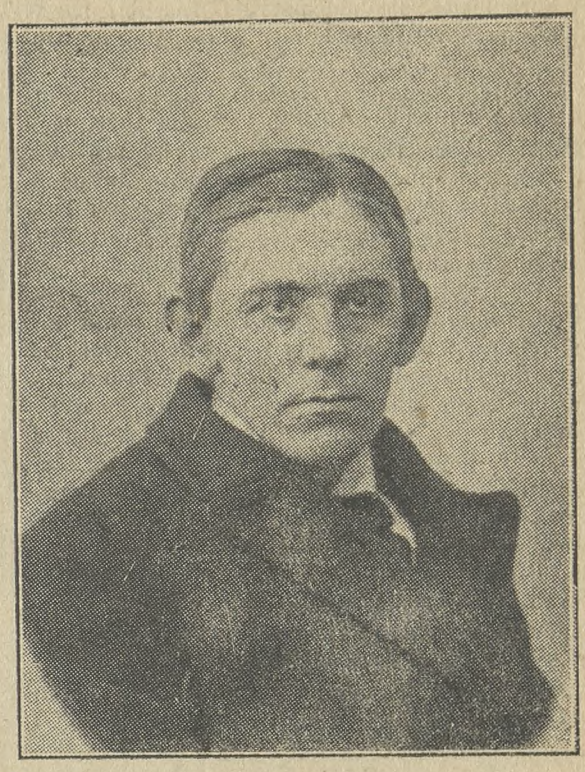

Chr. Christensen.

Socialdemokratiets Socialiserings-Forslag og Landbruget.

Af *Vald. Christensen,* Svedstrup.

IV.

Under Krigsperioden standsede helt eller delvis Importen af Foderstoffer. Som Følge heraf maatte Husmændene ophøre med Svineavlen og indskrænke Antallet af Malkekøer. En Del af Husmændene fik herved mindre Beskæftigelse ved deres Bedrift end før, og da deres Indtægter ikke steg i Forhold til Dyrtiden, laa det nær for dem lejlighedsvis at søge ud paa Arbejdsmarkedet. De, der kun læste Kapitalistpressen, var jo desuden animerede af Fablerne om »de svimlende høje Arbejdslønninger«.

Disse Husmænd sluttede sig i stort Tal til Landarbejdernes paa samme Tid stærkt voksende Organisation. Ved egen Erfaring blev de belærte om Arten af de kapitalistiske Partiers Kærlighed, deres Forstaaelse af Arbejderklassens sociale Kamp blev vakt, og de blev Socialdemokrater eller er i Færd med at blive det.

Landarbejdernes Fagbevægelse bevirkede bl. a. Vanskeligheden ved i længere Tid at være beskæftiget paa den samme Arbejdsplads uden at være organiseret, og der fandtes jo blandt Husmændene en Del, som følte sig for »fine« til at være Medlemmer af Landarbejderforbundet. Disse nøjedes med at »hugge« sig en Dags Arbejde i Ny og Næ, som oftest til Underpris. Krigstidens Jobberi med Landejendomme har ogsaa haft til Følge, at der rundt omkring paa Landet, navnlig i og ved Stationsbyerne, sidder en Del »forhenværende Landmænd«, d. e. Folk, der har solgt deres Ejendom og »trukket sig tilbage« for at leve af den letvundne Formue. Dyrtiden gjorde det umuligt for dem at leve af deres Rentepenge, og de vilde have været nødsaget til at »nedværdige« sig og gaa over i de organiserede Arbejderes Rækker, om ikke deres tidligere Standsfæller, Arbejdsgiverne paa Landet, var optraadte som Hjælpere baade for dem og sig selv.

Venstrepressen har jo særlig haft travlt med at fortælle om de organiserede Landarbejderes »manglende Arbejdsmod«, og saavel de »fine« Husmænd som de nævnte »forhenværende« har deres Del af Skylden for, at disse Løgnehistorier har kunnet holde sig saa længe, som de har.

F. Eks. er Damptærskningen paa Bøndergaardene i de sidste Par Vintre i stor Udstrækning bleven udført af denne Slags Folk, medens Landarbejdere, som i aarevis har haft det meste af Vinteren besat med at følge Damptærskeværk, har maattet gaa arbejdsløse. Bønderne fik udført Arbejdet til en Underpris, de organiserede Landarbejdere maatte gaa arbejdsløse, og Venstrepressen kunde hykle Bekymring over de »dovne« Arbejdere, der »levede af Arbejdsløshedsunderstøttelse, til Trods for at der var Arbejde nok«.

Af Landarbejder- og Husmandsklassen er disse Typer sikkert de eneste, som ikke ønsker Socialdemokratiets Socialiserings-Forslag ført ud i Livet.

Læserne maa nu være saa elskværdige at vende tilbage til den store Gruppe »Skødehavere«, der truede paa Eksistensen, krævede Erhvervsraadets Bistand.

Inden da vil Socialiseringen være paabegyndt i Industrien og være ret fremskreden overfor Banker, Kredit- og Hypotekforeninger og andre Pengeinstitutter Det ligger derfor nær at antage, at Skødehavernes Krav vil dreje sig om en Forandring af Landbrugets Prioritetsforhold, fordi Prioritetsrenterne mærkes stærkt tyngende.

Bondestanden vil da kræve Samfundets Overtagelse af Prioriteterne. Ydermere vil Bondestanden lette Overgangen til Socialismen ved — for at redde saa meget som muligt af den bundne Formue — at forlange Besætning, Avl og Afgrøde frigjort for Prioritetsbehæftelser, saaledes at disse helt lægges over paa Jorden.

Man vil allerede nu kunne forudse, at Kravene maa komme til at gaa i den Retning. Skal Bondestanden redde den indskudte Kapital, vil der ikke være anden Vej, end Overgang til den socialistiske Samfundsorden. Naar først Mulighederne for at vælte Byrderne over paa Arbejderne eller Forbrugerne glipper, vil Bønderne forstaa, at Kapitalismen er Fjenden, og at Socialismen er Frelsen ogsaa for dem.

Men udover dette Punkt skal man vogte sig for at spaa om Enkeltheder. I det epokegørende Øjeblik, der da vil være inde, maa alle Samfundets Medlemmer paa demokratisk Grundlag være medbestemmende om Maaden, paa hvilken Samfundet overtager Jorden og derved fastslaar det kapitalistiske Systems Ophør.

Landarbejdere! Kammerater! Kun ved Eders Rejsning og Tilslutning til den organiserede Arbejderklasses faglige og politiske Bevægelse er det blevet muligt for Socialdemokratiet at fremsætte sine Socialiseringsforslag med den faste Forudsætning at gennemføre dem.

I har nu rystet Undertrykkelsens haabløse Dorskhed af Jer og maa være Jert Ansvar bevidst. I kom sent med i Organisationsbevægelsen, men nu, I er komne med, maa I bruge Kræfterne saa meget des mere.

Ligesom Jer Stilling til den øvrige organiserede Arbejderklasse har indvirket paa Resultaterne af Socialdemokratiets Arbejde hidtil, vil — blot i forstærket Grad — hele Arbejderklassens Fremmarsch mod det store Maal, Socialismens Gennemførelse, bestemmes af Jer.

Nu hører Landarbejderne med i den organiserede Arbejderhær; det maa være en uafviselig Æressag for os maalbevidst at styrke vor faglige Organisation, saaledes at vi ikke skal virke sinkende paa Hærens Bevægelser fremad eller være en Hindring for Manøvredygtigheden.

Landarbejdere! Det beror paa Jer, naar Socialdemokratiets Program skal blive gennemført her i vort Land.

Slutter I op i Socialdemokratiets Rækker, vil dette blive saa stærkt, at al Modstand kan overvindes.

Hvis I for Alvor vil — og kun da — kan Vejen lettes og Tiden forkortes til det store Øjeblik, da Menneskene jubler befriet: Kapitalismen er styrtet, og *Socialismen gennemført ad Udviklingens fredelige Vej.*

Kontrakterne.

For at undgaa enhver Misforstaaelse skal vi atter oplyse, at tidligere udsendte Kontraktformularer kun skal benyttes overfor Arbejdsgivere, som ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark.

Kontraktformular Nr. 4 og 5 og Tjenestekarlene og Roearbejdet vil antagelig dog kunne benyttes ogsaa overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen.

Oscar Levinsen.

Herregaardsliv.

Forholdene paa Valdemarslot.

Om Forholdene paa Valdemarsslot, Taasinge, har vi yderligere modtaget følgende med Anmodning om Optagelse:

Pigen Karen Margrete Gormsen er fæstet til Forpagter *Juhl* fra 1. Novbr. 1919 til 1. Novbr. 1920. Hun skulde holde 10 Værelser i Orden og hjælpe til i Køkkenet, men hun bliver forlangt til at rense Hønsehus, rive Blade af og feje Baggaarden, rense og pudse Fodtøj for Forpagteren, Forvalteren og 2 Elever, bære Brænde til Elevernes og Fodermesterens Værelser. Der er lang Vej fra Brændehuset, og saa op ad Trapperne, da Værelserne er ovenpaa, og saa skal hun tænde op i alle Værelserne. Alt dette kan hun umulig overkomme, hvorfor hun saa fik Bebrejdelser af Fruen. Da hun er det eneste fattige, kvindelige Tyende, mærkede hun straks, at hun var tilsidesat ved enhver Lejlighed; der er en Husjomfru (Forpagterens Datter) og 2 Husholdningselever, hvoraf den ene, Frøken *Hundstrup,* viser en særlig Evne til at forbitre den fattige Pige Tilværelsen, idet hun paa en drilagtig Maade overøser hende med Ukvemsord og aldrig kan lade hende arbejde i Fred i Køkkenet. Frøken Juhl og Frøken Hundstrup mener, det fattige Tyende kun er til for at arbejde og til Kapitalisternes Fornøjelse.

Da Karen samtidig mærkede, at hun havde en Forbundsfælle i Staldkarlen, tillod hun sig den Frihed at gaa til mig, naar der var noget i Vejen, og jeg raadede hende, saa godt jeg kunde, og for at adsprede hende overtalte jeg hende til at gaa med til Møde i Landarbejderforeningen; men da Fru Juhl fik det at vide, blev det helt galt: »Hun skulde holde sig fra Staldkarlen og ikke gaa med i den daarlige Forening,« og da hun den 11. Januar gik med til Generalforsamling, blev hun Dagen efter skældt ud efter Noder af Fruen: »at gaa med til et saadant Bolschevikmøde, saadan noget Skidt« osv. Naar hun saadan paa umenneskelig Maade er bleven skældt ud af Fruen, har hun flere Gange sagt: »Giv mig min Løn til Dato, saa er jeg villig til at rejse.« Den 12. Januar gik hun til Forpagteren og sagde, at hun vilde rejse 1. Maj. Hans Svar var: »Dersom du rejser, skal du komme til at betale for det. Du skal blive her.« Han ved jo saa godt, at han ingen kan faa i Stedet, saa han maa holde paa dem, som er kommen i hans Klør. *Jens Peter Sørensen.*

Ovenstaaende kender jeg kun efter *J. P. Sørensens* Referat, og det maa staa for hans Ansvar, men jeg vil dog tilføje, at vedkommende Piges Aandsevner *ikke* kan kaldes normale, hvad der jo ikke gør Sagen bedre, og jeg aner ikke, om hun har nogen Værge til at varetage hendes Tarv. Jeg har hidtil levet i den Tro, at vor Optræden var saaledes, at ingen havde Grund til at kalde os Bolscheviker, at vi, naar vi skal arbejde og forøge Kapitalisternes Formue, ogsaa vil have Mad og Klæder, skulde jeg vel ikke mene er Bolschevisme; vi er mere end taalmodige. Jeg kunde fristes til at sige: Gud hjælpe Fru *Juhl* den Dag, da Sulten driver den dumme og godmodige Landarbejder ud i Bolschevismen, da bliver der saavist meget at hævne.

— — —

Jeg har senere faaet Meddelelse om, at Forholdet paa nævnte Piges Værelse er saaledes, at saasnart det regner, gaar Vandet gennem Loftet og ned i Pigens Seng (Sengklæderne er hendes egne). Hun har flere Gange paatalt det, uden at der hidtil er gjort noget for at ændre nævnte Forhold. Havde det været i Fruens Seng, var det sikkert nok blevet ændret; men nu er det jo kun en fattig Pige, det drejer sig om .

Peter Pedersen.
Formand for Bregninge Landarbejderforening.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat.

Sygehjælpekassen.

Da der efter Opgørelsen af Urafstemningen den 18. Januar er indkommen en Del Stemmesedler, skal jeg hermed opgive Resultatet af de sidst indkomne Stemmesedler. Der er indkommen Resultat fra 24 Afdelinger med et samlet Medlemsantal af 362, hvoraf 118 Medlemmer har stemt for Forslaget, 89 imod og 60 Medlemmer har svaret: Stemmer ikke.

Hovedresultatet af begge Urafstemningerne vil senere blive tilsendt hver Afdeling ved et Cirkulære.

Med Hilsen
Frants Nielsen.

Hønsene.

(Af Konsulent *Stenbæk,* Tommerup.)

Hønsenes Æglægningstid er nu ved at begynde, derfor bør man skænke dem særlig Opmærksomhed m. H. t. Røgt og Pleje.

Hønsene bør have gode og sunde Forhold, hvortil fornemmelig hører, at der holdes rent og tørt i deres daglige Opholdsrum. Det er ikke nok, at man renser Gødningen ud fra dem, men der maa renses paa Siddestænger, i Rederne, paa Vægge, Loft, Vinduer osv. En alm. Riskost er et udmærket Redskab til dette Brug, og den bør man bruge flittig.

Redestederne maa forsynes med ren Halm eller Hø. Dagrummet holdes rent og tørt med Strømateriale. Avner er noget af det bedste til dette Brug, men der kan ogsaa anvendes andre Ting, naar blot det er tørt.

Hønsehuset bør endvidere desinficeres for at sikre sig, at Hønsene ikke faar Utøj, eller at der forefindes Sygdomsbakterier.

Det billigste og nemmeste til det er Kreolin. Et Par Spiseskefulde Kreolinvædske i en halv Spand Vand kan gøre det, og man overstænker da alle Vegne med dette Kreolinvand. Har man ikke en Frugttræsprøjte at gøre det med, kan man bruge en Kalkkost.

Mange Høns er om Foraaret »Fjerspisere«, som man kalder det. Disse halvnøgne Høns ser grimme ud, og det virker ogsaa meget nedsættende i Hønsenes Ydeevne. I Almindelighed er Aarsagen for smaa, snavsede og kvalme Lokaler med manglende Desinfektion.

Har man i sin Hønsebesætning faaet Midder, som er et Utøj, der findes hos mange, maa man gøre noget ekstra for at faa dette dræbt, da det er noget af det værste til at hæmme Æglægningen. Midder findes navnlig paa Siddestænger og Vægge, det er en Slags smaa Lus og kendes paa en rød Plet paa Dyrets Bagkrop. Mod dette maa man bruge Hvidtekalk blandet med Karbol, og der maa smøres tykt paa, da Midderne er sejglivede.

I Fodringen anvender man overvejende Majs i Vintertiden, det er et godt Foder i den Tid, da det er varmegivende og virker til en kraftig Kropbygning. Naar vi naar Æglægningstiden, er det uøkonomisk kun at fodre med Majs, da der skal et uforholdsmæssigt stort Foder til, for at Hønsene kan uddrage de Stoffer, der skal til for at danne Ægget. Man bør derfor formindske Majsfodringen for at tilsætte Foderemner, der er mere ægdrivende, og hvortil navnlig hører Havre eller Blandkorn samt Hvedeklid og lidt Oliekager. Med et saadant blandet Foder kan man godt give Hønsene alt det, de vil æde, de skal nok betale for det.

Kan Hønsene faa en Skrabeplads med et Lag skarpt Grus, er det af stor Betydning.

Der er ingen Tid paa Aaret, Hønsene har saa megen Trang til Materiale til Skaldannelse som nu, idet Æggestokken er i en saa stærk Udvikling til at kunne afsætte Æg, at der maa ligesom et Overmaal af Skalmateriale til for de mange Æg, Hønsene er paa Vej til at skulle lægge. Det er ogsaa en Kendsgerning, at man paa den Tid af Aaret er udsat for, at Hønsene vil æde deres Æg, og dette har fornemmelig sin Grund i, at der mangles Kalkstoffer til Æggeskallen, hvorved denne bliver for tynd og let gaar i Stykker, saa Hønsene faar lært at æde deres egne Æg. Derfor maa man nu passe godt paa, at der hos Hønsene aldrig er Mangel paa Strandskaller.

Grøntfoder kniber det som oftest at have nok af paa denne Tid af Aaret. Det kan for en Del erstattes med Roer, disse indeholder dog ikke Jern og Svovl, som er de Stoffer, der giver Æggeblommen sin smukke gule Farve, hvilket ogsaa viser sig i, at faar Hønsene ikke andet Grønt, saa vil Æggeblommen blive bleg. Derimod findes Stoffet i alt, hvad der hedder Kaal og Kaalarter: Grønkaal, Hvidkaal, Knudekaal og Kaalrabi, har man Lucerne og kan man give Hønsene Affaldsblade deraf, kan dette ogsaa gøre det.

Hønsene er de af alle vore Husdyr, der forholdsvis betaler sig bedst. Og da alt tyder paa, at de høje Æggepriser vil blive vedvarende, bør man passe sine Høns saa godt, man paa nogen Maade kan.

Juletræ paa vore Herregaarde.

Det har jo før været Skik og Brug, at de store Gaarde lod afholde Juletræ om Vinteren og Høstgilde om Sommeren for deres Arbejdere. Det er faldet væk de allerfleste Steder. Med Hensyn til Juletræ, bør det kendes, at ikke alle af vore store Arbejdsgivere her paa Egnen har kastet denne gamle og smukke Skik over Bord; i dette Tilfælde tænker vi paa Proprietær Lunn, Hallebygaard. Trods Dyrtidsjammeren blandt de store Arbejdsgivere lod Proprietæren indbyde alle sine Arbejdere med Familie til at feste Juletræ paa Gaarden. 4de Juledags Eftm. Kl. 3 var hele Arbejderskaren samlet ved Hovedbygningen, hvor Proprietær og Frue stod og bød dem velkommen. Juletræet skulde nemlig ikke staa paa Magasinet, som Tilfældet ellers er andre Steder, nej det stod oppe i Hovedbygningens fine Stue. Efter at have faaet Plads omkring Bordene blev de beværtede med Chokolade med Brød, hvorefter Døren gik op, og Juletræet stod straalende i sin fulde Glans. Hele Skaren med Proprietær, Frue og deres Børn sluttede derefter Kreds om Træet, og til Tonerne af vore kendte gamle Julesalmer gik man om Træet. Derefter blev Gaverne uddelt. Hvert Barn fik en Beklædningsgenstand og et Stykke Legetøj, hver Arbejderfamilie fik et indrammet Billede til Værdi ca. 20—25 Kr. Efter at det var overstaaet, blev de igen bænkede, hvorefter Cigarer og Konfekt gik rundt. Efter et hyggeligt Ophold gik enhver til sit med den Bevidsthed at have tilbragt en fornøjelig og glad Eftermiddag. Der blev ikke kastet noget mørkt Blik ind i det kommende Aar, enhver haabede det bedste baade af Arbejder og Arbejdsgiver.

Til sidst maa det siges til de øvrige Arbejdsgivere: Gad I hen og gør ligedan! Stil Jer velvillige og imødekommende overfor Eders Arbejdere, det vilde skabe et bedre og solidere Forhold at arbejde videre paa ind i det nye Aar. I Stedet for, som Tilstanden for Øjeblikket er, at baade Arbejdsgiver og Arbejder søger at trodse saa meget som muligt. Det skaber intet Paradis.

Chr. Larsen,
Sæby-Buerup Afdeling.

Bolschevik.

I vort Blad Nr. 2 læser man en lille Historie om en Bolschevik under Overskriften: Fra den lille By. Undertegnede var sammen med en Kammerat ude at sælge Billetter til Pakkefest og Bal, som skulde afholdes i vor Afdeling. Vi træffer en Tjenestepige fra en herværende lille Manufakturforretning og byder hende en Billet; men ak og ve, stakkels Pigebarn. »Hvad er det for en Forening«, spørger hun. »Landarbejderne«, siger min Kammerat. »Nej, jeg maa ikke gaa til Bolschevikbal for Folkene, jeg tjener.«

Dersom dette skulde passe, saa tror jeg, at vedkommende Forretningsmand vilde studse, dersom der inden for Afdelingen her blev agiteret for, at Medlemmerne ikke handlede hos den Mand, med den Motivering at han ikke handler med Bolscheviker, saa maaske der ikke var noget tilhinder for at lade Ungdommen besøge et Landarbejderbal. Kammerater, — Gør din Pligt, kræv din Ret — det bliver vort Motto paa vor Fane, og lad dig ikke skræmme af sligt! Mød til Landarbejdernes Sammenkomster og Møder og hør, om der er Bolscheviker.

Chr. Jørgensen,
Formand f. Roholte Afdeling.

Har Du husket at bestille ARBEJDERNES ALMANAK? — Hvis ikke, da bør Du skynde Dig at indhente det forsømte. Denne fortrinlige Almanak kan endnu faa hos Landarbejdernes Bogsamling.

Ulykkesforsikringen.

Fra H. Ulykkesforsikring har vi modtaget følgende Meddelelse:

Til Landarbejderforbundet,
Villemoesgade 54.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Stenhugger Ole P. Hansen, Nr. Ørslev pr. Karleby F., Medlems Nr. L. 242, den 13/12 f. Aar overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der ialt i Dagpenge udbetalt Tilskadekomne Kr. 84,00 samt til Lægen for den i Sagen udstedte Attest Kr. 4,00.

P. U. V.
(sign.) *Thorsbøll.*

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Fagbogsblade,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

Fra Afdelingerne.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kønde komme i det først udkomne Nummer.

Nr. Aaby og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. Februar Kl. 7½ paa Nørre Aaby Gæstgivergaard. Mød talrigt, da der vil blive oplæst en Del Skrivelser fra Forbundet samt Valg af 3 Repræsentanter til foreliggende Møde den 8. Februar.

Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. *P. Sørensen.*

Otterup Afdeling

erklærer herved, at det Rygte, som var udspredt om Nr. 4336, at han havde faaet Fattighjælp, for fuldstændig Usandhed, og er som saadan indsat i sine Rettigheder indenfor Foreningen. *P. Chr. Petersen.*

Gjelsted Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. Februar Kl. 7 paa Gjelsted Gæstgivergaard. Der afholdes Medlemsmøde den første Lørdag i hver Maaned, hvilket ikke vil blive bekendtgjort i Bladet for hvert Møde. *Laurits Hansen.*

Tommerup Afdeling.

Medlemsmøde afholdes hos mig Lørdag den 7. Januar Kl. 7½. Valg af en Repræsentant til Mødet i Odense den 8.

Fodermester *Poulsen,* Hesbjerg.

Søllinge Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 8. Fabruar Kl. 3 i Søllinge Forsamlingshus. Mød alle; der er meget at forhandle om. *Niels Nielsen.*

Fjeldsted-Harndrup Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 7. Februar Kl. 3½ i Harndrup Afholdshotel. Mød alle og vis, at I interesserer Jer for vor Fagforening; og husk saa, at alle Restancer skal indbetales denne Gang. Og samtidig bedes I saavidt muligt have lige Penge. *Jakob Jakobsen.*

Langaa og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde i Langaa Forsamlingshus Tirsdag Aften den 10. Februar Kl. 7. *Jens Petersen.*

Ringe Sogns Afdeling

afholder Medlemsmøde i Logens Sal paa Villavej Onsdag den 11. Februar. Alle Foreningens Medlemmer bør absolut møde, da meget vigtige Sager skal behandles. *Anth. Hansen.*

Refsvindinge Afdeling

afholder Medlemsmøde i Refsvindinge Forsamlingshus Torsdag den 5. Februar Kl. 7 prcs. Mød nu alle for en Gangs Skyld. *Laurits Rasmussen.*

Hesselager Afdeling

afholder Medlemsmøde i Vormarks Forsamlingshus den 10. Kl. 7 Aften. *Bestyrelsen.*

Lindelse Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 8. Februar Kl. 6 Aften i Lundelse Kro. Dagsorden: Valg af Repræsentanter til Lønsagsmøde. *Martin Jensen.*

Hou Afdeling.

Medlemsmøde afholdes Søndag den 8. Februar Kl. 3 i Hou Afholdshus. Alle Medlemmer bedes i egen Interesse møde. *Marius Kragdrup.*

Bøstrup Afdeling.

Medlemsmøde i Bøstrup Forsamlingshus den 11. Februar Kl. 7 Aften. Vigtige Forhandlinger. Mød derfor talrigt. *L. J. Nielsen.*

Kippinge-Brarup Afdeling

afholder Møde paa Guldborg Gæstgivergaard Søndag den 8. Februar Kl. 5. *Sophus Olsen.*

Tirsted og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde i Brændstrup Forsamlingshus Onsdag Aften den 11. Februar Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde. *Karl Haagensen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling

afholder Medlemsmøde paa Horslunde Gæstgivergaard Søndag den 8. Fabruar Kl. 3 Eftm. Alle Medlemmer bedes give Møde. Vigtige Ting paa Dagsordenen. *Reinholdt Larsen.*

Hillested Afdeling.

afholder Medlemsmøde Onsdag den 11. Febr. Kl. 7 Aften, i Forsamlingshuset. Alle Medlemmer bør møde. *J. Hansen.*

Gloslunde-Græshave Afdeling

afholder Medlemsmøde Torsdag den 12. Februar Kl. 7½ i Dannemarre Forsamlingshus. Da det er Aarets vigtigste Møde opfordres ethvert Medlem indtrængende til at give Møde. Af Dagsordenen fremhæves: Valg af Repræsentanter til Mødet i Nykøbing. *Viggo Schwartz.*

Dannemare Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. Februar Kl. 7 hos *Aksel Jensen,* Dannemarre. Alle Medlemmer bedes indtrængende om at møde, da vigtige Ting foreligger. *A. Jensen.*

Sandby Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 8. Februar Kl. 10 Fm. i Forsamlingshuset ved Møllen. Alle Medlemmerne, og ikke mindst Tjenestekarlene, bør i egen Interesse give Møde, da meget vigtige Forslag skal behandles. *Jens Peter Laursen.*

Rødby Afdeling

afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 8. Februar Kl. 1½ hos Gæstgiver Frederiksen, Rødby Havn. Dagsordenen vil blive oplæst paa Mødet. Alle Medlemmer bedes give Møde, da vigtige Sager foreligger. *J. Svankilde.*

Flintinge og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 8. Februar Kl. 1 Eft. i Kommunalstuen i Thoreby med følgende Dagsorden: Ekstrakontingentet, Lønspørgsmaalet, Oplysning om Brugen af de til Afdelingerne udsendte Kontrakter, Valg af Repræsentanter til Repræsentantmødet den 15. Februar i Nykøbing. Alle, som har Interesse for en tilfredsstillende Overenskomst, bør og skal møde. *Laurits Pommer.*

Gloslunde Græshave Afdeling.

Arbejdsløse Medlemmer maa møde til Kontrol til den fastsatte Tid, da de ellers ikke vil bilve kontrollerede. Kontroltiden er fra 10—11. *Viggo Schwartz.*

Gedser Afdeling.

Medlemsmøde afholdes i Gedesby Forsamlingshus Lørdag den 7. Februar Kl. 7½ Aften. Mød alle, da meget vigtige Ting skal forhandles. Paa Grund af Kassererens, *Carl Rasmussens,* langvarige Sygdom fungerer som Kasserer *Ole Klinge,* Birkemose, Gedser. *Jens P. M. Nielsen.*

Nørre Vedby Afdeling

afholder Medlemsmøde Onsdag den 11. Februar i Nør-Vedby Forsamlingsbygning. Da flere forelagte Spørgsmaal skal drøftes og føres til Afstemning, bør alle Medlemmer give Møde. Medbring Medlemsbogen. *Edv. Petersen.*

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

Flintinge Afdeling.

De Medlemmer, som endnu ikke har betalt Ekstrakontingentet for Decbr. og Januar, bedes betale det til Opkræveren i den Kreds, hvor de hører til, inden den 15. Februar, eventuelt til Kasserer *Sofus Hansen,* Thoreby, men helst til Opkræveren. Nærmere Oplysninger angaaende Ekstrakontingentet faas ved Henvendelse til Kassereren eller Formanden, skønt det er drøftet paa de to Medlemsmøder og er paa Dagsordenen igen den 8. Februar. *Laurits Pommer.*

Taagerup Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde den 8. Februar i Taagerup Kl. 2 Eft. paa sædvanlig Sted. *V. Christensen.*

Tingsted Afdeling

afholder Medlemsmøde i Tingsted Forsamlingshus Fredag Aften den 13. Februar. Da vigtige Sager er paa Dagsordenen, bedes alle Medlemmer give Møde. Teglværksarbejderne bedes møde fuldtalligt. *Fr. Rasmussen.*

Vaalse Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 7. Februar Kl. 7½ Aften paa sædvanlig Sted. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. *Kr. Pedersen.*

Ønslev Afdeling

afholder Maanedsmøde Lørdag den 7. Februar Kl. 7 i Højmølle Kro. Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at alle heltbetalende skal betale 50 Øre pr. Uge ekstra, og alle halvtbetalende 25 Øre pr. Uge. Dette bedes Opkræverne bemærke. *Jens Johansen.*

Kraghave Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 7. Februar Kl. 3 i Kraghave. Alle Medlemmer bør møde, da flere Ting er til Behandling, bl. a. Lønspørgsmaalet. Specielt indbydes Tjenestekarlene; de vil paa Mdet kunne faa udleveret Kontrakter til Brug for dem, hvis Arbejdsgiver ikke er i Arbejdsgiverforeningen.

Vestlollands Kredsorganisation

afholder Repræsentantskabsmøde Søndag den 29. Febr. Kl. 2 Eftm. i Folkets Hus i Maribo. Efter Loven har de Afdelinger, som er Medlemmer af Kredsorganisationen, Ret til at vælge en Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer. Forøvrigt har alle organiserede Medlemmer af Kredsorganisationen Ret til at komme tilstede, men har dog ikke Tale- eller Stemmeret. Samtidig anmodes de Afdelinger, som har Forslag til Dagsordenen, om at sende dette til Formanden i Løbet af 14 Dage.

Peter Nielsen.
Munkeby, Næsby, Nakskov.

Kredsorganisationen for Langeland.

Alle Afdelingsformænd paa Langeland bedes møde i Rudkøbing paa Landmandshotellet Søndag den 8. Kl. 1½.

Martin Jensen.

Rudbjerggaard og Vindeholme Skove.

Da jeg ser i Bladet, at Skovarbejderne i Wedellsborg og Ulriksholm Skove ikkt tjener mere end 5 Kr. pr. Dag, saa vil jeg gerne ad denne Vej sige min Mening om Skovarbejdernes sidste Overenskomst. Jeg kender ikke ret meget til Skovarbejde, jeg har kun arbejdet i Rudbjerggaard og Vindeholme Skove et Aar, men jeg ved, at i Fjor tjente vi bedre, end de tjener i Aar; i Fjor var Daglønnen 5 Kr., i Aar Kr. 7,20; i Fjor Efteraar kunde der holdes 3 Kr. over Daglønnen i Akkord, men i Aar kan der ikke holdes mere end Daglønnen, ja, jeg har været med til at hugge i Sommer og haft 2 Kr. under Daglønnen. Her er Skovarbejdere, der har arbejdet i disse to Distrikter i 20 Aar, og de har aldrig tjent saa daarligt som i Aar, de har kun haft 4 Kr. pr. Dag, særlig Hugst i Smaagran, som bliver opmaalt i Kubikmeter, kan ikke give Dagløn, i de fleste Tilfælde giver det et Par Kroner under, saa jeg ønsker paa alle Skovarbejdernes Vegne, at vor Hovedbestyrelse gør alt muligt for, at vi faar et Dyrtidstillæg til vor Overenskomst. Her paa vore Distrikter er ogsaa meget langt mellem Træerne.

Jeg er ikke ved Skovarbejdet i Aar, fordi Hr. Grev *Reventlow* mener, at vi skal have alt for meget, og saa har han endda aldrig givet saa lidt som i Aar.

Med Tak for Optagelsen.

J. Madsen.
Formand for Vestenskov Afdeling.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....**Eksempl. af Arbejdernes Almanak.**

.....**Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.**

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,

følger i Frimærker,

ønskes opkrævet ved Forsendelsen.

(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Sydøstjyllands Kredsorganisation.

Søndag den 15. Februar Kl. 10 Fm. holdes Repræsentantmøde paa Hotel »Fremad« i Kolding. Indbydelse og Dagsorden er udsendt fra Forbundet til Afdelingernes Formænd. Desuden videre Behandling af de paa sidste Repræsentantmøde (den 25. Januar) udkastede Henstillinger.

Der sendes helst en Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer, men ethvert Medlem har Adgang til at overvære Mødet.

Med Hilsen

K. Kristensen.

»Virkelyst« pr. Sjølund.

Mødet i Kolding.

I det Cirkulære, hvori vi blandt andet har indbudt Afdelingerne paa Koldingegnen til et Møde, har der desværre indsneget sig en kedelig Trykfejl, idet der i Cirkulæret staar, at Mødet holdes den 15. November. Det skal naturligvis være den 15. Februar.

Mødet i Kolding afholdes saaledes den 15. Februar.

Oscar Levinsen.

W glownej kontorze Zwiazku sa do nabycja nastepujace ksiazki:

Kaledarz Robotniczy na rok 1920	Cena 1,30	ørøw	
Ucekajta Chlopcy socialici idam .	—	60	—
Pszewrót w Polsce-rzady ludowe .	—	60	—
Worek Judaszów-rzecz o klerikalizme	—	70	—
Z krwawych dni	—	50	—.

Tak samo inni.

Powyzsze ksiarzki wysylamy za pocztowa zaliczke.

Tak samo tez mozna sume nadsylac w markach pocztowych.

Adresse: Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Prosimy „Niedole Chlopska" o natychmiastowym nadeslaniu nam jak rachunku tak i zamuwionych materjalow

Zwiazek Zawodowy Robotnikow Rolnych w Danji, Seksja P. P. S. w Kopenchadzie.

Forenings-Fester

Maskerade.

Thune Afdeling afholder Maskerade og Pakkefest i Thune Skoles Gymnastikhus Søndag den 15. Februar Kl. 6. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen. P. B. V.

Jørgen Larsen.

Gedved Afdeling

afholder Dilettantforestilling Lørdag den 14., Søndag den 15. og Mandag den 16. Februar, hver Aften Kl. 7½. Der opføres „Studeprangeren" og „Vundet". Den sidste Aften Bal for Foreningens Medlemmer. Overskudet gaar til Wienerbørnene.

Martin Sørensen.

NB. Omegnens Afdelinger indbydes herved til at deltage i Festen.

Magleby Landarbejderforening.

Med forventet Øvrighedstilladelse afholdes Søndag d. 15. Februar stor Pakkefest paa Bagnkop Gæstgivergaard. Pakker ikke under 25 Øres Værdi modtages af Bestyrelsen. Foruden de skænkede Pakker bortloddes en Genstand til ca. 10 Kr.s Værdi. Indbydelsen sker ved Udsendelse af Kort, der maa forevises ved Indgangen. Hans Rasmussen.

Stor offentlig Præmie-Maskerade afholder **Brenderup Landarbejderforening** Søndag den 15. Februar Kl. 7 paa Brenderup Gæsgivergaard. Der uddeles 2 Præmier; en til den smukkeste Damemaske og en til den mest komiske Herremaske. Det første maskerede Par har gratis Adgang. Demaskering Kl. 9. De nærmeste Afdelinger indbydes. P. B. V.

L. Hansen.

Ødis Afdeling.

Bal afholdes Søndag den 15. Februar i Ødis-Bramdrup Afholdshotel. Alle organiserede Arbejdere indbydes. Medlemskort eller -Bog skal forevises ved Indgangen.

B. Egholm, Ødis-Bramdrup St.

Pakkefest.

Raarup Afd. afholder Pakkefest med paafølgende Bal i Mølhave, Lørdag den 14. Februar Kl. 7 prc., hvortil Socialdemokratisk Forening indbydes. Da der bestemt ikke gives andre Adgang maa Fagbog og gyldig Medlemskort forevises ved Indgangen, dog maa der bydes en Dame med. Pakker af mindst 50 Øres Værdi modtages af **Andersen**, Mølhave, **A. Pind**, Klejs, **Magnus Hansen**, Klejs Bro. Pakker modtages ogsaa ved Indgangen. P. B. V.

Magnus Hansen.

Andespil.

Rørby Landarbejderforening afholder stort Kylling- og Andespil i Rørby Forsamlingshus Søndag d. 8. Februar Kl. 4 Eftm. Derefter Dans. God Musik. Omegnens Fag- og Partifæller indbydes. Bestyrelsen.

Stiftelsesfest og Bal.

Gudbjerg Landarbejderforening afholder Søndag den 8. Februar Kl. 5 Eftm. i Gudbjerg Forsamlingshus Stiftelsesfest med humoristisk Oplæsning af Typograf **Madsen**, Svendborg, derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Bal fra 8 til 1. Entré til Oplæsningen bliver 50 Øre for Voksne og 25 Øre for Børn, til Ballet 150 Øre pr. Par, Ikke-Medlemmer 125 Øre pro persona. Alle Fag- og Partifæller indbydes. Tilslutning fra Omegnens Afdelinger forventes.

P. B. V.

Carl O. C. Hansen.

Munkebjergby Afdeling

afholder stor Præmie-Maskerade i Forsamlingshuset Søndag den 8. Februar Kl. 6½ prc. Bal til Kl. 1.

Carl Hauritz.

Maskerade.

Gylling Landarbejderforening afholder offentlig Maskerade i Gylling Forsamlingshus Søndag den 15. Februar Kl. 7 Aften. Omegnens Afdelinger indbydes. P. F. V.

Johannes Juul.

Orte Afdeling.

Orte Landarbejderforening og Aarup socialdemokratiske Forening afholder offentlig politisk Møde i Frøbjerg Forsamlingshus Tirsdag den 10. ds. Kl. 6½ med Forretningsfører Christiansen som Taler.

Ingvard Hansen.

Snesere Sogns Aideling.

Afdelingen afholder Fastelavnsmandag selskabelig Sammenkomst i Tappernøje Forsamlingshus sammen med socialdemokratisk Forening. Kl. 5½ bliver der politisk Foredrag, Kl. 6½ humoristisk Oplæsning og derefter Bal til Kl. 1 Foredragsholderen bliver antagelig Dyrlæge **Jensen**, Terslev, og Oplæseren, Maler **Grøndal**, Præstø. Alle som en, der er Medlemmer af Socialdemokratisk Forbund eller Landarbejderforbundet i de omliggende Sogne kan deltage. Vi forventer god Tilslutning, da det bliver en fornøjelig Aften.

Hans Andersen.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(100,000 Medlemmer, 600 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: alle Ejendomme paa Landet **med blødt Tag**, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 15,000 Kr., **med blandet Tag**, naar den ikke overstiger 20,000 Kr., og **med haardt Tag**, naar den ikke overstiger 30,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: **under blødt og haardt Tag** alt Løsøre, som beror i *Landbrugsejendomme*, der *er* eller *kan* indtegnes i Bygnings-Afdelingen i **haardttækte, rene Beboelsesejendomme**, alt Løsøre, saavel i *Byer som paa Landet*, og uden Hansyn til Bygningens Forsikringssum.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Præmie-Maskerade.

Barløse Landarbejderforening afholder Præmie-Maskerade Søndag den 15. Februar Kl. 7. Masken falder Kl 9. Der uddeles Præmie til den smukkeste Dame og den mest komiske Herre. Dans til Kl. 1. Omegnens faglige og politiske Foreninger indbydes.

Festudvalget.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen**, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Offentlig Maskerade

afholdes af **Otterup og Omegns Landarbejderforening** Søndag den 15. ds. Kl. 5 paa Otterup Kro. Alle organiserede Arbejdere indbydes.

P. F. V.

P. Chr. Petersen.

Pakkefest.

Ferslev-Vellerup Afd. afholder Pakkefest og Dans paa „Haabet" i Venslev Søndag den 8. Februar. Pakker modtages Festaftenen. Naboafdelingerne indbydes. Karl Hansen.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,50
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	2,50
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist ..... indb. 2,00	1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2.85
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,

Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET
FYEN
LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 7 | 13. Februar 1920 | 6. Aargang

Vinket af.

Ministeriet nægter Tilladelse til Polakimportens Genoptagelse.

De ivrige Bestræbelser for at faa Polakimporten i Gang paany, der, som vi gentagne Gange har omtalt, er blevet udfoldet fra Storagrarernes Side i den sidste Tid, er ikke kronet med Held; der er kommen en Mand i Vejen med en Slæde, nemlig Ministeriet.

Dagspressen bragte forleden Meddelelse om, at en Kreds af større Landmænd havde henvendt sig til Ministeriet med Forespørgsel om, hvorvidt man vilde tillade, at der blev indført et større Antal polske Arbejdere her til Landet til det kommende Foraar.

Ministeriets Svar foreligger nu og gaar ud paa, at den ønskede Tilladelse ikke vil kunne gives, da man mener, at det vil være muligt at skaffe den fornødne danske Arbejdskraft til Landbruget.

Dette viser, som man ser, at vore Oplysninger om dette Spørgsmaal var fuldt ud korrekte; det er nu officielt bekræftet, at de danske Landmænd ikke blot har ønsket at faa Lov til paany at indføre Polakker her til Landet, men at de ogsaa har udfoldet de af os omtalte Bestræbelser for at opnaa dette. At det er mislykket, er jo ikke de Herrer Storagrarers Skyld; det kan vi udelukkende takke Regeringen, og her i første Række Minister Stauning for.

Men foreløbig har vi altsaa Lov at regne med, at Arbejdsgivernes Plan om billig Arbejdskraft fra Polen er røget i Lyset; der blev ingen Bukser af det Skind i denne Omgang. Men lykkes det de konservative Partier Højre og Venstre i Forening at faa Flertal ved de kommende Valg, kan man være sikker paa, at Storagrarerne igen vil komme frem med Kravet, og saa er det ogsaa højst sandsynligt, at de vil faa bedre Held med sig. En konservativ Regering, bestaaende af de Moderate og Højre i Fællesskab, eller det ene af disse Partier, vil altid være parat til at være Storagrarerne følgagtige i enhver Henseende. For en saadan Regering vil Hensynet til Storagrarernes Pengepung gaa forud, ikke alene for Hensynet til Arbejderne, men ogsaa foruden for Hensynet til Samfundets Tarv. Storagrarernes Vilje til under en saadan Regering i meget høj Grad blive Samfundets Lov.

Naar det moderate og det konservative Folkeparti og deres Presse har forholdt sig forholdsvis passive denne Gang til Spørgsmaalet om Polak-Importen, og ikke har taget Storagrarerne under Armene saa kraftigt som de plejer, da er dette hverken fordi de har mindre Sympati for denne Trafik end de altid har haft, og det er først af alt ikke for Arbejdernes Skyld. Grunden til deres Passivitet er udelukkende den, at man ikke har fundet det formaalstjenligt altfor stærkt at tilkendegive sin Stilling; det kunde jo let komme til at virke svækkende paa den Agitation, som man fra denne Side i partipolitisk Øjemed driver paa det sønderjyske Spørgsmaal. Derfor har man fundet det opportunt hidtil at tie, og derfor kan man gaa ud fra, at der heller ikke vil blive rejst nogen Pressekampagne med hverken Regeringen som Helhed eller mod Minister Stauning i Anledning af den trufne Afgørelse.

De to konservative Partier og deres Presse er interesseret i at vække saa lidt Opmærksomhed som muligt om dette Spørgsmaal; det stiller den storagrariske Overklasse her i Landet i en altfor »straalende« Belysning, at den i det Øjeblik, da Landet genlyder af Jubel over Genforeningen med de fraskilte Landsmænd, er optaget af Arbejde for at faa indført fremmede Arbejdere hertil — for at bruge dem som Løntrykkere mod Landets egne Børn.

Alene den Kendsgerning, at vore Storjordbrugere har haft Mod til, trods den herskende Arbejdsløshed at komme frem med deres Krav, er ikke blot en Blottelse af Hulheden i deres Patriotisme, som der i denne Tid skildres saa ublufærdigt med; men det er først og fremmest et Bevis paa den Hensynsløshed, der besjæler dem vedfor den danske Landarbejderklasse.

Vi maa tage Lære heraf og arbejde endnu kraftigere for vor Organisations Udvikling, og vi maa anstrenge os til det yderste for til de forestaaende Valg at styrke Socialdemokratiet og forhindre, at Hartkornsmatadorerne faar den Indflydelse paa Rigsdag og Regering som de konservative Partiers Sejr ved Valgene vil give dem.

Ulykkesforsikringen.

Til Afdelingsbestyrerne og Medlemmerne i Ulykkesforsikringen.

Da der er nogle Afdelingsbestyrere, som har misforstaaet Reglerne for Indbetalingen og opkrævet Stempelgebyret denne Gang ogsaa, til Trods for, at dette Beløb er indbetalt een Gang før, skal jeg gøre opmærksom paa, at Stempelafgift og Policepenge *kun* skal betales *een Gang* for hver Forsikring. Da der endnu er mange Afdelinger, som ikke har indsendt Hovedafregningen for Januar Kvartal, bedes *Afdelingsbestyrerne* i disse Afdelinger snarest indsende Afregning og Beløbet her til Forbundet, da vi skal have gjort Regnskabet op med »*Husmændenes Ulykkesforsikring*«.

Medlemmerne bedes huske paa, at hvis de ikke faar betalt for hvert Kvartal, kan de risikere, at de ikke faar Understøttelse i paakommende Tilfælde.

Med Hilsen.

Lorents Petersen.

Den skandinaviske Arbejderkongres.

Vedrørende Spørgsmaalet: *Det fremtidige skandinaviske Samarbejde* vedtog Kongressen følgende Resolution:

Kongressen beslutter at fortsætte det paabegyndte Samarbejde mellem Arbejderorganisationerne i de skandinaviske Lande, om det ønskes, ogsaa udvidet til at omfatte Finland. Den ved Kongressen i Stockholm 1912 indstiftede Komité til Fremme af dette Spørgsmaal besluttedes det at opretholde, saaledes at Fagforeningernes Centralorganisation og det socialdemokratiske Parti i hvert Land hver udpeger et Medlem til Komitéen. Skulde den ene af disse Organisationer ikke ønske at vælge noget Medlem, kan den anden Organisation i samme Land besætte den derved ledige Plads.

Forsaavidt baade den faglige og den socialdemokratiske Organisation i et af Landene vægrer sig ved at fortsætte Samarbejdet, ophører det ikke af den Grund imellem de øvrige Lande.

Ved Siden af den Virksomhed, som den her omhandlede Komité udøver, tilraades det Fagorganisationerne at udvikle Samarbejdet saavel mellem de enkelte Landsforbund som mellem Landsorganisationernes Ledelser.

Det paalægges den skandinaviske Komité at undersøge, om nye Repræsentationsregler for de skandinaviske Kongresser er fornødne og i saa Fald at forelægge Forslag herom for de i Komitéen repræsenterede Organisationer. Saadant Forslag bør være formet saaledes, at Kongressens Størrelse holdes indenfor rimelige Grænser.

Med Hensyn til Tiden for Afholdelse af skandinaviske Kongresser overlades det Komitéen paa passende Tid at fremsætte Forslag derom, ligesom de enkelte Landes Hovedorganisationer ogsaa kan fremsætte Forslag.

Resolutionen vedtoges med alle Stemmer mod 25.

Gensidig Støtte under faglige Konflikter.

Fra Udvalget, der var nedsat om dette Punkt, fremsattes følgende Resolution, som enstemmig vedtoges:

Resolution angaaende gensidig Støtte under faglige Konflikter.

Da Udviklingen af Arbejdernes saavel som Arbejdsgivernes Organisationer har medført, at de faglige Kampe ikke længere indskrænker sig til enkelte Fag, men i alle Lande mere og mere antager Karakter af en Kraftprøve mellem de arbejdende og de besiddende Klasser, er det en bydende Nødvendighed for de fagorganiserede Arbejdere, uanset Nationalitet, at finde de mest praktiske Former for Udnyttelsen af sin Solidaritet.

Idet Kongressen fuldt ud erkender den store Betydning, som de bestaaende Overenskomster mellem Fagforbundene har haft, finder den, at denne Gensidighed bør udvikles videre, saa den ogsaa gøres gældende mellem de faglige Hovedorganisationer.

Kongressen henstiller derfor til Landsorganisationerne i de skandinaviske Lande snarest at optage til speciel Drøftelse og eventuel Gennemførelse Spørgsmaalet om gensidig, obligatorisk Støtte under større Konflikter.

Sociallovgivningen.

Dette Punkt paa Dagsordenen indlededes af *Th. Stauning* og henvistes til Udvalg, der enedes om at forelægge Kongressen følgende Forslag til Resolution:

Den skandinaviske Arbejderkongres anerkender Betydningen af en veludviklet Sociallovgivning og opfordrer Arbejderne til, sideordnet med den økonomiske og politiske Frigørelseskamp, at udøve en kraftig Aktion for en dybtgaaende social Lovgivning, der yder Arbejderklassen den Forsikring og Beskyttelse, som er paakrævet under de herskende økonomiske Forhold.

Det intimest mulige Samarbejde paa dette Lovgivningsomraade — ogsaa med Hensyn til Lovenes Administration — er i høj Grad i Arbejdernes fælles Interesse, at Kongressen ikke blot opfordrer til fortsat Samarbejde mellem Arbejderpartierne, men ogsaa til Fremme af det Samarbejde, der kan udvikles gennem Landenes parlamentariske System.

8-Timers Dagen i Sverige.

Kongressen vedtog enstemmig følgende Protest mod de svenske Konservatives Forsøg paa at berøve de svenske Arbejdere dette Gode:

Kongressen, som med Forbavselse har erfaret, at der fra ledende Side i det svenske Højre er fremført Forslag i Rigsdagen og at berøve den svenske Industri-Arbejderklasse den nylig erhvervede lovfæstede 8 Timers Dag, nedlægger sin energiske Protest mod en saadan Udfordring, idet den udtaler sin Forvisning om, at det vil lykkes Sveriges Arbejderklasse sejrrigt at tilbageslaa dette reaktionære Forsøg.

Afslutningen.

J. M. Johansen, der paa De samvirkende Brugsforeningers Vegne havde været Kongressens Gæst, takkkede i hjertelige Ord, idet han fremholdt Kooperationens Betydning for Arbejderbevægelsen.

Paa de svenske, norske og finske Delegeredes Vegne takkede *Hj. Branting* for den elskværdige, gæstfri Modtagelse, de fremmede havde mødt i *Danmark,* hvorefter *Th. Stauning* sagde Gæsterne Tak for de forløbne Dages Samvær og udbragte et med jublende Hurraraab besvaret Leve for Sammenholdet mellem Nordens Arbejdere.

Til Slut takkede Dirigenten, *Vilh. Nygaard* for den efterfølgelsesværdige Maade, paa hvilken Kongressen var forløbet, og udbragte et Leve for Arbejdernes Internationale.

Og hele Forsamlingen sang nu — hver paa sit Sprog — »Internationale«, hvorefter den 9de skandinaviske Arbejderkongres erklæredes for afsluttet.

De polske Arbejderes Pasforhold.

I Anledning af den af det polske Konsulat i København her i Bladet indrykkede Bekendtgørelse og de talrige Henvendelser, vi i samme Anledning har modtaget om Forstaaelsen heraf, har vort Forbund tilsendt Konsulatet følgende Skrivelse:

Til
Det polske Generalkonsulat,
Dronningens Tværgade Nr. 3.

Begrundet paa talrige Forespørgsler fra vore polske Medlemmer angaaende deres Legitimationspapirer, tillader vi os herved at udbede os Deres ærede Svar paa følgende Spørgsmaal:

1. Er det Dem bekendt, at Statspolitiet vil kræve Konsulatets Opholdspas fra samtlige polske Landarbejdere?
2. Om de bliver udvist af Landet alle de, der er kommet her til Landet under Krigen?
3. Hvad kræves der for at faa Konsulatets Opholdspas, og hvilke Dokumenter skal man fremlægge for at faa et saadant?
4. Hvorledes kan man faa Opholdspas, hvis man har mistet sine Legitihationspapirer ved Ildebrand el. lign. Tilfælde, og hvor meget kommer det til at koste:

Vi venter, at De vil være saa godhedsfuld at besvare disse Spørgsmaal, som vi agter at lade gaa videre til vore polske Medlemmer.

P. B. V.
Ærbødigst
Oscar Levinsen.

Herpaa har vi fra Konsulatet modtaget følgende Svar:

Til
Landarbejderforbundet,
Willemoesgade 54, St.

Som Svar paa Deres ærede Brev af 16. ds. meddeler Konsulatet, at enhver Udlænding boende i Danmark maa have et legalt Legitimationsdokument, hvilket altsaa ogsaa gælder polske Landarbejdere.

Hvad angaar Udstedelsen af et saadant Dokument fra Konsulatet her, oplyser vedlagte Bekendtgørelse derom. Denne Bekendtgørelse er gennem Bladene i disse Dage bragt til Offentlighedens Kundskab.

For at faa udstedt polsk Pas, maa Vedkommende være i Besiddelse af Dokumenter, der bevidner hans (eller hendes) polske Indfødsret.

I Tilfælde af, at disse mangler, udsteder Konsulatet et midlertidigt Certifikat, hvorimod Pas først udstedes efter Modtagelsen af de nødvendige Beviser fra Polen.

Konsulatets Takst for Udgivelse af et Pas er 11 Kr..

Det er ikke Konsulatet bekendt, at det danske Politi har til Hensigt at benytte Anordninger mod de polske Landarbejdere, der kunde staa i Modstrid med de ellers i Danmark almindelig gældende Love og Forskrifter.

For alle Meddelelser om eventuelle Mangler hos (eller Forurettelser forvoldte) vore Landsmænd, er vi oprigtig taknemmelige, og vi føler os forbunden enhver der paa en eller anden Maade er os behjælpelig med at faa ordnet den polske Sag i Danmark til almindelig Tilfredshed.

Iøvrigt beder man Dem henvise polske Landarbejdere til Konsulatet, hvorfra de vil erholde Oplysninger af enhver Art.

Ærbødigst
F. Brinch,
Konsul.

Dumhed.

Dumhed er vel nok den mest træffende Karakteristik, man kan give Arbejdsgiverne for deres Stejlhed under de stedfindende Forhandlinger om Ordningen af Forholdene paa de forskellige Arbejdspladser. Skulde man desuagtet finde en anden Betegnelse, kunde det kun blive *Frækhed.*

Ingen Sinde har der vel hersket vanskelige Forhold, ja, vanvittigere Forhold for Samfundet i al Almindelighed, og for Arbejderklassen i Særdeleshed, end de nu eksisterende. Ingen Arbejderfamilie nu om Stunder kan leve af de Lønninger, der for Tiden bydes dem. De kan mindre nu end nogen Sinde tidligere. For vel er Arbejdslønnen steget »ganske gebommerligt«, som d'Hrr. Arbejdsgivere siger, men heller aldrig har Levnedsmidler, Klæder, Boliger, ja, alt det mest nødtørftigste til Arbejdernes Behov, undergaaet en saa karikeret Revolution, som i denne forbandede Krigs- og Krise-Periode.

Og netop i Betragtning heraf er det ganske ufatteligt, at Arbejdsgiverne kan fremture paa den bestandig mere og mere forbryderiske Maade, som Tilfældet er. Og alligevel sidder Dumheden i Højsædet.

Intet fornuftigt Menneske vilde under saa vanskelige Forhold som de nuværende sætte Sagerne paa Spidsen i den Grad, som d'Hrr. Skorstensbaroner har gjort i denne Omgang. Og om det saa er foraarsaget af Dumhed eller Frækhed, kan for saa vidt være knusende ligegyldigt, som Realiteten jo er, at de nu *har* drevet Sagerne paa Spidsen og temmelig sikkert ikke helmer, før det hele siger Risch-Rasch og ender med en kæmpemæssig Forskrækkelse i det mest bedrøvelige Kaos.

Er disse Herrer sig egentlig deres Ansvar bevidst?

Véd de overhovedet, at det er det vanvittigste Skakspil, de endnu har spillet, fordi det er det frækkeste, de endnu har begaaet: at spille med levende Brikker? Har de ikke lært, at selv om Spillet i mange Aar har været saa nogenlunde fulgt af det Spilleheld, som ikke sjældent følger den dumdristige Spiller, kan det dog alligevel gaa paa Tværs af Heldet. Modparten kan om Sider trænes gennem Spillet op til en Øvelse, der kan blive skæbnesvanger for Spillefuglene, der meget let kan spilles nedenom og hjem og Spillerne gøres mat i et Træk. Saa bliver det sidste værre end det første — set fra et Arbejdsgiverstandpunkt — for saa skal de til at fortryde, at de var bagkloge. Saa skal de under alle Tegn paa Selvopgivelse til at jamre over deres Kardinaldumhed: at de gennem Dumhed og Frækhed selv befordrede Spillet over i kaotiske Tilstande, i Stedet for, at de ved klog, sund, opportunistisk Politik kunde have været mere forstaaende overfor de uhyre beskedne Krav, som Arbejderne i 1920 fremsatte, som moralsk set retfærdiggjordes af de uhyrlige Tilstande, som Arbejdsgiverne, Kapitalisterne, selv gennem dumdristigt Spil havde fremelsket, og saa endda kunde have tilføjet et ret lunt tilfredsstillende: »Det var alligevel billigt sluppet.« Arbejderne vilde saa maaske i stor Udstrækning have tænkt: »Ja, altfor billigt sluppet, men vi gjorde det for Fredens Skyld, fordi vi elsker Freden for vore Hjems, for vort Samfunds Skyld.«

Saadan plejer Arbejderne, hver Gang der finder Lønforhandlinger Sted, at søge alt udjævnet ved Forhandling og kun i yderste Nød gribe til mere agressive Midler, og saa er det endda kun til Værn for deres vitaleste Interesser. Men i de allerfleste Tilfælde firer Arbejderne, erkendende, at Fred er bedre end Krig.

Men Freden *kan* ogsaa købes for dyrt. Det sker i den Stund, da Arbejdsgiverne er saa stupide, at de nægter Opfyldelsen af selv de retfærdigste Krav, som Opfyldelsen af de nuværende Krav vil være, sker i den Stund, da Arbejderne piskes til at tage Stilling til en dyrekøbt Fred, derved, at de skal sulte ihjel eller de vil Krig. Da vé over de Elendige. Kend derfor Jer Besøgelsestid: Bøj Jer!

En ukammeratlig Optræden af en Afdelingsformand.

Den tidligere Formand for Værløse Afdeling er jo som meddelt i sidste Nummer af vort Fagblad blevet ekskluderet paa Grund af daarlig Optræden overfor vore strejkende Kammerater paa »Maaløvgaard«.

Disse to Mænd har bedt mig om at meddele Læserne denne »Herres« Optræden overfor dem samt gennem vort Blad advare samtlige Afdelinger mod at optage ham, hvis han nogensinde skulde søge Optagelse i vor Organisation; thi at han er en yderst daarlig Kammerat, fremgaar jo tydeligt af den Udtalelse, som han ofte har brugt, at det var »lige til Pas« for disse Mennesker, at de blev smidt ud og fik ødelagt deres Bohave; de fik Løn nok, og de kunde ikke tilkomme mere. Desuden fortæller han, at der er gaaet »bag hans Ryg«. Dette er noget Nonsens, thi han er af begge de Strejkende opfordret til at søge Forhandling med Bestyreren paa Maaløvgaard, men han foretog sig stadig intet i den Retning, og da en Tjenestekarl ogsaa opfordrede Jens Sørensen til at sørge for, at

der blev tildelt ham (Tjenestekarlen) et Dyrtidstillæg, saa trak Jens Sørensen paa Skuldrene og svarede: »Her har du selv en Blanket til Underskrift af din Husbond. Prøv saa selv, for jeg er ikke meget for at lægge mig ud med Bønderne.« Naar en Afdelingsformand kan komme med saadanne Udtalelser, saa ved man ogsaa, paa hvis Parti han staar, og man kan derfor ikke vente, at han skulde foretage sig noget for, at Arbejderne paa Maaløvgaard skulde faa forbedret deres Kaar. Disse Arbejdere henvendte sig derpaa til mig, og jeg anbefalede dem at søge Forbundets Assistance, og dette gjorde de. Forbundets Hovedledelse søgte derpaa Forhandling med Hr. Østergaard, men uden Resultat. Jens Sørensen blev stadig fra Forbundet holdt a jour med Forhandlingerne. Da Strejken blev uundgaaelig og erklæret, modtog Jens Sørensen Eksprestelegram fra Forbundet om at sørge for, at Arbejderne nedlagde Arbejdet og om at forhindre Tilgang til Arbejdspladsen. Jens Sørensen turde ikke gaa ud til Maaløvgaard, men telefonerede dertil, og det er alt, hvad han har udrettet i den hele Affære: han turde ikke en Gang tage med til Protestmødet, men blev hjemme og modarbejdede sine Kammeraters Interesser. Naar dertil kommer, at han til en af de Strejkende har udtalt, at han var godt fornøjet med de 40 Kr., som han fik om Ugen for sit og Konens Arbejde, naar han bare en Gang imellem af sin Arbejdsgiver fik et lille Kødben til at koge Suppe paa, saa ved vi alle, at han er langt nede — saa langt nede, at han ikke er vor Organisation værdig. Til Slut skal blot bemærkes, at han i den sidste Periode af sin Formandstid søgte at overtale enkelte Medlemmer til at lade sig slette, hvilket selvfølgelig ikke lykkedes, og da han ingen Held kunde faa med sit Eksperiment i den Retning, søgte han at sprænge Afdelingen ved at sende alt Afdelingsmateriale ind til Hovedkontoret. Hovedkontoret sendte det imidlertid tilbage med en Reprimande til Jens Sørensen.

Da han blev ekskluderet, var hans Fagbog i en sørgelig Forfatning; han stod nemlig til Restance.

En saadan »Herre« kan vi ikke have i vor Organisation, og den mildeste Straf for ham var, at vi smed ham ud.

Aksel Andersen,
Værløse Afd.

Landarbejdernes Løn- og Arbejdsforhold.

Af *Kristen Jensen,* Aastrup.

I.

Da det nu er Tiden, da Overenskomster, der udløber 1. Maj, skal opsiges, nemlig 1. Februar, er det vel ogsaa paa Tide at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Den 12. December f. A. tilskrev »Arbejdsgiverforeningen« »De samvirkende Fagforbund«, at man ikke kunde optage Forhandlinger i noget enkelt Fag om Ændring af Overenskomsterne; ja, man havde endog haft en Nedsættelse af Lønningerne under Overvejelse. Skulde denne Skrivelse være et Ultimatum, var al Forhandling udelukket; men det har vel næppe været Meningen. Og selv om alle andre Fag følte sig tilfredsstillet hermed, mener jeg, at Landarbejderne bestemt ikke kan føle sig tilfredsstillet, saalænge at disse Arbejdere har længere Arbejdstid og mindre Løn for Arbejdet end andre Arbejdere.

Den længste Tid af Aaret er Arbejdstiden 9½—10 Timer, skønt alle andre Fag snart er nede paa 8 Timer, og en Arbejder i Byen, ved Industri eller Haandværk, har en Arbejdsløn af gennemsnitlig 150 Øre i Timen, medens vor Landarbejder kun har en Gennemsnitløn af ca. 75 Øre i Timen.

Fra de større Landbrugeres Side hører man jo stadig, naar passende Lejlighed dertil gives, Udtalelser om, at Landbruget er Landets bærende Erhverv; er dette Tilfældet, maa Bæreevnen vel ogsaa være saa god, at det kan bære en rimelig Løn til Arbejdets Udøvere, ligesom Landbruget vist næppe heller endnu paa Grund af de nuværende Lønninger har mistet sin Konkurrenceevne.

Og vi Landarbejdere har ogsaa Følelsen af, at vort Arbejde ikke alene er lige saa anstrængende, men ogsaa lige saa samfundsnyttigt som Byarbejdernes, og mener os derfor berettigede til at kræve disse Forhold ændret.

En anden væsentlig Grund til at Overenskomsten bør ændres, har Arbejdsgiverne selv foranlediget ved »Den faste Voldgift«s Kendelse af 4. Juni f. A., hvorved en stor Del af de Landarbejdere, der efter almindelig menneskelig Omdømme hørte ind under Overenskomstens Bestemmelser, nu pludselig ved Voldgiftens Fortolkning sattes udenfor, nemlig Tjenestefolk. En saadan Maade at sætte en af Overenskomstens vigtigste Grundsætninger ud af Gyldighed kan ikke gaa upaaagtet hen, og det bør være vor Pligt snarest muligt at faa dette Punkt ændret, saaledes at det med rene, klare, fortolkningsfri Ord udtales, at alle i Overenskomsten nævnte Personer, ogsaa Tjenestefolk, i et og alt hører ind under dens Bestemmelser, ikke alene med Hensyn til Løn, men ogsaa Arbejdstid og øvrige Arbejdsforhold. Vort Forretningsudvalg for Forbundet bebudede ogsaa for lang Tid siden, nemlig i »Landarbejderbladet« for 13. Juni f. A. en Forhandling om at faa disse Forhold ændret, uden at man dog senere har hørt noget om Resultatet af disse Forhandlinger, hvorfor jeg mener, at det nu maa være det rettest belejlige Tidspunkt.

Foruden disse to særdeles vigtige Ændringer bør man dog ogsaa samtidig søge flere, dog mindre væsentlige Punkter ændret, hvoraf jeg skal fremhæve følgende:

1) Akkordpriserne paa Roer bør reguleres og forhøjes. Priserne, som de nu er pr. Td. Ld., giver kun Anledning til Konflikt; de bør istedetfor beregnes pr 100 Favne eller pr. 100 Dobbeltmeter. Priserne bør særlig forhøjes for Kaalrabi og Turnips, hvorpaa der stadig er sat en uforstaaelig lav Pris, ligesom det ogsaa tydelig bør fremgaa af Overenskomsten, at de fastsatte Priser altid udbetales, selvom 3. Gang Lugehakning ikke ønskes.

2) Paa flere andre Arbejder bør fastsættes Akkordpriser, f. Eks. Kartoffellægning og Kartoffeloptagning, saavel efter Plov som Maskine og saavel Spise- som Foderkartofler. Ligeledes for Gødningslæsning og Gødningsspredning, baade almindelig Gødning og Kunstgødning.

Disse tilligemed flere andre Arbejder bør der fastsættes Normalakkordpriser paa, idet det som Regel ellers næsten ikke er muligt at opnaa en rimelig Akkord.

3) Kreaturpassernes Forhold bør nærmere klargøres i Overenskomstens Bestemmelser, idet de mange Steder forvanskes til Skade for disse Arbejdere, og

4) de kvindelige Malkere bør i Lighed med Fodermestre og Kreaturpassere have mindst et maanedligt Fridøgn.

Foruden de her fremførte Forhold, som efter min Mening først bør ændres, kan andre Egnes Forhold give Anledning til Ændringer, som ogsaa bør tages under Overvejelse.

Alle disse ovenfor omtalte Spørgsmaal begrunder fuldt ud Overenskomstens Opsigelse og Kravet om Forhandling om en ny Overenskomst i nærmeste Fremtid; men desværre tyder alt paa, at det ikke bliver helt let at faa disse ubetinget berettigede Krav gennemført uden Kamp. Arbejdsgiverne har allerede som før begyndt at hvle slemt i Krigstrompeten og rasle med Sablen og Klingbøjtelen, som skal fyldes med ikke mindre end 25 Mill. Kr. til Krigsfond. De Folk har endnu ikke lært, hvad Krig er, og hvad Krig fører med sig. Hvis de virkelig er saa velhavende, havde de høstet større Ære og opnaaet mere af den af dem saa meget eftertragtede Arbejdsro, naar Pengene blev anvendt til Bedringen af Arbejdernes Kaar ved at give en rimelig Løn for Arbejdets Udførelse, end ved al anden Udæsken til Kamp.

Men kan vi ikke faa vore Krav gennemført uden Kamp, lad os da slutte os sammen i Enighed, og Enighed gør stærk; og Tiden er os gunstig. Og det kunde maaske være, naar den store Armé af Tusinder og atter Tusinder af Arbejdere rykker frem med et taktfast Fodslag, at det saa gik op for disse rige Pengematadorer og Arbejdsgivere, at selv om vi kun møder frem i en fattig Bluse, dog alligevel er en Magt, som de ikke kommer uden om. Og et er soleklart: Vi har Retten paa vor Side; vi kæmper ikke for Magtens Skyld, men kun for at skaffe os selv og Familie rimelige Kaar at leve under, og derved at skabe saa mange lyse og lykkelige Hjem som muligt.

Et Svar.

Vi har modtaget følgende med Anmodning om Optagelse:

I »Landarbejderbladet« for 16. Januar giver Skovarbejder *Rasmus Hansen Pedersen,* Sparretorn, en Redegørelse for sin Fortjeneste i Skoven. Den er imidlertid ikke fuldkommen rigtig. Han har nemlig i det sidste Regnskabsaar fra 1. Januar 1919 til 1. Januar 1920 tjent over 2000 Kr., hvad han ikke vilde kunne naa efter den af ham givne Fremstilling. Hans Fremstilling af de mange Daglejerdage passer heller ikke; han har nemlig kun haft 5 a 6 Dage paa Dagleje i sidste Aar.

Jeg synes det er meget forkert at fremstille den Slags Ting daarligere, end de i Virkeligheden er.

Med Tak for Optagelsen.

J. Tørnæs,
Skovfoged ved Tybrind og Sparretorn.

Til Medlemmer af Langelands Kredsorganisation.

Der er en Ting, jeg gerne vilde henlede mine Kammeraters Opmærksomhed paa, og det er, at vi er egentlig altfor ligegyldige mod vor egen Person. Vi har jo saa godt som alle forsikret os mod Brandskade og mod Sygdom, men der er ikke ret mange, der tænker paa at lade sig forsikre mod Ulykkestilfælde. De fleste slaar sig til Ro med, at de er jo forsikret af Arbejdsgiverne, ja, det er ganske rigtigt, men der skal jo hengaa 13 Uger, før vi faar nogen Hjælp fra den Kant. Det hedder sig jo, at vi faar Understøttelse af Sygekassen i den Tid, men hvad er de 40 Øre pr. Dag i 13 Uger, enten vi saa er ene eller har Familie at forsørge; vi er fuldstændig henvist til at søge Hjælpekassen eller Fattigvæsenet. Var det ikke bedre, at vi tegnede en Forsikring i Husmændenes Ulykkesforsikring. Det er jo dog kun 15 Kr. aarlig, og saa er vi dog sikret 3 Kr. pr. Dag fra den Tid, Ulykkestilfældet indtræffer; saa kan vi jo nok holde den værste Nød ude. Der kan dog sagtens findes en Mand i hver Afdeling, der kan paatage sig det Arbejde med Indtegning og Opkrævning.

Saa er der en Ting til, jeg gerne vil slaa til Lyd for, og det er en Begravelseskasse indenfor Kredsorganisationen; jeg tror ikke, at Bestyrelsen har saa meget at varetage, at den ikke ogsaa kan overtage den Post. Jeg gaar ud fra, at hvis en Mand eller hans Kone gaar hen og dør, saa er de efterlevende næsten tvungne til at søge Kommunen for at faa Udgifterne til Begravelsen dækket, eller de skal se højt efter Kammeraternes Bistand. Var det saa ikke bedre ,at vi selv sikrede os derimod ved en kvartaarlig Udbetaling. Jeg vil gerne bede Kammeraterne om at overveje dette, og vi kunde muligvis debattere dette Spørgsmaal ved næste Kredsmøde.

Nordenbro, den 2. Februar 1920.

Hans Rasmussen.

Ugens Spejl.

Den forløbne Uge bragte ikke nogen Afslutning paa Telefonkonflikten til Trods for Telefonarbejdernes Imødekommenhed paa forskellige Punkter, og til Trods for Telefonselskabets uden al Tvivl gode Vilje til at gaa med til en Afslutning af Konflikten, har Selskabet stadig væk ikke formaaet at afkaste Arbejdsgiverforeningens Diktatur, og mange Ting tyder paa, at Arbejdsgiverforeningen til det yderste vil forhindre en Løsning af Konflikten.

Slagteriarbejderstrejken, der udbrød den 1. Februar overfor Andelsslagterierne paa Grund af disses Fedtethed overfor Arbejderne, er ogsaa et typisk Udslag for den Krigsaand, der raader indenfor Arbejdsgiverkredse; thi det er jo en Kendsgerning, at Slagteriarbejderne under Krigen har været mere udsat for Arbejdsløshed end de fleste andre Fag; denne Arbejdsløshed har Arbejdsgiverne benyttet sig af til at holde Lønningerne nede. Skraalene om Hensynsløshed fra Arbejdernes Side burde derfor selvsagt gives en anden Adresse; man kan ikke vedblivende kræve, at Arbejderne stiltiende skal taale enhver Hensynsløshed fra de økonomiske Magthaveres Side.

Hele denne Strejkesituation tyder paa, at Arbejdsgiverne for enhver Pris vil Krig; man ønsker en Storkamp for at faa den Syndebuk, der skal bære Ansvaret for vor ugunstige Handelsbalance; for at opnaa dette er det, at ethvert nok saa rimeligt Krav fra Arbejdernes Side skal og maa slaas ned; man mener derigennem at kunne skabe den Situation, at man kan vælte hele Skylden for sine mislykkede Spekulationer og Beregninger over paa Arbejderne, og vi nærer selvfølgelig ikke et eneste Øjeblik Tvivl om, dersom Manøvren lykkes, at da vil Skraalet lyde fra alle Landets konservative Blade om Arbejdernes sidste modbydelige Anslag mod Forbedringen af vor Handelsbalance.

Det staar formodentlig ethvert rettænkende Menneske klart, at de egentlige Aarsager til den vanskelige økonomiske Situation, Landet for nærværende befinder sig i, er de hensynsløse Spekulationer, der har været drevet under Krigen, og Ophavsmændene til disse — ja, dem kender vi jo, det er i Sandhed ikke Arbejderne.

Vi staar nu foran Genforeningen, under Skraal og Skrig er det sønderjydske Spørgsmaal blevet tilsjoflet og benyttet til utallige Misbrug, saa man næsten maa væmmes ved det; vi haaber imidlertid, at den sønderjydske Underklasse ikke tager dette som Udtryk for den brede Befolknings Opfattelse af det sønderjydske Spørgsmaals Løsning, vi ønsker vore sønderjydske Klassefæller Velkommen i de danske Arbejderhæres Rækker.

Spørgsmaalet om Indførelse af fremmed Arbejdskraft har nu fundet sin Løsning, idet Regeringen har nægtet Tilladelse. Det vil sikkert glæde hver eneste dansk Arbejder at vide, at de danske Storagrarers Spekulation i billig Arbejdskraft er saa grundig afvist, mindre glædelig er det selvfølgelig for de danske Storagrarer at vide, at dette Udbytningsobjekt ikke kan udnyttes, og mindre Bitterhed skaber selvfølgelig ikke Bevidstheden om, at de herværende polske Arbejdere agter at rejse hjem til Marts. Stakkels Pindstrup, nu bliver han da hæs af at skraale op om Landbrugets ulykkelige Stilling.

Den Kampens Aand, som præger hele Tiden, og her hjemme har givet sig ovennævnte Udslag, har selvfølgelig ikke mindst præget Udlandene, et af de modbydeligste Udslag er sikkert Ententens Krav om Udlevering at de 900 Stortyskere, baade levende og døde formodentlig. Sejrherrerne vil have Ret til som Indianerne at skalpere de besejrede bogstavelig talt; det er Hævnfølelsen, der gaar ud paa at ydmyge de Overvundne. Det er ikke af Sympati for de 900 Stortyskere, der sikkert ikke vilde have været synderlig mildere i deres Dom, dersom de havde været Sejrherrerne; men det er et Udtryk for vor retfærdige Harme over denne Undertrykkelse af de mest elementære Restbegreber.

Imidlertid vil det vikkert lykkes for Ententen at faa Udleveringen gennemført. Følgerne, der kommer efter, bærer de ukloge Statsledere i Ententelandene Ansvaret for. At disse Følger vil blive Bolschewismens Gennembrud i Tyskland, er utvivlsomt, og derfra er ikke langt til Frankrig, England og Italien; men dette er de sejersberuste blinde for, for Øjeblikket er det kun Tysklands Ydmygelse, det drejer sig om, og den skal gennemføres.

Vé de overvundne! —*n.*

Den faglige Situation.

Om dette for Tiden saa brændende Spørgsmaal skriver Bager *J. P. Nielsen,* København, følgende læseværdige Artikel i Tidsskriftet »Socialisten«:

Naar disse Linier kommer til Læsernes Kundskab, er de skandinaviske Arbejdsgivere i Gang med at realisere den Beslutning, som de tog paa deres Fællesmøde i Stockholm, og som gik ud paa at sætte alt ind paa at standse Arbejdernes Lønkrav.

De svenske Arbejdere vil først faa Kærligheden fra dette Fællesmøde at føle. Det første hundrede Tusinde svenske Arbejdere er kastet paa Gaden og flere vil følge efter. Ogsaa herhjemme har Arbejdsgiverne slaaet paa Krigstrommen og truet med, hvis ikke Arbejderne frafaldt nye Lønkrav, at etablere Storkamp. Krigskassen synes jo at være i Orden, der skal være 28 Millioner i den og Humøret er højt oppe. Det, denne Offensiv begrundes med, er, at Konkurrencen umuliggør højere Lønninger. Nu, da Krigen er sluttet, møder de store krigsførende Lande igen op paa Verdensmarkedet med deres Produkter, og der er vel næppe Tvivl om, at Folkene i disse Lande under Krigen er trykket ned paa et Leveniveau, der ligger et godt Stykke under os, og alene af den Grund kan producere billigere. Men det, der vel nok har mere Indflydelse, i hvert Tilfælde paa Konkurrenceforholdene herhjemme, er sikkert den Politik, som Landene med Raastofkilderne er slaaet ind paa efter Krigen, og som bestaar deri, kun i ringe Grad at eksportere Raastofferne og da kun til meget høje Priser samt paalagt Statseksportskat. Mod denne Politik hjælper ingen given Afkald paa højere Lønninger; thi det er en Forholdsregel fra disse Landes Side, der skal tjene til, at de neutrale betaler deres Krigsgæld og at der ved Raastoffernes Bearbejdning i deres Hjemland skabes rigeligt og godt betalt Arbejde til Arbejderne, saa de ikke tænker paa Revolution.

Som Bevis paa hvor langt vi er kommet ud i de høje Lønninger anføres stadig vor daarlige Handelsbalance. Efter Krigen er her til Danmark indført for mange Millioner Kroner Varer mere, end der er udført, og nu fremstilles dette Forhold paa denne Maade, som om det danske Folk lever over Evne. Danmark er at ligne ved en Forretning, hvori der tjenes, lad mig sige Kr. 10,000, men hvor der bruges Kr. 20,000. Vor Gæld til Udlandet stiger, og som Følge deraf synker Kursen paa vore Penge stadig. Om hele denne Teori er rigtig vil jeg lade staa hen, det, der for mig er det mærkelige ved det hele, er, at den Konsekvens, Borgerskabet drager af dette Forhold, er, at naar der er Underbalance i Samfundskassen, saa skal naturligvis Arbejderne spare. Maaske det er fordi, man fra den Side mener, at de er vante til det, saa det ikke falder dem saa vanskeligt, alligevel synes jeg, det var bedre, hvis man er kommet til den Erkendelse, at Sparsommelighed i Samfundshusholdningen er nødvendig, da i Stedet for at bruge 28 Millioner til Forsøg paa at tvinge Arbejdernes Levefordringer ned, da selv at give sig til at spare lidt, særlig da det er paa den anden Side Fortjenesten ligger.

Jeg skal blot herom oplyse, at den skattepligtige Indtægt fra 1913 til 1916 steg fra 910 Millioner Kroner til 1840, altsaa med 930 Millioner. Samtidig voksede Skatteydernes Antal med 113,000 nye Skatteydere, som man regner i 1913 at have en Indtægt af ca. 80 Millioner, saaledes at Stigningen bliver fra 990 til 1840 Millioner eller 850 Millioner. Af disse 850 Millioner tog de Skatteydere, som svarede Merindkomstskat, nemlig 29,000 Personer, 586 Millioner, medens de øvrige 514,000 Skatteydere kun fik 264 Millioner til Deling, altsaa til Forhøjelse af deres Indtægt. Her kan man altsaa direkte konstatere, hvem der har maattet spare under Krigen. Nu hævdes officielt, at Dyrtiden bestaar af Vareknaphed og højere Priser, af dette Billede ses det klart, at en lille Kreds af Samfundets Befolkning, Børsbaronerne og Industrigreverne, har faaet deres Indtægt forholdsvis langt mere forøget end den øvrige Befolkning, og har derfor i Kraft af deres større Købeevne kunnet købe Varerne bort fra den store Befolkning og skabt Dyrtid for dem.

Ser vi paa Formueforøgelsen i vort Samfund, faar vi paa samme Maade konstateret, hvor det er, der tiltrænges Sparsommelighed.

Den skattepligtige Formue udgjorde i hvert af Aarene 1913 til 1917 følgende Beløb (i Millioner Kr.): *5,100, 5,300, 6,000, 7,700, 8,570.*

I Løbet af Aaret 1916 steg altsaa Formuen med 1770 Mill. Kr., og samtidig udgjorde Aarsindtægten som ovenfor omtalt 1840 Mill. Kr. Disse Tal maa vække Eftertanke hos dem, der endnu maatte svæve i den Vildfarelse, at Formueforøgelsen tilvejebringes ved Flid og Sparsommelighed! Det er indlysende, at de 514,000 Skatteydere, hvis gennemsnitlige reelle Indtægt fra 1913 til 1916 var gaaet ned fra 1,550 til 1,150 Kr., og som i den Anledning har været tvunget til den mest nøjeregnende Sparsommelighed, umuligt kan have nogen væsentlig Andel i denne Formueforøgelse! Man maa derfor antage, at den væsentlig falder paa de 29,000 Skatteydere, hvis samlede nominelle Indtægt i 1916 udgjorde 779 Mill. Kr. Denne lille Gruppe Medborgere skulde altsaa af en Indtægt paa 779 Mill. Kr. have været i Stand til at opspare en ny Formue paa 1770 Mill. Kr.! Dette maa jo for almindelig sund Menneskeforstand synes at være Hekseri. Men Forklaringen herpaa hedder »Aktieudvanding«.

Friaktierne har spillet en kolossal Rolle under Krigen, i de fleste Tilfælde som Middel til at dække over altfor store Dividender. Naar der nu tales om vor Industris manglende Evne til at kunne konkurrere, var det saa ikke paa allerhøjeste Tid at faa undersøgt vore Industriers Aktieforhold, deres Udbetaling af Tantièmer, Direktører- og Bestyrelsesgager, der kunde jo efter den Periode, vi nu kommer fra, være en Mulighed for, at disse Forhold tyngede nok saa meget paa Industrien, som Arbejdernes Lønninger.

Arbejderne har jo nu i den faglige Situation stillet sig paa det Standpunkt at sige, at de erkender Tidens Alvor, men det samme tør der ogsaa forlanges af de andre Samfundsklasser. Det kan ikke være Meningen, at de skal feste videre, som om Gullaschtiden stadigvæk varede ved.

Jeg har ønsket under Titlen »den faglige Situation« at fremsætte disse Synspunkter, maaske vil enkelte sige, at disse Betragtninger siger ikke meget til Forklaring af den faglige Situation, og hertil vil jeg svare: »Om det bliver til Kamp eller ikke véd I lige saa meget om som jeg, men det jeg synes har mere Betydning for Situationen er, at Sol og Vind ikke kommer Arbejderne i Ansigtet, men at Offentligheden allerede paa Forhaand faar at vide, at det Kampen fra Arbejdsgivernes Side gaar ud paa, at tvinge Arbejderne til at spare for selv at vedblive at leve i Sus og Dus, lader vi os ikke byde.« Er det nødvendigt at spare, saa er de Folk nærmere til det, som nu i 5 Aar har danset Rosendans om Guldkalven, og heri vil Offentligheden sikkert staa paa vor Side. *J. P. Nielsen.*

Godsejerpatriotisme.

„Danmark dejligst Vang og Vænge".

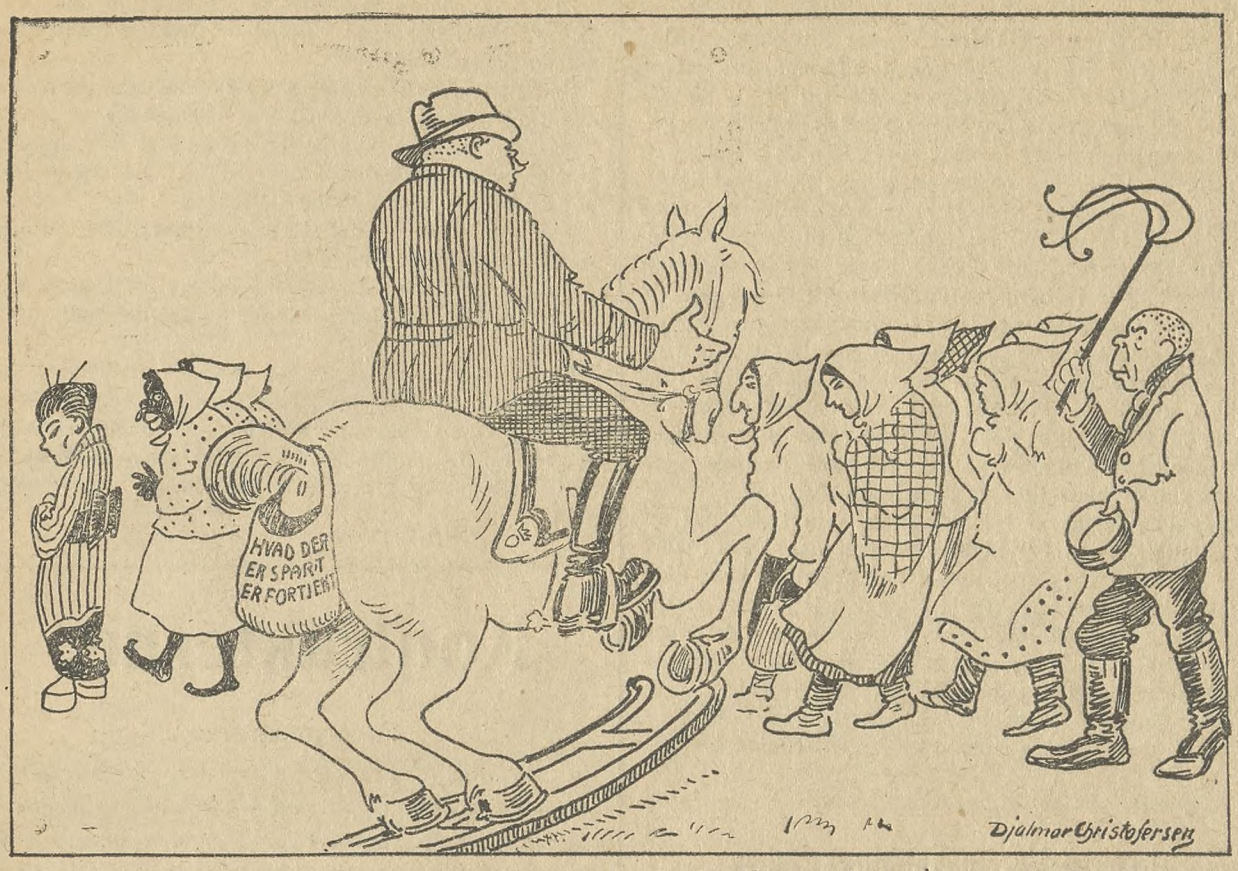

Tesdorpn: Velkommen Børn til Danmark. Her er Arbejde nok — vi har kun 40,000 Arbejdsløse. Leve den økonomiske danske Godsejer- og Arbejdsgiverstand! — Vi har et stort og varmtfølende Hjerte for de Fattige (i Udlandet). — Knald med Knutten, Foged, — jeg synes der er nogen, som griner —!

Arbejderpartiets Hjælpekasse — og — Godsejernes Hjælpekasse!

En Arbejdsgiver om Maaløvaffæren.

I »Landmands-Tidende« finder vi følgende:

»Som stor Arbejdsgiver i Landbruget, har jeg med Harme i »Social-Demokraten« fulgt den saakaldte Maaløv-Affære, og daglig spejdet i de forskellige andre Blade af anden Partifarve, om der ikke skulde fremkomme en Redegørelse fra den anden Part i Sagen, men hidtil forgæves. Endelig fandt jeg Bestyrer Østergaards Redegørelse i »Landmands-Tidende« for 15. ds., og den falder jo ikke ganske sammen med »Social-Demokraten«s Fremstilling, hvad jeg heller ikke havde ventet.

Det interessante ved denne Sag er ikke, at de to Hrr. Fodermestre bryder deres Akkord, og desuagtet vil blive siddende i Husene, som jeg formoder er Tjenestehuse, og altsaa en Del af deres Løn, som de vil oppebære, uagtet de nægter at gøre Arbejdet, det er vi i Nutiden saa vant til, uden at Hr. Østergaard har kunnet faa Kongens Foged til at sætte dem ud med faa Dages Varsel.

Siden Loven af 23. Maj 1902 udkom er jeg ikke truffen paa nogen Retsbetjent, som har villet sætte en Tjenestehusmand, der uden lovlig Grund har forladt sit Arbejde, ud af Huset, før efter Forløbet af de i ovenanførte Lov foreskrevne 4 Uger var forløbet, saa enten maa den Retsbetjent, som satte Maaløvhusmændene ud, eller de Retsbetjente, jeg har haft med at gøre, være galt paa den. Det er i mine Øjne en Sag af videste Betydning, jeg har heldigvis ikke tidt været udsat for, at en Husmand har gjort som de Maaløv-Husmænd, bryder deres Kontrakt, og saa ganske roligt hensidde i mine Huse, som de ingen Leje svarer af; men jeg har dog prøvet det, og har ikke kunnet faa dem fjernede før de 4 Uger var omme. Dette har hidtil, som anført, været sjældent og enkeltvis, og som Følge deraf ganske uden Betydning for Driften, men nu, da alle Husmændene er sammensluttede, kan vi jo, som Tiderne har udviklet sig, hvad Dag det skal være komme til at staa overfor en ulovlig Strejke af samtlige Husmænd, og saa stiller Sagen sig ganske anderledes alvorlig. Kan vi under saadanne Omstændigheder faa dem ud af Husene straks, og derpaa tyder Maaløv-Affæren, kunde det dog være, at Husmændene, især de ældre og besindige af dem, vilde betænke sig to Gange inden de gik med.

En anden Sammenhæng vil jeg i denne Sammenhæng pege paa, det er Arbejderformandens Svar i Telefonen til Bestyrer Østergaard: »Til Helvede med Deres Køer, hvad F... rager det os, lad dem sulte.« Det Svar er meget betegnende for Hr. Formandens Tankegang, men mon den egentlig ikke kunde blive en ret ubehagelig Historie for d'Hrr. Fodermestre, om Bestyreren havde meldt dem til Politiet for Dyrplageri.

Sagen ligger jo saaledes. D'Hrr. Fodermestre har ved Kontrakt forpligtet sig til at passe Kreaturerne for et bestemt Tidsrum, de bryder uden videre denne Kontrakt, søger ved alle til Raadighed staaende Midler at forhindre, og saa vidt mulig umuliggøre Kreaturernes forsvarlige Pasning, og, hvad der er endnu værre, Malkning. Følgen, at Dyrene derved bliver udsat for Pinsler, lader de haant om, men hvem paafører dem i dette Tilfælde Pinslerne? Det maa dog være Folkene, som har paataget sig at passe dem, og saa sandelig ikke Ejeren, der med sin bedste Vilje ikke kan faa dem passede.

Kunde der ikke i Deres ærede Blad komme en Diskussion i Gang om disse Spørgsmaal, og navnlig om De kunde faa en anset Jurist til at udtale sig om: 1) Kan en Tjenestehusmand, naar han strejker ulovligt, straks sættes ud af Huset, naar, vel at mærke, dette er en Del af hans Løn, og 2) naar en Besætning udsættes for Dyrplageri, ligeledes ved ulovlig Strejke, hvem skal straffes,, Ejeren eller Tyendet? vil jeg være Dem meget taknemmelig. *J. S.*

Ovenstaaende Artikel er bemærelsesværdig som Vidnesbyrd om Tankegangen hos i hvert Fald en Del af den storbesiddende danske Landbostand.

Efter denne Storagrars Mening er det ikke de to udsmidte Arbejdere, der er begaaet Uret imod; dem er der kun sket deres Ret; de har »brudt« deres Aftale med Arbejdsgiveren, og saa burde denne efter Forfatterens Opfattelse være i sin gode Ret til at smide dem ud af Husene. Det fremgaar af Artiklen, at Manden, som har skrevet den, kender Sagens rette Sammenhæng. Han har læst de Artikler, som har staaet bl. a. i »Københavns Amts Social-Demokrat«, og Rigtigheden af den Fremstilling, her gives, er paa ingen Maade blevet afkræftet af Bestyrer Østergaards »Redegørelse« i »Landmands-Tidende«. Alligevel mener ovenstaaende Artikels Forfatter, at det er Ejeren af Maaløvgaard og Bestyrer Ø., der er blevet forurettet, og han har aabenbart den allerstørste Sympati for dem.

Moralen i hans Betragtninger er jo iøvrigt, som det vil ses, denne: Arbejderne maa ikke kræve Lønforhøjelse, og begaar de alligevel denne Forbrydelse, skal Arbejdsgiveren selvfølgelig ikke blot have Ret til at afskedige dem, men dersom de bebor et af hans Huse, burde han ogsaa have Ret til straks at smide dem ud deraf, og det oprører denne Storagrar i sit Inderste at han maa erkende, at Loven ikke giver en saadan Ret.

Enhver vil forstaa, hvordan Landarbejderne vilde have været stillet under Dyrtiden med saadanne Arbejdsgivere, dersom de havde været uden Organisation, og hvorledes de vil blive stillet i Fremtiden, dersom de ikke sørger for at blive saa stærke, at de kan være med at bestemme, hvad der skal være Ret i Spørgsmaalet om deres Vilkaar.

Kammerater, giv Agt.

Vi gør opmærksom paa, at Strejken paa »Maaløvgaard« endnu ikke er bilagt. Der arbejdes for Tiden med 2 Strejkebrydere fra Klampenborg og 1 Strejkebryder med Hustru er fra Birkerød, hans Navn er Hans Laurentiussen, og Konens Fader arbejder vistnok paa »Sandholm« ved Birkerød. Da der er Tale om, at »Bestyrer« Østergaard vil antage Elever, bedes Afdelingslederne have deres Opmærksomhed henvendt derpaa, saa man kan advare Eleverne paa Gaardene, hvis man eventuelt skulde høre Tale om, at nogle ville modtage Tilbud fra »Maaløvgaard«. Alle Oplysninger faas ved at henvende sig til Aksel Andersen, Villemoesgade 54, St., og Strejken fortsættes, indtil nærmere Bekendtgørelse findes i Landarbejderbladet.

Kammerater! Lad os hjælpe hinanden med at vise disse »Herrer«, at vi er de stærkeste; det kan vi i dette Tilfælde gøre ved at passe paa, at ingen Arbejder tager Plads paa »Maaløvgaard«. Vi skal saa vidt muligt snarest bekendtgøre Navnene paa Strejkebryderne.

Paa Værløse Afd.s Vegne

Aksel Andersen,

Formand.

En lille Tildragelse fra en mindre Forpagtergaard paa Sjælland.

Det hændte forleden Aften, at Fruen var fraværende, og Stuepigen havde af den Grund overtaget Børnenes Pasning. Det har kanske været nyt baade for Pigen og Børnene; hun kunde ikke faa Ro over dem, og det var dette, der gjorde Herren saa krigerisk, at han kunde faa sig selv til at overfalde en værgeløs Kvinde og tildele hende et Par Slag paa Siden af Hovedet. Saadanne Begivenheder hører jo da, som godt er, til Sjældenheder, men for denne Herre er det ikke saa nyt; thi han skal tidligere være tiltalt et Par Gange for lignende Affærer. Men det er jo ikke til Mandens Ros, at dette fremføres. En saadan Optræden er langt fra nogen Anbefaling overfor andre Mennesker, og enhver Pige, som skal søge Livets Ophold ved at tjene blandt fremmede Mennesker, kan heraf se, at de ikke skal hige efter at komme til at tjene denne her omtalte Forpagter Vinding Fagerhult, Skibby.

Harald Olsen,
Egholm, Skibby.

Hjælp Landets egne Børn.

Vi har modtaget følgende:

Jeg læste i forrige Nr. af vort Blad om Hjælp til Centralevropa og Opraab til Arbejderstanden om at hjælpe ved at tage et Barn. Nuvel, lad os være enige om, at de Arbejdere, som kan, allerede har optaget Børn fra fremmede Lande. Det er jo godt, at der er nogle, der vil hjælpe, og andre, som sørger for, at Hjælpen kommer paa rette Sted; men naar nu engang med Tiden alle i Udlandet er blevet hjulpne, Østrigere, Tyskere, Belgiere, Jøder, Polakker, Sønderjyder, og hvad det er for Nationer, der er blevet hjulpne under og efter Krigen, ret saa Blikket en anden Vej, sku saa ind over hvort eget lille Land og se al den Elendighed, det rummer. I vil sige: det passer ikke, vi har ingen Elendighed her i Landet, vi er jo naadig sluppet, vi var fri for Krig. Men vi var ikke fri for Dyrtid og Modgang, og Dyrtiden trykker mere end nogensinde den mindre Stand. Saa siges der atter: Ja, men her er Dyrtidshjælp i en eller anden Form, og det er der jo ogsaa; men den Dyrtidshjælp, der ydes Landarbejderne, er hurtig overset. Disse Tiggermærker, de saakaldte Rabatmærker, hvorfor faar vi ikke de rede Penge, lige saa godt som Bonden skal have Penge fra Staten for leveret Sæd. Nej, vi er ikke betroet de rede Penge, dem kunde vi gerne give ud til noget, vi har meget haardt Brug for, og det gaar aldrig, selv om der kunde spares mange Penge ved Trykning af alle de mange Rabatmærker, Penge, som kunde anvendes til meget andet nyttigt. Se til vor egen Stand. Tro kun, der trænges til grundig Hjælp inden for vore egne Rækker; men det er ingen, der tænker paa. Hvorledes skulde en Landarbejder, som selv har stor Familie, kunne optage fremmede Børn i sit Hjem? Det kniber mangen Gang med at skaffe de fornødne Penge til at leve for, selv om Daglønnen er *6 Kr. 20 Øre,* og der arbejdes hver Dag. Hvor langt strækker *37 Kr.* til at købe for til en Uge, og hvor er saa det, der skal købes Klæder og Sengetøj for? Og saa Penge til Sygekasse, Fagforening, Brandassurance og til Brændsel? Nej, Arbejderstanden mærker, hvad det koster at leve, og de kan da ikke byde et fremmed Barn det, de maa byde deres egne, et Stykke skrabet Margarinemad og en Kop tynd The, langt mindre lægge dem blandt den øvrige Flok i Pjalter og Halm. Saaledes ser det ud i mange et Hjem Landet over. Og hvorfor kan vor egen Befolkning ikke komme til at nyde godt af noget af det, der bliver indsamlet til fremmede? Der er muligvis ikke noget ved at hjælpe vore egne stakkels Børn. Man læser til Tider om store Summer, der bliver givet, f. Eks. den Herre i København, der har givet 10,000 Kr. til en Mindesten til Minde om Genforeningen. Saadanne Penge kunne anvendes til mangt og meget, som var mere nyttigt, og var der ikke større Glæde ved at hjælpe Landets Befolkning med saadanne Pengesummer, i Stedet for at ødsle dem paa en død Sten? Kunde Glæden for Genforeningen ikke være lige stor derfor?

Der skrives saa meget om at være økonomisk, men Arbejderstanden har ikke meget at ødsle med, saa De kan ikke godt blive mere økonomiske, end de er, og hvis Varepriserne bliver ved at stige, kan de umuligt leve af deres Indkomster, og saa bliver der ikke andet tilbage end sulte, og naar vore Børn sulter og fryser, hvem hjælper saa os? Ja, vi har jo saa de rare Hjælpekasser, som sidder og uddeler efter Smag og Behag; de burde hellere gaa ud til den Del af Befolkningen og overbevise sig om, i hvor stor Udstrækning der tiltrænges Hjælp; men det tror jeg ikke, ret mange af dem gør, derfor træffer Hjælpen heller aldrig de rette. Og kan Folk saa ikke selv mere, naar Sygdom og utilstrækkelig Fortjeneste har bøjet dem i Armod, ja saa kan de komme paa Fattigvæsnet, og saa er Dovenskab og Ødselhed Skyld i det. Tro kun, at skal Herregaardsarbejderne nøjes med den Løn, de faar nu, og Adgang til ekstra Fortjeneste ikke bliver bedre, ja saa bliver der mange, som bukker under i Kampen for Tilværelsen, selv om de med stor Energi prøver paa at holde sig oppe. Jeg vil kun herigennem give dem i By og paa Land, som tror at Landarbejderen sagtens kan klare sig, et lille Indblik i, hvorledes det snart bliver til den rene Ruin, om ikke der bliver gjort noget for vore egne. Selv Boligerne burde grundig eftergaas, og det burde paatales gennem vor Organisation til Arbejdsgiverne, om at overholde den Paragraf i Kontrakten, som lyder paa, at Huslejligheden ved Indflytningen skal være i god Stand, for en Landarbejders Hustru har andet at tage Vare end at gaa med Støveklud i Haand hele Dagen, særlig naar hun skal være Malkeslave eller paa en eller anden Maade skal trælle om Dagen paa Gaarden, for at der skal være lidt til Hjælp til Mandens Fortjeneste.

Med Tak for Optagelse i Landarbejdernes Blad,
En Husmoder fra et Arbejderhjem.

Landarbejdernes Kredsorganisation „Vestsjælland"s

Repræsentantskabsmøde i „Folkets Hus" i Slagelse den 25. Januar.

Landarbejdernes Kredsorganisation Vestsjælland afholdt Repræsentantskabsmøde den 25. Januar i Folkets Hus, Slagelse. Der var samlet ca. 100 Repræsentanter for 2500 organiserede Landarbejdere i Vestsjælland.

Harpsøe bød Velkommen og bragte Hilsen fra Folketingsmand H. P. Hansen, der var forhindret i at være til Stede.

Efter at *Villadsen,* Nordrup, var valgt til Dirigent, oplæste *Oluf Lorentzen,* Ruds Vedby, Forhandlingsprotokollen og *Harpsøe* aflagde Beretning. Han dvælede særlig ved den langsommelige Forhandling om Betalingen for Skærveslagning, og ved Samarbejdet mellem de faglige og politiske Organisationer paa Landet, der bør give sig Udslag i en kraftig Agitation i den nærmeste Tid for vort Parti og dets Presse.

Diskussionen drejede sig om de samme Spørgsmaal og sluttede med, at Beretningen enstemmig vedtoges.

Redaktør *Melgaard* bragte dernæst under Bifald en Hilsen fra Forretningsføreren for det svenske Landarbejderforbund. Hansson, som han havde været sammen med paa den skandinaviske Arbejderkongres.

Efter at Regnskabet var godkendt, drøftedes Lønforholdene indgaaende, og man valgte til et Udvalg ang. disse Harpsøe, Villadsen, Nordrup, Henriksen, Vedskølle, Carl Henriksen, Stillinge, Hans Petersen, Ruds-Vedby, Vald. Petersen, Kirkerup, Vilh. Madsen, Nykobbel, Mastrup Charlottendal, J. P. Jensen, Brorup, og Hans Jensen, Rudskov.

Sluttelig vedtoges under Bifald følgende af Harpsøe stillet Resolution:

»Ca. 100 Delegerede, forsamlede til Møde i Slagelse og repræsenterende 30 vestsjællandske Landarbejderforeninger med 2500 Medlemmer, udtaler deres dybeste Harme og skarpeste Protest mod den skændige Fogedforretning paa Maaløvgaard 3. Juledag.

Idet vi peger paa denne uhyggelige Tildragelse tilraaber vi vore uorganiserede Kammerater: Slut op i Rækkerne! Derved gør I Organisationerne større og stærkere og samtidig gavner I Eder selv. Dette er den eneste farbare Vej til bedre Forhold.«

Da Bifaldet, der ledsagede denne Vedtagelse, havde lagt sig, vedtoges det ligeledes enstemmigt at understrege Protesten ved under de røde Faner at drage gennem Gaderne til Nytorv.

Efter at Landarbejderne var blevet advaret mod at underskrive Erklæringer om, at de i Tilfælde af Konflikt forpligtede sig til at betale Husleje af de Boliger, der var overladt dem ved Gaarden, sluttede Mødet med Leveraab for Kredsorganisationen og dennes Formand.

Demonstrationen.

Kl 4 drog Landarbejdernes Repræsentanter med Musik og 6 Afdelingsfaner i Spidsen i Demonstrationstog gennem Byens Gader.

Demonstrationstoget udgik fra Folkets Hus, og Vejen lagdes ad Rosengade over Gl. Torv til Nytorv.

Da man maaede Nytorv, havde en Del Byarbejdere sluttet sig til Landarbejdernes Række, saaledes at Demonstrationen talte 5—600 Deltagere.

Paa Nytorv holdt *Carl Harpsøe* en kort Tale om den brutale Fogedforretning.

Han sluttede med at motivere et Leve for Landarbejderbevægelsen, og Hurraraabene rungede ud over Torvet.

Til »Internationale«s Toner forlod man Torvet, og Demonstrationstoget skred frem gennem Nygade, over Svejtserpladsen, ned ad Løvegade, op ad Herrestræde og gennem Stenstuegade til »Folkets Hus«, hvor man skiltes efter nye Hurraraab for Bevægelsens Fremgang.

Kontrakterne.

Fodermestrene.

I Anledning af at nogle Fodermestre har forespurgt om, hvilken Kontrakt de skal bruge, skal jeg meddele, at den udsendte Kontrakt for Tjenestehusmænd, som faar Bolig som en Del af Lønnen, Kontraktformular Nr. I, og Arbejdskontrakten for faste Arbejdere med egen Bolig, Kontraktformular Nr. 2, kan bruges for de gifte Fodermestre; der skal blot i Kontrakten skrives, at Arbejderen er antaget som Fodermester.

De ugifte Fodermestre, som faar Kost og Logi hos Arbejdsgiveren, vil sikkert ogsaa kunne bruge Kontraktformular Nr. 2, idet Forholdet vedrørende Kost og Logi jo skal findes i Overenskomsten.

Oscar Levinsen.

Landarbejderbevægelsen i Tyskland.

Det tyske Landarbejderforbund, som tæller 600 Medlemmer, afholder Kongres den 16. Februar.

Repræsentanter fra Sverrig og Danmark er indbudt.

Allerede i 1914 havde de tyske Landarbejdere skabt sig en Organisation paa ikke mindre end 3200 Medlemmer. Krigen har imidlertid paa mange Maader lagt Organisationsarbejdet mange Vanskeligheder i Vejen. Efter Krigens Afslutning er der atter kommet Gang i Arbejdet med at organisere de tyske Landarbejdere, og dette Arbejde har baaret saa overordentlig gode Resultater, at de tyske Landarbejdere nu har en Organisation paa 60,000 Medlemmer. Det tyske Landarbejderforbund er saaledes nu uden nogen Tvivl Verdens største Forbund.

Det tyske Landarbejderforbund har nu sammenkaldt til Kongres Mandag den 16. Februar.

Til denne Kongres har de bl. a. ogsaa indbudt Landarbejderorganisationerne i Holland, Sverrig og Danmark til at lade sig repræsentere. Disse Organisationer har vedtaget at lade sig repræsentere paa Kongressen. Som Repræsentant for Danmark og Sverrig kommer fra Sverrig Formanden Albin Hansson og fra Danmark Oscar Levinsen. Som Tolk fra disse 2 Forbunds Repræsentanter følger Sekretær Hans Jacobsen med. Vi skal senere gennem Bladet gøre Medlemmerne bekendt med Drøftelserne paa denne Kongres.

En Agrars Behandling af et forældreløst Tyende.

Man ser jo snart til daglig i vore Blade Eksempler paa daarlig Behandling, som Landarbejdere har været Genstand for, dels voksne, gifte Arbejdere og dels mindreaarige; især sidstnævnte farer Arbejdsgiverne hensynsløst frem imod, og det er netop et af disse Tilfælde, jeg kunde have Lyst til at fremdrage til Skræk og Advarsel for dem, der muligvis vilde søge Plads og Arbejde hos vedkommende Herre. Hovedpersonen er Hr. Forpagter *Niels Eilersen,* Lundegaard, Ørslev pr. Vordingborg. Hos ovennævnte Herre tjener en 15aarig Tjenestedreng, som paa Grund af, at han er forældreløs, har været udsat for daarlig Behandling, specielt med Hensyn til Kost og Arbejdstid. Arbejdstidens Længde har der vist ikke været nogen Grænse for, og hans Kort har efter Øjenvidners Beretning hovedsagelig været skikket til Føde for en Hund. Thi spise sammen med det øvrige Personale er utilladeligt for en Tjenestedreng paa denne Gaard. Franskbrød er en Luksusartikkel, som ikke er for Tjenestedrengen, men Mælkebrød og et Andehoved til Middag, det er en Herreret, som Fruen serverer med til Drengen. Saaledes kan paavises flere Tilfælde, hvor Drengen har været behandlet saa slet, at enhver maa harmes ved Tanken om, at en egne Børn muligvis kunde blive Genstand for en lignende Behandling. Den samme her nævnte Arbejdsgiver har flere Gange vist sig at være en karrig Agrar. Saaledes havde Pigen i Efteraaret faaet en Akkord ved Roearbejde og tjente en Dag 1 Kr. 25 Øre ud over Lønnen, men den Akkord var dog for god. Herren trak de 35 Øre af, saa hun fik kun de 90 Øre; selvfølgelig skulde Pigen ikke mere have Akkord. Samme Pige blev i Sommer syg i ca. 14 Dage, og da 1. November kom, skulde der jo trækkes 25 Kr. af Lønnen. Pigen beklagede sig, men Fru Hanne protesterede, og man enedes om, at der afdroges 15 Kr. Ja, der kan fremdrages endnu mange Tilfælde, hvor den Herre og hans Frue viser, at Tyende og Arbejdere er en Klasse, der maa holdes nede, men det maa yderlig lukke Øjnene op paa de Arbejdere, der endnu ikke er indtraadt i Forbundets Rækker. De maa kunne se, at de igennem Sammenslutningen er i Stand til at kræve deres Ret og faa den gennemført.

Et Medlem af Ørslev Afdeling, Vordingborg.

Har Du husket at bestille ARBEJDERNES ALMANAK? — Hvis ikke, da bør Du skynde Dig at indhente det forsømte. Denne fortrinlige Almanak kan endnu faa hos Landarbejdernes Bogsamling.

Den sorte Tavle.

Daarlige Kammerater og sølle Mandfolk

har de nedenfor nævnte Herrer vist sig at være. I Sommer indmeldte disse Folk, som arbejdede paa Dybvadgaard, sig i Julstrup Afdeling under Hjørring Amts Kredsorganisation. Da deres Arbejdsforhold var yderst elendige, henvendte de sig til undertegnede om at foranledige en Forhandling med deres Arbejdsgiver om at komme ind under Forbundets Overenskomst. Der blev ogsaa fra Organisationen tilskrevet Ejeren desangaaende, men denne kendte sine Pappenhejmere; da han mærkede, at der blev bejlet til hans Pengepung, tog han dem under personlig Behandling, og ved Hjælp af kønne Ord og tomme Løfter lykkedes det ham at faa dem til at frafalde deres Krav og melde sig ud af Organisationen.

Den Tid kommer imidlertid nok, da de atter faar Brug for os, og vi vil da erindre os deres Adfærd. Deres Navne er *Laurits Sørensen,* f. 21. Oktbr. 1900 i Voer Sogn, *Henrik Nielsen,* f. 23. Marts 1901 i Dronninglund, *Alfred Sørensen,* f. 28. Marts 1895, *Laurits Kongsbach,* f. 10. Maj 1894 i Skjæve, *Johannes Mortensen,* f. 26. Maj 1895 i Øst Hassing, *Peter Bertelsen,* f. 2. Marts 1888 i Hellevad, *Marinus Hansen,* f. 30. Decbr. 1888 i Flade.

Som det vil ses, er det mest unge Folk, de har altsaa ikke høj Alder til Undskyldning for deres ukammeratlige og stymperagtige Optræden.

Chr. P. Sørensen,
Fmd. for Hjørring Amts Kredsorganisation.

Staldkarl paa Søborggaard, Nr. 26426, Hans P. Hansen, født i Bloustrød 4. April 1866, er slettet paa Grund af Restance. Efter at Formand Vald. Christensen efter store Anstrengelser havde skaffet ham det overenskomstmæssige Dyrtidstillæg, sendte han os igennem sin Kone Meddelelse om, at nu vilde han udmeldes af Foreningen. Det er selvfølgelig ogsaa en, om end mindre pæn, Maade at takke Foreningen for dens Hjælp, og vi skal hermed udlevere ham til alle hæderlige Arbejderes Foragt.

Carl Larsen,
Kasserer.

Daarlig Kammerat.

Medlem 4734, Julius Olsen, født i København den 4. Februar 1885, indmeldt i Forbundet den 11. Januar 1918, er begrundet paa 10 Maaneders Restance slettet af Kr. Eskildstrup Afd., og jeg synes, det er meget mere daarligt, efter som *Julius Olsen har været Formand* for Kr. Eskildstrup Afd., men nu bedes alle andre Afdelinger om ikke at optage ham, inden han faar betalt sit skyldige Kontingent til Kr. Eskildstrup Afdeling.

Kristen Petersen,
Bukkerup, Tølløse St.

Da Medlem Nr. 100878, Johanne Rasmussen, ikke har opfyldt sine Forpligtelser for at være Medlem af Landarbejderforeningen, erklæres hun herved for udelukket.

Paa Bestyrelsens Vegne
Jens Johansen.

Tidligere Medlemmer af Syv og Omegns Landarbejderforening, Kristian Larsen, født den 9. November 1896 i Gadstrup, og Nr. 34926, Svend Nielsen, født 24. Juni 1902 i Roskilde, maa ikke optages som Medlemmer i nogen Afdeling, før de har betalt deres Gæld til Afdelingen her.

Med kammeratlig Hilsen
Hans Chr. Hansen,
Kasserer.

I Bladets Nr. 3 slaar Carl Hansen, Lindelse, til Lyd for, at der oprettes sorte Lister i hver Afdeling, saa Arbejderne kan vare sig for de daarlige Arbejdsgivere. Mon ikke saadanne Lister findes i alle Afdelinger? Det tror jeg; men hvad jeg ogsaa tror, det er, at Arbejderne undlader at forhøre sig hos de stedlige Formænd, førend de søger Pladserne.. Hvis de blot vilde gøre det, vilde mange Ubehageligheder kunne undgaas.

Hans Rasmussen,
Magleby, Langeland.

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Fagbogsblade,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

Fra Afdelingerne.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Vissenbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 14. Februar i Vissenbjegr Kro Kl. 7 Aften. *N. M. Nissen.*

Gudbjerg Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 21. Februar Kl. 8 Aften paa Gudbjerg Afholdshotel. Dagsorden: Beretning fra Mødet i Svendborg.

Mød derfor alle sammen denne ene Gang. Det er nemlig en Dagsorden, som gælder alle Medlemmer, Mænd som Kvinder. *Carl O. C. Hansen.*

Nr. Broby Afdeling
Da jeg har bragt i Erfaring, at Medlem Nr. 13,354, Arbejdskarl *Jørgen Jørgensen,* Sølandet kaldet, har udspredt det Rygte, at da han sidste Vinter gik til Kontrol her hos mig, indtraf det en Gang, at jeg ikke kunde betale; der var ingen Penge kommet, og senere var det galt med 180 Kr., som Hovedkontoret afordrede mig, saa der var noget galt med mig. Med Hensyn til de 180 Kr., saa er det noget, Hovedkontoret og jeg ordnede med det samme. Der indløb en Fejl, som blev rettet. At jeg fik for mange Penge en Uge, skyldtes, at jeg sendte to Sæt Lister i een Uge. Tilbage er kun, om der er nogen af de Arbejdsløse, der ikke har faaet, hvad der tilkommer dem, og i det hele taget ikke har været behandlet humant, saa beder jeg dem komme offentlig frem med det her i Bladet. Jeg har Regnskabet fra i Fjor liggende til behageligt Eftersyn. Men det er mig altid en Beroligelse, at Foreningen har va lgmtig i Aar igen, ikke alene til Kontrolbestyrer, men ogsaa til Formand, og jeg mener, at det er daarligt gjort af Jørgen Jørgensen at gaa og mistænkeliggøre andre Folk, fordi han er flyttet over i D. A. F. og efter hvad jeg erfarer gaar og arbejder for 3 Kr. om Dagen. Nu haaber jeg, hvis der er nogen, der har noget at bemærke til dette Indlæg, at de kommer frem med det.

Hermed tegner jeg mig
Ærbødigst *Frands Th. Hansen.*

Vesteraaby-Aastrup Afdeling
afholder Medlemsmøde i Vesteraaby Forsamlingshus Lørdag den 14. Februar Kl. 7½ Aften. *Kristen Jensen.*

Gudme-Brudager Afdeling.
Landbospareselskabet i Thisted har tegnet nogle Spareforsikringer her paa Egnen. Men da Fremgangsmaaden ikke har været af den fine Slags, vilde vi gerne, om vore Kammerater ud over Landet vilde gøre os delagtig i deres Kendskab til dette Selskab, enten gennem Landarbejderbladet eller pr. Brev, som adresseres til

Hans Hansen,
Gyldenlund pr. Gudme, Fyn.

Snøde-Stoense Afdeling
afholdt ekstra Generalforsamling 3. Februar, hvor Arbm. Carl Aage Andersen, Stoense pr. Snøde, valgtes til Farmand.
Bestyrelsen.

Landet-Ryde Afdeling.
Kontroltiden er de 5 Dage rfa Kl. 10 til 11, om Lørdagen fra Kl. 4 til 5. Før eller efter den Tid bliver ingen kontrolleret. *Johs. M. Olsen.*

Olsker Afdeling (Bornholm).
afholder Medlemsmøde Søndag den 15. Februar Kl. 5½ i Forsamlingshuset, hvortil alle Medlemmer bedes møde.

Kl. 7½ Foredrag af Hr. Emil Jensen, Ordrup pr. Merløse Station, hvortil alle indbydes. *Niels P. Dellgren.*

Landarbejderbladet,
Willemoesgade 54, København K.
Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.
Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....Eksempl. af Arbejdernes Almanak.

.....Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,

følger i Frimærker,

ønskes opkrævet ved Forsendelsen.

(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Om Margarinepriserne

har der fornylig været ført en Del Forhandlinger. Fabrikerne klagede over, at den daglige Drift ikke kunde køre rundt, fordi Udgifterne var for store og Indtægterne for smaa. For at faa ændret det skæve i Forholdet, ønskede Fabrikerne Indtægterne forøget, hvilket altsaa vil sige højere Pris paa Margarinen.

Prisreguleringsmyndighederne gav ikke deres Tilladelse til Forhøjelsen denne Gang. Antagelig blev det godtgjort, at Forholdet mellem Indtægter og Udgifter slet ikke var saa galt endda, i hvert Fald skulde man *foreløbig* se Tiden an.

Man kan vel derfor vente, at Fabrikerne snart vil møde igen med deres Krav, men til den Tid vilde det sikkert ikke være af Vejen, om man overvejede Muligheden af en Gang at kunne tage fra den anden Ende, at bringe Udgifterne nedad!

At denne Mulighed ikke er helt udelukket, derpaa tyder den Beretning, som en af Margarinefabrikernes Leverandører af Raamaterialer, nemlig Akts. Aarhus Oliemølle, i disse Dage har udsendt. Det fremgaar af Beretningen, at Aarets Overskud har andraget 8,700,000 Kr., efter at de statutmæssige Afskrivninger er foretaget. Til Reservefonden henlægges 4,100,000 Kr. og Aktionærerne faar 18 pCt. i Udbytte eller ialt den pæne Skilling af 4,320,000 Kr.

Den allerstørste Del af disse Penge maa Margarineforbrugerne udrede! Vilde det da være urimeligt, om de Herrer Aktionærer kom til at give Afkald paa noget af det svimlende Udbytte, i Stedet for at Forbrugerne yderligere skulde brandskattes?

Det er, som sagt, et Forhold, der nok er værd at overveje, naar Margarinefabrikerne igen kommer med Krav om at faa Balance i Tingene.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Foreningsfester

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Maskerade.

Thune Afdeling afholder Maskerade og Pakkefest i Thune Skoles Gymnastikhus Søndag den 15 Februar Kl. 6. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen. P. B. V.
Jørgen Larsen.

Gedved Afdeling

afholder Dilettantforestilling Lørdag den 14., Søndag den 15. og Mandag den 16. Februar, hver Aften Kl. 7½. Der opføres „Studeprangeren" og „Vundet". Den sidste Aften Bal for Foreningens Medlemmer. Overskudet gaar til Wienerbørnene.
Martin Sørensen.
NB. Omegnens Afdelinger indbydes herved til at deltage i Festen.

Præmiemaskerade.

Næstelsø Landarbejderforening afholder stor Præmiemaskerade paa Mogenstrup Kro d. 21. Februar Fagbogen skal forevises ved Indgangen
P B V.
Rasmus Rasmussen.

Offentlig Præmie-Maskerade.

Alle maa til Hindevad Kro d. 15. Februar Kl. 7. De 5 første faar gratis Adgang. Store Præmier. God Musik. Dragter kan forudbestilles paa Kroen. Paa Gamby Afd. Vegne
Festudvalget.

Fest i Svenstrup Forsamlingshus.

Taarnborg Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening for Taarnborg Sogn afholder i Fællesskab Pakkefest og Bal i Svenstrup Forsamlingshus Lørdag den 14 Februar Kl. 7. Pakker af mindst 50 Øres Værdi modtages med Tak af samtlige Bestyrelsesmedlemmer i begge Foreninger og i Huset Festaftenen Alle Medlemmer bedes møde. Agitér for god Tilslutning.
Paa Foreningernes Vegne
A. J. Andersen.
NB. Det til den 14. Februar berammede Møde afholdes i Forsamlingshuset.

Generalforsamling.

De samvirkende Arbejderorganisationer paa Langeland afholder aarlig Generalforsamling paa Landmandshotellet i Rudkøbing Søndag den 22 ds Kl. 2 Eftm. Medlemmerne bør møde talrigt frem.
Forretningsudvalget.

Pakkefest.

Lyngby og Omegns Afd Jylland afholder Pakkefest i Lyngby Forsamlingshus Lørdag den 21. Februar. Alle Foreningens Medlemmer indbydes. Festen begynder Kl. 7. Brød medbringes til Kaffen. Pakker modtages med Tak.
Festudvalget.

Enhver kan undervises hjemme ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær,** (fhv. Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring
omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**
Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.
Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,50
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	2,50
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist indb. 2,00	1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2,25
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....
(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 8 | 20. Februar 1920 | 6. Aargang

142 pCt.

Vi staar overfor en truende Konflikt paa det hjemlige Arbejdsmarked, en Konflikt, der saavel i Omfang som i Virkning vil overgaa alt, hvad man herhjemme hidtil har været Vidne til. Arbejdsgiverforeningen har ved at nægte enhver Forhandling om Forandring i de bestaaende Overenskomster fremkaldt denne for hele Samfundet alvorlige Situation —.

Neop i dette Øjeblik, da Arbejdsgiverne fulgt af hele den borgerlige Presse spiller op til Storkamp paa Standpunktet ingen Lønforhøjelse i noget Fag eller noget Tilfælde, kommer Statistisk Departements Beregning over Prisstigningen siden Juli 1919; denne viser, at Dyrtiden nu er naaet den uhyggelige Højde af 151 pCt. for Fødevarer og 133 pCt. for andre Livsfornødenheder, eller en gennemsnitlig Prisstigning af 142 pCt.

Disse Tal fastslaar paa uomstødelig Maade, hvilket uforsvarligt Spil, Arbejdsgiverforeningen spiller, ved at haandhævde Kravet om betingelsesløs Forlængelse af de gældende Overenskomster. At anerkende dette Krav vilde for Arbejderne under de nuværende Forhold være ensbetydende med, at de indvilger i, at deres Løn reduceres for hver Uge, der gaar, og de allerfleste Arbejdere er saaledes stillede, at de, selv om de iøvrigt havde den bedste Vilje hertil, ikke er i Stand til at bære en saadan Reduktion.

Det kan dog ikke med Rimelighed kræves, at Arbejderne skal sætte deres eget Velfærd paa Spil, udlevere deres Familie til Nød og Savn for at frelse Landet for en ødelæggende Kamp, som bliver dem paatvunget af Arbejdsgiverne. — Det er ikke Arbejderne, som udfordrer til Kampen, det erkendes sikkert af Arbejdernes store Flertal, at en saadan Kamp saavidt muligt bør undgaas. Intet alvorligt tænkende Menneske kan ønske at faa Landet bragt ud i de kaotiske Tilstande, som uvægerlig vil blive Følgen, men selvfølgelig kan Arbejderne ikke blindt underkaste sig de Vilkaar, som Kapitalisternes Profit dikterer; de maa ganske naturligt reservere sig overfor Dyrtidens vedvarende Stigning. Tallene fra Statistisk Departement understreger nok-som Nødvendigheden heraf, men ogsaa paa anden Maade er disse Tal gode at faa Forstand af. De viser, hvor skæbnesvangert de konservative Partiers Kamp imod Prisreguleringen kan blive for Landet og tildels allerede er blevet.

Velsignelsen af Erhvervslivets fri, ubundne Udfoldelse er paa en særdeles anskuelig Maade demonstreret i de 142 pCt. Det maa nu staa klart for enhver, at det er ikke ved ukontrolleret Produktion og Handel, der sætter den enkeltesProfitbegær over det heles Vel, at der skabes ordnede Forhold til Veje. Vejen til Arbejdsro og forøget Produktion, som der i denne Tid raabes saa højt om, gaar ikke gennem planløs Produktion og tøjlesløs Spekulation; det pisker, som Erfaringen viser, kun Priserne i Vejret og forøger Uroen og Utrygheden.

En regulerende Indgriben fra Samfundets Side i Produktion og Omsætning er i Øjeblikket mere bydende nødvendig end nogensinde.

Dyrtiden maa standses, dersom Samfundet ikke skal gaa under i Anarki o⁼ Forvirring. Men her er det ikke nok, at Arbejdsgiverne slaar i Bordet overfor Arbejderne og proklamerer, at der ingen Lønforhøjelser maa finde Sted, eller at den moderat-konservative Presse daglig falder over Arbejderklassen med Smædeskriverier og Beskyldninger om Dovenskab osv. Det gør altsammen ikke Forholdene bedre, tværtimod; det peger lige hen imod Undergangen.

Arbejderne vil selvfølgelig ikke, hvad saa Overklassen og dens Presse behager at mene, gaa ind paa et Arrangement, som forpligter dem til at bære alle Dyrtidens Byrder, for at Overklassen fremdeles kan profitere ved Prisopskruning.

De 142 pCt. er for enhver, som vil og kan se og forstaa, en manende Opfordring om at gribe ind overfor Overklassens utøjlede Udbytningsret.

Den faglige Situation.

Den faglige Situation kræver først og fremmest *Klarhed.* Overfor de mange Forsøg paa gennem Fortolkninger og Forvrængninger at give et falsk Billede af Stillingen kan det være paakrævet og gavnligt paany at fastslaa de enkle Kendsgerninger.

De samvirkende Fagforbund stillede sig fra første Færd paa det Standpunkt, at der skulde gives Organisationerne selv Ret til at forhandle om Indholdet af de nye Overenskomster. *Arbejdsgiverforeningen* holdt derimod paa, at dens enkelte Organisationer ikke maatte indlade sig paa Forhandlinger og ved en bestemt Parole i saa Henseende forhindrede den, at saadanne Forhandlinger kunde optages. Arbejdsgiverforeningen *stillede kategorisk Krav om uændret Fornyelse af samtlige Overenskomster.*

De samvirkende Fagforbund afviste den 12. December f. A. bestemt dette Forlangende. Men da Arbejdernes Landsorganisation selvfølgelig af al Magt ønskede at bidrage til at undgaa en for hele Samfundet ødelæggende Storkamp, formulerede den i et *Forslag af 9. Januar* de Betingelser, som den maatte stille for at anbefale Organisationerne at forny de udløbne Overenskomster paa et Aar. Disse Betingelser var i Korthed følgende:

1) Der maatte *ikke foretages nogen Reduktion* af maaneds-, uge-, dag- og faste timelønnede Arbejderes Løn i Anledning af den pr. 1. Januar skete Indførelse af 48 Timers-Ugen.

Herimod gjorde Arbejdsgiverforeningen gældende, at der jo staar i den i Maj f. A. indgaaede Overenskomst om Arbejdstiden, at Arbejderne selv skulde bære Udgiften ved den Del af Arbejdstidsforkortelsen, som skulde finde Sted pr. 1. Januar 1920. De samvirkende Fagforbund strakte sig saa vidt som til at indrømme, at det kunde have sit Forblivende herved *i den Tid efter 1. Jan., hvori de løbende Overenskomster gjaldt.* Men længere kunde Bestemmelsen selvfølgelig ikke gælde. Det kunde ikke tolereres, at Bestemmelsen blev brugt til at *indføre Reduktioner i de nye Overenskomster.* Om dette Punkt var der *ikke* opnaaet Enighed, da Forhandlingerne sprængtes.

2) De samvirkende Fagforbund krævede, at der — saafremt den officielle Prisstatistik den 1. August 1920 viser en Stigning af Dyrtidsprocenten i Forhold til Statistiken af 1. Februar 1920 — *skulde ske en Forhøjelse af Lønnen med samme Procent, som Dyrtidsstigningen androg.* Ogsaa dette i høj Grad rimelige Forlangende modsatte Arbejdsgiverne sig.

3) De samvirkende Fagforbund krævede, at der — naar en af Parterne ønskede det — skulde gives Adgang til Forhandlinger under sædvanlige Former om de Overenskomster, som er eller bliver lovligt opsagte til Udløb i indeværende Aar. Saadanne Forhandlinger skulde tage Sigte paa:

a) at ombytte bestaaende Dyrtidstillæg eller Dele deraf med faste Lønsatser, faste Akkordpriser eller Priskuranter. Hertil var Arbejdsgiverforeningen ikke helt uvillig, naar Ordningen kunde ske generelt.

b) Revision af Priskuranter, hvorom der allerede forud var truffet Aftale om, at Revision burde finde Sted. Selv i saadanne Tilfælde havde Arbejdsgiverforeningen enten helt forhindret Forhandlinger eller bragt dem til at strande. Paa dette Punkt var Arbejdsgiverforeningen imidlertid nu imødekommende.

c) Optagelse af *lokal Forhandling* om Ændring af saadanne Overenskomster, der indeholder Bestemmelser, *som paaviseligt er forældede eller Lønninger, som er særlig lave set i Forhold til det almindelige Lønniveau.* Paa dette Hovedpunkt var Arbejdsgiverforeningen *urokkelig.* Den fastholdt, at *alle* Overenskomster skulde fornyes uændrede under Paaskud af, at ellers kunde jo alle Fag paaberaabe sig forældede Bestemmelser eller særlig lave Lønninger. De samvirkende Fagforbund kunde paa ingen Maade frafalde sit Krav og kunde ikke anse det for forsvarligt at tilraade Fag, der ikke har holdt Trit med de almindelige Stigninger at forlænge de gældende Vilkaar endnu et Aar. Det viste sig her umuligt at komme hinanden nærmere under Forhandlingerne.

4) De samvirkende Fagforbund stillede — i Overensstemmelse med Generalforsamlingens Beslutning — Krav om *en Uges Sommerferie med fuld Løn* for alle hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen beskæftigede Arbejdere, som er Medlemmer af De samvirkende Fagforbund. Under Hensyn til den nylig stedfundne Arbejdstidsforkortelse og Arbejdsgivernes absolute Modstand erklærede De samvirkende Fagforbund sig dog villigt til at skyde dette Krav noget ud i Fremtiden.

5) De samvirkende Fagforbund stillede Krav om, at Arbejdsgiverforeningen skulde indgaa paa en *Realitetsforhandling* om Oprettelsen af *Bedriftsraad.* Dette Krav blev frafaldet under Henvisning til, at Arbejdsgiverforeningen har erklæret at ville tiltræde det af Statsministeren om dette Spørgsmaal foreslaaede Nævn.

Som det tydeligt fremgaar af denne Redegørelse sprængtes Forhandlingerne navnlig paa de to Hovedpunkter: 1) *Revision af Overenskomster med forældede Bestemmelser og særlig lave Lønninger* og 2) *Adgang til Erstatning for de yderligere Prisstigninger, som eventuelt maatte vise sig ved Dyrtidsstatistiken den 1. August.*

Det var derfor naturligt, at De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg efter Forhandlingernes Sprængning maatte koncentrere sit Arbejde om paa disse to Punkter muligvis at finde en saadan Formulering af Arbejdernes Krav, at det kunde berede Vejen for nye Forhandlinger og for en fredelig Løsning.

Hertil sigtede den Resolution, som Forretningsudvalget forelagde for Repræsentantskabet, der i Dagene den 10. og 11. ds. drøftede den alvorlige Situation.

Arbejdsgiverforeningen havde udtalt Frygt for, at Kravene om Revision af Overenskomsterne skulde føre ud i Konflikter, som kunde drage Storkampen efter sig. Forretningsudvalget foreslog derfor *Oprettelsen af et Nævn* til Afgørelse af de Stridspunkter, som det maatte vise sig umuligt at løse gennem lokale Forhandlinger eller gennem Forhandlinger mellem Hovedorganisationerne.

Arbejdsgiverforeningen havde modsat sig en Avgustregulering i indeværende Aar. Arbejderne kan ikke frafalde Adgangen til Erstatning for yderligere Prisstigninger. Forretningsudvalget foreslog derfor den Udvej at give Organisationerne Adgang til — hvis Statistiken 1. Avgust viser yderligere Stigning — *at opsige Overenskomsterne med 14 Dages Varsel.* Derved vilde dette Stridsspørgsmaal være udskudt og vilde kunne behandles paa Grundlag af de til den Tid herskende Forhold.

Repræsentantskabet mente imidlertid ikke, at der var nogen Udsigt til paa denne Maade at bane Vejen og vedtog derfor, *at De samvirkende Fagforbund skulde blive staaende paa det Standpunkt, som Forretningsudvalget havde udtrykt i sit Forslag af 9. Januar* og som *i alt væsentligt* er det videste Tilbud, som det er muligt at give.

Enhver uhildet Medborger maa indrømme, at Arbejdernes faglige Landsorganisation under Opfyldelsen af sin Pligt til Varetagelse af Arbejdernes berettigede Interesser har vist den mest udprægede Fredsvilje i Forstaaelsen af, at vort Lands økonomiske Situation ikke opfordrer til oprivende Storkamp. Vi nærer ingen Tvivl om, at hele den organiserede Arbejderklasse staar enigt bag denne nøgterne Vurdering af Samfundets og Tidens Krav. Viser det sig ikke muligt at naa til en tilfredsstillende fredelig Løsning, vil Ansvaret derfor helt og fuldt falde paa Arbejdsgiverforeningen og de Kræfter, som virker bag ved denne.

Forberedt paa alle Eventualiteter staar De samvirkende Fagforbund fremdeles rede til at yde sin Medvirken til enhver fredelig Løsning, der ikke krænker de Krav, som Tidens Tryk tvinger Arbejderne til at stille.

Forholdene paa Lystrup Avlsgaard pr. Fakse i Aaret 1920.

Atter et Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren ikke overholder Overenskomsten; i hvert Tilfælde gør Hr. Grev *Moltke* det ikke, idet der er flere af hans Huse, hvori hans Tjenestehusænd bor, hvor det regner ned i Stue og Køkken. og det er jo ikke saa hyggeligt for Beboerne. I et andet Tilfælde er der daarlig nok til at faa det Vand af Brønden, som Beboerne skal bruge, og Vandet er saa grumset, saa man nærmest skulde antage det for Spildevand fra Køkkenet; til nævnte Brønd er der for ca. 4 Maaneder ankommen en Pumpe, som skulde sættes ned. og trods flere Gange Henvendelse til Forvalteren, staar Pumpen endnu urørt i Beboernes Brændehus.

Et andet ikke smukt Træk fra nævnte Gaard skal her fremføres for Offentligheden: En Arbejder paa nævnte Gaard henvendte sig en Dag til Forvalteren om at faa et Køretøj til at køre sin syge Hustru paa Sygehuset med Forvalteren var straks galant og bød ham et Køretøj, som ellers bruges til at køre i Tørvemosen med om Sommeren; men efter nogen Forhandling fik han dog et noge lunde menneskeligt Køretøj Man forstaar, at d'Hrr. ikke har meget tilovers for Arbejderne, hvad enten de saa er syge eller raske. Der kan jo i intet Tilfælde blive gode Forhold mellem Arbejdsgiver og Arbejder, naar Arbejderne ved enhver Lejlighed skal ringeagtes.

Det skal ogsaa fremføres, at 6 af Gaardens Arbejdere er bleven opsagt til Fraflytning til 1. Maj 1920. fordi de ikke vilde underskrive Kontrakter, som lød paa, at Konen *skulde* malke. Det bemærkes, at heller ingen af Gaardens øvrige Arbejdere, som skal blive paa Gaarden, underskrev disse Kontrakter; det er jo ogsaa at slavebinde sin Hustru, og det er tilmed forkastelig, at en Far og Mor, som har en Flok Børn, enten saa Flokken er stor eller lille, begge to tidlig om Morgenen skal forlade deres Hjem og Børn og overlade dem til Skæbnen; vi har jo set triste Følger deraf. Desuden, hvor der er en Flok Børn, dèr har Hustruen nok at varetage indenfor Hjemmets Vægge. og netop dèr er den rette Plads for Hustruen med at hygge i Hjemmet, pleje Børnene og lave Mad, til Far kommer fra Arbejde.

Derfor, Kammerater. *pas paa* og vær vaagne, underskriv ikke Slavekontrakter, men brug de af Forbundet udsendte Kontrakter, som faas ved Henvendelse til enhver Afdelingsformand, da vil snart den Tid være inde, hvor vi kan forsørge Hustru og Børn, uden vi behøver at binde vor Hustru til slavisk Arbejde. Saavel rig som fattig er født nøgen og af kødelige og dødelige Mennesker, og derfor er den moralske Ret til at leve og til at nyde Verdens Goder lige ens for alle.

Husk det, Kammerater, naar nu Valgene kommer. og stem paa det Parti, som arbejder for Underklassens Ret til at leve paa Jorden — nemlig Socialdemokratiet

Hyllede, i Februar 1920.

Chr. Holgersen,
Formand for Kongsted Afdeling.

De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskabsmøde.

Mandag den 9. og Tirsdag den 10. Februar afholdt De samvirkende Fagforbund Repræsentantskabsmøde i København for at tage Stilling til den faglige Situation, der er skabt ved Sprængningen af Forhandlingerne mellem de to Hovedorganisationer.

Kl. 10 samledes de 324 Repræsentanter i Festsalen i Rømersgade 22.

Formanden, C. F. Madsen, gjorde udførligt Rede for de Forhandlinger, der var ført med Arbejdsgiverforeningen, idet han pointerede, at Repræsentanterne under Forhandlingerne havde vist deres gode Vilje til Opnaaelse af et Resultat. Man var fra Arbejdernes Side fuldt ud klar over det Ansvar, som de nuværende vanskelige Forhold for Landet maa paalægge dem, men man vilde selvsagt ikke finde sig i Arbejdsgiverterrorisme af nogen Art. Der førtes nu en længere Forhandling om. hvilken Stilling man skulde indtage overfor Arbejdsgiverne. Diskussionen, der fortsattes om Tirsdagen, resulterede i Vedtagelsen af en Resolution, hvori man i det væsentligste fastholdt det af Repræsentantskabet den 9. Januar vedtagne Standpunkt.

Umiddelbart efter Repræsentantskabsmødets Slutning afholdt Forretningsudvalget Møde, hvor det i Overensstemmelse med den trufne Beslutning affattede følgende Skrivelse, som er tilsendt Arbejdsgiverforeningerne:

Forretningsudvalget for Dansk Arbejdsgiverforening.

I Skrivelse af 30. f. M. meddeler den ærede Arbejdsgiverforening, at den ikke vil fravige sit Standpunkt, som er fremsat i Arbejdsgiverforeningens Skrivelse af 5. December f. A. til De samv. Fagforbund, nemlig at de i indeværende Foraar udløbende Overenskomster maa forlænges et Aar uforandret, og opfordrer derefter vort Forretningsudvalg til endnu en Gang at overveje den ved de brudte Forhandlinger mellem Hovedorganisationerne værende Situation.

Arbejdsgiverforeningen beklager sig over, at De samvirkende Fagforbund har fremsat uopfyldelige Krav, men denne Beklagelse er meget søgt og kun et Forsøg paa at lægge Ansvaret for de sprængte Forhandlinger over paa os; men dette vil næppe lykkes.

De samvirkende Fagforbunds Forhandlingsudvalg har netop prøvet at finde Midlet til at komme over den vanskelige Overenskomstsituation, men Arbejdsgiverforeningen har ikke bistaaet det heri, og vi forstaar nu bedre, hvorfor det har været umuligt at finde Udveje. naar Stillingen har været den, at man fra Arbejdsgiverforeningens Side absolut intet vilde

Vi vil i denne Forbindelse pege paa. at vi under Forhandlingerne har erklæret os villige til at søge gennemført en generel Ordning, men paa vore Forslag har Arbejdsgiverforeningen enten givet et pure Afslag eller har fremsat Modforslag, der maa betegnes som ubrugelige.

Imidlertid har vort Forretningsudvalg igen overvejet Situationen og søgt vort Repræsentantskabs Tilslutning til et af os udarbejdet Grundlag for fortsatte Forhandlinger. Denne Tilslutning har vi ikke opnaaet, men Repræsentantskabet har derimod vedtaget følgende:

> „Overfor Arbejdsgiverforeningens absolute Fastholdelse af Kravet om betingelsesløs Fornyelse af de opsagte og udløbende Overenskomster udtaler Repræsentantskabsmødet, at De samvirkende Fagforbunds Stilling maa være den: i det væsentligste at staa paa Forslaget af 9 Januar d. A."

I Henhold til den saaledes tagne Beslutning tillader vi os indtrængende at opfordre Arbejdsgiverforeningen til at ændre sit Standpunkt, thi kun derved kan der skabes den Ro i Arbejdsforholdet. som hele Samfundet for Tiden er saa stærkt interesseret i. En diktatorisk Ordning af Overenskomstforholdene, saaledes som Arbejdsgiverforeningen har besluttet. er uigennemførlig, og hvis Kravet derom opretholdes, staar Samfundet sikkert overfor faglige Kampe af et Omfang, som ingen Sinde tidligere.

Før Arbejdsgiverforeningen har revideret dette sit Standpunkt. vil der næppe være nogen farbar Vej for fortsatte Forhandlinger, men under Forudsætningen af, at Arbejdsgiverforeningen, i alles Interesser, vil indse det nødvendige heri, erklærer vi os villige til at fortsætte Forhandlingerne om en samlet Ordning af Overenskomstforholdene.

P. F. V.:
Carl F. Madsen.

Karlekamre i 1920.

Hvad en storkroet Bonde tillader sig at byde sin Karl.

Der tales saa meget om Arbejdernes øvigtende Interesser for Samfundet, om Arbejdernes Ulyst til Arbejdet osv. osv ; men hvad man taler mindre om, ør de Vilkaar, man byder Arbejderne at virke under! Der er ikke mere det gode Forhold mellem Arbejder og Arbejdsgiver, siges der, og dette er rigtigt; men hvem tør paastaa, at dette alene er Arbejdernes Skyld? Jeg vil ikke tage i Betænkning at paastaa det modsatte, og efterfølgende skal sikkert bidrage til at bevise denne min Paastand.

Dersom f. Eks. en Tjenestekarl en Aftenstund tager sig den Frihed at gaa til Byen, saa er der straks Stof til en hel Uges Sladder mellem Bønderne om deres Tjenestekarle, som gaar til Byen eller paa Kroen og drikker deres Penge op. For det første saa véd Bønderne jo i Grunden intet herom, og for det andet, hvad rager det saa i Grunden dem. Pengene er vel i alle Tilfælde deres egne — de har i hvert Tilfælde maattet arbejde for dem. Det har d'Hrr. Bønder vel i de færreste Tilfælde for de Penge, de bruger, naar de kommer til Byen eller paa Kroen — det sker nemlig ogsaa, og saa kan man lejlighedsvis se

dem slaa i Bordet, saa det batter noget! Man mærker ved saadanne Lejligheder ikke det mindste til den Sparsommelighed, der fra d'Herr s Side til enhver Tid prædikes for os andre. Eller naar der f. Eks. holdes et af disse smaa Fødselsdags- eller Ædegilder til flere Hundrede Kroner; heller ikke her mærkes den mind te Sparsommelighed! Dette er noget, som kun mærkes, naar der er Tale om Løn til deres Arbejdere; men saa mærker man det ogsaa til Gavns!

Det er jo ogsaa en Kendsgerning, at der her i Dannevang findes Bønder, som ikke kan indse, at der er det mindste urimelige i, at de til deres egen Bekvemmelighed har lyse og hyggelige Stuer og velindrettede Stalde til deres Kreaturer, ogsaa til Svinene; men til Karlen og Pigen: Et Hummer saa elendigt, at Vorherre selv maa græde derover! At dette ikke er Fantasi, men den nøgne Virkelighed, kan enhver overbevise sig om ved at aflægge et Besøg hos Gmd. P. Olsen, Hejnede pr. Borup. Det „Hul" eller „Hummer", han byder sin Tjenestekarl, er af en saadan Beskaffenhed, at det nærmest er utroligt, at sligt kan finde Sted. Dette „Hundehul" — for Karlekammer vil jeg ikke kalde det — er saaledes indrettet, at Indgangen er fra en Port, hvilket bevirker, at der selv midt paa Dagen er et fuldkomment Tusmørke; der er et Vindue mod nævnte Port, men dette mangler Ruder, saa det har passeret, at Karlen er vaagnet med en „ekstra Dyne" over sig i Form af en Snedrive! Gulvet er Cement, og udenfor Døren og Vinduet uden Ruder findes en Rendesten, som gaar gennem nævnte Port, og at den Stank, der kommer herfra, er alt andet end behagelig, kan enhver vel tænke sig. Man kunde i denne Forbindelse fristes til at spørge, om der i Borup Kommune findes nogen Sundhedskommission, og hvilke Opgaver en saadan Kommission mener at have? Her er forøvrigt endnu et Moment at tage i Betragtning: Paa Stænget over nævnte Port er sat Halm; i Tilfælde af Ildebrand er baade Karl og Dreng uhjælpeligt prisgivet i dette elendige „Hundehul"!

Jeg skal nu oplyse, at det ingenlunde er nogen Art af Nødvendighed, der byder dette; thi foruden det omtalte „Hummer" findes der paa Gaarden et andet Værelse, som tidligere har været benyttet til Karlekammer. Dette Værelse har Karlen ønsket Tilladelse til at benytte; men ikke Tale om det! Det Kammer, han havde, var godt nok til baade ham og Drengen! Hvem vil nu paastaa, at der af slige Forhold kan blive god Forstaaelse? Og det er der selvfølgelig heller ikke her.

Da jeg efter Anmodning fra Karlen, som er Medlem af vor Afdeling, forsøgte at tale til P. Olsens Fornuft, blev jeg hurtig klar over, at dette er et Begreb, som P. Olsen kun kender af Navn og maaske ikke en Gang det. Han havde intet at tale med mig om, og jeg maatte helst hurtigst muligt forsvinde ud af hans Gaard, hvad jeg selvfølgelig ogsaa gjorde.

Efter at være kommen hjem, skrev jeg et høfligt Brev til P. Olsen, hvori jeg fores og ham i begge Parters Interesse at forlige sig med sin Karl. Men ogsaa dette Forsøg glippede; thi Dagen efter modtog jeg Brevet uaabnet tilbage! Det laa altsaa under denne „storkroede Dompap"s Værdighed at have det mindste med Landarbejderorganisationen eller mig at gøre. Men jeg tror nu, at P. Olsen havde handlet klogere ved at ordne Forholdet i Mindelighed; thi vel kan P. Olsen endnu trodse baade sin Karl og den Organisation, han tilhører; men ogsaa kun endnu! Den Tid er forhaabentlig ikke fjern, da Organisationerne vil være s aledes indrettede, at det b iver den levende Bøgejstring der samler alle Arbejdere i Organisationen, og Kammeratskab og ubrødelig Solidaritet, der bliver Sjælen og den Aksel, hvorom det he'e drejer sig. Den Dag, Arbejderne forstaar, at deres Organisationer maa være en fuldstændig Kæde, som under Kamp slutter sig sammen Led for Led uden Hensyn til det Samfund, som ikke tager Spor af Hensyn til os, vil snart komme.

Hensynsløst behandles vi, og derfor maa vi handle akkurat saadan igen. Vi maa bort fra det System, som tillader, at vor Kamp mod Kapitalismen klassificeres i lovlig og ulovlig Kamp. Den Tid maa snart være forbi, hvor det ene Hold Arbejdere strejker, medens det andet Hold betaler en Del af sin Fortjeneste til de strejkende Kammerater, og man netop ved sit Arbejde selv ødelægger den Strejke, som Kammeraterne fører. Jeg tænker her paa saadanne Strejker som f. Eks. Skræderstrejken, Bryggeristrejken og nu Slagteristrejken, for ikke at tale om Telefonstrejken — alle uden Undtagelse er ført efter dette Princip, og alle er blevet en Fiasco! Noget andet kan vist kun Lederne se.

Nej, vi maa om paa en anden Bov, og den Dag, det sker, saa vil den Tid være forbi, hvor hverken en P. Olsen, Hejnede, eller nogen anden Storbonde vover at tillade sig en Fremgangs- og Behandlingsmaade som den ovenfor omtalte.

Med kammeratlig Hilsen
Vilh. Larsen,
Lammestrup.

Det vil antagelig gaa adskillige som os ved Læsningen af Vilh. Larsens Artikel, at de har vanskeligt ved at finde nogen Forbindelse mellem det af *Vilh. Larsen* ovenfor nævnte Eksempel paa en daarlig Arbejdsgiver og et elendigt Karlekammer, og det Spørgsmaal, han i sine Slutningsbemærkninger berører, men Hensigten er jo ikke til at tage fejl af; det er at slaa et Slag for de syndikalistiske Metoder, som Vilh. Larsen i den senere Tid er bleven en Beundrer af. Den eneste Metode til Afhjælpning af saadanne Forhold, som dem Larsen omtaler i sin Artikel, er imidlertid at faa alle Landbrugets Arbejdere organiseret, ligesom det er den eneste Maade, hvorpaa Arbejderklassens Forhold i det hele kan blive varigt forbedret.

Men Vilh. Larsen bør erindre sig, at der er Forskel paa Organisation og Desperation. *Red.*

Bestillingsseddel

paa

„Arbejdernes Børneblad".

Undertegnede bestiller herved „Arbejdernes Børneblad" for $\frac{\text{Januar}}{\text{April}}$ Kvartal.

(I Tilfælde af, at Bestillingen gælder Januar Kvartal, sendes Numrene lige fra 1. Januar).

Navn: .....

By: .....

Adresse: .....

Bladet koster 70 Øre Kvartalet. Bestillingssedlen sendes til „Arbejdernes Børneblad"s Ekspedition, Rømersgade 22.

Goddaw igjen!

I Folk, der gaar der sønderud,
jer skuld vi nødde glemm!
Vi saa æ fræ vor søndle Rud,
hwor haadt i war i Klemm.
Hwad der af Folkerued vild op,
det fæk I øj, far det saatt Top.
Saa bløw den Trang,
I haaj te Sang,
en Bevren i jer Stemm.

I saattes ved en Uddesid,
hwor der war slem med Træk,
hwor I maatt læ jer ryw og slid
og si jer Lykk swind væk.
Den Træk, I fæk der søndenind,
den swej te mir en Marr og Skind!
Hwer Dawsens Daa
jer Hjærteblaa
bløv snerted af den Vind.

Og nøj gik op, og andt gik nied,
og møj gik rejn i Syk,
for Øwerwold den splitt jer Kied
skønt I saatt Ryk mod Ryk.
Men jen Ting holdt: Jer Bondemol!
Trods Wand- og- Brød og Mulkt og Skrol
Proces og Bank
i Skuel og Skrank
— den flytt sæ ett en Flyk!

Mi Hjat den blywer ret saa blød,
nær a tær tink opo,
te ud af aal den Wold og Nød
jer Sprog ha kann besto.
Det Sprog er hwerken Plat hæ Tysk,
nej det er redle Væjmelsjydsk!
Det war æ han søjt
med Lys og Løjt, —
Gendarmen stram og brydsk!

Det gjæwwe Væjmelssprog! Dem Fin
de regner't eet en Krumm,
for det de jen Gaang er saa „fin"
— og osse wal ledt dumm — —
Det Sprog ska vi faa te aa kling,
saa det ska syng i Hjat og Bring
paa Folk, der er,
og — gir Worherr!
paa dem, han vil, ska komm!

Kom snaar herhiem! Kom øwer æ Ø
og læ wos find hinaan,
da skal Alverden undres po,
saa warm vi end ka haand!
Og jubles — frels fræ Prøjser-Tysk —:
„Goddaw igjen!" po Gammeljydsk —
den Daa wor Haab
po Hurraraab
ska stig mod Himlen Blaan.

Jeppe Aakjær,
(i „Pressens Magasin").

Godsejer Jensen

Saagu' om det ikke er Godsejer Jensen,
der staar der og soler sin vuggende Vom,
en Type for Landet og Intilligensen,
en Samfundets Bærer, beskeden og from,
hans Mine kan være saa gavnmild og naadig,
hans Hænder kan foldes i Tryghed og Ro,
en Pryden for Byen, en Glæde for Landet
— en G u d s m a n d er Godsejer Jensen min Tro.

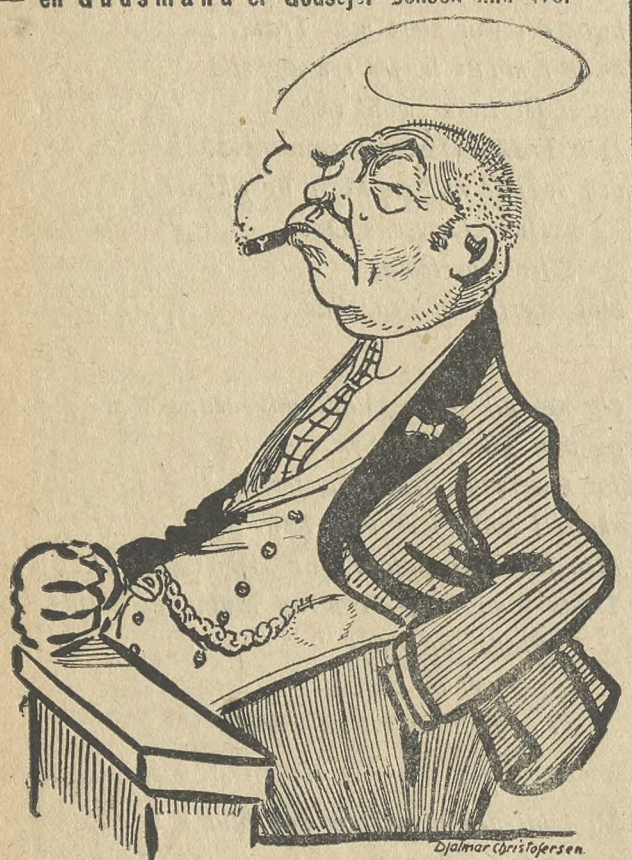

Han taler om det, som paa Hjertet ham ligger,
om Fattigmands Glæder og Rigmandens Sorg,
han ønsker sig selv som den ringeste Tigger,
der trælsom maa leve paa Gods og paa Borg;
han taler med Fryd om Sparsommeligheden,
— og Talen om det er saa sandelig go',
han selv ofred aldrig en eneste Øre —
og B a n k b o g har Godsejer Jensen min Tro.

Han taler om dem, der maa stride sig fremad,
maa kæmpe og kæmpe og kæmpe sig op,
han taler om Fryden naar saa det gaar hjemad,
til Hvilen med mødig og svidende Krop;
for kæmpe det skal man, si'r Godsejer Jensen,
man stundom maa s'ide og kæmpe for to —
han selv har nu arvet alt det som han ejer,
men t a l e kan Godsejer Jensen min Tro.

Og Folket staar lyttende rundt omkring Jensen,
hans Ord naar saa langt som til Hjerterne ind,
og standser han Talen mens paa Filipensen
han klør sig betænksomt og stryger sin Kind,
da staar man og venter til Ordene atter
fortæller om Fattigmands Glæde og Ro —,
man klapper til Talen og Jensen han bukker
— og b u k k e kan Godsejer Jensen min Tro.

Saa kører han hjem i sin Vogn, der har ventet,
hans Tjener paa Bukken med Pisken slaar Knald,
— og Dagen derefter staar Ordene prentet
i Byens Avis — det er Talerens Kald —
saa sidder han lunt paa sit Gods mens han læser,
at Fattigmandsfolket sa' Talen var go, —
— saa smiler han bredt mens han slaar sig paa Vommen
— og s m i l e kan Godsejer Jensen min Tro.

O s k a r H a n s e n.

Til Læserne!

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at Landarbejderbladets to Udgaver, Jylland og Fyen, for sidste Uge ved Sorteringen paa Posthuset er bleven fejlagtig fremsendt. Jylland-Udgaven er saaledes gaaet til Fyen og Fyen-Udgaven til Jylland. Derved er fremkommen en Mangel paa 900 Eksemplarer til Jylland.

Læserne maa derfor undskylde, at Bladet ikke er fremkommen rettidig; men Hovedpostkontoret mente, at Fejlen kunde berigtiges i Løbet af denne Uge.

Radikalisme.

Redaktøren af Typografernes Fagblad, *Fr. Nielsen*, Køge, der slutter sig til Syndikalismen, har i »Typograf-Tidende«s Nummer for 6. Februar under Overskriften: »Radikalisme« skrevet følgende bemærkelsesværdige Artikel, der har Adresse til adskillige ud over Landet:

Hvad er Radikalisme? Hvad er det at være radikal? Disse Spørgsmaal har i den senere Tid stadig klinget for mit Øre. Og en Stemme inde i mig har spurgt: *Hvad er du?*

Og foranlediget af de voldsomme Angreb, der rettes mod mig, er Stemmen bleven mere og mere paagaaende, indtil den tilsidst tvang mig til at foretage en nærmere Undersøgelse af »de sidste Dages« *Radikalisme* og min Stilling dertil.

Jeg har hidtil levet i den Tro, at jeg hørte til de radikale — i den Forstand, at jeg var Tilhænger af en Samfundsorden, der var bygget op paa Retfærdighedens Princip — et Samfund, hvor faa har for meget og færre for lidt.

Men jeg maa indrømme, at jeg overfor den sidste Tids radikale Foreteelser har maattet studse, og lige som Jeppe i Baronens Seng har jeg maattet knibe mig i Armen for at faa konstateret, om det var Drøm eller Virkelighed.

Jeg stod for nogen Tid siden i en Forsamling af Arbejdere, for Størstedelen Syndikalister. Taleren var en kendt syndikalistisk Agitator. Han talte godt og fremkom men mange rammende Sandheder. Men saa kom han ind paa Havnekonflikten i København og imødegik dem, der paasod, at Havnearbejderne fik for meget, naar de tjente 80 Kr. om Dagen. En Arbejder — sagde han — kan aldrig faa for meget; selv om han fik 180 Kr. om Dagen, var det ikke for meget!

Det er den Slags Udtalelser, som falder i god Jord, men som ved nærmere Eftertanke viser sig at være ganske hen i Vejret. Mon nogen tror, at det vilde kunne lykkes vedkommende Taler at danne et Samfund, hvor hver Borger kunde faa en Aarsindtægt af 54.000 Kr.!

Hvis det er Radikalisme at godkende og raabe Bravo til slige tankeløse, men skadelige Udbrud — ja, saa er jeg *ikke* radikal.

En anden »radikal« Taler har fremsat følgende Mundfuld: Mine Modstandere maa gærne have en hel Pose fuld af *Ret* — det bryder jeg mig ikke en Døjt om, naar bare jeg har *Magten!*

Hvad skal man sige om en saadan Udtalelse fra Folk, som foregiver at ville indføre paradisiske Tilstande paa Jorden?

At sætte Magten i Rettens Sted — er det ikke netop det, der har fundet Sted under den kapitalistiske Samfundsorden, vi hidtil har levet under? Og er det ikke netop imod denne Uret, vi har samlet os til Kamp? Og saa skulde vi benytte de samme Midler?

Er *det* foreneligt med Radikalisme — ja, saa er jeg *ikke* radikal. — — —

Hvis det er en Betingelse for at være i Overensstemmelse med Radikalismens Grundsætninger, at man skal raabe Hør til alt, hvad de patenterede Radikalere udslynger i en Forsamling for »at tage Kegler«, selv om det er nok saa meningsløst og uigennemførligt — hvis den moderne Radikalisme godkender Princippet *Magt for Ret* — hvis det at være radikal er det samme som at være *hensynsløs* og *brutal* uden Skrupler over, hvilke Midler man benytter, hvis det i det hele taget er foreneligt med Radikalisme at bruge sin Fornuft — ja, da maa jeg melde Pas.

Den Radikalisme, der hidtil har foresvævet mig som Ideal, og som jeg fremdeles vil bestræbe mig for at følge, er den, der er i Pagt med *Retten*, og som appellerer til det bedste i Menneskene — som vil arbejde for et Samfund, hvor den fornemste Grundsætning er den, at man ikke gør mod andre, hvad man ikke vil, andre skal gøre mod en selv.

Det er et Ideal, der er værd at sætte noget ind paa. Men det forudsætter ganske vist, at vi betragter hverandre som Mennesker. Det fordrer Selvkritik og Selverkendelse. Og man kan ikke docere den Lære, at naar blot man er en *Haandens* Arbejder, saa kan man ikke forlange for meget. Thi den Arbejder, der tager sig sit Arbejde betalt med en Sum, der ligger en to—tre Gange over, hvad det store Flertal faar — han hører ikke længer til de *udbyttede*, men er med til *at udbytte os andre*.

Tænk lidt over det, I Over-Radikalere! *Fr. N.*

Har Du husket at bestille ARBEJDERNES ALMANAK? — Hvis ikke, da bør Du skynde Dig at indhente det forsømte. Denne fortrinlige Almanak kan endnu faa hos Landarbejdernes Bogsamling.

Ugens Spejl.

Den forløbne Uge bragte den længe ventede og for Handel og Industri saa vigtige Afslutning paa Telefonkonflikten; endelig greb Ministeriet ind og fremtvang en Afgørelse af Spørgsmaalet, samt gjorde Ende paa Arbejdsgiverforeningens selvbestaltede Diktatorstilling overfor Telefonselskabet. At dette er faldet de Herrer haardt for Brystet, skinner ganske tydeligt igennem. Bogtrykker Langkjærs Udtalelser om, at Arbejdsgiverforeningen ikke er indforstaaet med Telefondirektørens Tak til Ministeriet for dets Arbejde for Tilvejebringelse af Forliget.

Der er mange Ting, vi kan lære af denne Strejke; men en Ting ønsker vi i Særdeleshed at understrege, nemlig at Arbejdsgiverforeningens Kampiver ganske aabenlyst er blevet lagt for Dagen; man har til det sidste slet ikke et eneste Øjeblik lagt Skjul paa, at man for alt i Verden vil Krig; de smukke Toner om Arbejdsfred, som vi saa ofte er blevet tudet Ørene fulde af, er forstummet, Krigsraabet gjalder over Landet; man venter blot Lejligheden; Telefonstrejken skulde have været den, det mislykkedes, og nu søger man formodentlig ny Mark. Telefonstrejkens Afslutning viser imidlertid, at vi, trods alt, alligevel med Sindsro kan imødese kommende Tider.

*

Under Brask og Bram afsluttedes den første Fase af Afstemningen i Sønderjylland med det Resultat, at ¾ af de afgivne Stemmer var for Danmark; første Zone har hermed tilkendegivet sin udprægede Danskhed, og Jublen har saavel i Sønderjylland som herhjemme været overvældende, alt medens man i anden Zone saavel fra dansk som tysk Side paabegynder Kampen om denne Del, en Kamp, der til Tider antager en yderst hidsig Karakter. — Den 14. Marts vil Afstemningen finde Sted.

*

Dyrtidsskruen har nu atter faaet en Omdrejning; i den sidste Halvdel af 1919 er Dyrtidsprocenten steget fra 211—242 — altsaa med 31. — Stigningen siden 1914 fordeler sig saaledes, idet Udgiften efter Priserne i Juli 1914 er sat lig 100:

		Udgifter til Fødevarer	Andre Udgifter	Samtlige Udgifter
Juli	1914.....	100	100	100
Juli	1915.....	128	106	116
Juli	1916.....	146	127	136
Febr.	1917.....	158	135	146
Juli	1917.....	166	144	155
Febr.	1918.....	173	160	166
Juli	1918.....	187	177	182
Jan.	1919.....	186	193	190
Juli	1919.....	212	210	211
Jan.	1920.....	251	233	242

Man vil heraf kunne se, at sidste Halvaar har bragt større Prisstigning end noget tidligere Halvaar.

Siden Juli 1914 har der fundet en Prisstigning Sted for Fødevarer paa 151 pCt., for Beklædningsgenstande og Vask 233 pCt., for Bolig 45 pCt., for Brændsel og Belysning 292 pCt., for Skatter og Kontingenter 79 pCt., for andre Udgifter 120 pCt. Der er saaledes ingen synlige Tegn paa Prisfald eller blot Standsning af Prisstigningerne; den sidste Omdrejning har været den haardeste, hvorfor man snart burde dæmme op for disse evindelige Prisstigninger og give Skruen en anden Omdrejningsretning.

*

Indsamlingen til de Nødlidende i Centraleuropa skrider nu fremad, og det kunde selvfølgelig kun glæde at se den Forstaaelse, der ikke mindst blandt Arbejdere har givet sig Udslag. Vi kan saaledes nævne, at vor Afdelingskasserer for Nyker Afdeling og dennes Hustru for denne Afdelings Vedkommende har indsamlet Kr. 111,00, og samtidig med Indsendelsen af disse Penge har anmodet om at faa flere Lister for i saa høj Grad som muligt at kunne faa samlet Penge ind til Hjælp for vore nødlidende Kammerater.

Dette Eksempel er værdig til Efterfølgelse.

*

Hvad Krigen har bragt af Rædsel og Sorg og Savn, giver følgende Tal, som Sygekassernes Sundhedstidende oplyser angaaende Dødeligheden i Tyskland, os et lille Billede af.

I Aarene 1914—15—16 — naar Elsass-Lothringen og Mecklenborg ikke medregnes — døde der ialt 3,808,570 Mennesker, heraf var 2,370.289 af mandligt Køn, og 1,438,281 af kvindeligt Køn; af Mændene var 895,030 Militære, de allerfleste var døde en voldsom Død, det vil sige faldne i Krigen.

Vi vil saaledes heraf kunne se, at Krigsmaskinen uden nogen som helst Nytte har krævet 895,000 unge Mænd. Øvrige Kommentarer turde være overflødige.

—*n.*

Ovenfor bringer vi et Billede af den Mand, der blev Vinder i Konkurrencen om den bedste Idé til et Emblem for Landarbejderforbundet.

Blandt de mange Udkast, som kom ind, valgte det om Spørgsmaalet nedsatte Udvalg ganske enstemmig det, *Chr. M. Sørensen* havde tegnet, og vi tror, alle vil erkende, at vort nye Emblem er enkelt, smukt og symbolsk.

Sørensen havde iøvrigt indsendt ikke mindre end 6 forskellige Udkast, alle smukt og talentfuldt udført.

Chr. Marad Sørensen er Medlem af Rønde Afdeling i Jylland, ovenstaaende Billede er taget efter et Portræt, han selv har tegnet.

Strejken paa Maaløvgaard.

Strejken paa Maaløvgaard fortsættes uforandret. Hr. Bestyrer Østergaard søger saa godt han kan at hjælpe sig med Skruebrækkere, som han hverver paa Fæstekontorer og gennem Annoncer i Herregaardenes Adressetidende og andre lignende Blade.

Det gaar imidlerid ikke særlig godt. Trods al hans Ihærdighed er det vanskeligt for ham at forskaffe sig den nødvendige Hjælp, og har han endelig faaet fat i nogle Individer, som ikke undser sig ved at falde deres organiserede Kammerater i Ryggen, saa viser disse sig ganske ude af Stand til at præstere et ordentligt Stykke Arbejde, de forsvinder derfor i Reglen ogsaa efter kort Tids Forløb igen. Vi skal i denne Forbindelse anføre, at Staldkarlen, som var paa Gaarden, da Strejken blev erklæret, og som derefter nedværdigede sig til at udføre det Arbejde, som Fodermesteren havde nedlagt, forlængst er bleven ked af sin utiltalende Beskæftigelse og er forduftet. Efter hvad der meddeles os, er han rejst til Samsø; lad os for hans egen Skyld haabe, det er med den Beslutning i Fremtiden at ernære sig paa en hæderlig Maade. En kvindelig Arbejder, som Hr. Østergaard havde engageret, vistnok i København, til at deltage i Malkningen, forsvandt saa snart hun erfarede hvorledes Forholdene var; hun vilde ikke være Brækker. Stillingen er i det hele taget ikke gunstig for Bestyrer Østergaard: at gaa det kommende Foraar i Møde med den Arbejdskraft, han har i Øjeblikket, og Vanskelighederne ved at faa ny og navnlig bedre Folk vil næppe blive mindre i Fremtiden.

Kammerater!
Gør jer klar til den forestaaende Lønkamp.

Vi nærmer os Foraaret med raske Skridt, og vi nærmer os det store Opgør med d'Hrr. Arbejdsgivere; derfor har det sin store Betydning, at vi er paa vor Post, saa vi er parat naar Dagen kommer, da Slaget skal slaas.

Jeg kommer til at tænke paa med hvilken Modstand, vore Kammerater, som betjener Telefonerne, har kæmpet; de har jo mødt den største Modstand lige fra den første Dag, og vi maa lægge Mærke til, at fra Arbejdsgivernes Side har der ingen Lyst været til at faa den Strejke sluttet, selv om vi vel aldrig har haft mere Brug for en Telefon end netop i den sidste Tid, h or den spanske Syge har hærget i By og paa Land.

Men lad os drage Lære af det som Telefonarbejderne har været Genstand for, og lad os forstaa, som dem, at det gælder om at staa sammen. Arbejdsgiverne har nu proppet deres Krigskasse saa meget, at nu kan de tage Kampen op med os, og dersom vi ikke forstaar at værne os imod dem, vil de muligvis sejre. Men det maa ikke ske; vi har ogsaa samlet os et Kampfond, men Penge kan jo ikke alene gøre det. Nej, først og fremmest gælder det, at vi ogsaa forstaar at staa sammen, saa d'Hrr. kan se, at vi er en Magt, som ikke har til Sinds at lade os diktere af dem alene, men at vi bestemt kræver at være medbestemmende om, hvad vi skal have til Livets Ophold.

Det maa være forbi med, at d'Hr. tilbyder en af os Arbejdere, saa man lige kan faa til Føden, de maa forstaa, at vi heller ikke kan gaa uden Klæder, men med den Løn en Landarbejder hidtil har faaet, har han ikke kunnet faa et Stykke nyt Tøj, hverken til sig selv eller sin Familie. Forlanger de af os, at vi skal arbejde, saa de selv kan være fri, maa de betale saa man ikke skal nøjes med Føden, men ogsaa har noget at dække Kroppen med. Naar en Arbejder passer sit Arbejde, saa maa det ikke blive ved at være saadan, at skal han have et Stykke Tøj, saa maa han gøre Knæfald for den stedlige Hjælpekasse, saa taber Manden Lysten til at arbejde, som d'Hrr. ellers altid skraaler op om.

Nej, lad os faa for vort Arbejde saa vi kan eksistere, saa er der vel ingen, som føler sig for god til at tage Haand i Hanke, men saa tror jeg, at enhver Arbejder vil føle sig glad ved sit Arbejde; men slide, naar man ser, at det gaar længere og længere tilbage, det tror jeg heller ikke, at Agrarerne vil gaa med til, naar det gælder dem selv.

Nej, lad os slutte os endnu tættere om vort

Forbund; jeg vil særlig henstille det til de Unge, de har ikke endnu, saa godt som de ældre, forstaaet, hvor deres Plads i Fremtiden maa være, men der er kun en Vej at gaa, det er at organisere sig og igennem Forbundet rejse de Krav man ønsker gennemført. Den enkeltes Magt er jo intet overfor Arbejdsgiverne og som Følge deraf bliver det dem, som bestemmer, hvad den enkelte skal have i Løn, og hvordan hans Værelse skal se ud.

Naar Tjenestekarlene ikke er kommet saa langt som baade dem selv og vi andre ønsker, ligger Skylden hos alle dem, som ikke har forstaaet at tilknytte sig Organisationen; havde de alle været organiseret, havde der ingen Vej været uden om for Landmændene, men de har forstaaet at gaa uden om vort Forbund saa meget som de har kunnet.

Men det maa nu være Slut, vi maa staa sammen, Unge og Ældre og Kvinder og Mænd, først naar vi naar dertil, kan vi gennemtvinge, hvad vi gaar og ønsker, og det vil blive mange Gange lettere for vore Repræsentanter at gennemføre, end et Tillæg nu paa nogle faa Procent; vi ønsker alle at give dem den Styrke vi kan, det bliver jo dog til Gavn for os selv.

Naar Landmændene synger, at nu kan Buen ikke døje at strammes mere, saa maa vi ikke tro derpaa, de har forstaaet at skovle sammen under Krigen og de vil fremdeles forlange for de Varer de har at sælge, saa vi Arbejdere maa bide Fingrene nær. Vi maa heller ikke tro, at dersom det skulde lykkes dem at trykke Lønnen, at de saa vilde blive mindre glubske, nej, det vil de fremdeles, saa der er kun for os at rotte os sammen og kræve højere Løn for vort Arbejde. Vi maa nu i den korte Tid, der er tilbage, have gjort saa mange af vore Kammerater, som staar udenfor, forstaaelige, at de vil tjene dem selv og deres organiserede Kammerater, naar de slutter sig til vor Organisation saa hurtig som muig.

Alfred Carlsen.

Nogle Udtalelser om Afstemningen i Sønderjylland.

I Anledning af Afstemningen i Nordslesvig har den socialdemokratiske Provinspresses Fælleskorrespondent haft et Interview med forskellige kendte Politikere, hvis Udtalelser vi tillader os at gengive.

Borgbjerg

udtalte: Det kan naturligvis kun fylde enhver Dansk med Glæde og Tilfredshed, at Danskheden har holdt sig saa godt trods over 50 Aars Tvangs-Fortyskning. Naar man tænker sig de ulige Vilkaar: En ganske lille Befolkning, løsrevet fra Moderlandet, tilmed et af de mindste Lande i Verden, og paa den anden Side en Stormagt, der en Tid tegnede til at skulle faa Verdensherredømmet, og som kunde sætte hele det civile og militære Apparat i Virksomhed efter Erobringen med Jernbanebygning, Flaadestationer, tyske Funktionærer og Embedsmænd, da maa man sige, at er der noget, der er retfærdigt i Verden, er det i hvert Fald det, at de danske Nordslesvigere faar Lov at vende tilbage til Danmark.

Det viser sig for Resten, at Stemmeretsreglerne ikke har været til nogen Støtte for Danskheden. Den 20 Aars Opholdsbestemmelse, som la Cour m. fl. agiterede for og fik gennemført, har Tyskerne kun haft Fordel af, og havde man i Fjor haft et bedre Overblik over Stillingen, skulde man ikke have valgt at fastsætte *en bloc* Afstemning i første Zone. At man gik den Vej, var utvivlsomt en Fejl. Hele den indviklede og kunstige Afstemningsmaade blev et Agitationsvaaben for Tyskerne, som de burde have været berøvet.

Den almindelige politiske Stemmeret burde have været lagt til Grund. Jeg føler mig overbevist om, at der i Tønder og Højer vilde være faldet langt flere Stemmer for Danskheden, hvis man ikke i disse Distrikter paa Forhaand havde været sikker paa at komme til Danmark. I saa Fald var man for Tyskernes Vedkommende kommen til overalt at stemme under fuldt Ansvar. Gennemførelsen af det demokratiske Princip: lige og almindelig Valgret for alle 20-aarige vilde have været en betydelig og afgjort Gevinst for Danmark.

En Karusselejer kom til Højer for nogle og tyve Aar siden sammen med en Kvinde, med hvilken han udenfor Ægteskab fik et Barn. Vedkommende Arving meldte sig i Gaar ved Valgbordet og stemte tysk og tog ikke i Betænkning at rejse lige fra München for at afgive sin Stemme. Fra et eneste Sogn meldes der om, at der kom 32 Præstesønner og 23 Skolelærersønner og stemte for Tyskland.

Jeg ser i et chauvinistisk Blad udtrykt Henrykkelse over, at 20-aarige og 85-aarige mødte op Side om Side og stemte dansk. Det glæder mig at se denne Frydefuldhed netop i den Presse paa en Tid, hvor vi herhjemme maa føre en haard Kamp med de konservative Partier om Valgretsalderens Nedsættelse.

J. C. Christensen,

for hvem det sønderjyske Spørgsmaals Løsning sikkert altid har været en alvorlig og oprigtig Sag — dette viser bl. a. hans anerkendende Ord om Udenrigsminister Scavenius' Virksomhed angaaende Nordslesvig — er stærkt bevæget, da vi henvender os til ham og anmoder om en Udtalelse til vor Presse. Han svarer: »Skriv, at jeg finder Resultatet af Afstemningen særdeles tilfredsstillende. Lige fra Krigens første Dage har jeg, som De ved, udtalt som min Overbevisning, at vore sønderjyske Landsmænd vilde komme tilbage til Moderlandet. Jeg deler ganske Borgbjergs Opfattelse med Hensyn til Afstemningsreglernes uheldige Affattelse.«

Alfred Christensen (R.)

svarer paa vort Spørgsmaal: »Jeg nærer den dybeste Beundring for det sunde, stærke Folk, der gennem 50 Aar har bevaret Kærligheden til vort Land og det danske Sprog. Jeg har ogsaa bevaret Haabet om Genforeningen. Naar den nu fuldbyrdes, skyldes det Hjemmenes Magt og betydningsfulde Indflydelse overfor den opvoksende sønderjyske Ungdom.« *N. A.*

Tjenestedrengens Død.

Han omkom i Snefoget og fandtes en Maaned efter paa Bakken foran Husbondens Gaard.

Fra Aalborg meldes der om en 12-aarig Tjenestedrengs triste Død. Drengen, hvis Navn er Carl Lauritz Hansen, og som tjente hos en Gaardmand Carl Bech i Gudum ved Aalborg, havde været forsvundet siden den 3. Januar, men først i Onsdags, altsaa en Maaned efter hans Forsvinden, fandt man Drengen som Lig paa en Bakke tæt udenfor den Gaard, hvor han tjente.

Liget var stærkt opløst af at have ligget den lange Tid, udsat for alskens Vind og Vejr.

Den lille Tjenestedrengs Endeligt er en sørgelig og tragisk Hændelse.

Carl Lauritz, hvis Forældre begge er døde, men som havde en Stedmoder i Aalborg, skulde den 3. Januar der til Byen, da en af hans Brødre var død. Drengens Husbond gav ham Penge til Rejsen og desuden fri et Par Dage, da Drengen var stærkt fortvivlet over Broderens Død.

Men siden han derpaa forlod Gaarden, havde ingen set noget til ham. Hans Forsvinden blev dog først opdaget Torsdag den 8., da Bech indfandt sig hos Stedmoderen.

Moderen eftersøgte nu Drengen hele Fredagen igennem, men uden Resultat, og om Lørdagen blev Sagen derfor anmeldt til Aalborg Politi.

Men if. »Nordj. Soc. Dem.« foretog Politiet saa at sige intet under Henvisning til, at Drengen nok vilde komme igen. Da man imidlertid i samfulde 3 Uger ikke hørte noget til Drengen, gik Sagen til Statspolitiet.

Carl Laurits var saa bedrøvet over Broderens Død, at han forinden han forlod Gaarden et Par Gange sank fuldstændig sammen. Det sneede stærkt, da han gik; han maa saa være gaaet vild, er træt og udmattet segnet om og frosset ihjel.

Man synes efter den Tilstand, som Drengen var i inden han gik, at det ikke havde været mere end rimeligt, om han var bleven elsdaget til Banegaarden.

Hvad Politiets Optræden i denne Sag angaar, da forekommer den mere end mærkelig, og det har i ikke ringe Grad skortet paa Konduite hos vedkommende Politimænd.

Skærveslagning paa Lolland-Falster.

Overenskomst om Dyrtidstillæg til Overenskomsten med Maribo Amtraad.

Ved et Forhandlingsmøde i Nykøbing F. den 11. Februar mellem Maribo Amt og Maribo Amts Sogneraadsforening og Landarbejderforbundet opnaaedes Enighed om følgende Dyrtidstillæg til Overenskomsten med Maribo Amt af 19. Marts 1919:

Timelønnen forhøjes med 35 Øre fra 1. Febr. 1920.

Akkordpriserne gives et Tillæg af 30 pCt. med tilbagevirkende Kraft fra 1. December 1919

Overenskomsten er sluttet under Forbehold af Amtets, Sogneraadenes og Landarbejderforbundets Sanktion Landarbejderforbundet har meddelt Sanktion og det er at vente, at de andre Institutioner ogsaa vil meddele Sanktion.

For vore Medlemmer er Timelønnen altsaa fra 1. Februar 1920 Kr. 0,92 + 0,35 og Akkordpriserne skal altsaa have et Tillæg af 30 pCt. fra 1. December.

Axel Hansen.

Hør, Kammerater.

Jeg synes, der er en Ting, der ser noget sært ud med os Arbejdere. Naar vi skal sammenkalde til Møder og lignende, skal vi, for at faa fat paa dem, som tilhører Landarbejderforeningerne, absolut rende til vore Modstanderes Blade og avertere vore Møder, mener I, at det er rigtig? Og hvor sørgeligt er det ikke for den Bestyrelse, som I har valgt til at varetage eders Interesser, at saa snart vi skal sammenkalde eder, skal vi absolut til en af de Aviser, af den Grund, at der kun er saa faa, der holder det Blad, vi burde avertere i, nemlig Social-Demokraten. Hvis der skal sammenkaldes hurtigt, som der jo saa tidt skal, saa er det jo ikke altid, at man kan klare det med at avertere i Landarbejderbladet. Hvorfor holder I da ikke eders eget Blad, det Partis

Blad som I tilhører, og som altid vil eder godt og altid vil tale eders Sag? Tror I, som holder de andre Blade, at de vil eder noget godt? Nej, absolut ikke. Nej de vil det modsatte Hvad tror I, at det nytter, at vi er faglig organiseret, naar vi ikke er det politisk og staar fast sammen om vor egen Politik, saa at vi kan optage en Kamp med vore Modstandere om vor Ret? Derfor vil jeg gerne bede eder alle, som tilhører Arbejderklassen, hold eders eget Blad, Social-Demokraten, og bryd med de andre Blade før det er for sent, det kan det nemt blive. I skal se, at I faar da et helt andet Syn paa Sagen. Nu vil jeg haabe, at disse Linier vil føre til, at vi alle som en holder vort eget Blad, Social-Demokraten, og bryde med de gamle. Det vil baade vi og vore Efterkommere faa godt af.

A. Lund,
Formand for Humble socialdemokratiske Forening,
Langeland.

Grundloven.

Som vore Læsere sikkert ved, kan den nuværende Grundlov kun ændres i Følge en af Rigsdagen vedtagen Beslutning samt naar 45 pCt. af Folketingsvælgerne ved en almindelig Folkeafstemning har udtalt sig for den samme Beslutnings Gennemførelse.

Sønderjyllands Genforening med Danmark er altsaa betinget af, at omtrent Halvdelen af den danske Vælgerbefolkning enes om, hvorledes Danmarks ny Forfatning skal affattes. Ikke desto mindre har Venstre og de Konservative overdraget Jubeloldingen *Jørgen Petersen* at lede Arbejdet med Hensyn til Behandlingen af det i Folketinget vedtagne Forslag til Ændringer i Grundloven af 5. Juni 1915.

Landstingets Udvalg indkaldte for nogle Dage siden Ændringer til Forslaget, og disse blev forleden Dag forelagt af Udvalgets Formand, Hr. Jørgen Petersen. Landstingets Venstre stiller sig helt og holdent solidarisk med Konservatismen. Partiet modsætter sig ikke alene Bestemmelsen om, at de 18 landstingsvalgte Medlemmer udpeges af det ny Landsting, men de bekæmper lige saa afgjort Forslaget om Folketingsvalgrettens Nedsættelse til 25 Aar.

Jubeloldingen fra Odense, der er Formand for Udvalget, er Ordfører for hele den forbenede Moderation og Konservatisme. Højres Udvalgsmedlemmer har under de hidtidige Forhandlinger end ikke aabnet deres Mund; de er himmelhenrykte over at have en saa fortrinlig Talsmand som Hr. Jørgen Petersen.

Vi erkender, at Tiden ikke opfordrer til unødvendig Strid og Kamp, men vi ønsker dog en Gang for alle at lade de Herrer indenfor Konservatismen og Moderationen vide, at ihvorvel man nok fra den Side ønsker at sætte det danske Socialdemokrati udenfor, hvor det gælder at fastslaa, hvad der fremtidig skal være gældende Forfatning i vort Land, saa repræsenterer vort Parti en saa væsentlig Del af den danske Vælgerbefolkning, at vor Stemme til syvende og sidst bliver den afgørende i denne Sag.

Danske Arbejdsgivere bestræber sig i denne Tid for at føre vort Land ud i en ødelæggende Storkamp i faglig Henseende, og det er jo muligt, at Konservatismens og Moderationens politiske Ledere i samme Grad er opfyldt af Krigsiver. Vi henstiller imidlertid til de Herrer at slaa koldt Vand i Blodet, hvis det er deres Ønske at bevare et lovordnet Samfund.

Hvor er i henne.

I store og smaa? kan vi næsten fristes til at spørge, naar vi den ene aGng efter den anden indbyder et Hundrede Medlemmer til Møde, og saa kun ser den ene Fjerdepart eller højst Halvparten. Vi har nogle Medlemmer, vi saa godt som aldrig ser til Møderne; derimod ser vi dem ikke saa sjældent paa Kontrolstederne. Det kan godt være, at Vejret ikke var saa indbydende ved vort sidste Møde, men mon det kunde have holdt dem hjemme, hvis de f. Eks. skulde ud og have et Slag Kort; det er næppe sandsynligt. Ryst dog den Sløvhed og Ligegyldighed af jer og mør op alle, naar der bliver kaldt. I maa ikke tro, det er morsomt at have med Ledelsen at gøre, naar vi ser den Ligegyldighed blandt Medlemmerne.

Nordenbro, den 14. Februar. *Hans Rasmussen.*

Den sorte Tavle.

En daarlig Kammerat.

Da *Martinus Rasmussen,* Meilgaard, Fagbogsnummer 39784, har nægtet at betale sit Kontingent til *Tranehuse og Omegns Afdeling,* er han slettet og kan ikke optages i nogen Afdeling, førend han har betalt sin Gæld. *N. J. Kristensen.*

Tidligere Medlemmer af Rostrup Afdeling (Jylland) er slettet for Gæld: *Marinus Jakobsen,* Nr. 35309, har faaet en Understøttelse af 157 Kr. 50 Øre. *Jakob Ureinholat,* Nr. 35308, har faaet en Understøttelse af 152 Kr. 50 Øre. *Ejner Nymand,* Nr. 35710, har faaet en Understøttelse af 142 Kr. 50 Øre. Maa ikke optages i nogen Afdeling, før de har betalt deres Gæld til Afdelingen her. P. B. V.

Johs. Egelund Kristensen,
Sekretær.

Daarlige Kammerater!

Medlem Nr. 4147, Emil Hansen, Gulstav, er ekskluderet af vor Afdeling af den Grund, at han har nægtet at betale Strejkebidraget for Oktober. Der var ingen Mening i at blive ved at betale saa meget til Fagforeningen, der var heller ingen Mening i, at Emil Hansen forrige Vinter gik og hævede sin Understøttelse hver Dag; da hørte vi ikke noget om, at det var for meget, han fik. Medlem Nr. 16,001, Arthur B. Nielsen, er ligeledes slettet af vor Afdeling af den Grund, at han staar til Restance fra 1. Oktober. Han har tilmge aflagt falsk Forklaring til Forbundet og lovet, at Restancen skulde ibive betalt til 1. Februar. Det er endnu ikke sket, hvorfor andre Afdelinger anmodes om ikke at optage ham, før hans Forhold hertil er ordnet.

Medlemmerne Nr. 42,318, Peder Kr. Jørgensen, Staldkarl paa Holmegaard, og Nr. 42,319, Laurits Christoffersen, Kreaturpasser samme Sted, mener ogsaa, at det er under deres Værdighed at staa i vor Fagforening. Et Rygte fortæller, at Forpagteren har lovet dem lidt aflagte Klæder og andet Pilleri, bare de vilde melde sig ud af den Landarbejderforening. Det kan godt være, det ikke passer, men maatte de nu bare ikke fortryde, hvad de har gjort.

Hans Rasmussen,
Formand for Magleby Afdeling.

Medlem Nr.50,093, Carl Vilhelm Nielsen, født i Præstø 25. Marts 1893, af Ubby Afdeling, er slettet paa Grund af Restance, og advares herved andre Afdelinger mod at optage ham, før han har betalt sin Gæld.

Ludvig Madsen.

Medlem Nr. 39,675, Ingvard Bodilsen, er slettet paa Grund af Restance. Medlem Nr. 14,458, Anton Laustsen, er slettet paa Grund af mindre godt Kammeratskab. Afdelingerne anmodes om ikke at optage disse to Herrer, før de har ordnet deres Mellemværende med *Selde og Omegns Afdeling.*

Iver Iversen.

Følgende Medlemmer er slettet for Gæld: Nr. 46,455, Niels Kragh, født i Hulbech den 15. September 1868, Nr. 27,890, Søren Jensen, født i Torup den 19. December 1891, arbejder vistnok i Aalum ved Randers, Nr. 50,375, Stanislaus Brusta, født i Polen den 14. August 1888, arbejder paa Tjele ved Viborg.

Ovenstaaende til Underretning for Kasserere, saa nævnte Herrer ikke optages, før Gælden til os er betalt.

Chr. Christensen,
Formand for Ørum og Omegns Afd.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Landet-Ryde Afdeling.

Efter Sygekassens Generalforsamling afholdes Medlemsmøde i Nøbbølle gl. Skole Søndag Eftermiddag den 22. ds. Valg af Repræsentanter til Kredsorganisationen. Derefter drøftes det kommunale Hjælpekassevalg.

Niels Peter Olsen.

Horslunde-Nordlunde Afdeling

har til Kontrolbestyrer valgt Arbejdsmand H. P. Olsen, Horslunde. *Reinholdt Larsen.*

Gudbjerg Afdeling.

De, der er Medlemmer af Sygehjælpekassen, bedes herefter medbringe deres Bøger til Afdelingens Medlemsmøder, saa vil Tillidsmanden være til Stede og tage mod Sygekontingentet, da det er altfor besværligt at komme rundt til hvert enkelt Medlem. *Carl O. C. Hansen.*

Oure-Vejstrup Afdeling.

Herved frikender Oure Vejstrup Afdeling Otto Gormsen og Karl Larsen for det Rygte, som det anonyme Brev til Anthon Hansen hentyder til, idet Rygtet helt igennem er Opspind og Usandhed.

Vedkommende Brevskriver bedes bevise sit Udsagn, da det ellers vil blive betragtet som Usandhed

Otto Gormsen.

Nørre-Lyndelse Afdeling

afholder Bestyrelsesmøde Søndag den 7. Marts hos Bestyrelsesmedlem Lars Kristian Hansen, Freltofte. Medlemsmøde afholdes Lørdag den 13. Marts Kl. 7 paa Nørre Lyndelse Kro. *Hans K. Jørgensen.*

Kjerte og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 22. Marts Kl. 7 i Kjerte Forsamlingshus. Alle bedes møde. *Bestyrelsen.*

Stenstrup Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 28. Februar Kl. 7 paa Stenstrup Gæstgivergaard. Alle Medlemmer bedes give Møde, da Anthon Hansen, Ringe, kommer til Stede for at agitere for Sagen. *Bestyrelsen.*

Marslev-Birkende Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 21. Februar Kl. 7 Aften paa Marslev Fattiggaard. Medlemmerne bedes møde, da Kontingentet opkræves samtidig. *Bestyrelsen.*

Vestlollands Kredsorganisation.

Mødet er Kl. 10 i Stedet for Kl. 2 paa Folkets Hus i Maribo.

Langelands Kredsorganisation.

afholder følgende offentlige Møder, hvortil alle Arbejdere og Tjenestefolk indbydes. Der vil komme en Taler fra Forbundet og en fra Socialdemokratiet. Møderne holdes saaledes:

Hou 24. Februar.	*Frants Nielsen,* København
Skrøbelev 25. Februar	do.
Snøde 26. Februar	do.
Tranekjær 27. Februar	do.
Longelse 28. Februar	do.
Humble 29. Februar	do.
Bøstrup 2. Marts.	*H. P. Hansen,* Fredericia.
Tullebølle 3. Marts	do.
Lindelse 4. Marts	do.
Fodslette 5. Marts	do.
Tryggelev 6. Marts	do.
Magleby 7. Marts	do.

Forretningsudvalget.

Skovarbejdermode.

Skovarbejderne paa Falster og Østlolland indbydes til Møde paa Landmandshotellet Søndag den 29. Februar Kl. 11, hvor der tages Stilling til Dyrtidstillægget.

Paa Indbydernes Vegne
Jacob Larsen. Peter Petersen.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....**Eksempl. af Arbejdernes Almanak.**

.....**Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.**

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,

følger i Frimærker,
ønskes opkrævet ved Forsendelsen.
(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

„Arbejdernes Børneblad".

Snart et Par Aar har »Arbejdernes Børneblad« forsøgt at tage Konkurrencen op med de borgerlige, militaristiske og nationalistiske Børneblade. Kampen har været haard, men Bladet har vundet sig mange Venner, og det fortjener det; det har i de Par Aar, det har virket, bragt mange gode Historier, belærende Artikler og fine Illustrationer, og har røgtet sit Kald saa godt, at det burde findes i ethvert Arbejderhjem Landet over.

Hvis nogle af dette Blads Læsere skulde faa Lyst til at anskaffe det til deres Børn, bedes de blot udfylde Bestillingssedlen paa Bladets Bagside og indsende den til »Arbejdernes Børneblad«s Ekspedition, Rømersgade 22.

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Fagbogsblade,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Forenings-Fester

Tak.

Jeg bringer herved min bedste Tak til Medlemmerne af Halstein-Aue Afd. for den Pengegave, som jeg har modtaget under min Sygdom. En særlig Tak til dem, der har sat sig i Spidsen for Indsamlingen

Niels Peter Nielsen.
Sæbyholm.

Faneindvielse.

Humble Landarbejderforening indbyder herved sine Medlemmer og Partifæller med Hustruer til Faneindvielse paa Humble Kro Søndag den 29 Februar Kl. 3. Foredrag af to fremmede Talere. Efter Foredragene fælles Kaffebord. Kammerater tag nu Konerne med, ingen maa blive hjemme. Naboafdelingerne indbydes.

P. F. V.
Bestyrelsen.

Vor dybtfølte Tak

bringer vi alle, der har ydet et Bidrag til os under mit Uheld. En særlig Tak til **Marius Møller** og Skræddersvend **Pedersen,** Feldballe, der satte sig i Spidsen for Indsamlingen. Tak Kammerater.

Marius Petersen Bak og Hu tru.

Jens Bodal,

Adelsvej 1, Næstved.

Foreninger, der kunde ønske at faa arrangeret **en morsom Aftenunderholdning,** bedes skrive til Komikeren **Jens Bodal,** Næstved.
Klip Adressen ud.

Kongsted

socialdemokratiske Forening afholder ordinær Generalforsamling i Kongsted Forsamlingshus Søndag den 29. Februar Kl. 2. Alle Medlemmer bedes møde.

P. B. V.
Rudolf Nielsen.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved vor kære Søns Begravelse
Arbm Niels P. Hansen og Hustru
Nidløse Holm pr. Dianalund.

W głównej kontorzy związku sa do nabycia nast pujace ksiazki:

Kalenda z robotniczy	cena 180 Øre
Z buralziwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Prz wrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierw zy kongres robotnikow rolnych	10 -

Przymujemy zam wienia na wszelkego rodzaju Polske ksiazki ktore wysylamy za pocztowa zaliczke.

Wszyscie ktorzy zamowili kalendarz robotniczy musza jescze miec chwile cierpliwosci, bede on nadeslany za pare dni.

Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(100,000 Medlemmer, 600 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: alle Ejendomme paa Landet **med blødt Tag** naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 15,000 Kr., med **blandet Tag,** naar den ikke overstiger 20,000 Kr., og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 30,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: **under blødt og haardt Tag** alt Løsøre, som beror i *Landbrugsejendomme,* der *er* eller *kan* indtegnes i Bygnings-Afdelingen i **haardttækte, rene Beboelsesejendomme,** alt Løsøre, saavel i *Byer som paa Landet,* og uden Hansyn til Bygningens Forsikringssum.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,50
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	2,50
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist ..... indb.	2,00 1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	3,85
203	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....
(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 9 | 27. Februar 1920 | 6. Aargang

Den faglige Situation.

Forhandlingerne mellem Hovedorganisationerne sprængt.

Efter det sidste Repræsentantskabsmøde sendte De samvirkende Fagforbund Arbejdsgiverforeningen en Skrivelse som vi tidligere har gengivet her i Bladet. Man meddelte heri den paa Mødet vedtagne Beslutning og henstillede til Arbejdsgiverforeningen, at der optoges fornyede Forhandlinger.

Arbejdsgiverforeningen indvilgede ogsaa heri og der har siden været afholdt en Del Forhandlingsmøder mellem de to Hovedorganisationer, som nu er sluttet uden Resultat, al Forhandling strandede paa Arbejdsgivernes Stejlhed. Stillingen var altsaa den, at Forhandlingerne faktisk var sprængt. Nu har Arbejdsgiverne overfor Offentligheden benyttet en telefonisk Samtale, som Næstformanden har haft med Formanden for De samvirkende Fagforbund, til at fremstille Sagen som om det er Arbejderne, der har sprængt Forhandlingerne, idet de har udsendt en tendentiøs Meddelelse om denne Telefonsamtale.

C. F. Madsen har i den Anledning sendt Arbejdsgiverforeningen følgende:

20. Febr. 20.

Forretningsudvalget for Dansk Arbejdsgiverforening.

Ved nærværende tillader jeg mig at bekræfte mine pr. Telefon i Gaar fremsatte Udtalelser til Arbejdsgiverforeningens ærede Næstformand, Hr. Bogtrykker Langkjær.

Mine Udtalelser lød saaledes:

Ved Mødets Slutning i Onsdags Aftes udtalte d'Hr. Direktør Hauberg og Ingeniør Einer Jørgensen, at Arbejdsgiverne paany havde overvejet det af De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter fremsatte Forslag og var kommen til det Resultat, at dette Forslag ikke kunde tiltrædes, men at man maatte fastholde det af Arbejdsgiverne under Forhandlingerne indtagne Standpunkt, og hvis De samvirkende Fagforbunds Repræsentanter ikke kunde tiltræde dette, maatte Arbejdsgiverne betragte Forhandlingerne som afbrudte.

Parterne enedes dog om at aflægge Beretning om de førte Forhandlinger for deres respektive Forretningsudvalg Fredag.

Af forskellige Grunde kunde De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg ikke afholde Møde som paatænkt.

Vort Forhandlingsudvalg traadte imidlertid sammen umiddelbart efter Mødets Slutning Onsdag Aften og vedtog, at man ikke kunde fravige det Standpunkt, man havde indtaget under Forhandlingerne, og derfor ikke kunde tiltræde Arbejdsgivernes Forslag, men for saa vidt Arbejdsgiverforeningens Forretningsudvalg beslutter at ændre dette, er vi rede til at møde til fortsatte Forhandlinger. I modsat Fald vil nye Forhandlinger ikke føre til noget Resultat, og vi vil da ligesom Arbejdsgiverforeningen betragte Forhandlingerne som afsluttet.

P. B. V.
Carl F. Madsen.

Af denne Skrivelse fremgaar det ganske tydeligt, at det ikke er Arbejderne, men derimod Arbejdsgiverne, som ønsker Krig, og hele Ansvaret for de Følger en Storkonflikt vil faa for Samfundet, vil derfor ogsaa falde paa dem, men man forstaar, at Arbejdsgiverne nødig overfor Offentligheden vil staa som dem, der slipper en saadan Katastrofe løs over hele Samfundet og derfor søger paa alle Maader at stikke Folk Blaar i Øjnene; den gaar imidlertid ikke, for enhver uhildet, som har fulgt Situationens Udvikling, vil det staa klart, at Arbejdsgiverforeningen er vort Samfunds sociale Krigsforbryder.

Den udenlandske Arbejdskraft.

„Landmands-Tidende" vil have Polakker indført paany.

„Landmands-Tidende" bringer følgende opsigtsvækkende Meddelelse:

Det er, efter hvad der meddeles os, absolut nødvendigt, at der atter kommer udenlandsk Arbejdskraft hertil. Sukkerroemarkerne kræver det. Aarsagen til dette maa søges i, at Landarbejderne tager til Byerne og i den korte Arbejdstid ved Landbruget.

Til denne Meddelelse er der at sige:

Naar „Landmands-Tidende" paastaar, at Landarbejderne søger til Byerne, saa er dette jo kun en Paastand holdt i al mulig Almindelighed; en Paastand bliver nu en Gang kun en Paastand, saalænge den ikke vedlægges med Beviser, men saadanne er der jo end ikke blot en Antydning af i det, som Bladet anfører. Dersom Bladet vil have, at nogen skal tage dets Paastand alvorlig, maa det komme frem med Beviserne for, at der for Tiden ikke blot foregaar en Indvandring til Byerne af Landarbejderne, men at denne Indvandring i Øjeblikket er større end tidligere Aar. Det er jo nemlig godtgjort, at i de sidste 3 Aar har det været muligt at faa mere end tilstrækkeligt af dansk Arbejdskraft til Landbruget saavel til Pasning af Roerne som til andet Landbrugsarbejde. Det er bevist gennem den om dette Spørgsmaal nedsatte Kommission, hvori fremtrædende Landmænd ogsaa, ja først og fremmest blandt Sukkerroedyrkerne, havde Sæde.

Vi har tidligere omtalt, at denne Kommission, „Udvalget for Tilvejebringelse af dansk Arbejdskraft til Landbruget", enstemmigt har udtalt sig imod Indførsel af fremmed Arbejdskraft her til Landet, og vi har erindret om, at dette Udvalg for et Aars Tid siden efter eget Ønske ophævedes, fordi det ansaa sin Virksomhed for at være blevet overflødigt. Udvalgets Motivering var ret og slet den, at der var dansk Arbejdskraft nok.

Herefter at fremkomme med Krav om Indførsel af fremmed Arbejdskraft er jo ganske urimeligt, og vi slaar fast, at det kun kan forklares som fremgaaet af Storagrarernes Ønske om at faa billig og slavebunden Arbejdskraft, med andre Ord at undgaa at komme til at beskæftige organiserede Arbejdere. I det mindste maa man da kunde kræve af dem, som rejser Kravet, i hvert Fald er i Stand til at bevise, at der i det sidst forløbne Aar har fundet en unormal stor Udvandring af Landbrugsarbejdere Sted. Dette Bevis har imidlertid hverken „Landmands-Tidende" eller nogen anden blot forsøgt at føre, og dette har sin ganske naturlige og selvfølgelige Aarsag i, at et saadant Bevis ikke kan føres.

„Landmands-Tidende"s Paastand er derfor ikke blot ubevist, men ubeviselig; den har paa Forhaand alle foreliggende Kendsgerninger imod sig. Dersom der var stor Efterspørgsel efter Arbejdskraft indenfor Byerhvervene, kunde Paastanden jo have et Skin af Sandsynlighed for sig, og man kunde da ikke helt afvise den, selv om den ikke er dokumenteret med Tal, men en saadan Efterspørgsel kan jo absolut ikke paavises, tværtimod er der en ganske betydelig Arbejdsløshed i de fleste Byerhverv; det samlede Antal Arbejdsløse her i Landet har i de sidste Uger ligget omkring 40 000. Hertil kommer, at der ogsaa har været en meget følelig Arbejdsløshed indenfor selve Landbruget; saaledes har der i de sidste Par Maaneder været ca. 5000 Arbejdsløse i Landarbejderforbundet. Naar man erindrer, at omkring Halvdelen af Forbundets Medlemmer er faste Arbejdere, som er sikret Arbejde hele Aaret, vil det altsaa sige, at ca. $^1/_8$ af Landbrugets Løsarbejdere har været og er arbejdsløse.

Denne sidste Omstændighed viser, at en eventuel Indvandring til Byerne, saafremt en saadan havde fundet Sted (hvad der intet Bevis er ført og heller ikke kan føres for) kunde denne udmærket forklares som Følge af Arbejdsløshed paa Landet. Som en medvirkende Aarsag til den formentlige Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget anfører „Landmands-Tidende" den forkortede Arbejdsdag. Bladet understreger hermed yderligere, hvor umuligt det er at fremføre virkelige Argumenter til Fordel for Indførsel af fremmed Arbejdskraft. Som ovenfor anført har der trods den Forkortelse af Arbejdsdagen, som har fundet Sted, alligevel været Arbejdsløshed blandt Landarbejderne.

Bladet opnaar ved de intetsigende og uholdbare Paastande kun én Ting, nemlig at afsløre Storagrarernes lønlige Ønsker; det beviser, at det, man fra den Side tilstræber, kort og godt kan sammenfattes i de to Ting: at faa Arbejdslønnen sat ned og Arbejdstiden forlænget.

Vi tvivler ikke paa, at dette for Storagrarerne er fuldgyldige Grunde til, at der burde iværksættes Indførsel af fremmed Arbejdskraft i den størst mulige Udstrækning; men enhver, der tænker nøgternt over Spørgsmaalet, vil erkende, at Ministeriet gjorde det eneste forsvarlige, der var at gøre, da det nægtede Tilladelse til fornyet Polakimport.

Anders Christensen:

Ved Baalet.

I de sidste Par Aar har to af de Mænd, der har beskæftiget sig med Organiseringsarbejdet blandt Landproletariatet, faaet hver sin Debut-Digtsamling udgivet.

Anders Dolleris' „Hjemstavnen" udkom for godt et Aar siden, og der var Strofer i den, man husker, f. Eks. Opsangen til hans udmærkede „Landarbejderdigt":

Som Vaarvindes Sus om vort havfødte Land
gaar Raabet fra Udmarkens Hytter,
Befrielsens Bud til den trælbundne Mand,
der tynget bag Tuerne lytter.
Nu varsler en Glød i de drivende Skyer
vor Dagning, der lys over Aasene gryer.

Dolleris er Aakjærs beundrende Discipel, og det mærkes flere Steder alt for tydeligt i hans Digtning

Anders Christensen, der for nogen Tid siden fik sin Digtsamling „Baalet" udgivet. er mere selvstændig; ellers er hans Hjerte og Tanker samme Sted som Dolleris er det, hos Proletariatet, og deres Haab er det samme lyse Haab om en god og lykkelig Fremtid for Proletariatet.

„Baalet" er Navnet paa Anders Christensens Digtsamling, og hans første trykte Digt efter Digtsamlingens Udgivelse hedder „Ildens Ansigt" — og Ild og Glød er der hos ham; han vil fremad og hejser Oprørsfanen til Samling, „og over årets tidselhøst staar oprørsfanen blodigrød", og han synger „Hadets Sang":

Hadet fødes dybt i livets skygger,
vokser under strenge tiders tugt,
hærdes til et stål, hvormed vi bygger
broen over klasseskellets slugt.
Inderligt og helligt sliddets sønner
kender arvehadets oprørskald.
Ud fra markens hytter, gydens rønner,
vrede lynglimt varsler Magtens fald.

Ungdomsstærke viljer, slut jer sammen!
arbejdssejge kræfter, kend jer magt!
Hadet, det er ilden, hævnerflammen,
bålet i vor trældoms nattevagt.
Snart når kampens morgentime kalder,
solen stiger, dagen bryder frem,
klassehadets sidste skranke falder,
og vi bygger broderskabets hjem.

Anders Christensens Digtsamling burde læses blandt Landarbejderne; der er Kraft og Ungdom hos den Mand, Kraft, der kan løfte den svage, og Ungdom, der kan virke vækkende paa dem, Sløvheden og Pessimismen er gaaet i Blodet

„Jeg fandt min plads, hvor slægtens ungdom flammer i hellig trods mod oldingtyranniet", skriver han i et af Digtene, og det er et stolt Valgsprog at gaa frem under.

Johan Skjoldborg har skrevet et Forord til Bogen, som han slutter med: „Velkommen i Laget, Anders Christensen!" De fleste af dem, der har læst hans Digtsamling, vil sige det samme.

Oskar Hansen.

Dyrtidstillæg til Statsskovarbejderne.

Efter en lang Ventetid, hvorunder mange af vore Medlemmer, der er beskæftigede i Statsskovene, har været utaalmodige og Gang paa Gang spurgt om der ikke snart forelaa noget bestemt om deres Dyrtidstillæg, har vi nu endelig faaet en Ordning af dette Spørgsmaal.

Fra Direktoratet har vi modtaget følgende Skrivelse:

Herved undlader Direktoratet ikke at meddele det ærede Landarbejderforbund, at man, efter Offentliggørelsen af det af Statistisk Departement beregnede Forholdstal for det almindelige Prisniveaus Stigning i Tiden fra Juli 1914 til Januar d. A., under D. D. har tilskrevet samtlige Statsskovdistrikter saaledes:

„Efter at det almindelige Prisneveau i Følge en af Statistisk Departement nu offentliggjort Beregning i Tiden fra Juli f. A. til Januar d A. er steget fra 111 til 142 pCt., altsaa med 31 pCt., i Forhold til Prisniveauet i Juli 1914, skal Direktoratet herved anmode Hr. Skovridderen om — i Overensstemmelse med den i Overenskomsten af 7. August f. A. om Løn- og Arbejdsforhold for Skovarbejdere i Statsskovene under Afsnittet „Dagløn" fastsatte Regel — fra 1. Marts d. A. at regne at udbetale Dagløn til Statsskovvæsenets fuldt arbejdsdygtige Arbejdere med 10 Kr. 20 Øre pr. 8 Timers Arbejdsdag."

(Sign.) Buchvald.

Det er, hvad der kan opnaas. Vore Medlemmer skal altsaa have 10 Kr. 20 Øre pr. 8 Timers Arbejdsdag.

Den samme Ordning er forøvrigt opnaaet for Dansk Arbejdsmandsforbunds Medlemmer.

Fagforeningernes Hjælp til Centraleuropa.

Der er foreløbig indsamlet 200,000 Kroner og 2400 Pakker Tøj.

Den første Hjælp er ankommen velbeholden til Wien, i denne Uge afsendes endnu et Par Waggoner.

„Soc. Dem." skriver:

De samvirkende Fagforbund har faaet den glædelige Meddelelse fra Røde Kors, at Fagforeningernes første Tog med Levnedsmidler velbeholden er ankommet til Wien. Dette Tog medførte 120 Kasser Flæsk, 70 Tdr. Kød, en Mængde Konserves og 15,000 Daaser Børnemel samt en Waggon fyldt med Tøj.

Da der i de sidste Dage er indkommet meget store Bidrag fra Dansk Jernbaneforbund, Kuskenes Fællesforbund og Smedeforbundet m. fl., er det gørligt allerede i denne Uge at afsende flere Waggoner med Levnedsmidler samt en Del Tøj. Fagforeningernes Tøjindsamling til Wienerbørnene i Kr. Bernikowsgade 2 har nemlig nu ialt modtaget 2400 Pakker Tøj, og der er nu 150 Sække repareret og istandgjort Tøj parat til at afsendes.

Nøden i Wien er overordentlig stor, og det gælder derfor om, at Interessen for at hjælpe de Nødlidende ikke svækkes et Øjeblik.

Efter hvad Hovedkasserer *Em. Svendsen* i Gaar meddelte os, er der indkommet *200,000 Kr.*, men det er Meningen, *at Indsamlingen skal fortsættes indtil Udgangen af Marts.*

Det er derfor en beklagelig fejl Opfattelse, der raader hos nogle, at Indsamlingen er tilendebragt. De samvirkende Fagforbund modtager stadig Penge til Indkøb af Levnedsmidler, og Tøjindsamlingen i Kr. Bernikowsgade fortsættes daglig.

Til dem, der endnu ikke har ydet deres Bidrag til at lindre Nøden for deres Kammerater i Centraleuropa og for de sultne og frysende underernærede Wienerbørn, retter vi derfor den mest indtrængende Appel: *Giv, og giv snart! Penge saavel som Tøj.* Lad den socialdemokratiske Broderaand her faa et af sine skønneste Udslag. Ved at give et Bidrag er man med til at bringe et lysende Haab til de Fortvivlede, til at standse det sultne og frysende Barns hjærteskærende Graad.

Grufuld Voldshandling

paa Herregaarden Kjellerup ved Mariager.

Voldshandlingen er forøvet mod den 15—16aarige Dreng, Johannes Hansen, som siden November har tjent paa Gaarden og han har vist nok ikke tidligere været udsat for Mishandling af sine Foresatte, Hr. Inspektøren og Forvalter Petersen. Men i forrige Uge, en Dag ved Slutningen af Arbejdstiden, kom Inspektøren til Johannes og bebrejdede ham, at han (Johannes) røg Cigaretter i Arbejdstiden. Inspektøren trak ham ind i en til Gaarden hørende Mølle og pryglede ham samt befalede ham at rejse fra Gaarden straks; det nægtede Johannes paa Grund af det sene Tidspunkt og det daarlige Vejr; han fik saa Tilladelse til at blive til Dagen efter om Morgenen. Man skulde synes, at det var Straf nok for den Forseelse.

Det har Forvalteren ikke ment, thi da Johannes ikke stillede til Strigling i Stalden om Morgenen blev Forvalteren rasende, og i sit Raseri løb han ind i Kammeret, hvor Johannes laa i Sengen, og her greb Forvalteren den værgeløse Dreng og slæbte ham ud i Gaarden, skønt han kun var iført det blotte Linned og det var flere Graders Kulde. Her kastede Forvalteren den stakkels skrækslagne Dreng i et Vandbasin, fyldt med Vand og Isstumper, saa kunde han gaa derfra om han vilde. Hvor let kunde Drengen ikke have paadraget sig en heftig Lungebetændelse, der kunde have haft Døden til Følge, men det regner den Slags Folk ikke med, der er jo Arbejdsfolk nok, man behøver bare at sende Bud til Fæstemanden efter en anden.

Et Par Arbejdsmænd, Otto Mikkelsen og Laurits Petersen, krævede nu at Forvalteren, at han skulde yde Johannes 15 Kr. i Erstatning samt give ham en Undskyldning for den Overlast, han havde tilføjet Johannes, — i modsat Fald nedlagde de to Mænd Arbejdet. Man skulde synes, det var et rimeligt Forlangende. Men derom vilde Forvalteren ikke høre Tale, han nægtede kategorisk at have gjort noget ved Drengen.

Forvalteren hentede nu Inspektøren til Hjælp mod de opsætsige Arbejdsmænd. Inspektøren mødte i fuld Harnisk og med sin store Bulbiderhund; nu skulde det rigtig gaa løs, men den ene af Mændene var dog saa resolveret at slaa Hunden til Jorden ved et velrettet Slag af en Skovl, inden den fik Tid til Angreb, og dermed faldt de to Herrers Mod en Del; de indskrænkede sig til at vise Arbejdsmændene Porten, og dermed gjorde d'Hr. dem, efter vor Mening, en god Tjeneste, idet Daglønnen paa Kjellerup kun er 4 Kr. for 10 Timers Arbejde. Skønt Godsejeren er Medlem af Arbejdsgiverforeningen og som saadan er forpligtet til at betale efter godkendte Overenskomster, men d'Hr. Arbejdsgivere maa jo godt undlade at opfylde godkendte Overenskomster, det er ingen Lovbrud, set fra deres Synspunkt.

Sagen er, at Godsejeren til Kjellerup hidtil har forstaaet at hverve uorganiserede Folk. De to, som nu blev permitteret, var nemlig de eneste Arbejdere paa Gaarden, som var organiserede og derfor skulde de selvfølgelig ogsaa fjernes, især naar de vovede at sætte sig op imod Hr. Inspektøren og hans Haandlangere. Man skulde tro, vi endnu levede i Stavnsbaandets og Trældommens Tid, hvor Mishandling og Afstraffelse hørte til Dagens Orden, og ikke som Tilfældet er, at vi lever i vort højt oplyste og kultiverede Samfund, hvor der raabes om Humanisme fra oven. I dette Tilfælde, og i mange andre, mærkes ikke meget til Humanisme, men kun Raahed. Jeg synes, at vi Arbejdere snart kunde være naaet dertil, at ikke en Mand staar udenfor sin Organisation. Skal vi opnaa noget, maa vi alle være med i Arbejdet; derfor Kammerater, tøv nu ikke længere, men meld eder ind i den nærmeste Landarbejderforening, og hvis den mangler, saa dan selv en. Endvidere haaber jeg, at alle ærekære Kammerater vil have ovennævnte Arbejdsplads i Erindring og ikke søge Arbejde paa denne Gaard før Herren kommer i Tanke om at betale efter godkendte Overenskomster og ikke lade sine Arbejdere halvsulte, hvis ikke Hjælpekassen vil træde til.

C. Andersen,
Skrødstrup Afdeling.

Indbringende Opfindelse.

Ikke saa sjældent læser man, at en og anden har gjort en Opfindelse og derved tjent meget store Summer. Men hvor meget der tjenes, faar man sjælden at vide. Den kunde derfor muligvis interessere at høre, hvad nogle bekendte Opfindelser har indbragt deres lykkelige Ophavsmænd eller dem, som har forstaaet at udnytte Idéerne. For det hænder jo saa ofte, at det ikke er Opfinderen selv, som indkasserer Profiten.

Her skal nævnes nogle Smaating, nemlig forskelligt Legetøj.

Djævlespillet, som var saa moderne for nogle Aar siden og trængte ind overalt, lige fra Kongens Slot til den tarveligste Hytte, skal have indbragt Opfinderen 5 a 6 Millioner Kroner. Egentlig er Spillet ikke nogen ny Opfindelse, da Princippet i det var kendt af de gamle Grækere for flere Tusind Aar siden; men det var altsaa en god Idé at forny og modernisere dette Legetøj.

En fattig Mand anbragte en Beholder med nogle Smaasten paa en Pind og gav den til sine Børn, som straks blev glade over det nye Legetøj. Ranglen var opfundet. Tilfældig fandt han paa at lade den fremstille fabrikmæssig, og i Løbet af faa Aar var han den lykkelige Ejer af 5 Millioner Kroner. Ogsaa den Mand, som hæftede en lang, tynd Gummisnor i en Bold, saaledes at den sprang tilbage, naar han kastede ud fra sig, fik Glæde af sit Indfald. Resultatet var det første Aar ca. 20,000 Kroner. Opfinderen af Snurrebassen tjente paa denne ¼ Million Kroner, og 350,000 Kroner kunde den Mand indkassere, som fremstillede det bekendte riflede Glaspenneskaft, som for det meste laver en stor Klat. Det samme Beløb indbragte den Tanke at sætte Vidskelæder fast paa Enden af Blyanter.

Det varede længe, før Rulleskøjterne naaede frem efter at Opfindelsen var gjort og patenteret. I flere Aar saa man dem kun paa Variétéerne, men pludselig slog de igennem og blev moderne, umiddelbart før Patentet var ved at løbe ud. Opfinderen naaede dog at tjene ½ Million Kroner.

Sikkerhedsnaalen siges at have indbragt sin Ophavsmand den kolossale Sum af 6 Millioner Kroner. Heller ikke den Idé er ny, idet Modellen til den findes afbildet paa et af de gamle Vægmalerier i Pompeji. De saa meget benyttede saakaldte Skobeskyttere fabrikeres i Millionvis, og skal paa et eneste Aar have givet en Nettofortjeneste paa over 4 Millioner Kroner. Henimod det dobbelte efterlod Samuel Fox sig. Han ejede Patenterne paa Paraplystel og Metalstivere, som afløste det kostbare Fiskeben.

I den engelske By Worchester sammensatte en Dag en Kok en ny Slags Sauce. Han var meget lidt forretningskyndig og henvendte sig derfor til James D. Perrins, som var en dygtig Købmand, og denne købte Opfindelsen for 5 Pund Sterling, ca. 90 Kroner. I Begyndelsen var Perrins bare til Nar for sit Arbejde med at reklamere for Saucen; ikke engang lange Artikler i Vittighedsbladene kunde holde ham tilbage. Nu er Worchester-Sauce kendt i hver eneste Afkrog af Verden, og Perrins er Ejer af en Formue paa 14 Millioner og et betydeligt Gods.

Dr. Pahlberg i Nassau døde for ikke længe siden som Mangemillionær. Han tjente sin Formue ved af Stenkultjære at fremstille et kunstigt Erstatningsmiddel for Sukker, det saakaldte Sacharin, hvis Sødeevne er 500 Gange større end Sukkerets. I 1874 udvandt en dansk Apoteker af Kalveindvolde den nu paa Tusinder af Mejerier over hele Verden til Ostefabrikation benyttede Osteløb-Ekstrakt. Det paastaas, at Opfindelsen har indbragt mindst 10 Millioner Kroner og stadig er en glimrende Forretning.

Opfinderen af de selvoprullende Rullegardiner tjente 350,000 Kroner paa sin Idé, og en lignende Sum gaves for en Hesteskomaskine. Men nogle Amerikanere gjorde det bedre. Saaledes ogsaa den nylig afdøde Hiram Maxim, som alene for det engelske Patent paa hurtigskydende Vaaben modtog 3 Millioner Kroner, og Oberst Green, som fik den Tanke at bore Jernrør ned i Jorden til de mødte en Vandaare, og derefter lade Vandet suge op, tjente 10 Millioner Kroner.

For en Del Aar siden sagde en engelsk Jernbanearbejder til sin Formand: »Hvis min Spade ikke havde skarpe Hjørner, vilde den gaa lettere ned i Jorden.« (Dengang var alle Spader firkantet afskaarne). »Gaa De bare og pas Deres Arbejde og brug Kræfterne,« var Svaret. Arbejderen omtalte senere sin Idé for en Sheffield-Fabrikant, som sikrede sig Patentet paa en Spade med afrundede Hjørner. Opfindelsen indbragte 2 Millioner Kroner, som de to Mænd delte.

Blikkenslager Watts i Bristol drømte en Nat, at han under Udbedring af en Tagrende tabte Skeen med det smeltede Bly ned paa Gaden. Han fandt Blyet spredt ud over Fortovet som ganske smaa Kugler, mens han havde tænkt at finde en Klump. Da han vaagnede, foretog han Forsøget, og til hans Forbavselse dannede Blyet sig til smaa Kugler. Sin Opfindelse benyttede han til Fremstilling af Bøssehagl, og tjente henimod 200,000 Kr. paa det.

Det bekendte Bell-Telefonkompagni udbetaler regelmæssig et fabelagtigt højt Aarsudbytte, og dog er det ikke saa længe siden, at Graham Bell tilbød Rigmanden Cameron den halve Andel af sine Telefonpatenter for 10,000 Dollars. Cameron kaldte Bell en Drømmer og vilde ikke indlade sig med ham. Den halve Andel repræsenterer nu over 40 Millioner Kroner.

Der kunde anføres mange lignende Eksempler, men det faar være nok.

Derimod skal nævnes et Par betydelige Opfindelser som ikke indbragte deres Ophavsmænd noget.

Den i 1804 afdøde Philippe Lebon ansaa man for gal, da han konstruerede sit første primitive Apparat til Gasbelysning, idet man mente, at en Lampe ikke kunde brænde uden Væge. Han opnaaede ikke at se Gassens Sejrsgang. — Da den berømte Amerikaner Franklin (i det kongelige Akademi i London) foreviste sin Metode til Lynafledning for en Forsamling af fyrstelige Personer og Lærde, var et almindeligt Latterudbrud de Tilstedeværendes eneste Svar. Paa en lignede Maade gik det Edison, da hans Udsending første Gang foreviste Fonografen for Offentligheden. Det skete den 11. Marts 1878 i Videnskabernes Selskab i Paris. Efter at Talemaskinen havde aflagt sin Prøve, rejste Professor Bouillam sig, sprang hen til Foreviseren og greb ham i Struben, idet han skreg: »De Slyngel! Tror De, vi lader os holde for Nar af en Bugtaler?« Men Edison har dog oplevet at faa fuld Oprejsning, og hans Opfindelse har været en Guldgrube.

I Modsætning hertil skal fortælles om en Opfindelse, som tillagdes Edison, men som rigtignok ikke er opfundet endnu.

En amerikansk Journalist fortalte sine Læsere, at Edison havde fremstillet en Skjorte, som kunde benyttes et helt Aar uden at behøve at vaskes. Den bestod nemlig af 365 paa en hemmelighedsfuld Maade fremstillet, utrolig fine Lag af et vævet Stof, hvoraf hvert enkelt kunde fjernes paa et Øjeblik, akkurat som Bladet paa en Afrivningskalender. Hundredevis af amerikanske Aviser gentog Meddelelsen, og Yankeerne, som mener, at deres største Opfinder er i Stand til det utrolige, hoppede paa Limpinden. Edison modtog Bjerge af Breve og Pengeanvisninger paa den vidunderlige Skjorte, og fra Alverdens Lande kom der Anmodning om Overdragelse af Agenturet for hans »Edison-shirt«. Men det var jo desværre en temmelig ubehagelig Spøg.

(Efter norsk »Soc.-Dem.« Følgeblad).

Polakkerne rører paa sig.

Til Søndag den 22. ds. var sammenkaldt et Møde af Repræsentanter fra de polske kristelige Foreninger i Maribo paa „Olsens Hotel". Til dette Møde var ogsaa den polske Konsul indbudt. Ved energisk Optræden havde ogsaa de af anden Anskuelse end den kristelige skaffet sig Adgang til Lokalet. Man har paa dette Møde drøftet Spørgsmaalet om Sæsonkontrakterne for de polske Sæsonpiger. Efter en livlig Debat enedes man om at kræve, at Pigernes Lønninger skal ligge 1 Krone lavere end Lønningerne efter Landarbejderforbundets Overenskomster. Denne Krone skulde være Godtgørelse for de Naturalier, Pigerne plejede at faa. Det er en meget fornuftig Bestemmelse, for saa vidt at Polakkerne vil rette sig efter vore Overenskomster. Men de maa dog forstaa, at det at tage Bestemmelse er ét og at føre denne ud i Livet er et andet. Vil de polske Arbejdere sikre sig Lønninger tilnærmelsesvis paa Højde med overenskomstmæssige, maa de have en Magt bag sig, der kan fremtvinge deres Krav. Har de ikke denne Magt, bliver deres Vedtagelse til tomme Ord.

Derfor maa de polske Arbejdere og Arbejdersker slutte sig til Landarbejderforbundet for at skabe sig den Magt, der kan føre deres Krav ud i Livet. De skal ikke igen forspilde Tiden til Foraarsforhandlinger om en ny Overenskomst ved at spalte sig i separate Foreninger, som de véd af Erfaring ikke fører til noget godt, men kun slutte sig til Landarbejderforbundet og derigennem stille sine Krav. Og da kan Arbejdsgiverne ikke sidde Eders Krav overhørige.

Vi véd, at kun Landarbejderforbundet vil og kan skaffe Eder gode Levevilkaar og gennemføre jere Krav.

Slut op, Kammerater, i vore Rækker.

A. T.

Har Du husket at bestille ARBEJDERNES ALMANAK? — Hvis ikke, da bør Du skynde Dig at indhente det forsømte. Denne fortrinlige Almanak kan endnu faa hos Landarbejdernes Bogsamling.

Vi strækker vor Haand over Grænsen.

Velkomstdigt til de sønderjyske Landarbejdere.

Vi strækker vor Haand over Grænsen i Dag,
det er Arbejdets barkede Haand,
nu skal vi staa sammen i Tørn og i Tag,
og løfte vor jordbundne Aand;
nu skal vi staa sammen i Dagenes Dont,
i Kampen med selvsamme Trods —,
— vi strækker vor Haand over Grænsen i Dag:
Velkommen tilbage til os.

Det oser af Røgelsens kvalmende Røg,
og det dirrer af Ord, der blev sagt
ved Fester til Glassenes klirrende Støj
om Fædreland, Konge og Magt;
men Festernes Taler dem hørte vi tør,
det var bare usselt Bedrag;
vi mødes ved Grænsen, *vi* Arbejdets Folk
en sollys og skinnende Dag.

Vi mødes ved Grænsen og taler om Ting,
der slet ikke har Festtalens Pragt,
der lyder ej Skaal-Ord og Glassenes Kling —,
men alle de Ord, der blir sagt,
de kommer fra Hjertet og skal finde Vej
til alle de Hjerter, der slaar
i Haab om et Danmark, en Verden, en Jord
med Retfærd for Arbejdets Kaar.

Vi strækker vor Haand over Grænse en Dag,
over alle de Grænser, der er,
vi kæmper en Kamp for den selvsamme Sag,
er et paa Jorden vi er:
Kun Trællenes store og slidende Flok,
men vi lærte for Sejren at slaas —
— Er I med os — se her er vor barkede Haand:
„Velkommen til Kampen hos os!"

Oskar Hansen.

Godsejer Jensen
udtaler sig.

Naar jeg staar paa denne Plads i „Landarbejderbladet", er det selvfølgelig af social Interesse for Arbejderne, der gennem mine kloge Ord skal forstaa mit varme Hjertelag for de smaa. I Virkeligheden er det jo os Godsejere, der er de smaa, thi faa er vi i Tal, og derfor appellerer jeg til Jeres Samfølelse!

Er der for Eksempel Spor af Mening i, at vi, der i Virkeligheden hører til de Internationale og omfatter Arbejdere i alle Lande med den største Interesse, af en uforstaaende Regering hindres i at lade nødlidende Brødre fra Polen og Galizien arbejde her i Landet, er der Spor af Mening i — si'er jeg — at de skønneste Følelser, udsprunget af de skønneste Bevæggrunde, saa brutalt slaas ned. Nej — mine Venner — det er gement! Netop i denne Tid, hvor ethvert patriotisk Hjerte varmt banker i Takt med vore lidende Brødre i 2den og 3die — ja, jeg kan godt sige 4de Zone ogsaa, hvor vi, den lidende lille Flok, har ofret 100,000 af Kroner og Millioner af Mark, som vi havde købt til Kurs 60, til Indkøb af Dannebrogsflag og til Støtte for Danskhedens Mission blandt de vilde Tyskere. — Selv min Hustru — siger jeg — gav nylig 10.000 Kroner til Missionsarbejdet blandt Halenegrene paa Ny Zeeland. Der er bleven udtalt i dette Blad, at de Penge havde været bedre anvendt til Istandsættelse af de Rønn . . . de Huse — mener jeg — som mine Arbejdere bebor. De tager Fejl — thi er det ikke Gang paa Gang bleven udtalt af min Ven Foss, af min Ven Ballin og andre udmærkede danske Mænd, at Aarsagen til Kronens Fald er den Luksus, den danske Arbejder omgiver sig med?

Min Kone og mine Døtre bruger for Eksempel ikke en Fjerdedel af Tøj til deres Kjoler i Forhold til, hvad en Arbejderhustru bærer! — I den Retning: at have saa lidt Tøj paa som muligt, staar vi paa et vidtfremskredent Standpunkt — Gudskelov! — Hm! — Ja, der er ikke noget at grine af — det er Sandheden! — Og det skal siges her fra denne Plads — vi maa — vi skal spare — og ikke mindst paa Arbejdslønnen.

Tænk paa de vældige Skatter, tænk paa, hvor mange fuldgode danske Mænd og Kvinder der har maattet forlade Fædreland og Flag og nu maa henslæbe et Liv i Hjemlængsel ved Revieraen, fordi man med brutal Haand har paalagt dem Skatter saa store, at deres Hjerter umuligt har kunnet bære dem.

Vær glade, Venner, at jeg og mine har det store følsomme Hjerte for Jer, at vi søger at skaane Jer for disse Lidelser, thi Penge er ikke Lykken! — Nej, Lykken er: et nøjsomt Liv til en beskeden Løn og i uafbrudt Arbejde, thi staar der ikke: Lediggang er en Rod til alt ondt.

Jeg selv kan tale med derom.

Jeg skal senere komme tilbage til de Maader, der vil lette Samarbejdet imellem os; jeg skal med alle agitatoriske Midler vise Jer — ja, ad Logikens Vej bevise Jer, at vore Interesser falder sammen. Logik er nemlig en Videnskab, jeg har Respekt for, og vil derfor slutte af med et lille Bevis, der tydeligere end lang Forklaring viser Jer, hvad Logik er. Forleden Dag kom min Søn til mig og sagde: „Far, jeg kan bevise, at Du er Idiot!" — Først stak jeg ham en paa Torsken. Senere — jeg var blevet nysgerrig — spurgte jeg ham om, hvad han mente.

Jo — sagde han — ad logisk Vej kan jeg bevise, at Du er Idiot. Der er nemlig kun to Muligheder, nemlig: Enten er Du Idiot — eller ogsaa er Du ikke Idiot! — Ja, det er rigtigt, sagde jeg. — Du gaar selvfølgelig ud fra, at Du ikke er Idiot? — Ja, naturligvis, Din Æsel, sagde jeg med Værdighed. — Ja, men Far — saa er jo kun den anden Mulighed tilbage! *D. C.*

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat.

Den borgerlige Presse og Dyrtiden.

Statistisk Departements sidste Meddelelse om, at Dyrtiden nu er naaet 142 pCt., har vakt Bekymringer i den moderate og konservative Presse.

Det er dog ikke den Omstændighed, at Dyrtyden er steget, som har vakt Sorg; det har de i og for sig intet at bemærke til. Fra den Side har man jo altid næret stor Kærlighed til Dyrtiden. Nej, det, der vækker Bekymring, er, at man forudser, at Arbejderne vil benytte Lejligheden til, som det saa smukt og betegnende hedder, at give „Lønskruen" endnu en Omgang. I den Anledning udøser man allerede Vredens og Indignationens Stinkpotter over Arbejderklassen. Det er en bydende Nødvendighed, at Arbejderne nu hører op med deres Lønfordringer, proklamerer hele det arbejderfjendtlige Pressekobbel. At Prisstigningen først skulde ophøre, vil man naturligvis ikke høre Tale om; den Tanke er der ingen Plads for i disse Blades Spalter. De har under hele Krigsperioden været ivrige Agitatorer for Dyrtiden, og de har heller ikke efter Krigens Afslutning noget Øjeblik svigtet Kapitalisternes Interesser paa dette Omraade saa lidt som paa noget andet.

Dyrtiden skal have Lov at stige; der maa ikke lægges Hindringer i Vejen herfor; tværtimod, Mulighederne herfor skal forøges ved, at alle Indgreb overfor Erhvervslivets „fri Udfoldelse" forsvinder. Men Arbejdsrunens Stigning skal der derimod hurtigst muligt sættes en Stopper for; det mangler bare, at Storfabrikanter, Storgrosserere og Storagrarer ikke skulde have Lov at berige sig paa Dyrtiden uden at være udsat for, at Arbejderne kommer og formindsker Fortjenesten ved Gennemførelse af Lønforhøjelser. Dette er Kvintesensen af den Samfund-økonomi, som den borgerlige Presse med fanatisk Iver forkynder.

Hvorlænge agter Arbejderne og Smaakaarsfolk her i Landet vedblivende at taale denne Presse indenfor deres Døre? Med brutal Aabenhjertighed slaar denne Presse daglig selv fast, at den hører til Arbejderklassens og hele Smaakaarsstandens argeste Fjender. Det er socialt Selvmord for Arbejderklassen at være med til at støtte denne Presse. I egen Interesse maa enhver Landarbejder og Tjenestekarl derfor være med at erklære den uforsonlig Krig, og denne maa begynde med først og fremmest, at alle, som endnu holder et af de talrige lokale moderate eller konservative Blade hurtigst muligt afsiger disse.

Vi kan ikke være bekendt overfor os selv, og vi kan ikke forsvare overfor vor Familie og den Klasse, vi tilhører, fremdeles at have noget med denne Presse at gøre.

Jens Forkarl.

Tjenestefolkenes Organisation.

Under denne Overskrift kommer en Hr. Lynglund, Karise Højskole, med et Indlæg i „Østsjællands Folkeblad", hvori han kritiserer den Maade, hvorpaa jeg søger at tvinge Tjenestefolk i Organisationen.

Hr. Lynglund begynder med, at det er en helt forkert Fremstilling, jeg giver af Forholdene mellem Husbond og Tyende, der mange Steder kun blev betragtet som en Arbejdsmaskine, der skulde udføre et vist Arbejde for en vis Betaling. Det kunde f. Eks. ikke tillades dem, at spise sammen med Familiens Medlemmer, men de blev henvist til et Rum, som kaldes Folkestue, hvor der var lidt Lys og slet ingen Varme. Her anfører Hr. L. et Eksempel, hvor han tjente. Naar der kom Fremmede og der ikke var Plads ved Bordet, trak Husbonden ham ud i Spisekammeret med den Bemærkning, at han som udførte Arbejdet, skulde først og fremmest have. Herregud, Hr. L. vil vel ikke forsøge at bilde nogen ind, at det er almindelig Kotume blandt Bønderne, at behandle deres Tjenestefolk efter denne Recept.

Hr. L. mener heller ikke, at Tyendelov og Skudsmaalsbog er til Skade for den tjenende Stand, ja, han gaar endog saa vidt, saa han mener, det var uheldigt, hvis de blev afskaffet. Det er det sikkert ogsaa for Arbejdsgiverne, men sandt for Dyden ikke for Tjenestefolkene. Hr. L. ved jo udmærket godt, i alt Fald burde han vide det, at i Ly af Tyendeloven er der og bliver der fremdeles begaaet i Tusindvis af Misbrug af den tjenende Stand.

Jeg skal ikke her bruge mine, som Hr. L. udtrykker, uudtømmelige Talegaver til om mulig at overbevise Hr. L. om, hvor skadelig Skudsmaalsbog og Tyendelov er for den tjenende Stand, men sige til Hr. L.: Gaa ud og spørg vore Tjenestekarle og Tjenestepiger, hvad de mener, og spørg dem samtidigt, om det er almindeligt, at de bliver trukket op i Spisekammeret til der er Plads ved samme Bord som de Fremmede. Iøvrigt kan jeg ikke forstaa, hvad Hr. L. skulde ind ved Bordet at spise for, naar han først er trukket op i Spisekammeret for at forsyne sig, det kunde jo tyde paa, at han er vant til at leve ligefremt overdaadigt, hvor han har tjent, hvis jeg maa bruge dette Udtryk.

Hr. L. skylder mig for, at jeg sagde paa Mødet, at alle, som stod udenfor Organisationen, stjal fra Samfundet. Det er der vist ingen andre end Hr. L., der har hørt, det har jeg nemlig aldrig sagt, men jeg sagde, at enhver Arbejder, hvad enten han er gift eller ugift, snyltede og stjal paa hans Kammeraters Bekostning saa længe han stod udenfor Organisationen, og paa samme Standpunkt staar jeg endnu. De vil nemlig gerne alle, Hr. L. indbefattet, have den Løn, som Organisationen kan skaffe, men være med at rejse Kravet og være med at skaffe ogsaa Tyendet gode og menneskelige Kaar at leve under, nej det vil de ikke, saa melder de Pas.

Jeg vil gerne spørge Hr. L., hvorfor han ikke paa Mødet kom frem med sine Bemærkninger, det var jo netop Stedet, hvor vi kunde have drøftet Forholdet, det manglede da ellers ikke paa Opfordringer til Diskussion. Der var paa Mødet ikke saa faa Tilhørere, der alle fulgte mit Foredrag med Interesse, og da i det mindste ikke optraadte forstyrrende, kun en en eneste syntes ikke at interessere sig for Foredraget, men tilkendegav under hele Mødet, at det var ikke noget for ham, det skulde vel aldrig have været Hr. Lynglund? Jeg spørger blot.

Til Slut vil jeg anbefale Hr. L., at hvis jeg en anden Gang skulde komme til Karise og holde Møde, saa mød, og naar der saa efter Mødet bliver opfordret til Diskussion, saa vis dig som en Mand, kom frem m d dine Bemærkninger og lad os saa drøfte Forholdene.

Med Tak for Optagelsen.

Emil Jensen,
Ordrup pr. Merløse.

Ugens Spejl.

Fredskravet bliver stadig stærkere og stærkere, til Trods for visse Dele af Ententegruppens Krigslyst overfor Sovjet-Rusland; som Udtryk herfor staar følgende Resolutioner, som vedtages rundt om i Polen, og som gaar ud paa, at det af den russiske Sovjet-Regering stillede Fredsforslag af 29. Jan., er tilstrækkelig Grundlag for Paabegyndelse af Fredsforhandlinger mellem Sovjet-Rusland og Republikken Polen, at det polske Proletariat vel vil forsvare Polens Uafhængighed, men under ingen Omstændigheder vil lade sig misbruge i den internationale Imperialismes Tjeneste. Resolutionerne understreger yderligere, at Polens Proletariat ikke vil ophøre med at kæmpe for Hidførelsen af en demokratisk Fred paa Basis af Folkenes Selvbestemmelsesret.

*

Grundet paa Bolschevikernes Fremgang paa alle Fronter har man fra Ententens Side forsøgt en Forhandling med Rusland, der har givet til Resultat en Vareudveksling. Man har hermed fra Ententens Side erkendt, at med Vaaben kan man ikke slaa den russiske Sovjet-Republik ned, nu vil man med Mad forsøge at slaa Bolschevismen ned.

De russiske Bolscheviker har forøvrigt nu renset hele Sovjet-Rusland for saavel Ententetropper som de hvide Hære.

*

Statistisk Departement har nu udsendt en Statistik angaaende Arbejdslønningernes Stigning; vi skal af Hensyn til Pladsen dog undlade at gengive den, og indskrænke os til en Omtale af samme.

Man har fra kapitalistisk Side straks grebet Lejligheden til at misbruge disse Tal, idet man selvfølgelig hævder, at nu maa det være forbi med Lønstigninger, da Lønningerne nu er steget mere end Varepriserne. De praktiske Forhold viser jo imidlertid noget andet; thi man glemmer at tage i Betragtning, at Dyrtidsstatistiken er bygget over Middelindtægter og ikke over de smaa Indtægter, for disse sidstes Vedkommende er Sagen jo den, at Masser af de billige Varer, som anvendtes i disses Husholdninger er udgaaet, hvorfor dyrere Varer maa anvendes som Erstatning, og tillige, at de aVrer, der anvendes i disse Husholdninger, gennemgaaende er steget mest, at Priserne paa Beklædningsgenstande er dem, der har faaet den største Omdrejning.

Forøvrigt kan det jo ikke bortforklares, at Arbejdslønningerne for dem, der intet bestiller (Kapitalisterne), er steget betydelig flere pCt. end for de flittige, stræbsomme Arbejdere, og naar dertil sluttelig kommer vor synkende Krones ringe Værdi, da bliver Billedet betydelig mere komplet.

Vor Opfattelse er forøvrigt den, at selv om Tilfældet var, at Arbejderklassens økonomiske Stilling var saa betydeligt forbedret, som der raabes op om, var det alligevel ingen Grund til at stoppe for Forbedringen af Livsvilkaarene; thi selvfølgelig har Arbejderne Krav paa en ganske betydelig Forbedring af sine Livsvilkaar, saa der ved en saadan gennemgribende Forbedring selvfølgelig ikke bliver Millionindtægter tilovers for Døgenigte; det er indlysende.

*

Den faglige Situation er stadig lige spændt, grundet paa Arbejdsgiverforeningens stejle Holdning er Hovedorganisationernes Forhandlinger sprængt; Ansvaret for, hvad der videre vil ske, paahviler saaledes Arbejdsgiverne, og Skraalet om Uansvarlighed og Desperation i Arbejdernes Holdning kan derfor passende anvendes overfor Arbejdsgiverne. Der er sikkert ingen, der længere er i Tvivl om Arbejdsgivernes gode Vilje til at faa Krig. Det bør vi erindre os, og ruste os til den kommende Kamp.

—n.

Arbejdslønnen i Industrien.

Stigningen fra 1914 til nu.

Statistisk Departement har udsendt Opgørelse over Arbejdslønnen i Industrien i September Maaned i Fjor, sammenlignet baade med Arbejdslønnen i 1914 og med Arbejdslønnen i Januar 1919. Beregningen er foretaget paa Grund af det statistiske Materiale, som Arbejdsgiverne har stillet til Raadighed paa Grundlag af de skete Udbetalinger, og der regnes hele Tiden med Gennemsnitslønnen. Akkord og Timeberegninger er slaaet sammen og ligeledes de højere og lavere Lønninger indenfor et Fag. Følgen heraf er, at der er Arbejdere, der har over, og Arbejdere, der har under de beregnede Gennemsnitslønninger, men da det ogsaa har været Tilfældet ved de tidligere Beregninger, vil den skete Beregning dog sikkert give et nogenlunde rigtigt Billede af Lønstigningen siden 1914.

Resultatet bliver da, at sammenligner man Arbejdslønnen i September 1919 med Lønningerne i 1914, viser de sig at være steget med gennemsnitlig 237,8 pCt., nemlig fra 50,2 til 169,6 Øre pr. Time.

Stigningen er større for de ufaglærte Arbejdere end for de faglærte mandlige Arbejdere, nemlig 266,8 pCt. for de første og 229,7 pCt. for de sidste.

Imidlertid maa man dog ved Sammenligning af Fortjenesten i 1914 og September 1919 tage i Betragtning at Arbejdstiden er gaaet ned fra ca. 10 Timer til 8 eller 8½ Time, saaledes at Arbejdernes Merfortjeneste i Virkeligheden ikke er saa stor, som Procenttallene angiver, men det skal vi komme nærmere ind paa i det efterfølgende.

I København var og er Lønningerne noget højere end i Provinsen.

De faglærte Arbejdere havde her i 1914 en gennemsnitlig Timefortjeneste af 67,1 Øre. I Januar 1919 var den steget til 132,4 Øre, men i September til 218,2 Øre.

De ufaglærte Arbejderes Gennemsnitsfortjeneste var i 1914 47,5 Øre i Timen, i Januar 1919 118,4 og i September 187,5 Øre.

De kvindelige Arbejderes Gennemsnitsfortjeneste var i 1914 21,3 Øre i Timen, i Januar 1919 66 Øre og i September 108 Øre.

I Provinserne er Tallene for de faglærte Arbejdere henholdsvis steget fra 54,8 Øre i Timen til 117 Øre og 183,4 Øre, for de ufaglærte fra 40,8 Øre til 99 Øre og 155,1 Øre og for de kvindelige Arbejdere fra 25,7 Øre til 53,1 Øre og 97,6 Øre.

Den enkelte Fag.

Beretningen bringer speciel Beregning over Arbejdslønnens Stigning i de enkelte Fag. Vi uddrager heraf følgende for Københavns Vedkommende:

	1914	1919
Bagersvende	59,3	155,7
I Cigarfabriker:		
Faglærte Mænd	57,7	184,7
Ufaglærte Mænd	45,0	142,3
Kvinder	36,0	125,3
Mandlige Tekstilarbejdere	42,5	151,1
Kvindelige Tekstilarbejdere	30,7	118,2
Skrædersvende	58,0	144,6
Syersker	34,1	88.6
Mandlige Skotøjsarbejdere	56,5	206,1
Kvindelige Skotøjsarbejdere	32,7	116,2
Murersvende	86,0	290,0
Murarbejdsmænd	61,5	228,8
Tømrersvende	83,6	313,7
Malersvende	72,0	181,8
Sadelmagere og Tapetserere	58,9	234,4
Jord- og Betonarbejdere	60,0	231,0
Blikkenslagere	62,1	205,0
Elektrikere	66,3	202,7
Formere	69,3	234,7
Skibstømrere	78,2	248,4
Smede og Maskinarbejdere	61,7	218,5
Ufaglærte Arb. i Jærn- og Metalindustrien	48,5	177,5
Typografer	78,0	210,9
Bogbindere	50,5	196,5

Som sagt, disse Tal er fra September Maaned, og der er ikke sket synderlige Forskydninger siden. Man kan nu paa Grundlag af disse Tal regne ud, hvad en Arbejders gennemsnitlige Aarsfortjeneste med den Timeløn vil blive i Sammenligning med Aarsfortjenesten i 1914. Vi regner i det følgende med 10 Arbejdstimer daglig nu og endvidere med 300 Arbejdsdage.

Herefter vil der da være Tale om følgende Forhold:

	1914 Kr.	Nu Kr.
Bagersvende	1779	3736
Cigararbejdere	1731	4432
Ufaglærte do.	1350	3405
Kvindelige do.	1080	3006
Mandlige Tesilarbejdere	1695	3626
Kvindelige Tekstilarbejdere	921	2836
Skrædersvende	1740	3470
Syersker	1026	2126
Mandlige Skotøjtarbejdere	1695	4944
Kvindelige Skotøjsarbejdere	981	2788
Sadelmagere og Tapetserere	1741	5625
Blikkenslagere	1863	4920
Elektrikere	1989	4864
Formere	2079	5632
Skibstømrere	2346	5961
Smede og Maskinarbejdere	1851	5244
Ufaglærte Arb. i Jærn- og Metalindustrien	1940	4260
Typografer	2340	5061
Bogbindere	1515	4716

Dette er altsaa Resultatet, naar man forudsætter, at Arbejderne har Arbejde Aaret rundt, men kommer der arbejdsløse Uger, gaar Fortjenesten jo betydeligt nedad.

Hvad Bygningsfagene angaar, kan man jo altid regne med, at de har en arbejdsløs Periode. I det efterfølgende har vi derfor kun regnet med et Arbejdsaar paa 9 Maaneder eller 225 Arbejdsdage. Saa stiller Aarsfortjenesten sig saaledes:

	1914 Kr.	Nu Kr.
Murersvende	1925	5420
Tømrersvende	1881	5646
Murarbejdsmænd	1384	4118
Malersvende	1620	3272
Jord- og Betonarbejdere	1350	4158

Naar man nu erindrer, at Prisen paa Livsfornødenheder siden 1914 er steget med 142 pCt., vil det ses, at Stigningen i Arbejdsløn i det væsentligste kun har holdt Skridt med denne Prisstigning, og at kun nogle enkelte Fag har kunnet skaffe sig en forholdsvis bedre Lønning, idet Ottetimersdagen i nogen Grad forringer den procentvise Lønstigning.

Man vil ogsaa af disse Tal se, at der aldeles ikke er Tale om den Gulaschfortjeneste for Arbejderne, som Kapitalistpressen jævnlig fabler om.

Arbejderne kan vel ved Akkordfortjeneste tjene betydeligt mere end den angivne Gennemsnitsfortjeneste, men det er jo kun noget, der sker til enkelte Tider og ikke til Stadighed. Paa den anden Side er der ogsaa Arbejdere, der overvejende arbejder for Timebetaling, og som derfor tjener mindre end Gennemsnitsfortjenesten.

Landmandsforeningen.

Landmandsforeningen er det sidste nye Fremstød mod Landarbejderbevægelsen, men Fremstødet er maskeret, da det jo tilsyneladende ikke er rettet mod Arbejderne, men enhver, der er en lille Smule klar over Situationen, ved ogsaa, at naar Organisationen først er en Kendsgerning, kan den bruges til mange Ting for Eksempel til at holde Lønnen nede. Maskeringen er vel nærmest beregnet til at putte Husmændene Blaar i Øjnene, og man ser virkelig undertiden det Særsyn, at Mænd, som snarest havde deres Plads i Landarbejderforbundet, melder sig i Landsmandsforeningen; at de kan være saa godtroende at tro Storbønderne vil dem noget godt, jeg synes, de har faaet saa mange Beviser for det modsatte. Men nu gaar Storbonden paa Agitationsturne, han skænker Husmanden et venligt Smil, klapper ham kammeratlig paa Skulderen, mens han siger: Slut du dig til os, min Ven, og sky de fæle Socialister, saa skal du faa meget mere for dine Produkter, end du har faaet hidtil, men Theori er som bekendt et, medens Praksis er noget helt andet, og Landmændene er da heldigvis ikke eneraadende her i Landet, for saa saa det sort ud for mange, og er det Meningen, at Landmandsforeningen vil til at optræde som Diktator, saa kan det sidste let blive værre end det første. Men nu den arbejdende Ungdom, hvordan stiller den sig til Landmandsforeningen? Temmelig ligegyldig, tror jeg, og derfor tror jeg, Tiden er at raabe et Vagt i Gevær. Ser i da ikke, hvor det fører hen? Landmændene organiserer sig, men I staar udenfor jeres Organisation; en skønne Dag slaar de Lønnen ned, og saa sidder I med Smerten, og saa kan det ikke hjælpe at komme og klage, for saa har I ikke faaet andet, end hvad I har fortjent. Nej, meld jer i Landarbejderforbundet hellere i Dag end i Morgen, saa har i nogle og tredive Tusinde Kammerater at støtte jer til. Og du danske Husmand! Jeg synes, du skulde være den sidste til at gøre det vanskeligere for Underklassen, end det er i Forvejen. Det kunde let bære bitre Frugter.

En Arbejder.

Oplysningsarbejdet.

Det er noget, vi Landarbejdere maa lægge os efter at faa saa meget af som vel mulig, da vi vel nok er dem, der staar længst tilbage paa dette Omraade, og det er saare forstaaeligt, da Landarbejdernes Arbejdstid altid har været fra tidlig Morgen til sen Aften, og efter en lang Dags haarde Arbejde har der selvfølgelig ikke været Interesse for vor Fremtid, hvad Oplysning angaar. Arbejdsgiverne har jo passet godt paa, at vi ikke skulde faa Forstaaelsen af, at ogsaa vi var Mennesker, der kunde stille Krav og være medbestemmende; men naar vi nu alligevel har faaet Øjnene op for vor egen Velfærd og er bleven klar over, at vi er en Magt, som d'Hrr. Arbejdsgivere maa tage i Betragtning, saa mener jeg, vi skylder dem, som har lagt Grunden til dette, at aabne Øjnene paa vi Landarbejdere, vor dybeste Tak; men har vi nu naaet saa langt, at vi har faaet Forstaaelsen af, at vi er en Mangt, saa maa vi videre. Vi maa lære at bruge denne Magt paa en sund og for os alle retfærdig Maade. Vi maa lære de ældre Organisationers Erfaringer at kende og derfra finde den rette Vej. Jeg kunde tænke mig, at de forskellige Kredsorganisationer tog denne Sag frem til Drøftelse for derigennem at fremskaffe faglig og politisk Literatur, som saa de forskellige Afdelinger kunde faa at laane for en mindre Betaling, ligesom der inden for Afdelingerne maa oprettes Diskussionsklubber, hvor saa de forskellige Emner kan drøftes eller maaske først oplæses og bagefter diskuteres, da jeg tror at Folk i Almindelighed bedre husker Bøgernes forskellige oplysende Indhold ved Oplæsning og Diskussion, end ved selv at sidde og læse dem igennem, og samtidig vil de forskellige Medlemmer faa Øvelse i at udtale sig om de forskellige Ting, som kommer frem ved de forskellige større og mindre Møder.

Men for at denne Vej skal føre til noget Resultat, saa skal der jo selvfølgelig tages fat paa Arbejdet med den dybeste Alvor og Interesse. Jeg tror og haaber at dem, som har aabnet Øjnene paa os for Sammenslutningens Betydning, ogsaa her vil vise os derhen, hvor vi faar den billigste og samtidig den bedste oplysende Litcratur.

A. J. Andersen,
Sundby (F.) Afd.

Han faar 1½ Kr. dagl.

Jeg vil her oplyse, hvordan Folk paa Landet er stillet, naar de ikke er i nogen Fagforening. En Storbonde i Valore By, J. J., betaler sin Arbejdsmand den svimlende Dagløn af 1½ Kr. pr. Dag, siger og skriver en og en halv Krone pr. Dag, paa egen Kost. Jeg blev meget forbavset over at høre, at den rige Hr. Gaardejer vil være bekendt at byde sin Arbejder 1½ Kr. om Dagen paa egen Kost, men denne Herre synes maaske, det er en god Betaling, eller hvad mener han? Det er jo ikke saa godt at kende d'Hrr. Storagrarers Mening, naar det gælder Lønspørgsmaalet. Han vil maaske gaa ud fra, at Manden er gammel nu, hvad han ogsaa er, men hans Arbejdsydelse er dog ikke mindre, end at han alene maa staa og læsse Gødning til tre Vogne hele Dagen igennem

hvilket beviser, at Manden ikke er nogen daarlig Arbejder, og det beviser ogsaa Arbejdsgivernes Humanitetsfølelse overfor Arbejderne midt i den værste Dyrtid. Disse Forhold maa vi arbejde paa at faa ændret, saaledes at gamle eller unge ikke bliver udnyttede til Storagrarernes Fordel. Derfor, Kammerater, meld jer ind i vort Forbund og kom med hver Gang vi har Møde og lad os drøfte Sagerne. Vi har i vort Forbund en god Støtte, og dette vil hjælpe os fremad, saa vi ikke mere har nødig at gaa for Lud og koldt Vand, men kan leve som frie Arbejdere.

Egby-Dalby Afdeling, i Februar 1920.

Fr. Nielsen.

Statsskovarbejdernes Dyrtidstillæg.

Statsskovbrugets løse Arbejdere plejer hvert Aar at oppebære et Dyrtidstillæg paa 250 Kr. for Gifte og 125 Kr. for Ugifte, men i Aar synes det, som skulde det glippe trods den stadig herskende Dyrtid. Vor herværende Repræsentant i Rigsdagen, Folketingsmand Jacob Christensen, henvendte sig allerede i Efteraaret til Landbrugsministeren angaaende nævnte Spørgsmaal. Ministeren svarede, at da der ikke var vedtaget nogen Lov for dette Dyrtidstillæg for afvigte Aar 1919, kunde det ikke udbetales, men forøvrigt stillede han sig ikke afvisende overfor Kravet. Jeg antager, der fra Landarbejderforbundets Forretningsudvalg er gjort Skridt til Forhandling med rette Vedkommende; men vi hører stadig ikke noget, om det for stedse er afslaaet, eller der forhandles videre. Efter min Opfattelse var der al god Grund til, at Spørgsmaalet blev taget op til grundig og fornyet Overvejelse.

Hvis ovenstaaende maatte bidrage til, at der paa en eller anden Maade kunne opnaas til tilfredsstillende Resultat, da var Hensigten naaet.

Med Tak for Optagelsen,

Skovarbejder *Anton Sørensen,*
Fmd. for Lys-Haarup Afd.

*

I Anledning af ovenstaaende henvises vi til Meddelelsen andet Steds i Bladet. *Red.*

Bestillingsseddel
paa
„Arbejdernes Børneblad".

Undertegnede bestiller herved „Arbejdernes Børneblad" for $\frac{\text{Januar}}{\text{April}}$ Kvartal.

(I Tilfælde af, at Bestillingen gælder Januar Kvartal, sendes Numrene lige fra 1. Januar).

Navn: .....

By: .....

Adresse: .....

Bladet koster 70 Øre Kvartalet. Bestillingssedlen sendes til „Arbejdernes Børneblad"s Ekspedition, Rømersgade 22.

Blokade.

Da vi har vedtaget at blokere Gaardene Lillekøbelev og Glostrup, frabedes al Tilgang af organiserede Arbejdere til nævnte Gaarde, indtil nærmere Meddelelse fremkommer.

Paa Købelev Afds Vegne:
Povl Christoffersen,
Formand.

Den sorte Tavle.

Medlem Nr. 41589, Lars P. Hansen, Maarhavehuset. Medlem Nr. 41599, Niels Jørgensen, Skovhastrup, Medlem Nr. 41395, Hans Rasmussen, Særløse, og Medlem Mads Christensen, Særløse, er alle slettet hos os paa Grund af Restance og maa som saadan ikke optages i nogen anden Afdeling, før de har betalt deres Gæld til os.

Paa Bestyrelsens Vegne:
Marie Hansen,
Kasserer.

Nedenanførte har ikke betalt Strejkebidrag for Oktober Maaned f. A. m. m.:

Forhenværende Formand Nr. 2869, Marinus Axelsen, øfdt i Vammen den 4. Maj 1887; Nr. 32003, Anton Andersen, født i Mariager den 11. Juli 1895; Nr. 32341. Søren Jensen, født i Asferg den 7. Februar 1898; Nr. 32000, Johannes Kr. Pedersen, født i Utterslev den 2 Maj 1890; Nr. 29729, Fodermester Peder Rasmussen, født i Elsborg 1872; Nr. 39212, Lauge Jensen, født i Randers den 20. Maj 1900 (skylder for fire Maaneder til en Kammerat); Nr. 43304, Laurits Marius Laursen. født i Øls-Hørby-Døstrup. Kan ikke optages i nogen Afdeling, førend de har klaret med Afdelingen her.

Paa Skjellerup Landarbejderforenings Vegne:
Anton Sofus Bach,
Formand.

Medlem Nr. 29452, Th. Aage Hansen, Førslev, og Medlem Nr. 19310, Anton Jensen, Førslev, har begge nægtet at betale Kontingent. De er derfor slettet og maa ikke optages af andre Afdelinger, før de har ordnet deres Forhold med

Førslev Afdeling.
N. C. Nielsen,
Formand.

En Historie, som vækker Glæde hos Arbejdsgiverne.

Jeg vil hermed gøre opmærksom paa, at der her i Østerlars Kommune er blevet udspredt nogle Rygter af en Del Arbejdsgivere, at der skulde være et Par Medlemmer af Landarbejderforbundet, som skulde have meldt sig ud af Forbundet, hvilket jo havde været en stor Glæde for d'Hr. Arbejdsgivere, som har haft travlt med disse Rygter. Men nu vil jeg her gennem Bladet gøre d'Hrr. opmærksomme paa, at det er en meget stor Usandhed, til Ære for de Medlemmer, som skulde have meldt sig ud af Forbundet. Men hvis nogen af disse raske Budbringere maatte savne mere til Oplysning desangaaende, er jeg undertegnede villig til at give nærmere Oplysninger. Men den Glæde omtalte Røverhistorie har vakt hos Arbejdsgiverne, er jo et slaaende Bevis for, hvor meget at d'Hrr. Arbejdsgivere interesserer sig for vor Orgarisation, og de vil prøve paa at lokke nogle til at fæste sig bort paa det Grundlag, at nu gaar Organisationen tilbage. Selv om det er Løgn, saa generer de sig ikke ved at rende rundt med slige Krøniker; men, Kammerater, lad os bare holde fast der, hvor vi har begyndt og ikke lade os lokke af falske Rygter i nogen Retning. Ligeledes maa vi erindre, at vi ikke skal fæste os efter den gamle Tyendelov mere, men efter vort Forbunds Kontraktformularer; altsaa henvend jer til den stedlige Formand og faa udleveret saadanne, I, som have en fast Plads herefter.

Med kammeratlig Hilsen
P. A. V.
Albert Riis,
Formand.

FRA AFDELINGERNE.

Horbelev Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 6. Marts Kl. 7½ i Horbelev Forsamlingsbygning. *Vilhelm Hansen.*

Horne Afdeling
afholder ordinært Medlemsmøde i Logens Sal i Horne Tirsdag den 9. Marts Kl. 8 Aften. Alle bedes møde.
Hans P. Hansen.

Ørbæk Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Ørbæk Kro Lørdag den 28. ds. Kl. 7½. *Carl Hansen.*

Skaarup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 6. Marts Kl. 7½ paa Skaarup Kro. Alle Medlemmer bedes møde og tage deres Fagbøger med. Alle Restancer skal indbetales den Aften.
Chr. Jensen.

Gudbjerg Afdeling
afholder ordinært Medlemsmøde paa Gudbjerg Afholdshotel Lørdag den 6. Marts Kl. 8 Aften. Mød nu alle Medlemmer og lad os for en Gangs Skyld se jer alle.
Carl O. C. Hansen.

Gudbjerg Afdeling
har paa sidste Medlemsmøde valgt Arbmd. Niels Bøjlesen, Lakkendrup, til Kontrolbestyrer. Som Tillidsmand for Arbejdsløshedskassen valgtes Formand Carl O. C. Hansen. Kontroltiden er de første 5 Dage fra Kl. 10—11 Formd. og om Lørdagen fra Kl. 2—3 Eftmd. *Carl O. C. Hansen.*

Balslev Eiby Afdeling
Ordinært Møde paa Eiby Gæstgivergaard Onsdag den 3. Marts Kl. 7. Paa Mødet bestemmes, om Afdelingen skal have en selskabelig Sammenkomst med Foredrag.
Jens Sørensen.

Vester Skerninge Ulbølle Afdeling
har til Kasserer valgt Arbejdsmand Jens Bertelsen, Ulbølle, og til Kontrolbestyrer Arbejdsmand Johannes Pedersen, samme Sted. *Rasmus Hansen.*

Skelby Afdeling
afholder Medlemsmøde i Skelby Forsamlingshus Lørdag den 6. Marts Kl. 7½ prc. *Niels Larsen.*

Gislev Afdeling.
Medlemsmøde afholdes hos Martin Mikkelsen Tirsdag den 2. Marts Kl. 7. *Sofus Larsen.*

Gamby Afdeling
indbydes til Møde i Haarslev Forsamlingshus Tirsdag den 2. Marts Kl. 7. Pastor J. A. Hansen, Odense, taler om Kristendom og Socialisme. Mød nu talrigt op.
H. P. Hansen.

Snøde-Stoense Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag Aften Kl. 7 den 2. Marts. Vigtige Ting foreligger. Alle Medlemmer bedes møde.
Carl Aage Andersen.

Brenderup Afdeling
afholder Møde paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag den 3. Marts Kl. 7. Alle maa møde. Husk der er Bøde for Udeblivelse. *Lauritz Hansen.*

Horreby og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Horreby Forsamlingshus Lørdag den 6. Marts Aften Kl. 7 prc. Alle Medlemmer indbydes.
Julius Madsen.

Blokade.

Da Fabrikant Lytrup, Fæbæk Savværk, Langeland, har nægtet at underskrive en Overenskomst og i det hele taget har nægtet at forhandle om Løn- og Arbejdsforhold for sine Arbejdere, henstilles det herved til enhver hæderlig, organiseret Arbejder at undlade at søge Arbejde paa ovennævnte Arbejdsplads. Eventuelle Arbejdssøgende maa først henvende sig hos

L. J. Nielsen,
Formand for Bøstrup Afdeling pr. Lejbølle.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....**Eksempl. af Arbejdernes Almanak.**

.....**Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.**

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,
følger i Frimærker,
ønskes opkrævet ved Forsendelsen.
(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Fra Husmændenes Ulykkesforsikring

har vi modtaget følgende:

Den 21. Februar 1920.
Skade Nr 684/19.

Til Landarbejderforbundet,
Willemoesgade 54.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende Husmand *Vilhelm Andersen*, Aaside pr. Snesere, Medlems Nr. L. 1703, den $^{31}/_{1}$ 1920 overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge à 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 60 Kr. for Tiden $^{14}/_{1}$—$^{3}/_{2}$ incl. samt til Lægen for den udstedte Attest Kr. 4,00.

Skade Nr. 636/19.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Fodermester *Chr. Jensen*, Nørreholm, Vonsild pr. Vonsild St., Medlems Nr. L. 1864, den $^{29}/_{12}$ f. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge à 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 99 Kr. for Tiden $^{31}/_{12}$—$^{1}/_{2}$ incl. samt til Lægen for den udstedte Attest Kr. 8,00.

sign. *E. M. Grimm.*

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Fagbogsblade,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Oplæsning.

Søvind-Haldrup Afd. afholder Oplæsning i Haldrup Forsamlingshus Søndag den 29. Februar Kl. 7 Aften prc. Hr. Portør Spring, Hallung, læser. Rasmus Støthing.

Fællesorganisationen i Kalundborgegnen

afholder sit aarlige Medlemsmøde paa Jerslev Hotel Søndag den 29. ds. Kl. 1 ½, hvortil alle Medlemmer indbydes. Mød talrigt.

P. F. V.
Chr. Petersen, Fmd.

Tak.

Jeg tillader mig at bringe Fanefjord Landarbejdere min inderligste Tak for den dejlige Pengegave, som blev mig overrakt ved min Kones Død og Begravelse. Tak alle.

Charl. Nielsen,
Dame Skovhave pr. Askeby, Møen.

Toksværd Afd. og Toksværd socialdemokratiske Forening afholder offentlig kommunalt Møde i Toksværd Forsamlingshus Søndag den 7. Marts Kl. 4 med Hsmd. Henrik Christensen, Dysted, som Taler.

Axel Olsen.

Vonsild Forsamlingshus.

Den landskendte Oplæser Martin Sørensen læser „Naar Bønder elsker", Lørdag den 6 Marts Kl. 7½ prc. Entré 1 Kr. Alle har Adgang.

Vonsild-Dalby Afd.
Bestyrelsen.

Faneindvielse.

Humble Landarbejderforening indbyder herved sine Medlemmer og Partifæller med Hustruer til Faneindvielse paa Humble Kro Søndag den 29 Februar Kl. 3. Foredrag af to fremmede Talere. Efter Foredragene fælles Kaffebord. Kammerater tag nu Konerne med, ingen maa blive hjemme. Naboafdelingerne indbydes.

P. F. V.
Bestyrelsen.

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:-

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Prz wrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -

Przymujemy zam wienia na wszelkego rodzaju Polske ksiazki ktore wysylamy za pocztowa zaliczke.

Wszyscie ktorzy zamowili kalendarz robotniczy musza jescze miec chwile cierpliwosci. bede on nadeslany za pare dni.

Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Enhver kan undervises hjemme

ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær,** (fhv. Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,50
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	2,50
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist indb. 2,00	1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	3,85
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....
(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.
Ansvarhavende: Axel Hansen.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 10 | 5. Marts 1920 | 6. Aargang

Frels Samfundet!

Samfundet er døende — økonomisk!

Den danske Krone har mistet en god Del af sin Anseelse, og det er kun en ringe Trøst, at den tyske Mark er endnu ringere. Det er fra Amerika, vi skal have Hovedparten af vor Import, — og den amerikanske Dollar er steget i samme Grad, som vor egen Krone er sunket i Værdi — mere endda.

Og naar det, man skal købe, er meget dyrt, og naar Ens Penge er fattige og smaa, er man meget uheldig stillet — det kender vi fra vort private Liv — og saadan er det med Samfundet.

Den gyldne Tid er forbi. Hr. og Fru Gullasch er ved at forsvinde. Der er kun Minderne tilbage — og Fattigdom.

Krigsaarenes vilde Pengedans, hvor Guldet flød i Strømme — hvor der svælgedes i Luksus og Raffinement, har gjort vort Land fattigt. Naar man køber Stads for alle Pengene, bliver der Knaphed paa de Ting, der ellers er nødvendige — og Pengematadorernes Spekulation i den fattige tyske Mark har ikke gjort Sagen bedre. Naar der købes i Titusinder af Mark til Kurs 20—30, og denne gaar ned til 5—7 i Stedet for over de 20—30, gaar det skidt med Spekulationerne — det giver Minus og gør fattig i Stedet for rig.

Og, altsaa Samfundet er fattigt — frels det! Ja, vel. Hvordan skal vi frelse det?

Ved at spare — ved at være nøjsomme — ved at arbejde — arbejde! Det er Arbejde og Sparsommelighed, der skal redde Samfundet Vi maa alle arbejde, vi maa alle spare!

— — —

— Ja, Arbejderne maa spare, gispes der. De maa være tilfredse og ikke stille Krav om Lønforhøjelse — Samfundet kan ikke bære det.

Nu vel! Arbejderen vil gøre sin Part af Redningsarbejdet — tage sin Part af Byrden.

— Men ærlig talt: Skal man ikke have noget for at kunne spare — skal man ikke være mæt for at kunne føle sig nøjsom og tilfreds?

Og har Landarbejderne f. Eks. noget at spare af — til Samfundet.

Er det ikke saadan, at der spinkes og spares fra Dag til Dag? Jo, og der bliver alligevel intet tilbage. Viljen er der, men Evnen mangler — til at spare — altsaa, giv os først noget at spare af.

— Indtil da maa vi sige: Spar I, der har noget at spare af. Spar paa jeres Luksus, jeres Vellevned og jeres Ødslen med Penge til Sus og Dus. Sælg Luksusbilen som gammelt Jern og køb jer en Arbejdsfrakke i Stedet.

Spar, I aandelige Slapsvansere og blegsottige Individer! I, der hidtil har klippet Kuponer og levet paa Fars Pengepung. Giv jeres Tid og Penge til produktivt Arbejde. Gør jer nyttige — og I er med til at redde Samfundet fra økonomisk Ruin — og I er med til at skaffe den danske Krone sin gamle Anseelse tilbage. — —

— — —

Men saa arbejde — ja, dertil har vi Viljen og Evnen. Der er spillende Muskler og frie friske Kræfter. Vi vil arbejde og producere — — ja, vi vil! Men vi maa have noget for dette Arbejde. Før vi faar en Betaling for vort Arbejde, før vi bliver i Stand til at leve en menneskelig Tilværelse, er Raabene om Tilfredshed, Nøjsomhed og Sparsommelighed bare spildte. Og vi har kun Arbejdet at give som Indsats for Samfundets økonomiske Fundering — men det vil vi have betalt — i al Rimelighed.

Saadan vil der blive ræsonneret — og er det uden Grund? — Men kan det nytte?

— — — Kan Landbruget betale? De fleste Landbrugere vil svare Nej — og dog . . .

Vi véd, det har været gyldne Tider for det danske Landbrug. Vi véd, hvad Landbrugsprodukterne koster — og har kostet — de, der udgør de vigtigste af vore Livsfornødenheder. Vi véd, hvad vi har givet derfor; det var Priser, der gjorde Ugelønnen umulig og skabte Bitterhed og Nød i mange Hjem,

— — Og — ogsaa her har Spekulationen raset — ogsaa her har Gulddansen været traadt. Prioriteterne er gaaet i Vejret efter en hidtil uanet Maalestok. En Ejendom steg en 4—5 Gange i Pris under Krigen. En Gaard, der før Krigen kostede 50,000 Kr., solgtes, da Spekulationen var paa det højeste, for 250,000 Kr., og mangen en sølle Djævel, der ikke slap fra Gaarden i Tide, sidder nu og ryster for „Fandens Fødselsdag" — trods de høje Priser.

Ak ja, saadan har Spekulationen raset overalt i vort Land.

For sent — for sent maaske er det gaaet op for den danske Nation, at Ruinen er nær. —

Danmark er fattigt — Evropa er fattigt — — det gisper under Dollarlandets Kvælertag — økonomisk altsaa.

— — —

Spar — siger vore kloge Mænd — arbejd — producer — producer. Der er ingen anden Vej til Redning — intet andet Middel. Noget andet vil ikke blive taalt — for Samfundets Skyld. Nu er det alle for én — og én for alle. Intet andet gælder — saa skrigende ubarmhjertigt haardt er det — paa Afgrundens Rand! Og hvad nytter det, om vi forsøger at stampe imod — vi glider ud maaske — Afgrunden sluger os.

— — — Hvad nytter det, om vi faar hundrede Kroner pr. Dag, hvis vi skal bruge to hundrede Kroner til at opretholde Livet — aa jo! Vi manglede saa bare hundrede Kroner — altid en Trøst maaske?

— — Jo, saadan er det: Samfundet er sygt. Hvis vi ikke passer paa, kommer vi til vor egen Ligbegængelse. Det er Sandheden — og lad os for en Gangs Skyld se Sandheden lige i Øjnene.

Saa ubarmhjertigt er det — — brutalt!

Det nytter ikke at ræsonnere — at henvise til, at andre skal spare — — at mene, at vi intet har at spare af . . .

Vi skal alle spare — vi skal alle resignere. Du skal spare, selv om du intet har at spare af — — Paradoks alt?! Og dog . . .

— Det kan ikke nytte at indlulle sig i Drømme om gyldne Tider — og om, at nu er Tiden til at stille Krav — og at faa dem honorerede.

Det kan let blive Illusioner, der brister — — der flænses og sønderrives af vort syge Samfunds Dødsrige!

Aa, hvor fortvivlet — er der da intet tilbage — intet Haab? — —

Der er den nøgne, kolde Virkelighed — den bitre Kendsgerning: Gaar Samfundet under, gaar vi alle under. — — —

Lad os skrige det ud — — hele vor Sjæl — hver eneste Fiber — — vort brændende Ønske — og vort inderligste Haab om, at det maa blive anderledes, maa være med i dette Skrig: Frels Samfundet! — —

Samfundet er os alle!

Ax. Vikarius.

Afdelingskasserere: Bemærk!

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at det ikke er nødvendigt at bestille Regnskabsbøger til Brug i Afdelingerne fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921, da saadanne fra Forbundet vil blive tilsendt hver Afdeling i Løbet af Marts Maaned.

Tvungen Værnepligt
eller
hvervede Hære?

Hvis man i Dag blandt den danske Ungdom foretog en Afstemning om, hvorvidt man skulde bibeholde den tvungne Værnepligt eller ej, er der vist ingen, der nærer Tvivl om, at Svaret vil blive et rungende: „Bort med den tvungne Værnepligt!"

Igennem 70 Aar har denne Svøbe været svunget over saavel det danske som adskillige andre Kulturfolks Hoveder, og til hvad Nytte? Absolut ingen! — Ingen formaar under nogen som helst Form at bevise et eneste Gode, som Værnepligten har bibragt saavel Folket i sin Helhed som dens Udøvere. Ingen vil med Sandhed kunde hævde hverken Værnepligtens Betimelighed eller Nødvendighed. Vi er alle rørende enige om, at Krigen ikke blot har bevist, at de staaende Hære er en permanent Krigsfare; men tillige, at den tvungne Værnepligt har formaaet at gøre denne effektiv derigennem, at den har givet Adgang til under en tilsyneladende billig Form at bringe den staaende Hær op paa hidtil ukendte Dimensioner, og samtidig hermed har vi faaet Beviset for, at den af den tvungne Værnepligt skabte Hær, der har været Landenes Ungdom til Besvær og Ødelæggelse, paa mindre end Maaneder er bleven distanceret af de hvervede Hære. Vi kan kort sagt hurtigt blive enige om Meningsløsheden i Bibeholdelsen af den Form for Hvervning af en staaende Hær.

Naar dertil saa kommer den Modvilje, som Værnepligten møder fra sine Udøvere uden Hensyn til disses sociale Stilling, og den saavel fysiske som moralske Ødelæggelse, den bevirker, da turde der ikke være den aller ringeste Gnist af Mulighed tilbage for et Forsvar af denne modbydelige, udemokratiske Form for Voldtægt af fri Mands Ret til Bevarelsen af sit eget Legome samt en selvstændig Hævdelse af sin Modbydelighed for Krigens Svineri og meningsløse Myrderi.

Man kan fremføre det Forsvar for de hvervede Hære, at disses Mandskab af fri Vilje er gaaet med til deres egen Sønderlemmelse og Fornedrelse; men med Hensyn til de ved Hjælp af den tvungne Værnepligt skabte Hære, kan dette Forsvar ikke føres, dér gælder tværtimod, at denne Tvang, der paalægges Mennesker igennem den Form for Militærvæsen, er saa meget mere nedordrægtig, som man berøver fri Mand Ret til at nægte, hvad der strider mod hans Opfattelse, og den ham fra Samfundets Side indpodede Moral; man forkvakler og dræber kort sagt det ædleste og skønneste i Menneskets Moral — Respekten for Liv og dettes Udfoldelse.

Alt det sentimentale Sludder om Militærtjenesten som opdragende Faktor synes der absolut ikke os at være synderlig Grund til at tage højtidelig; thi dette højtravende Sludder modbevises af det praktiske Liv paa en tilstrækkelig tydelig Maade — tilbage staar da: Skal vi falde tilbage paa den gamle Form for Skabelsen af en Hær — nemlig Hvervning? Vi staar selvfølgelig som Modstandere af enhver Form for staaende Hære — ogsaa de hvervede. Vi synes Krigen har belært Menneskeheden om Ulykken og Uhyggen ved det militære Maskineri, saa at vi burde gaa bort fra enhver Form for Militærvæsen. Da det jo imidlertid paa nuværende Tidspunkt turde være en Umulighed at gennemføre fuldstændig Afskaffelse af Militærvæsenet — og eventuelt at erstatte dette med en international Politiinstitution — maa vi selvfølgelig betragte den tvungne Værnepligts Afskaffelse som et Skridt — og et ret stort Skridt — paa Vejen frem efter mod Militarismens Afskaffelse.

Vi haaber derfor, selv om vi i udstrakt Grad véd, at vi risikerer at blive sørgeligt skuffet, at den Kommission, der fra den militære Undersøgelseskommissions Side er nedsat til at undersøge Spørgsmaalet om den tvungne Værnepligts Afskaffelse, vil tage Hensyn til Folkets Krav og ikke bøje sig for militærgale Kværulanters Forsøg paa fortsat Voldtægt mod fri Mands fri Vilje.

A. S.

Ekko fra Spektakkel-Mødet i Maribo.

Landarbejderbladets Læsere kan sikkert huske det polske Spektakkel-Møde i Maribo forrige Sommer, hvor enkelte Roforstyrrere stormede Talerstolen med Tilraab om at prygle mig og mine Kolleger og slaa os ihjel.

Denne desværre sørgelige Tildragelse var efter min Mening fremmanet af de katolske Præster, der aldrig har forsømt en Lejlighed til at rakke os ned. Den samme Søndag, Mødet var afholdt, holdt en af Præsterne paa sit „barokke" Polsk en Tordentale mod os Socialister og beskyldte os for mange slemme Ting. For kraftigere at understrege, hvorledes man skal omgaas os og vore Skrifter, tillod han sig at rive et Par af de polske socialistiske Blade i Stykker. Ansvaret for den bølleagtige Optræden paa Mødet falder ikke paa de Par berusede Arbejdere, men paa de Præster, der tillader sig fra Prædikestolen at overfalde en politisk Retning og stille den for Had. En saadan Opførsel er utænkelig her i Danmark af de danske Præster. Jeg vil blot stille et saadant Spørgsmaal: Hvad vilde der ske, hvis en dansk konservativ Præst begyndte fra Prædikestolen at angribe Social-Demokratiet og stille det for Had, eller en socialdemokratisk Præst vil gøre det samme overfor Konservative? Jeg tvivler ikke om, at en saadan Præst bliver betegnet som moden til Sindssygeanstalten.

Men med saadanne sindsvage Midler bekæmper man vort Arbejde blandt de polske Arbejdere. Det er almindeligt bekendt, at de herværende katolske Præster blander sig i alle mulige Forhold mellem de polske Arbejdere, bl. a. vil de ogsaa bestemme, i hvilken Fagforening de skal staa.

Landarbejderforbundet har ingen Steder mødt en saa djævelsk Bekæmpelse som hos de katolske Præster. Man véd ikke saa meget derom paa Grund af det polske Sprog, de betjener sig af, og derfor kan unddrage sig det offentliges Kontrol; men der er dog enkelte Tilfælde, som man kender og som vor Bevægelse har haft med at gøre. Det er derfor ganske forklarligt, at jeg har besluttet mig til at paaminde d'Hrr. Præster om, at vi lever ikke i den mørke Middelalder under Inkvisitionens Svøbe, men i det 20. Aarhundrede, hvor Udviklingen er naaet saa langt frem, at der dannes socialistiske Samfund.

Selv om jeg i min Artikel har anvendt ret kraftige Udtryk om Præsterne, kan disse Udtryk dog ikke staa Maal med deres Udtalelser om os i Aar og Dag.

Nu véd jeg ikke, om det er af den Grund, at naar man slaar i et Kobbel Hunde, saa hyler den man rammer, som Ordsproget siger, at en af de hollandske Præster er blevet „fornærmet" og har søgt at vaske sig hvid ved Rettens Hjælp for mine Beskyldninger. Selvfølgelig har baade Underretten og Landsretten givet ham Medhold og dømt mig ved sidste Instans til 200 Kr. i Bøde og 110 Kr. i Sagsomkostninger, og dette til Trods for, at jeg ikke med et eneste Ord har nævnt, at det gjalt specielt ham. Jeg maa nu finde mig i min Skæbne, men det er mig alligevel en Tilfredsstillelse at konstatere, at selve Dommen bekræfter de af mig mod Præsterne fremførte Paastande.

Det er ikke nogen Apostelgerning at gøre Kaal paa en fattig Mand med 5 Børn og en syg Kone, fordi denne Mand har oversat deres egen „Lære" og Prædiken fra polsk til det danske Sprog.

Rettergangen er nu endt, og baade Redaktør Marinus Olsen og jeg maa bløde, men et staar endnu, som ikke er endt, og det er, hvorledes de polske Arbejdere vil stille sig til disse Domme. Nu er det nemlig dem, der skal afsige deres Dom, fordi de er de eneste, der har været Vidne til alle de Forhold, vi har omtalt i vore Artikler.

Men om de vil gøre det, maa Tiden vise.

A. Touskov.

Do robotnikow polskich w danji.

Wielu czlonkow zwracalosie do Zwiazku z zapytanem czy wszystkie polacy musza miec paszporty konsularny, dzis mamy sposbnosc zawiadomic wszystkich polskich robotników, ze Zwiazek otrzymal intormacji iz kazdy obywatil Polskiej posiadac winen paszport od Konlulstwa.

Aby kazdy z naszych czlonków wiedzial w jaki sposób take paszport z mozno nabyc, podajemy ogloszenia Konsula w jezyku polskim.

Wszycy zamieszkali w Danji obywatele polscy winni posiadac paszporty, ktore sa dowodem polskej przynaleznosci panstwowej.

W celu wyrobienia paszporty nalezy sie zwrocic listownie do Konsulatu pokwestjonarjusze, ktore docladnie wypelnione wraz z 2-ma fotografjami i dowodami winny byc przeslane w terminach:

1/ do 15 lutego Polacy zamieszkali na Seelandji i Borncholmie.
2/ do 1 marca — z Lolland, Falster, Fyn i Møen.
3/ do 15 marca — z Jutlandji i pozastalych czesci Danji.

Jedna osoba moze zazadac nadeslania wiekszej illosci kwestjonarjuszy dla grona swoich znajomych.

Osobisty przyjazd do Kopenchagi jest zbyteczny.

Zarazem Konsulat Polski w Konpenchadze uwiadamia wszystkich Polakow przebywajacych w Danji, iz we wszystkich sprawach osobistych i pasportowych nalezy zwracac sie do Konsulatu Polskego / Kopenchaga, Dronningens Tværgade 3, III. / Bjura Konsulatu przyjmuja interesantów w dnie powszednie od godziny 10 do 1 przed poludniem i od K—6 po poludniu.

Listy adresowac nalezy: Polsk Konsulat, Dronningens Tværgade 3, III. København K. W sprawe wysylki pieniadze do Polski, podajemy okolnik Konsulstwa z miesiaca stycznia. Znaszej strony musimy zaznaczyc iz obecnie najwygodni wysylac pieniadzy do Kraju. W tej sprawie Konsul komunikuje: Ze odywatele polscy, zyczacy sobie przekazywac pieniadze do Polski, moga przesylac kazda kwote za posrednictwem Konsulatu, ktory ze swej strony przesyla dalej pieniadze przez Rzadowy bank w Warszawie.

Jest to x jedyna dzisiaj droga przesylania pieniadzy do kraju gdyz daje zupelna gwarancya

dostarczenia pieiadzy podlug wskazanego adrezu, à zarazem zamianapieniedzy dunskich na pieniadzy, bedacy w obiegu w Polsie, odbywa sie podlug gieldowiego kursu.

Ci wiec obywatele polscy, ktorzy chca przeslac pienieadzy do Polski winni nadeslac poczta do Konsulatu w Kopehadze pieniedzy dunskie i podac dokladny adres osoby, ktorej pieniedzy nalezy wyplacic.

Jezeli ktos nie wyjedza, a pragnie przeslac pienieds do Polski aby wykorzystac wysoki kurs pieniedzy dunskich, moze przeslac pieniedzy do Polski i podniesc dopiero po powrocie do kraju. Najlepiej w tym wypadku zakupic sobie w Warszawie Polska Pozyczke Panstwowa, gdyz nie traci sie na procentach. W tym wypadku nalezy rowniez przeslac poczta pieniadze do Konsulatu.

Na kazda otrzymana kwote Konsulat przeszle bezwlocznie pokwitowanie i po nadejsciu obliczyenia z Warszawy zawiadomi, ile wyplacomo w Polsce pieniedzy zax nadeslanie do Konsulatu korony dunskie.

Konsulat pobiera takse w wysokosci 1/2 pCt. od sumy do przekazania.

Jednoczesnie Konsulat zawiadamia, ze obecnie niema jeszcze moznosci wysylania paczek do Polski.

Konsulat Rzeczyposplitej Polskiej!

Podajemy powzszye fakta do wiadomosci nasich polskich czlonkow, do ktorych w nadziei iz Polacy z nick wykorzystaja. A. Touskov.

Aa, det er stygt,
Godsejer Jensen hamrer i Bordet,
kender ej Frygt,
her mellem Venner griber han Ordet,
her er han første Violin i Koret,
han taler bravt, og Ordenes Vælde
slaar fast, at Bonden er „Folkenes" Trælle.

Vred er han vist
Godsejer Jensen, han sveder og stønner.
Aa, det er trist,
Landet vi bærer, vi kuede Bønder,
Slaver fra Skagen til Grænsen i Sønder,
Samfundets Byrder vi bærer paa Ryggen,
mens Landarbejderne sover i Skyggen.

Vi er de smaa,
Godsejer Jensen klør sig i Bagen,
Vi er kun faa,
som evner at tænke tilbunds i Sagen.
saa man i Verdenshistorien Magen?
Vi, som er født til at lede og herske,
snart maa vi selv begynde at tærske.

Tænk paa vor Rang,
Godsejer Jensen slaar formelig Gnister.
Af ærlig Trang
kunde han æde de her Socialister,
Vommen gynger — se han er bister.
Ak ja, han mindes de hensvundne Dage,
da Folkene aldrig voved at klage.

Se han er bøs,
Nu har man taget de kære Polakker.
Fanden er løs,
Kinesere — Javist, Tanken er vakker,
de lever af Mælk, lidt Ris og Rotter,
og solgte man Sognet Rotternes Hale,
det kunde vist Risen og Mælken betale!

Nu bare Mod,
Godsejer Jensen slaar sig for Panden,
Idéen er god,
hvor har vi fordum haft Forstanden?
Han bæres i Guldstol, — Jensen er Manden.
Ganske gratis bli'r Arbejdet lavet.
— Men Gud, hvor er Godsejer Jensen begavet.

Kari Rasmussen.

Emblemet.

Som det vil være Medlemmerne bekendt blev det paa Kongressen i Februar 1919 vedtaget at nedsætte et Udvalg, der skulle søge at løse det fra tidligere kendte Spørgsmaalet om Anskaffelsen af et Emblem for Forbundets Medlemmer. Det om Spørgsmaalet nedsatte Udvalg henstillede til Medlemmerne at deltage i en Præmie Konkurrence ved at indsende Udkast til et Emblem, og som Medlemmerne har set af sidste No. af Bladet blev Medlem No. *16312. Chr. Monrad Sørensen,* Rønde Afd. den heldige Vinder i denne Konkurrence, idet det af ham indsendte Udkast blev antaget som Idé til Landarbejdernes Emblem. Socialdemokratens skattede og velkendte Medarbejder Tegner Djalmar Christofersen, der i den senere Tid har haft baade Tegninger og egne forfattede Fortællinger i Landarbejderbladet, har efter Anmodning fra det nedsatte Udvalg løst den mere tekniske Side af Opgaven fuldt ud tilfredsstillende, saaledes at det nu færdige Emblem ganske afgjort vil falde i alles Smag. Selve Emblemets Udførelse har været overdraget de Herrer Hofgørtlere H. Dalhoff & Søn, St. Kongensgade 22 København, og Emblemet ligger nu færdigt. Naar Medlemmerne ikke paa et tidligere Tidspunkt er blevet gjort bekendt med, Resultatet af Udvalgets Arbejde, skyldes det, at Forb. først nu er i Besiddelse af saa stort et Lager, at vi kan effektuere et større Antal Bestillinger. Emblemet kan faas i oxyderet Metal i to Størrelser a 35 Ø. pr. Stk., i Sølv i én Størrelse a 1 Kr. Vi gør Medl. bekendt med, at Emblemet skal bestilles i Medlemmernes egen Afdeling, idet Forbundet *kun effektuerer* de fra *Afdelingerne* indkomne Bestillinger. Medlemmerne kan altsaa ikke enkeltvis indsende Bestilling til Forbundskontoret. Vi henstiller til Afdelingskassererne at samle saa mange Bestillinger som muligt førend de indsender disse til Forbundet. Endvidere skal vi oplyse, at der paa Grund af Emblemets Vægt vil blive paaført Afdelingernes Mellemregnskab med Forbundet det Beløb som Portoen andrager for de fremsendte Emblemer. Afdelingerne maa for at dække dette Beløb beregne sig nogle faa Ører mere for hvert enkelt Emblem end de her opgivne Priser. Med disse Bemærkninger skal vi da anbefale alle vore Medlemmer at anskaffe sig et Emblem, da det jo foruden at være en Pryd maa være enhver organiseret Landarbejders Stolthed at bære sit Forbunds Emblem.

Hvor Mennesker bor.

„Vi harved' din Ager, vi skar dine Neg,
vi strigled' din blommede Hest,
vi lytted' bag Stalden til Rotternes Leg,
naar selv du tog pyntet til Fest.
Du drømte paa Bolstre, vi slumred' paa Halm
hvor Dyret er Nabo og Luften er kvalm,
og Svindsoten kommer som Gæst!"

— — Første Gang er det ikke, Jeppe Aakjærs sandhedsfyldte Digt er rullet op for vore Øjne i Landarbejderbladets Spalter for at lyse Forbandelse over de „Pesthuler", store Dele af den danske Tyendestand er overladt som Opholdsrum.

Som Efteraarets knugende Tusmørke fortrænger det klare Dagslys, kvælende alt Liv, hver en Plante, — hvisker disse Ord sit slaaende Sprog ud over — ikke alene Landarbejdernes Skarer — men ud over den Overklasse, som endnu vover at byde sine Arbejdere sligt, forkynder om, at netop et saadant Mørke med Svindsot i sit Kølvand har — og desværre endnu ruger over den danske Tjenestekarls Opholdsrum. Men aldrig vil disse satiriske Ord blegne af Landarbejderbladets Spalter, altid vil de staa med Flammeskrift i hele Arbejderpartiets Presse, saa længe vi er Vidne til, at sligt overgaar vore Medmennesker.

„Hulen", vi her skal omtale, findes hos Gdjr. Jens Christensen, Sonnerup ved Thureby, den beboes af 3 Karle, og bringes nedenstaaende en Kopi deraf:

Man finder den beliggende i en skummel Ladelænge, omgærdet af Hønsehuset, modsat for dette en Foderlo, og grænser ellers ud til Hønsegaarden og Gaardspladsen. En lav Dør, ca. 2 Alen høj, danner Indgangen, Revner og Aabninger i denne faar uvilkaarligt En til at tænke paa Sneen, der om Vinteren fyger ind, læggende sig paa Lergulvet, der da, naar Sneen smelter, bliver til en stor Ælte.

Derpaa tages Indboet i Betragtning. Det bestaar af 2 Trækasser og en Jernseng — sidste ved at falde sammen; som Erstatning for Bræddер er de to andre paa to Sider beklædt med Halm; Bord findes der intet af, men noget, som engang har været en Stol. —

Ved at se sig lidt omkring faar man snart Øje paa Hullerne i Væggen, et henholdsvis ud til Gaardspladsen og Hønsegaarden, et tredje ind til Hønsehuset, hvorigennem er rig Lejlighed for Utøjet fra Hønsene at komme ind, og om Sommeren vrimler det i Sengene af disse Gæster. I næste Øjeblik farer man Panden mod Loftsbjælken, da der kun er knapt 3 Alen til Loftet.

Henne ved Døren sidder et lille Vindue, hvoraf kan sluttes, at inde i Kammeret hersker et sandt Tusmørke.

Ved Læsning af dette vil vel mange udbryde: „Den Slags Fremdragelser bliver altid overdrevet". —

Ikke desto mindre skal de bitre Kendsgerninger nagle Sandheden fast! Ingen skal kunde bestride Rigtigheden heraf, ikke en Tøddel fraviger det fra den klare Sandhed!

— Aanden i det ovenfor citerede Vers og Afsløringen af nævnte Kendsgerning taler et tydeligt Sprog til os alle, men først og fremmest til dem, som endnu staar udenfor Organisationens Rammer:

Hvor længe vil I endnu lade jer byde et saadant „Hul", som jer Husbond ligefrem ikke turde lade sine Dyr opholde sig i?

Hvor længe skal vi endnu trække op for jeres Øjne alle de Skændselsgerninger, som daglig forøves mod jer?

Hvor længe vil det dog endnu vare, førend I vaagner af jer Dvale og træder frem i Lyset, øjnende den Baggrund, de umenneskelige Tilstande, under hvilke I har levet?

Kom dog frem fra jert stinkende Karlekammer — Brr! — frem fra de Kaserner, hvor Rotterne og Svindsoten kommer som Gæst, — og Side om Side med den Arbejderhær, som under taktfaste Trin — i Pagt med Livet, i Pagt med Lyset marscherer frem mod Friheden.

Viggo Nielsen,
Møllersvend, Dalby.

Ugens Spejl.

Valutaspørgsmaalet staar for Tiden paa Dagsordenen overalt, Maaden paa hvilken man kan faa Kronens synkende Værdi til at stige har givet Anledning til ikke saa faa Angreb paa Arbejderbefolkningen; thi selvfølgelig paastaas der frækt fra konservativ Side, at Arbejdslønningernes Stigning og Arbejdstidens Forkortelse er Aarsagen. Noget saa naturligt som at søge Aarsagen i Krigens Vandalisme, synes man slet ikke der er Grund til; at Millioner af Mennesker i Aarevis kun beskæftiges ved at ødelægge Værdier, finder man ikke er tilstrækkelig Forklaring paa Valutaspørgsmaalets kriseagtige Karakter.

Det forbavser derfor sikkert heller ikke, naar vi i denne Uge kan bringe en Udtalelse fra den interskandinaviske Valutakonference i Kristiania, der alle ædle Fortsætter og anerkendte Traditioner tro opfordrer til Sparsommelighed og Flid, vi gengiver her Udtalelsen:

For en Forhøjelse af de skandinaviske Valutaers Værdi kan Konferencen ikke anvise noget andet Middel end det, som i Virkeligheden er det eneste effektive og varige og som i denne Forbindelse er blevet fremholdt utallige Gange: Øget Produktion og formindsket Forbrug, eller med andre Ord: Arbejde og Sparsommelighed. Først og fremmest kræves, at Stat og Kommune gennemfører den strengeste Nøjsomhed i deres Udgifter og bestræber sig for at begrænse disse til det mest uundgaaelige og til det som kan ventes at ville bidrage til en umiddelbar Forøgelse af Produktionen. Men dernæst gælder det, at Staten i sin økonomiske Politik iagttager al mulig Varsomhed, saa at den ikke modarbejder Muligheden og Tilbøjeligheden hos den enkelte til at spare og derigennem hemmer den for Produktionen nødvendige Kapitaldannelse, men tværtimod i størst mulig Udstrækning søger at fremme Lyst og Evne til Sparsommelighed hos den enkelte.

Vi anerkender fuldstændig Nødvendigheden af Flid og Sparsommelighed og kan derfor tænke os Muligheden for Spørgsmaalets Løsning paa den Maade, at alle Børsspekulanter, Vareaagrere og øvrige professionelle Dagdrivere blev oplært til samfundsnyttigt Arbejde — Samtidig med at Champagnedrikning og øvrige Fraadserier blev afskaffet tillige med Overklassedommernes meningsløse kostbare Toiletter og Smykkebehængning.

*

En ligesaa opsigtvækkende som interessant Proces verserer i disse Dage for den tyske Rigsret, det er ikke mindre end selve den tyske Rigsfinansminister Erzberger, der under en af ham rejst Proces er blevet Genstand for uhyggelige Beskyldninger, der blandt andet drejer sig om ikke mindre end Skattesnyderier o. m. a. Vi skal for nærværende ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, da vi er ude af Stand til at konstatere Rigtigheden af de fremsatte Sigtelser.

Det foreløbige Resultat er, at Erzberger efter eget Ønske er blevet suspenderet fra sin Post.

*

Som bekendt har man fra, Dansk Slagteriforbunds Side forsøgt at faa Forhandling i Gang angaaende Bilæggelsen af Slagteriarbejderstrejken. I den Anledning tilstilledes der d. 16. Febr. »De samv. danske Andelsslagterier«s Hovedbestyrelse et Forslag, det vakte derfor ikke saa lidt Forundring, at den konservative og moderate Blade for faa Dage siden havde indrykket nedenstaaende Meddelelse:

Paa given Foranledning undlader De samvirkende danske Andels-Svineslagterier ikke at oplyse, at det Forslag, der ifølge en nylig offentliggjort Meddelelse skulde danne Grundlaget for Fremgangsmaaden ved Løsningen af Slagterikonflikten, og som Dansk Slagteriarbejderforbunds Hovedbestyrelse under 20. ds. skulde have godkendt, *ikke* er tilstillet De samvirkende danske Andels-Svineslagterier.

Endnu mere opsigtvækkende er jo imidlertid nedenstaaende Interwiev som »Vestsjællands Socialdemokrat« d. 26. Febr. saa sig i Stand til at bringe:

Vi forelagde dette Dementi for Direktør *Olesen,* Slagelse Andelssvineslagteri. Direktøren lagde ikke Skjul paa sin Forundring over Dementiet og gav os Tilladelse til at fremsætte følgende Oplysninger:

Forslaget *er tilstillet* De samvirkende danske Andelssvineslagterier. Det blev *den 16. ds. afleveret* paa disses Kontor ved personligt Fremmøde. Vi mente ved den personligeAflevering at lægge en særlig Betydning i Forslaget og haabede, at det kunde give Anledning til Optagelse af den Forhandling, som aabenbart straks vilde medføre Bilæggelse af Konflikten.

Ganske vist blev Meddelelsen afleveret som en fortrolig Skrivelse, men af Hensyn til Sagens alvorlige Karakter og dens Udvikling kan jeg ikke længere betragte den som fortrolig,

Vi udbad os et Svar paa Skrivelsen og har da ogsaa *faaet et saadant.* Det er ganske vist af negativ Art, og af det fremgaar intet om Sagens Behandling.

Jeg maa sige, at jeg daarlig forstaar vor egen Ledelse i denne Sag.

Det synes virkelig, som vore egne Mænd i den Grad *lider under Trykket af den store Arbejdsgiverforening,* at de ikke længere kan handle, som de ønsker. For det er jo Arbejdsgiverforeningen, der maa have dikteret dette Dementi.

Den Forening optræder i det hele taget saadan, at jeg tror, at alle vore Mænd nu fortryder at have indladt sig med den, og jeg er enig med Dem i den Artikel, De forleden skrev om, at vore Interesser saa langt fra falder sammen med Arbejdsgiverforeningens.

— — —

Det forbauser unægtelig, at man fra den Side kan tillade sig en saa letsindig Omgang med Sandheden; men forøvrigt falder dette Eksempel jo i nøje Kontakt med hele den Krigslyst, der for nærværende behersker Arbejdsgiverkredse.

Man burde dog ikke i den Grad lege med Ilden; thi det kunde kanske dog blive farligt.

*

Hververkaptajnen Paludan, der i sin Tid lokkede en hel Del unge Mennesker til at indrullere sig i den hvide Hær i Rusland, opholder sig for Tiden i Norge som Flygtning, efter at den hvide Hær er opløst, har han sikkert fundet det raadeligst for at bevare sit usle Liv at flygte.

Norsk Socialdemokraten rejser i den Anledning Spørgsmaalet om Paludans Udlevering til de danske Politimyndigheder, da han af disse er eftersøgt for ulovlig Hvervning, og tilføjer følgende Kommentarer:

Det skulde ikke undre os, om traktaten med Danmark er slik avfattet, at storforbryderen Paludan gaar fri. Om en person har ført hundreder av unge mænd i ulykke, blir det neppe av norske statsmyndigheder betragtet som en forbrydelse, naar bare handlingen er foretat i *arbeiderfiendtlig* øiemed. Denne retsopfatning har da antagelig ogsaa præget utleveringstraktaten.

Vi nærer i saa Henseende heller ej ringeste Tvivl, selvfølgelig vil man forsøge at redde Paludan fra hans velfortjente Straf.

*

Den franske Jernbanestrejke, som i de sidste Dage har været Genstand for indgaaende Drøftelse, er nu blevet en Kendsgerning til Trods for Trudsler om Afskedigelse. Arbejdsstandsningen har virket yderst lammende.

*

Spørgsmaalet om Staternes Indtræden i »Folkenes Forbund« staar for Tiden paa Dagsordenen i Landenes Parlamenter, saa godt som enstemmigt besluttes der Tilslutning. Ogsaa for Norges Vedkommende er Spørgsmaalet rejst; men i Modsætning til andre Lande, stilledes der her fra Socialdemokratiets Side et Ændringsforslag, der gik ud paa følgende:

»Stortinget kan ikke give sit Samtykke til at Norge tiltræder de for »Folkenes Forbund« vedtagne Regler i deres nuværende Form:

Men Stortinget vil udtale, at Norge er beredt til at medvirke ved Oprettelsen af et »Folkenes Forbund« grundlagt paa følgende Grundsætninger:

1. At alle Stater har uhindret Adgang til at blive Medlem af Forbundet.
2. At Krig afskaffes som Middel til at løse mellemfolkelige Stridsspørgsmaal, idet alle Stridsspørgsmaal, der ikke kan løses ved direkte Forhandling mellem Parterne eller paa anden Maade maa blive endeligt afgjordt, ved Forbundets Bistand, af en fast international Voldgiftsdomstol.
3. At den almindelige Værnepligt afskaffes og almindelig Afrustning gennemføres.

*

Som et lille Eksempel paa »Den haardt betrængte Bondestand«sNødstilstand bringer Løgstør Avis (moderat) nedenstaaende Oplysning:

»Paa en almindelig Bondegaard herpaa Egnen, har man i sidste Aar haft en Indtægt af Hønsene paa ca. 3500,00 Kr.

Han havde 150 Høns.

Stakkels Mand han svæver jo paa Fallittens Rand.

*

Statsbanernes kalkulatoriske Oversigt over Driftsindtægter og Driftsudgifter i Januar Maaned viser, at de i denne Maaned har haft et Underskud paa godt 5 Mill. Kr.

Grunden hertil er den vældige Stigning af Driftsudgifterne. I Sammenligning med Januar 1919 er Indtægterne nemlig steget med 50 pCt., nemlig fra 7 Mill. til $10^1/_2$ Mill. Kr., men Udgifterne er steget fra knapt 9 Mill. Kr. til $15^1/_2$ Mill. Kroner.

Man kan da forudse, at Driftsaaret April 1919—Marts 1920 vil give et mægtig Underskud. Foreløbigt er Underskuddet 10 Mill. Kr. for de hidtil forløbne Maaneder. Indtægterne har været 113 Millioner, men Udgifterne 123 Mill.

Mon det ikke er muligt at spare lidt paa Guldsnorenes Lønninger?

*

Som Bevis for den Hjælpsomhed, der ogsaa i andre Lande udfoldes overfor Centraleuropas Arbejdere, skal vi hidsætte nedenstaaende:

Det italienske »Røde Kors« har bedt Byen Wien om yderligere at sende 600 fattige Børn til Italien. Der er for Tiden flere Tusinde wienske Børn i Italien, som er adopterede af »Røde Kors« og forskellige Byer.

— *n.*

Agitatoren Jeppe Aakjær.

En Digter og Forfatter maa ikke agitere; det siges fra de fleste Hold indenfor Literaturkritikerne; til Nød kan han faa Lov at tage sin Stilling i Døgnets Strid, men lade sig mærke med den — nej, Gudfader bevares! Det er ikke kunstnerisk korrekt, det er plumpt og det er meget mere andet.

En desværre altfor ung afdød norsk Digter, Th. Auerdahl, skrev træffende i sin første og eneste Digtsamling »Ørneland«:

Poeten, som vaager at vælge sin fane,
han er vistnok ikke en rigtig poet ....
Poeten skal bare ha lov til at ane,
hvad andre med knusende sikkerhet vet!

Men pyt — lad saa heller den glorie fare
— til det har min kunst saa uendelig raad.
Min fane er valgt; kom poeter, se bare,
hvor fanen er knittrende rød i hver traad!

Aakjær siger »pyt« ligesaa ungdommeligt som Auerdahl, og selv om hans Fane ikke er netop saa trodsigrød, som den, »den unge« norske Digter valgte, saa er det dog en rød Fane, og det endda en, der har smeldet i mange Storme og været med i mange Kampe.

Et Sted siger Aakjær selv:

»Ogsaa til Nutidens Digtere lyder ikke sjældent: Sky dog for Guds Skyld denne Nævekamp med Døgnet. Lad Livets raa Kræfter gaa deres egen Vej. Hvi vil du blande dig i Hverdagens Kiv og Spektakel. Er du Digter, da skær dig en Fløjte mellem Siv, syng os en Idyl.«

Aakjær kan skære sig en Fløjte mellem Siv og spille de mest nænsomme Melodier, men han kan ogsaa være med i Dagen og Kampen, midt i det politiske Liv, og spiller han her, er det ikke med en spinkel Sivfløjte men med et Horn, der skaffer ham Ørenlyd over Døgnkævlet og Døgnlarmen.

I. Taleren Aakjær.

Aakjær holdt i sin Ungdom, 1887, flere Foredrag om den franske Revolution; de skaffede ham en Tur paa 17 Dage i Fængsel, idet han blev anklaget for Blasfemi samt »Ophidselse af Klasser og Delе«; siden dengang har han valset Danmark rund som Taler, og han har fundet Ørenlyd, hvor han kom hen og talte til de smaa Folk, Hytternes Folk, fordi hans Ord gik imod dem som en udstrakt Haand, og det blev til et Haandslag, varmt og inderligt, mellem Aakjær og Fattigmandsfolket fra de lave Hytter.

Aakjær er jo selv fra Hytterne — og det glemmer han ikke.

Han skriver et Sted i en Sammenligning mellem Grundtvig og Blichers Forhold til dansk Almue: »Grundtvig havde hævet sig paa Taaspidserne og kiget ind ad Bondens Vinduer, der hvor Blicher stod hjemmevant midt i Stuen.«

Og det er jo det samme med ham selv; han har indtaget Blichers Plads; bred og hjemmevant staar han i Almuefolkets Stuer, Folkene kender han, Livskaarene kender han, Kampene kender han, og han kender Almuefolkets Længsel efter at naa op i Lyset, han ved den ligger paa Bunden af deres Hjerter, Trangen til at faa væltet den Samfunds-Overbygning, der tynger dem ned: Godsejervældet. Og han ved, hvad det er, der hindrer den danske Almuesmand i frit at bruge sine Arme og sin Hjerne til Kamp for at naa sine Længslers Maal; det er den nedarvede Respekt for alt det, som *er*, det er Autoritets-Troen, det er alle disse gamle »historiske Spøgelser«, den danske Almue er angst for.

Og her er det, Aakjær maa reagere; han maa faa dem ud af de gamle Fordomme, bort fra de gamle Guder: Godsejertroskab, Kongerøgelse, Præsteforgudelse; de skal tænke selv, »en virkelig oplyst, selvstændig tænkende Underklasse, det er det bedste Ønske, man kan gøre for sit Land.« Bonden skal have et videre Syn, Verden naar længere end til Møddingen, Smaabønderne og Landarbejderproletariatet skal ikke tro, de altid skal være forhutlede, fordi det ellers altid har været saadan; Udviklingens Hjul drejer sig langsomt, men fremad gaar det, fremad for Underklassen og fremad for Proletariatet.

Og han vil være med her; han føler sig kanske som Blicher, den Gang denne skrev: »Jeg er noget af en Skuespiller og har en Rolle, om det endog kun er en selvvalgt, i det store historiske Drama: *Det genfødte Danmark.*«

Blichers Kamp var national i første Række; det gjaldt om Rejsningen af den danske Bonde; vel er det Dønninger fra de store Samfundsomvæltninger ude i Europa, Revolutionerne i Frankrig, Polen, Tyskland, der har aandet paa ham, Folkedigteren Blicher, som de aandede paa Burns i Skotland og Wergeland i Norge, men hans Plads i Udviklingen blev blandt dem, der skulde rejse Danmark *nationalt*.

Aakjærs *Lyrik* er national, men hans Plads som Agitator i Udviklingen er naturnødvendigt mere fremskredent end Blichers; Agitatoren Aakjær virker mere international; der er »Hytter i alle Lande«.

Taleren Aakjær er Kampens Mand; Bønderne kæmper mod Godsejerne — Bønderne skal sejre — ned med Godsejerne:

»Det skal være en af mine Opgaver — jeg, den bondefødte — at prædike Had og Mistro til den Stand, der havde mine Forfædres Skæbne i sin Haand og gjorde den saa haard. Den danske Godsejerstand har hærget dansk Jord som en Ulveflok, saa langt vor Historie naar. Aldrig saasnart havde man løst Gaardmændene af Stavnsbaandet, før Godsejerne var hos Kongen for at faa dem ind i det igen, og da det ikke lykkedes, lokkede de Fæstehusmændene til at gaa i Snøren, og saa kraftigt trak Rendeløkken sig sammen om Husmandens Hals, at han slider i Strikken den Dag i Dag.

.... Mellem danske Godsejere og danske Bønder burde der aldrig ligge mindre end et draget Sværd.

Det er fra en Tale 1908; den samme Kampaand gaar gennem senere Taler; Agitatoren Jeppe Aakjær har mange Sandheder at sige den danske Bonde, og mange Næveslag til den danske, eller vel nok snarere den internationale Godsejerstand.

I en Tale fra 1910 fortæller han om de skotske Jordegodser og hvorledes de er blevet til; han fortæller om, hvorledes man for et hundrede Aar siden drev Bønderne væk fra Jordene i titusindevis, fordi det betalte sig bedre for Godsejerne at have Jordene som Græsgange for Faar og avle U[illegible]; da Ulden i den engelske Industri blev erstattet af Bomulden og Faaret blev overflødigt, lod man ikke Bønderne komme tilbage, de blev Byernes Pjalteproletariat; i Stedet for lod man de mægtige Landstrækninger blive Dyreparker, som de høje Herrer engang imellem kunde forlyste sig paa ved Jagt; af saadanne vældige Dyreindhegninger findes der for Tiden 130 i Skotland, og nogle af dem er nær op mod 100,000 Tdr. Land; og da Aakjær fortæller om dette, kan man ikke lade være at harmes; bidende bittert udtaler han:

»Man forfølger Tigeren med Skrig og Stenkast lige til Djunglen; man angriber Leoparden og Løven med Jagtgevær og Dum-Dum Kugler. Men Tigeren og Løven tager dog kun en Kalv fra Folden, en Gris fra Indelukket; men Godsherren, han æder baade Huse og Gaarde, hele Sogne med Kirker og Skoler, Præst og Menighed, Ploven med Plovspandet, Baaden paa Stranden, det mindste som det største, han knaser det altsammen. Men man kaster ikke derfor Sten efter *ham* eller jager ham ud i Djunglen - - nej; man blotter sit Hoved ærbødigt og fører ham op i Landstinget — om Forladelse — Overhuset - - og giver ham den blødeste Stol, man kan finde, og mange flere Stemmer, end han ret kan hitte Rede i.«

Og han sammenligner Proletaren i By og paa Land med den stakkels Tantalus, som man havde lænket midt i Overflod. Der er Goder nok paa den hele Jord, det er bare Fordelingen, der er elendig; men der skal kæmpes for at naa frem, kæmpes mod gamle Fordomme, kæmpes mod gamle Magthavere.

»Ydmyghed og Tilfredshed er støvede Blomster, der plukkes paa Enevældens golde Overdrev;« Enevælden skal være forbi, en enkelt Stand skal ikke sidde nydende paa Samfundstoppen, mens det store Folk skal rode i Smudset og blot være de ydende; det er Vanvid; naar en moderne Kunstner skal forme et Symbol for Samfundet, maler eller modellerer han saa Børsspekulanten, Overklasse-Grossereren, Godsejeren, Greven, Vekselereren, Mellemhandleren? Nej, han former Arbejderen fra Landet, Byen, Gruben, den trællende, den slidende; *ham* og hans Kvinde er det, der er Samfundsfundamentet; og lever *han* i Usseldom, skal han ryste det Aag af, der er lagt paa hans Skuldre, og blive en fri Mand.

Det er Grundtanken i Aakjærs Agitation, baade som Taler, Digter og Forfatter.

Hans Hjerte er aabent for hele Underklassen, i By som paa Land, men hans Felt *er* Landet, og her er det væsentlig han driver sin Agitation, og det er paa Landet han henter Personerne til sine Bøger og Inspirationer til sine Digte. »Spurvene ved Helliggejst« er en Undtagelse.

Og Aakjær er ikke Manden, der kun slaar i Bordet og river ned, han vil ogsaa nok være med til at bygge op.

Strindberg skrev engang om sig selv: »Jeg kunde kun rive ned; Murerfaget laa ikke for mig« — saadan er Aakjær ikke; hans Haand peger fremad; han ved Vejen, der skal gaas, og tror fuldt og fast paa, at den skal føre til Maalet: Landet, hvor Frihed, Lighed og Broderskab er andet end Fraser.

I en Tale fra 1910 siger han:

»Der er Folk saa rige, at hvis de skulde bære deres eget Guld af By, da maatte de knække deres Rygben. Men lad dem have deres Guld, det gør ikke noget. Lad Rockefeller, han, der griber om den fattiges Brød med sine stinkende Petroleumsfingre, gaa omkring i Guds Navn og tilbyde de fromme Stiftelser sine 3—4000 Millioner, lad Pierpont Morgan kun liste ud ad Bagporten med sine 20—30,000 Millioner, lad al Jordens Millionærer tage med sig alt det, de har kunnet sammenfedte og sammentumle — det gør ingen Ting, naar de bare ogsaa ta'r Systemet med sig — de Lænker, de Bolte af Jern, hvori de har smedet Jorden og Menneskene. Thi saa vil een eneste Solskinsvaar over Verden være nok til at udslette Aarhundreders Fattigdom.

— Jorden skal bort fra *Privatejendomsretten.*

Hvad tror De, der skete, om f. Eks. Regnen var et Privatmonopol? Saa fik Husmanden saamænd aldrig Regn — før han kunde betale for den. Husmanden faar nu sin Regn sammen med Herremanden, fordi Kapitalen ikke har opfundet et Middel til at hindre det! Endnu ikke —!

Nej, vi maa bort fra den private Jordejendomsret. Som det nu er, er Jorden, der skulde mætte og glæde os alle, kun som en frossen Klump ved Udviklingens Sko. Privatejendomsretten er aldeles ikke nødvendig, for at vi skal holde af Jorden. Ejer jeg noget af Stjernehimlen, af Fjorden derude, af Aaen forbi min Faders Gaard? Ikke desto mindre fylder alt det mit Sind med Lykke.«

Og Aakjær fortsætter sine Peg ud i Fremtiden, fortsætter med at fortælle, hvorledes det skal indrettes, hvorledes det skal ordnes, hvorledes det skal gribes an:

»Ja — bort fra Privatejendomsretten til Jord og ind mod den lille Bedrift! Paa den lille Lod bliver man anderledes fortrolig med Jordens Hemmeligheder. De to, Husmanden og Jorden, skal leve sammen som et Par Elskende, og Jorden skal betro ham, hvor dens Rigdomme ligger skjulte. Godsejeren, Forpagteren af Storjorden, han er som den, der prygler Koen med Mælkeskamlen for at faa Mælken frem. Rovdriften, Stordriften med dens Maskiners Hoste, dens Kuldamp og Forvalterkæp — Pokker i Vold med den! Nej, Smaabruget frem! Smaabruget, der klapper Koen og tager det syge Lam op paa Skødet!«

Denne krapotkinske Tankegang er Aakjærs Kælebarn; om Udviklingen gaar i denne Retning vil Tiden vise; om det bliver de smaa Jordlodder eller den st re Fællesdrift — det er Opgaver, der nok løses paa den ene eller paa den anden Maade, eller, og det er maaske det mest sandsynlige, ved en Vekselvirkning; men Aakjærs Kongstanke og mange andres med ham: Ophævelse af Privatejendomsretten til Jord er en Idé, hvis Løsning ikke ligger saa fjernt ude i Fremtiden; den hører ikke det hinsides Paradis til. Og fra Byerne og Industricentrerne toner et Raab i samme Toner som Aakjærs: Privatejendomsrettens Ophævelse til Maskiner og Fabriker.

Kort og godt: Jorden til Bønderne, Fabrikerne til Arbejderne.

Det er Maal, der er værd at slaas for, og Aakjær er med i Striden; han spiller et Horn med i det store Kampens Orkester.

Men nu og da tager han sig en Ferie og skærer sig en Sivfløjte — og Gud velsigne Aakjær for det ogsaa.

Oskar Hansen.

Det tyske Landarbejderforbunds Kongres

den 16.-20. Februar.

Et Landarbejderforbund paa 625,000 Medlemmer.

Som tidligere meddelt afholdt det tyske Landarbejderforbund sin anden Kongres fra den 16. Februar. Til Kongressen havde man indbudt Broderorganisationerne i Holland, Østrig Sverrig og Danmark.

Af disse Organisationer var Holland repsæsenteret ved Formanden P. Heimstra og Sekretæren Jean Helgenga, Sverrig ved Formanden Albin Hansson og Danmark ved Oscar Levinsen og Sekretær Hans Jacobsen. Østrig var forhindret i at sende Repræsentanter, og havde i Stedet sendt Kongressen et Telegram.

Kongressen mindede i mangt og meget om de danske Landarbejderes Kongres i 1919, og det ganske ejendommelige er at begge Kongresser afholdtes paa samme Data.

Som bekendt afholdtes vor Kongres i Fjor den 16.—19. Februar. Ligesom vi herhjemme efter 2 Aars kraftig Agitationsarbejde havde skabt Bevægelsen et saadant Grundlag, at en gennemgribende Reorganisation af hele Forbundets Organisationsform var nødvendig, saaledes havde de tyske Landarbejdere ogsaa i det sidste Aar skabt sig en saa mægtig Organisation, at en fuldstændig Reorganisation var nødvendig, ligesom der, dels som Følge af Organisationens kolossale Vækst og dels de forandrede politiske Forhold i Landet var dukket en hel Række Spørgsmaal op, som Kongressen ganske nødvendig maatte tage Stilling til.

Det skal ogsaa siges til Kongressens Ros. at det var en Arbejderkongres i Ordets bogstavelige Forstand, det gav sig tydelig Udslag baade derved at alle de Delegerede fra først til sidst fulgte alle Kongressens Forhandlinger, men da navnlig ogsaa ved den Saglighed og Grundighed som prægede alle Indlæg i Debatten.

Naar man som Dansker skulde deltage i en Kongres i et saa stort Forb., vilde man med danske Forhold in mente være belavet paa at blive stillet overfor en Kongres paa mindst 1000 Delegerede, og at man var ret forventningsfuld m. H. t., hvorledes en saa talrig Forsamling vilde lægge sin Arbejdsplan, er en Selvfølge. I saa Henseende ventede der os imidlertid en Overraskelse af Rang. Kongressen bestod af 100 Delegerede plus Hovedbestyrelsen, som bestod af 7 Mand.

Det System, man er saa stærkt inde paa herhjemme med, at enhver nok saa lille Afdl. sender mindst 1 Repræsentant til Kongressen, kender man ikke i Tyskland, og i det tyske Landarbejderforbund vilde det ogsaa være saa meget mere umuligt, som det har 7790 Afdelinger.

Da Forbundsledelsen udskrev til Kongres, bestod Forbundet af 500,000 Medlemmer, og man fastsatte da, at Kongressen skulde bestaa af 100 Delegerede, hvoraf altsaa skulde vælges 1 for hver 5000 Medl. De Delegerede valgtes derefter paa 100 Distriktsmøder rundt om i Landet. Kongressen fastsattes ogsaa til fremtidig at bestaa af 100 Delegerede plus Hovedbestyrelsen, som fremtidig bestaar af 19 Mand og de 33 Distriktsledere.

Det tyske Landarbejderforbund er en Organisation i rivende Udvikling, for hver Uge indmeldes der i tusindvis af nye Medlemmer, og let ikke alene Mænd, men ogsaa Kvinderne slutter sig i meget stor Udstrækning til Organisationen. Fortsætter Fremgangen endnu nogen Tid, som den har været i det sidste Aar, vil det tyske Landarbejderforbund inden Aaret er omme tælle mindst 1 Mill. Medlemmer.

Det tyske Landarbejderforbunds Medlemmer har forøvrigt meget mere forskelligartet Beskæftigelse, end vi har herhjemme. Foruden Landarbejdere i den Forstand vi kender, har de Skovarbejdere, Vinbjergsarbejdere m. m. samt nogle Arbejdere, som er en Mellemting mellem Fodermestre, Kreaturpassere og Mejerister.

Disse Forhold i Forbindelse med Landets kolossale Udstrækning og det store Medlemsantal nødvendiggør Organisationsformer, der vilde være ganske umotiverede herhjemme.

Foruden Forbundets Hovedkontor (der i Parentes bemærket er i Berlin, hvor de har købt deres eget Hus til nogle Mill. Mark), og hvor der er ansat 10 af Kongressen valgte Tillidsmænd foruden kontormæssig uddannet Arbejdskraft, har man Landet over 33 Distriktsledere, i dansk Forstand er de nærmest en Slags Forretningsførere, der fører Forhandlinger med Arbejdsgiverne og ordner en Del andre Organisationsspørgsmaal indenfor deres Distrikt, desuden findes der i Reglen en Stedfortræder for hver Distriktsleder og endelig en Kontormand paa Distriktslederens Kontor. Disse Distriktsledere m. m. tilligemed 280 Kredsledere ansættes af Hovedbestyrelsen og lønnes af Forbundet.

Den alm. Korrespondance og Pengeforsendelserne foregaar imidlertid direkte mellem Forbundet og Afdelingerne.

Det tyske Forbund udgiver ogsaa et Medlemsblad som gratis forsendes til alle Forbundets Medlemmer, det udkommer kun 1 Gang maanedlig. Paa Kongressen var meget stærke Ønsker fremme om at faa det til at udkomme oftere, men da Bladet koster 80,000 Mk. pr. Nummer, og da der kun er Udsigt til, at det bliver dyrere endnu, stod Bladets Udvidelse i saa stærk Forbindelse med en yderligere Kontingentforhøjelse, at man besluttede indtil videre at udsætte dette.

Under Beretningen oplyste Formanden *Georg Schmidt*, at det tyske Forbund blev dannet i 1909. Det havde i de første 5 Aar en meget stærk Fremgang, trods alle de Vanskeligheder, der fra Junkernes Side lagdes Landarbejdernes Organisering i Vejen. I 1914 havde de naaet et Medlemsantal af 22,000.

Krigen medførte imidlertid et stærkt Tilbageslag i Medlemsantallet; allerede i 1915 var det nede paa 9000 Medlemmer og i 1916 endog nede paa godt 7000. Derefter steg Medlemsantallet langsomt, saaledes at man ved Revolutionens Udbrud i 1918 havde godt 8000.

Efter Revolutionen og Vaabenstilstanden, hvor Landarbejderne fik fuldstændig Organisationsfrihed, begyndte Forbundets Vækst at tage Fart; inden Udgangen af 1918 havde det 18,000 Medlemmer, og siden er det gaaet frem med rivende Hast. En Maaned før Kongressen talte Forbundet saaledes 624,935 Medlemmer, fordelt i 7790 Afdelinger; af Medlemmerne var de 183,404 Kvinder. Af Skovarbejdere havde de 70,000 Medlemmer.

Junkerne ydede endnu meget stærk Modstand mod Organisationen. I Pommern havde man saaledes opsagt over 7000 Medlemmer, som Modtræk mod Organisationen.

Under Regnskabsaflæggelsen oplyste Hovedkassereren, *Emil Waldt*, at Regnskabet for 1919 endnu ikke var endelig opgjort, men i de første 9 Maaneder af Aaret havde Forbundet haft en Kontingentindtægt paa 10 Mill. Mk. Jeg skal yderligere oplyse, at det tyske Forbund betaler Medlemmerne Sygehjælp og Begravelseshjælp. Kontingentet hertil betales som Tillæg til det alm. Forbundskontingent.

Derimod har det ingen Arbejdsløshedskasse.

Kontingentet er inddelt i 3 Klasser, hvoraf 1. Klasse var paa 30 Pfennig ugentlig, 2. paa 40 og 3. paa 50 Pfennig. Dette Kontingent var imidlertid fastsat i 1912 og altsaa paa en hel anden Markkurs, end den nugældende og gennemgik saadanne Forhøjelser, at det efter de tyske Landarbejderes Lønforhold er betydelig højere end det danske Kontingent, Arbejdsløshedskassen iberegnet. Medlemmerne kan selv bestemme, hvilken Kontingentklasse de vil staa i, men da Understøttelsen i alle Tilfælde svarer til Kontingentets Størrelse, medfører dette i Forbindelse med Tyskernes stærkt udviklede Sans for Fagorganisationens Betydning, at omtrent alle de voksne mandlige Arbejdere overgaar til 3. Kontingentklasse.

Efter disse faa Oplysninger de tyske Landarbejderes Organisation vedrørende, skal jeg i næste Nr. bringe en Omtale af Kongressen og dens Forhandlinger.

Oscar Levinsen.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Den vedtægtsmæssige Understøttelses Varighed.

Paa given Foranledning gøres opmærksom paa, at Medlemmerne, der er arbejdsløse, i Følge Vedtægterne skal have de første 50 Dages Understøttelse paaført de hvide Lister. Naar et Medlem i Løbet af 12 Maaneder har været arbejdsløs i over 50 Dage, skal de paaføres de blaa Lister for fortsat Hjælp. Husk altid, at de arbejdsløse bliver paaført de rigtige Lister,

Naar et Medlem har opbrugt sin vedtægtsmæssige Understøttelse (50 Dage), skal de overgaa paa de blaa Lister, og der kan de fremdeles være paaført, saa længe de er arbejdsløse, men dog ikke længere end til 1. April 1920, idet den ekstraordinære Arbejdsløshedskasselov udløber til den Tid. Efter 1. April vil saaledes kun de, der i de sidste 12 Maaneder har modtaget mindre end 50 Dages Understøttelse, faa Arbejdsløshedsunderstøttelse af Kassen.

Opholdspenge.

Efter den nye Lov, der gælder fra 1. Januar 1920, er Bestemmelsen om Ydelse af Opholdspenge udgaaet. Det kan derfor ikke lade sig gøre at indsende Andragende om Opholdspenge mere.

Restancer ud over 31. Marts medfører Slettelse.

Afdelingskassererne og Medlemmerne gøres allerede nu opmærksom paa, at alt Kontingent skal være indbetalt inden 31. Marts, og de Medlemmer, der ikke har betalt Kontingent for Marts og de foregaaende Maaneder, skal slettes og kan igen kun optages som nye Medlemmer, skal betale Bøde ved Genindmeldelse og vil først være understøttelsesberettiget 12 Maaneder efter. (Se Vedtægternes § 16 og Regler for Kontrol og Arbejdsanvisning Side 25.)

Resultatet af Urafstemningen

udsendes om nogle Dage til alle Afdelingerne; det sendes til Kontrolbestyrerne i 1 Ekspl., og dette bedes overbragt Bestyrelsen.

Vedtægtsændringerne,

der er vedtaget af Hovedbestyrelsen i Henhold til Urafstemningen, udsendes samtidig med, men i 3 Eksemplarer, hvoraf de 2 er beregnet til Formand og Kassører.

Flere Eksemplarer kan faas gratis efter Bestilling, der indsendes til Arbejdsløshedskassens Hovedkontor.

Vedtægtsændringerne er trykt paa den Maade, at alle de Paragrafer, der er foretaget Ændringer i, er helt optrykt i den nye fulde Ordlyd.

Sofus Westergaard.

Landarbejdernes Internationale.

Stærke Organisationsrørelser blandt Landarbejderne i Europa.

Igennem Landarbejderbladet er Medlemmerne bekendt med, at vi allerede i Sommer fik Forbindelse med det hollandske Landarbejderforbund og senere med det svenske Landarbejderforbund. Det polske Landarbejderforbund har vi i længere Tid staaet i Forbindelse med, navnlig foranlediget af vor Interesse for at faa organiseret de polske Landarbejdere her i Landet.

Straks vi fik Forbindelse med de hollandske Landarbejdere meddelte de os en Del andre Lande, hvori de vidste, der var Landarbejderorganisationer, og de forespurgte, om vi vilde være med til at arbejde for Sammenkaldelse af en international Landarbejderkongres til Drøftelse af Dannelsen af et internationalt Sekretariat for de organiserede Landarbejdere til gensidig Støtte for de forskellige Landarbejderorganisationer. Vor Hovedledelse sluttede sig straks til Tanken og erklærede sig rede til at lade Forbundet deltage i en saadan i 1920.

Arbejdet med at faa en Konference i Stand og med at finde, i hvilke Lande, der er Landarbejderorganisationer, er senere bleven fortsat, navnlig af Hollænderne, som nu har foreslaaet Afholdelse af en international Kongres i Amsterdam i August 1920.

Formanden for det hollandske Forbund, *P. Heimstra,* oplyser nu, at der findes Landarbejderorganisationer i følgende Lande:

Tyskland med 6,250,000 Medlemmer.
Polen med 250,000 Medlemmer.
Italien med 380,000 Medlemmer.
Østrig med 40,000 Medlemmer.
Danmark med 30,000 Medlemmer.
Sverige med 20,000 Medlemmer.
Holland med 17,000 Medlemmer.

Endvidere i Belgien, Frankrig, England og Skotland. Medlemsantallet i de sidste 4 Lande kendes ikke saa nøje, men navnlig i England og Skotland skal Medlemsantallet være meget stort. Man kan saaledes regne med, at der allerede nu er organiseret over 1½ Mill. Landarbejdere i Europa. Dertil kommer yderligere, at Landarbejderorganisationerne i Tyskland, Polen, Østrig, England, Skotland, Sverige og Holland er i meget stærk Udvikling, og navnlig i Polen findes der en uendelig Masse Landarbejdere.

Der er endvidere end Del, der tyder paa, at der ogsaa i Ungarn er en Landarbejderorganisation, men grundet paa Landets fortvivlede Forhold har det ikke været muligt at opnaa Forbindelse med dette Forbund.

Til disse Lande er der udsendt Indbydelse til Deltagelse i den internationale Landarbejderkonference, og der er allerede fra de fleste af dem kommet Meddelelse om, at de deltager. Saaledes har Tyskland, Polen, Skotland, Sverige og Danmark bl. a. meddelt, at de vil deltage. Den Dag nærmer sig stærkt, hvor vore hjemlige Agrarer kommer til at rejse til Asien eller Afrika for at skaffe sorte eller gule til Erstatning for de billige polske Arbejdere.

For os herhjemme er det imidlertid paa Tide at mande os op, ellers bliver vi fuldstændig distancerede af vore udenlandske Broderorganisationer. Endnu er vi det Land i Europa, som i Forhold til Landets Indbyggerantal har den største Landarbejderorganisation, men dersom vi ikke tager os kraftigt sammen, har Tyskerne overfløjet os inden Aaret er omme.

Oscar Levinsen.

Den sorte Tavle.

Følgende Medlemmer er slettet paa Grund af Restance og maa ikke optages i nogen Afdeling, før de har betalt deres Restance til os:

Nr. 48,288 *Chr. Madsen.*
Nr. 48,289 *Chr. Larsen.*
Nr. 26,608 *Marius Nielsen.*
Nr. 15,959 *Andreas Kristensen.*
Nr. 43,288 *Karel Laursen.*
Nr. 48,293 *Niels Eskilsen.*
Nr. 35,011 *Jens P. Torndal.*

Andreas Jensen.
Klarup-Romdrup Afdl.

Daarlig Kammerat!

Medlem Nr. 3012 *Janus Kruse,* født den 17. Januar 1891 i Brabrand, boende i Tved, indmeldt 1. Januar 1917, har nægtet at betale det paalignede Ekstrakontingent i Oktober og har staaet i Restance siden og er af denne Grund slettet af Forbundet. Det er en meget ukammeratlig Optræden, saa meget mere som Janus Kruse var *Medstifter* af Foreningen og var *Kasserer* i dens første Tid. Janus Kruse generer sig ikke for at arbejde for en billigere Betaling, end Foreningens Medlemmer, og tilmed sammen med et andet slettet Medlem, *Kristian Nielsen,* tidligere Skødshoved. De forskellige Afdelinger advares mod at optage ham paany før Restancen her til Afdelingen er betalt.

Tved Landarbejderforening, Jylland.

Medlem Nr. 42,069 *Robert Jensen,* født paa Frederiksberg, København, af Refssnæs Afdeling, er slettet paa Grund af Gæld og staar til Restance fra 1. Oktbr. Afdelingerne advares derfor mod at optage ham, før han har betalt sin Gæld til Afdl. *Jacob Jensen.*

Tidligere Medlemmer af Ousted-Taaning Afdeling: Tjenestekarl *Anders Jepsen,* Nr. 19,899, tjener for Tiden hos Gaardejer Peter Pedersen, Tebstrup, og *Alfred Jensen,* Nr. 19,172, tjener for Tiden i Hannesminde, Sivested. De to Medlemmer er ekskluderede af Afdl. ved et Medlemsmøde i Riis den 11. Febr. 1920 som daarlige Kammerater og maa ikke optages i nogen Afdeling, før de har afviklet deres Gæld til Afdelingen her. *P. M. Mikkelsen.*

Det meddeles herved Forbundet, at Medlem Nr. 32,736, *Hans Leo Nielsen,* født 10. Decbr. 1893 i Bramminge, er ekskluderet af vor Afdeling paa Grund af Restance. *Bryndum Afdl.*
N. C. Thordam.

Alle Afdelinger advares mod at optage Fodermester *Christian Peter Nielsen,* Nr. 31,535, før han har klaret for sig i vor Forening. Han rejste i Efteraaret uden at melde Fraflytning og uden at betale. Saavidt jeg ved arbejder han nu hos Grdr. Jens Bendtsen, Kollerød.

Helsinge-Valby Afdl.
Jens P. Olsen.

Medlem Nr. 11,666 *Gustav Hansen,* født den 18. September 1897, Medlem 32,994 *Peder Henriksen,* født den 10. Decbr. 1898, Medlem 32,992 *Hans Chr. Hansen,* født 7. Oktbr. 1886, og Medlem 46,996 *Jakob Marinus Rasmussen,* født 20. Marts 1882, er slettede for Restance. De to sidstnævnte har desuden været meget daarlige Kammerater. *Thorvald Thorkildsen.*
Herringe Afdl.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat.

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Ønslev Afdeling.
Medlemsmøde afholdes paa sædvanlig Sted Søndag den 7. Marts Kl. 4 Eftm. *Bestyrelsen.*

Hou Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Tirsdag den 9. Marts Kl. 7½ paa Lohals Gæstgivergaard. *Marius Kragdrup.*

Østermarie Afdeling (Bornholm).
Paa Grund af den spanske Syge er Medlemsmødet for Marts udsat indtil videre. De til Repræsentantmødet den 8. Febr. valgte Repræsentanter bedes saavidt muligt møde i Rønne den 14. Marts. *Vald. J. Madsen.*

Vindeby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 7. Marts Kl. 10 pr. *Bernhard Olsen.*

Sandager og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Onsdag den 10. Marts Kl. 8 Aften i Sandager Brugsforenings Sal. Alle Medlemmer bør komme tilstede. Kontingent modtages.
Martin Andersen.

Tirsted og Omegns Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alle Restancer samt Kontingent for Marts Maaned maa betales, naar Opkræveren kommer, eller bringes til Undertegnede senest den 23. Marts grundet paa Aarsregnskabets Opgørelse. *Anders Haugbølle.*

Stenløse-Fangel Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Fangel Kro Fredag den 12. Marts Kl. 7½. Tag Fagbøgerne med.
Jens P. Andersen.

Rødby Afdeling
afholder Medlemsmøde den anden Søndag i hver Maaned Kl. 1½ hos Gæstgiver Frederiksen, Rødby Havn. For Udeblivelse fra Møderne paahviler der Medlemmerne 1 Kr. og for Bestyrelsesmedlemmerne 2 Kr. i Mulkt. *J. Svankilde.*

Flintinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 9. Marts Kl. 7½ Aften i Kommunalstuen i Thoreby. Tørvespørgsmaalet drøftes. Grundprisen for Strygning som for Kantning og Stabling fastsættes. *Laurits Pommer.*

Vaalse Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 13. Marts Kl. 7½ paa sædvanlig Sted. Medlemmerne bedes møde talrigt.
Kr. Pedersen.

Ørbæk Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag den 8. Marts paa Ørbæk Kro, hvor alle Medlemmerne bedes møde. Det forventes, at *Anton Hansen* fra Ringe og Folketingsmand *Bjerring* fra Nyborg vil komme tilstede.
Karl Hansen.

Bornholms Kredsorganisation
afholder Repræsentantmøde paa Afholdshotellet i Rønne Søndag den 14. Marts Kl. 11 Form. Afdelingerne har Lov at sende 1 Repræsentant for hver paabegyndt 10 Medlemmer. *Vald. J. Madsen.*

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....**Eksempl. af Arbejdernes Almanak.**

.....**Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.**

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,

følger i Frimærker,

ønskes opkrævet ved Forsendelsen.

(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Hvorfor venter I?

Det er til alle jer, som endnu ikke staar i vor Organisation, at jeg hentyder til. Kan det være eders Mening, at kun vi, som staar i Organisationen nu, alene skal tage Kampen op mod Arbejdsgiverne for højere Løn og bedre Arbejdsvilkaar? Jeg maa spørge jer, hvad vil i saa gøre under en eventuel Storstrejke? — At falde eders Kammerater i Ryggen som Skruebrækkere, det vil være ensbetydende med, at I faar en sort Plet paa eders Nakke, som aldrig kan afvadskes. I vil aldrig i Livet kunde være paa nogen som helst Arbejdsplads. I vil ganske simpelt blive jaget paa Porten. Og er du Familieforsørger, hvad vil du da ernære dig og din Familie med under en Strejke eller under Arbejdsløshed, dersom du ikke staar i Organisationen? Har du ikke allerede set lysende Eksempler paa Organisationens Betydning; uden Organisationen var vi fuldstændig prisgivet i Kapitalisternes Vold og Magt. De vilde have budt os en Løn, som vi maatte sulte ihjæl paa og en Arbejdstid fra aarle Morgen til silde Aften, en Slavekontrakt, hvor vi skulde sælge os selv, Kone og Børn og dertil en hundsk og lurvet Behandling. Nej, lad Parolen være: Gør din Pligt og kræv din Ret, træd ind i dine Kammeraters Rækker, meld dig ind i den Organisation, du tilhører, da vil du først blive betragtet som en god Kammerat og Standsfælle. Et Opraab til alle I, som er organiserede, gaa rundt omkring paa alle Gaarde og kontroller hinanden indbyrdes, op med Fagbøgerne; det skal da vises, hvem der ikke staar i Forbundet, og saa gives der mange Maader at faa saadanne Hrr. til at makke ret paa. Jeg ved flere indenfor vor Afdelings Omraade, som endnu ikke er i Forbundet og til Efterretning for dem skal jeg oplyse, at Indmeldelser af nye Medlemmer modtages hos Kassereren,

Ludvig Jensen,
„Skræderhuset", Ejby, Rødovre, Hvidovre Afd.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Tak.

Jeg vil herved bringe Skeby-Otterup Landarbejderforenings Medlemmer samt Steffensen og Stokkefabrikens Arbejdere min bedste Tak for den gode Pengegave, som blev overrakt mig under min Sygdom. Særlig Tak til P. Chr. Petersen, som foretog Indsamlingen.

Martin Madsen,
Ørritslev Skov, Otterup.

Hjertelig Tak.

Jeg bringer herved min bedste Tak til Medlemmerne af Skamstrup-Frydendal Afd. for udvist Opmærksomhed ved min Kones Barsel og den Lilles Begravelse. Og en særlig Tak til dem, som satte sig i Spidsen for Indsamlingen. Tak Kammerater.

Valdemar Hansen og Hustru,
Nørreskov.

Tak.

Herved takkes alle Landarbejdere i Vetterslev-Hømb, som har givet et Bidrag under min Sygdom. Særlig Tak til dem, der satte sig i Spidsen for Indsamlingen.

Otto Hansen, Ellehøj, Hømb.

Tak.

Hermed bringer jeg Medlemmerne af Slangerup Afdeling en hjertelig Tak for den Pengegave, som vi har modtaget under vor Sygdom. En særlig Tak til dem, som satte sig i Spidsen for Indsamlingen.

Sophus R. Jensen og Hustru,
Lindholm.

Tak.

En hjertelig Tak til min Mands Kammerater for den smukke Plante og Kransene, som blev skænket til hans Grav, og Tak for alt godt, som blev os tildelt i denne trange Vinter.

Jensine Eriksen og Børn,
Moseby, Kaas St.

I Vejlekredsen afholdes følgende 4 Møder med Anton Hansen, Ringe, som Taler.

Onsdag d. 10. Marts i Skibet Afholdshotel, Torsdag d. 11. Marts i Bredsten Gæstgivergaard, Fredag d. 12. Marts i Uldum Afholdshotel, Lørdag d. 13. Marts i Sandvad Afholdshotel. Møderne begynder Kl. 7.

Skibby socialdemokratiske Forening afholder Medlemsmøde paa Skibby Kro Lørdag den 6. Marts, hvor alle Medlemmer bedes give møde, da der skal udpeges Stillere til Folketingslisten og Landstingslisten.

P. B. V.
Alfred Jensen, Formand.

Enhver kan undervises hjemme ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær,** (fhv. Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(100,000 Medlemmer, 600 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: alle Ejendomme paa Landet **med blødt Tag**, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 15,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 20,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 30,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: **under blødt og haardt Tag** alt Løsøre, som beror i *Landbrugsejendomme*, der *er* eller *kan* indtegnes i Bygnings-Afdelingen i **haardttækte, rene Beboelsesejendomme,** alt Løsøre, saavel i *Byer som paa Landet*, og uden Hansyn til Bygningens Forsikringssum.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,50
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	2,50
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist indb.	2,00 1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	3,55
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.
Ansvarshavende: Axel Hansen.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 11 | 12. Marts 1920 | 6. Aargang

Det tyske Landarbejderforbunds Kongres

i Berlin fra 16.—20. Februar 1920.

I.

Kongressen fandt Sted i Berlin og aabnedes Mandag den 16. Februar Kl. 9 Form. af Forretningsføreren Georg Schmidt, der meddelte, at paa Forbundets Kongres i 1912 var Medlemsantallet ca. 20,000, der af vore Modstandere kun regnedes for en lille Hob, som ingen behøvede at regne med, men i Dag er der ca. 100 Delegerede, der repræsenterer ca. 625,000 Medlemmer.

Særlig glædeligt er det, at saa mange kvindelige Arbejdere er indtraadt i Organisationen.

Schmidt mindedes derpaa i betagende Ord de under Krigen faldne Medlemmer, og bød de tilstedeværende Gæster Velkommen. Rigsarbejdsministeriet var repræsenteret ved Geheimeraad Feig og ligeledes er Landbrugsminister Braun til Stede. Rigsforvaltningsminister Schmidt har ogsaa givet Tilsagn om at komme til Stede. Udlandet er repræsenteret ved Holland, Danmark og Sverrig. Det østrigske Broderforbund har ikke set sig i Stand til at sende en Repræsentant, men har sendt et Telegram, og der er modtaget et Brev fra England, der taler for, at Tiden er nær, hvor der atter er Mulighed for internationalt Samarbejde, ogsaa i Frankrig og Polen er der Tegn, der tyder herpaa.

Taleren takkede derpaa for den Støtte Landarbejdernes Organisation havde faaet af de andre tyske Arbejderorganisationer og forsikrede, at denne Taknemlighed skulde komme til at give saadanne Udslag, at den tyske Landarbejderorganisation skulde blive et værdigt Led af de øvrige Arbejderorganisationer.

Geheimeraad Feig hilste Kongressen og betonede, at denne ikke alene var af Vigtighed for Landarbejderne, men for hele det tyske Folk.

Hiemstra overbragte de hollandske Landarbejderes Hilsen og Jacobsen en Hilsen fra det danske og svenske Landarbejderforbund.

Legien, Formanden for de samvirkende Fagforbund i Tyskland, lykønskede Landarbejderne til det gode Resultat de nu havde naaet med deres Organisation, der jo var en Følge af Revolutionen, der havde givet Landarbejderne fuld Organisationsfrihed.

Det lader til at vore Modstandere har Lyst til nu at gøre et Forsøg paa at gennemføre de gamle Tilstande, men her vil de skuffes, Landarbejderne vil vide at tilbagevise saadanne Forsøg. Jeg vil udtale Haabet om, at Landarbejderne maa blive fri for de faglige Kampe, som Industriarbejderne har maattet gennemgaa; thi under saadanne Kampe vil hele det tyske Folk komme til at lide.

Landbrugsminister Braun: Det er første Gang at en tysk Landbrugsminister overbringer en Hilsen paa en tysk Landarbejderkongres. Vore Modstandere bebrejder mig, at jeg udelukkende føler mig som Minister for Landarbejderne; dette betragter jeg som en Ære, selv om det ikke er sandt, idet jeg naturligvis ogsaa maa tage Hensyn til Arbejdsgivernes berettigede Ønsker, men Landarbejdernes Organisationsret skal jeg stedse vide at haandhævde. At det tidligere var anderledes, er en af Grundene til, at den lille Gruppe Junkere fik Magt til at føre Tyskland ind i den store Ulykke, som er bragt over Tyskland.

Ved at have faaet den uindskrænkede Organisationsret har Landarbejderne samtidig faaet store Pligter og et stort Ansvar at bære. Tysklands fortsatte Eksistens hviler hovedsagelig paa Landbruget og Bjergværksdriften, og derfor maa det undgaas, at Arbejdet kommer til at ligge stille. Regeringen er sig sin Pligt bevidst til at skaffe Landarbejderne berettigede Fordringer gennemførte i saa høj Grad, at Strejker kan undgaas, og jeg appellerer til dem, om at bruge deres Organisation saaledes, at det ikke kommer det almindelige Samfundsliv til Skade.

Efter at Forretningsføreren havde takket Gæsterne for de mange smukke Ønsker, vedtoges enstemmigt en Protestresolution imod de pommerske Junkere, der i den sidste Tid har søgt at skade Organisationen ved at foretage Opsigelser en masse, da dette maa betragtes som retsstridige Forholdsregler.

Beretning om Forretningsførelsen aflagdes af Georg Schmidt i et vel tilrettelagt Foredrag, hvori han bl. a. oplyste, at Forbundet nu talte 624,935 Medlemmer, hvoraf de 183,404 var Kvinder. Forbundet har 33 Distriktsledelser, 7790 stedlige Afdelinger og 280 ansatte Kredsledere. Intet andet Forbund har udviklet sig saa hurtigt, men havde Ledelsen ikke været saa overlæsset med Arbejde, skulde vi have naaet et Medlemstal af 1 Mill.

Taleren rettede et skarpt Angreb mod den Organisationsfjendtlighed, der nu gav sig saa stærke Udslag mange Steder, navnlig i Pommern, og opfordrede Regeringen til at skride ind, da der er en Grænse for, hvad en Organisation kan lade sig byde.

Vi vil til det yderste medvirke til det tyske Folks Ernæring, men saa maa vi ogsaa kræve Beskyttelse mod Overgreb. Mange af vore Arbejdsgivere er dog ikke enige med de pommerske Junkere, og dem maa vi se at komme til Forstaaelse med, saa bliver vi vel ogsaa færdige med de andre.

Endvidere udtalte han bl. a.: I Arbejdsfællesskaberne ser vi en konsekvent Fortsættelse af vor Overenskomstspolitik. Det er vor Opgave at skole vore Folk saaledes, at de, naar Socialiseringen af Landbruget begynder, er denne Opgave voksen. Ikke med Kraftudtryk og Fraser, men kun med planmæssig og maalbevidst Arbejde vil Organisationens Gerning kunde fuldbyrdes. (Bifald).

Hovedkasserer Emil Woldt afgav herefter en Regnskabsberetning, der i store Træk oplyste, at der i de 6 Aar fra 1912—1918 havde været Indtægter, der androg ca. 10 Mill. Mark, og det samme Beløb var ogsaa indgaaet i de første 9 Maaneder af 1919. Det havde ikke været muligt at faa hele Regnskabet for Aaret 1919 færdigt.

Redaktør Faasg aflagde Beretning over Fagbladet og udtalte bl. a.: Der er ikke indgaaet Klager over Fagbladets Holdning. Og Bladet vil i Fremtiden, som hidtil, staa paa Klassekampens Grund, men ogsaa tage Stilling imod Kommunisterne, hvor disse gaar ud paa at ødelægge Organisationen. Gaar de ikke ud paa dette, bliver de behandlet som ethvert andet socialistisk Parti.

Efter disse indledende Foredrag udspandt der sig en indgaaende Diskussion, der var præget af stor Saglighed og Grundighed. De forskellige Talere var i det store og hele i Overensstemmelse med Ledelsens Taktik og Virksomhed. Hovedinteressen samlede sig om de særlige Forhold der er til Stede i de af fremmede Magter besatte Distrikter, hvor der bestaar store Vanskeligheder for Organisationernes Arbejde. Ligeledes kom Ønskeligheden af en større Repræsentation i Landdagene og i Nationalforsamlingen stærkt til Orde, og det hævdedes fra flere Sider, at kunde en saadan ikke opnaas ved Samarbejde med de socialistiske Partier, maatte der opstilles særlige Landarbejderkandidater.

Georg Schmidt kom i sine Slutbemærkninger ind paa dette, men hævdede, at han ikke kunde gaa med til Opstilling af egne Kandidater, men med den Magt, som Landarbejderne nu havde i Kraft af deres Organisation, vilde det ogsaa uden dette være muligt at faa Repræsen-

tanter for Landarbejderne ind i Parlamenterne*). At der nu var saa faa, skyldtes at Organisationen ved sidste Valg ikke havde den Betydning den nu har.

*) Det maa erindres, at Tyskland bestaar af en hel Række Stater, der har deres egen Rigsdag. Flere af de tilstedeværende Repræsentanter var Medlemmer af deres Lands Parlament. Georg Schmidt er saaledes Medlem af Den prøjsiske Landsforsamling, Junkernes gamle Borg.

Towarzysze!

Zawiadomiamy Was, ze Organizacja nasza bede wydawala spiecyalnie pismo dla robotników Polskich w Danji, pod titulem: „Robonik Polski w Danji". Pismo to zacznie wychodzic od 1go kwietnia b. r.

Bede one zawieralo pomimo spraw zawodowych, nowiny polityczny z Polski i Danji. Zpodziewamysie, ze wydanie takiego pisma bede w mysl wszystkich polskich robotników obecnych w Danji.

Brak takego pisma dal sie juz od dawna poznac, niestety najszersza praca w tem kierunku nie mogla pokonac wszelkiego rodzaju przegròd do urzeczystwienia naszej dawnej mysli o wydaniu takego pisma, dopiero teraz sie nam zalatwic wydane Polskej gazety w Danji.

Komunikujac te nowine do grona robotników polskich w Danji, jestesmy piewny iz znajdemy poparcie u wszystkich naszych towarzyszy Polaków.

Wydawanie gazety kosztuje w naszych czasach masse gotówki, przezco Zwiazek sam niejest w stanie pisma okosztowac, tylko jest zmusiany do pobierania przenumieraty; chociaz w takiej illosci, aby pokryc porto. W tem zelu Wydzial Wykonawczy Zwiazku postanowil brac 1 korone kwartalnie za przenumierate, tak z cylonkow Organizacji jak i nie czlonków.

Czlonki Zwiazku nadal beda pobierali dunski organ Zwiazku.

Wiec kto chcie byc informowanym o ruchu robotniczym w swiecie, o zadaniach i celach naszej Organizacji, i robotniezej codzennej walki o lepszy byt, to niech zaprxenumieruje „Robotnika Polskiego w Danji".

Czlonkowie moga zamowic gaziete u Formana albo Skarbnika mejscowego Odzialu, nie czlonki moga zamawiac z Glownego Biura Zwiazku, Landarbejderforbundet, Villemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Z sierdecznym pozdraweniem, za Wydziat Wykonowczy Zwiazku.

Oscar Levinsen.

A. Touskov.

Maaløvgaard-Affæren.

Da de i Maaløvgaard-Affæren implicerede Arbejdere har opnaaet Arbejde andetsteds, standes herved Indsamlingen, der er foregaaet gennem Forbundet.

Opmærksomheden henledes dog paa, at Blokeringen af Gaarden fortsættes uforandret, og ingen af Forbundets Medlemmer maa søge Arbejde nævnte Sted, før nærmere desangaaende meddeles gennem Bladet.

En udspekuleret Bonde.

Gaardejer P. Ploug, Havlykke pr. Bandholm, hører til dem, der har en særlig Forkærlighed for billig Arbejdskraft — ja, helst for gratis Arbejdskraft. For Opnaaelsen heraf antager han polske Piger og selvfølgelig under Egnens gængse Løn. Hans Forkærlighed for de polske Piger er ret forstaaelig, naar man tager i Betragtning alle de Fordele, der frembyder sig ved at antage dem.

For det første finder de polske Piger sig i alt, hvad der bliver dem budt af Arbejde: Malkning, Rensning af Heste- og Kostald, Hjælp i Køkkenet, køre med Heste i Marken, og for det andet taaler de et langt Stykke Tid — mange altid — forskellig Slags Forurettelse, indtil det en skønne Dag bliver dem alt for broget, da vil de reagere og gøre op med det samme uden at tage Hensyn til bestaaende Aftale om Tjenesteforhold. Det er en Konsekvens af Polakkernes ejendommelige Psykologi. Hr. P. Ploug har nu benyttet sig et Par Gange af dette Forhold. Sidste Sommer maatte en Pige, Adela Alekczy, vandre fra Pladsen efterladende Hr. Ploug ca. 200 Kr. af sine surt fortjente Penge; ikke engang Sagsanlægget har hjulpet hende at faa fat i disse Penge Hr. Ploug har haft sine Papirer i Orden; Pigen har været underkastet den danske Tyendelov, derfor kan Adela skyde en hvid Pind efter sine Penge. Opmuntret af dette Resultat forsøgte han igen at benytte sig af denne Trafik. Han har fæstet en polsk Pige fra 15. December til 1. Maj. Pigen skulde være med til alt forefaldende Ari Huset; men midt i Februar vilde han, at hun ogsaa skulde rense i Kostalden, hvad Pigen imidlertid bestemt har nægtet, idet hun paaberaabte sig, at hun ikke var fæstet til dette. Hendes Vægring har bragt den almægtige Herre i Harnisk; han gik løs paa hende og gennempryglede hende, ødelagde det Tøj, hun havde paa. og selvfølgelig vilde han have, at hun skulde forsvinde fra Tjenesten uden at faa sin fortjente Løn. At sligt Barbari kan gaa ustraffet hen, kan ingen forbavses over, saa længe der bestaar en Slavelov som Tyendeloven, i hvis Ly brutale Husbonder kan spekulere i gratis Arbejdskraft og ustraffet kan forurette Tjenestefolkene.

Jeg mener, at Hr. Gaardejer P. Ploug, Havelykke pr. Bandholm, har fortjent at blive kendt blandt Landarbejderne, og han skal huskes, naar han søger Arbejdskraft. Navnlig de polske Piger skal tage sig i Agt for denne Bonde; thi de kan risikere at komme til at arbejde gratis for denne Herre. Giv Agt altsaa! A. T.

Den faste Voldgiftsrets Kendelse

ang. den i November varslede Strejke for Skovarbejderne og Sympatistrejke for Landbruget.

Som det vil erindres, varslede Landarbejderforbundet sammen med Dansk Arbejdsmandsforbund i Efteraaret Strejke for Skovarbejderne i Anledning af at Skovejerne nægtede at give Skovarbejderne et Dyrtidstillæg svarende til hvad de fleste øvrige Arbejdere har faaet; vort Forbund varslede tillige Sympatistrejke for Landbruget.

Ved Forligsmandens Indgriben blev Strejken dog udsat og der har som bekendt siden været ført langvarige Forhandlinger om Spørgsmaalet.

Imidlertid har Arbejdsgiverforeningen indklaget de to Forbund for Den faste Voldgiftsret, og denne har nu afgivet sin Kendelse i Sagen, hvis Ordlyd vi nedenfor gengiver:

UDSKRIFT

af Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 18. Februar 1920 i Sag Nr. 316: Dansk Arbejdsgiverforening paa Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrugs Vegne mod De samvirkende Fagforbund paa Dansk Arbejdsmandsforbunds og Landarbejderforbundets Vegne.

I Løbet af første Halvdel af 1919 førtes der mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Landarbejderforbundet paa den ene Side og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug paa den anden Side en Række Forhandlinger angaaende Lønforhold for de ved Skovbrug beskæftigede Arbejdere. Disse Forhandlinger førtes den 21. Juni til en foreløbig Afslutning, idet Repræsentanter for de forskellige Organisationer enedes om en Overenskomst, der fastslog detaillerede Akkordsatser og fastsatte Timelønnen til 90 Øre pr. Time. Overenskomsten var imidlertid indgaaet under Forbehold af Organisationernes Sanktion, og fra Dansk Arbejdsmandsforbunds Side blev der rejst Krav om en Revision af Akkordsatserne. I Anledning heraf afholdtes der den 23. Juli et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen, hvor det lykkedes at komme til Enighed.

I Efteraaret 1919 blev der — efter Fremkomsten af Statistisk Departements August-Opgørelse af Prisstigningen i det sidst forløbne Halvaar — indenfor de forskellige Fag truffet Aftale om Ydelsen af et Dyrtidstillæg til Arbejderne. Men for Skovbrugsarbejdernes Vedkommende lykkedes det ikke at komme overens om et saadant Tillæg. Arbejdsgiverne tilbød at give de timelønnede Arbejdere et Tillæg af 5 à 6 Øre pr. Time, men de vilde ikke give noget Tillæg til Akkorderne. Fra Arbejdernes Side forlangte man derimod et Tillæg, svarende til hvad de udenfor Land- og Skovbrug beskæftigede Medlemmer af Dansk Arbejdsmandsforbund havde opnaaet, det vil sige et Tillæg af 35 Øre pr. præsteret Arbejdstime.

For de ved Landbrug beskæftigede Arbejderes Vedkommende opnaaedes der Enighed om et Tillæg af 14 Øre pr. Time.

Under 14. November fremkom der nu saavel fra Dansk Arbejdsmandsforbund som fra Landarbejderforbundet Varsel om Strejke, omfattende de af de to Forbunds Medlemmer, der var beskæftigede hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug. Under 22. November fremkom andet Strejkevarsel, lydende paa, at Strejken skulde træde i Kraft fra og med Lørdag den 29. November ved normal Arbejdstids Ophør.

Paa Forligsmandens Foranledning udsattes den saaledes varslede Strejke. Meningen var, at Parterne skulde indsamle Materiale til Bedømmelse af, hvorledes de i Overenskomsten fastsatte Akkordsatser virkede i Praksis, og at Forhandlingerne derefter skulde genoptages. Dette sidste er ogsaa sket i Januar 1920, men der foreligger endnu ikke noget endeligt Resultat af disse Forhandlinger. Strejken er ikke iværksat, men der foreligger ikke fra de to Forbunds Side nogen Tilbagekaldelse af de udstedte Strejkevarsler.

Under denne Sag har Dansk Arbejdsgiverforening nu paa Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrugs Vegne paastaaet det fastslaaet, at der ikke lovligt kan iværksættes Strejke i Henhold til de af de to Forbund givne Varsler. Dansk Arbejdsmandsforbund og Landarbejderforbundet procederer til Frifindelse, idet de gør

gældende, at Forudsætningerne for den indgaaede Overenskomst som Følge af den stadige Stigning af Prisniveauet er bristet.

Hvad først de i den omtalte Overenskomst fastsatte Akkordsatser angaar, er det oplyst, at det under de forudgaaende Forhandlinger havde været Meningen, at Arbejderne skulde kunne tjene omkring 1 Kr. 10 Øre i Timen ved Akkordarbejde. Arbejdsgiverne hævder nu, at Arbejderne i Virkeligheden kan tjene adskilligt mere paa de aftalte Akkorder, og det er ikke under Sagen godtgjort, at denne Paastand var urigtig. Hertil kommer, at det paa det Tidspunkt, da Strejkevarslerne fremkom, endnu ikke kan have været muligt at bedømme med blot nogenlunde Sikkerhed, hvorledes Akkorderne vilde virke i Praksis. Men allerede som Følge heraf findes de indlagede Forbund ikke at have været berettigede til at strejke for at faa Akkordsatserne forhøjede.

Men heller ikke for Timelønsaftalens Vedkommende kan der siges at have foreligget bristende Forudsætninger. Det drejer sig i det foreliggende Tilfælde om en Overenskomst, der kan opsiges — og er opsagt — til Ophør den 1. Maj 1920, altsaa om en kortvarig Overenskomst. Paa det Tidspunkt, da Overenskomsten afsluttedes, havde endvidere den senere konstaterede Prisstigning allerede fundet Sted. Herefter kunde de indklagede Forbund ikke uden at have taget Forbehold ca. 3 Maaneder efter Overenskomstens Afslutning med Rette gøre gældende, at der forelaa bristende Forudsætninger, og der findes derfor i det hele at maatte gives Klagerne Medhold i denne Sag.

Saaledes som Sagen foreligger for Retten, findes Sagens Omkostninger, der fastsættes til 300 Kroner, at burde deles lige mellem Parterne.

Kendelse.

Der kan ikke lovligt iværksættes Strejke i Henhold til de under denne Sag omhandlede Strejkevarsler.

Sagens Omkostninger betaler Parterne med 150 Kr. hver.

En Slavekontrakt.

Ved Organisationens Hjælp er det i de senere Aar lykkedes Landbrugets Arbejdere i stor Udstrækning at faa deres Arbejdsforhold ordnede ved kollektive Overenskomster og derved befri sig for de uhyggelige Enkeltmandskontrakter, som de tidligere var henviste til at underskrive ved Arbejdsforholdets Indgaaelse. Der er vel ikke ret mange Arbejdere, som ikke personlig har stiftet Bekendtskab med disse Slavekontrakter, men nedenstaaende Eksempel kan dog muligvis alligevel paaregne Interesse.

Til Underretning tjener, at denne Kontrakt blev forelagt undertegnede til eventuel Underskrift 1916 af en sjællandsk Proprietær. Vedkommende Gaards Besætning udgjorde 50 à 60 Malkekøer og et lignende Antal Ungkreaturer.

Kontrakten lyder saaledes med Udeladelse af Navne:

„Jeg undertegnede, Fodermester . . . . (Navn) erkender herved fra den . . . . (Dato) at have paataget mig at udføre følgende Arbejde paa . . . Gaard. Det paahviler mig at sørge for Kreaturets Røgt og Pleje derunder indbefattet Fodring, Vanding 2 Gange daglig, samt Malkning 3 Gange daglig, Køernes Yver aftørres med en Klud før Malkningen, samt Rengøring af Stalden 2 Gange daglig. Stalden maa altid holdes saa ren og tør som muligt. Ved Kreaturet forstaas Køer, Kvier Kalve, Svin og Heste.

Foder- og Malketiden bestemmes af Proprietæren, ligeledes Blanding og Kvantum af Foder. Det paahviler Fodermesteren at holde Prøvemalkning hveranden Onsdag og føre det ind i en Bog samt holde nøjagtigt Regnskab over, naar Køerne løber, kælver og gaar golde. Tyren skal trækkes til alle Køerne mindst en Gang daglig.

Fodermesteren maler Kagerne, og naar der bliver staldfodret om Sommeren, maa Fodermesteren slaa og køre det Grønne hjem til Køerne. Endvidere paahviler det Fodermesteren at passe Svinene, disse fodres 3 Gange daglig og der renses og strøes 1 Gang daglig. Husene maa altid holdes saa rene og tørre som muligt. Svinene skal om Efteraaret holdes løse paa Stub saa længe som Proprietæren finder det tjenligt, ligesom ogsaa Køerne skal gaa løse om Efteraaret og skal baade Køer og Svin stedse være under Opsigt, saa de ikke kommer paa ulovlige Steder. Optagelsespenge eller anden Skade, som muligvis kunde forvoldes af Kreaturerne hos Naboerne, er Fodermesteren pligtig at betale, ligesom han har Ret til Optagelsespenge for Naboernes Kreaturer.

Naar Køerne er paa Stald, maa de altid holdes rene og strigles 1 Gang daglig. Gødningen fra Køer og Svin skal blandes tilsammen i Møddingen, som altid maa holdes jævn og i Orden. Malkespande, Sie og Transportspande skal Fodermesteren holde rene og fri for Lugt samt sørge for, at Mælken er ren og tilstrækkelig afkølet, saa Køberen ingen Grund har til Klage. Bliver Proprietæren aftrukket for sur eller uren Mælk, er Fodermesteren pligtig at bøde med 50 Øre for hver Spand Mælk. Mælken vejes og Spandene lukkes og besørges ud til Vejen, ligesom Fodermesteren maa besørge den Valle og Mælk, som kommer tilbage fra Mejeriet, fra Vejen og ind til Gaarden. Endvidere paahviler det Fodermesteren at have en Forvalter eller Karl paa Kost til en Pris af 65 Øre pr. Dag. Fodermesteren er pligtig at lade Karlekamrene holde rene og rede deres Senge. Alt Værktøj og alle Redskaber, som bruges ved omskrevne Arbejder, er Fodermesteren pligtig at bekoste og vedligeholde, derunder indbefattet Grebe, Høtyve, Skovle, Koste, Spande, Tøjr og Tøjrepæle, Køller, Lygter og Olie til disse.

Som Vederlag for Udførelsen af omskrevne Arbejder giver jeg Fodermesteren med Familie fri Bolig og Afbenyttelse af Haven, 60 Øre for 100 Pund Mælk, som leveres til Mejeriet, 3 Kr. for en Fedegris, naar den bliver solgt, 50 Øre for en 4 Ugers Gris, naar den er rask, 3 Kr. for en Gylt, naar den bliver solgt, 2 Kr. for en Tillægskalv, naar den er rask og 3 Maaneder gammel. Maa holde 6 Høns, Tilladelse til at bruge det Pilebrænde, der staar ved Grøfter og Veje. Fri Kørsel af Læge og Brændsel.

Misligholder Fodermesteren i noget Punkt denne Kontrakt, er Proprietæren berettiget til uden Varsel at faa den hævet og er Fodermesteren med Familie da straks forpligtet til at fraflytte Lejligheden. I det hele taget kommer Tyendelovens Bestemmelser til Anvendelse paa nærværende Kontrakts-Forhold.

Nærværende Kontrakt er opsigelig fra begge Sider med 3 Maaneders Varsel til hvert Aars 1. Maj og 1. November."

. . . (Underskrift).

Se, det er hvad man kan kalde en Slavekontrakt.

Fodermester L. Larsen,
Nørre Gyldenbjerg, Dannemarre,
Lolland.

Er vi modne?

Det er vel værd at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, thi hvorledes vil det gaa, hvis man ikke er moden til at være med i det, der kan ske naar som helst, at alt det Arbejde, vi har udført under Krigen og før Krigen for at befæste og styrke vor Organisation vil være spildt, hvis vi ikke er modne og vi alligevel vil regne os derfor, kommer det til at hævne sig paa os selv. Se paa de Forhold, vi havde før Krigen, og se paa dem vi har nu, og I vil vist alle indrømme, at den Forskel, der er bleven i dette Tidsrum, ikke er lille, men mægtig; skal den Forskel jævnes igen eller skal den uddybes? Ja, det er os selv, der bestemmer, om vi er modne; det kan ingen andre sige os, ihvorvel Arbejdskøberne selvfølgelig gerne vil stikke den ud, hvor de kan, at vi er lige saa store Slendrianer nu som altid; men har alle I derude fra Herregaardenes skumle Hytter og fra Bøndernes lumre Stalde spurgt eder selv: er jeg til at stole paa? Har I spurgt eder selv: har jeg Rygrad nok til at staa eller falde sammen med mine Kammerater i By og paa Land, og har jeg Mod og Hjerte til at hjælpe andre, hvis det bliver dem og ikke mig, det kommer til at gaa ud over denne Gang? Har I lært at tænke og handle selvstændigt? Har i overtænkt, at det ikke er nok med, at en Strejke bliver erklæret, men at der hører mere til end det, for at blive den sejrende i Kampen?

Hvis I ikke før har tænkt over disse Spørgsmaal, da er det ingenlunde for tidligt at ofre dem ikke en, men mangen Tanke. Det er ikke for tidligt, at hvert enkelt Medlem kaster et Blik paa sig selv for at se, hvorledes den Grundvold, han hidtil har bygget paa, ser ud; er Grunden ikke holdbar, er der endnu Tid til at faa den forbedret og forædlet, saaledes at den ikke skrider ud, naar der før eller senere skal bygges for fuld Kraft paa den Vold, som Du selv og andre troede var muret paa en Klippe.

Har I alle lagt Grunden paa en fast og sikker Vold, ja, da er Sagen, at da skrider den ikke ud, da skal den nok taale Presset, som uden Tvivl vil komme til at øve sin Indflydelse, da er vi Sejren vis og da skal Kløften ikke udjævnes, men uddybes.

Tror I ikke, at det vilde være til Gavn for os alle, hvis vi for Alvor lagde disse Spørgsmaal frem og besvarede dem, ikke for vore Arbejdskøbere, men for os selv?

Vær alle klar over, at det Øjeblik, vi skal ud i en Kamp, da har vi kun os selv at stole paa; dem der før Kampens Begyndelse holdt os hen med Venneraad (og som ikke er vore egne), vil være som blæst bort.

Hele den danske Presse har taget Stilling til en mulig Storkamp, men lige undtagen den socialdemokratiske Presse, er hele Pressen rørende enige om, at Sympatien maa være paa Arbejdskøbernes Side, da Arbejderne faar endog en altfor rigelig Løn; den radikale Presse med Politiken i Spidsen slutter sig fuldt o helt til den moderate Presse i dette Spørgsmaal, idet der i Politiken for den 21. f. M. fandtes en Artikel, formodentlig af Hr. Canling selv, hvori den pointerede, at Dyrtiden var ikke saa stor, saa der af den Grund var Krav paa højere Løn. Nu ved vi, hvor de er, men det har vi anet længe, derfor ud til Arbejde, ud for at befæste og planlægge de Sager, der ligger for, saaledes at vi er parate til at tage en Kamp for Hyttens Børn, hvis det er nødvendigt.

Hans Andersen.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat.

Ugens Spejl.

Raabet gjalder fra Land og By,
og Raabet er Penge og Penge.
Bønner opsendes fra Kvæld til Gry
fra Tusinde Hjærters Strænge.
Mangen en Mor luller Barnet i Søvn
med Graad paa de furede Kinder;
atter gaar hun et hungrende Døgn
i Møde, mens Natten svinder.

P. M. Christiansen.

*

Arbejderne rører overalt paa sig. Næppe er den store franske Jernbanestrejke Slut, næppe har man modtaget nedenstaaende Meddelelse, der tydelig viser Jernbanearbejdernes fuldstændige Sejr, førend der indløber Meddelelse om Minearbejderstrejke. Desangaaende meddeles følgende gennem Wolffs Bureau::

I Følge Meddelelse fra Bethune er der i Gruberne ved Males udbrudt Strejke, idet 13,000 Arbejdere har nedlagt Arbejdet. I Gruberne ved Eerlay strejker 2000 Arbejdere og i Gruberne ved Bethune 1400 Arbejdere af ialt 5000.

Angaaende Jernbanekonflikten lyder Meddelelsen som følger:

Der er tilvejebragt Enighed mellem Direktørerne for Jernbaneselskaberne og Jernbanemændene. Nationalforbundet har givet Ordre til at genoptage Arbejdet.

Den mellem Jernbaneselskaberne og Jernbanemændene opnaaede Forstaaelse gaar ud paa følgende:

Anerkendelse af Fagforeningsretten og Anvendelse i store Træk af Nationalforbundets Udkast til Lønskalaer og Statuter; Selskaberne og Arbejderne gaar ind paa at lade den bestaaende Kommission afgøre de øvrige Stridsspørgsmaal ved Voldgift. Oprettelse af særlige Kommissioner med lige Ret for Selskaberne og Arbejderne ved de sekundære Selskaber. Øjeblikkelig Overvejelse i Fællesskab af den fremtidige Ledelse af Jernbanerne. Der vil ikke blive betalt Løn for Strejkedagene. Disciplinærstraffene for ikke efter Opfordring at have genoptaget Arbejdet ophæves. Direktørerne for Selskaberne vil foretage en Revision i Retfærdighedens Aand af de øvrige Straffe.

Millerand erklærede, at det almindelige Arbejderforbunds økonomiske Raad vil blive spurgt til Raads med Hensyn til Jernbanernes fremtidige Ledelse.

I Portugal er udbrudt Jernbanestrejke. — I Sverrig har man nys faaet afsluttet den store Metalarbejderkonflikt. Desangaaende foreligger der følgende Telegram fra Stockholm:

Efter at Svaret til Forligskommissionen i Gaar er afgivet, konstaterer Kommissionen, at der er blevet truffet en fuldstændig Afgørelse i samtlige indenfor Kommissionen behandlede Konflikter.

Ogsaa herhjemme tyder mange Ting paa, at Storkonflikten er under Opsejling. Sidste Forlydende foreligger i nedenstaaende Bladmeddelelse:

Forretningsudvalget for De samvirkende Fagforbund har i Gaar afholdt Møde og behandlet Arbejdsgiverforeningens Forslag til en generel Ordning. Forretningsudvalget har vedtaget ikke at kunne tiltræde Arbejdsgiverforeningens Forslag.

Der vil tilgaa Arbejdsgiverforeningen skriftlig Meddelelse herom.

Som man vil se heraf, er det overalt, at Arbejdsgiverne staar stejle og uforstaaende overfor Tidens Krav; man forsøger overalt i Lighed med, hvad der sker herhjemme, at nægte at refundere ethvert nok saa retfærdigt Krav.

*

Arbejdsløsheden er i glædelig Nedgang; derom vidner den sidste Ugeberetning:

Landet over var der d. 27. Februar indtegnet 30,027 Arbejdssøgende mod 32,300 Ugen før.

Nedgangen fordeler sig med den mindre Part paa København (6960 mod 7239) og en betydelig større paa Provinserne (23,067 mod 25,061).

Ved samme Tid i Fjor var der ca. 71,000 Arbejdsløse.

*

Følgende lille Telegram vidner om Smuglernes Opfindsomhed og Snedighed:

I en Godsvogn i det første Tog, som skulde afgaa til den danske Grænse, blev i Gaar indstillet en Kiste. Vognen, der var lejet til Ligtransport, var blevet stemningsfuldt smykket med Grønt og ved Hjælp af sorte Draperier omdannet til et rullende Kapel. En dybt nedbøjet Herre, fuldstændig klædt i sort og med florbesat Cylinder ledsagede Kisten som Æresvagt.

Det var øjensynlig en nær Paarørende af den Døde, thi han græd ustandseligt. En af Portørerne, som bragte Kisten ind i Jernbanevognen, fandt imidlertid, at den var mistænkelig tung, indberettede dette til rette Vedkommende og foranledigede Kisten aabnet. Den nedbøjede Slægtning protesterede energisk herimod, men da Protesten ikke hjalp, forsvandt han pludselig, endnu inden man havde faaet skruet Laaget af Kisten. Denne viste sig at indeholde Guld og Sølv til en Værdi af flere Millioner. Hensigten havde været at udsmugle det til Danmark.

*

Erzbergers Fald er nu en Kendsgerning; som hans Efterfølger er i Følge »Vossische Zeitung« udpeget den badensiske Finansminister Wirth.

*

Hvor Livet nydes i fulde Drag, er nedenstaaende et Vidnesbyrd om:

Omsætningen af Spiritus paa »Hellig Olav«s sidste Rejse fra Amerika hertil var ca. 42,000 Kr.

For Amerikanerne er en Rejse med Skandinavien-Amerika-Linjens Skibe en ren Fest, da de her faar virkelig Spiritus i Stedet for den Haarspiritus og Træsprit, de er vant til fra Amerika.

Det tyder just ikke paa udpræget Afholdenhed blandt Amerikanerne.

*

En god Idé kan man kalde Folketingsmand Chr. Hansens Forslag om Kastrup-Fortets Omdannelse til Tuberkulose-Sanatorium, da vilde det for en Gangs Skyld kunne siges at have gjort Nytte.

*

Holland agter fremdeles ikke at udlevere Ekskejser Wilhelm, men tilbyder dog Garantier, der gaar ud paa Indskrænkning i Ekskejserens Frihed.

*

I den nærmeste Tid vil en Række betydende Mænd og Kvinder i alle Egne af Tyskland rette en Opfordring til Hindenburg om at stille sig som Kandidat ved det kommende Rigspræsidentvalg.

Ja, hvorfor ikke? Usmagelighed er just ikke nogen skjult Dyd hos Menneskene.

*

Religionsvanviddet synes efter Krigen at blive stadig mere og mere om sig gribende, men hidtil har det dog tilsyneladende kun været enkelte Personer det har drejet sig om. Det synes imidlertid at skulle forplante sig til hele Byer, og i saa overvældende Grad, at de enkelte, der ikke lader sig rive med, maa anmode om særlig Beskyttelse. Derom fortæller et tysk Blad:

I en lille By udenfor Halle i Tyskland er de fleste af Beboerne bleven angrebet af religiøs-spiritistisk Vanvid. De har dannet en Sekt, der beskæftiger sig med Tungetaleri og Spiritisme.

Medlemmerne er for Størstedelen Krigerenker, der paa Møderne taler med deres faldne Mænds Aander. Møderne har dog nu antaget en saadan Karakter, at den lille Bys øvrige Befolkning har maattet anmode om Myndighedernes Indskriden.

Krigen kræver i Sandhed mange og store Ofre, og saa er der endda Mennesker, der taler om Krigen som Kulturbærer.

*

Rovet skal nu deles — fra London meddeles, at Grækenland som sin Part tilkommer Trakien og Smyrna.

*

De endelige Tal fra Afstemningen i Sønderjylland foreligger nu og er:

Det samlede Antal Valgberettigede var 111,191; det samlede Antal afgivne Stemmer var 101,642, og Valgdeltagelsen har saaledes været 91,5 pCt.

For Danmark stemte 75,431 Vælgere 74,2 pCt.); for Tyskland stemte 25,329 (24,9 pCt.); Antallet af kasserede Stemmer var 882 (0,9 pCt.).

*

Et udpræget typisk Fedteri vidner dette om:

En Del vestjydske Landkommuner har ganske mod Lovens Forudsætninger undladt at anvende de Midler, der fra Statens Side stilledes til Raadighed til Nedsættelse af Mælkeprisen til Børn under 12 Aar. Disse Midler tilvejebringes gennem Afgiften af Flødesalget og udgjorde for middelstore Landkommuners Vedkommende 5—7000 Kr. De fedtede Sogneraad har maaske i Ukendskab til Loven ment, at Kommunen selv kunde faa disse Penge, men heri har de dog forregnet sig. Der er nemlig i disse Dage fra Ministeriet tilgaaet Kommunerne en Meddelelse om, at den Kommunerne tilkommende Afgift af Flødesalget skal indbetales til Staten, hvis Beløbet ikke er anvendt efter sit Formaal.

Det er Følgen af »Venstre«s Regimente i de kommunale Raad.

Agitatoren Jeppe Aakjær.

Digteren Aakjær.

Blicher er Aakjærs store Forbillede; han kender Blicher og Blichers Digtning, Liv, Levned og Forhold i det hele taget, som ingen anden gør det; det er især Blichers »E Bindstouw«, der har faaet hans Kærlighed; disse Typer, Blicher tegner op, disse Viser, han lader Spindestuens Folk synge, er Forgængerne til Aakjærs Viser af samme Art; det er Viser om Folket og for Folket, »fra Folket vi kommer, til Folket vi gaar, dets Lykke skal være vor Lov.«

I en nu fuldkommen forglemt lille Digtsamling fra 1896 skriver en lige saa forglemt Digter, Vilh. Olsson, et Digt, som han kalder »Sang paa Kvisten«; han ynkes over, at Byproletaren ikke har andre Sange at synge end de for det meste elendige »Strandbergske Viser«, og han snerter til sin Tids Poeter:

Skam jer, Poeter, at aldrig I saa
den rigtige Vej, Eders Sange bør gaa:
til Arbejderbyens Kaserner.

Drachmann havde vel nok dengang skrevet et eller andet Digt, der hørte hjemme blandt dem paa Kvisten, men det var dog først fire Aar senere, at Gyderne fik deres egen Digter: Søderberg; *han* sang, saa det kunde forstaas paa Kvisten ogsaa; han sang om »Lille Merry«, Glædespigen, der blev »avlet i en Rus i Regnvejr bag et Bræddeskur«, og om Kludekræmmeren »Far Lazarus«, der drømte saa gyldne Drømme om Himmerigs Rige, om Skomager Sjøblad, der »var glad, som en Sjuster skal være«, og han kunde skrive »Spe over dem, der vil Folket til Livs og kue og knægte dets Maal«; efter ham kom der flere, f. Eks. den dødssyge Marinus Schneider, der ogsaa kunde synge Viser om Fattiggaden og det, der hørte Fattiggaden til.

Byen og Byproletaren fik sine Digtere; Landet og Landproletariatet havde haft Blicher, som det desværre ikke agtede saa stort, og det fik flere senere — men først og fremmest fik det Aakjær.

Allerede 1884 havde Drachmann skrevet »Hytternes Sang«:

Hytter det er vi, jordløse smaa,
Kongerigskusken paa Hestene skynder,
Vandrer, i Fald du vil Livet forstaa,
lyt til de Sange, som Hytterne nynner.

Aakjær kom fra Hytterne; de havde sunget deres Sange over hans Vugge og over hans Barndoms Aar —

Svikmøllen eller **Proprietær Bummels Dag.**

Af **Djalmar Christofersen.**

Roedyrker Bummel: Ingen Sludder, enten gaar Regeringen ind paa vore Krav — eller ogsaa — ingen Sukkerroer! —

De kolossale Fragter paa Gødningsstoffer — Manglen paa Skibstonnage til Landets Behov. — Vi kan ikke klare os — —!

Dampskibsaktionær Bummel: Hvad for noget, kun 400 pCt. af vore Penge! — Jeg forlanger paa det bestemteste en kraftig Forhøjelse af Fragttaksterne — lad Skibene gaa i oversøisk Fart! —

Proprietær Bummel: Desværre! — De kolossale Fragter paa Foderstoffer — hm — den almindelige Konjunkturstigning, gør det tvingende nødvendigt, at vi fordyrer Flæske- og Kødpriser samt Smør og Mælk med 50 pCt. — de forstaar, vi gør'et nødigt, men Nød o. s. v.

Arbejdsgiver Bummel: Ikke en Øre mere i Arbejdsløn! Husk de kolossale Skibsfragter — de uhyre Prisstigninger paa det udenlandske Marked — Samfundet kan ikke bære det. Vi gaar rabundus! Derfor siger jeg: Ned med Arbejdslønnen. 12 Timers Arbejdsdag er en Nødvendighed for Samfundet.

Fru Proprietær Bummel: Søde Bumlebasse — véd du hvad, naar vi har haft en Aarsindtægt af 800,000 Kr., kan vi da nok tillade os at købe den Luksusbil til 70,000 Kr. — — og saa husker du det Diamantkollier, du lovede mig, naar du fik Priserne sat op! —

Landarbejderforbundet:
Hvorlænge tror Du, vi endnu finder os i dine Tyvestreger?

---

og som Mand blev han en af dem, der fortalte om Hytterne og sang Hytternes Sange.

I Aaret 1885, som nittenaarig, skrev han sit første Digt, og allerede da kan han synge:

men jeg er ung og sund og varm
med solbeskinnet Haab i Barm.

Siden kommer der fra ham et Væld af Digte, lystige, alvorlige, fortællende Digte og Stemningsdigte over den jyske Hede og den jyske Natur.

Den jyske Natur bor i Aakjær, *er* i ham, Aaerne, Engene, Heden, Fuglene, Kornet, Blomsterne — altsammen nynner det sig sammen i ham til en stor Harmoni, én eneste dirrende Lovprisnings Hymne; det er altsammen noget af ham selv, af hans eget Legeme, hans eget Hjerte, hens egen Sjæl:

Du er som Traad i mit Livsvæv spundet,
du tungt henskridende Karup Aa.

Underligt er det at vide, naar man kender disse Digte og elsker dem, at det er den samme Aakjær, der har digtet de hundrede Tyende- og Landarbejdersange, der drøner af Massernes Stamp fremad, der skriger af Had mod Udbytterne, der raaber og raaber den danske Landproletar op til Kamp:

Raabet stiger i Morgnens Skær:
Kommer I snart!
jager som Blæst om Sig og Kjær,
hvisker ved Ruden, hvor Pilen læ'r:
Kommer I snart, I Husmænd!

Neg I sanked til andres Lad
— kommer I snart! —
søbed som Tak for Svedens Bad
Trællens Æde af Hundens Fad
— kommer I snart, I Husmænd!

Mange af hans revolutionære Digte er skrevet til Arbejderorganisationer; saaledes er den prægtige »Arbejdersang«: »Junkerspiren kaster stolt med Nakken«, skrevet til Socialdemokratisk Ungdomsforenings Stiftelsesfest 1902, og »De unges Forening»: »Unge Mand med staalsat Hu« er ligeledes skrevet til de unge Socialdemokrater (1906), og »Tyendesang«: »Her kommer fra Dybet den mørke Armé« er skrevet som Indledningsdigt til »Tyendebladet« 1907.

Aakjær er Demokrat; f. Eks. er hans »Sommertaler« tilegnet »det danske Demokrati«; men stundom mærker man i hans Digte Naturen gaa over Optugtelsen; og det er endda ikke i hans alleryngste Dage alene; i hans sidste Digtsamling , »Vejr og Vind og Folkesind« (1906), skriver den 50aarige Aakjær om Greven, der »stænger sit Vangeled for andre end Hjort og Hare«, mens »Slideren dyrker sit magre Bed«; og Aakjær slutter med en revolutionær Opsang:

Men I, hvis Arv blev den stærke Krop,
de hærdede Muskler og Arme,
stem Ryggen mod og skub Leddet op,
og kun et Par Grever vil larme.

I Aakjærs Begynder-Produktion er det ellers væsentlig Præsterne og Dogme-Religionen, han agiterer imod; hans Interesse for bibelske Emner har altid været levende, saaledes hævder han f. Eks. at have læst de fleste af de Bøger om Djævelen, der er udkommet i Europa.

I en hel Del af de Digte, der er skrevet før han overhovedet debuterede, er det de bibelske Emner, der er de fremherskende; han kan tage med bred Gemytlighed paa de højtideligste Emner, som f. Eks. i et Digt fra 1893, hvor han skriver om et Kornmodsglimt: »det er Gud, der slaar Ild til sin Pibe«, og bittert, som i et Digt fra 1895:

Den Gud, jeg beder til i Løn,
— som ej i Himlen bor, —
han elsker mer een tænkende,
end tusinde, som tror.

og endnu senere (1897) skriver han i sit kendte Digt »Medlidenhed«:

Gik alle Præster, som Gud har skabt,
frem for mig med Bedekranse,
og bad for min Sjæl, som gaar fortabt,
hvor skulde min Svøbe danse.

Alle disse Digte er skrevet før Aakjær var naaet frem for Offentligheden som Digter; dette skete først 1899 med Digtsamlingen »Derude fra Kjærene«; senere kom der af Digtsamlinger fra ham: »Fri Felt«, »Rugens Sange«, »Muld og Malm«, »Den Sommer og den Eng« og sidst »Vejr og Vind og Folkesind«.

Der var straks noget nyt hos Aakjær, der vakte Opmærksomhed om ham, men det var først med »Rugens Sange«, han erobrede sig en Førsteplads i dansk Digtning.

Det har kostet ham Kamp og mange Ofre har han sikkert maatte bringe; hans økonomiske Stilling var truende mange Gange; f. Eks. fik han 10 Kr. for Digtet »Karup Aa«, uden Tvivl et af de ejendommeligste og herligste Digte, der er skrevet paa Dansk; det er ingen Under, Aakjær tilføjer: »Ja, det var sløje Tider«.

Aakjærs sociale Digte har Klang over sig, der er Storm i dem; han føler sig som Vækkeren, der skal ruske den danske Bondeproletar op af hundredaarig Døsen.

Og hans Ord er Kampens Ord; han lægger ikke Fingrene imellem; hans bidske Haan er vendt mod den danske Godsejerstand og de hellige, hykleriske Storbønder; det er de ejendomsløse, han er Talsmanden for: »Vi ejer paa Jorden knap Trævl eller Traad, kun denne vor barkede Haand«; men Aakjær tror paa Tiden, der kommer: »nu smyger vi af disse Baand!«

Tiden, der kommer, er Sejrens Tid; Fornedrelsens Aar er forbi:

Vel er vi en kuet og slidende Hob,
kun Trælle i Velstandens Gaard,
i Samfundets Aske en nedtrykket Job,
der skraber sin Byld med et Skaar:
snart svinger for Ruden dog Opgørets Lyn,
se op, Kammerater, det lysner i Sky'n,
Befrielsens Malmklokke slaar.

Vi raaber det ind gennem Lade og Lo,
hvor dundrende Plejlene gaar:
Kom frem af jert stinkende Staldkammer-Bo,
se ud fra de hældende Vraar!
For Frontens Reveillen nu løfter sin Klang,
lad Mismodet synke, nyn med paa vor Sang,
Jer Dagning paa Ruderne slaar.

Den norske Forfatter Alexander Kielland blev engang angrebet for sin Bog »Arbejdsfolk«, som Datidens Kritikere mente var for radikal og overdreven; Kielland svarede træffende i et Brev: »hvis man vil vække en Mand, der sover rigtig haardt, saa vækker man ham ikke med høflige Henstillinger, men man raaber »Brand«!«.

Det danske Landproletariat »sov rigtig haardt«; Aakjær blev en af dem, der raabte »Brand«!

— — —

Der er i Aakjærs Agitationsdigtning et Tog af graa Skæbner, der glider forbi, Mænd og Kvinder fra Hytterne, Folk, der lever deres Dage paa Livets Skyggeside, i Haabløshed og Selvopgivelse, Folk, der ærligt har slidt og stridt sig gennem Livet, og kun haft det tørre Brød; og naar Aakjær fortæller om dem, bliver han bitter og bidende, han føler, der er gjort ondt mod disse Mennesker, og han skildrer dem ,for at alle skal faa samme Syn, som han.

Der er »Store Jon«, der blot ønskede sig »to Tønder Land og en Ko under Strand«, men som aldrig fik sit

Ønske opfyldt; der er gamle An' Vævers, »der færdes saa stille som nuslende Mus mellem Siv«, men som alligevel drømmer kongelige Drømme; der er Hjøle Tholigevel drømmer kongelige Drømme; der er Hjøle Tmames, der slider Dagen lang og sent mod Aften vender

Har Maaned sig rejst bag Rugnegs Top,
mens højere Kilderne risler,
saa vandrer Thomas med ludende Krop
derud bag de strittende Tidsler.
Han standser en Stund med sin Le paa Land.
Af Fjerskyer Østhimlen skrammes;
— Nu skrider tusinde trætte Mænd
mod mørke Hytter som Thames.

og der er Stensamlersken, fattige Ane Malén, der maa samle Sten væk fra Storbondens Ager:

Tro ej, *hun* drømmer om Dugg og sligt;
fattige Ane Malén —
han tænker paa Davre og ej paa Digt,
hun sanker jo Sten.

Men Dagen fødes saa blank og ny,
og Solen runder sin Bug,
din fattige Skygge gaar som en Sky
henover den riges Rug.
Det er mig saa sært at tænke paa,
fattige Ane Malén:
Hvor andre sanker sig Kjærv og Straa,
der sanker du Sten.

der er Jens Vejmand, der jævner den vanskelige Vej, men tilsidst maatte give op, Jens Vejmand, Skærveslageren, der i sit Liv slog saa mange Sten, »men paa hans Grav i Døden man gav ham aldrig en«.

— Saaledes er Aakjær i sine Digte. Fortælleren af Smaafolks Kaar og Agitatoren, Ildneren, Sangeren, der synger Kampsangen paa Marchen fremad.

Oskar Hansen.

Gæster ved den tyske Landarbejderkongres.

Fra venstre til højre *Oscar Levinsen,* Danmark, *Helgenga* (Sekretær i Hollands Landarbejderforbund), *Albin Hansen,* Sverige, *Heinstra* (Formand for den hollandske Landarbejderforbund (siddende)..

For Kong Mammons Alter.

Guldfeberen raser. — Medens Folket sulter, foretages Udbetaling af de ved Udplyndringen indkomne Millioner. — Aktionærernes svimlende Dyrtidstillæg.

I disse Dage foretages Fastsættelse af Aktieudbytte for vore hjemlige Kapitalsammenslutninger, det er i Sandhed ikke smaa Summer, de Herrer Aktionærer faar udbetalt — paa Trods af alle regulerende Foranstaltninger og ministerielle Forbud, har det første Aar efter Krigen givet Udbytter, som ingen tidligere Tidsalder kan opvise — en bred, blodig Strime er atter skaaret af det arbejdende Folks Rygstykker.

Det er i første Række Dampskibsselskaberne, der har udbetalt store Procenter til sine Ationærer; men selv om Masser af industrielle Sammenslutningers Aktionærer har god Grund til at blegne af Misundelse, naar de modtager deres langt mindre Udbytte, er det dog for disses Vedkommende anselige Summer, der udbetales.

Trods dette er der dog blandt Aktionærerne en levende Utilfredshed med Udbyttet; herom vidner følgende:

For et Par Dage siden var der Generalforsamling i Dampskibsselskabet »Hejmdal«.

Under Diskussionen viste det sig, at i Forhold til Aktiekapitalen er »Hejmdal« et af de Selskaber, der giver et godt Udbytte. 80 pCt. kunde der blive til Aktionærerne, men ikke desto mindre var enkelte af Medlemmerne utilfredse og erklærede, at Selskabets 4 Dampere skulde gaa i fri Fragt, og ikke som nu sejle for Fragtnævnet. Ved den frie Fragt vilde Fortjenesten blive betydelig større, og i hvert Fald kunde Nævnet kun gøre Fordring paa de to af Selskabets Skibe.

Oppositionen indenfor Selskabet, der slog paa disse Strenge, vilde ikke høre Tale om, at der var Samfundshensyn at tage.

Og den administrerende Direktør maatte love at se at faa de to af Damperne ud af Fragtnævnets Kløer, før der faldt Ro over Gemytterne.

Det er et smukt Eksempel paa Hensyntagen til Land og Folk, og et typisk Bevis for Patrioternes ædle Sindelag. Af andre Dampskibsselskaber kan vi nævne »Senta«, der har vedtaget at udbetale 50 pCt. og har indsejlet et Nettooverskud af 782,000 Kr. — »Myren« har ligeledes vedtaget at udbetale 50 pCt. Aarets Overskud andrager 4 Millioner Kr., til næste Aars Regnskab overførtes omtrent 1¼ Mill. Kr. — »Transatlantisk Kompagni« udbetaler 15 pCt., Overskud 5 Mill. Kr., omtrent 1½ Mill. Kr. overførtes til næste Aars Regnskab. — »Nord- og Østersøkompagniet« har vedtaget at udbetale 65 pCt., det samlede Udbytte var 50 Mill. Kr. Selskabet kunde lige saa godt have udbetalt 150 pCt., Aktiekapitalen er indsejlet to Gange, man vedtog Henlæggelser af 1 Mill. Kr. til Reservefond og 1 Mill. Kr. til Imødegaaelse af Skattekrav.

Men ved Siden af disse Smaasummer møder »Østasiatisk Kompagni« med Tal, der anderledes kan imponere. Selskabet har en Aktiekapital af 50 Millioner Kroner og et Overskud af 53 Millioner Kroner, og har i de sidste 4 Aar udbetalt henholdsvis:

1916.....	45 %
1917.....	45 —
1918.....	30 —
1919.....	40 —

Ialt 160 pCt., hvilket er en samlet Sum af 20 Millioner Kroner.

»Det forenede Dampskibsselskab« kunde have givet 2 a 300 pCt., men vedtog at udbetale 60 pCt., Aarets Overskud er 103 Millioner Kroner eller Aktiekapitalen 3 Gange. Reservefonden er nu oppe paa 65 Millioner, Aktiekapitalen er 30 Millioner Kr.

Landmandsbanken har udsendt et straalende Regnskab, hvoraf det fremgaar, at Indtægten har været 58,315,436 Kr. — Nettooverskudet er paa 38,419,884 Kr., hvoraf 10 Millioner Kroner henlægges til Reservefonden, der derefter er oppe paa 45 Millioner Kroner, medens godt 14 Mill. Kr. overføres til næste Aars Regnskab. Udbyttet bliver 12 pCt.

Papirfabrikerne udbetaler trods Papirknapheden 14 pCt., — det synes, som om Udbyttet bliver større, jo færre Varer der er.

Kulkompagniet kan trøste sine stakkels Aktionærer med et fattigt Udbytte af 27 pCt., men saa har Fattigfolk jo ogsaa maatte fryse, fordi de ikke har kunne skaffe de nødvendige Midler tilveje for Indkøb af den nødvendige Brændsel.

Til Sammenligning med ovenstaaende Tal skal vi tage de tilsvarende for 1913 — Aaret før Krigen:

	Aktieudbytte for 1913	1919	Udbyttets Stigning
Det forenede Dampskibsselskab..	8 %	60 %	52 %
Dampskibsselskabet »Hejmdal« ..	12 —	80 —	68 —
Østasiatisk Kompagni	10 —	40 —	30 —
Landmandsbanken	8 —	14 —	6 —
Forenede Papirfabriker	12 —	14 —	2 —
Det danske Kulkompagni	16 —	27 —	11 —
Ialt....	66 %	235 %	169 %

Vi vil heraf se, at for disse Selskaber, der jo kun er et lidet Faatal af de eksisterende, er udbetalt et omtrent 4 Gange større Udbytte i Aar end i 1913. De Herrer har i Sandhed faaet Dyrtidstillæg, og et Dyrtidstillæg, der kan batte.

Der er god Grund til ikke at skaane disse Herrer, der uden at røre en Finger, undtagen naar de klipper Kuponer, rager den ene Million Kroner efter den anden til sig, uden Hensyntagen til andet og mere end sig selv; det er en blodig Uret mod den arbejdende Befolkning, at denne Udplyndring vedblivende skal fortsættes, og ethvert rettænkende Menneske maa nu kunne indse Nødvendigheden af Samfundets Overtagelse af Produktionen.

For hver Dag der gaar, nærmer Samfundet sig mere og mere Fallittens Rand, og naar man som Forsvar herfor hævder, at Arbejdslønningernes Stigning og Arbejdstidens Indskrænkning er Aarsagen, da beviser ovennævnte Tal, at dette er den sorteste Usandhed, thi der maa altid være et bestemt Forhold mellem Under- og Overklassens Indtægter i det bestaaende Samfund; vi vil af Tallene kunne se, at dette er forrykket til Fordel for Overklassen, da det er den uproduktive Klasse, der høster Udbyttestigningen, maa det staa enhver klart, at da forringes saavel Samfundets Levedygtighed som den arbejdende Klasses økonomiske Vilkaar.

Ansvaret for Verdens vanskelige økonomiske Forhold kan saaledes med Rette lægges paa Overklassen. Spørgsmaalet bliver da ikke længere, om vi skal beskæftige os med det kapitalistiske Samfunds bevarende Elementers Bekymringer med Hensyn til Samfundets Økonomi; men i høj Grad om, hvor vidt den arbejdende Befolkning længere kan finde sig i og forsvare overfor sig selv, at lade dette Misregimente fortsætte. — Svaret her er ikke vanskeligt at finde; vi kan selvsagt ikke vedblivende taale fortsat Udplyndring og fortsat Ødelæggelse af Samfundsværdierne; vort bestemte Krav maa det være, at Samfundet overtager Produtionen og Udbyttet ikke fortsat maa glide i professionelle Snylteres Hænder — for Opnaaelse af Eksistensmulighed maa fordres Udførelse af Arbejde.

Oliver Twist.

Forslag til Urafstemning.

Sammenkaldelse til Medlemsmøder derom bør snarest finde Sted.

Samtidig med dette Blad vil der formentlig være tilsendt Afdelingerne et meget vigtigt Forslag til Urafstemning.

Afstemningen over dette Forslag skulde gerne være tilendebragt inden Udgangen af indeværende Maaned.

Afdelingerne bedes derfor om snarest muligt at sammenkalde til Medlemsmøder til Afstemning over Forslaget. Da Forslaget i meget høj Grad berører de enkelte Medlemmer paa flere Maader, skal vi samtidig anmode Medlemmerne om at møde talrigt frem til Møderne, hvor Afstemningen finder Sted.

Naar et Forslag udsendes til Urafstemning, er det med den Betragtning, at hver enkelt Medlem skal have Adgang til at afgive sin Stemme for eller imod Forslaget, men saa har hver enkelt Medlem ogsaa til Pligt at møde og deltage i Afgørelsen.

Krav om Jord.

Et Skrift, som enhver Landarbejder bør gøre sig bekend' med.

Socialdemokratiet har nylig udgivet en Pjece, som vi paa det varmeste vil anbefale alle vore Medlemmer at læse. Pjecen, som er skrevet af Landstingsmand *Steincke,* behandler i en klar og særdeles anskuelig Form de nylig vedtagne Jordlove og gør Rede for Socialdemokratiets Stilling til disse Love og Jordspørgsmaalet i det hele.

I Betragtning af dette Spørgsmaals store Interesse for vor Klasse har Landarbejderforbundet anskaffet sig 10,000 Eksemplarer af Skriftet til Uddeling blandt vore Medlemmer.

I den nærmeste Tid vil derfor hver Afdeling faa tilstillet et Antal Eksemplarer i Forhold til Afdelingens Medlemsantal. Medlemmerne vil saaledes kunne erholde Skriftet gennem deres respektive Afdelinger; men da vi som nævnt kun raader over 10,000 Eksemplarer, kan der altsaa ikke skaffes et Esemplar til hvert Medlem; det maa derfor arrangeres saaledes, at naar et Med lem har faaet Sriftet og læst det, overlader han det til en Kammerat. Paa denne Maade vil de 10,000 Ekspl. kunne slaa til, saaledes at alle Medlemmer kan faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med dette fortræffelige Skrift, og dette er Hovedsagen, at Skriftet bliver kendt. Det vil i høj Grad bidrage til at skabe den Klarhed og Forstaaelse af Jordspørgsmaalet, som i høj Grad tiltrænges.

Den sorte Tavle.

En daarlig Kammerat er vor tidligere Formand, Medlem Nr. 3972, Niels Peder Pedersen, Mellerup; han har nægtet at betale Ekstrakontingent og skylder til Afdelingen fra 1. November 1919. Det er et daarligt Træk af en Mand, som har været med til at stifte Foreningen i 1917 og staaet som dens Formand til Oktober 1919. Han er hermed udmeldt af Forbundet, og vi advarer vore Kammerater mod at optage ham i nogen Afdeling, før han har betalt sin Gæld hertil.

Støvring-Mellerup Afdeling.
Niels Kr. Kristensen.

Følgende Medlemmer af herværende Afdeling: Nr. 48,874 Niels Andreas Pedersen, Klitmøller, Nr. 48,871 Karl Martinus Pedersen, Klitmøller, og Nr. 39 166 Kristen Andersen (Madsen), Snedsted, alle indmeldt her henholdsvis 1. Oktober 1919, 1. Oktober 1919 og 1. Februar 1919, er udslettet paa Grund af Gæld, hvorfor andre Afdelinger advares mod at optage nogle af dem, før de har ordnet deres Gæld hertil.

Bestyrelsen for Snedsted Afdeling.

At Medlem Nr. 46,122, Fodermester Gotfred Møller, Hornum, født i Vejle 6. Marts 1895, samt Nr. 46,129, Mathias Sørensen, født i Vinding ved Vejle 2. September 1899, begge er slettede for Gæld til vor Afdeling, bekendtgøres herved.

Bestyrelsen for Hornum Afd.

Sandager Afdeling (Fyn).

Afdelingerne advares mod at optage nedennævnte slettede Medlemmer, førend de har betalt deres skyldige Kontingent til vor Afdeling.

20,762 Albert Madsen, født i Asminderup, 23,047 Martin Andersen, født i Haderslev, 23,042 Jens Adolf Hansen, født i Barløse, 44,937 Christian Rasmussen, født i Gamtofte, 40,029 Johannes Nielsen, født i Mygind, 44,942 Chr. Otto Pedersen, født i Uggerløse, 44,931 Hans J. Hansen, født i Barløse, 44,929 Ludvig Jakobsen, født i Ørritslev, 44,939 Hans L. Petersen, født i Assens, 50,435 Johannes Hansen, født i Orte Sogn, 44,943 Hans Poulsen, født i Ejby.

Johannes Nielsen,
Kasserer, Sandager.

Klarup-Romdrup Afdeling.

Medlem Nr. 12,011 Niels P. Nielsen er paa Grund af Restance slettet her i Afdelingen og maa ikke optages i andre Afdelinger, før han har betalt os vort Tilgodehavende. *Andreas Jensen.*

Repræsentantskabsmøde i Vestlollands Kredsorganisation.

Vestlollands Kredsorganisation afholdt Repræsentantskabsmøde i Maribo Søndag den 29de Februar.

Formanden, P. Nielsen, Tillitze, aabnede Mødet. Til Dirigent valgtes Schwartz, Gloslunde, og til Sekretærer Søren Christensen, Pederstrup, og A. Sørensen, Tillitze.

Formanden gav forskellige Meddelelser om Regnskabet, som toges til Efterretning. Om Polakspørgsmaalet førtes en længere Forhandling, som enstemmigt gav Udtryk for den Opfattelse, at Landarbejderne til det yderste maatte protestere imod Import af fremmed Arbejdskraft, da der er mere end nok af dansk Arbejdskraft her i Landet.

Kontraktspørgsmaalet drøftedes og der var Enstemmighed for ikke at underskrive paa private Kontrakter, men sørge for, at de overenkomstmæssige Forhold til enhver Tid blev effektive.

Forskellige lokale Forhold diskuteredes, saaledes om et Repræsentantskab.

Søllested-Vedtofte Afdeling
afholder Medlemsmøde i Søllested Forsamlingshus Søndag den 14. Marts Kl. 6 Eftm. *L. Pedersen.*

Flemløse Afdeling.
Generalforsamling afholdes hos undertegnede Lørdag den 27. Marts. Alle bedes give Møde, da der bliver Valg af ny Bestyrelse samt Regnskabets Fremlæggelse, og mulige Restancer bedes betalt. *Lars P. Andersen.*

Balslev-Eiby Afdeling
afholder ekstraordinært Møde paa Ejby Gæstgivergaard Søndag den 14. Marts Kl. 5 Eftm. Som Taler kommer *Carl Vestergaard.* Omegnens Afdelinger indbydes. Medlemmerne erindres om, at al Restance skal være betalt inden Maanedens Udgang, ellers vil de ifølge Forbundets Love blive slettet og kan kun optages igen som nye Medlemmer. *Jens Sørensen.*

Tybrind og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Føns Forsamlingshus Søndag den 14. Marts Kl. 4. Alle Medlemmer bedes møde, husk, der er Mulkt for Udeblivelse.
Hans Chr. Andersen.

Hemsted Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksomme paa, at alle Restancer og Ekstrakontingent samt det ordinære Kontingent skal være betalt inden den 20. Marts for rettidig Opgørelse af Aarsregnskabet. *Lars Johs. Larsen.*

Nørre Aaby og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 20. Marts Kl. 8 paa Nørre Aaby Gæstgivergaard. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7. *P. Sørensen.*

Langeskov Afdeling
afholder Generalforsamling i Rønninge Forsamlingshus Søndag den 14. Marts Kl. 4. Valg af Formand og Bestyrelsesmedlemmer. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig ½ Time efter den ordinære, uanset de mødtes Antal. Da meget vigtige Sager vil komme til Behandling, bedes Medlemmerne møde fuldtalligt. Kontingent modtages og Afstempling af Bøgerne. Bestyrelsesmøde afholdes Kl. 3 samme Dag. *L. Henriksen.*

Langaa og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Langaa Forsamlingshus den 16. Marts Kl. 7½. *Jens Petersen.*

Søndersø Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Lørdag Kl.7 hos Kassereren i Kastruphus. Valg af Formand, Kasserer og Revisor. Udeblivelse medfører 1 Kr. i Bøde. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. *Chr. Mikkelsen.*

Gudbjerg Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Paaskelørdag den 3. April. Dagsordenen er ifølge Lovene. Medlemmerne gøres samtidig opmærksomme paa, at alle Restancer skal være indbetalt til Kassereren inden den 31. Marts, ellers vil det medføre Udslettelse af Forbundet. Jeg gør samtidig Medlemmerne opmærksomme paa, at Formandens, *Carl O. C. Hansens* Bopæl og Adresse bliver fra 1. April Lakkendrup i Stedet for Ellerup Grøftehave. *Carl O. C. Hansen.*

Herringe Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 14. ds. Kl. 4 Eft.
Thorvald Thorkildsen.

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Medlemsmøde i V. Aaby Forsamlingshus Søndag den 14. ds. Kl. 3 Eftm. *Kristen Jensen.*

Tingsted Afdeling.
Det bringes herved til Medlemmernes Kundskab, at i Henhold til Arbejdsløshedskassens Vedtægter skal al Restance være indbetalt til Afdelingens Kasserer senest den 31. ds., da det ellers medfører Udslettelse.
Fr. Rasmussen.

Skrøbelev Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 13. Marts Kl. 7½ paa Afholdshjemmet i Rudkøbing. Alle Medlemmer bedes møde, da der staar en meget vigtig Sag paa Dagsordenen. Lad os for en Gangs Skyld se Jer alle.
Peder Lange.

Landet-Ryde Afdeling.
Al Restance maa være betalt til Undertegnede inden den 20. ds., da Vedkommende ellers vil blive slettet.
Niels Peter Olsen.

Landet-Ryde Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes i Nøbbølle gl. Skole Søndag den 21. Marts Kl. 3 Eftm. med følgende Dagsorden: 1. Beretning. 2. Regnskabets Godkendelse. 3. Valg af Formand og Kasserer. 4. Valg af Bestyrelse i Stedet for de efter Tur afgaaende. 5. Eventuelt. *Niels P. Olsen.*

Utterslev Afdeling
afholder Medlemsmøde i Kastager Forsamlingsbygning Lørdag den 13. Marts Kl. 7½ Aften. Medlemmerne bedes møde talrigt. *Alfred Adamsen.*

Lolland-Falsters Afdelingers Skovarbejdere
bedes lade sig repræsentere paa Mødet, der afholdes i Folkets Hus i Maribo Søndag den 21. Marts Kl. 10. Mødets Emne er: Hvad er Grunden til Skovarbejdernes daarlige Lønninger, og hvorfor har de ikke faaet Dyrtidstillæg i Lighed med andre Arbejdere. Repræsentanter fra Jylland er indbudt. Forretningsfører *Oscar Levinsen* er indbudt til Mødet.

Paa flere Afdelingers Vegne.
Hans Madsen.
Skørringe-Vejleby Afdl.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Til Eftertanke for Arbejdere!

I vort Blad for 13. Februar findes en Artikel aftrykt efter „Landmands-Tidende". Forfatteren er en af Landbrugets Arbejdsgivere. Ja, Kammerater, i den Artikel er der sandelig meget, som vækker til Eftertanke. Vi ser her klart og tydeligt, at det, d'Hrr. ønsker, er at faa Lov til at svinge Sultepisken over Arbejderne. Jeg vil anbefale vedkommende Arbejdsgiver at sætte sig i en Landarbejders Sted, der med 30 Kr. om Ugen skal forsørge sig selv, Kone og en 6—7 Børn, og 30 Kr. var jo netop den Løn, som Husmændene paa Maaløvgaard havde, — ja, saa tror jeg, at vedkommende Arbejdsgiver vilde komme til at se lidt anderledes paa Sagen.

Saa taler samme Arbejdsgiver om at bryde Kontrakterne; men samtidig synes jeg, at der skulde tales om Prisstigningerne; thi naar en Kontrakt eller Overenskomst bliver indgaaet med en Prisstigning paa 100 pCt. for Øje, og den siden er steget med yderligere 42 pCt., og Arbejderen ikke ad fredelig Vej kan naa at faa sin Løn suppleret i nogenlunde Forhold dertil, saa kan det ikke kaldes ulovligt, at han bruger de til hans Raadighed staaende Midler for at gennemtvinge en Løn, der i nogen Maade holder Trit med Prisstigningen. Naar der saa videre tales om Dyrplageri, fordi Køerne ikke kan blive fodret og malket, og det ogsaa skal lægges over paa Arbejderen — ja, saa viser det d'Hrr.'s rette Sindelag: De har mere tilovers for deres Kreaturer, end de har for deres Medmennesker; men selvfølgelig, hvis en Ko dør af Sult eller bliver ødelagt af ikke at blive malket — ja, saa drejer det sig om flere Hundrede Kroner for d'Hrr. Arbejdsgivere; men fordi en Arbejder skal bukke under for Sult og Kulde, det drejer sig kun om nogle faa Kroner til et Avertissement i „Herregaardenes Adresseavis" eller „Landmands-Tidende", saa er Arbejderen erstattet med en anden, saa der kan man snart se, hvor Fordelen ligger. Og saa med Hensyn til at faa en Arbejder ud af Huset — ja, der er det jo den velsignede Tyendelov, vedkommende Arbejdsgiver saa inderlig gerne vil have praktiseret ud i Livet; men lad os, Kammerater, huske den Slags Affærer som paa Maaløvgaard, og den Slags Artikler som den i „Landmands-Tidende", naar vi igen gaar til Valg. Lad os da huske at lægge vor Stemme saadan, at vi faar mange Repræsentanter ind paa Tinge, som vil arbejde for at faa Tyendeloven helt afskaffet, og ikke faa den døbt om, saa den faar det pænere Navn: Medhjælperlov; thi hvorfor skal der være en særskilt Lov for os Arbejdere? Er vi da en Bande tøjlesløse og ryggesløse Individer, som der skal en særlig Lov til for at holde i Tømme? Jeg mener nu, at de almindelige borgerlige Love er skarpe nok til os Arbejdere saavel som til alle andre Borgere her i Danmark. Saa tales der ogsaa i Artiklen om Husmændenes Sammenslutning. Det er ogsaa en Torn i Kødet paa d'Hrr. Arbejdsgivere; thi de er jo klar over, at jo større og stærkere Sammenslutningen er, desmere mister de af deres Magt og Vælde, og det er jo særlig det, der piner dem.

Ja, Kammerater, tænk nu alvorlig over det, jeg her har fremført, naar vi igen gaar til Valg, og ogsaa til daglig, naar I færdes imellem Kammerater, som endnu ikke har forstaaet Sammenslutningens Betydning, — vi maa til Valget arbejde for at faa saa mange Socialdemokrater ind paa Tinge som vel mulig til at tale de Smaa og Undertryktes Sag og sørge for at faa gjort vor faglige Sammenslutning saa stærk som mulig; thi saa er den Tid forbi, hvor vi er underkastet Sultepisken og Slaveloven.

Fjenneslev, den 23. Februar 1920.

P. Hansen.

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Husmands- eller Landarbejderdøtre!

Hvem vil gifte sig med en Landarbejder i 30 Aars Alderen med eget Hjem paa Fyn? Refl ktereud bedes indlægge Billet mærket „Haab" med Fotografi paa Landarbejderbladets Kontor. Spøg og Ægteskabskontor frabedes.

Tak.

Min hjerteligste Tak for den Pengegave, som er bleven mig overrakt under min langvarige Sygdom, særlig Tak til E. Hansen. Langesø, som har forestaaet Indsamlingen.

Niels Poulsen, Skovarbejder,
Bøgeholthuset pr. Svinsbjerg St.

Tak

Hjertelig Tak til alle, som deltog ved vor kære Søn og Broders Begravelse.

Hans Forældre og Brødre.
Peder Larsen, Ringe pr. Skamby.

I Vejlekredsen

afholdes følgende 4 Møder med Anton Hansen, Ringe, som Taler
Onsdag d. 10. Marts i Skibet Afholdshotel, Torsdag d. 11 Marts i Bredsten Gæstgivergaard, Fredag d. 12. Marts i Uldum Afholdshotel, Lørdag d. 13 Marts i Sandvad Afholdshotel. Møderne begynder Kl. 7.

Højen-Jerlev Afdeling

afholder Foredrag med Bal og Pakkefest i Højen Forsamlingshus Lørdag den 20. Marts Kl. 7½. For en god Aftenunderholdning vil der blive sørget. Alle Medlemmer bedes give mindst 1 Pakke, som modtages af Kassereren. Fælles Kaffebord.

Festudvalget.

Hjertelig Tak

til de af mine Kammerater i Vaarst og Omegns Landarbejderforening, der gav Bidrag til den Pengesum, der blev mig overrakt ved min lille Datters Begravelse.

Hans M. Sørensen,
Vaarst Kjær.

Sundby F. ny Købmandsforretning

aabnes **Tirsdag den 9. Marts.**

Forretnings-Princip: Bedste Varer til konkurrencedygtige Priser. Reel og proper Betjening. Sukkermærker kan indleveres forinden.

Karen Poulsen.

Enhver kan undervises hjemme

ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Aakjær,** (fhv. Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,50
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	2,50
336	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London: Naar Naturen kalder	2,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	2,00
369	— Kong Alkohol	1,00
372	— Østrøvernes Konge	1,00
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	3,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist indb. 2,00	1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2,85
293	C. Hostrup: Soldaterløjer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem.

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt, og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning.

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....
(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 12 | 19. Marts 1920 | 6. Aargang

Imod Landarbejderne.

De Moderate og Konservative nægter at give Landarbejderforbundet Indstillingsret til Arbejderforsikringsraadet.

I forrige Uge var der en Sag til Behandling i Folketinget, som fortjener en ganske særlig Opmærksomhed fra Landarbejderklassens Side, fordi det paany slaar den Kendsgerning fast, at de to konservative Partier aldrig forsømmer en Lejlighed til at gaa imod Lanearbejdernes Interesser og vise sit Had til Organisationen.

Det var Ulykkesforsikringsloven, der stod paa Dagsordenen.

Et Flertal (Socialdemokrater og Radikale) i det Udvalg, som har været nedsat om Spørgsmaalet, har i den afgivne Betænkning foreslaaet, at Landbrugets Arbejdere gennem deres Organisation skulde have Indstillingsret til Valg af Repræsentanter til Arbejdsforsikringsraadet. Det er dette Raad, som afgør om og i hvilket Omfang en tilskadekommen Arbejder kan erholde Erstatning i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. Medens de øvrige Erhvervs Arbejdere har denne selvfølgelige Ret, har Forholdet for Landbrugets Vedkommende hidtil været det, at Repræsentanterne for Landbrugets Arbejdere er bleven valgt efter Indstilling af de statsanerkendte Sygekasser gennem Sygekassenævnet, hvilket havde sin naturlige Forklaring i, at Landarbejderne paa det Tidspunkt, da Ulykkesforsikringsloven vedtoges, endnu kun var organiseret i meget ringe Udstrækning. Nu da Organisationen har naaet den Udstrækning, som Tilfældet er, skulde det synes en given Sag, at Landarbejderne fik samme Ret som Industriarbejderne til selv at udpege, hvem der skal repræsentere dem i dette vigtige Forhold, og herom stillede man altsaa fra socialdemokratisk og radikal Side Forslag. Et Mindretal indenfor Udvalget, bestaaende af de Moderate og Konservative, kunde imidlertid paa ingen Maade tiltræde dette Forslag.

Denne mærkelige Stilling stod „Venstremanden" Mads Lambæk forleden paa de to Partiers Vegne i Folketinget og forsvarede med, at Landarbejderforbundet ikke repræsenterede Landbrugets Arbejdere. Dette Nonsens blev kraftigt tilbagevist af Arbejdsminister Stauning, idet han henviste til, at vort Forbund nu tæller over 30 000 Medlemmer og har været i Stand til at gennemføre Overenskomster, der er bleven normgivende for Arbejds- og Lønforholdene overalt i Landbruget. Men naturligvis prellede Henvisningen til disse Kendsgerninger af paa den Stupiditet og det dumme, bredflabede Hovmod, som i saa udpræget Grad udmærker Storagrarerne, naar Talen er om Landbrugets Arbejdere. De to Overklassepartiers Medlemmer stemte som efter en Snor imod, at Landarbejdernes egen Organisation faar Ret til blot at være medbestemmende om, hvem de skal være repræsenteret af i Arbejdsforsikringsraadet.

Naar man erindrer den inderlige Forbindelse, som bestaar mellem Storagrarerne og begge de konservative Partier, er der jo egentlig intet overraskende i det Standpunkt, disse har taget. Enhver Landarbejder ved, at Storagrarerne betragter os som noget gement Rak, der for enhver Pris skal holdes nede, og det længst mulige være udelukket fra Indflydelse paa ethvert Omraade, ogsaa vore egne, daglige Forhold; derfor maa vi ganske naturligt være forberedt paa at møde den samme Opfattelse af vor Ret og det samme Had til vor Organisation hos deres Repræsentanter paa Rigsdagen.

Men man maa være berettiget til at forudsætte saa megen Realitetssans hos de to konservative Partier, at de havde angivet en mere fyldestgørende Grund for deres Standpunkt, end den blotte Paastand om, at Landarbejderforbundet ikke repræsenterer Landbrugets Arbejdere. Dette Forsøg paa at ville neglisere Landarbejdernes Organisation er et saa uærligt Spil, at enhver kan gennemskue det. Selvfølgelig er det rigtigt, at ikke alle Landbrugets Arbejdere er Medlemmer af Landarbejderforbundet, men det er lige saa selvfølgeligt og rigtigt, at Landarbejderforbundet tæller flere af Landbrugets Arbejdere end nogen anden Organisation, og at den i det Hele er den eneste Organisation, der virkelig repræsenterer Landarbejderne. Man har da ogsaa vanskelig ved at tro, det er deres alvorlige Mening, naar de konservative Repræsentanter hævder noget andet Det vil jo endnu være i frisk Minde, hvilket Hyl der stod i hele den moderate-konservative Presse i Efteraaret i Anledning af, at Landarbejderforbundet varslede Strejke for blot en Brøkdel af sine Medlemmer. Dette viser jo tydeligt, at man meget vel havde Følelsen af, at Landarbejderforbundet repræsenterer Landbrugets Arbejdere, og der er vel næppe noget fornuftigt Menneske, der er i Tvivl om, at dersom den Situation kommer til at foreligge, at Landarbejderbundet erklærer Strejke for blot alle dem af dets Medlemmer, som er beskæft gede hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, da vilde Hr. Lambæk og hans Meningsfæller paa en mere eftertrykkelig Maade end de selv ønsker og nogen Sinde har drømt om blive belært om, at det netop er Landarbejderforbundet, der repræsenterer Landbrugets Arbejdere.

De konservative Partiers Stilling i dette specielle Tilfælde er derfor kun dumt spillet Overlegenhed, et Udslag af deres saa ofte demonstrerede Had til vor Organisation, et nyt Bevis paa den saa ofte bekræftede Sandhed, at de konservative Partiers Stræben i stort som i smaat gaar imod Landarbejdernes Interesser; deres Haand er i alt og overalt vendt mod Landarbejerne, som den er vendt mod Arbejderklassen i det Hele.

Jens Forkarl.

Hvad bærer den faglige Situation i sit Skød.

Af Harald Jensen.

I sidste Nummer af Tidsskriftet »Socialisten« skriver Typograf *Harald Jensen* følgende læseværdige Artikel:

Fra hin Dag i December, da Arbejdsgiverforeningen udsendte sit bekendte Kampraab: *Ingen Lønforhøjelser mere — uforandret Fornyelse af de udløbende Overenskomster paa et Aar*, har tænksomme Arbejdere haft Indtrykket af Situationens Alvor. Det Tidspunkt var naaet, da Arbejdsgiverne ikke længere saa deres Fordel ved at fire og give efter overfor nye Lønkrav, fordi Adgangen til fortsat at lægge Lønstigningerne dobbelt og tredobbelt over paa Varepriserne havde naaet en Grænse, som det internationale Handelssamkvem forhindrede dem i at overskride.

Naar Arbejdsgiverne ikke mere selv kunde tjene paa Lønstigningerne, var det givet, at de vilde sige Stop. Og sige det med den Myndighed, som deres Ansvar overfor Samfundets sunde Trivsel forlenede dem med. De overtog Rollen som Samfundets Frelsere, samtidig med, at deres Brødre, Handelsmændene, spekulerede Landets økonomiske Stilling sønder og sammen. Og de rakte Haanden ud til den naive Socialøkonomi, som i Krigsaarene har vokset sig fast i Middelstanden, hos Overklassen og i Landbrugskredse, at det er de store Lønninger, som er *Aarsagen* til det høje Prisniveau.

Ingen kunde undgaa at se, at Arbejdsgiverne indrettede sig paa Kamp. De styrkede det skandinaviske Samarbejde, grundede et Kampfond og oprettede et Pressekontor til at staa i Rapport til den velvillige Presse.

Saavidt en udenforstaaende kan følge, er Arbejdsgivernes Hovedargument for deres Standpunkt det af Bager J. P. Nielsen refererede i forrige Nummer af »Socialisten«: Industrien kan ikke bære en stigende Arbejdsløn, Udlandets Konkurrence forbyder det, Danmark er et fattigt Land, der maa sætte Tæring efter Næring, arbejde og spare.

Det er mulig, at Arbejdsgiverne har Ret heri. Ingen kan se bort fra, at ligesom Varepriserne, hvor ikke Valutakurser og Toldskranker spiller ind, er internationalt bestemte, saaledes har ogsaa Prisen paa Arbejdskraften

i kapitalistisk ligestaaende Stater en vis international Karakter.

Men Arbejdsgiverne har i aarevis svækket Tiltroen til deres egne Ord. Thi det Argument, s m fremsættes her, er fremsat Tusinde Gange før, nemlig hver Gang, der de sidste 30 Aar har været forhandlet om Lønforhøjelser. Og Arbejderne kan med ikke ringe Ret gaa ud fra, at Arbejdsgiverne ogsaa lyver denne Gang, som de diplomatisk har løjet før.

Arbejdsgiverne skylder Beviser for deres Standpunkts Rigtighed. Ikke halve Henvisninger til Produktionsprisen andetsteds og her, men virkelige Beviser med Redegørelse for Industriens Kapitaliseringsforhold, Udbytte og Fortjeneste, tilgængelige for Offentlighedens Bearbejdelse og Bedømmelse.

Den Arbejderklasse, hvis Levevilkaar Arbejdsgiverne vil forringe, har Krav paa at faa at vide, om det er deres Løn, som er det væsentlige Led i Produktionsudgifterne eller om det er Forrentning af en bogført Kapital, som ikke eksisterer, aagerligt Udbytte og meningsløse Tantiemer. De Oplysninger, Hans Nielsen i 1918 fremsatte i Rigsdagen om Fortjenesten i visse Industrier er i hvert Fald indtil videre ikke Arbejdsgiverne gunstige. Han oplyste her, at for hver Gang f. Eks. Skotøjstrusten udbetalte 2500 Kr. i Aarsløn til en Arbejder, tog den selv 15,800 til sin egen Lomme. Sodafabrikerne gav en Arbejder 1400 Kr. og tog selv 7,600 Kr.

Og den offentlige Mening, hvis Gunst Arbejdsgiverne bejler til, har i lige Grad Krav paa at faa Beviser i Hænde til Vurdering af Situationen. Den kan muligvis lade sig nøje med en Bevisførelse, som bygger paa Arbejdsgivernes eget subjektive Skøn, og det vil dermed være godtgjort, at den paa Forhaand stiller sig paa Arbejdsgivernes Side. Men de statslige Myndigheder, hvem Arbejdsforholdet maa antages at interessere, kan ikke lade sig nøje hermed. Disse har ikke blot Ret og Pligt til at kræve Materiale til Bedømmelse af Arbejdsgivernes Standpunkt, men formodentlig ogsaa Magten til at fremskaffe det, hvis de ønsker at bruge den. Adgangen til at faa at vide, hvad Arbejderen tjener, skal ingen blive forment.

Arbejdsgivernes Argumentation fører lige lukt mod den *Kontrol med Industrien og Arbejdernes Deltagelse i Bedriftsraad* som de for enhver Pris vil undgaa, fordi den skaber ændrede Vilkaar for det privatkapitalistiske Herredømme over Produktionen.

Arbejdsgiverne kan bekæmpe Kontrollen med Industrien, men trods al Modstand vil de ikke komme uden om den. Samfundsinteresserne, klogt og energisk formulerede af Socialdemokratiet, vil være stærkere end de.

En ny Retsopfattelse vil fødes og modnes. Det vil ikke længere være en privat Sag, hvorledes en Mand tjener sine Penge. Hvorledes han vil *bruge* sine Penge, faar han selv om, her hersker Individets Ret, men hvorledes han *tjener* dem, maa han staa sine Medborgere til Ansvar og Regnskab for, fordi den Ting har Indflydelse paa deres Velfærd.

Den enkeltes uindskrænkede Adgang til at udbytte den arbejdende og forbrugende Befolkning, staar for Fald. Hele den retslige Side af den hidtidige Produktionsform graver under Arbejdsgivernes Medvirkning sin egen Grav.

Ligeledes vil Tanken om Bedriftsraad vokse sig stærk under den foreliggende Situation. Ganske vist har de samvirkende Fagforbund under Forhandlingerne med Arbejdsgiverforeningen frafaldet Kravet om Realitetsbehandling af Bedriftsraadstanken under Henvisning til, at Arbejdsgiverforeningen har erklæret sig villig til at tiltræde den af Statsministeren foreslaaede Forhandling om dette Spørgsmaal, men kommer den store Kamp, vil *Kravet om Bedriftsraad* fremstaa paany. Det vil blive et Maal for Kampen.

Engang var Arbejdsgiverne enebestemmende om Løn og Arbejdsvilkaar. Og de fandt sig ikke i Arbejdernes Indgreb. Men de blev dog nødt til efterhaanden at anerkende baade Fagorganisati nerne, Strejkeretten og Tillidsmandsinstitutionen. De vil ogsaa blive nødt til at tage det næste Skridt, selv om det skal blive et Spring: *Arbejdernes Adgang til at øve Indflydelse paa Ledelsen af de Bedrifter, de er beskæftigede i.*

Den store Konflikt i 1899 sluttede med det omstridte Septemberforlig. Det opfattedes i sin Tid som et Nederlag, men trods alle Lyder har det dog ikke været i Stand til at hindre den danske Arbejderklasse i at naa lige saa langt frem som i andre Lande.

En Storkamp nu vil ende med et nyt Forlig. Det véd vi. Nederlag eller Sejr? Det véd vi ikke. Men selv Nederlaget skal Arbejderklassen ikke frygte. Ethvert Forsøg paa at diktere den Fredsbetingelserne og binde den vil være haabløs Gerning. Livet, Interesserne, Nødvendigheden er stærkere end alle Paragraffer.

Bevar Medlemsretten i Arbejdsløshedskassen.

Kontingentet for Marts Maaned maa straks betales.

Alle Medlemmerne i Arbejdsløshedskassen, Kassererne og Opkræverne bedes sørge for, at alt skyldigt Kontingent indtil 31. Marts 1920 er indbetalt til Hovedkontoret senest den 5. April.

Sagen er nemlig den, at der for at faa Andel i de efter Arbejdsløshedskasseloven fastsatte Stats- og Kommunetilskud skal være udarbejdet en nøjagtig Fortegnelse over alle Arbejdsløshedskassens Medlemmer pr. 31. Marts, og de, som ikke har betalt for Marts Maaned. maa ikke komme paa denne Fortegnelse. Arbejdsløshedskassen gaar derfor Glip af Statstilskud og et Kommunetilskud af 4 Kr. pr. Medlem, dersom der ikke i Tide er betalt Kontingent for Marts Maaned. Dersom Tillidsmændene ikke passer paa, at Medlemmerne betaler i Tide, saa kan det let komme til at koste Arbejdsløshedskassen flere Tusind Kroner.

Dersom et Medlem ikke har betalt sit skyldige Kontingent til 31. Marts, skal han slettes af Arbejdsløshedskassen og Forbundet og skal saa i Henhold til Vedtægterne for Arbejdsløshedskasseloven og Lovene i Forbundet betale Mulkt for at blive optaget igen, og Medlemmet mister saa sine gamle Rettigheder, da han skal betale Indskud som nyt Medlem. Da et nyt Medlem først er berettiget til Understøttelse et Aar efter, at han er optaget i Arbejdsløshedskassen, saa har Medlemmerne Interesse af at faa deres skyldige Kontingent betalt i Tide.

Den udbetalte Understøttelse har i Vinter i enkelte Maaneder været oppe paa ca 400,000 Kr. pr. Maaned, saa der har været stillet store Krav til Arbejdsløshedskassen. Derfor skulde vi nu ikke gerne se, at nogle af vore Medlemmer vil svigte og sige, at nu har de ikke Brug for Arbejdsløshedskassen mere; den Slags Medlemmer maa Tillidsmændene faa rusket op og faa dem til at betale deres skyldige Kontingent, saa at vi kan faa hver Øre, som Sogneraad ne har Pligt til at betale.

Opkræverne bedes derfor ved Maanedens Slutning gaa en ekstra Omgang for at faa de sidste med, og saafremt de ikke har truffet de enkelte Medlemmer, bedes disse selv opsøge Opkræverne eller Kassererne inden 31. Marts.

Der er ingen Medlemmer, som kan udmeldes af Arbejdsløshedskassen og kun staa som Forbundsmedlemmer, naar de har Betingelser for at staa i denne. Dersom de udmelder dem af Arb jdsløshedskassen, saa skal de ogsaa udtræde af Forbundet, og saa betragtes de som slettede Medlemmer.

Husk, at alt Kontingent altid skal sendes til Hovedkasserer Lorentz Petersen, Willemoesgade 54, København Ø. Selv om det i sidste Omgang er smaa Beløb, der sendes, maa det ikke være i Frimærker.

Sofus Westergaard.

Voldgiftskendelse
angaaende
Skovkuskenes Arbejdstid.

I Anledning af Uoverensstemmelser mellem Dansk Arbejdsmands-Forbund, Landarbejderforbundet og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark angaaende Forstaaelse af Skovkuskenes Arbejdstid har der været afholdt Fællesmøder mellem Organisationerne. Da der ingen Enighed opnaaedes, nedsattes en faglig Voldgift til Afgørelse af Uoverensstemmelserne.

Arbejdsgiverforeningen hævdede, at i Henhold til Skovbrugsoverenskomsten af 21 Juni 1919 skulde Skovkuskene møde i Stalden ca. 1 Time før normal Arbejdstids Begyndelse for at strigle Hestene, gøre Vognen klar og være paa Arbejdspladsen i Skoven til normal Arbejdstids Begyndelse — og dette endda uden Ekstrabetaling af nogen Art.

Vi hævdede, at vel skulde Skovkuskene udføre dette Arbejde, men de skulde have Ekstrabetaling derfor.

Voldgiftsretten har nu truffet sin Afgørelse som følger. Den Ekstrabetaling, som her er Tale om, faar altsaa tilbagevirkende Kraft fra 1. Februar, fra hvilket Tidspunkt Skovkuskene, som maa møde 1 Time til 3 Kvarter før normal Arbejdstids Begyndelse, har Krav paa de 4 Kroner pr. Uge.

Aar 1920, den 29. Februar Kl. $10^1/_2$ Formiddag, sattes en Voldgiftsret i Anledning af en Uoverensstemmelse mellem paa den ene Side Dansk Arbejdsmands-Forbund og Landarbejderforbundet og paa den anden Side Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug angaaende visse Arbejdsforhold for Skovkuske efter den under 21. Juni 1919 oprettede Overenskomst og Arbejdsprisliste.

Som Voldgiftsmænd var mødt d'Hrr.:

Forretningsfører C. Drejer, valgt af Dansk Arbejdsmands-Forbund, Forretningsfører Oscar Levinsen, valgt af Landarbejderforbundet, Baron O. Reedtz-Thott, Formand for ovennævnte Arbejdsgiverforening, Skovrider H. C. Andersen, „Housingø", de to sidstnævnte valgt af Arbejdsgiverforeningen.

Som Formand og Opmand var mødt Landsdommer Poul Hansen.

Der afsagdes saalydende enstemmige

Voldgiftskendelse.

Voldgiftsretten fastslaar, at medens Skovkuskenes Arbejdstid i Følge Overenskomsten af 21. Juni 1919 er den, som er fastsat i nævnte Overenskomsts § 1, jfr. Tilføjelsen p. 24, maa Kuskene i Følge Overenskomstens Forudsætninger anses pligtige til at møde om Morgenen om Hverdagen og foretage Strigling og anden Istandgørelse af Heste samt Vogn saa betids, at der kan mødes paa Arbejdspladsen i Skoven ved normal Arbejdstids Begyndelse.

Det Tidsrum, der medgaar til ovennævnte Arbejde, maa ikke overstige en Time i Tiden fra 1. November til 28. Februar og $^3/_4$ Time i Resten af Aaret.

Efter hvad der er oplyst om Overenskomstforhandlingerne maa det antages, at Kuskene for Ar-

bejdet har Krav paa Vederlag; dette finder Voldgiftsretten at kunne fastsætte til 4 Kr. ugentlig, saaledes at Tillæget regnes fra 1. Februar 1920.

Sagens Omkostninger betaler Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug med Halvdelen og de to Forbund i Forening med den anden Halvdel.

Voldgiftsretten blev derefter hævet.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Poul Hansen (sign.)

Til Afdelingerne i Maribo Amt.

Skærveslagnings-Overenskomsterne.

Foranlediget af forskellige Spørgsmaal fra vore Afdelinger paa Lolland-Falster, om hvorvidt Maribo Amts Sogneraad-forening har sanktioneret Overenskomsten om Skærveslagning med Maribo Amts Vejvæsen, derunder Overenskomsten om Dyrtidstillæg, skal vi oplyse følgende:

Maribo Amts Sogneraadsforening indgik i Efteraaret — efter lange Forhandlinger — paa at antage Overenskomsten med Maribo Amt. Vi stillede som Betingelse, at den erklærede sig villig til at betale det Dyrtidstillæg, der eventuelt blev opnaaet Enighed om med Maribo Amts Vejvæsen.

Dette fik vi intet Svar paa.

Den 11 Februar i Aar afholdtes saa et Forhandlingsmøde i Nykøbing F., hvor Maribo Amtraad, Maribo Amts Sogneraadsforening og Landarbejderforbundet var repræsenteret. Der opnaaedes som tidligere meddelt Enighed om at yde et Dyrtidstillæg til Overenskomsten paa henholdsvis 30 pCt. til Akkordpriserne med tilbagevirkende Kraft fra 1. December 1919 og 35 Øre til Timelønnen med tilbagevirkende Kraft fra 1. Februar.

Denne Overenskomst tiltraadtes af alle Parter, dog med Forbehold af Amtsraadets, Sogneraads foreningens og Landarbejderforbundets Sanktion.

Landarbejderforbundet sanktionerede Overenskomsten straks og meddelte dette til rette Vedkommende, ligesom vi meddelte i Landarbejderbladet, at der nu var afsluttet en saadan Overenskomst.

Til vor store Overraskelse fik vi imidlertid Fredag Meddelelse fra Maribo Amts Sogneraadsforening, at denne ikke kunde tiltræde, hvad dets Udvalg havde været med til at aftale, men tilbyder i Stedet Forhandling om ny Overenskomst.

Vi har dog ikke i Sinde at finde os i, at Sogneraadsforeningen saaledes søger at knibe uden om Dyrtidsordningen.

Vore Medlemmer skal imidlertid snarest høre nærmere fra os om, hvad vi agter at foretage os i denne Sag.

Oscar Levinsen.

Axel Hansen.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Til Kontrolbestyrerne.

Af Hensyn til Regnskabets Afslutning og Opgørelsen med Statskassen skal alle Krav om Understøttelse af alle Arter, for Tiden indtil 31. Marts 1920, være Arbejdsløshedskassens Hovedkontor i Hænde senest den 15 April 1920, og Krav om Understøttelse for en Periode fra før 1. April kan der derfor ikke tages Hensyn til.

Understøttelse for en Periode, der ligger før 1. April, maa under ingen Omstændigheder sammenblandes med en Periode efter 1. April, men skal ho des strengt sondrede fra hinanden, idet der fra 1. April skal bruges nye Kontrollister, som inden denne Tid vil blive Kontrolbestyrerne tilsendt.

Ugen for Kontrollisterne vi de normalt slutte Tirsdag den 30. Marts, men der vilde da kun være en Dag i den følgende Uge inden 1. April, der kunde føres paa dette Holds Kontrollister, og for at spare Kontrolbestyreren for det Arbejde og det Regnskab, et særlig Hold Kontrollister vilde medføre, har man faaet godkendt den Ordning, at Kontrollisterne for den sidste Uge i Marts skal lyde paa 8 Dage i Stedet for 7 og saaledes gælde fra Onsdag den 24 Marts til Onsdag den 31. Marts og denne Ordning skal af alle overholdes.

For de Medlemmer, der er arbejdsløse og paaført Kontrollisten, skal det dog tydeligt fremgaa, hvilke Dage i Ugen, de har været arbejdsløse.

For de, der er arbejdsløse den 31. Marts kan × sættes i Rubrikken, hvor det samlede Dageantal staar opført.

Den første Uge i April kommer til at omfatte alle Paaskedagene, men da Personalet har faaet fri Skærtorsdag og Langfredag og kun arbejder de 2 sidste Helligdage, vil der i denne Tid være Uregelmæssigheder i Forsendelsen af Pengene.

Haaber nu, Kontrolbestyrerne finder ud af det, og at den nye Ordning skal blive indarbejdet uden for store Forstyrrelser.

Med kammeratlig Hilsen.

Sofus Westergaard.

Til Arbejderhustruerne:

Deltag i Møderne!

Efter at have læst en Artikel i vort Blad for nogen Tiden siden af en, som opfordrede os Hustruer til at jage vore Mænd ud af den varme Stue til Medlemsmøderne, har jeg faaet Lyst til at sige til de mange Kvinder, hvis Mænd staar i Foreningen: Lad os blive Medlemmer af Organisationen, saa følges vi ad til Møderne, som vi følges ad til Arbejdet; thi det er jo nok som bekendt, at Arbejdet altid gaar mere villigt, naar der bliver sagt „Kom" i Stedet for „Gaa". Desuden tror jeg ogsaa, at det kunde være af stor Værdi for os Hustruer at samles med hverandre en Gang om Maaneden for at oplyse hinanden og dygtiggøre os til vor Gerning i det daglige Liv. Desuden trænger vi Kvinder jo til en Del Oplysning i politisk Henseende, som jeg tænker, der kunde blive Anledning til at faa paa disse Møder. Vi kunde jo meget godt til disse Sammenkomster have et Haandarbejde med. Maatte disse Linier blive modtaget med Velvilje, da var Hensigten dermed naaet.

M. N.

Delegeretmøder for Skovarbejderne.

Foranlediget af den for Skovarbejderne foreliggende Situation og af, at den for Tiden eksisterende Skovoverenskomst er opsagt til Udløb den 1. Maj 1920, agter vi den 1. og 2. April (Skærtorsdag og Langfredag) at indbyde Skovarbejderne til at lade sig repræsentere paa en Række Kredsmøder, som afholdes i Maribo, København, Holbæk, Næstved, Slagelse, Odense, Svendborg, Aalborg, Randers, Aarhus, Silkeborg, Horsens og Kolding.

Da det kun er Privatskovenes Forhold, der skal drøftes, undlader vi at afholde Møder i de Byer, i hvis Opland vi kun har Statsskovarbejdere som Medlemmer.

Meddelelse om Tid og Sted for disse Møder skal fremkomme i næste Nummer af Bladet, men Møderne bliver antagelig Skærtorsdag og Langfredag.

Afdelingerne, som har Privatskovarbejdere, bedes inden 1. April sammenkalde disse til Møde og foranledige, at der paa disse Møder vælges som Repræsentanter en Skovarbejder for hver paabegyndte 10 Skovarbejdere, Afdelingen har som Medlemmer.

Oscar Levinsen.

Godsejer Jensen udtaler sig.

Fra Arils Tid udgjorde Godsejerne Landets Marv, de svang Sværdet mod Landets Fjender i Krigstid og i Fredens Dage svang de Pisken. Altsaa opretholdt de Ro og Orden i Landet og sørgede for at Almuen kom til at lære Arbejdets og Nøjsomhedens Velsignelse at kende. Da sad der Folk ved Statens Ror, som forstod at regere, fordi de var udgaaet fra den Klasse, som er skabt til at regere.

Ak, denne gode Tid er ikke mere, de, som nu sidder ved Styret, er Folk, som savner enhver Forudsætning for at forstaa, hvad Landet skylder den bærende Stand, os, som ejer Jorden og derved altsaa skaffer Føden til de Tusinder af Arbejdere, som er i vort Brød. — Vor Dygtighed og vort Initiativ kan ikke faa Plads til at udfolde sig, det har vi mange og sørgelige Eksempler paa, man modsætter sig vort beskedne Krav om Forhøjelse af Prisen paa Sukkerroer fordi det vil fordyre Sukkeret for Befolkningen, istedetfor at anvise Befolkningen den simple og ligefremme Udvej at lade være at bruge Sukker. Ja, man gaar saavidt at forbyde os at indføre billig, udenlandsk Arbejdskraft; det vover man at byde os. Vi regeres fra neden, frækkere og frækkere ser vi Plebejerne rejse Hovedet, jeg har selv oplevet det uhørte, at mine Arbejdere, som jeg giver Løn og Husly, har sammensværget sig og krævet — altsaa k r æ v e t højere Løn, og, har man kendt Mage, kortere Arbejdstid.

Midt i al Tidens Elendighed er det dog et Lys i Mørket at være Vidne til altsaa den patriotiske Bølge, der i den sidste Tid er skyllet hen over Landet, jeg har personlig deltaget i adskillige af de Genforeningsfester, som brave fædrelandssindede Mænd og Kvinder af vor Stand har foranstaltet, og jeg kan bevidne, at der raadede en løftet Stemning, som var af ægte, uforfalsket Oprindelse. I mit Automobil deltog jeg i Demonstrationstoget for Flensborg, det var et stort Syn, da hans høje Majestæt under Folkets Hyldest l ilste paa Danskhedens Forkæmpere.

Lad os haabe, at den Holgerdanske-Aand, som i fordums Dage besjælede det danske Folk, atter nu vil vende tilbage med uforknuselig Drabellghed Nu, da Befolkningen i anden Zone har haft Lejlighed til at tilkendegive sin Mening i Henhold til Folkenes frie Selvbestemmelsesret, maa vi med Kraft kræve Flensborg og anden Zone tilbage til Danmark, Ministeriet Zahles Afgang, højere Sukkerpriser og Ret til at indføre polske Arbejdere.

Et nifoldigt Leve herfor.

Arbejderbevægelsen i Nordslesvig.

De nordslesvigske Arbejdere parate til at tage Kampen for Underklassens Frigørelse op under de nye Forhold.

Tirsdag den 11 og Onsdag den 12. ds. fandt der et Møde Sted i Rigsdagsbygningen i København mellem Repræsentanter for sønderjysk Arbejdsforeninger, de nordslesvigske Fag- og Partiforeninger og Repræsentanter for den faglige og politiske Arbejderbevægelse her i Landet. Ovenfor bringer vi et Gruppebillede af Deltagerne.

Efter en grundig Drøftelse af Formerne for det forestaaende Samarbejde, saavel paa det faglige som politiske Omraade, vedtoges enstemmig følgende Udtalelse:

Mødet i København den 9.—10. Marts 1920 af Repræsentanter for de bestaaende Arbejderorganisationer i Nordslesvig og Repræsentanter for det socialdemokratiske Parti, den socialdemokratiske Presse og De samvirkende Fagforbund i Danmark, udtaler i fuld Enstemmighed, at et broderligt Samarbejde paa socialdemokratisk og økonomisk Organisations Grund, uden Hensyn til oprindelig Nationalitet, nu er en Nødvendighed for den sønderjyske Arbejderbefolkning. Som fremtidige Medlemmer af den danske Stat bør alle Arbejdere i Sønderjylland slutte sig til de bestaaende danske Hovedorganisationer og deltage i Arbejdet for Arbejderklassens Frigørelse igennem en faglig og politisk Aktion.

De sønderjyske Repræsentanter udtaler Ønsket om snarest at faa den danske, socialdemokratiske Presse udbredt i Sønderjylland og om snarest at faa iværksat det socialistiske Agitations- og Oplysningsarbejde, som tiltrænges.

Repræsentanter for de bestaaende socialdemokratiske Foreninger erklærer sig beredte til, straks efter Genforeningen, at tilmelde Foreningerne i det danske, socialdemokratiske Parti.

Fagforeningernes Repræsentanter tilsiger Bistand i Arbejdet for at føre alle bestaaende Fagforeninger ind i de respektive Forbund og dermed saa vidt muligt ind i de samvirkende Fagforbund.

Den sønderjyske Arbejderforenings Repræsentanter tilsiger fuld Medvirkning i det saaledes forestaaende økonomiske og politiske Organisationsarbejde, i Erkendelse af, at al Organisation nu maa afpasses efter de økonomiske og ikke efter nationale Linjer.

Man vil saaledes opfordre Medlemmerne, hvor der bestaar socialdemokratiske Foreninger, til snarest at tiltræde disse, ligesom man, hvor saadanne ikke bestaar, vil tilraade de bestaaende Afdelinger af sønderjysk Arbejderforening hurtigst muligt at behandle Spørgsmaalet om samlet Indmeldelse i det socialdemokratiske Parti som Afdelinger af dette.

Endvidere drøftedes de vanskelige økonomiske Forhold for de sønderjyske Arbejdere og vedtoges følgende Resolution:

Da Forholdene vil blive yderst vanskelige for Arbejderne i Sønderjylland ved Overgangen til dansk Mønt, idet Arbejdslønnen er udbetalt i Mark, opfordres Medlemmerne af den danske Rigsdag til at arbejde for en Ordning i Valutasagen, hvorved dette Misforhold imødegaas, ligesom man opfordrer til ogsaa at vise Imødekommenhed overfor andre Forhold der angaar Smaakaarsfolks økonomiske Interesser.

Den vellykkede Konference, der fastslog vore sønderjydske Klassefællers Forstaaelse og Solidaritet overfor Klassefæller i Kongeriget, sluttede derefter med en lille festlig Sammenkomst.

Landarbejderforbundets og sønderjysk Arbejderforenings Repræsentanter benyttede Lejligheden til samtidig at holde Møde, hvor man planlagde Forberedelsen af en Agitation for vor Bevægelse i Sønderjylland.

Ugens Spejl.

Berlin — — — Stakkels Tyskland — Stakkels tyske Folk. Atter skal et Væld af Lidelser lægges paa det haardtprøvede Folks Skuldre, og atter skal unødvendige Strømme af Blod flyde i Berlin og andre af Tysklands Storbyers Gader — de foreløbige Telegrammer taler ganske vist kun lidet herom; men Tendensen er der — og hvorfor skulde nu denne Prøvelsesstund oprinde, ja vi finder sikkert alle, det er ganske meningsløst, og der findes sikkert ikke et Menneske, der har blot mindste Gran af Sympati for de Elementer, der dikterede af personlige Interesser har gjort Forsøg paa at tilegne sig Magten i Tysland. Det staar sikkert enhver klart, at alle de næsten himmelraabende smukke Proklamationer, som det ved Militærkuppet skabte altyske Regimente, lader sprede over Berlin, og i hvilke de forkynder, at de er Frihedens og Demokratiets Bannerførere, intet som helst har med Virkeligheden at gøre; men kun er det Skalkeskjul, under hvilket deres reationære Tendenser skal afholdes.

Det lyder jo i udpræget Grad paa Svaghed, naar den nye selvbestaltede Regering maa skjule sine virkelige Hensigter under falske Paaskud, og det understreger samtidigt den Opfattelse, at det Kvælertag, som Reaktionen i Tyskland i disse Dage har fuldbyrdet mod Arbejderklassen, vil denne snart være i Stand til at frigøre sig for.

Det er uden al Tvivl kun et Spørgsmaal om Dage, naar Reaktionen atter ligger slagen paa Valpladsen, og hvad har Revolutionen da bragt sine Ophavsmænd? Intet — absolut intet.

Den har kostet en Masse Blod og Mennesker; men det hævner sig da sikkert ogsaa; thi man tør vel nok betragte det som givet, at dermed har Altyskeriet fuldbyrdet sit eget Selvmord.

Det sønderjydske Spørgsmaal har ved Afstemningen i 2den Zone fundet sin foreløbige Afslutning, det er sikkert med blandede Følelser, at dette Resultat er blevet modtaget, ikke mindst i de saakaldte patriotiske Kredse; man havde sikkert fra alle Sider ventet, at Danskheden havde haft anderledes kraftigt Fodfæste, ikke mindst i Flensborg, og naar Folket derfor i disse Dage staar overfor den Kendsgerning, at det kun har været Illusioner — vil sikkert og med Rette — Harmen rejse sig mod vore hjemlige Annektionister, for hvem hele det sønderjydske Spørgsmaal i fuldeste Maal og paa tarveligste Maade er anvendt i partimæssigt Øjemed.

Vi har Ret til at fordømme de Mennesker, der ansvarsløst har foregøglet os noget, som aldrig har holdt Stik og dermed givet os en unødvendig Forhaanelse; thi Nederlaget rammer os alle, det Nederlag, der i Belysning af Storskryderiet, der fra patriotisk Hold har fundet Sted, er saa bittert forsmædeligt.

Vi finder os i Skæbnen og kræver nu, at det maa være Slut med denne modbydelige Spekulation.

Vort Ønske er, at kun hvad dansk er skal blive dansk.

Sverrig har i disse Dage faaet et socialdemokratisk finisterium, det er Verdens første rentlivede. Ministerchef er Hjalmar Branting, der er kendt som en af de mest fremtrædende svenske Socialdemokrater, den øvrige Ministerliste har følgende Sammensætning: Krigsminister P. Albin Hansson — Udenrigsminister Palmstjerne — Marineminister Barnh. Eriksson — Justitsminister Unden — Richard Sandler — T. K. V. Nothin — Finansminister T. V. Thorson — Undervisningsminister Olof Olsson — Landbrugsminister Olof Nilsson — Indenrigsminister C. E. Svensson.

Saadan behandler Amerika sine Varefordyrere og andre Aagerkarle.

Indianapolis.

En særlig Storjury har stillet 125 Mineejere under Tiltale for at have dannet en Sammensværgelse med det Formaal at sætte Kulpriserne i Vejret.

I Anledning af Haubergs Død er der foretaget følgende Personskifte indenfor Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse:

Som ventet blev det Bogtrykker *Langkær*, der af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse valgtes til Direktør *Haubergs* Efterfølger.

Valget var ganske enstemmigt, 55 Stemmer og Akklamation.

Bogtrykker Langkær er udmærket kendt for sine mange uvederhæftige Angreb paa Arbejdsløshedskasserne i Særdeleshed og Arbejderne i Almindelighed. Det maa som saadant siges at være den rette Mand paa den rette Plads.

Den opsigtvækkende Svindleraffære, i hvilken Tømmerhandler Hansen har været impliceret, og Haandværkernes Kreditbank synes at være yderst kompromitteret udvikler sig stadig. Derom meddeles:

Der er de sidste Dage til Retten indløbet flere An-

meldelser paa den bedrageriske Tømmerhandler Chr Hansen.

De andrager tilsammen ca. 100,000 Kroner.

Med det tidligere Beløb bliver det saaledes ca. 1,300,000 Kr.; yderligere oplyses, at to tidligere Funktionærer, Buck Jensen og Vagn Arvid Kjærsgaard, er arresteret for Bedrageri og Tyveri.

I Sandhed en nydelig Moral og et sikkert Foretagende at anbringe sine Penge i.

Urafstemningen.

Afstemningen skal finde Sted inden Udgangen af Marts Maaned.

Medlemmerne og Afdelingerne erindres om de af Hovedbestyrelsen udsendte Forslag til Urafstemning. Afstemningen over disse Forslag maa finde Sted inden Udgangen af denne Maaned, og Medlemmerne bedes møde fuldtallig frem ved Møderne, hvor Afstemningen finder Sted.

De udsendte Forslag gaar i det væsentligste ud paa at gøre det nugældende Ekstrakontingent paa 2 Kroner pr. Maaned til ordinært Kontingent fra første Maj blot med den Forskel, at den ene Krone udbetales til Arbejdsløshedskassen. Efter Forslaget skal Kontingentet for heltbetalende fra 1. Maj være 4 Kr. for Arbejdsløshedskassen og Forbundet tilsammen, hvor det nu er 2 Kr. Med dette Forslags Vedtagelse bortfalder det nugældende Ekstrakontingent fra 1. Maj 1920.

Den her foreslaaede Forhøjelse i Kontingentet er ganske nødvendig baade for Forbundet og Arbejdsløshedskassen, hvorom der er nærmere redegjort i let udsendte Cirkulære. For Arbejdsløshedskassens Vedkommende skal vi dog paany understrege, at med den ekstraordinære Arbejdsløshedskasseloves Bortfalden udbetales der fra 1. April kun vedtægtsmæssig Understøttelse, og denne er jo for Tiden kun 125 Øre daglig for heltbetalende og 60 Øre daglig for halvtbetalende.

Nu fastsætter den nye Lov imidlertid, at der ikke maa nære Arbejdsløshedskasselovs Bortfalden udbetales der er nogle Ændringer i Understøttelser nødvendige, og naar Understøttelsen skal forhøjes, er det naturligvis ganske nødvendigt at Kontingentet forhøjes.

I de udsendte Ændringer af Vedtægterne for Arbejdsløshedskassen er der foretaget de Ændringer, som vi for Kassens Vedkommende foreslaar Medlemmerne, men disse Ændringer gælder kun, dersom Hovedbestyrelsens Forslag i sin Helhed vedtages ved Urafstemningen. Forkastes Hovedbestyrelsens Forslag, kommer vi til at standse Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelsen fra første April og indtil der med Medlemmernes Sanktion er hidbragt en anden Ordning, som kan godkendes af Inspektoratet, og paa nuværende Tidspunkt skimter vi ingen anden Udvej end den af Hovedbestyrelsen foreslaaede. Naar Vedtægterne desuagtet er udsendt i ændret Tilstand, inden Urafstemningen har fundet Sted, er det alene fordi den nye Lov kræver, at denne Side af Sagen skulde være i Orden inden 15. Januar, for at vi fortsat kunde udbetale Understøttelse.

Dette er kun en enkelt af det udsendte Forslags mange og vigtige Sider. Medlemmerne maa derfor gøre sig klart, at ogsaa med Hensyn til Arbejdsløshedskassen er Hovedbestyrelsens Forslags Vedtagelse eller Forkastelse af stor Betydning for Medlemmerne.

Forkastes Hovedbestyrelsens Forslag betyder det, at vi fra 1. April maa standse Udbetaling af Understøttelse til de Arbejdsløse, indtil en brugbar Ordning er tilvejebragt. Vedtages Forslaget derimod i sin Helhed, kan vi fortsat udbetale Understøttelse, og de smaa Satser paa 125—150 Øre daglig bliver sat op til 175—250 Øre daglig i indtil 7 Dage om Ugen for heltbetalende og til 100—150 Øre daglig for halvtbetalende.

Oscar Levinsen, Sofus Westergaard.

Det tyske Landarbejderforbunds Kongres

i Berlin fra 16.—20. Februar 1920.

(Fortsat).

II.

Næste Punkt paa Dagsordenen var Spørgsmaalet om Lønoverenskomster og Arbejdstid.

Sekretær Løhrke, Berlin, holdt det indledende Foredrag og udtalte bl. a.

Hvor glædeligt det end er, at Landarbejdernes Organisation siden Revolutionen er bleven saa omfattende som den er, saa kan det dog ikke nægtes, at det v e r d e om det var sket paa samme rolige og stadige Maade som i Industrien, derved var vi blevet sparet for mange af de Uhyrligheder, der nu er kommen med ind i de forskellige Priskuranter. Det er dog ikke vor Skyld, men deres, der i de mange Aar holdt Landarbejdernes Organisation nede.

En af de største Vanskeligheder vi havde, nemlig at der ikke var Arbejdsgiverforeninger at slutte Overenskomster med, er vi jo nu over.

Fastsættelsen af Arbejdstiden er den grundlæggende Faktor i Overenskomsterne; for Lønningernes Vedkommende er det vanskeligere, da de gifte Arbejdere faar en stor Del af deres Løn i Naturalier, og dette bør bibeholdes. Den kontante Løn maa være en Grundløn, der stiger af sig selv sammen med Dyrtiden.

Den kontante Løn maa søges forhøjet saa meget som muligt, da Arbejderne trænger til Klæder.

Betalingen for Overarbejde maa fastsættes med bestemte Satser og ikke procentvis.

Boligspørgsmaalet er af stor Betydning for Arbejderne og her maa arbejdes kraftigt for at faa hele dette Spørgsmaal ordnet paa en bedre Maade.

Vi har for Tiden ca. 300 Priskuranter, men Lønningerne maa nu i det kommende Aar forhøjes betydligt, og efter de Priser vore Arbejdsgivere tager for Varerne er de ogsaa i Stand hertil.

Til Spørgsmaalet om Arbejdstiden udtalte Taleren: Landarbejderne forlanger i k k e Ottetimersdagen; vi maa regulere Arbejdstiden efter som det er formaalstjenligt for Landbruget.

Naar det er nødvendigt af Hensyn til Arbejdet i Marken og Bjergningen af Høsten for Folkeernæringens Skyld at udføre Overarbeide, er vi villige dertil mod en passende Betaling (Tilslutning).

Tiden er ikke inde til Afskaffelse af Akkordarbejdet, ogsaa af Hensyn til Folkets Ernæring, men vi er betænkt paa at ville regulere det.

Til Slut betonede Taleren, at de reaktionære Partier i Tyskland spekulerede i et Sammenbrud paa Ernæringsspørgsmaalet for at styrte den nuværende Regering og genindføre det gamle Regimente.

At forhindre dette er af den største Interesse for den tyske Landarbejderbefolkning, og derfor vil den gøre alt, hvad der staar i dens Magt for at sikre det tyske Folks Ernæring. (Stærkt Bifald).

Om Forholdene for Skovarbejderne talte B e r m e r, Berlin:

Efter Revolutionen var der en stærk Tilstrømning af Skovarbejdere til Organisationen, vi er for Tiden ca. 70,000.

Der bestaar 51 Priskuranter for Skovarbejdere, deraf 21 for Statsskove og 15 for kommunale Skove.

Afskaffelsen af Akkordarbejdet er ikke muligt, men heller ikke ønskeligt, da Arbejderne paa Akkord er mere fritstillede.

I alle Skove bestaar den 8 Timers Arbejdsdag og den lader vi os ikke fratage igen. (Bifald).

Hvad der kan indvendes imod 8 Timers-Dagens Indførelse i Landbruget for Tiden, passer ikke for Skovbruget.

Skovene maa snarest muligt alle bringes ind under Staten, og i denne Fordring støttes vi af mange Fagfolk, der ogsaa indser, at de tyske Skove maa beskyttes mod den privatkapitalistiske Udbytning.

Efter disse indledende Foredrag udspandt der sig en meget indgaaende Diskussion, der strakte sig over en hel Dag, og hvor alle de store Spørgsmaal, Akkordarbejde, 8 Timers-Dag, Kvindearbejde og Børnearbejde belystes fra alle Sider.

Herefter gik man til Afstemning over de stillede Forslag.

Der var stillede en Del forskellige Forslag angaaende Arbejdstiden indenfor Landbruget.

Et Forslag om Indførelse af 8 Timers Arbejdsdag toges tilbage, efter at Forretningføreren havde erklæret, at Forbundsledelsen vilde i Fremtiden som i Fortiden arbejde for Gennemførelse af den kortest mulige Arbejdstjd i det egentlige Landbrug, og at 8 Timers-Dagen selvfølgelig vilde blive opretholdt i Skovbruget og søgt indført i al e Brancher, hvor det kunde ske uden at skade Ernæringsforholdene.

Der vedtoges et Forslag, der forlanger Afskaffelse af Børnearbejdet i Landbruget, hvorimod et Forslag, der forbyder Kvinder at arbejde i Landbruget forkastedes, da man indsaa Umuligheden af at kunne gennemføre dette.

Et Forslag om at anerkende „Massestrejken som Middel i alle Anliggender, der gælder Arbejdernes Frigørelseskamp“ forkastedes med 59 St. mod 35 St.

Næste Punkt paa Dagsordenen var: „F r e m t i d e n s A r b e j d s f o r h o l d i L a n d - o g S k o v b r u g“ og om dette Emne indledede Sekretær Faasy:

Taleren belyste indgaaende om den Udvikling, der var foregaaet siden Revolutionen skaffede Landarbejderne deres nuværende Organisationsret og kom derefter ind paa den nye Lov om Bedriftsraadene, der kritiseredes saa meget.

Var Loven ikke saa god som den kunde ønskes, saa var Skylden i første Række Arbejdernes egen, fordi de ikke havde kunnet enes, og derfor ikke havde skaffet sig Flertal i Nationalforsamlingen. Kun et enigt Proletariat kan smede sig de Vaaben, det har Brug for.

Nu gælder det om at udnytte de Rettigheder, der findes i Loven og medvirke til, at Arbejderne faar den størst mulige Indflydelse paa de Reformer indenfor Landbruget, der er Udsigt til.

Udnytter vi Loven fuldtud, vil vi indenfor en overskuelig Tid, i Forbindelse med vor Organisations Magt, være i Stand til at opnaa lige Medbestemmelsesret i alle Landbrugets Anliggender. Arbejderne maa have Indflydelse paa Produktionen og arbejde i Retning af, at der kan frembringes et større og stigende Udbytte. Produktionen af Levnedsmidler maa under en egnet Form ske paa et fælles Grundlag, saaledes at privatkapitalistisk Spekulation undgaas. Det er vor Opgave at skole Arbejderne til dette Øjemed.

Et Forslag om Oprettelse af Uddannelsesskoler overvistes til Ledelsen.

Herefter holdt Forretningsfører Georg Schmidt en to Timer lang Tale om: „Vor Stilling til Produktionsforholdene i Land- og Skovbrug og Koloniseringen.“

Taleren vendte sig imod det af Regeringen stillede Forslag, der gaar ud paa, at en Del af de store Godser i Nord- og Østtyskland skal udstykkes til Landarbejdere fra det sydlige Tyskland, da dette vilde have mange uheldige Virkninger.

Dels vilde det skabe en stor Mængde Smaabønder, der vilde blive en større Hindring for Socialismens Gennemførelse end de nuværende Godsejere, og dels vilde det nedsætte Produktionen de første 3 Aar, og dertil var Tiden langt fra egnet. Senere vilde ganske vist en større Produktion blive mulig end ved Stordriften, men denne blev kun mulig ved et større Kvæghold end hidtil, og Tyskland er tvunget til at undlade at forøge sin Produktion af Slagtedyr, da dette kun kan ske ved, at mange Ernæringsværdier gaar tabt — ved at omdanne Korn til Kød. Arbejdskraften udnyttes ogsaa langt mere i Smaabedrifter end i store, hvor Maskiner anderledes kan bringes i Anvendelse.

Taleren var ikke principiel Modstander af smaa Bedrifter, men dette maa rette sig efter Forholdene, som de er paa de forskellige Steder. Tyskland er saa stort og forskelligartet, at der er Plads for alle Produktionsformer i Landbruget; men netop de Egne, som Regeringsforslaget vil omlægge til Smaabrug, egner sig kun for Stordrift med Produktion af Korn og Kartofler.

Landbruget maa og skal drives efter, hvad der gavner Samfundets almene Interesser, og der maa være Opsigt med, hvorledes det drives, og hvor der er Grund til Klage over, at det ikke drives intensivt, maa vi have en Ekspropriationslov at anvende.

Beklageligt er det, at det paa Grund af vor indre Splid ikke er lykkedes os at skaffe et socialistisk Flertal i Parlamentet, saaledes at vi kunde faa en saadan Lov vedtaget.

Talen, der som sagt strakte sig over 2 Timer, og af hvilken ovenstaaende kun er et ringe Uddrag, blev holdt med stor agitatorisk Kraft og gjorde et overvældende Indtryk, jævnlig afbrudt af Bifald, og det vedtoges at undlade Diskussion, da Forsamlingen erkendte Umuligheden af at fremkomme med nye og bedre Tanker.

Kongressen gik derefter over til Behandling af Lovene for Forbundet

I Forvejen havde en Kommission behandlet et af Forbundsledelsen udarbejdet Forslag, og denne Kommissions Indstilling vedtoges.

Af de vigtigste Bestemmelser kan nævnes:

Der bliver 4 Kontingentklasser, henholdsvis paa paa 0,40, 0,60, 0,80 og 1 Mark ugentlig til Forbundskassen, hvortil kommer Lokalkontingenter paa 10—25 Pf ugentlig Der bliver saa ogsaa 4 forskellige Understøttelseskasser. I de højeste Satser er indbefattet Svgeunderstøttelser.

Afdelingsledelserne, der hidtil har været udnævnt af Hovedledelsen, skal i Fremtiden vælges i Afdelingerne, men Valgene skal dog godkendes af Hovedledelsen.

Der vælges paa Kongressen et Forretningsudvalg paa 9 Medlemmer (hidtil 7), der alle er fuldt aflønnede.

Endvidere vælges en Hovedbestyrelse paa 9 Medlemmer, der træder sammen ved særlige vigtige Afgørelser. Denne vælges i Distrikter, der fastsættes af Forretningsudvalget.

Kongresserne afholdes hvert 3. Aar og bestaar af 100 Delegerede, valgte i Distrikter, der fastsættes af Hovedledelsen og skal være lige store.

Udover disse bestaar Kongressen af Forbundsledelsen og en Distriktsleder for hvert Distrikt.

Den hidtidige Ledelse af Forbundet genvalgtes enstemmigt.

Efter Behandlingen af Lovene og Valgene fik et Medlem af Forbundet for overordnede Funktionærer i Land- og Skovbrug Ordet og bragte en Hilsen og haabede paa Landarbejdernes Støtte til Organiseringen af Funktionærerne, der ellers vilde blive meget vanskelig at gennemføre. Til Gengæld lovede han fuld Solidaritet fra Funktionærernes Organisations Side, der kæmpede for de samme Maal som Landarbejderne.

Forretningsføreren svarede, at Landarbejderne vilde handle i denne Aand.

Man var nu naaet til Kongressens sidste Dag, og her behandledes en Mængde stillede Forslag. En stor Del af dem var dog afgjorte ved tidligere fattede Beslutninger.

Det vedtoges at opfordre Regeringen til at starte en statslig obligatorisk Kvægforsikring, og at socialisere de bestaaende private Forsikringsselskaber.

Der skal arbejdes hen til en mere effektiv Kontrol med Landarbejdernes Boliger under Medvirken af Arbejderrepræsentanter.

Ethvert Medlem skal betale mindst 4 Mark aarlig til Forbundsbygningen.

Efter at Forretningsføreren paa Gæsternes Vegne udtalte disse Tak for de lærerige Dage, sluttede Kongressen med et kraftigt Leve for den tyske Landarbejderbevægelse.

Den sorte Tavle.

Medlem Nr. 30,723, Niels P. Petersen, Brenderup Skovhave, og Medlem Nr. 45,254, Karl Chr. Jensen, Brenderup Skovhave, er slettet af Brenderup Afdeling paa Grund af Restance og kan ikke optages i nogen Afdeling, før de har betalt deres Gæld hertil.

P. A. V.
Laurits Hansen,

Følgende »forhenværende« Kammerater har vist deres Mangel paa Kammeratskabsfølelse ved at unddrage sig den simple Pligt at betale deres Kontingent, og er derfor slettet med Gæld:

Peter Petersen, Nr. 40,755, født den 2. November 1868 i Birkerød. Gæld 7 Kr.

Alfred Petersen, Nr. 40,756, født den 28. Marts 1887 i Borup. Gæld 9 Kr.

Hans Jensen, Nr. 10,205, født den 4. Juli 1894 i Borup. Gæld 8 Kr.

Harald Rasmussen, født den 23. November 1883 i Roskilde. Gæld 9 Kr.

Ovennævnte mindre gode Medlemmer kan ikke optages andre Steder, før de har afviklet deres Mellemværende her.

Vilh. Larsen,
Formand for Borup Afd. (Sjælland).

Medlemmerne Nr. 23,212, Magnus Madsen, og Nr. 23,188, Meder M. Pedersen og Peder Jeppe Pedersen, har vist sig som daarlige Kammerater; de er alle slettet for Restance og har ikke afleveret deres Fagbøger.

Jardrup og Omegns Afdeling.

Nedennævnte tidligere Medlemmer af Esbønderup-Esrom Landarbejderforening er slettede for Gæld og maa derfor ikke optages i nogen anden Afdeling, før de har afviklet deres Forhold til ovennævnte Afdeling.

Medlem Nr. 16058, Lars Peter Nielsen, født den 20. Febr. 1861 i Kerteminde; Nr. 35599, Chr. Corneliusen, født d. 5. Maj 1871 i Ramløse; Nr. 35600, Josef Munche, født i Tyskland d. 25. Maj 1895; Nr. 27463, Stefen Christensen, født d. 6. Novbr. 1892 i Riga, Rusland; Nr. 2242, Lauritz Hansen, født d. 27. Marts 1885 i København.

Nedennævnte vides ikke hvor er født:

Nr. 48322, Niels Sommer Madsen; Nr. 48324, Karl Jakobsen; Nr. 50102, Axel Jakobsen.

Paa Bestyrelsens Vegne:
William Johansen,
Formand.

Alle Afdelinger advares mod at optage følgende slettede Medlemmer paa Grund af Gæld, forinden de har betalt det skyldige Kontingent her til Afdelingen.

15060, Hans P. Kristensen, født i Lindelse; 15050, Emil Kristensen, født i Herring, Fyn; 15056, Hans Chr. Kroman, født i Esbjerg; 22440, Holger Henriksen, født i Flensled, Laasby; 39096, Otto Marius Petersen, født i Lumby, Nr. Lyndelse; 42658, Peter Damgaard Knudsen, født i Odense; 100255, Helga Kristine Rasmussen, født i Ringe; 46365, Peter Hansen, født i Kong, Fyn.

Henrik Johansen,
Kasserer for Nr. Lyndelse Afdeling, Fyn.

Medlem af Vamdrup Afdeling, Nr. 32845, Peter P. Riis, født i Sommersted d. 11. Novbr. 1876, er ekskluderet af Afdelingen her som Strejkebryder paa Søgaard ved Vamdrup. Vedkommende Herre bør særlig erindres af alle organiserede Kammerater, da han var den ivrigste for at faa Arbejdet nedlagt.

Vamdrup, den 15. Marts 1920.

Chr. Thomhav.

Følgende Medlemmer er slettet paa Grund af Restance: Nr. 13628, Oluf P. Jørgensen; Nr. 19233, Julius Jensen; Nr. 19235, H. P. Petersen (har ikke Lyst til at være Medlem); Nr. 45553, Carl Christensen.

Carl Hauritz,
Munkebjergby Afdeling.

Ved Forhandling med Hyllested-Rosmus Sogneraad den 10. Febr. 1920 vedtoges følgende Overenskomst for Skærveslagning og Grusudlægning i Kommunens Grusgrave:

Skærver, ren Flint, 5 cm. pr. m:

i Hyllested Skovgaarde Grusgrave	9,50 Kr.
i Hyllested Grusgrave	8,50 Kr.
i Kalkbrud og de øvrige af Kommunens Grusgrave	7,50 Kr.

Grus i Hyllested Skovgaarde:

Grusgrave pr. Kubikfavn	9,00 Kr.
i Hyllested Grusgrav	9,00 Kr.
i Ørup og Akton Petersens Grusgrave	8,00 Kr.

Timeløn for fuldt arbejdsdygtige, organiserede Arbejdere 1,40 Kr.

Hans Hansen, Formand.

Hr. Redaktør!

Foraarets fagre Tid er atter i Vente under vore Breddegrader, og baade Mennesker og Dyr burde maaske være glade ved at se Livets Opstandelse i Marker og Skove, som stryges af den friske Brise fra Fjorde og Hav, hvor Maage og Vildand søger Føde og Læ, mens den frimodige, trofaste Lærke fra Slægt til Slægt søger at bringe et Glimt af Glæde fra den høje, frie Luft til os Nordboere. Men — kan den sunde Glæde fæste Bo mere paa denne mishandlede, dejlige Klode, hvor der er Bolignød. Bolignød ogsaa i vore Hjærter, hvor sygeligt Racehad og anden Svaghed hvisler fra klumre Kroge som slimede Slanger og forgifter Børnenes Hjerteblod — kan Lykken trives i Løgnens og Lastens Lande, hvor Retfærdighed er hjemløs og Kærligheden syg, og det svage Haab piskes til Pjalter af hvæsende Hvirvelvinde med Krakileri, Sladder og Sludder, som skjules af Natten; thi det er Nat, men der er dog Stjerner i Natten, og vi skal tro paa Morgenrøde, thi Troen er Livet, og Livet er endnu værd at elske, og Verden kan blive bedre — hvis vi selv bliver bedre, og hvis det er muligt, da prøver vi endnu en Gang at gaa med frit Mod ind i det friske Foraar.

F. T. København, 15. Marts 1920.

Niels Rasmussen, Arbejdsmand.

Til Afdelingerne paa Lolland-Falster.

Møde i Maribo Søndag den 21. Marts Kl. 2.

I Anledning af, at Sogneraadsforeningen har forkastet den Dyrtidsoverenskomst, der for nogen Tid siden blev sluttet mellem Amtet, Sogneraadsforeningen og Land-

arbejderforbundet, indbydes samtlige Afdelinger herved til at sende Repræsentanter for Skærveslagerne til Møde i Maribo Søndag den 21. Marts Kl. 2. Mødet holdes paa Olsens Hotel, Maribo. Da Mødet skal drøfte den foreliggende Situation, bedes Afdelingerne om alle at lade sig repræsentere. *Oscar Levinsen.*

FRA AFDELINGERNE.

Heden og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 21. Marts Kl. 7 Em. hos Snedker Chr. Hansen, Heden. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Alle bedes møde, da vigtige Ting foreligger.
Hans Chr. Hansen.

Kirkeby og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag d 28. Marts Kl. 3 Em. hos Kassereren, Johannes Hansen, Egebjerg. Alle Medlemmer skal give Møde, da en Urafstemning foreligger — og Valg af ny Bestyrelse m. m. *Emil Andersen.*

Haarby Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 8 Aften, hvortil alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, blandt andet Urafstemning angaaende Kontingentforhøjelse og mange andre Sager, som skal være indsendt til Forbundet før April. *Knud Larsen.*

Kølstrup Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Alle Medlemmer bedes møde, da der er mange Sager til Behandling. Valg af Formand og 2 Repræsentanter og flere Sager til Urafstemning. Husk Mulkten for Udeblivelse. *L. C. Adolfsen.*

Husby Afdeling
holder Medlemsmøde Søndag den 21. Marts Kl. 4 Em. i Husby Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde, de der er Ting, som skal til Urafstemning.
Sofus Sørensen.

Kærum Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 8 Aften. Alle bedes møde, da der foreligger meget vigtige Ting til Afstemning. *Henning Karlsson.*

Ringe Sogns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Logens Sal paa Villavej, Ringe, Onsdag den 24. Marts Kl. 7½ Aften. Alle Medlemmerne bør i egen Interesse komme til Mødet, da der skal foretages Afstemning over et vigtigt Forslag fra Hovedbestyrelsen. Ligeledes skal der behandles en hel Mængde andre vigtige Spørgsmaal. Mød derfor, alle Mand. *Anthon Hansen.*

Korinth Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag den 22. Marts Kl. 7 paa Korinth Kro, hvor der skal være Afstemning over et af oFrbundet udsendt Cirkulære. Alle bedes møde, da det er et Forslag, der er af meget stor Betydning for Medlemmerne. Til Mødet har Anthon Hansen, Ringe, lovet at komme. Derfor mød alle. *Martin Madsen.*

Frørup Afdeling
afholder Medlemsmøde i Frørup Forsamlingshus Torsdag den 25. Marts, hvor alle Medlemmer bedes give Møde, da der afholdes Urafstemning om Kontingent for næste Aar. *Bestyrelsen.*

Brændekilde-Sanderum Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling i Holmstrup Afholdsrestauration Lørdag den 20. Marts Kl. 8 pr. Alle Medlemmerne maa endelig møde, da meget vigtige Ting foreligger til Urafstemning. *Magnus A. Olesen.*

Søllinge Afdeling
afholder Generalforsamling i Søllinge Forsamlingshus Tirsdag den 27. Marts Kl. 7. Valg af Opkrævere og 3 Bestyrelsesmedlemmer samt Formand. Urafstemning over oFrbundsforslag. *Niels Nielsen.*

Diernisse Afdeling
afholder Generalforsamling i Diernisse Forsamlingshus Søndag den 28. Marts Kl. 3. Medlemmerne bedes møde fuldtalligt, da der skal foretages en meget vigtig Afstemning. *Bestyrelsen.*

Nørre Broby Afdeling
afholder Generalforsamling i Voitrup Forsamlingshus Søndag den 21. Marts Kl. 7. Alle Medlemmer bedes give Møde. Karl Vestergaard er indbudt for at forklare de Udtalelser, han brugte her den 9. Marts.
Frands Th. Hansen.

Aunslev-Bovense Afdeling
afholder Generalforsamling i Aunslev Forsamlingshus Lørdag den 27. Marts Kl. 7½. Valg af Bestyrelse og Urafstemning om Kontingentforhøjelse. Alle Medlemmer maa møde denne Gang, ellers er det 50 Øre i Mulkt. Husk, at al Restance maa indbetales i denne Maaned for at undgaa at slettes. *Bestyrelsen.*

Stenstrup Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 8 paa Stenstrup Gæstgivergaard angaaende Forslag om Kontingentforhøjelse og Forslag til Urafstemning vedrørende Ændringer i Forbundsloven og Ændringer i Arbejdsløshedskassens Vedtægter samt Valg af ny Bestyrelse. *Bestyrelsen.*

Køng og Omegns Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Onsdag den 24. Marts Kl. 7½ Aften i Logens Sal i Gummerup. Dagsorden: 1) Regnskabets Fremlæggelse og Godkendelse, 2) Valg af Formand, Kasserer og Kontrolbestyrer, 3) Urafstemning over det fra Hovedforbundet fremsendte Forslag, 4) Eevntuelt. Alle Medlemmer maa nødvendigvis give Møde, da det er i hver enkelts egen Interesse. *N. E. Kirkegaard.*

Tybrind og Omegns Afdeling
afholder den ordinære halvaarlige Generalforsamling i Føns Forsamlingshus Søndag den 28. Marts Kl. 3. Medlemmerne bedes møde, da der skal være Afstemning angaaende Kontingentet. *Karl Nielsen.*

Sdr. Broby Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Brobyværks Kro Onsdag den 24. Marts Kl. 7½ pr. Fagbøgerne bedes medbragt. Al Restance bedes indbetalt til Kassereren inden den 25. Marts. *P. K. M. Pedersen.*

Bjerreby Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 28. Marts Kl. 3 hos Kontrolbestyreren. Dagsorden: 1) Valg af Bestyrelse, 2) Urafstemning om Kontingentforhøjelse, 3) Eventuelt. *Bestyrelsen.*

Kjerte og Omegns Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 28. Marts Kl. 4 præcis i Kjerte Forsamlingshus. Dagsordenen er et meget vigtigt Forslag fra Hovedbestyrelsen til Afstening, saa alle Medlemmer bedes møde. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde senest den 26. Marts. *Bestyrelsen.*

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Medlemsmøde i V. Aaby Forsamlingshus Mandag den 22. Marts Kl. 7½ Em. Forhandlingsemne: Urafstemning om Ændringer af Forbundslovene og Arbejdsløshedskassens Vedtægter. Mød alle.
Kristen Jensen.

Horne Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Tirsdag d. 23. Marts Kl. 8 i Logens Sal. Emnet er Hovedbestyrelsens Forslag til Urafstemning. Alle bedes møde, da det er af stor Betydning for hver enkelt Medlems fremtidige økonomiske Tilstand. *H. P. Hansen.*

Stenløse-Fangel Afdeling
afholder Generalforsamling paa Fangel Krø Fredag den 26. Marts Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Sager er paa Dagsordenen. De Medlemmer, som staar til Restance, maa betale til Kassereren inden 1. April, da de ellers bliver slettet. *Jens P. Andersen.*

Skjellerup-Ellinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 23. Marts Kl. 7½ hos Fodermester Th. Madsen, Biskopstorp. Alle Medlemmer bedes møde, da der skal foretages Urafstemning. *L. Henriksen.*

Skjellerup-Ellinge Afdeling.
Til Formand er valgt Smed L. Henriksen, Skjellerup, til Kasserer Fodermester Th. Madsen, Biskopstorp, og til Kontrolbestyrer Arbmd. K. Henriksen, Skjellerup. Kontroltiden er fra Kl. 10 til 11. *L. Henriksen.*

Birket Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ pr. i Birket Forsamlingshus. *Bestyrelsen*

Vissenbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde i Vissenberg Kro Lørdag den 20. Marts Kl. 7 Em. Forslag til Urafstemning. Alle bedes møde. *L. Jensen.*

Nørre Lyndelse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 20. Marts Kl. 8 paa Nørre Lyndelse Kro. Urafstemning om Kontingentforhøjelse. Alle Medlemmer skal møde.
Hans Kr. Jørgensen.

Gudme-Brudager Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdes i Gudme Forsamlingshus Søndag den 21. Marts Kl. 2. Dagsorden ifølge Lovene samt et overordentligt vigtigt Forslag fra Hovedledelsen er til Urafstemning. I Følge Lovene skal enhver slettes af Forbundet, som skyldes nogen som helst Art af Kontingent ved Udgangen af denne Maaned. Alle Restancer er da at betale senest ved denne Generalforsamling. *Hans Hansen.*

St. Viby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Torsdag den 25. Marts Kl. 7½ i St. Viby Forsamlingshus. Dagsorden: Regnskabet og Valg af Bestyrelsen.
Julius Jørgensen.

Jordløse-Haastrup Afdeling.
Medlemmerne gøres opmærksom paa, at alle Restancer samt Kontingent for Marts Maaned maa betales enten til Opkræverne eller til undertegnede inden den 22. Marts, grundet paa Aarsregnskabets Opgørelse.
Næste Møde afholdes i Haastrup hos Hmd. Poul Hansen Fredag den 2. April (Langfredag) Kl. 3. Alle Medlemmerne bedes møde. *Jørgen Greve,*
Kasserer

Agedrup Afdeling
afholder Generalforsamling i Agedrup Forsamlingshus Tirsdag den 6. April Kl. 7½ Aften. Alle Medlemmer bedes møde. Uden lovligt Forfald er Mulkten 2 Kr. Kontingent maa for Fremtiden indbetales inden den 10 i hver Maaned. *Chr. Maiborg.*

Allested-Vejle Afdeling
holder Generalforsamling i Vejle Forsamlingshus den 28. Marts Kl. 4. Alle Restancer skal være indbetalt.
Anders Andersen.

Ørsted Afdeling.
Lørdag d. 27 Marts Kl. 7½ Aft. afholdes Generalforsamling hos Kristian Sørensen. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Sager foreligger. *M. Mogensen.*

Nørre Esterbølle Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Fredag den 26. Marts Kl. 8 Aften i Snedstrup Forsamlingshus. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Sager skal forhandles. *Vilhelm Larsen.*

Købelev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Onsdag den 24. ds. Kl. 7½ hos Grd. Ferd. Petersen, Rolykke. Alle Medlemmer bør møde, da der er vigtige Sager paa Dagsordenen, som bekendtgøres paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset de mødtes Antal.
NB. Al Restance og Gæld maa være indbetalt til samme Dag, da vedkommende ellers bliver slettet.
Povl Christoffersen.

Stokkemarke Afdeling.
Ekstraordinær Generalforsamling afholdes paa Gæstgivergaarden Lørdag den 27. Marts Kl. 7 Aften. Dagsorden: Hovedbestyrelsens Forslag til Afstemning. Alle Medlemmer bedes møde og afgive Stemme, da Forslaget er af meget stor Betydning for os alle. *S. N. Kjeldsen.*

Hillested Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Mandag d. 22. Marts Kl. 7½ i Hillested Forsamlingshus. Da der foretages Afstemning om meget vigtige Sager, som angaar hvert enkelt Medlem, ligger det i alle Medlemmers egen Interesse at møde til Generalforsamlingen.
J. Hansen.

Fodslette Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ paa sædvanligt Sted. Medlemmerne bedes møde.
Johan Laursen.

Snøde-Stoense Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 23. Marts i Snøde Afholdshus Kl. 8. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde og afgive deres Stemme.
Carl Aage Andersei.

Tullebølle Afdeling.
Generalforsamling afholdes paa Tullebølle Kro Onsdag den 24. Marts Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da der er meget vigtige Ting paa Dagsordenen. Mød nu, Kammerater; lad os en Gang se jer alle.
Karl Larsen.

Stokkemarke Afdeling.
Den aarlige Generalforsamling afholdes paa Gæstgivergaarden Lørdag den 10. April Kl. 7 Aften. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, som ønskes behandlet, aa være tilsendt Formanden 2 Dage forinden. Regnskabet vil ligge til Eftersyn en halv Time før. Mød alle. *Simon Kjeldsen.*

Tirsted og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ i Brandstrup Forsamlingshus. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Tillige Afstemning om Kontingentet. *Karl Haagensen.*

Søllested Afdeling
afholder Møde Lørdag den 27. Marts Kl. 7 Aften. Emne: Forslag fra Hovedbestyrelsen til Vedtagelse. Kl. ca. 8 vil den halvaarlige Generalforsamling blive afholdt. altsammen paa Gæstgivergaarden. *Bestyrelsen.*

Sandby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Onsdag den 31. Marts Kl. 8 i Forsamlingshuset ved Møllen. Dagsorden: 1) Forslag til Urafstemning, 2) Beretning, 3) Valg af Bestyrelse, 4) Valg af Tillidsmand til Sygehjælpekassen. Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at alle Restancer maa være indbetalt til Kassereren senest 25. Marts, da det ellers har Slettelse til Følge. Forslag, som ønskes behandlede, maa være Formanden i Hænde senest den 27. *Jens Peter Laursen.*

Væggerløse Afdeling
Jeg beder paa min Afdelings Vegne de Kammerater, som søger Plads i Væggerløse Kommune eller Tjæreby, først at henvende sig til følgende navngivne Mænd for at faa Oplysning om Pladserne, nemlig P. Møller, Tjæreby pr. Nykøbing Falster, Fodermester Holger Andersen, Højet pr. Væggerløse, Arbm. Carl Christensen Manebæk pr. Fiskebæk. Der er nemlig kun et Medlem af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug, og de øvrige er ikke alle tilbøjelige til at betale efter vore nuværende og kommende Overenskomster. Her er mange gifte Fodermestre som Følge af, at Besætningerne er større end almindeligt. Her er nemlig Botø Nors Interessentskabs store Engarealer. Derfor raader jeg alle til at søge Oplysninger først.
Kammeratlig Hilsen. *P. Møller.*

Birket Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 27. Marts foretages der Afstemning om det fra Hovedforbundet udsendte Forslag. Alle maa møde, da det er vigtige Sager, der foreligger. *Bestyrelsen.*

Gloslunde Græshave Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Dannemare Forsamlingshus Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ med følgende Dagsorden: 1) Beretning, 2) Regnskabet, 3) Forhandlingsprotokollen, 4) Valg af Formand, 5) Valg af Bestyrelsesmedlemmer, 6) Eventuelt. Desuden Afstemning om et vigtigt Forslag fra Forbundet.
Viggo Schwartz.

Ønslev Afdeling
afholder sin halvaarlige Geenralforsamling i Højmølle Kro Lørdag den 27. Marts Kl. 7 Aften pr. Regnskabet oplæses til Godkendelse, Valg af to Bestyrelsesmedlemmer samt Valg af Opkrævere. *Bestyrelsen.*

Nørre Vedby Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling **Søndag d.** 28. Marts Kl. 3 i Nørre **Vedby Forsamlingsbygning.** Dagsordenen bliver oplæst paa Generalforsamlingen.
Edv. Petersen.

Kippinge-Brarup Afdeling
Generalforsamling afholdes paa Guldborg Gæstgivergaard Søndag den 21. Marts Kl. 5. Da vigtige Ting skal behandles, bedes alle give Møde. Bestyrelsen bedes møde ½ Time før. *Sophus Olsen.*

Vaalse Omegns Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag Aften den 28. Marts Kl. 7½ paa sædvanligt Sted. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der foreligger et vigtigt Spørgsmaal til Urafstemning. Alt Kontingent og Restance maa være betalt inden 31. Marts til Kassereren for at undgaa Slettelse. Medlemmernes bedes endnu en Gang møde talrigt. Tag Sangbog med.
Kr. Pedersen.

Idestrup Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 28. Marts Kl. 3 Eftermiddag i Kirkeby Forsamlingshus, hvor følgende er paa Dagsordenen: 1) Forhandlingsprotokollen oplæses, 2) Regnskabet oplæses til Godkendelse, 3) Endelig Vedtagelse af Adskillelse fra Kirkeby, 4) Eventuelt.
Christian Hansen.

Kraghave Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ i Kraghave. Alle Medlemmer bør møde, da der samtidig er Urafstemning angaaende Forhøjelse af Kontingent til Forbundet og Arbejdsløshedskassen. NB. Al Restance skal være indbetalt inden samme Dato, da Restanterne ellers vil blive slettet. *H. Høj.*

Gunslev Afdeling
Den halvaarlige Generalforsamling afholdes i Gunslev Forsamlingshus Søndag den 28. ds. Kl. 6 Eftermiddag. Dagsorden: 1) Beretning, 2) Regnskabets Godkendelse, 3) Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de afgaaende, 4) Valg af Kontrolbestyrer, 5) Eventuelt.
Medlemmerne bedes møde allesammen, da der skal være Afstemning angaaende Forbundet og Arbejdsløshedskassen. *Carl Sørensen.*

Horbelev Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ Aften i Horbelev Forsamlingshus. Et Forslag til Urafstemning fra Hovedforbundet vil komme for paa Generalforsamlingen. Mød derfor talrigt op. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Vilhelm Hansen.

Horreby og Omegns Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Horreby Forsamlingshus Lørdag den 27. Marts Kl. 7 Aften. Et meget vigtigt Forslag er til Urafstemning. Mød derfor alle. *Julius Madsen.*

Horreby og Omegns Afdeling.
For at undgaa Slettelse, maa al Restance være indbetalt til undertegnede inden 25. ds. *Chr. Hansen,*
Kasserer.

Vestlollands Kredsorganisation

afholder teo Agitationsmøder: Torsdag den 1. April paa Hotel Rødby og Fredag den 2. April paa »Folkets Hus« i Nakskov. Begge Møderne begynder Kl. 10 Fm. Som Taler kommer Sekretær, Næstformand *Aksel Hansen,* Landarbejderforbundet, til Stede. Der vil her paa disse Møder blive Lejlighed til at drøfte de faglige Spørgsmaal.

Paa Udvalgets Vegne
P. Nielsen,
Formand.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen,** Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Husmands- eller Landarbejderdøtre!

Hvem vil gifte sig med en Landarbejder i 30 Aars Alderen med eget Hjem paa Fyn? Refl ktereude bedes indlægge Billet mærket „Haab" med Fotografi paa Landarbejderbladets Kontor. Spøg og Ægteskabskontor frabedes.

Tak.

Hermed bringer jeg de Medlemmer af Gl. Rye Afdeling, der ydede mig Hjælp under min Sygdom og mit Ophold paa Rigshospitalet, en hjertelig Tak.
Jens Sørensen og Hustru, Fuglebjerg.

Sundby F. ny Købmandsforretning

aabnes **Tirsdag den 9. Marts.**

Forretnings-Princip: Bedste Varer til konkurrencedygtige Priser. Reel og proper Betjening. Sukkermærker kan indleveres forinden.

Karen Poulsen.

Pakkefest.

Kolind Afd afholder paa Kolind Hotel stor Pakkefest og humoristisk Oplæsning den 28 Marts Kl. 7. Pakker modtages med Tak af undertegnede Alle Medlemmer indbydes.
J. H Larsen.

Tak.

Min hjerteligste Tak til Aarby Landarbejderforening for den Pengegave, som blev mig overrakt under min Hustrus langvarige Sygdom.
Arbejdsmand Jens P. Poulsen, Melby Nordstrand, Kallundborg.

Hjertelig Tak

til mine Kammerater i Vilslev og Omegns Landarbejderforening for Pengegaven, som er bleven os overrakt ved vor kære lille Ellas Død og Begravelse. Modtag vor inderligste Tak.
Maren og Andreas Hansen.

Foreninger, der kunde ønske arrangeret en morsom Aftenunderholdning, bedes skrive til Komikeren

Jens Bodal,

Klip Adressen ud. Næstved.

Oplæsning.

Martin Sørensen kommer til S. Stenderup i Forsamlingshuset „Dannevirke" Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ Aften og recit rer „Livet paa Hegnsgaard". Alle Medlemmer bør møde, da Sørensen er en af Landets bedste Oplæsere. P. F V.
Johs. Damberg.

Tak.

Jeg takker herved alle de af mine Kammerater, som skænkede mig den gode Pengegave i Anledning af min Sygdom. Særlig takkes Villiam Rasmussen for hans Velvillighed ved Indsamlingen. Søren P. Lak.
Kasserer.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104 000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag,** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., **med blandet Tag,** naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og **med haardt Tag,** naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Fyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Gode, oplysende og fornøjelige Bøger

Nr.		Kr.
114	Jeppe Aakjær: Fra Jul til St. Hans	2,50
112	— Bag Hjemmets Gavl	1,25
121	P. Alorcan: Den trekantede Hat. En ustyrlig morsom Fortælling	1,00
158	Bjørnstj. Bjørnson: En glad Gut	1,50
186	Chr. Bundgaard: Proletarer	2,50
338	Selma Lagerløf: En Herregaardshistorie	1,75
354	Jack London. Naar Naturen kalder	1,00
355	— Før Adam	2,00
362	— En Solens Søn	3,00
369	— Kong Alkohol	1,00
373	— Østrøvernes Konge	1,50
468	Gustav Wied: Muntre Fortællinger	0,75
632	Charles Dickens: Oliver Twist indb. 2,00	1,50
662	Selma Lagerløf: Niels Holgersens vidunderlige Rejse	2,50
295	C. Hostrup: Soldaterlejer	1,00

Enkelte eller flere af ovenstaaende Bøger sendes pr. Postopkrævning til alle, som ønsker dem

Klip denne Annonce ud, sæt × ved de Bøger, Du ønsker tilsendt og send Annonce og Bestilling ud til Landarbejdernes Bogsamling. Bøgerne vil derefter blive Dig tilsendt pr. Postopkrævning

Undertegnede udbeder sig tilsendt de med × betegnede Bøger til en samlet Pris af ..... Kr. ..... Øre.

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....
(Skriv nøjagtig og tydelig Navn og Adresse.)

Indsendes til

Landarbejdernes Bogsamling,
Willemoesgade 54 St., København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 13 | 26. Marts 1920 | 6. Aargang

Arbejdernes Organisationsret.

En af Direktør Tegner, „Bodal", foretagen Opsigelse af hans Fodermester erklæres for ulovlig.

Sidst i November 1919 modtog vi fra Nidløse Afdeling Meddelelse om, at Direkteør Tegner, »Bodal«, havde sagt til sin Fodermester, at han skulde udmelde sig af Landarbejderforbundet og gaa over i Dansk Fodermester Forening, og dette skulde være i Orden inden 29. Novbr., ellers vilde Fodermesteren faa sin Afsked straks.

Overfor Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, af hvilken Hr. Direktør Tegner er Medlem, nedlagde vi straks en ganske bestemt Protest mod et saadant Overgreb overfor Arbejdernes Organisationsret og krævede, at Direktør Tegner afholdt sig fra paa nogen Maade at blande sig i Forholdet, hvad angaar, hvilken Organisation hans Arbejdere staar i.

Fodermesteren, som naturligvis nægtede at anerkende Hr. Direktør Tegners Formynderskab paa dette Omraade, blev dog heller ikke jaget fra Pladsen inden 1. December, men da han stadig vægrede sig ved at lade Hr. Direktør Tegner bestemme, hvilken Organisation han (Fodermesteren) skulde være Medlem af, fik han i Løbet af December Maaned sin Opsigelse til 1. April 1920.

Ogsaa denne Opsigelse protesterede vi imod og krævede den annulleret. Paa Foranledning heraf kom Sagen til Behandling i et Fællesmøde, hvor følgende Afgørelse blev truffet:

Ved et Fællesmøde i Dag i Arbejdsgiverforeningen mellem Repræsentanter for Landarbejderfundet og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug enedes man om følgende Ordning af en Uoverensstemmelse angaaende en af Direktør Tegner, »Bodal«, foretagen Opsigelse af en Fodermester:

Arbejdsgiverforeningen erkender, at Opsigelsen af Arbejdere med det paaviselige Formaal at tvinge dem ud af Landarbejderforbundet er i Strid med Septemberforligets Forudsætninger.

Da den i December 1919 foretagne Opsigelse af Fodermesteren paa »Bodal« til 1. April 1920 skønnes at være fremkommen for at bevæge ham til at udmelde sig af Landarbejderforbundet, erklæres den omtalte Opsigelse for ulovlig, og det erkendes, at Fodermesterens Forbliven i sin Plads ikke med Rette kan gøres afhængig af, i hvilken Organisation han ønsker at være Medlem.

København, den 18. Marts 1920.

For Landarbejderforbundet
Oscar Levinsen.

For Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug:
O. Reedtz-Thott.

Denne Afgørelse slaar jo tilstrækkelig kraftig fast, at Direktør Tegner har optraadt ganske ubeføjet overfor Fodermesteren, naar han begyndte at ville tale med om, hvilken Organisation Fodermesteren skulde eller burde være Medlem af, og den giver os ganske Medhold i vort Krav om, at Arbejdsgiverne er ganske uberettigede til paa nogen Maade at blande sig i Forhold, hvad angaar hvilken Organisation, Arbejderne er eller ønsker at være Medlem af.

Blot alle de organiserede og forøvrigt ogsaa de uorganiserede Arbejdsgivere fremtidig vilde forstaa dette tilfulde, saa vilde de spare sig selv for en Bunke Ubehageligheder.

Oscar Levinsen.

Foraar.

Træerne grønnes, Blade foldes ud,
Fuglene kvidrer, det er Foraarets Bud.
Der er Solskin i mit Hjerte,
der er Sang i mit Sind —
det er Naturen, som ringer Foraar ind. —

Vi vandrer fra Mørket i Sollyset ind,
og Solen farver Kinden og bringer Lys i Sind —
der fødes Tro paa Livet —
paany, paany, paany,
i Men'skesjæles Øde bringes Foraar til at gry. —

Se, ude i Naturen — hvor — Livet foldes ud,
se, alt det stræber opad, det er Naturens Bud. —
Den mindste Spire svulmer,
iklædes Foraarsdragt,
saa smilende og venlig, saafin i al sin Pragt. —

Hvorfor skal jeg da græde, naar alt til mig ler,
naar alt det smiler venligt, hvorhen jeg saa end ser,
hvorfor skal jeg da ikke
Lykkens Bæger tømme,
hvorfor skal jeg da ikke berüse mig i Drømme. —

Jeg har Mod til at leve, mit Sind er endnu ungt,
jeg nu vil glemme Sorgen, der forhen hviled tungt;
thi der er Solskin i mit Hjerte,
der er Sang i mit Sind,
det er Naturen, som ringer Foraar ind. — — —

Oliver Tvist.

Skovarbejdernes Lønsagsdelegeretmøder.

Møderne afholdes 1. og 2. April.

I Henhold til Reglerne for Repræsentation ved Forhandlingerne om Afslutning af Landsoverenskomster indbyder vi herved de Afdelinger, som har Skovarbejdere (fortrinsvis dog dem, som har Privatskovarbejde) til at sende Skovarbejderrepræsentanter til følgende Møder til Drøftelse af Forslaget til Overenskomst for Skovarbejdere og til Valg af Repræsentanter til Deltagelse i Forhandlingerne om Overenskomsten. Afdelingerne bedes sende 1 Repræsentant for hver paabegyndt 10 Skovarbejdere, de har i Afdelingen, og det betragtes som en Selvfølge, at Repræsentanterne skal være Skovarbejdere.

Naar vi, som det vil bemærkes i nedenstaaende Oversigt over Møderne, ikke afholder Møder i en Del af de i Reglerne anførte Byer, kommer det alene af, at der i disse Byers Omegn enten ingen egentlige Skovarbejdere er, eller at de, der er, kun er Statsskovarbejdere, og Statsskovarbejderoverenskomsten skal ikke behandles paa disse Møder eller af de valgte Repræsentanter; endvidere er der nogle Steder, f. Eks. Samsø, valgt Repræsentanter for Skovarbejderne ved de afholdte Kredsmøder ang. Landbrugsoverenskomsten.

Skovarbejderkredsmøderne afholdes som følger:

I *København* Skærtorsdag den 1. April Kl. 10 i »Folkets Hus«, Jagtvej 69.

I *Næstved* Langfredag den 2. April Kl. 10 paa Hotel »Dania«.

I *Holbæk* Langfredag den 2. April Kl. 11 paa Hotel »Hafnia«.

I *Slagelse* Skærtorsdag den 1. April Kl. 11 i »Folkets Hus«.

I *Maribo* Skærtorsdag den 1. April Kl. 2½ paa Folkets Hus.

I *Odense* Langfredag den 2. April Kl. 12 i Forsvarsbrødrene, Albanigade 2.

I *Svendborg* Skærtorsdag den 1. April Kl. 11 i Arbejdernes Forsamlingsbygning.

I *Aalborg* Langfredag den 2. April Kl. 11 i Søndergade 20.

I *Randers* Skærtorsdag den 1. April Kl. 12 paa Hotel »Jylland«.

I *Aarhus* Skærtorsdag den 1. April Kl. 11 i Arbejdernes Forsamlingsbygning.

I *Silkeborg* Langfredag den 2. April Kl. 12 paa Højskolehjemmet.

I *Horsens* Skærtorsdag den 1. April Kl. 12 paa Hotel »Heimdal«.

I *Kolding* Langfredag den 2. April Kl. 10 paa »Fremad«.

Til hver af disse Møder kommer en Repræsentant for Forbundet til Stede.

I bedes erindre Repræsentanterne, som vælges til disse Møder, om at medbringe deres Fagbog, da kun Medlemmer af Forbundet tilstedes Adgang til Møderne. Vi betragter det naturligvis ogsaa som en Selvfølge, at ingen Afdelinger lader sig repræsentere paa mere end eet Kredsm[illegible]e.

Med k[illegible]eratlig Hilsen.

Paa Forretningsudvalgets Vegne.
Oscar Levinsen.

Ulykkesforsikringen.

Afdelingsbestyrerne gøres opmærksom paa, at *Efterafregningen* skal indsendes til Forbundet *senest den 20. ds.*

Alle de Afdelinger, som endnu har *Præmiemærker fra Januar og Oktober Kvartal, skal indsende Efterafregning tillige med Mærkerne snarest muligt.*

Paa given Foranledning skal jeg gøre opmærksom paa, at ***kun dem, der staar som Medlem af Landarbejderforbundet, kan staa i »Landarbejdernes Ulykkesforsikring«, og saa snart et Medlem melder sig ud af Landarbejderforbundet, kan han ikke mere være ulykkesforsikret hos os.***

Niels Petersen.

Organizujmy sie!

Moi kochani koliedzy! Teraz kazdemu smutno, ze my tak duzo placimy na zwiazek zawodowy, ale to nic, bo nasza gotówka z procietami do nas przjde od 1 Maja we formie wekszego zarobku.

Ja wzywa wszystkich rodaków, tak chlopów jak i dziewczat a by sie zapisali do Zwiazku Zawodowego Robotników Rolnych w Danji, wszyscie jak jeden maz, bo przy poparcju przez nas zwiazku, popisramy tem samym samych siebe, wzmocnjajac naszej liczbój potege zwiazku.

Rodacy! nie damy sie ciemezyc przez ksadzy. Precz z ksedzym zwazkem!

Zwiazek ten bowiem tylko jest dla rozbicja naszej jednosci, a na uslugi obszarnikom — kapitalistom.

Zwiazeki ksiedzrzy nie powinni istniac, bo dosc jak sluchamy ich w koscielack, na tomiast powinnismy sie garnuc w Sekcji Polskej Partji Socjalistycznej w Danji. Nie sluchajce równiez agitatorów którzy Wam mowia a by paszportów polskich nie wyrabiac, tego nie sluchajce, bo my musimy papiery polskie wyrobic.

Z bratnim pozdrawienem wszystkich rodaków
Karol Pawlik,
Sæbyholm pr. Nakskov.

Tag vel imod.

Der er til alle Afdelinger udgaaet et Forslag angaaende en Forhøjelse af det maanedlige Kontingent, som en Følge af Dyrtidens Tryk paa alle Omraader. Dette Forslag skal til Urafstemning i alle Afdelinger inden Udgangen af Marts Maaned. Kammerater, lad Jer nu ikke bringe ud af Ligevægt over dette Forslag, men tag vel imod det, og se Sandheden lige ind i Øjnene og stem for dets Vedtagelse. Ingen kan nægte, at der trods alle de Fremskridt, der er naaet, er store Dele af Arbejderklassen, som lider haardt under Tidernes Tryk, og at vi endnu har langt tilbage til Maalet. Men den faglige Virksomhed i Forbindelse med den Samfundsindgriben, som vor politiske Indflydelse har skabt, har mildnet Forholdene betydeligt for os. Netop igennem disse to Organisationer, den politiske og den faglige, er det ved Hjælp af Sammenholdets Styrke mulig for os at give Arbejdsholdet en ny Karakter.

Derfor, Kammerater, tag vel imod dette Forslag, saa det kan blive vedtaget med overvældende Majoritet; meget staar paa Spil, hvis vi svigter; lad os bringe de Ofre, der skal til, for at føre vor Sag igennem. Efter en Saatid kommer en Høst, en Høst med fulde Kærner i Akset.

Et Medlem af Kundby Afdl.

Sammenslutning er Smaakaarsfolks Styrke.

Fortidens Splittelse blandt Arbejderne paa Landet var til ubodelig Skade for den Arbejder, der udelukkende beskæftigede sig som Lønarbejder, som for den Jordbruger, hvis Ejendom var saa lille, at Ejeren for at kunne skaffe Føden til Familien, var nødsaget til at tage Daglønsarbejde hos de større Gaardmænd, og som Regel passe sin egen Jord om Søndagen. I de smaa Jordbrugere havde Arbejdsgiverne ofte deres Reserve i Tilfælde af, at Lønarbejderne begyndte at kræve Forbedring, hvad enten dette gjaldt Løn eller Boligforholdene. Splittelsen mellem disse Jordbrugere og Lønarbejderne — og dertil Uenigheden mellem de virkelige Lønarbejdere, var det Middel, som den større Jordejer benyttede sig af, for at beholde den Magt og bevare den Underkuelsesret, som Generation efter Generation er vedbleven at holde sig i de store Jordejeres Bevidsthed. Som Ejer af Jorden og Kreaturerne følte Bonden sig ogsaa, og om ikke som Ejer over den menneskelige Arbejdskrafts Anvendelse, saa dog som dem, hvem al Bestemmelsesret var tilskreven — Ejeren befalede og Arbejderen maatte enten bøje sig og tie, eller forsvinde fra Jordejerens Omraade. For den ugifte Arbejder kunde dette ogsaa udføres, men for den gifte Familieforsørger, hvis Familie ofte var stor, stillede Sagen sig ofte vanskeligere. — Vel var der fuld Frihed til frit at vælge sin Arbejdsplads, men Fattigdommen hindrede ofte, at denne Frihed kunde benyttes, thi der drejede det sig ikke alene om at have Raad til at forlade den daarlige Arbejdsplads; der skulde først skaffes Bolig til Familien, saafremt han ikke vilde risikere at blive indsat paa den nærmeste Fattiggaard. Med dette Forhold for Øje forstaas derfor Landarbejdernes triste Tilværelse. Mange af dem, der endnu ikke var økonomisk afhængig af Arbejdsgiveren, forlod derfor Landet og søgte til Byerne — selv om Forholdene der ogsaa ofte var haarde, havde Arbejderne dog der ved Sammenslutning formaaet at skaffe sig Selvbestemmelsesret om, hvorledes Arbejdsvilkaarene skulde være, men derved forbedredes Landarbejdernes Kaar ikke; de forringedes snarere, thi de Arbejdere, der rejste, var ofte de, der, fordi de ikke var økonomisk afhængige af Arbejdsgiverne, ikke veg tilbage for at paatale Misbrug, men de, der af flere Grunde ikke kunde forlade Landet, maatte yderlig bøje sig. Der tales nu meget om, at Folk skal vende tilbage til Jorden (Landet), men hvad andet har drevet de fleste Arbejdere bort fra Landet end de elendige Arbejdsforhold, der var paa Landet. Og dette var en Følge af, at mange Jordejere misbrugte deres Stilling som Arbejdsgivere. — Selvfølgelig var der ogsaa nogle Arbejdsgivere, som ønskede, at der skulde være gode Arbejdsforhold paa deres Arbejdspladser; men ofte følte de øvrige Arbejdsgivere dette som et Brud paa de gamle Læresætninger, — og nogen virkelig Reform blev sjælden gennemført. — Det var ikke i Kraft af deres Flertal, at Jordejerne skaffede sig denne uindskrænkede Magtstilling, men i første Omgang, fordi de forstod at vedligeholde Splittelsen blandt Smaafolk paa Landet. Og igennem deres Presse havde de til dette Arbejde en trofast Hjælper, som stadig ved Smædeskriverier om Byarbejderne og deres Sammenslutning, forsøgte at afskrække Landarbejderne fra at danne Organisation og dermed tilsløre, hvordan de virkelige Forhold var paa Landet. — Beskæftigede denne Presse sig endelig med Arbejdsforholdene, fremstilledes de straalende; der var den frie Natur, den friske Luft og de familiere Tilstande. De fremstillede kun det overfladiske, thi selv om der findes aldrig saa meget frisk Luft paa Landet at arbejde i, forhindrede dette ikke Arbejdsforholdene i at være daarlige. Men det kan lade sig gøre at holde nogle for Nar i lange Tider og lyve saa ofte, at vedkommende selv tror, det er Sandhed, men holde alle for Nar, kan heldigvis ikke lade sig gøre. Og derfor lod det sig heller ikke gøre at holde Splittelsen vedlige blandt Smaafolk paa Landet; ogsaa Landarbejderne fik Øjnene op for Sammenslutningens Nødvendighed og der udførtes et ihærdigt Arbejde i hver eneste Landsby for at samle Arbejderne i Landarbejderforeningerne. — Arbejdernes Presse vandt derved ind i Arbejderhjemmene og dermed afbrødes Agrarpressens Tvetungethed. — At denne ikke længere formaar at holde Stillingen blandt Arbejderne paa Landet, er ikke mærkeligt, thi den har god Grund til at være udslidt og træt, idet dens Stilling nærmest kan sammenlignes med at have Mel i Munden og samtidig blæse, og det skal nok være meget trættende. Det er derfor ikke til at undres over, at Folk, som i mange Aar har holdt denne Presse, nu siger Tak for Følgeskabet. En Sammenligning af, hvorledes Aalborg Amtstidende under V. Larsens første Redaktørvirksomhed i Nordjylland først i Halvfemserne saa paa Arbejdsforholdene, faas i et Uddrag af en Artikel efter A. Christensens Bog om V. L.: — „Naar Billigheden i Produktion skal købes ved at lønne den menneskelige Arbejdskraft ringere, saa er det intet Fremskridt. Det har aldrig i Historien været regnet for noget Fremskridt. Tværtimod. Det har altid været i Tilbageskridtets og Forraadnelsens Tider, at man har prøvet sligt. Heller ingen Sinde har det baaret nogen god Frugt, eller ført noget Land eller noget Folk frem. Det har ført fremad i Had og Fjendskab, men nedad i Kultur og menneskelig Lykke. Billig Produktion er kun god, naar Billigheden ikke købes paa andre Menneskers Bekostning". — Det er Ord, som alle indeholder Sandhed den Dag i Dag; men sammenlignes Bladets Stilling overfor Arbejderne nu og sammenlignes Landmændenes Forsøg paa at knægte Landarbejdernes Organisation, som har til Opgave at skabe taalelige Levevilkaar for Landarbejderne, da er der intet mærkeligt i, at gamle Folk, som endnu har Gnist af Selvstændighed i sig, siger Farvel til baade den Presse og det Parti, der siden Halvfemserne har slaaet den Kuldbøtte, at det nu er et af Landets mest arbejdsfjendske Blade og Partiets Folk nogle af Landets mest karrige Arbejdsgivere, der daglig forsøger at gøre Landarbejderne arbejdsløse, for derved at komme Organisationen til Livs, for ved Arbejdernes Elendighed at købe en billig Produktion. Det er ikke med Vemod, at Landarbejderne siger Farvel til det Parti og den Presse; kun kan det beklages, at vi ikke har gjort det for lang Tid siden. — Men sent er bedre end aldrig, og nu giver gamle og unge Landarbejdere hinanden Haanden paa, at vi lægger ud paany; arbejder hver især paa at styrke vor Organisa-

tion. Endnu findes nogle udenfor, som bør findes i vor Organisation, saaledes at baade unge og gamle kommer med i dette Arbejde, og samtidig bringer vi Arbejdernes egne Blade ind i Arbejderhjemmene paa Landet; vi taber ikke Modet trods Jordejernes Modstand, flygter ikke til Byerne, men træder op imod dette Bondevælde, som Landbrugets Arbejdere i alt for mange Aar har lidt under, og kræver, at der skaffes os Arbejde, og at vort Arbejde betales saaledes, at Landarbejderne ikke vedblivende skal være Samfundets Stedbørn. Tages der fat med Energi, vil vi gradvis gennem vor Organisation tilkæmpe os de Arbejdsvilkaar, som vi har Ret til at forlange, ikke alene af den enkelte Arbejdsgiver, men ogsaa af Samfundet som Helhed. —

Jens P. Jensen.

Godsejer Jensen udtaler sig.

Ærede Standsfæller!

Se, ligesom i 1789 under den franske Revolution, den da undertrykte Stand udformede sine Krav, netop saadan vil ogsaa jeg nu udforme Godsejerstandens Krav.

Jeg vil — som Tredie-Standen den Gang — sige:

„Hvad er vi?“ — Undertrykte!!!“

„Hvad betyder vi?“ — „Intet!!!“

„Hvad vil vi være?“ — „Alt!!!“

For det er netop Sagen, at vi — Godsejerne — altsaa intet betyder, men at vi selvfølgelig burde være alt — begribeligvis!

Det er jo det grusomt tragiske i dette Land, at Udviklingen aldeles afgjort gaar i den Retning, at den eneste — absolut eneste — eksistensberettigede Stand — Godsejerstanden — ganske og aldeles gaar i Hundene

Tænk paa den Tid, da Træhesten kunde sadles.

Tænk paa den Tid, da Hundehullet kunde fyldes. Den Gang var der noget ved at være Jorddrot. Og tænk saa paa, hvorledes man nu er afskaaret fra at knægte sine Slaver, naar de ikke vil makke ret

Næ — vi har ikke noget at sige mere, vi har ikke Spor af Betydning

Den privilegierede Valgret er afskaffet. Den kunde dog ellers holde saa udmærket Ballance i Tingene derved, at hver af os Godsejere jo havde mange Gange dobbelt Stemmeret i Forhold til vore undergivne. Men ikke nok med, at denne gode, konservative Form for Ligevægt i Samfundet er afskaffet, men man har endda — for at gøre Haanen fuldkommen — oven i Købet udvidet Valgretten saaledes, at en Tje-ne-ste-pige, en Vad-ske-ko-ne — kort sagt — Pa-ri-a-en — har akkurat samme Betydning i Spørgsmaalet om, hvorledes Staten skal ledes, som Godsejerstanden. Alt dette er sket paa vor Bekostning.

Vor Betydning er reduceret. Os spøger man ikke mere.

Og saa er det jo dog os, der til syvende og sidst holder hele Landet oppe Er det ikke os der leverer Svin, Smør og Æg til vor Eksport? Ingen vil med Gran af Ret kunde bestride, at langt det største Antal Svin stammer fra vor Stand? Er det ikke os, der holder Brød-, Øl- og Brændevinsproduktionen vedlige?

Jeg spørger blot — og Svaret maa paa Forhaand være givet, et absolut: Jo.

Men hvad er det dog ogsaa for nogle Kanutter, vi har siddende ved Statens Ror.

Demoralisation og moralsk „Spansk-Syge“ breder sig mere og mere jo længere dette forbryderiske, landsskadelige Ministerium skal misregere os.

Men hvad ligner det ogsaa at lade en forhenværende Lommeprokurator som den lille Zahle lede Landets Regering. Hvordan Pokker skulde han dog have Forstand nok til det? Det er da indlysende, at naar Manden er lille — og det er han — saa maa hans Hjerne da ogsaa være lille og altsaa ikke stor nok til den Plads. Næ — her burde være placeret en stor Mand, helst selvfølgelig en Godsejer, der ogsaa havde haft lidt Forstand uden om Ho'det og ikke beholdt det hele for sig selv inde i Ho'det. Det er nemlig karakteristisk for Godsejernes Dygtighed, at vor meste Forstand løber uden om Hovedet.

— Som Krigsminister har de en Mand, der ikke engang vil gaa med trekantet Hat, og som endda er Anti-Militarist. Tillige er han Dr. phil., noget som man bekendt lader sine umuligste Sønner eller Døtre læse til. Kan de ikke andet, kan de jo læse til Filosofikum.

Selvfølgelig er Finansministeren ikke et Haar bedre. Har han Forstand paa Finanser? afgjort Nej. Næ — her havde det været bedre — naar galt skal være — at sætte hans Broder. Han forstaar da at vurdere Arbejderne og dansk Arbejde efter Fortjeneste. Men under alle Omstændigheder burde man have et Menneske og ikke en Jøde til Finansminister. Men saadan gaar det. Det er jo intet Nyt, at Jøder og andre Kæltringer mere og mere vinder Indpas.

Men det mest tragiske er, at man til at ordne det sociale Spørgsmaal har ansat en — Cigarmager! — Tænk Dem — ærede Standsfæller — hvis vi vilde sætte en Snedker til at drive paa vore Godser! Ak — hvilket ynkeligt Resultat — for os.

Jeg beder Dem tænke over et Øjeblik, hvilke uberegnelige Følger en saadan Mand paa en saadan Plads kan faa

Tænk Dem blot Stauning være lydhør overfor sine Klassefællers Krav og vi Godsejere kan godt lukke hele Butiken — kan vi.

— Ja, det er saa sørgeligt. Og saaledes gaar det hele i Skudder-Mudder med den danske Godsejerstand.

Religiøs Fanatisme.

Pastor Schmidt i Nakskov som Djævleuddriver.

Glimrende Forretning

Et Sted i Omegnen af Nakskov findes en polsk Pige, hvis aandelige Tilstand har lidt alvorlig Skade.

Efter hendes eget Udsagn er hun nu i „den Onde“s Vold.

Aarsagen til hendes forkvaklede aandelige Tilstand skyldes religiøse Skrupler.

Hun har haft en dansk Karl til Kæreste, og det var Meningen, de skulde giftes en Gang i Fremtiden.

En Gang, de var sammen, opfordrede Karlen hende til at brænde et Helgenbillede, der var ophængt i hendes Værelse, hvilket hun ogsaa gjorde

Hun fik imidlertid religiøse Anfægtelser, og under disse tog hendes Hjerne Skade; hun følte saaledes, at Djævelen havde taget Ophold i hende.

Nu var gode Raad dyre (det mente i hvert Fald Pastor Schmidt), Djævelen skulde uddrives, og dette kunde selvfølgelig kun ske ved Præstens Hjælp.

Pigen indfandt sig hos Pastor Schmidt, der selvfølgelig straks var villig til at paatage sig denne vanskelige Opgave; men det er naturligvis en kostbar Historie at drive Djævelen paa Flugt, mere kostbar, end at en fattig Præst er i Stand til at udrede de fornødne Midler, hvorfor alle „de rettroende“ selvfølgelig burde træde hjælpende til, ved at ofre lidt af denne Verdens Gods, og det paastaas — vist nok ikke helt uberettiget —, at det er en ganske god Geschæft for Hr. Schmidt.

Medens Præsten gør Forberedelser til at drive den ubudne Gæst paa Flugt, formørker denne i Mellemtiden Pigens Tilværelse, i Form af en meget gammel, graaskægget Mand, der fuldstændig behersker Pigens Vilje og holder hendes Liv saavel som Død i sin Haand.

Han har saaledes forudbestemt, at hendes Liv skal endes ved Hængning, hvilket Pigen ogsaa en Gang har forsøgt paa; men da mente „den graaskæggede“, at Tidspunktet endnu ikke var inde.

Som man vil forstaa, foreligger her et Tilfælde af aandelig Forvirring, der snarest paakræver kyndig Behandlig, hvorfor Pigen snarest burde anbringes paa et Hospital, og efter min Mening er det selvfølgelig Præstens Pligt at henvise Pigen til et saadant, thi selv om Jesus har kunnet uddrive Djævle, synes jeg alligevel, at de polske Præster i Nakskov skulde undlade Eksperimentet, dertil er deres Kød vist altfor skrøbeligt.

Affæren har i hvert Fald Interesse og kræver selvfølgelig saavel en hurtig som grundig Undersøgelse for at redde den stakkels Pige.

A. T.

* * *

Pastor Schmidt er af vore Medlemmer paa Lolland Falster kendt for sin Kamp mod vor Organisation, en Kamp, som imidlertid hidtil har resulteret i, at vor Bevægelse stadig er vokset og blevet stærkere og stærkere Aar for Aar. Vi vil kun ønske, at Pastor S. maa have mere Hefd i Kampen med Djævelen. Red.

Landarbejderbladets Omdeling.

Fra vore Medlemmer modtager vi meget ofte Klager over, at »Landarbejderbladet« omdeles uregelmæssigt, og i mange Tilfælde helt udebliver. Naar vi her paa Forbundskontoret modtager en saadan Klage, og vi ved Undersøgelse af vore Anmeldelser har konstateret, at Bladet af os er anmeldt til det Medlem, der har sendt os Klagen, saa sender vi Postvæsenet en Skrivelse, hvori vi anmoder Postvæsenet om at undersøge og rette dette Forhold og sørge for, at Bladet bliver omdelt regelmæssigt. Men paa langt de fleste af de Klager, vi tilsender Postvæsenet modtager vi det Svar, at Bladet regelmæssigt er afleveret paa Klagerens Bopæl, eller for Tjenestefolks Vedkommende, at Bladet er afleveret paa Gaarden samtidig med Gaardens øvrige Post, og i saa Tilfælde er det jo Husbondens Skyld, at Medlemmerne ikke faar Bladet. Hvor Bladet udebliver maa vi derfor paalægge vore Medlemmer, at de først klager til det stedlige Postkontor eller til Landposten, men helst til Postkontoret. Bringer denne Klage saa intet Resultat, da send en Klage til Forbundet, og vi skal saa ordne Forholdet.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Hovedbestyrelsen for Det tyske Landarbejderforbund og Kongressens udenlandske Gæster.

Staaende: Det tyske Landarbejderforbunds Hovedbestyrelse, nemlig fra venstre:

Sekretærerne *Emil Hartung* og *Bernier*, Redaktør *Faasz*, Formanden *Georg Schmidt*, Hovedkasserer *Emil Waldt*, Sekretærerne *Löhrke* og *Walter Kwasnik*.

Siddende, fra venstre:

Hans Jacobsen og *Oscar Levinsen*, Danmark, *Heimstra* og *Helgenga*, Holland, og *Albin Hansson*, Sverrig.

Agitatoren Jeppe Aakjær.

Forfatteren Aakjær.

Da Henrik Pontoppidan 1887 udgav sin Novellesamling »Fra Hytterne«, blev der Røre i den litterære Andedam herhjemme; her var en Forfatter, der gik ud og søgte sit »Stof« paa Steder, hvor man ikke før havde søgt det, og Resultatet blev saa sandt ikke »pænt« i den Forstand, som man plejede at faa det; de var ikke hyggelige disse Skildringer: »Naadsensbrød«, »Knokkelmanden«, »Hans og Trine«, og hvad de nu hed; det var smaa Pluk ud af det levende Fattigfolksliv, det var Træk taget fra Hyttefolkets daglige Færden.

Datidens kendteste Kritiker, Erik Bøgh, anbefalede Læserne at forsyne sig med Lugteflaske, inden de paabegyndte Læsningen af Bogen, og der er sikkert en Del, der har fulgt Anmodningen.

Som Kritikerne var efter Pontoppidan for hans »Fra Hytterne«, har de været det efter Aakjær, og stundom har de været saa haarde overfor ham, at de formelig har skældt ham grovkornet ud, f. Eks. kalder den ellers saa sensible, katolske Johannes Jørgensen ham for »en litterær Uldjyde«, og andre har været ude efter ham paa lignende Maade.

Dette har Aajær sikkert taget sig ret let; hans Bøger er naaet ud til det Publikum, han vilde tale til, det store, brede Lag i Byerne og paa Landet, *der* læste man Aakjær, der forstod man ham, og der lærte man at holde af ham.

Aakjær er i sine første Bøger, som han er det i sine første Digte, særlig ude efter Præsterne og Hinsides-Troen; hans allerførste Bog: »Missionen og dens Høvding«, er et Stridsskrift mod den fanatiske Missionsmand Hans Beck, og den bevirkede ved sin Velskrevethed og de Emner, der behandledes, at Jeppe Aakjær, der dengang var Korrekturlæser ved »Politiken«, af Edvard Brandes blev »forfremmet« til Journalist ved dette Blad, og har skrev Bibelkritik og Religionshistorie saa det kunde batte.

I hans første egentlige Roman, »Bondens Søn«, er ogsaa Kampen mod Missionen og dens daarlige Indflydelse paa Bondestanden stærkt fremtrædende.

Da f. Eks. en af Bogens Hovedpersoner, Naturtilbederen og Fritænkeren Dons, træder ind til et Missionsmøde, og Missionæren spørger ham: »Kommer du hid med Gud?«, mærker man i Svaret, at det egentlig er Aakjær selv, der er kommen til Missionsmødet:

»Nej, du Herrens Fedekalv, jeg kom her til Gaarden ganske alene, som det nu er min Sædvane at færdes uden højere Ledsagelse.«

Og i »Ulvens Søn« er det ogsaa Aakjær, der taler gennem Goj.

»Derinde sitter gamle Anders i sin Halmrede og finder Trøst for et forspildt Liv i den samme Trælleflaskel: Det skulde saadan være! Og rundt om ved andre skarpe Husgavle sidder andre arbejdsbrudte Stympere og mimrer den samme Visdom: »Gud har villet det saadan!« »Himmelen har ønsket min Lykkes Forlis!« Vi har saa megen Himmel herhjemme, at Livet er nær ved at blive os alle et Helvede.«

Og Aakjær havde Dristigheden til at paavise, at Livet for Titusinder Landproletarer var et Helvede, en Lidelse, en vanvittig Kamp for det tørre Brød; han fortalte om Karlenes Liv paa Gaardene i de elendige Karlekamre, og hans Skildringer var som Svøbeslag, fordi de var taget ud af det sande Liv; naar han fortalte om disse Huler, man bød Mennesker til Opholdsrum, var det ikke Teaterkulisser, der stabledes sammen for at skabe Medlidenhed med »Helten«, men det var Livet, Virkeligheden, Kendsgerningerne.

»Den Dag vor fremskredne, humane, kort sagt *oplyste*, Bondestand bygger sit eget Landbrugsmuseum for at give Verden en Forestilling om Standens høje Kultur, da bør den ikke glemme *Karlekammeret.*«

Aakjær var den første danske Forfatter, der skildrede Karlekammeret, som det var, og havde Erik Bøgh levet, der mente, at Lugteflaske var nødvendig til Læsning af Pontoppidans »Fra Hytterne«, saa havde han sikkert tigget og bedt sine Læsere endelig ikke læse disse Karlekammerskildringer, da ingen Lugteflaske var stærk nok til at borttage Hulernes Elendighedslugt.

Der er Personer hos Aakjær, der søger disse Forhold ændrede, søger at faa Kampen rejst mod Usselheden og Fornedrelsen, og det hænder en og anden af dem bliver træt og giver haabløst op.

Per i »Vredens Børn« giver op; den stærke, hæderlige Per rømmer fra det hele:

»A haar ett en Følels' i mit Bryst, ett en Rettighed af hvad Slags Lige nævnes *maa,* som ett der er blevet spyttet og traadt paa. Og saa te en skal ha andet Svar til det end at rømme fra det hele.«

Og Pers sidste Ord er:

»Kjør Goj, lad mig endelig ikke komme for sent!«

Og det Per endelig ikke maatte komme for sent til, er Udvandrerdamperen.

Men Forfatteren Jeppe Aakjær rømmer ikke bort, han taber ikke Troen; Aftægtsfolkene, Karlene, Smaabønderne skal komme til at høste bedre Kaar og føre et lysere Liv; som Andersen-Nexø i sit Skuespil »Folkene paa Dangaarden« lader Gaardskarlen sige til Gaardmanden: »Hytterne er efter Jer!«, saaledes lader Aakjær sine Personer true og knytte Næver.

Siger Goj ikke i »Vredens Børn«, da Per beklager sig til ham over de elendige Forhold paa Nørgaard:

»Men det er meningsløst, meningsløst, siger jeg, at de skal ha' Lov til det! I skulde gøre Oprør, I Taabenakker! Revolution, Dævlen bryde mig! .... Et Par Skurkehoveder paa en Brandhage, det frugter langt mere end syv Skæpper Rigsdagslaser.«

Agitatoren Jeppe Aakjær kan være yderliggaaende radikal, hans Temperament hidses op ved Samfundets Uligheder og Uretfærdigheder, men han mener, det altsammen maa blive godt engang, naar alle staar paa lige Fod, naar »faa har for meget og færre for lidt«, som Grundtvig siger, denne Grundtvig, som Aakjær sikkert har læst en Del af.

Der banker et stort, ærligt Hjerte gennem Tonerne i Aakjærs Agitation, han staar for os bred og bramfri, han taler for os, digter for os, fortæller for os — og Hjertet er med overalt. Vi lever paa Jorden og skal have noget godt og ordentligt ud af dette Liv, vi skal behandle hinanden som Brødre og Kammerater, og naar Livet altid har været ondt og haardt for de fleste, er det den vilde, hensynsløse Kamp for at komme op og frem, der har sin Skyld i det, den Kamp, der ikke tager Hensyn til Ven, Broder, Idealer, men bare stamper og stamper sig Vej frem og op, »for vi træder hverandre i Dyndet ned«.

Ikke denne vilde Kamp Mand mod Mand, ikke denne hensynsløse Trampen andre ned i Dyndet for selv at komme op, men Lykke og Glæde til alt Folket — et Liv med Mad paa Bordet og Syn for Skønheden i den store Natur.

Der banker et stort og ærligt Hjerte gennem alle de skiftende Toner i Aakjærs Agitation, og vi lytter og lytter, for vi forstaar ham, er med ham og holder af ham.

Oskar Hansen.

KAMPFONDEN

Afdelingskassører bemærk!

Ifølge det ved Urafstemningen i November og December vedtagne Forslag for Regler vedrørende Ekstra-Kontingent, faar Afdelingerne, der inden 1. April har indbetalt det dem paalignede Ekstra-Kontingent, godtgjort 10 pCt. —

Opmærksomheden henledes paa, at kun af det af Afdelingerne inden 1. April indbetalte Ekstra-Kontingent godtgøres der 10 pCt.

Af alt Ekstra-Kontingent, der indbetales efter dette Tidsrum, vil der saaledes ikke kunne kræves nogen Godtgørelse, hvorfor Afdelinger opfordres til at indsende alt skyldigt Ekstra-Kontingent inden 1. April.

Lorents Petersen.

Indsamlingen til Centraleuropas Arbejdere.

Bidragslisten til Indsamlingen skal inden 31. Marts være indsendt til Forbundskontoret, da Indsamlingen slutter.

Listerne skal indsendes uden Hensyn til om de er benyttede eller ubenyttede.

Landarbejderbevægelsen i Polen.

Sidste Efteraar saa det en Tid trist ud for den polske Landarbejderbevægelse.

Agrarerne havde sat sig for at snigløbe Organisationen, for at de fremdeles kunde være ene-

Jan Kwapinski.

bestemmende om Arbejdsvilkaarene. De er imidlertid blevet skuffet i deres Forventninger om at slaa Bevægelsen ned; de polske Landarbejdere har stolt afslaaet alle Angrebene, og efter en forbigaaende Forvirring i November Maaned, staar de atter fuldt kampberedte

Naar det er lykkedes Bevægelsen at overvinde Krisen i Efteraaret, skyldes det i første Række de to Mænd. som vi ovenfor bringer et Billede af; det er Forbundets Formand J Kwapinski og

Narjan Nowicki.

Sekretæren M. Nowicki. Disse to Mænd gav ikke op og lod sig ikke forvirre, de stod fast i Farens Stund og har med stor Klogskab klaret alle Skær, saaledes at Organisationen nu staar stærkere end nogensinde.

Den 24 Februar er der afsluttet en Landsoverenskomst med Arbejdsgiverne over hele Landet og denne er sanktioneret af Statsmagten. Der er opnaaet betydelige Forbedringer, baade Pengelønnen og Lønnen i Naturalier er forhøjet betydeligt samtidigt med, at Arbejdstiden er sat ned til 9 Timer daglig og dette er opnaaet ikke blot under Modstand fra Arbejdsgivernes Side, men tillige fra de Arbejderes Side, som er Medlemmer af det saakaldte kristelige Forbund; dette var ogsaa repræsenteret ved Forhandlingerne; det havde imidlertid ingen Krav at stille til Arbejdsgiverne, men hjalp disse efter Evne at bekæmpe de organiserede Landarbejderes Fordringer. Trods dette Angreb i Ryggen af disse Klasseforrædere, lykkedes det som nævnt at faa afsluttet en meget fordelagtig Overenskomst og dermed lægge Grundlaget for en Videreudvikling af Landarbejdernes maalbevidste Kamporganisation.

A. T.

Glubske Storagrarer.

Sukkerroedyrkernes Krav.

Hvordan Sukkerordningen for det kommende Aar vil blive er endnu uafgjort, der er, da dette skrives, ikke opnaaet Overenskomst med Sukkerroedyrkerne om Prisen for Roerne, men efter alt, hvad der foreligger, ser det ud til, at vi maa være forberedt paa, at Samfundet kommer til at punge ordentlig ud for at faa Storagrarerne til overhovedet at gaa ind paa at dyrke Sukkerroer i Aar.

De Krav, de i Forhandlingerne med den overordentlige Kommission har stillet, vidner tydeligt og klart om, at disse Repræsentanter for det »betrængte« Landbrug ikke har i Sinde at optræde som Samfundets Velgørere ved at være medvirkende til at fremskaffe rimelige og overkommelige Priser, men tværtimod er betænkt paa at skære den bredest mulige Rem af Befolkningens Ryg.

De Betingelser de overfor Kommissionen stillede for at gaa ind paa at dyrke Sukkerroer, gik som bekendt ud paa, at Prisen forhøjedes til 7 Kr. pr. dobbelt Centner, og at der ydedes Roedyrkerne en Tantième af Sukkersalget udover 84 Mill. kg, og hertil føjede de endda, at for i det hele taget at disse Krav kunde gøres til Genstand for Forhandling, maatte den overordentlige Kommission gaa ind paa:

1) at lade Statskassen overtage Risikoen ved Arbejdslønnens og Fragternes mulige Stigning udover, hvad der nu betales,

2) udover Overenskomsten for Høsten 1919 at efterbetale ca. 19 Øre pr. dobbelt Centner Roer, og

3) at efterbetale for Høst 1918 et Beløb af *25 Øre* pr. dobbelt Centner,

4) Tilladelse til Import af polsk Arbejdskraft.

En Betaling som den, Sukkerroedyrkerne forlangte, anslaas til at ville give et Nettoudbytte af ca. 450 Kr. pr. Td. Ld., det vil sige, at en Roemark paa f. Eks. 40 Tdr. Ld. vilde give et Nettoudbytte paa *18,000 Kr.* Den Efterbetaling, som de krævede, vilde for 1919 beløbe sig til ca. 56 Kr. pr. Td. Ld. og for 1918 til *72 Kr.* pr. Td. Ld. De Herrer Storagrarer er, som man ser, ikke billige.

Paa samme Tid som Storagrarerne stiller disse glubende Krav for deres eget Vedkommende, har de Mod nok til samtidig at forlange, at Staten skal garantere dem ikke at komme til at betale højere Arbejdsløn, ja, at den endog skal understøtte deres Spekulation i billig Arbejdskraft ved at give Tilladelse til Indførsel af polske Arbejdere; hermed turde Frækhedens Toppunkt antagelig være naaet.

Heldigvis for Landarbejderne og for hele den forbrugende Befolkning afviste den overordentlige Kommission jo disse uforskammede Krav og Sagen blev henvist til Indenrigsministeriet; der har senere fundet flere Forhandlinger Sted mellem denne, den overordentlige Kommission og Roedyrkerne, uden at der dog er opnaaet noget Resultat, men forleden bragte Dagspressen en Meddelelse, som gik ud paa, at Roedyrkerne og Sukkerfabrikerne skulde have genoptaget Forhandlingerne sig imellem og opnaaet Enighed om et fælles Forslag med det smukke Formaal at fylde begge Parters rummelige Lommer med en Millionfortjeneste Om Prisen paa Roerne forlyder det, at den skulde sættes til *5 Kr. 50 Øre* pr. Centner, og om Betingelserne iøvrigt hedder det, at de lyder paa, at det Sukker, som rationeres til Husholdningsbrug, sælges til en lavere Pris, men at Sukkersalget iøvrigt gives fri, saaledes at Verdensmarkedets Pris bliver den gældende.

Kravene er dog saa glubske, at man vanskeligt kan tro det paagældende Forlydende er rigtigt, og i hvert Fald kan man gaa ud fra, at hverken den overordentlige Kommission eller Indenrigsministeriet gaar med til at honorere dem.

Men hvorom alting er, denne Sag viser, at den store arbejdende og forbrugende Befolkning her i Landet i Sandhed vilde være vel rejst, saafremt de konservative Partier fik deres Krig igennem om Ophævelse af alle de saakaldte Statsindgreb overfor Erhvervslivet. Man ser her klart, at det Krav om Plads for Erhvervslivets fri Udfoldelse, som den konservative Presse i denne Tid skriger sig hæse paa, i Virkeligheden betyder Befolkningens Udlevering til ubegrænset kapitalistisk Flaaning.

Ugens Spejl.

Som vi i sidste Nr. af Bladet forudsagde, skete det, det altyske Regimente blev kun af kort Varighed — 4 — fire — Dage sad Hr. Kapp ved Roret, saa maatte han, grundet paa Arbejdernes Modstand, pakke sammen.

Det var Generalstrejken, der gjorde Udslaget, de korslagte Armes Revolution lammede hele Landet og umuliggjorde enhver Regeringshandling og frelste Tyskland fra nye Ulykker; men Altyskerne fik saamænd ogsaa paa de fire Dage foraarsaget tilstrækkelig Uro. Det Opbygningsarbejde, der skred fremad med raske Fjed, blev som med eet Slag standset.

Lederne af Kontrarevolutionen vil nu blive krævet til Ansvar for deres Handlinger, og sikkert er det, at de store Herrer, naar Regnskabets Time oprinder, sikkert ikke er slet saa storpralende som i de 4 Dage, de i Kraft af deres Kup havde Magten — de er anklaget for Højforræderi.

En Følge af Kontrarevolutionen er blevet, at Kommunisterne atter har rejst Hovedet i Tyskland, og hvad Følgerne heraf kan blive er foreløbig ikke godt at sige; men det turde dog næppe have været Altyskernes Mening, at det skulde have været Resultatet af deres Bestræbelser.

*

I Japan begynder Arbejderne ogsaa at røre paa sig, Telegrammer, der er kommet hertil over Kina, taler om bolschevikiske Opstande.

Overalt ser man, at Kapitalisterne høster, hvad de har saaet.

*

Vore hjemlige Annektionister synes stadig at bestræbe sig for at ophidse sig selv, i deres overstadige Stemning demonstrerer de deres Afsind ved som en speciel Aftenfornøjelse at lave Skandaleoptrin rundt om i København, hvor de mest markskrigerske af Gøglerne dirigerer Raabene »Ned med Zahle« og »Vi vil have Flensborg hjem«.

Det er dog en tvivlsom Sag, om man paa den Maade gavner de danske Interesser i Sønderjylland; ethvert blot nogenlunde fornuftigt Menneske vil sikkert indrømme, at en saadan Fremfærd skader mere end den gavner.

Naar man skal bygge Afgørelsen i det sønderjyske Spørgsmaal paa den Afstemning, der har fundet Sted, bør man selvfølgelig ikke, saasnart denne er afsluttet, kræve, at man paa Trods af den stedfundne Afstemning skal indlemme tyske Distrikter i Danmark.

*

Arbejdersituationen herhjemme har efterhaanden antaget en kriseagtig Karakter, idet Arbejdsgiverforeningen har udsendt Lockoutvarsel. For at tage Stilling

til Spørgsmaalet har »De samv. Fagforbund«s Repræsentantskab været indkaldt, og Resultatet foreligger i følgende Resolution:

»De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskab, samlet til Møde den 22. Marts, godkender Forretningsudvalgets Standpunkt ved de med Arbejdsgiverforeningen førte Forhandlinger om Overenskomsternes Fornyelse, som, hvis dette var tiltraadt af Arbejdsgiverforeningen, vilde have muliggjort Forhandling mellem de om Løn og Arbejdsvilkaar kontraherende Parter og derved skabt Mulighed for en Fornyelse af de opsagte Overenskomster.

Repræsentantskabet fastslaar, at den af Arbejdsgiverforeningen tagne Beslutning, at der for Tiden intet Løntillæg kan gives Arbejderne, og at der som Følge heraf heller ingen Forhandling kan optages mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer om Forandringer i Arbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar, har medført, at de overenskomstmæssige Forhold enten er ophørt eller i en nær Fremtid vil ophøre for over 100,000 Arbejdere, og at den, efter Arbejdsgiverforeningens Paastand værende Arbejdsuro, ene skyldes Arbejdsgiverforeningens diktatoriske Beslutning.

Repræsentantskabet erkender ikke Rigtigheden af Arbejdsgiverforeningens Begrundelse for sin Beslutning, derunder Paastanden om, at Arbejderne har faaet mere end Dækning for Prisstigningen, og kan derfor ikke tiltræde Arbejdsgiverforeningens Krav om at forlænge Overenskomsterne uforandrede et Aar; men maa kræve, at der gives Organisationerne Adgang til Forhandling om Forhøjelse af for lave Lønninger og om nødvendige Ændringer i de opsagte og udløbende Overenskomster, ligesom der maa skabes Sikkerhed for Ydelsen af et passende Dyrtidstillæg fra 1. August 1920, saafremt yderligere Prisstigning til den Tid konstateres.

Skulde Arbejdsgiverforeningen fremdeles nægte at indgaa herpaa, bemyndiges Forretningsudvalget til at iværksætte eller sanktionere saadanne Foranstaltninger og Beslutninger fra de tilsluttede Organisationers Side, som maatte paakræves for at hidføre en for Arbejderne tilfredsstillende Ordning af den foreliggende Situation.«

De advarende Røster, som fra Arbejdernes Side i en bestemt Tone maatte lyde som Svar paa Arbejdsgiverforeningens Trusler, har nu lydt, og Ansvaret for, hvad der videre vil ske, maa herefter tillægges Arbejdsgiverforeningen.

*

Amerika er nu blevet træt og har fundet det klogest at undlade yderligere Indblanding i europæiske Forhold. Senatet har herefter besluttet ikke at ratificere Fredstraktaten.

*

Bolschevikfrygten breder sig mere og mere. Paa Grund af Bolscheviklærens stadig om sig gribende Karakter har Japanerne besluttet at trække sine Tropper bort fra Sibirien. —*n.*

De sociale Love.

Skarp Kritik af „Venstre"s og de Konservatives Stilling.

I de jyske Husmænds Blad, »Husmandshjemmet«, læser vi følgende redaktionelle Artikel:

Vi tænker paa Lovforslagene angaaende kronisk Syge, Arbejdsinvalider og Gamle. Disse Lovforslag gælder gennemgaaende Folk, der ikke selv kan stille Krav. De har ingen Midler til at tvinge de Uvillige og Modvillige til at respektere deres rimelige Fordringer. De er hjælpeløse, fordi de ikke som saa mange andre kan have en Organisation i Ryggen til at give rimelige Krav den tilbørlige Vægt overfor de Vrangvillige, der har Afgørelsen i deres Haand.

De skal hjælpes frem til taalelige Kaar af andre, af dem, der virkelig har Medfølelse med deres triste Levevilkaar.

Og det skal siges kort og klart, uden Skaansel, fordi det er saa ovenud øjensynlig rigtigt, at de Modvillige og Vrangvillige, der vil standse disse humane og saare haardt tiltrængte Loves Gennemførelse, det er de Konservative og Venstre.

Skærer man igennem nogle pæne, men endnu flere vrangvillige Ord, skinner det lysende klart frem, at der fremfor alt maa findes Paaskud til at hindre Forslagenes Gennemførelse.

Og Paaskudet, Udvejen, er fundet af de to Partier i skønneste Enighed. Man kræver en særlig Indtægtslov, der giver Penge til Afholdelse af Udgifterne til disse Love. Ellers vil man overhovedet intet have med Forslagene at bestille.

Det hjælper ikke, at Lovforslagenes Venner henviser til sandsynlige Besparelser og Nedgang i Udgifterne paa visse andre Felter, der gør det muligt at afholde disse Udgifter, efterhaanden som de i Fremtiden kommer frem. Derom vil man ikke høre Tale. Efterretningerne i Dagspressen gaar ud paa, at man ubønhørligt fastholder Kravet om en ny Indtægtslov.

Man behøver ikke at være Profet for at forudsige, at man ogsaa i en ny Indtægtslov skulde finde en Knage at hænge Hatten paa. Der skulde nok blive adskillige Grunde, hvorfor man ikke kunde gaa med til netop den Maade at ordne Sagen paa.

Vi har overmaade ringe Respekt for den Ængstelse overfor, hvor Pengene skal komme fra. Danmark er ikke et saa sølle, fattigt Samfund, at vi ikke har Raad til at hjælpe de næsten allerdaarligst Stillede, saa de kommer til at leve under taalelige Livsvilkaar.

I den Henseende bør i være saa sorgløse, at vi siger: Disse Folk skal hjælpes; her er ingen Vej uden om. Slaar Indtægterne paa de aarlige Finanslove ikke til, finder vi nok til den Tid paa en Udvej. Vi ved, at der er store Kredse i vort Folk, der er saa uendelig langt bedre stillede end de, der her skal hjælpes.

Hvorfor skulde disse Love ikke have Husmændenes varmeste Interesse? De skal jo udelukkende komme Landets Smaafolk til Gode.

Lad os derfor kræve dem gennemført og kræve de Lovgivere alvorligt til Regnskab, der har saa rigeligt med Betænkeligheder og Udflugter, saa det er svært at finde ud af, hvorledes det i denne Sag har sig med Sindelaget.

Frels Samfundet!

I »Landarbejderbladet« Nr. 10 ser jeg en Artikel med Overskrift »Frels Samfundet«, og jeg siger: Javel, men det sker ikke ved at formane til Sparsommelighed og ledsage dette med saa og saa mange Udraabstegn og Tankestreger; thi skal vi først tvistes om, hvem der skal begynde at spare, saa tror jeg, at Samfundet gaar til Grunde, inden der opnaas Enighed derom. Nej, der skal noget helt andet til, og det er dette, jeg gerne i disse Linier vil prøve at slaa til Lyd for. Jeg tænker her paa vort nuværende Skattesystem, om det blev lagt om, saaledes at Flid, Dygtighed og Sparsommelighed ikke blev beskattet, som Tilfældet desværre er nu, og i denne Forbindelse tænker jeg paa de Regeringsforslag, som i den sidste Tid er fremsat i Folketinget: nemlig Forslag om en *Grundskyld* som Afløsning af de nuværende Ejendomsskatter.

Nu kan der jo spørges: Hvad forstaas ved en Grundskyld? Det vil jeg gerne tillade mig at udtale mit Syn paa og Mening om. En Grundskyld forstaas saaledes, at der bliver lagt en direkte Skat paa Jorden i Forhold til dens Beskaffenhed og Beliggenhed, og jeg kan ikke se andet, end at en Grundskyld vil bevirke, at Jordpriserne daler, og det vil igen bevirke lettere og billigere Adgang for os Arbejdere til at faa Jord og saaledes blive vor egen Arbejdsgiver; det vil bevirke mindre Arbejdsløshed, lavere Husleje for alle i By saa vel som paa Landet, større Produktion og højere Løn.

Først og sidst vil en Grundskyld forhindre, at Spekulation sætter Jorden op i en saa vanvittig og meningsløs Pris som nu, og dens Formaal er dette, at *sikre Samfundet, hvad der tilkommer Samfundet, og den Enkelte, hvad der tilkommer den Enkelte,* og det turde dog være et Ideal for os Arbejdere at kæmpe for og naa. En Grundskyld vil fremme Produktionen, medens vor nuværende Indkomstskat og Ejendomsskyld i Forbindelse med uhyre Toldskatter hæmmer Produktionen.

Iøvrigt vil jeg henvise Kammerater til Bøger om Grundskyld af Henry George, f. Eks »Fremskridt og Fattigdom«, »Arbejdets Kaar« og til »Jordspørgsmaalet« af K. Bjerring, Aalborg. Det er alle billige Bøger og kan faas i enhver Boghandel. Enhver kan derigennem faa god og nyttig Vejledning med Hensyn til det Spørgsmaal, som er og bliver det mest brændende Spørgsmaal for alle, nemlig den private Ejendomsret til Jord, som kun hviler og er grundet paa gammel Uret.

At det radikale Parti altid har haft Jordspørgsmaalet og Grundskyld paa sit Program, har jeg længe vidst. Det undrer mig derfor, at det ikke for længe siden har fremsat Forslag derom i Folketinget. Man kunde næsten fristes til at tro, at det blot var sat ud som en Slags Valgflæsk nu til de kommende Valg.

Det gælder derfor om for os Vælgere at vide, hvem vi sætter ind paa Thinge, at det er Mænd, vi fuldt ud kan stole paa med Hensyn til Gennemførelsen af en *Grundskyld,* uanset hvilken Partifarve de bærer; thi her er ikke Tale om Parti- eller Klasseinteresser men Samfundet frelst gennem Brændingen og ud af Kaoset.

Ja, dette er min Mening om Vejen og Maalet for Samfundets Frelse, og Midlet til at naa Maalet er den lige og almindelige Valgret.

Det gælder om, vi hjælpes til,
at se med egne Øjne.
Og ret forstaa hvad Tiden vil;
men ikke tro dens Løgne.

Det skulde glæde mig, om der var flere, der vilde tage Bladet fra Munden og sige deres Mening om denne Sag, specielt vor Hovedbestyrelse.

Med forud Tak for Optagelsen:

Medlem Nr. 8800, *Valdemar Christensen,*
Ringsted Afdeling.

Det udsendte Cirkulære
angaaende
det polske Blad

er i stor Udstrækning enten blevet misforstaaet eller slet ikke læst. De Lister til Medlemsfortegnelsen, som er blevet de forskellige Afdelinger tilstillet, er i flere Tilfælde blevet indsendt hertil udfyldt med Navnene paa samtlige Medlemmer i Afdelingen. Dette er selvfølgelig ikke Meningen. Hensigten er, at man paa disse Lister skal skrive Navne og Adresser paa de af Afdelingens polske Medlemmer, som ønsker at være Holder af det polske Blad, disse vil saa faa Bladet tilstillet gennem Postvæsenet.

Da der fra en enkelt Afdeling er bleven spurgt, om det var Meningen, at Medlemmerne fremtidig skal betale Landarbejderbladet, skal vi meddele, at dette naturligvis ikke er Tilfældet. Landarbejderbladet vil fremdeles som Forbundets obligatoriske Medlemsblad blive alle vore Medlemmer gratis tilstillet. Der er i denne Forbindelse ikke Tale om Landarbejderbladet, her er Tale om, at der gives vore polske Medlemmer Lejlighed til at faa et Blad paa deres Modersmaal fra 1. April for 1 Kr. Kvartalet.

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Fagbogsblade,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

Til Medlemmerne.

Forbundets Hovedkontor modtager mellem Aar og Dag i tusindvis af Skrivelser fra de enkelte Medlemmer, Skrivelser om alt muligt, og i mangfoldige Tilfælde med saa mangelfuld Stedsangivelse, at vi kun med Besvær kan konstatere, til hvilken Afdeling Brevskriveren hører.

I en Masse Tilfælde er det, der spørges om, af en saadan Natur, at Brevskriveren ved at foretage en Henvendelse til sin Afdelings Bestyrelse vil kunne faa udtømmende Besked der. Selvfølgelig foraarsager denne Korrespondance med Forbundets 30,000 Medlemmer et kolossalt og ofte meget unødvendigt Arbejde for Hovedkontoret. Vi skal derfor paa det mest indtrængende anmode Medlemmerne om i *alle* Tilfælde først at henvende sig til deres Afdeling, og maa iøvrigt forlange, at alle Spørgsmaal vedrørende Overenskomst- og Arbejdsforhold tilsendes os gennem Afdelingsformændene.

D'Hrr. Afdelingsformænd erindrer vi om altid at skrive kort, klart og tydeligt, altid at angive Afdelingens Navn og altid opgive Navnet paa de Medlemmer eller de Arbejdsgivere, om hvem den paagældende Sag drejer sig.

Fra Husmændenes Ulykkesforsikring har vi modtaget følgende:

Til Landarbejderforbundet,
Willemoesgade 54.

Skade Nr. 758/19.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det *Arbejdsmand Chr. Christensen, Dalby pr. Kolding,* Medlem *Nr. L. 1862,* den 31. Jan. d. A. *overgaaede Ulykkestilfælde* nu er sluttet, og er der ialt i *Daypenge* udbetalt Tilskadekomne *Kr. 57,00* for Tiden 31. Jan.—18. Febr. incl. samt til Lægen for den i Sagen udstedte *Attest Kr. 4,00.*

Skade Nr. 683/19.

Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det *Arbejdsmand Poul Julius Jensen, Hyllested,* den 9. Jan. d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i *Dagpenge* a 3 Kr. ialt udbetalt ham *Kr. 84,00* for Tiden 10. Jan.—6. Febr. incl. samt til Lægen for de udstedte *Attester Kr. 8,00.*

sign. *C. M. Grimm.*

Den sorte Tavle.

Det meddeles, at Medlem Nr. 14661, Laurits Jensen, af Kollerup Vindelev Afd., har betalt sin Gæld til Afdelingen og derfor atter staar som Medlem.

S. P. Larsen Lak.

Da det er en beklagelig Misforstaaelse fra min Side, at jeg i mit Indlæg har skrevet, at *Carl Rasmussen,* Mendebo, har meldt sig ud af Landarbejderforbundet, skal jeg oplyse, at Carl Rasmussen vedblivende er Medlem af Forbundet.

Rejnholdt Larsen,
Tvedegaard, Horslunde Nordlunde Afd.

Bort med Agrarpressen.

Efter mange og trange Aars Undertrykkelse er det endelig gaaet op for en stor Part af Landarbejderne at skal vi have vore Kaar forbedrede, maa vi slutte os sammen og følge vore organiserede Kammerater i Byerne til Kamp for bedre Levevilkaar. Man kan jo heller ikke sige andet, end det er gode Fremskridt, vi har gjort siden Landarbejderbevægelsen rigtig tog sin Begyndelse. Men der maa tages bedre fat endnu, ikke alene paa det faglige men ogsaa i det politiske Arbejde, uden det naar vi aldrig den Plads i Samfundet, der tilkommer os med rette. Da vi nu i en nær Fremtid staar over for, ikke mindst for Landarbejderne, vigtige Afgørelser, er det godt, om vi staar saa fast sammensluttede som vel muligt, saa at indvundne Fordele ikke skal blive os slaaet af Haanden. Men for at vi rigtig kan staa sammen, er det nødvendigt, at vi staar i saa nøje Kontakt med hinanden som vel muligt, og det gør vi, naar vi holder den stedlige »Social-Demokrat«; det er nemlig Arbejdernes egen Presse. Husk paa, at naar vi nu i den kommende Foraarstid mulig kommer ud i Kamp for at faa vore Lønkrav forbedret, da er det den eneste Presse, vi har til at bane Vej for os; derfor bør den ikke alene holdes men ogsaa læses i alle Arbejderhjem. Kammerater! Nu da vi staar ved Kvartalskiftet, lad saa alle os, som er organiserede, ikke støtte vore Modstanderes Presse, som kun har til Hensigt at vildlede os og forfuske vore Interesser.

Skanderup, den 20. Marts 1920.

Karl Sørensen.

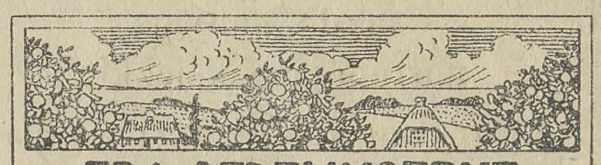

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Vissenbjerg Afdeling

afholder Generalforsamling i Vissenbjorg Kro Lørdag den 10. April Kl. 7. *N. M. Nissen.*

Gjelsted Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling den 27. Marts Kl. 8 Aften paa Gjelsted Gæstgivergaard. Alle bedes møde, da der er vigtige Ting at forhandle. *L. Hansen.*

Marslev-Birkende Afdeling

afholder sin ordinære Generalforsamling Lørdag den 27. Marts Kl. 7 Aften paa Marslev Fattiggaard. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der foreligger et vigtigt Spørgsmaal til Urafstemning. Alt Kontingent maa være betalt samme Aften for at undgaa Slettelse. Valg af Bestyrelse. Generalforsamlingen beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.

Bestyrelsen.

Gislev Afdeling

afholder Generalforsamling i den konservative Klub i Gislev Onsdag den 31. Marts Kl. 7½. Forslag, som ønskes behandlet, bedes sendt til undertegnede senest den 30. Marts. Mød nu op, alle Mand, da vi skal have Urafstemning angaaende et Forslag fra Hovedledelsen. *Sofus Larsen.*

Nørre Lyndelse Afdeling

Bestyrelsesmøde afholdes den 5. April Kl. 4 hos Kristian Rasmusen, Dømmestrup. Lørdag den 10. April afholdes Generalforsamling paa Nørre Lyndelse Kro Kl. 7. Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indsendt skriftlig til Formanden inden den 10. April.

Hans Kr. Jørgensen.

Gamtofte-Turup og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 28. ds. i Turup Forsamlingshus Kl. 4 angaaende de Forslag, som er os tilsendte fra Forbundet. Mødet er beslutningsdygtig. Den halvaarlige Generalforsamling afholdes anden Paaskedag samme Tid og Sted. Nærmere af «Social-Demokraten». *Oluf Olesen.*

Gudbjerg Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 27. Marts i Gudbjerg Afholdshotel Kl. 8 Aften. Dagsorden i Følge Lovene samt et Forslag fra Hovedledelsen til Urafstemning. Denne Gang haaber jeg, at vi faar alle Medlemmer at se, da Forslaget er af meget stor Betydning for jer alle. Mød derfor og stem! Samtidig bedes alle Medlemmer tage deres Fagbog eller Kort med, for at de kan blive kontrolleret og undersøgt.

Carl O. C. Hansen.

H jrup og Omegns Afdeling

afholder ordinær halvaarlig Generalforsamling Søndag den 28. ds. Kl. 4 i Logen. Paa Generalforsamlingen skal der være Urafstemning ogValg af Suppleanter, Næstformanden og Formand. Mød nu alle for en Gangs Skyld, da vigtige Sager ligger paa Dagsordenen. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. *Anton Nielsen.*

Magleby Afdeling

Generalforsamling afholdes i Magleby Forsamlingshus Lørdag den 10. April Kl. 7½. Dagsordenen bekendtgøres paa Mødet. Forslag, der ønskes behandlet, maa være indgivet til undertegnede senest den 8. April. *Hans Rasmussen.*

Hou Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Tirsdag den 30. Marts paa Lohals Gæstgivergaard Kl. 7½. Valg af Formand, Kasserer, Bestyrelse m. m. m. Mød alle og i god Tid; vi skal være færdig til Paaske. *Marius Kragdrup.*

Longelse-Fuglsbølle Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 28. Marts Kl. 7½ paa sædvanligt Sted. Alle maa møde, da et vigtigt Forslag skal til Urafstemning. *Jens Baltzer.*

Fjelsted-Harndrup Afdeling

afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 28. Marts Kl. 4½ paa Harndrup Afholdshotel. Emnet er :Hovedbestyrelsens Forslag til Urafstemning. Medlemmer af Hjælpesygekassen bedes tage deres Sygekassebøger me', da der skal opkræves Kontingent for April Kvartal. Mød nu alle sammen og vis, I har Interesse for Sagen. *Ludvig Nielsen.*

Balslev-Ejby Afdeling

afholder ekstra Medlemsmøde paa Eiby Gæstgivergaard Tirsdag den 30. Marts Kl. 8. Forhandlingsemne: Urafstemning om Ændringer af Forbundslove og Arbejdsløshedskassens Vedtægter. Alle bør møde. *Jens Sørensen.*

Ryslinge Afdeling.

Halvaarlig Generalforsamling afholdes Lørdag den 27. Marts Kl. 7½ hos Carl Nielsen, Fjellerup. Dagsorden ifølge Lovene samt et overordentlig vigtigt Forslag fra Hovedledelsen er til Urafstemning. Al Restance og Gæld maa være indbetalt til samme Dag, da vedkommende ellers bliver slettet.

NB. Er Generalforsamlingen ikke beslutningsdygtig til fastsatte Tid, afholdes en ny en halv Time senere, som da er beslutningsdygtig, uanset de mødtes Antal.

Carl Rasmussen.

Vindinge Afdeling

afholder Generalforsamling i Vindinge Forsamlingshus anden Paaskedag den 5. April Kl. 6 prc. Alle Medlemmer bedes møde, da der er Urafstemning om Ændringer i Forbundsloven og Arbejdsløshedskassen og Valg af Bestyrelse.

Hans P. Jensen.

Skaarup Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 10. April Kl. 7½ Aften paa Skaarup Kro. Da der skal vælges en ny Formand, bedes alle Medlemmerne møde.

Chr. Jensen.

Pedersker Afdeling

afholder Generalforsamling Tirsdag den 6. April Kl. 7½ i Pedersker Forsamlingshus. Medlemmerne bedes om at møde alle. Husk at møde alle til Generalforsamlingen paa Pedersker Brugsforening og stem for Udsalg af Brød fra Arbejdernes Fællesbageri. *Laurits Ipsen.*

Aaker Afdeling

afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 3. April paa Afholdshjemmet i Aakirkeby. Dagsorden: 1) Protokollen. 2) Regnskabet. 3) Valg af Kasserer samt 3 Bestyrelsesmedlemmer. 4) Forslag fra Forbundet til Afstemning. 5) Eventuelt. *W. Boss.*

Kippinge-Brarup Afdeling.

Den halvaarlige Generalforsamling afholdes i Kippinge Forsamlingsbygning Torsdag den 1. April Kl. 5.

Sophus Olsen.

Falkerslev Sogns Afdeling

afholder Generalforsamling i Falkerslev Forsamlingshus Lørdag den 27. Marts Kl. 7½. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Alle Medlemmer bedes møde.

W. Rasmussen.

Ting ted Afdeling.

Ordinær Generalforsamling afholdes i Systofte Forsamlingshus Torsdagen den 1. April Eftermiddag Kl. 3. Den almindelige Dagsorden vil blive bekendtgjort paa Mødet. Desuden foreligger et vigtigt Forslag fra Hovedbestyrelsen til Urafstemning angaaende Vedtægtsforandringer til Forbundets Love. Da Forslaget er af overordentlig stor Betydning, bedes alle Medlemmer give Møde. *Fr. Rasmussen.*

Løjtofte Afdeling

afholder Generalforsamling i Løjtofte Skole Søndag den 28. Marts Kl. 1½ Eftermiddag. Alle bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen. *Hans Hansen.*

Vesterborg Afdeling.

Ordinær Generalforsamling afholdes i Vesterborg Forsamlingshus Lørdag den 27. Kl. 7½. Af Dagsordenen fremhæves: Urafstemning angaaende Kontingentforhøjelse m. m. Beretning, Regnskab og Valg af Bestyrelsesmedlemmer.

Søren Christensen.

Flintinge og Omegns Afdeling

afholder Generalforsamling Søndag den 28. Marts Eftmd. Kl. 2 i Kommunalstuen i Thoreby. *Bestyrelsen.*

Taagerup og Omegns Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 28. paa Holeby Gæstgivergaard Kl. 2. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen, bl. a. Hovedbestyrelsens Forslag til Afstemning. *V. Christensen.*

Skørringe-Vejleby Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndag den 11. April Kl. 4 Eftmd. Dagsorden: Valg af Bestyrelse. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Eventuelt. *Hans Madsen.*

Grænge Afdeling

afholder sin halvaarlige Generalforsamling Søndagen den 28. Marts Kl. 2 hos Husejer Chr. Thøgersen i Grænge. Alle Medlemmer bedes give Møde; da der er Urafstemning og flere vigtige Ting paa Dagsordenen. *C. V. Nielsen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling

afholder ordinær Generalforsamling Skærtorsdag Kl. 3 Eftmd. paa Horslunde Kro. Valg af Kasserer og Bestyrelse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal. Al Gæld til Afdelingen skal være indbetalt til Kassereren inden den 29. ds. *Reinholdt Larsen.*

Kappel Afdeling

afholder Generalforsamling i Kappel Forsamlingshus Søndag den 28. Marts Kl. 2 Eftmd. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Sager foreligger. *Johannes Holdebrandt.*

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

W glownej kontorze Zwiazku sa do nabycja nastepujace ksiazki:

Kaledarz Robotniczy na rok 1920	Cena 1,30	ørøw
Ucekajta Chlopcy sociali ci idam.	— 60	—
Pszewrót w Polsce-rzady ludowe.	— 60	—
Worek Judaszów-rzecz o klerikalizme	— 70	—
Z krwawych dni	— 50	—

Tak samo inni

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczke.

Tak samo tez mozna sume nadsylac w markach pocztowych.

Adresse: Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Prosimy „Niedole Chlopska“ o natychmiastowym nadeslaniu nam jak rachunku tak i zamuwionych materjalow

Zwiazek Zawodowy Robotnikow Rolnych w Danji, Seksja P. P. S. w Kopenchadzie.

Afdelingskasserere: Bemærk!

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at det ikke er nødvendigt at bestille Regnskabsbøger til Brug i Afdelingerne fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921, da saadanne fra Forbundet vil blive tilsendt hver Afdeling i Løbet af Marts Maaned.

Bestillingsseddel

paa

„Arbejdernes Børneblad“.

Undertegnede bestiller herved „Arbejdernes Børneblad“ for $\frac{\text{Januar}}{\text{April}}$ Kvartal.

(I Tilfælde af, at Bestillingen gælder Januar Kvartal, sendes Numrene lige fra 1. Januar).

Navn: .....

By: .....

Adresse: .....

Bladet koster 70 Øre Kvartalet. Bestillingssedlen sendes til „Arbejdernes Børneblad“s Ekspedition, Rømersgade 22.

Forenings-Fester

Raaby og Omegns Afdeling

afholder sin 1aarige Stiftelsesfest i Raaby Forsamlingshus (2. Paaskedag) den 5. April Kl. 3 Eftm. prc. Som Talere har Hans Hansen, Fredericia, og Redaktør Dyrehøj, Hobro, lovet at komme til Stede. De omkringliggende faglige og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Efter Talerne vil der blive Kaffebord, og der vil da blive god Lejlighed til at drøfte de forskellige faglige og politiske Spørgsmaal, som for Tiden er paa Dagsordenen. Hvis intet uforudset indtræffer, slutter Festen med en Svingom Lad os nu se Kammerater, at I slutter Trop alle som een, der ved skal vi naa vort Maal.

P. S. V.
Jakob Knudsen.

Socialdemokratisk Forening for Kippinge-Brarup afholder Generalforsamling Torsdag d. 1. April Kl. 6½ Aften i Kippinge.

Bestyrelsen.

Sundby F. ny Købmandsforretning

aabnes **Tirsdag den 9. Marts**

Forretnings-Princip: Bedste Varer til konkurrencedygtige Priser. Reel og proper Betjening. Sukkermærker kan indleveres forinden.

Karen Poulsen.

En hjertelig Tak

bringes herved alle Kammerater af Fensmark Ostrup Afd., som under min Sygdom har tænkt paa mig og min Familie, ved at indsamle det smukke Pengebeløb, særlig Tak til dem, som har sat sig i Spidsen for Indsamlingen.

Vilhelm Lubnau og Hustru,
Holmegaarden.

Tak.

Paa Kredsorganisationen „Københavns“ Vegne skal undertegnede bringe en Tak til alle, der har ydet Bidrag til „de udkastede Arbejdere“ fra Maaløvgaard.

Jens Sørensen, Smørum.

Jersie Afdeling

afholder stort Agitationsmøde Torsdag den 1. April paa Lille Skensved Hotel Kl. 7 Aften prc. Hr. Emil Jensen kommer som Taler, hvorfor alle Kvinder og Mænd indbydes. Mød talrigt Kammerater. Agitér for god Tilslutning.

O. Sørensen.
Formand.

Martin Sørensen kommer.

Den landskendte Oplæser kommer Søndag den 28. Marts Kl. 7½ i Aagaard Krosal og oplæser „Mikkel Larsens Drenge“. Entré 1 Kr. Medlemmers Børn under 14 Aar har fri Adgang Mad urve kan medbringes. Mød alle med Hustru, da det er en god Oplæser.

Starup-Nebel Afdeling
L. Nielsen.

Enhver kan undervises hjemme ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær,** (fhv. Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Hvilket Ugeblad bør man holde?

Svar!

Det bedste — billigste — fordelagtigste!

Bestil derfor **straks** April Kvartal 1920 af

Dansk Familie Blad

thi det opfylder ovennævnte 3 naturlige Krav.

Dansk Familie Blad bringer hver Uge 4—5 illustrerede, afsluttede Fortællinger, 1 Børnefortælling, 1 løbende Roman, Børneserier samt en Mængde Billeder med Tekst fra Ind- og Udland.

Desuden!

Ene af samtlige Ugeblade

lader vi alle vore Kvartals-Abonnenter i Danmark

gratis ulykkesforsikre

for

500 Kroner ved Død og
1000 Kroner ved fuld Invaliditet
(forholdsvis for ringere Grad).

Kvartals-Abonnement kan tegnes hos **Landposten** eller paa **Posthuset.**

15 Øre pr. Nr. 1 Kr. 95 Øre pr. Kvt.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET
FYEN
LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Ekstranummer · Onsdag den 31. Marts 1920 · 6. Aargang

Arbejdernes Svar paa Kongens Enevælde og Overklassens, Varefordyrernes, Polakimportørernes Diktatur.

Generalstrejke fra Tirsdag Morgen den 6. April.

Landarbejderne deltager ogsaa.

Kammerater!

Kongen har begaaet et i vort Lands Historie ganske uhørt Statskup. Han har afsat det ved Folkets Vilje gennem Folketingets Flertal lovlig valgte Ministerium og indsat et nyt med Kædehandlernes ypperste Forsvarer, Højesteretssagfører Liebe, som Chef. Bag dette Statskup staar hele vort Lands argeste Reaktion, Chauvinister, Militarister, Børsspekulanter, Varefordyrere og Polakimportører. Denne selvbestaltede Regerings første Skridt vil være at opløse Landets lovlig valgte Rigsdag og vil derefter regere provisorisk, saaledes som I husker fra Estrups Dage. De hævder, at de vil udskrive Valg, men dette bliver da paa Grundlag af den gamle og uretfærdige Volglov. som ganske afgjort vil give Højre og Venstre (Reaktionen) et Flertal i Folketinget. selv om Socialdemokratiet og de Radikale vil faa stort Flertal i Befolkningen.

Bag dette enestaaende Statskup, dette Overgreb paa vort Lands frie Forfatning, paa vort Folks Selvbestemmelsesret, staar de Storfabrikanter, som har varslet Lockout til den 9. April for at undertrykke Arbejderne, bag dette Statskup staar ogsaa vore Arbejdsgiveres Interesser, det er deres eneste og sidste Udvej til at forhindre, at Landarbejderne faar ordentlige Lønninger, det er deres eneste Udvej for at faa den længe ønskede Tilladelse til Import af Tusindvis af Polakker. Bag dette Statskup staar kort sagt hele den Arbejdsgiverstand, som I daglig maa kæmpe den fortvivlede Kamp med i Fattigdom og Nød. Dette Statskup er Overklassens, Herremændenes, Godsejernes og Storproprietærernes arbejderfjendske Træk imod hele Arbejderklassen og ikke mindst imod Landarbejderne. Ved dette Statskup, dette brutale Overgreb fra Overklassens og Godsejernes Side skal Arbejderklassen slaas ned, for at Godsejerne paa Landet og Skovstensbaronerne i Byerne fortsat kan leve i Overflod, medens Arbejderne sulter.

Kammerater! Klassefæller!

Et saadant Overgreb fra Kongens og Overklassens Side kan Arbejderne ikke finde sig i. Det er ikke Kongen, men Rigsdagen, der bestemmer, hvilken Regering vi skal have. Vi vil ikke finde os i, at en af Kædehandlernes og Varefordyrernes øverste Talsmænd skal sidde som Chef for vort Lands Regering. Denne selvbestaltede og grundlovsstridige Regering skal slaas ned, og det gamle Ministerium genindsættes i sine forfatningsmæssige Rettigheder.

Samtlige Fagorganisationer har været samlet til Møde og har enstemmigt besluttet at erklære Generalstrejke fra Tirsdag Morgen den 6. April, dersom Kongen ikke inden den Tid har smidt dette Overklassens, Kædehandlernes og Varefordyrernes Ministerium paa Porten og genindsat det gamle Ministerium i sine Rettigheder.

Vort Forbunds Hovedbestyrelse har i den Anledning været samlet til Møde og har enstemmig besluttet at stille sig Side om Side med hele den øvrige Arbejderklasse i denne Kamp mod den samlede Reaktion af Lockoutherrerne og Statskupmændene, *og vi paalægger derfor vore Medlemmer i denne for Arbejderne saa alvorlige Situation at stille sig solidarisk med den øvrige Arbejderklasse og gaa ud i*

Generalstrejke Tirsdag Morgen d. 6. April,

dersom der ikke forinden er tilvejebragt lovlige og forfatningsmæssige Tilstande, som er anerkendt af Arbejdernes Organisationer.

Kammerater!

Ingen maa svigte, enhver maa gøre sin Pligt. Tirsdag den 6. April om Morgenen nedlægger enhver organiseret Landarbejder, ligegyldig hos hvem han arbejder, Arbejdet, dersom ingen anden Ordre foreligger fra os.

Reaktionen skal slaas ned. Overklassens, Varefordyrernes Diktatur over det danske Folk skal kvæles i Fødslen. Dette kan kun de organiserede Arbejdere gøre, ved at standse Produktionens Hjul. Vil Overklassen, Godsejerne og Herremændene regere uden Arbejderne, lad saa Herremændene, Godsejerne og Storproprietærerne og deres fine Fruer og Frøkener selv malke deres Køer og rense under deres Svin.

Altsaa Kammerater, Tirsdag Morgen standser alt Arbejdet!

Det er enhver organiseret Landarbejders Pligt at følge denne Ordre og bringe denne Meddelelse ud til alle sine Kammerater.

Paa Landarbejderforbundets Vegne

Oscar Levinsen. Axel Hansen. Frederik Hansen. Marius Olsen.
Lorents Petersen. Sofus Westergaard. Carl Broløs. Frantz Nielsen.
Carl Westergaard. Anthon Hansen. Martin Jensen. Ludvig Andersen.
Peter Nielsen. Hans Hansen. Rasmus Rasmussen. Christen Christensen.
Jens P. Jensen. Chr. P. Sørensen.

Redaktør *Marius Olsen.* Trykt i P. Hansens Bogtr., Gasværksvej 9, København B.

LANDARBEIDERBLADET

FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 14 | 2. April 1920 | 6. Aargang

De polske Arbejdere.

En urigtig Meddelelse i Kapitalistpressen. — De polske Arbejderes Kontrakter.

Som det vil erindres har Sukkerr edyrkerne i Aar opsagt deres Kontrakter, og som en Betingelse for at forny Kontrakterne og dyrke Sukkerroer har de krævet ganske kolossale Forhøjelser af Roepriserne og store Efterbetalinger for Høsten 1918 og 19, og endelig krævet Tilladelse til Indførsel af 1800 polske Arbejdere.

Blev disse Krav ikke opfyldt, truede man med at strejke overfor Befolkningen derved, at man nægtede at dyrke Sukkerroer.

Hidtil er Strejken som Landarbejdernes sidste Middel til at naa nogenlunde ordentlige Lønninger paa det skarpeste bleven fordømt af Proprietærernes og Bøndernes Blade, men det synes nu, som om de samme Blade helt og fuldt indrømmer Landmændenes — de stakkels, betrængte Sukkerroedyrkeres — Ret til en storstilet Strejke overfor Befolkningen, naar det gælder Landmændenes Interesser; men der er naturligvis ogsaa Forskel paa Landarbejdere og Godsejere. Godsejerne, som lever i den dybeste Armod, maa naturligvis have Ret til at benytte alle Midler i deres Tjeneste overfor Samfundet for at skaffe sig leveværdige Kaar. Men for Landarbejderne er det ganske anderledes. De lever i pompøs Overdaadighed for 5—6 Kroner om Dagen. Dersom de laver Strejke for at forhøje deres Lønninger er det en Forbrydelse, for det første fordi de intet retsmæssigt Krav har paa større Indtægter, og for det andet fordi Samfundet ikke kan bære de Byrder, der væltes over paa det ved Gennemførelsen af Landarbejdernes Krav.

Ved Dyrtidsforhandlingerne sidste Efteraar stillede Landarbejderne Krav om saadanne Dyrtidstillæg, at det for den organiserede Landarbejderklasse ialt vilde beløbe sig til ca. 20 Mill. Kroner. Dette Krav kunde ikke opfyldes, for det vilde ødelægge baade Landbruget og Samfundet. I Aar har Sukkerroedyrkerne stillet Krav om saadanne Forhøjelser af Roepriserne, at Roedyrkerne vilde faa en Merindtægt af 45—50 Mill. Kroner. Men dette kunde Samfundet godt bære, ialt Fald maa ingen af hverken Venstre- eller Højrebladene fortælle, at Samfundet gik rabundus, dersom Roedyrkernes Krav blev gennemført. Dersom Roedyrkerne i Forbindelse med deres ganske uforsvarlige Krav havde turdet kræve Arbejdslønningerne paa Landet betydeligt nedsatte, havde Bøndernes Blade sikkert jublet derover og anbefalet det som særdelesufejlbarligt i vort Lands fortvivlede Valutaforhold, ogsaa fordi Arbejdsgiverne mener, at Lønreduktioner er det virksomste Middel til at fremelske og forøge Arbejdslysten. Arbejdsgivernes Slagord i denne Tid er jo ellers, at vort Land kan ikke bære de stigende Arbejdslønninger; forhaabentlig er det lettere for Landet at bære det stigende Overskud, Roedyrkerne skal have af deres Roemarker.

Naa, heldigvis bestemte Rosdyrkerne og Sukkerfabrikerne ikke alene, hvilke Priser der skal betales for Sukkeret, havde det været Tilfældet, vilde Sukkeret fremtidig blive en Luksusartikel, som ikke engang de Folk, som lugede Roerne, kunde tillade sig. Prisreguleringskommissionen, som skulde godkende Sukkerpriserne, nægtede at godkende den Overenskomst, Roedyrkerne havde oprettet med Sukkerfabrikerne. Efter mange og vidtløftige Forhandlinger er der imidlertid opnaaet en Overenskomst mellem Roedyrkernes Organisation og Prisreguleringskommissionen, og under disse Forhandlinger har Roedyrkerne, saa vidt det kan skønnes, stadig fastholdt Kravet om en meget stor Forhøjelse af Roepriserne, samt krævet Tilladelse til Indførsel af 1800 Polakker og Garanti mod stigende Arbejdslønninger. Naar de saa stædigt har fastholdt Kravet om Tilladelse til Indførsel af Polakker, er den væsentligste Aarsag vel den, at vort Lands patriotiske Proprietærer allerede i December har ment at skulde hilse de sønderjyske Arbejdere velkommen til Danmark med nogle Tusind Polakker som Konkurrenter og Løntrykkere. Men Minister Stauning har nu ment, at man kunde byde vore sønderjyske Brødre velkommen paa mere dansk Maade og har gentagne Gange nægtet at anbefale Tilladelse til en saadan Import. Naturligvis er Godsejerne og Bønderne bleven ædende onde i Sulet over, at Socialdemokratiets Repræsentant i Regeringen nu ogsaa her skulde forhindre dem i paa dette Omraade at udøve deres velsignelsesrige Bestræbelser i paany at trykke Landarbejderne ned i den rene Elendighed, og vilde Stauning ikke med det gode give Tilladelse til denne Import, skulde han sandelig tvinges dertil. Kunde Roedyrkerne ikke faa Tilladelse til Indførsel af deres kære Polakker, saa skulde Befolkningen heller ikke faa Sukker i Morgenkaffen.

Sig saa bare ikke, at Roedyrkerne ikke optræder som gode, danske Mænd, med Hjerte og Pengepung paa rette Sted.

Ved Forhandlingerne med Prisreguleringskommissionen fik Roedyrkerne imidlertid forleden en Overenskomst, hvorved de fik sat Priserne op til 3 Kr. pr. Centner samt fik en Efterbetaling paa 10 Øre pr. Centner for Høsten 1919. For normal Høst vil det betyde, at de fik en Merpris af 180 Kr. pr. Td. Ld. Da der er godt 100,000 Td. Ld. Sukkerroer her i Landet, betyder det, at Sukkerroedyrkerne faar en Merindtægt for Høsten i 1920 paa godt 20 Mill. Kr. Efterbetalingen beløber sig til 30 Kr. pr. Td. Ld., eller godt 3 Mill. Kr. Derimod fik de ikke den krævede Tilladelse til Import af Polakker.

Paa dette Punkt synes det imidlertid, som om Roedyrerne ikke ganske har været klar over, hvad de er bleven enige med Prisreguleringskommissionen og Indenrigsministeriet om, thi faa Dage efter meddelte en hel Række af Bøndernes Blade, at man havde maattet give Tilladelse til Import af 2000 Polakker. Naturligvis vakte dette nogen Uro, da vi fik Meddelelse derom, men vi betvivlede dog meget stærkt, at det kunde have sin Rigtighed. Ved Henvendelse til Minister Stauning fik vi da ogsaa bekræftet, at Meddelelsen i Bøndernes Blade kun var et Udtryk for Landmændenes hede Længsler. Der var ikke hverken af Prisreguleringskommissionen eller af noget Ministerium givet Tilladelse til en saadan Import. Hvad der var sket var kun, at Prisreguleringskommissionen havde udtalt sin Medvirkning til, at der blev skaffet tilstrækkelig Arbejdskraft til Roemarkerne (det har der forøvrigt været hvert Aar endnu), og dersom der ikke kunde skaffes tilstrækkelige danske Arbejdere, maatte man jo tage under Overvejelse at skaffe udenlandsk Arbejdskraft tilveje, men det maatte ske efter Forhandling med Landarbejderforbundet.

Roedyrkerne havde altsaa faaet at vide, at dersom de vilde have Polakker til Landet, saa var Adressen Willemoesgade 54, Stuen.

Denne Adresse er de allerede godt kendt med, de holder ikke meget af at benytte den.

At Godsejerne ikke ganske forstaar, at Ministeriet stedse nægter dem Tilladelse til Import af Polakker, er jo let forstaaeligt. I gamle Dage kendte de jo ikke til, at Ministeriet satte sig imod deres fine Interesser. Oa Venstre og Højre havde Regeringen gaves en saadan Tilladelse som en Selvfølgelighed. Godsejerne og Storbønderne har nu faaet endnu et Bevis for, at Regeringen er ganske umulig og at det er nødvendigt, at vi snarest faar Valg paa den gamle Valglov, saa det forbandede Ministerium Zahle—Stauning kan blive styrtet og vi kan faa et Ministerium J. C. Christensen—Piper, thi saa er Landmændenes Trængselstid ogsaa paa dette Omraade forbi.

I Spørgsmaalet: de polske Vandrearbejdere er der imidlertid sket en meget betydningsfuld Ændring, som sikkert vil føre hele Spørgsmaalet de polske Arbejdere ind i en ny Fase.

Der er nemlig gennemført væsentlige Ændringer i de polske Arbejderes Kontrakter.

Først i Marts Maaned henvendte vi os til Minister Stauning og udtalte Ønsket om, at de polske Arbejderes Kontrakter blev ændret saaledes, at de polske Vandrearbejdere fik Løn- og Arbejdsforhold svarende til de mellem Arbejdsgiverforeningen og Landarbejderforbundet til enhver Tid gældende Overenskomster.

Vi er kommet til Kundskab om, at Kontrakterne nu er ændret paa en saadan Maade, at dette sker.

De polske Arbejderes Kontrakter skal autoriseres af Indenrigsministeriet, og kun de af dette Ministerium autoriserede Kontrakter er gyldige. Om kort Tid vil

de nye af Indenrigsministeriet autoriserede Kontrakter foreligge, og disse skal da bringes i Anvendelse for samtlige udenlandske Sæsonarbejdere, selv om disse tidligere har underskrevet de gamle Kontrakter. Dermed er der sat en grundig Stopper for at bruge Polakker til at underbyde de danske Arbejdere.

Hvad Landmændene vil sige til denne for os Landarbejdere saa glædelige Vending af hele Sagen, ved vi ikke, men saa ovenud henrykte derover bliver de sikkert ikke, det kan maaske blive en ny Pind til Ministeriets Ligkiste. Givet er det imidlertid, at Landmændenes Kærlighed til Polakkerne vil kølnes en Del, naar de skal have samme Løn og Arbejdstid, som de danske Arbejdere. Nu ligger hele dette Spørgsmaal imidlertid saaledes, som det bør ligge, det er ikke længere et Spørgsmaal om at faa udenlandsk Arbejdskraft til at underbyde de danske Arbejdere. Landarbejdernes aarelange Kamp imod dette Løntrykkeri, Landmændene ved Hjælp af Polakkerne havde sat i System, er nu endt med en Sejr for Landarbejdernes Organisation.

Oscar Levinsen.

Til mine Kammerater paa Landet!

Vi staar nu snart midt i en Valgkamp igen; man mærker, at Kampen vil komme til at staa alene mellem Arbejderne og Overklassen, og at der vil blive brugt alle mulige Midler til at bekæmpe Arbejderne med.

Kammerater! Lad os drage Lære af det, der daglig passerer rundt omkring os. Jeg tænker nærmest paa vore Kammerater i Tyskland, hvorledes de er bleven overrumpet af Overklassen, og mange af dem har mistet Livet i Kampen for ikke at blive endnu mere undertrykt, end de ellers har været i al den Tid, Overklassen har regeret i Tyskland.

Vi mærker jo godt herhjemme, at der er Brydninger indenfor vore Rækker, som der er andre Steder; men naar vi nu skal frem til Valgurnen, da gælder det om, at vi forstaar at staa sammen og ved fælles Optræden sætte de Mænd ind paa Rigsdagen, som vil og kan varetage Arbejdernes Interesser, ellers vil Resultatet jo blive, at Overklassen bliver den bestemmende her i vort Land.

Vi Arbejdere er ikke tjent med, at Overklassen kommer til at regere; vi er heller ikke tjent med, at der foregaar en Spaltning indenfor vore Rækker. Naar Overklassen mærker det, vil den staa ned med haard Haand, og det bliver værre for os Arbejdere at eksistere.

Dersom man vil lægge Mærke til de krigsførende Lande, vil man se, at hvor Arbejderne har taget Magten, men ikke har forstaaet at bevare Sammenholdet, er Resultatet blevet, at Overklassen igen har taget Tøjen i sin Haand, og Arbejderne har maattet underkaste sig paany. Det er min Opfattelse, at kun en samlet Optræden af os Arbejdere — ikke mindst ved Valgene — det er, hvad vi er bedst tjent med; vi er ikke tjent med, at der finder blodige Revolter Sted, hvorved en Del af vore Kammerater bliver dræbt, og vi saa bagefter alligevel maa afgive Magten til vore Modstandere. Hvad vil Følgen blive for vore Efterkommere? Den vil naturligvis blive endnu meget ringere Kaar end for os. Derfor: Lad os staa sammen og lad os med vor Valgret bestemme, hvem der skal regere — om det skal være dem, som udnytter Arbejderne, eller Arbejderne, som frembringer Værdierne.

Naturligvis maa vi og har vi Ret til at forlange, at de, som frembringer Værdierne, ogsaa maa være de bestemmende.

Derfor, Kammerater: Lad os staa sammen og lad os sørge for, at ingen Stemmer spildes, men lad os bruge dem, saa at vi kan sætte saa mange Repræsentanter ind i Rigsdagen som muligt, og lad os vælge af vor egen Klasse, da kun de véd, hvordan en Arbejderfamilie i Virkeligheden er stillet, og hvilke Krav der maa rejses, saa vi kan blive fri for at lide Nød i Fremtiden.

Under Krigen hørte man paa Landet, at naar bare Krigen var lykkelig og vel overstaaet, saa vilde alt falde i sin gamle Gænge, og Priserne paa Livsfornødenhederne falde med det samme, derfor var det nødvendigt at gaa forsigtigt frem; men d'Hrr., som sang den Sang for os Arbejdere den Gang, er nu de værste til at raabe op om højere Priser paa Produkterne og om Udførselstilladelse for den og den Vare, saa det snart ikke er til for en Arbejder at eksistere. Og naar det er Tilfældet, saa lad os vise, at vi forstaar at sætte Mænd ind, som forstaar at tage Hensyn til andre end dem, der udnytter Arbejderne.

Vi har jo ikke undgaaet at høre, at med de Repræsentanter, vi har haft i den sidste Valgperiode, da kunde der have været udrettet meget mere. — Naa ja! Men lad os ikke glemme, at vi har haft et Landsting, hvor vore Modstandere har været stærkt overlegne, og der er vist ikke taget mere Hensyn til Arbejdernes Repræsentanter, end de absolut har været nødt til.

Nu staar vi foran Valget igen. Lad os da sætte saa mange Repræsentanter ind i begge Ting, saa Overklassen kan komme til at respektere dem, og Følgen vil blive, at vi i Fremtiden vil faa nogle bedre Love at leve under her i vort Land.

Derfor, Kammerater, begynd en kraftig Agitation og fortsæt den, indtil Valgdagen kommer. Naar vi er enige om det, kan der skaffes mange Stemmer, og Valget vil give et godt Resultat.

Med kammeratlig Hilsen
Alfred Carlsen.

Sløvhed og Ligegyldighed.

Ovenstaaende betegner de to uhyggelige Faktorer, som Afdelingernes Tillidsmænd maa kæmpe haardest mod, naar det gælder om at organisere Landbrugets tjenende Ungdom. Al den Modstand, man kan møde fra Arbejdsgiverneog deres mavesure Presses Side, er for intet at regne mod Sløvheden og Ligegyldigheden blandt vore egne Standsfæller. Den er formelig sat i System hos dem. Var det saa endda kun dem selv, som kom til at bære Følgerne af deres Interesseløshed mod deres Organisation. Men det er dog ingenlunde Tilfældet. De organiserede Arbejdere maa vente paa Sejren, som dog vilde være let at vinde, om enhver ung Mand og Kvinde vilde lade sig rive ud af deres søvngængeragtige Færden og række os den Haand, som vi nu i altfor lang Tid har maattet undvære.

Dagens brændende Spørgsmaal indenfor Afdelingerne er derfor stadig: hvad kan vi gøre, og hvad bør vi gøre for at faa den arbejdende Ungdom paa Landet til at organisere sig.

Man vil maaske sige, at dette Spørgsmaal er let besvaret, da der findes mange *Maader,* hvorpaa man kan faa Ungdommen i Tale. Jeg tror det ikke, det Arbejde, som der i de sidste fem Aar er gjort for at samle dem, har været storslaaet. Jeg kender kun ét Middel, som jeg forøvrigt før har omtalt, nemlig det, at alle I, som har Børn i den paagældende Alder, I maa tage en Haand med i Laget, ikke mindst for Jeres Børns Skyld, men ogsaa for Jer egen. Det bør ikke være dig nok, at du selv er organiseret. Nej, du har en moralsk Pligt til at virke for, at Organisationstanken aldrig kommer til at ligge under Dødvandskyst, blot fordi du selv er besjælet af denne Organisationstanke. Vær med til efter Evne at nedbryde den Mur af Sløvhed og Ligegladhed, som Ungdommen nu omgærder sig med. Naar din voksne Søn og Datter nu kommer hjem paa Besøg, saa tal til dem om det, gør dem begribeligt, at hvis de nogensinde vilde være med til at hævde deres menneskeretlige Stilling i vort Samfund, saa er der kun én Udvej til Opnaaelse heraf, og det kan siges med to Ord: »Organiser dig!« Jeg er sikker paa, at hvis blot alle Forældre vilde anvende blot en lille Smule af deres Overtalelseskunst i den her antydede Retning, da vilde vi være Maalet nærmere, end nogen tænker sig.

Tiden er inde til Handling. Vi lever i Organisationens Tidsalder. Alle organiserer sig, kun Tjenestekarlene tøver, og hvorfor? Mon fordi de venter paa, at Frasen om vor oplyste Bondestand snart skal blive til Virkelighed, saaledes at de ogsaa faar lidt Gavn af den Humanitetsfølelse, som mange paastaar er saa umaadelig stor her i Danmark? Nej, Humanitet er endnu meget lavt i Kurs blandt mange af vore Landmænd. Det er næppe 10 pCt. af vore Landmænd, som har opfyldt det Krav, som med stedse større Styrke bør fremhæves, nemlig bedre Boligforhold for saavel Daglejerne som Karlene.

Vi skriver 1920. Men endnu er Boligforholdene skandaløse rundt om i Danmark. Gaardmanden er lutter Opmærksomhed og besjælet af en fænomenal Trang til at gøre Tilværelsen saa lys som mulig overfor sine Husdyr. Det er derfor ikke sjældent at se et Syn, som er i høj Grad betegnende for den Interesseløshed, som Bønder endnu behandler deres Folk med. Mange kappes ligefrem om at kunne fremvise de bedste Stalde; men endnu har man intet hørt til, at de samme Borgere i vort Samfund kappes om at fremvise de bedste Karlekamre og Arbejderboliger. Det er som Jeppe Aakjær siger, at naar man kritiserer saadanne Karlekamre, saa faar man altid det dumme Svar: »Ja, tho hvad, de skal jo kun være der om Natten.« Som om Nattesøvnen spillede en ubetydelig Rolle for det menneskelige Legemes Sundhed. Og et saadant Svar faar man af den dannede og oplyste Bondestand. Er det Oplysning og Dannelse, saa Gud fri os. Jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa den Udtalelse, som en Journalist ved et Højreblad fornylig fremkom med paa et Møde. Han udtalte nemlig som sin Overbevisning, at Stavnsbaandet var løst et Hundrede Aar for tidligt. Jeg maa indrømme, at han ikke er helt uden Ret, naar han udtrykker sig saaledes. Selv om det er lovlig haardt, er der for mange Menneskers Vedkommende Sandhed heri. Naar man betænker, hvorledes Bønder endnu kan tillade sig slig Behandling af deres Arbejdere.

Til Arbejderungdommen vil jeg raabe et alvorligt Varsko. Slut Jer til vor Organisation, og I vil komme til at give Jeppe Aakjær Ret, naar han siger:

Da vokser der Brød til hvert sultende Barn,
som leger langs Rendestensbrædtet,
og Lasten, som fisker med lovløse Garn,
skal ingen fange i Nettet.
Da skaber enhver sit eget Behov,
og ingen Nødlidende gyser,
først da bli'r der Mening i Sang og Sjov,
naar ingen sulter og fryser.

Jens P. Nielsen.
Formand for Haslev og Omegns Afdeling.

Gaar det ikke for vidt?

Under ovennævnte Overskrift findes i »Landmands-Tidende« en Artikel, der efter endt Gennemlæsning uden al Tvivl affordrer ovennævnte Udbrud.

Artiklen omhandler Slagteristrejken, men benyttes selvfølgelig i høj Grad til at lange ud til Arbejderklassen; det ser næsten ud, som om dette Blad i sin Ensidighed ikke kan optrykke en eneste Linje, uden at Hadet mod Arbejderklassen skal lyse ud af hvert eneste Ord.

Man skulde forvente, at naar Sagen forholder sig saaledes som Slagterikonflikten, at da burde der ikke være Tvivl om, til hvilken Side man bør slaa, men som alt tyder paa: det er Arbejderklassen som Helhed, man vil til Livs.

Det forbavser derfor selvfølgelig heller ikke, at Artiklens Ophav, der forøvrigt skjuler sig under et Pseudonym, ikke undlader at fremhæve Gaardmandsklassen som Samfundets bærende Kraft, der foruden at yde ogsaa maa døje den Tort at blive behandlet som Samfundets Stedbørn.

Usmageligheden kulminerer imidlertid i følgende Mundfuld:

»I Stedet for at kræve højere Løn, maatte der hellere kræves længere Arbejdstid; det var sikkert bedre for hele Samfundet. Hvis vi, der dyrker Jorden, ikke vilde arbejde mere end 8 Timer, saa blev der lidt til Landboerne, men intet til Byboerne at leve af.

Om Sommeren maa vi arbejde 12—14 og 16 Timer i Døgnet.«

Det an man kalde for Storskryderi. Gaardmandsklassen er i Sandhed ikke den Klasse, der har noget som helst at prale af, hverken med Hensyn til Arbejdstid eller andre Ofre; thi under Krigen har de dog været blandt de første til at skrabe til sig samtidig med, at de med Hensyn til Arbejdsydelse har været yderst forsigtige.

Meningen er jo imidlertid en dybere; det, men ønsker, er kun at tolke sine inderligste og frommeste Ønsker.

Ønsker, der takket være Landarbejderforbundet dog aldrig vil gaa i Opfyldelse.

A. S.

Socialdemokratiets mægtige Vækst.

Socialdemokratisk Forbund har nylig udsendt sit Regnskab for 1919. Vi gengiver efter Regnskabet en Tabel, som viser Medlemsantallets Vækst i det sidste Aar. Tabellen har kun medtaget Medlemmer, for hvilke der er indbetalt Kontingent til Forbundet; det er altsaa ikke Papirsmedlemmer, men aktive Deltagere i Organisationen, her er Tale om.

	1919 Antal Medlemmer				1918 Antal Medlemmer			
	Antal Foreninger	Mænd	Kvinder	Ialt	Antal Foreninger	Mænd	Kvinder	Ialt
København og Frederiksberg	23	27407	13357	40764	23	25698	11767	37465
Øvrige Sjælland	234	17982	5222	23204	180	13532	3275	16807
Sjælland ialt	257	45389	18579	63968	203	39230	15042	54272
Lolland-Falster	61	4097	964	5061	46	2848	487	3335
Bornholm	17	1425	152	1577	16	1215	99	1344
Fyn	100	6540	1811	8351	70	4590	929	5519
Jylland	424	28152	8791	36943	342	21449	5902	27351
Ialt fra hele Landet	859	85603	30297	115900	677	69332	22459	91791

Som det vil ses, er Partiet i 1919 gaaet frem fra 677 til 859 Foreninger, og fra 91,791 til 115,900 Medlemmer, altsaa en Fremgang paa 182 nye Foreninger og 24,000 nye Medlemmer. At Partiet kan opvise en saa mægtig Fremgang til Trods for Forhøjelse af Medlemskontingentet, er et glædeligt Tidens Tegn; det vidner baade om Forstaaelse af det politiske Arbejdes Nødvendighed og om Villighed til at bringe Ofre for Opnaaelse af de Maal, Socialdemokratiet har sat sig. Det viser, at Arbejderklassen ikke er til Sinds at overlade Overklassen den politiske Magt her i Landet, og det viser, at Socialdemoratiet er en Faktor i det politiske Liv, som man ogsaa i Fremtiden kommer til at regne med.

Godsejer Jensen udtaler sig.

Ærede Standsfæller!

Som De maaske erindrer, paaviste jeg sidst, jeg havde den Ære at tale til Dem, at vort Ministerium helt igennem er *umuligt og udueligt.*

Som nu her for nogen Tid siden, da vi Godsejere havde taget os for at ville ophjælpe Landbruget, som jo dog faktisk under Krigen har haft det drøjt og som virkelig nu er voldsomt betrængt, ved at indføre Kinesere og Polakker havde tænkt os Muligheden af en fast Institution, og derfor anmodet Ministeriet om Støtte til Etableringen af et Kontor. Vi havde da allerede — i Forventning om, at Ministeriet nok vilde støtte os — oprettet dette Kontor, møbleret det og ansat de forskellige Direktører og Kontrochefer, der skulde bruges. Og tænk Dem saa: Ministeriet siger Nej! *Kort og godt Nej!* Der sad vi. Ikke alene Skammen over at blive fejet af, men tillige — og ikke mindst — den Omstændighed, at vi jo *havde* brugt de Penge, vi havde haabet at faa, men som vi ikke fik andet end Lamperøg for. — Farvel 100,000 Kr.

Og som det er paa dette Omraade, er det jo snart sagt paa alle andre Omraader med.

Se nu for Eksempel paa det sønderjyske Spørgsmaal. Er det et Standpunkt at indtage, at lade Folk selv stemme om, hvilket Land de vil høre til. Hvad er det dog for en utilgivelig Slapsvanspolitik. I Stedet for at sige: Sønderjylland *er* dansk. Dem, der vil stemme *Ja,* kan for en Ordens Skyld — for at demonstrere deres gode Sindelag — godt stemme. De andre faar ikke Lov at stemme, og om der saa end var nok saa mange Modstandere af at blive danske, saa burde Ministeriet have bekæmpet dem af al Magt og sat Trumf paa, og sagt: Sønderjylland *vil* vi have, om vi saa skal hente det hjem i Urtepotter hver især, for dansk *er* det og dansk *skal* det vedblive at være. Og saa forresten kunde de godt have taget en lille Bid mere, end vi nu faar. Tyskerne betaler jo, og det har de godt af. Men som De ser, kære Standsfæller, umuligt er Ministeriet altsaa.

Men saadan er aabenbart den Tid, vi lever i. Det er Udslag af de demokratiske Idéer. *Demokrati,* ærede Standsfæller, *er Pestilens.* Det er den Svøbe, der svinges over os arme, undertrykte Godsejere

Og som det gaar med Statsstyret, saadan gaar det ogsaa nedadtil. Arbejderne estimerer ikke en Godsejer for det Komøj, han træder paa.

Den Rangsforskel, der tidligere var mellem os og Arbejderne, udjævnes mere og mere. Arbejderne kalder os Godsejere for *Driverter.* Og fordi de *tror,* vi *er* Driverter, gaar de mere og mere over til at efterligne os, lader være at bestille noget og lever udelukkende af Arbejdsløshedsunderstøttelse. Men det er et Bevis for, at Almuen ikke er i Stand til at tænke. For saa vilde de de snart se, at det ikke alene er nok *at kunne leve af andres Arbejde,* men at der ogsaa — for at *kunne* dette — hører netop den Dygtighed, Indsigt og Intelligens til, som er typisk for os Godsejere og som kun vi besidder.

Dette er vor ubestridelige, historiske Ret. Den vil vi holde paa, om saa alt andet ogsaa skulde glippe.

Og saa er disse samme Arbejdere, der ikke har Evne til at vurdere vor velsignelsesrige, uegennyttige Gerning, tilmed *utaknemmelige.*

Jeg ved saaledes et Tilfælde:

En af vore — iøvrigt udmærkede — Standsfæller ude i Maaløv havde lejet en Lejlighed ud til en af sine Arbejdere. Vedkommende Arbejder skulde have nogle faa Kroner mindre i Løn end andre af hans Arbejdsfæller. Til Gengæld fik han en Lejlighed med al den *gratis* Solskin, han gad slikke. Men tror De ikke, Skabet alligevel lavede Panik. Han vilde hellere have mere i Løn og mindre Solskin.

Som De ser — kære Standsfæller — vi har intet at vente af Plebejerne. Vi gaar den sikre Død i Møde, og kan derfor lige saa godt drage Lære af Forholdene i Udlandet.

Derfor siger jeg: vi gør som i Berlin. Vi laver Revolution.

Og derfor til Slut:

Leve de danske Godsejeres sociale Revolution!
Til Kamp for højere Sukkerpriser.
Til Kamp for Indførelse af Kinesere og Polakker.
Til Kamp for et Sønderjylland helt ned til Berlin.
Ned — med — Ministeriet — Zahle!!!

Ud i Mørket!

Jeg har i den sidste Tid lagt Mærke til, at der i omtrent hvert Nr af „Landarbejderbladet" er en Rubrik, som bærer Overskriften „Den sorte Tavle". Under denne Rubrik kan man læse, at saa er det og det og undertiden mange Medlemmer slettede for Restance til sin Afdeling Stakkels Mennesker! ufortrødent vover de Springet fra Organisationens høje Maal og ud i det dybe Mørke igen, hvor alle vi Landarbejdere for ikke længe Tid siden stod. Det er den gale Vej, de gaar; de skulde hellere hjælpe til med at bygge videre paa en god, solid Mur for Organisationen i Stedet for at bryde ned paa, hvad vi i Fællesskab i disse Aar har bygget op. Mange af disse Mænd har jo nok en Gang staaet som varme ivrige Forkæmpere for Fagbevægelsen, da flere af dem har været ledende Mænd indenfor deres Afdeling; men deres varme og ivrige Sindelag er temmelig hurtig afkølnet. De opnaaede Resultater maa ikke have været tilfredsstillende for dem — maaske de har tænkt dem, at Organisationen i et Nu kunde hæve Lønnen efter Ønske Disse Mænd véd vist ikke, at hvert et lille Tillæg til vor Løn koster megen Tid og Kamp for vor Ledelse, da Arbejdsgiverne altid sætter haardt imod, selv om Kravet er nok saa retfærdigt og nødvendigt.

Et Opraab til alle Kammerater: Lad os alle efter bedste Evne og med en god Vilje begynde et Organisationsarbejde for at samle den sidste Rest af Landarbejdere ind i vor Organisation, saa vi staar samlede som en Enhed, saa kan vor Organisation blive en god, solid sammentømret Organisation, som kan modstaa ethvert Angreb fra Kapitalismens Side. Lad dette ikke blive til Snak, men lad det blive til Alvor. Lad os tage fat og ikke opgive Kampen; gør vi det, kan Nederlaget blive saa stort og bittert for os, og det kan føre os ud i den dybeste Elendighed.

Derfor, Kammerater, har Indsatsen aldrig været større end netop nu. Vi har jo et Parti, som staar rede til at svinge Svøben for os; naar vi blot vil være med at rense ud og følge med i Kampen, saa vil det sikkert bringe os Sejr over Materialisme, Pengedyrkelse, Udbytning og Uret, og saa er Maalet naaet, hvor hver Mand maa arbejde for sit daglige Brød.

K. A. K. K.,
Kundby Afdeling.

Hr. Redaktør!

Tiden gaar rask og meget af det saakaldte „Liv" sviger og svinder som Fnug og Fata Morgana, i Bekymring og Kedsomhed, og i Mangel paa redeligt Hensyn til Medskabningers Ret og Ærefølelse. Vor Kultur er maaske god, men den er ikke god nok, og at have „Orden" udenpaa Brystet, er ikke altid det samme som Orden indeni

Verdens Nervesystem er i Uorden. Der er gaaet for meget itu og til Humbug, i og efter den beskidte Svinekrig, og det kniber med at skaffe Balance, thi det i Forvejen svage Retsbegreb er næsten kvalt i Vrøvl og høje Hyl.

Den 18. ds. var der Møde i Cirkus og flere Mænd talte om 2 Zone og Flensborg som om Afstemningen d. 14. ds (med tysk Flertal) var af ringe Betydning. Men saadan Tale er baade letfærdig og kortsynet, thi vi ønsker jo dog, at Afstemningen i 1. Zone (med dansk Flertal) skal gælde, endskønt det kan smerte baade Tyske og Danske at have Familie i begge Zoner

Jeg sagde derfor paa Mødet, at vi Danske burde respektere Selvbestemmelsesretten og tage Hensyn baade til Nutid og Fremtid — men blev straks afbrudt af rasende Raab: „Smid ham ud, Skurk, Laban, Forræder, Prøjser, knus Knoklerne, spyt paa ham, han er købt til det" osv.

For en fattig Mand er det ikke rart at faa revet sit — om end tarvelige — bedste Tøj itu eller blive tilsølet af Spyt, men jeg fortryder dog ikke — som dansk Landarbejder — at have søgt at forsvare den sunde Tanke om Folkenes Selvbestemmelsesret overfor 1000 af Hovedstadens mere dannede Borgere og Medborgere.

Der var dog enkelte, som mente, at Ret bør være Ret og hermed Tak til mine ukendte Venner.

Forøvrigt er baade Tyskland og Danmark kristne Kulturstater.

Abbednæs, 21.—3.—1920.

Niels Rasmussen,
Arbejdsmand.

Polakkerne.

I »Landmands-Tidende« finder vi følgende Redaktionsartikel:

Det er i allerhøjeste Grad nødvendigt, at Produktionen af Landbrugsvarer paany bringes paa Fode, thi det er herfra, man skal vente Redningen, om Danmark skal gøre sig Haab om atter at faa blot nogenlunde Balance i Statsregnskabet.

Det er en Ting, der nu er sagt saa ofte, at enkelte maaske synes, at det er trivielt atter at høre det; men det er til Gengæld saa sandt, at det ikke ofte nok kan gentages.

Sørgeligt er det imidlertid, at ikke alle kan indse det, og dobbelt sørgeligt bliver det, naar det er dem, der har noget at skulle have sagt, som ikke kan eller ikke vil se det, saaledes at disse, fremfor at hjælpe Landbruget paa Fode, gør deres til, at det stagnerer.

Saadan er det netop for det danske Landbrug for Øjeblikket.

Hvad hjælper det, at vi kan faa Ordre paa nok saa mange Landbrugsprodukter til Eksport, naar det saa viser sig, at vi ikke kan producere disse Varer, fordi vi ikke har Arbejdskraft nok, og denne ikke kan skaffes til Veje, fordi to Medlemmer af det danske Ministerium modsætter sig det.

Vi har tidligere nævnt, at det vilde komme til at skorte paa Arbejdskraft til Sukkerroemarkerne, og at de samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger derfor har sendt et Andragende til Justitsministeren — idet Hr. Zahle er den eneste, der kan give Tilladelse til at indføre udenlandsk Arbejdskraft, om Lov til at faa 1800 polske Arbejdere her til Landet.

Den alt andet end landbrugskyndige Justitsminister sendte Andragendet til Erklæring til den lige saa lidt landbrugskyndige Arbejdsminister Hr. Stauning (at henvende sig til Folk, der vidste Besked med Landbruget, kunde aldrig falde ham ind), der imidlertid sagde Nej, og Andragendet blev afslaaet.

Afslaget motiveredes med, at der var saa og saa mange Arbejdsløse herhjemme, og at man selvfølgelig ikke kunde importere Arbejdere, naar vi selv havde nok af dem.

Det viste sig imidlertid hurtigt, at man ikke ad denne Vej kunde gøre sig Haab om at faa fremskaffet den nødvendige Arbejdskraft til Landbruget.

Hr. Stauning hævder derimod, at Arbejdsanvisningsdirektøren til ham har erklæret, at der findes 4000 arbejdsløse Landarbejdere, saa der skulde derfor ingen Grund være til at indføre Landarbejdere, skriver „Skand. Sø- og Handels-Tid "

S lv om det nu ogsaa pas-er, saa hjælper det alligevel ikke, thi det er jo væsentlig paa Lolland-Falster, der dyrkes Sukkerroer. Her var der i Aar f. Eks. i Maribo Amt 144 arbejdsløse Landarbejdere d 6. Februar, og gaar det som i Fjor, hvor Tallet svandt ind, eftersom Sommeren nærmede sig, saa vil der ved den Tid, da Arbejdet i Roemarken skal til at begynde, ikke findes den nødvendige Arbejdskraft indenfor Landets Grænser.

Hvad angaar Arbejdet i Roemarken, da er det forøvrigt af saa speciel Art, at ikke den første den bedste kan udføre det. De polske Arbejdere har det ligefrem i Blodet. Fra Barnsben har de ligget i Roemarkerne, de lærte sjældent andet end at passe Roer, men saa lærte de det ogsaa til Gavns.

Det kan være kedeligt nok i en Tid som denne, hvor man ellers paa alle Omraader søger at slaa Bom for Importen, at man skal indkalde fremmed Arbejdskraft! Men der er ingen anden Vej at gaa. Det gaar ikke an at opstille kunstige Hindringer for Landbruget, naar man iøvrigt mener, at det er dettes Frembringelser, der skal hjælpe Danmark ud af Miséren og derved skabe bedre Balance i Handelsomsætningen.

Forhaabentlig vil ogsaa Hr. Zahle indse dette og tale med landbrugskyndige Folk om Spørgsmaalet.

* * *

Denne Artikel er et fortræffeligt Stykke Anskuelsesundervisning i den Kunst at hjælpe sig uden Argumenter; der findes i denne Samling Ord ikke Antydning af saglig Begrundelse for den Polakimport, man kræver Tilladelse til.

Men Redaktøren lægger en forbløffende Evne for Dagen i Retning af at lade Paastande træde i Stedet for Beviser.

Det er muligt, ja endog højst sandsynlig, at de to Ministre, Zahle og Stauning, ikke er landbrugskyndige, men det er heller ikke umiddelbart indlysende, at man skal være landbrugskyndig for at fastslaa, at det er uforsvarligt at indføre fremmede Arbejdere her til Landet, naar det er en Kendsgerning, at en stor Del af Landets egne Arbejdere gaar arbejdsløse. Bortset herfra er det jo imidlertid ganske urigtigt, at man ikke fra Ministeriets Side har henvendt sig til landbrugskyndige Folk om dette Spørgsmaal. Enhver ved jo, at der har været nedsat en Kommission om Sagen, og heri var ogsaa de Folk, som efter »Landmands-Tidende«s Mening er de særlig kyndige paa dette Omraade, repræsenteret, idet selve Formanden for Polakimportørernes egen Fagforening, Hofjægermester Tesdorpf, Pandebjerg var Medlem sammen med et Par andre fremragende Repræsentanter for Sukkerroedyrkerne, som f. Eks. fhv. Landstingsmand, Forpagter Sonne og Forpagter J. Knipschildt, og denne Kommission kom, som vi tidligere har paapeget, netop til det Resultat, at det ikke alene var unødvendigte, men ogsaa uforsvarligt at iværksætte Indførsel af polsk Arbejdskraft under de nuværende Forhold. Uden Hensyn til, om de Herrer Ministre ahle og Stauning er landbrugskyndige eller ikke, kan de altsaa henvise til Sagkundskaben i dette Tilfælde.

»Landmands-Tidende«s Paastand om de polske Arbejderes Overlegenhed overfor de danske er selvfølgelig netop kun en Paastand.

At de polske Arbejdere ofte er i Besiddelse af stor Rutine til Roearbejdet, er vel rigtigt nok, men akkurat det samme kan med samme Ret siges om en Mængde danske Landarbejdere, nemlig dem, der er vant til dette Arbejde; det er da ogsaa almindelig erkendt, at den øvede danske Arbejdskraft staar fuldt paa Højde med en polske; men det er naturligvis ikke stemmende med det Formaal, som »Landmands-Tidende« og de andre arbejderfjendtlige Blade forfølger, at indrømme dette. Formaalet for em er billig Arbejdskraft til Storagrarerne og intet andet; men man har aabenbart selv en Følelse af, at det er en beskidt Sag, man kæmper for; derfor søger man at pynte paa det ved at benytte saadanne Paaskud som, at der dels er for lidt dansk Arbejdskraft, og at der navnlig er for lidt øvet dansk Arbejdskraft. Det sidste føjer man øjensynligt til for Troværdigheds Skyld; begge Dele er imidlertid galt, hvad de sidste Aars Erfaringer tilstrækkelig tydeligt har bevist, idet det har været muligt i disse Aar at faa Sukkerroerne passet — og lige saa godt passet — som tidligere, uden at indføre Polakker. Overfor denne Kendsgerning falder alle Paastandene om Polakimportens Nødvendighed til Jorden.

Arbejdsgivernes Krigserklæring.

Lock'out for ca. 150,000 Mand.

Lørdag Eftermiddag modtog De samv. Fagforbund andet Lockoutvarsel fra Arbejdsgiverforeningen, hvori Omfanget af den Krig, som Arbejdsgiverne havde erklæret i det første Varsel, nærmere angives. Vi gengiver nedenfor den fulde Ordlyd af dette Lockoutvarsel, som bebuder den største Arbejdskrig, som nogensinde har været ført her i Landet; det lyder saaledes:

I Fortsættelse af vor anbefalede Skrivelse til Dem af 19. ds. tillader vi os herved at meddele Dem, at den dertil kompetente Forsamling enstemmig har vedtaget, at der fra og med Fredag den 9. April ved den normale Arbejdstids Ophør iværksættes Arbejdsstandsning overfor samtlige hos Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening beskæftigede Medlemmer af De samvirkende Fagforbund, dog med følgende Undtagelser:

1) De ved koncessionerede Virksomheder (Elektricitetsværker, Gasværker, Sporvejsselskaber, Telefonselskaber, Privatbaner og lign.) beskæftigede Arbejdere.

2) De ved Losning og Lastning og dermed i Forbindelse staaende Arbejde beskæftigede Arbejdere.

3) De ved Fabrikation og Transport af Næringsmidler, Korn, Foderstoffer, Gødningsstoffer og Raastoffer hertil samt Brændsel, Gær og Sprit og de ved Forfærdigelse af Emballage til ovennævnte Varer beskæftigede Arbejdere.

4) De ved Fremstilling af Papir til Dag- og Ugeblade samt til Nationalbankens Sedler og Ernæringskort beskæftigede Arbejdere.

5) De hos Medlemmer af de grafiske Fag beskæftigede Arbejdere.

6) De ved nødvendige Reparationer paa offentlige Færdselsveje beskæftigede Arbejdere.

7) De ved Renovationskørsel, nødvendig Kørsel for Kommunernes Vejvæsen (se Pkt. 6), Statens Postholderi samt ved Kørsel for Hospitaler og Begravelsesvæsen, Elektricitetsværker, Gasværker og Vandværker beskæftigede Arbejdere.

8) De til Pasning af Heste nødvendige Arbejdere samt de Arbejdere, der er beskæftigede ved Hestebeslag.

9) De ved Nattevagt og andet Vagthold, de ved Det kongelige Teater, Privatteatrenes Direktørforening, Biografteatrene, A/S Dansk Folkeforsikringsanstalt, Badeanstalten København, Bog- og Bladcentralen, P. V. Hallengreen & Søn samt Dansk Maalerfabrik beskæftigede Arbejdere.

10) Medlemmer af Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund.

11) De ved nødvendige Reparationer af Gas- og Vandledninger beskæftigede Arbejdere.

12) De hos Ligkistesnedkere og Skorstensfejermestre beskæftigede Arbejdere.

13) De hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark, Foreningen af arbejdsgivende Handelsgartnere i København og Omegn, Foreningen af Anlægsgartnere i Nordsjælland og Arbejdsgiverforeningen for Planteskoleejere i Danmark beskæftigede Arbejdere.

Hos Foreningen af danske Læderfabrikanter samt hos Staalværker vil Lockouten af tekniske Grunde dog først træde i Kraft den 19. April ved normal Arbejdstids Ophør; det samme gælder for Brændere ved Tegl- og Kalkværker og i den keramiske Industri. For de hos A/S M. P. Allerups Eftf., Odense, ved Glødeovnene for Blødstøbegods beskæftigede Arbejdere og for Brændere og de ved Rotérovnene hos Foreningen af danske Cementfabriker beskæftigede Arbejdere træder Lockouten ligeledes først i Kraft den 19. April.

Alt under Forudsætning af, at der ikke forinden opnaas en for Dansk Arbejdsgiverforening tilfredsstillende Ordning af samtlige Overenskomstforhold.

Som det ses er Landbruget blandt de Virksomheder, som Arbejdsgiverforeningen allernaadigst har besluttet at holde udenfor Konflikten.

Dersom man kunde tro Arbejdsgiverforeningen, saa skulde Grunden til, at man har undtaget Landbruget sammen med de øvrige ovenfor nævnte Virksomheder, udelukkende skyldes Hensynet til Samfundet. Dette er selvfølgelig det rene Hykleri at tale om Hensyn i Forbindelse med en overfor hele Samfundet saa hensynsløs og rent ud forbryderisk Adfærd, som Arbejdsgiverforeningen i dette Tilfælde har vist, er at gøre Nar af baade sig selv og den, man taler til. Nej, Arbejdsgiverforeningen har paa en Maade, som ikke kan misforstaas, vist, at for den gælder kun et Hensyn, nemlig Hensynet til Storfabrikanternes, Storaktionærernes og Storagrarernes Tegnebog; man har undtaget disse Virksomheder, fordi man ved, at en Del af dem vilde være generende at faa med. Arbejdsgiverforeningen er imidlertid ikke ene om at bestemme, hvem der skal holdes udenfor, der har heldigvis Arbejderne ogsaa et Ord med i Laget.

Foruden dette Lockoutvarsel til De samv. Fagforbund har Arbejdsgiverforeningen ogsaa Lockoutvarsel til følgende udenfor D. s. F. staaende Organisationer:

Dansk Tømrerforbund,
Murerforbundet i Danmark,
Hustømrernes faglige Afdeling,
Murerarbejdsmændenes Fagforening i København.
Blikkenslagerforbundet i Danmark,
Kobbersmedenes Forbund,
Skibstømrernes Fagforening i København,
Riggernes og Sejlmagernes Forbund,
Skibsværftsarbejdernes Fagforening,
Det lollandske Arbejdsmandsforbund,
Arbejdsmændenes Forbund for Gentofte, Lyngby m. fl. Sogne.

Den store Udsmidning

som de Herrer Arbejdsgivere bebuder, kommer herefter til at omfatte ca. 150,000 Arbejdere.

Et Hundrede og halvtreds Tusinde Arbejdere smidt paa Gaden, al Industri- og Haandværksvirksomhed standset, ja, hele Samfundslivet sat i Staa, for det vil uvægerligt blive Resultatet. Det er, hvad Arbejdsgiverforeningen har bebudet, og hvorfor? Fordi der er en lille Klike af Industrigrever og Børsbaroner, som i Forstaaelse med rigtige »ægte« Grever og Baroner vil paatvinge hele Landets Erhvervsliv deres Diktatur; thi det er nemlig Forholdet. Den Situation, Landet kommer ud i, dersom Konflikten kommer til Udbrud, kunde let have været undgaaet. Arbejderne har paa ingen Maade været og er ikke krigerske, tværtimod er de parat til og har stedse været parate til at tage ethvert skyldigt og rimeligt Hensyn til hele den vanskelige økonomiske Stilling, Landet befinder sig i, man har ikke krævet en almindelig Lønforhøjelse, man har fra Arbejdernes Hovedorganisation kun forlangt Adgang til at faa hævet saadanne Lønninger, som bevisligt var for lave, ligesom man har forlangt en ny Augustregulering med Tillæg til Lønningerne i Forhold til Dyrtidens Stigning, men det vilde Arbejdsgiverne ikke høre Tale om. Arbejdsgiverforeningen, eller rettere den lille Klikes Storkapitalister, som behersker den, vilde ikke tillade enkelte Fags Arbejdsgivere selv at forhandle med de paagældende Arbejderorganisationer, skønt dette er gammel Kotume, man frygtede, og sikkert med Rette, at man saa vilde komme overens, og det maatte ikke ske. Kliken dikterede, at der skulde træffes en generel Ordning, og denne skulde gaa ud paa, at der ingen Forbedring finder Sted af Overenskomsterne i noget Fag, selv om det paagældende Fags Lønninger er nok saa lave.

Paa dette Grundlag er det, at den truer med at kaste Samfundet ud i den mest ødelæggende Katastrofe, som nogensinde har ramt vort Land. Arbejderne skal med Magt bringes til at underkaste sig den samme Parole, som Arbejdsgiverforeningen i Forvejen har paatvunget sine Medlemmer.

Det kunde dog hænde, at de Herrer tager fejl, naar de mener, at de er i Stand til at løbe Arbejderklassens Modstand over Ende og tyrannisere hele Samfundet.

Arbejderne lader sig ikke skræmme, selv om Arbejdsgiverne tager den strengeMaske paa; de maa selvfølgelig kræve, at deres Medbestemmelsesret om Arbejdsvilkaarene respekteres, de kan, selvsagt, ikke gaa ind paa ganske at overlade til Arbejdsgiverforeningen at bestemme, om der skal gives Lønforhøjelse eller ikke, de kan ikke overfor den stadig voksende Dyrtid, føle sig tilfredsstillet af en Anvisning paa at spare. Det kan være meget rigtigt og godt med den megen Tale om Nødvendigheden af at spare for at frelse Samfundet, men rent bortset fra, om Arbejderne egentlig har nogen Interesse i at frelse det nuværende Samfund, turde det dog være klart, at de ikke uden videre kan anerkende, at den Sparsommelighed, som er nødvendig for Samfundets Skyld, kun skal bestaa i en Forringelse af Arbejdslønnen og dermed en Indskrænkning af Arbejdernes i Almindelighed nødvendige Forbrug.

2det Lockout-Varsel.

Arbejderen:
Ja, undskyld, I Herrer Kuponklippere og Storaktionærer, at jeg slaar lidt haardt i det fine Bord! — 2 Kroner i Timen for at slide Brødet sammen til mig og min Familie faar jeg, — men I faar 500 Kroner i Timen, 2000 Kroner om Dagen — Overskuddet af mit Arbejde! Lav I nu Lockout. Ødelæg vort Hjem og bring os til at sulte. Kan hænde vi kan lære jer Kunsten bagefter! —

Ugens Spejl.

Ligesom Arbejdsgiverne for at tilvejebringe Ro paa Arbejdsmarkedet for Alvor laver Uro med den Motivering, at man nu maa sige Stop for de stadig stigende Lønninger, da Arbejderne nu har faaet tilstrækkelig høje Lønninger i Forhold til Dyrtiden, lyder den sidste ny Dyrtidsbulletin: Forhøjelse af Porto og Fragttakster, hvilket selvfølgelig igen vil sige Varefordyrelser i udstrakt Grad; samtidig hermed kommer Meddelelsen om, at Landstinget har forkastet Forslaget om Maksimalprisen paa Brændsel. Situationen er saaledes blevet den, at vi atter staar overfor voldsomme Prisstigninger, der nødvendigvis maa kræve nye Lønforhøjelser. Arbejdsgivernes Stilling er i Sandhed i højeste Grad tvetydig. Paa Arbejdsmarkedet fordrer de Lønningerne bibeholdt, da disse efter deres Opfattelse dækker Prisstigningerne; i Rigsdagen fordrer deres Repræsentanter Ret til i ubegrænset Udstrækning at forhøje Varepriserne. Der er saaledes god Grund til for Arbejderne, paa Baggrund af den nye Fase i Dyrtidssituationen, at opretholde deres Krav om Ret til Forhøjelse af Lønningerne i Forhold til Dyrtidsprocentens Stigning.

*

Højre og Venstre arbejder efter bedste Evne for at tilspidse den politiske Situation, for at forhale Valglovsforslaget, har man nu pludselig grebet til det Halmstraa, at man nu vil fordre udskrevet ny Valg; man motiverer det ganske vist fra saavel Højres som Venstres Side med, at naar man nu ønsker Valg, er det kun en Stemningstilkendegivelse; men Meningen er jo imidlertid ganske ligetil, man ønsker at faa Valglovsspørgsmaalet forhalet, og der er i denne Kamp ingen Udvej, der er for sjofel.

*

Folketingets Lønningsudvalg har nu afgivet sin Betænkning med Hensyn til Telefonarbejdernes Løn, et Resultat, der i Forhold til Selskabets Tilbud, er overordentlig gunstigt; nu foreligger ligeledes Resultaterne for Damernes Vedkommende.

Striden stod her som bekendt væsentligst om Arbejdstiden, idet Damerne krævede samme Løn som Statstelefonens Damer med Bibeholdelse af en Arbejdstid paa 6 Timer daglig, medens Selskabet som Betingelse for at yde Statslønninger krævede Arbejdstiden forlænget til 7 Timer daglig.

Lønningsudvalget er efter langvarige Forhandlinger frem og tilbage blevet staaende ved en Mellemvej. For de yngre Damers Vedkommende bliver Arbejdstiden 7 Timer daglig, men for de Damer, der har 12 Aars Anciennitet, bliver den 6½ Time og for Damer med 15 Aars Tjeneste bag sig 6 Timer — alt med Bibeholdelse af Statens Lønninger. Ved frivillig Overenskomst kan Arbejdstiden nedsættes for de Damer, som er yngre i Tjenesten, men det bliver da mod tilsvarende Afkortning i Lønnen.

Lønningerne bliver forøvrigt for Junior-Telefonist inder 2073 Kr. aarlig, derefter indtil det 20. Aar 2462 Kr., derefter 2851 Kr. stigende til 3894 Kr. efter 12 Aars Forløb.

Iøvrigt har Damerne — hvad der er en meget pæn Fjer i Hatten — opnaaet fuld Ligestilling med Statens Tjenestemænd i Retning af Pensions-, Ferie- og Sygevilkaar, ligesom de med Hensyn til Opsigelser o. s. v. staar paa samme Fod som Statens Damer.

*

Som Udtryk for Solidaritetsfølelsen er følgende et Eksempel:

Da nogle Strejkebrydere fra Maaløvgaard forleden Dag skulde afhente Roer paa en Gaard i Ballerup til Maaløvgaard, nægtede Arbejderne paa denne Gaand at være med til at læsse Roerne.

*

Lloyd Georges har bebudet Dannelsen af en konservativ Blok i England til Bekæmpelse af Arbejderpartiet. Overalt ser man, hvorledes Overklassen efter Evne forsøger at bekæmpe Arbejderklassen.

Paaske.

Jeg har læst et Sagn i gamle, gule Bøger
om en Dreng, der fødtes fattig i en Stald,
mens et lille Tusind Engle ved hans Fødsel
sang, at nu sku' hele Verden staa for Fald.

Han var Sendingen, der meldte Himlens Komme,
han var den, der skulde føre Folkets Hær
fra al Usseldom og Fattigdom mod Lykken,
der var straalende som Solopgangens Skær.

Og den Fattiggut blev virkelig en Stridsmand
for de fattigste, de usleste og smaa,
han blev Haaner af de mægtige og rige,
af de Herskende, som Folket tro'de paa.

Og hans Skare blev en ringe Flok af Kæmper,
der fra alle Sider drabelig blev trængt,
men han kæmped' tappert videre for Sejren
— — og en Fredag blev han nappet og saa hængt.

Men — og det er det forunderligste ved det —
som han hængte der paa Korset som en død,
kom de føromtalte tusind Himlens Engle
og tog Fyren med sig gemt i deres Skød.

Der er gaaet et Par tusind Aar — men Sagnet
leved' videre blandt Folk og andet Fæ,
og nu fester man hvert Aar i fire Dage
for at mindes ham paa Korsets simple Træ.

Herregud — saa lad os feste med de andre,
han blev hængt af Folket, men var Folkets Ven,
hvis det engang skulde ske, han kom tilbage,
vil vi ganske sikkert hænge ham igen.

OSKAR HANSEN.

Slagteristrejken.

Det er Arbejdsgiverforeningen, som har forhindret en fredelig Løsning.

Den Diktatur, som Arbejdsgiverforeningen mere og mere søger at tiltvinge sig over Landets Erhvervsliv, viser mere og mere sine skæbnesvangre Virkninger. Et godt Eksempel i saa Henseende er Slagteristrejken; denne kunde forlængst være bilagt, ja den kunde helt have været undgaaet, dersom ikke Arbejdsgiverforeningen i sin Magtbrynde har forbudt Slagterierne at imødekomme Arbejdernes Krav; der var ikke indenfor Andelssvineslagteriernes Ledelse nogen Uvilje mod at give Arbejderne Indrømmelser, idet det almindelig erkendtes, at Arbejdernes Krav om en Lønforbedring var berettiget, men Arbejdsgiverforeningen forbød simpelt hen enhver Indrømmelse. Andelsslagterierne fik den samme Parole som de øvrige Arbejdsgivere: »Ingen Lønforhøjelse, men betingelsesløs Forlængelse af den gældende Overenskomst.«

Og herefter havde de at rette sig, dersom de ikke vilde udsætte sig for store Bøder.

Resultatet blev den langvarige Strejke, vi kender, hvorved Landets Eksport er blevet standset i et Par Maaneder til Skade for vort Valutaforhold. Arbejdsgiverforeningens Diktatur har været baade Andelsslagteriernes Medlemmer og Samfundet som Helhed en usædvanlig kostbar Fornøjelse. Dette er da ogsaa ved at gaa op for adskillige af Slagteriernes Andelshavere, flere og flere af disse lærer at indse, at her er et Misforhold, som bør rettes.

Ved De samv. danske Husmandsforeningers Landsmøde Fredag den 26. Marts vedtoges saaledes følgende Udtalelse enstemmigt:

»De samvirkende danske Husmandsforeningers Landsmøde har vedtaget en enstemmig Udtalelse om at opfordre de danske Andelsslagterier til snarest muligt at udmelde sig af Arbejdsgiverforeningen, hvor de efter Landsmødets Opfattelse ikke hører hjemme.«

Dette er en klar Tilkendegivelse af, at Husmændene ikke ønsker at være med i Arbejdet for at trykke Arbejdernes Kaar til Fordel for en lille Kreds af storkapitalistiske Matadorer.

En Præst om Stor-Lock'outen.

Den lille Gethsemane Kirke i Dannebrogsgade i København var i Søndags, skriver »Social-Demokraten«, fyldt til Trængsel. Det var et udpræget Arbejderpublikum, der var kommet til Stede, og man saa i det store Flertal af Mænd, end man sædvanligvis ser i en Kirke. Det var i Forvejen averteret, at Pastor Richard Thomsen ved denne Lejlighed vilde tale om den truende Lockout i Kristendommens Lys, og det var i Forventning om at høre en ærlig Udtalelse om et stort socialt Spørgsmaal fra kirkelig Side, at Folk denne Eftermiddag samlede sig i Kirken.

Man blev heller ikke skuffet. Pastor Richard Thomsen, der i mange Kredse vil være kendt fra sin sociale Interesse og Forstaaelse, formede sin Tale, der var bygget over Begreberne Frihed, Lighed og Broderskab, som en kristelig-social Trosbekendelse. Som Kristen vilde Pastor Thomsen protestere mod den Udbytning af Arbejderne, som fandt Sted, og som han skildrede som et af Samfundets og Tidens største Onder. Udbytningen, den stigende Uro i alle Samfundsforhold og den omsiggribende Ødselhed, der havde bredt sig i alle Kredse, var de værste af de mange Onder, som prægede vor Tid, og de stammede alle fra oven. Der var det daarlige Eksempel givet an, og her laa Skylden for den Situation, vi var ude i.

Om selve Grundlaget for Lockouten udtalte Præsten, at naar Arbejdsgiverforeningen ikke vilde garantere, at Prisstigningen blev standset, saa kunde Arbejderne heller ikke garantere, at Lønkravene holdt op. Læg Mærke til de Blade, som støtter Arbejdsgiverne! Se hvor de ligefrem glæder sig over de store Udbytter, der i denne Tid deklareres, og som indkasseres af Folk, der saa godt som intet Arbejde gør for at fortjene dem. Der gøres ikke nok fra Arbejdsgivernes Side for at forhindre den Prisstigning og derved forhindre de højere Lønkrav. En Lockout bør i hvert Fald være det sidste af alle Midler, man griber til, og som Kristen tvivlede Taleren om, at man naaede ret meget gennem Brugen af den Slags Magtmidler, fordi Magtmidler ikke var i Overensstemmelse med Jesu Kristi Lære.

Efter nogle afsluttende kristelige Betragtninger lagde Pastor Thomsen sine Tilhørere indtrængende paa Sinde at tænke nøje over, hvad der her var sagt, og at lade være med at følge det Eksempel, der var givet fra oven i **Samfundet.**

Arbejdernes Højskole.

Ved Udgangen af Marts Maaned afslutter Arbejderhøjskolen i Esbjerg sit Vinterkursus for denne Gang og Eleverne spredes igen ud over hele Landet, hvorfra de kom for 5 Maaneder siden.

Men det er dog ikke de samme.

Ingen kan en Vinter besøge Arbejderhøjskolen uden at føle sig noget i Retning af et nyt — og bedre — Menneske. I alle Tilfælde vilde ingen have undværet det Højskoleophold, han maaske efter lange Overvejelser har besluttet sig til.

Dette var Skolens 10. Vinterhold. Til næste Efteraar kan Arbejderhøjskolen fejre sit Tiaars Jubilæum, og det kan vist med Rette siges, at den dermed har bestaaet sin Prøvetid.

Den Skæbne, der er overgaaet andre velmente Forsøg paa at bringe Højskolen og Arbejderne i nærmere Forbindelse med hinanden, har Esbjerg Arbejderhøjskole sejrrigt trodset. Lige langt fra en Anstalt til kundskabsløs »Vækkelse« og en fra hinanden faldende Foredragsvirksomhed, har Arbejderhøjskolen funden sin Plads i Arbejderbevægelsen som et Skolehjem, hvor Eleverne bor og opholder sig, saa længe Kursuset varer, og modtager en Undervisning, der beriger dem menneskeligt, udvikler dem borgerligt og dygtiggør dem til Arbejdet for deres egen og deres Klasses Fremgang. Og først og fremmest lærer de under et Ophold paa Arbejderhøjskolen Samfølelsens Betydning at kende.

Endnu klæber den Ulempe ved et Højskoleophold, at der skal træffes Bestemmelse desangaaende saa længe i Forvejen, for at man kan opnaa det betydelige Tilskud, Staten gennem Amtet yder uformuende Elever. Inden første Maj skal man have indsendt sin Ansøgning, saa det er ikke for tidligt at røre paa sig for dem, der tænker paa til næste Vinter at besøge Arbejderhøjskolen. Skema til saadanne Ansøgninger faas paa Landet hos Sogneraadsformanden, i Byerne paa Borgmesterkontoret.

Dyrtiden Verden over.

Prisstigningen paa Fødevarer siden Juli 1914 udviser:

	1919 %	1920 %
England (alle Byer)	109	135
Paris	161	190
Italien	107	152
Holland	110	99
Belgien	267	259
Schweiz	150	135
Sverrig	218	207
Norge	189	199
Danmark	122	151
Forenede Stater i Amerika	86	93
Kanada	86	106
Australien	47	48
Ny-Zealand	44	58
Syd-Afrika	39	51
Indien (Kalkutta)	51	51

Som Hovedregel viser Pristallene for Fødevarer, at der ogsaa fra Juli 1915 til nu har været Opgang, dog har der i enkelte Lande, f. Eks Holland, Schweiz og Sverrig, været Nedgang i Løbet af det sidste Halvaar 1919.

Reaktionen er over os.

Danmark har faaet sit Statskup efter de bedste prøjsiske Mønstre.

Umiddelbart før vort Blad gik i Trykken Mandag Aften, kunde enkelte Hovedstadsblade gennem Ekstraudgaver meddele, at Kongen havde begaaet Statskup, idet han, uden at Spørgsmaalet havde været forelagt Rigsdagen, som netop kort forinden havde faaet Paaskeferie, havde givet Ministeriet Zahle sin Afsked.

Meddelelsen i »Social-Demokraten« lyder saaledes:

I Formiddags Kl. 11¾ blev Statsministeren tilkaldt til Kongen. Han spurgte Hr. Zahle om, hvad han mente om den politiske Situation. Zahle svarede, at den var ganske rolig, idet det, der var sket fra visse Partiers Side, jo var sket udenfor Rigsdagen, og at Enighed om Grundlov og Valglov sikkert vilde kunne naas i Løbet af April Maaned.

Kongen hævdede imidlertid, at der var Utryghed i Befolkningen overfor den slesvigske Politik. Dertil svarede Zahle, at det mente han ikke, tværtimod. Regeringen havde handlet i nøje Overensstemmelse med Rigsdagen, hvorom det, at Rigsdagens to Formænd havde givet saa lang Paaskeferie, var Vidnesbyrd.

Kongen svarede, at han ikke delte Zahles Opfattelse, og spurgte Zahle, om han vilde begære sin Afsked.

Zahle svarede, at det kunde han ikke gøre, eftersom Folketinget ikke havde vedtaget noget Mistillidsvotum, og Ministeriet følte sig i det sønderjydske Spørgsmaal i Overensstemmelse med Folketingets Flertal.

Kongen gav derpaa Ministeriet sin Afsked. Neergaard havde været tilkaldt i Formiddag og fik Anmodning om paany at indfinde sig i Eftermiddag.

Ministeriets Afskedigelse er ikke kontrasigneret.

Man antager, at Neergaard i Eftermiddag vil danne et nyt Ministerium, der vil kontrasignere Zahles Afskedigelse og øjeblikkelig udskrive Valg til Folketinget.

De foregaaende Dage havde den konservative og moderate Presse bragt larmende Artikler, hvor man krævede Ministeriet Zahles Afgang, men der var dog næppe ret mange Mennesker, som havde tænkt sig Muligheden af, at man vilde vove at afskedige et Ministerium, der havde Flertal i det folkevalgte Ting. Det er dette, som nu er sket; paa Trods af Forfatningen har Kongen med Bistand eller rettere paa Opfordring af de Herrer Neergaard og J. C. Christensen afskediget et Ministerium, uden at dette først havde faaet et Mistillidsvotum i Folketinget. Dette er altsaa et rent og klart Forfatningsbrud fra Kongens Side, og det Ministerium, som overtager Magten, er i Henhold til Forfatningen ulovligt. Med andre Ord: Landet er ved dette Skridt bragt ud i lovløse Tilstande, hvor Magten er sat i Lovens Sted.

Det er et Tilfælde, som i høj Grad ligner en Tanke, at dette Kup paa det politiske Livs Omraade finder Sted samtidig med, at op imod 200,000 Arbejdere trues med at blive smidt paa Gaden. Alt tyder paa, at her har fundet et Sammenspil Sted mellem Arbejdsgiverforeningen og Overklassens politiske Repræsentanter med det Formaal at slaa Underklassen ned. Det er den sorte Reaktion, der forsøger paa at tage Magten her i Landet, ligesom det nylig skete i Tyskland. Denne Kendsgerning skal det ikke lykkes at tilsløre ved nok saa højrøstede Bravader om Flensborg.

Spørgsmaalet Flensborg har faaet sin Afgørelse ved den Afstemning, som er foretaget dernede. Befolkningen har selv med overvældende Majoritet tilkendegivet sit absolute Ønske om at blive ved Tyskland, og vi her i Landet har kun een Ting at gøre, respektere denne Afgørelse. Ethvert Forsøg paa trods Afstemningens Resultat at faa Flensborg knyttet til Danmark, er uretfærdigt og brutalt og i den mest afgjorte Modstrid med den demokratiske Idé, som ligger til Grund for ethvert Valg, som foregaar efter den almindelige og lige Valgrets **Princip.**

»*Respekt for Valgdagen*« er et Krav, som Demokratiet altid har hyldet, og det kan ingen Forskel gøre, om det er et indrefolkeligt eller et mellemfolkeligt Spørgsmaal, der er Tale om.

Der er forsaavidt noget symbolsk i, at det er Spørgsmaalet Flensborg, der benyttes som Anledning til Statskuppet. Allerede heri ligger et umiskendeligt Vidnesbyrd om , af hvilken Karakter de Kræfter er, hvis Udslag vi her staar overfor, men selve Udslaget understreger dette yderligere.

Det er en Voldsakt, der er foretaget overfor Landets lovlige Regering, som er uden Sidestykke i vort Lands nyere Historie. Det er Reaktionen, vi staar overfor, det er den store Befolknings argeste Fjender, som skjuler sig bag dette Kup. Endnu anser de det for klogest at optræde i patriotisk Uniform, men tror de sig først sikre, vil vi faa dem at se i deres virkelige Skikkelse og lære deres sande Hensigter at kende.

Derfor skal de ikke have Lov til at beholde den Magt, de paa ulovlig Vis har sat sig i Besiddelse af. Dette uhørte Anslag mod Befolningens grundlovsmæssige Ret maa tilbageslaas med en saadan Kraft, at vi i Fremtiden er sikrede mod Gentagelse af slige Eksperimenter.

Vi ved ikke, hvilke Forholdsregler, der fra Socialdemokratiets og de Radikales Side vil blive truffet overfor Statskuppet, men een Ting ved vi, at hele den organiserede Arbejderklasse vil optage den Kamp. som de allierede Lockoutherrer og Statskupmænd har paatvunget den, med en hensynsløs Kraft, som de Herrer næppe havde tænkt sig muligt.

De sønderjyske Arbejdere kræver Valgretsalderen neusat.

Det har under Behandlingen af Grundlovssagen været ligefrem pinligt at høre og se, hvor blottet for virkelig saglig Argumentation baade Venstre og Højre er i deres Modstand mod de demokratiske Fremskridt, som det af Regeringen foreslaaede og af Socialdemokratiet støttede Forslag til en Grundlovsændring indeholdt. Et af disse Fremskridt gik som bekendt bl. a. ud paa, at Valgretsalderen til Rigsdagen nedsættes til 21 Aar. Men et Argument blev stadig ført i Marken fra den Side, nemlig Hensynet til Sønderjyderne. Man burde dog ikke nu umiddelbart overfor Genforeningen gennemføre et saa vigtigt Spørgsmaal uden først at høre Sønderjyderne. Nu er Forholdet jo imidlertid det, at Sønderjyderne i Øjeblikket har Valgret fra 20 Aars Alderen, der er jo derfor ikke overvældende Sandsynlighed for, at de skulde nære noget Ønske om efter Genforeningen at blive frataget deres Valgret igen og blive udelukket fra al politisk Indflydelse. At i hvert Fald de sønderjyske Arbejdere ikke ønsker at blive velsignet med den høje Valgretsalder, fremgaar af følgende Henvendelse, som er blevet tilsendt Landstingsmand Jørgen Petersen som Formand for det om Grundlovsforslaget nedsatte Fællesudvalg.

Henvendelsen har følgende Ordlyd:

Til
den danske Statsregering og Rigsdag,
København.

Vi undertegnede Arbejderorganisationer i Sønderjylland beder ærbødigst om, at den nuværende Valgretsalder paa 20 Aar, som er indført i Sønderjylland, ogsaa maa blive bestaaende efter Genforeningen og ved Grundlovsændring blive indført for hele Danmark.

Vi Arbejdere og Smaakaarsfolk i Sønderjylland kan og vil ikke være tilfredse med, at disse politiske Friheder og Rettigheder, som vi har opnaaet, bliver beskaaret eller frataget os.

— Et Eksemplar af denne Henvendelse er den 12. Marts blevet tilsendt Hr. Jørgen Petersen. Den var den Gang tiltraadt af en Række Arbejderorganisationer, der ialt tæller 6900 organiserede Arbejderè, men siden da har endnu flere Organisationer sluttet sig til dette Krav, og den 24. Marts er Henvendelsen paany sendt til samme Adresse — nu tiltraadt af Foreninger, der ialt tæller 9998 Medlemmer.

De to konservative Partier maa nu se at finde paa noget andet at begrunde deres Modstand mod en demokratisk Grundlovsændring med. Det forekommer os, at de nu lige saa godt kan sige rent ud, som det er, at det er Overklassen, de ønsker at tage Hensyn til.

Den sorte Tavle.

En daarlig Kammerat.

Da Arbejdsmand *Anders Jonassen* har meldt sig til Arbejde paa Køge Andelssvineslagteri under Konflikten, tjener dette til Oplysning for alle Organisationens Kammerater. A. J. stod som Medlem af *Frøslev Afd.* med Nr. 31,543, og maa vi jo erindre os om at behandle Vdekommende efter al mulig Fortjeneste efter en saadan Affære.

Stockholm Petersen,
Formand for Frøslev Afdeling.

Medlem Nr. 14,184, *Johannes Mortensen,* er ved en Fejltagelse fra Voldstrup Afdelings Side opført paa den sorte Tavle, hvilket er uberettiget, da Vedkommendes Bog er fuldstændig i Orden.

Marinus Jensen,
Gandrup-Ø. Hassing Afdeling.

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunne komme i det først udkomne Nummer.

Rynkeby Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Rynkeby Forsamlingshus Onsdag den 7. April Kl. 7. Dagsorden efter Loven. Kl. 8 Foredrag. Tag Konerne med.
Peder Pedersen.

Kjøbelev Afdeling
har valgt Staldkarl *Chr. Christensen,* Rolykkegaard, som Formand og Husejer *Huns Antonsen,* Rolykke, som Kasserer. *Formanden.*

Kværndrup Afdeling.
Ordinær Generalforsamling afholdes den 10. April Kl. 7½ i Kværndrup Forsamlingshus. Forslag, som ønskes til Behandling, maa indgives til Formanden senest 2 Dage før. Udeblivelse uden Grund medfører i Følge Vedtægt i Mulkt 1 Kr. *Bestyrelsen.*

Vestenskov Afdeling
har til Formand valgt Arbmd. *Aage Christiansen,* til Kasserer Arbmd. *Lauritz Jepsen,* Stensø, og til Kontrolbestyrer *Hjalmar Mikkelsen,* Læsø. Disse overtager sammen med den øvrige valgte Bestyrelse Ledelsen den 1. April. *J. Madsen.*

Lindelse Afdeling
afholder sin ordinære halvaarlige Generalforsamling Lørdag den 10. April Kl. 7½. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. *Bestyrelsen.*

Skrøbe ev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 10. April Kl. 8 Aften. Der foretages Valg af Formand, Kasserer, Bestyrelse m. m. Mød alle, og i god Tid!
Peder Lange.

Fodslette Afdeling
afholdt Generalforsamling 27. Marts. Til Formand blev valgt Kreaturpasser *Andreas Andersen,* Hjortholm, Humble. Til Kasserer blev valgt Arbmd. *Peter Baltzer,* Fodslette pr. Humble. *Johan Laursen.*

Flintinge og Omegns Afdeling
afholdt sin halvaarlige Generalforsamling den 28. Marts. Til Formand genvalgtes *Laurits Pommer,* Flintinge, og til Kasserer genvalgtes *Sofus Hansen.* Det vedtoges at yde Formand og Kasserer hver 5 Øre pr. Medlem pr. Maaned. *Laurits Pommer.*

Langaa og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Torsdag den 8. April Kl. 7½ i Svindinge Forsamlingshus. Medlemmerne bedes møde alle. *Jens Pedersen.*

Hesselager Sogns Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Vormarks Forsamlingshus Lørdag den 10. April Kl. 7½ Aften. Alle Medlemmer bør i egen Interesse give Møde.
Kristian Larsen.

Vindeby Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling 2. Paaskedag Kl. 10 pr. paa sædvanlig Sted. Alle Medlemmerne bedes møde, da der er vigtige Ting paa Dagsordenen og de sædvanlige Valg af Tillidsmænd. *Bernh. Olsen.*

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

W glownej kontorze Zwiazku sa do nabycja nastepujace ksiazki:

Kaledarz Robotniczy na rok 1920 Cena		1,30	ørøw
Ucekajta Chlopcy socjali ci idam .	—	60	—
Pszewrót w Polsce-rzady ludowe .	—	60	—
Worek Judaszów-rzecz o klerikalizme	—	70	—
Z krwawych dni	—	50	—

Tak samo inni.

Powyz-ze ksiarzki wysylamy za pocztowa zaliczke.

Tak samo tez mozna sume nadsylac w markach pocztowych.

Adresse: Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Prosimy „Niedole Chlopska" o natychmiastowym nadeslaniu nam jak rachunku tak i zamuwionych materjalow

Zwiazek Zawodowy Robotnikow Rolnych w Danji, Seksja P. P. S. w Kopenchadzie.

Afdelingskasserere: Bemærk!

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at det ikke er nødvendigt at bestille Regnskabsbøger til Brug i Afdelingerne fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921, da saadanne fra Forbundet vil blive tilsendt hver Afdeling i Løbet af Marts Maaned.

Bestillingsseddel

paa

„Arbejdernes Børneblad".

Undertegnede bestiller herved „Arbejdernes Børneblad" for $\frac{\text{Januar}}{\text{April}}$ Kvartal.

(I Tilfælde af, at Bestillingen gælder Januar Kvartal, sendes Numrene lige fra 1. Januar).

Navn: .....

By: .....

Adresse: .....

Bladet koster 70 Øre Kvartalet. Bestillingssedlen sendes til „Arbejdernes Børneblad"s Ekspedition, Rømersgade 22.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen**, Egegade 3, København N Telefon: Nora 2091.

Klædesko 1/2 Pris.

Ca. 2000 Par Klædesko udsælges til langt under Fabrikspris. Skoene er fabrikeret af prima Materiale og med Gummisaaler
Nr. 22-25 Kr. 1,60, Nr. 26 30 Kr. 1,75
- 31 35, - 2,10, - 36-40, - 2.60
Nr. 41—46, Kr. 2,90.
Ordrer ekspederes i Rækkefølge.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par, saalænge de haves paa Lager.
Klædeskolageret, Kolding.

Sneslev og Omegns Afd.

afholder Pakkefest og Bal i Tvindelstrup Forsamlingshus Lørd. d. 10 April Kl. 7. Pakker modtages med Tak af Bestyrelsen, ogsaa paa selve Ballet. Billetpriser og Arrangement som sædvanligt. (Scheurmanns Orkester).
Bestyrelsen.

Korinth Landarbejderforening afholder Pakkefest med Bal saasnart Forbudet mod Dans er ophævet. Pakker til Festen modtages med Tak af Festudvalget.
Iver Bryl. Marius Tønnesen.
Karl Nyberg Martin Rasmussen.

V. Hassing

Landarbejderforening afholder stor Præmie-Salonskydning og Pakkefest paa Hotellet 2. Paaskedag Kl 1. Eventuelt Dans, hvis Forbudet bliver hævet. Festudvalget.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130	Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70	-
Worek Judaszów	70	-
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75	-
Prawa ludu roboszego	35	-
Z krwawych dni	50	-
Prz wrót w Polsce	60	-
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5	-
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30	-
Osmiogodzinny dzen roboczy	10	-
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30	-
Ziemianie	30	-
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10	-
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10	-
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30	-
Podstawy socjalizmu	15	-
W walce z przemoca	60	-
Kosciol demokratyczny	15	-
SW. Inkwizicja	30	-

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zam winiu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Hvilket Ugeblad bør man holde?

Svar!

Det bedste — billigste — fordelagtigste!

Bestil derfor **straks** **April Kvartal** 1920 af

Dansk Familie Blad

thi det opfylder ovennævnte 3 naturlige Krav.

Dansk Familie Blad bringer hver Uge 4—5 illustrerede, afsluttede Fortællinger, 1 Børnefortælling, 1 løbende Roman, Børneserier samt en Mængde Billeder med Tekst fra Ind- og Udland.

Desuden!

Ene af samtlige Ugeblade

lader vi alle vore Kvartals-Abonnenter i Danmark

gratis ulykkesforsikre

for

500 Kroner ved Død og
1000 Kroner ved fuld Invaliditet
(forholdsvis for ringere Grad).

Kvartals-Abonnement kan tegnes hos **Landposten** eller paa **Posthuset.**

15 Øre pr. Nr. **1 Kr. 95 Øre pr. Kvt.**

Hjertelig Tak

til Medlemmerne i Jaungyde Landarbejderforening for den Pengegave, som blev mig skænket i Anledning af min Søns Jordefærd.

R. P. Jensen, Nørre Vissing.

God daglig Indtægt

kan faas ved at agitere for Tegning af praktiske Brandforsikringer for unge Mennesker. Skriv til

„Dannevirke", Fredericia.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET
FYEN
LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM
ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 15 | Fredag den 9. April 1920 | 6. Aargang

Kontrakterne.

Medlemmerne skal bruge de af Forbundet autoriserede Kontrakter.

Det hænder ofte endnu, at nogle Medlemmer skriver til os og meddeler, at de har faaet Plads der og der gennem et Fæstekontor eller ved direkte Henvendelse til Arbejdsgiverne, og Betingelserne der udtrykkeligt var aftalt, stor, god Løn, god Kost og ordentligt Værelse for Tjenestekarlene, men at disse Betingelser langt fra er blevne opfyldte, naar Arbejdsforholdet er blevet paabegyndt.

Disse Medlemmer kommer nu og kræver, at Forbundet skal skaffe dem overenskomstmæssige Lønnings- og Arbejdsforhold, da de er utilfredse med de Vilkaar, de har.

Det er snart baade til at le og græde over, at voksne Mennesker, som for 14 Dage til 3 Uger siden har truffet en Aftale med deres Arbejdsgivere, nu kommer og kræver, at Forbundet skal omstøde dette retsgyldige Arbejdsforhold. Vil eller kan Forbundet ikke gøre det, ja, saa er Forbundet naturligvis ikke en Døjt værd. Naturligvis mener disse Folk, at Forbundets første og vigtigste Opgave er at redde dem ud af de Dumheder, de selv laver.

Til disse Medlemmer, som i den sidste Tid har fæstet sig paa de og de Betingelser, og som nu alligevel opdager, at de ikke faar overenskomstmæssige Forhold, *ønsker jeg først og fremmest at understrege, at Skylden ene og alene er deres egen.*

Hvorfor har I ikke benyttet de af Forbundet i Januar Maaned udsendte Kontrakter ved Fæstemaalets Indgaaelse?

Hvorfor vil I vedblive at tro paa Fæstemandens Forsikringer om de gode Arbejdsforhold, eller paa Arbejdsgiverens lange og gyldne Løfter om, hvor ideelt I bliver behandlede. Herregud, I har jo saa mange Gange erfaret, at det hele i Reglen er Mundsvejr, og at de ideelle Forhold højst strækker sig over de første 14 Dage.

Lad Jer dog ikke vedblivende bedaare af alle disse Talemaader. Tag de af Forbundet udsendte Kontrakter med og forlang dem underskrevne og faa selv en Genpart i underskrevet Stand, saa har du noget reelt at holde dig til, saa ved du, hvad du gaar ind til, og saa kan Forbundet med fuld juridisk Ret skride ind og skaffe dig din Ret, dersom den bliver dig forment: Har du Kontrakten underskrevet, saa har du et juridisk Dokument, som til enhver Tid vil sikre dig overenskomstmæssige Arbejdsforhold.

Men indgaar du paa Fæstemaalet paa Grundlag af Arbejdsgiverens Løfter og med Fæstemandens Fæsteseddel, ja, saa er du udleveret, færdig. Saa er det Arbejdsgiveren og ikke dig, som bestemmer, hvordan Arbejdsforholdet i alle sine Enkeltheder skal være. Saa har du handlet som en Daare, som en Mand, der ikke i det afgørende Øjeblik havde den fornødne Rygrad, og Arbejdsgiveren vil vide at behandle dig derefter. Hvad du glemmer at faa skrevet ved Fæstemaalets Indgaaelse, maa du i dyre Domme betale saa længe Arbejdsforholdet vedvarer. Ved Fæstemaalets eller Arbejdsforholdets Indgaaelse er det, du skal sige til og faa Kontrakten underskrevet, bagefter er det forsent. Naar Fæstemaalet er indgaaet er du bundet til Tyendelovens Bestemmelser, og er Arbejdsforholdet dig da ubehageligt og svarer det ikke til Løfterne, *ja, saa er Skylden uvægerlig din egen. Saa er Grunden alene den, at du lyttede til Arbejdsgivernes og Fæstemændenes smukke Talemaader og glemte at bruge din Forstand og Kontrakten.*

Kammerater! Nu maa det være slut med den Slags Ligegyldighed.

Forbundet kan ikke basere sin Virksomhed paa at omstøde de Aftaler, Medlemmerne træffer med de uorganiserede Arbejdsgivere. Forbundets første Opgave er at afslutte Overenskomster og sørge for, at Overenskomsterne overholdes.

Men en Betingelse for at føre vore Overenskomster ud over hele Landet, er sandelig ogsaa, at Medlemmerne uden Undtagelse kræver af de uorganiserede Arbejdsgivere, at de indgaar paa at overholde vore Overenskomster, og det maa Medlemmerne kræve ved Arbejdsforholdets Indgaaelse og ved at kræve vore Kontrakter underskrevne. Vi er stærke nok til at gennemføre dette Krav. Det, der skal til, er blot en Smule Mandsmod og Omtanke, naar Arbejdsforholdet indgaas. Dette gælder baade for Tjenestekarlene og de gifte Arbejdere.

De af Forbundet udarbejdede Kontrakter skal og kan bruges overfor alle Arbejdsgivere, som ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug, og Arbejdskontrakt for faste Arbejdere med eget Hus (Formular Nr. 2) og *Tjenestehusmændskontrakt for faste Arbejdere, som faar Bolig for en Del af Lønnen* (Formular Nr. 1) kan bruges baade for alm. Landbrugsarbejdere, Kreaturpassere, Fodermestre og Staldkarle.

Tjenestekontrakt ang. Antagelse af Tjenestekarle (Formular Nr. 4) kan bruges ogsaa overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen og kan endvidere benyttes af ugifte Staldkarle.

Arbejdskontrakt ang. Udførelse af Roearbejde (Formular Nr. 5) kan ogsaa benyttes overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen. Disse Kontrakter faas ved at indsende Bestilling til Forbundskontoret.

De Medlemmer, som i den kommende Tid skal forny deres Arbejdsforhold, skal bruge disse Forbundets Kontrakter. Det er deres simple Pligt overfor deres Kammerater og overfor Organisationen, og det er til stor Gavn for dem selv. *Oscar Levinsen.*

Forbundets Kontrakter

til Brug for Medlemmerne overfor de uorganiserede Arbejdsgivere er:

Kontraktformular Nr. 1:
Tjenestehusmændskontrakt for faste Landarbejdere, som faar Bolig for en Del af Lønnen.

Kontraktformular Nr. 2:
Arbejdskontrakt for faste Arbejdere med eget Hus, eller gifte Kvinder, der antages som faste Arbejdere.

Kontraktformular Nr. 3:
Arbejdskontrakt angaaende Antagelse af Malkekoner.

Kontraktformular Nr. 4:
Tjenestekontrakt for Antagelse af Tjenestekarle.

Kontraktformular Nr. 5:
Arbejdskontrakt ang. Udførelse af Roearbejde.

Naar man indsender Bestilling paa disse Kontrakter, er det tilstrækkeligt at opgive, hvilket Nummer de ønskede Kontrakter har samt hvilket Antal, man ønsker.

Kontrakterne Nr. 1, 2 og 3 kan ikke bruges overfor Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark.

Overfor denne Organisation bruges kun de af Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet godkendte Kontrakter.

De Medlemmer, som bruger disse af Forbundet udgivne Kontrakter, sikres: overenskomstmæssige Arbejdsforhold. De fritages for Tyendelovens Bestemmelser og faar helt og fuldt Del i de Goder, Forbundet ad overenskomstmæssig Vej kan fremskaffe, og de sikres Forbundets Hjælp, dersom Arbejdsgiveren begaar Overgreb imod dem.

De Medlemmer, som ikke bruger disse Kontrakter, faar ikke overenskomstmæssige Arbejdsforhold, de bliver Tyendeloven underkastet og de afskærer Forbundet fra at skride ind og paatale og rette Arbejdsgivernes Overgreb. De giver sig selv i Arbejdsgivernes Vold.

Derfor, Kammerater! Kom i Hu, at naar

Arbejdsgiveren vægrer sig ved at underskrive Kontrakter og siger, at en saadan har I ingen Brug for, saa er det ham, der ikke har Brug for Kontrakten, men du har Brug for den i underskrevet Stand, thi kun ved denne sikrer du dig overenskomstmæssige Arbejdsforhold.

Bestil derfor straks Kontrakten. Den udleveres ganske gratis. *Oscar Levinsen.*

Generalstrejkens Aflysning.

Forhandlinger med vore Arbejdsgivere.

Som meddelt andet Steds i Bladet er Generalstrejken aflyst efter at de af Arbejderne opstillede Krav er blevne opfyldt.

Ministeriet Liebe er jaget paa Porten, dette Ministerium af Fanatikere, Eventyrere, sorte reaktionære, med selve Kædehandlernes ypperste Forsvarer som Chef, fungrede i 4½ Døgn, saa maatte det tøfle af, ligesaa hastigt som det kom. Den ene af Ministrene, Professor Sindballe, fungerede endog kun i 42 Timer, saa var hele Herligheden forbi. Professor, »forhenværende« Justitsminister Sindballe skal imidlertid have præsteret det ganske enestaaende for en Minister, at han overhovedet ikke har haft Søvn i Øjnene, medens han beklædte det høje Tillidshverv, men det ejendommelige er, at han, denne Rastløshed til Trods, næppe har haft Lejlighed til at udføre andre af sine ministerielle Embedsforretninger end at bekræfte sin egen Afskedigelse.

Ministeriet Liebe kom paa Trods af Folket, det fik den Skæbne, som tilkommer dem, som vil træde vort Lands parlementariske Regeringsform og Folkets Selvbestemmelsesret under Fødder. Arbejderne har fast og bestemt afvist Reaktionens Forsøg paa ved Vold og Magt at fratage os Friheden og Medbestemmelsen over Landets Anliggender.

Snart kommer Valgdagen, og det gælder da om, at Arbejderne ligesaa enige, ligesaa fast og bestemt afviser Reaktionens Forsøg paa ved List og Rænker at erobre Magten.

Overklassen, Børsspekulanterne, Varefordyrerne, Godsejerne og Polakimportørerne raser nu over, at det ikke lykkedes ved denne Voldsakt at fravriste den demokratiske Del af det danske Folk Magten og faa udskrevet et Valg paa den gamle Valglov saa hurtig og i en saadan Forvirring, at det vilde være vanskeligt for det danske Demokrati at beholde Magten. Arbejderne har nu vist Overklassen, at den ikke finder sig i, at en Klike af Udbyttere saaledes med Vold og Magt jager Landets lovlige Regering væk og sender den af Folket valgte Rigsdag hjem.

Men hvad Overklassen ikke kunde naa med Magt, vil den ved det kommende Valg forsøge at vinde ved List og Løgn.

J. C. Christensen, som i disse Dage geraader i Raseri over, at det ikke lykkedes at træde Folkets Frihed under Fødder, vil inden Maaneden er omme staa og græde paa Landets Talerstole over de fæle Socialister, som vil fratage Folket Friheden. Han vil sammen med Højremændene optræde som Fædrelandets Frelser og bede Arbejdere og Smaakaarsfolk give ham sin Stemme, for at han kan blive i Stand til at sikre Folket Friheden imod — — — Arbejderne, Folket. Han vil gøre sig saa sød og lækker, at man ligefrem faar ondt af ham. Men lad os huske ham fra disse Dage. Lad os huske Folketingets Formand, J. C. Christensens Partifælle, Pedersen-Nyskov, som havde lovet Liebe, Reaktionens Ministerchef, at undlade at sammenkalde den af Folket valgte Rigsdag. Lad os huske J. C. Christensens anden Partifælle, Folketingsmand Neergaard, som sammen med Reaktionens sorteste Mørkemænd intrigerede imod Folketinget for at faa Kongen til at afskedige Ministeriet Zahle. Lad os huske Højre og Venstre, naar de om en Maaned bejler til Arbejdernes Stemmer, og vise dem Vintervejen paa samme, kraftige Maade, som vi jog Ministeriet Liebe paa Porten. Lad os med Stemmesedlen i Haand give Højre og Venstre et saa grundigt Valgnederlag, at de for Tid og Evighed er belært om, at herhjemme kommer Reaktionen ikke mere til Magten hverken ved Vold, Løgn eller List.

Samtidig med at den politiske Situation blev ordnet saaledes, som Arbejderne havde krævet det, blev ogsaa den faglige Situation bragt i Orden. Arbejdsgiverne havde krævet, at alle i Aar udløbne Overenskomster uforandrede skulde forlænges et Aar, selv Landarbejdernes, ja endog Skovarbejdernes Overenskomster skulde uforandret forlænges et Aar. Hidtil, da det drejede sig om Forkortelse af Arbejdstiden og Dyrtidstillæg til Arbejderne, var Arbejdsgiverne ellers saa gesvinte til at kræve, at baade Landbrug og Skovbrug skulde indtage en Særstilling, men nu, da det gjaldt uforandret Forlængelse af bestaaende Overenskomster, ja da skulde Landbrugets Arbejdsgivere ikke have noget af at blive unddragne den almindelige Ordning, tværtimod. Endnu en Gang har Landbrugets Arbejdsgivere givet os og hele Samfundet klart Bevis for, at de vil have Monopol paa at være Landets daarligste og karrigste Arbejdsgivere. Naturligvis har saavel vi som De samvirkende Fagforbund ganske bestemt nægtet at gaa med til en saadan Ordning, og medens Arbejdsgiverne stedse har krævet uforandret Forlængelse af vore Overenskomster, har vi med Flid og Grundighed udarbejdet et nyt Forslag til Overenskomst uden Hensyntagen til Arbejdsgivernes Standpunkt i denne Sag.

Dette Forslag er nu færdigt og vil sikkert være overleveret Arbejdsgiverforeningen, inden dette Blad kommer Medlemmerne i Hænde.

For at gennemføre sine ganske urimelige Krav havde Arbejdsgiverne til den 9. April varslet en Storlockout, omfattende ca. 160,000 Mænd. Hele Situationen medførte imidlertid, at vi kom Arbejdsgiverne i Forkøbet. For at undgaa Generalstrejken maatte de allerede Natten mellem 1ste og 2den Paaskedag slutte et Forlig med Arbejdernes Organisation, De samvirkende Fagforbund, og de maatte her gaa ind paa de af Arbejderne tidligere stillede Krav, nemlig

1) fri Forhandling mellem de enkelte Forbund og den modstaaende Arbejdsgiverorganisation om nye Overenskomster;
2) en Dyrtidsregulering til August, dersom Dyrtiden stiger;
3) Nedsættelse af et Fællesudvalg til Forhandling om Arbejdernes Deltagelse i Driftens Ledelse.

Derefter maatte de aflyse den til den 9. April varslede Storlockout.

Det blev en nydelig Udgang af hele den store Situation, de selv havde stablet paa Benene ved deres Suitepolitik.

En større og stoltere Sejr over hele vort Lands samlede Reaktion har de danske Arbejdere sikkert aldrig vundet før, men heller aldrig før har de danske Arbejdere været saa fuldstændigt og kraftigt organiserede som netop nu. Landarbejdernes Organisering har gjort de danske Arbejderes store og stolte Organisationsværk komplet.

At denne store Sejr blev vundet uden Kamp, er Arbejderne ikke mindst tilfreds med. Arbejderne frygtede ikke den store Kamp, der forestod. De var sikre paa Udfaldet, og Sammenholdet var ubrødeligt. Naar de danske Arbejdere alligevel hilser den fredelige og sejrrige Udgang af Striden med Tilfredshed, er det kun et nyt Bevis for, at Arbejderne vil Fred og kun tager Kampen, naar det er den eneste Udvej til eGnnemførelsen af deres berettigede Krav. Den samme Fasthed og Enighed, som ogsaa denne Gang prægede Landarbejdernes Organisation overfor den store Kamp, skal Arbejdsgiverne ogsaa finde i koncentreret Form, naar de næste Gang forsøger at træde vore berettigede Krav under Fødder.

Der er nu aabnet os Adgang til Forhandling med vore Arbejdsgivere, og vi vil snarest kræve disse Forhandlinger optagne. Det skal da vise sig, om vore Arbejdsgivere har lært, at ogsaa Landarbejderne skal have ordentlige Kaar at leve under, og det vil ikke mindst gavne Arbejdsgiverne selv, om de har draget denne Lære af den sidste Tids Begivenheder.

Da vi Paaskedag erfarede, at der var opnaaet politisk Forlig, og at Forligsmanden havde indkaldt Parterne til Forhandling om en Ordning af den faglige Situation, begyndte vi straks at træffe Forberedelser til Aflysning af Generalstrejken for det Tilfælde, at der ogsaa i faglig Henseende skulde opnaas Enighed. Det var imidlertid intet ringe Arbejde. Der skulde skrives godt 700 Telegrammer til vore 700 Afdelinger. Disse Telegrammer fik vi imidlertid i Løbet af Eftermiddagen og Aftenen færdigskrevne. Imidlertid blev der ikke opnaaet Enighed hos Forligsmanden før Kl. 2 om Natten, og først da man ogsaa var enige i faglig Henseende, kunde vi skride til at aflyse Strejken. Kl. 2½ Nat bragte vi de 702 Telegrammer paa Telegrafstationen, hvor man lovede os, at de skulde være ekspederede og vore Folk i Hænde i Løbet af Mandag Formiddag. Vi haaber, at alle vore Afdelingsformænd har faaet Telegrammerne saa betids, at Strejken overalt er bleven fuldstændig aflyst. Er der desuagtet nogen, som først har faaet Telegrammerne om Tirsdagen, maa de ikke lægge os det til Last. Vi har gjort hvad der stod i vor Magt for at bringe alle Afdelingsformændene Telegrammerne i Hænde rettidig.

Oscar Levinsen.

Arbejdernes Højskole.

Undertegnede Landarbejdere, for Tiden Elever paa Esbjerg Arbejderhøjskole, sender herved et Opraab ud til den danske Arbejderungdom med Haab om velvillig Modtagelse og Overvejelse.

Vi er nu paa Slutningen af et 5 Maaneders Kursus paa Esbjerg Arbejderhøjskole. Og da vi alle er enige om, at vi her har fundet den Højskole, som, bedre end nogen anden, er i Kontakt med Tiden og dens brændende Spørgsmaal, kan vi ikke andet end fremhæve dette for vore Kammerater Landet over og paa det kraftigste give Esbjerg Arbejderhøjskole vor bedste Anbefaling.

Skolen søger ikke at give sine Elever et ensidigt Syn paa Tingene, men at faa dem til at se med egne Øjne og selv at dømme. Men frem for andre Højskoler bliver der her lagt Vægt paa at fortælle Socialismens, og i det hele taget Underklassens Historie samt Samfundslære og Socialøkonomi. Vi Arbejdere maa være klare over, at de kommende Tider stiller store Krav til os, og at vi, i langt højere Grad end nu, maa forstaa, hvad Oplysning betyder for Underklassens Rejsning.

»Esbjerg Arbejderhøjskole« arbejder under meget frie Skoleformer, og enhvers Lyst og Trang kan her tilfredsstilles.

Derfor kan det ikke lyde kraftigt nok ud til Arbejderungdommen: »Mænd og Kvinder, søg Jeres egen Højskole og sørg for, at Danmarks eneste Arbejderhøjskole bliver fyldt til sidste Plads baade Sommer og Vinter.«

Skoleplan og andre Oplysninger sendes ved Henvendelse til Skolens Forstandere *R. Vind* og *Brændeskov*, eller dens Formand, Redaktør *Sundbo*.

Til Slut kun dette: Sørg endelig for at søge Amtsunderstøttelse i rette Tid, for Vinterens Vedkommende inden Maj, og for Sommerens inden November.

Holger Pedersen. Anker Holt Jensen. Jakob Jensen.
Kristian Jakobsen. Niels Nielsen. Jørgen Korneliussen.
P. J. Mortensen. Hans Hansen. N. J. Sørensen
Valdemar Jensen. Søren Back. Johannes Jensen.
Jens M. Nielsen. Richard Brogaard. Lavrits Johansen.
H. P. Kristensen. Niels E. Rasmussen.

Til Valg

for

Republik, Etkammersystem, Valgret fra 21-Aars Alderen.

Generalstrejkens politiske Formaal er naaet. De politiske Krav i Fagforbundenes Beslutning af 31. Marts er opfyldt. Statskup-Regeringen er gaaet af, et Ministerium i Tillidsforhold til Rigsdagen er dannet med den Opgave at færdiggøre Valglovsbehandlingen og tilvejebringe et retfærdigt Grundlag for det forestaaende Folketingsvalg.

Dette Valg vil faa Karakter af et Nationalforsamlingsvalg. Hovedopgaven for det ny Folketing bliver at søge en ny Grundlov gennemført, der kan forebygge fremtidige Gentagelser af Kup'et af 29. Marts. Vi gaar til Valg paa Socialdemokratiets Forfatningsprogram, saaledes som vi paany fremsatte det i vort Manifest af 30. Marts: Republik, Etkammersystem, Valgret fra 21 Aars Alderen, hver Vælgerstemme i det hele Land lige Stemmevægt. Vi maa have Enheds-Forfatningen. Folkets Vilje maa ubetinget og til enhver Tid være den højeste Lov, udtrykt gennem den lige og almindelige Valgrets Parlament.

Vi lægger nu Forfatningssagen i Folkets egen Haand og ønsker Valget foretaget hurtigst muligt. Vi staar som altid paa Demokratiets Grund og appellerer til Vælgernes Flertal for at faa saavel vort politiske som vort sociale Program gennemført paa lovlig Vis. Generalstrejken var Nødværge mod det Kup, der vilde slaa vort Lands parlamentariske Udvikling ud af Kurs og forfalske Grundlaget for det forestaaende Valg.

Dette Valg kan tillige blive afgørende for Danmarks udenrigspolitiske Stilling. Vi kæmper for et Danmark, der er en dansk Nationalstat, og vi afviser alle Forsøg paa Anneksion af Land mod Befolkningens ved en Afstemning udtrykkeligt tilkendegivne Vilje.

Det ny genforenede Danmarks Udenrigspolitik bør være en Fredens og Folkeforsoningens Politik.

Vort Program paa det militære Omraade er fuld Afrustning.

Den danske Arbejderklasse har gennem den forløbne Uges store Kamp vist en Styrke, Sammenhold og Modenhed, der nødvendigvis sætter *Socialiserings-Spørgsmaalet* forrest paa den sociale og politiske Dagsorden. Samfundet maa have effektiv Kontrol med Produktion og Omsætning, og Folket derigennem beskyttes mod Kapitalismens Udbytning, saavel af Producenter som af Forbrugere. Arbejderne maa have stadig voksende Indflydelse paa Bedrifternes Ledelse og derved for Alvor blive interesserede i Produktionens størst mulige Afkastning og i Omsætningens mest besparende Organisation. Gennem en fortsat og stadig mere energisk politisk, kommunal, faglig og kooperativ Aktion vil det arbejdende Folk saaledes være i Stand til at tage saavel Produktion som Omsætning i sin egen Haand.

Krigstiden har modnet baade Forholdene og Sindene for Socialismen. Den sidste store politiske og sociale Krise har fremkaldt en Folkerejsning, hvis Mage ikke er set siden 1848. Den ny Tid og den nye Folkeaand maa finde Udtryk i den ny politiske og sociale Forfatning, som det bliver det forestaaende historiske Valgs Opgave at forberede og gennemføre i den Grad, hvori Vælgerne slutter sig til dette vort Program.

Styrket ved den vundne Sejr gaar vort Parti ud i den ny Kamp. Leve et nyt demokratisk og socialistisk Danmark.

Rigsdagen, Paaskedags Aften, den 4. April 1920

Saaledes enstemmigt vedtaget.

Den socialistiske Rigsdagsgruppe.

Godsejer Jensen udtaler sig.

Højtærede Standsfæller!

Saa blev vi da endelig befriet for det forhadte Ministerium *Zahle*. Endelig vaagnede gamle Danmark op af den Dvale, i hvilken Landet har hvilet sødt og sløvt de sidste 7 Aar. Endelig var der da en Monark med Mod og Mandshjærte, som *kunde* og *turde* bruge *det* i alt for mange Aar slumrende Holger Danske-Mod, som ene af alt kunde rede gamle Danmark.

Det var som et herligt Pust fra Fortiden. Man følte ligefrem Trang til at gaa i det af hans høje Majestæt traadte Fodspor. Det var en rigtig gammel Oldenborgs-Handling, som glædeligvis udførtes af en Glücksburger.

Ja, det var Fryd. — Maatte alle virkeligt ægte, danske, bankende Hjærter svulme i ethvert Bryst.

Men desværre varer det Gode jo sjældent saa længe. Med Lynets Fart udviklede Situationen sig. Det gik desværre *saa* hurtigt, at man ikke engang kunde faa Tid til rigtig at glæde sig over Ministeriets Fald.

Og jeg maa jo ærligt talt tilstaa, at jeg allerede i Aanden havde set de danske Godsejere genindsætte paa de Pladser, hvor de naturligt hører hjemme, nemlig ved Statsskibets Ror.

Ak — dette mit fromme Ønske skulde desværre ikke blive opfyldt. Og har vi ikke i de sidste 7 Aar haft nogen Betydning i det danske Samfund, saa — ærede Standsfæller — værer evigt forvisset om, at vi for Fremtiden kun vil komme til at betyde endnu mindre — hvis man da *kan* betyde mindre end *intet*.

Og jeg, der havde haabet, at vi nu skulde have bedre Tider i Danmark! — Jeg, der havde sagt, at saafremt *det* kunde kaldes Kup — *Statskupets Tegn* — som Socialisterne kaldte det — saa var det i hvert Fald mit Haab at kunne sige: »*Under dette Tegn skal vi sejre*«.

Vi sejrede ikke. *Vi*, de eneste *Nationale*, der gennem hele vor Agitation havde gjort alt for at forpagte Sønderjylland, den offentlige Mening, ja, kort sagt: hele Danmark.

Men den skæbnesvangre, respektløse Optræden overfor Landets Monark, som Socialisterne truede med gennem deres ulovlige Generalstrejke, ødelagde hele den ellers udmærkede Situation for os.

Vi havde knyttet de aller største Forventninger til Ministeriet *Liebe*. Thi denne Mand, der aldrig nogen Sinde havde deltaget i Politik, vilde være den bedst egnede Mand, der tænkes kunde til — for os — at løbe om Hjørnerne med i ethvert politisk Spørgsmaal.

Og der er ingen Tvivl om, at den virkelig sunde Kædehandel, ligesom almindelig Vareaager, i Minister *Liebe* vilde have faaet den mest glimrende Kapacitet.

Ak — hvilke spildte, skønne Drømme. Jeg ser for mig Avancer paa 4—500 pCt. Dette er nu totalt gaaet i Vadsken.

Og naar jeg tænker paa Professor *Thorkild Rovsing*. Han vilde have været ubetalelig som Polemiker. Han er jo i den Retning den mest trænede Herre. Og havde hans *teoretiske* Polemik ikke strakt til, kunde han jo bare tyet til den *praktiske:* sprætte Maven op paa den, han diskuterede med. Saa er der en meget nærliggende Sandsynlighed for, at han kunde faa det sidste Ord i enhver Debat af selv den vanskeligste Art.

Men tiltrods for at han jo nok er en meget dygtig Læge — specielt som Kirurg — kunde han dog ikke magte Generalstrejken. Han forsøgte naturligvis at operere saa godt han formaaede. Men der er jo Tilfælde, som Læger ofte staar uforstaaende overfor. Et saadant Tilfælde forelaa her. Og da han saa, at hans Operationskniv intet kunde udrette her, da den ikke — efter hans Mening — snittede dybt nok, tog han sin Tilflugt til de af Soldaterne, der har de længste Sabler i Erkendelsen af at de vil kunne snitte dybt nok.

Men, som sagt: der er Tilfælde, hvor Lægen maa give op.

Og da Liebe erfarede det, var der ikke mere for ham at gøre, hvorfor han med Graad i Halsen maatte forlade de kongelige Gemakker dybt nedbøjet, sigende Farvel til de guldgallonerede Bukser og med et forstaaende grænseløst fortvivlet Blik paa den smukke trekantede Hat, der jo kunde vende Opmærksomheden bort fra hans grimme Ansigt.

Ja — det var en sørgelig Paaske for os Godsejere.

Lad os saa sluttelig synge en Sang, det letter saa godt. Lad os synge »Paaskeklokken kimed mildt«, der slutter saadan:

»*Gud han raader naar vi fanger Sejer igen.*«

Venstres „Udvikling".

Fra Demokrati til Reaktion.

»Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget«, saaledes formulerede Hørup Venstres Devise under den langvarige Forfatningskamp med det provisoriske Estrupske Ministerium, og den Mand, en af det borgerlige Demokratis Førstemænd udtalte ved Festen i Kongens Have i København i Anledning af Systemskiftet i 1901 om den politiske Kamp, Venstre havde ført gennem en Menneskealder, at dens Maal var at bringe det politiske Liv ud af Statskuppets Tusmørke, frem i Forfatningens klare Dagslys.

Det var Folketingsparlamentarismen, Venstre hyldede og krævede anerkendt. Ja, det var den Gang, da Venstre var et demokratisk Parti, der søgte at værne det folkevalgte Tings Ret overfor Kongemagten; det er nu et forlængst tilbagelagt Stadium. Nu er der andre Triller i Fløjten. Venstre har siden 1901 befundet sig i uafbrudt Udvikling, forsaavidt man kan betegne det som Udvikling at gaa fra Demokrati til Reaktion; det er nemlig denne »Udvikling«, Partiet i Tidsrummet fra 1901 til 1920 har gennemgaaet, den Stilling Venstres Førere og saa godt som hele Partiets Presse indtager til den sidste Tids Begivenheder, viser at »Udviklingen« nu er fuldbyrdet, at Partiet nu er naaet dertil, at det foretrækker Enevælde for Parlamentarisme; man har definitivt brudt med Demokratismen og sluttet sig til Reaktionen. Demokratiets Fane er rullet sammen, og Reaktionens sorte Klud er nu Venstres Bannermærke.

Venstres Talere med selve J. C. Christensen i Spidsen og Venstres Blade anført af Marie Lassens Organ »Aalborg Amtstidende«, raser i denne Tid mod Socialdemokratiet, fordi dette ikke vilde finde sig i, at Kongen satte sig selv i Folketingets Sted; det samme Venstre, som gennem en Menneskealder bekæmpede Statskupregimentet, er nu dettes ivrigste Forsvarer og kalder i harmdirrende Artikler og Taler Storbønderne, og hvem de iøvrigt mener at kunne faa med sig, til Kamp mod de Partier, som hævder det Princip, der mange Aar var Venstres eget; saa sørgeligt endte Venstres Løbebane.

Begræd det hvem der vil, den arbeidende Befolkning vil ikke deltage i Sorgen, den har forlængst taget Afsked med Venstre.

For enhver, som har fulgt med i det politiske Liv, har det i de sidste halve Snes Aar staaet klart, hvor det bar hen med dette Parti; dets reaktionære Tilbøjeligheder er Aar for Aar traadt stadig stærkere frem, og det er kun godt, at det nu endelig har kastet Masken og viser sig i sin sande Skikkelse som Enevældens og den sorteste Overklassereaktions Forkæmper.

Jens Forkarl.

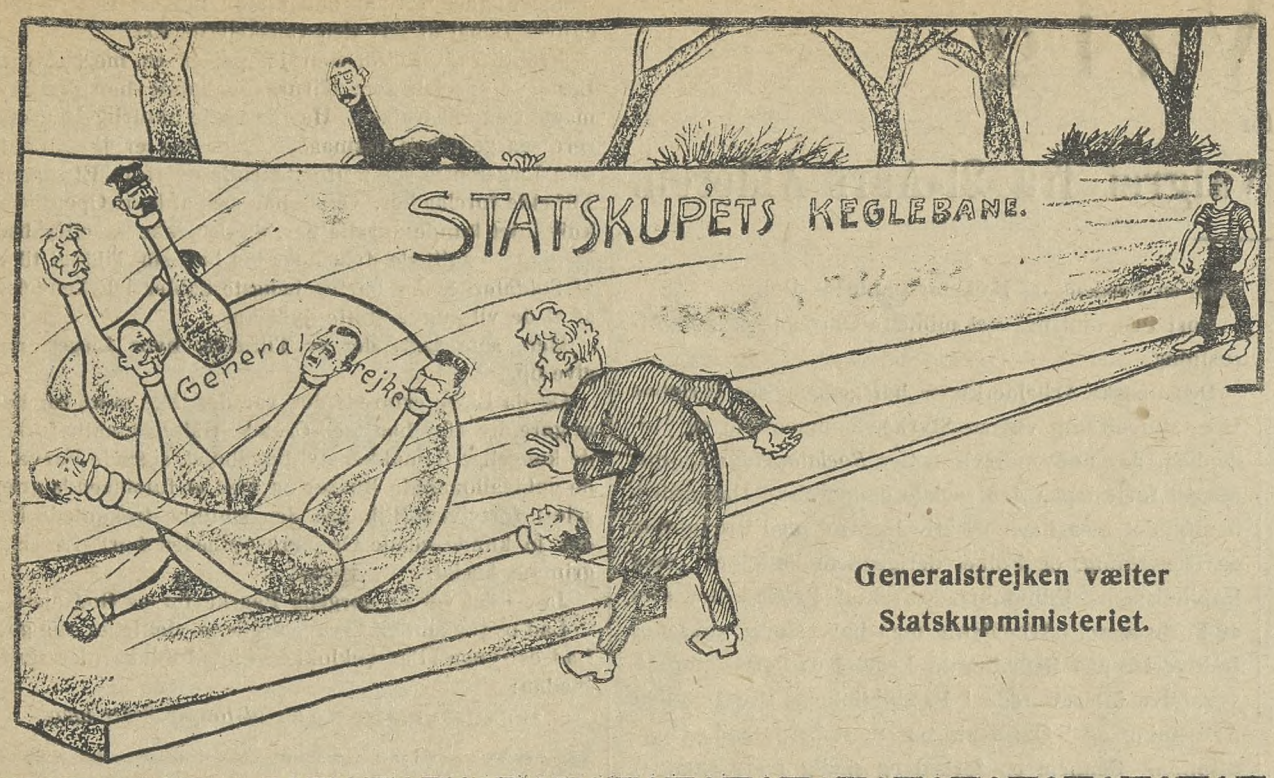

Generalstrejken vælter Statskupministeriet.

Ugens Spejl.

Den forløbne Uge har været rig paa en Række særdeles dramatiske Begivenheder. Den indledes med Kongens Statskup, der efterfulgtes af Arbejderklassens Svar: Truslen om Generalstrejke.

Til Trods for den konservative Presses gode Vilje til at betvivle Generalstrejkens Iværksættelse vidner dog nedennævnte Vedtagelse og Udtalelser om den bitre Alvor, der prægede Arbejdernes Krigserklæring til Staten, en Alvor, der ikke lader Tvivl tilbage om Generalstrejkens Gennemførelse, dersom Nødvendigheden havde fordret det.

I Horsens afholdt de organiserede Arbejdere Møde den 2. April, hvor de tilkendegav deres Harme over saavel Statskup'et, som den af Arbejdsgiverforeningen skabte Lockout-Situation, og gav sin Tilslutning til Generalstrejken og dennes Gennemførelse til alle de opstillede Krav var gennemført.

*

500 Kvinder og Mænd, Medlemmer af den socialdemokratiske Partiforening og de samvirkende Fagforeninger i Nykøbing Mors, samlede til Møde Fredag Form. den 2. April, bringer den faglige og politiske Hovedledelse samt den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe en hjertelig Tak for de resolute Skridt, som alt er foretaget til Imødegaaelse af det Kup, som Kongehus og Kapitalmagt har iværksat saavel mod Arbejderklassens Interesser som mod Smaakaarsfolk i By og paa Land samt tilsiger paa Forhaand vor udelte Tilslutning til, hvad Organisationernes Hovedledelse videre maatte finde nødvendigt at foretage, og tilsiger vor mest energiske Støtte til Gennemførelse af de trufne Beslutninger i vor Kreds. Leve Arbejderklassens Sammenhold! Leve Socialdemokratiet!

*

5000 Partifæller, hvoraf en hel Del var Landarbejdere, deltog den 2. April i et Møde i Nakskov.

Man vedtog enstemmigt at nedlægge alt Arbejde straks.

Sluttelig vedtoges nedenstaaende Resolution:

Forsamlingen vedtager at tiltræde Forslaget om at etablere Generalstrejke straks. Forsamlingen opfordrer De samvirkende Fagforbund og Hovedbestyrelsen for Socialdemokratisk Forbund til ikke at afslutte Generalstrejken, før der er skaffet Sikkerhed for:

1. En Forfatning, der giver Folkets Flertal Bestemmelsesret i alle Landets Anliggender.
2. Den faglige Konflikts Løsning i Overensstemmelse med de tydelige fremsatte Krav.
3. Arbejdernes Deltagelse i Bedriftsledelsen.
4. At Indforskrivning af fremmed Arbejdskraft ikke sker uden efter Overenskomst med Arbejderorganisationerne.
5. Amnesti for politiske Forseelser.

Desforuden besluttedes det at nedsætte et Strejkeudvalg, der skulde paase, at Varepriserne, som var gældende 1. April, ikke var Genstand for Stigninger, de, der ikke respekterede Vedtagelsen, vilde faa deres Navne offentliggjort og maatte selv tage Ansvaret for Følgerne.

*

En Forsamling paa 10,000 Arbejdere deltog i Aalborg i et Protestmøde, der tilkendegav en kraftig Protest mod Stor-Lockout og Statskup.

*

Med faa Timers Varsel blev i Maribo afholdt et Møde, der kun var averteret ved et Opslag, men som blev det største, Byen har set.

Formanden for Fællesorganisationen, *H. P. Hansen,* og Borgmester *Christiansen* talte. Man vedtog enstemmig Tilslutning til Generalstrejkens hurtigst mulige Ikrafttræden og drog afsted, syngende Socialisternes March. Man skiltes under begejstrede Leveraab for Republiken Danmark.

*

Saavel i Næstved som i Frederikshavn er afholdt store Møder, hvor man gav enstemmig Tilslutning til Generalstrejken.

*

»Svensk Socialdemokraten« skriver om Generalstrejken følgende:

»Det er i Sandhed en farlig Udfordring mod et Folks Selvbestemmelsesret, den danske Konge har vovet i sin Blindhed og Daarskab. Det er slet ikke udelukket, at han ved sit Kup fremkalder en Krise i vort hidtil saa fredeligt af Ro og Orden prægede Naboland. Men det synes nu engang at være visse høje Herrers Skæbne, at de forstaar den Tid, de lever i, saa lidt, at de selv kalder de Kræfter frem, som de har mest Fordel af at lade hvile i Fred.«

*

Begivenhederne i Danmark har vakt stor Interesse i Tyskland, og Bladene bringer udførlige Telegrammer om Situationen. De Blade, som hidtil har kommenteret den politiske Omvæltning, stiller sig paa Socialdemokratiets Side og opfatter Kongens Handling som et Kup, foretaget under Indflydelse af uansvarlige Raadgivere.

*

Det moderate »Aalborg Stiftstidende« skriver under Overskriften »Bagslag«:

Vi har en velmenende Konge. Han vil være en parlamentarisk Regent, og da man fortalte ham, at Balancen i Folketinget var 70 mod 70, fandt han at maatte gribe ind for at tilvejebringe en mindre usikker Tilstand. Han glemte kun een Ting, nemlig, at Stemmetallet skal *konstateres* i Parlamentet og af Parlamentet selv, ikke af Kongen.

*

Som Bevis for de borgerliges Hykleri er nedenstaaende Vedtagelse. De Herrer er pludselig blevet Aandsfrihedens Apostle, ellers er de ikke uvillige til at overfalde enhver anderledes tænkende og forsøge at faa alle andre Opfattelsers Talsmænd kneblet:

Efter at det har vist sig umuligt med kort Varsel at faa samlet en beslutningsdygtig Repræsentation for Pressens Fællesraad, har Journalistforeningens og Journalistforbundets Bestyrelser, samlet til Fællesmøde den 2. April, enstemmigt vedtaget følgende Udtalelse:

»Idet Journalistforeningens og Journalistforbundets Bestyrelser fuldstændigt ser bort fra Spørgsmaalet om den politiske Berettigelse af den af De samvirkende Fagforbund vedtagne Generalstrejke, nedlægger de en bestemt Protest mod Beslutningen om, at kun en Del af Landets Dagblade maa udkomme.

Der er herved rettet et Angreb paa Pressens Frihed, hvilken de nævnte Organisationer anser det for deres Pligt at værne om, ganske uden Hensyn til, hvorfra Angrebene kommer, og hvilken Del af Pressen, de rammer.«

*

Folketingsmand —*Forrædderen* — Marott, som er blevet ekskluderet af Socialdemokratiet, har dannet sit eget Parti under Navnet »Det frie Socialdemokrati«. Antageligt vil han alliere sig med det for konservative Midler drevne Dagblad »Dagens Ekko«.

Det første Punkt paa Programmet, som det nye Frihedsparti præsenterer, skal efter Sigende være Undertrykkelse af de 75 pCt. Tyskere i Flensborg og Afskaffelse af Folkenes Selvbestemmelsesret, naar Resultatet ikke bliver efter Partiets Flertals (Marotts) Hoved.

—*n.*

Urafstemningen over Hovedbestyrelsens Forslag.

Urafstemningen over det af Hovedbestyrelsen udsendte Forslag er nu tilendebragt, og Forslaget er vedtaget. En udførlig Oversigt over Stemmeafgivningen i hver enkelt Afdeling og Resultatet som Helhed skal senere blive Afdelingerne tilsendt.

Afdelingerne og Medlemmerne bedes dog erindre, at dette ikke paa nogen Maade forandrer Kontingentet for April Maaned.

Kontingentet i April Maaned er det samme, som i Marts og de foregaaende Maaneder, men Ekstrakontingentet skal naturligvis opkræves ligesom i Marts Maaned.

Oscar Levinsen.

Til Afdelingsformændene!

Afdelingsformændene erindres om de under den 1. April udsendte Skemaer. Disse Skemaer skulde snarest muligt indsendes til Forbundskontoret. De Afdelinger, som ikke allerede har indsendt dette Skema, maa derfor straks indsende Skemaet i udfyldt Stand.

Oscar Levinsen.

Arbejderklassens Sejr
over
Enevælden og Statskupmændene.

Den Reaktion, der havde vovet sig frem og sat sig tilrette ved Statens Ror, er fejet bort igen. Arbejderklassens faste og enige Optræden har slaaet den ned.

Aldeles enstemmig vedtog den organiserede danske Arbejderklasses Repræsentanter paa De samv. Fagforbunds Generalforsamling Onsdag den 31. Marts at iværksætte Generalstrejke fra Tirsdag Morgen den 6. April saafremt ikke følgende Krav blev opfyldt:

I politisk Henseende krævede man *Rigsdagens Indkaldelse, Tilvejebringelse af en retfærdig Valglov, som sikrer os Valg paa et ærligt Grundlag,* og paa det faglige Omraade forlangte man *Lackouttruslen annulleret, De samv. Fagforbunds gentagne fremsatte Forslag gennemført, derunder Anerkendelse af Retten til fri Forhandling mellem Organisationerne, Sikring af Dyrtidstillæg til August og Optagelse af Forhandlinger angaaende Arbejdernes Deltagelse i Bedriftsledelsen;* endvidere krævede man *almindelig politisk Amnesti.* Disse Krav er blevet opfyldt endnu før Generalstrejken kom til Udfoldelse. Den samlede Reaktion af Statskupmænd og Lockoutherrer foretrak at strække Gevær før Kampen for Alvor var begyndt. Arbejderklassen har kun Grund til at være tilfreds med dette Resultat. Arbejderne havde ikke søgt denne Kamp, den var blevet dem paatvunget ovenfra, naar de tog den op var det ikke for Kampens Skyld, men for at værne deres egen økonomiske og hele Folkets politiske Ret, som blev truet af en lille Klike krigsgale Arbejdsgivere i Forening med nogle ligesaa krigsgale Chauvinister og de klamme Hofsnoge, der snor sig ud og ind af Kongeborgens Bagdøre, og som havde bevæget Kongen til at sætte Landets lovlige Myndighed, Rigsdagen, ud af Spillet. Arbejderne havde intet Valg, de maatte tage Kampen op eller underkaste sig et Overklassediktatur, som vilde udelukke enhver Mulighed for en Forbedring af deres Vilkaar i Fremtiden, ja, endog berøve dem de Fordele, som de har tilkæmpet sig.

Svaret paa Lockouttruslen og Statskup'et blev derfor, som det maatte blive, fuld Mobilisering af hele den organiserede Arbejderklasse gennem Generalstrejken, og vi kan med Stolthed henvise til Resultatet, det blev en hel og fuld Sejr over Statskupmændene og Lockoutherrerne.

Der har lydt Røster om, at man burde ladet Generalstrejken komme til Udfoldelse og benyttet Situationen til Gennemførelse af mere vidtgaaende Krav, og man har her bl. a. nævnt Republikens Indførelse. De organiserede Arbejdere greb imidlertid ikke til det Nødvaaben, som Generalstrejken er, for at gennemføre et Kup, men for at tilbageslaa det, som fra anden Side var søgt iværksat. Det er derfor ogsaa ganske hen i Vejret, naar konservative Blade fabler om, at Generalstrejken blev aflyst, fordi man fra Arbejdernes Side frygtede for Udfaldet. Nej, den blev aflyst, fordi og kun fordi de Betingelser, der stilledes, da Strejken blev proklameret, opfyldtes før den var etableret i fuldt Omfang, efter at de ovenfor nævnte Krav, hvorpaa Genralstrejken blev erklæret, var opfyldt, var dermed Grundlaget for denne bortfaldet. At dette skete forinden dens fulde Iværksættelse er der saa langt fra Grund til at beklage, at det tværtimod saavel fra et Arbejder- som fra et Samfunds-Synspunkt maa hilses med Glæde. Generalstrejke er ingen Forlystelse, hverken for dem, som bruger den, eller for dem, den bruges imod, det er et mægtigt Vaaben, som kun bør benyttes, naar intet andet Middel findes, og som under ingen Omstændigheder maa misbruges; men Misbrug vilde det have været, om man paa Trods af, at de stillede Betingelser var opfyldt, alligevel havde etableret Strejken, man kunde derved allerhøjst have opnaaet at fremme deres Interesser, som ønskede at bruge den til at rejse hele det øvrige Samfund til samlet Kamp mod Arbejderklassen.

Den Sejr, Generalstrejken bragte Arbejderklassen, bliver ikke mindre derved, at den er vundet uden mange Sværdslag og store Ofre.

Begivenhederne har vist os, at Arbejderne hverken vil eller behøver at finde sig i Anmasselse fra Overklassen, hvadenten det gælder Landets Styrelse eller Arbejdsforholdets Ordning. Betydningen af det vundne Resultat er i politisk Henseende først og fremmest, at Ministeriet Liebe, som støttede sig alene paa Kongemagten, er forsvundet ud i det Ubekendte, hvor det kom fra, og er blevet erstattet med et Ministerium i Overensstemmelse med Folketingets Flertal; hermed Anslaget mod Folketingets Ret tilbagevist og den parlamentariske Statsskik fastslaaet. Venstres gamle Parole: »Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget«, denne gamle demokratiske Grundsætning, som Venstre forlængst er løbet fra, er blevet kraftigt haandhævdet af Arbejderklassen; dernæst er der vundet det meget betydningsfulde, at der paa trods af Venstres Modstand nu er tilvejebragt Sikkerhed for en retfærdig Valglov og dermed for at det forestaaende Valg finder Sted paa ærligt Grundlag. Endelig er den lille, fanatiske og forblindede Klike Flensborgchauvinister og de to konservative Partier, som har dem under Armene, blevet grundigt belært om, at de ikke er hele Folket. En gavnlig Lære, som de Godtfolk længe har trængt til at blive gjort bekendt med.

Det bliver nu Befolkningens Sag ved det forestaaende Valg at skabe et saadant Flertal i Rigsdagen, saa Krav som Etkammersystem, Republik, Erhvervslivets Socialisering, en grundig Reformering af den sociale Lovgivning, kort sagt saa alle disse Spørgsmaal, som Tiden har sat paa Dagsordenen kan løses paa lovlig Maade, men dog saa hurtig som Forholdene nødvendiggør det.

»De Resultater, der er opnaaet i faglig Henseende, er for Arbejderne af den største Betydning. Arbejdsgiverforeningen er blevet tvunget til at forlade det Standpunkt, den gennem et halvt Aar har fastholdt med fanatisk Stædighed; der er skabt Bevægelsesfrihed for de enkelte Organisationer, og der er skabt Sikkerhed for Dyrtidstillæg, dersom Prisstigningen fortsættes, ligesom Kravet om Arbejdernes Andel i Ledelsen er godkendt.

Arbejdsgiverforeningen er altsaa gaaet ind paa de Krav, som »De samv. Fagforbund« opstillede ved Forhandlingernes Begyndelse.

Nederlaget for vore Modstandere er ligesaa eklatant, som Sejren for Arbejderne er fuldstændig.

Hovedorganisationernes Overenskomst.

I det efterfølgende gengiver vi den fulde Ordlyd af den mellem de to Hovedorganisationer afsluttede Overenskomst. Det vil ses, at denne paa ethvert afgørende Punkt har brudt Arbejdsgiverforeningens Modstand og navnlig har aabnet Vej for de lokale Forhandlinger, som hidtil kategorisk har været nægtet enhver faglig Organisation, hvad enten denne tilhørte De samvirkende Fagforbund eller stod udenfor.

Overenskomsten er saalydende:

De i indeværende Aar udløbende Overenskomster med de dertil hørende Priskuranter fornyes paa et Aar fra deres Udløbstid under følgende Vilkaar:

1) Overenskomster med de dertil hørende Priskuranter, som enten allerede er opsagte eller vil blive opsagte paa lovlig Maade til Udløb i indeværende Aar, kan, naar en af Parterne maatte ønske det, optages til Forhandling under de sædvanlige Former, sigtende til:

a. Revision af saadanne Priskuranter, for hvilke der allerede forud for nærværende er truffet overenskomstmæssig Aftale om, at en saadan Revision skal finde Sted.

b. Ændring af de udløbende Overenskomster med de dertil hørende Priskuranter i saadanne Tilfælde, hvor der i disse forefindes forældede Bestemmelser, eller hvor der er Lønninger, som er særlig lave, set i Forhold til det almindelige Lønniveau, og som ikke er grundede i særlige Forhold.

Ved de Forhandlinger, som i Henhold til foregaaende maatte finde Sted mellem de tilsluttede Organisationer, har begge Hovedorganisationer Ret til at lade sig repræsentere.

Saa længe Forhandlinger mellem to modstaaende Organisationer paa Grundlag af nærværende Overenskomst ikke har været forsøgt, maa Strejke eller Lockout ikke varsles eller iværksættes.

2) Af Time-, Dag-, Uge-, Maaneds- og Akkordlønninger vil fremtidig mindst de $^2/_3$ være at regne som fast Løn og Resten som Dyrtidstillæg.

3) Saafremt Det statistiske Departements Prisstatistik pr. 1. Avgust 1920 viser en Stigning af Dyrtidsprocenten i Forhold til Prisstatistiken pr. 1. Februar 1920, gives der til den Tid de bestaaende Lønninger (Time-, Dag-, Uge-, Maaneds- og Akkordlønninger) et Dyrtidstillæg af 2 Øre pr. Time pr. 3 Points, som Dyrtidsstigningen andrager.

4) Under Hensyn til, at 8-Timers Dagen lige er gennemført i alle Fag i Haandværk og Industri og i Betragtning af hele den foreliggende Situation, udskydes foreløbig en Løsning af Feriespørgsmaalet, men dette vil paa et senere Tidspunkt være at optage til Forhandling mellem Hovedorganisationerne.

5) Der optages en Forhandling angaaende Spørgsmaalet om Arbejdernes Andel i Ledelsen af Virksomhederne og Kontrol med disses Drift.

Forhandlinger herom føres af et Fællesudvalg, bestaaende af et lige Antal Arbejdsgiver- og Arbejderrepræsentanter, og Udvalgets Arbejde skal være tilendebragt inden indeværende Aars Udgang.

Den til 9. April 1920 overfor Medlemmer af De samvirkende Fagforbund varslede Lockout aflyses, ligesom alle løbende Strejker hæves, og alle Strejkevarsler tages tilbage.

København, den 5. April 1920.

K. Riis-Hansen.

Ovenstaaende Mæglingsforslag tiltrædes.

For Arbejdsgiverforeningen:
H. Langkjær.

For De samvirkende Fagforbund:
Carl F. Madsen.

Efter Statskuppets Fiasko.

Den Fiasko, som Statskupministeriet Liebe blev, har fremkaldt en sand Storm af Raseri i den moderate og konservative Presse; først og fremmest er det naturligvis imod Arbejderklassen, man vender sig, det var jo den, som med Truslen om Generalstrejke væltede Hr. Liebe og hans Fæller ned af Taburetterne.

Den Harme, som kendetegner disse ganske uberettigede Angreb, afgiver en udmærket Maalestok for den Skuffelse, som man fra den Side føler, og det kan kun anses for en Bekræftelse paa den Formodning, at de to konservative Partier har været med at forberede Kuppet. Det er jo menneskeligt, at Folk som J. C. Christensen og alle hans Pappenhejmere, naar de ser Resultatet af deres Anstrengelser saaledes gaa i Vasken, bliver hidsige,

og man kan jo ogsaa godt tilgive dem, at de skælder ud over det. Det Syn, som den moderat-konservative Presse i denne Tid frembyder, er dog af en saadan Art, at man knapt ved, om man skal le eller græde; enkelte Højreblade forsøger at fremstille det, der er sket, som noget af en Sejr for dem og et Nederlag for Arbejderne. Til dette alt andet end behændige Forsøg paa at stoppe sine Læsere Blaar i Øjnene er der kun at sige, at Arbejderne kun kan ønske deres Modstandere mange af den Slags Sejre. Forøvrigt turde den Indignation, de nævnte Blade lægger for Dagen, være det bedste Vidnesbyrd om, hvad Slags Sejr det er, de har vundet.

De moderate Blade er om muligt endnu mere hvidglødende desperate end Højrepressen; deres Spalter var de første Dage efter Statskuppets Fiasko et kogende Krater af Harme og Indignation. Med tommehøje Overskrifter forkyndte Blade som »Aalborg Amtstidende«, at Venstre ikke havde Lod eller Del i det stedfundne Forlig. Denne sensationelle Meddelelse viser jo kun, at disse Blade er kommet i den Grad ud af Sindsligevægten, at de har mistet den sidste Rest af Tænkeevne; der er jo nemlig slet inet Forlig sluttet, hvad der er sket er simpelthen det, at Statskupsmændene har kapituleret; men vi forstaar saa godt, at dette harmer de paagældende Blade, for har de ingen Andel i det, de kalder »Forliget«, saa har de eller i hvert Fald deres Parti haft desmere Andel i Statskuppet.

Det er for Resten af Interesse, at man saaledes aabent indrømmer, at Venstre ønskede at tage en Kamp op med Arbejderne for Retten til at begaa Statskup. Naar de engang bliver rolige, tror vi dog, at de vil indse, at det er et farligt Standpunkt, de gør sig til Talsmænd for, et Standpunkt som kan faa uberegnelige Konsekvenser, men selvfølgelig vil der gaa lang Tid, før disse Blade bliver i Stand til at ræsonnere nogenlunde fornuftigt.

Dyrtidens Venner.

Saavel Højre som Venstre har baade under og efter Krigen vist sin Interesse for den arbejdende Befolknings Ve og Vel ved at stille sig i Dyrtidens og Prisopskruningens Tjeneste, umiddelbart før Rigsdagen blev hjemsendt paa Paaskeferie, i den skjulte Hensigt fra de to Partiers Side ikke at skulle sammenkaldes mere, fik man paany Lejlighed til at manifestere sit brændende Ønske om at fordyre Livsfornødenhederne for Befolkningen det mest mulige, de konservative benyttede deres Flertal i Landstinget til at forkaste Forslaget om Maksimalpris paa Tørv. Om den Situation, der herved er opstaaet, og de Følger, det vil faa, har en af Socialdemokratiets Repræsentanter i Prisreguleringskommissionen udtalt følgende i et Interview:

Under Henvisning til mine Udtalelser i Folketinget maa jeg fastholde, at *Brændselsnævnets Virksomhed herefter maa betragtes som værende forbi.* Naar der ikke længere fastsættes bestemte Priser saavel for Produktion og Omsætning, og vi ikke længere besidder nogen Myndighed til at hindre en ublu Opskruning af Priserne, er Nævnets Arbejde omsonst, og Befolkningen kommer til at betale den Pris, Producenterne forlanger, selv om den er nok saa skandaløs høj. De daarligste Tørv bliver de dyreste, og der kan overhovedet ikke føres nogen som helst Kontrol med Hensyn til Kvaliteten. Storindustrielle Virksomheder, der kan indrette deres Kedelanlæg efter en hvilken som helst Kvalitet af Tørv, er naturligvis temmelig ligegyldige med, hvilken Pris de skal betale. De vælter bare Fordyrelsen over paa Forbrugerne; Bryggerier, Brænderier, Margarinefabriker og Cementfabriker, der alle bruger Tørv, kan tage hvilken Pris de vil for deres Produkter. Det er Forbrugerne og Hjemmene, der kommer til at undgælde. Tørveproducenterne sælger den samlede Produktion under et, og ikke et eneste fattigt Hjem i Landet kan faa anvist Tørv gennem Brændselsnævnet.

Straks da Afstemningen i Landstinget blev bekendt ud over Landet, blev Prisskruen sat i Bevægelse. Der er i Lørdags her paa Sjælland solgt Tørv til 50 Kr. pr. Ton, medens den foreslaaede Maksimalpris var 39 Kr., og det er ret sandsynligt, at vi i Løbet af nogle Dage vil være oppe paa en Pris af 75 Kr. pr. Ton.

Hysteri.

Som en lille Prøve paa den Sindstilstand, som Nederlaget har hensat Statskuppets Tilhængere i, gengiver vi her en Artikkel af Fru Marie Lassen i »Aalborg Amtstidende«. Under Overskriften »En Firkant« leverer Fruen følgende Salve:

Socialdemokratiet, Reaktionen, Syndikalismen og Radikalismen i en Pelemele har nu væltet det Ministerium, der bestod af dygtige fædrelandssindede Mænd, og heriblandt fandtes to saa fremragende radikale Personligheder som Professor Rovsing og Dr. jur. Sindballe, — et Ministerium, som fra første Færd klart og tydeligt havde udtalt, at dets Mission var endt den Dag, da den almindelige Valgret havde talt.

Hvad har vi faaet i Stedet?

I Spidsen for det nye Ministerium staar Hr. Overformynder Friis, der som Formand for Hr. Rodes store overordentlige Kommission har bistaaet det radikale Ministerium (og Hr. Heilbuth) med alle Tvangs-Foranstaltningerne under Krigen. Tillige er Hr. Statsministeren Medlem af »Berlingske Tidende«s Bestyrelse, hvilket forklarer, at Bladets Telefon-Avis i disse Nætter hver halve Time har gjort, hvad det kunde for at forskrække Københavns Borgerskab med Meddelelser om »den farlige, kritiske, højst alvorlige Situation«.

Naturligvis var Situationen ikke lystelig. Men det er den heller ikke nu. Thi nu ved vi altsaa, at hver Gang et eller andet ikke behager Socialismen, Radikalismen og Syndikalismen, saa behøver man blot at raabe »Generalstrejke« for at faa sin Vilje. En net Konservatisme, som rækker en hjælpende Haand til sligt!

Vi har i disse Dage set, hvad det betyder med alle de store Ord om Frihed, Lighed og Broderskab for vort Folk. Nej, knægtes og kues skal det frie Ord, naar det ikke behager den brutale Magts Ledere.

Mod denne Magt-Moral vil Venstre sætte al Kraft ind. Med Stemmesedlen i Haand vil vi vinde vor dyrebare Frihed tilbage.

Vore stakkels Frænder mod Syd, som begyndte at trække Vejret lettere, skal vide, at endnu er der Mænd og Kvinder i Danmark, som ikke ved Trusler om Generalstrejke og andet Ondt lader sig skræmme fra at arbejde for deres Sag.

Den har vi Nat og Dag i Tankerne, og hvad der kan gøres for at skærme dem mod Vold og Undertrykkelse, vil blive gjort.

De har trofaste Venner i Kongeriget, som ikke svigter.

M. L.

Kammerater, giv Agt!

Det meddeles herved, at der fra den 27. Marts dette Aar er etableret Blokade og Strejke hos Grd. P. Fredriksen, Stenagergaard, Kældstrup pr. Slagelse, da han har nægtet at betale efter Afdelingens Priskurant for Dræning. Enhver, som søger eller tager Arbejde hos nævnte Herre, vil derfor blive stemplet som Skruebrækker. Ovennævnte Grd. *P. Fredriksen* ernærer sig allerede af enkelte mere eller mindre smukke Eksemplarer, idet han længe har haft 3 uorganiserede Karle i sin Tjeneste. Med rørende Hengivenhed sørger disse Individer for deres naadige Herres Gods, arbejdende tidlig og sildig for deres Vandgrød.

Herren maa imidlertid have ment, at hans Garde var for lille, og forleden rykkede Reserven frem i Form af en for tidlig afpillet forhenværende Gaardejer, som altsaa nu sammen med de andre Individer skal gaa deres Skruebrækkergang. Vi gad se, hvorledes Hr. Fredriksen med sine Skruebrækkere vil klare baade Saaningen og Gravningen af Dræningsgrøfterne, og gaar det end ogsaa nogen Tid endnu, saa maa vor Enighed dog sejre.

Kammerater! Vort Løsen maa være »Fælles Kamp for Hyttens Børn«, og staar vi fast om dette Løsen, da vil vi ogsaa vinde frem til Sejr.

Carl Henriksen,
Stillinge Afdeling.

Blokade
af
Snøde-Stoense-Hou Sogneraad, Langeland.

Da det efter gentagne Henvendelser og Forsøg ikke er lykkedes at faa nogen Forhandling endsige en Overenskomst med Snøde-Stoense-Hou Kommune om antagelige Priser paa Skærveslagningsarbejdet, blokeres herved Snøde-Stoense-Hou Kommune for Tilgang af organiseret Arbejdskraft. Ingen af Forbundets Medlemmer maa slaa Skærver eller udføre andet Vejarbejde for denne Kommune, før en antagelig Overenskomst er opnaaet mellem Kommunen og Snøde-Stoense-Hou Afdelinger.

P. F. V.
Oscar Levinsen.

J. C. Christensen er højligen fornærmet over, at Arbejderne ikke lader Kongen lave Statskup i Fred, med Generalstrejken tog de Radikale og Socialdemokratiet Skrækken i deres Politiks Tjeneste, erklærede han forleden ved et politisk Møde. Men Borgerskabet turde ikke lade sig skræmme, føjede han til, det vilde efter hans Mening faa farlige Konsekvenser; man burde have taget det første Stød. Altsaa Borgerne er heller ikke efter J. C.s Hoved, der er nu kun Storbønderne, som han er rigtig tilfreds med, men de ejer ogsaa hans højeste Bevaagenhed, hans Øje faar det bekendte milde Blik, og hans Læber kruses af et huldsaligt Smil, naar han tænker paa de kære trofaste Storbønder.

Artikler som ønskes optagne i „Landarbejderbladet" maa være Redaktionen, Willemoesgade 54, København Ø, i Hænde senest Lørdag, da de i modsat Fald ikke vil kunne optages i det først udkommende Nummer af Bladet.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Den sorte Tavle.

En daarlig Kammerat.

Da Medlem af Allerslev Landarbejderforening *V. Nielsen,* Lækkende, har meldt sig til Arbejde paa Masnedsund Svineslagteri, hvor der for Tiden er Strejke, erindrer vi alle organiserede Arbejdere om, at han er slettet af Foreningen som Skruebrækker, og formener vi at behandle nævnte Herre som saadan efter Fortjeneste.

Chr. Andersen,
Formand for Allerslev Afd.

Det beror paa en Misforstaaelse, naar Medlem Nr. 50375, *Stanislau Brusta,* er opført paa den sorte Tavle, hvilket herved bringes til Afdelingernes Kundskab.

L. Kr. Jensen,
Kasserer for Ørum og Omegns Afd.

Medlem Nr. *5229, Alfred Christensen,* født d. 10. Juni 1893 i Maglebrænde paa Falster, arbejder nu under Strejken paa Masnedsund Svineslagteri som Strejkebryder.

For Stensved Afdeling:
Karl Andersen,
Formand.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Frørup Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Taarup Forsamlingshus Søndag den 18. April Kl. 3.

Dagsordenen er følgende: Beretning, Regnskabet, Valg af Formand og Kasserer, de efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer samt Tillidsmand til Landarbejdernes Sygehjælpekasse. *Bestyrelsen.*

Søllested Afdeling
har til Formand valgt Arbejdsmand J. P. Peitersen, til Kasserer Fodermester J. P. Nielsen, Hejreby. Samme fungerer som Kontrolbestyrer og træffes fra Kl. 12—1 og 6—8 Aften. Helligdage fra 10—11 og 6—9 Aften. *Peter Nielsen.*

Østerlars Afdeling
har til Kasserer valgt Arbejdsmand Hans Bidstrup, Lillevang, Østerlars St.

Tybrind og Omegns Afdeling
afholdt Generalforsamling Søndag den 28. Marts, hvor Regnskabet blev godkendt og den afgaaende Bestyrelse blev genvalgt. Til Kontrolbestyrer og Kasserer genvalgtes H. C. Andersen, Føns. *Karl Nielsen.*

Herringe Afdeling
afholder Generalforsamling den 16. April Kl. 7½ hos Johannes Hansen, Herringe. Alle bedes møde. Hvis Generalforsamlingen ikke er beslutningsdygtig, afholdes en 1 Time senere, og denne tager da Beslutning, uanset de Mødtes Antal. *Thorvald Thorkildsen.*

Vestermarie Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Forsamlingshuset Lørdag den 17. April Kl. 7½ Aften. Dagsordenen vil blive oplæst paa Mødet. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig, uanset de Mødtes Antal. *Bestyrelsen.*

Orte Sogns Afdeling
Ordinær Generalforsamling afholdes i Frøbjerg Forsamlingshus Lørdag den 17. April Kl. 7. Valg af Formand og Kontrolbestyrer. *Bestyrelsen.*

Fjelsted Harndrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 11. April Kl. 5 paa Havndrup Afholdshotel. Fagbogen medbringes. Alle bedes møde, men husk nu at møde, at det ikke skal gaa som sidst, vi sammenkaldte til Generalforsamling, at der un mødte 5 Mand til et saa vigtigt Forslag, som der var paa Dagsordenen. Det synes jeg dog er lige storslaaet nok. Det udviser ikke ret megen Interesse for Sagen; men jeg vil nu sige jer saa meget, Kammerater, at det er meget forkert at se saadan paa Tingene. Nej, vi maa anderledes tage os sammen for Fremtiden og give Møde alle som en, naar der indvarsles til Møde, og vise, at vi er gode, maalbevidste Kammerater af vor Organisation. *Jakob Jakobsen.*

Hou Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Mandag Aften den 12. April Kl. 7½ paa Lohals Gæstgivergaard. *Marius Kragdrup.*

Skælby Afdeling
Ved Generalforsamlingen i Skælby Forsamlingshus Lørdag den 27. Marts nyvalgtes Julius Andreasen som Formand. Til Opkræver blev valgt Karl Johan Lange. *Julius Andreasen.*

Rørup og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling Tirsdag den 13. April Kl. 7½ paa Gribsvad Kro. *Botoft.*

Landet Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Sogneraadslokalet Søndag den 18. April Kl. 3 Em. pr. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Revisor. Eventuelt. *Andreas Koll.*

Væggerløse Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Væggerløse Forsamlingshus Lørdag den 10. April Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Regnskabets Fremlæggelse og Godkendelse. Valg af Bestyrelse m. m. *P. Møller.*

Refsvindinge Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling i Refsvindinge Forsamlingshus Lørdag den 10. April Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde, da der skal vælges ny Bestyrelse. *Karl Petersen.*

Sdr. Broby Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Fredag den 9. April Kl. 7½ paa Brobyværks Kro.

Dagsorden ifølge Lovene. Valg af Kasserer, Suppleanter, Bestyrelsesmedlemmer.

Hvis der er nogen, som ikke har faaet stemplet for Ekstrakontingent, bedes Fagbogen medbragt. Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indsendt til undertegnede inden den 7. April. *P. K. M. Pedersen.*

Vaalse Omegns Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 10. April Kl. 7½ Aften paa sædvanligt Sted. Dagsordenen bekendtgøres paa Generalforsamlingen. Forslag, som ønskes behandlet, maa være tilsendt Formanden senest 4 Dage før Generalforsamlingen. *Kr. Pedersen.*

Birket Afdeling
Ved den halvaarlige Generalforsamling den 27. Marts blev som Formand valgt Johannes Larsen, Lindet. *Lars Larsen.*

Kraghave Afdeling
afholdt den 27. Marts sin ordinære Generalforsamling. Til Formand valgtes Arbejdsmand Harald Lund, Kraghave. *H. Høj.*

Højrup Omegns Afdeling
har til Formand valgt Niels Jacobsen, Højrup St., og til Kasserer er genvalgt Anders Kristiansen. *Anton Nielsen.*

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholder Generalforsamling i V. Aaby Forsamlingshus Lørdag den 10. April Kl. 7 Em. Dagsorden: 1) Regnskabet fremlægges, 2) Valg af Bestyrelse og Revisor. *Kristen Jensen.*

Horreby og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Horreby Forsamlingshus Søndag den 18. April Kl. 3 Em. Valg af Formand samt 2 Bestyrelsesmedlemmer. Den øvrige Dagsorden vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen. Mød nu for en Gangs Skyld alle. *Julius Madsen.*

Davinde-Birkum Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Onsdag d. 14. April Kl. 8 Aften i Davinde Forsamlingshus. Dagsorden i Følge Lovene. Maanedskontingentet betales. Alle Medlemmer bedes indtrængende møde. *Poul Ladefogh.*

Vaalse Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Lørdag Aften den 10. April paa sædvanligt Sted. Dagsorden: Regnskabet og Forhandlingsprotokollen oplæses, Valg af Formand og Bestyrelse. *Kr. Pedersen.*

Langeskov Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling i Rønninge Forsamlingshus Søndag den 18. April Kl. 4 Em. Alle Medlemmer bedes møde.

Organiserede Arbejdere, der søger Arbejde i Rønninge Tørvemoser, bedes henvende sig til Formanden angaaende Prisen paa Tørveoplægning. *Wilh. Jørgensen.*

Langeskov Afdeling
har valgt Husmand Wilh. Jørgensen til Formand, til Kasserer Arbejdsmand Jørgen Peter Sørensen, Rønninge. *Formanden.*

Haarby Afdeling
afholdt halvaarlig Generalforsamling den 27. Marts. Bestyrelsen genvalgtes. Det vedtoges, at Møderne ikke bliver afholdt den første Lørdag i hver Maaned, men det vil blive bekendtgjort i Landarbejderbladet, naar der holdes Møde. *Knud Larsen.*

Heden og Omegns Afdeling
afholder Generalforsamling paa Sallinge Kro Søndag den 11. April Kl. 6 Em. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Generalforsamlingen. I Tilfælde af, at den første ikke er beslutningsdygtig, vil der blive afholdt en 1 Time senere, der er beslutningsdygtig uanset det mødte Antal Medlemmer. *Hans Chr. Hansen.*

Sandager og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling Torsdag den 15. April i Sandager Brugsforenings Sal Kl. 8 Aften. 1) Dagsorden, 2) Regnskabet godkendes, 3) Valg af Formand og Kasserer paa Grund af Bortrejse. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de Mødtes Antal. De Medlemmer, som ikke kommer til Generalforsamlingen og betaler deres Kontingent, bliver ikke betragtet som Medlemmer af Afdelingen. Derfor mød alle, Kammerater, da I gerne kan fortryde, hvis I undlader at komme. *Martin Andersen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling
har paa den sidst afholdte Generalforsamling valgt Hans Larsen, Tvede, til Kasserer og til Opkræver Anton Hansen, Sdr. Horslunde, Aksel Mortensen, Horslunde, Valdemar Petersen, Ørslykke, Aksel Nielsen, Tvede, Kristian Petersen, Nøbbølle, Niels Jørgensen, Nøbbet. *Reinholdt Larsen.*

Naarup Afdeling
Generalforsamling afholdtes i Verninge Forsamlingshus den 31. Marts. Til Kasserer valgtes Otto Fr. Hansen, Tommerup Mark pr. Knarreborg. Til Kontrolbestyrer valgtes Rasmus Fr. Rasmussen, Langsted Gyde pr. Knarreborg. *Chr. Top.*

Hou Afdeling.
Halvaarlig Generalforsamling afholdtes den 30. Marts. Formanden genvalgtes til Formand og Kasserer, til Kontrolbestyrer og til Afdelingsbestyrer for Ulykkesforsikringen valgtes Henrik Bernth, Hou. Til Tillidsmand for Sygehjælpekassen er valgt Chr. Johansen, Ester pr. Lohals. *Marius Kragdrup.*

Snøde-Stoense Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling Lørdag den 10. April Kl. 8 i Snøde Afholdshus. Forslag, som ønskes behandlet, bedes indgivet til Formanden inden den 8. April. Bestyrelsen bedes møde Kl. 7½. Sygehjælpekassen afholder Generalforsamling samme Aften.
Carl Aage Andersen.

Horbelev Afdeling
Paa Generalforsamlingen, som afholdtes den 27. Marts i Horbelev Forsamlingsbygning, blev Vilhelm Hansen, Bregninge, genvalgt som Formand. Kontrolbestyrer Trane, Horbelev, genvalgtes ligeledes. *Vilhelm Hansen.*

Stenløse-Fangel Afdeling
afholder sin ordinære Generalforsamling paa Fangel Kro Fredag den 16. April Kl. 7½. Sager, som ønskes behandlet, skal indleveres senest 4 Dage forud. Tidligere Medlem Lars Knudsen, som opgiver, at han er frameldt den 16. November 1919, bedes møde og meddele os, hvem der har skrevet i Bogen.
Jens P. Andersen

Roerslev og Omegns Afdeling
afholder sin halvaarlige Generalforsamling i Roerslev Afholdshjem Lørdag den 17. April Kl. 8. Alle Medlemmer bedes møde, da der ellers skal betales den vedtagne Mulkt. *Søren Rasmussen.*

Brenderup Afdeling
og Socialdemokratisk Vælgerforening afholder fælles Generalforsamling i Brenderup Gæstgivergaard Lørdag den 10. April Kl. 7 pr. Som Talere kommer til Stede Forretningsfører Chr. Christiansen, Odense, og mulig Anthon Hansen, Ringe. Dagsorden: Valg af Bestyrelse.
Lauritz Hansen.

Kredsorganisationen paa Langeland
afholder sit halvaarlige Repræsentantskabsmøde paa Landmandshotellet i Rudkøbing Søndag den 18. April Kl. 10 Formiddag, hvortil Afdelingerne bedes sende Repræsentanter. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Mødet. *Martin Jensen.*

Blokade.
Da Proprietær Østergaard, Højet, vægrer sig ved og trods gentagne Henvendelser endnu ikke har betalt den ene af sine Folk Dyrtidstillæg, er nævnte Østergaard blokeret for Tilgang af Landarbejderforbundets Medlemmer til nærmere Meddelelse fremkommer hr i Bladet. *Væggerløse Landarbejderforening.*
P. Møller.

Hr. Redaktør!
Vi Danske, som lever nu i Verdens vanskelige Tid, har Pligt baade som Danske og Verdensborgere, og hvad vi foretager indadtil eller udadtil i Dag, bør være forsvarligt i Nutid og en mulig Fremtid.
Vi har en noget mangelfuld Forfatning, men den giver dog Folkets Mænd og Kvinder Medbestemmelsesret til Statens Styrelse, og udenom Folkets Repræsentanter er ingen Regering lovlig i Danmark, saa en Flok løse eller svagt udviklede, ad Bagdøre kommende »Karakterer« og »Kædehandlere« kan ikke med Ret styre Danmarks Skæbne uden Rigsdag. Dette bør vi alle vide, enten vi kaldes Konge eller Kludekræmmer.
Tiden er skæbnesvanger, men maa det tillades at have et Ønske og et svagt Haab om et barmhjertigt Forsyn vil lede Danmark og den øvrige Verden frem til sunde, frie Forhold, saa vi kan arbejde redeligt og med Glæde; men nu skal vor gode, retsindige Vilje staa sin Prøve.
Abbednæs, Langfredag 1920.
Niels Rasmussen,
Arbejdsmand.

Ulykkesforsikringen.

Fra H. U. har vi modtaget følgende:

Til Landarbejderforbundet, Villemoesgade 54.
Skade Nr. 759/19.
Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Skovarbejder Hans P. Petersen, Ørslev, Medlems-Nr. L. 1056, den 2. Febr. d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 123 Kr. — for Tiden 3. Februar—14. Marts incl. For de i Sagen udstedte Lægeerklæringer har man herfra betalt Lægen 8 Kr.
Skade Nr. 818/19.
Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Husejer Carl Sørensen Karise, pr. N. Alslev, Medl. Nr. L. 1266, den 20. Febr. d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne Kr. 45 — for Tiden 21. Februar—6. Marts incl. samt til Lægen for de i Sagen udstedte Attester 8 Kr.
Skade Nr. 848/19.
Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Arbmd. P. Cenius Sørensen, Fyrrestrup pr. Haldrup, Medl. Nr. L. 1337, nu er sluttet, og er der ialt i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 57 Kr. for Tiden 7.—25. Marts incl. samt til Lægen for den i Sagen udstedte Attest 4 Kr. sign. *E. M. Grumm.*

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....**Eksempl. af Arbejdernes Almanak.**

.....**Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.**

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,
følger i Frimærker,
ønskes opkrævet ved Forsendelsen.
(Det ikke benyttede bedes overstreget).

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.
Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.
Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N Telefon: Nora 2091 y.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang 6 Kr., for 3 Gange 14 Kr. 40 Øre.

God daglig Indtægt

kan faas ved at agitere for Tegning af praktiske Brandforsikringer for unge Mennesker. Skriv til
„Dannevirke", Fredericia.

Ørum-Fannerup Afdeling
afholder stort Foraarsbal paa Konstantia Lørdag den 10 April Kl. 8 Aften. Medlemmerne maa tage en Dame med. Omegnens Afdelinger er velkomne. Hver Herre sin Dame. Mød alle, da Overskudet gaar til en Fane. For Festudvalget
Jørgen Jensen.

Klædesko ½ Pris.

Ca. 2000 Par Klædesko udsælges til langt under Fabrikspris. Skoene er fabrikeret af prima Materiale og med Gummisaaler.
Nr. 22-25 Kr. 1,60, Nr. 26 30 Kr. 1,75
- 31 35, - 2,10, - 36-40, - 2,60
Nr. 41—46, Kr. 2,90.
Ordrer ekspederes i Rækkefølge.
NB. Plydssko 5 Øre mere pr. Par, saalænge de haves paa Lager.
Klædeskolageret, Kolding.

Egtved Afdeling

afholder den 17. ds. Kl. 9 Pakkefest og Bal for Foreningens Medlemmer. Naboforeningerne indbydes venligst Festen afholdes paa Højskolehjemmet efter endt Generalforsamling.
Festudvalget.

Banner-Indvielse.

Saltum Landarbejderforening
afholder Banner-Indvielse Søndag d. 18 April. Kl. 2 samles Medlemmerne ved Jens Jensen, Hune Mejeri bygning, hvor Indvielsestalen vil blive holdt. Derefter afmarscheres til Nørre Saltum Forsamlingshus, hvor der vil blive holdt Taler. Fes en slutter med fælles Kaffebord eventuelt Dans, hvortil Omegnens Landarbejderforeninger og Vælgerforeninger med Faner indbydes. Peter Kirkbæk.

Egense Afdeling (Sydfyn)
afholder Lørdag den 10. ds. Kl. 7 stor Pakkefest og Bal i Egense Forsamlingshus. Omegnens Afdelinger indbydes. Th. Emil Petersen.

Hjertelig Tak
bringes herved alle Kammerater af Tranehuse Afd. for den Pengegave, som blev mig overrakt under vor langvarige Sygdom. En særlig Tak til dem, der har forestaaet Indsamlingen. Tak, Frederik Jensen, for det, du har gjort for os.
Marie og Niels Nielsen.

En hjertel g Tak
bringes herved alle mine Kammerater af Gunderslev Afd., som under min Sygdom har tænkt paa mig og min Familie, ved at indsamle det smukke Pengebeløb, og særlig Tak il dem, som har sat sig i Spidsen for Indsamlingen. En hjertelig Tak til Jer alle.
Hans Hansen og Hustru,
Ulstrup.

En hjertelig Tak
bringes herved alle Kammerater af Skive og Omegns Afdeling, som under min Sygdom har tænkt paa mig og min Familie ved at indsamle den store Pengegave. En særlig Tak til dem, som har sat sig i Spidsen for Indsamlingen
Th. Andersen og Hustru,
Estvad pr. Rønbjerg.

Assentoft Afdeling
afholder Stiftelsesfest i Assentoft Sal den 14 April med fælles Kaffebord og Tale af Lærer Fisker, Almind. Alle Foreningens Medlemmer med Damer indbydes. P. B. V.
H. Rohde.

Tak.
En hjertelig Tak til Skamstrup Landarbejderforening for Pengegaven, som er overrakt mig under min Sygdom. Særlig Tak til dem, der har staaet i Spidsen for Indsamlingen.
Johanne Olsen, Torbenfeldt.

Enhver kan undervises hjemme ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær,** (fhv Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter
1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Redaktør *Martus Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 16 | Fredag den 16. April 1920 | 6. Aargang

Valg den 26. April.

Styrkeprøven mellem Overklassen og Arbejderklassen

Der er nu opnaaet Enighed om en ny og retfærdig Valglov, og Valgene vil derefter finde Sted Mandag den 26. April. Det er beklageligt, at Valgene skal finde Sted saa hovedkulds, men det er altsaa Resultatet af det Statskup, der — som det nu er konstateret — var provokeret frem af Overklassens Partier: Højre og Venstre.

Dette Valg er det betydningsfuldeste Valg, vi længe har staaet overfor i Danmark. Dette Valg er Overklassens Stormløb mod den danske Arbejderklasse, Husmandsstand og Middelstand. Det er Overklassens, den sorte Reaktions Stormløb mod Demokratiet og Folkefriheden. Ved dette Valg skal Overklassen slaa Arbejderklassens voksende Magt og Indflydelse ned, for at Godsejerne, Storfabrikanterne og Aktionærerne i de store Selskaber fortsat kan leve i Overflod, og Kædehandlere, Varefordyrere og Tørveentreprenørerne fortsat kan plyndre Folket gennem opskruede Varepriser.

Intet Ministerium er nogensinde blevet rakket saadan til af Overklassens, Godsejernes og Bøndernes Blade, som det radikale Ministerium, der blev støttet af Socialdemokratiet, men heller intet andet Ministerium har gennemført saa mange og betydningsfulde sociale Love, som netop dette. Ingen andre Ministre i Danmark end Rode og Stauning har turdet nægte Godsejerne og Storbønderne Tilladelse til Import af polske Arbejdere, men heller ingen andre Ministre er af Bøndernes Blade blevne skældt ud, rakket til og beløgnet som disse to. Og hvorfor? *Fordi de ikke vilde gaa Godsejernes og Storbøndernes Ærende!*

Dette Ministerium har under Pres fra Socialdemokratiet forelagt Rigsdagen den ene gennemgribende sociale Lov efter den anden, Love, som det var saare ubehageligt for Højre og Venstre at tage Stilling til, fordi de netop derigennem viste Arbejderne og Underklassen deres sande Sindelag.

Paa Rigsdagens Bord laa Forslag om Tyendelovens Afskaffelse og Indførelse af en Beskyttelseslov for unge Mennesker. Loven var færdigbehandlet og vedtaget af Folketinget imod Højres og Venstres Stemmer og oversendt til Landstinget, hvor Højre og Venstre har syltet den ned i et helt Aar. Nu kunde den ikke syltes længere, nu skulde Højre og Venstre vise, om de virkelig turde byde Landarbejderne den Haan at nægte Afskaffelse af den gamle Tyendelov.

I Rigsdagssamlingens Periode havde *Stauning* forelagt Rigsdagen et Lovforslag om human Forsørgelse af de Gamle og Arbejdsinvaliderne, og Forslag om en god Sygeforsikringslov, der ogsaa fra Statens Side gav vidtstrakt Understøttelse til de kronisk syge, og endelig havde han forelagt Forslag om Ændringer i Ulykkesforsikringslovene, som ogsaa gav Landarbejderforbundet Indstillingsret til Arbejderforsikringsraadet, hvor det afgøres, hvor Understøttelsen for Landarbejderne skal ydes. I den nærmeste Fremtid vilde Lovforslag om 8 Timers Arbejdsdagens Gennemførelse og mange andre betydningsfulde Lovforslag af Stauning være blevne lagt paa Rigsdagens Bord.

Alle disse Love var ubehagelige for Højre og Venstre, fordi de ved at tage Stilling til disse Love maatte vise Arbejderne og Husmændene, hvis Stemmer de bejlede til, at de var Overklassens Venner og Arbejderklassens svorne Fjender. Højre og Venstre hader og foragter Arbejderne, kun naar der er Valg kender de Arbejderne, saa beder de om deres Stemmer for ved deres Hjælp at beholde Magten og holde Arbejderne nede i Fattigdom og Nød. Nu begyndte Arbejderne og Underklassen i stedse højere Grad at forstaa, at Højre og Venstre kun varetog Overklassens og Bøndernes Interesser. Alt dette var Stauning med sine ubehagelige sociale Love Skyld i, derfor skulde dette Ministerium styrtes.

Saa langt fik Overklassen denne Gang sin Villie. Men deres eget Ministerium af Kædehandlere og Polakimportører er heldigvis ogsaa styrtet i Kraft af Arbejderklassens samlede og enige Optræden.

Vi gaar nu til Valg under Ledelse af et upartisk Forretningsministerium, og Højre og Venstre, som har prøvet, hvad det er at have et demokratisk Ministerium, vil sætte alt ind paa at tage Magten ved dette Valg. I disse Bestræbelser bliver de ivrigt støttet af Godsejerne og Storbønderne, der ogsaa ønsker Reaktionens Sejr for at faa Tilladelse til Import af Polakker, Forhøjelse af Priserne paa Korn, Flæsk, Kød, Mælk og Sukker og Nedsættelse af Landarbejdernes Løn.

Med denne Hensigt gaar Overklassen: Højre og Venstre, til Valg, og sejrer de, saa skal I se, inden 14 Dage derefter er der mindst 2000 nye Polakker i Danmark, derefter Knægtelse af Landarbejdernes Organisation, derigennem at man bruger Politiet imod os i vor retfærdige Kamp for Højnelse af Landarbejdernes Kaar.

Overklassen spiller op til Kamp, ikke med den Parole, at de vil knægte Landarbejdernes Organisation, eller at de vil indføre Polakker eller sætte Arbejdslønnen ned, nej, tværtimod, de fortæller, at de vil værne Folkets Frihed, de vil kæmpe mod Tvangsregimentet, de vil hjælpe de svage og økonomisk daarligt stillede i Samfundet.

Ja, Gud hjælpe os!

Det er altsammen Løfter, som hverken Højre eller Venstre vil indfri, det er kun disse Overklassepartiers Nødløgn for at faa Arbejderne til at give dem deres Stemmer. Ved List og Løgn vil Overklassen forsøge at vinde Arbejderne for sig.

Men vi skal ikke lade os bedaare af deres kønne Talemaader.

Hvem er det, der har forhindret Forslaget om Tyendelovens Afskaffelse? Højre og Venstre!

Hvem er det, der forærede Lensbesidderne $^4/_5$ af Samfundets Ejendom? Højre og Venstre!

Hvem er det, der har undladt at administrere Dyrtidslovene til Fordel for Landarbejderne? Højre og Venstre!

Hvem er det, der for 3 Uger siden forhindrede Fastsættelse af Maksimalpriser paa Tørv? Højre og Venstre!

Hvem er det, der forhindrede en human Forsorg for de gamle Arbejdere, Arbejdsinvalider og for de kronisk syge? Højre og Venstre!

Hvem er det, der stod bag ved Kædehandlernes og Polakimportørernes Statskup? Højre og Venstre!

Hvem var det, der havde varslet Storlockout til den 9. April? Arbejdsgiverne, der stemmer paa Højre og Venstre!

Hvem var det, vi sidste Efteraar maatte føre den store Kamp med for at faa et Dyrtidstillæg til Landarbejderne? Godsejerne, Proprietærerne og Storbønderne, der stemmer paa Højre og Venstre!

Hvem er det, der hele Vinteren igennem har nægtet at give Skovarbejderne et Dyrtidstillæg? Godsejerne og Storproprietærerne, der stemmer paa Højre og Venstre!

Hvem er det, der hele Vinteren igennem har arbejdet for at faa indført 2000 Polakker? Godsejerne og Storbønderne, der stemmer paa Højre og Venstre!

Hvem er det, der hele Vinteren har arbejdet som smaa Heste for at tvinge Landarbejderforbundet til uforandret at forlænge sine Overenskomster et Aar? Godsejerne og Storbønderne, der stemmer paa Højre og Venstre!

Hvem er det, vi i denne og de kommende Maaneder skal føre Kampen med for at skaffe Landarbejderne ordentlige Lønninger? Godsejerne og Storbønderne, som stemmer paa Højre og Venstre!

Hvem er det, der hidtil har udbyttet Landarbejderne og budt dem elendige Lejligheder at bo i, medens de selv levede i Overflod? Godsejerne og Storbønderne, som stemmer paa Højre og Venstre!

Alt dette er Realiteter, som det ikke skal lykkes hverken J. C. Christensen eller nogen anden af Overklassens Førere og Politikere at bortforklare.

Alt dette skal vi have i vor Erindring, naar vi gaar til Vælgermøderne og overværer Højre- og Venstre-Politikernes fortvivlede Krumspring for endnu en Gang at faa Arbejderne til at støtte sig.

Dette skal vi erindre, naar vi gaar ud og agiterer blandt vore Kammerater og Klassefæller for at faa dem

til at forstaa, at de ikke mere bør stemme paa Højre eller Venstre.

Dette skal vi erindre, naar vi den 26. April sørger for, at enhver Arbejder og Arbejderhustru afgiver sin Stemme, og afgiver den paa Socialdemokratiets Kandidater.

Den 26. April staar store Ting paa Spil for Arbejderklassen. Det er Overklassens Hensigt at slaa Arbejderne ned, og sejrer Højre og Venstre skal vi sandelig faa deres Kærlighed at føle. Saa vil Landarbejdernes Kaar blive endnu daarligere end de er.

Det er derfor enhver organiseret Arbejders Pligt at gøre, hvad der staar i hans Magt, for at Socialdemokratiet sejrer.

Socialdemokratiet kan sejre ved det forestaaende, Valg, dersom Arbejderne vil. Men skal vi sejre, er det ganske nødvendigt:

1) at enhver organiseret Landarbejder og hans Hustru møder paa Valgdagen og stemmer paa Socialdemokratiet,

2) at han sørger for, at enhver Arbejder og Husmand og deres Hustruer paa Valgdagen møder og stemmer paa Socialdemokratiet.

Her maa hver eneste Mand og Kvinde til det yderste gøre sin Pligt mod sig selv, mod sin Familie, mod Demokratiet for at slaa Reaktionens Mørkemænd og Overklassens, Godsejernes, Storbøndernes og Polakimportørernes Haandlangere ned.

Ligesaa enige og sluttede, som vi slog Statskup-Ministeriet ned, ligesaa enige skal vi ogsaa slaa dette Reaktionens Stormløb tilbage.

Ned med Højre, ned med Venstre, ned med J. C. Christensen og hans rævelumske, arbejderfjendske Politik.

Oscar Levinsen.

Sønderjysk Bedømmelse af Flensborgchauvinismen og Statskuppartierne.

En Lykønskning til den danske Arbejderklasse.

En hjærtelig Lykønskning sender jeg i Anledning af, at Sandheden og Retfærdigheden sejrede over Reaktionen. Jeg er overbevist om, at langt den største Del af Sønderjysk Arbejderforenings 13,000 Medlemmer tænker som jeg. Og det er ikke alene indenfor Arbejderforeningens Rammer, at der falder skarpe Udtalelser mod det Kup, som Flensborgtilhængerne — Chauvinisterne — fik lavet. Nej, den overvejende Del af den sønderjyske Befolkning, som den 10. Februar stemte sig hjem til Danmark, er imod, at 2. Zone skal med imod sin Vilje.

Vel er vi nationalsindede hernede, men til Trods derfor, véd vi dog, at et demokratisk Styre kun vil gavne Landet. Det flensborgske Trick, som heldigvis kun lykkedes for en liden Stund, har yderligere aabnet Øjnene hos den sønderjyske Smaakaarsstand for, hvilket Parti den skal slaa sig til, naar den vil varetage sine Interesser paa en gavnlig Maade.

Atter her viser det sig, at Løgn har korte Ben. Selv om man paa Papiret brovter med, at der er 30,000 Danske i 2. Zone, er det Fakta, at ikke en Gang alle Vælgerforeningens Medlemmer i Flensborg har stemt dansk. Det er jo ogsaa ret unaturligt at bygge paa en Danskhed, der delvis er købt med Madpakker, Tøj eller Penge eller gratis Rejser med frit Ophold og Dagpenge til København eller med 2 Gange Møder i Flensborg hver Uge, hvor der vankede gratis Kaffe og Kage, naar man blot foreviste Medlemskort fra Vælgerforeningen for Flensborg By.

Det ramler en skønne Dag sammen. Og det viste sig at være Tilfældet den 14. Marts.

Henvendelsen til De samvirkende Forbund paa 3000 flensborgske Arbejderes Vegne om ikke at lade det komme til en Generalstrejke var underskrevet af en Hr. Lausten, der er Faktor paa »Flensborg Avis«.

Denne Mand synes ellers ikke at have meget tilovers for Arbejderne, hvilket nedenstaaende Henstilling til den danske Rigsdag angaaende Invalideloven viser. Vi skal gengive den efter Ugebladet »Sønderjyden«, Sønderjysk Arbejderforenings Organ:

TIL DEN DANSKE RIGSDAG.

Invalideloven.

Paa Vælgerforeningens sidste Tilsynsraadsmøde i Aabenraa besluttede Arbejder-Gruppen med Støtte af de 2 Arbejdere fra Flensborg samt de to fra Tønder Kreds at indsende følgende Resolution til den danske Rigsdag:

Invalidelovens Vedtagelse i Danmark anser vi for nødvendig, fordi hver enkelt, uanset Indtægt, har Krav paa samme, hvorimod det nu maa betragtes som en Naadegave.

Møllebygger *Rasmussen,* Toftlund.
Møllersvend *A. Houborg,* Haderslev.
Arbejder H. Chr. Thorøe, Refsø Mark.
Typograf *Chr. Lageri,* Haderslev.
Møller *H. Lorenzen,* Graasten.
Husmand *Anton Hansen,* Gallehus.
Husmand *Hans P. Johansen,* Rends.
Johan Christensen, Sporvognskusk, Flensborg.
Chr. Hansen Wolf, Værftsmed, Flensborg.
Peter Jacobsen, Hørup paa Als,
Formand for Sønderjysk Arbejderforening.

*

P. J. Lassen, Sjellerup, var paa Grund af Sygdom forhindret i at overvære Mødet, medens Faktor *Lausten,* Flensborg, af nationale (?) Grunde ikke kunde underskrive samme.

Denne Henstilling kunde han af *nationale* Grunde ikke være med til at underskrive, endskønt hans andre Klassefæller indenfor Flensborggruppen velvilligt satte deres Navne under. Dette viser tilstrækkeligt, hvor meget han har tilovers for sine Ligestillede. Han havde gjort bedst i at holde sine Fingre derfra.

Saadan klares den ene Løgnehistorie efter den anden. Det sørgelige ved den Slags Bluf er, at Genforeningen derved yderligere trækker i Langdrag og at *hele* den sønderjyske Befolkning i 1. Zone maa lide derunder; thi her er kun en eneste Redning: *Kronemøntens Indførelse,* der kan forebygge Uroligheder, som det stadig stigende Prisniveau vil fremkalde. Det gærer ikke alene i Arbejderklassen, men Smaahaandværkere, Smaajordbrugere og Smaakapitalister er utilfredse. Hvem agter vel at give 600 Mark for et Par Fabriksstøvler eller 1000—1200 Mark for en Fabriksklædning, lavet af Pjalter, eller 75 Mark for et Par Støvlesaaler, for ikke at tale om Priserne paa Levnedsmidlerne, hvor der betales Lønninger i Byerne fra 100—300 Mark, medens der paa Landet udbetales en Dagløn fra 6—20 Mark og Kosten daglig.

Vi haaber nu, at de sidste Vanskeligheder for Genforeningen er overvundne, og skulde der fremkomme nye fra chauvinistisk Side, kan den danske demokratiske Befolkning være forsikret om, at den har den største Del af den sønderjydske Smaakaarsstand bag sig, der roligt og tillidsfuldt overlader Afgørelsen med Flensborg og 2. Zone til den internationale Kommission, men er villig til efter Afgørelsen at træde i Skranken for de Danske, der bliver dér, saa de ikke uden Beskyttelse er prisgivet det prøjsiske Voldsherredømme.

Haderslev, 4. April 1920.

Chr. Lageri,
Sekretær i Sønderjysk Arbejderforening.

Arbejdsfortjenesten 1914—1920.

Arbejdsgiverforeningens hensynsløse Trusel om at kaste Størstedelen af den danske Arbejderklasse ud i Sult og Nød fremkom som bekendt, fordi Arbejdernes Hovedorganisation ikke vilde gaa ind paa betingelsesløst at forlænge de bestaaende Overenskomster og fraskrive Organisationerne enhver Ret til at kræve Forbedringer i Løn- og Arbejdsforholdene. Denne kyniske Optræden har man fra Arbejdsgiverforeningens Side søgt at forsvare med bl. a., at Arbejderne havde faaet mere end Dækning for den stedfundne Dyrtid, og man fyldte hele den arbejderfjendtlige Højre- og Venstrepresse med Statistik til Bevis for denne Paastands Rigtighed.

I Følge denne Statistik skulde der endogsaa have fundet en meget betydelig Forbedring Sted af Arbejdernes Lønforhold, idet der hævdes, at Timefortjenesten for de hos Arbejdsgiverforeningens Medlemmer beskæftigede Arbejdere skulde være steget med 238 pCt. fra September 1914 til 1919, medens Prisstigningen indtil Januar 1920 kun var 142 pCt.

Direktøren for Arbejds- og Fabrikstilsynet Jak. Kr. Lindberg, der i Artikler, dels i den socialdemokratiske Dagspresse og dels i forskellige Tidsskrifter, gentagne Gange har taget sig for at paavise den Forfalskning af de faktiske Forhold, som man fra den Side Gang paa Gang gør sig skyldig i ved Hjælp af Statistiken, har ogsaa behandlet Spørgsmaalet om Arbejdsfortjenestens Stigning siden 1914.

Vi tillader os her at gengive nedenstaaende vægtige Indlæg efter Tidsskriftet „Socialisten“:

I nedenstaaende Tabel har jeg forsøgt at give en Oversigt over alle de Faktorer, som tilsammen giver Udtryk for Arbejdsfortjenestens virkelige Højde:

	1914	1915	1916	1917	1918	1919	1920
Kronens Købeevne	100	86	74	64	56	47	41
Nominel Timefortjeneste	50	55	60	65	85	145	170
Reel do.	50	47	44	42	48	68	70
Arbejdstimer pr. Dag ..	10,0	9,9	9,8	9,7	9,5	8,5	8,0
Reel Dagfortjeneste ...	5 00	4,65	4,31	4,07	4,56	5,78	5,60
Arbejdsdage pr. Aar ...	270	277	285	272	248	265	270
Nominel Aarsfortjeneste	1350	1510	1676	1714	2004	3268	3672
Reel do.	1350	1300	1240	1100	1120	1535	1510
Tab eller Gevinst	—	÷50	÷110	÷250	÷230	+185	+160

Kronens Købeevne er beregnet paa Grundlag af de bekendte Beregninger, som Statistisk Departement med visse Mellemrum offentliggør til Belysning af, hvor meget det koster at dække et Forbrug, som i 1914 kunne opnaas for en Indtægt paa 2000 Kr. Naar Departementet saaledes for Januar i Aar opgiver Tallet 4338 Kr., saa er det klart, at dette ogsaa kan udtrykkes saaledes, at Kronens Købeevne er faldet til 41 Øre. Uden at kende Kronens gennemsnitlige Købeevne i hvert enkelt af Aarene siden 1914, er det selvsagt umuligt at danne sig et rigtigt Billede af Lønforholdenes Udvikling. Hvorvidt Departementets Be-

regninger giver et fuldgyldigt Udtryk for Prisniveauets Højde (og dermed Kronens Købeevne), skal jeg ikke her komme ind paa.

Den nominelle Timefortjeneste er beregnet paa Grundlag af Arbejdsgiverforeningens periodiske Oplysning om Timefortjenesten, i hvilken Akkordfortjeneste er medregnet. For 1915 og 16 foreligger ingen Oplysninger, hvorfor jeg skønsmæssig har indsat Tallene 55 og 60 Øre. De anførte Tal er Gennemsnitsfortjenesten for Mænd og Kvinder, faglærte og ufaglærte under ét.

Den reelle Timefortjeneste findes ved at gange den nominelle Fortjeneste med Kronens Købeevne. Den er faldende indtil 1917, og først i 1919 naas der et virkeligt Fremskridt i Forhold til 1914.

Arbejdstiden foreligger kun daarlig oplyst. Paa Grundlag af de i 1915 afsluttede Overenskomster kan man for 110,000 Arbejdere beregne den gennemsnitlige, daglige Arbejdstid til $9_{,62}$ Timer, men dette Tal er for lavt, idet der mangler Oplysning netop om saadanne Fag, som har en særlig lang Arbejdstid. Maaske er det dog noget for højt regnet, naar jeg har sat Arbejdstiden i 1914 til 10 Timer, men selv om man vilde sætte den til f. Eks. $9_{,8}$, vil det kun bevirke en ringe Ændring i Slutresultatet.

Den reelle Dagsfortjeneste behøver ingen nærmere Forklaring, idet den fremkommer ved at gange den reelle Timefortjeneste med Antallet af Arbejdstimer.

Beskæftigelsesgraden er udtrykt i Tal, som angiver Antallet af Arbejdsdage pr. Aar. Jeg er gaaet ud fra, at det normale Antal Arbejdsdage ved fuld Beskæftigelse er 300, hvilket vistnok er vel højt regnet, idet der jo ikke alene skal tages Hensyn til Helligdage, men ogsaa til Sygedage og saadan tilfældig Mangel paa Beskæftigelse, som ikke kommer med i Arbejdsløshedsstatistikken. Iøvrigt er de af Statistisk Departement, paa Grundlag af Indberetninger fra De samvirkende Fagforbund, offentliggjorte Tal for Arbejdsløsheden lagt til Grund for Beregning af Arbejdsdagenes Antal. For 1919 er Tallet endnu usikkert, da Oplysning for November og December mangler.

Den nominelle Aarsfortjeneste findes ved Multiplikation af Tallene for nominel Timefortjeneste, Arbejdstid og Arbejdsdage pr. Aar.

Den reelle Aarsfortjeneste findes ved at gange den nominelle Aarsfortjeneste med Kronens Købeevne. Som det vil ses aftog den virkelige Fortjeneste Aar for Aar, indtil den naaede Minimum i 1917 og 18. I disse to Aar laa den 17 à 18 pCt. under Fortjenesten i 1914. Først i 1919 viser der sig en virkelig Forbedring af Arbejderklassens Lønvilkaar set i Forhold til 1914.

Tab og Gevinst er beregnet i Forhold til Aaret 1914. Aarene 1915 til 18 bragte et samlet Tab paa 640 Kr. Da 1919 bragte et Overskud paa 185 Kr., er der altsaa endnu pr. 1. Januar 1920 et udækket Tab fra Krigsaarene paa 455 Kroner. Det maa imidlertid ikke overses, at der her er regnet med Kronen fra 1914. Vil man udtrykke Tabet i Nutidskronen, udgør det godt 1100 Kr. Hvis Arbejderklassen skulde have Dækning for Tabet i Krigsaarene, maatte altsaa hver Arbejder i Gennemsnit have udbetalt 1100 Kr. eller omtrent 4 Maaneders Løn.

Tallene fra 1920 vil selvsagt kun faa Gyldighed under følgende Forudsætninger:

At Kronens Købeevne ikke bliver ved med at falde.

At den nuværende nominelle Timefortjeneste forbliver uforandret.

At 8-Timersdagen nu kan anses for gennemført overalt.

At Arbejdsløsheden bliver ca. 10 pCt. som Gennemsnit for hele Aaret.

Hvis alle disse Forudsætninger holder Stik, vil Aaret bringe et Overskud i Forhold til 1914 paa 160 Kr. Da der pr. 1. Januar endnu var et udækket Tab paa 455 Kr., vil der altsaa under disse Forudsætninger gaa endnu 3 Aar, før dette Tab er indvundet. Dette vil igen sige, at Arbejderklassen overhovedet intet reelt Fremskridt har opnaaet i Perioden 1914 til 1923 udover dette, at Arbejdstiden er forkortet.

Hvis nu Forholdet var dette, at heller ikke andre Samfundsklasser i denne Periode havde opnaaet nogen virkelig Forbedring i deres økonomiske Stilling, saa vilde det betyde to Ting, nemlig:

1) at der i denne Periode overhovedet ingen Fremgang har været i Produktionen, d. v. s. at der i Forhold til Folkemængden ikke er fremstillet flere Varer eller ydet flere Tjenester end hidtil,

2) at det Forhold, hvori Landets samlede Aarsproduktion (herunder de ydede Tjenester) er blevet delt mellem Samfundets forskellige Klasser, er forblevet uforandret.

Hvis disse Forudsætninger slog til, vilde Arbejderklassen have bevaret sin relative Stilling uforandret. Jeg skal imidlertid ved en senere Lejlighed paavise, at dette ikke er Tilfældet. Arbejderklassens økonomiske Stilling er nu relativt daarligere, end den var før Krigen. Det eneste virkelige Fremskridt, der er naaet, er Arbejdstidens Forkortelse.

Venstres 16 Aar — Socialdemokratiets 4 Døgn.

»Soc.-Dem.« bringer følgende Artikel:

Venstre appellerer nu til Forfærdelsen over, at Socialdemokratiet vilde bringe Generalstrejken i Anvendelse mod Statskup'et. Højst oppe i Agitationen er naturligvis Fru Marie Lassen, som i »Aalb. Amtst.« taler om at holde »Stemmesedlen frem som Svar paa Socialdemokratiets Knytnæve«.

Hvor er det lynende falskt.

Det var netop Fru Lassens politiske Ganting, J. C. Christensen, som ved sine Intriger kaldte Knytnæven, Statskup'et, frem med det Formaal at forfalske Stemmesedlen. For 10 uretmæssige Mandaters Skyld blev der gjort Vold mod Forfatningen. Vi skaffede ved 4 Døgns Virksomhed Forfatningen og Stemmesedlen respekteret. Vi anvendte ikke Vold. Vi erklærede blot, at i et Samfund uden lovlige Tilstande, vilde vi ikke arbejde. Vi sejrede med korslagte Arme.

Men desuden burde Venstre tale saa smaat om voldelige Midler. Det kan dog næppe have glemt, med hvilke Midler det selv kæmpede, da det endnu var et forfatningstro demokratisk Parti.

Da Provisorierne indledtes i 1885, var Venstres Svar: Riffelforeninger og Skattenægtelse! Snese af de reaktionære Venstremænd, som nu hyler op om Socialdemokratiets »Knytnæve«, har selv været Anstiftere og Ledere af Riffelforeninger med revolutionære Formaal. Selve den skinhellige Pastor Laursen fra Kolding sad i en Aarrække som Formand for Riffelforeningen i Aarhus, hvis Drøftelser mest drejede sig om, hvordan man kunde faa Magten over de jyske Garnisoner. Selve den store C. Berg — Faderen til den Lille-Berg, der nu er i Spidsen for Venstres Agitation — gik forrest i Kampen for at besvare Provisorierne med Skattenægtelser, et fuldkomment oprørsk Middel. Jens Busk svarede sine Vælgere: »Jeg har kun ét Raad: Køb Bøsser!« Pingel udslyngede sit: »Man kan ogsaa stange Herremænd paa Høtyve!« Et jysk Venstreblad skrev i November 1885:

»Folket, hele Folket maa rejse sig som én Mand med Vaaben i Haand og skyde saa mange af Oprørerne, at vi med Lovens almindelige Midler kan beherske Resten. Der er kun én Ting at gøre: Opret Riffelforeninger.«

Det blev ved de store Ord og enkelte Uroligheder. Estrup blev Genstand for et mislykket Attentat, men Venstre maatte i 16 lange Aar bøje Nakken under Krænkelsen af Forfatningen.

Hvilken Ulykke har det ikke været for Danmark, at en lang, gold Forfatningskamp dræbte al social Udvikling i disse Aar. Venstre maatte bøje sig, fordi det ikke havde andet Vaaben end Trusler om Vold. Og da det endelig sejrede, var det blevet et ormstukket Parti, fortæret af raadne Forlig og svigtede Idealer.

Hvad Venstre forgæves kæmpede for i 16 Aar, hvad Venstre vilde anvende fortvivlede Voldsmidler for, det opnaaede Socialdemokratiet paa 4 Døgn, takket være Arbejdernes stærke Organisationer.

Liebe blev ikke Genstand for noget Attentat. Vi dannede ingen Riffelforeninger. Vi fejede Kupmændene væk paa 4 Døgn ved de korslagte Armes Politik.

Saadan er Sandheden.

7200 Kroner i Amtsunderstøttelse

har Elever paa Arbejderhøjskolen modtaget sidste Aar.

For at komme i Betragtning ved Uddelingen af denne Understøttelse til et Kursus paa Arbejderhøjskolen i de 5 Vintermaaneder 1920—21 er det nødvendigt at indsende Ansøgning derom inden Udløbet af April Maaned d. A. Der maa altsaa tages Beslutning derom nu. Skema til disse Ansøgninger kan faas paa Landet hos Sogneraadsformanden og i Byen paa Borgmesterkontoret, eller sammen med alle Oplysninger om et Skoleophold ved at skrive til Skolens Forstander eller dens Formand, Folketingsmand Sundbo, Esbjerg.

Har man den mindste Udsigt til at kunne ofre en Vinter paa sin egen Uddannelse og Dygtiggørelse — og hvem har ikke følt visse Mangler i en eller anden Henseende? — da sørg for at faa Amtsunderstøttelsen i Orden inden 1. Maj.

Naar Vinteren kommer, er det for sent.

Parat til det værste.

Af de mange pudsige Stemningsudbrud, der i disse Dage har givet sig til Kende i Anledning af den truende Generalstrejke, fremdrager »Silkeb. Soc.-Dem.« et enkelt Eksempel:

En af Silkeborgegnens fanatiske moderate Agarer erklærede Paaskedagene paa Vejen fra Kirken, at han havde taget sin Beslutning om, hvad der var at gøre, hvis Arbejderne sejrede. Han udviklede sine Tanker saaledes:

— Jo, se, naar Arbejderne bliver de stærkeste og faar Magten her i Landet, saa tager de min Gaard fra mig, og saa bestemmer de, hvorledes Arbejdet skal fordeles i Samfundet. Jeg, der er stor og stærk, bliver naturligvis sat til det sværeste Arbejde. Men jeg vil melde mig fra i Tide. Jeg køber en Revolver og gaar saa hjem til min Kone og spørger, om hun nu er parat. Saa gør vi Ende paa det hele.

Andre Kirkegængere fra samme By forsøgte at sætte lidt bedre Humør i Manden, men han blev ved sit.

Han vilde ikke have sine gode Kræfter anvendt til svært Arbejde. I alt Fald ikke, hvis Socialisterne tog Magten. Saa hellere Farvel til denne elendige Klode.

Brug din Magt paa Valgdagen!

Landarbejderne og de forestaaende Valg.

Landarbejderklassen er ikke mindre end Byarbejderne interesserede i, at Socialdemokratiet faar den tørst mulige Fremgang ved det nu forestaaende Valg. Faar de to konservative Partier Flertal og dermed Betingelse for egenmægtigt at bestemme den fremtidige Lovgivning, selv blot for en kortere Tid, da ser det sort ud for Underklassen her i Landet.

Af hvilken Art Lovgivningsarbejdet i saa Fald vil blive, kan man ikke være i Tvivl om, den moderat-konservative Politik baade før og efter Krigens Afslutning angiver tilstrækkeligt klart, hvilken Retning der vil blive fulgt.

I det Spørgsmaal, som har den største øjeblikkelige Interesse for Smaakaarsfolk, Dyrtidsspørgsmaalet, er Stillingen oplagt. En Sejr for de moderate og konservative vil have til Følge, at de nuværende desværre alt for faa og svage Skranker for Kædehandel, Prisopskruning og Vareaager af enhver Art vil falde; de to Partier har saalænge de var Opposition koncentreret alle Bestræbelser om at værne Overklassens Tegnebog og sørge for at Børsspekulanterne kunde tjene Millionformuer, og Storaktionærer have Aagerrenter paa den ubemidlede Befolknings Bekostning, at Storagrarere og Storgrossererere uhindret kunde faa Lov til at fordyre Livsfornødenhederne efter Forgodtbefindende, deres Bestræbelser er kun altfor godt lykkedes, de fik i sin Tid Augustloven fjernet, og Resultatet blev det tilsigtede: en Prisstigning som aldrig før. Nylig har vi set dem gennemtrumfe, at Maksimalprisen paa Tørv bortfalder; hermed har de utvivlsomt sikret Tørvespekulan'erne Lejlighed til at benytte den nuværende vanskelige Brændselssituation til Opnaaelse af himmelhøje Priser og dermed velspækkede Tegnebøger, men at det bliver Forbrugerne, som kommer til at betale Avancen i Form af dyrere Livsfornødenheder, kan intet fornuftigt Menneske være i Tvivl om. Dette er dog kun en beskeden Begyndelse, saafremt Valglykken staar de to Statskuppartier bi, vil vi blive Vidne til en ganske anderledes intensiv Prisfordyrelse, de to Partier har jo aldrig lagt Skjul paa, at de langt fra følte sig tilfredsstillet med Resultatet af deres hidtidige Dyrtidsbestræbelser, men arbejdede med langt større Maal, deres Krav er som bekendt intet mindre end Kapitalisternes. Storagrarernes fulde og ubetingede Frihed til at udplyndre Befolkningen gennem Varefordyrelse og Levnedsmiddelaager, paa dette Krav er det Moderationens og Konservatismens Tilhængere gaar til Valg, man kalder det blot ikke Varefordyrelse eller Levnedsmiddelaager, i Erkendelse af at det klinger bedre, har man opfundet Betegnelsen: Erhvervslivets fri Udfoldelse, men Hensigten er den samme og Navnet forandrer ikke Resultatet med en dansk Øre. Kendsgerningerne viser os, at den ubemidlede Befolkning her i Landet kommer til at betale »Erhvervslivets fri Udfoldelse« med Sult og Savn; der er saa meget større Vished for, at dette ogsaa vil blive Tilfældet i Fremtiden, saafremt de to Partier faar den Valgsejr, de saa ihærdigt arbejder for, som den sociale Hjælpelovgivning, hvormed man hidtil har søgt at bøde paa Dyrtidens Hærgning blandt den ubemidlede Befolkning, uvægerlig vil bortfalde. Det hører ogsaa med til det moderat-konservative Valgprogram, at der ingen Dyrtids- eller Arbejdsløshedshjælp maa ydes i Fremtiden. At lære den fattige Befolkning Nøjsomhedens og Forsagelsens Velsignelse at kende i Skikkelse af den skindbarlige Sult, er det høje ideelle Maal, de to reaktionære Partier har sat sig, og Landarbejderne er sikre paa at faa deres rigelige Part i denne Velsignelse.

Med Arbejdet for at varetage Varefordyrernes Interesse og vaage over Dyrtidens uformindsede Fortsættelse er de to Partiers righoldige Valgprogram dog paa ingen Maade tilnærmelsesvis udtømt; de arbejder ogsaa paa langt Sigt.

I den Rigsdag, man afbrød med Statskuppet, forelaa en Række fuldt udarbejdede Forslag af gennemgribende Betydning for hele den arbejdende Befolkning, saaledes Forslag om en Reformering af Alderdomsforsørgelsen, der sikrede de gamle en fast aarlig Aldersrente, ikke som Almisse efter et fedtet Sogneraads Skøn, men som en Ret, de havde naturligt Krav paa, et Forslag om Invalideforsørgelse og Hjælp til de kroniske syge, som opfyldte Samfundets selvfølgelige Pligt til at garantere dem, som ved Invaliditet eller Sygdom, er ude af Stand til at ernære sig selv, en menneskelig Tilværelse, uden at sætte dem i Klasse med Samfundets Udskud ved at smide dem paa Fattigvæsenet.

Med søde Ord og velvillige Talemaader har Højre og Venstre i broderlig Forening modsat sig Gennemførelsen af disse Forslag, hos disse Partier er der ikke Rum for sentimentale Hensyn til gamle og syge Medmennesker; til dem har man kun en Anvisning paa vort »humane« Fattigvæsen eller en lurvet Alderdomsunderstøttelse at undvære, og sejrer Reaktionen til Valget, vil disse Love gaa i Papirkurven.

Samme Skæbne venter selvfølgelig Forslaget om Tyendelovens Afskaffelse og det vigtige Forslag om Ekspropriation af Jord til Oprettelse af Husmandsbrug, medens Venstre med Henrykkelse nylig gik med til at forære Samfundets Jord bort til Lensbesidderne, sætter det sig med Hænder og Fødder imod, at der aabnes Adgang til at ekspropriere den Jord til Husmandsbrug, som det ikke er muligt at tilvejebringe ad anden Vej, de reaktionære Partiers Standpunkt er, at en lille Klike Storagrarer fremdeles skal raade over Landets Jord og Landarbejderne bør være taknemlige til, at de ogsaa i Fremtiden kan faa Lov at dyrke den for disse Jorddrotter mod en ussel Løn og Trællevilkaar. Det er ingen Hemmelighed, at de to konservative Partier ser med den største Velvillie og »Forstaaelse« paa Storagrarernes Bestræbelser for at forhindre en Forbedring af Landarbejdernes Vilkaar; der løfter sig i disse Kredse stærkere og stærkere Røster om at fratage Arbejderne Strejkeretten gennem tvungen Voldgift, deres Samfundsideal er det gamle, hvor Jord og Produktionsmidler er i Hænderne paa en Klat Kapitalister, og hvor Arbejderne er prisgivet de Vilkaar, som Overklassen foreskriver.

Det er dette Fremtidsperspektiv, en Valgsejr for de reaktionære aabner Landarbejderklassen.

Kammerater! Ønsker I vedblivende at leve som trællende Lønslaver for Storagrarer, Storkapitalister og Overklassesnyltere uden Hunds Ret, uden anden Frihed end Frihed til at dø i Fattigdom og Nød? Er det Maalet for jer Fremtidsstræben, da er Valget ikke vanskeligt for jer, da har I kun dette at gøre, gaa hen paa Valgdagen og stemme paa et af de to reaktionære Statskuppartiers Kandidater. Men ønsker I at leve som frie Mænd og Kvinder med Ret til at faa Del i de Rigdomme og den Kultur, I selv er de fornemste Skabere af, da maa I ikke alene møde alle paa Valgdagen og give Socialdemokratiet Eders Stemme, men I maa fra i Dag og til Valget ofre al jer Fritid til en intensiv Agitation for et godt socialdemokratisk Valg.

Markedsgøgleren J. C.

Hier sehen sie meine Herschaften in Kerteminde — keine Hexerei — kun Behændigkeit und „Liebe"lei. Ein — zwei — drei! —

Av for S . . . .! — Den vejede sgu' mere end jeg troede! —

Industriarbejderen.

Jeg runden er af den danske Muld,
jeg mindes det, kan ikke andet,
at jeg blev født i et større Kuld
af Daglejerbørn paa Landet.
Ved Tidernes Ugunst blev jeg drevet ind
til Stenkolossernes Fængsel;
hver eneste Vaar igennem mit Sind
der gaar en forunderlig Længsel.

Til Trods for Fabrikens den tykke Mur
og blændede Vinduesrude
jeg længes ud i den fri Natur,
jeg mærker det gærer derude.
Jeg husker den stride Foraarsvind,
jeg hører endnu den Skuren
af Ploven og ser Jernets blanke Skin,
naar fra sig den vælter Furen.

Og Vibens Skrigen og Lærkens Sang
og Agerhønsenes Kalden
og Øgenes jævne og stille Gang
og Køernes Drynen i Stalden;
jeg mindes det alt, jeg ser det endnu,
skønt nu er det længe siden.
Jeg tænker bestandig med vemodsfuld Hu:
Vil Saaret ej læges med Tiden?

Jeg vænner mig aldrig til Byens Larm,
jeg føler Trykket af Muren;
jeg suget har af min Moders Barm
min Kærlighed til Naturen.
Du haarde, du kolde, du grusomme By,
du tog mine Ungdoms Kræfter,
du knejser saa stolt med dit Taarn mod Sky,
jeg hader dig grundigt herefter.

Carl Andersen.

Slaa dem ned! —

Hvem stod bag ved Statskup'et?

Ogsaa Venstre og J. C. Christensen holdt paa Kædehandlernes og Polakimportørernes Ministerium Liebe.

Det viser sig nu, at baade Højre og Venstre var indforstaaet med det skændige Statskup, der sidst i Marts Maaned fandt Sted, og at de til det sidste støttede det Ministerium, Kongen under Indflydelse af Landets sorteste Reaktion havde udpeget. Det mest talende Vidnesbyrd herom er følgende af Det konservative Folkeparti udsendte Erklæring.

»I Anledning af den Række fuldstændig ubeføjede Angreb, der er rettet mod Det konservative Folkeparti for at have Medskyld i Ministeriet Liebes Fjernelse, skal vi oplyse, at vi paa Amalienborg Paaskenat udtrykkeligt erklærede, at vi absolut ikke kunde tilraade Ministeriet Liebes Afgang.

Rigsdagen, den 7. April 1920.

Johan Knudsen. *E. Piper.*«

Til yderligere Understregning af, at Højre vilde Folkets Frihed og Selvbestemmelsesret til Livs har Det konservative Folkeparti (Højre) ydermere udsendt en ny Erklæring, hvori det bl. a. hedder:

»Her skal det gentagende oplyses, at Folkepartiets Repræsentanter, d'Hrr. Johan Knudsen og Piper, under Forhandlingerne paa Amalienborg den historiske Nat *paa det bestemteste fraraadede, at Kongen afskedigede Ministeriet Liebe.*

Samme Standpunkt indtog Venstres Repræsentanter.«

Heri understreges det ogsaa, at Venstre til det sidste holdt paa Ministeriet Liebe. Ja, hvorfor ikke. Det var jo Arbejderklassen, som skulde slaas ned for at Godsejerne og Storbønderne atter kunde faa Lejlighed til at knægte Landarbejderne og indføre Polakker, og Venstres Rigsdagsmænd er jo kun Bøndernes Haandlangere.

J. C. Christensen har i det hele taget været meget flittig for at forhindre Arbejdernes Sejr. Da der var opnaaet politisk Forlig søgte han at forhindre, at der kunde opnaas en Overenskomst paa det faglige Omraade, saaledes at Generalstrejken og Lockouten kunde aflyses. Han udsendte Paaskedag et Interview, hvori han beklagede sig over det politiske Forlig og opfordrede Arbejdsgiverne til at tage Kampen op med Arbejderne og slaa dem ned. Han troede, at Arbejderne vilde tabe Generalstrejken, og kunde han ved denne faa slaaet Landarbejderforbundet ihjel, havde han jo gjort Godsejerne og Storbønderne saa stor en Tjeneste, at de for Tid og Evighed vilde hædre hans Minde.

Frihed for Godsejerne og Storbønderne til at sætte Varepriserne op, indføre Polakker og knægte Landarbejderne, det er J. C. Christensen og Venstres skønneste Ideal.

Men det gaar nu ikke altid, som Præsten prædiker og ejheller som Degnen fra Hee spaar, og det havde det heller ikke denne Gang, men det er jo rart at kende d'Hrr.s sande Hjærtelag.

Højremanden Schovelin, J. C. Christensens Kaldsfælle i Kampen mod Arbejderklassen, er ogsaa rasende over, at Statskuppet blev slaaet tilbage. Paa et Møde har han bl. a. udtalt:

»Vi har tabt en enestaaende Lejlighed til et Opgør med Socialdemokratiet, i første Række et Tab for Kronen, i anden Række for Arbejdsgiverne, hvis Vaaben, Lockouten, blev til ingen Ting. Borgerrepræsentationen havde givet Udtryk for den Forfjamskelse, enkelte Dele af Borgerskabet havde næret!

Man maatte anerkende Ministeriet Liebes Mod og Fædrelandskærlighed, men det havde ikke forberedt en Kamp mod Generalstrejken.«

Altsaa, Schovelin beklager, at Arbejdsgiverne ikke fik Lejlighed til at slaa Arbejdernes Organisationer ned, og han priser den Fædrelandskærlighed Ministeriet Liebe lagde for Dagen ved Forsøget paa at indføre Enevælden, han maa aabenbart mene den Kærlighed, Liebe lagde for Dagen overfor Overklassens Kædehandlere, Varefordyrere og Polakimportører. Hos dette Overklassekærlige Ministerium havde en anden af Venstres Førere, Marie Lassen fra Aalborg, sin Gang. Hun har formodentlig været Stikirenddreng for J. C. Christensen.

Schovelin dadler til Slut Ministeriet Liebe, fordi det ikke havde organiseret sig imod Generalstrejken. Naturligvis skulde Soldaterne med Gevær og Kanoner været udkommanderet for at skyde Arbejderne ned, og Arbejdernes Ledere skulde naturligvis være fængslede. Havde Liebe sørget for det, havde Schovelin og J. C. Christensen vel fundet, at Liebe havde udvist en særdeles stor og varm Fædrelandskærlighed mod — — Overklassen og Godsejerne. Men Ministeriet Liebe løb forfjamsket rundt i Støvlerne som en Mus i Barselseng. Men nu ved vi altsaa, hvilken Taktik der fremtidig skal anvendes mod Arbejderne og Underklassen, dersom Højre og Venstre sejrer ved Valget.

Skal dette Selskab af Arbejder- og frihedsfjendske Politikere til Magten efter Valget? Skal vi ikke være enige om at give Højre og Venstre et saa eftertrykkeligt Valgnederlag, at de aldrig senere vover at fratage Folket Friheden.

Ned med Grundlovsbryderne, ned med Arbejdernes og Folkefrihedens Fjender, ned med Højre og Venstre. Det maa være Landarbejdernes og Husmændenes Valgparole i de kommende Dage. *Oscar Levinsen.*

Ugens Spejl.

Militarismen fornægter sig aldrig; næppe har hele den demokratiske Del af Verden efter Sigende rottet sig sammen for at sønderknuse den prøjsiske Militarisme for at beskytte Folkenes Frihed og Selvbestemmelsesret, førend man netop fra selv samme Hold med Militarisme forsøger at undertrykke, hvad man foregøglede den undrende Menneskehed at vilde beskytte.

Frankrig! Frihedens Moderland! Landet, hvorfra Retfærdigheden vandrer sine tornebestrøede Veje ud i Reaktionens og Militarismens Verden, har ofte dokumenteret at vandre just i Militærstaternes Fodspor, og nu har det til og med svunget sig op paa Førerpladsen. Nutidens Prøjseri trives i Frankrig, paa Trods af Traktater tillader Frankrig sig nu at besætte tyske Landsdele — tyske Byer fyldes med fransk Militær, der med

al ønskelig militær Brutalitet søger at udfylde Prøjseriets Positioner.

I Ly af svage Allierede, der i Overbærenhed og Beundring altfor længe har tilladt den franske Militarisme at boltre sig i al sin Tøjlesløshed, har de franske Militarister i Frankrig rejst et nyt Prøjsen.

*

En norsk Storkonflikt er under Opsejling. 56,000 Arbejdere er for nærværende uden organisationsmæssig Overenskomst. Til 1. Maj udløber yderligere Overenskomster for 10,500 Arbejdere.. Arbejdsgiverne i Norge staar ligesaa stejlt som her hjemme; man har nægtet enhver Forhandling.

*

En stor Trafikstrejke har taget sin Begyndelse i Amerika, den omfatter ikke mindre end 25 Jernbaneselskaber og breder sig med en truende Hastighed. Flere Forsøg paa at begrænse Strejken har hidtil kun resulteret i yderligere Udvidelser. Der er Fare for, at Trafiken paa Stillehavskysten helt vil ophøre.

*

10,000 Landarbejdere i Italien har bemægtiget sig Statens Jord. Svaret fra Staten paa Folkets Krav om Jord er selvfølgelig: Militær — Kugler og Krudt.

*

Generalstrejke er erklæret i flere italienske Byer: Bologna, Florentz, Livorno, Piazenca, Modena og Spezia. Der har flere Steder fundet Uroligheder Sted. 10 Arbejdere er dræbt og flere saarede. I Strejken deltager bl. a. Jernbanefunktionærerne.

*

Københavns Politi har nu foretaget en Opgørelse over de Rudeknusninger, der fandt Sted i de bevægede Paaskedage. Resultatet, der foreligger, lyder paa knuste Ruder til en Værdi af Kr. 42,558.00.

Det var selvfølgelig mest passende, om dette Beløb blev inddrevet hos de Herrer Statskupmænd. Her var sikkert en Opgave for Hr. Sindballes noksom bekendte juridiske Sagkundskab. —*n.*

Den lumpneste Politik.

Saaledes stemplede Hørup i sin Tid Bestræbelser for at rotte de store i Samfundet sammen imod de smaa; saadanne Bestræbelser har gentagne Gange i vort Lands politiske Historie været forsøgt, men aldrig har de ytret sig stærkere end i denne Tid. Storlockouten og Statskuppet var Led i disse Bestræbelser. Kunde man ved en storstilet Sultekrig opnaa at knægte Arbejderklassen og samtidig komme Folkets politiske Selvbestemmelsesret til Livs, da var Overklassens Regimente sikret. Spekulationen slog fejl, takket være Arbejdernes kraftige Optræden. Lockoutherrerne har maattet trække Følehornene til sig og Statskupmændene led Nederlag, men det Maal, som man ikke naaede ved det pludselige fælles faglige og politiske Fremstød ved at bringe Sult og Statskup i Anvendelse samtidig, det vil man nu forsøge at tilkæmpe sig ved Valget. Alt, hvad der er af Reaktion her i Landet, bliver mobiliseret til dette Valg for at slaa Underklassen ned.

Man spekulerer i det sønderjyske Spørgsmaal og benytter sig iøvrigt af Løgn og Forvanskninger af enhver Art og i alle Variationer, i det Haab herved at faa Dele af Befolkningen, som ellers intet har til fælles med Overklassen, til at skaffe denne den politiske Magt. Hvad denne Magt skal bruges til, ved vi, den skal bruges til at stive Overklassens vaklende Herredømme af, til at spærre Vejen fremad til bedre Kaar for den fattige Befolkning og skabe Stagnation for hele Samfundet, den skal bruges til Virkeliggørelse af den lumpne Politik, der har til Formaal at rotte de store sammen mod de smaa og sætte Hælen paa Nakken af de fattige for at trykke dem ned til ingenting. Mod denne Politik maa alle Smaakaarsfolk her i Landet paa Valgdagen rejse sig som én Mand.

En af Landarbejderbevægelsens Mænd.

Redaktør *Hækkerup,* Ringsted.

I Ringstedkredsen — imod selve den tidligere Statsminister — er til det kommende Valg opstillet en Socialdemokrat, der fra Landarbejderbevægelsens tidligste Begyndelse har deltaget i deres Arbejde, og som endnu følger vor Bevægelse med den største Interesse og altid er rede til at bistaa os med Raad og Daad.

Det er Redaktør *H. K. Hækkerup,* der er en sjællandsk Husmandssøn, kender Landarbejdernes Kaar af egen Erfaring. Han har som Barn hjulpet sine Forældre paa Herregaardenes Hovmarker, og han har prøvet Tjenestefolkenes faltige Kaar.

Et Aars Tid efter sin Konfirmation kom han i Bogtrykkerlære, og har som Typograf arbejdet bl. a. i Stockholm, Berlin og København.

Allevegne deltog han stærkt interesseret i Arbejderbevægelsen.

I 1906 valgtes han i København ind i Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, en Stilling han siden har beklædt og stedse med stigende Stemmetal. Siden Efteraaret 1907 har han redigeret »Midtsjællands Social-Demokrat« for Ringsted- og Sorøkredsen og i samme Tidsrum fulgt Landarbejderbevægelsen paa det nøjeste.

Det er næppe for meget sagt, at vore Kammerater i Midtsjælland i Aarenes Løb har søgt og faaet udmærkede Raad og Bistand fra Hækkerups Kontor, ligesom vore Agitatorer altid har været velkomne Gæster i hans Hjem.

Hækkerup har i Aarenes Løb udfoldet en betydelig Virksomhed baade for vor Bevægelse som for Socialdemokratiet i sin Helhed.

Det var Hækkerup, der først indførte Lysbilledagitationen i Partiets Tjeneste.

Naar det gælder Underklassens specielt Landarbejdernes Sag staar Hækkerup altid i første Række. Det vilde være en stor Gevinst for vor Sag at faa ham valgt ind i Rigsdagen.

Vi anbefaler derfor paa det varmeste alle vore Kammerater og Meningsfæller at virke energisk for Hækkerups Valg. Ingen Stemme fra Landarbejderne til Overklassepartierne og ingen Stemme maa gaa tilspilde eller ikke benyttes. Ligesom Arbejderpartiet fornylig har vist sit stærke Sammenhold og Enighed ved at afslaa det skammelige Statskup, saaledes vil vi ogsaa den 26. April yderligere befæste den Sejr, vi vandt i Paasken 1920.

Stem derfor i Ringstedkredsen paa Socialdemokratiets Kandidat, Redaktør Hækkerup,, og vi rejser en Mur om alle vore politiske og faglige Organisationer, hvorimod alle Lockout-Trusler og lumske Anslag vil briste.

V. J.

Kundskab er Magt!

I en Tid som vor, hvor Samfund paa Samfund styrter sammen, hvor store verdensomvæltende Begivenheder finder Sted, hvor der spilles Plat og Krone om Arbejdernes Liv og Velfærd, maa enhver Proletar være oplyst, være i Stand til ved sine Kundskaber at tage Standpunkt til de store Spørgsmaal, saaledes at ikke enhver falsk Profet kan føre ham bag Lyset og holde ham nede i Slaveriets Mørke og aandelige Fordømmelse.

En uvidende Arbejderklasse kan Overklassen i Kraft af sin Intelligens let holde nede i Dybet. Et uvidende Proletariat vil altid være et villigt Redskab i Reaktionens Tjeneste, vil altid være let at herske og tyrannisere over. Derimod vil enhver Oplysning blandt de lavere Klasser være en Fare for det bestaaende kapitalistike Samfund, en Fare for ethvert Samfund, der er baseret paa Udbytning af det arbejdende Folk.

Kammerater! Jeg vil med disse Bemærkninger anbefale enhver ung Arbejder og Kammerat at tage et fem Maaneders Ophold paa Arbejderhøjskolen i Esbjerg. Du kan være sikker paa, at du aldrig vil fortryde det.

Du vil der daglig kunne øse af Kundskabens rige Kilde og samtidig pleje og forny Kammeratskabet, saadan som det former sig varmt og trofast. Du vil kunne rejse derfra med en Skat af rige og lyse Minder, som det altid vil være dig en Glæde at vende tilbage til.

Du vil ikke kunne opnaa at blive nogen lærd Personlighed, fordi du har været paa Skolen en Vinter eller Sommer, men du vil faa dine Skolekundskaber opfriskede og udvidede, saaledes at du bliver mere dygtiggjort til at udfylde den Plads, som Skæbnen har sat dig paa her i Livet.

Derfor, Kammerat, drag Nytte af Statens og Amternes Tilskud til et Højskoleophold, henvend dig til Sogneraadsformanden eller Borgmesteren og faa et Skema til Udfyldning om Understøttelse til et saadant Højskoleophold og send det til Amtet inden den 1. Maj. Og dersom du skulde ønske at faa Oplysninger om Esbjerg Arbejderhøjskole, da skriv til en af Forstanderne R. Vind eller R. Brændeskov eller til Skolens Formand, Folketingsmand J. P. Sundbo, Esbjerg. De vil kunne give dig alle mulige Oplysninger, som du eventuelt kunde ønske at faa.

Jarl

(i sidste Nr. af „Rød Ungdom“.

Godsejer Jensen udtaler sig.

Højtærede Standsfæller!

Uden at ville prale maa jeg dog have Lov til at fremhæve, at jeg, saa snart jeg erfarede, Ministeriet Liebe var blevet tvunget til at trække sig tilbage ved den forbandede Generalstrejke, som Rakket foranstaltede, indsaa, der var begaaet et stort og skæbnesvangert Fejlgreb, ikke saaledes, at jeg betragter Statskupet i sig selv som et Fejlgreb, tværtimod, det var stort og genialt fundet paa, men Gennemførelsen lod meget tilbage at ønske. Nu rejser det Spørgsmaal sig: Hvorfor gik det ikke bedre? Forklaringen er ganske lige frem.

Hr. *Liebe* er Sagfører, Hr. *Zahle* er ogsaa Sagfører. Heri lignede han altsaa Zahle. Denne Omstændighed maatte nødvendigvis svække Tilliden til ham hos alle

fædrelandssindede Mennesker, og i det hele taget, Sagførere — — I forstaar mig — det er her, Fejlgrebet ligger. Sagfører kan være godt nok, naar det drejer sig om at skrive Slavekontrakter for vore Arbejdere, og naar man engang imellem, den Slags Ting kan jo overgaa os alle, kommer til at tampe en Tølper af en Karl lidt rigeligt med sin Stok, eller naar man eventuelt faar en anden ubehagelig Affære med en af Pigerne, saadanne Affærer er de udmærkede til at ordne, men til at ordne Landets Affærer duer de ikke, derfor bør kun vælges Godsejere eller Folk af vor Stand, kun vi har det rette Statsmandsblik. Tænk, om der havde siddet en virkelig Statsmand ved Landets Ror, hvilke Fremtidsudsigter havde der ikke været for vort Land udadtil som indadtil!

Alle virkelig kompetente er efter Afstemningen i Flensborg og anden Zone enige om, at denne By og dette Land er dansk og derfor skal hjem til Danmark. Hvad er den selvfølgelige Konsekvens heraf? At Sverige, Norge, Berlin, Paris, England, Amerika, Buenos Aires, Madagaskar og Zingapoore er danske. Alle disse Steder og i endnu flere Lande og Byer kan det paavises, at den danske Befolkning er i Mindretal.

En Mand i Spidsen for Landets Regering, som ejede det rette, vidtskuende Statsmandsblik, og som konsekvent fulgte den nationale Linie, der karakteriserer de danske Godsejeres Politik, vilde ikke fejgt lade Danmarks retfærdige Krav falde, men med Kraft føre dem til Sejr. Danmarks forrige Storhed og Magt vilde vende mangefold tilbage.

I Landets indre Forhold vilde de gode, gamle Arbejdsforhold være blevet genindført. Træhest og Hundehul vilde atter skabe Troskab og Pligtopfyldelse hos Arbejderne.

Derfor, Standsfæller, til Valg for Generhvervelsen af den danske Godsejerstands selvfølgelige Ret til at styre Landet.

Til Valg for Danmarks Ære og Storhed!

DER LYVES.

Der er aldrig løjet i Danmark, som der i denne Tid lyves i de moderate Blade, deres Spalter vrimler af Løgn.

Der lyves om alle Spørgsmaal og alle Kendsgerninger forvanskes.

Om Flensborg fortælles der, at Socialdemokratiet og de radikale hjærteløst vil udlevere vore Landsmænd, Danskhedens mangeaarige, uforfærdige Forposter, til Tyskernes Forfølgelse og Hævn. Sandheden er, at alle Partier har været enige i overfor Fredskonferencen at fremsætte Ønske om en Afstemning i Sønderjylland efter de Regler, som er bleven fulgt, nemlig Afstemning i første Zone under et og Kommuneafstemning i anden Zone.

Den afgaaede Regering og den samlede Rigsdag sluttede sig enigt til Principet om Folkenes Selvbestemmelsesret. At nægte at anerkende dette Princip nu vilde være ensbetydende med at sætte Danmarks Eksistens paa Spil.

Om Statskupet skrives der, at det ikke var Statskup, men blot en Appel til Vælgerne, som var blevet nødvendig, fordi Regeringen nægtede at gaa. Sandheden er, at der ikke blev givet Folketinget, som efter parlamentarisk Statsskik ene har Myndighed til at afsætte en Regering, Lejlighed til at træffe nogen Afgørelse, men Afgørelsen foretoges uden om Rigsdagen, Folketingets Myndighed blev sat til Side, hvilket er i Strid med Forfatningens selvfølgelige Forudsætning, altsaa netop Statskup.

Der paastaas, at Socialdemokratiet ved at true med Generalstrejken satte Magten i Stemmesedlens Sted. — Sandheden er, at Generalstrejken kun var Svar paa et Magtovergreb fra oven og havde kun til Hensigt at skaffe Rigsdagens Myndighed respekteret.

Der skrives, at den afgaaede Regering og Socialdemokratiet bevidst har forhalet Valget. Sandheden er, at det er Venstre, som ved at modsætte sig Gennemførelsen af en Valglov, der sikrede Partierne Indflydelse i Forhold til deres Vælgertal, forhalede Valget i den bevidste Hensigt at beholde dets egen uretmæssige Repræsentation. Sandheden er, kort sagt, altid det modsatte af, hvad de moderate Blade i disse Dage fortæller.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kønde komme i det først udkomne Nummer.

Korinth Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Lørdag den 17. April Kl. 7½ paa Korinth Kro. Alle bedes møde, da der er flere vigtige Ting paa Dagsordenen. Husk Mulkten.
Bestyrelsen.

Væggerløse Afdeling
afholdt ordinær Generalforsamling 10. April paa sædvanlig Sted. Til Krontrolbestyrer blev Formanden P. Møller, Tjæreby, valgt. Kassereren, Carl Christensen, Manebæk, blev genvalgt. *P. Møller.*

Gedser Afdeling
afholder den halvaarlige Generalforsamling i »Fremtiden« i Gedesby Tirsdagen den 20. April Aften Kl. 8. Dagsordenen bliver bekendtgjort paa Generalforsamlingen. *Jens P. Marius Nielsen.*

Tullebølle Afdeling.
Ved den aarlige Generalforsamling, som afholdes paa Tullebølle Kro Torsdag den 8. April, genvalgtes som Kasserer. *Karl Larsen.*

Tranekær Afdeling
afholder Generalforsamling paa Tranekær Gæstgivergaard Onsdag den 21. April Kl. 7½.
Rejnhardt Fælle.

Grænge Afdeling
har til Formand valgt Husejer Thorvald Ingemann, til Kasserer Husejer C. V. Nielsen, til Kontrolbestyrer Husejer Kristen Rasmussen og til Tillidsmand for Sygehjælpekassen Skovløber Laurits Hansen.
C. V. Nielsen.

Balslev-Ejby Afdeling
afholder sin aarlige Generalforsamling paa Eiby Gæstgivergaard Mandag den 19. April Kl. 8. Valg af Formand, Kasserer og Bestyrelsesmedlemmer. Ved Aarsgeneralforsamlingen bør alle møde. Forslag, som ønskes behandlede paa Generalforsamlingen, bedes indsendt til undertegnede inden Mødets Begyndelse.

Sygehjælpekassens aarlige Generalforsamling umiddelbart efter. *Jens Sørensen.*

Brændekilde-Sanderup Afdeling
afholder Bestyrelsesmøde hos Kassereren Lørdag den 17. ds. Kl. 8 og ordinær halvaarlig Generalforsamling i Holmstrup Lørdag den 24. ds. Kl. 8 prc. Dagsordenen: Valg af Formand, Hovedkontrollør og 3 Bestyrelsesmedlemmer. De Medlemmer, der ikke møder, vil blive mulkterede. *Bestyrelsen.*

Skaarup Afdeling
afholdt Generalforsamling den 10. April. Til Formand valgtes Jens Peter Christiansen, Vingemosen, som Kasserer genvalgtes Kristen Nielsen, Gl. Klingstrup.
Chr. Jensen.

Snøde-Stoense Afdeling
afholdt den 10. April halvaarlig Generalforsamling, hvor Carl Rasmussen, Lille Snøde, blev valgt til Kontrolbestyrer. Kontroltid fra 10—11 Formiddag, Lørdag fra 2—3 Eftmd. *Carl Aage Andersen.*

V. Aaby-Aastrup Afdeling
afholdt den 10. ds. Generalforsamling og genvalgte til Bestyrelse følgende Medlemmer: Som Formand Arbejdsmand Kristen, Aastrup, og som Kasserer Arbmd. Henrik Jørgensen, V. Aaby. Det vedtoges at afholde en Fest den 25. April d. A. (se Bekendtgørelsen).
Kristen Jensen.

Langaa og Omegns Afdeling.
Paa Generalforsamlingen, som afholdtes i Svindinge, blev Kristian Hansen, Glorup, genvalgt som Kontrolbestyrer. Kontingentet betales til Bestyrelsesmedlemmerne Rasmus Henriksen, Langaa, og Knud Hansen, Glorup, den 2. Lørdag i hver Maaned. *Jens Petersen.*

Bjerreby Afdeling.
Medlemsmøde Lørdag den 10. April Kl. 8 Aften hos Kassereren. Alle Medlemmer bedes møde og tage Konnerne med. *Johannes Beck.*

Hou Afdeling
Medlem Nr. 49882, Jørgen Hansen, født 21. Juni 99 paa Nygaards Hjørne, Stoense, er slettet for Restance og kan ikke optages i andre Afdelinger, før Gælden er betalt. Vedkommende har ikke afleveret sin Bog.
Marius Kragdrup.

Vindinge Afdeling
har ved Generalforsamlingen den 5. April valgt Skovarbejder Jens Damsgaard til Kasserer.
Bestyrelsen.

Skjellerup-Ellinge Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag Aften Kl. 7 hos Morten Eriksen, Skjellerup. Alle Medlemmer bedes møde.
L. Henriksen.

Nørre Aaby og Omegns Afdeling
afholder halvaarlig Generalforsamling paa Nr. Aaby Gæstnigergaard Lørdag den 17. April Kl. 7½ prc. Regnskabet faremlægges samt Valg af Kasserer og Sekretær.
P. Sørensen.

Husby Afdeling.
Generalforsamling i Husby Forsamlingshus Tirsdagen den 20. Kl. 7½ Eftmd. Alle Medlemmer bør møde.
Bestyrelsen.

Magleby Afdeling.
Ved Generalforsamlingen den 10. April valgtes til Kasserer: Arbmd. Carl Lauritsen, Nordenbro. Hovedkontrolbestyrerens Adresse er: Valdemar Nielsen, Søndenbro St. *Hans Rasmussen.*

Dannemarre Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling i Dannemarre Forsamlingshus Søndag den 18. April Kl. 7½ Aften.
Aksel Jensen.

Idestrup Afdeling
holder Generalforsamling Søndag den 18. April i Idestrup Kommunalstue Kl. 3. 1) Valg af Bestyrelse. 2) Valg til Opkræver. 3) Valg til Kontrolbestyrer. 4) Valg til Repræsentanter. *Christian Hansen.*

Humble Afdeling
afholdt Generalforsamling 2den Paaskedag, hvor Formanden Karl Th. Petersen, Haugbølle, genvalgtes.
Frederik Nielsen, Kasserer.

Søndersø Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 17. April Kl. 8 hos Kassereren. Alle Restancer skal betales.
Niels Jørgen Henriksen.

Vestlollands Kredsorganisation

afholder sit aarlige Stævne paa Horslunde Kro den 9. Maj Kl. 10. Alle Afdelinger, som staar som Medlem af Kredsorganisationen, anmodes om at sende Repræsentaner. Forøvrigt har alle Medlemmer af Kredsorganisationen Adgang, men dog ikke Tale- og Stemmeret. Forslag, som ønskes behandlet paa Mødet, bedes sendt til undertegnede senest 8 Dage før Mødets Afholdelse. Aksel Hansen har lovet at komme til Stede, saafremt han ikke skal blive forhindret deri. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Mødet; ligeledes anmodes de Afdelinger, som endnu ikke har betalt Kontingent, om at sende den i Løbet af 8 Dage, saa der kan blive Tid til for Revisorerne at faa revideret Regnskabet.

Paa Udvalgets Vegne
Peter Nielsen,
Munkeby Næsby Nakskov.

Blokade.

Mejeriejer *J. Andersen,* Eskildstrup St., nægter at betale et Medlem hans tilgodehavende Løn. Indtil Gælden er betalt og Meddelelse herom fremkommet, maa intet Medlem af Landarbejderforbundet tage Arbejde hos ovennævnte Mejeriejer Andersen. *Oscar Levinsen.*

Towarzysze!

Wniedziele 18 go Kwietnia b. r. o godziny 1½ po poludniu we »Folkets Hus« w Maribo, odbedzie sie zebrane walné czlonkow Zwiazku Zawodowego Robotnikow Rolnych w Danji i Sekcji P. P. S. w Maribo.

Na zebraniu odbedzie sie wybor nowego Zarzadu Sekcji. Nowy czlonki moga wstenic. Wsten wolny dla innych!

Z pozdrawenem Jørg. Johan Forszt.

Blokade.

Da aGardejer *Peter Østergaard,* Højet, har vægret sig ved og trods gentagne Henvendelser endnu ikke har betalt den ene af hans Folk Dyrtidstillæg, er nævnte P. Østergaard blokeret for Tilgang af Landarbejderforbundets Medlemmer, til nærmere Meddelelse fremkommer her i Bladet.

Væggerløse Landarbejderforening:
P. Møller,
Formand.

Vel mødt Kammerater fra Sønden Aa.

Vel mødt, Kammerater, fra Sønden Aa!
Saa slog nu Forløsningens Time,
bort fløj mod Sønden den tyske Ørn,
og I bliver atter Danmarks Børn.
Vi haaber, det bliver for stedse.

I kæmped trofast for hvad I har kært,
trods Fængsel, trods Haan og Foragt.
Nu dæmrer den lyse, forjættede Dag,
I atter maa hejse vort ældgamle Flag!
Den Dag vil sent gaa af Minde!

Jer Ungdom I ofred, da Pligten det bød,
Skønt Sagen den ikke var eders,
og smerter end Tabet af Brødre, der faldt,
en Glæde i Sorgen det bli'r overalt,
Den Dag, I forenes med Danmark.

Velkommen til Danmark gammel og ung,
som trofast vil staa ved vor Side
i Kampen for bedre og lysere Kaar;
saa mere Glæde af Livet vi faar,
vi, som hører til Arbejderstanden.

Hvad Fremtiden bringer vort Fædreland,
ja, det ligger skjult udi Taagen;
men ét ved jeg sikkert, som ikke slaar fejl:
Skal Statsskibet føres med Flensborger Sejl,
saa tager vi Haanden af Roret.

P. Broch,
Saxild-Nøhr Afd. pr. Odder.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 50 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Bestillingsseddel.

Undertegnede ønsker mig tilsendt:

.....Eksempl. af Arbejdernes Almanak.

.....Eksempl. af Landarbejdernes Lommebog.

Betalingen, Kr. 1,65 pr. Almanak og Kr. 2,00 pr. Lommebog + Porto,
følger i Frimærker,
ønskes opkrævet ved Forsendelsen.
(Det ikke benyttede bedes overstreget)

Navn: .....

Stilling: .....

Bopæl og Poststed: .....

Bemærk! Skriv nøjagtig og tydelig Adresse.

Dersom man kun bestiller et Par Almanakker eller Lommebøger, spares der Penge ved at sende Betalingen i Frimærker tilligemed Bestillingen.

Klip denne Bestillingsseddel ud, udfyld den og indsend den til **Landarbejdernes Bogsamling, Willemoesgade 54, København Ø.**

Forennigs-Fester

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang 6 Kr., for 3 Gange 14 Kr. 40 Øre.

God daglig Indtægt

kan faas ved at agitere for Tegning af praktiske Brandforsikringer for unge Mennesker. Skriv til
„Dannevirke", Fredericia.

V. Aaby-Aastrup Landarbejderforening afholder **Søndag den 25. April i V. Aaby Forsamlingshus stor Foraarsfest**, hvortil Arbejderpartiets Medlemmer med Damer fra Omegnen indbydes.

Program: Fra Kl. 9 Form. til 4 Eftm. Salonpræmieskydning om flere værdifulde Præmier. Kl. 4½ Uddeling af Præmier. Kl. 5 Foredrag af en Agitator. Kl. 6½ Fællesspisning af medbragte Madkurve. Kl. 7—1 Bal. Kl. 9 Pakkeauktion. Pakker af mindst 50 Øres Værdi modtages af Bestyrelsen. Mød alle. Agitér for Tilslutning! Overskudet gaar til en Fane! Kristen Jensen.

Haraldsted Afdeling

afholder Pakkefest og Bal i Forsamlingshuset „Frem" Lørdag den 24de April Kl. 6, hvortil Medlemmerne indbydes. Pakkernes Værdi skal være mindst 50 Øre.

Karl Jensen.

Geder til Salg.

To unge Geder, som straks lægmer, er til Salg. Henvendelse til
Niels Degn,
Straarup pr. Kolding.

Landarbejdernes Sygehjælpekasse. Odense Afd.

afholder stort Bal Lørdag d. 1. Maj Kl. 7 prc. i Forsvarsbrødrenes Sal, Albanigade 2, Odense. Overskudet gaar til Fordel for Landarbejdernes Sygehjælpekasse. Alle omliggende Afdelinger indbydes venligst. Stor Tilslutning forventes. P. Wessel.

BACZNASC!

3 Polski dojarki moga dostac plac do doju na Højbygaard pr. Rødby, od 1go Maja b. r. Placa 450 Koron na lato. Dotego 10 Koron tygodniowo na Zycie, zbierane mleko, kartofli, opal i swiatlo.

Zwracac sie do Fodermestra **J. Christiansen,** Højbygaard pr. Rødby. UWAGA Dojarki moga miec dziecko ze soba.

Tullebølle Afdeling

afholder humoristisk Oplæsning og Pakkefest paa Tullebølle Kro Lørdag Aften den 24. April Kl. 7½. Alle Medlemmer med Hustruer bedes møde og medbringe mindst 1 Pakke Naboafdelingerne indbydes. Fælles Kaffebord. Entré 50 Øre.

Karl Larsen.

Sværdborg Afd.

afholder Faneindvielse Søndag den 25. April Kl. 3 Eftm. Sværdborg socialdemokratiske Forening, Kjøng, Lundby og Vordingborg Landarbejderforeninger er indbudt. Som Talere ventes et Par Mand fra Hovedforbundet. Chr. Christiansen.

Tørsten slukkes bedst med hjemmebrygget Øl, som med ringe Ulejlighed kan brygges i ethvert Køkken af 1 Pk. Gambrin til 75 Øre, ¼ kg Sukker og for 10 Øre Gær. Naar den letfattelige Brugsanvisning følges faa man ca. 14 Fl. udmærket **Øl à ca. 8 Øre pr. Fl.**

Hr Fisker P. Jensen, Herslev pr. Roskilde skriver: „Jeg vilde gerne bede Dem sende mig 15 P. Gambrin saa hurtigt De kan, da vi fik brygget noget rigtigt godt og velsmagende Øl af de sidste Pk. vi fik". I dette Blads Læsekreds kan Gambrin faas hos **alle Materialister** og hos mange Købmænd og Brugsforeninger i By og Land eller direkte fra Gambrinfabriken i Haslev. (Mindst 4 Pk.)

Smørum Afdeling

af Landarbejderforbundet og Husmandsforeningen lader afholde Foredrag paa Smørum Kro Søndag den 18. ds Kl. 7. Som Taler kommer Redaktør Marius Olsen. Efter Foredraget Bal til Kl. 12 for Foreningernes Medlemmer, hvert Medlem maa medtage en Dame. Naboforeningerne indbydes venligst. Fagbog og Kort skal forevises. Søren A. Felsted.

Slaglille Afdeling

afholder Pakkefest med Dans i Slaglille Forsamlingshus Lørdag den 17. April Kl. 7½. Pakker til en Værdi af mindst 50 Øre modtages med Tak ved Indgangen. Bestyrelsen.

Vrejlev-Hastrup Landarbejderforening og socialdemokratiske Vælgerforening afholder Stiftelsesfest Søndag d. 18. April Kl. 3 Eftm. med Tale af N. C. Larsen, Aalborg, og N. Jensen, Brønderslev. Fælles Kaffebord og Bakkefest, derefter Dans. Gaver til Pakkefesten, ikke under 50 Øres Værdi. modtages med Tak af Udvalget Alle omliggende Fag- og Vælgerforeninger indbydes venligst.

Karl M. Nielsen. Martinius Madsen. Thorvald Andersen.

Pakkefest.

Jellinge Landarbejderforening afholder Pakkefest i Jellinge Kro Lørdag den 24. April Kl. 7 Aften. Pakker til Festen indleveres til Fiskehandler Anton Rasmussen, Grejsdalen, Tømrer Schorborg og S. Nielsen, Jellinge. Pakkerne bedes indleveret senest Fredag Aften, og maa ikke have mindre Værdi end 50 Øre. Naboafdelingerne indbydes, stor Tilslutning ventes. Der bydes endvidere paa en Overraskelse. P. U. V.

S. Nielsen.

Tak.

Jeg vil gerne herved bringe de organiserede Kammerater, der har hjulpet og støttet mig saa godt under min kære Hustrus Død og Begravelse, en oprigtig og hjertelig Tak. Særlig Tak til Hans Rasmussen, Nordenbro, og til Kammerater fra Humble Afd., som sænkede Landarbejdernes røde Fane over Graven.

Rasmus Kristiansen,
Magleby, Langeland.

Komikeren Jens Bodal,
Næstved

tilbyder sin Assistance til Foreninger. Optræden i Kostumer. Hum. Foredrag. Oplæsning. Program tilsendes paa Forlangende.

Hjertelig Tak

til Vissenbjerg Landarbejderforening for udvist Opmærksomhed ved min Mand Anders P. Larsens Begravelse. Tak til alle hans Kammerater.

Duedal den 10. April 1920.
Hans Hustru.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET
FYEN
LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 17 | Fredag den 23. April 1920 | 6. Aargang

Slaa Underklassens og Folkets Fjender ned paa Mandag

Til Kamp mod Reaktion og Kapitalisme, for Demokrati og Socialisme

Paa Mandag staar Slaget, da skal det afgøres, hvem der skal være de raadende her i Landet og hvorledes Lovgivningen skal forme sig i Fremtiden.

For Arbejderne er Stillingen klar. Alt, hvad der er af Reaktion her i Landet, har rottet sig sammen for at knægte Arbejderklassen.

Hvad Lockoutherrerne og Statskupmændene ikke opnaaede, vil Højre og de moderate nu søge at faa Tilslutning til ved Valget.

Disse Partier er i Overklassens Sold, de har under den forløbne Dyrtidsperiode forsvaret Vareaagerne og gaaet Brødfordyrernes Ærinde.

Det var Højre og Venstre, som varetog Storagrarernes Interesser ved at bekæmpe Maksimalpriserne og derved har fordyret Levnedsmidlerne for Befolkningen.

Det er Højre og Venstre, der har sat Storkapitalisterne i Stand til at tjene Millionformuer og derved forhøjet Priserne paa de øvrige Livsfornødenheder.

Det er Højre og Venstre, der har bekæmpet Prisreguleringen i det Hele, og forringet den paa de Omraader, hvor de ikke helt kunde hindre den.

Det var Højre og Venstre, som stadig søgte at forringe Dyrtidslovene og som ude omkring i Landkommunerne forhindrede, at de overhovedet blev praktiseret.

Det er Højre og Venstre, der har tilladt Kapitalisterne at skabe Dyrtid og som paa alle Maader har lagt sig i Vejen for at der blev bødet paa de værste Følger heraf.

Hvem var det, der forsvarede Kædehandleren, Grosserer Pesche-Køedt for Højesteret? Det var selve Statskupministeriets Chef, som blev støttet af Højre og Venstre.

Hvem var det, som i sin Tid forsvarede Kornsnyderne og de Storagrarer, der nægtede at saa Brødkorn? Det var Højres og Venstres Presse.

Hvem var det, der fremtvang Augustlovens Ophævelse og derved fremkaldte den uhyre Prisstigning, som siden har fundet Sted? Det var Højre og Venstre.

Hvem var det, som nylig har fremkaldt en mægtig Stigning i Tørvepriserne? Højre og Venstre.

Hvem er det, som i det hele taget har været Dyrtidens bedste Venner? Højre og Venstre.

Overfor de mange vigtige sociale Spørgsmaal, der har staaet paa den politiske Dagsorden siden sidste Valg, har de to Partier paa den fortræffeligste Maade fremmet Overklassens Interesser.

Det var Højre og Venstre, som lavede Alliance med de radikale for at skænke Lensgreverne Samfundets Jord til fri Ejendom og snyde Landarbejderne for en Løsning af Jordspørgsmaalet.

Det er Højre og Venstre, der har begravet Forslaget om Tyendelovens Afskaffelse i et Landstingsudvalg med den Motivering, at vi trænger til en Beskyttelseslov for Husbonde.

Det var Højre og Venstre, der affærdigede Forslagene om forbedret Alderdoms- og Invalideforsørgelse, med Erklæring om, at vi ikke havde Raad til at gennemføre disse Reformer.

For at skaane de store Skatteydere vil Højre og Venstre lade de gamle og syge sulte og lide Nød.

For at bevare Overklassens rundelige Indtægter og dens økonomiske Magt til fremdeles at udbytte Arbejderne, vil Højre og Venstre slaa Bom for enhver human og social Reform til Gavn for Arbejderne.

Hvem var det, der modsatte sig en Grundlovsændring, der nedsatte Valgretsalderen og fjernede den Rest af den privilegerede Valgret, som endnu findes i Landstingets Sammensætning? Højre og Venstre.

Hvem var det, som brat standsede Lovgivningsarbejdet og lagde den politiske Situation tilrette for Statskuppet for at komme Lockoutherrerne til Hjælp? Højre og Venstre.

Hvem er det, der daglig de sidste to Aar har rettet giftige Angreb paa Arbejderklassen og forfægtet Arbejdsgivernes Interesser overfor Arbejderne under de Lønkampe, som har fundet Sted det sidste Aarstid? Det er Højres og Venstres Presse.

Hvem er det, som under Valgkampen har stemplet Generalstrejken som en Forbrydelse, men kalder Generallockouten for fuldt ud lovlig? Det er Højres og Venstres Presse og deres Kandidater.

Hvem er det, som agiterer for at det ved Lov skal forbydes Arbejderne og specielt Tjenestemænd og Landarbejdere at strejke? Højre og Venstre.

Saaledes ser den Virksomhed ud, som de to Partier har udfoldet og som de nu søger Vælgernes Tilslutning til at fortsætte som Regeringspartier efter Valget.

Denne Tilslutning skal de ikke faa, de har ved deres egne Handlinger dømt sig selv som Arbejderklassens Fjender.

Paa Mandag eksekverer vi Dommen ved at give Socialdemokratiet vor Stemme.

Paa Mandag slaar vi Reaktion og Konservatisme ned, grundfæster Demokratiet og forbereder Socialismen her i Danmark.

Ih, se!

Med vendte Øjne
og venlige Nik:
— ih, se, det er Løgnen
i dansk Politik.
Den eneste Trøst
er dette: Jeg ved,
at Vælgernes Dom
vil Løgnen slaa ned!

(Klokken 5.)

Overenskomst
med
Sukkerroedyrkerforeningerne.

Paa et forleden i Den overordentlige Kommission afholdt Møde er der ført Forhandlinger, hvori deltog Repræsentanter for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger og for Landarbejderforbundet, angaaende Tilvejebringelse af polske Sæsonarbejdere til Pasning af Sukkerroearealerne. Det blev paa Mødet stærkt fremhævet, at Roedyrkerne ikke paa nærværende Tidspunkt, hvor Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Arbejdskraft ikke var løst, turde udsætte sig for at komme til at staa uden den nødvendige Arbejdskraft og derfor faktisk vilde besaa væsentlig mindre Arealer med Sukkerroer, saafremt der ikke gennem en Forhandling med Landarbejderforbundet skabtes Mulighed for at tilvejebringe polsk Arbejdskraft i et Antal af indtil 2000.

For et gunstigt Resultat af den med Sukkerroedyrkerne og Sukkerfabrikkerne for Høst 1920 trufne Overenskomst angaaende Betingelserne for Dyrkning af Sukkerroer og Produktion af Sukker vil det imidlertid være af afgørende Betydning, at der dyrkes de størst mulige Arealer med Sukkerroer, idet de billige Priser, der efter Overenskomsten er skabt Mulighed for at bevare for Forbrugerne, kun kan opretholdes, naar Sukkerroedyrkningen finder Sted i størst muligt Omfang, saaledes at de opnaaede Priser for en fremkommen overskydende Produktion kan anvendes til at holde Priserne for Husholdningssukkeret nede.

Der er herefter paa Mødet opnaaet Enighed om følgende:

Landarbejderforbundet har efter Omstændighederne ikke ment at burde modsætte sig, at der i indeværende Aar indføres her til Landet indtil 1500 polske Sæsonarbejdere til Pasning af Sukkerroer, men har kun kunnet gaa med hertil paa Betingelse af, at der for Fremtiden skabtes følgende Garantier, der er tiltraadt af Sukkerroedyrkerforeningerne:

§ 1.

Man er ganske enig om, at Spørgsmaalet om Import af polske Sæsonarbejdere til Sukkerroedyrkning til enhver Tid skal afgøres i Forstaaelse med Landarbejderforbundet. Saafremt saadan Forstaaelse ikke kan opnaaes, henvises Spørgsmaalet til nedennævnte Udvalg, der efter en Undersøgelse træffer Afgørelse om Nødvendigheden af saadan Indførsel, og saaledes at der samtidig træffes Bestemmelse om Omfang af denne. Udvalgets Undersøgelser skal være tilendebragt inden 1. Februar.

Til at træffe Bestemmelse om, i hvor stor Udstrækning det er nødvendigt at fremskaffe udenlandsk Arbejdskraft, nedsættes et Udvalg bestaaende af et lige Antal Repræsentanter udpeget af Roedyrkernes og Landarbejdernes Organisationer og af en Opmand, der vælges af Medlemmerne. Saafremt der ikke opnaas Enighed om Valg af Opmand, vælges denne af Forligsmanden.

§ 2.

Hjemrejsen af den polske Arbejdskraft, som i Henhold til nærværende Overenskomst indføres her til Landet, finder Sted, saa snart Roerne er optaget, dog senest den 1. December d. A. Saafremt særlige Forhold har medført, at Roeoptagningen som Helhed ikke er tilendebragt til denne Dato, fastsættes det nærmere Tidspunkt for Hjemsendelsen af det i § 1 nævnte Udvalg.

De øvrige i Landet værende Sæsonarbejdere, der er antaget paa Kontrakter for udenlandske Vandrearbejdere, hjemsendes efterhaanden som Landarbejderforbundet bliver i Stand til at skaffe dansk Arbejdskraft som Erstatning. Det i § 1 omhandlede Udvalg træffer Afgørelse om, i hvilke Tilfælde den af Landarbejderforbundet stillede Erstatning for polske Sæsonarbejdere efter de foreliggende Forhold kan anses for fyldestgørende, ligesom Udvalget iøvrigt varetager de Opgaver, som maatte blive en Følge af denne Bestemmelse.

§ 3.

Man er ganske enig om, at de Vanskeligheder, der efter Roedyrkernes Opfattelse er til Stede ved at tilvejebringe tilstrækkelig dansk Arbejdskraft til Pasning af Roemarkerne, alene er foraarsagede af, at der ikke er tilstrækkelige Boliger. Man fastslaar derfor, at den første Betingelse for at erstatte den udenlandske Arbejdskraft er, at der paa de sukkerroedyrkende Egne tilvejebringes de tilstrækkelige gode og sunde Arbejderboliger. Idet man er enig om, at Tilvejebringelse af det tilstrækkelige Antal Arbejderboliger er en Opgave, som paahviler saavel Roedyrkerne som Stat og Kommune, overdrages det til det i § 1 nævnte Udvalg at foretage Undersøgelse af, hvor og hvormange Arbejderboliger, der skal tilvejebringes, og at fremkomme med Forslag og Henstillinger om disse Boligers Opførelse.

§ 4.

De udenlandske Arbejdere er i enhver Henseende underkastet de samme Overenskomstvilkaar, som maatte være gældende for danske Arbejdere i Følge Aftaler mellem Landarbejderforbundet og modstaaende Arbejdsgiverorganisationer, og man er enige om, at de udenlandske Arbejdere i Tilfælde af en Strejke hverken direkte eller indirekte maa bruges til at svække Landarbejderforbundet overfor Arbejdsgiverne derved, at de anvendes til andet Arbejde end det, hvortil de er antaget, eller i større Udstrækning end Tilfældet var, før Strejken blev varslet.

Det bør tilstræbes, at danske Landarbejdere i størst mulig Udstrækning beskæftiges paa Sukkerroemarkerne, og der bør derfor straks rettes Henvendelse til den paa de sukkerroedyrkende Egne værende danske Arbejdskraft om at paatage sig Pasning af Roemarkerne, saaledes at der saavidt muligt i intet Tilfælde tilføres en Ejendom udenlandske Arbejdere, forinden den paa Egnen værende danske Arbejdskraft har faaet det Areal Roer til Pasning, som den maatte ønske, og som den med Sikkerhed kan paatage sig Pasning af.

§ 5.

De udenlandske Arbejdere er i enhver Henseende garanterede fuld Organisationsfrihed.

§ 6.

Denne Overenskomst træder i Kraft straks og gælder, til den med 3 Maaneders Varsel fra en af Siderne opsiges til Udløb, dog tidligst til 1. Maj 1922.

Hvad Valget gælder.

Valget paa Mandag er det vigtigste og mest betydningsfulde i Danmarks Historie; det gælder for Landet i Almindelighed, men det gælder for Underklassen i Særdeleshed. Dette Valg bliver bestemmende for Landets Forhold udadtil. En Sejr for den moderatkonservative Blok vil blive udnyttet af Flensborg-Chauvinisterne til at skabe ny Uro over vore sydlige Grænseforhold. Skønt de to Partier begge, sammen med den øvrige Rigsdag og sammen med den daværende Regering, har været med til at kræve det slesvigske Spørgsmaal løst efter Nationalitetsprincippet, har de dog ikke haft Mod til at tage bestemt Afstand fra de chauvinistiske Krav, om at annektere Flensborg paa Trods af Afstemningen, og endnu mindre har de turdet gaa imod Forslaget om Internationalisering; en Tanke som, dersom den bliver realiseret, kun kan betegnes som en Voldshandling. Tre Fjerdedele af Befolkningen i 2. Zone har ved Afstemningen tilkendegivet, at den føler sig som tysk; en Internationalisering vilde derfor være at rive denne Befolkning bort fra Samhørigheden med dens Fædreland. Altsaa i Virkeligheden ikke stort bedre end aabenbar Annektion. Ja, de to konservative Partier har ikke blot taget Afstand fra, men stiller sig endog solidarisk med Flensborgfanatikerne i Kravet om Internationaliseringen. Disse vilde derfor med Rette føle de to konservative Partiers Sejr ved Valget som en Sejr for dem selv, og saaledes vil det utvivlsomt ogsaa blive opfattet i Udlandet. Resultatet vilde i alle Tilfælde blive, at et godt Naboskab til Tyskland bliver vanskeligt, ja maaske endog umuliggjort og Spiren til et nyt 1864 er lagt.

Ingen, som er i Besiddelse af sin Fornufts fulde Brug, kan derfor være med til at give Chauvinisterne Vind i Sejlene og altsaa heller ikke til at give de moderate eller konservative Partier sin Stemme paa Valgdagen. De, som alligevel gør det, viser hermed, at de enten savner Evne til at dømme klart eller ogsaa handler ud fra andre Bvæggrunde end Ønsket om at gavne Land og Folk. Udadtil gælder Valget altsaa, om Landet skal kastes ud i annektionistiske Eksperimenter, der fører lige ud i en tilintetgørende Krig, eller om vi skal følge den ubetingede Freds- og Neutralitetspolitik, som er den eneste virkelige Garanti for Danmarks fortsatte Bestaaen som selvstændig Nation.

For Landets almindelige Vel i indrepolitisk Henseende er Valget ikke mindre vigtig. Det er bevist, at de konservative Partier hemmeligt har været med til at forberede Statskup'et og under den forløbne Valgkampagne har de aabenlyst forsvaret det paa Vælgermøderne Landet over. Hermed har de brudt med Folketingsparlamentarismen, som er Forfatningens naturlige Forudsætning; en Regering udgaaet af disse Partier yder derfor ingen Garantier for, at Landets Forfatning bliver respekteret i Fremtiden; passer det i Overklassens Kram at bryde den, maa man tvertimod være forberedt paa, at den vil blive brudt. Folkets naturlige Myndighed til selv at være Herre i sit eget Hus er ikke længere garanteret som en uangribelig Ret, dersom Statskuppartierne faar Flertal ved Valget.

Folkets frie Selvbestemmelsesret, ja selve Landets Eksistens er Indsatsen i det forestaaende Valg. Alle, som ønsker, at Danmarks Befolkning skal kunne leve videre som et frit Folk i et frit Land maa derfor være med til at nedstemme den moderat-konservative Sammenrotning paa Mandag.

For Underklassen er Valget dobbelt vigtigt, for den er det ikke blot den almindelige Ret som danske Borgere, men det er selve Muligheden for overhovedet at eksistere, der staar paa Spil. Den Politik som de moderate og konservative Kandidater under den forløbne Uges Valgkamp har søgt at samle Flertal for, er vendt mod Underklassen og har kun til Formaal at holde denne nede i fortsat økonomisk Afhængighed. Man vil fratage Arbejderne Strejkeretten for derved at berøve dem Muligheden for at forbedre deres Kaar. Der siges ret ud fra moderat Side, at man vil forbyde Statens Tjenestemænd og Landarbejderne at strejke i Fremtiden. Det er som man ser Storagrarernes Ideal, som skal til at virkeliggøres ved Lovgivningsmagtens Hjælp, nemlig at Arbejdsgiverne alene skal bestemme Løn- og Arbejdsforhold.

Den sociale Lovgivning skal fejes til Side, de gamle skal udleveres til Sult og Nød, de kroniske Syge og Arbejdsinvaliderne til Fattigvæsenet.

Kravene om Erhvervslivets Socialicering, om

Adgang til Jord, kort sagt, om Samfundets Reformering, skal slaas ned, Fremskridtet skal standses.

Arbejdsløshedsunderstøttelse, Dyrtidshjælp og først og fremmest al Prisregulering skal ophøre, Vareagerne og Levnedsmiddelfordyrerne skal have frit Slag.

Dette er Ekstrakten af det Program som de moderate og konservative Kandidater har doseret i denne Valgkamp og som de vil virkeliggøre, dersom de bliver Flertal. Skal dette lykkes, skal Overklassen regere og Landet dermed udleveres til den sorteste Reaktion?

Eller skal den demokratiske og socialistiske Udvikling, der er en Livsbetingelse for Underklassen, frit kunde udfolde sig i Fremtiden? Det er dette, Slaget staar om paa Mandag.

Landarbejderne kan ikke være i Tvivl om, hvorledes de under disse Forhold skal stemme.

Hver eneste Landarbejder, Mand eller Kvinde, møder paa Mandag og giver Socialdemokratiet sin Stemme.

En af vort Forbunds Mænd som Folketingskandidat.

Anthon Hansen, Ringe.

Vort Forbunds kendte Repræsentant paa Fyn, *Anthon Hansen*, Ringe, er opstillet som Socialdemokratiets Kandidat i Gudmekredsen paa Fyn. Denne Meddelelse vil vække Tilfredshed blandt de Tusinde Landarbejdere, som har lært at kende og skatte A. H. gennem hans Arbejde for vor Bevægelse.

Anthon Hansen, Ringe, er født 15. Februar 1888 i det landskendte Sogn Vaalse paa Nordfalster.

Opvokset i et Hjem, hvor Faderen som Landarbejder ofte maatte søge sit Arbejde langt omkring, fik han tidlig Indblik i de Forhold, Landarbejderen maatte leve under.

Efter Konfirmationen fik han Plads paa sin Hjemegn, men følte snart en uimodstaaelig Trang til at komme ud at se andre Egne og lære andre Skikke. Tilbragte derefter nogle Aar paa Møen, Sjælland og Jylland, hvor han havde Plads paa saavel større som mindre Gaarde. I Vinteren 1914—15 gennemgik A. H. et Kursus paa en Højskole i Vestjylland.

Gennem Rejsningen af sine Klassefæller er det særligt, at Anthon Hansens Navn er blevet kendt. Da der for 6—7 Aar siden blev holdt Møder for Landarbejdere paa den Egn, hvor han da opholdt sig, sluttede han sig med Iver og Begejstring til Landarbejderbevægelsen.

I April 1916 blev han Medlem af Hovedbestyrelsen for Landarbejderforbundet, hvilket Tillidshverv han genvalgtes til paa Kongressen i 1917 og i 1919. I den lokale Afdeling af sit Forbund indtager han Formands- og Kassererposten og er ligeledes valgt til Sekretær i Fællesorganisationen i Ringe.

Anthon Hansen hører til dem, der tidligt lærte at forstaa, at Socialdemokratiet er det eneste Parti, der arbejder for at hæve og højne Underklassen, nemlig ved at gennemføre en virkelig retfærdig Samfundsordning.

I Sandhedens Dagslys.

Om den Debat, der forrige Søndag fandt Sted i Anledning af Valgloven, skriver „Soc.-Dem." følgende:

Søndagsdebatten i Folketinget har illumineret det kommende Valgs Kampplads med et dagklart Lys, i hvis blændende Skær hver eneste Vælger Landet over vil kunne beskue og fatte Statskup'ets Rænker lige til Bunden. Det alt beherskende Indtryk, hvormed man forlod dette 8 Timers Opgør, var det Spil mellem Mørke og Lys, mellem Løgn og Sandhed, mellem Taage og Klarhed, hvis Udfoldelse førte til, at Dagen for hver Time bredte sig med voksende Skarphed paa Mørkets Plads, indtil Statskup'ets Komplotsjæle vred sig og ømmede sig som Kravl og Kryb i den Sol, der er deres værste Fjende.

Borgbjergs indledende Tale spredte som et Stormdrag de sorte Skymasser, der fra Vesthimlen ved Hee var trukket sammen over Øjeblikkets Politik og formørkede alt. Hans Skildring af Statskupdagenes Begivenheder og deres Underbund af Rænker og forbryderiske Anslag mod vort politiske Liv aabnede for de første brede Lysstraaler, hans Afdækning af Venstres og Højres Motiver til deres oprindelige Sammenspil kastede Bølger af Bevægelse gennem Tingsalen og de tætfyldte Tilhørerpladser, hans Redegørelse for Arbejderklassens Indgriben, hans Begrundelse af Generalstrejken som lovligt Nødværge mod lovbryderiske Kup, hans Optrævling af Højres Flensborg-Chauvinisme som hazarderet Valgnummer og af Venstres partisnævre, kyniske Tilslutning dertil for at kunne leve videre paa en grov Valglovs-Uretfærdighed — hele hans fasttømrede Tale skabte det Forstaaelsens brede Plan, hvorpaa Dagens øvrige Begivenheder udfoldede sig og Lyset faldt.

Rodes skarpe Indhug, hans flænsende og flængende Logik, hans Dokumentation skar de drivende Skyers uldne Væv i Stumper og Stykker, og den politiske Himmel klaredes. Højreordførernes bedske, ubarmhjertige Udlevering af Komplot-Kompagniskabets inderste, intimeste Sammenfiltring besørgede Resten.

Tilbage i det projektørskarpe Lys stod en sort Skikkelse (med hvidt Slips), med Gaarmandsknøsens fedladne, ældede Ansigt, furet af Aars Rænkespil, dækket af en graa-purret Top, den svigefulde Forplumrings Figur i Troværdighedens Degnekittel, med Troværdighedens Maske, der lokker de dugvaade, troskyldige Blikke og kalder paa graaddirrende, blaaøjet Tillid fra Madstrævets snævreste politiske Køkkenhuler og Storbondestuer — men én Gang, snart, vil kalde forgæves, selv dér.

Loke under Lidskjalvs Lys!

Loke, den tvetungede, den tvehjertede, halvt Thurs, halvt Ås, halvt af hvert, hvor han kommer hen, Baldurs Banemand, ikke som Morder, men som Anstifter, som den, der leder den blinde Hødur til at dræbe sin Broder Baldur, Sandhedens, Renhedens, Klarhedens Gud. Loke, alene tilbage i det dræbende Lys.

Det var Dagens Billede.

Der stod han — J. C Christensen, Manden, som er alle Vegne, halvt her, halvt der, i dansk Politik — som Rode sagde: alle Vegne, hvor der kan pusles og pranges og filtres i Uld, men aldrig dér, hvor man tager Standpunkt og bærer Ansvar for, hvad man gør.

Han stod der, men havde intet Standpunkt. Han vred sig og krympede sig. Et Ben havde han hos H. P. Hanssen i Nordslesvig, et hos P. Grau i Flensborg. Som altid, saa længe vi har kendt ham: et Ben i hver stridende Lejr. Som ved Albertis Fald: ét Ben paa Lovens, ét paa Bedragets Grund; som ved Hvide Sande: ét Ben hos Fjordboerne, ét inde bag Klitterne; som i Aarenes Kamp for Folketingsparlamentarismen: ét Ben i Folketinget, ét i Landstinget.

Saaledes ogsaa i Søndags: han holdt med H. P. Hanssen, for denne gamle sønderjydske Fører havde udrettet saa meget godt i den store Sag, og han holdt med P. Grau, for man maatte lytte til den anden Part, og man maatte støtte den og være ved dens Side baade h r og der — dog ikke mere, end at man paa Ansvarets Dag ogsaa kunde hvile paa det andet Ben, det deroppe hos H. P. Hanssen.

Paa et eneste Punkt afgav denne Mand en klar og forstaaelig Erklæring under den lange Debat. Den kom, da Højres Talere, Karstensen og Johan Knudsen, uden Skaansel havde naglet ham fast til Statskupmagternes Erklæringer om, at Grau havde været hos ham saavelsom hos dem og faaet det aftalte Spil sat i Gang. Hans Haab om at standse en retfærdig Valglov var uigenkaldelig brustet ved Høires Overgang til den nye Lovs Fremme. J C stod med tomme Hænder, tilmed rodet ind i Flensborgsagen — saa skulde da ogsaa Højre høre d t af hans egen Mund: at de ogsaa stod med tomme Hænder i deres Sag, at Flensborgs Skæbne efter hans Mening alt var afgjort, saa Højres eneste Valgnummer var et Slag i Luften. Det fik han sagt tydeligt og klart — for det gjorde godt i en skadefro Sjæl, midt under Nederlagets Pine, at vide, at ogsaa de andre Kumpaner fra det mislykkede Statskup stod med et aabent Saar. Hans eneste klare Ord faldt for at dryppe Gift i dette Saar.

Saaledes stod han, J. C. Christensen. Saaledes er han.

Og han vilde ride paa den hvide Hest over Grænsen! Hvilken Grænse? H. P. Hanssens eller Graus? Skulde han trække Danmarks Grænse, saa blev der to, en til hvert Ben. Og evig Splid og evig Gift vilde ryge af den Dag, da man fulgte Herren paa den hvide Hest.

Vi, som saa ham i Søndags, maa vi ikke raabe i Kor over Landet: uhyggeligere Skikkelse findes ikke i den danske Politik. Vederstyggeligheden politisk personliggjort! Ti Gange hellere bygge Fremtiden op i Kamp med en brutal, klassefanatisk og pengehovmodig Højreblok end med denne Dyne fra en lummer Storbonde-Alkove, gennemsvedt af aandelig Klamhed, stoppet med Rævebørster og sveden Lammeuld.

Bort med ham! Bort fra ham!

Ip George.

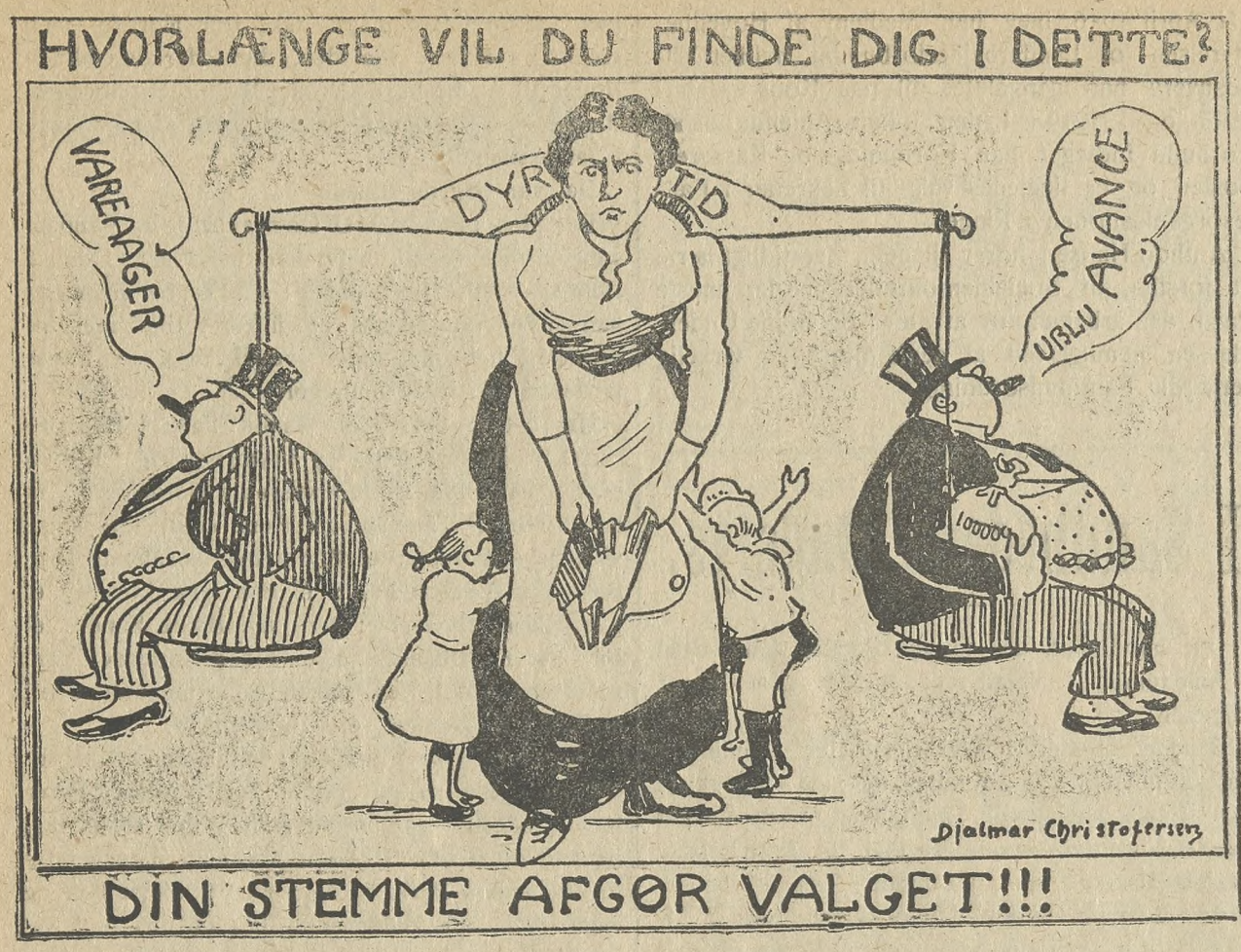

Ugens Spejl.

De amerikanske Strejkebryderorganisationer, der i en Aarrække har eksisteret og virket i Amerika, har nu her i Skandinavien fundet sit Sidestykke — saavel her i Landet som i Sverrig har man dannet Organisationer med det smukke Formaal at have Skruebrækkere til at falde Arbejderklassen i Ryggen, naar den er ude i Kamp for Forbedring af sine Kaar.

Det danske **Skruebrækkerkorps bærer det smukke Navn »Samfundshjælpen« og bestaar udelukkende af Overklassemennesker.**

Det har allerede i sin Iver meldt sig til Tjeneste for Staten, men da man blev klar over, hvilket smukt Skrabsammen det var, betakkede man sig for Selskabet.

I Sverrig har man ligeledes dannet en Strjkebryderorganisation, herom meddeles fra Stockholm:

En Række fremtrædende Læger, Embedsmænd og andre Borgere har i den borgerlige Presse indrykket et stort Opraab, der opfordrer til Tilslutning til en Strejkebryderorganisation, som er dannet.

Organisationen hedder »Red Høsten«, og det er dens Formaal at varetage Landbrugets Interesser i Tilfælde af Landarbejderstrejke eller Kommunikationernes Indstilling.

Som man vil se, bestræber man sig efter bedste Evne med alle til Raadighed staaende Midler at slaa Arbejderklassen ned.

*

Jernbanestrejken breder sig stadig i Amerika, i Øjeblikket strejker ikke mindre end 40,000 Funktionærer. Følgen heraf er, at flere Hundredtusinde Arbejdere er blevet arbejdsløse. Fra Regeringens Side vil man nu gribe til agressive Forholdsregler som Modvægt mod Strejken og samtidig forebygge Gentagelser.

Her var en Opgave for den ellers saa demokratiske Wilson.

*

Det syder og gærer i Italien, voldsomme Strejker har gennemrystet Landet, og nu er Revolutionen paa Vej.

Det socialdemokratiske Blad »Avanti« meddeler angaaende det socialdemokratiske Partis sidste Møde:

Ledelsen for Italiens socialistiske Parti anser de fortsatte Voldshandlinger og Ekscesser, som finder Sted paa forskellige Steder i Landet, som et Tegn paa, at Situationen bliver værre og værre og maa udmunde i Revolutionen.

Partiledelsen anser det derfor for at være af bydende Nødvendighed, at Proletariatet forbereder sig til en samlet Aktion for at tiltvinge sig Respekt for den almene Frihed, at slaa den borgerlige Reaktion ned og styrte Kapitalismen.

*

I de spanske Grubedistrikter hersker der stor Uro. Arbejdet er overalt nedlagt. Myndighederne koncentrerer Gendarmeriet i de truede Egne.

*

I Tyskland frygter man et nyt Statskup; et saadant skal være under Forberedelse. Fra Regeringens Side bestræber man sig for at undgaa enhver Overrumpling.

*

En norsk Storkonflikt er under Opsejling. Fra 1. Maj vil 32,000 Mand være ude i Strejken. Strejken omfatter flere Industrifag, bl. a. Stenhuggerne.

*

Østasiatisk Kompagni har i Kristiania liggende et af sine Motorskibe. Man har nu forsøgt at faa det til Søs ved Skruebrækkerhjælp, og hvor utroligt det end lyder, skal disse være hvervet her i Landet. —*n.*

I Valgets Tegn.

Hvad der siges, og hvad der menes.

Vi lever i Øjeblikket i Valgagitationens Tegn. Og intet er mere naturligt, end at dette optager alles Sind og Tanker, for aldrig har vi oplevet et Valg, hvor saa meget staar paa Spil for Underklassen som netop ved det nu forestaaende.

I disse Dage føres Valgkampagnen ved Hundreder af Møder ude omkring i Landet. Det er vel ikke disse Møder og deres Forløb, der er det alt bestemmende for Valgets endelige Resultat, idet dets egentlige Grundlag allerede er skabt gennem den praktiske Politik, der paa Rigsdagen er ført forud og har medført Valget; men det har dog sin store Betydning at møde frem ved Vælgermøderne og høre, hvad der siges, for dog ogsaa heraf at drage den Lære, der her er at finde, og da særlig for Arbejderklassen, idet det nemlig denne Gang tydeligere end ved foregaaende Valg viser sig, at de borgerlige Partiers Repræsentanter vil opnaa noget helt andet end det, der af dem fortælles ved Møderne.

Det eneste Punkt, hvori der er Klarhed, er det, at Højres og Venstres Repræsentanter nu ikke længere vil nøjes med Flertallet i Landstinget, men ogsaa vil have det i Folketinget. Men hvad den forenede Reaktion vil bruge deres Magt til, om de faar Flertal ved Valget, faar vi ikke reelt at vide, idet det særlig er her, der ved Vælgermøderne og i de konservative Blade fortælles ét, men menes noget helt andet.

Der siges fra Højres og Venstres Side, at de vil værne om vor Grundlov og opretholde lovlige Tilstande i Landet; men de samme Partiers Repræsentanter staar bagved og forsvarer Kongens Statskup, hvorved Forfatningen blev brudt, og vi var ude i lovløse Tilstande. De siger, de vil holde Lovene, men mener kun at vilde det, saa længe det passer i deres eget Kram.

Der siges, at de vil skaffe Landarbejderne Adgang til Jord; men de har modsat sig, at Herregaarde blev overdraget til deres rette Ejere, nemlig til Samfundet. Hvorledes skal dette Løfte saa forstaas?

Der siges, at de vil skaffe Ungdommen sin Ret til at stemme; men de forhøjede Valgretsalderen til Landstinget fra 30 til 35 Aar. Hvem kan forstaa et saadant Standpunkt?

Der siges, at de vil skaffe den fattige Lønarbejder gode Kaar; men Formanden for den Arbejdsgiverforening, der sidste Sommer bød Herregaardsdaglejerne med 5 Kr. om Dagen i Dagløn et Dyrtidstillæg paa 60 Øre pr. Dag, er af Højre opstillet i 3 Valgkredse, fordi han skal vælges. Hvad betyder da dette?

Der siges, at de vil skaffe Befolkningen billige Fødemidler og hindre Vareaager; men deres Had til den radikale Regering, der ved Statskup'et blev afskediget, skyldes i høj Grad den af Regeringen under Krigen gennemførte Prisregulering og Maksimalprispolitik. Den er altsaa ikke til at tage Fejl af.

Højre og Venstre lover godt; men efter deres tidligere Standpunkter og Gerninger at dømme, er der overhængende Fare for, at det eneste, der bliver tilbage af de mange gyldne Løfter, er det, at der i denne Tid vil være rigelig med Valgflæsk til uhørt billige Priser.

Det gælder da om, at Arbejderklassen ikke lader sig vildlede og bider paa Krogen, selv om der er en god og fed Madding paa den, men lærer at forstaa, at der bag de mange Ord skjuler sig et inderligt Ønske om at fravriste Arbejderklassen det, den i faglig og politisk Henseende har naaet gennem de førte Kampe i de mange Aar.

Det gælder da om, at Socialdemokratiet ogsaa ved dette — som ved de foregaaende — Valg kan faa yderligere Fremgang, saa det bliver muligt for Demokratiet at sejre ved Valget og slaa Statskup-Partierne eftertrykkeligt ned. I dette Arbejde samles vi alle den 26. April.

Ud paa Agitation! Haanden paa Værket! Frem til Sejr! *Sofus Westergaard.*

Spørgsmaalet de polske Sæsonarbejdere og Sukkerordningen.

Som det sikkert er Medlemmerne bekendt gennem Dagspressen, har der i den senere Tid været ført nogle Forhandlinger mellem Roedyrkerforeningen og os, dels i Arbejdsgiverforeningen, dels i Socialministeriet og i Den overordentlige Kommission om Tilladelse til Import af 2000 polske Sæsonarbejdere i den kommende Sommer. Vi har hidtil ganske bestemt vægret os ved at billige, at en saadan Import fandt Sted, saa længe det ikke var paavist, at det var nødvendigt for at forsyne Landbruget med tilstrækkelig Arbejdskraft. Nu ligger dette Spørgsmaal imidlertid saaledes, at der for at sikre den danske Befolkning det nødvendige Sukker i det kommende Aar skal høstes 124 Mill. kg. Dersom dette ikke høstes, er der ikke tilstrækkeligt Sukker til den danske Befolknings Forbrug, og Import af Sukker er ganske umulig derved, at Sukkeret paa det udenlandske Marked betales med over 2 Kr. pr. kg. Dersom der her i Landet kun blev høstet de 124 Mill. kg Sukker, som er nødvendigt til Landets Forbrug, vilde Fremstillingsprisen blive saa stor, at Sukkeret vilde komme i en Pris af langt over 1 Kr. kg, og saaledes i Virkeligheden blive en Vare, som Arbejderne ikke kunde købe.

Betingelsen for at holde Sukkerprisen saa langt nede, at ogsaa Arbejderne kan faa Raad til at købe Sukker, er derfor, at der avles saa meget, at der kan eksporteres mindst 26 Mill. kg til Udlandet, og dette betales altsaa med ca. 2 Kr. pr. kg. Af det Overskud, som fremkommer ved Eksport af de 17 Mill. kg af disse 26 Mill. kg, skulde Staten have de $^3/_4$, og dette Overskud, som beløber sig til mange Mill. Kroner, skulde anvendes til at holde Sukkerpriserne nede for den danske Befolkning.

Den Overenskomst, der blev sluttet mellem Roedyrkerforeningerne og Den overordentlige Kommission om Betalingen for Sukkerroerne i 1920, var derfor baseret paa, at der skulde avles mindst 150 Mill. kg Sukker, men for at dette kunde ske, maatte der dyrkes Sukkerroer i ca. 10,000 Td. Land mere end sidste Aar.

Et saadant Areal havde Sukkerroedyrkerne forpligtet sig til at dyrke, men kun under den Forudsætning, at de fik de 2000 udenlandske Arbejdere, som de efter deres egne Oplysninger mente var nødvendige for Pasningen af de Sukkerroer, de danske Arbejdere ikke kunde overkomme. Den overordentlige Kommission havde tilsagt sin Medvirkning til Løsning af dette Spørgsmaal, men havde gjort Importen afhængig af, at det skete i Forstaaelse og efter Forhandling med Landarbejderforbundet.

Paa dette Grundlag optog Sukkerroedyrkerne Forhandling med os og bad os give Tilladelse til, at en saadan Import fandt Sted. Vi vægrede os bestemt herved, men erklærede os villig til straks at undersøge Spørgsmaalet og gøre, hvad der stod i vor Magt for at fremskaffe den Arbejdskraft, Roedyrkerne skulde bruge, og erklærede os rede til, dersom vi ikke senest 1. Maj havde fremskaffet den nødvendige Arbejdskraft, da at billige, at det nødvendige Antal udenlandske Arbejdere indførtes, *men Roedyrkerne erklærede hertil, at dette intet kunde nytte, idet Landmændene straks skulde have Sikkerhed for, at den ønskede, efter deres Mening, nødvendige udenlandske Arbejdskraft kunde indføres, ellers vilde de simpelthen tilsaa de Arealer med Byg, som nu ellers var beregnede til Sukkerroer.*

Disse Forhandlinger, der begyndte Mandag den 12. ds., sluttede Onsdag den 14. uden Resultat, idet vi fastholdt vor Stilling. Roedyrkerne rejste hjem og meddelte igennem Dagspressen, at der ingen Enighed var opnaaet, hvorfor de stillede Medlemmerne frit med Hensyn til, hvor stort Areal Sukkerroer de vilde dyrke, og samtidig meddelte de Den overordentlige Kommission, at Forudsætningerne for Overenskomsten var bristede. Straks denne Meddelelse forelaa, meldte de danske Sukkerfabrikker sig og meddelte, at ogsaa de maatte kræve højere Priser for at producere Sukkeret, og at Roedyrkerne i Løbet af faa Dage vilde melde sig, og som Betingelse for at dyrke Sukkerroer vilde kræve Roepriserne yderligere forhøjede, er ganske givet.

Det første paaviselige Resultat vilde blive saadanne Priser paa Sukkeret, at det ikke længere kunde købes af Arbejderne, og det næste Resultat var uden Tvivl bleven, at Tilladelsen til Importen af de 2000 Polakker alligevel var bleven givet af den ny Regering, dersom Højre og Venstre skulde sejre ved Valget.

Under denne meget alvorlige Situation sammenkaldte Den overordentlige Kommission Roedyrkerne og os til et Møde Fredag den 16. ds.

Da den Vej, vi hidtil havde foreslaaet, og som vi betragtede som den mest naturlige, stadig var ufremkommelig, *idet Roedyrkerne fastholdt, at dersom de ikke fik Tilladelsen til Import af Polakker, vilde de tilsaa store Arealer med Byg*, stillede Den overordentlige Kommission os det Spørgsmaal, om vi ikke af Hensyn til at skaffe den arbejdende Befolkning tilstrækkeligt Sukker til tilstrækkeligt smaa Priser denne Gang kunde billige, at et mindre Antal udenlandske Arbejdere indførtes, naar vi ellers fik fornøden Sikkerhed paa de Omraader, hvor vi kunde føle vore Interesser truede.

Vi var da straks klar over, at naar Roedyrkerne fuldstændig satte sig ud over Samfundets Interesser, maatte vi jo optræde som dem, der varetog Samfundets Interesser overfor Roedyrkerne, og besluttede os da til at overveje Spørgsmaalet om paa visse Betingelser at billige Importen af et mindre Antal udenlandske Arbejdere.

Vi gjorde her os navnlig klart, at *efter den Stilling, som Roedyrkerne havde indtaget, vilde et mindre Antal udenlandske Arbejdere ikke give danske Arbejdere mindre Beskæftigelse, idet der vilde blive dyrket 15—20,000 Td. Land færre Roer, dersom Tilladelsen til Import ikke blev givet*, og store Roearealer giver jo netop meget Arbejde i Modsætning til Bygmarkerne, som kun giver ringe Beskæftigelse, og endelig var vi ganske klar over, *at dersom Højre og Venstre skulde sejre ved Valget, vilde Tilladelsen til Importen uden videre blive givet mod vor Vilje*, og vi vilde ikke oftere faa nogen afgørende Indflydelse paa Ordningen af dette for Landarbejderne saa vigtige Spørgsmaal, og endelig var vi jo vidende om, at der i sidste Vinter var hjemsendt 2000 polske Landarbejdere, og der saaledes ikke kunde blive Tale om, at der var flere Polakker ved Landbruget i Aar end i Fjor, dersom vi nu var med til at løse Spørgsmaalet.

Vi fandt det derfor ganske nødvendigt, at vi benyttede den foreliggende Situation til at placere Forbundet som den Faktor, mod hvis Vilje der ikke under nogen Form kunde importeres Polakker, selv om vi fik en Regering af Højre og Venstre.

Ligeledes mente vi at burde sikre os, at de Polakker, der indførtes, skulde hjemsendes, naar Roeoptagningen var tilendebragt og senest 1. December, og at vi iøvrigt kunde faa de i Landet værende Polakker ud efterhaanden, som vi skaffede dansk Arbejdskraft til Erstatning samt, at de udenlandske Arbejdere skulde aflønnes efter vore Overenskomster og være sikrede fuld Organisationsfrihed, og endelig maatte vi fastslaa, at de danske Arbejdere fortrinsvis skulde anvendes til Roearbejdet.

Alle disse Overvejelser resulterede i, at vi stillede en hel Række Betingelser op for ikke at modsætte os, at Tilladelsen gaves. Efter at Roedyrkerne, efter lange Overvejelser og med megen Betænkelighed, gik ind paa disse Betingelser, blev Antallet af de udenlandske Arbejdere, der maatte indføres i denne Sommer, fastsat til højst 1500.

De Betingelser Roedyrkerne maatte indgaa paa, findes i hosstaaende Overenskomst. Vi henleder her først og fremmest Opmærksomheden paa § 1, hvorefter Spørgsmaalet Import af udenlandske Arbejdere for Fremtiden kun kan afgøres i Forstaaelse med Landarbejderforbundet og som saadan ikke kan afgøres imod Landarbejderforbundets Vilje samt at Spørgsmaalet de udenlandske Arbejderes Erstatning med dansk Arbejdskraft nu straks skal tages op til Undersøgelse og at de udenlandske Arbejdere skal udføres af Landet i samme Udstrækning som Landarbejderforbundet kan skaffe Erstatning med dansk Arbejdskraft og endelig paa, at forinden der fremtidig kan gives Tilladelse til Import af udenlandsk Arbejdskraft, skal hele Spørgsmaalet først rettidig undersøges grundigt og at der derefter kun kan finde Import Sted, dersom Landarbejderforbundet ikke kan skaffe den nødvendige Arbejdskraft.

Vi mener med disse Betingelser at have skabt os sikre Betingelser for i Fremtiden at kunne komme hele dette Spørgsmaal grundigt til Livs og har derefter i Hovedbestyrelsen godkendt den trufne Overenskomst.

At vi har sikret de udenlandske Arbejdere, at de skal være underkastede Forbundets Overenskomster, betyder ogsaa, at de i Virkeligheden fra at være Løntrykkere bliver dyrere Arbejdskraft end den danske, hvorfor Landmændene vil animeres endnu stærkere til fortrinsvis at beskæftige de danske Arbejdere fremfor de udenlandske.

Vi henleder her Opmærksomheden paa § 4 sidste Stykke. Heri fastslaas det, at de danske Arbejdere først bør anvendes til Roernes Pasning. For at denne Bestemmelse skal faa den rigtige Virkning i dette Foraar, er det ganske nødvendigt, at de Arbejdere og Arbejderhustruer, der ønsker Roer til Pasning, og som ikke allerede har faaet det Areal, de ønsker, straks henvender sig til Arbejdsgiverne og anmoder om dette, *og sikrer sig et skriftligt Bevis for, at de har paataget sig saadant Arbejde (hvor stort Areal) og til overenskomstmæssige Priser. Dette maa ske straks, inden Arbejdsgiverne faar Tid til at bestille den udenlandske Arbejdskraft.*

Er der danske Arbejdere, som bliver nægtet Pasning af Roer paa Gaarde, hvor det antages, at der skal tilføres Polakker, maa I sende os Meddelelse om, hvilke Arbejdsgivere det er, samt hvilke danske Arbejdere det er, som er nægtet Roer, og hvor mange Td. Land pr. Arbejder, det drejer sig om.

Jeg beder Eder meget indtrængende at foranledige, at dette sker straks, thi kan de danske Arbejdere her optræde tilstrækkeligt hurtigt, og

kan de iøvrigt overkomme Pasningen af Roerne, er vi i Stand til paa denne Maade i høj Grad at begrænse det Antal Polakker, der indføres. Over 1500 kan der ikke komme; men kan Landarbejderne selv overkomme Pasningen af Roemarkerne, kan vi begrænse dette Antal endnu mere. Det maa i denne Forbindelse jo navnlig erindres, at de polske Arbejdere bliver dyrere end de danske, og navnlig dette maa I ikke glemme at gøre Landmændene opmærksomme paa.

Spørgsmaalet Betalingen for Arbejdet bliver senere fastsat, men her staar vi meget stærkt, og i jo større Udstrækning de danske Arbejdere sikrer sig Roearbejdet, med jo større Styrke kan vi fastholde vort Krav om en ordentlig Betaling for Roearbejdets Udførelse. *Oscar Levinsen.*

En Udtalelse
af
Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse.

Landbrugets Socialisering en paatrængende Nødvendighed.

Paa Landarbejderforbundets Hovedbestyrelsesmøde Søndag den 18. April, hvor den mellem Roedyrkerforeningerne og Forbundets Repræsentanter afsluttede Overenskomst blev godkendt, vedtoges i samme Forbindelse følgende Udtalelse:

Idet Hovedbestyrelsen med Beklagelse konstaterer, at Sukkerroedyrkerne ikke alene har benyttet den forhaandenværende Situation til at faa en klækkelig Forhøjelse af Sukkerroepriserne, men de ogsaa har sat Samfundet Pistolen for Brystet og givet Arbejderklassen Valget imellem at undvære det til Husholdningsbrug nødvendige billige Sukker eller lade Sukkerroedyrkerne faa de af dem saa stærkt eftertragtede Polakker, tiltræder Hovedbestyrelsen den ved Forhandlingerne i den overordentlige Kommission mellem Repræsentanter for Sukkerroedyrkerne og Forbundet afsluttede Overenskomst, idet Hovedbestyrelsen dog maa udtale:

1) at ihvorvel den ikke tror paa, at Importen af de 1500 polske Arbejdere er absolut nødvendig for Landbrugets forsvarlige Forsyning med tilstrækkelig Arbejdskraft, erkender den, at saaledes som Roedyrkerne havde stillet sig i denne Sag, med det absolutte Krav om Tilladelse til Import af 2000 Polakker, før de vilde tilsaa et saa stort Areal med Sukkerroer, som de havde afsluttet Overenskomst om med Den overordentlige Kommission, og som var en absolut Nødvendighed for at skaffe den danske Arbejderbefolkning det nødvendige Sukker og til tilstrækkelig billige Priser, at de indtil 1500 Polakker, som nu kan indvandre til Landet, næppe vil være medvirkende til at gøre flere danske Arbejdere arbejdsløse, idet der, dersom Tilladelse til Import ikke var bleven givet, vilde være bleven dyrket 15—20,000 Tdr. Land Sukkerroer mindre end Sukkerroedyrkerne nu ved denne Tilladelse kontraktmæssig er forpligtet til at dyrke;
2) at Sukkerroedyrkernes Holdning i hele denne Sag, hvor Roedyrkernes private Interesser af Roedyrkerne selv i saa betænkelig Grad er bleven sat i Højsædet paa Samfundets og Arbejderklassens Bekostning, i allerstærkeste Grad understreger Nødvendigheden af Landbrugets snarlige Socialisering saaledes, at Landbruget ikke fremtidig skal ledes og drives for at tjene de enkelte Storbesidderes snævre Pengeinteresser; men at derimod Samfundsinteresserne sættes i Højsædet, og Landbrugets Drift først og fremmest baseres paa at tjene og tilfredsstille det danske Samfunds Behov; og det fastslaas som Landarbejderforbundets uafviselige Pligt med største Kraft at arbejde hen til, at Spørgsmaalet Landbrugets Socialisering snarest bliver taget op til alvorlig og grundig Drøftelse paa de dertil kompetente Steder;
3) man modtager med Tilfredshed Meddelelsen om, at der i sidste Vinter er sendt 2000 polske Sæsonarbejdere hjem, og at der saaledes i den kommende Sommer vil være beskæftiget et færre Antal polske Sæsonarbejdere ved Landbruget, end Tilfældet har været i de senere Aar, ligesom man med Tilfredshed konstaterer,
   a) at der ikke fremtidig kan foregaa Import af de udenlandske Arbejdere, imod de organiserede Landarbejderes gennem Organisationen udtalte Villie,
   b) at de importerede Arbejdere skal hjemsendes senest naar Roeoptagningen er tilendebragt, og at Forbundet har skaffet sig Sikkerhed for, at de i Landet værende Sæsonarbejdere hjemsendes i samme Udstrækning, som Landarbejderforbundet kan skaffe dansk Arbejdskraft som Erstatning,
   c) at de udenlandske Arbejdere skal aflønnes efter Forbundets Overenskomster, og at de er garanterede fuld Organisationsfrihed;
   d) at de danske Arbejdere fortrinsvis skal anvendes til Pasning af Roemarkerne, og at det i saa høj Grad brændende Boligspørgsmaal skal løses ved Initiativ fra Stat og Kommune.

Nu staar Valget for Døren.

Efter de sidste Begivenheder, som har fundet Sted indenfor vort Lands Grænser, er det ikke vanskeligt for os Landarbejdere at forstaa, hvor vi skal lægge vor Stemme.

Vi har nu set, hvad en samlet Optræden af Arbejderklassen betyder, selv om Kongen finder det for godt at afsætte et Ministerium, som har Folket med sig, og indsætte et nyt, som kun vil varetage Kapitalens Interesser, saa kan vi paa faa Dage ved en Generalstrejketrusel faa et saadant Ministerium fjernet, takket være vore stærke Organisationer. Men, Kammerater, lad os ikke slaa os til Ro med det, lad os vise, at vi kan naa meget mere endnu; om nogle Dage prøver vi vort andet Vaaben, som d'Hrr ogsaa skal komme til at respektere, nemlig Stemmesedlen, og vi skal vise, at vi ogsaa her forstaar vor Opgave.

Der skrives saa meget fra Kapitalens Side og fra Hr. Marott om det sønderjyske Spørgsmaal, men Kammerater, vi lader os ikke forbløffe af de fede Ord, thi der er vist ingen Arbejder, der vil faa nogen Glæde af at faa mere, end hvad der er og vil være dansk.

Vi Arbejdere vil ikke udlevere vore Børn til Kanonføde. Derfor ønsker vi ikke at fremkalde en Krig med Tyskland ved at kræve mere, end der er dansk, og vi ønsker det heller ikke af andre Grunde, thi vi er ikke blinde for, at der vil følge en stor Skattebyrde med og vi er ogsaa klar over, at vi Arbejdere vil faa vor Del af Skatterne at betale; men naar den Dag kommer, saa vil der ikke blive stridt saa meget fra Højre og Venstres Side, som i disse Dage.

Vi har set, hvordan Venstre har spændt Ben for en retfærdig Valglov; lad os huske det den 26., naar vi kommer til Valgbordet, og lad os faa en Regering, som har Arbejdernes Tillid, og som vil udrette saa meget som den formaar til Fordel for Underklassen her i vort Land. Lad os med det samme feje Landstinget væk, som har siddet og beskaaret de Love, der har været til Fordel for Arbejderne. Lad os sætte saa mange Repræsentanter ind, saa vi kan faa indført Etkammersystemet og faa gjort Danmark til Republik.

Kammerater, lad os agitére, saa vi kan møde alle Landarbejdere og alle Landarbejderhustruer og kvittere for det, som d'Hrr. har budt os under Krigen. Der maa tales med alle Kammerater om, hvad Valget gælder, saa skal vi vise d'Hrr. Storagrarer, at Landarbejderne sammen med Byens Arbejdere skal bære Sejren hjem den 26. April.

Husk Kammerater, at paa Valgdagen maa ingen blive hjemme, selv om d'Hrr. ikke ønsker at køre os en Tur paa Valgdagen.

Alfred Carlsen.

Luk op!

Porten til Magten
er aabnet paa Klem,
sæt Skuldrene mod den
paa Mandag og stem!

Til Valg!

Som bekendt skal der jo nu snart afholdes Valg til Folketinget, og at det denne Gang vil komme til bitter Kamp mellem de forskellige Partier om Mandaterne synes alt at tyde paa. Ogsaa Paaskebegivenhederne vil virke med hertil. Valgopraabene har da ogsaa begyndt at tage deres Plads i Pressen. Men, da vi denne Gang gaar til Valg paa en ny og hidtil uprøvet Valglov og da Valgretsalderen vil blive betydelig nedsat, er der jo mange Unge — ogsaa i Landarbejderforbundet — som for første Gang gaar til Valg. Det er til Eder, jeg nu gerne vil henvende mig.

Er I nu klar over, hvilket Parti I bør og maa give eders Stemme? Stem paa Socialdemokratiets Liste, dette er nemlig det eneste Parti, der ønsker at føre Arbejderne fremad. De øvrige Partier kan godt lide Bekendtskab med os paa selve Valgdagen, men Dagen derpaa vender de os atter Ryggen, og lader os sejle vor egen Sø, prisgivet alle de Vanskeligheder, som en Arbejder har at kæmpe imod. Socialdemokratiet derimod vil med Omhu varetage vore Interesser og hjælpe til med Højnelsen af vore sociale og økonomiske Kaar. Derfor! Vær ikke i Tvivl om, hvem du skal give din Stemme. Der er kun et Parti, der er din Stemme værdig. Derfor møder du nu paa Valgdagen frem og stemmer paa

Socialdemokratiets Liste!

Hvorfor skal vi, som ved vort Arbejde, vort Slid og vor Stræben, og vi, som maa døje mange Afsavn, hvorfor skal vi ikke være meddelagtige i vort Lands Regering? Hvorfor skal Kapitalisterne være de regerende? Det er ikke sund Politik, at Landets Arbejdere i den Grad skal være afhængige af og underkues af Pengemagt. Nej! Lad os nu til Valget vise Kapitalen, at vi vil alle være medregerende — trods deres harmdirrende Protester. Lad os gøre alt for at erobre et Flertal af Mandaterne. Det skal være vort Maal nu ved det kommende Valg. Derfor: Gaa til Valg! — tag dine Kammerater med!

Og stem paa Socialdemokrtiets Liste!

Lyngebæk, den 12 April 1920.

Med kammeratlig Hilsen.
A. O. I. Drigsdahl,
Fodermester

1. MAJ.

Nu fletter Naturen en Krans af de vaarlige
Blomster,
og smykker dit Hoved, du Arbejdets hellige Dag,
nu aander Alverden af lune og vaarmilde Vinde,
og Soldisen dirrer bag Bakkernes duvende Drag;
vi fested saa tidt midt i al denne Vaarens Fornyen,
gik ned fra Fabrikernes Slam og fra Hytternes
Graa,
da mødtes vi, Folket fra Landet og Folket fra Byen,
i Haandslag om samlet for Arbejdets Frihed at slaa.

Og du var den Dag, der blev æret af gamle og unge,
du bar som Aartiernes Kamp i dit vaargrønne Skød,
du gav os den Kraft og den Styrke, der ildnede
Modet,
vi længtes imod dig og kom, naar du kaldte og bød;
og Solen du tændte, gav Kraft til den slidsomme
Sliden,
at rydde det gamle til Side og bygge det ny,
og du var den Festdag, der lysnede op midt i
Striden,
og sendte Forhaabningens Skær over Land og By.

Vi hilser dig, Majdag, og svinger vor Hat imod
Solen,
nu spirer i Mulden den Sæd, som du engang har lagt,
der lysner en Frihedens Tid bag de vintergraa Dage
for Hytternes Folk i den blankslidte Arbejdets
Dragt;
og derfor vi synger i Dag vore kampkendte Sange,
og hilser dig, Majdag, der fører fra Vinterens Graa,
der lysner en Dag bagom alle de vaarlige Vange,
og du tænder Solen, der viser den Vej, vi skal gaa.
Oskar Hansen.

Landarbejdere i Maribo Amt!

Valget er udskrevet til Mandag den 26. April. Det er den korteste Valgkampagne, vi endnu har haft; men den er for saa vidt lang nok, hvis alle vil tage deres Stilling til de foreliggende Spørgsmaal. Det er denne Gang i langt højere Grad end tidligere en Kamp mellem Overklassen og Underklassen. Overklassen, Kapitalister, Godsejere og Storbønder har ved deres Handlinger under Krigen vist, hvor deres Interesser er, hvad de ønsker. De vil have frit Slag til Opskruning af Varepriser. Vareaagrere og Kædehandlere skal frit have Lov at udplyndre Smaafolk.

Arbejdsløshedsunderstøttelsen skal afskaffes eller gøres betydningsløs. De Gamle skal spises af med en utilstrækkelig Hjælp. Husk blot paa Sogneraadenes Bevillinger af Alderdomsunderstøttelse! Enkers og Enkemænds Børn skal have ringere Hjælp. Sygekasseloven skal forringes. Med andre Ord: De Rige skal spares, for at den sociale Lovgivning kan hæmmes.

Landarbejdere! Hvor ligger Jer Interesse? Ligger den hos Overklassen, der vil ødelægge den sociale Lovgivning, eller ligger den hos dem, der vil fremme den? Hvis I vil fremme denne Lovgivning, og det ligger i allerhøjeste Grad i Jer Interesse at gøre det, saa kan I ikke stemme paa andre Kandidater end dem, Socialdemokratiet har opstillet.

Vi, der er opstillet af Socialdemokratiets Organisationer, vil modarbejde Varepriserne Opskruning, Vareaagrere og Kædehandlere. Vi vil fremme den sociale Lovgivning, saa den bliver til størst muligt Gavn for den arbejdende Befolkning. Vi vil af al vor Kraft arbejde paa, at Samfundsforholdene ordnes saaledes, at Samfundet kan blive et lyst og lykkeligt Hjem for alle, der vil arbejde.

April 1920.

S. BRESEMANN, Nakskovkredsen.
VALD. OLSEN, Nykøbingkredsen.
H. P. JENSEN, Sakskøbingkredsen.
MARINUS KRISTENSEN, Maribokredsen.
ALFR. DATE, Stubbekøbingkredsen.

Den sorte Tavle.

Forbundsmedlem Arbmd. *Chr. Hansen,* Horbelev, og Medlem Nr. 3696, *Martin Hansen,* Horbelev, er begge slettede, da de har arbejdet som Strejkebrydere paa Slagteriet i Nykøbing F. under Slagteristrejken.

Aksel Sørensen,
Kasserer, Horbelev Afd., Falster.

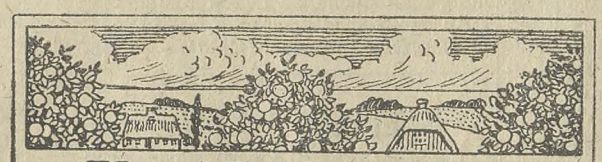

Sandby Afdeling
afholder Medlemsmøde i Forsamlingshuset ved Møllen Lørdag den 24. April Kl. 8. Alle Medlemmer maa absolut give Møde, da meget vigtige Forhandlinger skal afgøres. Alle Hustruerne bedes deltage i Mødet, da det ogsaa for dem har den største Interesse. *Jens Peter Laursen.*

Svanninge Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 25. ds. Kl. 6¼ i Østerby Forsamlingshus. Derefter Foredrag af Redaktør *Nielsen.* *Bestyrelsen.*

Stenstrup Afdeling
Til den halvaarlige Generalforsamling den 27. Marts genvalgtes Bestyrelsen, og det blev vedtaget, at hvert Medlem, som ikke møder til Medlemsmøderne, betaler 50 Øre i Mulkt og Bestyrelsen 1 Kr. Medlemsmøde afholdes Lørdag Aften den 24. April Kl. 8 paa Stenstrup Gæstgivergaard. Alle Medlemmer bedes give Møde. *R. Stengaard.*

Snøde-Stoense Afdeling
har ved sin halvaarlige Generalforsamling valgt Arbmd. *Carl Rasmussen,* Lille Snøde pr. Snøde, til Kontrolbestyrer. Kontroltid de 5 første Dage i Ugen fra 10—11 Form., Lørdag fra 2—3 Eft. *Carl Aage Andersen.*

Fodslette Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 24. April Kl. 7½ paa sædvanligt Sted. Mød alle, der er vigtige Sager, som ligger for. *Andreas Andersen.*

Sdr. Broby Afdeling
afholdt sin halvaarlige Generalforsamling den 9. d. M. Til Kasserer blev valgt Tømrer *Hans Larsen,* Sdr. Broby. Husk! Mulkterne vil fremtidig blive overholdt for Udeblivelse fra Møderne. *P. K. M. Pedersen.*

Ønslev Afdeling
holder Maanedsmølle paa Havmølle Kro Søndag den 9. Maj Kl. 4 Eft. *Jens Johansen.*

Vissenbjerg Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Søndag den 25. d. M. Kl. 4 paa Vissenbjerg Kro. *N. M. Nissen.*

Nørre Aaby Afdeling
valgte paa sin nys afholdte halvaarlige Generalforsamling *P. Larsen,* Roerslev By, som Kasserer. *P. Sørensen.*

Nørre Vedby Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Fredag den 30. April Kl. 6. Se Annoncen paa Bagsiden. *Edv. Petersen.*

Fejø Afdeling
afholder Generalforsamling hos Gæstgiver Larsen Søndag den 25. April Kl. 3 Eft. Dagsorden: Sommerhalvaarets Regnskab. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Eventuelt.
Jørgen Hansen.

Hillested Afdeling
afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Søndag den 25. April Kl. 2. Valg af Formand og forskellige Tillidsmænd. Medlemmerne bedes møde talrigt.
Jens Hansen.

Stenløse-Fangel Afdeling
Paa Generalforsamlingen blev følgende Tillidsmænd valgt: *Jens Hansen,* Ellegaard, som Formand, *Rasmus Rasmussen,* Kasserer og *Kristian Klausen* som Kontrolbestyrer. Det vedtoges, at de Medlemmer, der ikke har betalt deres Kontingent til den 15., skal betale en Krone i Mulkt.
Jens P. Andersen.

Flintinge og Omegns Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 25. April i Kommunalstuen i Thoreby. Dagsorden: Valg af Formand. Valg af Hovedkontrolbestyrer. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uanset de mødtes Antal.
Laurits Pommer.

Gamtofte-Turup Afdeling
Generalforsamling afholdes Søndag den 25. April Kl. 3 i Tenrup Forsamlingshus. Dagsordenen vil blive bekendtgjort paa Mødet. *Oluf Olesen.*

Nørre Lyndelse Afdeling
Paa sidst afholdte Generalforsamling vedtoges det, at Medlemmer, der udebliver fra Møderne uden gyldig Grund, betaler 1 Kr. i Mulkt. Ligeledes vedtoges det, at Medlemmer, der arbejder under 5½ Kr. pr. Dag, skal betale det manglende Beløb i Mulkt til vor Afdeling. Bestyrelsesmøde afholdes den 2. Maj hos *Marius Larsen,* Nørre Søby Mark. Lørdag den 8. Maj afholdes Medlemsmøde paa Nørre Lyndelse Kro Kl. 7½. *Hans K. Jørgensen.*

Herringe Afdeling
har afholdt sin halvaarlige Generalforsamling Fredag den 16. ds. Til Formand genvalgtes *Thorvald Thorkildsen.* Som Kasserer valgtes *Ellen Thorkildsen,* der tillige overtog Tillidshvervet ved Sygehjælpekassen for Herringe Afdeling.
Thorvald Thorkildsen.

Frørup Afdeling
afholdt sin halvaarlige Generalforsamling i Taarup Forsamlingshus Søndagen den 18. April. Til Formand genvalgtes *Karl Larsen,* Frederikshøj, og til Kasserer genvalgtes *August Kristensen,* Slude, og til Sygekassetillidsmand genvalgtes *Karl Larsen,* Frederikshøj. *Bestyrelsen.*

Horslunde-Nordlunde Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Horslunde Kro Lørdag den 24. ds. Kl. 7 Aften, hvortil alle Medlemmer indbydes, specielt indbydes Tørvearbejderne, som skal arbejde paa Moserne i Kommunen. *Reinhold Larsen.*

Lindelse Afdeling
har paa sin Generalforsamling valgt Arbmd. *Thomas Andersen* og *Anton Hansen,* henholdsvis som Formand og Kontrolbestyrer, samt genvalgt *Christian Bjernøe* som Kasserer.
Bestyrelsen.

Skelby Afdeling
afholder Medlemsmøde Torsdag den 29. April Kl. 7½ i Skelby Forsamlingshus. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Medlemmerne bedes give talrigt Møde.
Julius Andreasen.

Kauslunde Afdeling
afholdt sin halvaarlige Generalforsamling den 10. ds. Til Formand og Kasserer valgtes Arbmd. *Karl Nielsen,* Svendstrup, Kontrolbestyrer *C. B. Buchave,* Kauslunde St.
Hans Chr. Larsen.

Harritslev Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Fredag den 30. April Kl. 4 i Skovby Forsamlingshus. *Peter Andersen.*

Refsvindinge Afdeling
har til Formand valgt *Hans Kristensen*, til Kasserer *Laurits Rasmussen* og til Kontrolbestyrer *Peder Andersen.*
Laurits Rasmussen.

Svanninge Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 25. April Kl. 6¼. Foredrag af en Taler. Entré 25 Øre.
Bestyrelsen.

Rynkeby Afdeling
afholdt sin halvaarlige Generalforsamling den 7. April og valgte Arbmd. *Chr. Andersen*, Rynkeby, til Kontrolbestyrer og *Josef Kyhmel* til Sekretær. Det vedtoges at afholde Medlemsmøder 1. Onsdag i hver Maaned, hvor Kontingent betales. De Medlemmer, der ikke møder, maa selv betale til Kassereren paa hans Bopæl senest den 12. i hver Maaned. 2 Maaneders Restance vil have Udslettelse til Følge.
Peder Pedersen.

Langelands Kredsorganisation.

Det bringes herved til Afdelingernes Kundskab, at *Martin Jensen*, Lindelse, Dags Dato har nedlagt sit Mandat som Formand for Kredsorganisationen, og i hans Sted er valgt Arbmd. *Hans Rasmussen*, Nordenbro St., til hvem de ærede Afdelingsformænd og Kasserere bedes opgive nøjagtig Navn og Adresse snarest. *Hans Rasmussen*, Nordenbro St.
Langelands Kredsorganisation.

Langeland Kredsorganisation

afholder følgende Møder med *Hans Hansen*, Fredericia, som Taler:
Humble Forsamlingshus den 28. April Kl. 7½.
Langelse Afholdshjem den 30. April Kl. 7½.
Skrøbelev Afholdshjem, Rudkøbing, den 30. April Kl. 3½.
Snøde Gæstgivergaard den 2. Maj Kl. 3½.
Hou, Lohals Hotel den 3. Maj Kl. 7½.
Hans Rasmussen.

Søg i Tide!

Amtsunderstøttelse til et 5 Mdr.s Ophold paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Der hersker endnu megen Uvidenhed og Misforstaaelse blandt Arbejderungdommen angaaende Understøttelsen til et Ophold paa Arbejderhøjskolen, og der kommer hvert Aar Masser af Forespørgsler længe efter, at Ansøgningsfristen er udløben.

Enhver ubemidlet Kvinde eller Mand kan vente at faa et Amtstilskud paa 200 - 250 Kr. til et 5 Maaneders Ophold paa Esbjerg Arbejderhøjskole, men Ansøgning om Understøttelse til et Kursus i Vinteren 1920—21 maa være indsendt inden førstkommende 1. Maj.

Skriv derfor straks efter Ansøgningsskema, Skoleplan og øvrige Oplysninger til Arbejderhøjskolen eller til dens Formand, Folketingsmand J. P. Sundbo, Esbjerg.

Landarbejdere frem.

Frem til Valg den 26. April for fælles Sag og fælles Sejr. Hvis hver Arbejder i Gudme-Kredsen gør sin Pligt paa Valgdagen, da sender vi Anton Hansen ind paa Rigsdagen. Tænk, det er en af vore egne, en Landarbejder, en fra vore egne Rækker, en, der forstaar vor Sag, en, der af egen Erfaring har prøvet Livet og Trældommen paa Landet. Hans Kendskab til vore Kaar er ikke tillæst Teori, men gennemlevet i Praksis som Træl, som vi andre, for Kapital og Jorddrot. Husk det den 26.; det er ingen ensidig Partimand, men en virkelig Landarbejder.

I Landarbejdere, som bor udenfor Gudme-Kredsen, men i Svendborg Amt, kan ogsaa støtte Anton Hansens Valg med eders Stemme, saa selv om vi ikke naar at faa ham kredsvalgt, kan han faa et Supplerings-Mandat. Landarbejdere, sig til eder selv, at Anton Hansen skal ind som Folketingsmand, og mød saa frem paa Valgdagen og sæt Kryds ved Anton Hansens Navn. Naar vi alle selv vil, kan han blive valgt, det er der ingen Vej uden om, og vi vil da faa en Repræsentant paa Rigsdagen, som enhver Landarbejder kan være tjent med og glad og stolt over at have sendt ind paa Rigsdagen for at tale vor Sag. Jeg forventer at enhver Landarbejder, selv om han ikke kan komme til at stemme paa Anton Hansen, alligevel møder frem den 26. April og giver Socialdemokratiet deres Stemme, saa vi kan faa saa mange af Smaakaarsfolks Talsmænd ind som muligt. Stem kun paa vort eget Parti, selv om en eller anden Radikaler skal slaa en Kulbøtte, selv om det endog bliver en forhenværende Minister, gør intet. Frem med Socialdemokratiets Kandidater.

Hans Hansen,
Gyldenlund pr. Gudme, Fyn.

Forennigs-Fester

Haraldsted Afdeling

afholder Pakkefest og Bal i Forsamlingshuset „Frem" Lørdag den 24de April Kl 6, hvortil Medlemmerne indbydes. Pakkernes Værdi skal være mindst 50 Øre.
Karl Jensen.

Hjertelig Tak.

Hjertelig Tak til Hou Landarbejderforening (Langl.) samt mine gode Kammerater paa Stensgaard m. fl. for den gode Pengegave, som er overrakt os under min Sygdom. Særlig af Hjertet Tak til dem, der satte sig i Spidsen for Indsamlingen.
Julius Petersen,
Stoense Mark. St. Snøde.

God daglig Indtægt

kan faas ved at agitere for Tegning af praktiske Brandforsikringer for unge Mennesker. Skriv til
„Dannevirke", Fredericia.

Tureby Afd.

afholder offentlig Demonstrationsfest og offentligt Bal ved Hotel Tureby den 1. Maj Kl. 4. Taler af Sofus Westergaard samt en politisk Taler. Kl 3 Procession fra Alkestrup, hvortil Afdelingerne Herfølge, Karise, Haarlev, Ferslev, Haslev samt Omegnens Fag- og socialdemokratiske Foreninger bedes møde med Faner. Stor Tilslutning forventes.
Bestyrelsen.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Nr. Borup Afd. Jyll.

afholder Stiftelsesfest **Søndag den 2 Maj Kl. 4** i Borup Forsamlingshus med en dygtig Taler Derefter fælles Kaffebord (Madkurve bedes medbragt) Til Slut en Svingom for Foreningsmedlemmerne med Damer. Gode Kammerater mød talrigt. Naboafdelingerne bedes lade sig repræsentere og møde med deres Faner.
Festudvalget.

Sæby-Buerup Afd.

afholder Majdemonstration fra Buerup til Bro Mølle den 1. Maj Kl. 3.
Alle Omegnens Afdelinger indbydes. Der vil blive Musik, Taler og Sange. I Bromølle efter Kl. 4 Eftm. Fællesspisning af medbragte Madkurve og Bal til Kl 1 Nat for Medlemmerne af Organisationerne.
P B. V.
Carl Jørgensen.

Stor Majdemonstration

afholdes 1. Maj af **Pandrup-Kaas Landarbejderforening.** Deltagerne samles ved Kaas Forsamlingsh. Kl. 2½, hvorfra Processionen gaar til Pandrup Afholdshotel, hvor der vil blive holdt Tale af Redaktør **Svanholm Kristiansen** fra Frederikshavn og flere Naboforeninger indbydes og bedes medbringe deres Faner.
Valdemar Petersen.

En hjertelig Tak

bringes herved alle mine Kammerater af Fuglebjerg Afdeling for den store Opmærksomhed, der blev vist mig ved min Kones Begravelse. Tak for den store Pengegave, som blev mig overbragt, og en særlig Tak til de Mænd, som forestod Indsamlingen.
Arbejdsmand Hans P. Petersen,
Førslevgaard pr. Fuglebjerg.

Stenmagle Afdeling

afholder Faneindvielse den 30. April Kl. 2½ i Nyrup Forsamlingshus, der kommer to Talere, Procession gennem Byen. Endvidere Bortlodning af værdifulde Genstande og Pakkefest. Gaver modtages med Tak af Bestyrelsen, ikke under 50 Øres Værdi. Alle omliggende Afdelinger indbydes. Tag Madkurven med.
Bestyrelsen.

Tørsten slukkes bedst med hjemmebrygget Øl, som med ringe Ulejlighed kan brygges i ethvert Køkken af 1 Pk. Gambrin til 75 Øre, ¼ kg Sukker og for 10 Øre Gær. Naar den letfattelige Brugsanvisning følges faa man ca. 14 Fl. udmærket **Øl à ca. 8 Øre pr. Fl.**

Hr Fisker P. Jensen, Herslev pr. Roskilde skriver: „Jeg vilde gerne bede Dem sende mig 15 P. Gambrin saa hurtigt De kan, da vi fik brygget noget rigtigt godt og velsmagende Øl af de sidste Pk. vi fik". I dette Blads Læsekreds kan Gambrin faas hos **alle Materialister** og hos mange Købmænd og Brugsforeninger i By og Land eller direkte fra Gambrinfabriken i Haslev. (Mindst 4 Pk.)

Klædesko ½ Pris.

Ca. 2000 Par Klædesko udsælges til langt under Fabrikspris. Skoene er fabrikeret af prima Materiale og med Gummisaaler.
Nr. 22-25 Kr. 1,60, Nr. 26-30 Kr. 1,75
- 31-35, - 2,10, - 36-40, - 2,60
Nr. 41—46, Kr. 2,90.
Ordrer ekspederes i Rækkefølge.
NB. Plydssko 5 Øre mere pr. Par, saalænge de haves paa Lager.
Klædeskolageret, Kolding.

Landarbejdernes Sygehjælpekasse. Odense Afd.

afholder stort Bal Lørdag d. 1. Maj Kl. 7 pre i Forsvarsbrødrenes Sal, Albanigade 2,. Odense. Overskudet gaar til Fordel for Landarbejdernes Sygehjælpekasse. Alle omliggende Afdelinger indbydes venligst. Stor Tilslutning forventes. P. Wessel.

BACZNOSC!

3 Polski dojarki moga dostac plac do doju na Højbygaard pr. Rødby, od 1go Maja b. r Placa 450 Koron na lato. Dotego 10 Koron tygodniowo na Zycie, zbierane mleko, kartofli, opal i swiatlo.

Zwracac sie do Fodermestra **J. Christiansen,** Højbygaard pr. Rødby. UWAGA Dojarki moga miec dziecko ze soba.

Tak.

Herved min bedste Tak til enhver, der har bidraget til den gode Pengegave, som jeg har modtaget af Landarbejderforeningen for Thumeby og Omegn under min Sygdom.
Anders Lauritsen,
Egholmshus.

Sundby F. Landarbejderf.

afholder stor offentlig Fest Søndag den 9. Maj paa Hotellet i Guldborg F. Festen begynder Kl. 4 med Taler og Dans fra Kl. 5—12, der er sørget for god Musik. Med Forventning om at andre Foreninger beærer os med Deltagelse. P. U. V.
Morten Pedersen,
Formand.

Nørre Vedby Afd.

Efter Generalforsamlingen Fredag den 30. April Kl. 6 afholdes Pakkefest og Dans til Kl. 1. Sluttet Kaffebord Kl. 8. Alle Medlemmerne bedes medbringe en Pakke til en Værdi af mindst 50 Øre. P. B. V.
Edv. Petersen.

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Faneindvielse.

Arbejdsmændenes Fagforening i Brahetrolleborg og Omegn indbyder herved alle Fagforeningers og Socialdemokratisk Forenings Medlemmer med Hustruer til Faneindvielse paa Korinth Kro **Søndag den 2. Maj Kl. 4** Eftm. Taler fra Hovedbestyrelsen i København samt Redaktør **Nielsen,** Faaborg, har lovet at komme til Stede. Dans fra Kl. 8 til 1.
Bestyrelsen.

En hjertelig Tak.

bringes herved alle Kammerater af Tranekær Afd. for den Pengegave, som blev mig overrakt ved min Kones Død og Begravelse. En særlig Tak til dem, der forestod Indsamlingen. En Tak for de smukke Kranse fra Korsebølle En Tak bringes Snøde Stoense Afdeling for Fanens Tilstedeværelse. Marius Andersen,
Korsebølle.

Enhver kan undervises hjemme ved pr. Brev at modtage og besvare Opgaver i alle Fag f. Eks. Dansk, Regning, Landbrugsfag, Samfundskundskab, Arbejderbevægelsens Historie, fremmede Sprog o. s. v. Benyt Aftenerne til Dygtiggørelsen. Kundskab er Magt. Meget billige Kursus. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Lærer **R. Ankjær,** (fhv. Sekretær i Landarbejderforb.) Voldby St., Jyll.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 18 | Fredag den 30. April 1920 | 6. Aargang

Overenskomst

med

Dansk Arbejdsmands-Forbund

om Overenskomstomraade og Overflytning af Medlemmer.

Paa vort Forbunds Kongres i Februar 1919 blev der fra forskellig Side rejst Anker over den mellem Dansk Arbejdsmands-Forbund og os eksisterende Overenskomst om Organisationsomraade m. m. og der blev udtalt Ønsket om en saadan Revision af Overenskomsten, som for det første gjorde Grænseforholdet mere rent og for det andet skarpere fastslog Pligten til Overflytning, naar Medlemmer af D. A. F. blev beskæftiget med Landbrugsarbejde og endelig at illoyal Konkurrence om Medlemmerne blev udelukket. Paa Dansk Arbejdsmands-Forbunds Kongres i August 1919 blev der ligeledes udtalt Ønsket om en Revision af Overenskomsten. Paa Grundlag heraf er der ført Forhandlinger mellem Dansk Arbejdsmands-Forbund og os om en ny Overenskomst. Under disse Forhandlinger er det fra begge Sider tilstræbt at gøre Grænseforholdet saa rent som muligt og dog samtidig give begge Organisationers Afdelinger de bedst mulige Vilkaar at arbejde under, samtidig med at den størst mulige faglige Styrke for begge Forbundene maatte tilvejebringes.

Hidtil har Landarbejderforbundet haft et ret stort Antal Medlemmer beskæftiget ved Handel, Haandværk eller Industri, saasom Teglværksarbejdere, Murarbejdsmænd, Arbejdsmænd ved større Jord- og Entreprenørarbejder, Grusgravsarbejdere, Savværksarbejdere, Ekstraarbejdere ved Banerne, Tørvearbejdere ved regelmæssigt industrielt Tørve- og Mosearbejde o. s. v. Det var imidlertid et ganske unaturligt og lidet praktisk Forhold, at vi som en Landarbejderorganisation skulde beskæftige os med disse Arbejderes Lønforhold; deres Overenskomster vilde lettere og hurtigere blive ordnede igennem Dansk Arbejdsmands-Forbund, som i Forvejen havde Overenskomster for disse Industriarbejdere og som havde et langt mere indgaaende Kendskab til disse Forhold. end vi vår i Besiddelse af.

Vi havde endvidere et ret stort Antal Skovarbejdere som Medlemmer, medens Dansk Arbejdsmands-Forbund havde et endnu større Antal af disse. Dette medførte, at begge Forbundene skulde forhandle med Arbejdsgiverforeningen om Skovarbejdernes Lønforhold, og at dette gjorde Forhandlingerne endnu besværligere og bekosteligere end de allerede var, er ganske givet, hvad der jo ogsaa foreligger adskillige Beviser for.

Det var derfor ganske indlysende, at man ved en Grænseregulering maatte sørge for, at et af Forbundene helt og fuldt fik Skovarbejderne, saa kun den ene Organisation skulde kontrahere paa Skovarbejdernes Vegne. For Landarbejderforbundet var der ingen Tvivl om, at Skovarbejderne strængt taget ikke er Landarbejdere, og dette, i Forbindelse med den Fare, det vilde være for vort Forbund at have ca. 3000 Skovarbejdere, som Arbejdsgiverforeningen kunde smide ud i Lockout, naar der var en Kurre paa Traaden mellem den og os, gjorde naturligvis, at vi meget betakkede os for at faa 3000 Skovarbejdere som Medlemmer af vor Organisation; det vilde i det lange Løb være farligt baade for Skovarbejderne og os. Vor Forbunds Hovedledelse gjorde sig klart, at Landarbejderforbundet maatte og skulde være en ren og skær Landarbejderorganisation og at det indenfor sine Rammer kun skulde have Arbejdere, der helt eller hovedsagelig beskæftigedes ved Landbrugsarbejde. Derved vilde vi opnaa den største faglige Styrke. Vi blev derfor hurtig enige om, at alle de af vore Medlemmer, der ikke helt eller hovedsageligt beskæftigedes ved eller i Forbindelse med Landbrugsarbejde (jfr. Overenskomstens § 5) skulde overflyttes til Dansk Arbejdsmands-Forbund, derunder ogsaa Skovarbejderne, forsaavidt de kunde tilsluttes en Afd. af D. A. F. eller selv kunde danne en Afd. under dette Forbund (jvf. §§ 1, 2 og 6). Til den anden Side havde Dansk Arbejdsmands-Forbund organiseret et meget stort Antal Landarbejdere, og for dem var det som med vore Industri- og Skovarbejdere, det var upraktisk for D. A. F. at ordne disse Arbejderes Lønforhold og de ønskede derfor gerne at overflytte disse Arbejdere til os (jvf. §§ 3 og 4). Paa dette Grundlag er Forhandlingerne ført og Overenskomsten afsluttet. Vi skal overflytte vore Industriarbejdere, Skovarbejdere m. v. til D. A. F. i alle Tilfælde, hvor de kan tilsluttes en Afdl. af dette Forbund eller danne en selvstændig Afdeling under D. A F., og D. A. F. skal overflytte samtlige deres Landarbejdere til os i alle Tilfælde, hvor de kan tilsluttes en af vore Afdl. eller hvor de kan danne en selvstændig Afdl. under vort Forbund, og dette skal ske i saa stor Udstrækning, som det paa nogen Maade er muligt uden at nedbryde de lokale Organisationer.

De i §§ 1, 2, 3 og 4 fastsatte Antal af 10 og 20 Medlemmer som Betingelse for Overflytning, skal ikke forstaas paa den Maade, at vore Afdelinger ikke skal overflytte Medlemmer til D. A. F. medmindre vi tilsammen har 10 Industri- og Skovarbejdere i vor Afdl. Har D. A. F. en Afdl. paa Pladsen, skal samtlige de nævnte Arbejdere overflyttes til denne Afdl., selv om der kun er 1 eller 2 saadanne Arbejdere i en Afdl.; det ganske tilsvarende skal ske for Dansk Arbejdsmands-Forbunds Landbrugsarbejdere.

Der skal fra saavel begge Forbundene som deres Afdelinger virkes hen til, at samtlige vore Industri- og Skovarbejdere overflyttes til D. A. F. og at samtlige D. A. F.s Landbrugsarbejdere overflyttes til vore Afdelinger eller danner selvstændige Afdelinger. I dette Arbejde anmoder vi om vore Afdelingers loyale og saglige Medvirken.

Vi hidsætter den afsluttede Overenskomst, som vi beder saavel Medlemmerne som Afdelingslederne sætte sig godt ind i, og er der Ting, man er i Tvivl om Forstaaelsen af, da tilskrive os derom.

Overenskomsten er, som I vil bemærke, afsluttet i første Halvdel af April. Dette er Forklaringen til, at vi midt i Marts, inden Overenskomsten var endelig færdig og inden vi vidste, hvornaar den kunde blive endelig afsluttet, sammenkaldte til de Skovarbejdermøder, der som Helhed gik i Vasken ved den varslede Generalstrejke og til, at vi ikke senere har sammenkaldt til andre Møder; thi efter denne Overenskomst er det naturligvis ikke længere os, som forhandler om Skovarbejdernes Lønforhold, men derimod Dansk Arbejdsmands-Forbund, af hvilket Skovarbejderne i Løbet af indeværende Maaned er Medlemmer.

Efter Overenskomstens Afslutning har vi tilsendt Dansk Arbejdsmands-Forbund Meddelelse om, hvilken af vore Afdelinger, der helst skal overflyttes til dette Forbund, samt Fortegnelse over de fleste af vore Afdelinger, i hvilken vi har tilsammen 10 Industri- og Skovarbejdere, som skal overflyttes til D. A. F. og vi har samtidig tilsendt de paagældende Afdelinger Meddelelse om, hvilke og hvormange Medlemmer der skal overflyttes. Disse Overflytninger vil sikkert som Helhed være tilendebragt i Løbet af indeværende Maaned. Det kan dog forventes, at der vil blive endnu nogle Afdelinger. som vil faa Meddelelse om, at Overflytning af Medlemmer skal finde Sted. De Afdelinger, som i Henhold til nærværende uden nærmere Meddelelse fra os foretager Overflytning af Industri- og Skovarbejdere i den kommende Maaned, bedes derfor sende os Meddelelse derom.

I denne Forbindelse skal vi paany understrege, at det ikke alene er de Afdelinger, som har modtaget direkte Meddelelse fra os, som skal foretage Overflytning, og vi ser helst, at Afdelingerne foretager Overflytning til D. A. F. lokale Afdl. i alle Tilfælde, hvor vi har Folk, som skal overflyttes. Vi er ikke blinde for, at disse Over-

flytninger i adskillige Afdl., som havde mange Skovarbejdere, kan tage et slemt Hul i Medlemstallet, men derved er intet at gøre, det er i begge Parters Interesse at disse Overflytninger finder Sted og at Grænseforholdet bliver gjort saa rent som paa nogen Maade muligt. For Forbundene som Helhed vil det ikke betyde nogen nævneværdig Forandring i Medlemsantallet, idet vi efter de foretagne Undersøgelser har omtrent lige mange Medlemmer og skal overflytte efter Overenskomsten.

De af vore Tillidsmænd, som efter Overenskomsten skal overflyttes, kan godt fortsætte deres Virksomhed i Organisationens Tjeneste, idet de efter Forbundslovenes § 4 kan fortsætte som kontingentfri Medlemmer.

Overenskomsten vil senere blive tilsendt Afdelingerne, om fornødent med Forklaring til de enkelte §§. En Del Afdelinger har i den senere Tid klaget over at D. A. F.s Afdelinger ikke vilde respektere Overflytningsreglerne, eller at de drev Agitation blandt vore Landbrugsarbejdere. Disse Afdelinger beder vi læse Overenskomstens §§ 7, 8, 9 og 12, som meget bestemt fastslaar, at saadan Agitation ikke maa finde Sted, og finder den desuden Sted fra en af Siderne, er det i Modstrid med Overenskomsten og imod Forbundets Villie.

Oscar Levinsen.

Overenskomst

mellem

Dansk Arbejdsmands-Forbund

og

Landarbejderforbundet i Danmark

angaaende

Organisationsomraade

og

Overflytning af Medlemmer.

§ 1.

De Afdelinger af Landarbejderforbundet, som hovedsagelig bestaar af Arbejdere ved Handel, Haandværk eller Industri, saasom Teglværksarbejdere, Murarbejdsmænd, Arbejdsmænd ved større Jord- og Entreprenørarbejder, Grusgravsarbejdere, Savværksarbejdere, Ekstraarbejdere ved Banerne, Tørvearbejdere ved regelmæssigt industrielt Tørve- og Mosearbejde, overflyttes til D. A. F.

Forsaavidt der i saadanne Afdelinger findes ca. 10 egentlige Landbrugsarbejdere, kan de danne en Afdeling under Landarbejderforbundet.

§ 2.

Hvor Landarbejderforbundet har over 10 af ovennævnte Arbejdsmænd i deres Afdeling, og hvor der iøvrigt er Betingelser for at danne en Afdeling af D. A. F;, eller hvor disse kan tilsluttes en Afdeling af D. A. F. skal disse overgaa til D. A. F.

§ 3.

Hvor Dansk Arbejdsmandsforbund har Afdelinger, som helt eller hovedsagelig bestaar af Landbrugsarbejdere, overgaar disse til Landarbejderforbundet.

Forsaavidt der i saadanne Afdelinger findes ca. 20 Arbejdsmænd, danner disse en Afdeling under D. A. F.

§ 4.

Hvor D. A. F. i deres Afdelinger har over 10 Landbrugsarbejdere, overgaar disse Arbejdere til Landarbejderforbundet, for saavidt der paa Egnen er Betingelser for at danne en Afdeling paa Pladsen, eller for saavidt de kan overflyttes til en bestaaende Afdeling af dette Forbund.

§ 5.

Som Landbrugsarbejdere betragtes saadanne, som er beskæftigede ved det egentlige Landarbejde paa Gaardene, herunder ogsaa Kuske, Fyrbødere og faste Haandværkere paa Herregaardene samt saadanne Arbejdere, som dels arbejder ved det egentlige Landbrug, dels arbejder ved andet forefaldende Arbejde paa Landet, saasom kommunalt Arbejde, Skærveslagning, Dræningsgravning, mindre Jord- og Tørvearbejder og disse sidste Arbejder ikke er det langt overvejende.

§ 6.

Begge Organisationer erkender, at Skovarbejdernes Løninteresser i Følge Sagens Natur naturligst varetages af Dansk Arbejdsmandsforbund, og at Skovarbejderne derfor bør organiseres i Tilslutning til dette Forbund.

Paa saadanne Pladser, hvor Skovarbejderne kun kan organiseres i Forbindelse med Landbrugets Arbejdere eller Landbrugets Arbejdere kun kan organiseres i Forbindelse med Skovarbejderne, er man dog enige om, at disse organiseres under Landarbejderforbundet.

§ 7.

Parterne er enige om, at der ikke fra nogen af Forbundenes eller deres Afdelingers Side maa drives Agitation for at faa Folk, som efter foranstaaende tilhører det andet Forbund, til at overflytte, og finder Overflytning af saadanne Medlemmer dog Sted, skal de paa Anfordring tilbageflyttes.

Ingen af Forbundenes Afdelinger maa optage Medlemmer, som tilhører det andet Forbund, medmindre der paa Pladsen ikke findes nogen Afdeling af det paagældende Forbund. — Sker det, skal de paagældende Medlemmer paa Anfordring overflyttes til den Organisation, hvor de efter deres Beskæftigelse hører hjemme.

§ 8.

Hvor Landbrugsarbejdere søger Optagelse i D. A. F., eller hvor Medlemmer af Landarbejderforbundet, som stedse er Landarbejdere, søger Optagelse i D. A. F., skal de henvises til den nærmeste Afdeling af Landarbejderforbundet, forsaavidt en saadan findes paa Egnen.

§ 9.

Hvor Arbejdsmænd søger Optagelse i Landarbejderforbundet, eller hvor Arbejdsmænd søger Overflytning til Landarbejderforbundet, skal de henvises til nærmeste Afdeling af D. A. F., for saavidt en saadan findes der paa Egnen.

§ 10.

Paa Egne, hvor kun den ene Organisation har Afdeling, kan denne organisere baade Arbejdsmænd og Landarbejdere, men skal, naar den er saa stor, at den anden Organisations Arbejdere uden Fare for dens Eksistens kan udskilles, give den anden Organisation Meddelelse herom, og saafremt denne beslutter at oprette en Afdeling paa Egnen, skal de paagældende Arbejdere overgaa til dette Forbund.

§ 11.

Parterne er enige om overalt at føre denne Overenskomst ud i Livet paa en saadan Maade, at Organisationslivet ikke lider Afbræk.

§ 12.

Hvor Medlemmerne af det ene Forbund erholder Arbejde indenfor det andet Forbunds Arbejdsområde, skal han, saavidt Arbejdet har en nogenlunde stadig Karakter, overflyttes senest 14 Dage efter Arbejdets Paabegyndelse. Har Medlemmet inden dette Arbejdes Paabegyndelse betalt Kontingent for den paagældende Maaned, sker Overflytningen dog først ved Maanedens Udgang. Er der Sikkerhed for, at Arbejdet ikke strækker sig over et Tidsrum af mere end 3 Maaneder, har Overflytning ikke nødig at finde Sted, forsaavidt Arbejdet foregaar paa Landet og det drejer sig om Medlemmer af Afdelinger paa Landet.

Overflytning mellem de to Forbund er indskudsfri.

§ 13.

Regler for Samarbejdet paa Lønningbevægelsens Omraade mellem Forbundene og deres Afdelinger bør udarbejdes efter nærmere Forhandling mellem Forbundene.

§ 14.

Til Afgørelse af Tvivlsspørgsmaal denne Overenskomst vedrørende og andre Stridsspørgsmaal mellem de to Organisationer nedsættes en Voldgift paa 5 Mand, hvoraf hver af de to Organisationer vælger to, medens De samvirkende Fagforbund vælger det femte Medlem. Valgene gælder for et Aar og finder Sted hvert Aar i Januar Maaned.

§ 15.

De af denne Overenskomst følgende Overflytninger skal ske snarest og senest inden 1. Juli 1920.

§ 16.

Denne Overenskomst, der afløser den tidligere, kan af hver af Parterne opsiges med 3 Maaneders Varsel.

København, i April 1920.

For Dansk Arbejdsmands-Forbund:

Lyngsie. Carl Drejer. J. C. Larsen.

For Landarbejderforbundet:

Oscar Levinsen. Axel Hansen. Marius Olsen.

Danmarks Brugsforeninger.

Sidste Nummer af Statistiske Efterretninger bringer en Beretning om Brugsforeningernes mægtige Udvikling i de sidste 50 Aar.

De første Brugsforeninger oprettedes i Treserne, og i 1870 fandtes der af de endnu bestaaende Foreninger 19, hvoraf kun 1 i Jylland. Bevægelsen tog dog først Fart i Firserne og Halvfemserne, og den viste sig særlig ude paa Landet, hvilket staar i Forbindelse med den øvrige Andelsbevægelses Vækst indenfor Landbruget.

Statistiske Oplysninger om Brugsforeningernes Antal har man dog først fra 1892. Da var der 547 Brugsforeninger med 75,294 Medlemmer, men desuden var der adskillige, paa hvilke man ikke har noget Tal, der havde løst Næringsbevis og handlede med Ikke-Medlemmer.

I 1898 var Tallet steget til 970, deraf 467 i Jylland, 143,600 Medlemmer, og Tallet stiger nu jævnt, indtil der i 1914 er 1567 Foreninger, deraf 865 i Jylland, med 243,855 Medlemmer. I Krigsaarene har Stigningen været særlig stærk, dog ikke saa meget som Følge af nyoprettede Foreninger, som i selve Medlemsantallet. I 1919 var der 1691 Foreninger, en Fremgang paa 8 pCt. siden 1914, men 316,846 Medlemmer, en Fremgang paa 30 pCt.

En af de vigtigste Aarsager til Brugsforeninger.

nes Fremgang var det saakaldte Læbælte omkring Købstæderne. I Følge Næringsloven maatte der ikke drives Købmandshandel i en Afstand af 1½ Mil fra Byens Akseltorv. Indtil 1910 fandtes over Halvdelen af Brugsforeningerne i disse Læbælter, men nu er Læbælterne ophævede ved Lov af 11. Februar 1920.

Af de nuværende Brugsforeninger findes to i Hovedstaden (Hovedstadens Brugsforening og en anden, der ikke ved Sammenslutningen kom ind under den). I de sidste Aar har Brugsforeningens Vækst i Hovedstaden været meget stor paa Grund af Bestyrelsens energiske Arbejde. I 1914 var der saaledes 7228 Medlemmer, men i 1919 23,954, altsaa mere end en Tredobling.

Provinsbyernes Medlemstal steg derimod kun fra 32,470 i 1914 til 40,233 i 1919.

De 317,000 Medlemmer, Brugsforeningerne har, er en Tiendedel af Landets Befolkning, men da Medlemmerne i det væsentligste repræsenterer Hustande, kan man regne, at en langt større Procentdel af Landets Befolkning nyder godt af Brugsforeningerne.

Omsætningen.

Den samlede Omsætning i Brugsforeningerne var i 1918 lige ved 150 Mill. Kr. (149,3 Mill. Kr.), altsaa ca. 500 Kr. pr. Medlem. Heraf androg Omsætningen i Hovedstaden 7,6 Mill. Kr. eller 318 Kr. pr. Medlem, medens Omsætningen i Byerne var 16 Mill. Kr. og i Landdistrikterne 125,6 Mill.

Der blev udbetalt 9,4 Mill., altsaa næsten 10 Mill. Kr. i Overskud. Overskudet har gennemsnitlig været 6—7 pCt. af Omsætningen. I Hovedstaden var det 6 pCt., hvilket vil sige, at der her er bleven betalt 456,000 Kr. i Overskud.

I 1909 var den samlede Omsætning kun 69½ Mill. Kr., den er saaledes mere end fordoblet i de sidste 10 Aar. I 1913 var Omsætningen i Hovedstaden kun 1,9 Mill. Kr., den er saaledes siden da firdoblet.

Af de enkelte Brugsforeninger har 8 paa Landet og 11 i Byerne haft en Omsætning paa over 300,000 Kr., og det fremgaar af en Tabel, at jo større Brugsforeningerne er, jo større Udbytte kan de give Medlemmerne. En Undtagelse fra denne Regel danner dog Brugsforeningerne med en Omsætning paa over 300,000 Kr., sandsynligvis fordi Hovedstadens Brugsforening har begrænset sin Udbyttebetaling til 6 pCt. af Hensyn til den bedre Konsolidering.

Fællesforeningen.

Saa godt som alle Brugsforeninger, nemlig 1604, staar sammensluttede i Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, der dannedes 1896, og som da omfattede 310 Foreninger med 30,000 Medlemmer, og den havde i dette første Aar en Omsætning paa godt 4 Mill. Kr. I 1916 naaede dens Vareomsætning en Værdi af 84½ Mill. Kr., men i de følgende Aar har den ikke naaet denne Højde paa Grund af de vanskelige Indkøbsforhold.

Fællesforeningen kom hurtigt ind paa at drive en selvstændig Produktion af de Varer, som den forsynede Brugsforeningerne med. I 1897 gjordes Begyndelsen med et Kafferisteri i Kolding. I den samme By oprettedes i 1900 en Chokoladefabrik og i 1901 en Sukkervarefabrik. I 1902 overtoges en Tobaks- og Cigarfabrik i Esbjerg. I 1906 oprettedes der i Viby ved Aarhus Fabriker til Fabrikation af Reb, Sæbe, Sennep og kemisk-tekniske Fabrikater, og her anlagdes ligeledes, i 1913, en Margarinefabrik. Til Handelsafdelingen paa Islands Brygge er der knyttet Fabrikation af Herreklæder, Trikotage og Cykler. I 1916 androg Produktionen i disse Fabriker en Værdi af op imod 18 Mill. Kr.

Fællesforeningens samlede Overskud af Handel og Produktion var i 1916 over 7 Mill.

Hovedstadens Brugsforeninger.

I Hovedstaden oprettedes de første Brugsforeninger i Aarene 1906—08, og i 1914 var der her 17 Foreninger med noget over 7000 Medlemmer og en Omsætning paa 2 Mill. Kr. I 1916 sammensluttedes de alle med Undtagelse af en til »Hovedstadens Brugsforening«, der siden da har haft en rask Udvikling. Til Fabrikation af Fedevarer har den oprettet sin egen Fabrik, hvor der i de sidste Regnskabsaar produceredes Varer for 1,7 Mill. Kr., medens Brugsforeningens samlede Omsætning af Viktualievarer var godt 3 Mill. Kr. Dens Omsætning af Kolonialvarer var ligeledes paa godt 3 Mill. Kr. og paa Manufakturvarer og Fodtøj paa ca. 400,000 Kroner.

I 1919 var der som sagt ca. 25,000 Medlemmer; men man regner næppe fejl, naar man gaar ud fra, at dette Tal allerede er langt overskredet.

Overenskomst
med
Roeentreprenørerne paa Sjælland.

Vi fraraadede i Vinter vore Medlemmer at tage Arbejde hos Roeetreprenørerne, forinden de havde sikret sig, at de fik Arbejdet betalt overenskomstmæssigt, og vi udtalte iøvrigt, at vilde Roeentreprenørerne beskæftige vore Medlemmer ved Roearbejdet, kunde de jo søge at faa en Overenskomst med Forbundet. At dette vort Standpunkt var gennemførligt fremgaar deraf, at Foreningen af sjællandske Roeentreprenørere for over en Maaned siden henvendte sig til os og udbad sig en Forhandling om en Overenskomst, saaledes at vi vilde aabne for Tilgangen af organiseret Arbejdskraft til Foreningens Medlemmer. Efter at have drøftet Sagen i Hovedbestyrelsen og Forretningsudvalget erklærede vi os villige til at slutte Overenskomst med Roeentreprenørforeningen, naar vi iøvrigt kunde enes om de nærmere Betingelser.

Forhandlingerne blev derefter optagne, og Mandag d. 13. April afsluttede vi en Overenskomst med Foreningen af sjællandske Roeetreprenørere, hvorefter denne Forening forpligtigede sig til i enhver Henseende at overholde de mellem Forbundet og Arbejdsgiverforeningen til enhver Tid eksisterende Overenskomster og fortrinsvis at beskæftige den i Landarbejderforbundet organiserede Arbejdskraft og til at skaffe de ugifte Arbejdere Kost og Logi hos de Landmænd, hvor Roearbejdet udførtes for den i Overenskomsterne fastsatte Betaling.

Vi skal senere, om fornødent, optrykke Overenskomsten her i Bladet.

Herefter har vi aabnet for Arbejdskraften til Medlemmerne af Foreningen af sjællandske Roeentreprenører, og vi anbefaler vore Medlemmer, som kunde ønske at paatage sig Roearbejde hos Roeentreprenørerne, at tage dette Arbejde hos denne Forenings Medlemmer.

Foreningens Medlemmer er som følger.

Medlemsliste
for Foreningen af sjællandske Roeentreprenører.

M. Mikkelsen, Bukkerup pr. Tølløse.
Joh. Jensen, Kvandløse ny Kro, Holbæk.
Svend Madsen, Frederikssundsvej, Hillerød.
Julius Nielsen, Saltofte, Stenlille.
Rasmussen, Faarevejle St.
Carl Nielsen, „ „
R. Rasmussen, Flintebjerg, Brandelev.
Joh. Christiansen, Dalmose.
Hansen, Gerlev, Slagelse.
J. P. Jensen, Nykøbing Sj.
H. Hemmingsen, Benløse, Ringsted.
Carl Hansen, Kaastrup, Kallundborg.
A. Jensen, Høng.
Joh. Christensen, Bjergby, Mørkøv.
Kyndal Jensen, Hvalsø.
Joh. Sørensen, Merløse, Holbæk.
Marius Petersen, Lyngen, Kallundborg.
C. Andreasen, Hillerød.
Jens Andreasen, Gl. Holmstrup, Slagelse.
Andersen, Kværkeby.
Ambr. Madsen, Forsinge.
A. Riis, Kundby, Sandby.

Vi understreger, at vi endnu ikke har opnaaet Overenskomst med nogle andre Roeentreprenører eller Foreninger af saadanne, og vi maa derfor paany fraraade vore Medlemmer at paatage sig Arbejde hos nogen andre Roeentreprenører og under alle Forhold ikke, før de skriftlig er garanterede overenskomstmæssig Betaling for deres Arbejde.

Oscar Levinsen.

Kontingentforhøjelsen fra 1. Maj.

Af Hensyn til saavel Medlemmer som Afdelingskasserere, skal vi paa given Foranledning meddele, at Kontingentsatserne fra 1. Maj er følgende:

Stk. 2.

§ 3.

Kontingentet.

Afdelingerne betaler følgende Kontingent til Forbundet:

For heltbetalende Medlemmer:

Kr. **4.00** maanedlig, hvoraf **udbetales** Kr. **2.00** til Arbejdsløskassen.

For halvtbetalende Medlemmer:

Kr. **2.50** pr. Maaned, hvoraf **udbetales** **125** Øre til Arbejdsløshedskassen.

For Medlemmer under 18 Aar og over 60 Aar og andre Medlemmer, som ikke **kan** staa i Arbejdsløshedskassen, **100** Øre pr. Maaned.

Stk. 4.

§ 7.

Lokal-Afdelingerne.

Kontingentet i Afdelingerne bør ikke maanedlig være under 5 Kroner for heltbetalende. 3 Kr. for halvtbetalende Medlemmer af Arbejdsløshedskassen og 150 Øre for Medlemmer under 18 eller over 60 Aar eller saadanne andre Medlemmer, som ikke kan være Medlemmer af Arbejdsløshedskassen.

Lorents Petersen.

Lad jer ikke narre!

En Henstilling til Tjenestekarlene i Anledning af Skiftedagen.

Som bekendt udløber Landarbejderforbundets Overenskomst den 1. Maj, og de Forhandlinger, der for Tiden føres med Arbejdsgiverforeningen om en ny, er endnu ikke afsluttet; der kan derfor paa det nuværende Tidspunkt ikke siges noget bestemt om, hvordan Lønningerne vil blive i den kommende Sommer, heller ikke for Tjenestefolkenes Vedkommende. Men da vi jo nu staar umiddelbart overfor Skiftedagen, vil vi gøre de Tusinder af Tjenestekarle, som i den kommende Uge tager ind til Byernes Fæstekontorer for at søge Plads opmærksom paa et Par Ting, som de bør iagttage, før de fæster sig.

For det første maa de benytte de af vort Forbund udarbejdede Tjenestekontrakter og ikke lade sig fæste paa Skudsmaalsbog eller i det hele taget paa den gamle Facon. Ved at følge denne Anvisning sikrer de sig, at de kommer til at arbejde under overenskomstmæssige Forhold og nyder de deraf flydende Goder; de faar altsaa ogsaa Andel i de Forbedringer, som den endnu ikke afsluttede Overenskomst indeholder. For det andet bør de ikke lade sig fæste paa Grundlag af den Minimalløn, der er fastsat i den gamle Overenskomst, eller i mindste Maade tage Hensyn til den, men erindre,

at denne Minimalløn ikke længere er gældende, fordi Overenskomsten som nævnt er udløbet;

at en Minimalløn ikke angiver den normale Takst for hvad Lønnen i Almindelighed skal være, men kun den Grænse, hvorunder denne ikke maa gaa.

Det er en Kendsgerning, at Arbejdsgiverne gennemgaaende har misbrugt den gamle Minimalløn, idet de har søgt at fortolke den som Normalløn. Det har selvfølgelig aldrig været Meningen, at en fuldt kvalificeret Karl skulde arbejde for Minimalløn, Forudsætningen var tværtimod, at en saadan Karl skulde betales betydeligt højere end Minimallønnen; denne Opfattelse maa selvfølgelig ogsaa hævdes overfor den Løn, der bliver fastsat i det kommende Aars Overenskomst. Indtil videre ved vi som sagt intet om, hvor høj denne bliver, og den kan altsaa ikke afgive nogen Vejledning for de Tjenestekarle, som tager Plads nu til 1. Maj; man maa her nøjes med selv at foretage en skønsmæssig Forhøjelse af den gamle Minimalløn f. Eks. paa 25 pCt., og saa iøvrigt stille sine Lønkrav saaledes, at man er paa den sikre Side.

Vort Raad til Tjenestekarlene nu til Skiftedagen er altsaa:

1) Fæst jer kun paa Landarbejderforbundets Kontrakter; er I ikke i Besiddelse af saadanne, saa skriv til Landarbejderforbundets Kontor, Willemoesgade 54, København Ø., og bestil Kontraktformular Nr. 4. Derved undgaar I at blive underkastet Tyendelovens Slaveparagraffer og sikres de Goder, som fremskaffes ved den ny Overenskomst, og I sikres Forbundets Hjælp i Tilfælde af Overgreb fra eders Arbejdsgiveres Side.

Forlang derfor, før I fæster eder, at Arbejdsgiveren skal underskrive denne Kontrakt.

2) *Dersom Arbejdsgiverne eller Fæstemændene paaberaaber sig den gamle Minimalløn, saa lad eder ikke narre heraf, men husk at denne ikke er gældende mere. Forlang en saadan Sommerløn, saa I er sikker paa, at I ikke kommer under de Lønninger, som bliver gældende efter den ny Overenskomst.*

Godsejer Jensen udtaler sig.

Ærede Standsfæller!

Jeg fik forleden Dag en Forespørgsel fra en Godsejer, der spurgte om, hvorfor jeg dog lod mine Taler referere i et Blad som „Landarbejderbladet". Jeg svarede ham, at det var af rent praktiske Grunde, fordi jeg af Erfaring véd, at Storagrarerne i en meget stor Udstrækning læser dette Blad, idet de nemlig altid modtager Bladet af Postbudet til Tjenestefolkene, og at de derfor selv først læser Bladet, hvorefter de uden videre brænder eller bortkaster det, saaledes at Landarbejderne ikke faar Lov til at se en Stavelse af hvad der staar i deres eget Blad.

Som De vil kunne se, er det en meget virkningsfuld og praktisk Maade at faa publiceret sine Foredrag paa.

Ganske vist kalder Tjenestefolkene denne Fremgangsmaade for simpelt Tyveri, men det vidner jo naturligvis kun om, at de ikke har mindste Begreb om Formaalstjenligheden af dette. Og havde de det, vilde de vel nok hurtigst muligt sætte en Stopper for denne Trafik.

Men som De altsaa ser — ærede Standsfæller — opnaas 2 Ting: for det første at hindre Landarbejderforbundet i at præparere og oplyse sine Medlemmer i dette Forbunds ensidige Øjemed og for det andet at faa mine Foredrag bragt gratis ud til de Storagrarer, der nu ulykkeligvis er belemret med det Rak af Landarbejdere, der er Medlemmer af dette infame Bolschevik-Forbund.

Naa — dette var jo kun saadan et lille Sidespring foraarsaget af den omtalte Godsejer.

Men nu med Hensyn til hele den politiske Situation, da har den nu afsluttede Valgkampagne lært os, at Udviklingen er ved at komme ind i et ganske nyt Spor. Jeg konstaterer med overstrømmende Tilfredshed de Nydannelser paa det politiske Omraade, som har fundet Udtryk i de mange forskellige smaa Partier, som Tilfældet har været denne Gang.

Det er ganske indlysende, at den af os i evindelige Tider drevne Agitation for, at Initiativet igen kunde blive det alt beherskende, det bærende — om jeg saa maa sige — det personlige Initiativ, at dette nu endelig har slaaet dybe Rødder i vort politiske Liv.

Se, med hvilken Iver Politikerne nu begynder at tage fat.

Folketingsmand Marott er begyndt for sig selv. Folketingsmand Moesgaard-Kjeldsen ligeledes. Det samme er Tilfældet med Professor Lauritz Birck. I Forvejen havde vi jo den populært kaldede Erhvervs-Jensen, og antagelig vil om meget kort Tid hele det konservative Folkeparti falde fra hinanden. Den Tid er saaledes ikke fjern, da vi kommer bort fra dette fordømte Partiuvæsen, der hedder Partier.

Naar nu blot Initiativet kunde slaa dybest Rødder i Socialdemokratiet, saa vi først kunde faa dette Parti sønderdelt, saa vilde vi være godt hjulpne.

Bare der var nogle flere Marott'er, saa skulde vi snart faa gjort dette Parti uskadeligt.

Altsaa — ærede Standsfæller — Tidens Løsen nu og i Fremtiden bør være:

Hver Mand sit Parti!

Husk det!

Det er nu for Resten ikke nogen Tilfældighed, at den første, der lavede sit eget Parti, var Marott.

Det viser, at det alligevel altid er fra Militæret, vi skal have Hjælpen. Han har nemlig været Underkorporal i den danske Hær.

Og man har jo ogsaa altid haft paa Fornemmelsen, at det var fra de danske Underkorporaler, Frelsen skulde komme.

Og naar først hver Mand har faaet sit Parti, da véd de socialdemokratiske Førere, der nu lever højt paa Arbejdernes Dumhed, som „Solidaritet" udtrykker sig, da skal en Stauning, en Borgbjerg, og hvad nu alle de andre Folkeførere hedder, finde deres politiske Waterloo.

Da raader der atter Fred i Danmark — da skal vi Godsejere atter være frie Mænd.

Derfor, danske Godsejere: Rot jer sammen, at vi kan knuse Slaverne. Knuser vi ikke dem, knuser de os.

Landbrugets Socialisering.

Den Udtalelse, som vort Forbunds Hovedbestyrelse vedtog i Anledning af Roedyrkernes Stilling til Polakspørgsmaalet, hvis Ordlyd vi gengav i sidste Nummer af Bladet, har vakt stor Opstandelse i Storagrarernes Presse. Det gælder navnlig Kravet om, at ogsaa Spørgsmaalet om Landbrugets Socialisering skal tages op til Drøftelse i Forbindelse med det øvrige Socialiseringsproblem. „Landmands Tidende" skriver saaledes, under Overskriften: Hvor bærer det hen", følgende karakteristiske Artikel:

I Landarbejderforbundets Hovedbestyrelses offentliggjorte Udtalelse hedder det: „Denne Roedyrkernes Optræden understreger i allerstærkeste Grad Nødvendigheden af Landbrugets snarlige Socialisering, og det er Landarbejdernes Pligt at arbejde hen til, at dette Spørgsmaal snarest tages op til alvorlig og grundig Drøftelse paa de dertil kompetente Steder". —

„Man skal høre meget før Ørene gaar af". — — Og heldigvis „Snak alene gør det ikke".

Det turde imidlertid snart være paa Tide, at den Tale om Socialisering hørte op. — Socialisering fører jo kun til Folkets Fordærv og Forarmelse. Se til Rusland og Tyskland. Hvilke afskrækkende Eksempler.

Vi skal ikke have Landbruget socialiseret hverken nu eller om Hundrede Aar. Vi skal og vil ikke ind under det socialdemokratiske Aags Forbandelser. Vi ønsker ikke at komme til at leve Trællens Kaar under Landarbejderforbundets socialdemokratiske Bestyrelse.

Hverken Husmænd eller Gaardmænd eller vore unge ønsker afskrækkende Livsbetingelser, og det skal aldrig ske. Men nu kender vi disse Herrers Tankegang; vi véd, at Ove Rode er med i det Selskab og sympatiserer med deres Tankegang og uhyggelige Tvangsforanstaltninger.

Haardt har den danske Jordbruger kæmpet og stridt for at komme løs af de hundredaarige Trællekaar under Herremandsvældet, og aldrig, aldrig nogensinde bøjer vi Ryggen under de tifold værre Kaar, som et social-radikalt Tyranni vil byde os. —

Bønderne i Rusland blev under Lenins og Trotskys Rædselsregimente omtrent frataget deres Stemmeret. Saaledes vil det ogsaa gaa os. De socialistiske Diktatorer vil kun udsuge, pine og plage os, kontrollere os med alt hvad vi har for, og saa tage Frugten af vort Arbejde. —

Nogen skal jo arbejde, selv om vi faar Socialisering over hele Linien, og det bliver de danske Jordbrugere.

Vaagn derfor op, mens Tid er. Stem Fjenderne ned.

Vi er ganske enig med Bladet i, at „Snak alene gør det ikke", der skal Handling til. Men i et Tilfælde som dette maa der dog tales om Tingen, før man kan skride til Handling; et saa vigtigt Spørgsmaal maa selvfølgelig drøftes og endda

drøftes grundigt. Det er dette vi forlanger, der skal ske; det er dog selvfølgelig ikke Meningen at det skal blive ved Drøftelse alene. Vi agter fra Landarbejderforbundets Side at gøre, hvad der staar i vor Magt, for at Kravet saa hurtig det lader sig gøre kan antage praktisk Form, og vi føler os overbevist om, at hverken „Landmands-Tidende" eller Landmandsforeningen, ja, ikke en Gang en eventuel konservativ Regering, støttet af alt, hvad der er af Reaktion her i Landet, vil kunne forhindre at det sker.

Vi har naturligvis intet Øjeblik gjort os skyldig i en saadan Overvurdering af vor egen Magt, at vi har ment alene at kunne fremtvinge Spørgsmaalets Løsning eller blot en Drøftelse heraf paa dertil kompetente Steder. Vi tror imidlertid at kunne regne med hele den danske organiserede Arbejderklasses Støtte i denne Sag og selv med en konservativ Regering er Arbejderklassen en Magtfaktor her i Landet, som ikke uden videre kan ignoreres. Den sidste Tids Begivenheder har jo givet en lille Antydning heraf, men Fremtiden vil endnu stærkere understrege denne K ndsgerning for „Landmands-Tidende" og dets reaktionære Venner. Desuden kan vi fortrøste os til, at vi har Udviklingen med os i vort Krav.

Socialiseringstanken er ikke fremsat og endnu mindre opfundet af Landarbejderforbundet; den er vokset frem som en nødvendig og uundgaaelig Følge af de ved Kapitalismen skabte Forhold, den staar paa Dagsorden Verden over, og overalt i Frankrig, England, Sverige, Norge osv. har Regeringerne uanset Partifarve maatte gaa ind paa at tage den op til Drøftelse. Det vil man ogsaa komme til her i Landet, enten „Landmands-Tidende" synes om det eller ikke. Bladets Ønsker i saa Henseende gør hverken fra eller til, det er kun Fnug i denne Forbindelse.

Var Landmandsforeningen en stærk Organisation, hvad den som bekendt ikke er, vilde den alligevel komme til kort i Kampen med Socialiseringskravet; det samme vil selv den stærkeste reaktionære Regering; en saadan kan maaske for en Tid standse Kravet, men slaa det ned vil den aldrig kunne, og den vil som nævnt heller ikke kunne forebygge, at det bliver udvidet til ogsaa at omfatte Landbruget.

Jorden er det fundamentale i hele Befolkningens Tilværelse og det er vor fælles Moder, intet kan derfor være rimeligere, end at der fra Samfundets Side bliver truffet saadanne Forholdsregler, som forebygger, at denne gøres til Spekulation til Enkeltmands Fordel, med Tilsidesættelse af ethvert Hensyn til Samfundets Tarv. Det er jo netop dette, som nu finder Sted. Sukkerroedyrkernes Stilling til Polakimporten er kun et Eksempel blandt mange herpaa.

Storagrarerne benyttede deres Raadighed over Danmarks Jord til, som Betingelse for at dyrke det Areal Sukkerroer, der var nødvendigt for Befolkningens Forsyning med Sukker til overkommelig Pris, at gennemtrumfe Kravet om Indførsel af 1500 Polakker. De satte ganske og aldeles Samfundshensynet til Side for Profithensynet.

Naar Bladet henviser til Forholdene i Rusland og Tyskland som afskrækkende Eksempler paa, hvad Socialisering fører til, saa er hertil den ikke uvæsentlige Ting at bemærke, at Ansvaret for Forholdene i disse Lande selvfølgelig i første Række maa lægges paa det Regimente og det System, som førte dem ud i Krigen, altsaa netop det System, som „Landmands-Tidende holder paa herhjemme.

Bladets Bemærkninger om Bønderne og Husmændene er akurat saa meget ved Siden af Spørgsmaalet, som det kan ventes fra den Kant. Det her er Tale om er, at træffe Forholdsregler overfor den Godsejerklasse, som ogsaa i sin Tid var Bøndernes Undertrykkere, og for hvem Landarbejderne nu maa trælle, og som kynisk nægter at tage ringeste Hensyn til Befolkningens og Landets Tarv.

Strejke overfor Tranekjær Gods.

Grev Ahlefeldt-Laurvigen, Tranekjær paa Langeland, byder sine Arbejdere 5 Kroner om Dagen.

Han nægter at forhandle med Organisationen og vil binde Arbejderne til Sultekontrakter.

Paa Tranekjær Slot paa Langeland residerer Grev Ahlefeldt Laurvig som en anden Konge over alt Folket. Saa mægtig eller vel rettere sagt overmægtig føler han sig overfor sine Arbejdere, at han, Tidens Tendenser tiltrods, stedse har nægtet at forhandle med Arbejdernes Organisationer om Løn og Arbejdsforhold. Han har blot diktatorisk forelagt dem Kontrakter til Underskrift, og hvad der skulde staa i disse Kontrakter, ja se det bestemte Hr. Greven selv, og vilde Arbejderne ikke underskrive, saa kunde de bare stikke af.

I dette Foraar er han imidlertid gaaet saa vidt, at han af Arbejderne paa 3 af hans Gaarde, som hidtil har været underkastet Overenskomsterne, har krævet, at de skulde underskrive paa Grevens Kontrakter. I de Kontrakter, som Greven i dette Foraar fordrede, at Arbejderne, som hidtil har været beskæftigede under overenskomstmæssige Arbejdsforhold, skulde underskrive, var Arbejdstiden endog fastsat til 10 Timer i Døgnet og Daglønnen til 5 Kroner om Dagen.

Arbejderne vilde ikke underskrive paa en saadan Sultekontrakt, og da Greven ikke vilde fravige sit Standpunkt, blev hele Sagen overgivet til Forbundet. Imidlertid var Arbejderne paa »Tranekjær Ladegaard«, Grønslettegaarden og Bjergbygaard paa Nordlangeland ogsaa blevne grundig utilfredse med Grevens diktatoriske Kontrakter, og da Greven heller ikke vilde forhandle med dem om en Ordning, samledes Arbejderne paa alle Grevens Gaarde paa Langeland, 7 ialt, i Kravet om, at Greven skulde indgaa paa at overholde de mellem Arbejdsgiverforeningen og os afsluttede Overenskomster.

I over en Maaned har vi korresponderet med Greven om dette Kravs Gennemførelse, men Greven har haardnakket vægret sig ved baade at forhandle med Organisationen og opfylde det af Arbejderne fremsatte Krav. At Arbejderne derefter har tabt Taalmodigheden og besluttet sig til med Forbundets Sanktion at etablere Strejke overfor Greven, dersom han ikke vilde gaa ind paa deres Krav, er let forstaaelig. Søndag den 25. afholdt Arbejderne paa Tranekær og de omliggende Gaarde Generalforsamling, hvor Carl Westergaard, Odense, var til Stede som Forbundets Repræsentant. Arbejderne besluttede her at etablere Strejken fra Mandag Aften, dersom Greven ikke gik ind paa deres Krav om overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsforhold. De valgte et Udvalg til i Selskab med Forbundets Repræsentant at overbringe Greven denne Meddelelse. Greven, som gennem en Tjener for sidste Gang fik overbragt Arbejdernes Krav, meddelte gennem Tjeneren Udvalget, at han ikke agtede at svare dem eller at indlade sig i Forhandling med Arbejdernes Repræsentanter.

Efter denne overklassehovmodige Afvisning af deres berettigede Krav besluttede Arbejderne at iværksætte Strejken paa »Tranekjær Ladegaard«, »Pæregaarden«, »Grønslettegaarden« og »Bjergbygaard« fra Mandag Aften den 22. April.

Fra 1. Maj vil Arbejderne paa Brolykke, Nordenbrogaard og Søgaard paa Sydlangeland ogsaa gaa ud i Strejken, og samtidig vil Arbejderne paa Lundsgaard ved Kerteminde, som ogsaa ejes og drives af Greven, gaa ud i Strejke. Greven har ved hele sin hovmodige Opførsel tvunget samtlige sine Arbejdere paa hans 8 Gaarde til at gaa ud i en haard Kamp for Gennemførelse af ordentlige Løn- og Arbejdsforhold. Men har Greven nu budt Arbejderne denne Kamp, saa skal han ogsaa faa den at føle. Greven skal læres til at respektere Arbejdernes Organisationsret, og han skal komme til at tage Hensyn til Arbejdernes Ønsker og Krav.

I denne Kamp mod denne diktatoriske Greve staar alle danske organiserede Landarbejdere bag Arbejderne paa Tranekær.

De Gaarde, paa hvilke der strejkes eller vil blive strejket, naar dette Blad kommer Medlemmerne i Hænde, er *Tranekjær Ladegaard, Pæregaarden, Grønslettegaard* og *Bjergbygaard* paa Nordlangeland, samt *Brolykke, Nordenbrogaard* og *Søgaard* paa Sydlangeland. Disse Gaarde er hermed blokeret for Tilgang af al organiseret Arbejdskraft. Ingen af Forbundets Medlemmer maa tage Arbejde paa nogen af disse Gaarde, forinden Strejken er afsluttet. Endvidere vil der blive etableret Sympatistrejke overfor Greven af Arbejderne paa »Lundsgaard« ved Kerteminde. Ialt er Greven saaledes i Kamp med samtlige Arbejdere paa hans 8 Gaarde. Hvorledes han kan klare disse Papirer, maa han selv vide, kan Greven undvære Arbejderne, kan Arbejderne ogsaa undvære Greven og hans Sultelønninger.

Der maa fra alle vore paagældende Afdelingers Side udvises den største Paapasselighed m. H. t. at forhindre, at Greven faar Skruebrækkere. Dersom Bønderne skulde begynde at ville hjælpe Greven ud af Fadæsen, saa maa de paagældende Afdelinger meddele, at dersom de ikke holder op at støtte Greven, saa vil vi ogsaa etablere Strejke hos disse Landmænd.

Denne Kamp med Grevevældet skal vindes, og den kan vindes, dersom vi blot vil optræde enigt og fast og yde Arbejderne al fornøden Støtte under Kampen.

Oscar Levinsen.

Du lille Fugl - - -

Du lille Fugl i Skov og Vang,
Sig, hvorfor kvidrer du saa fro?
Sig, hvorfor lyder let din Sang,
Som om du til os alle lo - - -

Er det din Vingeflugt saa let,
Der gør dig let i Sinde,
Der gør, at ej du bliver træt
Trods foraarsbarske Vinde.

Er det din Flugt fra Syd til Nord,
Der Længslerne kan binde,
Der gør, at du i muntert Kor
Altid din Plads kan finde?

Du lille Fugl, jeg ønske gad,
Jeg havde dine Vinger,
Saa svang jeg mig i Legen glad
Saa let, som du dig svinger - - -.

OLIVER TWIST.

Forhandlingerne om Landsoverenskomsten for Landbrugsarbejdet.

Forhandlingerne om Landsoverenskomsten med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug er nu paabegyndt.

De første Forhandlinger fandt Sted Tirsdag den 20. April og fortsattes Onsdag og Torsdag. Der forhandledes kun om de almindelige Bestemmelser. Enighed opnaaedes paa adskillige Punkter, medens der ogsaa var flere Punkter hvor der ikke var opnaaet Enighed, da Forhandlingerne afsluttedes Torsdag den 22 April om Aftenen.

Forhandlingerne, der blev afbrudt nærmest af Hensyn til Valget, genoptages Onsdag den 28. April Kl. 3 i Arbejdsgiverforeningens Lokaler.

Ved disse Forhandlinger kommer Lønspørgsmaalene til Forhandling. Nærmere Meddelelse om Forløbet af disse Forhandlinger skal fremkomme i næste Nummer.

For at undgaa enhver Misforstaaelse fra Medlemmernes Side, dersom vi den første Maj skal staa uden Overenskomst, skal vi gøre opmærksom paa, at der maa ingen Arbejdsstandsning finde Sted, som ikke udtrykkelig skriftlig er sanktioneret eller paabudt af Forbundet, og at der, indtil den nye Overenskomst foreligger, skal betales efter den gamle Overenskomst.

Oscar Levinsen.

Urafstemningen i Landarbejdernes Sygehjælpekasse i Danmark

er nu sluttet med det Resultat, at Forslaget er forkastet med 4 Stemmers Majoritet, idet der for Forslaget er afgivet 874, mod 878 Stemmer, medens 285 svarede stemmer ikke.

Kassens Hovedbestyrelse afholder om kort Tid Møde for at tage Stilling til den derved skabte Situation, og der vil derfor i den nærmeste Tid fremkomme en nøjere Redegørelse for Situationen.

P. F. V.
FRANTS NIELSEN.

Fluer og Edderkopper.

Af *Wilhelm Liebknecht.*

I kender det jo alle, det rundryggede Insekt med den myge, klæbrige Krop. Fjærnet saa langt som mulig fra Dagens Lys, langt borte i de mørke Kroge spinder det sit morderiske Net. Der lader den stakkels uforsigtige eller letsindige Flue sig fange; der finder Fluen sin Død. Dette modbydelige Udyr med runde, glasagtige Øine og lange, krogede, udad bøjede Ben er fortræffeligt egnet til at fange og kvæle sit Offer. Dette Udyr er Edderkoppen.

Se, hvor koldblodig og ubevægelig han sidder i sin Krog og lurer paa Byttet, som skal nærme sig hans Magtomraade! Se, hvorledes han med infernalsk Behændighed spinder det dødbringende Væv, som skal fange og skaanselsløst omsnøre den svage Flue! Det afskyelige Dyr anvender megen Tid for at fuldstændiggøre sit Net efter alle Kunstens Regler; thi det skal aldrig lykkes Byttet at undkomme!

. . Først spinder han en Traad, saa to, tre — endnu flere. Saa drager det Tværtraade og binder dem sammen ved Hjælp af nye Tværtraade. Alt dette, for at dets Offer selv under Dødsangstens mest fortvivlede Anstrængelser ikke skal være i Stand til at sønderrive Nettet.

Endelig er Nettet færdig, Fælden er sat op, og at undgaa den er omtrent umuligt. Edderkoppen trækker sig nu tilbage i sit Hul og venter der, indtil en eller anden letsindig Flue, dreven af Hungerskvaler, kommer for at søge Næring.

Den behøver ikke at vente længe. Fluen kommer snart flyvende. Den lille Stakkel søger Mad overalt; pludselig støder den paa de udspundne Traade: den indvikler sig i dem; den forsøger at rive sig løs; — og det er for altid forbi med hende.

Edderkoppen ser sit Offer; den kryber ud af sit Hul. Med graadige Blikke og udstrakte Klør nærmer den sig langsomt Byttet. Den behøver ikke at skynde sig! Udyret ved godt, at det arme Insekt, en Gang fanget, ikke kan undgaa det. Det kommer stadig nærmere; det ser paa Fluen med sine staalgraa, stirrende Øjne. Fluen skælver af Angst. . . . . Den ser Faren, som truer den, den søger at frelse sig, og den udmattes ved de fortvivlede Forsøg.

Alle Anstrængelser, alle Forsøg er frugtesløse! Spindelvæven omsnører Fluen mere og mere, og Edderkoppen kommer nærmere og nærmere. Ved enhver Bevægelse, Fluen gør for at slippe ud af Nettet, lægger der sig flere og flere Traade og Masker omkring den. Endelig falder den forpustet og udmattet i sin Fjendes, den frygtelige Edderkops Vold.

Og nu strækker det væmmelige Dyr sine laadne Klør ud imod den, omfavner den og kvæler den. Saa begynder Edderkoppen at suge paa sit svage Offers skælvende Krop, en Gang, to Gange, tre Gange, alt efter som den har Lyst og Appetit. Naar den har slukket sin Tørst efter Blod, lader den sit Offer ligge uden at have fuldstændig dræbt det. Saa kommer den atter tilbage og suger paany, gaar atter bort og vender tilbage, indtil den ulykkelige Flue er helt opslugt. Det varer længe, ofte meget længe. Men den blodtørstige Vampyr slipper ikke den stakkels Flue af Sigte, saa længe der findes en eneste Draabe Blod i den. Edderkoppen indaander Fluens Liv, den suger sig sit Offers Kraft, drikker dets Blod, og forlader det først, naar der ingenting, absolut ingenting findes tilbage af nærende Saft.

Da bliver den stakkels døde Flue lettere end et Halmstraa. Det første Vindpunst tager den med sig, og alt er forbi.

Mæt og fornøjet vender nu Edderkoppen tilbage til sit Hul. Den er tilfreds med hele Verden og finder denne endnu behageligere at leve i — — — — — — — —

Disse Fluer, som man dræber efter at have udsuget deres Blod og Saft, disse Fluer, som man opsluger og af hvis Livskraft man lever, det er Eder, Proletarer i By og Land! Det er du undetrykte Folk, I Aandens Arbejdere, I Industriarbejdere, I skælvende unge Piger og svage, undertrykte Kvinder, alle I, som ikke vover at fordre Eders Rettigheder! Det er I, Militarismens ulykkelige Ofre! Kort sagt, det er I arme, udbyttede Væsener, som man slænger langt fra sig, naar man intet mere har at berøve Eder! Det er Eder, som er Landets produktive Livskraft, Landets Hjerte og Forstand! Eder tilstaar man ingen anden Ret, end at dø i al Stilhed, i al Elendighed, medens det var Eders Blod, Eders Sved, Eders Anstrængelser, Eders Tanker og Eders Liv, som mættede og gjorde dem stærke, disse Eders Herrer og Undertrykkere, de blodtørstige Edderkopper.

Edderkopperne, det er Herrerne, de rige Pengematadorer, Udbytterne, Spekulanterne, Kapitalisterne, Forførerne, det høje Præsteskab, Hensynsløsheden, hvorunder vi sukker, Ophavsmændene til de slette Love, som undertrykker os og de Tyranner, som underkuer os. *Edderkopper* det er alle dem, som lever paa vor, paa Folkets Bekostning, som tramper os under Fødderne, haanleende spotter over vore Lidelser og vore frugtesløse Anstrængelser for at befri os.

Fluen, det er den stakkels Arbejder, som maa underkaste sig alle blodige Forskrifter, som Arbejdsgiverne behager at paatvinge ham, — maa underkaste sig, fordi den ulykkelige er uden Levnedsmidler og maa skaffe Mad baade til sig og sine.

Edderkoppen, det er den store Fabrikherre, som paa hver af sine Arbejdere fortjener 5 til 6 Kroner om Dagen og vover, nej, nedlader sig til for 12 til 14 Timers Arbejde at betale Arbejderne en Sulteløn fra 1 til 3 Kroner.

Fluen, det er Grubearbejderen, som ofrer sit Liv i Grubernes kvælende Luft for at grave op af Jorden de Skatte, som ikke er bestemt for ham.

Edderkoppen, det er Aktieejeren, som ser sine Aktier stige dobbelt og tredobbelt, men som aldrig bliver tilfredsstillet, som altid ønsker sig en større Profit, som uforskammet berøver Arbejderne Frugterne af deres Arbejde, som raaber paa Militær og nedskyder »Oprørerne«, naar de fordrer en Smule højere Løn.

Fluen, det er Barnet, som allerede i den spæde Alder maa arbejde af alle Kræfter paa Fabriken, i Værkstedet, i Forældrenes Hus.

Edderkoppen, det er ikke de stakkels Forældre, som af Nøden tvinges til at ofre sine Børn, men det er de nuværende skrækkelige Livsforhold, som gør denne Fornægtelse af den naturlige Følelse og denne Opløsning af deres egen Familie til en jernhaard Nødvendighed.

Fluen, det er Folkets troskyldige Datter, som paa en ærlig Maade vil forsørge sig, men som ikke faar Lov hertil, hvis hun ikke prisgiver sig til Principalens eller Disponentens Lyster. Senere bliver hun ofte med Barnet under Hjertet jaget væk for at undgaa »Skandalen«.

Edderkoppen, det er den unge hovne Snob af den »gode Familie«, ham, som med haanlig Latter forfører uskyldige Piger og drager dem ned i Sølen, ham, som er stolt af at have vanæret saa mange Kvinder som mulig.

Fluen, det er du, den flittige Landarbejder. I dit Ansigts Sved pløjer du Jorden for de rige Godsejere og Bønder; du saar Kornet, som du ikke høster; du avler Frugter, som du aldrig faar Lov at nyde.

Edderkopperne, det er de store Godsejere, som tvinger deres Husmænd og deres Daglejere til at arbejde for selv at kunne leve et let og luksuriøst Liv; det er dem, som Aar efter Aar forhøjer Jordafgifterne og trykker Lønningerne ned.

Fluerne, det er vi allesammen, vi fattige og enfoldige, som altid har skælvet ved Offeralterets Fod, vi, som altid har bøjet Hovedet for Præsterne, vi, som til Kirkens Ære og Fornøjelse har kæmpet og undertrykt hinanden, vi, som dukkede Ryggen og bøjede Knæene, vi, som tillod vore Undertrykkere at nyde Frugterne, medens vi selv aandelig lammedes af Religionens ødelæggende Indflydelse.

Edderkopperne, det er Præsterne og Munkene, som forgifter Sjælene og omsnører de enfoldige Sind med deres mørke Lære; det er dem, som prædiker Forsoning med Arbejderklassens Blodsugere, og det er dem, som forbander ethvert Forsøg paa at forbedre sin Stilling.

Med et Par Ord, *Fluerne,* det er de undertrykte, de underkuede, de udplyndrede; *Edderkopperne,* det er de hensynsløse, Kapitalisterne, Despotismen i alle dens Former.

Før i Verden vævede Edderkopperne deres Net fra de store adelige Slotte; i vore Dage vælger de som deres Opholdssted de store industrielle Centrer, de rige Kvarterer, hvor vor Tids lykkelige bor. De foretrækker de store Fabriksbyer, men de nedsætter sig ogsaa i de mindre Byer og i de smaa Landsbyer; de er overalt, hvor en Udplyndring er mulig. Overalt, hvor der findes Arbejdere, Ejendomsløse, Proletarer, Haandværkere, Daglejere og gældbetyngede Smaabønder, hersker ogsaa Kapitalisternes uindskrænkede Profitlyst.

Og overalt ser vi de behændigt opstillede Net, hvori de arme Insekter forgæves søger at befri sig; vi ser, hvorledes de forgaar, tørrer ind og dør.

Hvilke forfærdelige Scener er ikke i Aarhundredernes Løb blevet udspillet i denne Kamp mellem de svage Fluer og de blodtørstige, frygtelige Edderkoppe! Det er en Historie af lange, blodige Lidelser. Men hvorfor fortælle om dem paany? Det forgangne er forbi. . . . lad os hellere tale om den nuværende Stilling og om Fremtiden!

Lad os nærmere se paa den Kamp, som Fluerne og Edderkopperne i vore Dage fører med hinanden. Lad os lære at kende de Forhold, hvorunder denne Kamp foregaar; lad os, Fluer, søge at forstaa, hvorledes de er begyndt disse Net, som vore Fjender opstiller imod os; lad os søge at klargøre for os deres Underfundigheder; men først og fremmest maa vi forene os, vi, som enkeltvis er for svage til at rive Edderkoppernes Net itu. Lad os sprænge vore Lænker; lad os jage vor Fjende ud af hans Hule, lad os udbrede Lys, Oplysningens klare

Lys overalt, saa at det smudsige Udyr ikke længere maa fulføre sit morderiske Haandværk i Mørket!

Ak, om I vilde, Fluer, om I blot vilde, var I uovervindelige! Edderkopperne er visselig endnu stærke, men de er faa. I Fluer derimod, I er enkeltvis uden al Betydning, men Eders Antal er umaadeligt stort, og deri ligger Eders Magt. I er Livet, I er Verden! Om I blot vilde forene Eder, saa skulde I med et eneste Slag af Eders Vinger kunne rive alle Traade itu, ødelægge alle Net, som nu binder Eder fast, og i hvilke I omkommer af Hunger. I kan gøre Ende paa al Nød og al Slags Slaveri, om I blot vil!

Saa lær da at ville!

(Det tyvende Aarhundrede.)

Valget og Fremtiden.

Vort Land har aldrig været Vidne til en saa perfik og gennemforløjet Valgkamp, som den, der fra den forenede Reaktions Side førtes forud for det nu afsluttede Valg, ved at appellere til nationalistiske Stemninger og spekulere i Socialistforskrækkelse, ved at forvanske Kendsgerningerne og stille Sandheden paa Hovedet lykkedes det Højre og Venstre at sejre ved Valget og faa et reaktionært Flertal i Folketinget, saaledes at dette nu tæller en Blok paa 48 moderate, 28 Højremænd og 4 Tilhængere af Erhvervspartiet, imod 42 Socialdemokrater og 17 radikale. Valget har altsaa bragt en ganske betydelig Forskydning til Gunst for Reaktionen, og da især til Fordel for de moderate. Det er den moderate Storbondepresses store Udbredelse og dens ganske ansvarsløse demagogiske Virksomhed, der har gjort sig gældende. For os Landarbejdere er dette en ny Bekræftelse paa, at den Presse er vor farligste og mest ondartede Fjende. Det maa anspore os til at tage fat med fornyet Energi paa Arbejdet med at komme denne Fjende til Livs; den maa ud af alle Smaakaarshjem. Denne Kilde til aandelig Forsumpning og økonomisk Forkuelse har nu gjort Ulykker nok for Underklassen paa Landet, nu maa der stoppes til for dens Afløb til vore Hjem.

Som det var at vente er Valget gaaet værst ud over de Radikale; dette Parti er af saa uensartet Sammensætning, at det under saadanne Forhold som de nuværende umuligt kunde holde Stillingen. For Socialdemokratiet blev Valget vel ingen Sejr, og mange havde sikkert ventet et større Resultat for Arbejderpartiet, men om noget Nederlag kan der dog ikke tales. Partiet kan endda fremvise en betydelig Fremgang; i Stemmetal er det gaaet frem fra *262,775* til *300,394* og i Mandater fra *39* til *42* siden Valget 1918; det er en Fortsættelse af den solide og støtte Fremgang, som kendetegner det danske Socialdemokratis Historie, og man behøver ikke at være Spaamand for at forudsige, at den kommende Tid vil forøge dets Fremgangsbetingelser i ganske overordentlig Grad. I Stormtider som disse er Stillingen som Regeringsparti alt andet end behagelig, et Oppositionsparti kan ganske anderledes udnytte de nuværende Tilstande i agitatorisk Øjemed; det har Højre, og det har ikke mindst Venstre bevist gennem de 7 Aar, hvor de har været Opposition. En mere hensynsløs, for ethvert Slags Ansvar blottet Opposition end den, der har været drevet i disse Aar, har vort Land og maaske næppe noget Land i Evropa nogensinde set; der ligger mægtige Muligheder for Socialdemokratiet i at følge det Eksempel, de to Partier har givet.

Krigen er ganske vist forbi, men dermed er alle Vanskeligheder for Landet jo ikke ovre. Der vil ikke komme til at mangle Agitationsstof i den kommende Tid; en hvilken som helst Regering vilde give det, men et Ministerium J. C. Christensen vil give i Læssevis.

Det kan betragtes som givet, at det bliver Hr. J. C. Christensen, der bliver den kommende Regerings Chef, og at denne Regering iøvrigt vil komme til at bestaa af Personer som Sigurd Berg, Pinstrup og Konsorter. Dersom det er rigtigt, at et Folk har den Regering, som det fortjener, saa er det danske Folk i Sandhed langt nede. Den Mand, som holdt Alberti oppe til det sidste, om hvem det er bevist, at han i sin Tid udenom Rigsdagen og sine egne Ministerkolleger tilbød Tyskland Alliance, et Tilbud, som, dersom det var blevet vedtaget, vilde have kostet Landets Selvstændighed, den Mand, der er afsløret som Ophavsmand og Anstifter af Attentatet paa Landets Forfatning, denne Mand i Spidsen for Landets Regering, og i dennes Midte, som en af Topfigurerne, den rigsretsdømte Sigurd Berg. Ikke sandt! Det er en smuk og værdig Regering, som er egnet til at fylde Folket med Stolthed og faa Hjertet til at banke af Glæde i enhver Sønderjydes Bryst paa Genforeningens Dag.

Vi ved, at den Regering, som fremgaar af Valget, bliver en arbejderfjendtlig Regering, som vil være et villigt Redskab i Overklassens Haand. Vi gaar en Tid i Møde, hvor Klassekampen kommer til at rase som aldrig før. Kammen svulmer paa Overklassekomplottet af Sejrsstolthed i disse Dage; de tror, at nu har de Krammet paa »Rakket«; men de tager fejl. Den Opgave at slaa Underklassen ned, er baade J. C. Christensen og den øvrige reaktionære Sammenrotning for stor. Reaktionen vil, trods sin tilsyneladende Styrke, vise sig svagere end nogen tror; det, som forener Reaktionen, er kun Had til Underklassen. Det er lykkedes Arbejdernes Fjender at hidse et Vælgerflertal op imod dem, men i dette Flertal er der en Mængde Mennesker, som i Virkeligheden er Arbejderklassens naturlige og selvfølgelige Forbundsfæller, og som snart igen vil forlade den Overklasse, som de nu har allieret sig med.

Valgets Udfald er i overvejende Grad et Stemningsresultat, som der ikke varigt kan bygges paa.

Socialdemokratiet kan trøstigt se Fremtidens Kamp imøde, det har bag sig en velorganiseret og veldisciplineret Hær, der kæmper for fælles Interesser og fælles Maal.

Til Afdelingerne!

Emblemet.

Grundet paa den store Afsætning af Sølvemblemer har det ikke været muligt at fremskaffe disse i tilstrækkelig stor Mængde, og de Afdelinger, som har indsendt Bestilling paa Emblemer, bedes have lidt Taalmodighed. Emblemerne skal komme, saa snart vi faar dem fra Fabrikanten.

Med kammeratlig Hilsen
Lorents Petersen.

Polacy!

Za wplywem organizacji naszej zostali kontrakty sezonowy ustaliony w taki sposób ze Robotnice sezonowy pobieraja take same wynagrodzienie jak i dunczyki, tak samo dokonano zmian podwzgledem naturaljów, tak se powstala nowa situacja w ktorej wele robotnic nie moga sie z decydowac. Wobec czemu ptzedstawicel Zwiazku A. Touskow ma polecienie dac sprawozdanie o stanowisku naszej arganizacji do tej sprawy. W tem celu beda zwowlany zebrania we wszystkich mejscowosciach w ktorych Polacy pracuja. Temczasowo zebrania sie odbeda w nastepujacych miastach!

W Nykøbingu w sobote 1 ga maja 02 popol.

W Nakskowie w niedziele 2 majao popol.

Mejscie zebranji bede ogloszono w plakatach.

My prosimy noszych towarzyszy agitowac o jak najliczniejszy udzial na te zebranoa.

Nørre Lyndelse Afdeling

For Udeblivelse fra Generalforsamling uden lovlig Grund betales 1 Kr. i Mulkt, og ikke som meddelt i sidste Nummer af Bladet ved Møderne. *Hans Chr. Jørgensen.*

Husby Afdeling

holdt sin halvaarlige Generalforsamling Tirsdag den 20. ds., hvor Regnskabet blev fremlagt og godkendt af Medlemmerne. Den gamle Bestyrelse genvalgtes og til Sygekassetillidsmand valgtes Husmand August Larsen, Eskør.

Sofus Sørensen.

Horreby og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 8. Maj i Horreby Forsamlingshus Kl. 7½ Aften. Begrundet paa Majdemonstrationen er Mødet udsat til den 8. Maj. *Julius Madsen.*

Fjelsted-Harndrup Afdeling

afholder Medlemsmøde Søndag den 2. Maj Kl. 5 paa Harndrup Afholdshotel. Alle Medlemmer bedes møde. Fagbogen medbringes. *Jakob Jakobsen.*

Købelev Afdeling

afholder Medlemsmøde Lørdag den 8. Maj Kl. 7½ hos Gaardejer Ferd. Petersen, Rolykke. Mød alle. Se vor Annonce.

Povl Christoffersen.

Horbelev Afdeling

afholder sit maanedlige Medlemsmøde Lørdag den 8. Maj Kl. 7½ Aften i Horbelev Forsamlingsbygning.

Vilhelm Hansen.

Horbelev socialdemokratiske Forening

afholder Diskussionsmøde den første Tirsdag i hver Maaned. Det første Møde holdes Tirsdag den 4. Maj i Bygningen. Alle Medlemmer af den socialdemokratiske Forening indbydes. *Peter Tomsen.*

Marslev-Birkende Afdeling

har ved sin Generalforsamling valgt Niels P. Rasmusen til Formand og Hans Rasmusen til Kasserer. Kontingentet bedes betalt første Lørdag i hver Maaned. *Hans Rasmusen.*

Nyker Afdeling

afholdt Generalforsamling den 19. April, hvor Formand og Kasserer genvalgtes. Det vedtoges, at Medlemmerne selv inden den 10. i hver Maned skal betale deres Kontingent til Kassereren. *Fichard Folkmann.*

Flintinge Afdeling

afholdt ekstra eGneralforsamling Søndag den 25. April. Paa Dagsordenen stod Valg af Formand og Hovedkontrolbestyrer; valgt blev til Formand Johannes Johansen, Sundby, Lolland, og til Hovedkontrolbestyrer Husejer Hans Jørgen Rasmussen, Thoreby pr. Flintinge. *Johannes Johansen.*

Højrup og Omegns Afdeling

afholder Medlemsmøde Onsdag den 6. Maj Kl. 8 Aften paa sædvanligt Sted. Alle bør give Møde. *Niels Jakobsen.*

Herritslev-Stubberup Afdeling

afholdt ordinær Generalforsamling den 18. April. Til Formand og Kontrolbestyrer valgtes G. Krause, Herritslev. Til Kasserer samt Tillidsmand for Hjælpekassen blev genvalgt C. W. Rasmussen. *C. W. Rasmussen.*

Gudbjerg Afdeling

afholder ordinært Medlemsmøde paa Gudbjerg Afholdshotel Lørdag den 1. Maj Kl. 8½ Aften. Alle Medlemmer bedes give Møde. *Carl O. C. Hansen.*

Gudbjerg Afdeling

afholdt Generalforsamling den 27. Marts, hvor Arbmd. Rasmus Hansen, Ellerup Kohave, valgtes til Kasserer.

Carl O. C. Hansen.

Vaalse Afdeling.

afholdt i Lørdags Generalforsamling. Til Formand valgtes R. P. Hansen, til Kasserer Evald Andersen og til Formand for Sygehjælpekassen Fodermester A. Mortensen, Vaalse.

R. P. Hansen.

Kølstrup Afdeling

har til Formand valgt L. C. Adolfsen, Kølstrup, til Kasserer Frederik Larsen, Hundslev Nymark pr. Ladby, til Kontrolbestyrer Peder Chr. Rasmussen, Hundslev Nymark pr. Ladby (i Stedet for H. C. Fogtman), til Tillidsmand for Sygehjælpekassen Marius Danielsen, Hundslev Nymark pr. Ladby. *L. C. Adolfsen.*

Vestermarie Afdeling

afholdt den 17. April Generalforsamling, hvor Hans Kofoed, Granhøj, valgtes til Kasserer. *O. Carlsen.*

Balslev-Ejby Afdeling

afholdt sin aarlige Generalforsamling den 20. ds. Til Formand valgtes eJns Sørensen, til Kasserer Lars J. Nielsen og til Kontrolbestyrer Axel Rasmussen. De ordinære Møder afholdes den første Onsdag i hver Maaned Kl. 8.

P. Pouelsen.

Arninge Afdeling

Ved Generalforsamlingen blev valgt til Formand Henrik Lund, Brødebølle Smedie pr. Nakskov, til Kasserer Fodermester Johannes Knudsen, Bredelandsgaard, Arninge pr. Nakskov, til Tillidsmand for Ulykkesforsikringen Henrik Lund, Brødebølle, og til Tillidsmand for Sygehjælpekassen Fodermester Johannes Knudsen, Bredelandsgaard.

H. Chr. Jørgensen.

Rørup Afdeling
har afholdt sin halvaarlige Generalforsamling. I Stedet for Gartner Botoft er valgt til Formand J. Rødsgaard, Brunemosedal. *J. Rødsgaard.*

Arninge Afdeling
Paa Grund af Uoverensstemmelse i Organisationsspørgsmaal paa Bredelandsgaard i Arninge bedes enhver, der søger Arbejde i Sognet, først henvende sig til Formanden,
H. Chr. Jørgensen.

Brenderup Afdeling
Onsdag den 5. Maj Kl. 8 Aften afholdes Møde paa Brenderup Gæstgivergaard. Alle maa møde, særlig Løsarbejderne. Husk, der er Bøde for Udeblivelse. *Lauritz Hansen.*

Svendborg Amts Kredsorganisation.

Af Hensyn til den halvaarlige Revision af Regnskabet bedes Afdelingskassererne snarest indsende Kontingentrestancerne for Oktober og Januar Kvartaler til
Kristen Jensen, Aastrup pr. Pejrup.

Kredsorganisationen for Falster og Østlolland

afholder den 13. Maj ordinært Repræsentantskabsmøde paa »Landmandshotellet«, Nykøbing. Mødet begynder Kl. 2 pr. Forretningsudvalget samles Kl. 12 samme Sted. De Afdelinger, som endnu ikke har betalt Kontingent for Okt. og Jan. Kvartaler, bedes snarest fremsende samme til Undertegnede.

Forslag til Mødet maa være Formanden i Hænde senest 4 Dage forinden.

Dagsorden: Regnskabet — Forhandlingsbogen — Beretning om iVrksomheden — Behandling af Spørgsmaalet: Social Oplysning (Pjecer og lignende). — Skrivelse fra Tingsted Afdeling m. fl. om Udskillelse fra Kredsorg. og Dannelse af en selvstændig Kredsorg. for Falster. — Eventuelt.

P. S. De Afdelinger, som har haft Aftenskoler i afvigte Vinter, bedes snarest indgive Indberetning herom, og Antallet af Deltagere (Medlemmer), for et eventuelt Tilskuds Skyld.
Victor Pedersen.

Ulykkesforsikringen.

Fra Husmændenes Ulykkesforsikring har vi modtaget følgende:

Til Landarbejderforbundet,
Willemoesgade 54.

Skade Nr. $^{872}/_{19}$.
Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Jens Chr. Sørensen, Fjellerad pr. Vaarst, Medlems Nr L. 1131, d. $^{13}/_{3}$ d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 36 Kr. 00 Øre for Tiden $^{13}/_{3}$ 20—$^{24}/_{3}$ incl., samt til Lægen for de i Sagen udstedte Attester Kr. 8,00.

Skade Nr $^{897}/_{19}$
Det meddeles herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Hans Jacobsen, Enderslev pr. Haarlev, Medl. Nr L. 1532, den $^{17}/_{3}$ d A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 18 Kr. for Tiden $^{18}/_{3}$ $^{28}/_{3}$ inclussive, samt til Lægen for de i Sagen udstedte Attester Kr. 8,00.

Skade Nr. $^{1}/_{20}$.
Det meddeles Dem herved, at Sagen angaaende det Arbmd. Søren P. Christoffersen, Rønne, Medl. Nr. L 1401, d. $^{28}/_{3}$ d. A. overgaaede Ulykkestilfælde nu er sluttet, og er der i Dagpenge a 3 Kr. udbetalt Tilskadekomne 27 Kr. for Tiden $^{29}/_{3}$—$^{6}/_{4}$ incl., samt til Lægen for de i Sagen udstedte Attester Kr. 8.00.

Sign. E. M. Grimm.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø.
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88[4], København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Forenings-Fester

Tune Afdeling
afholder Bal i Gymnastikhuset Søndag den 9. Maj Kl. 6. Alle indbydes venligst, og vi haaber, at der vil blive god Tilslutning
Oluf Christiansen.

Klædesko $^{1}/_{2}$ Pris.

Ca. 2000 Par Klædesko udsælges til langt under Fabrikspris. Skoene er fabrikeret af prima Materiale og med Gummisaaler.
Nr. 22-25 Kr. 1,60, Nr. 26 30 Kr. 1,75
- 31-35, - 2,10, - 36-40, - 2.60
Nr. 41—46, Kr. 2,90.
Ordrer ekspederes i Rækkefølge.
NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par, saalænge de haves paa Lager.
Klædeskolageret, Kolding.

God daglig Indtægt

kan faas ved at agitere for Tegning af praktiske Brandforsikringer for unge Mennesker. Skriv til
„Dannevirke", Fredericia.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Aarby Afdeling
afholder Faneindvielse i Aarby Forsamlingshus Søndag den 9. Maj Kl. 4. Procession gennem Byen Kl. 6, hvortil Omegnens Fag- og Partiforeninger indbydes. Fællesspisning af medbragte Madkurve; til Slut en Svingom. Festtegn og Sanghefte à 1 Kr. faas ved Indgangen mod Forevisning af Medlemsbog eller Kort.
Bestyrelsen.

Hundslund Afdeling
afholder Pakkefest i Hundslund Afholdshotel Lørdag den 8 Maj Kl $7^{1}/_{2}$, Omegnens Afdelinger indbydes. Hvert Par maa medbringe mindst en Pakke af mindst 25 Øres Værdi. Madkurve medbringes.
Peder Pasmussen.

Øster Tørslev
Landarbejderforening afholder Majfest Søndag den 2. Maj Kl. 4 prc. Som Talere har Riis Flor, Randers, og Redaktør Dysehøj, Hobro, lovet at komme til Stede Omegnens faglige og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Efter Talen fælles Kaffebord. Madkurve medbringes.
Bestyrelsen.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen**, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Tørsten slukkes bedst med hjemmebrygget Øl, som med ringe Ulejlighed kan brygges i ethvert Køkken af 1 Pk Gambrin til 75 Øre, $^{1}/_{4}$ kg Sukker og for 10 Øre Gær. Naar den letfattelige Brugsanvisning følges faa man ca. 14 Fl. udmærket **Øl à ca. 8 Øre pr. Fl.**
Hr Fisker P. Jensen, Herslev pr. Roskilde skriver: „Jeg vilde gerne bede Dem sende mig 15 P. Gambrin saa hurtigt De kan, da vi fik brygget noget rigtigt godt og velsmagende Øl af de sidste Pk vi fik". I dette Blads Læsekreds kan Gambrin faas hos **alle Materialister** og hos mange Købmænd og Brugsforeninger i By og Land eller direkte fra Gambrinfabriken i Haslev. (Mindst 4 Pk.)

Hjertelig Tak
bringes alle mine Kammerater i Ondløse-Sondersteds Afdeling og alle Beboere, der har ydet Bidrag til Indsamlingen i Anledning af min 5 Maaneders Sygdom. En særlig Tak til de Kvinder og Mænd, der har sat sig i Spidsen for Indsamlingen.
Tækkemand H. P. Jensen,
Østrup.

Kippinge-Brarup socialdemokratiske Forening og Landarbejderforening afholder Foredrag, Pakkefest og Bal Søndag den 2. Maj i Kippinge. Foredraget begynder Kl 5.
Bestyrelsen.

En hjertelig Tak
bringes hermed alle Kammerater af Nr. Vedby Afd.. og enhver, som under min Sygdom har tænkt paa mig og min Familie, ved at indsamle det smukke Pengeløb. En særlig Tak til dem, som har sat sig i Spidsen for Indsamlingen. Modtag alle vor hjerteligste Tak.
Hans Ludvig Hansen og Hustru
Nr. Vedby.

Faneindvielse.

Købelev Afdeling afholder med forventet Tilladelse Faneindvielse med paafølgende offentlig Bal Søndag den 16. Maj Kl. 4 hos Grd. Ferd. Petersen, Rolykke. Som Taler kommer Formanden for Arbejdsmændenes Forbund i Nakskov, Hr. J. Jacobsen, til Stede. Stort Dansetelt forefindes. Talrig Tilslutning forventes.
Bestyrelsen.

Langeskov Afdeling
afholder stor Pakkefest i Rønninge Forsamlingshus Lørdag den 8. Maj Kl. 6 Aften. Pakkernes Værdi ikke under 50 Øre. Stor Tilslutning forventes.
Wilh. Jørgensen.

Gl. Ebberup.
Om faa Dage aabner undertegnede en 1. Kls Cykleforretning. Reparationer udføres godt og billigt. Cykler, Cykledele og Gummi sælges.
Knud Knudsen,
Kasserer for Landarbejderforeningen,
Ebberup, Fyn.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., **med blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og **med haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Redaktør *Marius Olsen* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 19 | Fredag den 7. Maj 1920 | 6. Aargang

Arbejdernes Strejkeret.

Vi maa Strejkeraseriet til Livs; dette er det daglige Omkvæd i samtlige moderate og konservative Blade, og saa drøfter man i lange Baner, hvorledes dette bedst lader sig gøre. Der gives Anvisninger paa forskellige Midler, som formenes at være egnet til det nævnte Formaals Opnaaelse.

En Organisation, som nylig er dannet under det velklingende Navn »Samfundsværnet«, er et af de Midler, som har den paagældende Presses Bevaagenhed. Forleden kunde man i en Del af disse Blade læse en Slags Programudtalelse fra denne mystiske Institution. I en længere Redegørelse faar Læseren at vide, at dens Opgave er under Strejker at holde de samfundsnødvendige Funktioner i Gang uden dog at tage Parti for nogen af de stridende Parter; dette ser jo meget smukt og tiltalende ud; men det kan ikke undgaa at falde i Øjnene, at en saadan Indgriben, uanset hvad Hensigten hermed end er, uvægerlig dog vil blive til Fordel for Arbejdsgiverne og i tilsvarende Grad til Skade for Arbejderne. En Storlockout fra Arbejdsgivernes Side kan bringe Arbejderne i den Situation, at de kun har Valget imellem betingelsesløs Underkastelse eller at besvare Lockouten med en Strejke, hvor man tager de Fag med, som Arbejdsgiverne ikke medtog, fordi det passede i deres Politik at undtage dem, og der vil i et saadant Tilfælde ofte blive Tale om netop saadanne Fag, hvis Virksomhed er af særlig Betydning for Samfundet, og hvis Standsning derfor vil føles særlig generende. Indgriben fra udenforstaaende Side i et saadant Tilfælde vil enhver kunne se er et Indgreb imod Arbejderne. Organisationen med det smukt klingende Navn kan derfor kun anses for et kapitalistisk Hjælpekorps, og enhver Anerkendelse fra Myndighedernes Side kan kun betragtes som en Udfordring til Arbejderklassen, det vilde være at gøre Skruebrækkeriet statsanerkendt, og noget saadant maa Arbejderne selvfølgelig modsætte sig med alle til Raadighed staaende Midler.

Den Velvilje, som »Samfundsværnet« kan glæde sig ved at møde i den konservative Presse og i de konservative Kredse i det hele, falder godt i Traad med de øvrige Foranstaltninger, der for Tiden drøftes, saa langt er man ude, at man stiller Krav om, at det ved Lov skal forbydes visse Arbejdere at strejke.

Man ved knapt, om man skal le eller græde over sligt, det er svært at se, hvorledes man vil være i Stand til at forhindre Arbejderne i at strejke, man kan dog vanskelig forestille sig, at hver enkelt Arbejder kan besørges befordret til sin Arbejdsplads med Magt ved Hjælp af Politi, det vilde forudsætte en Udvidelse af dette Korps, som næppe kan tænkes gennemførlig, og som i hvert Fald vilde blive en meget kostbar Foranstaltning, og at anvende Militær duer vist heller ikke.

Men bortset herfra vilde Lovgivningsforanstaltninger af den omtalte Art være en grov Krænkelse af Arbejdernes Menneske- og Borgerret. Alle andre Samfundsmedlemmer har Adgang til at søge deres Vilkaar forbedrede; at fratage Arbejderne Strejkeretten vilde være at fratage dem den samme Ret, som tilstaas alle andre. En saadan Haan lader Arbejderklassen sig ganske selvfølgelig ikke byde, og lad os sige det med det samme: Dersom man tror at sikre Landet Arbejdsro og gode Produktionsforhold ved den Slags Foranstaltninger, saa tager man mægtigt fejl. Strejkeretten er en Livsbetingelse for Arbejderklassen under de nuværende Samfundsforhold, som de ikke vil eller kan give fra sig.

Det er beklageligt, at Arbejdskonflikter skal give Anledning til Ødelæggelse af Samfundsværdier, men Ansvaret herfor maa lægges der, hvor det rettelig hører hjemme: hos dem, som opretholder den nuværende Samfundsorden, saa længe man vedblivende baserer Samfundet paa en Produktionsordning, der giver en Del af Befolkningen uindskrænket Raadighed over Produktionsmidlerne og dermed Ret til at udbytte deres Medborgere; saa længe maa man selvfølgelig ogsaa indrømme disse sidste Ret til at værge sig mod de værste Følger af denne Udbytning.

Vejen til at tilvejebringe Arbejdsro og sikre Produktionens uforstyrrede Udvikling gaar ikke gennem Foranstaltninger, som fratager eller indskrænker Arbejdernes Strejkeret. Nej, den gaar gennem og kun gennem en Forandring i den bestaaende Produktionsordning. Ønsker de Konservative at komme Strejkeraseriet til Livs, bør de derfor tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse og sørge for, at det kommer frem paa rette Sted til hurtig Behandling.

De civiliserede Aber.

Af **Fred. D. Warren.**

En stor Opdager rejste til Afrika. Han trængte ind i det indre, hvor intet civiliseret Menneske før havde sat sin Fod. Han fandt inde i det mørkeste Afrika en Stamme Aber, som levede fornøjet af de Ting, som Naturen i Overflod gav dem. Hver Abe samlede, hvad han trængte til; hans Nabo gjorde det samme, og der var ingen, som led Mangel.

Vor Opdager blev forbavset over disse Skabningers Enfold, og da de ellers saa meget intelligente ud, gav han sig i Kast med at undervise dem i Statsøkonomiens Principer. Han samlede omkring sig nogle af de Individer, som han ansaa var mest lærvillige, og forklarede dem sin Plan.

„Hvorfor gaar I saaledes og slæber og arbejder som Resten af Stammen," sagde han; „hjemme i mit Land saar vi ikke og høster ikke, men lader andre gøre det for os."

„Hvorledes da?" spurgte én.

Og Manden sænkede sin Stemme og meddelte sine udvalgte Hemmeligheden.

Den følgende Morgen, før Resten af Stammen var oppe, tog de faa udvalgte ved Mandens Hjælp Skoven, Palmelunden og Kokosnødderne i Besiddelse. Da alle de andre kom bagefter for at spise deres Frokost efter Sædvane, blev de standset, og Bestyreren for det ny Kompagni steg op paa en Træstamme og holdt følgende Tale:

„Mine kære Venner! Det er klogelig bleven besluttet, at vi — mine Venner her — tager Skoven, Palmelunden og Nødderne i Besiddelse som vor Ejendom. Vi har dog besluttet at give Eder Arbejde, saa ingen skal lide Nød." Og med et behageligt Smil og et venligt Blink med Øjet forklarede han hele Ordningen med Civilisationen, som den store hvide Mand havde bragt med sig.

Alle Aberne syntes vel fornøjede med Ordningen; thi det var jo et Skridt mod Civilisationen. Og de gik til Arbejde med Frugtsamling uden Knurren. Og alle Frugter blev lagt foran de nye Ejere. Det blev snart en stor Dynge, saa Ejerne vilde have Mad i lang Tid. Og de, som havde samlet, fik hver sin Portion efter Forlig. Og Ejerne kundgjorde samtidig, at de nu vilde se sig nødt til at standse Arbejdet for en Tid, da der foreløbig var nok „paa Markedet". Nogle Aber fik Beskæftigelse med at bringe Frugterne i Hus, og andre blev sat til Ejendommens Bevogtning. Men det største Antal spankulerede væk med sin Arbejdsløn og tog sig en Fridag. Og alle var kry af den nye Ordning.

Om ikke saa længe indfandt Hungeren sig, og de tilbød sig atter at samle Frugt. Men Bestyreren sagde: „Det lader sig ikke gøre for Tiden. Vi har alt, hvad vi behøver for en lang Tid; men naar vi igen trænger — naar Markedet kræver det — saa skal vi paany sætte Arbejde i Gang og give Eder Dagløn efter Fortjeneste."

Skønt Træerne var tunge af Frugter, og Aberne villige til at arbejde, kunde Bestyreren dog ikke bevæges til at genoptage Arbejdet.

De arbejdsløse holdt et stort Møde, og en af dem — mere voldsom end de andre — talte aabent for, at man skulde tage Palmelunden i Besiddelse til alles Bedste, idet han paastod, at Bestyreren og hans Venner ikke havde mere Ret til den end andre. Nogle syntes, dette var udmærket sagt, men andre rystede paa Hovedet og sagde, at det var ikke i Overensstemmelse med Civilisationen, og at det bedste var at vente, til „Tiderne forandrede sig". Enkelte, hvoriblandt særlig de, som Kompagniet havde foretrukket, erklærede, at Fejlen laa hos de arbejdsløse selv;

de skulde have sparet og ikke spist alt op, mens de havde Arbejde, saa havde de ikke lidt Nød. Enden paa det hele blev, at den revolutionære Abe blev jaget bort fra Stammen, og en Del af Frugterne deltes ud som Almisse blandt de „værdige trængende".

I Skoven raadnede Frugterne paa Jorden, og store Mængder gik til Spilde, men Bestyreren havde fremdeles nok og kunde ikke sætte noget Arbejde i Gang. Men nu blev der mere højlydt Knurren, og mange gode konservative Aber begyndte aabent at tale om, at Palmelunden maatte tages fra Ejererne, for at man kunde tilfredsstille sit Behov som i de gode gamle Dage.

Og dette blev besluttet paa et stort Møde. Aberne gik i stor Procession til Bestyreren for Kompagniet, forlangte Nøglerne til Lunden, og det hjalp ikke, at han formanede til „Lov og Orden". Den Lov, som lod de faa forholde de mange, hvad med Rette var alles, hjalp ikke en Snus. Militæraberne, som holdt Vagt med sultne Maver, sænkede Vaaben, Lunden blev taget i Besiddelse, og det viste sig, at der var nok for alle. Bestyreren for Kompagniet og hans Venner samlede fredelig sammen med de andre, hvilket de villig gjorde, da de saa, at ingen andre vilde samle for dem.

Nordslesvigs Arbejdere.

Redaktør Chr. Lageri udtaler sig til Social-Demokraten.

—

Langt den overvejende Del af Nordslesvigs Arbejdere vil slutte sig til det danske Socialdemokrati.

—

Til »Social-Dem.« skrives fra Haderslev:

Jeg har haft et Interview med Sekretæren i Sønderjysk Arbejderforening, Redaktør af Sønderjyden«, Hr. Chr. Lageri, om de sønderjyske Arbejderforeninger og deres fremtidige Stilling til de danske politiske Partier. Da Hr. Lageri bedre end nogen anden kender Stemningen blandt Arbejder- og Middelstanden dernede og — selv Arbejder — staar som Sjælen i den store Organisation, der er rejst i saa godt som alle Kommuner i 1. Zone, vil hans Udtalelse sikkert kunne paaregne den allerstørste Interesse.

— Vore Medlemmer, siger Hr. Lageri, rekrutteres af Arbejdere, Smaahaandværkere og mindre Næringsdrivende. Foreningerne er udelukkende startet paa et politisk Grundlag. Det har jo altid været de store Bønder, der har ført an hernede. Det lod sig gøre, da den politiske Kamp samlede sig om de nationale Spørgsmaal, men nu, da det er løst, har vi ikke længere villet taale Storbøndernes egoistiske Klasseherredømme.

Nu gælder den politiske Kamp de store sociale og økonomiske Opgaver. Vi har indenfor vore Organisationer taget os af Invalidespørgsmaal, Arbejdsforhold og Lønspørgsmaalet, men da der paa Landet ingen faglige Organisationer findes, har de to sidstnævnte Opgaver kun kunnet fremmes ved Forhandling. Vi har faaet Medlemmer indvalgt i Kommunalraadene og i Kredsdagen; men den største Betydning har vi dog haft indenfor Vælgerforeningens Tilsynsraad. Her har vi i det nationale Spørgsmaal med Vægt stillet os paa Selvbestemmelsesrettens Grund. Ganske vist har vi til usigelig Glæde for Chauvinisterne paa begge Sider Kongeaaen nu ogsaa faaet vor Overløber,

»*Nordslesvigernes Marott*«.

Det er Møllersvend Houborg, som nu er gaaet over til Flensborg-Anneksionisterne; men der er ingen, som følger ham. Hans Udviklingslinie er iøvrigt interessant. Hans Valg til Tilsynsraadet var udelukkende betinget af, at han støttede Flertallets Politik. Det lovede han højt og helligt. Da vi for kort Tid siden var i København og forhandlede med det danske Socialdemokrati, udtalte Houborg under Tilslutning fra alle Sider, at nu maatte den internationale Kamp vige. Tyske og danske Arbejdere maatte nu arbejde sammen i fælles Interesse paa et internationalt Grundlag.

2. Paaskedag stod han paa et Møde her i Haderslev og talte tysk og hævdede, at Afstemningen i 1. Zone var en Uretfærdighed. Dagen efter staar han Last og Brast sammen med de værste Chauvinister i Flensborg. Han er Modstanderne vel undt.

Efter Afstemningen i 2. Zone er der fra dansk uansvarlig Side fremsat de værste Beskyldninger om tysk Stemmesvindel. Den Tale er karakteristisk; men Sandheden er, at der i dette Spørgsmaal fra dansk Side er udfoldet den nederdrægtigste Svindel med Stemmekøb. Gav Tyskerne 200 Mark for en Stemme, var Danskerne straks parat til at give 500 Mark. Saadanne Eksempler kunde der nævnes mange af.

De økonomiske Forhold blandt Arbejderbefolkningen er under den internationale Kommissions Regering saa fortvivlede, at de kun kan karakteriseres som meget, meget værre end under Krigen.

Daglønnen paa Landet ligger mellem 5—20 Mark og Kosten. Som en Illustration til disse Lønninger kan nævnes, at en almindelig Skjorte koster 100 Mark, et Par Arbejdsbenklæder 600 Mark, 1 Klædning, fremstillet af Pjalter, 1000 Mark, 1 Par Støvler (Krigsvarer) koster 5—600 Mark. Et Par Støvler forsaalet koster 75 Mark.

Med Hensyn til Fødevarer gør lignende eller endnu værre Forhold sig gældende. 1 Rugbrød koster 2,75 Mark, men vil i de nærmeste Dage stige til 5 Mark, 1 Pund Flæsk koster 13—14 Mk. Mælk findes der intet af. Skal man endelig have Mælk, maa man gaa milevidt ud paa Landet og købe den til store Aagerpriser. Smør kan vi intet købe af. Der er Udførselsforbud paa alle Fødevarer, men Forbudene bliver omgaaet, og den internationale Kommission giver rask væk Storbønderne Dispensation fra disse Udførselsforbud. Hundreder af Dritler Smør sendes med Kommissionens Tilladelse herfra til Danmark, som i Forvejen har et mægtigt Overskud. Som Følge deraf er det aldeles umuligt for os hernede at opdrive selv det mindste Kvantum Smør; men for de Store gør Kommissionen alt, for Smaafolk gør den absolut intet. Kløften mellem Arbejderne og den besiddende Klasse bliver dybere Dag for Dag.

Til Slut spørger jeg Lageri om Sønderjysk Arbejderforenings Stilling til de politiske Partier i Danmark.

— Jeg kan tænke mig, at det store, overvejende Flertal vil stille sig paa det danske Socialdemokratis Side, svarer den sønderjyske Arbejderfører. Højre og Venstre havde haabet at finde god Næring hernede, men Arbejdernes Tusinder skal vide at møde op Side om Side med Arbejderklassen i Danmark og føre Socialdemokratiets Politik frem til Sejr. Højres og Venstres utilslørede Støtte til Statskup'et i Danmark har gjort sin Virkning her. Disse Partiers Manøvre og deres Modstand mod Valgretsalderens Nedsættelse har aabnet Øjnene paa Tusinder af Arbejdere i Nordslesvig.

— Hvilken Betydning tillægger De Resolutionen fra Møgeltønder? spørger jeg.

— Det er rigtigt, at Afdelingen der har vedtaget en »Misbilligelse« af min Politik, svarer Lageri, men Resolutionen har sikkert kun Betydning for de reaktionære Aviser paa begge Sider af Grænsen. Indenfor Arbejderforeningerne regner vi ikke med Resolutionen, og jeg agter absolut ikke at tage Hensyn til den. Jeg har modtaget saa mange Sympatitilkendegivelser overfor min Politik, at jeg ved, det store Flertal af vore Afdelinger staar bag mig.

Jeg har i min politiske Virksomhed følt det som min Pligt at varetage Arbejdernes Interesser og føre vor Bevægelse ind i et saadant Spor, at den kan blive til Gavn for hele Arbejderklassen. Det reaktionære Blad »Danskeren« aftrykker Møgeltønder-Resolutionen og spaar en Sprængning indenfor Sønderjysk Arbejderforening. Vi glæder os imidlertid til, svarer Lageri i sit Blad, at hvis en saadan Sprængning skulde ske, efter at Nationalitetsspørgsmaalet nu er løst, kun vil føre til en Styrkelse af det danske Socialdemokrati. Den retktionære Retning vilde i hvert Fald intet Udbytte faa af en saadan Opløsning.

Den sorte Rædsel i det besatte Tyskland.

Den berømte engelske Videnskabsmand E. D. Morel protesterer mod Negersoldaternes Skændselsgerninger.

—

Englænderen, Socialisten *E. D. Morel,* hvis Navn er verdenskendt, har den 10. April i »Daily Herald« skrevet en Artikel, som bærer Overskriften: »Den seksuelle Rædsel, som Franskmændene har sluppet løs i Rhinlandet«, og som har Undertitlen: »En overlagt Politik«.

Morel indleder med at sige, at han gærne havde ventet paa nærmere Meddelelse, men da Frankrig synes at ville sende sine Sorte videre ind i Tysklands Hjærte, tør han ikke vente med at lade sin Artikel fremkomme.

Han skriver:

De franske Militarister forøver en modbydelig Skændsel overfor Kvinderne, mod den hvide Race og mod Civilisationen. Ikke tilfreds med, at Hundrede Tusinde lavt staaende Barbarer, hvis Tornystre er fyldt med Fjendens Øjenæbler og Øren, blev anvendte i Krigen, lader de dem nu overrende Evropa 18 Maaneder efter Krigens Slut. De har brugt dem til at masakre de russiske Bønder med, og de har bragt dem til Tyrkiet og Bulgarien, men netop nu anvender de 30—40,000 af dem i Pfalz. Der er de blevne den navnløse Rædsel og Skræk. De bemægtiger sig Koner og Piger, — og af bekendte fysiologiske Grunde er en Negers Voldtægt af en hvid Kvinde stedse forbundet med de værste sundhedsskadelige Følger. Negrene udbreder Syfilis, de myrder uskyldige Borgere og bliver som oftest ikke kontrolleret det mindste, de er den skrækkelige barbariske Legemliggørelse af en barbarisk Politik, der er fremstaaet af en saakaldt Fredstraktat, der har stillet Uret 2000 Aar tilbage.

Man læse følgende Afsnit af det parisiske Blad »Clarté«: Fraset de sorte Troppers næsten ukuelige Bestialiteter, anretter Syfilis'en overalt, hvor de kommer frem, skrækkelige Ødelæggelser. Mange farligt smittede Prostituerede er fra Frankrig sendt til Wiesbaden og Mainz. Hospitalerne slaar ikke mere til, der har maattet rekvireres store Bygninger til de Syge (Mænd og Kvinder). Mange unge tyske Piger, næppe gifteærdige, nogle af dem er kun 14—15 Aar, maa bringes til Hospitalerne. De sælger sig, fordi 20 Franc er 150 Mark værd og 50 Franc 400 Mark.«

Og dette er kun én Side af Sagen. Jeg har foran mig en Række Udtalelser fra Voldtagnes Slægtninge, fra Ofrene, fra Doktorer og Retsmyndigheder om Voldtægtsforsøg — nogle af en ganske fortærdelig Art — mod unge Piger, der vendte hjem fra Markarbejde, og mod stakkels Arbejdersker, der efter Mørkets Frembrud blev antruffet paa Gaderne, samt Beretninger om bestandig hyppigere tilbagevendende Tilfælde af unge Pigers Forsvinden fra Saardalens Byer og Landsbyer, og om Lig af unge Piger, der er fundet under Møddinger.

Fra Mainz, Emt, Wiesbaden og Ludwigshafen kommer stadig Anvisninger, der gaar ud paa, at Byforvaltningen maa oprette et voksende Antal maison tolereres (Bordeller) for de sorte Tropper, betale for dem og sørge for Brændsel. I Saarbrücken beløber Udgifterne sig til ikke mindre end 70,000 Mark. Det er blevet mig meddelt, at Borgmesteren i en vis By (af nærliggende Grunde nævner jeg ikke Navnet) fik Meddelelse om, at tøvede han stadig med at efterkomme denne Anmodning om Indrettelse af Bordeller, vilde han blive stillet for en Krigsret. Man erklærede med Eftertryk, at saadanne Indretninger var specielt nødvendige for sorte Tropper, og hvis man ikke traf disse Foranstaltninger, maatte tyske Koner, Piger »og Drenge« bøde derfor.

Alt dette er imidlertid kun, hvad der er fremme i Dag. Men en Korrespondent skriver: »De frygteligste Ting vil aldrig blive offentlig bekendt — Angreb af Negersoldater paa Damer, der ikke henvendte sig til Offentligheden, men som begik Selvmord — disse Ting er af en saadan Art, at de af Udenforstaaende vilde blive betragtet som ren og skær Opdigt, hvis man fortalte eller trykte dem.

Det er bekendt, at den afrikanske Race er mere seksuelt udviklet end nogen anden Race. Tropperne bliver rekrutteret af de aller laveststaaende Stammer. Kvinder har de naturligvis ikke med sig, og at det er umuligt at tøjle dem kønsligt, er fuldkommen bekendt.

»Den sociale Armod, som Traktaten har styrtet Tysklands arbejdende og Mellemklasser ned i, er en Spore til Prostitution: Alt er en Del af en bevidst Politik. Mændene, der er Ophavet til disse Tilstande, ved, hvad de gør, og hvorfor de gør det. Fremtiden vil klart vise, hvilken uudslukkelig Hadets Ild, der samler sig over det franske Folks Hoveder — over Folket, omend det som saadant er uskyldigt deri.

Jeg maa lægge Eftertryk paa, at denne sorte Skændsel er en Del af Politiken, denne Politik er nøgent og skamløst nedlagt i Fredstraktaten, der skal ruinere, degradere, ødelægge og styrte et helt Folk ned i Fortvivlelsens og Nedværdigelsens Dyb. Vi er Partnere i denne Politik, imod vore bedre Instinkter, imod vore offentlige Interesser.

5 Aars Slagteri, Tilintetgørelse af alle moralske og menneskelige Love, 5 Aars forgiftede Lære fra 10,000 Talerstole, Fortrolighed mod Tabslister og Massemord, alt dette har afstumpet os alle.

Valgets Tal.

Der blev afgivet 1 Mill. 24,206 Stemmer.

Tillægsmandaternes Fordeling.

Statistisk Departement har gennemgaaet de officielle Valgresultater fra forrige Mandag og foretaget Fordelingen af Tillægsmandaterne, og Resultatet af dette Arbejde foreligger i et Eksemplar af Statistiske Efterretninger.

Det viser sig, at der er afgivet 1 Mill. 24,206 Stemmer. Heraf blev 227.900 afgivet i Hovedstadens tre Storkredse, 374,218 i Øernes Amtskredse og 422,088 i Jylland.

I Hovedstaden faldt 5148 Stemmer paa Centrum, 16,481 paa Erhvervspartiet, 3808 paa det „frie Socialdemokrati", 65,665 paa det konservative Folkeparti, 17.301 paa det radikale Venstre, 104,795 paa Socialdemokratiet, 11,921 paa Venstre (Liebe) og 2781 paa Thøgersens Liste.

Socialdemokratiet har saaledes faaet 46 pCt. af samtlige afgivne Stemmer.

I Øernes Amter har Centrum faaet 679 Stemmer, Erhvervspartiet 7311, det „frie Socialdemokrati" 3276, det konservative Folkeparti 75,939, de Radikale 64,726. Socialdemokratiet 97,882, Venstre 123,795 og Thøgersens Folk 608 Stemmer.

I Jyllands Amter fik Centrum 3229 Stemmer, Erhvervspartiet 5672, det „frie Socialdemokrati" 174, det konservative Folkeparti 59 895, de Radikale 40,133, Socialdemokratiet 97,668, Venstre 214,847 og Thøgersens Folk 470.

Ialt faldt der paa Centrum 9056 Stemmer, paa Erhvervspartiet 29,464, paa det „frie Socialdemokrati" 7260, paa det konservative Folkeparti 201,499, paa de Radikale 122,160, paa Socialdemokratiet 300.345, paa Venstre 359,563 og paa Thøgersens Folk 3859.

Fordelingen af Kredsmandaterne giver Socialdemokratiet 37 Mandater, Venstre 48, det konservative Folkeparti 18 og de Radikale 7 Mandater.

Ved Fordelingen af de 29 Tillægsmandater viser det sig, at i København faar de Radikale to (1. og 6), Erhvervspartiet to (2. og 9.), og de Konservative to (12. og 17.). Det konservative Parti har faaet det 17. Tillægsmandat med 4378 Stemmer, medens den socialdemokratiske Stemmekvotient var 4192 Stemmer. Socialdemokratiet skulde saaledes kun have haft 4151 Stemmer flere, end det fik, for at erobre dette Tillægsmandat. Det er lige lykkedes Splittelseslisterne at tage det fra os.

Paa Øerne faar Erhvervspartiet et Tillægsmandat (5), de Konservative fire (11., 15., 19. og 26), de Radikale tre (13., 18. og 22.) og Socialdemokratiet to (21. og 24.).

I Jylland faar Erhvervspartiet et Tillægsmandat (8), de Konservative fire (10., 14., 20. og 27.), de Radikale fem (3., 7., 16. og 23.) og Socialdemokratiet tre (25., 28. og 29.).

Herefter faar Erhvervspartiet saaledes 4 Tillægsmandater, de Konservative 10, de Radikale 10 og Socialdemokratiet 5.

Partierne faar da: Erhvervspartiet 4, de Konservative 28, de Radikale 17, Socialdemokratiet 42 og Venstre 48.

Fordeles Mandaterne i Forhold til Partiernes samlede Stemmetal, vilde Erhvervspartiet faa 4,08, de Konservative 27,9, de Radikale 16,91, Socialdemokratiet 41,58 og Venstre 48,53.

Som man ser, svarer Antallet af Mandaterne saaledes saa nøje — som det overhovedet er muligt — til Partiernes Stemmetal.

Hvem faar Tillægsmandaterne?

Herom kan man ikke sige noget bestemt, saa længe Amts-Valgbestyrelserne ikke er færdig med Gennemgangen af de afgivne Stemmesedler. Man véd foreløbig kun, paa hvilke Amts- eller Storkredse Tillægsmandaterne falder.

I København falder et Tillægsmandat for Erhvervspartiet paa Søndre Storkreds, ét for de Konservative og ét for de Radikale paa Østre Storkreds og ét for hver af de tre Partier paa Vestre Storkreds.

Paa Øerne falder et Tillægsmandat for Erhvervspartiet paa Københavns Amt og et for de Konservative paa hver af de fire Amter: Holbæk, Sorø, Præstø og Svendborg. De Radikales tre Tillægsmandater falder med et paa hvert af Amterne: København, Frederiksborg og Holbæk og Socialdemokratiets to Mandater paa Frederiksborg og Præstø Amter.

I Jylland falder Erhvervspartiets Tillægsmandat paa Skanderborg Amt, de Konservatives fire paa Aalborg, Viborg, Skanderborg og Ringkøbing Amter, de Radikales fem paa Hjørring, Aalborg, Randers, Ringkøbing og Ribe Amter og Socialdemokratiets tre paa Hjørring, Thisted og Ringkøbing Amter.

Til den danske Befolkning.

Hvorfor strejker den danske Sømand.

Der har altid i store Kredse blandt Befolkningen hersket en Del Misforstaaelse med den Stilling, Havets Sønner indtog i Samfundet.

I Almindelighed kendte man ham kun fra Knejpelivets larmende Lystighed.

Verdenskrigen viste et andet Billede af den danske Sømand.

Han blev en bærende Kraft i Samfundslivets Funktioner.

Han holdt det danske Samfunds Distribution i Gang og høstede Ære og Ros fra alle Sider. Politikere som Dr. Frænkel, Neergard m. fl. har hævet den danske Sømandsstand til Ærens Top. Neergaard vilde skænke Standen en Æreskrans Der skulde sørges for de Faldnes Efterladte. Der skulde rejses Mindesmærker, — og Skamstøtten paa den danske Lovgivning — Søloven — skulde væltes og noget nyt og bedre sættes i Stedet.

I det mest kritiske Krigsaar, 1917, da U-Baadskrigens Rædsler truede med at standse Samfærdselsmidlerne, henvendte Regeringen sig direkte til Sømændene og anmodede os om at gaa til Søs igen, da det var en Betingelse for Landets Eksistens. Det danske Folk saa i Sømanden den eneste Frelse.

Hvorledes holdes de gyldne Løfter?? Er Søloven revideret??

Disse Dages Begivenheder giver Svaret: For at yde sin Indsats mod Reaktionen, gik den danske Sømand sammen med andre Arbejdere ud i Generalstrejken i Tillid til Løfterne. Resultatet foreligger i Dag. Søens Arbejdere skal dømmes efter Sølovens mugne Paragraffer.

De samfundsbevarende Herrer Redere har sendt alle Søarbejdernes Skudsmaalsbøger og Penge op i Sø- og Handelsretten.

De skal tiltales efter § 298: „Rømmer hele Mandskabet eller Størstedelen af samme (første Stykke), kan Straffen endog stige til højere Grader af Fængsel paa Vand og Brød eller til Forbedringshusstraf i 1 Aar" (sidste Stykke").

Det er Redernes Tak til Sømanden, fordi han holdt Skibene i Gang og malede Guld fra 50 og til flere Hundrede Procents Overskud.

Hvem bærer den største Skyld for Dyrtiden? Mon ikke Rederne?

Hvem har udpint det danske Samfunds administrative Maskineri?

Storbonden! Industribaronen! Og først og sidst Rederne.

For hver Gulddynge, Rederne har erhvervet, har Sømanden faaet en Kobberslant, lige fra Haanden og i Munden.

Hvad siger Regeringen? Hvad siger Rigsdagen?

Skal det danske Søfolks Ødelæggelse være den Skamstøtte, der betegner det danske Søfolks Kultur?

Vi ønsker at blive løst fra det Stavnsbaand, som den øvrige Del af Befolkningen blev løst fra i Aaret 1848. Vi ønsker at blive fritaget for Strafansvar under Søloven.

Vi ønsker en Løn, saa vi kan forsørge os og vor Familie paa en menneskelig Maade.

Vi er klar til at stikke til Søs, vi er klar til at lægge de danske Kyster bag os og besørge Distributionen af Levnedsmidler og Forbrugsartikler.

Vi ønsker ikke at ruinere det danske Samfund, dertil har vi haft Chancerne under Verdenskrigen. Men! Vi vil ikke behandles som skabede Hunde, der jages fra Ret til Ret, fordi vi staar solidarisk med den danske Arbejderklasse.

Vi stoler paa Sympatien ude i den store Befolkning. Hjælp os! Støt os!

Køb Søloven og studér dens barbariske Paragraffer.

Vi vil ikke længere være ufrie, være Trælle. Vi kræver den samme Frihed som Landets øvrige Borgere. Vi ønsker at leve som Mennesker. Derfor Strejker den danske Sømand.

Hvem kaster den første Sten?

Sømændenes Forbund.
Søfyrbødernes Forbund.
Dansk Sørestaurationsforening.

Arbejderhøjskolen i Esbjerg

sluttede sidst i Marts sit Vinterkursus for Aaret 1919—20. Skolen har i den forløbne Vinter haft det mest stabile Vinterhold, idet langt det største Antal af Eleverne har været paa Skolen i alle 5 Maaneder. Dette Forhold har naturligvis i høj Grad gavnet Eleverne og Undervisningen i det hele taget, og Skolen maa sætte alt ind paa i Fremtiden at faa et stadigt stigende Antal Elever med 5 Maaneders Kursus.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Folketingsmand J. P. Sundbo.

Ugens Spejl.

Medens 1ste Maj saavel herhjemme som i England, Tyskland og andre Lande formede sig som mægtige, men fremsommelige Demonstrationer for Arbejderklassens Krav — mod det kapitalistiske System, oplevede man saavel i Frankrig som i Italien en blodigrød 1ste Maj — Kapitalismens Haandlangere kunde ikke undlade at benytte Lejligheden. I Paris var det Jernbanestrejken og de deraf følgende Sympatistrejker blandt Grubearbejdere, Havnearbejdere og Søfolk, der skabte Grundlaget for den Nervøsitet, der skulde bevirke Myndighedernes Indskriden.

Paa forskellige Pladser i Paris var der opstillet saavel Politi som Militær, og paa et enkelt Sted gik disse angrebsvis til Værks overfor Mængden. Resultatet blev 3 Dræbte og mange Saarede; der blev foretaget 50 Arrestationer, hvoraf dog kun et Faatal opretholdtes. Senere udbrød Uroligheder paa andre Pladser i Byen; disse havde ogsaa ret alvorlig Karakter.

I Italien, i Turin, Pola og Syracus har ogsaa fundet omfattende Sammenstød Sted mellem Militæret og Befolkningen; disse kostede adskillige Menneskeliv og mange Saarede.

*

Krigen mellem Polen og Sovjet-Ukraine er nu en Kendsgerning; indløbne Telegrammer melder om Fremskridt for de polske Hære. At dette selvfølgelig i kapitalistiske Kredse har vakt Glæde, er jo ikke noget opsigtvækkende; men til den anden Side har Tidernes Ugunst vist os, at der ikke er synderlig Grund til at glædes; vi staar sikkert her overfor en Gentagelse af de russiske Hvidegeneralers Fiasko.

*

I San Remo har Ententelandene holdt en Konference, hvor man har løst to saa vigtige Spørgsmaal som Lempelse i Fredsbetingelserne overfor Sovjet-Rusland; der herskede fra alle Sider Fredstendenser.

*

De svenske Søfolk har paa et Aarsmøde vedtaget at støtte de danske Sømænd med 25,000 Kr. pr. Uge.

*

Mellem Sverige og Rusland er afsluttet en Handelstraktat, der betinger Leverancer til et Beløb af 40 Mill. Kr.

*

De irske Havne- og Industriarbejdere i Liverpool har truet med Strejke, dersom Sinn-Fein-Fangerne ikke løslades i Løbet af 48 Timer.

*

I England truer Arbejderne indenfor Bomuldsindustrien med Strejke, dersom ikke anselige Lønforhøjelser gennemføres.

Valgets Lære.

Valget lærte os; nej, det lærte os det ikke, vi vidste det før, men det bekræfter, hvad der altid er hævdet fra Socialdemokratiets Side, at det er de økonomiske Interesser, Klasseinteressen, som er de bestemmende i politisk Henseende. Valget var et rent og skært Klassevalg. De to reaktionære Partier førte Valgkampen med samlet Front mod Arbejderklassen. For og imod Underklassen var den fælles Parole for disse to Partier.

Arbejderne har ingen Grund til at beklage dette, det kan kun bidrage til at skabe Klarhed og rene Linier i dansk Politik i Fremtiden. Vi ved nu, hvor vi har de to af de borgerlige Partier. Den Politik, de har drevet, har ganske vist heller ikke hidtil ladet nogen Tvivl tilbage herom, men de har ikke før under en Valgkamp saa aabent og klart bekendt Kulør. Omkvædet paa, hvad der fra den Side er blevet sagt og skrevet under tidligere Valgkampe, var altid dyre Forsikringer om, at man ikke ønskede at drive Klassemen Samfundspolitik, en Politik, som tog „ligelig" Hensyn til alle Klasser i vort Land; denne Tale er nu afsløret som den altid har været, den groveste Svindel, men en Svindel, som dog ikke undlod at gøre Indtryk paa en Del godtroende samtidig. Nu er Svindelen alsløret; under sidste Valg lod Højre og Venstre Masken falde og viste Arbejderne deres sande Ansigt, og det var ikke en Vens, men en Fjendes Ansigt, disse fik at se.

Valget ikke blot bekræftede, at den politiske Kamp drejer sig om Klasseinteresser, men det slog paa det kraftigste fast, at i denne Kamp har Underklassen kun et Parti at stole paa, nemlig Socialdemokratiet.

Dette Parti er i Forbindelse med Arbejdernes faglige Organisationer, Underklassen, ja, hele Folkets eneste Bolværk imod den Reaktion, som nu løfter Hovedet paa alle Omraader. Men det er ogsaa et af Valgets mest betydningsfulde Resultater, at det lærer os, at vel viste det sig, det kunde lade sig gøre at samle et Flertal af Vælgerbefolkningen imod Socialdemokratiet, men det viste sig lige saa klart, at den Stilling, Partiet har naaet som det store Underklasseparti, der samler stadig nye Masser om sig, kan man ikke rokke. Socialdemokratiet gik ikke blot uskadt, men styrket ud af Kampen.

Arbejderklassen behøver ikke at frygte den kommende Kamp, den er hverken haabløs eller blot saa ulige som Mandaterne paa Rigsdagen, som en overfladisk Betragtning kunde tyde paa. Den reaktionære Majoritet er ikke saa stærk som den er stor til; den er for det første ikke noget tro Udtryk for det virkelige Styrkeforhold i den voksne Del af Befolkningen. Ingen kan være i Tvivl om, at de usædvanlige og urimelige høje Valgretsaldre, vi har her i Landet, er til Fordel for Reaktionen, og at en Nedsættelse heraf vilde forandre Stillingen i høj Grad til Gunst for Socialdemokratiet. Men først og fremmest er de konservatives Flertal Resultatet af en Panikstemning, som blev tilvejebragt ved Hjælp af en løgnagtig Agitation.

Generalstrejken i Forbindelse med Sø- og Havnestrejken var betegnende nok det store Nummer i de reaktionære Partiers Valgkamp; de sidstnævnte Strejker gav man naturligvis Arbejderne alene hele Skylden for, uden at nævne noget om den Andel, de hovedrige Selskaber, som der strejkes hos, havde i Konflikten, og Generalstrejken blev ganske simpelt fremstillet som den socialistiske Afløsning af Stemmesedlen. Ethvert forstandigt Menneske forstod selvfølgeligt, at denne Fremstilling var slet og ret Generalsvindel. Men Spekulationen var alligevel fin; den viste virkeligt, at der fandtes Vælgere, som gav sig saa lidt af med at tænke, saa de hoppede paa Limpinden. Ogsaa i den Retning er Valget lærerigt; det viser, at Løgnen er en Stormagt her til Lands og Dumheden stadig de reaktinære Partier en mægtig og trofast Forbundsfælle.

Det ny Rigsdagsflertal er bygget op paa den storbesiddende Befolknings Klasseinteressers sikre Grund, men dets Basis blandt Vælgerne er alligevel ikke rigtig solidt; det er for en meget stor Dels Vedkommende skabt af en Panikstemning og vil derfor hurtig smuldre hen paany, og vi skal endnu have 4 Valg og en Folkeafstemning i Løbet af det første Halvaar. Meget taler for, at Reaktionen allerede ved disse Valg vil miste en betydelig Del af sit øjeblikkelige Flertal.

Den Lære, som Valget den 26. April giver, er klar. I den forestaaende Kamp er Socialdemokratiet det faste Værn for politisk Fremskridt og social Udvikling her i Landet.

Til Samling.

Vi fylkes i Flok under Fanens røde Dug,
vi samlede de spredte Kræfters Styrke
Vi lærte at forstaa vor Krafts Værdi og Brug
i Kampen for at skabe Lys før Mørke.

Vi vandrede i Mørke i Hundreder Aar,
vi levede i Vandkundighedens Ørken.
Vi kendte ikke Vejen fremad mod bedre Kaar
før Aagets tunge Byrder gav os Styrken.

Vi levede i Nøjsomhed, i bitre trange Kaar;
men ingen lytted til vor undertrykte Klage,
i Stedet for at læge, man slog kun nye Saar,
i Stedet for at give, man hellere vilde tage.

Derfor vi nu os rejser til Kamp for fælles Sag:
„Til Samling" det er Ordet, der forene os skal,
„Til Samling" for at slaa for vor Ret et Slag,
ej mere vil vi nøjes med Løfters Tusindtal.

Vi ikke længer tigger og trygler og ber;
thi vor Magt vi nu har lært at kende,
vi har nu lært at kræve, vi beder ikke mer,
derfor vi nu vil Kampens Fakkel tænde.

Oliver Twist.

Fagtegning.

Arbejderhøjskolens Haandværkerafdeling maa være fuldt besat.

Der undervises i alle de almindelige Fag paa Arbejderhøjskolen i Esbjerg, men der er en Væsensforskel paa Arbejdernes og de andre Højskoler, hvoraf de allerfleste i altfor overvejende Grad dyrker den gamle Historie med dens Sagn og Oldsager.

Paa Arbejderhøjskolen indtager Fag som Samfundskundskab, Samfundsøkonomi og nyere Historie — ogsaa for Literaturens Vedkommende — den fremskudte Plads, de bør og skal, hvor Formaalet er at dygtiggøre en Ungdom til at følge med i Samfundsudviklingen og fylde sin Plads i Livet.

Alle, der ønsker det, faar Undervisning i fremmede Sprog, Landmændene faar Landmaaling og Bygningshaandværkere faar Fagtegning.

Skolens Haandværkerafdeling omfatter Undervisning i: Frihaandstegning, geometrisk Konstruktion, Projektionstegning og Skyggelære, Fagtegning for Snedkere og Maskinarbejdere samt Fagtegning og Bygningskonstruktion for Bygningshaandværkere.

Intet Sted kan man opnaa saa gode Vilkaar for sin faglige Dygtiggørelse som ved at indmelde sig til et 5 Maaneders Kursus paa Arbejderhøjskolen. Alle Oplysninger faas ved at skrive til Højskolens Forstander, R. Vind, eller dens Formand, Folketingsmand J. P. Sundbo.

Aabent Brev

til

Hr. Lehnsgreve Ahlefeldt-Laurvig,

Tranekjær Slot, Langeland.

I en pragtfuld Park med Sø og hvide Broer ligger Deres stilskønne, lyserøde Slot. Smukke, sjældne Træer, hentede fra fremmede Lande og plantede af Deres Forfædre, hæver Deres Park til en Seværdighed.

I mægtige Drivhuse gror Vinstokke af uerstattelig Værdi, fordi de er plejede og hægede i Generationer til at yde det bedst mulige af herlig Frugt til Deres Taffel. I andre Væksthuse dyrkes skønne Blomsterplanter, hvis vidunderlige Farvepragt udelukkende er bestemt til at smykke Deres stilfulde Saloner. Omkring mægtige Kirsebærtræer, som bærer saftige, store Frugter, lader De udspænde filerede Net til Tusinder af Kroners Værdi for at hindre Fattigfuglene, Spurvene, at tilfredsstille deres Sult paa Deres Bær.

Vilde De paa een Dag spadsere alle Deres Besiddelser igennem, vilde De komme hjem dødtræt og udaset. For at overse samtlige Deres Besiddelser vilde De have Brug for en fin Kikkert, uden dog ved den yderste Grænse at kunne kende den Arbejder, der uden at ane, at Deres grevelige

Øjne betragter ham, arbejder for sit fattige Brød.

Dette Brød, Hr. Lehnsgreve, er blevet dyrere i de sidste Aar!

Skylden er ikke *vor*, men de højædle Herrers, der, ligesom Deres Forfædre, saa Livets skønneste Maal i drabelig Dræbning og voldeligt Ran.

Skylden er heller ikke *Deres*, men de, som Følge af Krigen, i Dyrtid udviklede Forhold. Det nytter ikke at vi knurrer, naar vi skal købe vore nødvendige Livsfornødenheder og vi finder Priserne opskruede: *Betal* eller *sult!* er Parolen.

Læser De ikke som Landmand med Interesse om de stigende Priser? Men er *De* Talsmand for Forholdsregler, der tilsigter at forhindre denne Stigning eller gøre den lettere at bære for den Fattige? Sikkert ikke! Og hvorfor ikke? Fordi Deres Indtægter forhøjes i Forhold til Dyrtiden, den Dyrtid, der rammer os, der intet besidder, føleligst.

Læn Dem nu tilbage i Deres velpolstrede Lænestol, betragt med Velbehag Deres elegante, rigt smykkede Hjem, og medens den rene, blaa Røg fra Middagshavanneseren bugter sig i Ringe mod Borgens Højenloft, besvar mig elskværdigst følgende Spørgsmaal:

Er det min Skyld, at jeg er født fattig og kun i Arv fik mine to kraftige Næver?

Hvis De var født fattig, vilde De da ikke med alle de Midler, der stod til Deres Raadighed, værne om Hjem og Børn? Vilde De ikke af al Kraft støtte den Organisation, der tilsigtede at berede Dem taalelige Levevilkaar, den Organisation, der søger at hævde Deres Menneskerettigheder. Vilde De ikke, Hr. Greve, blive optændt af Had til et Samfund, hvis besiddende Del er ophørt at erkende den ubestridelige Sandhed, at det ene Individ er født til Verden med de samme Rettigheder til at leve, som det andet, og at Menneskelivets Bestemmelse ikke er at leve for at arbejde, men at arbejde for at leve.

Er det ikke en blodig Latterlighed, at jeg skal kæmpe med Dem og Deres Klassefæller for at faa Lov til at tjene til mit daglige Brød, at jeg, tvunget af Dyrtid, naar jeg mærker mit Hjems Ruin, ikke skulde have Ret til at kræve mine Indtægter forøgede som Modvægt mod den Udbytning, jeg er Genstand for, og kan De med nogen som helst menneskelig Ret nægte at forhandle med mig gennem min Organisation, fordi vi kræver vore Livsinteresser bevarede, fordi vi kræver Retten til en menneskelig Tilværelse.

Lad være, at De er opdraget til at se ned paa Deres Arbejdere som en Pariakaste, skabt for at De kan føre et Liv uden økonomiske Sorger; i Stand til at kunne dyrke Deres Interesser, men De bør vide og forstaa, at det samme Følelsesliv, den samme Tænkning over Individets Ret og Krav er fælles for Dem og mig, selv om Ytringsformen er forskellig. Den væsentligste Forskel er den, at jeg fører min Kamp for Tilværelsen udfra Følelser, der har en renere Bevæggrund end De, for hvem Egoismen og et »Vi alene vide« er det mest fremtrædende.

Klassestolthed har De som jeg!

Jeg er stolt af at kunne skaffe mig et redeligt Udkomme; stolt af, at jeg sammen med mine Klassefæller, gennem aarelang Kamp, nu ser det Maal opnaaeligt: at tiltvinge mig Retten til at leve, ikke ved Velgørenhed, men ved lønnet Arbejde.

Er Deres Klassestolthed lige saa menneskeværdig? Har De slidt Dem frem til det, De besidder? Naar De og Klassefæller dyrker Deres saakaldte »kultiverede Interesser«, Hestevæddeløb, Automobilsport, Jagtinteresser o. s. v., er det saa i Følelsen af, at de Tusinder af Kroner, De tilfredsstiller Deres Lyster og Luner for, er erhvervede i ærligt Arbejde for Dem selv og det Samfund, De tilhører?

De vil maaske henvise til, at enkelte af Deres Slægt har været velgørende og hjulpet Fattige, — men — behøvede der at være Fattige paa Deres Gods? Og er ikke de Penge, der gives som Almisse, ofte en Erkendelse af Pligter, men en falsk Erkendelse, thi Almisser er, som oftest, den vaagnende Samvittighed, der søger at tilkøbe sig Aflad hos Magter, der til sin Tid udøver Sjælspaavirkninger, Paavirkninger, der vilde være smukkere fulgt, saafremt Erkendelsen af Pligten til at dele sin Overflod var vaagnet tidligere. — —

I Deres smukke Drivhuse findes bl. a. en lille Plante, — Mimosen, hedder den. Berører man et af Plantens mangedelte Blade, folder hele Bladet sig øjeblikkeligt sammen, irriteret af den fremmede Berøring. Planten stammer fra Sydamerikas varmeste Egne og taaler ikke Europas Klima.

At drage Sammenligninger mellem Dem, Hr. Lehnsgreve, og Mimosen, er fristende, thi ligesom den trives Deres Teori om Arbejderorganisationens Berettigelse sikkert ikke mere i Europa, og er vel ogsaa ophørt at eksistere i Amerika ved Negerslaveriets Ophævelse! Ligesom Mimosen taaler Deres Klasseinteresse ikke Berøring med Landarbejderorganisationen, men Planten har her i Europa kun Interesse som Kuriosum i et Drivhus, dansk Klima taaler den absolut ikke.

Skulde mine Udtalelser medvirke til Erkendelsen af, at den danske Landarbejderstand har Del i det Mønsterlandbrug, De har vist at kunne drive, og en Andel i den Ære, der tilkommer Dem i den Anledning, vil Resultatet sikkert blive tilfredsstillende baade for Dem og os. Jeg er som enkelt Individ fattigt rustet til Kamp — men sammen med mine Klassefæller en Faktor, som har lige saa stor Ret og Krav i Samfundet som De og Deres Klassefæller, og som forlanger Retten respekteret.

Deres ørbødige
Landarbejder
D. C.

Strejken

hos

Grev Ahlefeldt-Laurvigen.

— —

Fra 1. Maj er Strejken paa de 8 Gaarde, som drives af Grev Ahlefeldt-Laurvigen til Tranekjær, effektiv.

Greven vil som bekendt ikke betale sine Arbejdere den samme Løn og give dem samme Arbejdsforhold, som andre Arbejdsgivere betaler deres Arbejdere, den »fine« Mand har antaget det samme Valgsprog, som hans Standsfælle, Kammerherreinde Oxholm paa Rosenfeldt, i sin Tid formulerede i følgende klassiske Sætning: »Jeg betaler og jeg befaler.« Han har blot strøget Ordet betaler. Betale vil Hr. Greven nemlig under ingen Omstændigheder, han helliger sig udelukkende den Opgave at befale, og Grevens Befaling gaar som bekendt kort og godt ud paa, at hans Arbejdere kun skal have 5 Kr. om Dagen for en Titimers Arbejdsdag. Kongen af Langeland har talt, hvorefter alle hans Arbejdere efter hans Højheds Mening haver sig at rette.

Forholdene er jo imidlertid ikke længere som

i Grevens højsalige Tipoldefaders Tid, da Tranekærgrevens Bud var en Lov, som Folket rettede sig efter og bøjede sig i Støvet for, saa respektløs er Tiden, at Arbejderne paa Grevens 8 Gaarde alle er blevet enige om at forlange Medbestemmelsesret om deres Arbejdsvilkaar. Da Greven synes at opfatte dette som en Fornærmelse mod hans højadelige Person, er enhver Mulighed for en fredelig Løsning af Sagen udelukket, Arbejderne maa tage den Kamp op, som er blevet dem paatvunget. Arbejderne er da ogsaa fuldt og fast bestemt paa at føre den til en sejrrig Afslutning.

Fra Grevens og hans Hjælperes Side søger man paa alle Maader at klare den vanskelige Stilling, som hans egen Stædighed og hovmodige Adfærd har bragt ham i, og Midlerne, som benyttes, er ikke en Smule forskellige fra dem, der plejer at blive benyttet af plebejiske Arbejdsgivere, man mærker absolut intet til den Følelsens Finhed eller Karakterens Adel, som man maatte være berettiget til at vente hos en Mand af saa »ædel« Race; der arbejdes med Trusler og Løfter i passende Blanding, Trusler mod de gifte Arbejdere om Udsmidning af Husene og mod Tjenestefolkene om Straf for Overtrædelse af Tyendeloven osv., samtidig med, at man foreholder dem det fordelagtige i at fortsætte Arbejdet. Bestræbelserne er dog prellet af paa Arbejdernes sunde Sans og Selvfølelse, de ønsker ikke at gøre Judasgerning ved at bryde ud og falde deres Kammerater i Ryggen. En Henvendelse til Tranekær Fodermesterskole har man heller ikke haft Held med. Paa denne Skole er der 10 a 12 unge Mennesker, som har gennemgaaet deres Kursus og nu staar overfor Eksamen; disse blev opfordret til at gøre Skruebrækkertjeneste paa Tranekjær, men betakkede sig. Skolens Leder, der er en af Radikalismens bekendte Spidser paa Langeland, viste iøvrigt sin Radikalisme ved at deltage i Forsøget paa at overtale sine Elever til at indlade sig paa den modbydeligste af alle Haandteringer, Skruebrækkergerningen, han og en Inspektør Koch bearbejdede dem i Fællesskab, de lovede dem en god Eksamen, blot de vilde blive Brækkere, til Trods for, at et Par af de unge Mennesker fra den 1. Maj skulde tiltræde Plads paa den ene af Grevens Gaarde, nægtede de dog kategorisk at følge Opfordringen.

At det kniber for Langelandsgreven vidner nedenstaaende Avertissement om.

Stor Besætningsauktion

paa Lundsgaard, Kerteminde.

Paa Grund af uventet Arbejdsnedlæggelse lader Lehnsgreve Ahlefeldt Laurvig, Lundsgaard ved Kerteminde, ved offentlig Auktion, som afholdes paa Lundsgaard Avlsgaard Fredag den 7. Maj Kl. 10 Fm., bortsælge: Ca. 40 1. Klasses Malkekøer, garanteret reelle i enhver Henseende, samt nogle 2 Aars Plage og 3 a 4 Heste.

Kredit til Mikkelsdag d. A. Udenherreds Købere, der ønsker Kredit, maa godtgøre Soliditet eller i betimelig Tid henvende sig til mig.

Kerteminde, den 3. Maj 1920.

Som Inkassator:
J. H. Spies, Dommerfuldmægtig.
Telefon Kerteminde 235 og 324.

Iøvrigt meddeles det os, at man paa en af Grevens Gaarde træffer følgende Forholdsregler imod Strejken. Køernes Yver gnides med Olie og de bliver fodret med Halm for at goldes; Metoden hjælper maaske, men at den ogsaa bliver kostbar er hævet over enhver Tvivl.

Arbejdernes Kamp med Langelandsgreven vil blive fulgt med Spænding og Sympati af Landarbejderne hele Landet over. Vi skal holde vore Medlemmer a jour med Forholdenes videre Udvikling.

Rosenfeldt Gods' Lejehuse.

Husmændene faar Medhold hos Kommissionen.

I Sydsjll. Soc. Dem finder vi følgende, som jo ogsaa har Interesse for en Del af vore Medlemmer:

Læserne erindrer maaske, at vi ved Nytaarstid beskæftigede os en Del med de Forhold, der var opstaaet som Følge af den ny Lov om Brugen af Huse paa Landet, og hvorledes der fra Godsernes Side blev anvendt alle mulige Knib og Fortolkninger for at slippe uden om Lovens Bestemmelser. Rosenfeldt Gods dannede naturligvis ingen Undtagelse, men tillod sig paa Trods af Lovens klare Ordlyd at stille flere af sine Lejehusmænd Valget mellem at underskrive en af Godset affattet Kontrakt, der selvfølgelig ikke var i Husmændenes Favør, eller ogsaa fraflytte Husene nu til 1. Maj.

Husmændene protesterede og henviste til Lovens Bestemmelse, men Godset havde i de fleste Tilfælde en Fortolkning paa rede Haand. Enten blev Husene betragtet som Tjenesteboliger eller ogsaa blev det hævdet, at Jordlodden i de Tilfælde, hvor den var over ½ Hektar, altsaa ca. 6 Skp. Land, udgjorde to Matrikels-Numre, og som saadan ikke faldt ind under Loven. At der ogsaa var Folk, som man kunde vente forstaaelse sig paa Lovfortolkning, der havde samme Opfattelse som Godsejerne, fremgaar af, at der, efter hvad der blev oplyst paa Forespørgsel i Landbrugsministeriet, var givet Godset Medhold i sin Opfattelse.

At Husmændene, efter som Sagerne stod i Begyndelsen, var noget ængstelige, er ganske naturligt. Adskillige af dem har jo lagt mange Aars møjsommeligt Slid i Arbejdet paa at forbedre Husene, og ogsaa ofret en Del Penge derpaa. At de som Tak herfor skulde tvinges til at underskrive en ensidig Kontrakt eller ogsaa forlade deres Hjem, var for flere ogsaa en Hjærtesag. Imidlertid tog Landarbejderforeningen for Vordingborg Omegn sig af Sagen og fik indvarslet til et Møde i Vordingborg, hvor Folketingsmand Jessen efter Opfordring kom til Stede og blev gjort bekendt med Forholdene.

Hr. Jessen mente straks, at Godsets Fortolkninger var i Strid med Loven og anbefalede Husmændene at indanke Sagen for Kommissionen og lovede iøvrigt at hjælpe dem til at faa deres Ret.

Det vil derfor sikkert glæde Rosenfeldt Gods Lejehusmænd og for Resten vel ogsaa Standsfæller andre Steder, at Kommissionen nu har afsagt en Kendelse, der pure afviser Godsets Forsøg paa at omgaa Loven og giver Husmændene Ret til at blive i deres Huse, foreløbig til 192., altsaa i 8 Aar. Kommissionen anførte bl. a., at den efter Begæring af Folketingsmand Jessen har behandlet Sagen og maa holde for, at Fortolkningen om Tjenestehuse lige saa lidt som Arealbetegnelsen kan komme i Betragtning, men at Husene maa betragtes som hørende under de i Loven nævnte Brug, og endvidere, at Afgiften i de Tilfælde, hvor der er Tale om Uenighed mellem Ejer og Bruger om Afgiften, vil blive fastsat af Kommissionen.

Denne Afgørelse har to Sider, idet den baade giver Husmændene Medhold og tillige viser hvor vigtigt det er at have et demokratisk Styre i Landet.

Overenskomstforhandlingerne.

Der er endnu intet Resultat opnaaet.

Forhandlingerne om den nye Overenskomst tog atter sin Begyndelse Onsdag den 28. April i Arbejdsgiverforeningens Lokaler. Forhandlingerne fortsattes igen Torsdag Morgen Kl. 10 og fortsattes derefter uafbrudt til Fredag Eftermiddag Kl. 3; desuagtet opnaaedes der ikke Enighed paa alle Punkter. Forinden Parterne skiltes besluttede man dog at gøre endnu et Forsøg paa at opnaa Enighed, hvorfor et nyt Møde fastsattes til Torsdag den 6. Maj Kl. 10½ Formiddag. Opnaas der ikke her Enighed, maa Forhandlingerne sikkert betragtes som bristede.

Oscar Levinsen.

Det afsluttede Valg
efter den gamle Valglov.

Venstre vilde have faaet 13 Mandater for meget.

Hr. cand. polit. Sven Røgind opgør i »Natt.«, hvorledes den gamle Valglov fra 1915 vilde have virket, dersom den endnu havde været gældende ved Valget i Mandags.

Erhvervspartiet vilde da have faaet 1 Kredsmandat og 2 Tillægsmandater, ialt 3 Mandater.

Højre 11 + 12, ialt 23.
Radikale 7 + 7, ialt 14.
Socialdemokratiet 36 + 2, ialt 38.
Venstre 61 + 0, ialt 61.
»Fri Sociald.« 0 + 0, ialt 0.
»Centrum« (Birck) 0 + 0, ialt 0.

Som man ser, vilde Venstre, der nu fik 48 Mandater, have faaet 13 Mandater for meget, Socialdemokratiet 4 for lidt, Radikale 3 for lidt, Erhvervspartiet 1 for lidt og Højre 5 for lidt. Venstre og Radikale vilde have udgjort et Flertal i Folketinget, medens de nu tilsammen kun er et Mindretal.

Hr. J. C. Christensen vilde da skiftevis kunne have støttet en Regering paa Radikale og Højre, hvad der nu er udelukket.

Man forstaar, hvorfor Venstre saa rasende modsatte sig den ny Valglov, ja, svigtede Parlamentarismen for at forhindre den — hvad der dog altsaa heldigvis mislykkedes, takket være Generalstrejken.

Det er den, der har skabt Ærlighed i dansk Politik. Nu har hvert Parti faaet, hvad der efter Stemmetal tilkommer det.

Arbejdsro! Arbejdsfred!

Hvorledes de moderate Rigsdagsmænd fortolker Partiets Program om at skabe Arbejdsfred og Ro, faar man et udmærket Indtryk af ude hos den nyvalgte Folketingsmand for Skjelskør-Kredsen, Gaardejer Aksel Jensen, Tømmerup ved Kallundborg.

Til Hr. Jensen, der er en ualmindelig daarlig Betaler, er der flere Gange rettet Opfordring fra den stedlige Afdeling om Forhandling, men Programmet tro har Hr. Jensen stadig svaret, at Løn- og Arbejdsforhold hos ham var en privat

Sag, som Organisationen bare kunde holde sin Næse fra.

Da en Henvendelse fra Hovedkontoret heller ikke frugtede, blev det nødvendigt at gøre Forsøg paa at skabe Arbejdsro og Fred paa en anden Basis, hvorfor der blev varslet Strejke.

Imidlertid blev der fra Afdelingen ringet til Hovedkontoret den 1. Maj, om der maatte blive sendt en Mand derud, da der nu muligvis blev Udsigt til Forhandling.

Denne Forhandlingsvillighed bestod imidlertid blot i at faa Strejken hævet straks og saa Frist til for Hr. Jensen at overveje, hvad der var fordelagtigst for ham, enten at melde sig ind i Arbejdsgiverforeningen, slutte en privat Overenskomst eller muligvis ingen af Delene. Man maa jo indrømme, at Hr. Jensen i Lighed med sin Herre og Mester begynder at eksperimentere med »Rævestreger«.

En udmærket Illustration til Hr. Jensens »Folkelighed« er de »Stier«, han byder sine Daglejere at bo i, et enkelt af disse Skure, hvor der hidtil har boet en Familie, og hvor en af de nu strejkende Familier skulde flytte ind, er noget af det mest uforskammede, man kan tænke sig. Et saadant Skur, der trodser al Beskrivelse, undser en Venstre-Bonde og Rigsdagsmand sig ikke ved at anvise sine Arbejdere til Bolig, og endogsaa forlange Husleje af.

Det er imidlertid at haabe, at Arbejderne hurtigt belærer slige Herrer om, at der er Grænser for, hvad d'Herrer kan tillade sig.

H. Hansen.

Paa et polsk Møde i Nakskov Søndag den 2. Maj har jeg indsamlet 50 Kr. til Fordel for nødliden Børn i Polen. Dette Beløb er tilstillet det polske Konsulat i København til Videreforsendelse til Komiteen i Warschau. Ad denne Vej vil jeg kvittere og takke Giverne for Bidraget, selv om det kun er et ganske lille Beløb, der ikke formaar at lindre Nøden hos Arbejdernes Børn i nævneværdig Grad, men det vil altid betyde noget.

Polske Arbejdere i Danmark, der er sluppet nogenlunde helskindet fra Krigens Mareridt, vil nok vide at ofre lidt til sine smaa ulykkeligtstillede Klassefæller og Landsmænd i polske Storbyer.

Ved fremtidige Møder vil jeg fortsætte med Indsamlingen. *A. Touskov.*

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 30 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Den sorte Tavle.

En daarlig Kammerat

er tidligere Bestyrelsesmedlem Salomon Petersen, Sørbymagle Overdrev, han har hele Vinteren nægtet at betale Ekstrakontingent, og nu nægter han ogsaa at betale det ordinære Kontingent. Salomon Petersen, der nu svigter sine Kammerater, var i 1918 Medstifter af Kirkerup Afd. Alle Afdelinger advares herved mod at optage ham som Medlem før han har klaret sin Gæld til Kirkerup Afd. *Vald. Petersen.*

Observer.

Medlem Chr. Nielsen af Lyngby Afd., Fagbog Nr. 45410, Sygehjælpekassebog Nr. 16360, født i Øse ved Varde, Jylland, bedes enten skriftligt eller mundtligt henvende sig til Forbundskontoret, Willemoesgade 54 Stuen, Ø., da hans Medlemsbøger er blevet sendt dertil.

Medlem Charles Petersen af Lyngby Afd., Fagbog Nr. 27529, født i Bloustrød, bedes ligeledes henvende sig samme Sted, da vi ogsaa har dette Medlems Fagbog.

Henvendelse i Bogholderiafdelingen.

Artikler som ønskes optagne i „Landarbejderbladet" maa være Redaktionen, Willemoesgade 54, København Ø, i Hænde senest Lørdag, da de i modsat Fald ikke vil kunne optages i det først udkommende Nummer af Bladet.

FRA AFDELINGERNE.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunne komme i det først udkomne Nummer.

Gedser Afdeling
Ved Generalforsamlingen den 20. April blev Arbejdsmand O. Klinge, Birkemose, valgt til Kasserer, Husejerske Marie Larsen, Gedesby, Kontrolbestyrer, Forkarl E. Benn, Frisenfeldt, Revisor og Tillidsmand til Sygehjælpekassen. Det vedtoges at yde Formand og Kasserer hver 15 Kr. aarlig.
Jens P. M. Nielsen.

Snøde-Stoense Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Lørdag Aften den 15 Maj Kl. 8 i Snøde Afholdshus. Dagsorden: Valg af Kasserer m. m. *Carl Aage Andersen.*

Langaa og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag Aften den 11. Maj i Langaa Forsamlingshus Kl. 8. *Jens Petersen*

Ullerslev Sogns Afdeling
afholdt sin ordinære Generalforsamling Tirsdag den 27. April. Til Formand valgtes Valdemar Jensen, Hindemae; til Kasserer Peter Nielsen, Hindemae. *Valdemar Jensen.*

Olsker Afdeling
afholder Medlemsmøde i Olsker Forsamlingshus Onsdag den 12. Maj Kl. 7 Aften. Regnskabet fremlægges til Godkendelse. Alle Medlemmerne bedes møde. *Niels P. Dellgren*

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

Horne Afdeling
afholder ordinær Generalforsamling Søndagen den 15. Maj Kl. 5 i Logens Sal i Horne. Emnet: Valg af en Formand. Valg af Bestyrelsesmedlemmerne, som afgaar efter Tur, Eventuelt. Forslag, som ønskes fremmet paa Generalforsamlingen bedes indgivet til Formanden 2 Dage før. Fællesspisning af medbragte Madkurve Kl. 7. Eventuelt Dans og Pakkefest. Alle bedes møde. Husk det er 1 Kr. i Bøde for Udeblivelse.
H. P. Hansen.

Brændekilde Sanderum Afdeling
Paa Afdelingens Generalforsamling, der blev afholdt Lørdag den 1. Maj, blev til Formand genvalgt Magnus A. Olesen, Højme, og til Hovedkontrollør nyvalgt Husmand Peder Pedersen, Brændekilde; for Sygehjælpekassen er Formanden Tillidsmand indtil videre. *Magnus A. Olesen.*

Oure-Vejstrup Afdeling
og Socialdemokratisk Forening afholder Medlemsmøde i Oure Forsamlingshus Lørdag den 8. Maj Aften Kl. 7½ prc.
Otto Gormsen.

Snøde-Stoense Afdeling
Medlemmer af Snøde-Stoense Afdeling gøres herved bekendt med, at det har været umuligt for Ledelsen af Hou Afdeling at faa Hr. Bager Kold, Lohals, til at indgaa paa at ordne et Mellemværende med et af vore Medlemmer. Dersom Hr. Kold skulde finde sig foranlediget til at beriglige dette, skal Meddelelse herom fremkomme iBladet.
Hou Afdeling.

Aakjær Afdeling.
afholder sine Medlemsmøder første Lørdag i hver Maaned, hvilket bedes bemærket, da det ikke bliver averteret oftere i dette Halvaar. *V. Boss.*

Orte Sogns Afdeling
Kontingentet vil for Fremtiden ikke blive opkrævet; Medlemmerne maa da selv betale til Bestyrelsen inden den 15. i hver Maaned. *Bestyrelsen.*

Bøstrup Afdeling
Medlemsmøde Onsdag den 12. ds. Kl. 7½ Aften. Specielt indbydes de, som skal overflyttes, samt de, som er misfornøjede med det forhøjede Kontingent. Fælles Kaffebord billigt, eventuelt Oplæsning for Medlemmer med Damer.
L. J. Nielsen.

Gamby Afdeling.
Medlemsmøde afholdes i Haarslev Kro Onsdag den 12. Maj Kl. 7½. Alle Medlemmer bedes møde.
H. P. Hansen.

Allested-Vejle Afdeling
afholder Generalforsamling Lørdagen den 15. Maj Aften Kl. 7 i Vejle Forsamlingshus. Fagbøgerne medbringes.
Anders Andersen.

Birket Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Onsdag Aften d. 12. Maj Kl. 7½ i Birket Forsamlingshus. Dagsordenen: Pkt. 1: Kontingentforhøjelsen. Pkt. 2: Overflytningen til D. A. F.
Johannes Larsen.

Gislev Afdeling.
Medlemmer af Gislev Afdeling bedes møde paa Gislev Kro Tirsdag den 11. Kl. 7½ paa Grund af, at 18 Medlemmer skal overflyttes til D. A. F., saa der skal vælges Bestyrelse. Mød nu alle Fand!
Sofus Larsen.

Tingsted Afdeling.
Medlemsmøde afholdes i Tingsted Forsamlingshus Lørdagen den 8. Maj Kl. 7 i Anledning af Medlemmernes Overflytning til Dansk Arbejdsmandsforbund. Alle Medlemmerne bedes give Møde. Dagsorden: Skal Afdelingen overgaa til Dansk Arbejdsmands-Forbund. *F. Rasmussen.*

Skaarup Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Skaarup Kro Lørdag den 8. Maj Kl. 7½ Aft. Alle bedes give Møde. *J. P. Christiansen.*

Giv Agt!

Afdelingernes Tillidsmænd gøres opmærksom paa, at

gamle Fagbøger,
Fagbogsblade,
Skrivelser ang. Opholdspenge,
Skrivelser ang. Understøttelse,

kort sagt alt, hvad der vedrører Arbejdsløshedskassen, skal udelukkende sendes under følgende Adresse:

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse,
Aarhusgade 88, 4. Sal, København Ø.

Sophus Westergaard.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. s. l. Meddelelser.

Hatten.

Fra gamle Dage har Hatten været et Tegn paa Uafhængighed og Værdighed. Som synligt Tegn paa, at en Slave var frigivet, satte man ham en Hat paa Hovedet. — Beslægtet hermed er den tyske Skik at give den nybagte Doktor en Doktorhat paa; den er et Symbol paa, at vedkommende fra Uvishedens Slaveri rykker op i deres Rækker, som Videnskaben har frigjort.

I hele Kulturhistorien staar Hatten som Symbol paa Frihed og Uafhængighed, af hvilken Grund Nederlænderne antog den som Vaaben efter deres Befrielse fra det spanske Herredømme.

Men foruden sin symbolske Betydning har Hatten en mægtig Indflydelse paa Ansigtsudtrykket. Man behøver blot at sætte sin i og for sig karakterløse sorte Cylinderhat i forskellige Stillinger paa Hovedet, og man forbavses over de forskellige Udtryk, man kan frembringe ved Hjælp af ganske lidt Mimik; ja, der er vel næppe en eneste Nuance af den mandlige Karakter fra Drukkenboldt til ideal Sværmer, fra nobel Løvemand og til Sjakrer, som man ikke kan udtrykke paa denne Maade ved Hjælp af Hatten.

Ligeledes kan ogsaa Dragten alene ved den Maade, hvorpaa den sidder, karakterisere sin Bærer. Den upraktiske Lærdes Dragt sidder i Reglen slet, mens Lapsens sidder for presset og elegant, og Særlingen røbes af sin paafaldende eller skødesløst siddende Dragt.

Bemærkelsesværdig er Forskellen paa de forskellige Stænders eller Klassers Dragt. — Præsten kendes paa den lange sorte Kjole, Jægeren paa den grønne Frakke, Kokken paa den hvide Jakke. For et godt halvt Aarhundrede siden vilde det være en Skam for en retskaffen Murersvend ikke at gaa paa Arbejde med høj Cylinderhat, men nu bærer kun Skorstensfejeren den ved deres Arbejde, vel sagtens fordi Farven passer saa godt.

Adresser.

Landarbejderforbundet:
Willemoesgade 54, København Ø.
Telf. Central 13,338.
Forretningsfører: *Osc. Levinsen.*
Hovedkasserer: *Lorentz Petersen.*

Landarbejderbladet:
Redaktør: *Marius Olsen,*
Willemoesgade 54, St., København Ø
Telf. Central 13,338.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5243.
Forretningsfører: *Sofus Westergaard.*

Landarbejdernes Sygehjælpekasse:
Aarhusgade 88⁴, København Ø.
Telf. Øbro 5273.
Forretningsfører: *Frantz Nielsen.*

Forenings-Fester og Møder

Korinth Afdeling

afholder Faneindvielse **Søndag d. 16. Maj Kl. 4** paa Korinth Kro. hvortil alle omliggende Afdelinger indbydes. Forventende kommer et af Hovedbestyrelsens Medlemmer som Taler. Efter Afsløringen Fællesspisning af medbragte Madkurve og Bal.

Bestyrelsen.

Pakkefest i Lundby Afd.

Onsdag den 12. Maj afholdes selskabelig Sammenkomst med Pakkefest og efterfølgende Bal paa Lundby Gæstgivergaard, hvortil Lundby socialdemokratiske Forening samt Sværdborg og Køng Afdelinger indbydes. Ballet begynder Kl. 7 og Fagbog maa forevises ved Indgangen. Pakker modtages af Bestyrelsen og maa indeholde en Værdi af mindst 50 Øre.

P. B. V.
Carl P. Johansen.

Herstedernes og Omegns Afdeling

afholder en festlig Sammenkomst **Lørdag den 15. Maj** paa Roskilde Kro. Forretningsfører **Frantz Nielsen** taler og derefter humoristisk Oplæsning. Sluttet Bal fra 9—12. Omegnens Landarbejderforeninger og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Medlemsbog eller Kort forevises. Festen begynder Kl. 7. Entréen er 1 Kr. 25 Øre pr. Familie eller pr. Par for baade Foredrag og Bal.

K. Møller.

Rønde Afd.

afholder Faneindvielse med Foredrag **Lørdag d. 15. Maj Kl. 7** paa Missionshotellet i Rønde, hvortil Omegnens Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes.

P. F. V.
Karl Andersen, Formand.

Taksigelser

Tak.

Hjertelig Tak til mine Kammerater i Kallerup-Vindelev Afd. for den smukke Pengegave, som blev os overrakt paa vor Sølvbryllupsdag.

Maria og N. P. J. Augustenborg,
Skovgaard, Jellinge.

Blandede

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen**, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

God daglig Indtægt

kan faas ved at agitere for Tegning af praktiske Brandforsikringer for unge Mennesker. Skriv til

„Dannevirke", Fredericia.

Tørsten slukkes bedst med hjemmebrygget Øl, som med ringe Ulejlighed kan brygges i ethvert Køkken af 1 Pk. Gambrin til 75 Øre, ¼ kg Sukker og for 10 Øre Gær. Naar den letfattelige Brugsanvisning følges faa man ca. 14 Fl. udmærket **Øl à ca. 8 Øre pr. Fl.**

Hr Fisker P. Jensen, Herslev pr. Roskilde skriver: „Jeg vilde gerne bede Dem sende mig 15 P. Gambrin saa hurtigt De kan, da vi fik brygget noget rigtigt godt og velsmagende Øl af de sidste Pk. vi fik". I dette Blads Læsekreds kan Gambrin faas hos **alle Materialister** og hos mange Købmænd og Brugsforeninger i By og Land eller direkte fra Gambrinfabriken i Haslev. (Mindst 4 Pk.)

Klædesko ½ Pris.

Ca. 2000 Par Klædesko udsælges til langt under Fabrikspris. Skoene er fabrikeret af prima Materiale og med Gummisaaler.

Nr. 22-25 Kr. 1,60, Nr. 26 30 Kr. 1,75
- 31-35, - 2,10, - 36-40, - 2,60
Nr. 41—46, Kr. 2,90.

Ordrer ekspederes i Rækkefølge.
NB. Plydssko 5 Øre mere pr. Par, saalænge de haves paa Lager.

Klædeskolageret, Kolding.

Komikeren Jens Bodal, Næstved

tilbyder sin Assistance til Foreninger. Optræden i Kostumer. Hum. Foredrag. Oplæsning. Program tilsendes paa Forlangende.

Gl. Ebberup.

Om faa Dage aabner undertegnede en 1. Kls Cykleforretning. Reparationer udføres godt og billigt. Cykler, Cykledele og Gummi sælges.

Knud Knudsen,
Kasserer for Landarbejderforeningen,
Ebberup, Fyn.

Landarbejdernes Forsikring
i
Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 20 | Fredag den 14. Maj 1920 | 6. Aargang

Overenskomsten
for
Landbrugsarbejdere er afsluttet.

Som det er Medlemmerne bekendt gennem Meddelelser i Bladet, har der været ført Forhandlinger mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug og Landarbejderforbundet angaaende Overenskomsten for Landbrugsarbejderne.

Disse Forhandlinger paabegyndtes Tirsdag den 20. April og fortsattes i de følgende Dage, kun afbrudt af visse Mellemrum, indtil Lørdag den 8. Maj, ialt er der om Overenskomsten forhandlet i 8 Dage og 2 Nætter.

Som bekendt havde Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, hvoraf Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug er Medlem, allerede i December 1919 stillet sig paa det Standpunkt, at alle Overenskomster uforandrede skulde skulde forlænges et Aar, og da der trods talrige Forhandlinger mellem Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening og De samvirkende Fagforbund endnu ikke sidst i Marts var opnaaet Enighed om Ordning af Overenskomstforholdene, varslede Arbejdsgiverforeningen Storlockout til den 9. April. Den 5. April maatte Arbejdsgiverforeningen under Pres af Generalstrejketruslen gaa ind paa en Overenskomst med De samvirkende Fagforbund, hvori der gaves Adgang til Forhandlinger om Forhøjelse af særlig lave Lønninger.

Da vi den 20. April paabegyndte Forhandlingerne med Landbrugets Arbejdsgiverforening, stillede denne sig da ogsaa straks paa det Standpunkt, at der kun kunde forhandles paa Grundlag af de gamle Overenskomster, og at der kun kunde gives Tillæg til de Lønninger, som var særlig lave. Vi afviste straks en Forhandling paa dette Grundlag og krævede Forhandlingerne ført paa Grundlag af det af os udarbejdede Forslag, vilde Arbejdsgiverne ikke dette, saa vi os nødsagede til at afbryde Forhandlingerne.

Efter nogen Overvejelse gik Arbejdsgiverforeningen dog ogsaa ind paa at forhandle paa Grundlag af vort Forslag, men de hævdede stedse, at de ikke vilde være med til at love nogen Overenskomst for Tjenestekarlene, fordi — hævdede de — det vilde være stridende mod Tyendelovene, og vi svarede dem straks, at de fik ingen Overenskomst med os medmindre vi fik Tjenestekarlenes Forhold ordnede overenskomstmæssig.

Under de Forhandlinger, som derefter blev optagne, maatte Arbejdsgiverne Punkt for Punkt tiltræde vort Krav om, at Tjenestekarlene kom ind i Overenskomsten, saaledes at Tjenestekarlene nu er med i Overenskomsten og har faaet deres Forhold ordnede overenskomstmæssigt.

I de Forhandlinger, som fandt Sted den 20., 21. og 22. April, gjorde Arbejdsgiverne ganske betydelige Indrømmelser paa de alm. Bestemmelsers Omraade, og det saa i det hele taget ud til, at Landbrugets Arbejdsgivere nu forstod, at de vilde være bedst tjent med at gøre Landarbejderne betydelige Indrømmelser og lade deres Lønninger nærme sig andre Arbejderes; men saa kom Valget den 26. April, hvor den samlede Reaktion sejrede. Da Valgets Resultat blev os bekendt, var alle Forbundets ledende Mænd enige om, at dette Valg kom Landarbejderne til at betale dyrt; det vilde de komme til at betale gennem en mindre Løn, end som der kunde være fremskaffet, dersom Valget havde faaet et gunstigt Udfald. De Arbejdere, Husmænd og Smaakaarsfolk, som ved Valget havde været med til at sætte Højre- og Venstremænd ind i Rigsdagen, havde blandt alle de andre Ulykker, de havde gjort dem selv og Smaakaarsstanden, ogsaa været med til at forhindre Landarbejderne i det Lønfremstød, de skulde gøre i dette Foraar. Maatte Arbejderne, Husmændene og deres Hustruer for Fremtiden drage den Lære af dette Valg, at de for det første mødte paa Valgdagen og afgav deres Stemme, og for det andet undlod at stemme paa de Partier, som bekæmper Arbejderne og Smaakaarsstanden.

At Reaktionen følte sig styrket ved Valget og nu følte sig ovenpaa, mærkede vi straks, da Forhandlingerne atter genoptoges den 28. April. Arbejdsgiverne følte sig endog i den Grad overlegne efter Valget, at man paany erklærede, at man paa ingen Maade vilde være med at ordne Tjenestekarlenes Forhold overenskomstsæssigt, endskønt man i de foregaaende Forhandlinger var gaaet med hertil og var blevne enige om en hel Række Bestemmelser Tjenestekarlene vedrørende, ligesom man bestemt nægtede at foretage nogen som helst Forkortelse i Arbejdstiden. Paa Lønspørgsmaalets Omraade var man endog saa langt ude, at man vilde have Vinterdaglønnen reduceret, ligesom man kun vilde give et Tillæg for Sommerdaglønnen paa nogle faa Øre.

Vi meddelte imidlertid paany Arbejdsgiverne, at vi krævede Forhandling paa Grundlag af vort Forslag, Tjenestekarlenes Forhold ordnede overenskomstmæssigt, en Forkortelse og Omlægning af Arbejdstiden i Vintermaanederne, og Forhøjelse af alle Lønningerne, og vilde Arbejdsgiverne ikke forhandle paa dette Grundlag, maatte de tage Følgerne af at sprænge Forhandlingerne. Under de meget spændte Forhandlinger, som herefter førtes, maatte Arbejdsgiverne under Presset af vor Organisations Styrke atter tiltræde, at Tjenestekarlenes Forhold ordnedes overenskomstmæssigt, og at de blev underkastet samme Arbejdstid, som de øvrige Arbejdere, og de maatte gaa ind paa at forhøje alle Lønninger, selv Minimallønningerne, og de maatte sluttelig gaa ind paa at give et Dyrtidstillæg paa 1 pCt. for hver 2 Point, Dyrtiden stiger ifølge Opgørelse pr. 1. August, endvidere maatte de gaa ind paa en Omlægning af Arbejdstiden i Vintermaanederne og en meget ringe Forkortelse i sidste Halvdel af Februar Maaned.

Andet Steds i Bladet gengiver vi enkelte Udrag af Overenskomsten, det er os ikke muligt at gengive Overenskomsten i sin Helhed i Bladet, dertil er det for omfattende et Værk. Overenskomsten vil, naar den er færdigttrykt, antagelig omfatte 24 tættrykte Sider i **Oktav Format.**

Ang. Fodermestrene, da gælder Overenskomstens Priser kun for Lolland, Falster og Sjælland. For Fyns og Jyllands Vedkommende var der særlige Forhold til Stede, som nødvendiggjorde en særlig Betalingsskala, men Arbejdsgiverforeningen havde ikke den fornødne Repræsentation til at kunne slutte en Overenskomst for disse Landsdele. Forhandlingerne om en Fodermesteroverenskomst for Fyn og Jylland vil imidlertid snarest blive optagne, saaledes at Fodermestrene ogsaa i disse Landsdele snarest kan blive underkastede overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsvilkaar.

Det samlede Resultat af den afsluttede Overenskomst er:

1) Revision af de gamle Overenskomster.

2) Tjenestekarlene er blevne underkastede overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar og Arbejstid.

3) Lønningerne er helt igennem blevne forhøjede, for enkelte Satsers Vedkommende med indtil 50 pCt. efter de overenskomstmæssige Priser fra i Fjor.

4) Fodermesteroverenskomsten er bleven udstrakt til at omfatte Lolland, Falster og Sjælland med tilliggende Øer, og vi har Sikkerhed for, at der ogsaa i en meget nær Fremtid bliver oprettet Overenskomst for Fodermestrene paa Fyn og i Jylland.

Det er saaledes lykkedes os at faa alle vore mandlige Medlemmer over 18 Aar underkastede overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsvilkaar.

Tiltrods herfor kan der vel endnu fra Medlemmernes Side indvendes mangt og meget over, at adskillige Forhold endnu ikke er ordnede, som de skulde og burde ordnes, og der kan stedse indvendes, at Lønningerne endnu er smaa, set i Forhold til andre Arbejderes Lønninger og til Dyrtiden i det hele taget, men at der ogsaa i denne Omgang er gennemført en mærkbar Forbedring i Land-

arbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar er jo hævet over enhver Tvivl. Naar man bedømmer det samlede Resultat af Forhandlingerne, maa man ogsaa erindre, under hvilke Forhold man denne Gang har maattet slutte Overenskomst.

Den offentlige Stemning har ikke i dette Aar været Arbejderne gunstig, Arbejdsgiverne havde hele Vinteren krævet Overenskomsterne uforandrede forlængede et Aar, og de havde til Gennemførelsen af dette Krav samlet en ganske betydelig Kampfond, og endelig kom Valget, som saa stærkt markerede, at Reaktionen rejste Nakken, og som gjorde Arbejdsgiverne endnu mere faste i deres Beslutning om at ville gennemføre deres i December indtagne Standpunkt.

Naar det alt dette tiltrods er lykkedes at gennemføre de Forbedringer og Lønforhøjelser, som er Resultatet af Forhandlingerne, skyldes det alene vor stærke og solidt sammentømrede Organisation. Uden denne havde Landarbejderne ikke i denne Omgang faaet nogen som helst Forhøjelse i deres Lønninger eller Forbedringer i deres Kaar.

Vort Forbunds første Opgave i de kommende Maaneder maa nu være at faa gennemført den nye Overenskomst overfor alle de Arbejdsgivere, som beskæftiger vore Medlemmer, Side om Side med, at vi maa samle de endnu uorganiserede Arbejdere i vor Organisation og faar ogsaa disse underkastede vore Overenskomster. Dette Arbejde maa vore Medlemmer straks tage fat paa paa den i vort Cirkulære Nr. 11 af 10. April omskrevne Maade. Der maa i intet Tilfælde sluttes Overenskomst med Arbejdsgiverne under de nu opnaaede Lønninger, og der maa overhovedet ikke sluttes nogen Overenskomster uden under Forbehold af Hovedbestyrelsens Sanktion.

Den afsluttede Overenskomst skal snarest gørlig: blive trykt og blive Afdelingerne tilsendt.

Oscar Levinsen.

Uddrag af den nye Overenskomst.

Da det vil være ganske ugørligt at optrykke den nye Overenskomst i sin Helhed her i Bladet, bringer vi hermed nogle Uddrag om de forandrede Forhold, som har særlig Interesse lige i Øjeblikket og som Medlemmerne daarligt kan afvente Overenskomstens Komme for at erfare.

Arbejdstiden

er uforandret 9½ Time i Døgnet, men den falder i Tiden mellem Kl. 6 Morgen og 5 til 5½ Eftermiddag. Frokostpavsen er ½ Time og Middagspavsen er 1 eller 1½ Time, hvad man nu kan blive enige om paa de forskellige Arbejdspladser. Indskrænker man Middagspavsen til 1 Time, skal man holde Fyraften Kl. 5 Eftermiddag.

Kreaturpassernes Arbejdstid er uforandret. For 4 Timers uafbrudt Arbejdstid skal Kreaturpasserne dog have Ret til ½ Times Spisepavse.

Lønningerne for de faste Arbejdere.

Arbejdslønnen for Mænd.

De alm. mandlige Landbrugsarbejdere, Have- og Parkarbejdere og Materialarbejdere betales i Tiden fra 16. Februar til 15. November med en Dagløn af 7 Kr. 50 Øre. Fra 16. November til 15. Februar er Daglønnen 6 Kr. 50 Øre. Fyrbødere og Ilæggere faar i de Dage, de tærsker eller maa passe Maskinen, for normal Arbejdstid og for at holde Maskinen klar til Arbejdstidens Begyndelse et Tillæg efter Aftale. Faste Haandværkere paa Gaardene, saasom Murere, Tømrere m. v. betales med de alm. Landbrugsarbejderes Løn med et Tillæg efter Aftale. Faste Have- og Parkarbejdere, der tillige er faglærte Gartnere, betales ligeledes med et Tillæg efter Aftale.

I Høstens 6 Uger betales et Tillæg paa 1 Kr. pr. Dag.

I Maribo Amt og i Københavns Omegn betales hele Aaret et Tillæg af 50 Øre daglig.

Kreaturpassere faar Sommerdagløn hele Aaret samt Tillægget for Høstens 6 Uger. Kreaturpassere, som malker, faar endvidere et Tillæg paa 25 Øre daglig.

Striglearbejdet.

For regelmæssig Strigling af et Spand Heste, paabegyndt ½ Time før normal Arbejdstids Begyndelse, betales for Hverdage pr. Dag 40 Øre, før Søn- og Helligdage pr. Dag 60 Øre.

Kvindernes Dagløn

er 4 Kr. 50 Øre, fra 15. November til 15. Februar dog kun 4 Kr. For Høst- og Tærskningsarbejde før 15. November betales Kvinderne med et Tillæg af 1 Kr. pr. Dag.

Malkearbejdet

betales med følgende Priser:

For Malkning af:

17—18 Køer 2 Gange daglig, pr. Dag 2 Kr. 80 Øre,
15—16 Køer 2 Gange daglig, pr. Dag 2 Kr. 50 Øre,
13—14 Køer 2 Gange daglig, pr. Dag 2 Kr. 20 Øre,
11—12 Køer 2 Gange daglig, pr. Dag 2 Kr. 00 Øre.
10 Køer og derunder 2 Gange daglig, efter Aftale.

For over 18 Køer betales et Tillæg af 12 Øre pr. Ko pr. Malkegang.

For 3 Gange daglig betales et Tillæg efter Aftale

Tjenestekarlenes Minimalløn.

For Arbejde indenfor normal Arbejdstid betales de mandlige Medhjælpere (Tjenestekarlene) mindst med følgende maanedlige Minimalløn:

For Medhjælpere fra til Aar	For Maanederne Dec., Jan., Febr.	Nov., Marts	April, Maj, Juni, Juli, Oktbr,	Aug. Sept.	Ialt pr. Aar
18—20	40 Kr.	60 Kr.	64 Kr.	80 Kr.	720 Kr.
20—22	48 Kr.	68 Kr.	72 Kr.	100 Kr.	840 Kr.
over 22	56 Kr.	76 Kr.	82 Kr.	110 Kr.	950 Kr.

Forkarle, Kuske og Staldkarle, der er antaget som Tjenestekarle, betales med et ekstra Tillæg til Minimallønnen efter Aftale.

Lønudbetaling finder Sted hver Maaned efter Aftale.

Lønningerne for Fodermestrene

i Maribo Amt og Sjællands Stift er for Besætninger paa 15—20 Malkekøer 100 Kr. pr. Ko, 44 Kr. pr. Ungkreatur. 21—25 Køer 92 Kr. pr. Ko, 44 Kr. pr. Ungkreatur. 26—30 Køer 86 Kr. pr. Ko, 44 Kr. pr. Ungkreatur. 31—40 Køer 80 Kr. pr. Ko, 40 Kr. pr. Ungkreatur. 41—50 Køer 76 Kr. pr. Ko, 40 Kr. pr. Ungkreatur, alt pr. Aar.

For Besætninger under 15 Malkekøer betales efter Aftale.

Hvor der som Følge af den glidende Skala i Tariffen fremkommer det Forhold, at Fodermesteren for Pasning af for Eks. 20 Køer faar mere end for Pasning af 21 Malkekøer, gives der et saadant Tillæg for den ene Ko, at Fodermesteren for Pasning af 21 Malkekøer faar en Betaling, der ligger midt imellem de Beløb, han efter Skalaen faar for Pasningen af henholdsvis 20 og 22 Køer. I Stalde, der er saaledes indrettede, at Arbejdet i høj Grad besværliggøres, kan betales Tillæg efter Aftale.

Til Ungkvæg henregnes Tyre, Kalve, Kvier og Fedekvæg (som ikke malker), og som findes paa Gaarden den Dag Optællingen finder Sted. Hvor der findes Foreningstyre og Aktietyre e. l. opstaldede, betales Fodermesteren et Tillæg efter Aftale.

Spandevask paahviler Fodermesteren.

For Besætninger paa indtil 20 Malkekøer paahviler Striglingen af Malkekøerne Fodermestrene.

Om Svinepasning og Strigling af Besætninger paa over 20 Malkekøer kan træffes Aftale.

Arbejdsgiveren skal tillægge de for Fodermesteren nødvendige Redskaber og Materiale, derunder ogsaa Kontrol- og Regnskabsmateriale.

Løsarbejdernes Lønninger.

Daglønnen for mandlige Løsarbejdere, beskæftigede ved alm. Landbrugsarbejde, er til 15. November pr. Dag 10 Kr.

I Høsten og ved Tærskearbejde før 15. November pr. Dag 11 Kr. 50 Øre.

Fra 16. November til 15. Februar er Daglønnen 8 Kr. 40 Øre.

I Resten af Februar er den 9 Kr. 40 Øre.

I Snekastningsarbejde betales et Tillæg paa 50 Øre pr. Dag.

I Maribo Amt og i Københavns Omegn betales hele Aaret et Tillæg paa 50 Øre pr. Dag.

Daglønnen betales mindst for ½ Dag, og dersom ingen anden Aftale træffes for halve Dage. (Det vil sige, at over ½ Dag er 1 hel Dag.)

Man bedes her bemærke, at Løsarbejderne ogsaa er sat paa Dagløn.

Daglejerkarlene,

som faar Kost og Logi paa Arbejdspladsen, betales med en Minimalløn af 4 Kr. pr. Dag, i Høsten 5 Kr. 50 Øre pr. Dag.

Kvindelige Løsarbejdere

betales pr. Time med 70 Øre. For Høst- og Tærskningsarbejde før 15. November faar de pr. Time 80 Øre.

Roearbejdet

betales med følgende Priser:

Sukkerroer og Sukkerfodderroer.

1. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Ld. 41 Kr. i Maribo Amt, i det øvrige Land 40 Kr.

2. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Ld. 32 Kr. i Maribo Amt, i det øvrige Land 30 Kr.

3. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Ld. 12 Kr. i Maribo Amt, i det øvrige Land 10 Kr.

Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade pr. Td. Ld. 95 Kr. i Maribo Amt, i det øvrige Land 80 Kr.

For Optagning af ikke løspløjede Sukkerroer betales et Tillæg pr. Td. Land af 20 Kr. i Maribo Amt, i det øvrige Land 20 Kr.

Idet Arbejdsgiveren er berettiget til at kræve udført 3. Gang Lugning, er Arbejderen ogsaa berettiget til at udføre 3. Lugning og til Betaling herfor. Er intet andet aftalt ved Paatagelsen af Arbejdet, er Arbejderen berettiget og forpligtiget til saavel Lugning som Optagning af de akkorderede Roer og Betaling herfor.

Saafremt en enkelt Arbejder hos en enkelt Arbejdsgiver paatager sig Optagning af mindst 5 Td. Land Sukkerroer, skal han have Adgang til at fordre Optagningen stadig fortsat fra 15. Oktbr.

Cikorierødder.

1. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 44 Kr.

2. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 31 Kr.

3. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 12 Kr.

Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade pr. Td. Ld. 93 Kr

Idet Arbejdsgiveren er berettiget til at kræve udført 3. Gang Lugning, er Arbejderen ogsaa berettiget til at udføre 3. Lugning og til Betaling herfor. Er intet andet aftalt ved Paatagelsen af Arbejdet, er Arbejderen berettiget og forpligtiget til saavel Lugning som Optagning af de akkorderede Roer og Betalingen herfor.

Foderroer.

1. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 36 Kr.

2. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 27 Kr.

3. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 9 Kr,

Optagning, Afpudsning og Henlægning i Bunker og Tildækning med Blade pr. Td. Ld. 43 Kr.

Optagning, Afskæring og Henlægning i Rader, mindst 4 Rækker i hver Rad, pr. Td. Land 40 Kr.

Kaalrabi og Turnips.

1. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 28 Kr.

2. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 23 Kr.

3. Gang Udtynding med Lugehakning pr. Td. Land 9 Kr,

Optagning, Afskæring og Henlægning i Rader, mindst 4 Rækker i hver Rad, pr. Td. Land 40 Kr.

For Optagning af fynske Bortfelder betales et Tillæg pr. Td. Ld. af 10 Kr.

Dersom Arbejdsgiveren ikke kræver 3. Lugning af Foderroer, Kaalrabi og Turnips udført, betales der alligevel Arbejderne 4 Kr. pr. Td. Land af Prisen for 3. Lugning.

Priserne for Cichorierødder, Foderroer, Turnips og Kaalrabi gælder for hele Landet, men i Maribo Amt gives der et Tillæg af 10 pCt. paa Optagningsakkorderne.

Til alle disse Arbejdspriser med Undtagelse af Sukkerroer og Sukkerfoderroer og Stedtillæggene (de 50 Øre daglig) i Maribo Amt og Københavns Omegn, gives der et Dyrtidstillæg paa 1 pCt. for hver Point Dyrtiden stiger pr. 1. August.

Betalingen for Karlene

sættes for mandlige Arbejdere til højst 250 Øre pr. Dag og for Kvinder til højst 175 Øre pr. Dag.

Almindelige Bestemmelser.

Arbejderboligerne.

Hvor den faste Arbejder (Familieforsørger) faar anvist fri Bolig, skal denne bestaa af mindst 2 Værelser og Køkken, Spisekammer samt nødvendige Udenomsbekvemmeligheder, saasom Vaskekedel eller Adgang til Vaskerum, Brændselsrum, Retirade, Adgang til en forsvarligt tildækket Brønd med Pumpe eller Hejseværk, alt i god, forsvarlig og velvedligeholdt Stand. Den udvendige Vedligeholdelse paahviler Arbejdsgiveren. Den indvendige Vedligeholdelse ligesom Indsætning af Vinduesglas samt Hønsehus paahviler Arbejderen.

I enhver Lejlighed skal der være mindst een god og brugbar Kakkelovn, i 3 Værelserslejligheder dog 2.

Hvor en Lejlighed bestaar af tre Værelser, skal hele Lejligheden anvises, dog saaledes, at bestaaende Forhold ikke derved angribes. Arbejderboliger, hvis Opførelse eller Ombygning paabegyndes efter denne Overenskomsts Ikrafttræden, skal altid være paa 3 Værelser. Til alle Arbejderboliger skal desuden anvises den til Huset sædvanlig hørende Have, dog ikke paa mindre end 1750 □ Alen.

For manglende Havejord ydes en passende Erstatning.

Hvor Lejligheden ikke svarer til ovenstaaende, skal den efter fremsat Paatale istandsættes snarest gørligt, saa vidt mulig i Løbet af 4 Uger.

I Tilfælde af en gift Arbejders Død kan hans Enke eller ukonfirmerede Børn, forudsat Arbejderen ikke er lovligt opsagt inden sin Død, ikke opsiges til Fraflytning med mindre end 3 Maaneders Varsel.

Den Arbejder (Familieforsørger), som ikke faar anvist fri Bolig, betales der en Huslejegodtgørelse svarende til den Leje, han maa betale, eller til den Lejeværdi, hans eventuelle Bolig med Have repræsenterer, dog ikke mindre end 2 Kr. og ikke over 4 Kr. pr. Uge, alt efter Forhandling mellem Arbejder og Arbejdsgiver. De Arbejdere, der er Familieforsørgere, har Ret til fri Kørsel (uden Kusk) af Brændsel, efter Læge o. l., dog kun inden for en Afstand af 7½ km. Arbejderne har dog Ret til Kørsel efter nærmeste Læge og for Brændselets Vedkommende, hvor det nærmest forefindes, dog ikke ud over 12 km.

Ligeledes har Arbejderne Ret til hos Arbejdsgiverne at købe Mælk, Korn til Gris og Høns og Kartofler til eget Brug efter Producentens Pris ved Salg til sin Aftager, for saa vidt det forefindes.

Fodermestre, Kreaturpassere og Staldkarle skal uden Fradrag i Lønnen have et Søn- eller Helligdagsfridøgn i hver Maaned samt hver anden Maaned en Søgnedag fri. Arbejdsgiveren skal selv sørge for Afløsningsmandskab; kan han ikke dette, skal Arbejderne være ham behjælpelig dermed, og Fridagen er betinget af, at Afløsningsmandskabet skaffes.

Malkekonerne har ligeledes Ret til et maanedligt Søn- eller Helligdagsfridøgn, samt mindst en Søgnedag fri i hver anden Maaned, men uden Løn. Malkekonerne skal selv sørge for Afløsningsmandskab.

Saaledes som begge Organisationer gensidig helt og fuldt anerkender hinandens Eksistensberettigelse, vil saavel Organisationerne som deres eventuelle Medlemmer ogsaa være ganske uberettigede til at drive nogen som helst Art af Forfølgelse eller Chikane overfor Organisationens enkelte Medlemmer med det direkte eller indirekte Formaal at faa dem til at udgaa af Organisationen.

Pasning af Kreatur Søn- og Helligdage, derunder Malkning i Anledning af de paagældende Arbejderes Sygdom eller Frihed, er Arbejderne dog pligtige til efter Tur at udføre for normal Dagløn for Kreaturpasserne samt Kosten eller Kostpenge.

Tjenestekarle og Medhjælpere.

Tjenestekarle (Medhjælpere) er kun de Arbejdere, der antages fast og saaledes, at de erholder Kost og Logi som en Del af Lønnen. Det er dog imod Overenskomstens Aand og Hensigt, at gifte Arbejdere antages som Tjenestekarle.

Tjenestekarlenes Værelser.

Det Værelse, som overlades Medhjælperne, skal være lyst, forsvarligt indrettet og vel vedligeholdt. Værelset maa højst være indrettet til 3 Personer og skal være forsynet med Bræddegulv eller andet lignende Gulv, et godt Bord, mindst 1 Stol til hver Mand, Vaskestel, og et godt Sengested til hver af Medhjælperne. Naar det er mørkt om Aftenen, skal Værelset endvidere være til at oplyse. René Lagener skal gives Medhjælperne mindst 1 Gang hver Maaned, og rene Haandklæder 1 Gang hver Uge. Findes Værelset i en Staldbygning, skal der paa Medhjælpernes derom fremsatte Ønske, saavidt muligt, indrettes en af Stalden uafhængig og bekvem Indgang. Medhjælperværelser, der indrettes efter denne Overenskomsts Vedtagelse, maa ikke indrettes i Forbindelse med selve Stalden, og de skal saa vidt muligt være forsynet med Kakkelovn eller anden Varmeindretning. Værelsets Rengøring og Vedligeholdelse samt Udgifterne til Belysning og Opvarmning paahviler Arbejdsgiveren. Den Kost, som Medhjælperne erholder som en Del af sin Løn, skal i enhver Henseende være *god og tilstrækkelig.*

Pasning af Heste: Fodring, Strigling m. v. af Heste udenfor normal Arbejdstid skal i sin Udstrækning være paatalt ved Arbejdsforholdets Indgaaelse og fastsat i Kontrakten.

For Karle, som udenfor normal Arbejdstid anvendes som Kuske, kan træffes Aftale om Tillæget for saadant Arbejde.

Naar Parterne er enige derom, kan saadant Arbejde dog ogsaa aftales efter Arbejdsforholdets Indgaaelse og Paabegyndelse, men det skal da paaføres Kontrakten med Angivelse af Betalingen derfor.

For Udførelsen af alm. forefaldende Landbrugsarbejde udenfor normal Arbejdstid, som ikke er aftalt ved Arbejdsforholdets Indgaaelse, betales Overarbejdsbetaling efter Taksterne for faste Arbejdere.

De mandlige Medhjælpere er forpligtede til paa de Gaarde, hvor der ikke er særlig Staldkarl til Pasning af Hestene, efter Tur at blive hjemme de betræffende Søn- og Helligdage og passe Hestene, eventuelt Kreaturerne, den Dag, Fodermesteren eller Kreaturpasserne har fri, dog ikke mere end hver 3. Søn- eller Helligdag, medmindre særlig tvingende Omstændigheder foreligger, og i saa Tilfælde dog ikke mere end hveranden Søn- og Helligdag.

For Pasning af Hestene og Kreaturbesætninger paa til og med 18 Malkekøer og tilsvarende Ungkvæg paa Søn- og Helligdage betales intet.

For Pasning af Kreaturbesætninger paa over 18 Malkekøer samt for Pasning af Heste de Dage, Staldkarlen har fri, betales normal Dagløn for Kreaturpassere.

Medhjælperne er dog pligtige til uden Ekstrabetaling i Regelen hver Søn- og Helligdag at udføre det sædvanlige Syslearbejde, Strigling og Rensning, idet Medhjælperne dog er berettigede til efter Samraad med Arbejdsgiveren paa saadanne Dage indbyrdes at fordele dette Arbejde imellem sig saaledes, at nogle Medhjælpere visse Søn- og Helligdage er fuldstændig fri, imod andre Dage paa tilsvarende Maade at udføre sine Kammeraters Arbejde. Endvidere er Medhjælperne paa de Gaarde, hvor der er Staldkarle, forpligtede til uden Ekstrabetaling efter Tur at være Vagt paa Gaarden Søn- og Helligdage og der assistere Staldkarlen med Arbejdet.

Akkordarbejde.

Der gives Arbejderne Adgang til Akkordarbejde i saa stort Omfang som muligt. For Akkordarbejder, for hvilke Takster ikke er fastsat i denne Overenskomst, fastsættes Taksterne ved Forhandling mellem Arbejdsgiver og Arbejder.

For Roelæsning, Roekørsel, Optagning og Lugning af Kartofler og Gulerødder, Gødningslæsning og Spredning, ogsaa Kunstgødning og Gødningskalk, Opbinding og Mejning af Sæd, Rørskær m. m., kan lokalt træffes Akkordaftaler.

Ved saadanne Akkordaftaler skal der saa vidt muligt mellem Parterne oprettes en Slutseddel, der udviser, hvad Aftalen gaar ud paa.

I samme Maade, som Landarbejderforbundets Medlemmer er forpligtede til hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen at arbejde for de i nærvæ-

rende Overenskomst fastsatte Lønninger, er Medlemmer af Arbejdsgiverforen. forpligtet til under ingensomhelst Form at aflønne sine organiserede Arbejdere ringere end i denne Overenskomst fastsat, heller ikke ved Fæstemaal eller andre Aftaler, indgaaede før Indmeldelsen i Arbejdsgiverforeningen.

Med Hensyn til denne § maa Arbejdsgiverforeningen dog reservere sig imod, at Tjenestekarlene som inden denne Overenskomsts Afslutning har fæstet sig uden at betinge sig overenskomstmæssige Lønninger m. m., kan kræve det indgaaede Fæstemaals Aftaler forandrede eller ophævede.

Denne Paragraf betinger kun overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsvilkaar for vore Medlemmer. De Arbejdere, som ikke er Medlemmer af vor Organisation, kan ikke kræve udbetalt de overenskomstmæssige Lønninger eller kræve Overenskomstens øvrige Bestemmelser overholdt, heller ikke Malkekonerne.

Betingelsen for at sikre sig overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsvilkaar er derfor først og fremmest, at man indmelder sig i Forbundet, og gør det snarest, thi man kan kun faa overenskomstmæssige Lønninger fra den Dag, man er indmeldt i vort Forbund.

Dette er et Uddrag af de væsentligste Ændringer i Overenskomsten, som vore Medlemmer straks har Brug for. Man bedes nu paase, at disse Lønninger bliver betalt og at saavel Daglejerarbejderne som Tjenestekarlenes Værelser overalt bliver reviderede i Overensstemmelse med de deromhandlende Bestemmelser.

Overenskomsten træder i Kraft *senest 7. Maj.*

Oscar Levinsen.

Godsejer Jensen udtaler sig.

Puh!

Ja, undskyld — jeg er saa forpustet, saa forpustet; jeg har lige været et Svip oppe og gi Næve til det nye Ministerium; alle de gode gamle Drenge fra dengang det var før; jeg har trykket dem i Haanden hver eneste en og ønsket Held og Lykke og udtalt Haabet om, at der nu endelig vil komme en Tid med Sving i og Slav i for alle os Samfundsbærere, der snart i en lille Menneskealder har maattet lade os nedtrampe og hundse af Landarbejdere og Socialister og andet Pak.

Den var der Møg i.

Men J. C. sagde til mig, da jeg trykkede ham i Haanden:

»Stol paa mig — sagde J. C. — nu skal der komme en ny og god Tid for gamle Danmark med smaa Kanoner og Pigtraad om Godsejernes Pengepung og Kistebund, med dejlige Skibsladninger Polakker og Afskaffelse af Mærke- og Kortsystem og alt det gamle Roderi.«

Jeg siger derfor i Overensstemmelse med den højærværdige Kirkeminister:

Ned med Kortene og op med Priserne.

Den er der Grøde i.

Og jeg siger yderligere: Hvad Fanden skal vi med Prisregulering og Kommissioner og Udvalgsbetænkninger med snørklet Skrift og signeret af stedlige Gentlemen; det er *Kongen*, der skal regere og skrive under, og det er *os*, der skal sige den lille Kresjan, hvor han skal sætte sit majestætiske Lakstempel.

Op med Kresjan — han er sgu go' nok.

Ham er der Fidus i.

Og Kresjan og den nye Regering skal sidde sammen i de lune Sommeraftner deroppe paa det store Slot med Kronen oppe i Toppen; de skal sidde og tale hyggeligt sammen om pikante smaa Transaktioner med Skatteprocent og Rederafgift, og naar de gaar fra hinanden, skal de trykke hinanden alvorsfuldt i Hænderne og nikke Farvel med den Ærbødighed, som Konge og Regering ifølge en eller anden Grundlovsparagraf skylder hinanden.

Den er der Gang i.

Jeg siger: Der kommer en ny Tid; »Kristi Stridsmænd, ser i Mærket«, som Salmisten synger paa Side 30, tredie Linie fra neden.

Den er der Sang i.

Ned med alting og op med os; det er vores Tid, der kommer; alle de gamle Drenger, der nu er Landets øverste Styrelse, skal nok blive siddende i Sadlen; de har Rytter med.

Den er der Grin ved.

Men jeg maa gaa nu; jeg tror, jeg vil stikke op endnu engang og trykke hans Velærværdighed Kirkeministeren i Haanden og udtalte som min absolute Mening, at Himmerigs Rige er nær.

Den er der Lovsang i.

Farvel —

Ugens Spejl.

Transportarbejderstrejken synes at skulle tilspidses Dag for Dag; Rederierne vil i deres Stædighed intet uden knuse Arbejderklassen. Da dette jo allerede har vist sig at være en Umulighed, burde Rederne selvfølgelig erkende deres Nederlag og gaa ind paa de stillede Krav i Stedet for at udsætte Landet for alle de Ubehageligheder, som Opretholdelsen af denne Strejke skaber. Men det lader til, at intet Offer er for dyrt; selv om det gaar ud over deres økonomiske Standsfæller i Landdistrikterne, betyder det intet. At d'Hrr. Storagrarer selvfølgelig skælder ud paa Arbejderne, bekræfter kun yderligere Evnen hos d'Hrr. til at forveksle Aarsag med Virkning, og at Situationen imidlertid er mindre gunstig, viser nedenstaaende Meddelelse:

Efter Indbydelse af Havnearbejdernes Fagforening afholdtes i Dag et af 5000 Mennesker besøgt Møde i Aalborg Kvæghaller.

Mødet, der var indvarslet i Anledning af de forleden forefaldende Uroligheder og af det urolige Forhold i Aalborg Havn, formede sig i det hele taget som et rent Protestmøde mod D. F. D. S., der ved sin Holdning skaber saadanne urolige Forhold.

Flere Arbejdsgivere tog offentlig Afstand fra Selskabet.

Sluttelig vedtoges enstemmig en Resolution, der kræver optaget Forhandling.

Havnearbejdernes Formand, N. C Larsen, og Folketingsmand N. C. Christensen var Talere.

Følgende Bulletin giver heller ikke de betrængte Redere synderlig Trøst:

I Stockholm har der fundet en Konference Sted mellem Formanden for „Transport Workers Federation" Robert Williams, som var paa Vej til Sovjet-Rusland med den engelske Arbejder-Delegation, og Formanden for det danske Søfyrbøderforbund Richard Jensen angaaende den danske Sø- og Transportarbejderstrejke.

Det besluttedes, at Strejken skulde udvides, saaledes at Losning og Lastning af alle danske Skibe, hvor de end befinder sig i Verden, skal standses.

Mon vi saa ikke snart kan vente Afslutning paa denne meningsløse Strejke, der udelukkende skyldes, at et enkelt Rederi som D. F. D. S. i sit Overmod ikke kender Sømmelighedens Grænser.

*

Man har nu i Følge Telegram fra Paris fastsat Behandlingen af det sønderjydske Spørgsmaal:

Ambassadørkonferencen fastsatte i Dag Behandlingen af Spørgsmaalet om den dansk-tyske Grænse.

Et andet Telegram, der samtidig er indløbet fra Paris, er sikkert en Skuffelse for vore hjemlige Anneksionister; det lyder som følger:

»Le Temps« skriver:

Skønt Claudel endnu ikke er ankommet til Paris, kræver den britiske Delegation dog, at Debatten om den slesvigske Grænse skal optages i Dag, og hævder et Synspunkt, der gaar imod Kravet om Tilbagegivelsen af den danske Befolkning i anden Zone og imod de Slutninger, der er dragne af den franske og norske Repræsentant i Plebiscitkommissionen.

Vi kan maaske saa forvente, at d'Hrr. efter denne Dukkert vil slaa koldt Vand i Blodet, samt at den usmagelige Spekulation, som vore Chauvinister har drevet med dette Spørgsmaal, snart maa være en Saga blot.

*

Et glædeligt Tidens Tegn er nedenstaaende Meddelelser, der viser, hvorledes Fredstanken vokser sig kraftig og stærk:

Bladene meddeler fra Essen, at Krupp-Værkernes Overgang til Fabrikation af Fredsmateriel er bleven gennemført med stort Held. Antallet af Arbejdere udgør nu 48,000 mod 39,000 før Krigen.

Officielt meddeles, at Reduktionen af den tyske Hær til 200,000 Mand vil være gennemført den 15. Maj. Ogsaa de Officerer vil være afskedigede, der ikke er nødvendige til Forvaltningen af Overgangshæren.

*

Underlige Rygter lader forlyde, at Finland vil forsøge et Fremstød mod Petrograd, nu da Polakkerne er i Ilden.

General Mannerheim skal i den Anledning have ført Forhandlinger med forskellige fremtrædende Russere i Berlin og derefter være afrejst til Paris og London for at forhandle med Denikin.

Finland gjorde sikkert klogt i ikke at indlade sig paa slige Eventyr.

—n.

Observer.

Medlem Chr. Nielsen af Lyngby Afd., Fagbog Nr. 45410, Sygehjælpekassebog Nr. 16360, født i Øse ved Varde, Jylland, bedes enten skriftligt eller mundtligt henvende sig til Forbundskontoret, Willemoesgade 54 Stuen, Ø., da hans Medlemsbøger er blevet sendt dertil.

Medlem Charles Petersen af Lyngby Afd., Fagbog Nr. 27529, født i Bloustrød, bedes ligeledes henvende sig samme Sted, da vi ogsaa har dette Medlems Fagbog.

Henvendelse i Bogholderiafdelingen.

Denne Efterlysning er ved en Fejltagelse kommet til at staa under Rubriken »Den sorte Tavle« i sidste Nr. af Bladet.

Skattens Mønt.

De direkte Skatters Fordeling paa Formue og Indkomst.

Tal, der viser Fordelingen af Samfundsgoderne.

Det Hæfte som Statistisk Departement for nylig har udsendt, angaaende Statsskatternes Fordeling paa Formue og Indkomst, giver os ganske interessante Oplysninger om Indtægters og Formuers Fordeling.

Til en Begyndelse oplyses, at der nu her i Landet findes 690,987 Skatteydere, der svarer Skat af deres Indkomst, og 372,814, der svarer Skat af deres Formue, hvilket er ensbetydende med, at Skatteydernes Antal siden Krigens Begyndelse er steget med 60 pCt. af Indkomstskatteydere og 40 pCt. af Formueskatteydere; den væsenligste Stigning har dog fundet Sted efter 1916.

Stigningen fordeler sig saaledes: Af Befolkningen over 18 Aar, med Fradrag af gifte Kvinder, svaredes Indkomstskat af:

i Storkøbenhavn 67 pCt. mod 46,3 pCt. i 1914,
i Provinsbyerne 63,8 pCt.
i Landdistrikterne 41,4 pCt.

Det er ret interessant at se, at medens Skatteevnen i København er paa 67 pCt., er Landdistrikterne ikke naaet højere end til 41,4 pCt. eller omtrent 39 pCt. lavere og 35 pCt. lavere end Skatteevnen i Provinsbyerne. Dette burde være Bevis nok for, at Indkomsterne for Arbejderklassen i Landdistrikterne stadig ligger for lavt.

Den skattepligtige Indkomst er næsten $2^1/_2$ Milliard Kroner eller 536 Millioner Kroner mere end Aaret forud, heraf faldt paa Storkøbenhavn 1 god Millard mod 384,2 Millioner i 1914—15,

paa Provinsbyerne 549,8 Millioner mod 210,6 Millioner i 1914—15,

paa Landdistrikterne 887,5 Millioner mod 315,3 Millioner i 1914—15.

Langt den største Indkomst-Fremgang har saaledes fundet Sted i København; men naar vi undtager dette, vil vi se, at Landdistrikterne kommer ind som en ganske flot Nr. 2, hvilket viser, at Pinstrups haardtbetrængte Klassefæller absolut ikke gaar Sultedøden i Møde.

Foruden disse Skatter, er der de skatteansatte Selskabers Indkomstskatter, der svares af en Indkomst paa 495 Mill. Kr. mod 109 Mill. Kr. i 1915—16. Langt den overvejende Del af disse falder selvfølgelig ogsaa paa København, nemlig ca. 419 Mill. Kr. mod 85 Mill. Kr. i 1915—16.

Man faar saaledes yderligere bekræftet, hvad der allerede er en almenkendt Kendsgerning, at Aktieselskaberne har skovlet Gulddynder sammen — selvfølgelig paa Underklassens Bekostning.

Ser vi derpaa paa Formuen, vil vi se, at der for denne Gruppe af Skatteyderes Vedkommende endnu ingen Grund er til Klage, de trives i Sandhed og trives godt. — Medens den samlede Formue i 1914—15 var oppe paa 5,104 Mill. Kr. er den nu steget til 9,643 Mill. Kr., hvilket er omtrent en Fordobling paa de forløbne 5 Aar, alene i sidste Aar har der fundet en Stigning Sted af 1,172 Mill. Kr.

Det er et ganske pænt Dyrtidstillæg, d'Hrr. Skatteydere har opnaaet, og det viser, at der stadigvæk er god Anledning til at skære saftige Mørbradsskiver af Formueskatteydernes Guldkalv, uden at man fra den Side har ringeste Grund til Klage og Bekymring.

Indkomstskatten er beregnet til at skulle indbringe 87 Millioner eller 30 Millioner mere end foregaaende Aar mod $15^3/_4$ Mill. i 1914—15, af denne Indkomstskat falder $24^1/_2$ Mill. Kr. paa Selskaber, der foregaaende Aar svarede 11 Mill. Kr.; den stærke Stigning skyldes i væsentlig Grad Loven af 1918.

Formueskatten, der i 1914—15 indbragte kun 5,3 Mill., vil i Aar antagelig indbringe $14^1/_2$ Mill. Kr., eller 1,8 mere end sidste Skatteaar.

De samlede Indkomst- og Formueskatter skulde saaledes indbringe 102 Mill. Kr. mod 21 Mill. i 1914—15.

Til disse Skatter kommer desforuden Formuetillægsskatterne paa et Beløb af 36,8 Mill. Kr., hvoraf Halvdelen falder paa København, den indbringer saaledes $2^1/_2$ Gang saa meget som den ordinære Formueskat og paalignes kun Formuer over 25,000 Kr.

Indkomsttillægsskatten er beregnet til at skulle indbringe 10 Mill. Kr., hvoraf 7,2 Mill. Kr. i København.

Merindkomstskatten, der er den mest indbringende, giver ikke mindre end 171,7 Mill. Kr., heraf alene i København 128,3 Mill. Kr. eller over $^2/_3$.

Og sluttelig er der Ekstraskatten, der antagelig indbringer 26,5 Mill. Kr.

De samlede direkte Skatter beløber sig saaledes antagelig til ikke mindre end 336,8 Mill. Kr., hvilket maa siges at være en ganske anselig Sum.

Den ny Regering.

Den nye udnævnte Regering svarer nøje til Udfaldet af det Valg, hvoraf den er det naturlige Resultat.

Det blev Neergaard og ikke J. C. Christensen, som kom til at give Ministeriet Navn, den sidstnævnte foretrak Posten som Kirkeminister, og saa iøvrigt at nøjes med ved sin Stilling indenfor Partiet »Venstre« at være sin Chefs Formand.

Grunden til denne Beskedenhed maa sikkert søges i den Hang til at reklamere med sin Fromhed, som er et af de mange utiltalende, men karakteristiske Træk ved denne usmagelige Politikers Person og Virksomhed; desuden byder dette Arrangement ham den Fordel, at han kan dirigere uden at have det fulde personlige Ansvar, der i Almindelighed følger med at dirigere. Meget nyt er der iøvrigt ikke ved dette ny Ministerium; de fleste af dets Personer, og sikkert dem, der sætter Præget paa Ministeriet, er gamle og forhenværende i mere end een Henseende. Helt ukendt for Offentligheden er Udenrigsministeren og Handelsministeren, den første er en Søn af den i sin Tid bekendte Jac. Scavenius, Kultusminister i Estrups provisoriske Regering; han har saaledes stolte Slægtstraditioner at følge og maa gennem disse antages at passe godt i en Regering, hvis mest betydende Medlemmer har forsvaret Statskup'et. Om Handelsministeren vides kun, at han er Grosserer, hedder Thyge Rothe, er Medlem af Sø- og Handelsretten og iøvrigt har været Marineløjtnant. Justitsminister Rytter er kendt som tidligere Amtmand paa Færøerne, i hvilken Egenskab han havde en Affære med daværende Justitsminister Zahle, som der i den konservative Presse blev lavet meget Væsen af. Det er vist navnlig heri Mandens Kvalifikationer til sin nye Værdighed ligger. Landbrugsministeren har i Modsætning til de af hans forannævnte Kolleger gentagne Gange under og efter Krigen henledet Offentlighedens Opmærksomhed paa sig som en fanatisk Modstander af Maksimalpriserne paa Brød og Flæsk, og er i det hele taget en af dem, der med størst Varme forsvarede Dyrtiden; han er som bekendt Forstander for en af Landets største Landbrugsskoler, Forpagter i stor Stil og Formand for De samv. danske Landboforeninger; iøvrigt er han »forhenværende«, det vil sige forhenværende radikal og var allerede stærkt paa Tale som Landbrugsminister ved Ministeriet Zahles Dannelse i 1913. Man vil heraf se, at han er en Mand med Udviklingsmuligheder og med tilstrækkelig haard Hud paa Albuerne. Der er næppe Tvivl om, at han i sin nye Stilling vil være Storagrarerne en god Mand og yde dem al mulig Støtte i deres Udplyndring af Befolkningen, men Landarbejderne behøver ikke at spekulere paa Jord, saa længe han er Minister.

Resten af Ministeriet Neergaards Medlemmer bestaar af lutter kendte Navne; de har alle været Ministre før med Undtagelse af Slebsager, men han er gennem sin Virksomhed som Venstres Indpisker ved Valgene lige saa kendt udover Landet, som de øvrige; han er J. C. Christensens haandgangne Mand, et kvikt Hoved, en slagfærdig Taler, men ligesaa Storbondereaktionær som hans Herre og Mester.

Uden at være egentlig Politiker hører Undervisningsminister Jakob Appel dog til dem, der har været Ministre før, han er en fremragende Skolemand og en frisindet Mand i aandelige Spørgsmaal. Chauvinisterne kan næppe regne med ham i Spørgsmaalet Flensborg, for saa vidt dette kommer til at foreligge i Praksis, han er i det hele taget for god til det Selskab, han er kommet i.

Tilbage at nævne er de 4, som danner Ministeriets Grundstamme; de er alle velkendte baade som Rigsdagsmænd og tidligere Ministre, om baare Statsminister *Niels Th. Neergaard* og Forsvarsminister *Klaus Berntsen* gælder det, at de hører til de Gammelmoderate, de oprindelige Venstreoverløbere, som J. C. Christensen i sin Tid med Rette stemplede som Forrædere mod Demokratiet, Tiden har jo vist, at de kun var lidt forud for ham paa dette Omraade til at begynde med, nu er han jo forlængst vundet op paa Siden af dem, ja, har tildels distanceret dem. Neergaard er anerkendt som den betydeligste; han er en kundskabsrig Mand med stor saglig Indsigt i en Række Spørgsmaal og i Besiddelse af en betydelig Arbejdskraft, men hans Løbebane har været præget af slatten Holdningsløshed uden Ballast af demokratisk Overbevisning; han har i de senere Aar vist sig at være en Klud i J. C. Christensens Hænder.

Naar Klaus Berntsen er blevet optaget i Ministeriet, er det formentlig enten i Henhold til Anciennitetsprincipet eller af ren Pietetsfølelse overfor den ærværdige Jubelolding. Manden er omkring de 80. Han er kendt over det ganske Land som en fortrinlig politisk Festtaler, men han udfolder ogsaa en betydelig Virksomhed som en Slags aandelig Vækkelsesprædikant af den ældre Højskoletype, og i denne Egenskab henter han sine Emner fra alle Egne af Folkelivets og det aandelige Livs udstrakte Omraader, men han ynder dog navnlig at tale om henholdsvis Kristen Kold og Sokrates. Skumlere vil iøvrigt paastaa,

at det er det samme Foredrag han holder over dem begge; én Ting er imidlertid sikkert: det forfejler sjældent sin Virkning paa en Forsamling, naar Klaus Berntsen paa de dertil egnede Steder i sit Foredrag knuser en Taare. Sit lange politiske Liv igennem har Klaus Berntsen hørt til dem, som altid svømmede ovenpaa, mindre paa Grund af overlegen Dygtighed end i Kraft af et uopslideligt Mundlæder.

Det er noget af en Demonstration, at man har sat Sigurd Berg paa Taburetten som Indenrigsminister paany; man vil hermed give ham Æresoprejsning for den Dom, han i sin Tid fik af Rigsretten for Pligtforsømmelse, men vil samtidig slaa fast, at det nu skal være slut med alle PrisreguleringS- og Dyrtidsforanstaltninger, at alle de sociale Love, der var forberedt, skal standses; under en Sigurd Bergs Ledelse vil den sociale Lovgivning i Danmark faa trange Kaar. Den nyudnævnte Indenrigsminister er blottet for al social Forstaaelse; det er en Mand, som overhovedet intet som helst Kendskab har til de Livsvilkaar, som den ubemidlede Del af Befolkningen lever under; han er kommen frem i første Række ved Hjælp af sin store Faders Navn og Arbejde, han har arvet sin politiske Position ganske som han har arvet det store Bladkompleks, der staar til hans Raadighed. Sigurd Berg er et sjældent lysende Eksempel paa Nytten af at være forsigtig i Valget af sine Forældre; de hadefulde Anskuelser overfor Arbejderklassen, som den Bergske Moderationspresse daglig ekscellerer i, maa vi i Fremtiden være forberedt paa at møde fra Indenrigsministeriet iklædt Lovform.

Kirkeminister J. C. Christensen er i sin Egenskab af Formand for Partiet Venstre og ved hele sin Stilling indenfor dette Parti Ministeriets egentlige Chef, den der støber Kuglerne, selv om han lader Hr. Neergaard skyde dem ud. J. C. Christensen er Personliggørelsen af den Bondereaktion, som saa fuldstændig har behersket Venstre i de sidste 20 Aar; han ynder at optræde som en Folkets Mand, men er i Virkeligheden al sand Folkeligheds svorne Fjende; han er reaktionær til sit inderste Væsen; Konservatismen er hans Natur, og han er derfor altid imod enhver ny Tanke, ethvert Fremskridt. Paa Bunden af al den Uklarhed, Uld og Taage, som altid har udmærket hans Politik, ligger Ønsket om at slaa Bom for alt nyt og holde Underklassen nede i dens nuværende Afhængighed og Trældom.

Den nye Regering bestaar udelukkende af Personer, der ved deres Tankegang og hele Livsanskuelse hører Overklassen og den besiddende Del af Befolkningen til, som intet forstaar og ikke forstaar noget af Tidens nye Rørelser. Overklassen stiller med Rette store Forventninger til denne Regering i den kommende Tids Klassekamp. Der bliver da heller ikke fra Regeringens eller dens Tilhængeres Side lagt Skjul paa, at man i denne Kamp staar paa Overklassens Side overfor Arbejderne, ikke blot paa det politiske, men ogsaa paa det faglige Omraade. Betegnende i saa Henseende er den Maade, paa hvilken der er grebet ind i Konflikten mellem Sø- og Havnearbejderne og Rederne. Medens man ikke har rørt en Finger for at formaa de hovedrige Selskaber til at optage Forhandlinger med deres Arbejdere, saa griber man ind med Politi, ja endog Militær overfor Arbejderne; man har resolut autoriseret Samfundsværnets Skruebrækkerkorps.

I sin Programtale i Folketinget forleden fremkom Statsministeren med saadanne Udtalelser, som kun kan forstaas paa den Maade, at Regeringen i sine Bestræbelser for at sikre Samfundets Arbejdsfred vil gaa videre ad den Vej, som er angivet i, at Skruebrækkeri bliver statsanerkendt og lovbeskyttet.

Oplysende for, i hvilken Retning den nye Regerings Tendenser gaar, er det ogsaa, at det første, man foretog sig, var at afskaffe det nyoprettede Socialministerium; dette kan selvfølgelig kun være Udtryk for, at man agter at lade det sociale Lovgivningsarbejde ligge, og derfor anser det nævnte Ministerium for overflødigt.

Det er ikke uden Grund, at den nye Regering er bleven hilst med Glæde alle Steder i Overklassen, lige fra Børsen til Arbejdsgiverforeningen, under dens Ledelse vil Reaktionen gaa en stor Fremtid i Møde, men af Underklassen vil blive modtaget som Fjende.

Minister-Interwiev.

Neergaard: En af Ministeriets Opgaver er at skaffe Arbejdsro — og vi er allerede naaet et godt Skridt fremad i vore Bestræbelser, som drives med fuld Kraft — —

— takket være Politiets besindige Fremgangsmaade — — —!

Hørt paa en Kafè.

Arbejdsgiver A.:

Selvfølgelig ka' vi ikke skrue Priserne yderlig op! Altsaa ka' vi ikke gi' mere i Løn! — Og hvorfor kan vi ikke det — fordi f. Eks., altsaa: Jeg har køft mig en flot Villa, og en Bil, og en Lystyacht, og Kællingen ska' gaa flot klædt — med andre Ord, jeg ska' tjene smaa 200,000 Kroner om Aaret. Sætter vi Priserne op, køber Folk ingenting! Altsaa ka' jeg ikke gi' mere i Løn — og saa vil de ikke arbejde, det Rak! Nej, vi ska' ha' Lock-out — saa ka' de sulte nogle Maaneder og saa ka' vi bestemme Lønnen — og ser du, saa kommer Fidusen! Saa bekendtgør vi, at vi af Hensyn til det nødlidende *Samfund* har reduceret vore Priser ½ Procent — og ka' vi saa knalde Arbejderne med en Reduktion af Lønnen lig 10 Procent, saa ska' der ikke megen Kløgtighed til at regne ud, at vi tjener 9½ Procent yderligere — ikke sandt — fin Fidus!

Arbejdsgiver B.:

Storartet — morderlig fint lavet — men tror du den gaar? — Arbejderne er jo ikke saa tossede —

Arbejdsgiver A.:

Nej! — Det er jo det forbandede — — —

Roeentreprenørerne paa Sjælland.

Tilmeldelse af nye Medlemmer.

Vi meddelte i Nr. 18, at vi havde faaet Overenskomst med Foreningen af sjællandske Roeentreprenører ang. Betaling for Roearbejdet, og vi aftrykte samtidig Medlemsfortegnelsen, der var som følger:

Medlemsliste
for Foreningen af sjællandske Roeentreprenører.

M. Mikkelsen, Bukkerup pr. Tølløse.
Joh. Jensen, Kvandløse ny Kro, Holbæk.
Svend Madsen, Frederikssundsvej, Hillerød.
Julius Nielsen, Saltofte, Stenlille.
Rasmussen, Faarevejle St.
Carl Nielsen, „ „
R. Rasmussen, Flintebjerg, Brandelev.
Joh. Christiansen, Dalmose.
Hansen, Gerlev, Slagelse.
J. P. Jensen, Nykøbing Sj.
H Hemmingsen, Benløse, Ringsted.
Carl Hansen, Kaastrup, Kallundborg.
A. Jensen, Høng.
Joh. Christensen, Bjergby, Mørkøv.
Kyndal Jensen, Hvalsø.
Joh. Sørensen, Merløse, Holbæk.
Marius Petersen, Lyngen, Kallundborg.
C. Andreasen, Hillerød.
Jens Andreasen, Gl. Holmstrup, Slagelse.
Andersen, Kværkeby.
Ambr. Madsen, Forsinge.
A. Riis, Kundby, Sandby.

Foreningen har imidlertid faaet 6 nye Medlemmer siden, nemlig Roeentreprenørerne:

A. K. Aagesen, Ruds-Vedby.
A. Magnussen, Tornemark, Sandved.
H. Birkedal, Ørsted, Havdrup.
Sørensen, Gislinge pr. Gislinge.
Sørensen, Uggerløse pr. Kallundborg.
Sørensen, Villa „Pax", Ringstedvej, Roskilde.

Hermed er Tilgangen af organiseret Arbejdskraft ogsaa aabnet til disse 6 Roeentreprenører, ligesom for Foreningens øvrige Medlemmer, og vi anbefaler vore Medlemmer, som kunde ønske at paatage sig Roearbejde hos Roeentreprenørerne, at tage dette Arbejde hos denne Forenings Medlemmer.

Vi understreger, at vi endnu ikke har opnaaet Overenskomst med nogle andre Roeentreprenører eller Foreninger af saadanne, og vi maa derfor paany fraraade vore Medlemmer at paatage sig Arbejde hos nogen andre Roeentreprenører og under alle Forhold ikke, før de skriftlig er garanterede overenskomstmæssig Betaling for deres Arbejde.

Oscar Levinsen.

Strejken paa Tranekjær.

Strejken hos Greven paa Tranekjær fortsættes fremdeles. Den højadelige Arbejdsherre mener stadig ikke, at det er foreneligt med hans Værdighed at forhandle om hans Arbejderes Forhold; de skal tage de Vilkaar, som Greven dikterer dem; vil de ikke det, saa herut med Rakket!

Arbejderne vil imidlertid ikke give Afkald paa deres Ret til at være medbestemmende, men er fuldt og fast bestemt paa at føre Kampen til en sejrrig Afslutning.

Paa en enkelt Gaard, Brolykkegaard, er det lykkedes Greven og hans Lakajer at faa nogle Stykker af Arbejderne snakket for, saa de er gaaet i Arbejde. Vi skal senere opgive Navnene paa disse Forrædere; deres usle Handlemaade vil dog ingen Betydning faa for Kampens Udfald, den vil kun faa til Følge, at Stymperne i Fremtiden bliver behandlet med den Foragt, de har gjort sig fortjent til i alle hæderlige Arbejderes Øjne.

Paa de øvrige Gaarde er Sammenholdet fremdeles urokket, og Greven skal nok blive belært om, at den Tid er uigenkaldelig forbi,, da han er alene om at bestemme, hvorledes hans Arbejdere skal lønnes.

Greven og hans Hjælpere har aabnebart den Opfattelse, at Arbejderne nok skal blive trætte af Kampen før han; men han tager fejl.

Strejken vil blive fortsat, til den er vundet, og Landarbejderforbundet er i Stand til at fortsætte den, og formaar ogsaa at sætte Arbejderne i Stand dertil. Denne Strejke skal vindes, hvad det saa end skal koste, og vore langelandske og fynske Kammerater skal vide, at hele den organiserede Landarbejderstand staar bag ved dem i Kampen, og Kampen er retfærdig. En mere berettiget Strejke er sjældent set, enhver forstaar, at det er umuligt for Arbejderne at føde deres Familie for den lurvede Løn, Greven byder dem. Derimod er der næppe ret mange, der forstaar, at den stenrige Greve virkelig vil være bekendt at byde dem en saadan Løn. Saa fedtet skulde man forsværge, at en Greve, som tilmed gerne vil skilte med Humanitet, kunde bekvemme sig til; man skulde tro, Manden maatte væmmes ved sig selv. Men Grevens Fornemmelser er aabenbart alt andet end »fine« i Forholdet til hans Arbejdere.

Denne Strejke er et nyt Vidnesbyrd om, hvor elendigt Landarbejderne vilde være stillet uden deres Organisation. Selv om Langelandsgreven synes at være et Nummer tarveligere end Flertallet af Storagrarerne, er der dog ingen Tvivl om, at han har ligesindede, der er parat til at følge hans Eksempel, naar Lejligheden tilbyder sig. Derfor skal Grevens Attentat paa sine Arbejderes Eksistensvilkaar tilbagevises med Fynd og Klem.

Hævet Blokade.

Det meddeles herved, at Blokaden, som omfatter Kværkeby Moser, Olsens Mose i vegers sted samt Hormosen og Schnacks Mose i Kongsted, er hævet, da der er opnaaet et for Arbejderne tilfredsstillende Resultat. Overenskomster vil kunne faas ved Henvendelse til de respektive Afdelingsformænd senest 6 Dage fra Dato.

P. U. V.
Carl Nielsen.

Hævet Blokade.

Da Proprietær P. Østergaard, Højet, nu har betalt Dyrtidstillægget til sine Folk, er den af os iværksatte Blokade hævet. Tilgang for Landarbejderforbundets Medlemmer er atter tilladt.

P. Møller,
Væggerløse Afd.

Blokade.

Da Godsejer A. C. Sørensen, Herregaarden „Pandum", har nægtet at forhandle med Organisationen om Løn- og Arbejdsforhold, har man iværksat Strejke og Gaarden er herved blokeret for Tilgang af organisérede Arbejdere.

L. M. Andersen,
Bislev Afd.

Blokade.

Da Gaardejer A. Jørgensen, „Kristinelund", Stødstrup pr. Eskildstrup, endnu ikke har afviklet sin Gæld til sine Roearbejdere for Efteraaret 1919, meddeles det herved alle organiserede Kammerater, at nævnte Jørgensen er blokeret for al Tilgang af organiseret Arbejdskraft, indtil han har betalt sin Gæld hos Bestyrelsen for Ørslev Afd.

Jens Johansen,
Formand.

Blokade.

Strejken hos Gaardejer, Folketingsmand Aksel Jensen, Tømmerup pr. Kallundborg, fortsættes, og Tilgang af organiseret Arbejdskraft er derfor forbudt, indtil anden Meddelelse fremkommer i Bladet.

Aksel Jørgensen,
Tømmerup Afd.

Valget og Arbejderne.

De nu afholdte Valg til Folketinget giver et Fingerpeg i Retning af, hvorledes Udviklingen vil gaa i denne Valgperiode; der er ikke lyse Udsigter — dog lad os haabe det bedste. De moderate Blade skriver jo, at Venstre ikke vil krænke Arbejdernes lovlige Ret; vi tænker da, at Strejkeretten ikke krænkes, naar den er lovlig. Den nye Regering agter sikkert at ophæve de bestaaende Prisreguleringer, hvad der vil betyde, at Varerne yderligere vil stige i Pris. At Varefordyrerne og deres Stab bliver glade for en saadan Foranstaltning, siger sig selv; men den arbejdende Befolkning har ingen Grund til Begejstring, da Levevilkaarene allerede nu er haarde, og skal de yderligere strammes, ja saa maa Daglønnen forhøjes. Men det gaar ikke saa let, for der støder Arbejderne paa de kapitalistiske Stenhjerter, som ikke vil forstaa, at Lønnen maa forhøjes i samme Forhold, som Varepriserne stiger. Enkelte moderate Blade og lignende mod Arbejderstanden fjendtligsindede Personer har udtalt, at den frie Konkurrence vilde bevirke, at Varerne blev billige. Mon d'Hrr. Spaamænd selv tror derpaa? Det gør de næppe; de vil kun berige Varefordyrerne og Kapitalisterne og flaa den fattige og forslidte Arbejder for den sidste Øre. Lad os haabe, at de ikke naar dette Maal.

H. P. Olsen,
Sludstrup Afdeling.

Den sorte Tavle.

Fhv. *Formand for Storehedinge Afdeling, Laurits Mortensen*, Nr. 50,797, født 24. Marts 1877 i Taarnmark, optaget 1. August 1917, maa ikke optages af nogen Afdeling, før han har klaret sin Gæld her til Afdelingen.

Paa Storehedinge Afdelings Vegne
Karl Poulsen,
Kasserer.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, de vil ellers ikke kunne komme i det først udkomne Nummer.

Vaalse Afdeling.
Medlemsmøde afholdes paa sædvanlig Sted Lørdag den 15. Maj Kl. 8. *R. P. Hansen.*

Løjtofte Afdeling
afholder Generalforsamling i Løgtofte Skole Fredag den 21. Maj Kl. 7 Aften. Alle Medlemmerne bedes møde, da Kontingentspørgsmaalet er paa Dagsordenen. Er Generalforsamlingen ikke beslutningsdygtig, afholdes en ny ½ Times enere. *Bestyrelsen.*

Sdr. Kirkeby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 15. Maj Kl. 7½ Aften i Sdr. Kirkeby Forsamlingsbygning. *Marius Jensen.*

Søllested-Vedtofte Afdeling.
Afdelingen afholder Generalforsamling i Søllested Forsamlingshus Søndag den 16. Maj Kl. 3. Den socialdemokratiske Forening holder Generalforsamling Kl. 6. *Lars Pedersen.*

Kærum Afdeling
holder ekstra Møde Onsdag den 26. Maj Kl. 8 Aften. Alle Medlemmerne bedes møde, da der vil fremkomme meget vigtige Ting. Husk at betale Kontingent rettidig.
Henning Karlsson.

Nørre Aaby og Omegns Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Lørdag den 22. Maj Kl. 7½ paa Nørre Aaby Gæstgivergaard. Dagsorden: Stilling til Faneindvielsen samt Valg af Fanebærer.
P. Sørensen.

Vesterhæsinge-Ny Stenderup Afdeling
afholdt Generalforsamling Lørdag den 8. Maj. Til Formand valgtes Hmd. Kristen Jespersen, Ny Stenderup, til Kasserer Marius Jørgensen, Ny Stenderup, til Kontrolbestyrer Arthur Pedersen, Gl. Stenderup.

NB. Medlemsmøde afholdes paa Vester Hæsinge Kro Lørdag den 22. Maj Kl. 7½. Mød alle. Fagbøgerne medbringes. *Kristen Jespersen.*

Kjerte og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 16. Maj Kl. 7 i Kjerte Forsamlingshus. Socialdemokratisk Forening Kl. 5.
Bestyrelsen.

Bornholms Kredsorganisation.

Afdelinger, der staar til Restance med Kontingentet, bedes indbetale det snarest.

Repræsentantskabsmødet vil vistnok blive afholdt sidst i Maj, men vil nærmere blive bekendtgjort. Forslag, der ønskes behandlede, bedes indsendt til Formanden.

Vald. J. Madsen.

De uorganiserede Arbejdsgivere.

Den nye Overenskomst mellem vort Forbund og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug er nu, som omtalt andetsteds i Bladet, efter lange og trange Forhandlinger en Kendsgerning. Antageligt vil der ogsaa inden længe foreligge Overenskomster med henholdsvis den bornholmske og den langelandske Arbejdsgiverforening.

Tilbage staar imidlertid endnu en overordentlig stor Gruppe Arbejdsgivere, nemlig alle de uorganiserede. Det er dem, vi skal have fat i nu. Overalt, hvor vi har Medlemmer beskæftigede hos uorganiserede Arbejdsgivere, det være sig Gaardmænd, Proprietærer eller Godsbesiddere, maa vi i de kommende Uger og Maaneder lægge Kraft Arbejdet for at faa organisationsmæssige Tilstande indført; Tilstande, hvorved vi som Organisation ikke alene bliver medbestemmende m. H. t. Lønnens Størrelse, men ogsaa med Arbejdsforholdene som Helhed, derunder Arbejdstidens Længde, Tjenesteboligens Beskaffenhed, Formen for Bilæggelsen af en opstaaet Strid o. m. a.

Disse organisationsmæssige Tilstande hos de uorganiserede Arbejdsgivere opnaar vi nemmest og bedst ved at faa de paagældende til at underskrive vor Tiltrædelsesformular Nr. 1. Denne siger kort og godt, at begge Parterne, saavel Arbejderen som Arbejdsgiveren, forpligter sig til med Navns Underskrift at overholde den mellem Forbundet og Arbejdsgiverforeningen afsluttede Overenskomst. Saadanne Sær-Overenskomster har vi jo allerede med en Mængde Landmænd over det ganske Land. Men det er ikke nok. Vi skal saa vidt muligt have det overalt, hvor vi har Medlemmer beskæftiget.

For en overfladisk Betragtning kunde det vel nok se ud som et ret tvivlsomt Gode for Arbejderne at have saadanne Sær-Overenskomster. En Overenskomst har jo nemlig to Sider: Den medfører ikke alene nogle Rettigheder, men tillige en Del Pligter. Og mange vil maaske synes, at der langt lettere stadigt vil kunne øves Pres paa en saadan enligtstaaende Gaardmand eller Proprietær ved, at han til enhver Tid har Strejketruslen som et Sværd hængende over Hovedet, end naar Forbundet og Afdelingen har garanteret ham den saa stærkt attraaede »Arbejdsfred«, saalænge *han* holder sig paa Overenskomstens Grundlag. Endvidere at der skulde synes at være større Sandsynlighed for hyppigere og stærkere Fremstød, naar Arbejderne ikke var bundet af Forpligtelser af nogen Art overfor Arbejdsgiveren, og man i Stedet for en fasttømret Modstanderorganisation kun har at gøre med en isoleret Arbejdsplads.

Og indrømmes maa det naturligvis ogsaa, at en Overenskomst ogsaa for Arbejdsgiveren har sine gode Sider. Han har ved sin Tiltrædelse bl. a. sikret sig Arrbejdskraft til en bestemt Pris i det kommende Aar, han har Forbundets Garanti for, at nye og vidtgaaende Krav i andre Retninger ikke stilles i Overenskomstperioden, og han har først og fremmest sikret sig imod Strejke.

Men den Kendsgerning, at Landbruget i saa høj Grad er Sæsonarbejde, har dog sikkert i den svundne Tid belært Masser af vore Medlemmer og mange af vore Afdelingsstyrelser om, at en Overenskomst ogsaa for Arbejdernes Vedkommende er en Behagelighed og en Vinding. Som der er en Tid af Aaret, hvor Arbejderne i Kraft af deres Uundværlighed med Held kan stille Krav, saaledes kommer der uvægerlig Perioder, hvor Bonden saa udmærket kan klare sig og ikke helt uden, saa dog med en meget ringe Arbejdsstyrke. I disse desværre ingenlunde kortvarige sløje Perioder staar Arbejderne saa temmelig magtesløse overfor Arbejdsgiveren, hvis man ikke har en Overenskomst at henstille sig til. Det nytter kun lidt at gribe til Strejkens Vaaben paa en Tid af Aaret, hvor det kan være Godsejeren eller Proprietæren saa revnende ligegyldigt, enten vi strejker eller lader være, ja hvor Strejken maaske af mange Grunde er ham kærkommen, fordi han i den Periode kun har lidt Arbejde, og Arbejderne derfor kun Udsigt til at tabe Strejken, endnu inden den er paabegyndt.

For Eksempel vil sikkert mange huske, hvilken Modstand vi i Efteraaret havde at kæmpe imod blandt de uorganiserede Arbejdsgivere, da der var Tale om Udbetaling af Dyrtidstillæg. Hos de organiserede Arbejdsgivere og hos dem, med hvem vi havde Sær-Overenskomst gik det forholdsvis glat. Men de uorganiserede Gaardmænd og Proprietærer, de vidste paa en Prik, at nu da vi stundede mod Vinteren, var der ingen Fare ved at sætte sig paa Bagbenene og med Hænder og Fødder stritte imod dette haardt tiltrængte og fattige Dyrtidstillæg. — Naa, Tid efter anden har vi jo faaet Tag i disse kroniske »Benægtere«, men hvilke Masser af Tid, Arbejde og Penge havde det ikke sparet vort Forbund for. om vi i alle disse Tilfælde havde haft Tiltrædelsesformularerne i Orden.

Desuden har det en ikke ringe agitatorisk Betydning overfor de Landarbejdere, som staar uden for Bevægelsen at kunne paavise den Beskyttelse, Forbundet gennem Overenskomsterne til enhver Tid er i Stand til at yde sine Medlemmer.

Derfor fuld Kraft paa Arbejdet ude i Afdelingerne med Fremskaffelsen af Sær-Overenskomster med de uorganiserede Arbejdsgivere. —*lm.*

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2991 y.

Gl. Ebberup.

Cykleforretningen er aaben. Reparationer udføres godt og billigt. Cykler, Cykledele og Gummi sælges.
Knud Knudsen,
Kasserer for Landarbejderforeningen,
Ebberup, Fyn.

Tørvearbejdere!

Prøv min store Tørvespade, udelukkende fabrikeret af Staal, hvormed een Mand med Lethed graver fra 4000—5000 Tørv i Timen uanset om der er Vand i Graven eller ikke. Leveres i forskellige Længder fra 35 til 40 Kr. pr. Stk. Sendes overalt mod Efterkrav plus Porto. Talrige Anbefalinger haves. **M. Andersens Smede- og Maskinforretning,**
Forhandles af: **Sønderbæk pr. Faarup. Tlf. Sønderbæk 10.**
Isenkræmmer O. Lodberg, Randers.

Foreningsfester og Møder

Kvissel Afdeling
afholder offentligt Møde Søndag den 30. Maj Kl. 4 i Kvissel Afholdshotel. Efter Mødet Bal for Foreningsmedlemmer. Faglige og politiske Foreninger indbydes. Som Taler kommer **Jens Peter Jensen**, Aalborg, tilstede. Fagbog og Medlemskort forevises.
Udvalget.

Faneindvielse.
Kjøng Sogns Landarbejderforening afholder Faneindvielse i Haven ved Kjøng Kro Mandag den 24. Maj Kl. 3. Alle omliggende Afdelinger indbydes. Talere kommer til Stede. Humoristisk Oplæsning. Forlystelser forefindes.
P. U. V.
Karl Andersen.

Taksigelser

Kammeraterne
i **Frøslev Afd.** beder jeg herigennem modtage min Hustrus og egen hjerteligste Tak for den store Gave, som af vor Kasserer er bleven os overrakt begrundet paa min Hustrus langvarige Sygdom. Gaven er modtaget med en endnu større Glæde, idet vi faar Troen paa, at vi ikke staar ene i en Trængselsperiode, men at Kammeraterne viser deres Medfølelse og Forstaaelse i en saadan Situation. Derfor vor bedste Tak.
Stockholm Petersen,
Frøslev Afd.

Salonpræmieskydning.

Højrup socialdemokratiske Forening og Landarbejderforeningen afholder Salonp æmieskydning Søndag den 16. Maj Kl. 4 Eftm. Bal i Logen til Kl. 1. Alle Medlemmer med Familie og Husstand indbydes. Bestyrelsen.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Blandede

— 12 Flasker Øl for 1 Krone. — kan der brygges i ethvert Køkken af **Gambrin,** der faas i Pakker à 75 Øre. Brugsanvisning medfø ger. Prøv det og De faar bedre Øl end det, der sædvanlig sælges, og sparer mange Penge. En Husmoder, der er flyttet til Jylland, skriver: „Har i et Aar paa Sjælland brugt af Deres Gambrin og været begejstret for den billige og gode Hjemme-Bryg, og beklager, at jeg herovre ikke kan opdrive en Forhandler".

Har Deres Brugsforening ikke Gambrin, beder vi Dem fortælle Uddeleren, at der i **„Medlemsbladet for Uddelere"** findes Tilbud om Gambrin, eller giv Deres Købmand vor Adresse. Materialisten i Deres nærmeste Købstad har som Regel Gambrin.
Gambin-Fabriken, Haslev. Tlf. 72.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag,** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag,** naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 21 | Fredag den 21. Maj 1920 | 6. Aargang

Den nye Landsoverenskomst.

Den gælder kun for organiserede Landarbejdere.

I den nye Landsoverenskomst er der, rent bortset fra Lønningerne, gennemført en Række gode Bestemmelser, som skulde virke til Fordel for Arbejderne. Bestemmelserne om Arbejderboligerne er blevne yderligere udformede, og det er fastslaaet hvilken Mindstestemaal af Bekvemmeligheder, der skal forefindes i de Boliger, Arbejderne erholder som en Del af deres Løn. Ved en fornuftig Brug af denne Paragraf kan vi faa forbedret mangfoldige af Daglejerboligerne.

Det er ligeledes lykkedes at faa fastslaaet, hvilke Mindstemaal af Krav, der maa stilles til Tjenestekarlenes Værelser, og endelig er det for Tjenestekarlenes Vedkommende lykkedes at faa fastslaaet, at dersom Arbejdsgiveren ikke ved Arbejdsforholdets Indgaaelse udtrykkelig har aftalt med Tjenestekarlen, at han udenfor normal Arbejdstid skal udføre det og det Arbejde (Pasning, Fodring og Strigling af Heste), saa er Tjenestekarlen kun forpligtet til at udføre Arbejde indenfor den i Overenskomsten fastsatte Arbejdstid + Søndagssyslen. Og aftales saadant Arbejde udenfor normal Arbejdstid, skal dette anføres i Kontrakten, og der skal samtidig aftales, hvad der skal betales ekstra for dette Arbejde.

Det vil saaledes ikke være lovligt, at en Arbejdsgiver antager en Karl til at passe Heste udenfor normal Arbejdstid, og saa kun byde ham Minimalløn; det vil være fuldstændig stridende med Overenskomsten.

En almindelig Karl bør i alt Fald i Sommerhalvaaret have betydeligt over Minimallønnen, alene for Arbejde indenfor normal Arbejdstid, og skal han saa passe Heste o. l. udenfor normal Arbejdstid, skal han derfor have endnu et Tillæg til Minimallønnen, hvorom han maa aftale med Arbejdsgiveren ved Arbejdsforholdets Indgaaelse.

Det er endvidere lykkedes at gennemføre, at det Arbejde, Tjenestekarlene maa udføre udenfor normal Arbejdstid, og som ikke er aftalt ved Arbejdsforholdets Indgaaelse, betales som Overarbejde med henholdsvis 130 og 175 Øre i Timen. Det vil sige, at en Tjenestekarl, for at høste en Søndag, skal have udbetalt 17 Kr. 50 Øre ligesom den faste, gifte Arbejder faar for samme Arbejde.

Det er endvidere lykkedes at gennemføre, at Kreaturpassere, Fodermestre og Staldkarle uden Afkortning i Lønnen skal have et Søn- eller Helligdagsdøgn i hver Maaned samt hver anden Maaned en Søgnedag fri. Det vil sige, at Kreaturpassere, Fodermeste og Staldkarle uden Afkortning i Lønnen skal have 18 Fridage aarlige, hvoraf de 12 skal falde paa en Helligdag. Det samme er det ogsaa lykkedes at faa gennemført for Malkekonerne, men med den Forskel, at Malkekonerne ikke faar Løn for Fridagene.

Det er ogsaa lykkedes at fastslaa en mere udstrakt Adgang til Akkordarbejde, end Arbejderne hidtil har haft, og det er endelig lykkedes at fastslaa Arbejdernes Organisationsret saa eftertrykkeligt, at det i Overenskomsten klart og tydeligt siges til Arbejdsgiverne, at de ikke paa nogen Maade maa blot forsøge at forhindre Arbejderne i at organisere sig, og at de paa ingen Maade maa forfølge de i Landarbejderforbundet organiserede Landarbejdere, eller paa anden Maade forulempe dem, for at faa dem til at udgaa af Organisationerne.

Hermed er Arbejdernes Organisationsret ikke alene tilfulde anerkendt, men det er ogsaa fastslaaet, at Arbejderne bør organisere sig i Landarbejderforbundet. Dette kommer dog endnu skarpere frem i en efterfølgende Paragraf, der siger, at Arbejdsgiverforeningens Medlemmer under ingen som helst Form maa aflønne sine organiserede Arbejdere ringere end i denne Overenskomst fastsat, heller ikke ved Fæstemaal eller andre Aftaler indgaaede før Indmeldelsen i Arbejdsgiverforeningen. I den Tilføjelse som Arbejdsgiverforeningen, for Tjenestekarlenes Vedkommende, har giort til denne Paragraf, siges det ydermere, at Arbejdsgiverforeningen reserverer sig imod, at Tjenestekarle, som inden Overenskomstens Afslutning har fæstet sig **uden at betinge sig overenskomstmæssige Lønninger m. v., kan kræve** det indgaaede Fæstemaals Aftaler forandrede eller ophævede.

Her har man endog i den Grad draget Konsekvenserne af at anerkende Arbejdernes Organisationsret, at man ligefrem straffer de uorganiserede Tjenestekarle, som før den 7. Maj har fæstet sig uden at betinge sig overenskomstmæssige Arbejdsvilkaar, og, i Modsætning hertil, begunstiger de Karle, som har fulgt vort Forbunds Opfordring og fæstet sig paa de af Forbundet udgivne og anbefalede Kontrakter.

En saa utvetydig Anerkendelse af, at man bør organisere sig i Landarbejderforbundet, havde Landarbejderne ikke drømt om i 1917—18, men det er ogsaa kun et Resultat af den store og stærke Organisation, vi har dannet, paa Trods af Landmændenes inkarnerede Modstand.

Paa Lønningernes Omraade har vi ogsaa gennemført ganske betydelige Forbedringer, navnlig for de faste Daglejere. Vi har alene i Løbet af et Aar forhøjet Daglønnen med 2 Kr. 50 Øre og vil dertil faa et Dyrtidstillæg, dersom Dyrtiden er steget fra 1. Februar til 1. August.

Løsarbejderne har faaet en tilsvarende Forhøjelse i Fortjenesten, foruden den Fordel, der for deres Vedkommende ligger i at være sat paa Dagløn. Kreaturpasserne, som malker, har endog faaet et Tillæg af 2 Kr. 75 Øre pr. Dag, og Malkekonerne har faaet et Tillæg paa 40 pCt, alt set i Forhold til Overenskomsterne af 13. Februar og 29. Marts 1919.

Fodermestrene har faaet et Tillæg paa ca. 24 pCt. til deres Overenskomst, og saa er Overenskomsten udvidet til ogsaa at omfatte Sjælland, og en Overenskomst for Fyn og Jylland har vi Sikkerhed for at faa Forhandlinger om optagne snarest.

Nu kan der naturligvis fra Skumleres Side indvendes, at det er for smaa Lønninger, og at der burde være opnaaet meget større Resultater. At det er Forbundsledelsens Skyld, at disse større Resultater ikke er opnaaet, anser Skumlerne selvfølgelig altid for en Selvfølge. Hvem skulde ellers have Skylden? For at det skulde være Arbejdsgiverne er da ganske udelukket, de har jo altid betalt rundeligt og rigeligt i den Tid, det var Arbejdsgiverne alene, som bestemte Lønnen.

Disse Skumlere skal jeg dog indskrænke mig til at stille dette ene Spørgsmaal: Har I nogen Sinde tidligere set Landarbejderne i Løbet af et eneste Aar faa en Lønforhøjelse paa 2 Kr. 50 Øre daglig, og saa yderligere med Udsigt til et Tillæg paa en lille Krones Penge pr. Dag 3 Maaneder derefter.

Jeg erindrer ikke, at noget saadan er passeret tidligere, derimod husker jeg, at Landarbejderne i 1913—1914 fik fra 1,50 til 2 Kr. pr. Dag, og at de, indtil vi i 1918 begyndte, gennem Organisationen, at tale alvorligt med Arbejdsgiverne, kun havde faaet sat Lønnen op til fra 225—250 til højst 3 Kroner pr. Dag om Sommeren.

At det alene er i Kraft af Organisationen, at disse Resultater er gennemført, er indlysende for enhver Arbejder, som vil tænke sig om. Hvem er vel saa naiv at tro, at Arbejdsgiverne alene i det sidste Aar vilde sætte Lønnen op med 250 Øre daglig, dersom de ikke gennem Organisationen var bleven tvungne dertil, naar de ikke i 1916—17, i Landbrugets Guldalder, forhøjede Lønnen med mere end 25—50 Øre daglig.

Betingelserne for at opnaa de Lønninger og Goder, som Overenskomsten byder, er imidlertid, at man er Medlem af Landarbejderforbundet.

Det har hidtil været saadan, at en Del mindre gode Kammerater har ment, at de kunde høste Organisationens Goder uden at staa i Organisati-

onen. Dette unaturlige Forhold er nu afskaffet. Den afsluttede Overenskomst beskæftiger sig netop, i Konsekvens af dens Anerkendelse af Arbejdernes Organisationsret, kun med Løn- og Arbejdsforhold for de i Landarbejderforbundet organiserede Arbejdere.

De uorganiserede Arbejdere har ingen som helst Ret til at kræve Overenskomstens Bestemmelser anvendt overfor dem.

Vil man have Løn og øvrige Fordele efter Overenskomsten, maa man indmelde sig i Landarbejderforbundet, for gør man ikke det, ja, saa maa man finde sig i, at Arbejdsgiveren, naar det er belejligt for ham, nægter at overholde Overenskomsten overfor de uorganiserede, og saa er det for sent at indmelde sig i Organisationen og bede om vor Bistand, thi naturligvis finder vi, at det er vor Pligt at varetage de gamle solide Medlemmers Interesser, før vi begynder at spilde Tiden paa dem, som kommer løbende paa Hosesokker og med Tungen ud af Halsen, og skal indmeldes den Dag, Arbejdsgiveren begynder at gaa dem paa Klingen.

Vi er nu gennem Organisationen naaet saa langt, at det er de uorganiserede, som er afhængige af os, og som trænger til vor Hjælp og ikke omvendt. Dette gør de uorganiserede Landarbejdere klogest i straks at gøre sig klart, og tage Konsekvenserne deraf ved hurtigst muligt at indmelde sig i Organisationen, ellers kunde det let gaa dem værre endnu.

At en Del Arbejdsgivere muligvis vil love de uorganiserede samme Løn og Arbejdsvilkaar som de organiserede Arbejdere, giver jeg ikke en Snus for, thi hvad er et saadan Løfte værd, naar der ikke staar en Organisation bagved, som kan faa en saadan Aftale respekteret. Hvad vil den uorganiserede Arbejder gøre den Dag, Arbejdsgiverne nægter at overholde Kontrakterne?

Om disse Ting bør de organiserede Landarbejdere i de kommende Dage tale alvorligt med de endnu uorganiserede Landarbejdere, alene i de uorganiseredes egen Interesse.

Dette gælder imidlertid ogsaa for Malkekonerne. Betingelserne for, at Malkekonerne kan oppebære den fastsatte Betaling for Malkearbejdet, er, at de er Medlemmer af Landarbejderforbundet og hertil betaler et Kontingent af 150 pr. Maaned.

Betingelserne for, at man kan oppebære det Dyrtidstillæg, som kommer til August, er, at man snarest muligt indmelder sig i Forbundet.

Agitationsarbejdet

maa derfor straks tages op i videste Udstrækning og enhver uorganiseret Arbejder maa have Klarhed over, hvad han risikerer ved fortsat at staa udenfor Organisationen. Det maa gøres klart for Tjenestekarlene, at de ved at indmelde sig i Organisationen kan faa overenskomstmæssig Arbejdstid gennemført, Overarbejdspenge og Forbedringer i deres daarlige Tyendekamre osv.

Men samtidig maa der tages kraftig fat

paa de uorganiserede Arbejdsgivere.

Vi kan ikke længere finde os i, at en stor Kreds af Landmænd skal staa udenfor det hele. uden at rette sig efter Overenskomster m. v., for at virke som Løntrykkere overfor vor Organisation.

Det vedkommer ikke os, om de vil indmelde sig i Arbejdsgiverforeningen eller ej, og det blander vi os ikke i, men ganske uden Hensyn til deres Stilling til Arbejdsgiverforeningen, maa vi kræve vore Overenskomster gennemført paa en saadan Maade, at de uorganiserede Arbejdsgivere maa overholde de til enhver Tid gældende Overenskomster for Arbejdsgiverforeningens Medlemmer.

Her er det ikke nok med almindelige Talemaader om, at de betaler efter Overenskomsten. Det har vi kendt fra i Fjor, hvor de i stort Tal nægtede at betale Dyrtidstillæg og reducerede Lønningerne om Vinteren, hvor der ikke var saa travlt.

Vi skal ikke have nogen Gentagelse heraf i Aar. De uorganiserede Arbejdsgivere maa. ved at underskrive vor Overenskomstformular Nr. 1, forpligte sig til at overholde de til enhver Tid gældende Overenskomster. Først naar dette er sket har vi Sikkerhed for, at Overenskomsterne bliver overholdt, at Dyrtidstillægget falder, og at der ingen Reduktioner finder Sted, naar Vinteren kommer.

Denne Opgave maa alle Afdelingerne straks tage sig alvorligt af, der maa ikke ventes eller opsættes, men handles nu medens Tiden er. Naar vi er kommen over Roelugningen og Høsten, vil d'Hrr. Arbejdsgivere være endnu vanskeligere at faa i Tale end nu. Tag derfor straks fat. Det er ikke nok med at skælde Forbundsledelsen Pelsen fuld for de daarlige Overenskomster, der ligger ogsaa en stor Opgave for Afdelingerne og de enkelte Medlemmer med at faa Overenskomsterne gennemførte hos de uorganiserede Arbejdsgivere og her er det Afdelingerne og de enkelte Medlemmer, som skal tage fat først, og kan de saa ikke selv magte det, maa de søge Forbundets Bistand. Der er allerede mangfoldige Arbejdsgivere, som har underskrevet paa disse Overenskomster, men de skal gennemføres hos alle uorganiserede Arbejdsgivere, som beskæftiger vore Medlemmer. At dette sker maa være en Æressag for enhver Afdelingsledelse.

Oscar Levinsen.

Lidt om Knut Hamsun og Jorden.

Knut Hamsun er en Gubbe nu, der sidder deroppe mellem de norske Fjelde og ser ud over den Verden, han er blevet saa berømt i.

Han har trukket sig tilbage deroppe for at leve i Fred for disse Mennesker, han er flygtet bort fra den Verden, han engang kastede sig ud i med Ungdommens Mod og Dristighed og rødglødende Radikalisme.

Og han har vel Lov til det. Han har stridt og slidt saa meget, at man maa unde ham Fred og Ro nu, hvor Kvældsolen glider ind over hans graanende Haar og hans furede Ansigt.

Knut Hamsun.

Han har forsøgt sig som alting: Havnearbejder, Skolelærer, Sporvognskonduktør og Landmand, og som Foredragsholder har han været ungdommelig nok til at rejse rundt og fortælle, at Ibsens Skuespil var »dramatiseret Træmasse, hans Digtning det rene Kontorarbejde«, og at Victor Hugo var »en opsvulmet Nar, som flød af brandrødt og hvis Pen var en Flæskeskinke«; om Tolstoi mente han: »Nogen stor Aand er Tolstoi ikke. Hans Aand er i Art og Beskaffenhed saa inderlig almindelig som vel mulig og hans Lære ikke en Haandsbred dybere end Frelserarmeens Hallelujasioner.Hils Tolstoi med det, at jeg gir ikke en Styver for hele hans væmmelige Udstillingsgodhed«; om Digtere i al Almindelighed siger han: »Udslet, Skob paa Samfundslegemet, hovne og irritable Skægfinner, som man maa behandle blidt.«

Og han var i sin Ungdom saa dristig, at han kunde skrive en Bog om Sult, en rødglødende Bog, en hidsig Bog — en Historie om ham selv, da han forsøgte at slaa igennem som Forfatter og mødte Afslag baade her og der og alle Steder. Han vilde frem, denne Fyr, og da alting ramlede, var han endda ikke bange for at knytte sine store Næver og true selveste Vorherre, fordi han, Geniet Hamsun, maatte drive vanvittig sultende Kristiania rundt og ikke ane sine levende Raad for Føde.

Siden bliver han en Kende roligere, selv om han bliver Vandreren, der gaar og gaar og lærer Naturens underfulde Love. Vandreren, ja, men ikke den fandenivoldske Vandringsmand, der bryder sig Pokker om alt og alle, nej — Vandreren, han spiller med Sordin.

Han lærer at kende de norske Skove; derinde i Stilheden sidder Pan og spiller paa Fløjte, og Solen gaar brandrød ned over den hvide Sne, de grønne Graner og de høje Fjelde, og Vandringsmanden Hamsun lærer det at kende saa godt, at han kan sludre fortroligt med det altsammen; han synes stundom, det er som Stenene kender ham og Græsset nikker til ham alene; Nordlandssommeren med den vældige blaa Himmel over hans Hjemlands Fjelde og Solen bagende over Hovedet, Efteraaret, hvor Stormene kommer susende fra Vidderne og sukker og sukker i de store Skove, der har klædt sig i Efteraarsdragtens tusinde Farver, Vinteren med hvid Sne over alt og alle, og Nordlandsforaaret, der er fuld af Grøde og Forventning — — alt det lærer han at kende paa sine Togter bort fra Menneskene.

Men Tiden, der gaar, sætter sine Spor paa Vandringsmanden Hamsun; tilsidst orker han ikkeheller den stille Vandring mere.

Saa sætter han sig fast i den lille By Narvik og fortæller om den; bare kalder han den ikke Narvik, men Segelfoss By; alle de smaa Skæbner i den lille By fortæller han om, dem, der fødes op der, og dem, der strander der efter en Fart gennem Verden, og der er saa meget at fortælle om, at det bliver til en Bog paa to Bind, og der maa han endda paa de sidste Sider i Huj og Hej faa Hovedpersonerne placeret i nogenlunde antagelige Stillinger, for at Tæppet kan gaa.

Smager denne Slutning af Teater? Maaske? Det er jo ham selv, der i sin Ungdom har sagt: »Man skal skrive med Blod«, og det var saagu ogsaa ham selv, der en lille Menneskealder efter sagde: »Jeg sagde en Gang, man skulde skrive med Blod; det har jeg gjort, blot forekommer det mig, der med-Aarene er kommet en Smule Blæk deri.«

Men nok om det; tilsidst bliver selv den lille By ham for stor, selv Narviks femhundrede Sjæle var ham for meget, og saa gik han ud i Stilheden igen, men ikke for at genoptage Vandringen, men for at dyrke Land, for med egne Hænder at kærtegne Moder Jord og se hende smile til sig.

»Markens Grøde« — det er Hamsun selv, der satte Ploven i Jorden og saa det gro om sig; Hamsun, Forfatteren, den verdensberømte Hamsun, der stormede i sin Ungdom, gik paa søgende Vandringer i sin Manddom, som aldrende Mand satte sig til Hvile i en lille By for tilsidst som Gubbe at flytte bort fra alle Mennesker og begynde som Bonde at dyrke sin egen Jord.

I en Artikel, der stod for et Par Aar siden i et norsk Blad, var Hamsun hidsig ude efter Industriarbejderne; der var oppe i Nordlandet noget Jord, der var blevet skænket bort til dem, der kunde have Lyst til at dyrke den, og da Folk ikke meldte sig hurtig nok, blev Hamsun hidsig.

»Der er vel for langt til det nærmeste Forsamlingshus og det nærmeste Biografteater«, skrev han ondskabsfuldt.

Dette er typisk for Hamsun i de senere Aar; ligesom Rousseau sagde: »Tilbage til Naturen«, siger Hamsun: »Tilbage til Jorden«; den moderne Storindustri og dens Krav forstaar han ikke fuldt.

Da for Eksempel en Stortingsmand Ringe i det norske Storting i en Debat om Bolignøden mente, at »man vilde kunne raade Bod paa Bolignøden ved at føre en anden Skattepolitik, saaledes at det ikke længere bliver saa tiltrækkende at flytte ind i Byerne«, skrev Hamsun et Brev til ham, hvori han udtalte sig for en højere Skat for Bybeboerne, og da et norsk Studenterblad engang bad ham om at skrive en Artikel om den norske Ungdom, skrev han blandt andet:

».... Der er sikkert for mange studenter, kanske ikke ved højskolen, men ved universitetet. Vi har formegen ungdom med den fattige ærgerrighed at blive embedsmænd og komme i forvaltningen. Arbejder man ikke der? Det gør man vist. Men man *producerer* ikke. Mellemhandleren, agenten arbejder ogsaa, ja, endog indbrudstyven arbejder, men han *producerer* ikke.

.... Før i tiden var det saa, at herren, drotten i distriktet, hjalp en ungdom med særlige evner frem til den ualmindelige lærdom og den høje kunst. Dette forhold har socialismen ændret, det har styrtet drotten. Hvem har nu økonomisk og intellektuel magt til at hjælpe en evnefuld ungdom frem? Den moderne rigmand er spekulant, han har ikke drottens faderlighed. Skal kommunen opdrage geniet? Men kommunen er skomagerne.

Saa gaar det da slig, som dere selv ser, at ikke den evnefuldeste, men alle skal paa skole. Det vil praktisk talt sige, at alle mere eller mindre udygtiggøres til jordbrug og anden produktiv næring. Det gaar nok en tid slig ogsaa, men det vil ikke gaa i længden.«

Denne Kærlighedt il Jorden har Hamsun sikkert haft gennem hele sit Liv.

Hans Far havde en Husmandsplads i Hammerøj i Nordland, og som en halvhundredaarig Mand købte han denne sin Fars gamle Husmandsplads og endda en Strækning Jord til og gav sig til at dyrke den op igen.

I den Grad gik han op i dette sit Arbejde, at han fuldstændig holdt sig borte fra Omverdenen og kun saa de nærmeste Husmænd og sin Kone og sine Børn.

Da f Eks. en københavnsk Redaktør, vistnok Cavling, telegraferede til ham, om han og en Del andre danske Beundrere med eget Skib maatte besøge ham paa hans 50-aarige Fødselsdag, telegraferede Hamsun kort tilbage: »Jeg er ikke hjemme«.

Heroppe arbejdede han i Jorden selv, *producerede* selv; han pløjede, saaede, høstede, gravede Grøfter, førte Tilsyn med Kreaturerne, Hønsene og Duerne, og det lykkedes ham i Løbet af et Par Aar at faa dyrket sin Husmandslod op; men det var ikke nok for ham; han rykkede Avertissement ind i Aviserne for at faa sig en ny Jordlod, som han ogsaa kunde opdyrke, men her lykkedes det hans Hustru og Børn og nærmeste Venner at faa ham paavirket saaledes, at han dog opgav det; saa flyttede han længere ned mod Syd. »Jeg agter ikke at gaa her og se paa en færdig gaard,« skrev han i et Brev til en af sine Venner.

Hans Kærlighed til Jorden og de haarde Hænders Arbejde mærker man mangfoldige Steder i hans Produktion; f. Eks. beskæftiger han sig i »Under Høststjernen« opimod 30 Sider med dette, at faa indlagt en Vandhane i et Køkken med det primitive Værktøj, der er for Haanden, og lige saa stort et Problem er det for ham, da Isak i »Markens Grøde« nede ved Elven skal have lavet sig en Sav, som Elven kan drive; han har Respekt for disse Haandens Folk, der med smaa Midler kan naa store Maal, disse Muldens Mænd og Kvinder, der fjernt fra Storbyerne og Halløjet lever deres eget Liv i Stræb og Slid, lever sammen med Naturen og søger ved smaa Finesser at aflokke den nogle af dens Gaader.

Og al den Kærlighed til Mulden og Muldens Folk han har samlet sig gennem Tiderne, har han nedlagt i den sidste Bog, der er kommen fra hans Haand: »Markens Grøde«.

— — —

»Den lange, lange Sti over Myrene og ind i Skogene, hvem har trakket op den? Manden, Mennesket, den første, som var her. Det var ingen Sti før ham. Siden fulgte et og andet Dyr de svake Spor over Moer og Myrer og gjorde dem tydeligere, og siden igjen begyndte en og anden Lap at snuse Stien op og gaa den, naar han skulde fra Fjæld til Fjæld og se til sine Ren. Slik blev Stien til gjennem den store Almenning, som ingen eiet, det herreløse Land.«

Det er Begyndelsen til »Markens Grøde«, og Manden, der »har trakket op« Stien, er gaaet ud og begyndt Arbejdet i Jorden, hvor ingen før har dyrket, er Isak, Slideren Isak.

Og Bogen er en Hymne over ham og Folk af hans Slags. Aar ud og Aar ind slider han herude alene, han bygger sit eget Hus, laver sine egne Redskaber, og snildt gaar det for Isak, da han ogsaa faar en Kvinde derud, faar Inger derud. Isak var det, som traadte Stien, men andre følger efter og tager ny Jord i Erobring, og det vokser om Isak, gror om Isak, der er Velsignelse over hans haarde Hænder og Sol om hans arrede Ansigt.

Isak gik alene herud og begyndte i det uopdyrkede og herreløse Land, men da Hamsun slutter Bogen, staar der:

»Vokser her intet? Her vokser alt, Mennesker, Dyr og Grøde.

Isak saar.

Kvældsolen skinner paa Kornet, der stritter ut fra hans Haand i Bue og synker som en Guldryft i Jorden. Der kommer Sivert og skal harve, siden skal han rulle, saa harver han igjen. Skogen og Fjældene staar og ser paa, alt er Høihet og Vælde, her er Sammenhæng og Maal.

Klingeling! sier Bjælderne langt opi Lien, det kommer nærmere og nærmere, Dyrene søker hjem tilkvælds. Der er femten Kjyr og fem og firti Smaafæ. Dyrene er tre Snes fulde. Der gaar Kvindfolkene til Sommerfjøset med sine mange Mælkebøtter, de bærer dem i Børtræ paa Akslerne, det er Leopoldine, Jensine og lille Rebekka. De er alle tre barbente. Markgrevinden er ikke med, Inger selv, hun er inde, hun skal lage maten. Hun strider høi og statelig om i sit Hus, en Vestalinde, som gør op Ild i en Kokeovn. Lat gaa, Inger har seilet paa den store Sjø og været i Byen, nu er hun hjemme igjen. Verden er vid, den yrer av Prikker. Inger har ytret med. Hun var næsten ingen blandt Menneskene, bare en.

Saa kommer Kvælden.«

Og Kvælden, der kommer over Isak, ser ham som Sejrherren over Jorden, og med Kvælden sænker Hamsun sin Velsignelse ned over ham, der »trakkede op Stien«, ham, der begyndte, ham, der tog det første Spadestik og med egne Hænder frembragte alt, hvor der intet var.

Isak — Isak, der saaede.

Oskar Hansen.

Tegn Annoncer til Landarbejderbladet.

Da Landarbejderforbundet den 1. Juli i Fjor selv overtog Udgivelsen af Landarbejderbladet, vedtog den for Bladet valgte Kontrolkomité at lade optage Annoncer paa Bladets Bagside, for derved at skaffe Bladet en Indtægt, saaledes at Bladet selv var i Stand til ved denne Indtægt at aflaste det Beløb, der af det til Forbundet indbetalte Kontingent ydes til Bladets Drift.

Vi har ved at arbejde med denne Gren af Bladets Virksomhed erfaret, at der ved Optagelse af Annoncer kan skaffes Bladet en ikke ringe Indtægt, men vi, der ikke til daglig har Føling med Forretningsdrivende Landet over, er jo ikke i Stand til at skaffe Bladet saa mange Annoncer, som det ved Agitation ude i Landet vil være muligt at skaffe, og da vort Blad jo er et Medlemsblad for Forbundets Medlemmer, kan det jo som saadant ikke vække de Forretningsdrivendes Interesse for at annoncere netop i Landarbejderbladet. Vi beder derfor alle de af vore Medlemmer, der har Lyst til, og mener at kunne tegne nogle Annoncer til deres Fagblad, om at skrive ind til Bladets Kontor i Willemoesgade 54, St., København Ø., og vi skal saa sende dem vore Priser for Annoncering, og Vilkaarene, hvorefter Annoncer kan tegnes.

Ethvert Medlem, der har Lyst til at tegne Annoncer til Landarbejderbladet, skaffer ikke alene vort Blad, og derved vort Forbund, en Indtægt, men de skaffer ogsaa sig selv en Indtægt, idet vi giver de af vore Medlemmer, der tegner Annoncer, Provision af det Beløb, hver enkelt tegner Annoncer for. Har Du derfor Lyst til at forsøge, om Du kan skaffe os nogle Annoncer, send os saa din Adresse, og vi skal sende Dig alle Oplysninger.

Landarbejderne og den reaktionære Presse.

Ja, nu er det første Valg forbi, og Forberedelserne til det næste begynder. Selv om vi klarede den helt respektabelt denne Gang med en Fremgang paa 252 Stemmer her i Gudmekredsen, var det dog for lidt. Hvis Landarbejderne alle stemmer til den rigtige Side, vil vi sikkert, naar vi om 4—5 Uger skal af Sted igen, sætte vort Stemmetal baade 2—3, ja maaske 4 Gange 252 Stemmer op. Men hvordan skal der ogsaa kunne dømmes klart, naar Landarbejderne holder Aviser, der kun giver dem et Vrængebillede af Stillingen, som den ligger for Arbejderne? At I ikke kan blive klar over, at det kun er lige før et Valg, at et Kapitalistblad kan skrive en eller to Artikler, som kan synes ret arbejdervenlige; det er jo kun for at fiske Arbejdernes Stemmer — gør Jer dog det klart. Naar de saa har faaet Eders Stemme — saa et Spark og ud af Lemmen; saa har Kapitalisten ikke Brug for Eder, før det stunder til Valg igen. At I ikke har kunnet se, hvordan I er bleven sjoflet og rakket ned til dette Valg, og endda stemmer I paa Eders Undertrykkere. (Jeg vil ikke bruge stærkere Ord i et Fagblad, omend de var paa sin Plads.) Hvorfor vil I dog betale for daglig at blive skældt al Hæder og Ære fra? Det gør I nemlig ved at betale Kapitalistblade og daglig faa dem ind i Huset som en Skarnkasse, der styrtes over Eders Hoveder. Hvi vil I længer fostre Slangen ved Eders Barm, og i Bedøvelse af dens Gift stemme Eder tilbage til Trældom og Sulteløn? Det er den Vej, det vil gaa med Arbejderne, hvis der skal fortsættes, som der blev begyndt den 26. April 1920. Det maa gøres om, naar vi skal til Valg igen. Saa ud af Huset med Kapitalistpressen og ind med Arbejdernes eget Blad: „Social-Demokraten".

Her i Svendborg- og Gudme-Kredsene er det „Sydfyns Socialdemokrat", der er alle virkelig frie Arbejder s Organ; den koster 4 Kr. 50 Øre pr. Kvartal, bestilles hos Postvæsenet eller paa Bladets Kontor ligesom andre Aviser og er maaske nogle faa Øre dyrere end enkelte Kapitalistblade, men det afskrækker ingen virkelig maalbevidst Arbejder. Ind med „Social-Demokraten" og stem paa Eders egne Kandidater ved Valgene, der kommer i Sommer.

Tranekjær-Idyl.

Hvorledes Langelandsgreven mener Arbejdsforholdene paa hans Gods burde være!

Godsejer Jensen udtaler sig.

Hm! Hm!

Ja, den ærede Forsamling maa undskylde mig min Ungdommelighed fra sidste Gang, jeg stod paa denne Talerstol; men min Glæde var i den Grad overvældende, at mit Hjerte flød over; men jeg véd, at enhver ærlig god dansk Mand vil forstaa min Stemning og mine Følelser ved dette mit omtalte Besøg i Ministeriet hos alle de kære Ekscellencer.

Men — nok om det — lad dem sidde i Fred og Ro og Hygge, det trænger de sikkert til efter den oprivende Valgkamp, de har maattet gennemgaa.

Lad dem bare sidde i Ro — siger jeg — — det er ligemeget, om de ikke laver andet end at sidde deroppe og ryge paa Herremandspiber og snuse Skraatobak — deres Aand er hos os, over os og besjæler os og gør vort Hjerte frit og vore Tanker glade.

Deres Aand er hos os — gentager jeg, det er vore Folk.

Se nu til min Kollega paa Tranekær; gi'r han sig, rokker han sig?

Ikke en Tomme, ikke saa meget som en fattig Millimeter rokker han sig. Arbejderne, siger han, de har det godt, og han spørger berettiget: Er der maaske nogen af dem døde af Sult? Arbejderne, de skal bare arbejde, det er jo derfor, de hedder Arbejdere; vi andre skal lede og styre og eje.

Og det har vi ogsaa Lov til nu; den højærværdige Kirkeministers alfaderlige Aand vaager over os, og han siger til os, som skrevet staar i Skriften: Hvo, som lidet haver, skulle fratages, og hvo, som meget haver, tiltages.

Og vender jeg mit Blik her fra Landets frodelige Hygge ind mod Byerne, mærker jeg den samme Broderskabets og Kærlighedens Aand.

Der vogter man med samme nænsomme Hænder om Samfundet og Folk af vor Slags som herude; saa vidt er man endda gaaet derinde, at man har lavet noget, der hedder „Samfundshjælpen", der skal hjælpe Samfundet, det vil sige os, naar Arbejderne strejker og forlanger mere Løn for deres Arbejde.

Ærede Forsamling!

De véd ikke med hvilken Tryghedsfølelse, jeg hver Aften lægger mit Hoved til Hvile efter Dagens Slid og Stræben, de véd ikke med hvilken stille Glæde, jeg hver Morgen rejser mig fra mit kyske Leje og hilser den gryende Dag; Rode er borte, Zahle er borte, Stauning er borte, og der, hvor de sad og skar brede Striber af vor Ryg, der sidder nu alle de rare gamle Ministre, Berg, Klaus og J. C., og tænker bare paa os og paa vort bedste.

Ærede Forsamling og kære Medborgere, jeg vil sige med den gode gamle Fædrelandssang: „Hvor er her godt at være!"

Ugens Spejl.

Fra Højres og Venstres Side har man pludselig faaet en levende Interesse for tvungen Stemmepligt, i tidligere Tider, da Højre og Venstre sad fast i Sadlen og saaledes ikke ønskede flere Vælgere purret ud, da man frygtede, at de nye Tropper vilde give Minus i Stedet for Plus, interesserede man sig fra den Side absolut ikke for Spørgsmaalet; men nu frygter man, at Grundlovsændringerne ikke skal gaa igennem, derfor vil man pludselig gribe til Tvangsforanstaltninger af en saa opsigtsvækkende Karakter.

I Sandhed, det er Nemesis....

For faa Uger siden gik Venstre til Valg paa et Program, hvorpaa der øverst stod, at Partiet vilde værne Folkets Frihed, det første Partiet griber til, da det er blevet Regeringsparti, er at indføre forskellige Tvangsforanstaltninger, og nu sluttelig begynder Røsterne, hvis Ophav man ikke behøver at nære Tvivl om, at kræve Stemmetvang indført, hvor idiotisk maa det ikke forekomme normale Mennesker, at man under Strafansvar vilde kræve Folk slæbt til Stemmeurnen, formodentlig med en Politknippel hængende over Hovedet, og dersom Folk ikke vil gaa til Valg, hvad saa? Skal de saa slæbes i Retten, dømmes og straffes? Det er formodentlig Meningen; men tror man derfor, at Folk vil stemme, er det da ikke meningsløst at slæbe Folk til Stemmeurnen, for at de der kan afgive blanke Stemmesedler, det synes saa.

Forøvrigt er Stemmeret en Ret og ikke en Pligt.

*

I Mexiko raser Revolutionen. De Revolutionære har erobret Banerne og flere Byer. Præsidenten er flygtet, og »De forenede Stater« har bebudet at sende Tropper til Mexiko, formodentlig for at pleje de amerikanske Kapitalisters Interesser.

*

Bebudelsen om Kronemøntens Indførelse i Sønderjylland har vakt forfærdelig Opstandelse i 2den Zone, idet det vil betyde fuldstændig økonomisk Ruin for Befolkningen i disse Egne. Til den anden Side kræver man i 1ste Zone meget kraftigt Kronemøntens Indførelse.

Disse Kalamiteter kan man udelukkende takke Venstre og Højre for, da de er den direkte Aarsag til, at det sønderjydske Spørgsmaal ikke allerede har faaet sin Løsning.

De sidste Telegrammer fra 2den Zone taler om almindelig Folkestrejke, dersom Kronemøntens Indførelse i 1ste Zone finder Sted førend Toldgrænsens Fastsættelse.

Den internationale Kommission har skredet kraftigt frem mod Folkerejsningen, det blev saaledes forbudt at afholde et i Flensborg indvarslet Møde, hvor dette Spørgsmaal stod paa Dagsordenen.

*

Det er nu officielt meddelt, at Kulturstaten Frankrig vil paabegynde Tilbagedragelsen af de Negerhorder, man i sin Tid fuldstændig i Strid med juridiske og moralske Regler sendte ind i de tyske Rhindistrikter.

*

Samfundshjælpen, en Flok Mennesker, man tidligere gav Betegnelsen Skruebrækkere, forlyster sig for Tiden med en saa udsøgt Nydelse som at spille Transportarbejdere, fuldstændig i Lighed med hvad amerikanske Millionærer for Aartier tilbage har paabegyndt.

Det er formodentlig ogsaa første Gang, de Herrer har forsøgt sig som nyttige arbejdende Væsner — desværre, er der sikkert ikke synderligt Haab om, at deres Udholdenhed er af større Varighed.

*

Der er mange Ting, der kan tyde paa, at der mellem de russiske Randstater er en Sammensværgelse til Stede, understøttet saavel Frankrig som England, og hvis smukke Formaal er at hjælpe disse Landes Kapitalister i Kampen mod Sovjet-Rusland, samt de polske Kapitalister til at befri de store Godser i Ukraine.

*

I Grækenland bryder og gærer det overalt, de græske Royalister er for Tiden i høj Kurs, man mener, at Kong Konstantin snart vil vende tilbage.

*

De franske Strejker breder sig Dag for Dag. Følgen heraf er bleven, at den demokratiske franske Regering har paabegyndt Arrestationer af alle Fagforeningsledere; Dag for Dag stiger Antallet af de arresterede.

*

De amerikanske Socialister har besluttet at opstille Debs til Præsidentvalget.

Debs Navn er godt kendt ogsaa herhjemme, ikke mindst for hans antimilitaristiske Agitation under Krigen.

Hele Verden, ogsaa de amerikanske Demokrater, havde ladet sig rive med af Krigens røde Vanvid; men Debs talte sit uforfærdede Sprog, det kostede ham 10 Aars Fængsel; det var de demokratiske Elementers Belønning til en af Demokratiets Forkæmpere.

De amerikanske Arbejdere har imidlertid bevist, at de ikke anerkender dette Overgreb, og at de ej heller har glemt ham, der ofrede sig for deres Sag. Endnu hensidder han bag Fængslets Mure; men det er formodentlig kun et Tidsspørgsmaal, naar han atter vender tilbage til Friheden.

*

Anatole France har udsendt et Opraab til Proletariatet:

Borgere!

Hvis Europa udmattet efter en lang Krig ligesaa ødelæggende for Sejrherrerne som de Besejrede, kaster sig ind i de imperialistiske Forehavender, som dets kloge Herrer forbereder, hvis det af militært Hovmod og Kolonibegær lader sig trække ud i Eventyr, hvis Frankrig kaster sig ind i en taabelig Nationalisme, da er det forbi med Europa, da er det forbi med vort Land, hvor man dog kunde leve lykkeligt ved Hjælp af lidt Retfærdighed og lidt Visdom.

Borgere! Oprethold blot i kort Tid den nuværende Orden, eller snarere Uorden, og vi gaar alle til Grunde i en forfærdelig Ruin.

I denne Tid er der blot en Livschance, som bydes det udmattede Folk i det ulykkelige Europa, Enighed, Enighed, i Fred og Arbejde.

Maatte Nationernes Proletariat komme hverandre nærmere, omfavne hverandre, enes saa fuldkommen, at de danner et eneste almindeligt Proletariat.

Der alene er Frelsen!

Proletarer i alle Lande, forener Eder for at lade Fred og Overflod beherske hele Verdenen.

—*n.*

Afdelingskassererne.

De nye Indbetalingsblanketter er i den forløbne Uge udsendt til samtlige Afdelinger. Skulde der findes Afdelinger, der endnu ikke har modtaget dem, bedes Kassererne klage til Forbundet. Prisen for Indbetalingsblanketterne er 30 Øre pr. Blok. — Kassererne bedes bemærke sig dette, da Følgesedler ikke er fremsendt. Lorents Petersen.

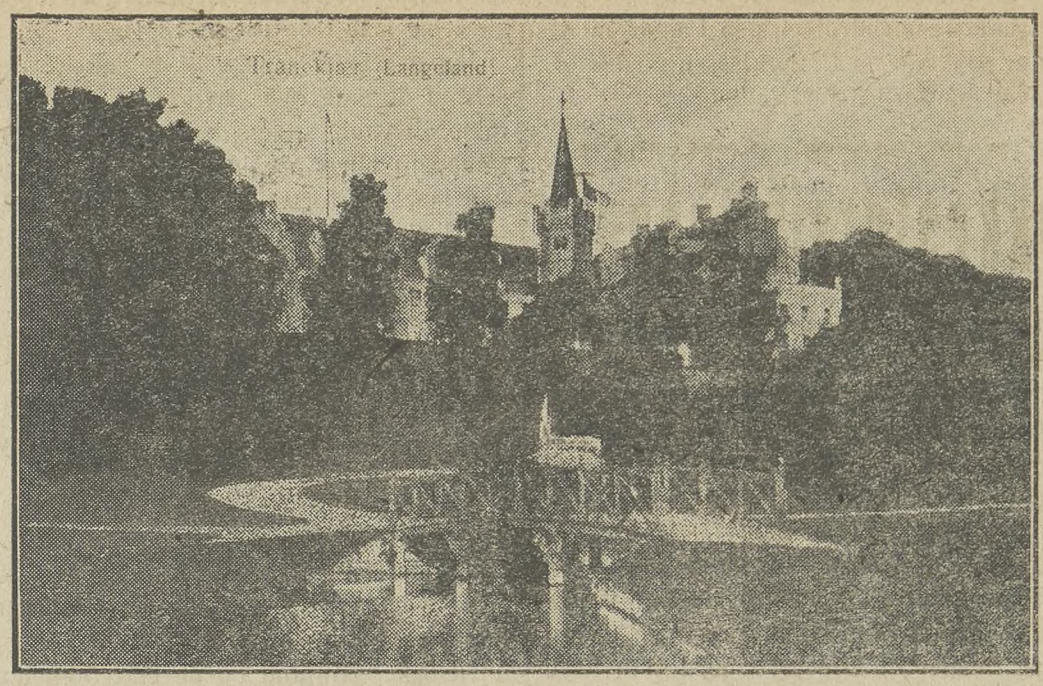

Greven og hans Arbejdere.

Strejken hos Tranekjærgreven kaster et skarpt Lys over den herskende Modsætning mellem de Besiddende og de Besiddelsesløse i Landet; den afdækker i det Hele taget skaanselsløst Misforholdet i det nuværende Samfund.

Greven paa Tranekjær hører til en af Landets største og rigeste Godsbesiddere, *1250 Tdr. Hartkorn* og en Fideikomikapital paa *4,500,000 Kr.* hører til Lenskrevskabet Tranekjær, og foruden ejer Greven et stort privat Gods. Greven har saaledes fuldt op af denne Verdens Goder og Herligheder og behøver ikke af økonomiske Grunde at være smaalig overfor sine Arbejdere; han kunde, dersom han vilde, betale en endog betydelig højere Løn til sine Arbejdere, end andre Arbejdsgivere betaler deres.

Hvorledes er nu denne Greve kommet i Besiddelse af sine uhyre Rigdomme? At det ikke er i Kraft af eget personligt Arbejde, er klart, saa kolossale Rigdomme kan et Menneske overhovedet ikke erhverve ved eget Arbejde; men det har end ikke det allermindste med Dygtighed eller fremragende personlige Evner at gøre. Vi benægter ikke, at Greven muligvis er i Besiddelse af saadanne; vi ved intet herom, og Samtiden kender vist heller intet hertil; men vi slaar fast, at selv om det var Tilfældet, saa er det i hvert Fald ikke denne Omstændighed, han kan takke for sin Rigdom. Selv om Greven paa Tranekjær havde været Idiot, havde han alligevel været en af Landets rigeste Mænd; han har arvet hele Herligheden, har faaet det i Vuggegave paa Grund af den Tilfældighed, at han fik en Grevinde til Moder. Det er heller ikke som Følge af hans Faders eller nogen af hans mange Ahners Dygtighed, at han er blevet begunstiget med sin store Rigdom og ansete Stilling. Det er udelukkende i Kraft af, at Samfundet har været og stadig er saaledes indrettet, saa det lod sig gøre for hans »ædle« Forfædre at samle Rigdommen ved andres Arbejde, og det fremdeles lader sig gøre for ham at forøge denne paa samme bekvemme og lette Maade. Hvem er det, der har opdyrket kultiveret og frugtbargjort Grevens udstrakte Jordegods? Det er de Tusender af stavnsbundne Bønder og hoveripligtige Husmænd, som trælled for hans Forfædre, og hvem er det, der vedligeholder og forøger hans Rigdom? Det er de Arbejdere, han har jaget ud i Nød og Elendighed, fordi de ikke vilde nøjes med den Sulteløn, han bød dem.

Danmarks frugtbareste Jorder og naturskønneste Steder blev engang i gamle Dage beslaglagt paa røverisk Vis af fremragende Ransmænd, som med Sværds Ret skaffede sig deres Besiddelsesret anerkendt. Senere kom de for en stor Del i Hænderne paa Hofsnoge, kongelige Elskerinder og deres Afkom. Den samme Historie om Vold og Ran, Hofintriger og Kongegunst, som kendetegner de fleste af vore store Godsansamlinger, knytter sig ogsaa til Tranekjærs Tilblivelse.

Tranekjær Slot nævnes i Følge Traps Danmark allerede i Valdemars Jordebog som Kronens Ejendom og i samme Værk nævnes Hertug Valdemar den IV af Sønderjylland som en af de første, der residerede her. Det var i gamle Dage en stærkt befæstet Borg, hvad der fremgaar af, at Valdemar Atterdag i 1355 forgæves belejrede Slottet; han indtog det dog senere i 1358; ogsaa senere har det været Genstand for Kamp mellem Konger og adelige Stormænd; saaledes blev det stormet og indtaget af de kongelige Tropper i 1466.

Slottet har i Tidernes Løb været i forskellige Kongers og Stormænds Hænder; det kom i Slægten Ahlefeldts Besiddelse 1659 ved at Grev Chr. Rantzau til Breitenburg, der siden 1645 havde haft det i Pant for en Forstrækning til Kronen paa 62,000 Rd. Sp., skænkede Pantebrevet til sin Datter Margrethe Dorothea Rantzau, der blev gift med Fr. Ahlefeldt til Søgaard, Rigsgreve til Rixinge og Friherre til Mirsburg m. fl. Godser; han fik Tranekjær Amt oprettet til et Lensgrevskab Langeland for sig og sin Slægt. Senere er det gaaet i Arv i denne Slægt. Da Sønnen af den ovenfor nævnte Fr. Ahlefeldt døde barnløs, tilfaldt Grevskabet hans Halvbroder, der var gift med Ulrikke Antoinette Danneskjold-Laurvigen, en Datter af Ulrik Frederik Gyldenløve, ved denne Forbindelse fik Ahlefeldterne Navnet Laurvig knyttet til sit Slægtsnavn. Der rinder altsaa kongeligt Blod i Ahlefeldternes Aarer; Gyldenløve var som bekendt en uægte Kongesøn.

Tranekjærs nuværende Besidder fornægter, som man har set, ikke sit høje Udspring i Forholdet til sine Arbejdere; han haandhæver overfor disse Absolutismens Princip med haard Haand, men med en Smaalighed, som skulde synes alt andet end adelig endsige kongelig.

Grundlaget for Grev Ahlefeldts Rigdom er Fortidsvold og Undertrykkelse, og saa forrykt er vort Samfund indrettet, at dette fremdeles anerkendes som fuldgyldig Adkomst til at raade over Landets

Jord og dermed andre Menneskers Velfærd.

En Begivenhed som Strejken paa Langeland viser, at det er paa Tide, at Underklassen med Kraft rejser Kravet om Jorden for Folket.

Ulykkesforsikringen.

Nu udbetales der ikke Dagpenge fra Arbejdsgiverne for de første 13 Uger efter Ulykkestilfældet.

I Overenskomsten, som afsluttedes den 13. Februar i Fjor, fik vi indsat en Bestemmelse om, at Arbejdsgiverne skulde ulykkesforsikre Arbejderne fra den Dag Ulykken indtraf. Denne Bestemmelse satte Arbejderne stor Vægt paa at faa ind i Overenskomsten, og da Arbejdsgiverne ikke vilde betale denne Forsikring, gik man endog med til at betale 25 Øre pr. Uge, for at blive forsikret paa ovennævnte Maade.

At det har været til stor Fordel for Arbejderne, at de saaledes har været forsikret ogsaa for de første 13 Uger efter Ulykkestilfældets Tildragelse, har vi haft mange Beviser paa. Mangfoldige er de Tilfælde, der er indberettet til os om, at den og den Arbejder, der var beskæftiget hos Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, var kommet det og det Ulykkestilfælde til og derfor nu var ulykkelig stillet, og det har da hidtil været os en Fornøjelse at kunne meddele Vedkommende, at han skulde have Dagpenge fra Ulykkesforsikringen og at han blot skulde henvende sig til Arbejdsgiveren om Sagen.

Mange er de Landarbejderfamilier, som paa denne Maade er kommet forholdsvis let over det Ulykkestilfælde, der var overgaaet Familieforsørgeren.

Forsaavidt vilde det i mange Henseender have haft sine store Fordele at opretholde denne Form for Arbejdsgivernes Pligt til at forsikre Arbejderne ogsaa de første 13 Uger efter Ulykkestilfældet; den førte bl. a. det gode med sig, at selv de Arbejdere, som var ligegyldige med Hensyn til at ulykkesforsikre sig, var forsikrede, naar Ulykken indtraf, men det var den Afgift, som skulde betales Arbejdsgiverne (nemlig de 25 Øre pr. Uge), som var for stor, og det kunde Arbejderne i Husmændenes Ulykkesforsikring tegne en Forsikring til omtrent samme Penge og som i enhver Henseende var bedre.

Ud fra den Betragtning, at Landarbejderne hellere maatte tegne denne bedre Forsikring hos Husmændenes Ulykkesforsikring, vedtog vi da at slette denne Bestemmelse i Overenskomsten.

Herefter er Forholdet saaledes, at Medlemmerne ikke ved Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring faar Dagpenge eller anden Understøttelse i de første 13 Uger efter Ulykkestilfældets Indtrædelse.

Har Medlemmerne ikke selv sørget for en Ulykkesforsikring, er de ulykkeligt stillede, dersom et Ulykkestilfælde indtræffer, idet de heller ikke har Krav paa Arbejdsløn, naar de er arbejdsudygtige. Dette maa Medlemmerne gøre sig klart nu, medens Tid er; at vente til det gaar galt, er letsindigt og straffer haardt de paagældende.

De Medlemmer, som ikke har tegnet en privat Ulykkesforsikring, maa gøre sig klart, at de

1) slet ikke er forsikrede mod de Ulykkestilfælde som indtræffer udenfor Arbejdet hos Arbejdsgiveren, og at de derfor ingen Understøttelse faar ved saadanne Ulykkestilfælde.

2) at de selv ved Ulykkestilfælde, som indtræffer i Arbejdsgiverens Tjeneste, slet ingen Understøttelse faar i de første 13 Uger.

Jeg overlader ganske til de enkelte Medlemmer selv at dømme over, hvorledes de og deres Familie vil være stillet, dersom Familieforsørgeren (Manden) bliver arbejdsudygtig og de ingen Hjælp kan faa i de første 13 Uger, udover hvad Sognet og Hjælpekassen i Naade Barmhjertighed vil yde, men faa er dog de Arbejdere, som ikke vil erkende, at Ulykken blev dobbelt tung at bære.

Jeg vilde derfor gerne meget indtrængende henstille til alle de Medlemmer, som ingen saadan Forsikring har, at tænke alvorligt herover og straks skaffe sig en betryggende Ulykkesforsikring.

Nu er det sandt, at man er snart saa overlæssede med Forsikringer paa alle Leder og og Kanter, at en meget væsentlig Del af Indtægterne vilde medgaa dertil, dersom man skulde forsikres paa alle de Maader, det moderne kapitalistiske Samfund og de entreprenante Forsikringsselskaber foreskriver, men Syge-, Ulykkes- og Brandforsikringer er dog saa aldeles nødvendige, at det vilde være ganske uforsvarligt, baade overfor sig selv og ens Familie, ikke at have disse Forsikringer i den skønneste Orden. Det kan ogsaa siges om Ulykkesforsikringen, som den i Almindelighed praktiseres herhjemme, at noget mere djævelsk System til at trække Pengene af Lommen paa Folk næppe findes. For at være ordentlig ulykkesforsikret skal man i Virkeligheden være forsikret mindst paa 3 Maader. For det første gennem den lovpligtige Forsikring, som Arbejdsgiveren skal sørge for og maa betale, dernæst skal man selv have en Forsikring for at faa Understøttelse i de første 13 Uger efter et Ulykkestilfælde, og endelig skal man have 2 Forsikringer mod Ulykkestilfælde udenfor Arbejdspladsen.

Disse 3 Forsikringer vil tilsammen normalt koste 40—45 Kroner aarlig. Men netop for at komme ud over denne Meningsløshed, Omstændelighed og Kostbarhed i Ulykkesforsikringen, har vi lavet en Overenskomst med Husmændenes Ulykkesforsikring og efter denne Overenskomst er vi i Stand til at byde vore Medlemmer — men ogsaa kun vore Medlemmer — en Forsikring som

1) sikre Medlemmer Understøttelse fra den Dag Ulykkestilfældet paa Arbejdspladsen indtræffer.

2) sikrer Medlemmerne Understøttelse fra den første Dag for alle Ulykkestilfælde, som indtræffer udenfor Arbejdspladsen, samt Invaliditets-Understøttelse.

Med en saadan Forsikring er Medlemmerne sikrede Understøttelse fra den første Dag Ulykkestilfældet indtræffer, ved et hvilken som helst Ulykkestilfælde.

Det er ikke for meget sagt, at dette er den bedste, den enkleste og billigste Form for Ulykkesforsikring, som overhovedet findes her i Landet. Denne fortrinlige og billige Forsikring, som ingen andre end vort Forbunds Medlemmer kan tegne, koster kun 15 Kroner aarlig, 375 Øre pr. Kvartal, og den kan tegnes hos Afdelingsbestyreren. For Kvinder er det endog billigere. Hidtil har Arbejderne maatte betale Arbejdsgiverne 13 Kr. pr. Aar alene for det Par Dagpenge, de fik de første 13 Uger efter et Ulykkestilfælde, som indtraf i Arbejdsgiverens Tjeneste.

Efter den nye Overenskomsts Afslutning er mange Tusinde af vore Medlemmer, som hidtil gennem Arbejdsgiveren har været forsikrede for de første 13 Uger, nu uden en saadan Forsikring, dersom de ikke hurtigst muligt gennem Afdelingsbestyreren sørger for at faa tegnet Forsikringen. Saavel disse som alle de andre Medlemmer, som ingen Forsikring har, opfordres derfor til straks at henvende sig til den i Afdelingen valgte Afdelingsbestyrer for Ulykkesforsikringen og der faa Forsikringerne bragt i Orden. De Afdelinger, som ingen saadan Afdelingsbestyrer har valgt, bedes snarest gørligt vælge en saadan og tilskrive Forbundet om at faa tilsendt Materiale til Indtegningen. *Oscar Levinsen.*

Den store Urostifter.

Den Arbejdsro, som fra alle Sider erkendes er nødvendig for at bringe Produktionen paa Fode, synes at være langt borte. Den faglige Situation har paany antaget en meget tilspidset Karakter og synes at bære henimod en omfattende Konflikt. De Forhandlinger, der i den sidste Tid har været ført mellem Arbejdsgiverforeningen og de forskellige Organisationer, er for de flestes vedkommende endt resultatløse.

Paa De samv. Fagforbunds Repræsentantskabsmøde oplyste Formanden, at følgende Fag havde opnaaet Overenskomst: Glasarbejderne ved Kastrup Glasværk, Skræderne i hele Landet, Haandskomagerne i hele Landet, Skomagere ved de mekaniske Reparationsværksteder, Bødkerne i hele Landet, Landarbejderne i hele Landet, Typograferne i København, Handskemagerne og Anlægsgartnerne.

Men Forhandlingerne var bristede i følgende Fag: Slagteriarbejderne paa Andelsslagterierne, Gartnerne hos Handelsgartnere og Planteskoleejere. Glasarbejdere hos Glassliberfabriker, Træindustriarbejderne for hele Landet, Snedkerne for hele Landet, Kuskene i København, Barbererne i København og Provinsen, Tekstilarbejderne for hele Landet, Linoleumsarbejderne i København, Sadelmagere og Tapetserere i hele Landet, Møllere paa Handelsmøllerne, Murarbejdsmændene i Provinsen, Børstenbinderne i hele Landet, Billedskærerne, Keramikerne, Guld-, Sølv- og Elektropletarbejderne, Skotøjsarbejderne paa Fabrikerne, Kvindeligt Arbejderforbunds Medlemmer i København, Elektrikerne, mod hvem der er varslet Lockout fra 14 Maj, Papirindustriarbejderne og Dansk Arbejdsmandsforbund.

Der forhandles endnu i Tobaksindustrien.

Som det vil ses, er det et anseligt Antal Organisationer, om hvis Arbejdsforhold der saaledes ikke var opnaaet Overenskomst paa det Tidspunkt, da det nævnte Møde blev afholdt, og Stillingen nu, da dette skrives, er ikke forandret.

Udsigten for den saa stærkt tiltrængte Fred paa Arbejdsmarkedet er altsaa alt andet end lys. Forholdet bliver endnu værre derved, at blandt de Fag, for hvilke der ikke er opnaaet Enighed, er „Dansk Arbejdsmands-Forbund". Dette Forbund har som bekendt varslet Strejke. Hvad det vil betyde, dersom denne Strejke bliver til Alvor, kan enhver forestille sig naar man erindrer, at dette Forbund tæller ca. 80,000 Medlemmer, og at det har Medlemmer beskæftiget ved praktisk talt alle betydende Virksomheder indenfor Industri og Handel her i Landet.

Hvad er nu Aarsagen til denne for hele Landets Erhvervsliv faretruende Udvikling af Arbejdsforholdene og hvem har Skylden herfor? Paa dette Spørgsmaal kan ingen, der vil være ærlig og sanddru, give andet Svar end dette: Det er Arbejdsgiverforeningen, der alene har Skylden for denne Tingenes Tilstand ved fra første Færd at ville diktere Arbejdsbetingelserne indenfor samtlige Virksomheder, uden at ville forhandle med de paagældende Arbejderes Organisation derom. Denne Stilling proklamerede man som bekendt allerede i December Maaned forrige Aar i en Skrivelse til De samvirkende Fagforbund, og man varslede senere Storlokout paa dette Grundlag. Ved Generalstrejkesituationen blev Arbejdsgiverforeningen tvunget til at opgive sit oprindelige Standpunkt og optage Forhandlinger med de enkelte Organisationer, men det har vist sig, at dette kun var en ren Film fra Arbejdsgivernes Side. Paa trods af Paaskeforliget er denne vendt tilbage til den

gemmelkendte Parole: „Uforandret Fornyelse af de bestaaende Overenskomster". Ja, den er endog gaaet saa vidt, i aaben Strid med Forligets Forudsætninger, at udsende en Instruks til dens Afdelinger, hvori den indskærper, at disse kun maa forhandle med Arbejdernes Organisationer udfra Forudsætningen: Overenskomsternes Forlængelse et Aar. Det er denne Mangel paa Ordholdenhed, dette Brud paa Tro og Love, som har fremkaldt den nuværende kritiske Situation i Arbejdsforholdene.

Den reaktionære Presse, der nu i længere Tid har skreget sig hæs paa Kravet om Arbejdsro, burde have sin Opmærksomhed henvendt paa Arbejdsgiverforeningen. Det er nemlig denne, som er den store Urostifter og Fredsforstyrrer. I Stedet for at falde over Arbejderne baade i Tide og Utide, burde den rette sine Bestræbelser paa at faa Arbejdsgiverforeningen til at holde Ord og i det hele belære denne om, at Samfundet ikke alene er til dens Medlemmers Fornøjelse og Profits Skyld.

De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskabsmøde.

Arbejdernes Hovedorganisation D. s. F. holdt sit ordinære Repræsentantskabsmøde Mandag den 10. og Tirsdag den 11. ds.

Formanden, *C. F. Madsen,* omtalte, idet han henviste til den trykte Beretning, Virksomheden.

De samv. Fagforbund har i det forløbne Aar haft fortsat Fremgang i Medlemsantal. Den 31. December 1919 var man naaet op paa 277,392 Medlemmer mod 255,150 Medlemmer den 31. December 1918. Fremgangen havde altsaa været 22,242 Medlemmer. At det samlede Antal var 228,858 mandlige og 48,534 kvindelige. Den danske Arbejderklasse hævder Stillingen som den bedst organiserede i Verden.

Formanden omtalte Ottetimersdagen, der nu var blevet gennemført for 184,475 Arbejderes Vedkommende.

Den nedsatte Kommission vedrørende den lovfæstede Normalarbejdsdag maatte nu snart afgive Betænkning i Henhold til den Beslutning, som blev truffet paa den internationale Konference i Washington.

Der er nedsat et Udvalg til Forberedelse af Septemberforligets Revision, men da de faglige Begivenheder i saa høj Grad har beslaglagt alle Kræfter i Dagens Gerning, har Udvalget ikke kunnet tilendebringe sit Arbejde. Ligeledes har Løsningen af Feriespørgsmaalet maattet udskydes, men det vil ved først givne Lejlighed blive taget op paany.

Formanden omtalte udførligt det svundne Aars Lønbevægelse og de mange Konflikter og kom saa ind paa hele den ny foreliggende Situation. Ved Generalstrejkesituationen opnaaede vi at faa fjærnet Generallockout-Truslen og at faa Sikkerhed for en Avgustregulering, ligesom Arbejdsgiverne maatte opgive deres Modstand mod at optage Forhandling om Forbedring af de lavestlønnede Arbejderes Kaar. Det er en Selvfølge, at vi maa holde vore Krav indenfor den herved angivne Ramme, men Arbejdsgiverforeningen stiller sig paa en saadan Maade, at den faktisk hindrer Opnaaelsen af Overenskomster. Ved denne Holdning har Arbejdsgiverne gjort hele den faglige Situation overmaade spændt og har paadraget sig Ansvaret for den Uro, som vore Modstandere med Urette vil lægge os til Last. Vi maa protestere mod Arbejdsgivernes Holdning.

Efter at have givet Oplysning om Resultatet af de hidtil førte Forhandlinger sluttede Formanden sin Beretning, og der førtes en Diskussion, hvori en lang Række Talere havde Ordet. Sluttelig vedtoges nedenstaaende Resolution med alle Stemmer mod 3:

De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskab vedtog i Gaar følgende Resolution:

De samvirkende Fagforbunds Repræsentantskab, samlet til Møde den 10. Maj 1920, nedlægger en skarp Protest imod Arbejdsgiverforeningens uforsvarlige Optræden under de hidtil førte Forhandlinger og udtaler, at der ingen Tvivl er om, at den tilspidsede Situation hidrører fra den imod Forliget af 5. April d. A. stridende Instruks, som Arbejdsgiverforeningen har udsendt til sine Medlemmer, og det maa bestemt forlanges, at Arbejdsgiverforeningen overholder nævnte Forlig, hvorefter Løntillæg er stillet i Udsigt til Lønninger, som ligger under det almindelige Niveau.

Repræsentantskabet henviser ogsaa De samvirkende Fagforbunds Organisationer til det nævnte Forlig og paalægger dem at tage Hensyn til dette, saaledes at Krav om en almindelig Ændring af Overenskomsterne ikke fremsættes.

Repræsentantskabet tiltræder iøvrigt de af Organisationerne hidtil trufne Foranstaltninger for at faa Forliget respekteret.

Strejken paa Tranekjær.

Hr. Redaktør! De bedes optage følgende:

I »Landarbejderbladet« Nr. 19 anføres, at Lederen af Tranekjær Fodermesterskole har opfordret Skolens Elever til at være Skruebrækkere og lovet dem en god Eksamen, hvis de vilde blive dette.

Maa jeg i Anledning af denne usandfærdige Meddelelse nedlægge en bestemt Protest imod Forsøg paa at bringe Skolen i Agitationens Tjeneste paa denne Maade; thi hvis der overhovedet ligger noget til Grund for den tendentiøse Fremstilling, maa det være dette:

Da Strejken var en Kendsgerning Mandag Eftermiddag d. 26. April, henvendte Inspektør Koch sig til mig og bad om en Samtale med to af Skolens Elever, som efter Kursusets Slutning d. 30. April skulde tiltræde Plads paa Grevskabets Gaarde. Inspektøren spurgte dem i min Nærværelse, om de eventuelt kunde være med at malke Tirsdag Morgen d. 27. April, hvilket de to Elever dog ikke mente at kunne, medens de derimod betragtede det som en Selvfølge, at de som Fodermestre vilde træde til 1. Maj uden Hensyn til Strejken. Hermed erklærede Inspektør Koch sig tilfreds. Hele Samtalen varede maaske to Minutter, og der er hverken fra Inspektør Kochs eller min Side med et eneste Ord forsøgt Paavirkning af Skolens øvrige Elever, der første Maj skulde tiltræde andre Pladser rundt om i Landet.

Fodermesterskolen paa Tranekjær i Maj 1920.

Chr. Sørensen,
Forstander.

Idet vi optager ovenstaaende Berigtigelse af en tidligere Meddelelse, kan vi dog ikke tilbageholde følgende Bemærkninger: Det glæder os selvfølgelig, at Hr. Forstander *Sørensen* hævder, at han ikke har været behjælpelig med at formaa de omtalt unge Mennesker til at være Skruebrækkere, og vi er villige til at give ham en uforbeholden Undskyldning, forsaavidt vi har gjort Uret i dette Punkt; men som det vil ses, bestaar Uoverensstemmelsen mellem vor Meddelelse og Hr. Sørensens Berigtigelse jo egentlig kun deri, at han paastaar, at Eleverne ikke er blevet opfordret til at være Skruebrækkere, men at der kun er rettet en Forespørgsel til dem, om de vilde være det. Spørgsmaalet er herefter kun, hvor megen Vægt man kan lægge paa Forskellen mellem en »Opfordring« og en »Forespørgsel«, og enhver vil jo vide, at en Forespørgsel udmærket kan rettes paa en saadan Maade, at det har mistænkelig Karakter af en Opfordring.

Berigtigelse.

Da det Rygte angaaende ulovlig Kontrol, som er udspredt om Medlem af Skamby Landarbejderforening, Peder Nielsen, Uggerslev, viser sig at være usandt, indsættes nævnte Medlem atter i sine Rettigheder i Foreningen.

Bestyrelsen for Skamby Landarbejderforening.

Blokade.

Propr. R. Petersen, Kasbækholm, er fra D. D. blokeret for al organiseret Arbejdskraft indtil han har ordnet sit Forhold til Fodermester Kjær. Enhver organiseret Arbejder, der tager Arbejde paa Gaarden, bliver betragtet som Skruebrækker, og vil blive ekskluderet af Forbundet.

Reinholdt Larsen, Horslunde-Nordlunde Afd.

Langeskov Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling i Rønninge Forsamlingshus Lørdag den 22. Maj Kl. 8. Kl. 8½ beslutningsdygtig. *Wilh. Jørgensen.*

Flintinge Afdeling
afholder Medlemsmøde i Kommunalstuen 2. Pinsedag Kl. 3 Em. Mød alle, særlig Industriarbejderne. *John Johansen.*

Taagerup og Omegns Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling den 24. Maj Kl. 2½ Em. paa Holeby Gæstgivergaard. Alle Medlemmer bedes møde, da Kontingentspørgsmaalet er paa Dagsordenen. Er Generalforsamlingen ikke beslutningsdygtig, afholdes en ny en halv Time senere. *V. Christensen.*

Rørup Afdeling.
Medlemsmøde afholdes Tirsdag den 25. Maj i Rørup Skole Kl. 7½. Medlemmerne bedes møde talrigt og tage deres Fagbøger med. *Rødsgaard.*

Stenstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 29. Maj Kl. 8 paa Stenstrup Gæstgivergaard. Alle Medlemmer bedes give Møde. *Bestyrelsen.*

Utterslev Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 29. Maj Kl. 7½ i Kastager Forsamlingshus. Medlemmerne bedes møde talrigt, da meget vigtige Sager foreligger. *Alfred Adamsen.*

Vissenbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag den 24. Maj Kl. 4 paa Vissenbjerg Kro. *N. M. Nissen.*

Gamtofte-Turup og Omegns Afdeling.
Paa vor Generalforsamling valgtes til Formand og Kontrolbestyrer Oluf Olesen, til Kasserer Jens Jægersen, Turup, til Tillidsmand for Sygehjælpekassen Jakob P. Jakobsen, Hunkebjerg. *Oluf Olesen.*

Rødby Afdeling
afholder Generalforsamling 2. Pinsedag paa Eggerts Hotel i Rødby Kl. 1½ præcis. Alle Medlemmer bedes give Møde. Dagsordenen oplæses paa Mødet. *J. Svankilde.*

Herringe Afdeling
afholder Medlemsmøde hos Husmand Johannes Hansen, Herringe, Onsdag den 26. ds. Kl. 8. *Thorvald Thorkildsen.*

Skjellerup-Ellinge Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Tirsdag den 25. Maj Kl. 7½ hos R. Henriksen, Skjellerup. Alle Medlemmer bedes møde. *L. Henriksen.*

Ryslinge Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Tirsdag den 25. Maj Kl. 8 hos Købmand Poul Jørgensen, Ryslinge. Dagsorden: Overenskomsten om Overflytning af Medlemmer mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmandsforbund. Alle Medlemmerne bedes give Møde og medbringe Fagbogen.

NB. *Gislev Afdeling* indbydes til Drøftelse om at slutte Gislev og Ryslinge sammen til een Afdeling. *Carl Rasmussen.*

Vindeby Afdeling
afholder Møde 2. Pinsedag Kl. 10 Formiddag. Valg af Formand. Oscar Levinsen er anmodet om at komme til Stede. *Bernhard Olsen.*

Lindelse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 29. Kl. 7½. *Thomas Andersen.*

Kredsorganisationen for Falster og Østlolland

Repræsentantskabsmøde afholdes Søndag den 30. Maj Kl. 2 Em. paa Centralhotellet i Ringe. Alle Afdelingerne bedes sende de Repræsentanter, de i Følge Lovene har Ret til, nemlig Formanden og 1 Repræsentant for hver 25 Medlemmer. Da en lang og vigtig Dagsorden foreligger, vil Mødet begynde præcis. Mød derfor i god Tid.

Med kammeratlig Hilsen.

Paa Forretningsudvalgets Vegne
Anthon Hansen.

Landarbejdernes Kredsorganisation for Svendborg Amt.

afholdt Repræsentantskabsmøde den 13. Maj, hvor følgende Udtalelse bl. a. vedtoges:

Repræsentantskabet for Falster go Østloll. Kredsorg., samlet til Møde den 13. Maj 1920 paa Landmands-Hotellet i Nykøbing F., udtaler, at Kredsorg. fortsætter sin Virksomhed som hidtil, og at Spørgsmaalet bortfalder, idet der ikke viste sig at være Stemning for Dannelse af en Kredsorg. for Falster. — Samtidig udtaler Mødet sin Beklagelse over den Tone, som herskede paa Lønsagsmødet den 15. Februar d. A. og at man kunde ønske, at Behandlingen af disse Spørgsmaal fremtidig afholdes for Falster og Østloll. alene.

P. R. V.
Victor Pedersen.

Strejken paa Langeland.

Naar man ret alvorligt tænker over den Behandling, som Kreaturbesætningerne paa de Gaarde paa Langeland hvor Arbejdet er nedlagt er Genstand for, kan man ikke andet end forfærdes over den Raahed som vedkommende Ejer af Besætningen lægger for Dagen. Og man spørger uvilkaarligt: „Hvor er Dyreværneloven! Hvor er Dyreværnsforeningerne! Hvor er Myndighederne eller hvorfor skrider disse ikke ind"? Ja, mange, mange andre Spørgsmaal bryder ind over een, naar man tænker over denne Sag. En Mand tiltales hvis han bruger sin Pisk for flittigt overfor sin Hest; men en anden Mand kan tillade sig, endog i meget uhyggelig Grad, at pine sine Kreaturer. Hvorledes hænger dette sammen? „Jo, han vælter Skylden over paa de strejkende Mennesker, velsagtens disse skulde sandelig ikke have Lov at strejke, saadan noget Krapyl og Rak"! Men lad os se nøgtern paa Sagen. Greven ønsker at have Besætninger, han ønsker at disse skal passes, han ønsker at betale sine Arbejdere en Løn de ikke kan eksistere for, han ønsker ikke at høre noget Vrøvl eller nogen Klage, han ønsker ikke at forhandle med sine Arbejdere! Hvert af Grevens Ønsker er en Befaling; derfor er den fortvivlede Situation indtraadt. Men, kunde det ikke fordres, at Myndighederne maatte tage en saadan Mand under Behandling og tilkendegive ham, at der er andre Ønsker og andre Meninger her i Landet end hans, og at han, hvis han holder Kreaturer, da har den uafviselige Pligt at faa disse passet, i Stedet for at gøre sig skyldig i saa grove forbryderiske Handlinger, som først at tvinge sine Folk ud i Sult og Nød og derefter at pine og plage sine Kreaturer; thi det er en usigelig Pine, at disse staar og ikke kan faa den dem tilkommende Pasning og Malkning.

Enhver, der forstaar dette, burde protestere mod et saadant Brud paa Lov og Ret. Det er ikke Arbejderne, der skal fratages Strejkeretten, nej! thi det er vort Vaaben i Kampen for Tilværelsen. Men Greven og hans ligesindede skulde paa en tilstrækkelig skarp Maade have at vide og belæres om, at de Tider er forlængst forbi, da man kunde behandle sine Arbejdere efter Forgodtbefindende. Derfor: Hold ud dernede, hold Kampen trofast ud! Vid, at vi føler med Eder, og den Udgang eders Strejke faar, vil faa Betydning for Fremtiden.

Og lad os alle ivrigt protestere imod, at en Arbejdsgiver saaledes har Ret til at mishandle baade Arbejdere og sine umælende Kreaturer. Lad os energisk arbejde for, at noget saadant bliver uhørt i Fremtiden; thi det er afskyeligt.

Lyngebæk, den 14. Maj 1920.

Med kammeratlig Hilsen

A. O. J. Drigsdahl, Fodermester.

Hundjævelen

er Aarets Sensations-Roman i England. Den er fantastisk og spændende, handler om en Kvindes Had, Hævn og Ondskab, samtidig med, at der er spundet en vidunderlig smuk Kærlighedshistorie ind i den. Vi

anbefaler enhver Landarbejder

og Landarbejderske at læse den, at følge med fra Begyndelsen, der kommer i „Dansk Familie Blad" for 27. Maj og samtidig benytte Lejligheden til

at blive gratis ulykkesforsikret for 500 Kr. v. Død og 000 Kr. v. Invaliditet.

Indsend **1 Krone** i Frimærker til „Dansk Familie Blad", Landemærket 3, København K, og De faar Bladet sendt for Resten af April Kvartal samt en Forsikringspolice paa ovennævnte Beløb.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Blandede

Landarbejdernes Forsikring

i

Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker paa **Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Avertér i Landarbejderbladet

— **12 Flasker Øl for 1 Krone.** — kan der brygges i ethvert Køkken af **Gambrin,** der faas i Pakker à 75 Øre. Brugsanvisning medfølger. Prøv det og De faar bedre Øl end det, der sædvanlig sælges, og sparer mange Penge. En Husmoder, der er flyttet til Jylland, skriver: „Har i et Aar paa Sjælland brugt af Deres Gambrin og været begejstret for den billige og gode Hjemme-Bryg, og beklager, at jeg herovre ikke kan opdrive en Forhandler".

Har Deres Brugsforening ikke Gambrin, beder vi Dem fortælle Uddeleren, at der i „**Medlemsbladet for Uddelere**" findes Tilbud om Gambrin, eller giv Deres Købmand vor Adresse. Materialisten i Deres nærmeste Købstad har som Regel Gambrin.

Gambrin-Fabriken, Hasiev. Telefon 72.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen**, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Klædesko ½ Pris.

Ca. 2000 Par Klædesko udsælges til langt under Fabrikspris. Skoene er fabrikeret af prima Materiale og med Gummisaaler.

Nr. 22-25 Kr. 1,60, Nr. 26 30 Kr. 1,75
- 31-35, - 2,10, - 36-40, - 2,60
Nr. 41—46, Kr. 2,90.

Ordrer ekspederes i Rækkefølge.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par, saalænge de haves paa Lager.

Klædeskolageret, Kolding.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Tørvearbejdere!

Prøv min store Tørvespade, udelukkende fabrikeret af Staal, hvormed een Mand med Lethed graver fra 4000—5000 Tørv i Timen uanset om der er Vand i Graven eller ikke. Leveres i forskellige Længder fra 35 til 40 Kr. pr. Stk. Sendes overalt mod Efterkrav plus Porto. Talrige Anbefalinger haves.

M. Andersens Smede- og Maskinforretning,
Sønderbæk pr. Faarup. Tlf. Sønderbæk 10.

Forhandles af:
Isenkræmmer O. Lodberg, Randers.

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W głównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Tjeneste tilbydes

Bacznosc.

3 Polskie dojarki moga zaraz dostac plac do doju na Nøbbøllegaard pr. Holeby. Placa 450 koron do 1. go Listopada br. Dotego lo koron tygodniowo na zycie, zbierane mleko kartofli, opal i swiatlo. Zwracac sie do Fodermestra M. Christiansen, Nøbbøllegaard pr. Holeby, Lolland.

Uwaga! Dojarki moga miec dzieci ze soba.

Taksigelser

Hjertelig Tak

til mine Kammerater af Nørre Esterbølle Afd. for den kærkomne Pengegave under min Sygdom.

Ejlert Hansen og Hustru.

Hjertelig Tak

til alle, som har ydet Bidrag til den store Pengegave, der er overrakt os under vor Sygdom og bitre Nød. En særlig Tak til Johs. Damberg og Johs. Rachlity for deres uegennyttige Arbejde ved Indsamlingen.

Anna og Anton Christiansen.

Taksigelse.

De Medlemmer af Brorup-Valby Landarbejderforening, som har givet Bidrag til den Pengesum, der blev mig overrakt under min Kones Sygdom, bringes herved min hjerteligste Tak, ligesom jeg ogsaa bringer en Tak for udvist Opmærksomhed ved anden Lejlighed. En særlig Tak til dem, som satte sig i Spidsen for Indsamlingen. Tak Kammerater! det skal ikke blive glemt.

Jens P. Jensen, Fmd.,
Brorup-Valby Afdeling.

Forenings-Fester og Møder

Aakjær Landarbejderforening

afholder sin Stiftelsesfest 2. Pinsedag paa Afholdshjemmet Kl. 6 Eftm. Som Taler har Søren Jensen, Gudhjem, lovet at komme til Stede. De faglige og politiske Foreninger indbydes. Efter Festen Bal. Bestyrelsen.

Nørre Aaby og Omegns Afdeling.

Nørre Aaby og Omegns Afdeling afholder Faneindvielse Lørdag d. 29. Maj Kl. 7 prc. paa Nørre Aaby Gæstgivergaard. Alle Omegnens Afdelinger indbydes. Som Talere kommer Ejler Nielsen, Middelfart, og Anthon Hansen, Ringe. Efter Indvielsen Bal. P. Sørensen.

Se her!

Der bliver fælles Kaffebord og Dans for organiserede Arbejdere med Husstand Lørdag Aften den 29. Maj efter Medlemsmødet i Forsamlingshuset Dannevirke i S. Stenderup.

Johs. Damberg.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 22 | Fredag den 28. Maj 1920 | 6. Aargang

Systemets Fallit.

Der er nu gaaet over et Aar siden det store Skybrud — Verdenskrigen —, der i godt og vel fire Aar beherskede Verden, fik sin Afslutning ved Tysklands Sammenbrud. Alligevel har man ikke, afsluttede Fredstraktater til Trods, formaaet at bringe Fred i Verden — i alle Verdenshjørner flammer Krigsfaklen stadig.

Den alt beherskende Kapitalisme, der ofte har dokumenteret sin Evne til at undertrykke andre politiske og økonomiske Samfundsopfattelser, har hermed givet Beviset for sin egen Magtesløshed. Kapitalismens Mænd har vist at kunne skabe Krigen og dirigere Krigen ud i sine mest forrykte og vilddyragtige Former; men da Lavinen først brød løs, er man ude af Stand til at standse den; kan man vel fordre bedre Bevis paa Systemets Fallit?

Et System, der som det kapitalistiske i den Grad giver Beviser for Mangel paa Orden, maa selvsagt gaa sin Undergang i Møde.

Vi har i det sidste halve Aarhundrede meget ofte haft Lejlighed til at fastslaa Systemets Urimeligheder, og man har ofte fra Samfundets ansvarlige Ledere maattet erkende dette — ikke mindst, naar Samfundet som Følge af Overproduktion gennemrystes af svære økonomiske Kriser, medens Følgesvendene, Dyrtid og Arbejdsløshed, tager Kampen op mod Systemets Haandhævere.

Beviset er givet; et System, der maa bygge paa Understøttelse for at bøde paa sine Svagheder, der maa have en Underklasse, som fører en alt andet end menneskelig Tilværelse for i det hele taget at kunne bestaa — et saadant System er ikke noget System, men en systematisk Mangel paa System.

I et velordnet Samfund maa en af de første og største Opgaver være at udnytte alle til Raadighed værende produktive Kræfter paa en saadan Maade, at ingen gaar til Spilde. At det kapitalistiske System paa dette Punkt for lang Tid siden har maattet give op, beviser Statistisk Departements nys udsendte Statistik over tabte Arbejdsdage.

I Aaret 1919 gik alene i Kraft af Arbejdsløshed 9 Mill. 390,000 Arbejdsdage tabt; disse fordeler sig med 3 Mill. 600,000 Dage i København og Resten i Provinsen.

I København var 29,9 tabte Arbejdsdage pr. Arbejder, i Provinsen 33 Dage — i alt gennemsnitlig 31,8 Dage.

I overvejende Grad falder Arbejdsløsheden i December, Januar, Februar og Marts Maaneder, idet 6 Millioner af de tabte Arbejdsdage falder i dette Tidsrum; den tiloversblevne Trediedel fordeler sig paa de øvrige Maaneder af Aaret.

Arbejdsløsheden gik i Løbet af April ned med 500,000 Dage, i Maj ligeledes med 500,000 Dage; de følgende Maaneder androg Arbejdsløsheden ½—1 Dag pr. Arbejder.

Disse Kendsgerninger viser tilfulde to Ting — først og fremmest, at alle de haarrejsende Beskyldninger om Arbejdsuvillighed, der i de senere Aar er rettet mod de Arbejdsløse, er fuldstændig løgnagtige; tværtimod er Tilfældet, at saa snart der er Mulighed for at opnaa Arbejde, har de Arbejdsløse været yderst villige; men tillige faar vi Beviset for, at Aarsagen til Arbejdsløsheden maa søges i Konjunkturernes Bevægelse — eller med andre Ord i et af det kapitalistiske Samfundssystems Onder.

Som yderligere Bevis herfor er Statistisk Departements Oplysninger om Arbejdsløshedsprocenten i de sidste 10 Aar.

I Perioden fra 1910—13 var Arbejdsløshedsprocenten nedadgaaende; men fra Midten af 1913 indtil Midten af 1914 var den stadig stigende som Følge af den indtraadte Stilstand og Tilbagegang i det økonomiske Liv.

Som Følge af Krigens Udbrud indtraadte der i August og September en stærk Forværring af Forholdene; Arbejdsløsheden steg pludselig op til det dobbelte af de tilsvarende Tal for de to foregaaende Aar.

Allerede i Oktober 1914 kan man dog spore en Bedring, og 1915 er Forholdene saa gunstige, at Arbejdsløshedsprocenten i sidste Halvdel af Aaret er mindre end den tilsvarende Periode af samtlige Aar siden 1910; her maa dog som en væsentlig Faktor regnes med Indkaldelserne til Sikringsstyrken.

Under Indflydelse af ekstraordinære Afsætningsmuligheder fortsættes denne Fremgang imidlertid i 1916 med forøget Fart fra Maaned til Maaned, saaledes at dette Aar staar bedst i Rækken af de her omhandlede 10 Aar med Hensyn til Beskæftigelsesgrad. Gennem hele Aaret 1916 vedvarede Virkningerne af denne Konjunktur; men i de første Maaneder af 1917 indtræffer et Vendepunkt i Bevægelsen, fremkaldt ved den skærpede Undervandskrigs Indtræden fra Februar 1917, saaledes at dette Aars første Kvartal som Helhed viser omtrent samme Arbejdsløshed som første Kvartal af 1916. Men ved Amerikas Indtræden i Krigen og den heraf følgende Skærpelse i Afspærringsreglerne, hvor Industriens Forsyning med saavel Brændselsstoffer som Raastoffer vanskeliggøres, indtræder en følelig Forværring i Forholdene, og igennem 1918 har Forholdet da ogsaa været det, at Arbejdsløsheden Maaned for Maaned har været langt større end noget foregaaende Aar.

Afslutningen af den dansk-amerikanske Handelsoverenskomst og Vaabenstilstandens Indtræden i November 1918 bragte imidlertid Forbedring i Tilstandene igennem Foraarsmaanederne 1919; saaledes at Arbejdsløsheden i Sommeren dette Aar nærmede sig det ekstraordinært lave Niveau, der naaedes i Sommeren 1916. Fra da af spores der atter en Stigning i Bevægelsen, saaledes at Ledigheden ved Aarets Udgang er af samme Omfang som før Krigskonjunkturernes Indtræden.

Disse Oplysninger og Tal taler et saa klart og tydeligt Sprog, at yderligere Kommentarer turde være overflødige.

Storbondebladene prædiker Had mod Landarbejderforbundet.

„Aalborg Venstreblad" fører an.

I den sidste Tid er der gaaet en bemærkelsesværdig Artikel igennem Størstedelen af Sto bondebladene. Denne ejendommelige Artikel er hentet fra det radikale Blad „Aalborg Venstreblad", som den 6. Maj bragte følgende Artikel til Torvs under en 2-spaltet Overskrift:

En uforsvarlig Optræden af Landarbejderforbundet.

De forsøger at tvinge Landmændene ind i Arbejdsgiverforeningen.

Der er en Tendens oppe i Tiden, som søger at tvinge hele Folket ind i Organisationer. Vi er Modstandere heraf. Paa mangfoldige Omraader er det den naturlige Vej at gaa, paa andre er det praktisk taget umuligt. I alle Virksomheder, der er afhængige af Vejr og Vind, kan bestemte Aftaler og Organisationsregler aldrig blive det normale. Det gælder bl. a. Arbejdet paa Søen, Fragtfart og Fiskeri, og det gælder Landbruget. Nu organiseres Landarbejderne, og hvor Lønningerne var for lave, er en saadan Organisation berettiget. Den kan ogsaa gøre godt ved paa anden Vis at forbedre Landarbejdernes Kaar. Men den kan ogsaa gøre Skade. Den kan skrue Lønningerne op over det naturlige Niveau, d. v. s. derop, hvor Risikoen ved at dyrke Jorden intensivt bliver for stor, og hvor man derfor tvinges over til ekstensiv Drift, med lange Græslejer, liden Rodfrugtavl o. s. v. Det betyder en formindsket Produktion og dyrere Levevilkaar for alle.

Vi mener derfor, at Produktionen af Levnedsmidler bør holdes saa meget udenfor de snærende Organisationsbestemmelser, at i det mindste de, der ikke selv ønsker at være med, skal være fri

for Opfordringer og Gene i den Anledning. Vi er blevet opmærksom paa, at der just i disse Dage her paa Egnen foreligger et grelt Eksempel paa den modsatte Tankegang.

Hos en større Landmand her paa Egnen forsøger Landarbejderforbundet uden Grund at trænge sig ind i Gaardens Forhold og vil tvinge Ejeren til at melde sig ind i Arbejdsgiverforeningen. Dette har han nægtet, og Forbundet søger da at faa hans Arbejdere, hvoraf en Del staar i Forbundet, til at strejke. Disse har vægret sig derved, idet de er tilfredse med de Vilkaar, de har at arbejde under. Stridens Kærne er da Ejerens Stilling til Arbejdsgiverforeningen, som man forlanger, han skal være Medlem af.

Vi tror ikke, at Landarbejderforbundet vinder noget som helst ved at forsøge at tvinge en Arbejdsgiver ind i Arbejdsgiverforeningen. Lad den paagældende Landmand og andre selv bestemme, om det er deres Interesse, og ganske forkasteligt, ja, foragteligt er det at forsøge Strejke gennemført paa en stor Gaard, og paa et rent teoretisk Spørgsmaal, lige i Saatiden, hvor store Værdier gaar til Spilde, hvis Arbejdet standses. Og det er netop det, man vil.

En Skrivelse fra Landarbejderforbundet.

Vi er kommet i Besiddelse af en Skrivelse fra Landarbejderforbundet til dets stedlige Repræsentant, hvori det forlanges, at Ejeren skal underskrive en Overenskomst (hvorefter han indmelder sig i Arbejdsgiverforeningen) inden 4 Dage; og hvis han ikke vil det, skal alt Arbejde paa Gaarden standses inden 5 Dage. Skrivelsen lyder saaledes:

Gode Kammerat!

Hoslagt fremsendes Genpart af en ny Skrivelse, vi har tilsendt Arbejdsgiveren, og hvori vi altsaa fordrer Overenskomsten underskrevet senest om 4 Dage. Har du ikke senest 4 Dage fra Dato modtaget Overenskomsterne i underskrevet Stand, maa du senest 5 Dage fra i Dag sørge for, at alt Arbejdet paa Gaarden standses, dersom du ikke i sidste Øjeblik faar Overenskomsterne underskrevet, og saa straks give os Meddelelse derom, og vi vil da tilsende dig Stejkelister m. v.

Træder Arbejdsstandsningen i Kraft, maa I endelig sørge for, at alle standser Arbejdet, ogsaa de uorganiserede. Selv om vi skal give dem Understøttelse, saa gør vi det, blot de straks gaar ind i Organisationen, og I maa sørge for, at alle Skruebrækkere, der maatte ankomme, straks stikker af igen, selv om I skal stikke dem nogle Kroner til Rejsen. Lad dem skrive Kvittering paa de Penge, de faar for at stikke af; send os Kvitteringerne tilligemed Strejkelisterne, saa betaler vi det, og endelig maa du sætte en Blokademeddelelse i „Social-Demokraten" og meddele den, at der er Strejke, og ligeledes sende en Blokademeddelelse til „Landarbejderbladet". Naar Arbejdsgiveren vil underskrive Overenskomsten, maa Strejken slutte, men heller ikke før.

I maa derfor sørge for at holde Arbejderne i godt Humør og stramme dem op, bl. a. ved Afholdelse af Møder for dem.

Iøvrigt maa du meddele os det, naar der foreligger noget nyt af Betydning.

Med kammeratlig Hilsen
Oscar Levinsen.

Anker Hansen.

— — —

Den Sympati, som Landarbejdernes Organisation og deres Krav om bedre Kaar mødte fra mange S.der, da de begyndte at rejse sig og kræve en mere menneskelig Tilværelse, end de ofte havde, vil de hurtigt sætte over Styr, hvis det bliver almindeligt, at de bruger Midler og benytter sig af Trusler som i dette Tilfælde. Lad Organisationen tage fat paa Steder og Gaarde, hvor Forholdene er elendige, og hvor Arbejderne er misfornøjede. Det er Misgreb og Overgreb, naar den ud fra en almindelig, ofte forkastelig Organisationstrang søger at trænge ind med Krav og Forlangender ogsaa der, hvor ingen har haft Bud efter dem, hverken Arbejder eller Arbejdsgiver, og hvor der ikke foreligger anden rimelig eller gyldig Grund til Indskriden.

* * *

Til denne Artikel skal vi først bemærke, at der er ikke andet sandt i den, end den fra os gengivne Skrivelse. Den større Landmand, der er Tale om, er Hr. Godsejer A. C. Sørensen, „Pandum" pr. Nibe. Aarsagen til Striden er den samme som paa Tranekær, nemlig, at Hr. Godsejer A. C Sørensen behager at betale sine Arbejdere efter eget Forgodtbefindende med 5 Kr. om Dagen. At Arbejderne ikke er saa ovenud begejstrede for denne Løn, er ganske forstaaelig, og de krævede derfor, at Godsejeren skulde underskrive paa at overholde Overenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen og os, og da han bestemt nægtede dette, bad de om Forbundets Assistance. Vore gentagende Henvendelser til Godsejeren frugtede ikke, hvorfor vi paa Arbejdernes Anmodning tilsendte ham et Strejkevarsel og faa Dage efter traadte Strejken i Kraft.

Naar det radikale Aalborg Venstreblad, som ellers ynder at skilte med sin Arbejdervenlighed, derfor skriver, at vi ukaldede har blandet os ind i Forholdet og tvunget Arbejderne — som ellers er godt tilfredse med Forholdene — til at strejke, er dette en gammel dansk Løgn i anden Potens.

Den Tilfredshed, Arbejderne paa Pandum nærer overfor de hidtil praktiserede Arbejdsforhold der, overlader vi helt og fuldt til Redaktøren af dette „arbejdervenlige Blad".

At vi har forsøgt at tvinge Godsejeren ind i Arbejdsgiverforeningen, er ligeledes den sorteste Løgn, som Redaktøren af Aaborg Venstreblad kan servere i sit dertil indrettede Blad. Vi har tvertimod skrevet til Godsejeren, at vi ikke blander os i, om han vil indmelde sig i Arbejdsgiverforeningen eller ej, men at hans Arbejdere, uden Hensyn til hans Stilling til Arbejdsgiverforeningen, kræver overenskomstmæssige Forhold gennemført.

Men formodentlig er Hr. Godsejer Sørensen, ligesom saa mange andre Godsejere, som skal spille frisindede, Medlem af det radikale Venstre, og i sin svære Kvide kommer han til sit Partiorgan og klager sin Nød, og naturligvis farer Redaktøren til Blækhuset og gengiver alle Godsejerens Løgnehistorier, uden i ringeste Maade hos den anden Part at forhøre sig, om der nu ikke ligger andet i hele Sagen, end det den forfjamskede Godsejer fortæller. Hvilken anden Opgave skulde vel ellers det radikale Aalborgblad og den øvrige radikale Presse have, end at forsvare de stakkels forkuede Godsejere mod de fæle Landarbejdere, som — tænk hvilken Uforskammethed — vil have 7 Kr. 50 om Dagen.

Det er et rent ud forbløffende Kendskab til faglige Forhold, som Redaktøren af Aalborg Venstreblad lægger for Dagen i sin Omtale af de faglige Forhold for Landarbejderne.

En hvilken som helst erkemoderat Godsejertype kan ganske skrive under paa Redaktørens Bemærkninger om, at Landbruget skal holdes udenfor de snærende Organisationsbestemmelser, og at Forholdene alene bør ordnes af Arbejdsgiverne, og at Organisationen kun bør blande sig i Forholdene, naar Arbejdsgiverne paakalder dens Assistance. Saadan har Landmandene jo haft det hidtil og med det Resultat, at de under Krigen skruede Landbrugsprodukterne op i Pris og sultelønnede deres Arbejdere.

Vi lykønsker Aalborg Venstreblad til det smukke og fine Makkerskab, det her har faaet. Godsejerne og Storbønderne i Nordjylland vil sikkert belønne det kongeligt, fordi det dog vil forsvare deres beskidte Færd. Men hvad vil de Arbejdere og Smaakaarsfolk, som hitil har støttet dette Blad, i Tillid til, at det forfægtede Smaamænderes Ret, gøre? Vil de ogsaa belønne Aalborg Venstreblad efter Fortjeneste — vi haaber det.

Oscar Levinsen.

En Bog om og en Bog af Andersen Nexø.

K. K. Nicolaisen: **Martin Andersen Nexø.**

Paa Aschehougs Forlag har K. K. Nicolaisen udgivet en Biografi af Andersen Nexø, der vil være kærkommen for denne Forfatters mange Venner; han fortæller om Andersen Nexø fra Barndomsaarene og til nu og han giver i korte men klare Rids Forfatterens Produktion ligefra hans første Bog „Skygger", hvor han berettiget nævner „Lotterisvensken" som den mest fremherskende, til den sidste „Ditte Menneskebarn" af hvilken der indtil nu er kommen 3 Bind, „En Barndom", „Lillemor" og „Syndefaldet"; et helt Afsnit helliger han Andersen Nexøs Barneskildringer, „Barnets Digter" hedder det; K. K. Nicolaisen har sikkert Ret, naar han gør det; ingen glemmer lille Pelle og Lassefar fra „Pelle Erobreren" og Ditte og Gammelfar og Bedste fra „Ditte Menneskebarn".

K. K. Nicolaisens lille Bog er god at læse og stille ved Siden af Andersen Nexø's Bøger i Bogskabet.

*

Andersen Nexø: **Ditte Menneskebarn.** Ditte er af samme Slægt som Pelle, ham, der endte som Pelle Erobreren; de kunde for den Sags Skyld godt være Søster og Bror; Ditte og Pelle hører til dem, der kommer fra neden med Fattigdomsstemplet paa Panden, de har Laserne hængende om sig; men Pelle var der Stof i, der var ærlig Vilje og staalsat Energi, der var Næver trænede i haarde Rasketag, og Pelle naaede frem gennem Kampen, og det gryede for ham; Dagen saa han og Solen mærkede han om sig.

Men Ditte — — vi ved ikke endnu, hvordan det gaar Ditte, hun har altid staaet midt i den haarde Livsens Strid, der var Skygger allerede over hendes Vugge, og de har fulgt hende hele Tiden og gjort hendes lille Barnesind underligt gammelklogt; men kanske kommer Dagen ogsaa til Ditte med Lys og Fest, og kanske vil Solen ogsaa engang varme op om Ditte og faa Skyggerne bort.

Nej — Glædeshymner var det saa sandelig ikke, der tonede som Vuggesang over Ditte:

„Det borgerlige Samfund var snart færdig med hende. U æ g t e stod der paa den Seddel, Jordemoderen afleverede til Skolelæreren, u æ g t e kom der til at staa paa Døbesedlen. En Uting var hun, en Plet paa det stræbsomt ordnede Samfund".

Men Ditte klarer sig, trods det uægte; har Samfundet stødt hende fra sig, er der dog andre, der tager om hende med gode Hænder; som Lassefar puslede om Pelle, pusler Bedste og Gammelfar om Ditte, og lærer hende og fortæller hende om alle Livets store Gaader; ja, især Gammelfar ved Besked om alt, at Vinden er til for at Fiskerne ikke skal arbejde saa meget med Aarerne, og at Træerne er tøjret til Stedet, fordi de intet vil bestille, selv da Ditte en Dag spørger ham om, hvordan Vorherre ser ud, ved han Svar:

„Vorherre? Ja, se han har jo begge Hænder fulde, han. Og endda kan det vel stundom synes for os andre, at han har taget sig mere paa, end han kan overkomme. Se saadan ser han ud".

Men Gammelfar dør og Bedste dør, og Bedste dør endda ikke nogen naturlig Død, men undlives af Dittes Mor, der mener, at gamle Bedste underfundigt gemmer Penge i sine Dyner og Strømpeskafter; Politiet henter Dittes Mor fra alle de smaa Søskende, og Ditte og Rakkeren, hendes „nye Far", staar alene tilbage.

Jo, der sker mange Ting for Ditte — mange onde og grimme Ting.

Hendes Mor i Fængsel, hendes Far, „Rakkeren", som de fleste ser ned til, trods det hans Hjerte er af pureste Guld — er det et Under at Legekammeraterne er efter Ditte med Drillerier og onde Øgenavne.

Men Ditte holder ud; Ditte har det store gode Hjerte; ude ved Havet, hvor hun og Faderen flytter hen med alle de smaa Søskende for at komme bort fra Folkesnakken og begynde et nyt Liv, ude ved Fiskerlejet, hvor „Menneskeæderen" raader over Folk og Fæ, der bliver Ditte „Lillemor", bliver den, der maa holde sammen paa alting, maa opdrage de smaa, maa tage Vare paa Huset, maa være baade her og der; der er ingen Leg for Ditte, ingen kaade Timer for Ditte, ingen Stunder hvor Barnet Ditte kan folde sig ud fri og solglad; Ditte er „Lillemor", ikke andet.

Og da Aarene er gaaet, og Ditte har lært Salmevers nok til at konfirmeres paa, maa hun „ud i Verden og tjene til sin Føde"; de andre, Rakkeren Lars Peter og alle de smaa Søskende græder over det, men Ditte selv havde ikke ventet sig andre og bedre Ting af Livet.

„Hele hendes Liv var lagt til Rette paa, at hun skulde ud og tjene Fremmede lidt før eller senere. Det var det selvfølgeligste af alt paa denne Jord — hun var simpelthen født til at tjene. Og under hele hendes Opvækst havde det gaaet som en rød Traad gennem alle Formaninger, det at dygtiggøre sig med det fremtidige Herskab for Øje. Spis Barn — havde Bedste sagt — saa du kan blive stor og stærk og gøre Fyldest for dig, naar du kommer blandt Fremmede. Læreren havde flettet det ind i sine Formaninger og Præsten vendte uvilkaarlig Ansigtet mod hende, naar han talte om det tro Tyende".

Og paa „Bakkegaarden" bliver Ditte det tro Tyende, der gør mere end sin Pligt; alt godt vil Ditte gøre for Menneskene, og Bakkegaardssønnen finder Ly hos hende for sine Trængsler og Sorger.

Bakkegaardssønnen, den hellige Bakkegaardseier, og Ditte bliver knyttet til hinanden gennem stærke Baand; under sit Hjerte mærker Ditte Tegn paa Liv, der ligger et Væsen derinde og venter paa Dagens Lys.

— — —

Pelle endte som „Pelle Erobreren", hvad ender vel ikke hun som, hende „Ditte Menneskebarn".

Oskar Hansen.

Ulykkesforsikringen.

Kammerater!

Fra en Del af de Afdelinger, hvori der er Folk, som er forsikrede gennem *Landarbejdernes kollektive Forsikring* i *Husmændenes Ulykkesforsikring*, har vi i den forløbne Tid faaet ikke saa faa Anmodninger om at faa fjernet den Paragraf i den gamle Overenskomst, der indeholdt Bestemmelsen om, at Arbejdsgiverne skulde holde deres faste Arbejdere ulykkesforsikrede, imod at disse betalte 25 Øre om Ugen som Præmie.

I den *nye Overenskomst* er denne Paragraf nu slettet og *fra 1. Maj at regne* skal I *ikke* betale de 25 Øre til Arbejdsgiveren, men saa maa I ogsaa huske paa, at fra samme Dato er I ikke mere ulykkesforsikrede for de første 13 Uger — d. v. s. I faar *ingen Dagpenge for de første 13 Uger efter Ulykkesdagen.*

Af denne Grund er det nu paa Tide, at I selv tænker paa at forsikre Eder mod Ulykker. En saadan Forsikring faar I forholdsvis billigt ved at tegne en Police i Husmændenes Ulykkesforsikring, idet I derved faar flere Fordele, som I ikke havde, medens I var forsikrede hos Arbejdsgiverne.

Foruden at en saadan Forsikring sikrer Eder mod Ulykker under Arbejdet, hvor og hvordan dette end er, sikrer den Eder ogsaa imod Ulykker, som sker i Hjemmet eller til og fra Arbejdet.

I Forhold til disse store Fordele, fremfor Arbejdsgivernes Forsikring, er det kun et ganske minimalt Offer, der kræves; det vil komme til at dreje sig om *50 Øre Kvartalet* eller *2 Kr. om Aaret mere* end det, I hidtil har betalt til Arbejdsgiveren.

Det er nu godt et halvt Aar siden, at vi fik Overenskomst med H. U. om Forsikring af vore Medlemmer, og i den Tid er der indtegnet ialt *392 Medlemmer,* indbetalt ca. *2390 Kr.*, udbetalt *991 Kr. i Dagpenge* og *sket 15 Ulykkestilfælde.*

Som I ser heraf, er det en ret stor Procentdel Ulykkestilfælde blandt saa faa Forsikringer.

De fleste af disse Ulykker er af den Slags, som man ikke daglig lægger saa meget Mærke til, men det er en stor Hjælp for dem, hvem disse Ulykker overgaar, at de i Løbet af nogle Dage, og forinden de har brugt den sidste Uges Løn, kan faa et Beløb udbetalt *svarende til 3 Kr. om Dagen for Mænd* og *2 Kr. for Kvinder fra Ulykkesdagen* at regne.

Derfor Kammerater! Gaa straks til Afdelingsbestyreren og faa tegnet en Police i Husmændenes Ulykkesforsikring, saa er i sikre paa i paakommende Tilfælde at faa noget at leve for, og det er jo et Faktum, som man ikke kan se bort fra i disse Tider; med andre Ord: *I har simpelt hen ikke Raad til at undlade at forsikre Eder.*

I de Afdelinger, hvor der endnu ikke findes Afdelingsbestyrer, maa I henvende Eder til Formanden og bede ham sørge for det fornødne.

Med kammeratlig Hilsen

N. Petersen.

Jordspørgsmaalet.

Hvilken Jord bliver til Raadighed i Foraaret.

I Bladet »Husmanden« for 16. Maj læses følgende:

Fra forskellig Side, og ganske særlig fra de jordsøgendes, lyder stadig det Spørgsmaal til os: Bliver der Jord ledig i Foraaret, og i bekræftende Fald, hvor er denne Jord beliggende?

Da Spørgsmaalet har stor Interesse, særlig for de mange Ansøgere, der grundet paa Jordmangel maatte afvises sidste Foraar, har vi optaget dette til nærmere Undersøgelse, og Resultatet af nævnte Undersøgelse meddeles i det følgende.

Af Præstegaardsjord bliver der kun forholdsvis smaa Arealer til Raadigheder, specielt for Sjællands Vedkommende drejer det sig vistnok kun om 3 a 4 Præstegaarde, hvort Bortforpagtningen af Jorden løber ud i det kommende Foraar. Jordtrangen maa altsaa fortrinsvis imødekommes gennem Afgivelse af Jord fra de Arealer, som bliver til Raadighed ved Afvikling af Lensgodserne.

Hvad disse angaar, da gaar det ikke saa helt glat med Afløsningen, som man paa Forhaand var tilbøjelig til at mene, ikke saaledes at forstaa, at der fra Lensbesiddernes Side ytres aabenbar Uvillie mod Loven og dens Anvendelse, tværtimod har Lensbesidderne endog i meget stort Tal — tæt op imod 50 — meldt sig til Lensnævnet med Begæring om Afvikling efter Lovens Bestemmelser. Hvad der for en hurtig Aflevering — og ganske særlig for Jordafleveringen i det kommende Foraar — volder de største Vanskeligheder, er — ganske sideordnet med Præstegaardsjorderne — de Hensyn, der maa tages til, at Lensjorden som Regel er bortforpagtet paa længere Aaremaal.

Disse Forpagtninger er i de fleste Tilfælde saa gunstige for de respektive Forpagtere, at disse saa langt fra er tilbøjelige til at rømme Stillingen uden imod en meget stor Erstatning. Selv i Tilfælde, hvor der kun er faa Aar af en Forpagtning tilbage, har man set Eksempler paa, at der kræves saa uhyre Erstatningssummer for Jordafleveringstraks, at det tæt nærmer sig til Jordens Salgsværdi.

Da Lensbesidderne efter Loven skal udrede disse Erstatningsbeløb til Forpagterne, vil man forstaa, hvilken Gene disse Forpagtningsforhold frembyder for en hurtig Afvikling af Lensbesiddelserne.

Heldigvis er dog ikke al Lensjord bortforpagtet, ligesom heller ikke alle Forpagtere er lige graadige, og dette har bevirket, at der afgives ikke saa helt smaa Arealer til Udstykning og eventuel Bebyggelse allerede i det kommende Foraar.

Af Godser, hvor man har Sikkerhed for, at Jordafleveringen kan finde Sted til Foraaret 1921, skal nævnes her: Stamhuset Rosenkrantz (Ryesgaard, Trudsholm m. v.) i Københavns Amt, Grevskabet Holsteinborg i Sorø Amt, Grevskabet Christiansholm (Aalholm m. v.) i Maribo Amt, Stamhuset Østrupgaard og sandsynligvis Brahesminde i Odense Amt.

Tildels Grevskabet Frijsenborg og sandsynligvis endnu et Gods i Jylland.

Saa vidt lader Forholdene sig overse i Øjeblikket, og da der endnu er et Stykke Tid at arbejde i, tør det sikkert forudses, at de her nævnte Lensgodser, der helt eller delvis kan præstere deres Jordafleveringspligt i det kommende Foraar, vil blive øget med endnu nogle Godser.

Billigt Ferieophold for Kvinder paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Heldigvis faar efterhaanden flere og flere arbejdende unge Kvinder Ret til en Sommerferie — baade Kontordamer, Ekspeditricer, Fabriksarbejdersker og Husassistenter kan nu være saa heldige — men et Ferieophold „ved Skov og Strand" er i Almindelighed saa dyrt, at mange af de unge Kvinder af den Grund slet ikke faar det Udbytte af deres Ferie, som de burde.

Esbjerg Arbejderhøjskole har derfor i Aar besluttet at indrette 8 eller 14 Dages Kursus for Kvinder. Deltagerne faar Adgang til at høre et Par Foredrag om Dagen og til i det hele at prøve et „Højskoleophold", men faar iøvrigt næsten hele Dagen til Raadighed til Spadsereture, Lege, Boldspil, Udflugter og — fremfor alt Vesterhavsbade. Et saadant Ferieophold har alle Betingelser for, at de unge Kvinder her kan hente Sundhed, Glæde og Livsmod, og hele Opholdet — Undervisning, Bade, Kost, Værelse, Tæpper, Lagner og Haandklæder — koster kun 25 Kr. pr. Uge. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Folketingsmand, Redaktør Sundbo, Esbjerg.

Ekscellencerne og Arbejderklassen.

Det første, den reaktionære Regering foretog sig, var som bekendt at vedtage, at Ministrene igen skal have Titel af Ekscellencer. Af den jævne Befolkning blev Meddelelsen herom sikkert hos de fleste modtaget med et foragteligt Skuldertræk, her tager man heldigvis ikke længere de fine Titler højtideligt, man ser paa disse som det de for almindelig sund Menneskeforstand maa betragtes for at være, dels Udslag af naragtig Forfængelighed hos de Mennesker, som pynter og vigter sig hermed, men dernæst Udtryk for Samfundstilstande hvor Menigmand er tilsidesat og foragtet.

Hos Overklassen er Titler og Rang jo derimod endnu i Kurs; der lever endnu den aandssnobbede Opfattelse, at en Mand med en fin Titel er en fin Mand, en Betragtning som jo iøvrigt svarer nøje til Overklassens Livs- og Samfundsopfattelse i det Hele.

Ved at begynde deres Virksomhed med at gøre sig selv til Ekscellencer har Regeringens Medlemmer vist, hvor de ønsker at høre til, de har baade aandeligt og socialt placeret sig hos Overklassen.

Flere af de Herrer Ekscellencer har jo allerede under en eller anden Form ladet høre fra sig, og den Maade, hvorpaa det er sket, vidner om, at hver enkelt af dem er besjælet af den mest brændende Iver efter at vise Samtiden, hvilke udmærkede Overklasserepræsentanter de er, som det var at vente har de ikke kunnet finde nogen bedre Maade at gøre det paa end den at erklære Arbejderklassen Krig. Det har jo altid været og er ikke mindst nu en Overklassen saare velbehagelig Gerning at bekæmpe Arbejderne, »holde Rakket nede«, enhver Regering, som er villig hertil, er sikker paa Overklassens Bevaagenhed.

I Henhold hertil har de nybragte Ekscellencer sat den Opgave at knægte Arbejderne først paa Programmet; de Udtalelser og Kundgørelser, som de indtil Dato er fremkommet med, lyder enstemmigt paa, at ethvert Forsøg fra Arbejdernes Side paa at forbedre Vilkaarene, skal slaas ned.

Ekscellencen Slebsager aabnede Kampagnen med en Kundgørelse til Statens Tjenestemænd i Anledning af deres Stilling til Generalstrjken; de fik at vide, at Ekscellencen allernaadigst denne Gang havde besluttet at se igennem Fingre med dem, men saafremt det i Fremtiden skulde passe i Overklassens Kram, at Kongen lavede Statskup, saa har de bare at forholde sig roligt, i det Hele taget skal de herefter bare lystre Ordre, holde Kæft, Tridt og Retning. Efter Slebsager optraadte Militærekscellencen Klaus Berntsen i fuld Krigsmaling med en Ordre til Officererne om, at de uden at afvente Tilladelse fra ham skulde hugge ind paa Arbejderne, i Tilfælde hvor de ansaa det for nødvendigt. Tydeligere kan det da ikke siges, at naar Arbejderne kræver bedre Vilkaar, bør de imødekommes ved Hjælp af Bajonetter og eventuelt Maskingeværer: dette er aabenbart det ny Systems Erstatning for det Socialministerium, som man har afskaffet.

Ekscellencen Rytter fra Færøerne er ikke mindre drabelig end hans to ovenfor nævnte Kolleger: han har taget Skruebrækkerne under sin specielle Varetægt At det ikke blot er i Tilfælde af ulovlige Strejker, som den i Øjeblikket løbende Sø- og Havnestrejke, at han vil sende Politiet mod Arbejderne, fremgik af hans Udtalelser i Rigsdagen forleden; her erklærede han, at han under alle Forhold vilde »beskytte« de arbejdsvillige, det vil med andre Ord sige, at Politiet altid skal bruges mod strejkende Arbejdere i Fremtiden, herefter er altsaa Skruebrækkeri autoriseret af Justitsministeriet her i Landet. Arrestationen og Domfældelsen af Formanden for Søfyrbødernes Fagforbund er formentlig Indledningen til denne ny Æra.

De her fremdragne Eksempler paa Ekscellencerregeringens Stilling overfor Arbejderklassen kunde suppleres med mange andre, men disse er mere end tilstrækkelige til at karakterisere Situationen; Overfor denne Regering gives der for Arbejderklassen kun en Mulighed: Krig til det yderste og Krig paa Kniven.

Under Skin af at ville værge Samfundet mod ulovlige Strejker tager den i Kampen mellem Arbejdere og Arbejdsgivere systematisk Parti mod Arbejderne.

Der er intet hverken nyt eller afskrækkende i, at et Lands Regering gaar imod Arbejderne; Arbejderbevægelsen Verden over er vokset frem til sin nuværende Størrelse og Styrke i stadig Kamp med samtlige Magthaverne, og mere end en Regering, som var betydelig stærkere end vore 10 Kraftekscellencer har trukket det korte Straa overfor den; hverken Bismarck eller hans danske Udgave, Estrup, formaaede at slaa denne Bevægelse ned eller blot standse den; deres nuværende Efterfølgere har absolut ikke bedre Chancer for at naa dette Maal.

Jens Forkarl.

Mod Lyset.

Knuget ned i Knæ af Aaget, som af Nød og Tvang vi bærer,
vandrer fremad vi mod Lyset, langsomt under Byrdens Vægt.
Der skal kastes mange Lænker, der skal fjernes Baand, der snærer,
der skal ryddes, jævnes Veje for en ny og ukendt Slægt.

Og et Fremtidsland — vor Tanke — vil vi kæmpe for og vinde,
og de Grænser, der har skillet, skal af Folket slettes ud,
og et Frihedsland skal bygges under Værnet af en Kvinde,
som skal give Naadestødet til det gamles Sammenbrud.

Og vi hilser dig, o Frihed, du skal højt i Sædet trone,
vi vil knæle ned i Glæde, kysse Støvet for din Fod,
du skal være Folkets Konge uden Scepter uden Krone,
du skal herske i det nye — hvor det gamle forhen stod.

G. Boie Rasmussen.

Ugens Spejl.

Hr. Justitsminister Rytter, der i den færøiske Affære høstede sine første Laurbær, har blandt andet nu haft Lejlighed til atter at gøre sig bemærket; det har holdt svært for Ekscellencen at finde noget, der vilde gøre rigtig Effekt, men endelig lykkedes det Hr. Rytter, selv om det maaske nok kan siges, at det kun er hos Reaktionen, han har Udsigt til at høste Belønning.

At begaa Dumheder, synes forøvrigt at være de nybagte Ekscellencers Speciale, og i god Traad hermed er da ogsaa Hr. Rytters Bedrift.

Det haardt betrængte Rederi, »Det forenede Dampskibsselskab«, der har foraarsaget Strejken blandt Søens og Havnens Arbejdere, men ikke selv formaaede at standse det Uvejr, som det selv skabte, har i deres Nød henvendt sig til Rytter, der øjeblikkelig kom det betrængte Rederi til Hjælp, idet han formodede, at Arrestation af en af de Strejkendes Ledere vilde have den forønskede Virkning. Efter megen Søgen fandt Rytter da ogsaa et Grundlag, selv om det var et meget spinkelt Grundlag for en Arrestation. Arrestationen var rettet mod Søfyrbødernes Formand, Chr. Borgland, og Tiltalen rejstes paa Grundlag af Straffelovens § 210. Aarsagen til dette opsigtsvækkende Skridt er en Scene, der udspilledes ved Damperen »C. P. A. Koch«s Afgang for en 3 a 4 Ugers Tid siden, hvor de Strejkende var gaaet ombord i Skibet før Afgangen og havde foreholdt de Arbejdsvillige det nedværdigende i deres Handling, hvorefter de havde medtaget 4 af de Arbejdsvillige og ført disse til deres Kontor, hvor Chr. Borgland overfor dem skulde have fremkommet med forskellige Trudsler om Vold.

Dette er i korte Træk Sagens Forhistorie, det er Aarsagen til, at Rytter har gravet den berygtede § 210 frem af sit Skjul, hvor den i de sidste Aaringer har ligget godt gemt.

Følgen heraf er altsaa blevet Arrestationen af Chr. Borgland, det skandaløse i denne Handling belyses bedst gennem Sagens Enkeltheder; thi til Trods for, at Rettens Kendelse, der gik ud paa 1 — *een Maaned simpelt Fængsel* — er afsagt paa Grundlag af 2 Vidneudsagn, som man straks kom i Besiddelse af ved Sagens Rejsning, har Dommeren ment, det var nødvendigt at holde Chr. Borgland i Varetægtsarrest.

Tillige er det ogsaa betegnende, at Dommen er afsagt paa et saa spinkelt Grundlag som en yderst vag Trudsel om Vold, der ikke af de truede er optaget som Vold, og hvis Rigtighed man kun har meget svage Beviser for, og sluttelig at Sagen først er rejst 3 a 4 Uger efter, at Optrinet er udspillet og paa »Det forenede Dampskibsselskab«s, ikke de truede Strejkebryderes Anmodning og efter Sigende ved Justitsminister Rytters Hjælp.

Denne Kæde af Kendsgerninger viser os nøje Sammenspillet mellem den nye Regering og Kapitalmagtens ledende Mænd; de beviser, at den Krig, der her er begyndt, er Kapitalens Krig mod Arbejderklassens dyreste Interesser og giver os et fuldgyldigt Bevis for Regeringens ædle Hensigter, at man fra den Side intet som helst skyer for at naa sit Maal — og Maalet er Arbejderklassens Undertrykkelse.

*

De franske Strejker har nu faaet sin Afslutning; noget reelt om Strejkernes Resultater foreligger dog endnu ikke; det eneste officielle, der foreligger, er det franske Deputeretkammers Stilling til Strejkesituationen, idet de Deputerede godkendte Regeringens Holdning.

Meget betegnende er denne Stilling, idet det demokratiske frihedselskende Frankrigs fornemste Repræsentanter atter her har faaet Lejlighed til at dokumentere sit rette Sindelag.

*

Dansk Arbejdsmandsforbund har indvarslet til Kongres i Anledning af den truende Situation; denne, der er fremkaldt ved Arbejdsgivernes Stædighed, har udartet sig til at ville blive en Storkamp.

*

Arbejderforsikringsraadet har udsendt en foreløbig Beretning om Virksomheden i 1919, det fremgaar heraf, at Raadet i 1919 har behandlet 12,000 Anmeldelser, der har fundet Afgørelser Sted i 3121 Tilfælde, der alle er indtruffet efter 1. April 1917 og omfattede 2796 Tilfælde af Invaliditet og 326 Tilfælde angaaende Død.

—*n.*

Det polske Blad.

Paa given Foranledning skal vi oplyse, at vi ikke i de sidste 3 Uger har modtaget noget Blad fra Polen, og vi beder derfor Abonnenterne have Taalmodighed.

Naar Bladet ikke er fremsendt saa længe, skyldes det sikkert den urolige Situation, som Polen for Tiden befinder sig i.

Der har jo før været Perioder, hvor Polens Grænse har været lukket for Udførsel, men hver Gang, det har været, har vi, efter at Grænsen atter er lukket op, modtaget de Numre af Bladet, der i Følge Grænsens Lukning er blevet forsinkede; det vil ogsaa nok ske denne Gang, og vi skal saa fremsende Bladet saa hurtigt, det lader sig gøre.

Vi henstiller til Afdelingslederne at give de Polakker, der ikke kan læse det danske Sprog, denne Meddelelse.

Dom i Maaløvgaardaffæren.

Fogedforretningen kendes ulovlig, og Grosserer Møller idømmes en betydelig Erstatning til Arbejderne. — En betydningsfuld Afgørelse.

—

Er der mon en eneste af vore Læsere, uden at de endnu husker Maaløvgaardaffæren? Sikkert ikke; denne raa Udsmidning af de to Arbejderfamilier vakte paa Grund af sin ondartede og oprørende Karakter den største Harme og Forbitrelse blandt alle organiserede Landarbejdere — ja, hos alle retsindige Mennesker, som gennem Arbejderpressens autentiske Skildringer blev bekendt hermed.

De nærmere Enkeltheder er, som det erindres, disse:

To Arbejdere, som var beskæftigede paa Maaløvgaard ved Maaløv St. paa Sjælland — Fodermester Christensen og en polsk Daglejer — henvendte sig nogen Tid før Jul til vort Forbund, af hvilket de er Medlemmer, og udbad sig dettes Assistance til at faa det samme Dyrtidstillæg, som de øvrige organiserede Landarbejdere fik i Henhold til den med Arbejdsgiverforeningen afsluttede Dyrtidsoverenskomst.

Forbundet satte sig ogsaa i Forbindelse med Arbejdsgiveren for at opnaa en Forhandling, men Gaardens Ejer, Grosserer Møller, København, meddelte gennem sin Bestyrer, en Hr. Østergaard, at der ikke kunde være Tale om noget Dyrtidstillæg, og da gentagne Henvendelser gav samme negative Resultat, blev der erklæret Strejke paa Gaarden. Grosserer Møller, kraftigt assisteret af Bestyreren, der i dette Tilfælde viste sig som en ualmindelig nidkær Tjener, forlangte nu, at de to Arbejdere straks skulde fraflytte de af dem beboede Lejligheder, som tilhørte Gaarden, og da de nægtede dette, henvendte han sig til Søndre Birks Politikontor for ved dettes Hjælp at faa de to Familier sat ud af Husene. Politifuldmægtig Bang var virkelig straks rede til at være Haandlanger, skønt han jo maatte vide, at Udsættelsen var i Strid med Loven om Tjeneste- og Lejehuse. Den ulovlige Udsættelsesforretning fandt Sted den 27. December; i en forrygende Snestorm blev de to Arbejderfamilier hensynsløst smidt ud i Vinterkulden, og deres Bohave givet til Pris for Sneen. Hvad der gjorde denne Udsmidningsaffære ganske særlig ondartet og brutal, var den Omstændighed, at Fodermester Christensens 7 smaa Børn var alene hjemme, da Fuldmægtig Bang sammen med to Betjente samt Grosserer Møller, dennes Søn og Bestyrer Østergaard indfandt sig for at iværksætte Udsættelsen. Man kan forestille sig disse stakkels Børn grædende være Vidne til, hvorledes deres Hjem, Stykke for Stykke, blev kastet ud i Sneen; der gjorde sig imidlertid intet „Føleri" gældende fra d'Hrr. Udsmideres Side — Lejligheden blev ryddet, og Børnene, hvoraf den yngste kun var 7 Mdr. gammel, maatte tilsidst ogsaa ud i Interkulden. Da Fodermester Christensen og hans Hustru om Aftenen kom hjem, fandt de deres Møbler i Snedriverne og deres Børn anbragt hos behjertede Naboer.

Landarbejderforbundet foranledigede, at der blev anlagt Sag af de to Arbejdere mod Ejeren af Maaløvgaard og hjalp Arbejderne til den fornødne juridiske Bistand.

I den af Fodermesteren anlagde Sag er der nu ved Østre Landsret afsagt Dom, hvorefter Grosserer Møller idømtes en Erstatning til ham paa 1000 Kr. samt 300 Kr. i Sagsomkostninger.

Vi aftrykker her et Afsnit efter Domsudskriftet, hvori det hedder:

Under denne Sag har Fodermester Christensen under Henvisning til, at han efter Lov Nr. 8 af 23. Maj 1902 § 12 havde Krav paa den i nævnte Lovbestemmelses 2det Stykke omhandlede Frist af 4 Uger til at fraflytte og ryddeliggøre Huset, og at hans Tab — bl. a. gennem Skade paa Indbo — ved den paagældende Udsættelsesforretning har udgjort mindst 2500 Kr., paastaaet sig tilkendt dette Beløb — subsidiært et Beløb efter Rettens eller uvildige Mænds Skøn — med Renter 5 pCt. aarlig fra Stævningens Dato den 16. Februar d. A.

Han har derhos paastaaet det udtrykkelig udtalt af Retten, at Udsættelsen har været uberettiget.

Grosserer Møller procederer til Frifindelse, idet han, næst at paaberaabe sig den efter hans Anbringende indgaaede ovennævnte Aftale, hævder, at Christensens Nedlæggelse af Arbejdet maa falde ind under eller sammenstilles med de i ovennævnte § 12 omhandlede Undtagelsestilfælde, hvor Grunden til, at Vedkommende er kommen af sin Plads i Utide, skyldes „Utroskab" eller „Forbrydelse".

Han anfører i saa Henseende nærmere, dels at Malkning af nogle og tredive Køer paahvilede Christensen og Hustru, hvorfor der maa knnne tales om „Dyrplageri", dels at Arbejdsstandsningen havde været ulovlig som uvarslet, og at Christensens Deltagelse i den maa betegnes som Utroskab.

Yderligere anfører han, at den Skade, Christensens Indbo har lidt, maa anses som selvforskyldt fra Christensens Side, idet han har nægtet at modtage et ham af Kommunen i Fattighuset indrømmet Lokale til Møblernes Anbringelse m. v.

Selv om der mod Christensens Benægtelse kunde gaas ud fra, at en Aftale, som den af Møller paaberaabte, var truffen, vilde den, i Følge den paagældende Lovbestemmelses Karakter og Formaal, være ugyldig, og selv bortset fra, at Møller, der ikke var Medlem af nogen Arbejdsgiverforening, ej heller har haft Krav paa noget overenskomstmæssigt Varsel med Hensyn til en Arbejdsstandsning, og at det end ikke er forsøgt hævdet, at Køernes Malkning vilde umuliggøres ved, at Christensen forlod sit Arbejde, findes der at savnes Grundlag for Anvendelsen af den Undtagelsesregel i § 12, 2. Stykke, der i visse Tilfælde betager den tjenende Retten til de 4 Ugers Frist.

Som Følge af det anførte, maa der gives Christensen Medhold i, at den foretagne Udsættelsesforretning har været uberettiget, og at det ikke kan bestrides, at Christensen ved den har lidt Tab.

Da han imidlertid maa antages at have i nogle Dage undladt at benytte et ham af Sogneraadet givet Tilbud om Møblernes Anbringelse i Fattighuset, og han saaledes selv er Skyld i, at Skaden er bleven større, end den ellers vilde være bleven, findes Erstatningen ikke at burde sættes højere end til 1000 Kr.

Dette Beløb med Renter som paastaaet bliver herefter at tilkende Christensen, tilligemed Sagens Omkostninger, der bestemmes til 300 Kr.

Som det fremgaar heraf blev det et eklatant Nederlag for Grosserer Møller og hans bundsforvante Bestyrer Østergaard, selv om denne sidstnævnte undgaar de økonomiske Smerter, saa rammer Dommen ham særdeles følelig moralsk, for saa vidt man kan tale om Moral i Forbindelse med en Person, der kan optræde som han i dette Tilfælde har gjort. Til Politifuldmægtig Bang er Dommen en slem Næsestyver, idet den slaar fast, at den Fogedforretning, han foretog, var i Strid med Loven. For en Privatmand er det ingen Anbefaling at have begaaet Ulovligheder, men for en Politimand er det dog langt værre; antagelig vil denne velfortjente Dukkert belære den tjenstvillige Politifuldmægtig om at være mindre tjenstvillig i Fremtiden i den Slags Tilfælde, selv naar det er en Grosserer, der paakalder hans Assistance.

For Landarbejderforbundet og hele Landarbejderklassen er denne Afgørelse af vidtrækkende Betydning. Det er nu ved Dom slaaet fast, at selv om en Arbejder er antaget paa privat Kontrakt eller anden personlig Aftale, og erholder Bolig som en Del af Lønnen, er Arbejdsgiveren alligevel ikke berettiget til, dersom Arbejderen deltager i en Strejke, at sætte Arbejderen ud af Lejligheden med det samme, under alle Omstændigheder skal der gives Arbejderen en Frist af mindst 4 Uger, dette er den principielle Side af Sagen og heri ligger Dommens store Betydning. Paa Baggrund heraf er en Strejke hos uorganiserede Arbejdsgivere, med hvem vi ingen Overenskomst har, for Fremtiden mindre afskrækkende.

Efter hvad vi erfarer, var det Grosserer Møllers Agt at appellere til Højesteret, men saa slet stod han rent juridisk i Sagen, at det viste sig uhyre vanskeligt for ham, at faa nogen Højesteretssagfører til at føre den for sig. Hr. Grosserer Møller og hans Hjælper Hr. Østergaard har nu gjort den Erfaring, at selv om hans moralske Habitus er af den Beskaffenhed, at den tillader ham at optræde

som han gjorde overfor sine Arbejdere hin Vinterdag, saa er der heldigvis her i Landet juridiske Skranker, som selv den mest hensynsløse Kapitalist ikke kan overskride.

Falsk Rygte.

I Anledning af et paa Skanderborgegnen verserende Rygte, gaaende ud paa, at Landarbejderne i Vejle Kreds paa et Møde den 9. Maj skulde have udtalt sig i Tilslutning til »Samfundshjælpen«s Virksomhed, erklæres herved, at nævnte Institutions Virksomhed absolut ikke blev drøftet paa Mødet, og er det vor Agt ad Rettens Vej at drage Rygtesmedene til Ansvar.

Samtl. Udvalgsmedl. for Vejle Kreds.

Roearbejdets Akkordpriser.

Efter Overenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Danmark og Landarbejderforbundet er Betalingen for Roearbejdets Udførelse som følger:

Sukkerroer og Fodersukkerroer.

	For Marlbo Amt.	For det øvrige Land.
1. Lugning pr. Td. Land.....	41 Kr.	40 Kr.
1. — - 100 løb. Favne	66 Øre	64 Øre
2. — - Td. Land.....	32 Kr.	30 Kr.
2. — - 100 løb. Favne	52 Øre	48 Øre
3. — - Td. Land.....	12 Kr.	10 Kr.
3. — - 100 løb. Favne	19 Øre	17 Øre
Optagning pr. Td. Land.....	95 Kr.	80 Kr.
— - 100 løb. Favne	153 Øre	129 Øre
Tillæg for Optagning af ikke løspløjede Sukkerroer pr. Td. Land.....	20 Kr.	20 Kr.
Do. pr. 100 løb. Favne.....	32 Øre	32 Øre

Cikorierødder.

1. Lugning pr. Td. Land.....	44 Kr.
1. — - 100 løb. Favne.....	71 Øre
2. — - Td. Land.....	31 Kr.
2. — - 100 løb. Favne.....	50 Øre
3. — - Td. Land.....	12 Kr.
3. — - 100 løb. Favne.....	19 Øre
Optagning pr. Td. Land.....	93 Kr.
— - 100 løb. Favne	150 Øre

Foderroer.

1. Lugning pr. Td. Land	36 Kr.
1. — - 100 løb. Favne.....	58 Øre
2. — - Td. Land	27 Kr.
2. — - 100 løb. Favne.....	43 Øre
3. — - Td. Land	9 Kr.
3. — - 100 løb. Favne.....	15 Øre
Optagning i Bunker.....	43 Kr.
— pr. 100 løbende Favne	69 Øre
— i Rader.....	40 Kr.
— pr. 100 løbende Favne.....	64 Øre
Hvor 3. Lugning af Foderroer, Turnips og Kaalrabi ikke udføres, betales pr. Td. Land 4 Kr., pr. 100 løb. Favne	6½ Øre

Turnips og Kaalrabi.

1. Lugning pr. Td. Land	28 Kr.
1. — - 100 løbende Favne.....	45 Øre
2. — - Td. Land	23 Kr.
2. — - 100 løbende Favne.....	37 Øre
3. — - Td. Land	9 Kr.
3. — - 100 løbende Favne.....	15 Øre
Optagning i Rader pr. Td. Land	40 Kr.
— pr. 100 løbende Favne.....	64 Øre
For Optagning af fynske Bortfelder betales et Tillæg pr. Td. Land af.....	10 Kr.
Pr. 100 løbende Favne.....	16 Øre

I **Sukkerroer, Fodersukkerroer og Cikorierødder** er saavel Arbejdsgiveren som Arbejderen berettiget til at kræve 3. Lugning udført, og vil Arbejdsgiveren desuagtet ikke lade 3. Lugning udføre, er Arbejderen alligevel berettiget til Betaling for 3. Lugning.

I **Foderroer, Turnips og Kaalrabi** bestemmer Arbejdsgiveren om 3. Lugning af Roerne skal udføres, men dersom han ikke vil have udført 3. Lugning skal han desuagtet betale Arbejderen 4 Kr. pr. Td. Land eller 6½ Øre pr. 100 løbende Favne. *Oscar Levinsen.*

Stikkelsbærdræberen.

Midler til dens Bekæmpelse.

Interview med Stadsgartner Carlsen i Randers.

Med den forhaabentlig forestaaende Varmeperiode kan ventes en Del Angreb af Stikkelsbærdræberen — den frygtelige Snylteplante, der saa ofte ødelægger hele Stikkelsbærhøsten. „Randers Soc.-Dem." har anmodet Stadsgartner Carlsen om at give nogle Raad til Bekæmpelse af Sygdommen, og Stadsgartneren giver følgende Anvisninger:

Man har

to sikre Midler,

der tillige har Autoritetens Stempel, idet de anbefales af Landbohøjskolen. Det er Bordeauxvædske og Svovlkalk. Bordeauxvædsken skal være 1-pCt. Opløsning, der tilsættes læsket Kalk. Den sprøjtes paa Buskene, saa snart Afblomstringen har fundet Sted, og man kan se de nyskabte Bær. Dog maa det bemærkes, at hvis Buskene ikke er forholdsvis nye og udtyndede, virker Sprøjtningen ikke nævneværdigt; det nytter ikke stort at besprøjte gamle, tætte Buske.

Man maa skelne skarpt mellem Bordeauxvædske og Blaastensopløsning. Ofte benyttes de paa samme Maade, idet Folk fejlagtig gaar ud fra, at de har ens Sammensætning. Blaastensopløsningen er imidlertid 4-pCt.-holdig og kan benyttes til Sprøjtning om Vinteren — bruges den om Sommeren, bliver Buskene ødelagt, idet Blade og Blomster ædes af den ætsende Vædske.

Svovlkalk købes hos de Handlende, og Brugsanvisning medfølger.

Endelig maa bemærkes, at Stikkelsbærdræberen er overordentlig smitsom. Det nytter derfor ikke, man sprøjter i sin Have, hvis ikke ogsaa Naboen sprøjter.

Forøvrigt anbefaler adskillige Saltvand som et godt Middel mod Stikkelsbærdræberen. Opløsningen skal indeholde 1 à 2 pCt. almindelig Kogsalt. Det opløses bedst i lunkent Vand, som derefter tilsættes koldt Vand. Saltvand har ogsaa vist sig virksomt overfor Kirsebærtræer, f. Eks. Moreltræer op ad Mure.

— I Tilslutning til ovenstaaende skal vi anføre

et ejendommeligt Middel,

der betegnes som ganske ufejlbarligt til Udryddelse af Stikkelsbærdræberen:

„For nogle Aar siden gjorde gamle Smedemester Mathiasen i Hjørring den Erfaring, at Saltsyre var et Middel, der i ethvert Tilfælde viste sig ufejlbarligt. Midlet er prøvet ofte i de følgende Aar og har hver Gang staaet sin Prøve. I Fjor havde Mathiasen én Stikkelsbærbusk, der var angrebet; men paa to Dage blev den fuldstændig renset, og Sygdommen bredte sig ikke.

Man gaar frem paa den Maade, at man i en lille Kop, eller f. Eks. en Skosværteæske, hælder nogen Saltsyre. Og saa anbringer man en saadan Portion paa Jorden under Stikkelsbærbusken, en paa hver Side af Stammen; Saltsyren vil saa af sig selv fordampe, og det er denne Damp, der ved at trække op mellem Grenene fuldstændig ødelægger Sygdommen, medens den ikke generer Busken eller dens Frugtbarhed."

Men enten man nu foretrækker det ene eller det andet Middel, maa det tilraades at gøre et kraftigt Forsøg paa at udrydde Stikkelsbærdræberen. Derved kan store Værdier indvindes.

Vi skal synge Vaarens Sange ..

Gennem Vintermørkets Skygger, gennem graa af tunge Taager,
har vi drømt en Drøm om Solen, der brød frem af Taagens Slør,
mens en Vinter isned Ruden lukt af tusinder Krystaller,
har vi drømt om lune Timer i en Sommerdag, der dør.

Og naar Vinterstorm gik hujende og hylende mod Ruden,
og vi stirred ud i Natten, der var mørk og dødsens-trist,
kom vi stundom paa den Tanke, at der dog engang kom Dage,
hvor vi bare sad og lytted til en Fugl, der kvad fra Kvist.

Og vi gemte Vaarens Sange gennem Vintertidens Øde,
men vi nynned dem da første Gang et Solstrejf dirred frem,
vi saa tavse Taager vige og vi skimted selve Himlen, —
da kom alle Vaarens Toner fra det vintermørke Gem.

Vi skal synge Vaarens Sange ud for alle Verdens Vinde,
i de Dage, der er dirrende af Sol og Sommerdis,
mens vi glemmer under Blomsterdrys og Nyn af Fuglesange,
at vi engang sad og sygnede bag kolde Ruders Is.

Oskar Hansen.

Den moderate Presse og Landarbejderstrejken hos Tranekjærgreven.

I Konflikten mellem den hovedrige Langelandsgreve og hans fattige Arbejdere har den moderate Presse i Almindelighed forholdt sig tavs. Denne Presse, der daglig lancerede Paastande om, at den evindelige Arbejdsuro skyldes Arbejdernes urimelige Lønfordringer, kan jo ogsaa daarligt meddele sine Læsere den Kendsgerning, at Tranekærgreven slaas med sine Arbejdere, fordi han ikke vil betale samme Løn, som andre Arbejdsgivere er overenskomstmæssigt forpligtet til at betale, og at denne Løn ligger omkring 8 Kr. om Dagen.

Det er ikke flatterende for Greven, og det er navnlig ikke egnet til at styrke Troen paa den paagældende Presses Forsikringer angaaende Arbejdernes Urimelighed; man forstaar derfor saa udmærket, at den saa vidt muligt forbigaar Sagen i Tavshed. Men medens Bladene i den øvrige Del af Landet kan gøre det, uden at det virker altfor opsigtvækkende, saa er de lokale Blades Stilling jo naturligvis en anden, de kan selvfølgelig ikke tie, men er af rent lokale Grunde absolut (navnlig af Abonnementshensyn) tvungne til at tale. Denne Presse tager da ogsaa med øjensynlig Glæde Stilling til Fordel for Greven. Naturligvis, har man nogensinde set, at den moderate eller konservative Presse har undladt at tage Arbejdsgivernes Parti overfor Arbejderne. Aldrig, vi vil heller aldrig komme til at opleve det.

De reaktionære Blade paa Langeland trasker ad de gamle, udtraadte Stier, som deres Kolleger i det øvrige Land har vandret adskillige Gange før, de lyver, de fremstiller Greven som en forfulgt Uskyldighed, den udmærkede Arbejdsgiver, han er. Aa, saa human, saa human, og de forsømmer ikke i samme Forbindelse at sværte Landarbejderforbundet saa sort, som Tryksværte

gør det muligt, og med den Taalmodighed, som nu en Gang udmærker Papir, vil det jo ikke sige saa lidt. Resultatet er da ogsaa nærmest forbløffende. Det moderate »Ølandenes Dagblad« kommer saaledes med følgende karakteristiske »Oplysninger«. For det første hævder det, at Strejken er ulovlig; denne Paastand begrundes med, at Greven havde Kontrakt med sine Arbejdere, altsaa er det Kontraktbrud, resolverer Bladet.

Konsekvensen heraf kan enhver selv drage; det er den saare simple, at naar Arbejdsgiverne bare nægter at gaa ind paa at underskrive Overenskomster med Arbejdernes Organisation, bortfalder hermed Arbejdernes Berettigelse til at kræve deres Vilkaar forbedret, og saafremt de alligevel griber til det eneste Middel, de under de nuværende Samfundsforhold har til at forbedre deres Forhold, nemlig Strejken, da gør de sig skyldige i en Ulovlighed. Her har vi altsaa et Eksempel paa de moderates Ideal af, hvorledes Arbejdsforholdene skal være, det er meget ligetil; naar Arbejderne en Gang, tvunget af Forholdene, har maattet indgaa paa daarlige Arbejdsforhold, skal de være afskaaret fra nogensinde at faa dem forbedret.

Endvidere er nævnte Blad fremkommet med den overraskende Meddelelse, at Landarbejderforbundet vil tvinge Greven paa Tranekær ind i Arbejdsgiverforeningen. Sandheden herom er selvfølgelig denne, at Landarbejderforbundet hverken blander sig i, om Greven eller en hvilken som helst anden Arbejdsgiver er Medlem af Arbejdsgiverforeningen eller ej, hvad det forlanger er blot dette ene, at Greven betaler samme Løn som andre Arbejdsgivere.

Derimod er det Greven, der nægter at anerkende Arbejdernes Organisationsret, han har afvist enhver Forhandling med vort Forbund og forlanger den gamle og efter hans Mening gode Tilstand opretholdt, at han overfor hver enkelt Arbejder personligt fordrer Ret til at diktere disse Vilkaarene.

Denne Ordning ønsker hans Arbejdere ikke fremtidig at finde sig i, og i den Betragtning er vort Forbund enige med dem, og derfor vil Strejken paa Tranekærgrevens Gaarde blive fortsat uden Hensyn til det moderate Blads Ammestuehistorier.

Overenskomst med Arbejdsgiverforeningen paa Langeland.

Efter Afslutningen af Landsoverenskomsten for Landbrugsarbejde har vi optaget Forhandling med den langelandske Arbejdsgiverforening. Disse Forhandlinger resulterede i en Overenskomst svarende til den nys afsluttede Landsoverenskomst. Nærmere Meddelelse om Indholdet af denne Overenskomst vil tilgaa de langelandske Afdelinger.

Af større Overenskomster angaaende Landbrugsdyrkerne har vi nu kun Overenskomsten med den bornholmske Arbejdsgiverforening tilbage. Forhandlingerne herom vil snarest blive optagne.

Endvidere har vi tilbage at afslutte Overenskomst om Fodermestrene paa Fyn og i Jylland. Forhandlingerne herom er fastsat til Fredag den 28. Maj og finder Sted i Kolding.

Oscar Levinsen.

Strejken hos Folketingsmand Axel Jensen, Tømmerup.

Vi meddelte forleden, at der var erklæret Strejke hos Venstres Folketingsmand, Gaardejer *Axel Jensen,* Tømmerup. Strejken fortsættes fremdeles.

Hr. *Axel Jensen* er et sjældent pragtfuldt Eksempel paa en Venstrerigsdagsmand, han nøjes ikke med at bekæmpe Arbejderne politisk, han fører Krigen ud paa Arbejdspladsen.

Som før meddelt har han ikke villet gaa ind paa at give sine Arbejdere overenskomstmæssige Lønninger og Arbejdsvilkaar, og dette ægte ærkeagrariske Storbondestandpunkt haandhæver han fremdeles, og da hans Arbejdere ikke vil gaa for den Sulteløn, han byder dem, men har nedlagt Arbejdet, er Axel Jensen i god Konsekvens med hans Partis Standpunkt begyndt at hverve Samfundshjælp, det vil sige Skruebrækkere.

Begyndelsen var for saa vidt lovende, som det lykkedes ham at faa et Par jyske Karle, der var kommet herover som Roekarle, til at optræde som Samfundshjælpere; det viste sig imidlertid at bero paa en Misforstaaelse, naar de var kommet til at optræde i denne lidet tiltalende Rolle, og Resultatet blev derfor ogsaa, da Forholdet blev opklaret, at de igen forlod Arbejdet.

Axel Jensen staar derfor nu igen uden den nødvendige Samfundshjælp, og da Arbejderne i og omkring Tømmerup er bekendt som absolut hæderlige Folk, er der ikke den ringeste Udsigt til, at han der paa Egnen kan faa den nødvendige Arbejdskraft.

Vi advarer herved Landarbejdere fra andre Dele af Landet imod at reflektere paa eventuelle Tilbud fra Hr. Folketingsmand, Gaardejer Axel Jensen, Tømmerup, da enhver, som gør det, vil blive betragtet og behandlet, som Skruebrækkere fortjener at behandles.

Den sorte Tavle.

Daarlig Kammerat.

Medlem Nr. 13,629, født den 27. Jan. 1895, af *Munkebjergby Afdl.,* er ekskluderet af Forbundet paa Grund af, at han har tagetArbejde som Strejkebryder ved Københavns Frihavn. Enhver Kammerat maa betragte ham med den Foragt, som han efter Fortjeneste tilkommer.

Paa Bestyrelsens Vegne
H. Christiansen.
Formand.

Daarlig Kammerat.

Medlem Nr. 52,661, *Hans Nielsen,* født den 24. Novbr. 1893 i Tryggelev paa Langeland, har meldt sig ud af Forbundet paa Grund af, at han ikke havde nogen Gavn af at være Medlem. I Vinteren *1919* hævede *Hans Nielsen paa 3½ Maaned godt 300 Kr.* i Arbejdsløshedskassen. Da havde han vistnok Fordel af at være Medlem.

R. Rasmussen.
Formand.
Diernisse Afdl.

Hou Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Tirsdag den 1. Juni paa Lohals Gæstgivergaard. Alle Medlemmer bør møde, da der skal vælges en Formand og Kasserer.
E. Gartsen.

Brenderup Afdeling
afholder Møde paa Brenderup Gæstgivergaard Onsdag den 2. Juni Kl. 8 Aften. Mød alle. Husk, der er Bøde for Udeblivelse. *Lauritz Hansen.*

Gamby Afdeling.
Kontingent betales Søndag den 6. Juni fra Klokken 10—12 hos Kassereren, *Lars Pedersen,* Gamby St., og betales fremdeles den første Torsdag i hver Maaned til samme Tid, og hvert Medlem maa selv sørge for at holde sin Bog i Orden. Møde afholdes i Hindevad Kro Søndag den 12. Juni Kl. 8.
H. P. Hansen.

Jordløse-Haastrup Afdeling
Næste Medlemsmøde afholdes hos Husmand *Rasmus J. Hansen,* Jordløse, 6. Juni Kl. 4. Dagsorden: 1. Valg af Kontrolbestyrer. 2. Valg af Tillidsmand til Ulykkesforsikringen. 3. Drøftelse af den ny Overenskomst. 4. Eventuelt. Medlemmerne bedes møde talrigt. *Bestyrelsen.*

Gunslev Afdeling.
Paa Grund af Indbydelse til Grundlovsfest i Stubbekøbing Lørdag afholdes Medlemsmøde Fredag den 4. Juni Kl. 7 Aften i Gunslev Forsamlingsbygning. *Carl Sørensen.*

Ringe Sogns Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling i Logens Sal paa Villavej, Ringe, Onsdag den 2. Juni. Alle Medlemmer bedes møde. Der gives Oplysninger om den nye Overenskomst.
Anthon Hansen.

Snøde Stoense Afdeling
afholdt ekstra Generalforsamling den 15. Maj, hvor *Carl Aage Andersen,* Stoense, valgtes til Kasserer.
Medlemsmøde afholdes i Snøde Afholdshus Tirsdag den 1. Juni Kl. 7½. NB. Socialdemokratisk Sangbog kan faas hos Formanden. *Carl Aage Andersen.*

Idestrup Afdeling
afholder Møde i Idestrup Søndag den 30. Maj Kl. 3 Eftm. paa sædvanlig Sted. Medlemmerne bedes møde talrigt.
Christian Hansen.

Nørre Lyndelse Afdeling.
Bestyrelsesmøde afholdes Søndagen den 6. Juni hos Kassereren. Medlemsmøde afholdes Lørdag den 12. Juni Kl. 8 paa Nørre Lyndelse Kro. *Hans K. Jørgensen.*

Ørbæk Afdeling
afholdt Generalforsamling hos Arbmd. *Bjørnø* den 15. Maj, hvor der var Valg af en ny Formand. Valgt blev Arbejdsmand *Hans P. Hansen,* Kasserer blev *Peder Bjørnø.*
H. P. Hansen.

Søllested Afdeling.
Af Hensyn til de stadig stigende Portoudgifter ser vi os nødsaget til at ophøre med at sende Kort med Meddelelse angaaende Møder og lign, og de vil herefter blive meddelt gennem Landarbejderbladet. Det maa jo ogsaa ligge i Medlemmernes egen Interesse at læse deres eget Blad. De Medl., som ikke faar Bladet, bedes underrette Kassereren herom, og Forholdet vil snarest blive rettet. *Bestyrelsen.*

Søllested Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 29. Maj paa Søllested Gæstgivergaard Kl. 7½, hvortil Medl. indtrængende bedes møde, da meget vigtige Ting foreligger angaaende Overflytningsreglerne mellem D. A. F. eller eventuelt fuldstændig Overflytning til D. A. F. Afdl. samt Redegørelse for de nu fastsatte Overenskomster. *Jens Peitersen.*

Marslev-Birkende Afdeling
afholder Medlemsmøde den første Lørdag i hver Maaned Kl. 7½ hos *Laurits Jørgensen,* Marslev.
P. Rasmussen.

Dannemarre Afdeling
afholder Medlemsmøde i Dannemarre Forsamlingshus Søndag den 30. Maj Kl. 7½, hvortil alle Medlemmer bør give Møde, da der vil blive givet Oplysninger angaaende Kredsorganisationsmødet i Horslunde den 9. Maj. Til Mødet kommer en Referent samt en Taler fra Nakskov, som vil give Oplysninger om de politiske Spørgsmaal.
Aksel Jensen.

Kippinge-Brarup Afdeling
Møde i Ø. Kippinge Søndag den 30. Maj Kl. 7. Mød alle, da der skal vælges Afdelingsbestyrer til Ulykkesforsiktingen samt ny Opkræver for Guldborg. *Sophus Olsen.*

Grundlovsfesten i Rudkøbing

afholdes i Fredeskoven Lørdag den 5. Juni Kl. 4. Taler af Husmand *Poul Fr. Jensen,* Socialdemokratiets Kandidat i Otterupkredsen, og Forfatteren *Martin Andersen Nexø.* Kl. 7½ afholdes Bal. Entre til Skoven 25 Øre, Børn gratis Adgang. *De samv. Fagforeninger.*
Socialdemokratisk Kredsorganis.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Blokade af Skanderborg Amt.

Der har i længere Tid været forsøgt at faa Forhandlinger optagne med Skanderborg Amtsraad om Priserne for Skærveslagning, men det har hidtil vist sig ganske umuligt blot at faa en Forhandling i Stand. Paa Foranledning heraf er der forleden afholdt et Møde mellem Repræsentanter for Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundets Afdelinger i Skanderborg, hvor det enstemmigt vedtoges, at man skulde anmode Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet om fra den 1. Juni at etablere Blokade overfor Skanderborg Amt, dog saaledes at de Forpligtelser, enkelte Medlemmer eventuelt maatte have paataget sig med Hensyn til at slaa et vist Kvantum Sten, maatte opfyldes af de paagældende Medlemmer, forinden Blokaden for deres Vedkommende traadte i Kraft.

Denne Blokade er sanktioneret af begge Forbundene. Herefter maa ingen Medlemmer af Landarbejderforbundet slaa Skærver for Skanderborg Amt eller paatage sig saadant Arbejde, medmindre de betales følgende Priser:

Slagning af Skærver	4 cm pr. m³	16 Kr.
Slagning af Skærver	5 cm pr. m³	14 Kr.
Slagning af Skærver 6—7 cm pr. m³		12 Kr.

Timeløn ved Stenknuserne 2 Kr.

Det bemærkes dog, at de løbende Forpligtelser maa opfyldes.

Skulde det lykkes at faa en Overenskomst med Amtet og Blokaden af den Grund blive ophævet, vil Meddelelse herom fremkomme.

P. F. V.
Oscar Levinsen.

Hvad er Socialisme?

Følgende verdensanerkendte Autoriteter har besvaret dette Spørgsmaal saaledes:

Encyclopædia Britannica: »Socialismens Etik er den samme som Kristendommens Etik.«

Websters engelske Ordbog (det mest ansete leksikalske Værk i engelsk Litteratur): »Socialisme er en Samfundsteori, som er bygget paa et mere bestemt ordensmæssigt og harmonisk Arrangement af Menneskeslægtens sociale Forhold, end det, der hidtil har eksisteret.«

John Ruskin (Aarhundredets største Kunstfilosof): »Ordensmæssig Regering og Samarbejde er i alle Ting og for evig Livets Love; Anarki og Konkurrence evig og i alle Ting Dødens Love.«

Professor *Richard T. Ely* (amerikansk statsøkonomisk Forfatter af høj Anseelse): »Socialismen er Kristendom i Praksis; Jesu Bud efterfulgt i det daglige Liv.«

Professor *Schaffle:* »Socialismen vil ikke afskaffe Privatejendommen eller Samling af Formue; men den søger at erstatte det nuværende Privatkapitalistiske System med Samfundskapitalens System, som vil føre med sig nationalt organiseret Arbejde og Produktion.«

Professor *W. Clarke:* »Socialismen fortæller Kapitalisten, at Samfundet kan undvære ham, akkurat som det nu undværer Slaveejeren og Feudalherren. Begge betragtedes i gamle Dage som nødvendige for Samfundets Velfærd, ja endog for dets Eksistens.«

Pastor *F. R. Sprague:* »Socialismen er et Produkt af Samfundsudviklingen, og den eneste Fare ligger i Forsøgene paa at standse den.«

I en indisk Lovbog fra det 3die Aarhundrede efter Kristus findes følgende Paragraf:

»For Folk, der slaar sig sammen og bestemmer Prisen for Haandværkere og Kunstnere, gælder de højeste Pengebøder. Købmænd, som indgaar Forbund med hverandre og sælger en Vare til en urigtig Pris, bliver til Straf ilagt den højeste Pengebod.«

Det ser saaledes ud til, at de gamle Indere ikke har holdt af Truster og Kapitalsammenslutninger.

Hundjævelen

er Aarets Sensations-Roman i England. Den er fantastisk og spændende, handler om en Kvindes Had, Hævn og Ondskab, samtidig med, at der er spundet en vidunderlig smuk Kærlighedshistorie ind i den. Vi

anbefaler enhver Landarbejder

og Landarbejderske at læse den, at følge med fra Begyndelsen, der kommer i „Dansk Familie Blad" for 27. Maj og samtidig benytte Lejligheden til

at blive gratis ulykkesforsikret for 500 Kr. v. Død og 1000 Kr. v. Invaliditet.

Indsend **1 Krone** i Frimærker til „Dansk Familie Blad", Landemærket 3, København K, og De faar Bladet sendt for Resten af April Kvartal samt en Forsikringspolice paa ovennævnte Beløb.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 30 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Blandede

Tørvearbejdere!

Prøv min store Tørvespade, udelukkende fabrikeret af Staal, hvormed een Mand med Lethed graver fra 4000—5000 Tørv i Timen uanset om der er Vand i Graven eller ikke. Leveres i forskellige Længder fra 35 til 40 Kr. pr. Stk. Sendes overalt mod Efterkrav plus Porto. Talrige Anbefalinger haves. **M. Andersens Smede- og Maskinforretning,**
Forhandles af: **Sønderbæk pr. Faarup. Tlf. Sønderbæk 10.**
Isenkræmmer O. Lodberg, Randers.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag,** alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag,** naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag,** naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

— 12 Flasker Øl for 1 Krone. — kan der brygges i ethvert Køkken af **Gambrin,** der faas i Pakker à 75 Øre. Brugsanvisning medfølger. Prøv det og De faar bedre Øl end det, der sædvanlig sælges, og sparer mange Penge. En Husmoder, der er flyttet til Jylland, skriver: „Har i et Aar paa Sjælland brugt af Deres Gambrin og været begejstret for den billige og gode Hjemme-Bryg, og beklager, at jeg herovre ikke kan opdrive en Forhandler".

Har Deres Brugsforening ikke Gambrin, beder vi Dem fortælle Uddeleren, at der i **„Medlemsbladet for Uddelere"** findes Tilbud om Gambrin, eller giv Deres Købmand vor Adresse. Materialisten i Deres nærmeste Købstad har som Regel Gambrin.
Gambrin-Fabriken, Haslev. Telefon 72.

Tjeneste tilbydes

Bacznosc.

3 Polskie dojarki moga zaraz dostac plac do doju na Nøbbøllegaard pr. Holeby. Placa 450 koron do 1. go Listopada br. Dotego lo koron tygodniowo na zycie, zbierane mleko kartofli, opal i swiatlo. Zwracac sie do Fodermestra M. Christiansen, Nøbbøllegaard pr. Holeby, Lolland.

Uwaga! Dojarki moga miec dzieci ze soba.

Taksigelser

Hjertelig Tak

til mine Kammerater i Snesere Sogns Landarbejderforening for den store Pengehjælp, der er overrakt mig under min Sygdom. En særlig Tak til dem, der har forestaaet Indsamlingen.

Arbejdsmand Povl Rasmussen,
Aaside pr. Snesere St.

Forenings-Fester og Møder

Hou Afdeling, Jylland, afholder sammen med socialdemokratisk Forening festlig Sammenkomst paa Hotel Hou Grundlovsdagen Kl. 7 Aften med Dans, Fælleskaffe og Pakkefest. Pakker modtages med Tak indtil samme Aften Kl. 8. Odderegnens Kredsorganisations Afdelingers Medlemmer indbydes venligst til at deltage. A. Svoldgaard.

Grevinge Afdeling.

Grevinge Landarbejderforening og socialdemokratisk Forening afholder Grundlovsfest i Gundestrup Kros Have Søndag den 6. Juni Kl. 3½. Taler: Redaktør Carl Petersen, Nykøbing, en Taler til forventes. Om Aftenen offentlig Bal. P. B. V.
J. Lauridsen.

Faneindvielse.

Mern Landarbejderforening afholder Faneindvielse i Mern Forsamlingshus Søndag den 30. Maj Kl. 3. De omliggende Afdelinger indbydes med deres Faner. Talere kommer til Stede. Offentligt Bal fra Kl. 6.
Bestyrelsen.

Stor Grundlovsfest i Maaløv Kro og Have.

De faglige og politiske Foreninger i Ballerup, Smørrum og Værløse afholder Lørdag den 5. Juni Grundlovsfest i Maaløv. Festen begynder Kl. 4 med Taler af Forretningsfører Oscar Levinsen og Maskinmester Fr. Vedsø.

Fra Kl. 4 til 7 vil et 5 Mands Orkester (fra den kgl. Livgarde) musicere i Haven. Med Øvrighedens forventede Tilladelse vil forskellige Forlystelser forefindes. Fra Kl. 7 til 12 stort Bal. Billetpriser: se Plakaterne. Omliggende Afdelinger indbydes.
Festudvalget.

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 23 | Fredag den 4. Juni 1920 | 6. Aargang

Arbejderne og Grundloven.

Har Arbejderne Aarsag til at holde Grundlovsfest? Trods Grundloven er de jo stadig Landets Underklasse, besiddelsesløse Lønslaver, der er underkastede Kapitalisternes Udbytning, udelukket fra Adgangen til Produktionsmidlerne og enhver Indflydelse paa Produktionens Ordning. Naar Forholdet er dette, hvad Aarsag har vi da til at feste? Den, der spørger saaledes, vil jeg svare med at henvise til den Kendsgerning, at Grundloven foruden andre Goder har givet os Valgretten og Foreningsretten; disse Ting er det først og fremmest vi fejrer, naar vi holder Grundlovsfest, og vi har mere end Grund nok til at gøre det, de har været Midlerne til Forbedring af Arbejderklassens Kaar, og det er stadig Midlerne, hvorved Arbejderne kan og skal sejre i Kampen for deres fulde Frigørelse fra Kapitalismens Aag.

Der gik mange Aar, før Arbejderklassen forstod Foreningsrettens uhyre Betydning, og før de forstod, hvad Valgretten er værd, naar den benyttes rigtig, og det er endnu ikke gaaet op for alle Arbejdere, der er endnu mange, som staar udenfor Organisationen; der er stadig Folk blandt Arbejderklassen, som ved Valgene gaar imod deres egne Interesser ved at stemme paa de konservative Partier. At vække disse Klassefæller af deres Slummer og aabne deres Øjne for deres eget Velfærd er en af Fremtidens vigtigste Opgaver.

Arbejderklassen er, trods alle reaktionære Løgne om det manglende Arbejdsmod, det bærende Grundlag i Produktionslivet. I Kraft af denne sin Stilling har den et naturligt Krav paa at faa Adgang til Livets og Samfundets dækkede Bord. Det er dette, vi organiserede Arbejdere kæmper for; vi vil ikke vedblive at nøjes med de Smuler, der falder fra Overklassens Bord, vi vil ikke fremdeles nøjes med Levninger, vi vil have vor Andel af Stegen, vi vil frem til Fadet.

Arbejderklassen har længe nok levet paa Livets Skyggeside; den kæmper nu for at erobre en Plads i Solen. Men Overklassen og de reaktionære Partier, der repræsenterer den politisk, lægger sig med alle Midler i Vejen for at hindre Arbejderklassens Fremmarsch mod Lyset. Vi har navnlig i den sidste Tid mærket Tendenserne i denne Retning. Paa det faglige Omraade har disse givet sig Udslag i Arbejdsgivernes stejle Afvisning af selv de mest beskedne Lønkrav; man vil slaa Bom for en Forbedring af Arbejdernes Vilkaar, og den nuværende Regering, støttet til det reaktionære Flertal i Rigsdagen, har stillet sig solidarisk med de store Arbejdskøbere i Kampen mod Arbejderklassen, ved at stille Politi og Militær til deres Raadighed. Man har strøget den sociale Lovgivning af Dagsordenen, paa den mest utvetydige Maade har man saaledes lagt for Dagen, at det er Hensigten at slaa Arbejderklassen ned.

Danmark undgik lykkeligt at blive indblandet i Verdenskrigen og knust. Men Forholdene viser i Øjeblikket klart, at vi ikke undgaar at komme ind i den sociale Krig, som nu raser Verden over.

Verdenskrigen har ført det kapitalistiske Samfundssystems Sammenbrud med sig.

Nu kæmper Overklassen, værre end »de blaa Djævle«, som den konservative Presse i de sidste Dage har ofret saa megen Opmærksomhed, for at redde Stumperne og bevare Magten, til fortsat og forøget Undertrykkelse af Arbejderklassen, alle Midler tages i Brug til Opnaaelse af dette Maal; den konservative Presse leverer daglig Bevis for, hvor langt man er kommen ned paa dette Omraade.

I den Klassekamp, der i Fremtiden forestaar, er det Arbejderklassens, ja hele Samfundets Velfærd, der staar paa Spil. For Arbejderklassen gælder den kapitalistiske Undertrykkelse eller økonomisk Selvstændighed, for Samfundet gælder den politisk og social Reaktion eller Fremskridt. Organisationsretten og Valgretten i Forbindelse med Pressefriheden er vore bedste Vaaben i denne Kamp.

Vi fejrer Grundloven, fordi den gav os disse Vaaben. Men for Arbejderne har Grundlovsfesten et dobbelt Formaal. Vi samles ikke blot for at raabe Hurra for Grundloven og de Goder, den gav os; vi samles for at fastslaa, hvortil vi ønsker at bruge disse Vaaben, for at tilkendegive, hvad der er Maalet for vor Stræben; dette er ikke udtrykt i den politiske og økonomiske Ret, som den nuværende Grundlov giver os. For os betegner den nuværende Grundlov ikke Idealet. Tokammersystemet er et unødvendigt Omsvøbsdepartement, der kun tjener til at forhale og besværliggøre Lovgivningsarbejdet. Landstinget har gjort Fortræd nok i Danmarks politiske Liv; det bør nu forsvinde og Etkammersystemet gennemføres, saaledes som Socialdemokratiet foreslaar. Kongedømmet er en meningsløs og utidssvarende Institution, en Fortidslevning, en Slags politisk Blindtarm, i bedste Tilfælde er det unyttigt; men den senere Tids Begivenheder har vist, at det i visse Situationer kan være farligt. Ogsaa det bør derfor afskaffes og erstattes af Republiken. Endelig bør Valgretsalderen nedsættes; det er ikke noget Bevis paa politisk Indsigt, at man er Bedstefader. Valgret for enhver voksen Mand og Kvinde fra 21 Aars Alderen er, hvad der forlængst er gennemført overalt i Verden; Danmark maa følge efter paa dette Omraade.

For disse Krav, som Socialdemokratiet har stillet i sit Forfatningsforslag, demonstrerer Arbejderne paa Grundlovsdagen.

Men Arbejderklassen standser ikke ved Erhvervelse af den politiske Ligestilling. For den maa det økonomiske Demokrati ganske naturligt være Maalet.. Valgret og Organisationsret er kun Midlerne.

Gennem Organisation og politisk Indflydelse vil vi naa det økonomiske Demokrati og virkeliggøre Socialismen.

Jens Forkarl.

Judas — —

> Og han gik hen og talede med de Ypperstepræster og Høvidsmænd, hvorledes han vilde forraade ham til dem.
> Og de bleve glade, og lovede at give ham Penge.
> Sct. Lucas 32, 4—5.

Saaledes kender vi Judastypen, og saaledes er den første historiske Skildring af Forrædderlypen — Judas, der solgte Jesus for 30 Sølvpenge, denne lyssky Type, der i Foragt for sig selv berøvede sig selv Livet — — —

Og som vi foragter ham, der ikke undsaa sig ved Fornedrelsen, saaledes har op gennem Tiderne Foragten altid mødt Uslingen, der var rede til at sælge sig selv og forraade sine Kammerater, der var rede til, for at opnaa en fattig øjeblikkelig økonomisk Fordel, at lade en hel Klasses Interesser øde.

Den moderne Judas, Strejkebryderen, hvad er da hans smukke Opgave og triste Skæbne her i Livet? — Jo, det er at falde Arbejderklassen i Ryggen, naar den i Kampen for Tilværelsen af den kapitalistiske Vampyr kastes ud i Strejken; det er at knuse Barnets Lykke og Kvindens Haab — naar Manden gaar ud i Kampen for at erobre en lille Smule mere Solskin, en lille Smule mere Glæde til dem der hjemme i den usle Rønne. Vi kender Judas' grinende Forrædderfjæs, hvad enten det nu er med Studenterhue eller Kasket; vi ser det og fyldes med Væmmelse, fordi vi ved, at Typens Kamp er en Kamp mod de fortryktes Kamp for sine retfærdige Krav om taaleligere Livsvilkaar.

Vi ved, at for hver Forrædder, der slutter sig til Forræddernes Trop, føjes nye Savn og nye Lidelser til en i Forvejen glædesløs Tilværelse, og vi ved, at det betyder mindre Mad og mindre Solskin end den i Forvejen knappe Ration, der af disse Goder skænkes [illegible] dem, der i Kraft af sit Arbejde skaber de Værdier, hvormed ikke blot Judas, men den Herre — Kapitalmagten — for hvem han er Lakaj, gives Eksistensbetingelser.

Vi har Ret til at betragte ham som en æreløs Slyngel; thi selv det helligste nærer han ikke Respekt for, det helligste af alt: et en Gang givet Løfte og Kampen for saavel Kvinders som Børns Lykke.

Der er ingen Grund til at beklage ham for den Skæbne, han maa og bør lide; thi et Væsen, for hvem Moral er et saa udflydende Begreb, at man i Kampen skal støtte den tilsyneladende Stærkeste, for et saadant Væsen er Moral noget ukendt, og som saadan kan det ikke have ringeste Krav paa nogen som helst Medfølelse; thi det er som en Svulst paa et Legeme — og en Svulst bortopererer man. Derfor er Kampen mod denne Svulst paa Samfundslegemet, en Kamp for hvis Hensynsløshed udelukkende de, der er Aarsag og Forsvarer, bærer Ansvaret, en Kamp, der er Livsbetingelse for en hel stor — ja, den største Klasse af Mennesker i Samfundet.

Vi har set i Amerika, og i de seneste Tider ogsaa i Skandinavien disse Skadedyr optræde i Horder, bl. a. her hjemme som Samfundshjælpen — — — —

Navnet er kønt, man vil hjælpe Samfundet, men hvem er Samfundet? Ja, for disse Væsner er Samfundet kun den diamantbehængte, whiskydrikkende, professionelle Dagdrivertype. Overklassemennesket; — den flittige stræbsomme Arbejder er uden for Samfundet, er overkomplet, naar det drejer sig om at skulle værnes, medens de, som ikke udfører noget som helst produktivt Arbejde, der giver Berettigelse til deres Eksistens, er dem, der skal værnes.

Nuvel, er vi sat uden for Samfundet — hvad enten det er sket med eller uden Judas' Hjælp, da vil vi rejse Kampen for at tilkæmpe os den Plads i Samfundet, som vi har Krav paa; men da gaar vor Sejr over Liget af Pestbylden — Judas — Forræddertypen — der solgte sig selv for usselige 30 Sølvpenge, for hvem intet er helligt, men Begæret efter Penge opvejer Respekten for sig selv.

Med Foragt møder vi Typen, og med isnende Kulde skal vi vende os bort fra ham.

A. S.

Omkring Junigrundloven.

Revolutionerne i Frankrig brød sig Vej frem over hæmmende Skranker; af den bloddrukne Jord skød spæde Spirer frem, der skulde vokse mod Lyset under Sus af store Storme.

Revolutionerne i Frankrig luftede ud i lumre Konge nakker Jorden over, og en Susning naaede ind gennem Sprækkerne i det danske Kongehus Kristiansborg, hvor Hans Majestæt Frederik VII levede et idyllisk Liv vekslende mellem Drikkebordet og Grevinde Danners bløde Arm og dito Legeme.

Kongedømmet, Adels- og Præstevældet gik til Bunds i de franske Revolutioners Malstrøm, og „Menneskerettighedernes Erklæring" blev skrevet med Idealisternes Blod:

„Menneskene fødes og forbliver fri og lige i alle Retninger." „Al Magt beror paa Folket." „Sikkerhed og Ret til Modstand mod Undertrykkelse." „Loven er et Udtryk for Folkets Vilje"

Det var Standarterne, Folket samledes om, det var Symbolet for det nye, der fødtes.

1849 havde Mirabeau sagt: „Tag Jer i Agt, I Adelsmænd og Godsejere, der vil holde Samfundets frembringende Medlemmer i Umyndighed; tag Jer i Agt, I Præster og Biskopper, som udsuger Befolkningen og søger at holde den nede i Uvidenhed og Armod; tag Jer i Agt, I Hofmænd, der øder Landets Rigdom i vanvittigt Vellevned."

Gennem en Menneskealder sydede og gærede Frankrig under Revolutionskampene; i den Menneskealder lyttede en Verden anspændt til; saa begyndte Funkerne at tænde; der gik Ild i Nabohusene; efter Februar-Revolutionen i Paris 1848 rejste Folket sig i Spanien, Schweiz, Italien, Østrig, Ungarn; den 22. Marts i Berlin trængte Barrikadekæmperne ind i Kongeborgen med de dræbte Revolutionshelte og tvang Kejseren til at tage Hatten af for de døde.

Den store Verdens Arbejdere blødte for Idéerne; deres Blod farvede Barrikaderne røde; de bragte de Ofre, der altid er nødvendige, naar noget nyt vil trænge det gamle til Side.

I Danmark gik det saa pænt stille og dæmpet af; den danske Sindighed og Godmodighed fornægtede sig ikke.

Her var „Revolutionen" det, at en Snes tusind Mennesker med Borgerrepræsentation og Magistrat i Spidsen gik til Majestæten og tryglede ham om endelig ikke „at tvinge dem til Fortvivlelsens Selvhjælp".

— — —

Kongeloven af 1665 var den Grundlov, der regerede Danmark indtil 1849. Den gav Kongen enevældig Magt.

Da Folketoget havde fremsat den arge Trusel om „Selvhjælp", gav den saakaldt folkekære Frederik VII efter og lod indkalde et nyt Ministerium, hvori bl. a Oppositionsmændene Monrad, Tscherning, L. N. Hvidt og Orla Lehmann fik Sæde.

Disse udskrev Valg til en grundlovgivende Rigsdag den 5. Oktober; her valgtes 102 Medlemmer ved almindelig Valgret, medens andre 48 valgtes af Kongen; den 23. Oktober traadte Rigsdagen sammen, og Forhandlingerne varede til den 25. Maj 1849.

Disse Krav om Folkets Deltagelse i Regeringen og Afskaffelsen af det enevældige Kongedømme vakte hos mange af Datidens Intellektuelle ikke den Forstaaelse, som kunde ventes. Søren Kierkegaard kaldte det „Udvorteshedens Spektakel"; Chr. Winther skrev i et af sine Digte fra 1849:

Lad dem slynge deres Ild,
lad dem tænde deres Fakkel!
Blande mig i det Spektakel
hverken kan jeg eller vil!

og Carsten Hauch skrev paa samme Tid:

Min Sjæl mattes ud af det evige Raab
om en Vælger, en Valgt og en Valgbar.

Men paa Højde med sin Tid var den ellers saa skælmske Emil Aarestrup; da Valget foregik den 5. Oktober, vakte det en Del Opsigt, da en af de Nationalliberales bedste Mænd, Professor H. E. Clausen, i Præstø faldt for en fattig Væver, der hed Hansen, og som endda nu og da havde været paa Kant med Loven; Emil Aarestrup skrev i den Anledning et Digt, der viser hans Forstaaelse af Tiden:

En fattig Djævel, ej engang en Fæster,
en Bomuldsvæver i en Røn bag Gærdet,
ved smudsig Dont fornedret og forhærdet,
undsluppen nylig Varetægts-Arrester.

Vælg, danske Folk, vælg en af disse tvende!
Den sidste valgte du. Man maa bekende,
han er din Sags naturlige Forfægter.

Du møder fast personlig selv for Skranken,
I Valget er en Hævn, en Haan i Tanken,
en Bitterhed, hvis Ret jeg ej benægter.

En anden, der forstod sin Tid, men ragede højt op over den, var Frederik Dreier, der i 1848 udgav sine to Smaaskrifter „Folkenes Fremtid, af en Fritænker" og „Fremtidens Folkeopdragelse, af en Socialist".

— Forhandlingerne i den grundlovgivende Rigsdag var ret hidsige; allerede i November — den første, tildels radikale Regering valgtes i Marts — rekonstrueredes Ministeriet i moderat Retning, idet Monrad, Tscherning og Lehmann gik af, og Grev Sponneck, Madvig, H. N. Clausen kom i Stedet.

Kampen stod mellem Højre, Centrumspartiet og Venstre; Højre vilde bevare det gamle saa meget som muligt, Centrumspartiet, de Nationalliberale, vilde give Middelstanden Magten, medens Venstre vilde give Folket virkeligt Selvstyre.

Højre vilde have Tokammersystem med Censusvalg, d. v. s. med Valgret kun for de besiddende Klasser, til Folketinget og et decideret Overklasse-Landsting; Venstre vilde have Etkammersystem paa den almindelige Valgrets Grund; de Nationalliberale kunde godt tænke sig Etkammersystem, men kun med Valgret for de Besiddende.

Allerede første Behandling af Sagen tog 15 Møder med 90 Talere, og Meningerne stod en lang Tid stejlt overfor hinanden, indtil endelig C. M. Jespersen og P. D. Bruun stillede et Forslag, som Venstre af oppurtune Hensyn stemte for.

Det gik ud paa Tokammersystem og Valgret til Folketinget for hver uberygtet trediveaarig Mand, medmindre han (Paragraf 35),

a) uden at have egen Husstand staar i privat Tjenesteforhold;
b) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergiven eller tilbagebetalt.
c) er ude af Raadighed over sit Bo;
d) ikke har haft fast Bopæl i eet Aar i den Valgkreds eller den Stad, hvori han opholder sig paa den Tid, Valget foregaar.

Valgret til Landstinget havde de samme Vælgere som til Folketinget, men medens man af Folketingskandidaten kun krævede, at han skulde være fyldt 25 Aar, krævede man af Landstingskandidaten, at han skulde være fyldt 40 Aar og svare en Skat til Staten af 200 Rbd. eller godtgøre at have en Aarsindtægt af 1200 Rbd.

Grundloven blev vedtaget den 5. Juni med alle Stemmer mod 4.

Det egenmægtige Kongedømme var brudt; Folket begyndte at faa Tøjlerne i deres Hænder.

Siden kom 1866, hvor man benyttede sig af Nederlagsslapheden hos Folket efter 1864, til at ændre Grundloven i krasreaktionær Retning, og igen efter 1866 kom Industriens Gennembrud, der fødte Socialdemokratiet; dette tog straks sammen med radikale Kredse indenfor Venstre en rasende Kamp op mod den reaktionære Grundlov; en Menneskealder stod Kampen paa, saa sejrede Frisindet igen, og Danmark fik en Grundlov, der i det store og hele gav Tøjlerne i Folkets Haand.

— — —

Verdenskrigen rystede Samfundet i sine Fuger og fødte nye Revolutioner, den tyske og den vældige russiske; som nye Tanker groede frem af de franske Revolutioner i 1793 og opefter, er nye Tanker groede frem af de Revolutioner, der er foregaaet de sidste Aar.

Konge, Adel og Præsteskabets hundredaarige Magt knækkedes af den franske Revolution; Kapitalismen afløste Feudalismen.

Med Verdenskrigen brød det kapitalistiske System sammen, og Socialismen gror frem efter vore Dages Revolutioner.

Hvad den franske Revolution betød for Bourgeoisiet, betyder den tyske og den russiske Revolution for Arbejderne. *Oskar Hansen.*

PENSJA KSIEDZY A ZAROBEK ROBOTNIKOW.

Proboszcz Szmitz w Nakskowie na kazaniu wzywal lud a by robili skladke na ksiedzy, gdy trudno im wyzyc za te 4000 koron pensji które oni pobieraja. Princypalnie nic nie majac przeciwko temu zeby duchowenstwo mialo taki dochod aby moglo zaspokoic swoi potrzeby, jednakowóz chemy sie zastanowic nad tem wezwaniem, i zrobic niektóre porownania dochodów duchowienstwa z dochodami nas robotników rolnych.

Mimo woli na suwa sie na mysl ta ruznica w dochodach jake maja ksiedzy a my robotnicy rolni.

Ksiadz, samotny, taki co szlubowal ze bede utrzymywal post, ze bede prowadził zycie w modlitwy i trudzie, wyrzeknal sie wszelkich dobr do czesnych, ino zycie swe poswiecil do sluzenia Bogu, i ten to sluga bozy potrzebuje co tydzien 77 koron — dla swego postu, i jescze ma zamalo, gdy zwraca sie do — aogatych — robotników o poparcie! Zobaczymy teraz welie ten robotnik rolny pobiera wynagrodzienia za swoja nie raz nadmierna prace. A otóz, przez zime anie mnej a nie wecej 37 koron 20 orow za 6 dni pracy. Z tego zarobku musi robotnik nie tylko sam wyzyc, ale tez wyzywic swoje rodzine. Jak widzimy zarobek robotnika nie byl nawet i pul tego co ksiadz pobiera.

Od 1-go maja uzyskalismy, po dlugej pracy, nieco wieksze wynagrodzienie — 1 kr. 80 — 1 kr. 30 dzienne, co daje 48 i 45 koron tygodniowo. Jak widzimy mamy jescze daleko do 77 koron, których ksiedzu brakuje do wychowania sie. Wiec jezeli Proboszcz Szmitz publicznie wyglasza ze nie poradzi wybhowac sie za 77 koron tygodniowo to tez powinen przyznac, ze robotnikowi jescze trudnej wyzyc za 45—48 koron, a jako konsiekwiecja tego wyznania powinenby P. S. bezwarunkowo stanac na strony robotniczej i wraz z robotnikami domagac sie o podwyzszke zarobków. Tym czasem inaczej sie dzieje. Jezeli my do dzis nie poradzilismy osiagnuc nawet tych 70 koron ktorych P. S. ma zamalo, to wlasnie tylko dla tego, ze P. S. ze swemi kolegami i innemi pacholkami kapitalu, stoja na przegrody, nie pozwoliajac robotnikom sie skupic do wspolnej walki za tym celem. Teraz robotnicy mozecie dobze poznac wiele ksiedzy sami chca a wiele my mamy dostac z dobr doczesnych. My nie odmiowiamy ksiedzom ich pensji i skladek na nich owszem, to co od nich potrzebujemy, i to stanowczo, ze by ksiedzy zaprzestali rozbijac jednosc robotnikow, ino aby sie starali trzymac sie od dala od organizacji robotniczych.

Niech robotnicy przy pomocy swych organizacyj walcza o liepszy byt. Czym wiecej robotnik zarobi tym liepej moze tez ksiedzy wynagrodzic A Was Polacy, Towarzysze i Towarzyszki wzywamy, a by ino gromadzilisie w stowarzyszenie robotników rolnych i wraz z dunczykami domagalisie liepszego bytu. Przyszlosc nasza w lacznosci liezy.

K. P. z pod Naskova.

Regningen præsenteres.

Naar »civiliserede« og »kristelige« Nationer førte Krig, var det altid Sæd, at den overvundne betalte Gildet. Sejrherren dikterede sine Betingelser, og disse indeholdt altid en Bestemmelse om, at den slagne Part betalte en klækkelig »Krigsskadeserstatning«.

Og saaledes som det er gaaet i Staternes og Nationernes Kampe, mener vor hjemlige Reaktion og Kapitalisme aabenbart, at det ogsaa bør være i de politiske Kampe. Ved Valget d. 26. April lykkedes det den samlede Højre- og Venstrereaktion ved Hjælp af en bundløs forløjet Valgkampagne at fravriste Demokratiet Flertallet i Folketinget, og efter Reaktionens Kogebog er det god Latin, at naar Demokratiet taber, maa det betale.

Nu præsenteres Regningen for »Krigsskadeserstatning«. Nu skal Valgkampens Løfter fra Højre og Venstre indfries. Løfterne om »Arbejdsfred« i Landet og om en fast og bestemt Optræden overfor Arbejdernes »meningsløse« Krav. Nu, da Ministeriet Zahle er afløst af et Ministerium af »stærke« og maalbevidste Dannemænd, venter baade store og smaa Kapitalister, baade Byernes Industribaroner og Landets Jorddrotter, Stamhusbesiddere og Storbønder at faa en energisk Støtte i Statsmagten i deres Kamp mod Arbejderklassen her i Landet. Og de venter øjensynligt ikke dette med Urette.

En af Ministeriet Neergaards »stærke« Mænd, Justitsminister Rytter, benyttede den første Lejlighed, han overhovedet havde, til i Folketinget at forsikre d'Hrr. Arbejdsgivere, at de kunde være sikre paa Statsmagtens Bevaagenhed, naar det gjaldt om at komme Arbejderorganisationerne til Livs ved Hjælp af Skruebrækkere. Det vilde være en af Hr. Justitsministerens kæreste Opgaver til enhver Tid at stille tilstrækkeligt Politi og Militær til Beskyttelse af »arbejdsvillige«. Hr. Rytter tog slet ingen Forbehold, tvertimod søgte han øjensynligt at understrege, at Strejkebryderne *under alle Forhold* kunde være sikre paa Autoriteternes Velvillie.

Og det er ikke blevet ved Ord alene. I Gerning har han efter Evne søgt at virke overbevisende paa de ærede Højre- og Venstrevælgere.

En af de sidste Opfindelser paa Strejkebryderiets Omraade er som bekendt det af Kaptejn Topsøe startede »Samfundsværn«. Alle Kapitalistbladenes og dets egne kønne Talemaader til Trods er dette »Værn« en ren og skær Overklasseinstitution, født i Dølgsmaal som Frugten af en illegitim Forbindelse mellem simpelt Stakkelhad og misforstaaet Idealisme, og i sin Opvækst holdt under Armene af hele Borgerskabets Pressekobbel Selvfølgelig har dette Skruebrækkerkorps — hvis Debut blev et Bagholdsangreb paa de strejkende Sømænd og Havnearbejdere — været disse en slem Torn i Øjet under deres maanedlange, bitre Kamp mod Rhederihajerne og Kuponklipperne, og selvfølgelig har det ikke været milde Blikke og muntre Smil, de har sendt de »samfundsværnende« Hædersmænd, hvad disse Individer næppe heller har ventet. Ikke desto mindre har ikke et af disse lidt den mindste Overlast under Udøvelsen af deres malpropre Hverv. At de Strejkende, hvor Lejlighed har været givet, har søgt at gøre dem deres beskidte Stilling klar, og ved Overtalelse søgt at faa dem til at opgive deres Judasgerning, er kun hvad der under enhver social Kamp herhjemme har fundet Sted, uden at man tidligere har gravet gamle mugne Lovbestemmelser og Paragrafer frem i den Anledning.

Men under den »stærke« Justitsminister Rytter, ser man anderledes paa den Slags »Forbrydelser«. En af de Strejkende Fagforbunds Tillidsmænd sættes fast i Henhold til en eller anden mosgroet Paragraf i Straffeloven og idømmes en Maaneds Fængsel for at have brugt en maaske lidt kraftig Vending over for en af disse Kapitalismens Lejesvende, en Vending, som dog ikke var kraftigere, end at den under andre Forhold næppe vilde blive paaagtet, endsige straffet. Det er da ogsaa betegnende, at det ikke var den paagældende »Værner« selv, men hans Arbejdsgiver, der rejste Sagen mod Fagforbundets Tillidsmand, paa det, at de højtærede Venstre- og Højrevælgere kan se et øjeblikkeligt og virkningsfuldt Udslag af Valgsejren den 26. April, og det dermed følgende Systemskifte.

Uanset hvad man iøvrigt mener om Sømændenes og Havnearbejdernes Kamp og Kampmetoder — og Guderne skal vide, at f. Eks. deres Stilling overfor Københavns Kommune er mildest talt uforstaaelig — maa enhver organiseret Arbejder oprøres over denne Samfundsmagtens Tagen Parti for Skruebrækkeriet mod Fagforbundene, og det turde maaske være lovligt tidligt, at de store og smaa kapitalistiske Profeter glæder sig.

Der kommer en Valgdag inden længe, og hvis Danmarks Arbejder- og Smaamandsstand selv vil, jager den hele det kapitalistiske Lakajministerium paa Porten, fordi Arbejderne og Smaakaarsfolkene jo alligevel til syvende og sidst er langt de fleste her i Landet og kun behøver en Ting for at finde hinanden: Øjnene aabnede for Hulheden og Forløjetheden i Reaktionens Fraser, og hvad der er dens egentlige og sande Formaal, nemlig Foden paa Nakken af Arbejderklassen.

—lm.

Tørvearbejdet.

En god Overenskomst i Nr.-Søby.
Garanteret Timeløn: 1 Kr. 60 Øre.

Det daarlige Vejr har bevirket, at det ikke hidtil har været nogen fed Bestilling at være Tørvearbejder. Dertil kommer, at Tørvefabrikanterne som sædvanlig ofte ikke har ønsket at betale rimeligt for Arbejdet — trods de høje Maximalpriser paa Tørv. Som Følge heraf har der i de fleste Moser i dette Foraar været paafaldende megen Uro.

Ogsaa i den store Nr.-Søby-Mose har der været en Del Uenighed om Arbejdsforholdet indtil forleden; da blev der afsluttet en Overenskomst, saaledes at Tørvefabrikanterne paa de derværende 3 store Værker er sikker paa at faa lavet mange Tørv og Folkene garanteret en rimelig Fortjeneste.

Da man ikke kunde opnaa Enighed om Værkernes Produktionsevne, enedes man om, at Arbejdet skulde udføres til en Timeløn af 1 Kr. 60 Øre. Og naar der saa i 6 paa hinanden følgende Dage ved normalt Arbejde er præsteret 40.000 Tørv pr. Dag, overgaar Arbejdet til Akkord til 4 Kr. pr. 1000 Tørv. Det vil give mindst 20 Kr. pr. Mand pr. Dag, da der i Akkorden kun maa være 8 Mand — 4 i Graven, 2 ved Maskinen og 2 ved Formene. Afdækker, Kuske og Fyrbøder betales særskilt af Fabrikanten.

For at vende og stable Tørv betales 1 Kr. pr. 1000 Stk.

Fabrikanterne paastaar bestemt, at de tre Værker hver kan præstere 50.000 Tørv pr. Dag. Viser det sig at blive Tilfældet, kan den omtalte Overenskomst med alle sine Tillægsbestemmelser tjene som Mønster-Overenskomst for danske Mosearbejdere.

C. W.

Til Abonnenterne!

Da Landarbejderbladets Abonnements Termin udløber til 1. Juli, skal vi anmode Bladets Abonnenter om inden denne Dato at forny Abonnementet hos Landposten eller paa det stedlige Postkontor. De Abonnenter, der har bestilt Bladet ved Bladets Ekspedition, beder vi om at indsende ny Bestilling inden 1. Juli, da Forsendelsen af Bladet ellers vil standse.

Ekspeditionen.

Hvad der er i Vejen? —

Synes du, at Situationen er grinagtig?

Nu vil Saft suse mig Overskatteraadet ha' Skat af de sølle ti Spande Sølvdalere, jeg havde gemt til og ha' og staa imod med, hvis vi gik statsbankerot. I fire Aar har jeg samlet uden at faa en Øres Rente, — og saa fordi de har snuset op — næh Føj for den — — det er sgu godt, vi har faaet et nyt Ministerium, der ka' rense op i Gøgemøget.

Der er nu bam Landbrugsminister Madsen-Mygdal, det er en Karl, min Far, han er rejst over til England for at ordne Flæskepriserne og Smørret „unter uns" med ham Lloyd George og Asquit efter Programmet: Kapitalister i alle Lande forener Eder.

Jo, vi har sgu lært af det Socialistrak! —

Og Rytter — hvad det er en „Kriger", han ka' sgu ordne dem, Kniplerne frem: Tju! Tju! Bang! Naa, saa I vil ha' højere Løn, hva'? — Bang! Tju! — ham burde vi samle sammen til en Mindestøtte for — det sku' naturligvis være en — Rytterstatue! —

— Vittigheder! — Jeg siger sgu ingen Vittigheder, det er Tiden for alvorlig til. Det er bevægede Tider, vi oplever. Se nu, hvordan vi hylder Alpejægerne, de blaa Djævle. Det ska' ha' været et opløftende Syn, da den sønderjydske Komité forærede dem et dansk Flag til Brug i Frankrig — det var Fanen — saa de kyssede den. Tykke Thomas Lorenzen og lille Redaktør Witzansky stod og holdt hinanden i Haanden og tudbrølede af Fødelandsrørelse, og alle de begejstrede Tilskuere lavede Jorden saa fugtig af Sindsbevægelse, saa 50 Automobiler blev stikkende i det Mudder, der blev, da de skulde hjem.

Vi skulde ha' lidt flere af den Slags Stemninger, saa var der ikke saa meget Vrøvl om Arbejdsløn og Dyrtid. For naar Folket lider for Fødelandet, saa er der ikke den Varepris, vi ikke ka' sætte op til det tredobbelte.

Derfor slaar vi ogsaa Kreds om Klaus, J. C. og Neergaard! — Ministeriets Forbliven er en Samfundssag — ja, det vil altsaa sige for Kapitalisterne, Gaardmandsklassen o. s. v.

Kommer det Arbejderrak til Magten — saa skal du se — saa faar Piben Søren fløjte mig en anden Lyd — derfor maa du og jeg sørge for at holde Landarbejderne nede til Valget — og heldigvis er der da nogle af dem, der sover endnu — for skulde de vaagne og slutte op med Kammeraterne, saa ser den ikke saa skjøn ud! —

Naa, jeg skal til Sogneraadsmøde — vigtige Sager. — Vi maa se at faa den Alderdomsunderstøttelse sat godt ned og Arbejdsløshedsunderstøttelsen ophævet — det vil lette paa Skatterne. Paa Gensyn!

Ugens Spejl.

Hæderlighed er en god Ting — dette har sikkert de fleste Mennesker Forstaaelsen af — og da i Særdeleshed den Klasse af Medborgere, der ikke mindst under Krigen har haft Lejlighed til at forøge deres jordiske Rigdomme i næsten utroligt Maal — Dette er formodentlig Aarsagen til, at denne Klasse af Mennesker omgaas Hæderligheden saa varsomt som muligt, betragter Hæderlighed som noget saa ophøjet, at disse smaa Jordlopper ikke finder sig værdige til at betjene sig heraf; men hvad, naar man er god Patriot og Pengematador, har Landet selvfølgelig kun Grund til Stolthed over disse sine Sønner, og noget saa *formasteligt*« som dette: at fordre Skat af disse Mennesker, synes næsten at være blasfemisk.

I Bevidstheden herom er det da ogsaa, at de Herrer er skredet til Selvangivelse af deres Indkomster, og de har i Sandhed ikke været smaalige, naar det drejede sig om nogle Nuller (i hvert Tilfælde — ikke mindre) , men saa kan man jo ogsaa passende, naar det drejer sig om Sociallovgivning, raabe op om det urimelige i, at »hæderlige Borgere« skal betale kolossale Skatter til en Klasse af Medmennesker, der efter samme »hæderlige Borgeres« Meninger er uhæderlige og uværdige.

Kedeligt er det blot, at der her i Landet er noget, der hedder Overskatteraad, de hjemlige Ligningsmyndigheder kan man jo altid komme uden om; men Overskatteraadet synes at have skarpere Blik for, hvad den enkelte tjener, blot var det ønskeligt, at Overskatteraadet udsendte en Blaabog med Navne paa og Biografier om det celebre Selskab, der efter bedste Evne har søgt at unddrage sig sin Pligt, men til Gengæld saa meget kraftigere pukker paa sin Ret.

Imidlertid har vi kun Tallene til Raadighed, men de er til Gengæld ogsaa saa meget mere tydelige; vi skal her fremføre ganske enkelte Eksempler.

En Manufakturhandler undlader at opgive sin Indtægt, Skatteraadet ansætter ham i 1916 til 4000 Kr., han har 14,000; i 1918 til 15,000, han har 31,800; han faar Lov at efterbetale Kr. 3441.

En anden Manufakturhandler (i en jysk Købstad) opgiver som Indtægt i 1918 54,000 Kr., han har 162,750 Kr. Han maa betale en Bøde paa 40,428 Kr. og efterbetale i Skat Kr. 9572.

En Landkøbmand i Jylland opgiver i 1917 at have en Indtægt af 177,850 Kr., i 1918 155,000 Kr. Det viser sig, at J(ø)yden har haft 381,400 og 335,550 Kr.; denne Mand maa bøde 160,000 Kr. —

Dette er en lille Stikprøve, en Gengivelse af samtlige Tilfælde vilde fylde adskillige Numre af Bladet.

ooo

Ved Aftenmødet i Lagtinget i Gaar blev Selvstyrepartiets Forslag til Beslutning, i hvilket der udtales Mistillid til Justitsminister *Rytter* i hans Egenskab af Minister for Færøerne, vedtaget med 22 Stemmer mod 8, 1 stemte ikke og 1 var fraværende.

Ja, Færingerne har jo den tvivlsomme Ære at kende ham.

ooo

Hr. *Fr. v. Jessen* telegraferer Onsdag Aften til »Berl. Tid.«:

»Ambassadørkonferencen har i Formiddags afsluttet Behandlingen af det slesvigske Spørgsmaal paa den Basis, som jeg har omtalt i et tidligere Telegram. *Den Clausen'ske Linje med en ubetydelig Ændring vil blive Danmarks fremtidige Sydgrænse, og 2den Zone vil falde tilbage til Tyskland. Spørgsmaalet om en Internationalisering er ikke kommet i Betragtning under Raadets Forhandlinger.*«

Hermed har det Spørgsmaal, som har været Genstand for saa megen Tilsmudsning og modbydelig Spekulation endelig fundet sin Afgørelse, en Afgørelse, der vil blive mødt med Tilfredshed af ethvert rettænkende Menneske her i Landet; men selvfølgelig hos de Herrer Højre- og Venstrepolitikere vil blive mødt med Mishag, ikke mindst fordi hele deres Spekulation nu ligger afdækket for Offentligheden som den mest storstilede Humbug. —

ooo

D. A. F. har den 27. denne Maaned paabegyndt sin Kongres i København; der var mødt 396 Repræsentanter, der enstemmig gav sin Tilslutning til Strejken, som derefter, hvis Enighed ikke opnaas forinden, vil træde i Kraft Lørdag den 5. Juni.

ooo

Et sikkert Forlydende vil vide, at det bebudede Folketingsvalg vil finde Sted den 29. Juni.

Grundlovssagen, der er Valgets egentlige Aarsag, vil i denne Uge blive forelagt i Folketingets Grundlovsudvalg, saavel et Forslag fra moderat som socialdemokratisk Side vil foreligge.

Vi hidsætter her et Sammendrag af Socialdemokratiets Forslag, som det er vedtaget af Partiets Hovedbestyrelse:

Socialdemokratiets Grundlovsforslag gennemfører *Republik, Etkammersystem og Valgret fra 21 Aars Alderen, Folkeafstemning og Forslagsret for Befolkningen* samt *reviderer en Række af de gamle borgerlige Paragrafer i moderne demokratisk og socialistisk Aand.* Det er en helt ny virkelig demokratisk og social Grundlov, der her foreslaas.

Politiovergreb i Tranekærsagen.

Politimester Woll, Kerteminde, anholder Carl Westergaard under et Protestmøde i Kerteminde mod Forvalter Friis, Lundsgaard.
En voldsom Harme blandt Arbejderne tvinger Politiet til at løslade vor Kammerat.
Et tusindtalligt Demonstrationstog.

Som det vil være vore Medlemmer bekendt, omfatter Strejken mod Greven paa Tranekær ogsaa Lundsgaard ved Kerteminde, der ligeledes ejes af den stormægtige Greve.

Vore lokale Afdelinger havde Onsdagen den 19. Maj indbudt til et Møde ved Kerteminde for at protestere mod Greven og hans Lejesvend paa denne Gaard, en Forvalter *Friis,* der hele Tiden har stillet sig paa Grevens Side unden Spor af Sympati for den Kamp, de fattige Arbejdere fører for en menneskelig Tilværelse i Grev Laurvigens Lejekaserner.

Protestmødet fik en overordentlig stor Tilslutning, et Vidnesbyrd om, at alle Arbejdere der paa Egnen følger Landarbejdernes Kamp med Interesse. I Tusindtal mødte Arbejderne op og gav deres Sympati tilkende.

Carl Westergaard bød velkommen.

Formanden for Revninge Landarbejderforening *Emilius Nielsen,* valgtes til Dirigent og gav Ordet til *Anthon Hansen,* Ringe, der omtalte Grevens og hans Forvalters arbejderfjendske Holdning, og gjorde opmærksom paa, at Landarbejderforbundet nu har gennemført Overenskomster for hele Landet, hvorefter Daglønnen for faste Landbrugsarbejdere er 7 Kr. 50 Øre, medens Greven bød sine Arbejdere 5 Kr. og krævede, at de skulde underskrive nogle middelalderlige Slavekontrakter.

Aksel Femlev og *Carl Westergaard,* Odense, samt Redaktør *S. R. Petersen,* Kerteminde, talte i Tilslutning hertil. Carl Westergaard fremdrog Navnene paa nogle Skruebrækkere, der vakte almindelig Afsky i den store Forsamling, og Redaktør Petersen angreb Politimester Woll, Kerteminde, fordi denne paa en forløjet nmeldelse fra Forvalter P. Friis havde ladet en Arbejder afhøre. Petersen udtalte sin Tvivl om, at Politimesteren havde været lige saa emsig, hvis det havde været en Arbejder, der havde klaget over, at en Skruebrækker havde forulempet ham.

At Redaktør Petersens Tvivl ikke var ubegrundet, blev senere paa Aftenen bekræftet paa en ligefrem haandgribelig Maade.

Efter Mødet blev der nemlig foranstaltet et mægtigt Protesttogt til Lundsgaard. Uden for Forvalterens Vinduer standsede Toget og Socialistmarschen blev afsunget, og der blev raabt et kraftigt Leve for Landarbejderforbundet. Derefter forlod Toget i Ro og Orden Gaarden og marscherede til Kerteminde Torv, hvor Carl Westergaard fra Retsbygningens Trappe rettede en Tak til den store Forsamling for dens Sympati for de strejkende Landarbejdere og udbragte et Leve for en snarlig Sejr over Greven.

Og saa optraadte Politimester *Woll.* Han stod pludselig bag Carl Westergaard og lagde sin Haand paa hans Skulder og førte ham ind paa Politistationen. *Vor Kammerat var* ***anholdt.***

Da Forsamlingen blev klar herover, opstod der en stærk Uro; men de øvrige Talere fra Mødet stod op og manede til Ro. Politimesterens letsindige Optræden skulde ikke give Anledning til yderligere Indskriden mod Forsamlingen. Efter et Kvarters Forløb kom Politimesteren tilsyne paa Politistationens Trappe. Han modtoges straks med stærke Raab om at løslade Westergaard. Paa hans Opfordring til Forsamlingen om at forlade Torvet, blev der svaret: Nej, ikke før Carl Westergaard er løsladt.

Den emsige Politimester maatte bøje sig, men forinden tog han det Løfte af Forsamlingen, at den ikke maatte raabe Hurra for Carl Westergaard!!

Da Carl Westergaard derefter kom til Syne fra Politistationen, opfordrede han Forsamlingen til at skilles roligt og stille, og den Opfordring blev ogsaa efterkommet.

Politimesterens Optræden har med et mildt Ord vakt Forundring i den lille Købstad, ja i hele Omegnen. Hverken paa Mødet ved Lundsgaard eller paa Torvet er der fra Westergaard eller nogen Taler faldet Udtalelser, der kan berettige eller undskylde Hr. *Woll.* Han undskyldte sig med, at det var for at gøre Westergaard opmærksom paa, at han havde Ansvaret for at holde Møde paa Torvet uden Politiets Tilladelse!!!

En mærkelig Maade at meddele saadan noget paa, vil de fleste sikkert mene. Det er da heller ikke Praksis andre Steder, men den Kerteminde Politimester er maaske noget for sig selv.

Ved ovennævnte Overgreb har han kun opnaaet at dokumentere, at hans Sympati er hos Greven, mod de strejkende Landarbejdere, og det var for saa vidt ganske overflødigt.

Men den danske organiserede Landarbejder kan sætte et nyt Mærke i sin Historie. Politimesterens Overgreb i Kerteminde, da de organiserede Landarbejdere fra Lundsgaard demonstrerede for Frihed og bedre økonomiske Kaar.

Landarbejdere! en ny Lære. Lad den sætte sine Spor indenfor vore Organisationer.

Den 19. Maj var Aarsdagen for Højmarksagen.

Ax. H.

Dir. Anders Jensen, Paladshotellet, og Arbejdslønnen.

Direktøren vil i sin Egenskab af Storagrar sætte Landarbejdernes Lønninger ned, han forsøger Eksperimentet paa Herregaarden Katrinebjerg med at reducere Lønnen for Gaardens Haandværker.

Et Medlem af Landarbejderforbundet henvendte sig forleden paa vort Forbunds Kontor og beklagede sig over den Behandling, han havde været Genstand for paa Herregaarden Katrinebjerg ved Taastrup. Han var beskæftiget paa nævnte Gaard som Tømrer og havde siden Efteraaret faaet 90 Øre i Timen samt frit Hus og Mælk som Gaardens øvrige faste Arbejdere. Gaardens Forvalter havde imidlertid for længere Tid siden givet ham Løfte om en Lønforhøjelse, men man enedes om ikke paa det Tidspunkt at fastsætte denne, men afvente Resultatet af Landarbejderforbundets Overenskomstforhandlinger; da dette forelaa, henvendte Manden sig paany til Forvalteren for at faa en fast Aftale angaaende sin Løn i Fremtiden. Denne stillede sig ogsaa særdeles imødekommende, og der var den bedste Udsigt til, at et tilfredsstillende Resultat kunde opnaas. Paa dette Tidspunkt greb Gaardens Ejer, den bekendte københavnske Slagtermester og Direktør Anders Jensen, Paladshotellet, ind i Forhandlingerne.

Da han hørte, der var Tale om Lønforhøjelse, fo'r han i Harnisk. Det vilde han intet høre om, Lønningerne skulde nu til at gaa den anden Vej, erklærede han, og i Henhold til denne Teori bød han Tømreren 80 Øre i Timen altsaa 10 Øre mindre i Timen end han havde faaet hidtil; dette var forsikrede Hr. Anders Jensen, hvad han betalte sine Folk inde paa Paladshotellet, og han vilde ikke betale mere paa Katrinebjerg, da Tømreren selvfølgelig nægtede at tage imod den Lønreduktion, Direktøren bød ham, blev det betydet ham, at han maatte rejse og straks fraflytte den Lejlighed, han beboede. Saaledes lyder i Korthed vor Hjemmelsmands Beretning. Vi skal til Belysning af Hr. Direktør Anders Jensens Adfærd erindre om, at i Henhold til Landarbejderforbundets Overenskomst skal de faste Haandværkere paa Herregaardene have et Tillæg efter Aftale til den Løn der betales for almindeligt Landbrugsarbejde. Det, Hr. Direktør Anders Jensen, bød Tømreren paa Katrinebjerg, var altsaa ikke blot en Lønreduktion, men det var ogsaa et Misbud, der ligger under den overenskomstmæssige Løn for faste Landbrugsarbejdere og langt under den gældende Betaling for Haandværkere.

Var Anders Jensen Medlem af Arbejdsgiverforeningen, vilde hans Optræden være et afgjort Brud paa Overenskomsten, som han gennem sin Organisation kunde drages til Ansvar for. Imidlertid har han, efter hvad der meddeles os, udmeldt sig af Arbejdsgiverforeningen for et halvt Aarstid siden. Om han har gjort dette for bedre at kunne betale under den overenskomstmæssige Løn og sulteløne sine Arbejdere paa Katrinebjerg, ved vi naturligvis ikke, men hans Adfærd overfor Gaardens Tømrer kunde jo nok pege i den Retning, og den vidner i Forbindelse med hans ovenfor citerede Udtalelse, at Lønnen nu skal til at »gaa den anden Vej«, om, at han er i Besiddelse af den »bedste« Vilje i saa Henseende, det vilde iøvrigt ogsaa passe godt til hele Mandens Fortid.

Hr. Anders Jensen er fra tidligere Tid stor Slagtermester i København, Indehaver af en Mængde Forretninger over hele Byen, i hvilken Egenskab han tidligere var Slagterlavets Oldermand, endvidere er han Hotelejer i stor Stil, saaledes at bl. a. Direktør for »Paladshotellet« og Hotel »Kongen af Danmark« i København samt det kendte Badehotel Marienlyst ved Helsingør, endelig ogsaa Godsejer, idet han som nævnt er Ejer af Katrinebjerg, en Gaard paa 7 a 800 Td. Ld.

Folk, der mener at vide Besked, hævder, at han er Mangemillionær, og det lyder absolut ikke usandsynligt.

Slagtermester, Direktør og Godsejer Anders Jensen er altsaa en Mand, som ved, hvordan Madposen skal skæres, naar det gælder ham selv. Det ovenfor fremdragne Eksempel viser, at han ogsaa kender til at beskære Madposen for sine Arbejdere: han har iøvrigt paa et langt tidligere Tidspunkt leveret Beviser paa denne Færdighed: han er fra gammel Tid baade som Slagtermester og Hotelejer almindelig kendt som en slet Betaler og en helt igennem daarlig Arbejdsgiver; at hans slette Tilbøjeligheder i denne Henseende ogsaa følger ham i hans forholdsvis ny »Virksomhed« som Storagrar, er der forsaavidt intet overraskende i; men Tiden vil vise den stormægtige Direktør, at det i det mindste ikke vil blive nogen god Spekulation for ham, dersom han lader disse daarlige Tilbøjeligheder løbe alt for stærkt af med sig.

Tømreren fra Katrinebjerg har nu overgivet sin Sag til Organisationen og Hr. Anders Jensen vil nu

komme til at gøre den Erfaring, at den Tid er forbi, da Herremændene var almægtige overfor deres Arbejdere og kunde byde disse Løn og Arbejdsforhold efter Forgodtbefindende.

Grev Ahlefeldts Kamp mod sine Arbejdere.

Strejken paa Lundsgaard. — Ingen Vaklen blandt Arbejderne. — Fortvivlede Anstrængelser for at skaffe Arbejdskraft til Gaarden.

Kerteminde.

Den af Arbejderne paa Lundsgaard etablerede Strejke gaar sin Gang, uden at der fra de strejkendes Side vises Spor af Vaklen i Geledderne, hvilket sikkert er bleven en stor Skuffelse for den stormægtige Greve paa Langeland og hans Makkere i den kapitalistiske Presse.

Straks ved Strejkens Begyndelse saa man jo, hvorledes »Fyns Tidende« og »Kerteminde Avis« i hoverende Vendinger bebudede Arbejdernes snarlige Underkastelse, ja man gik endog saa vidt, at man fortalte, at der overhovedet ikke mere var Brug for Arbejderne paa Gaarden. Hensigten hermed var selvfølgelig først og fremmest at forsøge at berolige deres arbejderfjendtlige Læsere, ligesom nævnte Blade naturligvis tillige havde til Formaal at udsaa Tvivl blandt de strejkende for derved at bringe Uro i Rækkerne og Splittelse blandt Arbejderne, saa en Del af dem atter skulde gaa under Aaget.

At alt ikke er gaaet, som af Grev Ahlefeldt og hans Haandlangere ønsket, fremgaar tydeligt af de sidste Dages Begivenheder, idet man har været Vidne til, hvilke krampagtige Anstrengelser, der udfoldes for at skaffe Skruebrækkere til Lundsgaards betrængte Landbrug. Man ser saaledes, hvorledes en af Gaardens ældste Havemænd, der nu ser sin Fordel i at falde sine strejkende Kammerater i Ryggen, farer rundt til alle Gaardens Arbejderhuse for at overtale den enkelte til atter at gaa i Arbejde, ligesom man er Vidne til, hvilke Anstrengelser der paa Landets forskellige Fæstekontorer udfoldes for at hverve Skruebrækkere til den halsstarrige Greve. Men endnu har det kun været muligt at finde 3 — siger og skriver tre — Individer, der har villet lade sig bevæge til at tage fat paa en Skruebrækkers slimede Gerning.

At det maa være fortvivlede Forhold, der nu hersker for Arbejdslederne paa Lundsgaard, vil man forstaa, naar man erindrer sig, hvor krasse de altid har været i deres Valg af Arbejdskraft, for derved at være sikker paa kun at faa gode og ansvarsbevidste Folk, og man nu ser, hvad det er for Individer, der har fundet Naade for Ledernes Øjne.

Vi skal saaledes nævne, at den ene af Brækkerne er en gift Mand fra Marslev, der har prøvet alle Arbejdspladser paa Egnen, uden at man paa en eneste af disse har værdsat ham og hans Virksomhed saa meget, at man har skøttet om at beholde ham, og han har derfor set sig nødsaget til at søge til Lundsgaard, hvor man altsaa nu maa tage til Takke med hvad, som byder sig.

Den anden er en ung, indskrænket og forhutlet Fyr, der har det saaledes med Øvrigheden, at han ikke maa skifte Opholdssted uden at gøre Anmeldelse derom til Politiet.

Den tredie Person er en haabefuld ung Mand fra Horsensegnen, der kalder sig *Jens Christensen*. Hele hans personlige Habitus kendetegnes ved, at han trods det, at han kun er 19—20 Aar, allerede er saa godt kendt for sine Egenskaber som Arbejder, at han paa Grund af Arbejdsløshed har været nødsaget til ikke mindre end 6 Gange at tage Arbejde paa »Brolykke«, hvilket som bekendt ikke kan betragtes som nogen Anbefaling.

Denne haabefulde unge Landmand blev fra Lundsgaard i Søndags afhentet paa Revninge Jernbanestation, hvortil han af Hensyn til Strejkevagterne i Kerteminde i al Hemmelighed var dirigeret. Straks, han Mandag Morgen gjorde sin Entré i Lundsgaards Kostald, mærkede man dér, at man for sig havde en Person, der var sig sin Uundværlighed bevidst. Med Arbejdets Kvalitet var det meget skralt, og efter et Par Dages Forløb svandt dets Kvantitet ind til næsten intet, saa Gaardens Fodermester tilsidst saa sig nødsaget til at minde ham om, at han maatte »sætte Dampen lidt op« for ikke at risikere, at Dyrene led altfor meget ved Mangelen paa Røgt.

En saadan Mindelse fra Fodermesterens Side var selvfølgelig mere, end en saa celeber Person kunde finde sig i, hvorfor han gjorde Mine til at angribe Fodermesteren; men denne saa Hensigten og greb den krigslystne Skruebrækker, hvorpaa han vendte op og ned paa ham, saa han fik Næsen i nær Berøring med Grebningen. Dermed var Krigslysten svalet tilstrækkeligt hos Brækkeren til, at han uden yderligere Forsøg paa Vold hurtigt tog Flugten ud af Kostalden og styrede sine Fjed mod Forvalterens Kontor, hvor han med sit »pyntede« Ansigt paa den mest haandgribelige Maade anskueliggjorde, hvad der nylig var passeret i Stalden, og Anskuelsesundervisningen gjorde sin Virkning, thi nogle Minutter senere mødte Forvalteren i Kostalden, hvor han i vrede Ord bebrejdede Fodermesteren hans formastelige Handling.

Fodermesteren, der til alles Tilfredshed har arbejdet paa Lundsgaard i 15—16 Aar, lod imidlertid Forvalteren vide, at naar han (Fodermesteren) skulde være ansvarlig for, at Arbejdet blev udført, maatte han ogsaa — selv overfor en Skruebrækker — have Lov til at paatale oplagt Driveri. Og i alle Tilfælde maatte han have det saaledes, at han uden at risikere at blive overfaldet kunde være i Stalden, og hvis dette ikke kunde lade sig gøre, maatte han se sig nødsaget til at forlade sin Stilling, og da Forvalteren hertil bemærkede, at det kunde han som han vilde, forlod Fodermesteren sin Virksomhed.

Denne lille Tildragelse er betegnende for, hvilke fortvivlede Forhold Strejken paa Lundsgaard har bragt Ledelsen i, thi i modsat Fald vilde man dog ikke af Hensyn til en Skruebrækker af ovenfor beskrevne Type finde sig i, at en veltjent Fodermester, der har virket paa Gaarden i ca. 16 Aar, forlader sin Plads for bestandig. Der kan derfor heller ikke være Tvivl om, at det inden længe maa gaa op for baade Grev Ahlefeldt og hans Forvalter, at med det menneskelige Bundfald, der kaldes Skruebrækkere, er det umuligt at drive et veldrevet Landbrug, men at den eneste Vej ud af Uføret gaar gennem Anerkendelse af Arbejdernes Organisation og deres Ret til at være medbestemmende ved Fastsættelse af Arbejdsvilkaarene.

S. A. Petersen.

Bacznosc!

Polacy musza zwrocic uwage, na w innym mejscu umiescone ogloszenie Konsulatu Polskego w sprawe paszportów polskich. Konsulat zawiadamia, ze wszysce obywaciele polsy musza wyrobic paszporty do 30-go czerwca b. r. Po uplywe tego terminu bede kosztowalo jus znaczne wecej nabyce takego pasportu. Zaraz musimy tez zaznaczyc, ze pasport jest wydawany na 1 rok, lecz po uplywie roku Konsulat przedluza ten samy paszport na dluzszy termin bez spiecialnej zapalaty.

Polacy moga liczyc na obrone Konsulato tylko w takim razie, jezeli beda posiadac paszporty polskie. Musimy tak samo zawiadomic, ze dunska Statspolicja na nasza interwencja w sprawie paszportow polskich nas zawiadomila, ze Polacy paszporty musza posiadac, wiec kto chce zys|bez klopotu z Policja, to ten musi postarac sie w ciagu miesiaca czerwca b. r. nabyc siebie od Konsulatu paszport polski.

Konsulat prosi nas tez zawiadomic, zeby kazdy, ktory chce paszport nabyc, musi wyraznie i dokladnie wypisac deklaracju osobista, gdy ulatwi to bowem znacznie wydanie paszportu.

A. T.

Jeg - - -

Jeg er født blandt Gydens triste, graa Kaserner,
hvor Solen aldrig ned i Dybet naar,
hvor Nattens klare, lyse Stjerner
som fjerne Lygtemænd paa Himmelvejen gaar.

Hvor Dag og Nat er Haabløshedens Mørke,
hvor Luften pestbefængt og klummer
stjæler Glæden, undergraver Kraft og Styrke,
gør Livet fattigt og kun skaber Kummer.

Jeg har vandret gennem disse triste Gyder,
jeg har følt og tænkt som Slumnormaden,
jeg har set dem lide, de, som yder
al sin Kraft før blot at faa til Maden.

Jeg har vandret gennem fede Agre,
jeg har boet i Hytters skidne Gem,
jeg har set, at de, som sled, var magre,
og Velstand aldrig blomstrede hos dem.

Jeg har set, at Velstand blomstrer
i Ledliggangens faste Borg,
hos Varesagre, Gullaschfolk og Hamstrer,
man kender ej til økonomisk Sorg..

Jeg har lært det hele Slæng at hade,
fordi de tramped' ned paa dem,
der haandtere Hakke, Skovl og Spade,
der skabte Guldet i Fabrikkers Gem.

Jeg har været med i Kampens Hede,
som en fredløs brændemærket,
jeg har følt de Stores Vrede
imod dem, der kæmpede for Frihedsværket.

Derfor er mit Liv en Kamp for Slumnormaden,
derfor er mit Liv en Kamp for Hyttens Børn,
for at skaffe Sol til Fattigper i Fattiggaden
og i Hytten tager jeg en Tørn.

Oliver Twist.

Overenskomst for Dræningsarbejderne.

8-Timers-Dagen gennemført paa Landet.

Odense.

Ved et Forhandlingsmøde forleden mellem Repræsentanter for Landarbejderforbundet, Dansk Arbejdsmands-Forbund og »Entreprenørforeningen paa Landet i Fyns Stift« blev der afsluttet en ny Overenskomst for det kommende Aar angaaende Drænings- og Entreprenørarbejde paa Landet. 8-Timers-Dagen blev gennemført, og Timelønnen, der hidtil havde været 1 Kr. + 25 Øre i Dyrtidstillæg, blev fastsat til 1 Kr. 40 Øre. Desuden blev der sikret Arbejderne Dyrtidstillæg 1. Avgust i Forhold til Dyrtidens Stigning — 2 Øre mere pr. Time for hver 3 Points, Dyrtiden stiger.

Da Timelønnen med dette Fag som Regel omsættes i Akkord, er disse mange Landarbejdere i hele Fyns Stift sikret en efter Omstændighederne smuk Dagfortjeneste i det kommende Aar.

C. W.

Aalborg Venstreblad og Landarbejderne.

Mange af Landarbejderbladets Læsere vil antagelig være lidt forbavsede over det ubetimelige Angreb, som er rettet af »Aalborg Venstreblad« mod vore Organisationer, og som af Forretningsføreren blev besvaret. Redaktøren af »Aalb. Venstreblad«, G. Fog-Petersen, synes antagelig nu at lede efter nye Felter og Støtter, siden Alliancen

med Socialdemokratiet er ophørt; thi ved Hjælp af Arbejdernes Stemmer blev nævnte Herre valgt til Folketingsmand i Bogense Kredsen. For at opnaa lidt mere Popularitet blandt Landmændene, i Nordjylland, er det i Særdeleshed Landarbejdernes Organisationer, der skal holde for, — at det skyldes, at Redaktøren selv er Landmand eller Kandidat i samme Kreds som Folketingsmand Pinstrup, er vel tvivlsomt.

Iøvrigt — skønt Redaktør af »Befolkningens eget Blad«, som Redaktøren ynder at kalde Venstrebladet — giver Radikalismen sig til Tider ret mærkelige Udslag. For Eksempel startedes »Aalborg Venstreblad« bl. a. for at paaføre det kapitalistiske Blad »Aalborg Amtstidende« en Konkurrent. Og den ivrige, forhen radikale Redaktør svang med Energi Svøben mod de Blade, som ejedes af private Folk, men Tiden kan præge meget, ogsaa en radikal Redaktør. I Vinter var der Meddelelser fremme om, at G. Fog-Petersen ønskede at købe »Befolkningens eget Blad«; om dette skyldes, at Redaktøren ogsaa er Modstander af, at Folk ved Sammenslutning skal eje deres eget Blad, eller Aktionærerne var for radikale, er vanskeligt at afgøre, men i dette Tilfælde viste Aktionærerne sig som de radikaleste, idet de omtrent enstemmigt nægtede at afstaa deres Blad, og det har temmelig sikkert været med en lidt flov Smag i Munden, da Fog-Petersen udbragte et Leve for »Befolkningens eget Blad«, da han opdagede, at han ikke kunde blive privat Bladudgiver i Lighed med Gehejmeraadinden M. Lassen. Iøvrigt er det rent Bluff, naar der forsøges at gøre Forskel paa »Amtstidende« og »Venstrebladet«; i radikal Henseende er begge Blade lige moderate, hvorfor Smaafolk, som er Holdere, til det kommende Kvartal burde overlade »Aalborg Venstreblad« til Redaktøren af »Befolkningens eget Blad« og ønske ham bedre Lykke næste Gang, og derefter bestille »Social-Demokraten«, som ejes af Arbejderne. Og iøvrigt skulde man synes, at en radikal Redaktør kunde finde mere passende Opgaver end at løbe med halv Vind om de lavest lønnede Arbejderes Organisation. T. Eks. ligger der efter Valget et stort Arbejdsfelt i at faa de nordjyske radikale Vælgere præpareret paany.

Jens P. Hansen.

Landarbejderbladets Anmeldelse

Hvert Halvaar forud for 1. Juli og 1. Januar skal vi til Postvæsenet indsende en ny Fortegnelse over alle, der skal have Landarbejderbladet. Listen skal indeholde nøjagtigt Navn, Stilling, Adresse og Poststed for hver enkelt Person, hvor i Landet han eller hun end bor. Fra Forbundskontoret er der derfor den 29. Maj tilsendt hver Afdeling et Cirkulære og Medlemfortegnelse. Imod Sædvane har vi denne Gang tilsendt dette Materiale til Kassererne i Stedet for som tidligere til Formændene, idet det jo er Afdelingskassererne, der er i Besiddelse af Medlemmernes Navne og Adresser. Vi henstiller derfor til Kassererne at indsende denne Fortegnelse saa hurtigt som muligt, og ikke senere end den **15. Juni,** da Forbundet, hvis Fortegnelsen ikke er indsendt inden denne Dato, ikke kan garantere for, at Omdelingen af Bladet til Forbundets Medlemmer lige efter 1. Juli kan foregaa uden nogen Afbrydelse. Alle Medlemmer af Forbundet skal paaføres den fremsendte Fortegnelse, dog skal gifte Kvinder, hvis Mand er Medlem og Medlemmer, der aftjener Værnepligt, ikke paaføres. De polske Medlemmer, der har tegnet Abonnement paa det polske Blad, skal ogsaa paaføres Medlemsfortegnelsen til Landarbejderbladet, da det polske Blad jo ikke tjener som specielt Medlemsblad. **Husk nu** at indsende Fortegnelsen i udfyldt Stand, saaledes at vi har den her paa Forbundskontoret senest den 15. Juni.

Hr. Redaktør!

Maa det tillades at bemærke det kendte Ord: „Man bør sige til i Tide og paa rette Sted". En Sag kan ordnes godt, men ogsaa daarligt, og vi Nutidsmennesker har den strenge Pligt — om muligt — at raade Bod paa Forfædrenes og vore egne Fejl, og der er mange. Verdens Forhold er i det hele i en kedelig Uorden, og det saakaldte „bestaaende Samfund" staar næppe paa god Grund, thi omend Europa kalder sig kristent med 100,000 edsaflæggende Præster og 10,000,000 andet sværgende Militær, er der Underballance og Svindel i Hjerteroden.

Er en Mand en Mand og et Ord et Ord?

Ved et Vælgermøde i Næstved før sidste Valg blev fremsat følgende Spørgsmaal:

„Vil De staa fast paa Selvbestemmelsesrettens retfærdige Grund?"

„Vil De virke for at Edsaflæggelse afskaffes i den danske Grundlov, og at Kongen faar Ret til at dyrke Gud frit efter sin Samvittighed ligesom Statens øvrige Borgere?"

„Vil De respektere Folketingets Afstemning?"

Paa disse Spørgsmaal svarede Højre ikke. Venstre svarede uklart. Den radikale svarede ja, og kunde tænke sig en valgt Præsident. Socialdemokraten svarede ja og udtalte sin Ærgrelse over, at saakaldte fyrstelige Personer kunde skifte „Tro" saa let, som en Kvinde skiftede Linned.

Verden kan blive bedre, hvis vi selv bliver bedre.

Abbednæs, i Maj 1920.

Niels Rasmussen,
Arbejdsmand.

Hævet Blokade.

Den overfor Tvedegaard pr. Horslunde iværksatte Blokade er hævet, da Forholdene er bragt i Orden. Tilgang af organiseret Arbejdskraft tilladt.

Reinhold Larsen.
Horslunde-Nordlunde Afd.

Da Gaardejer *Jørgensen,* Kristinelund, Sødstrup, til Undertegnede har berigtiget sin Gæld til sine Roearbejdere, er den iværksatte Blokade hævet og Tilgang af organiserede Arbejdere kan atter finde Sted.

Jens Johansen.
Formand for Ønslev Afd., Falster.

Skaarup Afdeling
Medlemsmøde paa Skaarup Kro Onsdag den 9. Juni Kl. 7½ Aften. Vigtige Ting paa Dagsordenen. Mød alle.

Jens P. Christiansen.

Fodslette Afdeling
afholdt ekstraordinær Generalforsamling Onsdag den 26. Maj. Til Formand valgtes Hmd. Tobias Nielsen, Fodslette, og til Tillidsmand for Ulykkesforsikringen valgtes Arbejdsm. Oluf Nielsen, Fodslette pr. Humble. *A. L. Andersen.*

Kauslunde Afdeling
Fra den 1. Juni er Kauslunde og Middelfart Afdeling sammensluttet. Afdelingen afholder Møde den anden Lørdag i hver Maaned hos Restauratør Andersen, Torvet i Middelfart. Som Formand er valgt K. J. Nielsen, Svendstrup pr. Middelfart, og som Kasserer er valgt Charles Sigersted, Fænø, Middelfart og som Kontrolbestyrer Rasmus Hansen, Hindsgavl Bro. *K. Nilsen.*

Diernisse Afdeling
afholder Medlemsmøde i Diernisse Forsamlingshus Søndag den 6. Juni Kl. 7. Alle Medlemmer bedes give Møde.

Bestyrelsen.

Foreningsfaner & Bannere.
Smuk og solid Udførelse. — Forlang Tilbud og Udkast.
Saavel haand- som maskinbroderede Faner og Bannere leveres ganske efter Ønske og Opgave.
C. Petersen-Rask, Randers.

Flintinge Afdeling
afholdt Medlemsmøde 2. Pinsedag. Dagsordenen var Valg af en Afdelingsbestyrer til at forestaa Indtegning m. m. i Husmændenes Ulykkesforsikring, og valgt blev Arbejdsmand H. P. Petersen, Rosenlund. Hvis der er nogen, som ønsker sig optaget i Husmændenes Ulykkesforsikring, bedes de henvende sig til samme.

Johannes Johansen.

Gudbjerg Afdeling
afholder Medlemsmøde Fredag den 4. Juni, Kl. 8½ Aften, paa Gudbjerg Afholdshotel. Alle Medlemmerne bedes møde, da der skal tages Bestemmelse angaaende Afholdelse af en Sommerfest samt Valg af et nyt Bestyrelsesmedlem og Underkontrolbestyrer.

Carl O. C. Hansen.

Vesterskov Afdeling
afholdt Medlemsmøde den 21. Maj, hvor Arbmd. Ludvig Petersen, Fredsholm, valgtes som Kontrolbestyrer, og som Tillidsmand for Ulykkesforsikringen valgtes Arbmd. Niels Nielsen, Fredsholm. Det vedtoges endvidere, at Afdelingen skal have en Fane. Faneindvielsen vil blive nærmere bekendtgjort.

Aage Christiansen.

Ønslev Afdeling
holder Maanedsmøde paa Højmølle Kro Søndag den 6. Juni, Aften Kl. 7. Mød talrigt.

Jens Johansen.

Skamby Afdeling
afholdt Generalforsamling Søndag den 9. Maj. Til Formand valgtes Hans Chr. Nielsen, Hjadstrup Mark.

Hans Chr. Nielsen.

Ønslev Afdeling.
De Medlemmer af Ønslev Afdeling, som ikke tager de overenskomstmæssige Priser, vil, hvis det gentager sig, blive tiltalt ved Afdelingen.

Jens Johansen.

Horslunde-Nordlunde Afdeling
afholder Møde paa Horslunde Kro Onsdag den 9. Juni, Aften Kl. 8. Forskellige Ting at behandle. Mød talrigt den Aften.

Reinholdt Larsen.

Horreby og Omegns Afdeling.
Medlemsmødet den 5. Juni (Grundlovsdagen) aflyses herved indtil videre.

Julius Madsen.

Fjelsted-Harndrup Afdeling
afholder Generalforsamling Søndag den 6. Juni paa Harndrup Afholdshotel Kl. 5½. Valg af ny Bestyrelse. Alle Medlemmerne bedes møde og Fagbogen medbringes.

Jakob Jakobsen.

Longelse-Fuglsbølle Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 8. Juni paa sædvanligt Sted Kl. 7½. Mød alle og tag Konerne med.

De Medlemmer, der staar over 3 Mdr. i Restance, maa nu, da Daglønnen er forhøjet, bringe Fagbogen i Orden. Sker det ikke, vil de faa Fornøjelsen af at læse deres eget Nummer, Navn og Adresse i næste Nr. af Landarbejderbladet.

Jens Baltzer.

Vaalse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 12. Juni paa sædvanligt Sted.

R. P. Hansen.

V. Aaby-Aastrup Afdeling
holder Medlemsmøde i V. Aaby Forsamlingshus Lørdag den 12. Juni Kl. 7½.

Kristen Jensen.

Tullebølle Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 12. Juni Kl. 7½ paa Tullebølle Kro.

Karl Larsen.

Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Kopenhadze

ponownie wzywa obywateli polskich do wyrobienia sobie paszportu polskiego najpózniej do 30 czerwca r. b.

Po uplywie tego terminu traci sie prawo do ulgowych paszportów robotniczych.

Prawo do opieki Konsulatu Polskiego maja tylko osoby posiadajace paszport polski.

Obecny adres Kónsulatu: Colbjørnsensgade 28 [2].

Bryggeriet „Stjernen".

Som Medlemmerne vil se, fremgaar det af Bagsidens Annoncer, at Bryggeriet „Stjernen" denne Gang er blandt de Annoncerende.

Vi vil hermed benytte Lejligheden til at slaa til Lyd for, at dette Bryggeris mange forskellige Ølsorter og Mineralvande i langt større Udstrækning end allerede nu nydes af vore Medlemmer ved Fester, Møder o. l. Lejligheder, saa meget mere som dette Bryggeri er Arbejdernes eget, og derfor ejes og ledes af Arbejderne selv, hvorfor dets Produkter ogsaa bør nydes af Arbejderne.

Annoncerne i vort Blad.

Medlemmerne bedes have deres Opmærksomhed særlig henvendt paa „Landarbejderbladet"s Annoncer paa den Maade, at de, naar de foretager deres Indkøb, da først at se efter i Bladet blandt de Annoncører, der findes dér, om ikke nogle af disse har en eller anden Vare af den Slags, man ønsker at foretage Indkøb af.

Gør vi dette, støtter vi de Handlende og samtidig ogsaa „Landarbejderbladet" som Annonce-Organ. Dette sidste er af størst Betydning, idet Bladets Udgifter paa denne Maade jo kan bringes ned til det mindst mulige.

Støt derfor de Annoncerende.

Maaløvgaard.

Blokaden paa „Maaløvgaard" fortsættes. Ingen organiseret Arbejder maa tage Arbejde paa Gaarden før Forholdene er ordnede og Meddelelse herom fremkommer i Bladet.

Oplysninger, Forholdene vedrørende, faas ved Henvendelse til Formanden for Værløse Afdeling, *Aksel Andersen*, Bringe pr. Maaløv.

Blandede

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Landarbejdernes Forsikring

i

Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Klædesko 1/2 Pris.

Ca. 2000 Par Klædesko udsælges til langt under Fabrikspris. Skoene er fabrikeret af prima Materiale og med Gummisaaler.

Nr. 22-25 Kr. 1,60, Nr. 26-30 Kr. 1,75
- 31-35, - 2,10, - 36-40, - 2,60
Nr. 41—46, Kr. 2,90.

Ordrer ekspederes i Rækkefølge.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par, saalænge de haves paa Lager.

Klædeskolageret, Kolding.

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Tjeneste tilbydes

Bacznosc.

3 Polskie dojarki moga zaraz dostac plac do doju na Nøbbøllegaard pr. Holeby. Placa 450 koron do 1. go Listopada br. Dotego lo koron tygodniowo na zycie, zbierane mleko kartofli, opal i swiatlo. Zwracac sie do Fodermestra M. Christiansen, Nøbbøllegaard pr. Holeby, Lolland.

Uwaga! Dojarki moga miec dzieci ze soba.

Taksigelser

Hjertelig Tak

til mine Kammerater i Brønsholm Afdeling for den smukke Gave, som er mig overrakt ved min Afrejse fra Afdelingen. En særlig Tak til Knud Sørensen. Richardt Petersen, Svanholm pr. Skibby.

Hjertelig Tak

til alle, som har ydet Bidrag til den store Pengegave, der er overrakt os under min Kones Sygdom. En særlig Tak til dem, som satte sig i Spidsen for Indsamlingen. Endnu en Tak til eder Kammerater.

Anna og Peter Winther, Søllested-Vedtofte Afdeling.

Forenings-Fester og Møder

Stiftelsesfest.

Revninge Landarbejderforening afholder Stiftelsesfest den 6. Juni, hvortil socialdemokratisk Forening samt Omegnens Landarbejderforeninger indbydes. Næstformanden for Landarbejderforbundet kommer til Stede som Taler. Efter Foredraget er der fælles Kaffebord. Endvidere Bal. Festen begynder Kl. 7 1/2.

Festudvalget.

Bal.

Svallerup Afd. afholder Bal i Forsamlingshuset Søndag d. 13 Juni Kl. 7. Alle organiserede har Adgang.

Bestyrelsen.

Stor Grundlovsfest i Maaløv Kro og Have.

De faglige og politiske Foreninger i Ballerup, Smørrum og Værløse afholder Lørdag den 5. Juni Grundlovsfest i Maaløv. Festen begynder Kl. 4 med Taler af Forretningsfører Oscar Levinsen og Maskinmester Fr. Vedsø.

Fra Kl. 4 til 7 vil et 5 Mands Orkester (fra den kgl. Livgarde) musicere i Haven. Med Øvrighedens forventede Tilladelse vil forskellige Forlystelser forefindes. Fra Kl. 7 til 12 stort Bal. Billetpriser: se Plakaterne. Omliggende Afdelinger indbydes.

Festudvalget.

Stor Grundlovsfest.

Søndag den 6. Juni afholdes stor Grundlovsfest i Østrup Skov, hvor alle faglige og politiske Foreninger indbydes med Faner. Mødested ved Albæk Forsamlingshus Kl. 3 1/2 prc., hvorefter der bliver Procession med Faner og god Musik til Skoven. Kl. 4 bliver der Taler af Redaktør H. Rasmussen, Skanderborg, og Redaktør Stegenborg, Randers. Kl. 6 Fællesspisning i Skoven af medbragte Madkurve. Kl. 7 marscheres til Albæk Forsamlingshus, hvor der bliver Dans for alle faglige og politiske Medlemmer med Damer. Fagbog eller Medlemskort skal forevises til Dansen.

De faglige og politiske Foreninger.

Stor Grundlovsfest

afholder **Taastrup socialdemokratiske Forening** Grundlovsdagen Kl. 4 Efterm. paa Taastrup „Ny Kro". Som Talere kommer Landstingsmand, K. K. Steincke og Redaktør Marius Olsen til Stede. Om Aftenen Fest i Haven, hvor Skydetelt og Keglebane m. m. forefindes. Bal i Salen fra Kl. 7 1/2 til 12.

Frants Nielsen.

Faneindvielse.

Vissenbjerg Afd. afholder Faneindvielse Søndag den 6. Juni Kl. 4 i Vissenbjerg Røverskov. Efter Talerne Fællesspisning af medbragte Madkurve. Dans til Kl. 12. Omliggende Afdelinger indbydes.

Festudvalget.

Landarbejdernes Kredsorganisation for Aalborg Amt

afholder Fest i Terndruplund Søndag den 13. Juni. Kl. 4 Eftm. afholdes offentlig Møde, en faglig og politisk Taler kommer til Stede. Efter Mødet afholdes Bal. God Tilslutning til Mødet forventes.

Kredsbestyrelsen.

Faneindvielse.

Alsted-Fjenneslev socialdemokratiske Forening afholder Faneindvielse og Pakkefest i Fjenneslev Forsamlingshus Søndag den 13. Juni. Kl. 2 begynder Talerne. Kl. 4 Procession gennem Byen, derefter Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Dans til Kl. 9 1/2, hvor der saa holdes Pakkeauktion, hvorefter Dansen fortsættes. Hver Deltager bedes medbringe en Pakke med ikke under 50 Øres Værdi. Socialdemokratisk Medlemskort eller Fagbog forevises for at faa Adgang til Dansen. De omliggende politiske Parti- og Fagforeninger indbydes. De Foreninger, som har Fane, bedes møde med Fanen.

P. S. D. F. V. P. L. D. F. V
Rs. Christiansen. P. Hansen

Everdrup Afdeling

afholder Søndag den 6. Juni Kl. 4 Møde i Sognets Forsamlingshus med Foredrag om faglige og politiske Spørgsmaal af Distriksforstander Frantz Petersen, Aaderup, Kontorbestyrer Ole Jensen, Næstved, og Fisker Aksel Henriksen, Gl. Tappernøje. Til Mødet indbydes samtlige Medlemmer af Omegnens faglige og socialdemokratiske Foreninger.

Bestyrelsen.

Bal.

Tudse Næs Landarbejderforening afholder Bal Lørdag den 5. Juni paa Hørby Færgekro. Fag- og Partifæller indbydes.

Karl Mortensen.

Faneindvielse.

Horreby og Omegns Afdeling afholder Faneindvielse i Horreby Forsamlingshus Søndag den 13. Juni Kl. 3 Eftm., hvortil samtlige Medlemmer med Damer indbydes; ligeledes indbydes Naboafdelinger samt de socialdemokratiske Foreninger med Damer til at deltage i Festen. Sofus Westergaard, Forbundet, og Albert Christensen er indbudt som Talere. Efter Faneindvielsen bliver der Fællesspisning af medbragte Madkurve. Derefter Dans til Salomonsens Orkester. Mød nu op alle.

Bestyrelsen.

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Redaktør *Marius Olsen.* — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 24 | Fredag den 11. Juni 1920 | 6. Aargang

Overenskomst
for Fodermestre i Jylland og Fyns Stift.

Ved Forhandlingerne om Landsoverenskomsten med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug søgte vi, som tidligere meddelt, at faa Overenskomsten for Fodermestre paa mindre Gaarde til at gælde for hele Landet. Sidste Aar gjaldt den jo kun for Lolland-Falster.

Arbejdsgiverforeningen kunde dog kun gaa med til at afslutte en saadan Overenskomst for Lolland-Falster og Sjælland, idet de hævdede, at Jylland og Fyn var for lidt repræsenteret ved de paagældende Forhandlinger, ligesom man hævdede, at Forholdene paa Fyn og særlig i Jylland var forskellige fra det øvrige Land. Ungkreaturholdet var forholdsvis større, og Løsgaaen af Kreaturer brugtes mere i disse to Landsdele. Dette maatte der tages Hensyn til ved Betalingsmaaden.

Dette var jo rigtigt, hvilket vore Repræsentanter ogsaa bekræftede.

Arbejdsgiverforeningen forpligtede sig imidlertid til at optage Forhandling om en Overenskomst for Jylland og Fyn indenfor et nærmere fastsat Tidsrum.

Denne Forhandling afholdtes saa i Kolding Fredag den 28. Maj, hvor Repræsentanter for begge Parter var samlede.

Man opnaaede der Enighed om nedenstaaende Overenskomst:

Fodermestre paa mindre Gaarde i Fyns Stift og i Jylland,

hvilken Overenskomst indgaar som et Led i Overenskomst om Løn- og Arbejdsforhold for Landbrugsarbejdere af 7. Maj 1920, idet man tiltræder denne Overenskomsts Bestemmelser for Fodermestre med følgende Affattelse af

§ 32.

For Pasning og Malkning af Besætningen betales Fodermesteren efter følgende Skala:

Antal Malkekøer.	pr. Malkeko pr. Aar.	pr. Ungkreatur pr. Aar.
15—20	100 Kr.	48 Kr.
21—25	92 Kr.	48 Kr.
26—30	86 Kr.	48 Kr.
31—40	80 Kr.	42 Kr.
41—50	76 Kr.	42 Kr.

For Besætninger med under 15 Malkekøer betales efter Aftale.

Den ovennævnte Betaling for Ungkreaturer ydes ved Besætninger, hvor Antallet af disse er indtil det halve af Malkekøernes Antal (ulige Tal afrundes opad), er der flere Ungkreaturer, ydes for det overskydende Antal halv Betaling.

Hvor der som Følge af den glidende Skala i Tariffen fremkommer det Forhold, at Fodermestre for Pasning af f. Eks. 20 Køer faar mere end for Pasning af 21 Malkekøer, gives der et saadant Tillæg for den ene Ko, at Fodermesteren for Pasning af 21 Malkekøer faar en Betaling, der ligger midt imellem de Beløb, han efter Skalaen faar for Pasning af henholdsvis 20 og 22 Køer.

I Stalde, der er saaledes indrettede, at Arbejdet i høj Grad besværliggøres, kan betales et Tillæg efter Aftale.

Til Ungkvæg henregnes Tyre, Kalve, Kvier og Fedekvæg (som ikke malker) og som findes paa Gaarden den Dag, Optælling finder Sted.

For Ungkvæget betales intet for den Tid, de gaar i Folde, idet Fodermesteren dog skal have Betaling for Ungkreaturerne mindst i Aarets 7 Maaneder.

For Malkekalve, som Fodermesteren passer og fører Tilsyn med, faar han fuld Betaling, ogsaa naar de gaar i Fold.

Dersom Fodermesteren skal føre Opsyn med Kreaturer, som gaar i Fold, betales han herfor efter Aftale.

Hvis der findes Foreningstyre og Aktietyre eller lignende opstaldede, betales Fodermesteren et Tillæg efter Aftale.

Overenskomsten træder i Kraft fra d. 7. Maj d. A. at regne, hvor der ikke foreligger tidligere indgaaet Kontrakt eller bindende Aftale, som Parterne ikke kan enes om at ophæve.

Under Forbehold af de respektive Hovedorganisationers Sanktion.

For Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug.
Fyns Stift: (sign.) Chr. Hansen.
Jylland:
(sign.) E. Brødsgaard. (sign.) Carl H. Andersen.

For Landarbejderforbundet:
(sign.) Axel Hansen. (sign.) H. Hansen.
(sign.) Chr. Jensen. (sign.) P. C. Petersen.
(sign.) N. P. Jensen. (sign.) Sten Stensen Blicker.

Som det vil ses, er vore Bestræbelser for, at Fodermestre i Jylland og paa Fyn skulde have forholdsvis lige saa god en Betaling for Pasning af en Besætning som i det øvrige Land, gennemført.

Bestemmelsen om, at de ydes fuld Betaling for det Antal Ungkreaturer, der svarer til det halve Antal Malkekøer, og halv Betaling for det overskydende Antal, er jo saaledes at forstaa: Eks.: 25 Malkekøer, dertil 30 Ungkreaturer: Betaling 13 Ungkr. a 48 Kr. og 12 Ungkr. a 24 Kr., ialt 912 Kr. plus Betalingen for Malkekøerne. Derfra trækkes jo saa, som det vil ses, for den Tid, Ungkreaturerne gaar i Folde.

Overenskomsten traadte i Kraft fra 7. Maj med Undtagelse, hvor der er indgaaet Kontrakt mellem Parterne, uden at der fra vore Medlemmers Side er taget det Forbehold, at den Overenskomst, der blev afsluttet mellem Arbejdsgiverforeningen og Landarbejderforbundet.

Axel Hansen.

Knytnæven mod Arbejderklassen.

Vi Lægfolk og navnlig vi Arbejdere har ofte lidt vanskelig ved rigtig at faa fat i, hvad en hel Del af de Fremmedord betyder, som benyttes baade i Tale og Skrift. Hvad Ordet Reaktion betyder, anvendt paa Samfundsforholdene, har de fleste af os dog vel nok vidst længe. I den senere Tid har vi lært den haandgribelige Betydning af dette Ord at kende. Det er sørgeligt, men sandt, at Danmark i Øjeblikket er et reaktionært Land; Valget den 26. April viste det, og de stærke Ekscellencer, der blev Resultatet af Valget, anvender al deres svulmende Kraft til at understrege denne Kendsgerning, de reaktionære Tendenser gør sig stadig stærkere gældende overalt, og de er altid vendt mod Arbejderklassen. Den Reaktion, vi i Øjeblikket er inde i her i Landet, samler sig om dette ene at knægte Arbejderklassen. Forklaringen herpaa er saare ligetil. Reaktionen er udgaaet fra Overklassen og indenfor dem igen fra de store Arbejdskøbere; den indledes med Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforenings Skrivelse i December Maaned i Fjor, hvori man kundgjorde, at der i det kommende Aar ikke kunde blive Tale om Lønforhøjelser eller Forbedringer af Arbejdsforholdene, ja at man end ikke vilde indlade sig i Forhandling med de enkelte Fagforbund, men krævede en generel Ordning med De samv. Fagforbund, hvorefter alle Overenskomster forlængedes uforandret.

Det var Arbejdsgiverdiktaturet, der her blev proklameret, det der siden Valget er blevet ophøjet til Regeringsprogram.

Arbejdsgiverforeningens Skrivelse af 5. December 1919 betegnede en for Arbejderklassen overordentlig ugunstig Situationsændring, den viste, at den Medvind, Arbejderne havde haft i den første Tid efter Verdenskrigens Afslutning, nu var slaaet om til Modvind.

Ved Overenskomstforhandlingerne det foregaaende Aar var det lykkedes Arbejderne at opnaa betydelige Indrømmelser i Lønspørgsmaalet, og at gennemføre Ottetimersdagen for Haandværkets og Industriens Arbejdere, og altsammen i det væsentlige uden Sværdslag.

Hvad havde nu foranlediget det Omslag, som i Løbet af saa kort Tid havde fundet Sted og som saa stærkt manifesteredes i Arbejdsgiverforeningens Skrivelse?

Det var visseligt ikke Arbejdsgiverne, som var mere forstaaende den Gang end nu. Nej, det staar i Forbindelse med Forholdene i Udlandet.

Efter Krigens Ophør rejste Arbejderklassen sig i de besejrede Lande og fejede det Styre og de Mænd væk, som de nu saa kun havde nedkaldt Ulykke og navnløs Elendighed over Landet og først og fremmest over Landets Underklasse. Paa et bestemt Tidspunkt havde Arbejderklassen Magten i Tyskland, ogsaa i de sejrende Lande sydede og gærede det i Proletariatets store Masse, der havde maattet bære Krigens Byrder uden at have faaet nogen Andel i den Gevinst, som den havde givet Overklassen. Arbejderne krævede nu de Løfter indfriet, som var givet for deres Ofre, medens Krigen stod paa, der gik en revolutionær Rejsning over Verden, som truede Overklassens Magt. Det var under Indtrykket af disse Begivenheder, at de store Arbejdskøbere herhjemme fandt sig foranledigede til i nogen Grad at vise Imødekommenhed overfor Arbejdernes Krav, det var Frygten, som gjorde Overklassen »forstaaende«, Naboens Væg stod i lys Lue, man kunde jo aldrig vide, om der ikke ogsaa kunde fremkaldes Ildebrand herhjemme. Overklassen havde jo ingen rigtig god Samvittighed, den havde jo aagret og svindlet under Krigen, saa vidt den kunde faa Lov dertil, og den havde ved sin Stilling til alle prisregulerende Foranstaltninger tydelig tilkendegivet, at den besad en god Vilje til at flaa den fattige Befolkning, ikke alene til Skjorten, men til Skindet, og at den egentlig helst vilde have flaaet Skindet med; der var derfor Grund til at formode, at der hos Underklassen her i Landet var oplagret en god Portion Bitterhed mod Overklassen.

I Løbet af Aaret 1919 skiftede Billedet jo noget. I Tyskland svækkedes Arbejderklassens Indflydelse som Følge af Splittelser indenfor Socialdemokratiet, Reaktionen begyndte paany at rejse Hovedet, og denne Udvikling fortsattes i 1920. I Ungarn var Revolutionen blevet slaaet ned, og Overklassen indførte det hvide Rædselsherredømme. I de sejrende Ententelande, navnlig Frankrig og Amerika, huserede Reaktionen paa det frygteligste, og netop disse to Lande har vor hjemlige Overklasse som bekendt taget til Forbillede paa alle Omraader, den var derfor heller ikke sen til at følge efter i den angivne Retning.

Efter at Arbejdsgiverforeningen havde udsendt sit Julebudskab til Arbejderne og forkyndt, at det nu skulde være forbi med Lønforhøjelserne, tog Reaktionen Fart, kraftig næret af den moderate og konservative Presse, som daglig overdængede Arbejderklassen med perfide og løgnagtige Angreb. Paa det faglige Omraade kulminerede Udviklingen i Marts Maaned med Arbejdsgiverforeningens Trusel om Generallockout, kort efter fulgte det politiske Supplement med Statskuppet. Det lykkedes ved Generalstrejkesituationen at tilbageslaa Attentatet paa Forfatningen og at tvinge Arbejdsgiverne til at fravige deres oprindelige Standpunkt, den generelle Ordning med uforandret Fornyelse af de gældende Overenskomster, enkelte Forbund, saaledes Landarbejderforbundet, har faaet helt ny Overenskomster gennemført med betydelige Lønforhøjelser, og der er garanteret alle Fag Dyrtidstillæg til August i Tilfælde af fortsat Prisstigning.

Den reaktionære Linje fik en Bugtning ved den Lejlighed, men afbrudt blev den ikke. Paa alle Maader har Arbejdsgiverne forsøgt at komme uden om den Overenskomst, Generalstrejkesituationen tvang dem til at gaa ind paa; hvor man ikke kunde slippe uden om, søgte man at gøre Indrømmelserne saa minimale som muligt, og saa fortsatte man iøvrigt med Knytnævepolitiken. Parolen har været: alle Strejker skal knuses, lovlige eller ulovlige, Arbejdernes Krav slaas ned, enten de er berettigede eller uberettigede.

Valget gav Arbejdsgiverne Blod paa Tanden, de betragtede det som en Sejr for deres Interesser, og Tiden har vist, at de havde Ret i denne Opfattelse; de stærke Ekscellencer har vist som udmærkede Arbejdsgiverrepræsentanter. Under Paaberaabelse af at ville skaffe Arbejdsro, har de grebet ind i de foreliggende Konflikter, men naturligvis kun mod Arbejderne; deres Venner Kapitalisterne hjælper de med Politi og statsanerkendte Skruebrækkere. Disse Kraftekscellencer har resolut stillet Statsmagten paa Kapitalisternes Side i Kampen mod Arbejderne. Intet Under, at Arbejdsgiverforeningens Formand under Generalforsamlingen i denne Organisation forleden udtalte sin Paaskønnelse af Ekscellencernes Virksomhed. Den Ros er velfortjent, et Skarn maatte han være, om han ikke paaskønnede, naar Landets Regering saa stærkt lægger for Dagen, at den til enhver Tid er villig til at gaa Arbejdsgivernes Ærinde og lade sin Politik bestemme af Arbejdsgiverforeningen.

Marius Olsen.

Krigens Forfattere
og deres Bøger.

Som en Svøbe piskede Verdenskrigen Menneskene mod hinanden, i et fraadende Hav af Had druknede al sund Fornuft; Dumheden sejrede, Ondskaben triumferede, og som Giftblomster groede Hævntanker i Menneskehjerter.

Som en Kolos af Jern trampede Krigen over Landene og lagde alt øde; brændende Byer, voldtagne Kvinder, mishandlede Børn og pestbefængte Massegrave markerede Vejen, den gik.

Som Slanger snoede Løbegravene sig milevidt gennem Landene, fra Hav til Hav, fra Grænse til Grænse, og i lavloftede Huler med Dynd og Mudder til Haserne vaagede Vorherres udvalgte Skabninger over noget, de kaldte for Fædrelandet.

Fra Værkstederne, fra Hjemmene, fra alt det, der var Livet for dem, blev de slynget ud i den vanvittige Dødedans, prøvede at døje og lide, sulte og savne — for kanske tilsidst at rammes af en højmoderne Eksplosions-Granat eller spiddes paa en Bajonet og bare blive et Kadaver til Fugle og Ravne eller en Klump Kød i en Massegrav.

Og i videnskabelige Laboratorier sad snille Mænd, kloge Mænd og udtænkte ny sindrige Metoder til Menneskeslagtningens Fremme.

Verdenskrigen tog alt i Besiddelse — alle Kræfter skulde bruges til den alene; — hver tænkende Hjernecelle, hver sitrende Nerve, hver slidende Haand skulde udnyttes i Krigens Tjeneste, den vældige Krig, den gigantiske Krig — Verdenskrigen.

Og Menneskene selv blev Brikker, Numre, der kunde dirigeres og ledes derhen, hvor den vældige Krig vilde bruge dem.

I den store Verdenskrig blev Menneskene smaa, den enkelte ligesom forsvandt,

Men alligevel — alle disse Numre, alle disse Brikker — det var dog Mennesker, med Menneskетanker og Menneskehaab, med Menneskehjerte og Menneskehjerne; og i Skygge af Verdenshistoriens vældigste Kolos — Verdenskrigen — levede disse Mennesker deres Dage.

Underlige sære Syner er der fostret i Millioner Menneskehjerner, Tanker er naaet frem, der før har ligget i Svøb; — har Verdenskrigen knust og dræbt Millioner, har den faaet mange af de lykkelige, der overstod Rædslerne, til at tænke frem og tilbage over mange Ting.

Og nu, da Krigen er forbi, Vanviddet endt, kommer de hjem til de gamle Forhold, nogle i Sorg over Nederlag, andre i Jubel over formente Sejre — — — men naar Eventyrglansen glider bort, og Livet ligger dagligdags for dem som før, vil de Tanker, der har ulmet under Nederlagsklagen eller Sejrsjubelen komme for Dagens Lys og kræve at blive hørte.

Og derfor kommer vi til at leve i en stor Tidsalder, hvor nye Tanker og Idéer bryder igennem og sejrer; Tanker om mindre Udbytning af dem, der vovede Livet, Idéer om retfærdig Fordeling af Livsgoderne.

Over Krigens Massegrave vil Kornet gro.

— — —

Det er naturligt, at Verdenskrigen har fostret sin egen Literatur, vældig som den selv, Løgneliteratur, Propagandaliteratur, Smædeliteratur, bestilt fra Hovedkvartererne eller Regeringerne for at blive brugt — i Guds og Fædrelandets Navn; over denne Literatur vil Sløret falde, Glemselen vil faa den ud af Verden.

Men mangt og meget af det, der er digtet og og tænkt under Verdenskrigen, og som ikke har ladet sig bruge i bestilt Øjemed, mangt og meget af det vil blive staaende gennem Tiderne.

Og det kostbareste af alt blive det, Huleboerne ved Fronterne frembragte; deres Længsler og Haab, deres Had, deres Frygt.

Det vil blive staaende gennem Tiderne og fortælle om Menneskетanker under Verdenskrigen. —

De store Literater har diskuteret kraftigt om, hvorvidt der efter Krigen vil opstaa en ny Literatur-Retning; en brillant Oversigt herover giver det danske Tidsskrift „Literaturen“, der for en hel Del verdenskendte Forfattere har forelagt følgende Spørgsmaal:

„Har De i Literaturen under Krigen fundet Tegn, som tyder paa en ny Literatur-Episode, og i hvilke Retninger mener De, at den nye Literatur efter Krigen vil udvikle sig.“

Berømthederne er rørende uenige; nogle dystre Sortseere, andre frejdige og lyse i deres Syn; nogle profeterer, andre udtaler sig overlegent; et Par af Svarene vil virke illustrerende:

Den gamle Aandshøvding Georg Brandes skriver:

„Jeg for min Del venter mig saare lidet af den Literatur, som skal opstaa af en Jordbund, der er gødet med Ungdommens Blod, Politikernes Løgne og Avisernes Skarn.“

Johan Bojer ser lysere paa Tingene i sit Svar:

„Aldrig har et saa mægtigt Stof kaldt paa sine Digtere og vær vis paa, de kommer; Verden gaar en Fornyelse i Møde og vær vis paa, at Digterne vil være med.“

Flere danske Forfattere, bl. a. Nathansen og Karl Larsen, samler sig om en Udtalelse Wells:

„Interessen forskydes fra den personlige Oplevelses Poesi, der rummes i Menneskehedens fælles Skæbne.“

Johan Falkbergets Svar er haabefuldt:

„Nogen romantisk skjold- og sværdglans i likhet med den gamle krigshistorie vil den nye neppe bli pyntet op med, dertil har denne krig været altfor dum og altfor hæslig.“

Den kendte engelske Forfatter Bernhard Shaw svarer med Næb og Klør:

„Denne Krig vil uden Tvivl tvinge Aandens Stormænd til enten at opgive Menneskehedens som et haabløst politisk Fejlgreb eller til at frelse den fra Undergang ved en Forandring af Samfundsordenen.“

Tiden vil vise, hvem der faar Ret.

I nogle efterfølgende Artikler vil „Landarbejderbladet“ beskæftige sig med Krigens Forfattere og deres Bøger; den første Artikel, der begynder i næste Nummer, omhandler „Krigens Lyrik“.

Indtægtsfordelingen i Danmark.

Af *Jak. K. Lindberg.*

Til Belysning af Indtægternes Fordeling mellem de forskellige Samfundsklasser har man dels en udførlig officiel Statistik for Aaret 1908, dels en Række spredte Oplysninger for Krigsaarene. Da Oplysningerne stammer fra Skatteligningen, er det nødvendigt efter Skøn at ansætte Indtægten for de Forsørgere, som ikke ansættes til Skat. Det er klart, at Indtægten for disse Forsørgere normalt maa ligge under Skattegrænsen, men dette gælder dog ikke i fuldt Omfang for de senere Aar, idet de skattelignende Myndigheder neppe har været hurtige nok i Vendingen til straks at faa alle Forsørgere, hvis Pengeinhtægt var steget op over Skattegrænsen, med i Ligningen. Til dette Moment har jeg i det følgende taget rigeligt Hensyn.

En stor Vanskelighed bestaar deri, at man ikke inden 1911 har nogen officiel Statistik over Befolkningens Fordeling efter Erhverv. For de senere Aar maa man derfor ansætte Antallet af Forsørgere indenfor de enkelte Erhvervsgrupper efter Skøn. Da man jo imidlertid saa nogenlunde er klar over, i hvilken Retning Udviklingen gaar, vil Tallene næppe afvige meget fra de virkelige.

Antallet af Forsørgere over 18 Aar kan omtrent ansættes til følgende Tal:

	1908	1918
Landbrug	191,000	201,000
Industri	102,000	112,000
Handel	64,000	84,000
Andre Erhverv	173,000	193,000
Landarbejdere	150,000	150,000
Byarbejdere	257,000	317,000
	937,000	1,057,000

Under Landbrug er indbefattet alle selvstændige Landbrugere ligefra Husmænd til Godsejere, endvidere Forpagtere, Forvaltere og andre Funktionærer samt Fiskere og Gartnere. Under Industri er indbefattet Arbejdsgivere og Funktionærer i Haandværk og Industri. Under Handel er henført saavel selvstændige Handlende som Funktionærer (herunder Butiks- og Kontorpersonalet). Gruppen »Andre Erhverv« er naturligvis meget blandet, idet herunder falder Tjenestemænd (ogsaa i Trafiketaterne), liberale Erhverv (Læger, Sagførere, Lærere o. s. v.), Sø- og Landtransport, Kapitalister og Pensionister m. m. Endelig er der de egentlige Lønarbejdere, der er delt i Landarbejdere og Byarbejdere; under den sidste Gruppe er henført alle Lønarbejdere i Haandværk, Industri, Handel og Transport, hvad enten de bor i Byerne eller paa Landet. Det bemærkes, at »personligt« Tyende (hvoraf der i 1911 fandtes 3000 Mænd og 89,000 Kvinder), hvorved forstaas Tyende, som ikke deltager i Erhvervsarbejde, ikke er medtaget i denne Undersøgelse, ligesom der heller ikke er taget Hensyn til Forsørgere under 18 Aar.

Det vil af Tabellen fremgaa, at den egentlige Lønarbejderklasse i 1908 udgjorde 43½ pCt. og i 1918 44 pCt. af det samlede Antal Forsørgere. Lønarbejderne udgør altsaa ikke et Flertal i Befolkningen, og deres Antal vokser heller ikke saa hurtigt, at der er nogen Udsigt til, at de skal komme til at udgøre Flertallet. Derimod findes til de andre Erhverv henført forskellige Grupper af Funktionærer, hvis Antal er stærkt voksende og hvis Levevilkaar ikke adskiller sig væsentligt fra Lønarbejdernes. Desværre har det ikke paa Grundlag af det forhaandenværende Materiale været muligt at udskille denne Klasses Indtægter fra de selvstændige Næringsdrivendes.

Den samlede Pengeindtægt i Millioner Kr. for hver af de omtalte Erhvervsgrupper har jeg beregnet til følgende Beløb:

	1908	1913	1914	1915	1916	1917
Landbrug	219	263	283	311	454	470
Industri	135	165	167	221	322	388
Handel	127	169	203	312	497	420
Andre Erhverv	290	357	361	429	554	523
Landarbejdere	81	96	96	108	121	133
Byarbejdere	218	273	280	315	355	381
Ialt	1070	1323	1390	1696	2303	2315

Som tidligere udviklet i dette Blad, er Pengeindtægten selvfølgelig et daarligt Udtryk for den virkelige Indtægt, idet der maa tages Hensyn til Kronens faldende Købeevne. Naar Kronens Købeevne i 1914 sættes lig 1, saa var den i 1908 1,13, i 1915: 0,86, i 1916: 0,74 og i 1917: 0,64. Tages der nu Hensyn hertil, og divideres Antallet af Forsørgere i de forskellige Grupper ind i Gruppens samlede Indtægt, saa faar man følgende virkelige Indtægt pr. Forsørger:

	1908	1913	1914	1915	1916	1917
Landbrug	1290	1340	1440	1350	1690	1500
Industri	1500	1540	1550	1740	2160	2230
Handel	2230	2280	2670	3440	4590	3280
Andre Erhverv	1900	1950	1950	1970	2170	1750
Landarbejdere	610	640	640	620	600	570
Byarbejdere	960	960	960	910	860	780
Alle Klasser	1290	1330	1380	1430	1650	1420

Tallene taler for sig selv. Jeg skal kun fastslaa et Par Hovedpunkter. *Landbruget* har efter disse Tal ikke haft saa stærkt stigende Indtægter, som vistnok almindelig antaget. Dog maa det ikke overses, at Landbruget vel nok er den Erhvervsgruppe, som slipper billigst fra Skatteansættelserne, og det er jo paa disse, at hele denne Statistik er bygget. Med Undtagelse af Tjenestemændene gælder det om alle Samfundsklasser, at Skatteansættelserne er for lave, men det gælder i særlig Grad Landbruget, og de ekstraordinære Forhold i de senere Aar har gjort det endnu vanskeligere end under normale Forhold at faa Landbrugets virkelige Indtægter frem.

Handelsstanden har haft stærkere stigende Indtægter end nogen anden Gruppe. Da omtrent Halvdelen af Forsørgerne i denne Gruppe er Funktionærer, hvis virkelige Indtægt næppe er steget i disse Aar, vil det forstaas, at de selvstændige Handlendes Gennemsnitsindtægt er steget ganske overordentlig stærkt.

Under »*andre Erhverv*« findes Tjenestemændene, hvis virkelige Indtægt har været endnu stærkere nedadgaaende end Lønarbejdernes. Det samme gælder Pensionister og andre Smaakapitalister, som før Krigen havde anbragt deres Penge i Papirer med fast Rente. Paa den anden Side findes til denne Gruppe bl. a. henført Bankfolk og Skibsredere, hvis Indtægter som bekendt er steget ganske overordentligt stærkt.

Endelig er der *Lønarbejderne,* hvis Indtægter har været stadig faldende. Sammenligner man de her anførte Tal for Byarbejderne med den Beregning, som jeg i April-Nummeret anstillede paa Grundlag af Arbejdsgivernes Lønstatistik, vil man se, at de for Aarene 1914—16 er 380 a 390 Kr. og i 1917 320 Kr. lavere. Grunden hertil er dels den, at Skatteansættelserne navnlig i de første Aar var for lave, dels den, at Arbejdsgiverforeningens Tal er for høje, naar de skal tages som Udtryk for samtlige Byarbejdere. Dette sidste skyldes bl. a., at en Række Fag med særlig lave Arbejdslønninger ikke er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen. Hertil kommer, at jeg i den nævnte Beregning utvivlsomt har ansat Arbejdsdagenes Antal for højt.

De foran anstillede Beregninger kan foreløbig kun føres frem til Aaret 1917, da detaillerede Oplysninger for de enkelte Samfundsklasser endnu savnes for 1918. Vil man nøjes med at stille Lønarbejderne overfor alle andre Klasser i Samfundet, kan man dog ogsaa for dette Aar komme til et nogenlunde paalideligt Resultat. For 1919 foreligger derimod endnu ingen Oplysninger, men jeg tror at kunne sige, at Lønarbejdernes Pengeindtægt for dette Aar vil vise sig at naa op over 1 Milliard Kroner. Hvis man nu tillige vil antage, at Forholdet mellem Lønarbejdernes og de andre Klassers Indtægter i dette Aar atter var blevet det samme som før Krigen, skulde Landets samlede Pengeindtægt have udgjort noget over 3600 Millioner Kr. Hvis Indtægten viser sig at blive større, har Arbejderklassen endnu ikke opnaaet at faa samme Andel i Samfundsindtægten som før Krigen.

Lønarbejdernes samlede Tab under Krigen ses af nedenstaaende Tabel. Alle Tallene er Millioner Kroner.

	1913	1915	1916	1917	1918	1919
Saml. Pengeindt.	1323	1696	2303	2315	2830	3640
Saml. virk. Indt.	1323	1458	1704	1482	1589	1712
28 pCt. heraf	369	408	477	415	445	480
Lønarbejd. fik	369	364	353	329	357	487
Lønarbejd. Tab	—	44	124	86	88	—

Beregningen over Lønarbejderklassens Tab er altsaa foretaget under den Forudsætning, at den havde Krav paa hvert Aar at faa de samme Andel (28 pCt.) i Landets samlede Indtægt som før Krigen. Det samlede Tab for Aarene 1915 til 18 udgør efter denne Tabel 342 Mill. Kr., men det er i Virkeligheden lidt større, fordi Andelene nu paa Grund af Lønarbejderklassens Vækst burde vokse til noget over 28 pCt. Tallet er her opgjort i 1914-Kroner. Omsat til Dags-Kroner bliver Tabet ca. 870 Mill. Kr.

(Efter »Socialisten«).

Overenskomst

med en Roe-Entreprenør paa Fyn.

Som vi tidligere har meddelt her i Bladet, har vi afsluttet Overenskomst med »Foreningen af sjællandske Roeentreprenører« og anbefalet vore Medlemmer at tage Roarbejde hos denne Forenings Medlemmer. Navnene paa disse er opgivet i Landarbejderbladets Nr. 18 og 20.

Nu har vi imidlertid ogsaa opnaaet Overenskomst med en fynsk Roeentreprenør, idet *Roeforvalter H. C. Larsen, Sønderby pr Ebberup,* har forpligtet sig til i enhver Henseende at overholde de mellem Forbundet og Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug til enhver Tid eksisterende Overenskomster.

Vi skal derfor anbefale vore Medlemmer, som kan ønske at paatage sig Roearbejde paa Fyn, at tage dette Arbejde hos ovennævnte Roeforvalter H. C. Larsen.

Vi har endnu ikke opnaaet Overenskomst med andre Roeentreprenører paa Fyn, hvorfor vi maa fraraade vore Medlemmer at paatage sig Arbejde for andre fynske Roeentreprenører og under alle Forhold ikke før de skriftlig er garanteret overenskomstmæssig Betaling.

Oscar Levinsen.
/Anker Hansen.

Landarbejderbladets Annonce-Afdeling.

Som Medlemmerne vil se af dette Nummer, har vi denne Gang faaet en Del Annoncer angaaende Pladser, der søges, ligesom vi ogsaa denne Gang har et Par andre Annoncer, bl. a. om Ægteskabstilbud og om Salg af Høns m. m.

Vi opfordrer Medlemmerne til, naar de ønsker at annoncere et eller andet til Salg, da at benytte »Landarbejderbladet«. Udbyttet af Avertering hos os er sikkert bedre end i de lokale Blade.

Derfor: Ønsker I tegnet en Annonce, ønsker I at købe eller sælge, da bestil en Annonce i

Landarbejderbladets Annonce-Afdeling.

Den ny Forligsmand.

Fhv. Folketingsmand, Adjunkt *Kofoed* har været anset som Favorit til Stillingen som Forligsmand i Stedet for Riis-Hansen. Nu oplyses det, at den faste Voldgiftsret enstemmigt har indstillet ham til dette Hverv, og Indenrigsministeriet vil sandsynligvis følge Indstillingen.

Adjunkt Kofoed er 41 Aar, og hele hans offentlige Virksomhed er indtil nu faldet paa Bornholm, hvor han beklæder en lang Række Tillidshverv. Han vil være særlig kendt i sin Egenskab af Formand for Statens Lønningsraad. Som saadan spillede han en vis Rolle under Telefonkonflikten i Vinter, hvis Efterdønninger endnu beskæftiger Raadet.

Sommer — — —

Solen skinner paa hver Vraa,
Lærken sine Triller slaa
jublende og glade.

Rosen foider ud sin Pragt,
Solen overalt faar Magt,
vi i Sol os bade.

Kornet farves gyldengult,
Spiren dybt i jorden skjult
stirrer frem mod Solen.

Himlen prægtig høj og blaa
med lyse klare Stjerner paa
over os sig hvælver.

Det er de lyse Nætters Tid
med Elskovsfred, hvor Dagens Strid
en stakket Stund bortglemmes.

En herlig gylden, vakker Tid,
hvor Vint'ren trist og kold og hvid
kun bliver til et Minde.

Men ak, for kort den skønne Stund
kun som en hastig vakker Blund,
hvoraf vi hurtig vaagner.

Og Vint'ren atter komme vil
med Sne og Sjap og mere til,
dog lad os dette glemme.

OLIVER TWIST.

Ugens Spejl.

Det med saa stor Spænding imødesete Valg til den tyske Rigsdag er nu overstaaet, uden at de Uroligheder, som var frygtet og forudsat, synes at have fundet Sted. Telegrammerne meddeler, at Valget overalt er forløbet i Ro; det endelige Resultat foreligger endnu ikke, da dette skrives, men de Resultater, som er kendt, viser en afgjort Fremgang for Yderpartierne, »Det uafhængige Socialdemokrati« og det reaktionære »Tyske Folkeparti«.

Den første Hovedopgørelse ser saaledes ud: Flertalssocialisterne 2,070,523, De Uafhængige 1,456,358, Demokraterne 995,872, Centrum 860,516, Tysk Folkeparti 1,414,723, Tysknationale Folkeparti 915,188, Kommunisterne 127,573.

Derefter faar Flertalssocialisterne 34 Pladser, De Uafhængige 24, Det tyske Folkeparti 23, Demokraterne 16, Det tysknationale Folkeparti 15, Centrum 14 og Kommunisterne 2.

*

Netop som man herhjemme er i Færd med at fastsætte Genforeningsdagen og drøfte de højtidelige Ceremonier under hvilke Genforeningen skal foregaa, kommer Meddelelsen om, at der er udbrudt Generalstrejke der nede. Arbejdet er nedlagt i Aabenraa, Tønder og Sønderborg; det er Lønspørgsmaalet, der har fremkaldt Konflikten; de sønderjydske Arbejdsgivere ligner de kongeriske deri, at de meget nødig vil betale deres Arbejdere en ordentlig Løn. Iøvrigt synes man at have taget Eksempel her hjemme fra og at organisere Skruebrækkeriet. Gas- og Elektricitetsværker holdes i Gang ved frivillig Arbejdskraft, efter hvad der meddeles under Beskyttelse af dansk Militær.

Den chauvinistiske Presse herhjemme forholder sig mærkværdig tavs overfor disse Meddelelser. Naa, den har jo i det Hele ikke interesseret sig synderlig for Befolkningen i den danske Del af Sønderjylland; deres Interesser omfatter som bekendt kun 2den Zone, og til Arbejderne rækker den selvfølgelig ikke.

*

Den store Arbejdsmandskonflikt, som truede, er nu afværget, idet begge Parter har tiltraadt et af Forligsmanden stillet Mæglingsforslag.

*

Ogsaa Sø- og Havnekonflikten synes nu at skulle blive løst. Paa deres Generalforsamling i Søndags vedtoges det at hæve Strejken, og Søarbejderne har tilstillet Rederiforbundet et Forslag, som menes at ville føre til et Forlig.

*

Valutaraadet, som i sin Tid blev nedsat for gennem Kontrol med vore Indførselsforhold at søge at hæve den danske Krones synkende Værdi, har opløst sig, da den ny Handelsekscellence har nægtet at gaa med til en Valutalov. Raadets Ophævelse har i mange Kredse vakt Betænkelighed, da man frygter, at det vil betyde en yderligere Forværring af vore Valutaforhold, som i Forvejen er alt andet end gunstige.

Det militære Voldsregimente vaagner paany.

En Sergent har for et Par Dage siden taget Udelingen af Lussinger i Brug ved Rekrutuddannelsen i Sandholmslejren. Under Øvelserne var der en Rekrut, som paadrog sig denne Befalingsmands Mishag, og Underofficeren fo'r da frem paa Voldsmandsvis og bibragte vedkommende Rekrut en knaldende Lussing.

Ministeriet *Neergaard,* med de to forhenværende Venstre-Forsvarsministre *J. C. Christensen* og *Klaus Berntsen* i sin Midte, har næppe faaet anbragt sig paa Taburetterne, før Lussingerne begynder at knalde rundt om paa Kasernerne. Det er betegnende, at det militære Voldsregimente, som det radikale Ministerium endelig efter mange Vanskeligheder havde faaet dæmpet saa godt, at vi længe intet havde mærket til det, *øjeblikkeligt vaagner paany,* saasnart d'Hrr. J. C. Christensen og Klaus Berntsen atter en Gang er kommet til Magten.

Netop disse Dage har bragt et andet Eksempel herpaa: En ung Mand, *Peter Chr. Petersen,* nægtede at være Soldat; han blev paagrebet og stillet for Byretten for at dømmes. Her krævede da den militære Auditør, en Hr. *Mamsen,* at den Værnepligtige skulde arresteres, indtil Dommen faldt. Han paastod, at den Værnepligtige faldt ind under en Paragraf angaaende Soldater, »der fortsætter deres forbryderske Virksomhed,« og denne Paragraf kræver Arrestation. Men Byretsdommer *Oluf Bang* hævdede med priselig Klarhed, at det at vægre sig ved at være Soldat ikke kan kaldes »fortsat forbryderisk Virksomhed«, og Byretsdommeren havde ganske selvfølgeligt Ret i denne fordomsfri Logik. Han løslod den Værnepligtige med den Bemærkning, at det desuden stred mod den ny Retspraksis at paatvinge Folk Ekstrastraf i Form af ufornøden Varetægtsarrest.

Men Auditøren fik Kendelsen herom bragt for Østre Landsret. *Princípet om den haardeste militære Medfart skulde forfølges til det yderste.* Naturligvis var der dog intet for Hr. Mamsen at opnaa. Hr. Oluf Bangs Kendelse hvilede støt paa en klar og uomstødelig Logik, som ikke var forplumret af ensidig militaristisk Fanatisme, og Landsretten *stadfæstede* hans Kendelse.

Men Forsøget fra Hr. Mamsens Side er lige saa betegnende som Lussingen i Sandholmslejren.

Den gamle Aand fra Fælled og Kaserne, som knurrende havde stukket Piben ind, mens det radikale Styre stod paa, har øjeblikkelig faaet Følelsen af, at dens Tid nu atter er inde. Og det er ikke mærkeligt. Vi husker alle den glade, kasketpyntede Militær-Æra fra *J. C. Christensens* Glanstid som Forsvarsminister, og vi mindes *Klaus Berntsens* diktatoriske *Arbejdstidsforlængelse paa Holmen,* som det kostede det socialistisk-radikale Styre lange Kampe at faa ophævet. Dette Styre naaede heldigvis at faa indført civil Rettergang i militære Sager, ellers havde der været til den ulykkelige Militærnægter. Det var paa høje Tid, at den militære Retspleje faldt; thi nu knejser den gamle militære Voldsaand med Hovedet, og Lussingerne knalder om Ørerne paa Rekrutterne.

Men der er glædeligvis endnu nogle Valgdage igen inden længe. Lad os da betale hver eneste Lussing tilbage med Renter.

Til Abonnenterne!

Da „Landarbejderbladet"s Abonnements-Termin udløber til 1. Juli, skal vi anmode Bladets Abonnenter om inden denne Dato at forny Abonnementet hos Landposten eller paa det stedlige Postkontor. De Abonnenter, der har bestilt Bladet ved Bladets Ekspedition, beder vi om at indsende ny Bestilling inden 1. Juli, da Forsendelsen af Bladet ellers vil standse.

Ekspeditionen.

Gaardejer Studendrup og Proprietær Vom drøfter Situationen.

— Jeg maa nu sige, unter uns altstt, som det hedder paa fransk, at det nye Ministerium, vores Ministerium altsaa, alligevel ikke rigtig grejer de forskellige Sager; jeg er bange for det Valg, der kommer, du, rigtig bange.

— Bange? Er *du* nu ogsaa begyndt at blive bange? Jeg ved ikke, hvad det skal blive til; det er snart lige meget, *hvem* jeg taler med af dem, der skulde bære Danmark, Godsejerne og Proprietærerne, saa sidder de og ryster i Bukserne og er bange for Valget. Selvfølgelig gaar Valget godt. Vi gi'r de ærede Vælgere en Sludder for en Sladder og skælder ud paa Republikanerne og Socialisterne, saa gaar det sgu nok.

— Jamen, Sludder for en Sladder? Jeg troede saagu da, at bare vi fik *vores* Repræsentanter ind i det høje Lands- og Folketing, saa gik alting, som det var smurt.

— Kære Gaardejer Studenstrup, du er et rart Menneske, men du forstaar dig ikke paa Højres og Venstres Taktik!

— Hvad siger du? Tiktak?

— Nej, Taktik; ser du Taktik, det er saadan noget, som nu med Sønderjylland f. Eks.; da Zahle og Stauning ikke vilde have Flensborg med, saa vilde *vi* have det, og saa sagde vi til Vælgerne: »Se paa os, *vi* er de sande Patrioter, *vi* vil befri vore kære flensborgske Brødre, der sukker under det fremmede Voldsregimente, *vi* vil bringe Flensborg hjem til vort kære Fædreland — og *vi kan det*, hvis I bare vil stemme paa os«; og saa stemmer de paa os, og det er jo det vigtigste; at vi saa ikke kan skaffe Flensborg, er knusende ligegyldigt, bare vi har faaet Vælgerne til at stemme paa *vores* Folk; ser du, det er Taktik.

— Jamen? Saa faar vi altsaa ikke Flensborg? Og vi kommer altsaa ikke til at befri vore flensborgske Brødre?

— Hør nu, Studenstrup, hvad rager det egentlig talt dig og mig, om vi faar Flensborg med og skal betale flere Skatter for; det, det kommer an paa, er bare en Taktik, der kan faa Vælgerne over paa vores Side; og naar nu Valgene kommer igen, saa skal du bare gaa rundt i Sognet, som du ellers har gjort, og skælde ud paa Socialisterne og sige, *vi* er de eneste sande Patrioter, og at naar *vores* Folk kommer ind, saa skal det nok gaa.

— Jamen, jeg synes, du lige sagde, at de ikke kunde klare den alligevel.

— Studenstrup, Herregud Studenstrup, du er dog et Patent-Skvaldderhode; har jeg nu ikke sidet her og præket for dig om Taktik, og saa vrøvler du stadigvæk om en hel Masse Ting, der ikke raver dig.

— Ikke raver mig? Det raver dog mig, om vi faar Flensborg igen.

— Gu gør det ej! Og hvis nogle Venstre- og Højrevælgere skulde gøre Vrøvl over, at vi jo alligevel ikke har faaet Flensborg hjem, saa skal du bare sige, at det er ogsaa Zahles og Staunings Skyld.

— Aa — *det* er altsaa Taktik; ja, *det* er jeg med paa.

— Der kan du se, Studenstrup, du er jo alligevel ikke saa dum, som du lader.

Begyndelsen er ikke ilde.

Formanden for Arbejdsgiverforeningen udtaler sin Paaskønnelse af Ekscellenceregeringens hidtidige Virksomhed og haaber paa fortsat godt Samarbejde med fede Aar for Arbejdsgiverne.

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening havde forleden Generalforsamling. Ved denne Lejlighed holdt den ny Formand, Bogtrykker Langkjær, en Tale, som straks er blevet gengivet i den reaktionære Presse.

Størstedelen af Talen var efter den sædvanlige Arbejdsgiverrecept, Beklagelse over de Besværligheder og Trængsler, som Arbejderne, det Krapyl, forvolder de stakkels Kapitalister.

Hr. Landkjær kom ogsaa ind paa at omtale Generalstrejken og forklarede i denne Forbindelse, at naar Arbejdsgiverforeningen her havde gjort visse Indrømmelser, var det paa ingen Maade, fordi de var bange for Generalstrejken, men udelukkende af »taktiske« Grunde, man vilde ikke optage Kampen med Arbejderne paa dette Tidspunkt, det kunde have ødelagt Valgsituationen for de reaktionære Partier, idet man saa ikke kunde bekæmpe Generalstrejken som en ren politisk Strejke. Hr. Langkjær ansaa en moderat-konservativ Valgsejr for mere værd for Arbejdsgiverne end den Fordel, der i Øjeblikketkunde være naaet paa Lønspørgsmaalets Omraade.

Hr. Langkjærs Betragtninger viser, hvor overordentlig stor Betydning man fra de store Arbejdskøberes Side tillægger den politiske Magt, og fortjener derfor at erindres ogsaa af Arbejderne.

Det er dog især Slutningen af Hr. Langkjærs Tale, som er egnet til at vække Opmærksomhed; den belyser klart Situationen, som den er her i Landet i Øjeblikket og viser os det inderlige Samarbejde, der for Tiden er mellem Landets Regering og de storkapitalistiske Arbejdsgivere.

Hr. Langkjær sluttede med nogle Betragtninger over sidste Valg og den ny Regering; han betegnede Valget som en Afslutning af 7 magre Aar for Arbejdsgiverne, men turde dog ikke hengive sig til Glæden over, at den ny Regering vilde betyde Indledningen til 7 fede Aar; men han lagde ikke Skjul paa, at han nærede det bedste Haab i den Retning. Hr. Langkjær erklærede med Henblik paa Ekscellenceregeringens hidtidige Virksomhed, at »Begyndelsen er ikkeilde«. Ikke sandt, denne Udtalelse viser, hvor vi er henne? Naar selve Arbejdsgiverforeningens Formand udtaler sin Anerkendelse og Tilfredshed med Regeringens Virksomhed, kan der ikke herske Tvivl om, hvis Interesser det er, den varetager.

Regeringen vil utvivlsomt efter den Paaskønnelse, den nu har faaet af Hr. Langkjær, ikke alene føle sig lykkelig, men ogsaa anspores til at fortsætte i den samme Retning, saa der kan oprinde fede Aar for Kapitalisterne, saa disse ikke i Fremtiden, som Tilfældet har været under de 7 »magre« Aar, behøver at lade sig flaa af de griske Arbejdere og nøjes med et lurvet Udbytte paa nogle faa Hundrede % af de Penge, de ærligt og mojsommeligt har svindlet sig til.

Kapitalisterne ser med Forhaabning hen til Regeringens fremtidige Virksomhed, og med deres gode Vilje skuffer Ekscellencerne ikke deres Venner og Allierede.

En mærkelig Fæstemand og en daarlig Plads.

Undertegnede blev i Maj Maaned fra Helmers Fæstekontor i København fæstet til Raagaard, St. Magleby paa Amager.

Hr. Helmer meddelte mig, at det var en Gaard paa ca. *50* Tdr. Ld., og efter H.s Oplysninger var det en ganske udmærket Plads. Da jeg den 17. Maj tiltraadte Pladsen, fik jeg et tydeligt Bevis paa, hvormeget man kan stole paa en Fæstemand, naar man som Tjenestekarl søger hans Assistance.

Det viste sig, at Gaarden ikke var paa 50, men paa 150 Tdr. Ld., og det var den elendigste Plads, jeg endnu har haft.

Manden, Forp. *Hansen,* skældte fra Morgen til Aften og var overhovedet ikke til at gøre noget tilpas.

Kosten var baade slet og utilstrækkelig. Arbejdstiden var fra lidt før Kl. 5 Morgen til 6 Aften med 50 Minutters Middag og ½ Time Frokost.

Som Eksempel paa, hvad Forpagter *Hansen,* Raagaard, er for en Herre, skal jeg anføre, at da jeg efter Aftale ophørte med Arbejdet Lørdag d. 29. Maj om Aftenen, bad jeg, om jeg ikke kunde faa Lov at sove i Kammeret om Natten, da jeg

ingen Logi havde, men det nægtede H. mig bestemt, ligesom han nægtede at lade mig faa et Køretøj til at transportere mit Tøj den ca. ¾ Mil lange Vej til Stationen, skønt han maatte indrømme, at jeg havde udført mit Arbejde upaaklageligt i den Tid, jeg havde været der.

Jeg kan kun give mine Kammerater det Raad, dersom de kommer i den Stilling at behøve Fæstemand Helmers Hjælp, da ikke at stole for meget paa hans Opgivelse om de Pladser, han anviser, og tag fremfor alt ikke Plads hos Forpagter Hansen, Raagaard ved Magleby paa Amager.

Emil Haagensen.

En hidsig Gaardejer.

Jeg vil gerne have Lov til at fremføre her i Bladet, hvorledes man kan blive behandlet som Fodermester paa Taaregaard i Ballerup hos Hr. Rasmus Rasmussen. Vedkommende Herre fæstede gennem Fæstekontoret undertegnede som Fodermester fra 2. Maj at regne for en Løn udbetalt maanedsvis, svarende til 1100 Kr. for Sommeren. Jeg fik imidlertid Senebetændelse i det ene Haandled, saa jeg maatte bede Hr. Rasmussen om Tilladelse til at gaa til Lægen med min Haand og blev af denne beordret til at have den i Bind i 3 Dage, men der var stadig Smerter i den efter den Tid. Torsdagen d. 26. Maj var jeg igen hos Hr. Rasmussen og bad om Tilladelse til at tage til Lægen paany; han nægtede mig det, men jeg fastholdt, at jeg maatte af Sted, hvilket ogsaa skete. Da jeg kom tilbage om Fredagen med Attest for, at jeg ikke kunde taale at malke paa Grund af Følgerne af Senebetændelse, blev vi enige om, at vi skulde gaa ind og gøre Regnskab op; men da vi kom ind, fremkom Hr. Rasmussen med Udtalelser om, at han regnede med højere Løn for August Maaned. Jeg svarede ham, at jeg skulde have lige meget for hver Maaned eller intet, da han i modsat Fald vilde blive sagsøgt. Herover fo'r Hr. Rasmussen i Harnisk og begyndte at slaa løs paa mig. Jeg henstillede til ham, at hvis han vilde slaa, saa at gaa med udenfor, da jeg ingen Ret havde i hans private Hjem; men Hr. Rasmussen foretrak at blive indendørs, og Regnskabet blev saa opgjort til Dato.

N. F. Christensen.

Strejken hos Folkethingsmand Axel Jensen.

Strejken hos Venstrerigsdagsmanden, Gdr. Axel Jensen, Tømmerup, er fremdeles gaaende; som før meddelt søger han at klare sig med Skruebrækkere frem for at søge en Ordning med Arbejdernes Organisation, og det er virkelig lykkedes ham at faa nogle lyssky Individer til at være ham behjælpelig i hans Bestræbelser for at trykke Arbejdslønnen.

Dette er dog ikke ensbetydende med, saaledes som han aabenbart selv havde troet, at han har vundet Spillet overfor vor Organisation; ikke blot vil hans Gaard vedblivende være blokeret af alle hæderlige Landarbejdere, men de øvrige organiserede Arbejdere vil selvfølgelig heller intet have med ham eller noget af hans at gøre.

Kommer et Køretøj fra Axel Jensens Gaard til Kallundborg med Korn eller andre Varer, faar han ikke en organiseret Arbejder til at læsse det af. Skal der hentes et Læs Foderstoffer til Gaarden, faar han ingen organiserede Arbejdere til at læsse det. Han og hans Skruebrækkere har flere Gange gjort den Erfaring, at de er skyet af alle hæderlige Arbejdere. Man betragter Hr. *Axel Jensen* og hans Skruebrækkermenage med den Foragt og Væmmelse, den fortjener.

Men hvad siger Hr. Axel Jensens Vælgere i Skelskørkredsen egentlig til, at deres Folketingsmand bekæmper Arbejdernes Organisationsret?

En uheldig Skruebrækkerhverver.

I Forsinge ved Kallundborg bor en Roeentreprenør. *Ambrosius Madsen* hedder Manden, han er Medlem af Foreningen af sjællandske Roeentreprenører, det vil sige: han var det, han er det ikke mere. Forleden blev han ekskluderet af sin Organisation. Grunden er den, at han har følt sig foranlediget til at optræde som Skruebrækkerhverver.

Det er saamænd Hr. *Axel Jensen,* Tommerup, der har nydt godt af Ambrosius Madsens Tilbøjelighed til at agere Samfundshjælper.

Allerede for ca. 14 Dage siden anviste han to Mænd, som ellers skulde arbejde for ham som Roearbejdere, Arbejde hos Axel Jensen som almindelige Landbrugsarbejdere; det vil i dette Tilfælde sige som almindelige Skruebrækkere, og efter hvad der meddeles os, skal han endda senere yderligere have forsynet ham med endnu et Par Stykker.

Ambrosius Madsen blev straks af vort Forbund gjort opmærksom paa, at der var Strejke hos Axel Jensen, og at det var Skruebrækkerhvervning, han havde gjort sig skyldig i, og man opfordrede ham til at tilbagekalde de to Mand, da dette ikke havde den forønskede Virkning, henvendte Forbundet sig til Roeentreprenørforeningen og gjorde Forestilling om det uholdbare i, at en af Organisationens Medlemmer saaledes optraadte som Haandlanger for de Arbejdsgivere, vi har Konflikt hos.

Dette har nu resulteret i, at Madsen er blevet ekskluderet af sin Organisation.

Roeentreprenørforeningen sætter altsaa ikke Pris paa Ambrosius Madsens Virksomhed som Samfundshjælper. Vi skal senere meddele vore Læsere, hvorledes Ambrosius Madsens Virksomhed som Skruebrækkerhverver videre forløber.

Hvorledes den moderate Presse arbejder.

Baade før og efter Valgene har den moderate Presse været fyldt til Randen med Edder og Forgift mod Arbejderklassen.

Denne Klasse, der ved sine Hænders Arbejde danner Grundlaget for hele den store Samfundsbygning, har man haanet og smædet paa en Maade, der burde foraarsage, at alle Arbejdere med Væmmelse og Afsky vendte sig fra denne Presse og de politiske Partier, der staar bagved.

En lang Overgang var det Arbejdsløshedsloven, der maatte staa for Skud; den moderate Presse flød over af Forargelse mod disse Arbejdere, der »snyltede paa Samfundet uden at producere noget«, og saa var Sandheden dog den, at alle de Arbejdsløse, der fik den Understøttelse, de havde Krav paa ifølge Arbejdsløshedsloven, med Glæde havde givet denne Understøttelse fra sig og med deres Hænders Arbejde tjent til Føden.

Og typisk er det jo ogsaa, at de, der mest bebrejdede Arbejderne, at de intet vilde bestille, var et Slæng af permanente Dagdrivere og Vindhase, der aldrig har skabt for en dansk Krone, men gennem mislige Handelstransaktioner, Udbytning, Børsspil og andet har tiltusket sig Formuer paa det arbejdende Folks Bekostning.

Og da Arbejdsløshedsloven var ophørt, var det Melodien om de høje Arbejdslønninger, der stadig lød fra de moderate Blad-Fonografer.

Det var de høje Arbejdslønninger, der var Skyld i Dyrtiden, skrev man, medens ethvert tænkende Menneske ved, at det omvendte var Tilfældet.

En anden Ting, der især er brugt under Valgkampen, er de ulovlige Strejker; man gav hele Arbejderklassen Skyld derfor, medens det er Fakta, at disse Strejker alle som en er sat i Scene uden de faglige Hovedorganisationers Billigelse.

Og saa Generalstrejken?

Hvor er det vidunderligt, at se det Parti, der for en Menneskealder siden arrangerede revolutionære Skytteforeninger og etablerede Strejke af Sogneraadsmedlemmer og agiterede for Skattenægtelse, da Estrup lavede Statskup, hvor er det vidunderligt at høre deres Hyl, da Socialdemokratiet svarede Kongens Statskup med det eneste Vaaben, der vilde batte ordentlig: Generalstrejken.

Og der er hundrede andre Spørgsmaal, man benytter til Overfald mod Arbejderne; intet Middel lades ubrugt; man tror, man derved kan skræmme Arbejderne bort fra at stille deres retfærdige Krav; men saa let gaar det ikke.

Tværtimod.

Som den moderate Presse arbejder nu, vil Arbejdernes Øjne blive aabnet mere og mere, og i stedse større og større Tal vil de med Afsky og Væmmelse vende sig fra den Overklassepøbel, hvis eneste Opgave er at svine den store, producerende Arbejderklasse til.

Den moderate Presse maa ud af Arbejderhjemmene; lad Overklassen være alene om at støtte den.

Til Belysning af, hvorledes denne Presse arbejder, vil vi i følgende Numre bringe nogle Uddrag med de mest typiske Eksempler paa den Presses Arbejdsmetoder.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 30 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. s. v. i Meddelelser.

Fra det mørke Vendsyssel.

I den nordlige Del af Vendsyssel har Landarbejdernes Organisation hidtil af forskellige Grunde ingen Rodfæste faaet. Skønt der findes mange Smaahusmænd, Daglejere og Tjenestekarle er det gaaet i Kvissel som i saa mange Tilfælde rundt om i de øvrige Landsdele, at der ved Stationsbyerne er en Forening under D. A. F., som i nogen Grad havde samlet Arbejderne i Organisationen, i en snæver Ring omkring Stationsbyerne. — Men D. A. F. Afd. i Kvissel havde et mere aabent Blik for, hvorledes Forholdene burde ordnes, som det desværre mange Steder er sjældent at træffe, og kunde, da de som Arbejdsmænd ikke i nogen synderlig Grad beskæftigede sig med Organisering af Arbejderne udenfor Byen, straks sætte en Del ind paa, at der tidlig i Foraaret startedes en Organisation under Landarbejderforbundet. Som en ny Organisation i den mest reaktionære Del af Landet maatte der i Begyndelsen blive en Del Vanskeligheder at kæmpe imod. Selvfølgelig vejrede de højt besungne Husmænd og dannede Storbønder en Fare for, at Landarbejderne skulde faa Held til at samles og deres gamle Magtstilling derefter blive brudt og tidssvarende Skikke angaaende Løn- og Arbejdsforhold blive indført der paa Egnen. Nok havde man hørt, at der var noget, som hed Fagforening i Stationsbyerne, men dens Virksomhed laa paa andre Omraader end Landbrugets. At Landarbejderne ogsaa vilde organisere sig, bedrøvede ikke mindst de Husmænd, som aldrig har en Arbejdsmand en eneste Dag om Aaret. Ved de organiserede Arbejderes Hjælp lykkedes det at faa en Del Landarbejdere samlet, og der staar nu en efter denne Egn temmelig stor Organisation i Kvissel. Og i Modsætning til mange andre Steder sluttede Tjenestekarlene sig ret talrig til den nye Organisation. Men af Agrarerne der paa Egnen er der overfor Organisationens Medlemmer vist en Smaalighed, som ikke mindst kendetegner, hvad de oplyste Venstrebønder regner Arbejderne for. Saalænge de vil gaa som umælende Skabninger gaar det nogenlunge, men i det Øjeblik, Landarbejderne begynder at forlange samme Ret som de øvrige Samfundsborgere, er Idyllen brudt. At enkelte Bønder forsøger at hindre Landarbejderne i at faa deres Medlemblad, er vel den Slags Ting, der er kendt mange Steder. Det er vel den Slags smaa Rapserier, som Bønderne troer de velnærede Præster giver dem Forladelse for om Søndagen. Desuden forsøger Bønderne et andet Middel. Tjenestefolkene skal betale Kontingent til Organisationen og enkelte Bønder er begyndt at nægte at give Forskud paa Lønnen, saalænge de staar i Fagforeningen, for paa denne Maade at gøre Forsøg paa at faa Folkene ud af Organisationen. Forhaabentlig lykkes det ikke at tvinge Folkene ud af Foreningen af den Grund, og samtidig er det en Paamindelse til Tjenestefolkene, baade paa denne Egn og andre Steder, ved Indgaaelse af Fæstemaalene at sørge for at komme ind under de overenskomstmæssige Forhold, samtidig med at Fæstemaalet indgaas. n.

Den sorte Tavle.

Medlem Nr. 28637 Thomas Pedersen af Sandbjerg pr. Uglev er slettet af Landarbejderforbundet paa Grund af, at han taget Arbejde ved Samfundshjælpen.

For Uglev Afd.:
Anton Pedersen,
Uglev St.

Det meddeles samtlige Afdelinger, at Medlem af Forbundet Nr. 45834 Jens Christensen Kjeldsen og Medlem Nr. 49176 Lars Johansen er ekskluderet af Forbundet, da de har taget Arbejde ved Samfundshjælpen og som saadan optræder som Strejkebrydere.

Paa Alsted-Fjenneslev Landarbejderforenings Vegne:
Bestyrelsen.

Hvor der handles!

Under denne Rubrik vil vi for Fremtiden bringe en kort Omtale af vore Annoncører. Vi opfordrer alle vore Læsere til at studere denne Rubrik hver Uge, og saa foretage deres Indkøb af Varer hos de Handlende, der støtter vort Blad ved at annoncere hos os.

Gør vi fortrinsvis vore Indkøb hos vore Annoncører, kan vi ogsaa gøre Regning paa langt større Annoncering, end nu, og dermed bringer vi Bladets Udgifter længere ned.

Dansk Familieblad.

Dette illustrerede Ugeblad bringer hver Uge en Mængde forskellige interessante Billeder fra alle Lande, forsynet med en Mængde Nyhedsstof i Teksten. Bladet har endvidere smaa Noveller og løbende Romaner, der alle er spændende og morsomme som Underholdslæsning i Hjem som paa Rejse. Endelig er Bladet krydret med Anekdoter og humoristiske Tegninger med Tekst.

Vi anbefaler Læserne at studere Annoncen paa Bagsiden i dette og de kommende Numre.

Ferieophold for Kvinder paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Kvinder kan i Aar faa Adgang til et 8 eller 14 Dages Ophold paa Esbjerg Arbejderhøjskole med fri Adgang til Vesterhavsbade for 25 Kr. om Ugen. — Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Folketingsmand, Redaktør Sundbo, Esbjerg.

Meddelelser, som ønskes optaget under denne Rubrik, maa være Redaktionen i Hænde senest Tirsdag Formiddag og helst Mandag, da vil ellers ikke kunde komme i det først udkomne Nummer.

Frørup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag Aften den 12. Juni Kl. 7½ i Frørup Forsamlingshus. *K. Larsen.*

Tingsted Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Tingsted Forsamlingshus Lørdag den12. Juni Kl. 7 Aften i Anledning af Afdelingens Overflytning til Dansk Arbejdsmandsforbund. Dagsorden: Beretning; Regnskabet; eventuelt Valg af Bestyrelse; Eventuelt. *Fr. Rasmussen.*

Gedser Afdeling.
Medlemsmøde i »Fremtiden« i Gedesby Lørdag den 12. Juni Kl. 7½ Aften. Alle Medlemmerne bedes møde, da den nye Overenskomst vil blive oplæst. Bestillinger paa Overenskomsten modtages samme Aften, da den kan købes gennem Landarbejderforbundet for en Pris af 50 Øre.
Jens P. M. Nielsen.

Købelev Afdeling.
Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Carl Edvardsen, Købelev, er valgt til Tillidsmand for Ulykkesforsikringen, og Carl Rasmussen er Tillidsmand for Sygehjælpekassen. *Povl Christoffersen.*

Købelev Afdeling
afholder Møde Torsdag den 17. Juni Kl. 8 hos Ferd. Petersen, Rolykke. Journalist M. Petersen, Nakskov, har lovet at komme til Stede som Taler. Medlmmerne bedes indtrængende om at møde fuldtalligt og tage Hustruen og Ikke-Medlemmer med. *Povl Christoffersen.*

Bøstrup Afdeling.
Medlemsmøde i Bøstrup Forsamlingshus Søndag den 13. Juni Kl. 2½ Em. Eventuelt nye Overenskomster. Mød talrigt. Møde i Sygekassen (Afstemning). *L. J. Nielsen.*

Sandby Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 12. Juni Kl. 8 Aften i Forsamlingshuset ved Møllen. Da meget vigtige Forslag skal behandles, anmodes Medlemmerne alle som een om at møde. Journalist M. Petersen (»Social-Demokraten«) er indbudt og ligeledes Kredsorganisationens Formand. *Jens Peter Laursen.*

Horne Afdeling
afholder ordinært Medlemsmøde i Logens Sal Onsdag den 16. Juni Kl. 8. Dagsorden: Den nye Overenskomst. Alle bedes møde. *H. P. Hansen.*

Skrøbelev Afdeling
afholder Medlemsmøde i Fredeskoven den 19. Juni. Medlemmerne bedes møde alle og tage deres Koner med, da vigtige Sager foreligger. Mød nu for en Gangs Skyld alle og lad os se, hvor mange vi er. *Laurits Rasmussen.*

St. Viby Afdeling
afholdt ekstra Generalforsamling den 4. Juni. Til Kontrolbestyrer valgtes Niels Pedersen, Viby.
Julius Jørgensen.

Stokkemarke Afdeling
Som Afdelingsbestyrer for Ulykkesforsikringen er valgt Røgter Reinholdt Petersen, Knuthenlund.
Simon N. Kjeldsen.

Hou Afdeling
afholder Medlemsmøde Mandag den 14. Juni Kl. 7½ paa Lohals Gæstgivergaard. Alle Medlemmer bedes møde og betale Kontingent. *E. Gertsen.*

Hou Afdeling.
Ved Generalforsamlingen i Hou Afdeling den 1. Juni valgtes Skovarbejder Emanuel Gertsen, Hou, til Formand og Mikael Vestergaard, Stensgaard, til Kasserer. *E. Gertsen.*

Flintinge Afdeling
afholder Medlemsmøde paa sædvanligt Sted Lørdag den 12. Juni Kl. 7½ Aften. Alle Medlemmer bedes møde. Er der nogen, som vil købe en af de nye Overenskomster, kan de henvende sig til Bestyrelsen. Prisen vil antagelig blive mellem 35 og 50 Øre pr. Stk. *Johs. Johansen.*

Grænge Afdeling
afholder ekstraordinuær Generalforsamling hos Chr. Thøgersen, Grænge, Lørdag den 12. Juni Kl. 7 Aften. Mød alle.
Thorvald Ingemansen.

Skælby Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 17. Juni Kl. 7½ i Forsamlingshuset. Medlemmerne bedes møde talrigt, da Ulykkesforsikringen er paa Dagsordenen. *Julius Andreasen.*

Vaalse Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 12. Juni Kl. 8 paa sædvanligt Sted. Sygehjælpekassenholder Møde Kl. 7½.
Bestyrelsen.

Blandede

Skal sælges straks!!!

10 Høns er straks til Salg grundet paa Bortrejse. Samme Sted sælges af samme Grund noget Bohave. Nærmere Oplysninger faas ved at skrive til Billet mrkt. „Expres", Landarbejderbladets Kontor.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Læs denne Annonce!

KØB hos dem, der averterer i Landarbejderbladet.

Meddelelse til alle Landarbejdere! Læs den til Ende!

Aarets Sensationsroman i England er „Kvindedjævlen", der — saaledes som Titlen angiver — handler om en Kvindes Had, Hævn og Ondskab. Den er skrevet af den kendte engelske Forfatter Guy Thom, og er i Virkeligheden en ligefrem imponerende Roman Den er skrevet med besnærende Dygtighed og fører Læserne ind i en Verden af spøgelsesagtig Uhygge og Mystificisme, hvis betagende Virkning forhøjes med en fra Side til Side stigende, spændende Handling. Samtidig er der i Romanen indspundet en fin, bedaarende Kærlighedshistorie, der gør den hele Bog menneskelig rig. Det er stærke Ord, men at de ikke er for stærke, vil De straks blive overbevist om, naar De læser den. —

„Dansk Familie Blad" har været saa heldig at erhverve Retten til denne enestaaende Roman og har allerede paabegyndt Offentliggørelsen. Ved at indsende **1 Krone** i Frimærker til Ekspeditionen, Landemærket 3, København K., sender vi Dem imidlertid Bladet fra 15. Maj til Udgangen af April Kvartal og De kan følge med fra Begyndelsen.

For samme Beløb — **1 Krone** — sender vi Dem samtidig en Forsikringspolice paa

500 Kroner ved Død og 1000 Kroner ved fuld Invaliditet,

idet vi **gratis** ulykkesforsikrer enhver Kvartals-Abonnent for disse Beløb. —

Vi henleder Opmærksomheden paa, at „Dansk Familie Blad"s Abonnementspris for Juli Kvartal er **1 Kr. 95 Øre**, at Abonnement kan bestilles paa Posthuset og hos Landposten samt at Postvæsenets Kvittering gælder som Police.

Dansk Familie Blad.

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Taksigelser

Hjertelig Tak

til de Kammerater af Bøstrup Afdeling, der har bidraget til den Pengesum, som er bleven os overrakt i Anledning af min lange og haarde Sygdom. Særlig Tak til dem, som forestod Indsamlingen.

Laura og Jens Nielsen, Bøstrup pr. Lejbølle.

Tjeneste tilbydes

Husholderske.

En enlig Pige eller Enke i 40- eller 50aars Alderen kan faa Plads hos Træskomand N. Nielsen, Thureby pr. Thureby St.

- Plads søges. -

Under denne Rubrik optages hver Uge Annoncer til en Pris af 12 Øre pr. mm i een Udgave af Bladet. Ønskes Annoncen optaget i alle 3 Udgaver, koster den 30 Øre pr. mm.

Plads søges.

En Karl, 24 Aar, søger til 1. Juli en Plads i Jylland hos en Gaardmand. Kun saadanne, der betaler efter Landarbejderforbundets Overenskomst bedes indlægge Billet mrkt. A. 604 paa „Landarbejderbladet", Willemoesgade 54 St., København Ø.

2 Piger søger

Plads paa en mindre Gaard. God Behandling fordres. Billet mrkt. A. 605, med Opgivelse af Løn, bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

Læs her!

En Pige, der er villig til alt forefaldende Arbejde i Hjemmet søger Plads til den 1. August. Gode Anbefalinger fra tidligere Pladser haves. Svar bedes sendt i Løbet af 14 Dage under Mærket „Margrete" til dette Blads Kontor.

- - Ægteskab - -

En ung Mand, 26 Aar, ret pæn, ønsker at korrespondere med en ung, pæn og stille Pige i 20.—22-aars Alderen, for senere at stifte personligt Bekendtskab og om Sympati opnaas, da Ægteskab.

Kun alvorligt interesserede bedes indlægge Billet mrkt. „Tro og Haab" paa dette Blads Kontor i Løbet af 14 Dage.

Forenings-Fester og Møder

Slangerup Afdeling

afholder en Sommerudflugt Søndag den 4. Juli til Nykøbing paa Sjælland. Alle, som vil deltage i Turen, bedes meddele mig dette senest den 24. Juni. Turen foregaar med Motorbaad fra Frederikssund Kl. 7 Morgen. Det er om at tegne sig i rette Tid, da der kun kan være 70 paa Baaden; det vil sikkert blive en fornøjelig Tur.

Niels Hansen, Slangerup.

Klarup-Romdrup Afdeling

afholder Pakkefest i Forsamlingshuset Lørdag den 12. Juni Kl. 8 Aften med paafølgende Bal for Foreningens Medlemmer. Pakkerne afleveres ½ Time før Festen.

Festudvalget.

Skovfest.

Dover Sogns Landarbejderforening afholder Skovfest i Boes Skov Søndag den 13. Juni Kl. 4 prc. Som Taler kommer Lærer N. Fisker, Almind, til Stede. Madkurve medbringes.

Bestyrelsen.

Offentligt Møde

afholdes i Terndruplund Søndag d. 13. Juni Kl. 4 Eftm. Talere: Formand for Landarbejderforbundet Oscar Levinsen, København, og Gaardejer Jens Sørensen, Sejlflod. Om Aftenen afholdes med forventet Tilladelse Bal. Alle faglige og politiske Organisationer indbydes.

Landarbejdernes Kredsorganisation.

Stiftelses- og Grundlovsfest.

Søndag den 13. Juni 1920 afholder Østerlars Landarbejderforening og Socialdemokratisk Forening Foredrag, med Musik, i Præstedalen (ved Kirken) af en Taler fra Landarbejderforbundet, og Hr. Søren M. Jensen, Gudhjem, vil ogsaa holde en Tale. Alle har Adgang. Hornorkester paa Pladsen. Efter Foredraget drages i Procession til Forsamlingshuset, hvor Festen slutter med en „Sving om" for Medlemmer af de faglige og politiske Organisationer. I Tilfælde af ugunstigt Vejr afholdes det hele i Forsamlingshuset. Festen begynder Kl. 3½. Alle bør møde.

P. U. V.
Albert Riis.

Landarbejdernes Kredsorganisation for Aalborg Amt

afholder Fest i Terndruplund Søndag den 13. Juni. Kl. 4 Eftm. afholdes offentlig Møde, en faglig og politisk Taler kommer til Stede. Efter Mødet afholdes Bal. God Tilslutning til Mødet forventes.

Kredsbestyrelsen.

Redaktør *Marius Olsen*. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET FYEN

LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 25 | Fredag den 18. Juni 1920 | 6. Aargang

Kan Landarbejderne ikke undvære deres Organisation?

Er Arbejdsløshedskassen nødvendig for Landarbejderne?

Da Landarbejderforbundet i 1917—18 i saa stort Tal samlede Landarbejderne til Fællesoptræden til Varetagelse af deres fælles Interesser, var det ikke mindst den nyoprettede Arbejdsløshedskasse i Forbindelse med Landarbejdernes fortvivlede økonomiske Kaar, som gav Forbundet de rige Muligheder for at samle Landbrugets Arbejdere.

I Verdenskrigens første 3 Aar var Priserne paa alle Levnedsmidler steget ganske kolossalt, uden at Landarbejdernes Lønninger var forhøjede i nævneværdig Grad. Tiltrods for Landbrugets gyldne Tider levede Landarbejderne derfor i 1917 under de mest fortvivlede Kaar, men dertil kom, at Landbruget saavel som de fleste andre Erhverv i Vinteren 1917—18 hjemsøgtes af en Arbejdsløshed som aldrig før.

I denne for Landarbejderne saa tunge Tid fandt de endelig deres Organisation, underbyggede og udvidede den, og igennem den sikrede 5000 Landarbejdere i Vinteren 1917—18 og 8000 i Vinteren 1918—19 sig Hjælp og Støtte under Arbejdsløshedsperioderne. I de følgende Aar fik man gennem Organisationen forhøjet Lønningerne og forbedret Arbejdsforholdene, saaledes at Landarbejderne kunde leve nogenlunde menneskeværdigt.

Nu er Verdenskrigen sluttet heldigvis for snart 2 Aar siden, og den store Arbejdsløshed, vi havde i 1917—18—19, er i stærk Aftagende.

Overfladisk set syntes vi atter at gaa ind i rolige og normale Tilstande, hvor man ikke behøver at frygte saadanne sociale Forstyrrelser som den, vi har været Genstand for i Verdenskrigens sidste Aar.

At Landarbejderne i høj Grad hylder den Anskuelse, at nu er der Fred og ingen Fare, foreligger der mange Eksempler paa. Landarbejderne skabte deres Organisation og udnyttede den i Foraaret 1917, oprettede Arbejdsløshedskasse i en ekstraordinær Periode, og de brugte disse Organisationer som ekstraordinære Foranstaltninger overfor ekstraordinære Forhold. Nu da man mener efterhaanden at være kommen tilbage til ordinære Tilstande, syntes adskillige Landarbejdere at mene, at man ogsaa kan undvære de ekstraordinære Foranstaltninger, som Forbund og Arbejdsløshedskasse efter manges Opfattelse er. Navnlig syntes man i saa overvejende Grad, at Arbejdsløshedskassen er ganske unødvendig.

Hvor er dette dog ikke karakteristisk for en overfladisk og letsindig Tankegang. Den Gang Arbejdsløsheden var stor, var man glade for Arbejdsløshedskassen og tog gerne de Fordele, der kunde faas i Kraft af, at andre fremsynede Landarbejdere havde skabt Landarbejderne en Arbejdsløshedskasse, men nu, da Arbejdsløsheden syntes at være i Aftagende, saa mener man, at Arbejdsløshedskassen er en unødig Byrde, man maa bære.

At Stillingen er saadan, fremgaar klart af alle de Breve, vi daglig faar, hvor Medlemmerne skælder ud over Kontingentet til Arbejdsløshedskassen og erklærer, at bliver de ikke fri for at betale dette, saa melder de sig ud. Det er interessant at iagttage, at Folk, hvis Hjem alene blev opretholdt i den værste Vinter og Arbejdsløshedsperiode ved Hjælp af Arbejdsløshedskassen, nu kan lave en ukristelig Bunke Vrøvl, fordi de skal betale 2 Kroner om Maaneden til Arbejdsløshedskassen for at sikre sig selv og deres Kammerater mod Gentagelse af Arbejdsløshedens Forbandelser, og det er endnu mere interessant at konstatere, at de samme Folk endog heraf kan finde Anledning til at melde sig ud af Organisationen. Man fristes rigtignok til at understrege det gamle Ordsprog: »*Utak er Verdens Løn*«, men man tvinges dog til i endnu meget højere Grad at erkende, at den Letsindighed og Dumhed, saadanne Landarbejdere lægger for Dagen, i enhver Henseende er uovertruffen.

Landarbejdere, som nu melder sig fra Organisationen for at spare Kontingentet, bærer sig nemlig ligesaa dumt ad som de Landmænd, der i gamle Dage gav Malkekøerne Halm i Stedet for Kærne. Landarbejderne syntes i mangt og meget at være glemsomme, men de har da sikkert alligevel ikke glemt, hvorledes de i Vinteren 1917—18 i stor Udstrækning maatte tage Arbejde for Kosten og hvorledes de, som intet Arbejde kunde faa, maatte være afhængige af Arbejdsløshedskassen.

Alle dem, som i Vinteren 1917—18 og 1918—19 i det væsentligste maatte eksistere af den Hjælp, Arbejdsløshedskassen gav dem, de har da vel ikke glemt, hvormeget Arbejdsløshedskassen den Gang var værd for dem. Men hvilke Garantier er der nu for, at slige Tilstande ikke kan vende tilbage. Der er aldeles ingen. Der er tværtimod meget, som tyder paa, at der snart vil blive stor Arbejdsløshed i Industrien, og denne Arbejdsløshed vil da ogsaa forplante sig til Landbruget. Og staar Landarbejderne da i stort Tal udenfor deres Organisation, vil der ske 2 Ting:

For det første, at Landarbejderne og deres Hjem vil være prisgivne den rene Nød, idet de ingen anden Understøttelse vil kunne faa end den, som bevilges af Sogneraadene som Fattighjælp.

For det andet, at Landmændene vil bruge Arbejdsløsheden til atter at trykke Lønningerne ned, saaledes at det Arbejde, der nu er udført igennem de sidste 2 Aar med at forhøje Lønningerne og forbedre Arbejdsvilkaarene, har været omsonst.

Jeg tror derfor, at alle de Landarbejdere, som i denne Tid laver saa meget Vrøvl over Kontingentet baade til Forbundet og Arbejdsløshedskassen og som truer med Udmeldelse, alene i deres egen Interesse burde lave noget mindre Vrøvl og saa til Gengæld sørge for snarest muligt at faa deres Medlemsbog i Orden. Det er let nok baade for løse og faste Arbejdere i denne Tid, hvor der er Arbejde nok, at være store i Munden overfor Forbundet, thi Forbundet og Arbejdsløshedskassen har jo igennem de sidste 3 Aar bjærget dem over alle Farer; men det var nu alligevel klogest for de samme Folk, om de brugte Munden noget mindre og til Gengæld tog Forstanden saa meget mere i Brug. Det kunde jo hænde, at de Landarbejdere, som i denne Tid er bleven saadan nogle allerhelvedes store og kloge Karle, at de kan undvære baade Forbund og Arbejdsløshedskasse, inden vi naar første Januar maa sulte for de Dumheder, de nu begaar.

Den danske Landarbejderklasse har just ikke udmærket sig ved at arbejde med Storsyn og Fremsyn paa at løfte sig selv som Klasse. I mange, mange Aar gik de sløve og træge bag Bondens Plov uden at lytte til alle de Røster, der kaldte dem til Arbejde og Organisation for at løfte Standen og skabe bedre Kaar for dem selv og deres Børn. De sov i al deres Fattigdom og Nød, og der skulde meget alvorlige Ting til, før de vaagnede. Verdenskrigen kom, og som Følge af denne steg Landbrugsprodukterne fabelagtigt i Pris, og Landbruget fik gyldne Tider, kun Landarbejderne blev fattigere. De sank i stedse dybere Fattigdom, som kun den Samfundsklasse fortjener, der er saa sløv og ligegyldig, at den ikke gider røre en Finger for sin egen Sag. Først i Efteraaret 1917 blev de af Forholdene tvungne til i stor Udstrækning at organisere sig, og man nød gerne de Fordele, som 2000 Landarbejdere den Gang igennem 3 Aars taalmodigt Arbejde havde skabt i Form af en velprøvet Organisationsform og en Arbejdsløshedskasse, og i Løbet af 1918

blev Organisationsarbejdet nogenlunde fuldført. Men da var Landbrugets bedste Tider over, og Landbrugets Højkonjunkturer havde bundfældet sig i højere Ejendomspriser i Stedet for i højere Arbejdsløn, som Tilfældet vilde være blevet, der som Landarbejderne havde skabt deres Organisation i 1915, som de saa kraftigt blev opfordret til. Det var Landarbejderklassens største Generaldumhed.

Skal Landarbejdernes næste Generaldumhed være den, at de atter forsøger at klare sig uden Organisation blot for at spare Kontingentet, da har de i Sandhed fortjent de Kaar, de vil komme til at leve under uden Forbund og uden Arbejdsløshedskasse.

Det er nu Livets ubønhørlige Lov, at den, som ikke vil høre, maa føle.

Vil Landarbejderne ikke høre, vil Landarbejderne ikke tænke og forstaa, at netop den kommende Tid kræver en stærk og solid Organisation og ikke mindst en solid og velfunderet Arbejdsløshedskasse, saa vil de i den kommende Vinter og i de kommende sikkert dyrt komme til at bøde for deres Dumheder.

Oscar Levinsen.

Brev til en utilfreds.

Kære Kammerat!

Du skal have Tak for dit sidste Brev, skønt det rigtignok ikke var nær saa fornøjeligt, som dine Breve ellers plejer at være. Du er splintrende gal i Skallen over vor nye Overenskomst og skælder baade Forbundet og vor Hovedbestyrelse ud efter Noder og glemmer vist helt, at det ikke er mig, der har lavet Overenskomsten.

Nu er det ikke nær saadan, at jeg tror, at jeg bedre end vor Hovedledelse er i Stand til at forsvare den indgaaede Overenskomst, men jeg kunde alligevel nok have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til alt det, du skriver om, hvor elendig du finder den; jeg skulde ellers have hjulpet Mutter med Roerne i Dag, men da det regner, saa det ikke er Vejr til at jage en Hund ud i, er vi blevet hjemme, og nu skal du altsaa have min Mening om Overenskomsten.

Det allerførste, du beklager dig over, er, at det nede hos Jer er trukket saa længe ud, inden I begyndte at faa Betaling efter de nye Takster. Det gik omtrent ligesaadan her paa Gaarden. Jeg var i Lag med Manden flere Gange og viste ham, hvad der havde staaet i „Landarbejderbladet", men stadigvæk fik jeg det Svar, at han havde ikke hørt noget fra Arbejdsgiverforeningen, og rette sig efter, hvad der stod i vort Blad, havde han ingen Forpligtelse til. Saa skrev jeg ind til Hovedkontoret for at faa en Redelighed paa Sagen og fik ogsaa godt nok Forklaring paa, hvorfor det tog saa lang Tid, inden vi har faaet Overenskomsterne sendt ud. Det er jo en hel lille Bog, og naar baade alle Forbundets Medlemmer og alle Arbejdsgivere skal have et Eksemplar, saa er det jo mange Tusinde, det drejer sig om, og det er ikke saa løjerligt, at Bogtrykkeren skulde bruge Tid til at lave den. Men i den Skrivelse, jeg fik fra Hovedkontoret, stod ogsaa, at naar Regnskabet endelig blev gjort op, skulde vi have efter de nye Takster fra 7. Maj, og saa kunde det jo være temmelig underordnet, om vi begyndte en Uge før eller senere med den nye Afregning. Og det passede ogsaa godt nok. I Fredags havde vor Mand faaet Overenskomsten fra Arbejdsgiverforeningen, og vi fik saa Efterbetaling fra 7. Maj gjort op. Det var en hel køn Skilling, vi fik paa en Gang, det var næsten som en Slags Sparebøsse, saa jeg synes nu ikke, at det var saa stor en Ulykke, at vi maatte vente de Par Uger, inden Overenskomsten begyndte at virke.

Noget af det, du er mest gal over, er ellers Lønningerne, baade for os faste gifte Folk og for Tjenestekarlene. Din ældste Søn, Kristian, skriver du, havde fæstet sig for overenskomstmæssig Løn, og nu opdager baade du og han, at der er mange Karle, der faar langt større Løn end den, der er nævnt i Overenskomsten, saa Kristian føler sig snydt og narret. Der er nu efter min Mening først det at sige, at Kristian har baaret sig mindre klogt ad ved at fæste sig paa denne Maade, og du har været et godt Fæ, at du ikke har gjort ham opmærksom paa, at de Lønsatser, der er nævnt i Overenskomsten, er Minimallønninger, det er det mindste, der overhovedet maa gives, men forøvrigt staar det enhver Tjenestekarl frit for, naar han fæster sig, at forlange den paa Egnen gængse Løn, eller hvad han mener at være værd. Efter det Kendskab, jeg har til Kristian, er han baade en dygtig og ordentlig Karl, og han vil ikke alene kunne fortjene, men ogsaa med Lethed kunne faa en betydelig større Løn, end Minimallønnen er sat til. Dog maa jeg have Lov til at gøre dig opmærksom paa forskellige Ting netop vedrørende Tjenestekarlene, som du vist helt har overset i den nye Overenskomst. For Eksempel, at Tjenestekarlene for de allermest betydende Paragrafers Vedkommende falder ind under Overenskomsten, hvad der ikke var Tilfældet med den gamle. Nu er der ikke længere noget, der hedder, at Karlene skal arbejde ud over den almindelige Arbejdstid uden Overarbejdsbetaling. Hvis en Karl, der er Overenskomst underkastet, nu skal arbejde en Søndag udover det almindelige Syslearbejde i Stalden, saa skal han herfor betales med 175 Øre i Timen; det bliver for en 10 Timers Høstsøndag 17 Kr. 50 Øre. Endvidere er der en Række Paragrafer, som alle indeholder betydelige Forbedringer netop for Tjenestekarlenes Vedkommende; der er bl. a. Bestemmelsen om Værelsets Indretning og dets Renholdelse, og der er Bestemmelsen om, at en Karl nu i Lighed med faste Arbejdere kan sige op med 3 Maaneders Varsel til en hvilken som helst Dato.

Saa alt i alt mener jeg rigtignok, at det er dig og Kristian, der er paa den forkerte Side, naar I synes, at Tjenestekarlenes Overenskomst er daarlig. Overenskomsten er skam god nok; den skal blot bruges rigtig.

Selvfølgelig havde jeg, ligesom du, nok ønsket, at vore, de faste saavel som de løse Arbejderes, Lønninger var blevet ikke saa lidt større, end Tilfældet er; men tror du, at der er nogen som helst Mening i at skælde ud over Forbundet eller Hovedledelsen af den Grund. Hvor langt mener du, vi var naaet, hvis vi ikke havde haft Forbundet? Har du glemt, hvad vi fik om Dagen, da du og jeg for kun 4 Aar siden arbejdede sammen paa Henriksgaard? Synes du alligevel ikke, at det er et godt Tag fremad i Løbet af de faa Aar, og at vi har faaet gode Renter af de Penge, vi har betalt til Forbundet. Nej, skal der skældes ud, saa synes jeg, at de gnavne Ord skulde have en hel anden Adresse, nemlig til alle de lunkne Landarbejdere, der endnu staar udenfor Forbundet og derved svækker vor Stilling overfor Arbejdsgiverne. De uorganiserede Landarbejdere kan vi ene og alene takke for, at vi denne Gang ikke naaede højere, end vi gjorde. Naar jeg ser hen til, at en gammel og stærk Organisation som Dansk Arbejdsmands-Forbund ved Trusel om Strejke af henved 50,000 Arbejdsmænd højest naaede en Forøgelse af 7 Kr. 20 Øre om Ugen til sine Medlemmer, saa synes jeg nærmest, at det er beundringsværdigt, at vort unge og ikke nær saa stærke Forbund gennemførte en Forhøjelse af 7 Kr. 80 Øre til os.

Ja, kære Kammerat, det var disse og mange andre Ting, der randt mig i Tanker ved Læsning af dit utilfredse Brev. Der var saa mange andre Ting, jeg gerne vilde have omtalt, men min Epistel er allerede blevet lang, saa jeg faar slutte for denne Gang. Maaske faar vi i Løbet af Sommeren Leilighed til at drøfte alle disse Ting mundtlig, hvad der meget vilde glæde mig. Til Slut de venligste Hilsener fra Mutter og mig til hele Familien.

Din hengivne
Vilhelm.

Udpluk af de moderate Blades Overfald paa Arbejderne.

I Henhold til en Artikel i forrige Nr. af Bladet, hvor vi omtaler den Kamp, de moderate Blade gennem systematisk og løgnagtig Nedrakning fører mod Arbejderne, skal vi nedenfor anføre bestemte Eksempler, taget fra enkelte af disse Blade, det er kun et meget lille Udvalg af de talrige, giftige Angreb, som den moderate Presse Landet over daglig retter paa Arbejderklassen.

Om det her i Bladet tidligere omtalte Protestmøde i Kerteminde, som vore fynske Klassefæller afholdt i Anledning af Grev Ahlefeldts Sultekrig mod sine Arbejdere, skriver „Fyns Tidende" bl. a. følgende:

Som Talere var kommet til Stede *Carl Westergaard*, Odense, *Anton Hansen*, Ringe, Red. *S. A. Petersen*, Kerteminde, og endnu en ung, meget „rød" Mand fra Odense.

De fire Herrer holdt nogle voldsomme Brandtaler, og efter at de havde ladet Munden løbe, til den blev varm, droges i Procession til Lundsgaard. Selvfølgelig var Westergaard og S. A. Petersen Anførere, og efter Ankomsten til Lundsgaard Avlsgaard optraadte Hr. Petersen som Forsanger ved Afsyngelsen af Socialistmarschen.

Derefter drog det ungdommelige Optog til Kerteminde Torv, hvor Carl Westergaard fra Politistationens Trappesten endnu engang forsøgte at ophidse de tilstedeværende. Men her naaede Retfærdighedens Arm ham. Politimester Woll kom nemlig til Stede, og den gæve Helt maatte aflægge et Besøg paa Tinghuset; han kom dog kort efter ud igen, og Forsamlingen spredtes for alle Vinde.

Man mærker tydeligt det Had Bladet nærer til Landarbejderne, som har vovet at kræve højere Løn og overenskomstmæssige Forhold af Greven paa Tranekær, og man kan se, hvor det fryder Bladet, at Politimesteren anholdt Westergaard.

„Arrester dem! Smid dem i Fængsel! Slaa dem ned, det Rak! naar de ikke vil lade Arbejdsgiverne diktere deres Vilkaar", det er den Opfattelse, som tydeligt gaar igennem ovenstaaende Linjer fra Fyns Tidende.

Nu kan der faas Husassistenter.

For nogen Tid siden var der en følelig Mangel paa Husassistenter i København. Nu har Forholdet forandret sig, og Husmødrere kan faa al den Medhjælp, de har Brug for. Det er de strejkendes Hustruer, der melder sig for at holde Hjemmene oppe, *medens Hr. Gemalen intet vil bestille.*

Denne Notits er taget fra „Kallundborg Folkeblad" for 29. Maj 1920, et karakteristisk Eksempel paa den moderate Presses gemene og gen-

nemperfide Opfindelseskampagne mod Arbejderne. Naar disse ikke vil arbejde for den Løn, det behager Arbejdsgiverne at byde dem, men kræver mere, eller endog gaar saa vidt, at de vover at erklære Strejke, saa omtales de i Kallundborg Folkeblad og andre moderate Blade, som „Hr. Gemalen, der intet vil bestille", og dette Storbondeorgan overfalder endda Arbejdernes Hustruer, fordi de under Strejken tager Arbejde for at holde Hjemmet oppe. At det er Kapitalister, der, for selv at kunne hæve Aagerrenter, misbyder Arbejderne og derved fremkalder Strejkerne, lader Bladet, som det ikke ved. I samme Blad for 31. Maj findes følgende:

Forretningsføreren i Fængsel.

Forretningsfører Borgland har i Dag fra Politiet modtaget Meddelelse om, at han skal paabegynde Afsoningen af den Maaneds Fængsel, han er idømt for Overfald paa de Arbejdsvillige.

Denne Meddelelse er, hvad Realiteten angaar, bevidst løgnagtig. Storbondeorganet ved meget vel, at Forretningsfører Borgland ikke har overfaldet de „arbejdsvillige", han er overfor et Par af „Samfundshjælpen"s Skruebrækkere fremkommet med nogle mindre velovervejede Ytringer, der kunde, og af Retten er blevet udlagt som Trudsler, det er derfor han er dømt. Blev der faret lige saa haardhændet frem overfor f. Eks. Storagrarerne og deres Haandlangere for lignende Forseelser overfor deres Arbejdere eller Tjenestefolk, saa vilde de i meget stort Tal komme til at tilbringe lange Afsnit af deres Liv henholdsvis paa Vridsløse og i Horsens.

Vi skal i denne Forbindelse erindre Storbondeorganet om Aagaardsaffæren, hvor en Godsejer overfaldt en af sine Tjenestepiger om Morgenen, medens hun endnu laa i Sengen, og bearbejdede hende med sit Egespir, saa hun maatte søge Lægehjælp og i længere Tid holde Sengen, denne Tildragelse fandt Sted i Fjor Sommer i Kallundborg Folkeblads egen Læsekreds. Voldsmanden slap med en Bøde. Ved den Lejlighed forholdt Storbondeorganet sig nevtralt, men der drejede det sig ikke om Trudsler, her var Talen om en oprørende og raa Mishandling af en værgeløs Kvinde, men det var en Godsejer, som udøvede denne Voldshandling, derfor forholdt Kallundborg Folkeblad og de øvrige Storbondeorganer sig nevtrale, de drog ikke Sagen frem, nej, de dækkede ham med Tavshedens Kaabe.

De københavnske Murere og Barererne.

Som omtalt strejker de københavnske Barbersvende. „Social-Demokraten" bringer i den Anledning en begejstret Artikel, hvori bl. a. følgende berettes med synlig Stolthed:

„Masser af Arbejdere kaldte Svendene ud til Arbejdspladserne for dér at blive betjent, og i eet Tilfælde var to Svende kaldt ud paa en Nybygning for at betjene de dér arbejdende Murere. Barberingen fandt i det Tilfælde Sted oppe paa Stilladset, mens en nysgerrig Folkemængde fra Gaden betragtede dette uvante Syn".

Ja, ikke sandt, de københavnske Murere er nu en Gang noget for sig selv. Barbering paa Stilladset for Øjnene af „en nysgerrig Menneskemængde" fortjener, skriver „Viborg Stifts Folkeblad", at indlemmes i det Galleri af historiske Billeder, som skildrer Hovedstadens Murersvendes Liv og Levned i de sidste Par Aar, og som formodentlig hænger paa Hr. Borgbjergs Redaktionskontor.

Ovenstaaende er hentet fra „Sorø Amtstidende", og ingen kan tage fejl af Hensigten med denne Notits; det er denne, at overbevise Læserne om, at Arbejderne, i dette Tilfælde de københavnske Murersvende, er nogle store Driverter, som stjæler Tiden fra Vorherre og Lønnen fra deres Arbejdsgivere.

Man spiller interesseret over, at Svendene lod sig barbere paa Arbejdspladsen, og skriver forarget om historiske Billeder af Murersvendenes Liv og Levned. Om Barberingen har fundet Sted i Arbejdstiden eller under en Spisepavse (det sidste er iøvrigt det sandsynligste) omtales ikke; det interesserer man sig nemlig ikke for, thi det som det gælder om, er blot at faa Lejlighed til at sværte Arbejderne saa meget som muligt.

A la Stauning og Parvus.

„Dybbølsposten" meddeler, at det er tyske Fagforeningsledere, der staar bag Generalstrejken i de sønderjyske Byer.

Ja, og danske Fagforeningsledere sender Penge til G.-S.-erne dernede.

Et nydeligt Sammenspil!

A la Stauning og Parvus;

Det er Aalborg Amtstidende for 11. Juni, som bringer denne sensationelle Meddelelse. At der mellem de strejkende Arbejdere i Sønderjylland var en Del Tyskere, er sikkert rigtig nok, men at Flertallet af de strejkende var danske, er lige saa utvivlsomt. Iøvrigt kan der ingen Tvivl være om, hvad Grunden til denne Strejke var; det var ganske simpelt den, at Arbejderne ikke kunde leve for deres Løn med de Priser, Levnedsmidlerne var oppe i, og det gjorde i saa Henseende ingen Forskel om de var danske eller tyske. De sønderjyske Arbejdsgivere var imidlertid af Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening instrueret om, at de ikke burde give mere i Løn, for ikke at komme op over Lønnen i Kongeriget: De sønderjyske Arbejdsgivere, hvoraf jo ogsaa adskillige er Tyskere, var mere end villige til at følge den givne Anvisning. Sandheden er altsaa denne, at det ikke er tyske Fagforeningsledere, men den danske Arbejdsgiverforening, der fremkaldte Strejken i Sønderjylland.

Det Sammenspil, der har fundet Sted, er saaledes foregaaet Nord og Syd for Kongeaaen. At de chauvinistiske Presseorganer, baade her og i Sønderjylland, straks var parat til at yde deres Bistand i Bestræbelserne for at holde de sønderjyske Arbejderes Livsvilkaar nede paa Sultegrænsen, overrasker ikke.

Disse Presseorganer, og ikke mindst den moderate Del af dem, genlyder af Glædeshyl ved ethvert Forsøg paa at knægte Arbejderne.

Den bilagte Arbejdsmands-Konflikt.

Trods Paaskeforliget saa det for en 14 Dages Tid siden ud som om vi alligevel skulde komme ud i en stor, faglig Konflikt. Arbejdsgiverforeningen søgte paa alle Maader at smøge Konsekvenserne af det Forlig, som Generalstrejken tvang dem til at gaa ind paa, af sig, og Forhandlingerne bristede indenfor en Række Fag; dette var som bekendt ogsaa Tilfældet for „Dansk Arbejdsmands-Forbund". Det Tilbud, som Arbejdsgiverne gav Arbejdsmændene, var saa lurvet, at Forbundet hverken kunde eller vilde gaa ind paa det. Forbundet udsendte derfor Strejkevarsel samtidig med, at det indkaldte til en Ekstra-Kongres. Imidlertid greb Forligsmanden ind, og efter nogle Forhandlinger fremkom han med et Forslag som begge Parter nu har sluttet sig til.

Nedenfor gengiver vi Ordlyden af den afsluttede Overenskomst:

De mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Arbejdsmandsforbund alt udløbne Overenskomster, som ikke allerede er fornyet, fornyes paa et Aar fra deres Udløbstid paa følgende Vilkaar:

1) Der ydes et Tillæg af 10 Øre pr. Time til Timelønnen (derunder ogsaa Maaneds-, Uge- og Daglønninger), dog saaledes, at denne ikke derved bringes op over 160 Øre i København og 150 Øre i Provinsen. Uanset ovenstaaende Regel faar Arbejderne ved Aarhus Havn det fulde Tillæg af 10 Øre pr. Time, medens der intet Tillæg gives til de københavnske Jord- og Betonarbejderes Timeløn. For Arbejdere i Teglværksindustrien bliver Tillægget kun 3 Øre. — Tillæg til den almindelige Timeløn eller overenskomstmæssige højere Timeløn, der ydes som Følge af Arbejdets særlige Beskaffenhed, som f. Eks. Arbejde i kontinuerlig Drift, Udearbejde, smudsigt Arbejde eller som Vederlag for Akkordafsavn, opretholdes uanset nærværende Ordning i sin tidligere gældende Udstrækning.

2) Der ydes ud over det i Punkt 1 nævnte Tillæg til alle Timelønninger (herunder Maaneds-, Uge- og Daglønninger) et Tillæg af 5 Øre pr. Time, hvilket dog bringes i Fradrag i den Lønforhøjelse, som den i Forliget af 5. April d. A., Punkt 3, hjemlede August-Regulering vil bringe.

3) For Akkordlønninger gives følgende almindelige Regel:

Hvor Parterne er enedes om Rettelser i Akkordprislisterne, har det sit Forblivende herved. Hvor saadan Enighed ikke allerede er opnaaet, kan Forhandling mellem Parterne finde Sted i Henhold til Bestemmelserne i Overenskomsten af 5. April 1920. Saafremt Parterne ikke enes, kan Stridspunkterne indbringes for et af Hovedorganisationerne nedsat Nævn, bestaaende af 2 af hver af Hovedorganisationerne valgte Medlemmer. Dette Nævns Afgørelse er endelig og bindende.

4) Jernindustrien:

For Timelønnens Vedkommende gaar Jernindustrien ind under den almindelige Ordning og saaledes, at den organisationsmæssige Paataleret bortfalder til August-Reguleringen er faldet, hvorefter der optages en Forhandling mellem Organisationerne om, hvorvidt den organisationsmæssige Paataleret skal bortfalde indtil 1. Februar 1921.

For Værkstedspriskurantens Vedkommende gælder det for Jern og Metalindustriens specielle Priskuranter givne Tillæg til Overenskomsten af 5. April 1920.

5) Skovbruget:

Skovbrugets Arbejdere erholder i Stedet for de i Punkt 1 og 2 nævnte Tillæg samme Timeløn og samme August-Regulering som Landbrugets løse Arbejdere skal have i Henhold til den nys afsluttede Overenskomst.

Der gives Skovbrugets Arbejdere, naar de arbejde i Akkord, samme Tillæg pr. Time, som naar de arbejder i Timeløn. Dette Tillæg til Akkordtimerne kan, hvis Parterne derom kan enes, afløses af en Revision af Priskuranten, der gennemsnitlig mindst giver en tilsvarende Forhøjelse.

Den hidtil værende Ordning, hvorefter Arbejderne i Frijsenborg Skove har været lønnet efter en Klas e højere, end hvortil Skovene er sat, bibeholdes.

6) Overenskomstforholdene for Aarhus Sporveje berøres ikke af nærværende Ordning.

Nærværende Ordning træder i Kraft fra og med Ugen, der begynder Mandag den 31. Maj.

Den varslede Strejke aflyses, og den for den faste Voldgiftsret overfor Dansk Arbejdsmandsforbund indbragte Klage tages tilbage.

København, den 28. Maj 1920.

K. Riis-Hansen.

Naar man heraf ser, at denne Overenskomst betegner en meget betydelig Indrømmelse fra Arbejdsgivernes Side, sammenlignet med, hvad de oprindelig tilbød, og naar man endvidere husker paa, at der baade skulde varsles Strejke og holdes Ekstra-Kongres for at naa dette Resultat, faar man en Forestilling om, hvor utrolig smaalig Arbejdsgiverne er. Men Landarbejderne faar ogsaa herigennem et Bevis for, at den Overenskomst

som vort Forbund nylig afsluttede, er endog meget fin.

Landarbejderforbundet har, uden at behøve at sætte et tilsvarende Maskineri i Gang, formaaet at gennemføre større Lønforhøjelse, end Landets største Organisation. Dette bør de Skumlere tænke over, som har saa travlt med at kritisere over de smaa Fordele, vi har opnaaet. Punkt 5 i Overenskomsten fortjener ogsaa Opmærksomhed i denne Forbindelse.

Ugens Spejl.

Evropa har i den sidste Tid befundet sig i Ministerkrisens Tegn; i ikke mindre end 5 forskellige Lande har der været Ministerkrise samtidig i Løbet af den sidste Uges Tid.

I Tyskland har Valget nødvendiggjort et Regeringsskifte, idet de Partier, som hidtil i Fællesskab har dannet Regering, ikke mere er Flertal. I den nye Regering er Partistillingen efter Valget følgende:

Flertals-Socialister	110
Uafhængige	80
Kommunister	2
Tysk Nationale	65
Tysk Folkeparti	61
Demokrater	45
Centrum	67
Bayersk Folkeparti	21
Bayersk Bondeforbund	4
Welfer	5

Ialt bliver der saaledes 460 Mandater. Der er afgivet 25 Millioner 719,000 Stemmer, som fordeler sig saaledes:

Socialdemokratiet	5 531,000
Uafhængige Socialdemokrater	4.810,000
Tysk Nationale	3,639,000
Centrum	3,501,000
Tyske Folkeparti	3,456,000
Demokrater	2,152,000
Kristelige Fagforeninger	1,255,000
Kommunister	438 000
Welfer	318,000

Der er visse Lighedspunkter mellem det tyske Valg og Valget herhjemme; Mellempartierne er begge Steder gaaet tilbage. Ligesom det her var de Radikale, der maatte betale Gildet, er det ogsaa i Tyskland gaaet ud over de borgerlige demokratiske Partier — de reaktionære er gaaet frem paa disse Partiers Bekostning, Arbejderpartierne holdt Stillingen, ja, er endda gaaet frem; men i Tyskland foregik der samtidig en stærk Forskydning til venstre indenfor Arbejderpartierne fra Flertalssocialisterne til de uafhængige.

Som de danske peger ogsaa de tyske Valg i Retning af konservativ Samling mod Arbejderne.

Stillingen efter Valget er imidlertid en ganske anden i Tyskland, end den var her i Landet; her var ingen Tvivl om, hvem der skulde danne den nye Regering, her var et betydeligt parlamentarisk Flertal af to Partier, som begge er lige reaktionære. Ganske anderledes er Forholdet i Tyskland; der er vel et borgerligt Flertal, som tilsammen mønstrede 58 pCt. af de afgivne Stemmer, imod 42 pCt. rene Arbejderstemmer, men det tyske borgerlige Flertal er saa uensartet, at det afgiver et meget skrøbeligt Grundlag for en Regering; paa det Tidspunkt, da dette skrives, ser det dog alligevel ud til at skulde blive Udgangen paa Krisen, idet de uafhængige bestemt har afslaaet at indtræde i en Regering, hvor noget af de borgerlige Partier er repræsenteret.

Situationen er i Øjeblikket den, at den nuværende Ministerchef, Müller, har indgivet Regeringens Afskedsbegæring, hvorefter Præsident Ebert har henvendt sig til Højrepartiets Fører, Dr. Heinze, om at paatage sig Dannelsen af den nye Regering.

Det forlyder iøvrigt, at Præsidenten ikke agter at søge Genvalg.

*

I Italien har Ministeriet Nitti maattet indgive sin Afskedsbegæring; Grunden var, at det havde forhøjet Brødprisen. Som man ser, belønner man i Udlandet Brødfordyrerne med et Spark; det burde vi herhjemme tage Lære af.

*

Fra Wien meddeles, at Statskansler Reimer (Socialdemokrat) har indgivet Kabinettets Demissionsbegæring som Følge af en Konflikt mellem det socialdemokratiske Parti og de Kristelig-Sociale, der i Forening har dannet Regering.

*

Polen har ogsaa Ministerkrise. Herom meddeler Tysk-polsk Pressebureau:

Regeringen har indgivet sin Demissionsbegæring. Statschefen har efterkommet den og bedt Regeringen foreløbig at fungere videre.

Formentlig staar denne Demission i Forbindelse med Krigen med Rusland.

*

Præsidentvalget staar for Døren i Amerika; de forskellige Partier er i Færd med at udpege deres Kandidater til Værdigheden. Der har fra gammel Tid været to store Partier i Amerika, som konkurrerede om Magten: Demokrater og Republikanere. Den nuværende Regering er „demokratisk", men Republikanerne har Flertallet i Rigsdagen, og der menes, at dette Parti ogsaa vil sejre ved Præsidentvalget, saafremt det kan samles om en enkelt Kandidat; men der er flere Emner, hvoraf General Wood anses for at have de bedste Chancer. Han repræsenterer den Militarisme, som de amerikanske Kapitalister er gaaet i Gang med at skabe, og som har til Formaal at sikre dem Overherredømmet paa Verdensmarkedet. Socialdemokraterne har opstillet den kendte Arbejderfører Eugene V. Debs; han blev i 1918 arresteret for at have talt imod Krigen, og hans Dom kom til at lyde paa 10 Aars Fængsel; denne barbariske Dom illustrerer paa en slaaende Maade den lovpriste amerikanske Frihed. Dommen har imidlertid, som det i Regelen gaar med den Slags Voldshandlinger, haft en anden Virkning end beregnet. De kapitalistiske Magthavere mente at bibringe Arbejderbevægelsen og specielt Socialdemokratiet et dødbringende Slag ved at fængsle Debs. Resultatet har været det stik modsatte; Socialismens Idéer breder sig i Amerika stærkere end nogen Sinde, og alle de Afskygninger, der findes indenfor Arbejderbevægelsen, har nu enstemmigt samlet sig om Debs som deres Kandidat til Præsidentvalget.

*

Ålandsspørgsmaalet er atter aktuelt; sidste Gang, Spørgsmaalet stod paa Dagsordenen, var under Verdenskrigen, da de tysksindede Elementer i Sverige forsøgte en Spekulation i Russerfrygt.

Åland er en Øgruppe umiddelbart udenfor Skærgaarden overfor Stockholm. Russerne havde i Czarismens Dage stærke Befæstningsanlæg paa Øerne, formodentlig for at gardere sig mod Angreb fra svensk Side.

Nu vil det hvide Finland mod Befolkningens Ønsker og formodentlig af samme Hensyn som Rusland vedblivende lægge Beslag paa Øgruppen. For at gennemtvinge sine ædle Hensigter skyer man absolut intet Middel; da en Deputation for nogen Tid siden havde været i Stockholm for overfor den svenske Regering at udtrykke Befolkningens Sympati for Sverige, blev dennes Ledere ved sin Tilbagevenden arresteret og ført til Helsingfors.

Følgen er blevet en Noteudveksling mellem Sverige og Finland, og de nationalistiske Elementer i begge Lejre søger efter Evne at ophidse de respektive Regeringer.

Spørgsmaalet har Krav paa levende Interesse, selv om det formodentlig kun bliver en ublodig, diplomatisk Fejde.

Et sidste Rygte lader forlyde, at Finland bøjer sig for en Folkeafstemning paa Øerne.

Den faglige Situation.

Den spændte, faglige Situation, som længe har hersket her hjemme, er nu ved at udløses. Naar der i det hele taget kom en spændt Situation, maa Skylden herfor ene og alene tillægges Arbejdsgiverne.

Fra Arbejdernes Side er der fra første Færd udvist den største Resignation. Landets i mange Maader vanskelige Stilling opfordrede jo hertil; dette har Arbejderne indset, og under Hensyn hertil har de stillet deres Krav.

Men for Arbejdsgiverne var det ikke nok, at Arbejdernes Krav var smaa og beskedne, kun saadanne, som var absolut nødvendige for at de kunde opretholde en blot taalelig Eksistens, de skulde spænde Livremmen ind og forsage, trods den stigende Dyrtid, blot for at Storkapitalisterne og Storagrarerne kunde holde Profitten oppe paa samme Højde som under Krigen.

Det var dette, Arbejdsgiverforeningen forlangte af Arbejderne i sit Dekret af 5. December i Fjor. Ja, den forlangte mere, den forlangte, at Arbejderne skulde lade sig deres Arbejdsbetingelser foreskrive af Arbejdsgiverforeningen. Man stillede sig paa det rene Arbejdsgiverdiktaturs Grundlag, og dette Standpunkt fastholdt man stejlt og stædigt, til man i Foraaret endelig blev tvunget til at opgive det.

Efter Paaskeforliget tog man fat paa Forhandlingerne, der i Begyndelsen gik uhyre trevent. Arbejdsgiverne har flere Gange ved deres Smaalighed fremkaldt Situationer, der truede det Erhversliv, man foregik at vilde sikre.

Men, som nævnt, nu lysner det. Der er opnaaet antagelige Overenskomster for Flertallet af De samvirkende Fagforbunds Medlemmer, som beskæftiges hos Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening. I det efterfølgende skal nævnes de vigtigste af de Arbejdergrupper, som her kommer i Betragtning:

Landarb. (ca. 30,000). Glasarbejderne paa Aktieselskabet Kastrup og Holmegaards Glasværker (622 Medlemmer), Skræderforbundets mandlige og kvindelige Medlemmer Landet over (ca. 13,000), Haandskomagerne overalt i Landet, Skotøjsarbejderne paa Fabrikerne og de mekaniske Reparationsværksteder (ca. 5400), Bødkerne i hele Landet (ca. 700) med Undtagelse af Cementfabrikerne (ca. 40), Typograferne (ca. 5100), Gartneriarbejdere hos Anlægsgartnere, Planteskoleejere og Handelsgartnere (ca. 2000), Linoleumsarbejderne i København (ca. 60), Slagterne paa Andelsslagterierne og Privatslagterierne (ca. 3700), Træindustriarbejderne over hele Danmark (ca 4300), Korkskærerne (ca. 150), Kvindeligt Arbejderforbunds Medlemmer i forskellige Virksomheder i København og Provinserne (ca. 5500),

Kurvemagerne (ca. 240), Elektropletarbejderne i København (ca. 250), Papirindustriarbejderne ved alle Papirfabriker (ca. 1400), Smede og Maskinarbejderne Landet over (ca. 15,000), Skibstømrerne i Provinserne (ca. 680), Handskemagerne (ca. 200), Papirpose- og Konvolutarbejderne (ca. 500), Billedskærer og Dekorationsbilledhuggere (211), Snedkere Landet over (ca. 9000), Arbejdsmænd i hele Landet (ca. 50,000), Sukkervare-, Chokolade- og Bisquitarbejderne Landet over (ca. 1400), Rebslagere (270), Børsteindustriarbejderne (ca 9167), Metalarbejderne ca. 11,000).

Der er ogsaa et stort Antal Arbejdere, hvis Overenskomster endnu ikke er i Orden. Disse er navnlig følgende:

Bageri- og Konditoriarbejdere (ca 4000), Bogbindere og Æskearbejdere (ca. 3000), Brolæggere (ca. 160), Drejerne Landet over (380), Glassliberne hos Glasslibermesterne (ca. 25), Forgylderne (ca. 250), Formerne (ca. 1750), Glarmestersvendene (ca. 370), Hatte- og Bundtmagerne (ca. 1500), Jern- og Metalsliberne (ca. 300), Karetmagerne (ca. 1000), Kedel- og Maskinpasserne (ca. 2400), Keramiske Arbejdere (ca. 1800), Kvindelige Arbejdere i Jernindustrien (ca. 2500), Litograferne (ca. 650), Læder- og Skindarbejderne (ca. 350), Malerne (ca. 6400), Metaltrykkerne (130), Mølleriarbejderne (ca. 950), Sadelmagere og Tapetserer Landet over (ca. 2000), Slagteriarbejderne paa Konservesfabriker, Pølsefabriker og i Fedevareforretninger, Barbererne (ca. 1300), hvis københavnske Medlemmer for Tiden er i Strejke, Stenarbejderne (ca. 600) og Stukkatørerne (140).

Indenfor enkelte Fag er der for Tiden Afstemning over Forslag, der er stillet af Forligsmanden; dette er Tilfældet for Kedel- og Maskinpassere, Sadelmagere og Tapetserer samt Mølleriarbejderne hos Handelsmøllerne.

Indenfor De samvirkende Fagforbund findes jo dernæst et stort Antal Medlemmer, som beskæftiges hos Arbejdsgivere, der ikke tilhører Dansk Arbejdsgiverforening. De fleste af disse har sikkert deres Overenskomstforhold i Orden, og det falder jo i alle Tilfælde udenfor den ved Paaskeforliget skabte generelle Ordning. Det samme gælder de mange Tusinde Arbejdere og Tjenestemænd hos Stat og Kommuner.

Organisationerne udenfor De samvirkende Fagforbund berørtes heller ikke af Paaskeforliget mellem de to Hovedorganisationer. Ved Forhandlingerne hos Forligsmanden Paaskenat krævede Arbejdsgiverne meget energisk, at De samvirkende Fagforbund ogsaa skulde tiltræde en generel Ordning paa deres Vegne. Men De samvirkende Fagforbund modsatte sig lige saa bestemt at afslutte nogen Overenskomst for Medlemmer, som de ikke har.

Dette Standpunkt sejrede. Og Dagen efter indbød saa Forligsmanden de fleste udenforstaaende Organisationer til selvstændige Forhandlinger. Og Resultatet blev for de flestes Vedkommende Forlig af lignende Indhold, som det mellem Hovedorganisationerne afsluttede.

Ved de senere Forhandlinger er der ogsaa her i en Række Tilfælde opnaaet Overenskomst. Saaledes kan nævnes Blikkenslagerne Landet over (ca. 1500), Bryggeri- og Brænderiarbejderne (godt 5000), Kobbersmedene (161), Murerne i Provinserne (godt 6000) og Skibsværftsarbejderne i København (ca. 1300). Tømrerne hos Medlemmer af Centralforeningen af Tømrermestre i Jylland og Østifterne.

Hos det store Forbund af Handels- og Kontormedhjælpere ligger Forholdene paa særegen Maade, idet Overenskomsternes Antal er meget stort og Udløbstiderne højst forskellige.

Af de indenfor De samv. Fagforbund staaende Organisationer er Riggerne og Sejlmagerne samt Kellnerne i Strejke efter lovligt Varsel.

Derimod er de to store Konflikter, hvori Søens Arbejdere og Havnearbejderne i København nu endelig afsluttet.

Ialt er der afsluttet Overenskomster for ca. 200,000 Arbejdere.

I det store og hele tegner det til, at der nu vil blive Ro paa Arbejdsmarkedet foreløbig, men hvorlænge er der ingen, der ved. „Ingen har Fred længere, end Ens Nabo vil", og hos Arbejdsgiverforeningen, som i denne Forbindelse er Naboerne, er det fredelige ikke det mest udprægede Træk. Arbejderklassen maa forberede sig paa at møde nye Anslag fra Arbejdsgiverne i Fremtiden, denne Gang søgte man at slaa Bom for yderligere Forbedring af Arbejdernes Kaar. Hvem véd, om Parolen ikke næste Gang kommer til at lyde paa Reduktion, Afslag paa de Goder vi allerede har tilkæmpet os, at saadanne Tanker ikke er fremmed i Kapitalistpressen, har vi set mange Eksempler paa. Det er det sikreste for Arbejderne i Tide at ruste sig til at kunne tilbageslaa dem, naar de eventuelt kommer frem.

Eugene V. Debs,

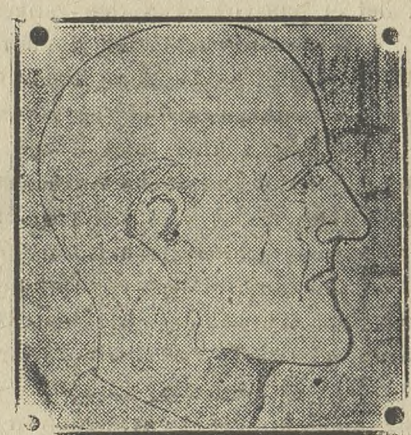

Det amerikanske Socialdemokratis Grundlægger, der af Arbejderne er kaaret til Kandidat ved det forestaaende Præsidentvalg.

Krigens Forfattere og deres Bøger.

II.

Krigens Lyrik.*)

Naar noget stort hænder for Mennesker, Glæde eller især stor Sorg og Modgang, føles det ofte som en Trang at betro sig til Papiret, nedskrive Sorgen over Modgangen eller Glæden over Medgangen; det er ligesom det giver Luft, ligesom det letter; og for dem, der har selv en nok saa lille poetisk Aare, er det under visse Omstændigheder en ligefrem bydende Nødvendighed at sætte deres Stemninger og Tanker i Bevægelse og forme dem som Vers; — og at Verdenskrigen, der bortrev Millioner Mennesker fra deres vanlige Forhold og placerede dem Steder hen, hvor de blev udsat for de tusinder Afvekslinger og Oplevelser, at Verdenskrigen har fostret et uhyre Antal Digtere, er hævet over enhver Tvivl.

*) Som Kilder til denne Artikel er brugt norske og danske Dagblade, norske og danske Tidsskrifter samt Vald. Rørdam: 2. Binds Oversættelse „Digte fra Verdenskrigen" og Ravn Jonsen: „Sønderjydske Folkedigtere under Verdenskrigen"; at nogle af Digtene fremtræder i Prosaform, andre i Rimform, nogle paa Norsk, andre paa Dansk, har sin Forklaring i de mange forskellige Oversættere.

Allerede 1916 taler den tyske Kritiker, Dr. Julius Bab om „Tusinder, ja Millioner af tyske Krigsdigte", og i 1917 anslaar den engelske Kritiker Edmund Gosse Tallet af engelske Krigsdigtsamlinger til 500, og i Frankrig menes det at have været noget lignende.

Det Samfundslag, disse Krigsdigtere kommer fra, er forskellig i de forskellige Lande; i Tyskland er det væsentlig Arbejderklassen, i Frankrig er de rekrutteret fra Officersstanden, Universitetet, Kirken og de literære Kredse, i England er baade Under- og Overklassen repræsenteret.

For en Socialist er det noget af en Skuffelse at gennemlæse den Krigslyrik, der er oversat til Dansk og Norsk; man havde ventet at finde mere Oprørsaand, mere vildt og ubændigt Raseri mod Krigen, flere Trusler mod de ansvarlige; men naturligt er det kun en forsvindende lille Del af disse Millioner Krigsdigte, der er gennemgaaede og oversatte, og kanske ogsaa Oversætterne ikke har set deres Interesse i at oversætte altfor mange af de oprørske, men har holdt sig til de almindelige sørgmodige, stemningsfulde Veklager over det forfærdelige — eller til dem, der højlydt synger Krigens og Fædrelandets Pris.

Et Digt af Englænderen R. W. Harvey indtager noget af en Særstilling; der trues og knyttes Næver i det:

Hvis vi kommer tilbage, du og jeg,
hvad bliver England saa for dig og mig?
Stadig det Sted kun, hvor vi tjener vort Brød?
vi, med det vi har lært om Liv og Død,
vi, der har vandret over Dynger af Lig
og hørt de døendes Smertensskrig. —
Vi, der nøje kender den Friheds Pris,
vi modtog før paa rent selvfølgelig Vis
af andres Hænder! Nej det er alt forbi,
hvis vi kommer tilbage.

Sørgmodighed, Skuffelse og Had er der ogsaa hos Prageren Frantz Werfel:

Det eneste, hvorom vi evigt d ømte:
Broderskabet —
vor Hjertes dybe Fest
er blevet skamskændet
og et Bytte for pestbefængte Rotter.

Mere typisk er Tyskeren Ina Seidels Digt „Den Fodsbred Jord", Hadet mod denne Kamp om ingenting, for ing nting, ligger mellem Linierne:

Vi kæmper langt fra vort eget Land;
Sne fyger ind fra en øde Strand.
Vi kæmper. Vi kravled' i Snavs og Blod
tre søvnløse Nætter, mens Striden stod;
vi smagte ej Vin, vi smagte ej Brød,
tæt over os ruged' den skygraa Død.
Kun ikke tilbage! Hold ud! Stød frem!
Vi kæmper dog for vort elskede Hjem?
véd jeg, véd du og de nye, der kom,
véd nogen mer, hvad vi kæmper om?
Hvad vi elsker og tror?
Vi slaas kun, slaas om den Fodsbred Jord.

Synes det at mangle paa det vældige, altbeherskende Oprørsraab i de oversatte Krigsdigte, gaar der, paa ganske enkelte Undtagelser nær, en dyb Sørgmodighed gennem dem alle, en uendelig Sorg over alt det, der sker, en nagende Længsel efter Befrielsen for dette forfærdelige.

Den unge Tysker Edlef Køppen har udtrykt det:

En hel Dag igennem at dykke ned i Stilhed!
En hel Dag igennem køle sit Hoved i Blomster,
lade sine Hænder synke
og drømme: denne fløjlsserte, syngende Drøm:
en hel Dag ikke at skulde dræbe!

og Tyskeren Heinrich Lersch, som Dr. Bab kalder „der Sänger des deutschen Krieges", taler Broderskabets Sag trods alt:

Der laa en død Mand ude foran vort Pigtraadshegn;
ham brændte Solens Straaler, ham køled' Blæst og Regn.

Jeg saa' ham ind i Ansigtet daglig og fornam:
Det var min egen Broder, det maatte være ham.

Tidt var det mig om Dagen, i denne Dødens Ro,
som hørte jeg ham hjemme, hvor glad han sang og lo.

Tidt vaagned' jeg om Natten, da græd han ganske nær:
Men Broder, har du glemt mig? Skal jeg da ligge her?

Saa gik jeg ud en Aften, trods Kugle og Granat,
og fandt ham og begraved' — en fremmed Kammerat.

Men du, mit Hjerte, vidste, trods Krig og Had og Skræk:
Hvert Lig, man ret betragter, har dog en Broders Træk.

Tyskeren Ina Seidel tænker i sit mesterlige Digt „Marschmelodi" paa dem, han har myrdet i Kampen, og Fortvivlelsen kommer op i ham ved al den Sorg han sikkert har forvoldt:

Hvor er de mon henne,
hvor er de begravede,
dem, mit Staal har standset,
dem, min Kugle traf?
Mangen Ungmøs Elsker,
mangen Søsters Broder,
mangen Smaabørns Fader,
mangen Moders Søn.

Jeg kan høre Graaden,
Kvinder, Kvinder hulker —
alle de, hvem ingen
Sejer trøster mer.

Og en Dag staar den nu faldne Englænder R. C. Vermede paa Post og falder i Tanker:

Sært at den Solsort synger der
sin rige Lovsang uden Ord,
mens vi, saa meget mere værd
grunder paa Brodermord!

Over en falden Ven klager Englænderen Robert Richols:

Gud, hvis du lever, og er Gud for Mænd,
saa dæmp min Kval og gør mig stærk igen!
Jeg dør af Smerte for min faldne Ven,
en Mand, hvis Mage Verden ikke ser.

Som et lille Billede af Sorgen hjemme hos dem, der har mistet en derude, virker den sønderjyske Anna Jacobsens Digt til sin faldne Søn:

Han sover nu i fremmed Jord
min muntre blonde Dreng.
Hans Billede som jeg fik i Fjor
det har jeg stillet paa mit Bord
ved Siden af min Seng.

Hver Morgen er de kære Træk
det første Øjet ser.
Kan jeg det tro, at han er væk,
min store Dreng saa klog og kæk,
at ej han kommer mer!

Hvor blev min Stue kvalm og trang
og livløs Skov og Eng,
da mer ej lød hans glade Sang.
Og Tiden blev saa trist og lang;
min egen, egen Dreng.

Denne sørgmodige Klang gaar stærkest gennem de tyske Krigsdigte, mindre stærkt hos Englænderne og svagest hos Franskmændene; dette har sikkert sin Forklaring i, at, som førnævnt, i Tyskland er det Arbejderklassen, der har fostret Krigslyriken, i England baade Under- og Overklasse, i Frankrig kun Overklassen.

Selv om det er Tristheden, der langt er den dominerende, er der dog ogsaa en Smule Galgenhumør i Krigslyriken; f. Eks. fornægter Patrick Macgill's gode Humør sig ikke:

Vi nynner en Tango: tju, det tøer!
Khakidrenge med højt Humør,
trav, trav mod et ukendt Maal.

Og forsorent Humør er der i Sønderjyden Morten Høffner:

Naar jeg er død engang,
da skal I ikke græde,
nej, syng en lystig Sang
med Liv og Lyst og Glæde.

Og saa vil jeg begraves
foruden Spor af Kranse!
Nej, Fest kun skal der laves,
bagefter skal I danse,

(Fortsættes.)

Lønnen og Prisstigningen.

Saalænge Krigen varede, benyttede vore hjemlige Kapitalister og Storagrarer den som Paaskud til at skabe Dyrtid paa alle Omraader; nu kan der ikke længer etableres Prisforhøjelser paa denne Konto, men Overklassen har imidlertid ikke været længe om at finde paa en anden Forklaring paa den Prisopskruning, som stadig og i forøget Grad er fortsat efter Krigens Afslutning.

Naar man nu vil give Prisskruen en Omdrejning, og det sker som bekendt hyppigt, hedder det altid, at det er paa Grund af den »stigende« Arbejdsløn. Ved denne Forklaring opnaar man at slaa to Fluer med et Smæk, man tilslører den kapitalistiske Profitbegærlighed og Overklassens Griskhed, samtidig skaber man Uvilje mod Arbejderne hos en stor Del af det forbrugende Publikum. Overklassen ved jo af Erfaring, at en Appel til Dumheden sjældent er helt omsonst, det er i Tillid hertil, at man forsøger at indbilde Folk, at det er den høje Arbejdsløn, der skaber Dyrtid.

Hvorledes det virkelige Forhold er, har man fra den sidste Tid et udmærket Eksempel paa: Det drejer sig om Papirarbejderne, som ved deres ny Overenskomst opnaaede en Lønforhøjelse, der gennemsnitlig næppe vil andrage 10 pCt. Derfor behøvede Papirpriserne naturligvis ikke at stige med et tilsvarende Procenttal. Arbejdslønnen udgør kun en Brøkdel af Papirets Produktionspris, og 5 pCt.s Forhøjelse vilde sikkert derfor fuldt ud have dækket Arbejdslønnens Stigning. Ikke desto mindre har fire store Papirfirmaer, hvis Opgave det er at fordele det færdige Papir til Detailhandlerne, nu meddelt disse, at de som Følge af Arbejdslønnens Forøgelse ser sig nødsaget til at forhøje Papirpriserne med 75 pCt. i Stedet for 25 pCt., som de allerede havde bebudet.

Naar Kapitalisterne hver Gang Arbejderne faar en Lønforhøjelse af 10 pCt. skal have deres Profit forøget med 50 pCt., forstaar man, at der skabes Dyrtid. Men dette Eksempel beviser, at det er Kapitalisternes urimelige Profit og ikke Arbejdernes høje Løn, der er Skyld i Dyrtiden.

Hr. Rytter til Hest.

Herr Rytter har været paa Lolland og tale til al Folket, djærv som en Excellence, naar han skal være nedladende og rigtig vise sine folkelige Tendenser.

Han har talt om Frihed, om den nye folkelige Regering og meget andet.

Excellencen var selvfølgelig yderst fortørnet over, at Arbejderklassen ikke vilde respektere Kapitalens Udbytningsfrihed; det var ifølge Herr Rytters Opfattelse at drive Friheden ud i ren Karikatur at gennemføre den for hele Befolkningen. Nej, den eneste fornuftige Form for Frihed var selvsagt den, Regeringen repræsenterede. Rytterregimentet, der gaar ud paa at fjerne Maksimalprisernes saavel som Eksportforbudenes snærende Baand, saaledes at Krigens Guldalderperioder atter kan blomstre — Vareaagrenes, Børsjobbernes og Kornsnydernes Frihed til uhindret at fortsætte deres patriotiske, ædle Gerning, den Frihed, den bør sættes i Højsæde, denne Friheds Genindførelse vilde sikkert efter Excellencens Opfattelse bringe os tilbage til Lykkeriget.

Og for at opnaa denne velsignelsesrige Tilstand har man endda kun i enkelte Tilfælde maattet bringe Politi og Militær i Anvendelse, men det har jo ogsaa altid været Tilfældet, at Bajonetter og Politiknipler er Frihedens fornemste Symbol.

Efter denne Svada er det indlysende, at Folket tiljublede Rytter, der paa dette Tidspunkt følte sig siddende paa den høje Hest, da imidlertid Journalist Marinus Christensen indfandt sig, viste den gæve Kæmpe sig mindre modig; efter forgæves at have villet hævde Folks Frihed til at blive fritaget for at høre en socialdemokratisk Taler, og sin egen Frihed til uden at udsætte sig for Imødegaaelse at have Lov til paa en fuldstændig løgnagtig Maade at fremstille sine Modstanderes Ideer, skyndte Herr Rytter sig, uden at gribe ind i Dirigentens ulovlige Arbejdsnedlæggelse, at hævde den sidste Rest af Frihed, nemlig Retten til at flygte.

Og saa paastaar ondskabsfulde Sjæle, at Friheden her i Landet ikke sidder til Højbords.

—n.

En lille Strejke.

En Solstraalehistorie Tranekær-Greven tilegnet.

Under vort Arbejde i Odense-Egnen for at skaffe Underskrifter paa Landsoverenskomsten, fik vi et lille Sammenstød med en Gaardejer i en lille By ved Odense. Han hed ikke Ahlefeldt. Vore og Arbejdsmændenes Medlemmer rejste Kravet om Underskrift. Men det vilde Landmanden ikke. Jeg betaler jo mere, end Overenskomsten kræver, og saa vil jeg have Fred, sagde han. Ja, men det faar De ikke, svarede vore Kammerater, *thi vi lader os ikke købe til at svigte vor Organisations Interesse.* Vi nøjes ikke med at faa Lønnen, vi vil ogsaa have vor Medbestemmelsesret og Menneskeret anerkendt. *Derfor vil vi have Underskrift.* Og saa vil vi ogsaa have Løn i den daarlige Tid, til Vinter. Faar vi ikke Underskrift nu, faar vi til Vinter kun 3—4 Kr. pr. Dag i Stedet for 10. Derfor vil vi have Underskrift nu, netop *nu,* gentog vore Kammerater.

Ja, det vilde Gaardejeren maaske ogsaa, men saa skulde alle de andre ogsaa underskrive, sagde han. Ja, svarede vore Kammerater, det skal de ogsaa, men nu maa De gøre Begyndelsen, og kan De ikke det, maa vi standse Arbejdet. Og det gjorde de.

Men saa skete det mest glædelige: Dagen efter, da vi havde Forhandlingsmøde med de øvrige Landmænd i Odense-Egnen, mødte nævnte Gaardejer op, men ikke ene, nej, han havde faaet samtlige Gaardejere i Byen med. De underskrev, og Dagen efter kom Roejernene atter i Virksomhed. Strejken var hævet. Og det Protestmøde, vi havde indbudt til i den lille By, fik derved en anden Karakter — det blev en Tak- og Jubelfest i Stedet for et Protestmøde!

Her er noget for Tranekjær-Greven at lære!

Carl Westergaard.

Militærtøj til Salg.

Vore Læsere vil i Dag i Bladet finde en Annonce i Form af en Bestillingsseddel. Det er Militærtøj, som her udbydes til Salg. — Den paagældende Forretningsmand ligger inde med et Parti engelsk Militærtøj, saavel Frakker og Benklæder som Kapper. Tøjet er en Del af et større Parti, som i sin Tid er sendt hertil af den engelske Stat til Krigsfanger; der blev imidlertid ikke Brug for Tøjet, og det blev købt af Dyrtidskontoret, der igen har afhændet en Del af det til en privat Forretningsmand. Det er ham, som nu tilbyder vore Medlemmer Tøjet til Salg.

Uden iøvrigt at ville anbefale skal vi om dette Tøj kun bemærke, at det hvad Kvaliteten angaar utvivlsomt er godt og stærkt Tøj, og Prisen er i Sammenligning med, hvad man nu maa give for Tøj, overordentlig billig.

I Betragtning af, at der her er Mulighed for, at en Del af vore Medlemmer kan skaffe sig noget godt og solidt Tøj til en billig Pris, har vi paataget os at tage mod eventuelle Bestillinger, idet vi dog udtrykkelig gør opmærksom paa, at vi ikke er interesseret i Salget. Eventuelle Libhavere kan altsaa udfylde Bestillingssedlen og opgive de forskellige Maal, som er angivet i Rubrikkerne, og derefter indsende den til Landarbejderforbundets Kontor.

Den sorte Tavle.

Daarlig Kammerat.

Det bringes herved til Afdelingernes Kendskab, *Frederik Hansen*, født den *30. Septbr. 1872* i Hyllerup Sogn, er ekskluderet som Skruebrækker. Ovennævnte Herre har brudt en af Organisationen erklæret Blokade.

Carl Henriksen,
Formand,
Stillinge Afd.

Daarlig Kammerat.

Det bringes herved til Afdelingernes Kendskab, at Medlem *Nr. 48,970, Hans Frederik Hansen*, født *den 8. Marts 1883* i Stillinge Sogn, er ekskluderet som Skruebrækker. Ovennævnte Herre har været inde som Samfundshjælper.

For Stillinge Afd.:
Carl Henriksen, Formand.

Følgende Medlemmer af Afdl. er slettet paa Grund af Restance:

Nr. *37438 Jens H. Schmidt*, Nyby pr. Brørup.
» *21678 Jens Jensen*, Nyby pr. Brørup.
» *21701 Rasmus Andersen*, Stagelund pr. Vejen.
» *37441 Oskar J. Nissen*, Drostrup pr. Vejen.

De har sidste Vinter i Arbejdsløshedsunderstøttelse hævet henholdsvis *267* Kr., *273* Kr., *342* Kr. og *180* Kr. Den Gang kunde de se deres Fordel ved at staa i Foreningen, nu er det forbi. Lad os ved Tid og Lejlighed huske paa disse pæne Herrer.

For Læborg og Omegns Afd.
Joh. Degnebolig.

Dræningsarbejdet paa Fyn.

Som meddelt i Bladet afsluttede vort Forbund for en Maaneds Tid siden en ny Overenskomst med »*Foreningen for Drænsmestre og Entreprenører paa Landet i Fyns Stift*«.

Overenskomsten er nu trykt, og *Afdelingerne paa Fyn* kan faa tilstillet de Ekspl., de har Brug for, ved at tilskrive undertegnede.

Hvert eneste Medlem, som er eller bliver beskæftiget ved Drænings- og Jordarbejde, bør have et Ekspl. af Overenskomsten. Med kammeratlig Hilsen

Anthon Hansen,
Algade, Ringe.

Stenstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 26. Juni paa Stenstrup Gæstgivergaard Kl. 8. Alle Medlemmerne bedes give Møde.
Bestyrelsen.

Herringe Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndag den 20. ds. Kl. 4 hos Husman Johannes Hansen, Herringe. Alle organiserede Arbejdere paa Fjællebro indbydes. *Thorv. Thorkildsen.*

Tybrind Afdeling
afholder ekstra Generalforsamling Søndag den 27. Juni Kl. 3 Eftmd. i Føns Forsamlingshus. Se Annoncen paa Bagsiden.
Karl Nielsen.

Søllested Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 26. Juni Kl. 7 prc. Hvis ikke den første er beslutningsdygtig, afholdes en ny 1 Time senere. Valg af forskellige Tillidsmænd, saa Medlemmerne bedes i egen Interesse møde.
Bestyrelsen.

Stokkemarke Afdeling
Medlemsmøde afholdes paa Kroen Lørdag den 26. Juni Kl. 7½ Aften. Mød alle. *Simon N. Kjeldsen.*

Skørringe-Vejleby Afdeling
Medlemsmøde afholdes Lørdag den 26. Juni Kl. 7½ prc. i Skørringe Brugsforenings Sal. *Hans Madsen.*

Snøde-Stoense Afdeling
afholder Medlemsmøde Torsdag den 1. Juli i Snøde Afholdshus Kl. 8. Bestyrelsesmøde Kl. 7½. Alle Medlemmer maa give Møde; det kan da overkommes én Gang om Maaneden. *Carl Aage Andersen.*

Langeskov Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 26. Juni Kl. 7½ hos Jørgen Peter Sørensen i Rønninge. *Bestyrelsen.*

Taagerup Afdeling
Medlemsmøde afholdes Søndag den 20. Kl. 4 i Taagerup paa sædvanligt Sted. *V. Christensen.*

Grænge Afdeling
afholdt ekstraordinær Generalforsamling den 12. Juni. Husejer Carl V. Nielsen valgtes til Ulykkesforsikringsbestyrer. Medlemmer, der ønsker s igulykkesforsikret, bedes henvende sig til ham. *Thorvald Ingemansen.*

Gedser Afdeling.
Paa Grund af for ringe Tilslutning til Landarbejdermødet i »Fremtiden« i Gedesby den 12. Juni afholdes et ekstra Møde i »Fremtiden« i Gedesby Søndagen den 20. Juni Eftmd. Kl. 4½. Bøtøgaards uorganiserede Arbejdere indbydes.
Jens P. M. Nielsen.

Kjerte og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde Søndagen den 20. Juni Kl. 6 i Kjerte Forsamlingshus. Socialdemokratisk Forening Kl. 8.
Bestyrelsen.

Svanninge Sogns Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 22. ds. Kl. 7½. Alle bør møde. Vigtige Ting foreligger. *Bestyrelsen.*

Løjtofte Afdeling.
Da Kasserer Hans Vinther Sandbjerg er overflyttet til Industrien, har Bestyrelsen midlertidig indsat som Kasserer Fodermester Carl Svend Larsen, St. Løjtofte pr. Onsevig.
Bestyrelsen.

Olsker Afdeling
afholder Medlemsmøde Lørdag den 19. Juni Kl. 7 i Forsamlingshuset. Mød alle Medlemmer.
Niels P. Dellgren.

Rørup Afdeling.
Tirsdag den 22. Juni Kl. 7½ afholdes Medlemsmøde i Gribsvad Kro. Alle Medlemmer bedes møde, da vigtige Ting foreligger. Mød præcis. *Rødsgaard.*

Svendborg Amts Kredsorganisation.

Sommerstævner.

Paa et Forretningsudvalgsmøde i Kredsorganisationen den 13. ds. vedtoges det at afholde 4 store Sommerfester i Juli Maaned paa centrale Steder i Svendborg Amt.

Nærmere Meddelelse om Festerne vil fremkomme her i Bladet i de følgende Numre.

Paa Kredsorganisationens Vegne:
Anthon Hansen,
Formand.

Undertegnede beder Dem pr. Postpakke sende mig:

..... **Stk. Kappe.** Brystmaal ..... cm.
..... **Stk. Trøje.** Brysmaal ..... cm.
..... **Par Benklæder.** Livmaal ..... cm, Skridtlængde ..... cm

Prisen for Kapper er fra 30 til 45 Kr. Prisen for Trøjer er fra 20 til 25 Kr.
Prisen for Benklæder er fra 17 til 20 Kr.

Da største Livmaal paa Benklæderne er 90 cm, er vi villig til gratis at medsende et Stk. Stof til Isætning af en Kile, saafremt Livmaalet er større end 90 cm.

Saafremt De ikke har Benklæder af det Livmaal, jeg har opgivet, ønsker jeg
gratis medsendt et Stk. Stof til Kile — ikke tilsendt Benklæder.
(Hvad ikke ønskes bedes overstreget.)

Varerne sendes pr. Efterkrav, franko ved Køb af 1 Sæt.

Tydeligt Navn: .....

Tydelig Adresse: .....

Bestillingsseddelen sendes i lukket Konvolut (15 Øres Frimærke) til

Landarbejderforbundet, Villemoesgade Nr. 54, København Ø.

Blandede

Skal sælges straks!!!

10 Høns er straks til Salg grundet paa Bortrejse. Samme Sted sælges af samme Grund noget Bohave. Nærmere Oplysninger faas ved at skrive til Billet mrkt. „Expres", Landarbejderbladets Kontor.

Stjerne-Lager

er den bedste Bajer i Danmark.

Faas overalt!

Ledig Annonceplads.

Medlemmer, der hos en Handlende tegner en Annonce som denne, faar Provision.

Annoncens Størrelse er 50 mm høj, 1 Spalte bred og koster for en Gang **6 Kr.**, for 3 Gange **14 Kr. 40 Øre.**

Læs denne Annonce!

KØB hos dem, der averterer i Landarbejderbladet.

Til vore Læsere!

Ugebladene „Hjemmet" og „Hus & Hjem" forhøjer fra 1. Juli Abonnementsprisen fra **3 Kr. 25 Øre** til **4 Kr. 50 Øre** pr. Kvartal og har i den Anledning givet deres Læsere den fejlagtige Meddelelse, „at **alle** andre Ugeblade" forhøjer Prisen fra 1. Juli.

Alle Landarbejderes Opmærksomhed henledes derfor paa, at **„Dansk Familie-Blad" ikke** forhøjer Abonnementsprisen, der **uforandret** er

1 Kr. 95 Øre pr. Kvartal (= **15 Øre** pr. Nr.)

Ene af samtlige Ugeblade lader „Dansk Familie-Blad" enhver Landarbejder gratis ulykkesforsikre for

500 Kr. ved Død og 1000 Kr. ved fuld Invaliditet

(forholdsvis for ringere Grad), naar Abonnement tegnes for Juli Kvartal. Bestil det paa Posthuset eller hos Postbudet. **Postvæsenets Kvittering gælder som Police.**

NB. Den enestaaende Roman „Hundjævelen" offentliggøres i „Dansk Familie-Blad" i Juli Kvartal. Ved at indsende **1 Krone** i Frimærker til Bladets Kontor, Landemærket 3, København K., erholder De Bladet fra 15. Maj til 30. Juni samt **en Forsikringspolice paa ovennævnte Beløb.**

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysyłamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Landarbejdernes Forsikring

i

Husmændenes Ulykkesforsikring

omfatter

1) Dagpenge i de første 13 Uger ved Ulykkestilfælde som sker **paa Arbejdspladsen.**
2) Dagpenge i indtil et Aar, samt Invaliditets- eller Dødserstatning ved Ulykkestilfælde, som indtræffer **udenfor Arbejdspladsen.**

Dagpengene udbetales hver 10.—12. Dag. Kuant Behandling.

Indtegning sker ved Henvendelse til Afdelingsbestyreren.

Foreningsfaner.

Malermester P. Petersen, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Klædesko 1/2 Pris.

Nr. 20-25 Kr. 1,60, Nr. 26-30 Kr. 1,85
- 31-35, - 2,25, - 36-40, - 2.70
Nr. 41—46, Kr. 2,95.

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Stort Udvalg

i 1. Kl.s Kolonial, Delikatesse- og Fedevarer, Spirituosa, Cigarer og Tobakker m. m. fra fineste Handelshuse haves paa Lager, og anbefales af

Sandgaard Andersen,
Mern. Tlf. Mern 23.

NB. Et Parti god, lagret Ost haves paa Lager.

Cykledele og Gummi

i alle Mærker. Dæk fra 13 Kr., Slanger fra 5,50 med 1 Aars Garanti, forsendes overalt. Brugte og nye Cykler paa Afbetaling. Alle Reparationer udføres.

Ærbødigst
S. Th Pedersen,
Cyklehandler, Klippinge St.

Tjeneste tilbydes

Husholderske.

En enlig Pige eller Enke i 40- eller 50aars Alderen kan faa Plads hos Træskomand N. Nielsen, Thureby pr. Thureby St.

Taksigelser

Skibby Afdelingens Medlemmer bringes herved min hjerteligste Tak for den store Gave, som blev mig overrakt, som Paaskønnelse for det Arbejde, jeg har udført i de 4 Aar, jeg har været Afd.-Formand. Samtidig vil jeg ønske Medlemmerne og Afdelingen Lykke og Held i Fremtiden.

Ludvig Andersen, Skibby.

Hjertelig Tak

til mine Kammerater i Snøde-Stoense Afdeling og til alle, som har ydet Bidrag til den Pengegave, der blev overrakt mig og min Familie under vor Sygdom i Foraaret.

Richard Pihl, Hesselberg pr. Snøde.

Forenings-Fester og Møder

Stort offentlig Møde.
Boslunde Landarbejderforening afholder offentlig Møde Lørdag den 19. ds. Kl. 7½ paa Hotel Boslunde. Der kommer 2 Talere: Lærer Lund og Harpsø, Vemmelev. Der bedes agiteret for god Tilslutning.

Peter Rasmussen.

Søvind-Haldrup Landarbejderforening afholder Pakkefest i Haldrup Forsamlingshus Lørdag den 26. Juni. Eventuelt Overskud gaar til Anskaffelse af en Fane. Omliggende Landarbejder- og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Pakker til mindst 25 Øres Værdi modtages med Tak af Festudvalget K. H. Nielsen, P. B. Rasmussen samt hos Jens Nielsen, Haldrup.

R. Stølthing.

Ødis Afdeling
foretager Udflugt til Jels Voldsted Søndag d. 27. Juni. Deltagerne samles Kl. 1 ved Afholdshotellet. Om Aftenen er der Bal paa Afholdshotellet, hvor kun Medlemmerne har Adgang. Fagbog skal forevises ved Indgangen og al Restance være betalt, dem der ikke har deres Bog i Orden faar ikke Adgang.

B. Egholm, Ødis, Bramdrup St.

Skibby Afdeling
afholder stor St. Hans Fest i Skibby Kro Søndag d. 27. Juni. Hornmusik og andre Forlystelser. Som Taler kommer Carl Westergaard, Odense. Festen begynder Kl. 4 Eftm. Med forventet Tilladelse offentl. Bal fra Kl. 7.

Bestyrelsen.

Tybrind og Omegns Afd.
afholder efter Generalforsamlingen Søndag d. 27. Juni selskabelig Sammenkomst. Redaktør Marius Olsen, København, holder Foredrag Kl. 4. Alle Medlemmerne bedes møde med deres Hustruer. Ogsaa Skovarbejderne bedes møde.

Karl Nielsen.

Oure-Vejstrup Landarbejderforening
afholder stor offentlig Pakkefest med paafølgende Bal i Oure Forsamlingshus Lørdag den 26. Juni 1920 med forventet Tilladelse. Entré 1 Kr. for Herrer, Damer har gratis Adgang.

P. B. V.
Otto Gormsen.

Uldum Landarbejderforening
afholder Fanеindvielse den 20. ds. i Uldum Forsamlingshus Kl. 3. Hans Hansen, Fredericia, og Lars Larsen, Bjerre, taler. NB. De omkringliggende Afdelinger indbydes.

Niels Hansen.

Jordrup og Omegns Landarbejder- og socialdemokratiske Foreninger afholder politisk Møde Lørdag den 19. Juni Kl. 8 Aften i Jordrup Forsamlingshus med Redaktør Knud Hansen, Kolding, som Taler, hvortil alle Medlemmer bedes møde og tage Koner og Naboer med.

Peder Pedersen.

Redaktør Marius Olsen. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.

LANDARBEIDERBLADET
FYEN
LOLLAND · FALSTER · BORNHOLM

ORGAN FOR LANDARBEIDERFORBUNDET I DANMARK.

Nr. 26 | Fredag den 25. Juni 1920 | 6. Aargang

En forbandet Overenskomst.

I.

Den mellem Arbejdsgiverforeningen og Forbundet under 7. Maj afsluttede Landsoverenskomst er for Tiden under Debat i Afdelingerne og blandt Medlemmerne paa Arbejdspladserne

Bedømmelsen af Overenskomsten er vidt forskellig de forskellige Steder og højst variende, alt eftersom det er Tjenestekarlene, Husmænd eller alm. faste Arbejdere, der bedømmer den; men gennemgaaende synes der at være Tilfredshed med Overenskomsten, om ikke med den som Helhed, saa dog med en eller anden Bestemmelse, man paa den ene Arbejdsplads finder særlig uheldig og meningsløs, medens man paa en anden Arbejdsplads særlig reagerer mod en anden Bestemmelse. En Afdeling skælder ud over, at Daglønnen er for lille i Forhold til Betalingen for Roearbejdet og vælter en hel Skarnbøtte over os, fordi vi ikke gav Pokker i Roeakkorderne og til Gengæld sørgede for en ordentlig Dagløn, thi det er Daglønsarbejdet, dens Medlemmer skal leve af. En anden Afdeling betror os under en Granatild af Forbandelser, at dens Medlemmers væsentligste Indtægter er Akkordarbejde i Roerne, og nu føler dens Medlemmer sig snydt og narret, fordi Roeakkorderne ikke har faaet samme forholdsvise Forhøjelse som Daglønnen. En tredie Afdeling forsikrer os om vor komplette Uduelighed til at lave Overenskomster, og vi bliver daarligere Aar for Aar, forsikrer man os om, thi den Overenskomst, som vi har lavet i Aar, er meget, meget daarligere end den gamle Overenskomst, hvilket Afdelingen beviser ved, at efter den nye Overenskomst skal de faste Arbejdere om Søndagen, naar Hestepasserne har fri, passe Kreaturerne for 750 Øre pr. Dag samt Kosten, eller for en Betaling = 10 Kroner, medens de efter den gamle Overenskomst skulde have 120 Øre i Timen eller 1140 Ø. pr. Dag.

En fjerde Afdeling fortæller os, at dens faste Haandværkere før 1. Maj fik 770 Øre pr. Dag, og nu skal de efter Overenskomsten kun have 750 Øre pr. Dag.

Ja, jeg kunde nævne en sand Uendelighed af Protester mod og Klager over Overenskomsten, alle begrundede ligesom de anførte Eksempler.

Naturligvis er ogsaa baade Tjenestekarlene og Daglejerkarlene særlig rigt repræsenterede blandt dem, som ytrer deres inderligste Utilfredshed. En Daglejerkarl, som inden Overenskomstens Afslutning havde taget Arbejde til 3 Kr. pr. Dag og Kosten, uden paa nogen Maade at betinge sig overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsvilkaar, bliver saa højligt fornærmet over, at Forbundet sluttede Overenskomst om en Løn, som kun var 33 pCt. højere end den, han selv havde aftalt, at han øjeblikkelig efter Arbejdsgiverens Anbefaling meldte sig ud af Forbundet. En anden Daglejerkarl, som ligeledes havde taget Arbejde til 3 Kr. pr. Dag, blev saa fortørnet paa Forbundet over, at det ikke i Løbet af 2 Dage vilde skaffe ham mindst de 4 Kr., som Minimallønnen var, at han ligeledes meldte sig ud. Han skulde nok vise Forbundet, hvilken allerhelvedes Karl han var. Han faar naturligvis stadig kun de 3 Kr. pr. Dag, men Herregud, saa er han jo ogsaa fri for at betale Kontingent, og saa er han noget bedre anskrevet hos Husbond — saa længe det varer.

Men tilbage til Tjenestekarlene. De er, som sagt, i Bund og Grund misfornøjede, naturligvis navnlig med Minimallønnen; den burde efter deres Opfattelse være meget højere, mindst dobbelt saa stor eller mere, og Tjenestekarlene forsikrer os ogsaa om, at nu er det slut med deres Taalmodighed.

Summa Summarum: Der er en dyb og inderlig Utilfredshed over det hele. Og har man ikke store Ting at være utilfredse over, saa har man i alt Fald smaa Ting, og har man intet at være utilfreds over, saa skal det være en daarlig Karl, som ikke er Mand for at lave Vrøvl. Og naturligvis er det ene og alene Forbundet og dets ledende Mænd, som er Skyld i alt det, der er at være utilfredse over, og naturligvis er det derfor Forbundet, man er utilfreds med og retter Harmen imod.

Hvem andre skulde det vel ellers være, for Arbejdsgivernes Skyld er det jo ikke. De kære. elskværdige og føjelige Arbejdsgivere ved Landbruget, som altid har været saa forstaaende og humane overfor deres Arbejdere, dem er der sandelig ingen Grund til at skælde ud eller bebrejde noget. De har jo næsten alle saa travlt med at forsikre Arbejderne, at de hellere end gerne vilde givet højere Løn, men den nederdrægtige Ledelse for Landarbejderforbundet vilde ikke tage større Lønninger i Overenskomsten. Det er jo ogsaa karakteristisk, at i de gode, gamle Dage før 1917, da Landarbejderforbundet ikke eksisterede, og da Arbejdsgiverne derfor alene ordnede disse Paragraffer, da var der ingen Grund til Utilfredshed, i alt Fald var man ikke utilfredse den Gang, da levede man lykkelige og veltilfredse for 150—200 Øre pr. Dag. Utilfredsheden, det er noget splinternyt, som Landarbejderne først har lært at bruge, da de fik deres Fagforening og ordentlige Lønninger og saa nogen af deres egne at skælde ud over.

Det er nu det ganske ejendommelige med den dybe og inderlige Utilfredshed, som Landarbejderne nu lægger for Dagen overfor Forbundet, at i 1915 og 1916, ja, endog i første Halvdel af 1917, hvor Landarbejderne levede under den dybeste Fattigdom, da var der ikke de ringeste Spirer til denne Utilfredshed.

Da vi faa i Hovedledelsen, vi udueligste af alle Landarbejdere, vi, som kun vil leve højt paa andres Bekostning, og uden at arbejde, i 1915 rejste det meste af Landet rundt og indbød Landarbejderne til Møder paa Grøftekanterne og der anbefalede dem at danne deres Fagforeninger til Værn for deres egne Interesser. Da vi i 1915 og 16 netop oplyste Landarbejderne om, at nu var Tiden inde til at danne deres Organisation, for nu kunde Landbruget betale, og nu skulde I derfor danne eders Organisation, inden det blev for sent. Hvor var I da henne, alle I mange saa utilfredse Mennesker. Hvor mange af Jer gjorde Jer den Gang den Ulejlighed at komme til det Møde, hvor eders egne og vigtigste Interesser skulde drøftes og varetages. Og dem, som kom til Møderne, hvad udrettede de for deres egen Sag.

Jo, Tjenestekarlene lavede i Reglen Grin med det hele, og de ældre Arbejdere tøflede hjem, saa snart den indledende Del af Mødet var forbi og det alvorlige og grundlæggende Arbejde skulde paabegyndes. — Jøsses Kors for at være med i saadan noget. — Hvad vilde Arbejdsgiverne sige?

Kun hist og her var nogle intelligente Landarbejdere, som tænkte ud over deres egen Næsetip, og som straks meldte sig til Arbejdet for at faa dannet en Landarbejderforening. At de af hele Sognet blev betragtet med den største Mistænksomhed, og at man var enige om, at de havde en Skrue løs, behøver jeg ikke at erindre Jer om.

Hvor er de solide Folk nu henne, som den Gang i rette Tid og paa rette Maade traadte i Breschen for Landarbejdernes Sag, den Gang I selv ikke turde være med. Jo, se selv efter, dersom I ikke har glemt dem, som I har glemt alt andet fra den Tid. De hører ikke til dem, som har berøvet sig selv Glæden ved den Organisation, som nu er skabt, ved tankeløst at rakke ned over alt, hvad den lover.

Hvor var den dybe Utilfredshed henne den Gang. Var der ikke nogen, eller sad den i Kakkelovnskrogen og ikke turde komme frem af Frygt for Arbejdsgiveren, da er det sandelig Jer egen Fejl, at I ikke sørgede for at faa Utilfredsheden ud af Kakkelovnskrogen og faa den luftet, inden den blev saa indtørret og kronisk indædt, som den nu er bleven. Def nytter ikke, at I skæl-

der mig, Hovedledelsen eller Forbundet ud, fordi I er kommet bag efter med Jer Organisation. Det er sandelig Jer egen Fejl, og det er ogsaa Jer selv, som kommer til at tage Følgerne for, at I ventede for længe med at organisere Jer, og det er ogsaa Jer selv, som kommer til at tage Følgerne, dersom I i et Anfald af Vrede og deraf følgende Ubetænksomhed gaar hen og ødelægger eders Organisation.

Havde Landarbejderne allerede i 1906, da det første Arbejde for at samle dem i en Organisation, blev gjort, fulgt Kaldet, saa havde meget været anderledes end nu. Saa havde de haft en solid og velprøvet Organisation, da Krigen kom, og de kunde da igennem deres Organisation i fuldeste Maal faaet Del i Landbrugets Højkonjunkturer, og Landarbejderne vilde uden Tvivl nu været Landets bedst betalte Arbejdere. Men I var saa forbandet kloge den Gang. I kunde klare Jer uden Forbund m. m., og I maatte da under alle Forhold tænke nærmere over det.

Havde I endda faaet færdigtænkt til 1915, men ork nej, ogsaa den Gang havde I saa forbandet mange »men«er, og I vilde da vente lidt for at se, hvordan det gik andre Steder. I gik og tænkte over i saa mange Aar, at I kom lige saa galt af Sted som Manden, der gik og tænkte over, om han ikke skulde brandforsikre Huset, og han kunde ikke blive færdig med at tænke over det, før Huset brændte, og saa var der jo intet at forsikre.

Da Landbrugets bedste Tider i 1917 var ovre og Højkonjunkturerne havde bundfældet sig i højere Jordpriser, dannede I endelig i 1918, for 2 Aar siden, Jeres Organisation. Og da laa Lønnen i Foraaret paa 250 Øre pr. Dag for Sommer og højst 3 for Høst. Inden Efteraaret var den sat op med en Krone pr. Dag som Følge af vor Organisations Virken, og nu er den 750 Øre pr. Dag, eller 3 Gange saa høj. Jo, jeg forstaar i Sandhed, at I er i Bund og Grund utilfredse med eders Organisation, men I burde nu egentlig være endnu mere utilfredse med Jer selv. Havde I fulgt vort Raad i 1915, havde I sikkert nu haft Lønninger paa samme Højde som de bedrelønnede Arbejdere, altsaa nu 11—13 Kr. pr. Dag. Saa behøvede man ikke nu at ligge og skælde Forbund og Hovedledelse Hæder og Ære fra for den forbandede Overenskomst, med de ligefrem rene Sultelønninger og alle de andre Betegnelser, man giver Overenskomsten. Saa kunde man maaske roligt og lidenskabsløst givet sig til at tænke over Overenskomsten og gjort sig den Ulejlighed at læse den, og læse den med Eftertanke, hvad aabenbart kun de færreste af dem, som skælder ud og kritiserer, har. Ja, nogle af de Protester, vi faar, vidner endog om, at man overhovedet ikke har læst en Linie i Overenskomsten.

Hvad skal man saaledes tro om den Afdeling, som meddeler, at dens faste Haandværkere hidtil har faaet 770 Øre pr. Dag, og at de nu efter Overenskomsten kun skal have 750 Øre. Dersom denne Afdelingsformand vilde læse Overenskomstens § 20, kunde han maaske finde ud af, at bemeldte Haandværkere i Lighed med tidligere skal have et Tillæg til Daglønnen, og naar dette hidtil har været 150, er der jo dog ingen paaviselig Grund til at gøre det mindre denneGang, hvorfor Haandværkerne paa denne Gaard netop i Henhold til Overenskomsten mindst skal have 9 Kr. pr. Dag.

I nogle efterfølgende Artikler skal jeg nærmere belyse Enkelthederne i den saa meget omdiskuterede Overenskomst. *Oscar Levinsen.*

Skal vor Organisation opløses?

Hvad Medlemmerne bør erindre sig.

Det synes, som den sidste Kontingentforhøjelse har haft en afskrækkende Indflydelse paa vor Organisations Medlemmer. Man spørger uvilkaarlig sig selv: Er det et taktisk Fejlgreb fra Hovedledelsens Side, tvungen af de stadig stigende Udgifter, at have foreslaaet Kontingentforhøjelsen, og har vore Medlemmer nogen som helst Grund til at reagere overfor en saadan Kontingentforhøjelse?

Forbundet har gennem Cirkulærer dokumenteret Nødvendigheden og Betimeligheden af Kontingentforhøjelsen; de stadig stigende Udgifter paa Papir, Trykningsomkostninger, Porto og Rejseudgifter og meget andet beviser Nødvendigheden af denne Forhøjelse, der forøvrigt yderligere understreges af de tilsvarende Forhøjelser, som andre Organisationer har set sig nødsaget til at foretage af sit Kontingent — en Forhøjelse, der ikke i noget Tilfælde har været mindre end den, som vort Forbund har set sig nødsaget til at foretage, men i adskillige Tilfælde har ligget langt over.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Medlemmerne har nogen som helst Grund til at reagere overfor denne af den bitre Nødvendighed fremtvungne Kontingentforhøjelse, vil jeg blot pege paa de absolute Fordele, Organisationen har bragt Medlemmerne. Nedenstaaende Statistik fra Statistisk Departement" turde i saa Henseende være et talende Vidnesbyrd.

Den beregnede gennemsnitlige Aarsfortjeneste for faste Daglejere udgjorde for:

1872	407 Kr.
1892	486 -
1897	534 -
1905	593 -
1910	689 -
1915	800 -
1918	1320 -

Aarslønnen for faste Daglejere er efter de anførte Tal fra 1915 til 1918 steget med 520 Kr. eller med 63 pCt.

Den store Stigning fra 1915—18 skyldes, at vort Forbund allerede i 1918 formaaede at gennemføre klækkelige Lønforhøjelser.

De med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug afsluttede Overenskomster giver for faste Arbejdere følgende Aarsindtægt:

I Følge Overenskomsten af	
Februar 1919	1572 Kr.
September 1919	1932 -
Maj 1920	2220 -

Aarslønnen for faste Arbejdere er saaledes fra 1915 til 1920 steget med 1420 Kr. eller med 177½ pCt.

Vi vil heraf se, at langt den største Stigning har fundet Sted efter 1915, eller da vor Organisation for Alvor har kunnet hævde sin Position. Hvad der gælder for de faste Arbejdere, gælder ogsaa for Løsarbejdere, hvilket vi vil kunne se af nedenstaaende Statistik, der er udsendt af Statistisk Departement:

	Foraar og Sommer Kr.	Høst Kr.	Vinter Kr.
1905	2,29	2.74	1,68
1910	2,79	3,23	2,00
1915	3,43	3,88	2,49
1918	5,93	6,59	4,16

I Følge Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug har Løsarbejderne følgende Daglønninger:

	Sommer Kr.	Høst Kr.	Vinter Kr.	
Februar 1919	7,60	9,00	6,40	
September 1919	8,93	10,40	7,58	
			$^{16}/_{11}$—$^{15}/_{2}$	$^{16}/_{2}$—$^{28}/_{2}$
Maj 1920	10,00	11,50	8,40	9,40

Ogsaa med Hensyn til Arbejdstidens Forkortelse har vor Organisation formaaet at skabe et godt Resultat.

Den daglige Arbejdstid udgjorde saaledes fra 1897 til 1918 i Følge Opgivelser fra Statistisk Departement og fra 1918 til 1920 i Følge de med Arbejdsgiverforeningen afsluttede Overenskomster:

	Sommer	Vinter
1897	11 Timer	9 Timer
1905	$10^1/_4$ -	$8^1/_2$ -
1910	$10^1/_4$ -	$8^1/_2$ -
1915	10 -	$8^1/_4$ -
1918	10 -	8 -
1919	$9^1/_2$ -	8 -
1920	$9^1/_2$ -	8 -

og for en Fuldstændigheds Skyld skal jeg blot fremhæve til Slut, at i Aaret 1919—20 har Arbejdsløshedskassen udbetalt i Understøttelse Kr. 1,565,301,47 Øre.

Man vil af dette kunne se, at det er store Summer, Orgnisationen har skaffet sine Medlemmer; jeg tænker ikke saa meget paa den Understøttelse, vore arbejdsløse Medlemmer har modtaget, og derved forhindret den Spekulation i billig Arbejdskraft, som specielt i 1917 var særdeles fremtrædende, men nok saa meget paa de Lønforhøjelser, som Medlemmer i Kraft af Organisationen har været i Stand til at skaffe sig, og herved har vi naaet til Sagens Kærne.

Som allerede tidligere nævnt, er der næppe nogen, der tør benægte, at de Fordele, der er opnaaet, er opnaaet i Kraft af Organisationen, hvilket som paapeget fremgaar ganske tydeligt af Lønstigningernes Hastighed, en Hastighed, der har været stærkt stigende fra det Øjeblik, Organisationen i Kraft af sin talmæssige Styrke var naaet til at blive en betydende Faktor, og derfor rejser Spørgsmaalet sig uvilkaarligt: Vil Landarbejderne forstaa disse nøgne Kendsgerninger og forfølge Sejren, eller vil de nu, da de har naaet disse smukke Resultater, give op og lade vore Arbejdskøbere blive dem, der skal bestemme, hvorledes Forholdene i Fremtiden skal udvikle sig? Jeg kan næppe tro det; men lad os se, hvorledes Billedet i saa Henseende vil tegne sig. —

Der er i denne Forbindelse god Grund til at pege paa de Lande, hvor Arbejderklassen paa et vist givet Tidspunkt har erobret Magten — Finland og Ungarn, hvorledes er det gaaet der, nu da Kapitalismen atter har naaet Magtens Tinder? Ja, den hvide Terror er et talende Vidnesbyrd derom; man har fra Kapitalmagtens Side ikke forsømt noget Middel til at slaa ned for Fode. Og hvorledes gik det i Sverige, da Landarbejdernes Organisation i 1909 sprængtes i Stumper og Stykker? Ja, fra det Øjeblik havde Arbejdsgiverne Hals- og Haandsret over Landarbejderne, og først nu, godt og vel 10 Aar efter, er det lykkedes at

rejse den svenske Landarbejderklasse til en intens Kamp for sine dyreste Interesser.

Vil de danske Landarbejdere lide samme triste Skæbne? — Ja, Karl Marx paastaar jo i Følge sin Elendighedsteori, at Folkets Ydmygelse og Underkuelse skal være et Faktum, førend det reiser sig, og jeg vil da spørge Jer derude: Ønsker I de gamle Slavetilstande tilbage, da I levede paa Herrens Naade; ønsker I, at Eders Selvstændighed skal knægtes og bastes i Lighed med, hvad vi har set i andre Lande, eller ønsker I, at den Udvikling, som i de senere Aar med en rasende Hastighed er skredet frem, skal fortsættes?

Ikke af Hensyn til mig, ikke af Hensyn til en af Jer valgt Hovedledelse, men af Hensyn til Jer selv, maa I tænke, førend I svarer.

Den Organisation, som har været Redskabet til Opnaaelsen af de forbedrede Tilstande, som vi har naaet, og som I jo selv er et Led af, turde dog i det mindste forøvrigt ogsaa have Krav paa saa megen Kærlighed fra de enkelte Medlemmers Side, saa at disse vilde ofre alt for at gøre den saa kraftig som mulig.

Det synes imidlertid, som en almindelig Slappelse har grebet de enkelte Afdelinger og Medlemmer. Det maa ikke vedblivende fortsætte i dette Spor; vi maa ruske de sovende vaagne, hver enkelt maa ud i Organisationens Tjeneste og hente nye Medlemmer, hver enkelt maa sørge for at betale sit Kontingent til Afdelingen rettidigt og være behjælpelig med eventuelle Opkrævninger, thi det økonomiske Grundlag er jo ikke det mindst væsentlige, det er jo netop Organisationens Rygrad, og et Legeme uden Rygrad er ikke meget bevendt.

Løsenet maa være: „Frem til Arbejde i Organisationens Tjeneste, thi vi véd, at bliver vi besejret, har det gamle Ord: ›Vé de Overvundne‹, endnu sin Gyldighed.“

Axel Sørensen.

Krigens Forfattere og deres Bøger.

III.

Fædrelandskærligheden dominerer i mange af Digtene, for det meste usmageligt pralende eller brovtende; den før omtalte Tysker Heinrich Lersch gaar saa vidt i sin patriotiske Iver, at han endog lader de Døde troppe op:

I Fredens Dage svor vi vor Kejser en Ed,
og Fædrelandet har os for Tid og Evighed.

Om nu vort Legem ligger som Lig i sorten Jord,
desbedre ihukommen vel Sjælen, hvad den svor.
Om Kød og Blod hensmuldrer i Dødens kolde Haand,
vor tyske Vilje lever helt fast i Folkets Aand.
Og klinger over Marken det skarpe Raab „Træd an“,
saa møder vi paa Pletten, Kammerater, Mand for Mand.*)

Mindre buldrende er Carl Brøger (ogsaa Tysker)

*) Dette Citat er fra „Digte fra Verdenskrigen“ 1. Del; det er interessant at betragte den Forandring, der er foregaaet med de tyske Krigslyrikere, da „Digte fra Verdenskrigen‹ 2. Del udkom ca. 1½ Aar efter den første; Revolutionen er kommen i Mellemtiden og har aandet paa Digterne; de truer ad de Magthavere, der har drevet dem ud i Vanviddet; saaledes skriver Heinrich Lersch et Par Aar efter, at ovenstaaende Kejserhyldest er skrevet:

Og stod en Stund vi samlet fromt
i Farens Evighed —
snart fandt vi Broderskabet tomt:
I sveg, I slog os ned.

Kærligheden til dig den har vi altid haft,
viste kun intet af Navn til dens levende Kraft.
Da man kaldte os frem, drog vi tavse af Sted,
bar det ikke paa Tungen, men i Hjerterne med:
Tyskland.

Og selveste Gerhard Hauptmann er ude med et stort Digt, „Hellige Fædreland, du mit Hjertes Land“, hvori han lader Tyskland rose sig selv over al Maade.

Belgieren Emile Verhaeren synger Belgiens og „De fra Liège“s Pris:

Selv om Krigen knuser, Led for Led
os og vort Land med blodig Helligbrøde,
saa længe Solen skinner, og Liv gror derved,
glemmes ikke de, som for hele Verden døde
ved Liège.

Den franske Digter Paul Fort gaar i sin Fædrelandskærlighed saa kraftig til Værks, at han i hysterisk Raseri over Beskydningen af Reims Domkirke skriver:

Vid, mit hellige Had skal endda nok forslaa
til at tugte alle Tyskere, jeg siden træffer paa.

Franskmændene er ikke saa robuste som Tyskerne, men deres Lovsyngen over Fædrelandet staar ikke tilbage; saaledes skriver Jacques de Choudens:

Vore Vaaben, Frankrig! Frankrig! velsign dem
smaa og store.
Af Iver, ikke af Frygt, sitrer Væbnerens Sporer.
Vi gav os stolt, frivilligt dit Martyrium i Vold.

Engelskmanden tager mere koldt paa alting, ogsaa paa Fædrelandskærligheden; R. C. Vermede giver Udtryk for det, naar han skriver:

at hvis vi ikke slog og skød,
vilde England snart forgaa.

Et Særsyn er Jøden Hugo Zuckermann; med brændende Begejstring gaar han som frivillig med paa østrigsk Side for at være med til at „befri sine jødiske Brødre fra det russiske Aag“ — og begejstret for sin Sag gaar han i Døden. Da han efter Slaget ved Dunajec med oprevet Underliv ligger paa Dødslejet, skriver han sit sidste Digt, der slutter med:

Lad min højre Haand hentørres, hvis
jeg blot et Øjeblik har glemt dig, dine Suk,
dine Taarer, din Kummer og din Skændsel, du
Jødefolk i Polen, i Hyænernes Gab.

Men det stolteste Digt er Franskmanden Marcel Maclinet's „Du vil slaas“; det er Proletaren, der raaber over Grænsen til de andre. Af de Krigsdigte, der er oversatte, er det det pompøseste, det mægtigste; bringe Citater af det, er omtrent en Umulighed; det burde trykkes i Millionoplag og spredes Verden over. „Du vil slaas,“ spørger han i sit Digt, „slaas med Storborgeren, Grubeaktionæren, Direktøren“. „Nej,“ haaner han dem:

Side om Side med dem, der er Skyld i din Elendighed,
med de Rige, med de Mægtige,
dem, der skød paa dig, naar du strejkede,
og bestemte, hvilken Løn du skulde leve af —

Side om Side med dem, der omkring deres Fabriker
byggede Kirker og Beværtninger for dig
og lod din Kone og dine Børn græde af Sult
uden en Bid Brød paa Bordet.
For tilbunds at beruse dig i Selvfornægtelse,
Fattigmand, Arbejder, Bonde,
vil du, Side om Side med de Rige og Mægtige,
slaas imod de Plyndrede, de Undertrykte,
imod dine Brødre, imod dig selv,
slaas vil du, du vil slaas!

Godt, saa gør det da!

Paa Kongresserne trykkede I hverandres Hænder,
Kammerater var I, eet Kød og eet Blod.
Berlin, London, Paris, Wien, Moskow, Bruxelles,
I var der; hele det arbejdende Folk
var der; den gamle barbariske Voldsverden
begyndte at føle Vægten af Eders forenede Næver
og skjalv i en Fornemmelse af,
at under dens Haardhed og Tyranni
løftede Frihed og Retfærdighed deres Røster
i Gaar.

Og i Dag? I Dag som i Gaar,
Berlin, London, Paris, Wien, Moskow, Bruxelles,
I er der; hele det arbejdende Folk
er der. Se dette Folk, et Folk af Slaver,
af mensvorne Pralhalse af troløse Brødre.

De Hænder, som trykkede dine,
løfter nu Lansen, Riflen og Bajonetten,
retter Kanoner, Mørsere, Mitrailleuser
mod dig;
og du, ogsaa du har Mitrailleuser,
ogsaa du har en ypperlig Riffel
til at myrde din Broder med.

Hæng i med Arbejdet, Arbejdsmand!

Du, Staalsmed fra Creuzat, foran dig
staar en Staalsmed fra Essen;
dræb ham.
Du, Grubearbejder fra Sachsen, foran dig
staar en Grubearbejder fra Flandern;
dræb ham.
Du, Kullæmper fra Håvre, foran dig
staar en Kullæmper fra Bremen;
dræb ham, skynd dig og dræb ham, dræb dig selv.

Hæng i med Arbejdet, Arbejdsmand!

Men se først paa dine Hænder . . .
Fattigmand, Arbejder, Bonde,
se paa dine knudrede, sorte Hænder,
se med dine trætte, blodsprængte Øjne,
se paa dine Døtres falmede Kinder,
se paa dine Sønners magre Arme,
se ind i deres fornedrede Hjerter,
se paa din Kone, se hvordan hun ser ud
efter de tyve Aars Samliv,
hvor hendes Legem er udslidt, hendes Hjerte
sønderrevet,
og eet endnu, her foran dig,
se i de Fattiges Fællesgrav
dine Søskende, dine Forældre . . .

Gør det saa, skynd dig,
gaa ud og slaas!

(Sluttes.) *Oskar Hansen.*

Arbejdsgiverne ruster sig til Kamp!

Allerede i Foraaret begyndte Arbejdsgiverne at samle Penge sammen til en Kampfond — 25 Millioner Kroner er det Maal, man satte sig — disse 25 Millioner skal anvendes i Kampen mod Arbejderklassen.

Kammerat! Har du husket at betale dit Kontingent til din Organisation!

Ferieophold for Kvinder paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Kvinder kan i Aar faa Adgang til et 8 eller 14 Dages Ophold paa Esbjerg Arbejderhøjskole med fri Adgang til Vesterhavsbade for 25 Kr. om Ugen. — Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Folketingsmand, Redaktør Sundbo, Esbjerg.

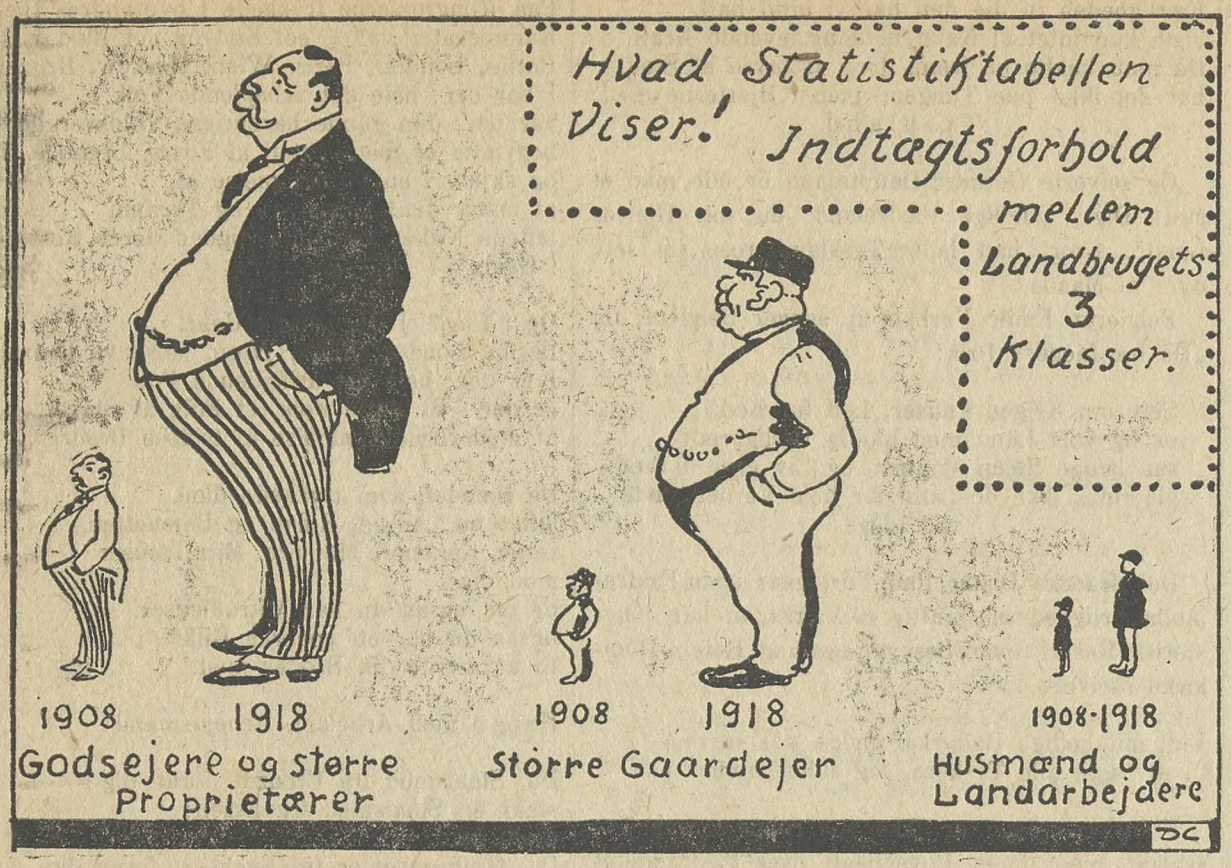

En faretruende Situation.

Bevar Medlemsretten i Arbejdsløshedskassen.

—

Styrk Organisationen.

—

Arbejdsløshedskassens økonomiske Forhold.

—

Det kan ikke nytte at lægge Skjul paa, at vi i Øjeblikket lever i en kritisk Tid for Arbejdsløshedskassen, idet den Medbør, som man i den ekstraordinære Periode havde, nu ikke længere er til Stede, og derfor begynder de Medlemmer, som ikke var med i Organisationsarbejdet for Sagens Skyld, men af anden Aarsag, og som nu ikke længere kan faa 1 Kr. for hver Gang, de betaler 10 Øre til Organisationen, at tale om, at man kunde nøjes med den faglige Organisation og spare de Penge, der gives ud til Arbejdsløshedskassen.

Det er særlig paa Lolland, hvor Medbøren har været stærkest, at der i de enkelte Afdelinger lyder saadanne Røster.

Det vilde være beklageligt for det Gensidighedsprincip, der er nedlagt i Arbejdsløshedskassernes Virkemaade, om denne Tanke skulde blive almindelig, ikke værst for Arbejdsløshedskassen — den klarer sig nok — men for de Medlemmer, der tror at kunne undvære Arbejdsløshedskassen.

Den ekstraordinære Arbejdsløshedskasselov er vel ophørt, og Understøttelsen er til Gengæld forhøjet, men den ekstraordinære Situation er endnu ikke forbi; dette ses ganske tydeligt paa utallige Omraader. Men hvad værre er: Det ser ud til, at vi i den kommende Vinter vil faa en større Arbejdsløshed, end vi havde sidste Vinter, da vi i en enkelt Uge udbetalte i Arbejdsløshedsunderstøttelse til vore Medlemmer 103,831 Kr. 04 Øre.

Dyrtiden raser endnu som ingensinde før. Dette vil medføre, at Foretagsomheden bliver mindre, og Arbejdsløsheden forøges, og en væsentlig Aarsag hertil er den, at Regeringen ikke vil forelægge en stærkt tiltrængt Valutalov, og dette har medført, at vore Penge er faldet i Værdi — saadan, at hvis man skylder en Mand i Sverige 100 Kr. og skal sende dem gennem Postvæsenet eller paa anden Maade aflevere dem, skal der bruges 133 danske Kroner for at betale dem. Derfor er det vanskeligt at købe Raastoffer til Industrien.

Dette i Forbindelse med den knappe Tilførsel af Kul og Kokes vil medføre, at der i Stedet for en Vandring af Arbejdere fra Landet til Industrien vil ske en Strømning i den modsatte Retning, ligesom den man kender fra Vinteren 1917—18, hvor Tjenestekarlenes Løn som Følge af Arbejdsløsheden var nede paa højest 50—100 Kr. for en hel Vinter, hvilket ogsaa vil forøge Arbejdsløsheden for Landbrugets Arbejdere. Man kunde i saa Henseende nævne en hel Række af Eksempler, som beviser, at der er den største Fare for, at Arbejdsløsheden i den kommende Vinter vil faa et Omfang, som kun faa har tænkt sig.

Hertil kommer, at Arbejdsgiverne altid i store Arbejdsløshedsperioder vil benytte sig af Situationen til at trykke Lønnen ned, muligvis under det, Overenskomsten byder paa. Man maa derfor sikre sig gennem sin Arbejdsløshedsforsikring og styrke sin faglige Organisation, for at man kan faa Overenskomsterne overholdt og respekteret.

Det er ogsaa en Kendsgerning, at der i indviede Kredse tales om, at Arbejdsløsheden til Vinter bliver saa stor, at Regeringen bliver nødsaget til at forelægge Forslag om en ny ekstraordinær Arbejdsløshedskasselov. Og skulde dette blive Tilfældet, vil altsaa kun de, der nu er Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, faa Fordel af en saadan Lov, idet Bestemmelsen om de 12 Maaneders Ventetid før Understøttelsesrettens Indtræden allerede i over et halvt Aar har været genindført.

Alle har Interesse af, at bevare Medlemsretten i Arbejdsløshedskassen, idet ingen véd, hvem Arbejdsløsheden kan ramme.

En anden Aarsag til, at Medlemmerne i egen Interesse bør forblive i Kassen er den, at Vedtægterne bestemmer, at de, der har været Medlemmer i over 3 Aar, kan faa 75 Øre mere pr. Dag i Understøttelse i lige saa mange Dage som de, der har været Medlemmer i mindre end 3 Aar. Og de, der har været Medlemmer i 3 Aar og i denne Tid ingen Understøttelse har modtaget, kan ogsaa faa de 75 Øre mere pr. Dag end de, der har været Medlemmer i mindre end 3 Aar, og desuden faa Understøttelse i 30 Dage mere i Løbet af Aaret, hvis de skulde blive arbejdsløse i det 4. Aar.

Det ses derfor snart, at saavel Tjenestefolkene som de faste Arbejdere, der dog kan opsiges med 3 Maaneders Varsel, let kan faa Fordel af Arbejdsløshedskassen i Form af klingende Mønt, foruden at de har Fordel af Kassen, medens de arbejder, derved, at Løsarbejderne ikke behøver at være Løntrykkere, naar de har Arbejdsløshedsforsikringen at støtte sig til.

Hvad har Arbejdsløshedskassen udrettet i Vinter?

Vi er endnu ikke ganske færdige med den endelige Aarsopgørelse, men saa meget kan allerede ses, at medens Medlemmerne i Kontingent har indbetalt ialt 295,514 Kr. 00 Øre, er der i vedtægtsmæssig Understøttelse og Rejsehjælp udbetalt 286,740 Kr. 55 Øre, i Dyrtidstillæg 520,723 Kr. 65 Øre, i fortsat Hjælp 678,667 Kr. 55 Øre og i Huslejehjælp 79,169 Kr. 72 Øre. Dette giver en samlet Udbetaling i Understøttelse af 1,565,301 Kr. 47 Øre, skriver: En Million fem Hundrede og femogtreds Tusind tre Hundrede og een Kroner 47 Øre.

Hvorledes vilde de ca. 10,000 af Organisationens Medlemmer være stillet, om disse Penge ikke var udbetalt? Nogen Forklaring herpaa er sikkert overflødig.

Det ses altsaa hurtigt, at Medlemmerne i den forløbne Vinter har haft stor Fordel af Arbejdsløshedskassen; men Spørgsmaalet er saa tilbage: Kan Arbejdsløshedskassen klare sig i den kommende Vinter efter de førnævnte Udbetalinger og efter, at der som bekendt er optaget et Laan i Statskassen paa 500,000 Kr.?

Vi maa her først gøre opmærksom paa, at det nævnte Laan er ydet os rentefrit, og at det kun skal afdrages med en Tiendedel hvert Aar, og vi skal først begynde at afdrage efter den 1. April 1921. I indeværende Aar bliver der altsaa intet at afdrage.

Videre kan nævnes, at Arbejdsløshedskassen den 15. Juni havde 473,676 Kr. 35 Øre indestaaende i Banken. Desuden er der henlagt og indestaaende i Banken for Fond til Ydelse af Understøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed 23,824 Kr. 59 Øre.

Vi har tilgode i Inspektoratet for udbetalt Dyrtidshjælp 71,538 Kr. 66 Øre. Statstilskudet for det nu forløbne Aar kan ventes udbetalt til Efteraaret og udgør 147,757 Kr. 00 Øre. I Kommunetilskud forventer vi ca. 30,000 Kr. I Renteindtægt af den i Banken staaende Kapital forventer vi 13,750 Kr. I Kontingent for 5 Maaneder, fra 1. Juni til 1. November, forventer vi 225,000 Kr.

Til 1. November vil Arbejdsløshedskassen altsaa have en Formue af 985,546 Kr. 60 Øre.

Man skulde mene, at det heraf tilstrækkeligt tydeligt ses, at Kassen har Penge nok til at tilbagebetale Laanet med og endda have Midler til at kunne udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse i den kommende Vinter.

De, der eventuelt vil udmelde sig af Kassen, afleverer derfor sin Ret til sin Andel af Kassens Formue, og at dette ikke er klogt, behøver man ikke at være Professor for at indse.

Det, der maa gøres i Fremtiden, er altsaa at føre en kraftig Agitation for Forbundet og Arbejdsløshedskassen, idet dette vilde gavne Medlemmerne og hele Landarbejderklassen mest.

Sofus Westergaard.

2018!

Rigsforsikringsanstalten har udsendt sin Aarsberetning for i Fjor, hvori findes en uhyggelig Statistik over de Sømænd, som er blevet dræbt om Bord i norske Skibe ved Undervandsbaade, Miner eller paa anden Maade i Krigsaarene.

Rigsforsikringen har godkendt ialt 2018 Dødsfald som Krigsulykker.

Af de Dræbte var 1369 Nordmænd, 242 Svenskere, 115 Danskere og 292 andre Udlændinge.

Ovenstaaende Meddelelse, der er fremkommen i Dagspressen, giver et lille Indtryk af, hvad Militærvampyren har skabt af Rædsler; dette er kun et lille Blad af Krigens Historie, kun en Brøkdel af den Nød og Sorg, Krigsmaskinen har foraarsaget — 2018 kraftige Mænd, der beredvillig har stillet sig til Samfundets Disposition, har som Belønning herfor maattet lide Døden i de salte Bølger. Og saa er det endda kun et eneste nevtralt Lands Handelsflaade, der har maattet bringe dette Offer til Militæruhyrets alt opslugende Svælg.

Vi kunde for nogen Tid siden bringe nedenstaaende Meddelelse om, hvad Tyskland havde maattet bringe af Ofre.

I Aarene 1914—15—16 — naar Elsass-Lothringen og Mecklenborg ikke medregnes — døde der ialt 3,808,570 Mennesker, heraf var 2,370,289 af mandligt Køn og 1,438,281 af kvindeligt Køn; af Mændene var 895,030 Militære, de allerfleste var døde en voldsom Død, det vil sige faldne i Krigen.

Vi vil saaledes heraf kunne se, at Krigsmaskinen uden nogen som helst Nytte har krævet 895,000 unge Mænd.

Der er god Grund til at rejse Spørgsmaalet: Til hvad Nytte har disse Blodsudgydelser fundet Sted? Og ser vi nøgternt paa Forholdene, maa vi meget hurtigt kunde gøre os klart, at disse Blodsudgydelser kun har fundet Sted i en eneste lille Klike af Menneskers Interesse.

Det store arbejdende Befolkningslag — hvad Udbytte har det høstet af Krigen? Udover sørgende Enker, forældreløse Børn og et Utal af Lidelser og Savn har de absolut intet Udbytte høstet — tværtimod; Takken for deres Indsats i den kapitalistiske Blodøglos Kamp har været en ubarmhjertig Nedtrampen, saa snart at Tilstandene har kunnet tillade det.

Vi har set overalt, hvorledes Udbyttet af Krigen er vandret i profithungrende Kapitalisters Skatkamre; mere og mere afklares det for enhver, at Krigen, der, som det saa smukt hed, var en Krig mod Prøjseri og Undertrykkelse, for Demokrati og Folkenes Frihed, saa langt fra har haft det ringeste med disse Opgaver at gøre, som det har været den mest udprægede Erobringskrig, Verden har set; de smukke Opgaver, hvor man har skjult sine reelle Hensigter bag, ser vi i Dag om muligt længere fra sin Løsning end før Krigen.

Naar vi ser, hvorledes det demokratiske Frankrig har kastet sig over det tyske Folk for at knuse dette — set, hvorledes „den franske Tiger", Clémenceau, under Fredsforhandlingerne i Samklang med saavel engelske som italienske Statsmænd har bestræbt sig for at ydmyge de Besejrede, da forekommer det os, at vi næsten pinligt tydeligt, altfor tydeligt gennemskuer de reelle Hensigter.

De engelske Blades Alarmskrig i Anledning af Russernes Fremmarsch i Asien og de polske Krigsherrers Bevaagenhed fra saavel engelsk som fransk Side samt den engelske Samdrægtighed med Hensyn til Afslutningen af Handelstraktaten med Rusland, saavel som Frankrigs Krigslyst overfor Sovjet-Rusland, viser tilfulde, hvad Krigen har drejet sig om; ikke mindre oplysende virker det franske Deputeretkammers Ramaskrig over, at Clémenceau har overladt England de olierige Egne i Lilleasien. Hele denne Kæde af Kendsgerninger viser, at det, der var Krigens Hovedformaal, laa udenfor Evropa.

Den direkte Krigsaarsag maa søges i det tyske Riges Kolonipolitik. Tyskland skulde knuses; ikke fordi Militarismen dernede var mere fuldkommen dér end i andre Lande, men fordi den tyske Kapital med en for Ententen næsten katastrofal Energi strakte sine Fangearme ind i saavel Asien som Afrika og Sydamerikas eventyrlig rige Distrikter og truede med i disse Egne at tilrane sig Rigdommene; de franske og i Særdeleshed de engelske Ransmænd frygtede den konkurrencedygtige, energiske tyske Kapital — og saa fandt man en længe søgt Anledning til Krigen.

Der er forøvrigt heller ikke nogen Tvivl til Stede om, at Ententen i denne Krig har opnaaet sine Hensigter og med Stolthed kan pege paa, selv om den er yderst medtaget af Dødedansen, at den har opnaaet sine ædle Hensigters Realisering.

Men da staar tilbage: Hvorledes er det gaaet med de skønne Idealer, hvormed man forblændede de ulykkelige Folk, nu da Krudttaagerne er ved at svinde bort, og Bloddampene ikke længer er i Stand til at hensætte Folkene i Ekstase af hverken den ene eller den anden Art? — Ja, med disse, Idealerne, er det gaaet som ovenfor nævnt — de er besudlede kastede paa Møddingen.

Kapitalens Medusahovede stikker atter frem — nu har Folket gjort sin Pli t, ofret sit bedste Blod i Kapitalens Krigseventyrs Tjeneste, saa kan det godt slaa sig til Taals med den Sultetilværelse, som Kapitalen i Naade vil skænke det.

Det er saa uhyggeligt sanddru, at det forblødende Folk som Tak for sin Daad, som Tak for at have ofret sit Hjerteblod, haanes og sparkes — Folkets retmæssige Krav om de bedre Tilstande, Sejren skulde bringe, belønnes saavel i Frankrig som andre af de krigsførende Lande med nye Blodsudgydelser; vi saa saavel i Paris som andre franske Byer, ligeledes i adskillige italienske Byer, at Militæret den 1. Maj i Aar skød løs paa Folkemasserne, dræbte nye Hundredrer, skabte nye Sorger, Lidelser og Savn, da det forpinte, ulykkelige Folk, der vaandede sig under Kapitalens Svøbe, i Desperation rejste sig for at kræve Løfterne indfriede, trampedes det i Smadder af Krigsmaskinen, der nu havde gjort sin Pligt udadtil, og derfor vendtes indad mod Landets hungrende, sukkende Børn.

Det er Krigens Poesi, det er Sejrsrusen, som Militærforfatterne beskriver i Poesi og Prosa, det er disse Helteroller, der er tiltænkt det udmarvede Folk, og hvis Rollebesætning er en Kamp om Ære. Aah, Herregud! Kan man tænke sig noget mere nedrigt og modbydeligt Svineri og Svindel!

2018 — to Tusind og atten — kraftige Mænd! Hvilken Sum af rige Evner og Muligheder, hvilken Sum af Glæder og Lykke, og hvilken Sum af Lidelser, Sorger og Savn rummer ikke disse fire Tal; men først og sidst, hvilken himmelraabende Anklage rummer de ikke mod den kapitalistiske Vampyr, hvis bloddampende Krigsmaskine har gennempløjet de ulykkelige Folkemasser.

A. S.

Sølvemblemerne.

Emblemerne kan igen faas fra Forbundet . — Prisen er som hidtil 1 Kr. for Sølvnaale og 35 Ø for oksyderede Naale.

Bestillinger bedes indsendt hertil snarest.

Lorents Petersen.

Fra Lolland.

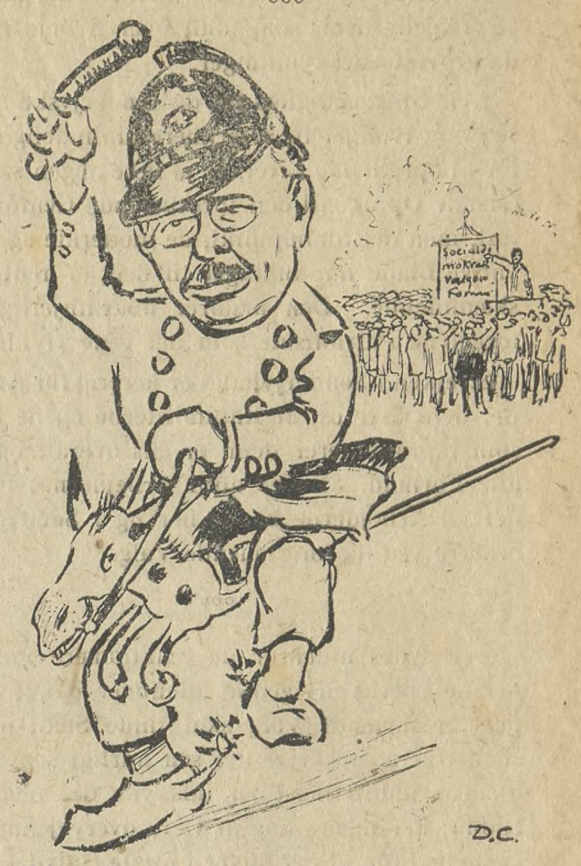

Hyp-Hyp Ekscellensen:
Saa I hvor jeg stod mig!! —

Ugens Spejl.

Strejken i Sønderjylland er nu bilagt efter at der er opnaaet Enighed om, at Arbejdsgiverne dernede er gaaet ind paa følgende Overenskomst:

Timelønnen fastsættes af Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i Danmark i Overensstemmelse med den i Ugen fra 5. til 12. Juni betalte Timeløn.

Ethvert Tillæg til Timelønnen, der efter den 12. Juni aftales mellem de to Hovedorganisationer i Danmark, akcepteres af Arbejdsgiverne fra samme Dag, som det træder i Kraft i Danmark. Akkordsystemet efter dansk Mønster indføres hurtigst muligt. Regeringsmyndighederne vil energisk vaage over, at Priserne paa de vigtigste Livsfornødenheder holdes paa samme Niveau som i Danmark.

Strejken har iøvrigt givet Arbejdsgiverne baade Syd og Nord for Kongeaaen Lejlighed til at vise, at selv om de gerne vil gaa og gælde for store Patrioter, saa er de dog først og fremmest Kapitalister, for hvem Profiten gaar forud for alle andre Hensyn. Denne Strejke maa ses paa Baggrund af de særlige Forhold, der har været og er tilstede dernede, navnlig efter at Kronemønten blev indført. Befolkningen havde ventet sig meget af det danske Møntsystems Indførelse, men det viste sig snart, at denne Foranstaltning ikke kom til at svare til Forventningerne, formentlig fordi man ikke samtidig ophævede Toldgrænsen.

Prisen paa alle Livsfornødenheder steg til en hidtil ukendt Højde, den besiddende Del af Befolkningen led ingen Tab herved, den havde vel endog Fordel heraf, men for Arbejderne og Smaakaarsfolk i det hele er det klart, at disse Forhold maatte faa skæbnesvangre Følger; det blev simpelthen umuligt for dem at eksistere, og heri laa Aarsagen til Strejken.

Naturligvis har de moderate og konservative Presseorganer heller ikke kunnet lade denne Lejlighed gaa fra sig til paany at vise deres arbejderfjendtlige Sindelag; paa deres sædvanlige perfide

Maade har de søgt at fordreje Kendsgerningerne. Strejken er blevet fremstillet som tyske Agitatorers Værk, og de værste Chauvinistorganer var selvfølgelig dem, som faldt over Arbejderne med de groveste Beskyldninger.

Den Omstændighed, at de sønderjyske Arbejdere blev tvunget til at erklære almindelig Strejke, for at opretholde Livet, er jo ikke nogen særlig tiltalende Optakt til den forestaaende Genforeningsfest, men det Standpunkt, de moderate og konservative Blade har indtaget til den, er rent ud beskæmmende. Den afslører ubarmhjertigt deres foregivne Patriotisme som det rene Hykleri.

Strejken i Sønderjylland er lærerig for Arbejderne; den viser os, at Kapitalisterne og de Partier, som repræsenterer dem, er ens overalt og under alle Forhold. De er altid Arbejdernes Fjender; det vil Arbejderne baade her og i Sønderjylland erindre ved de forestaaende Valg.

ooo

Der synes indenfor de reaktionære Partier at herske stærkt afvigende Meninger om, hvornaar det forestaaende Valg skal finde Sted; nogle er stemt for at udskrive det saa hurtigt som muligt, medens andre helst vil udskyde det nogen Tid endnu; der menes dog at være overvejende Sandsynlighed for, at det bliver i første Halvdel af Juli, og der er stærk Tale om den 6. Juli. Det er Fredericiadagen. Visse Folk mener, at denne Dag vilde være særlig egnet til at skabe den rette patriotiske Stemning. Det kan ogsaa nok være nødvendigt for de reaktionære Partier at have den Slags Stimulansmidler til at stramme Vælgerne op med.

Regeringens hidtidige Virksomhed egner sig absolut ikke til at vække Begejstring hos den mindrebemidlede Befolkning; det har kun været en kraftig Understregning af, at den er en ren og skær Overklasseregering. For Arbejderne er der derimod Grund til at sætte alt ind paa at faa det reaktionære Flertal fejet bort igen ved Valget.

ooo

Den konservative og moderate Presse har i den sidste Tid været et eneste Triumfskrig over de tabte Strejker; det fryder jo altid disse Organer, hver Gang Arbejderne lider et Nederlag, og at Resultatet af Sø- og Havnekonflikten var et Nederlag for de paagældende Arbejdere, lader sig ikke nægte. I Stedet for at faa deres Krav opfyldt, har Sømændene faaet deres Arbejdstid forlænget fra 8 til 12 Timer i Døgnet, og Havnearbejderne opnaaede at faa gennemført den gamle Kontrollering af Arbejderne, som de i de senere Aar var naaet at komme bort fra. Man forstaar godt, at Overklasseorganerne glæder sig. De burde dog holde Maade med Sejrsjublen; de vil sikkert hurtigt gøre den Erfaring, at der ikke skabes Arbejdsro og Arbejdsfred ved at knuse og knægte Arbejderne. De rejser sig før eller senere igen, og saa vil Hadet og Bitterheden kun være saa meget end før. Det turde ogsaa være forhastet af Sø- og Havnekonflikten at drage den Slutning, at Arbejdernes Krav kan slaas ned ved organiserede Skruebrækkere som den saakaldte »Samfundshjælp«. Man bør erindre, at der i dette Tilfælde kun var Tale om partielle Strejker, hvor en Gruppe af Arbejdere opererede paa egen Haand uden Føling og Samraad med de øvrige organiserede Arbejdere; det er heri, at Aarsagen til Nederlaget maa søges.

Abonnér paa
Landarbejderbladet.

Abonnement paa Landarbejderbladet.

Ikke-Medlemmer af Landarbejderforbundet kan tegne Abonnement paa Bladet for 2 Kr. 50 Øre pr. Halvaar. Bestil Bladet paa Posthuset eller hos Postbudet fra Juli.

Forbundets Næstformand som Socialdemokratiets Kandidat i Lemvigkredsen.

Socialdemokratiet i Lemvigkredsen har opfordret Landarbejderforbundets Næstformand, Axel Hansen, til at lade sig opstille som Partiets Kandidat i Lemvigkredsen til det forestaaende Folketingsvalg, og denne har lovet at efterkomme Opfordringen.

Skønt endnu en ung Mand, hører Axel Hansen til Veteranerne indenfor Landarbejderbevægelsen; allerede 1907, kun 17 Aar gammel, meldte han sig under vor Fane, da den først rejstes af Carl Westergaard, og han har været med i Arbejdet siden. Som den fødte Taler, han er, der ved sin Veltalenhed formaar at faa Tilhørerne til at lytte, kom han hurtigt til at spille en Rolle indenfor Bevægelsen. Han har gennempløjet det meste af Landet paa Agitationstournéer, først paa Fyn, hvor han hører hjemme; her begyndte han som ung Tjenestekarl at holde Møder for sine Kammerater omkring i Landevejsgrøfterne og ved Landsbyernes Sprøjtehuse. Senere er han gennem sin Agitationsvirksomhed blevet kendt over det ganske Land. I Sommeren 1915 berejste han Sydsjælland og stiftede en Række Afdelinger, som blev samlet i Sydsjællands Kredsorganisation.

En Tid var Axel Hansen knyttet til Nordsjællands Socialdemokrat som Lokalredaktør, først i Slangerup, senere i Frederikssund, men han var i denne Tid stadig Medlem af vort Forbunds Forretningsudvalg. Ved sidste Kongres blev han valgt til Næstformand og fast knyttet til Forbundskontoret. Hans Arbejde i denne Tid er saa kendt, at nærmere Omtale er overflødig.

Axel Hansens mange Venner vil lykønske ikke blot ham, men Partifællerne i Lemvigkredsen til hans Kandidatur; de har i Axel Hansen faaet en Kandidat, som har alle Betingelser for med Tiden at erobre denne sorte Moderationskreds.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Overflytningerne.

I Anledning af den Overenskomst, der er afsluttet mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands-Forbund om Overflytning af Medlemmer, saaledes at de, der nu er beskæftiget ved Landbrugsarbejde og staar i D. A. F., overflyttes til L. F. D., og de, der er beskæftiget ved Industriarbejde og staar i L. F. D., overflyttes til D. A. F., og der derved vil fremkomme en hel Del Ombytninger af Medlemmer, er der mellem Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse truffet Aftale om, at de Overflytninger, der i denne Anledning finder Sted, er at regne som en Overføring af Medlemmer, saaledes at de, der i denne Anledning overflyttes, er understøttelsesberettiget i den tilflyttede Kasse fra det Øjeblik, de har deres Bog lovlig tilflyttet, uden Hensyn til om de ellers sædvanlige 3 Maaneder er gaaet.

Det vil altsaa sige, at hvor en Overflytning sker i den førnævnte Anledning, kan der udstedes en af vore Fagbøger med det samme og indsende D. A. F.s Bog her til Kontoret. Men den Fremgangsmaade maa altsaa ikke benyttes, med mindre Overflytningen sker som Følge af den vedtagne Overenskomst, og at der er nogenlunde Vished for, at Arbejdet har nogenlunde varig Karakter.

Ekstrakontingentet til Arbejdsmændene.

I Anledning af, at der af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i denne Tid opkræves et Ekstrakontingent paa indtil 20 Kr. pr. Medlem, er der efter Vedtagelsen af Overenskomsten af Overflytningsreglerne opstaaet Uenighed om, hvilke Medlemmer der skal betale dette Ekstrakontingent.

Paa Foranledning heraf er der mellem Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse truffet den Ordning, at de Medlemmer, der flytter fra Arbejdsmændene og til vor Kasse og har haft Ret til Understøttelse i Arbejdsmændenes Kasse i Vinter, skal betale det udskrevne Kontingent inden Overflytningen, medens de Medlemmer, der overflyttes fra vor Kasse til Arbejdsmændenes, i k k e skal betale Ekstrakontingentet, men derimod den dem tilkommende Part af det Ekstrakontingent, vor Kasse eventuelt af Inspektoratet vil blive paalagt at opkræve i indeværende Sommer.

Man haaber, disse 2 Meddelelser vil blive bemærket af vore Tillidsmænd og Medlemmer, saa de alle kan vide Besked.

Med kammeratlig Hilsen
Sofus Westergaard.

Hvor der handles.

„DANSK FAMILIE-BLAD“,

der i k k e har forhøjet sin Abonnementspris, og som hører til vort Blads faste Annoncører, har ogsaa i denne Uge en stor Annonce paa Bladets Bagside. Vi anbefaler vore Medlemmer at stifte Bekendtskab med denne saavel som med alle de andre Annoncer i vort Blad og fortrinsvis handle med de Annoncører, der støtter vort Blad.

Annoncér i
Landarbejderbladet.

Giv Agt!

To Gange om Aaret — forud for 1. Januar og forud for 1. Juli — skal Landarbejderbladets Anmeldelse til samtlige Posthuse i Danmark fornyes, og Forbundet skal derfor nu inden den 1. Juli tilsende Postvæsenet en nøjagtig Fortegnelse over alle Forbundets Medlemmers Navn, Stilling, Bopæl og Poststed. Forbundet sender derfor hvert Halvaar alle Afdelinger en blank Medlemfortegnelse og et Cirkulære, hvori vi meddeler, hvad denne Medlemsfortegnelse skal bruges til, samt til hvad Tid, den skal være indsendt.

Den 29. Maj sendte vi til samtlige Afdelingskassere ovenomtalte Fortegnelse, og i det medfølgende Cirkulære henstillede vi til Kassererne at indsende den udfyldte Fortegnelse senest den 15. Juni, da vi, hvis dette ikke skete, ikke kunde garantere for, at Medlemmerne straks fra 1. Juli kunde faa Bladet. Der er til Dato indsendt Fortegnelser for cirka 400 Afdelinger, men vi mangler jo endnu Fortegnelser for over 200 Afdelinger; det vil sige det samme som, at alle disse Afdelingers Medlemmer ikke vil faa Bladet fra 1. Juli.

For at Medlemmerne kan faa Bladet saa hurtigt som muligt efter 1. Juli, henstiller vi til Medlemmerne, at de henvender sig til Afdelingens Tillidsmænd og forespørger, om der fra deres Afdeling er indsendt en Medlemsfortegnelse til Forbundskontoret. Vi har den 19. Juni tilsendt de Afdelinger, der endnu ikke har indsendt Navn og Adresse paa deres Medlemmer, en Skrivelse, hvori vi minder Tillidsmændene om at indsende den udfyldte Fortegnelse, men da vi jo allerede er saa nær ved 1. Juli, kan vi, selv om Fortegnelsen kommer en af de første Dage, ikke skaffe disse Afdelingers Medlemmer Bladet før den anden Uge i Juli Maaned. Det er jo ganske forstaaeligt, at Medlemmerne altid, naar de maa vente noget længe paa det ene eller det andet, saa kaster Skylden paa Forbundet og specielt Forbundskontoret, og for de Afdelingers Vedkommende, hvor Tillidsmændene altid sørger for at faa det Materiale, som Forbundet skal bruge, indsendt til den af Forbundet sate Frist, er det jo heller ikke let at forstaa, hvorfor de maa vente saa længe paa deres Sager. Men naar saa forholdsvis mange Afdelinger lader være med at tage Henstillingerne i Forbundets Skrivelser til Efterretning, og indsender Materialet til Forbundet længe efter den Tid, det skal bruges, saa har det jo i de fleste Tilfælde til Følge, at de Afdelinger, der altid kan overkomme at indsende Materialet til den af Forbundet satte Frist, maa vente paa deres Sager til Forbundet har faaet samlet alt det Materiale, der skal bruges. I dette Tilfælde vil det ikke have til Følge, at de Afdelinger, der denne Gang har indsendt Medlemsfortegnelsen rettidigt, maa vente paa Bladet til efter 1. Juli, fordi vi, saasnart Fortegnelsen er indkommet, afskriver den til Postvæsenet. Men vi henstiller endnu en Gang til Medlemmerne, at de henvender sig i deres Afdeling og forhører, om der er indsendt en Medlemsfortegnelse til Forbundet, og hvis ikke dette er sket, saa foranlediger, at en saadan bliver indsendt.

Socialistisk Litteratur.

Martins Forlag, København.

Der er i de seneste Aar paa Martins Forlag udkommet en Række socialistiske Bøger til en saa billig Pris som 1 Kr. a 1,50 pr. Bind.

Vi skal her, uden at komme ind paa en nærmere Omtale af de enkelte Værker, slaa til Lyd for denne ypperlige Litteratur, der er Blomsten af, hvad der er fremme i Tiden.

Sikkert de fleste, der følger med i Arbejderklassens Kamp, har Forstaaelsen af, at de ofte har manglet saavel historisk Underbygning som indgaaende, praktisk Kendskab til de forskellige Former for Klassekamp i al Almindelighed. Og ligeledes tør vi sikkert forudsætte, at de har haft Øjnene aabne for Nødvendigheden af denne historiske Viden, saavel som Nødvendigheden af Underklassens Dygtiggørelse for aktiv Deltagelse i Klassens Livskampe; og paa dette Omraade er det, den socialistiske Litteratur har sin Betydning; thi kun en skolet og maalbevidst Underklasse er i Stand til at løfte den vægtige Opgave, som Løsningen af de sociale Spørgsmaal er.

Vi skal derfor anbefale alle Arbejdere at sætte sig i Besiddelse af disse ypperlige, oplysende og belærende Bøger, for dernæst efter endt Gennemlæsning indbyrdes at drøfte de forskellige Spørgsmaal, som behandles i disse, da det er vor faste Overbevisning, at man paa den Maade vil opnaa det bedst mulige Resultat.

Af de alt udkomne Værker skal vi fremhæve nedenstaaende:

1 Kr. pr. Bind:

Nye Verdener for gamle. Af H. G. Wells.
Socialismens Historie. Af Thomas Kirkup
Samfundets Livsspørgsmaal. Af Henry Georges.
Veje til Frihed. Af Bertrand Russell.

1,50 Kr. pr. Bind:

International Samling.
Seks Uger i Rusland.
Strejke.

Bøgerne er alle skrevet i ypperligt læseværdigt Sprog og oversat af absolut dygtige Oversættere.

I Erkendelse af, at Oplysning er Vejen til Arbejderklassens Frigørelse, skal vi indtrængende anbefale Bøgerne til samtlige vore Læsere.

Oliver Twist.

Kammerater, lad os bevare vort Sammenhold.

Det er bevægede Tider for Arbejderklassen i alle Lande, og undertiden holder det haardt for os Arbejdere at forstaa, hvorfor det ryster som det gør indenfor vore Organisationer. Naar Tilfældet er som i Øjeblikket, at der arbejdes paa Splittelse baade fra oven og fra neden, maa vi vel have Lov at regne med, at vi er ved at bryde igennem baade fagligt og politisk; derfor sættes alt ind paa at standse dette Gennembrud, der vilde betyde bedre Tider for os Arbejdere og for Kapitalisterne vil betyde, at de kommer til at dele Goderne noget mere retfærdigt med os, end det hidtil har været Tilfældet.

Kammerater, lad os vogte os for Splittelsesmændene, hvorfra de saa end kommer, selv om de skulde være mellem vore egne Kammerater. Alt hvad der arbejder paa Splittelse indenfor vore Organisationer, støtter Kapitalisterne.

Nu er det vel ikke saa galt inden for Landarbejder-Organisationen som i Organisationerne i Byerne, men lad os passe paa i Tide.

Dersom man vil lægge Mærke til de Organisationer, som har forladt deres Kammerater og har dannet Organisationer under et eller andet nyt Navn, vil man se, hvilken Kamp de har maattet føre, fordi Splittelsesmændene er bleven de dominerende indenfor de Fag. De har maattet tage en Strejke paa 2½ Maaned blot for at naa det samme, som de kunde have naaet uden at strejke. Hvad betyder det ikke for en Arbejder at gaa ledig i 2½ Maaned i disse Tider, hvor det holder haardt at betale, hvad man skal, selv om man er paa Arbejde fra Morgen til Aften hele Ugen.

Lad os aldrig naa dertil, at vi er vore Modstandere behjælpelige med at lave Splittelse indenfor vore Organisationer; men lad os i Stedet for vise dem, at vi kan fasttømre en Organisation, som de i Fremtiden skal komme til at regne med, og som vil være i Stand til at gennemføre de Krav, som vi Arbejdere stiller til den, men lad os være forsuftige og ikke lade os føre bag Lyset, som mange af vore Klassefæller i Byerne i den sidste Tid har gjort. Det ødelægger for mange ellers gode Arbejderhjem. Nej lad os føle os som Kammerater og staa hinanden bi, naar vore Modstandere søger at knægte os, og lad os se at faa draget enhver Landarbejder og Landarbejderhustru ind i i vor Fagforening, og lad os sørge for, at alle unge Karle og Piger faar Forstaaelsen af, at det betaler sig at staa i sin Organisation. Naar vi har naaet det Maal, og vi kan undgaa Splittelsesmændene, saa vil Bønder og Herremænd komme til at opfylde de Krav, som Landarbejderne stiller.

Alfred Carlsen.

Landarbejderbladet,

Willemoesgade 54, København K.

Udgaar ugentlig i 40,000 Ekspl.

Annoncer optages paa Bagsiden til en Pris af 30 Øre pr. mm i 3 Udgaver.
— 20 — i 2 —
— 12 — i 1 Udgave.
Spaltebredde 48 mm.
Rabat for staaende Annoncer.

FRA AFDELINGERNE.

Hesselager Sogns Afdeling.
Skomager *Sørensen*, Gammel Hesselager, er valgt som Tillidsmand for Ulykkesforsikringen. *Kristian Larsen.*

Nørre-Lyndelse Afdeling.
Bestyrelsesmøde afholdes den 3. Juli Kl. 8 hos Bestyrelsesmedlem *Peder Frandsen.* Medlemsmøde afholdes Lørdag d. 10. Juli Kl. 7½ Aften paa Nørre Lyndelse Kro.
Bestyrelsen.

Falkerslev Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Falkerslev Forsamlingsbygning Torsdag den 1. Juli Kl. 7½ Aften. Dagsorden: Regnskabet, Valg af Formand og Valg af Kasserer. *Chr. Andersen.*

Stenstrup Afdeling
afholder Medlemsmøde paa Stenstrup Gæstgivergaard Lørdag den 26. Juni Kl. 8 Aften. *Bestyrelsen.*

Vindeby Afdeling.
Medlemmerne bedes herved om at bringe deres Kontingent til Undertegnede. Saaledes vedtaget paa sidste Møde.
Carl Jensen.

Horreby og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Horreby Forsamlingshus Lørdag den 3. Juli Kl. 7½ Aften. Valg af Fanebærer.
Julius Madsen.

Langaa og Omegns Afdeling
afholder Medlemsmøde i Svindinge Forsamlingshus Lørdag den 26. Juni Kl. 8. Alle Medlemmerne bedes give Møde for Optagelse i Ulykkesforsikringen. *Jens Petersen.*

Orte Afdeling
afholder Medlemsmøde i Frøbjerg Forsamlingshus Søndag den 27. Juni Kl. 8 Aften. Mød alle. *Bestyrelsen.*

Ørsted Afdeling
afholder Medlemsmøde Tirsdag den 29. Juni Kl. 8 hos Kristian Sørensen. *Anders Sørensen.*

Vesterborg Afdeling
afholder ekstraordinær Generalforsamling i Kommunestuen i Vesterborg Lørdag den 3. Juli Kl. 7 prc. Efter Generalforsamlingen Faneindvielse Kl. 7½. Se Annoncen.
Bestyrelsen.

Billigt Ferieophold for Kvinder paa Esbjerg Arbejderhøjskole.

Heldigvis faar efterhaanden flere og flere arbejdende unge Kvinder Ret til en Sommerferie — baade Kontordamer, Ekspeditricer, Fabriksarbejdersker og Husassistenter kan nu være saa heldige — men et Ferieophold „ved Skov og Strand" er i Almindelighed saa dyrt, at mange af de unge Kvinder af den Grund slet ikke faar det Udbytte af deres Ferie, som de burde.

Esbjerg Arbejderhøjskole har derfor i Aar besluttet at indrette 8 eller 14 Dages Kursus for Kvinder. Deltagerne faar Adgang til at høre et Par Foredrag om Dagen og til i det hele at prøve et „Højskoleophold", men faar iøvrigt næsten hele Dagen til Raadighed til Spadsereture, Lege, Boldspil, Udflugter og — fremfor alt Vesterhavsbade. Et saadant Ferieophold har alle Betingelser for, at de unge Kvinder her kan hente Sundhed, Glæde og Livsmod, og hele Opholdet — Undervisning, Bade, Kost, Værelse, Tæpper, Lagner og Haandklæder — koster kun 25 Kr. pr. Uge. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Arbejderhøjskolen, Esbjerg, eller til dens Formand, Folketingsmand, Redaktør Sundbo, Esbjerg.

Foreningsannoncer til Landarbejderbladet.

Vi gør paany opmærksom paa, at Meddelelser om offentlige Møder, Fester og lignende fremtidig optages som Annoncer for en mindre Betaling.

Paa samme Vilkaar kan Medlemmer faa optaget Taksigelser o. a. l. Meddelelser.

Blandede

Cykledele og Gummi
i alle Mærker. Dæk fra 13 Kr., Slanger fra 5,50 med 1 Aars Garanti, forsendes overalt. Brugte og nye Cykler paa Afbetaling. Alle Reparationer udføres.
Ærbødigst
S. Th Pedersen,
Cyklehandler, Klippinge St.

Stjerne-Lager
er den bedste Bajer i Danmark.
Faas overalt!

EN GOD IDÉ
VIL DET VÆRE ALTID AT KØBE HOS DE FOR-
:: RETNINGER ::
DER ANNONCERER I LANDARBEJDERBLADET

„Hundjævelen" og de ca. 2000 Landarbejdere!!

Adskillige af de Landarbejdere, der har fulgt vor Opfordring om at bestille Ugebladet „Dansk Familie Blad" af Hensyn til den paabegyndte Offentliggørelse af den enestaaende Roman „Hundjævelen", forespørger, om Abonnementsbeløbet for Juli Kvartal — **1 Kr. 95 Øre** — bliver opkrævet. Vi skal i den Anledning oplyse, at disse **selv** maa forny Abonnementet paa Posthuset eller hos Landposten, da dette er den nemmeste, billigste og hurtigste Maade.

Desuden gør vi opmærksom paa, at **Postvæsenets Kvittering for Juli Kvartal gælder som Police** for den **gratis** Ulykkesforsikring paa **500 Kr. ved Død** og **1000 Kr. ved fuld Invaliditet,** som Ugebladet „Dansk Familie Blad" tegner for enhver, som bestiller Juli Kvartal.

Bemærk! I det første Numer af „Dansk Familie Blad" i Juli Kvartal findes en kortfattet Gengivelse af, hvad der har været offentliggjort af ovennævnte enestaaende Roman „Hundjævelen", men ved at indsende **60 Øre** i Frimærker til „Dansk Familie Blad"s Ekspedition, Landemærket 3, København K, kan De faa **hele** Begyndelsen af Romanen tilsendt.

CZYTAJCE I OSWIADOMJACE SIE!

W glównej kontorzy zwiazku sa do nabycia nastepujace ksiazki:

Kalendarz robotniczy	cena 130 Øre
Z burzliwej doby (Daszinskego)	70 -
Worek Judaszów	70 -
Z dziejow Prasy socjalistycznej	75 -
Prawa ludu roboszego	35 -
Z krwawych dni	50 -
Przewrót w Polsce	60 -
Krwawe doswiadczenie klasy robotniczej	5 -
Jak nem wydzierano zieme i jezyk ojczysty	30 -
Osmiogodzinny dzen roboczy	10 -
Jak odpowiadac na zarzuty przeciwników	30 -
Ziemianie	30 -
Czem jest P. P. S. i do czego dazy?	10 -
Pierwszy kongres robotnikow rolnych	10 -
Ucekajta chlopi socjalisci ida	30 -
Podstawy socjalizmu	15 -
W walce z przemoca	60 -
Kosciol demokratyczny	15 -
SW. Inkwizicja	30 -

Powyzsze ksiazki wysylamy za pocztowa zaliczka. Przy wekszym zamowiniu dajemy 25 % ustepki. Zamowienia przyjmuje Landarbejderforbundet, Willemoesgade 54, Stuen, København Ø.

Husmandsbrandkassen for Danmark.

(104,000 Medlemmer, 750 Mill. Kr. Forsikringssum).

I Afdelingen for faste Ejendomme optages: **med blødt Tag**, alle Ejendomme paa Landet, naar Forsikringssummen *ved Indtegningen* ikke overstiger 30,000 Kr., med **blandet Tag**, naar den ikke overstiger 40,000 Kr., og med **haardt Tag**, naar den ikke overstiger 50,000 Kr.

I Afdelingen for Løsøre optages: Løsøre beroende i faste Ejendomme overalt i Danmark, saavel paa Landet som i Stationsbyer og Købstæder.

I Tyendeafdelingen optages: Tyendeejendele uden Hensyn til, hvor dette befinder sig i Danmark.

Moderate Præmier. Kulant Behandling. Hurtig Afregning.

Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Distriktsforstanderne, Sognetillidsmændene eller til Hovedkontoret, Gl. Kongevej 5, København B., Telefon 5150.

Navnestempel
med Farvepude
for kun 2 Kr. 50 Øre.

For at gøre vort Firmas Navn kendt over hele Landet, giver vi dette enestaaende billige Tilbud. Med dette kan De trykke egne Visitkort og Brevpapir, og det er praktisk anvendelig ved mange Lejligheder. Indsend nedenstaaende Bestillingsseddel sammen med Pengene til:

Nye Danske Stempelfabrik,
Sværtegade 7 - København K.

Garanti: Deres fulde Tilfredshed eller Pengene tilbage.

Bestillingsseddel paa Navnestempel:

Navn: .....

Adresse: .....

.....

Klædesko ½ Pris.

Nr. 20-25	Kr.	1,60
- 26-30	-	1,85
- 31-35	-	2,25
- 36-40	-	2,70
- 41-46	-	2,95

Et Parti prima Klædesko med Gummisaaler udsælges langt under Fabrikationspris. Indsend Nr. eller Omrids af Foden straks, da Partiet er begrænset.

NB. Plydssko 50 Øre mere pr. Par.

Klædeskolageret, Kolding.

Foreningsfaner.

Malermester **P. Petersen**, Egegade 3, København N. Telefon: Nora 2091 y.

Taksigelser

Hjertelig Tak
til Medlemmerne af Lellinge Afdeling for den store Støtte, der er ydet mig under min Sygdom. En særlig Tak til dem, der har forestaaet Indsamlingen.
Med kamm. Hilsen
Aksel Christensen,
Lellinge Afdeling.

Forenings-Fester

Stor Stiftelses- og Sommerfest
afholder **Saxild Nølev Afdeling** i Rude Plantage Søndag den 27. Juni Kl. 2½. H. Rasmussen. Skanderborg, taler. Derefter Spisning af medbragte Madkurve. Øl kan faas Kl. 7 Procession med Faner og Musik fra Plantagen til Saxild Forsamlingshus. Bal og fælles Kaffebord. Alle omliggende Afdelinger indbydes venligst. Mød talrigt, tag Fanen med.
Festudvalget.

Stor Salonfugleskydning.
Vaalse Landarbejder- og socialdemokratiske Forening afholder Salonfugleskydning Søndag den 27. Juni.
Udvalget.

Smesere Sogns Afdeling
afholder Søndag den 18. Juli stor, offentlig Fest i Anlægget ved Tappernøje. Festen begynder Kl. 3 med Taler af en faglig og en politisk Taler; derefter Procession igennem Tappernøje. Kl 6 Fællesspisning af medbragte Madkurve. Fra Kl. 7 Bal i Salen. — Alle Omegnens Afdelinger indbydes til at møde talrigt og tage deres Faner med.

Nogle Stadepladser kan faas ved Henvendelse til Hans Andersen, Brøderup.
Bestyrelsen.

Lyngby og Omegns Afd., Jylland, afholder Stiftelsesfest i Lyngby Forsamlingshus Søndag den 4. Juli med Taler af Sekretær i Landarbejderforbundet Aksel Hansen, samt en anden Taler. Efter Talerne offentlig Dans, Alle Omegnens Foreninger indbydes med Faner.
Jens Knudsen.

Faneindvielse.
Vesterborg Landarbejderforening afholder Faneindvielse i Vesterborg Lørdag den 3. Juli Kl. 7½. Til Stede kommer eventuelt Oscar Levinsen samt en socialdemokratisk eller humoristisk Taler. Omegnens Afdelinger og socialdemokratiske Foreninger indbydes. Mød alle op og tag Damerne med. Efter Faneindvielsen Bal.
Festudvalget.

Offentlig politisk Fest i Udby.
Fællesorganisationen for Kallundborgegnens Landkommuner afholder offentlig politisk Fest i Udby Søndag den 4. Juli. Procession fra Jerslev Hotel Kl. 1½. Talere: Folketingsmændene Fr. Andersen og Henrik Nielsen samt Journalist J. P. Brockmann. Om Aftenen Dans paa Jerslev Hotel. Alle Fag- og Partiforeninger indbydes med Faner.
P. F. V.
Chr. Petersen.

Vestenskov Afdeling
afholder Faneindvielse den 27. Juni paa Vesterskov Fodboldplads. Naboafdelinger bedes møde med deres Faner paa Pladsen Kl. 3 Eftm. Der kommer Taler til Stede. Offentligt Bal fra Kl. 7 Aften, Flere forskellige Fornøjelser forefindes.
P. F. V.
Aage Christiansen.
Formand.

Fuglebjerg Afdeling.
Søndag den 4. Juli afholder Fuglebjerg Landarbejderforening Aarsfest i Sneslev Forsamlingshus. Kl 7 Foredrag af en politisk Taler. Derefter Bal til Kl. 12. Omegnens Afdelinger samt Socialdemokratisk Forening indbydes venligst.
Bestyrelsen.

Redaktør *Marius Olsen*. — Trykt i P. Hansens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København.